

3 1761 09703104 1

PRINCIPAL
W. R. TAYLOR
COLLECTION

1951

July 1862

W. R. Taylor.

Bible
Gk (O.T.)
B

Bible. Greek (O.T.)

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

KATA TOYΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

ID EST

VETUS TESTAMENTUM

SECUNDUM

SEPTUAGINTA SENIORUM

INTERPRETATIONEM

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM;

ADJICIUNTUR

EDITIONIS GRABIANÆ VARIE LECTIONES.

522941

23. S. S.

Πολλὰ μὲν Θνητοῖς γλῶτται, μὴ δ' Ἀθανάτοις.

LONDON:

SAMUEL BAGSTER AND SONS,
LIMITED,

15, PATERNOSTER ROW.

PRÆFATIO IN BIBLIA POLYGLOTTA.

ETSI multæ Scripturarum Sanctarum Editiones satis splendide jamdudum prodire, atque indies prodeunt; nullæ tamen Textus archetypos, Versionesque ab Ecclesiâ antiquitûs receptas complectentes, studiosorum usui quam maximè accommodatæ, lucem videre. Eæ namque Bibliorum Polyglottorum Editiones, quæ olim Compluti, Antuerpiæ, Lutetiæ, atque Londini prodire, orbique Christiano pene miraculo fuere, jam raræ atque pretiis haud exiguis venales easere. At quia literarum sanctarum amor ac studium ubique jam viget, novasque indies vires atque incrementa accipit, operæ pretium fore duximus Editionem novam, omniumque, quantum fieri potuit, votis occurrentem juris publici facere. Hoc igitur quale quale propositum, ut omnium favori ac usui se quam maximè commendaret, Editiones, tum Textuum archetyporum, tum Versionum antiquitûs receptarum, accuratissimas, usuque diuturno nobilitas exhibere instituit. Verum enimvero, ne quid huic nostro qualicumque conamini, quo Studiosorum, præsertim Academico-

rum necessitatibus occurramus, deesset, Editionum emendationum Collationes ad Appendicem relegamus.

Hæc igitur Bibliorum Editio, Textum Hebræum, Pentateuchum Hebræo-Samaritanum, Versionem LXX. Seniorum Græcam, Vulgatam Latinorum Editionem, Novum Testamentum Græcè, celebrem illam Syrorum N. T. Versionem, quam Peschito nuncupant, Versionem Anglicanam et Tabulas quasdam S. S. Concordantiales ex optimis quibusque auctoribus collectas, exhibebit.

In Hebraicis, Editionem celeberrimam Everardi Van der Hooght, quæ A. D. 1705, lucem vidit, punctis vocalibus instructam, atque summâ fide recusam exhibemus. Huic Pentateuchum Hebræo-Samaritanum juxta Doctiss. Kennicotti Editionem, sed ad appendicem relegatum, adjungimus.

Celebrem illam LXX. Seniorum Versionem, juxta exemplar Vaticanum a Cardinali Carafâ in lucem emissam, Editio nostra exhibebit. Collationem vero Editionis Grabianæ, Oxonii impressæ, ad appendicem his siglis notatam ablegamus.

Literula *a* indicat additamentum in textu Grabii.

b indicat lectionem, sententiâ Grabii emendatorem, in appendice nostro reperiri.

c indicat lectionem in textu Grabii inverso ordine exaratam, in appendice nostro reperiri.

d indicat lectionem a Grabio omissam.

Lincola ¹ perpendiculariter picta, vocem denotat quousque vis horum siglorum extendat.

Vulgatam Latinorum Editionem juxta recensionem Clementis VIII. summâ fide recusam, supra memoratis adjiciemus.

Novi Testamenti Græci Editionem juxta Textum, ut aiunt Receptum, in lucem emittimus. Lectionis vero varietates, textûsque emendationes, quibus Griesbachius Editionem suam, Lipsiæ, A. D. 1805, impressam, adornavit, his Siglis notatæ, ad Appendicem relegantur.

Sigla Griesbachii.

.*r.* indicat lectiones illas, quas Griesbachius ad calcem paginæ ablegavit, novam textui inserens nobis, *a.*

✠ indicat lectiones a Griesbachio penitus re-
jectas *b.*

PRÆFATIO IN BIBLIA POLYGLOTTA.

Sigla Griesbachii

- ⇒ indicat probabilem omissionem, neque tamen adeo certam, ut nullus dubitationis locus supersit nobis, *c.*
- præfigitur vocabulis, quorum ommissio minus est probabilis *d.*
- om.* indicat lectiones a quibusdam ommissas, Griesbachii autem iudicio retinendas *e.*
- add.* indicat additamenta quæ libris nonnullis in textum irrepserunt, at sententiâ Griesbachii minime retinendas *f.*
- ⚭ indicat additamenta non omni quidem specie destituta, attamen Griesbachio haud satis perspecta *g.*
- ∞ docet lectionem marginis supparem aut æqualem, immo forsitan præferendam esse receptæ lectioni *h.*
- ∞ significat, lectionem marginis non spernendam, quidem et ulteriore examine dignam, sententiâ autem Griesbachii, receptæ inferiori esse *i.*
- r.* & *s.* } indicat lectiones a Griesbachio ad marginem ablegatas; esse tamen nonnulla quæ specie aliquâ ad defendendum hujusmodi lectiones adierri queant *k.*
- r.* } *l.*
- r.* → indicat lectiones a Griesbachio textui insertas; neque tamen extra omnem dubitationem positas *m.*

Literula *n* indicat lectiones quasdam a Griesbachio ad calcem paginæ emendatas, signo tamen nullo præmisso.

Editionem igitur Millianam sequimur, emendationibus Griesbachii ad appendicem relegatis.

His accedet celeberrima Syrorum Novi Testamenti Versio Simplex, sive Peschito, juxta exemplar Viennense, a Johanne Alberto Widmanstadio, A. D. 1555, typis mandatum. Hanc Editionem accuratissimam, omniumque jam calculis approbatam, literis Hebraicis, atque punctis vocalibus instructam, publici juris faciemus. Collatio vero Editionis novæ, quam Societas ad Biblia Sacra evulganda instituta, in lucem emisit, ad appendicem relata reperietur.

His versionem Anglicanam, lectionibus marginalibus, numerisque loca parallela indicantibus adornatam, nitidissimèque excusam, adjungimus.

Supra memoratis, Tabulas quasdam S.S. concordantiales, ex optimis quibusque auctoribus collectas adjiciemus. Hæ Tabulæ

lectiones Versionis Anglicanæ marginales complectentes, cuilibet Bibliorum sacrorum Editioni, sive Textus archetypus, sive Versiones quasvis complectenti, utendæ proponuntur.

Hoc opus, Tironum usus quantum fieri posset accommodatum, Tomo uno, in quarto, ut aiunt, compactum, singulis paginis integrum Textum, ad instar Bib. Pol. Lond. exhibentibus, at quinque partibus dispertitum, serieque continuatâ in lucem emittetur. Præterea, quatuor Tomis minoris formæ distributum, prodibit; ita ut Lectores, quæcumque volumina sive Textus archetypus, sive Versiones quaslibet complectentia comparare, atque, prout sibi visum fuerit, adnectentes, usurpare poterunt.

Appendix vero et Prolegomena huic Editioni propria, ultimâ parte lucem videbunt, quò Lectores ampliorem suppellectilem desiderantes remittimus.

VARIA LECTIO
TEXTU ADDITIONIS GRABIT
ORDO LIBRORUM.

GENESIS.
EXODUS.
LEVITICUS.
NUMERI.
DEUTERONOMIUM.
JOSUE.
LIBER JUDICUM.
RUTH.
REGUM I.
REGUM II.
REGUM III.
REGUM IV.
PARALIPOMENON I.
PARALIPOMENON II.
ESDRAS.
NEHEMIA.
ESTHER.
JOB.
LIBER PSALMORUM.
PROVERBIA SALOMONIS.

ECCLESIASTES.
CANTICUM CANTICORUM.
ISAIAS.
JEREMIAS.
LIBER THRENORUM.
EZECHIEL.
DANIEL.
OSEE.
JOEL.
AMOS.
ABDIAS.
JONAS.
MICHÆAS.
NAHUM.
HABACUC.
SOPHONIAS.
AGGÆUS.
ZACHARIAS.
MALACHIAS.

ORDO LIBRORUM.

GENESIS	ECCLIASTES
EXODUS	CANTICUM CANTABUM
LEVITICUS	ISAIAH
NUMERI	JEREMIAS
DEUTERONOMIUM	ELIHA THRESONUM
JOSEPH	ESTHER
ELIHA JUBICUM	DANIEL
ROTH	OSÉE
REGUM I.	JOEL
REGUM II.	AMOS
REGUM III.	ABDIAS
REGUM IV.	JONAS
PARALIPOMENON I.	MICHAEL
PARALIPOMENON II.	SAHUM
ESDRAS	HABACUC
NEHEMIA	SOPHONIAS
ESTHER	AGGAIUS
JOEL	EZECHIEL
ELIHA JUBICUM	YSAIAH
PARALIPOMENON I.	YSAIAH

VARIÆ LECTIONES E TEXTU EDITIONIS GRABII.

ΓΕΝΕΣΙΣ ΚΟΣΜΟΥ.

ΚΕΦ. I.	20 Ἰωβέλ	26 ἑπτακόσια καὶ ὀγδοηκοντα- δυο ἔτη	ἐπεκάλυψεν	16 πάσης
4 ἶδεν et passim	22 δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτῇ	27 ἑννακόσια καὶ ἑξηκονταεν- νέα ἔτη	20 δεκικέπεντε ἐπάνω	19 οἱ
7 καὶ ἐγένετο οὕ- τως	V.	28 ἑκατὸν ὀγδοη- κονταοκτώ ἔτη	22 πᾶς ὃς	23 ἐπέθηκαν ὀπισθοφανέ- ς ἶδον, passim
11 εἰς ὁμοιότητα	2 αὐτῶν	32 Νῶε.	23 (πάσης) ἐξ- ηλείφθησαν	27 αὐτῶν
14 (καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός)	3 διακόσια καὶ τριάκοντα	VI.	VIII.	28 τριακόσια πεν- τήκοντα ἔτη
22 ἠυλόγησεν	4 εἶδαν	1 γίνεσθαι ἐγενήθησαν	1 ἐμνήσθη	X.
25 αὐτῶν	4 ἑπτακόσια ἔτη	2 οἱ ἄγγελοι	2 καταράκται	1 ἐγενήθησαν
28 ἠυλόγησεν	5 ἑννακόσια καὶ τριάκοντα	4 ἑαυτοῖς	3 ἐνεδίδον τὸ ὕδωρ καὶ ἡλαττο- νοῦτο	2 Μαδαὶ
30 τῷ	6 διακόσια καὶ πέντε	7 τῶν ἐθυμώθη	4 πορεύομενον ἡλαττονοῦτο	3 Θεργαμά
II.	7 ἑπτακόσια ἔτη	9 γενέσει	5 ἐν δὲ	4 Θάρσις
3 ἠυλόγησεν	8 ἑννακόσια ἔτη καὶ δωδεκά ἔτη	12 ἶδεν	7 (τοῦ ἰδεῖν εἰ κε- κόπακε τὸ ὕδωρ)	7 Ῥεγγιμά Ῥεγγιμά
5 Κύριος	9 ἑκατὸν ἐνενή- κοντα ἔτη	13 εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε	9 παντὶ προσώπῳ πίσεως τῆς γῆς αὐτοῦ	10 Σενναάρ
8 Κύριος	10 ἑπτακόσια ἔτη καὶ δεκαπέντε ἔτη	15 οὕτως	13 τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐξέλειπε ἶδεν ἐξέλειπε	11 Νινευή Ῥωβώσ
Ἐδεν passim	11 ἑννακόσια καὶ πέντε ἔτη	17 ἐν αὐτῇ ἔαν	14 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐξη- ράνθη ἡ γῆ	12 Δασέμ Νινευή
9 τῷ παραδείσῳ	12 ἑκατὸν ἐβδόμη- κοντα ἔτη	18 πρὸς σε	15 τῷ	13 Νεφθαλιεὺς Αἰνεμετιεὺς
11 Φεισίων	13 ἑπτακόσια ἔτη καὶ τεσσαράκοντα ἔτη	VII.	17 σοῦ καὶ πληρώσατε τὴν γῆν τοῦ	14 ἐκείθεν Χαφθοριεὺς
13 Γηών	14 ἑννακόσια ἔτη καὶ δέκα ἔτη	1 ἶδον	21 ἐγενήθη	19 ἐγένοντο Σεβοὺμ
14 πορευόμενος οὗτος	15 ἑκατὸν καὶ ἑξη- κονταπέντε ἔτη	6 ἦν	22 Αἰλάμ	21 ἐγενήθη
17 φάγησθε	16 ἑπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη	8 (Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν κα- θαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πε- τεινῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς	23 Ὡς Γαθέρ	24 Καὶνὰμ Καὶνὰμ
19 αὐτοῦ	17 ὀκτακόσια καὶ ἐνενηκονταπέντε ἔτη	9 αὐτῷ ὁ Θεὸς	24 Καὶνὰμ	26 τὸν Σαλέφ Ἀσαρμωθ
21 Κύριος	18 ἑκατὸν καὶ ἑξη- κονταδύο ἔτη	11 καταράκται	27 (26) Αἰζήλ	28 Ἀβιμεὴλ Σαβὺ
22 Κύριος	19 ἑννακόσια καὶ ἑξηκονταδύο ἔτη	14 πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ	30 Μασσῆ Μαωφρὰ	31 οἱ υἱοὶ Σὴμ
23 αὐτῇ	20 ἑκατὸν καὶ ἑξη- κονταπέντε ἔτη	17 ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς	32 τὰ	XI.
24 αὐτοῦ	21 ἑκατὸν καὶ ἑξη- κονταπέντε ἔτη	18 ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς	2 ἡυλόγησεν	2 Σενναάρ
III.	22 Κύριος	19 σφοδρῶς	3 ἡμῶν καὶ ὁ φό- βος	4 οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἐάντων
2 παντός	23 τριακόσια ἐξη- κονταπέντε ἔτη	39 αὐτῷ ὁ Θεὸς	4 καὶ ὄρνεα	6 ἐξ
5 ἐν	24 ἠύρισκετο διότι	11 καταράκται	5 ἐκζητήσω καὶ ἐκ χειρὸς ἀνδρός ἀδελ- φοῦ αὐτοῦ	7 ποιῆσαι
8 φάγησθε	25 ἑκατὸν καὶ ὀγ- δοηκονταεπτά ἔτη	14 πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ	6 αἷμα	7 ἐκεί αὐτῶν
10 τὴν φωνὴν	IV.	17 ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς	7 πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς	9 (ὁ Θεός)
12 αὐτῇ	1 συνέλαβε, καὶ	18 ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς	9 ἐγὼ ἰδοὺ	10 ἐτῶν ἑκατὸν
20 Κύριος	4 ἐπὶ δὲ	19 σφοδρῶς	11 ἔσται ἔτι τοῦ	11 πεντακόσια ἔτη
IV.	5 ἐλπίτησε τὸν	39 αὐτῷ ὁ Θεὸς	14 μου	13 τριακόσια
1 συνέλαβε, καὶ	9 Ὁ δὲ	11 καταράκται	a	17 τριακόσια
4 ἐπὶ δὲ	10 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· τί ἐπο- ίησας	14 πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ		
5 ἐλπίτησε τὸν	13 τὸν Κύριον	17 ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς		
8 καὶ	15 οὕτως	18 ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς		
9 Ὁ δὲ	18 Ἐγενήθη	19 σφοδρῶς		
10 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· τί ἐπο- ίησας	Μαίηλ			
13 τὸν Κύριον	Μαίηλ			
15 οὕτως				
18 Ἐγενήθη				
Μαίηλ				
Μαίηλ				

18 ἑκατὸν τριά-
κοντα
19 διακόσια ἑννέα
24 Θάρα hæc dis-
crepantia oc-
currit, v. 25,
26, 27, 28, 31,
32

25 εἰκοσιεννέα
27 δέ
28 ἐγενήθη
29 ἔλαβεν
Μελχὰ bis
31 τὸν
τὴν
κατήκhsαν.

XII.

2 εὐλογητός
3 εὐλογηθήσονται
5 τὴν Σάρα
καὶ ἡλθον εἰς
γῆν Χαναάν
11 αὐτοῦ
19 εἰς
ἐναντίον
20 καὶ ᾤωτ μετ'
αὐτοῦ

XIII.

6 ἐδύναντο
8 ἡμεῖς ἐσμέν
10 ἰδεν
15 τοῦ
16 ἀριθμηθήσεται
18 Μαμβρὴν
Χεβρών.

XIV.

1 καὶ ὁ
Αἰλὰμ
Θαλγάλ
2 (μετὰ)
4 ἐδούλευον
5 οἱ
Ὁμαῖους
6 τερεμίνθου
7 ἡλθσαν
Ἀσασάν-Θαμάρ
9 Αἰλὰμ
Θαλγάλ
οὗτοι
13 ἐν
ὁ Ἀμορεῖς
14 ἡχμαλωτεύθη
ἀδελφός
15 Χοβὰλ
16 ἀδελφόν
17 τὴν Σαυὴν
βασιλέως
19 ἡυλόγησε
23 σφαιρωτήρος

XV.

4 λέγων
5 εἶπε πρὸς αὐτόν
δύνη
7 αὐτῷ
3 κακίωσουσιν αὐ-
τό, καὶ δου-

λώσουσιν αὐ-
τούς
15 μετ' εἰρήνης τα-
φείς ἐν γῆρει
17 ἐγίνετο ὁ ἡλῖος
πρὸς δυσμαῖς
20 Ῥαφαὲν

XVI.

2 τεκνοποιήσω
3 καὶ
6 ἐναντίον
δ' ἄν
7 τοῦ Θεοῦ
10 ἀριθμησεται
ὑπὸ
13 Ἄγαρ
ἐφιδῶν
ἰδόν
14 ἰδόν
16 ὀγδοηκονταεξ
ἑτῶν
τὸν Ἰσμαὴλ τῷ
Ἀβραμ

XVII.

1 ἐναντίον
ἐνενηκονταεννέα
5 Ἀβραάμ τὸ
ὄνομά σου
7 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ
8 Θεός
11 ἐν σημείῳ
12 ὁ
τῆς οἰκίας σου
14 ἐξολεθρευθήσε-
ται
15 Εἶπε δέ
ἀλλὰ
16 αὐτόν
17 ἐνενηκοντα
19 τῷ
20 ἐυλόγησα
σφόδρα
23 αὐτοῦ
τὴν σάρκα τῆς
24 ἡν ἐνενηκοντα-
εννέα
περιέτεμε
25 ἑτῶν δεκατριῶν
ἡν
περιετμήθη
27 περιέτεμεν αὐ-
τούς

XVIII.

2 ἴδε
4 νύψατε
5 ἐνεκεν
εἶπαν
7 μισχάριον ἀπα-
λόν
8 ἐφάγοσαν
9 Εἶπον
19 μεθ' ἑαυτὸν
ἐλάλησεν ἐπ'
21 ἐν τῇ πόλει δι-
καίαι
20 εὗρω

26 δικαίους
28 πέντε
ὅτι
30 ἂν εὐρεθῶσιν
ἐκεῖ
31 ἐπειδὴ
ἐνεκεν τῶν εἰ-
κοσι

XIX.

1 ἀνέστη
2 πρὸς
νύψατε
Εἶπαν δέ
ἡ
3 παρεβιάζετο
τὴν οἰκίαν
4 καὶ
6 καὶ τὴν
8 χρήσαθε
ἀρέσκη
μηδὲν
9 κρίναι
κακώσομεν
12 ἔστιν τις
13 ἀπόλλυμεν ἡ-
μεῖς
ἐναντίον
14 ἐξήλθατε
15 ἐγίνετο
ἐπεσποῦδαζον
17 περιβλέψης
19 ἐπειδὴ
20 ἡ
ἐκεῖ σωθήσομαι
22 σε, ἔλθειν
ἐκωνόμασε
24 ἐκτοῦ
25 (ἐν αἷς κατῴκει
ἐν αὐταῖς
ᾤωτ)
περίοικον
πάντα
27 τὸ
28 γῆς τῆς
ἰδεν
29 Κύριον
30 Καὶ ἐξῆλθε
ῶκησεν
32 οὖν
33 ταύτῃ
τὴν νύκτα ἐκεῖ-
νην
αὐτήν
34 ἔχθες
τὴν νύκτα ταύ-
την
35 αὐτήν
38 ὁ
τοῦ

XX.

3 αὐτῷ
6 ἐγώ
ἐνεκεν
γνώθι
8 τὸ
13 τοῦ
ποίησον ἐπ' ἐμέ
14 δίδραχμα

16 δίδραχμα
18 τοῦ
XXI.
2 Σάρρα
4 υἱὸν αὐτοῦ τῇ
ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
5 Ἀβραάμ δέ
7 γῆρει
9 εαυτῆς
11 Ἰσμαὴλ
12 τὸ ῥῆμα
14 καὶ
15 Ἐξέλειπε
16 μακρότερον
ἐκάθητο
(μακρόθεν)
17 σου
18 αὐτόν
19 ἴδε
21 τῇ Φαράν
γῆς
25 ἀφείλαντο
26 τὸ πρᾶγμα
ἀλλὰ
30 ταύτας
32 ὄρκου
καὶ

XXII.

1 ἐπέιραζε
πρὸς αὐτόν
Ὁ δέ
2 ἀνεύγκον
4 ἴδε passim
5 παιδίον
6 καὶ τὸ πῦρ μετὰ
χεῖρα
7 Καὶ εἶπεν
εἶπας
11 (αὐτῷ)
12 τὸν Θεὸν σὺ
19 τῷ φρέατι
21 ἴδε
22 Χασζὰδ
τόν
Φαλδᾶς
23 καὶ
24 Γαάμ
Μωχά

XXIII.

1 ἔτη ζωῆς Σάρ-
ρας
4 οὖν μοι
6 τὸ μνημεῖον αὐ-
τοῦ κωλύσει
9 μερίδι
10 πάντων
13 παντός
ἐπειδὴ
15 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ σου τί ἂν
εἴη τοῦτο
17 πᾶσι

XXIV.

1 εὐλόγησε
4 ἀλλὰ
ἐγενόμην

5 βούλεται
7 Ἰσαὰκ
8 τούτου
11 ἐκοίμησε
14 τῷ Κυρίῳ
20 ἐπὶ
ἔτι
(ὑδωρ)
21 ἡ
24 Καὶ
ἐγώ
25 χορτάσματος πολέ
28 ἀπήγγειλεν
30 ἐπὶ τὰς χεῖρας
οὕτως
33 εἶπαν
35 εὐλόγησε
καὶ
καὶ
36 αὐτὴν
πάντα
38 Ἀλλ' ἡ
39 πορευθῇ
41 ἐκ
δωσί σοι
42 ἡν
ἐπ' αὐτὴν
43 ἔστηκα
τὴν πηγὴν
ἐξελέυσονται
ὑδρεύσασθαι
μικρὸν ὕδωρ ἐκ
τῆς ὑδρίας σου

44 πῖε σὺ
46 μου
47 τίνος θυγάτηρ εἰ
ἐγώ, τοῦ υἱοῦ
ἐπὶ
49 εἰ δὲ μὴ, ἀπαγ-
γεῖλατέ μοι
εἰς
50 πρόσταγμα
οὖν
καλῶ
52 τὸν
53 σκεύῃ
57 ἐπερωτήσωμεν
58 ἡ
καὶ
59 τὸν
60 τὴν ἀδελφὴν
αὐτῶν
62 ἐπορευέτο

XXV.

2 Ζεμβραν
Ἰεζάν
Μαδάν
Ἰεσβόκ
Σωνέ
3 Ἰεζάν
Σαβάν
καὶ τὸν Θαιμάν
Δαϊδάν
Δαϊδάν
ἐγένοντο Ῥα-
γούηλ καὶ
Ναβδεὲλ καὶ
Ἀσουρίμ
4 Ἀδέρ

4 Ἀβραάμ Θεργαμά οὗτοι πάντες	19 (ὁ υἱὸς αὐτοῦ) αὐτοῦ ἐποίησα	23 αὐτὴν 24 Ζελφάν 26 Εἶπε	18 αὐτοῦ 20 Ἐκλεψε	16 διὰ χειρὸς 18 Καὶ
8 γῆραι 9 (δύο) ὁ	20 Ὅτι 23 ἠυλόγησεν 25 ὅπως	29 Ῥαχὴλ 31 μισεῖται 33 Λεία 34 Λεὺί 35 Ἰούδα	21 πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ ἀνέστη 22 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ 23 πάντας 29 ἐχθὲς 30 εἰς τὸν οἶκόν τοῦ	19 τῶ 22 Ἰαβὼκ 24 μετ' αὐτοῦ ἀν- θρώπος 26 εὐλόγησεν με 28 τὸ ὄνομά σου
11 τον 14 Ἰδοὺμὰ 18 Εὐεῖλὰτ 21 Ἐδεῖτο ἐλαβεν	23 (ἀνωθεν) 29 προσκυνήσουσί σε 30 τὸν αὐτοῦ 31 αὐτοῦ 33 σε εἰσελθεῖν ἠυλόγησα 34 Ἰσαὰκ αὐτοῦ (Ἰσαὺ) τῷ πατρί αὐτοῦ 36 ἥδη πρωτοτοκεῖα εἵληφε 37 ἐποίησά ἐποίησα ἐστήρισα 38 Ἰσαὰκ αὐτοῦ 42 τῇ 45 ὑτεκνωθῶ	XXX. 2 ἐθυμώθη καὶ τοῦ 3 ἵνα 8 συνελάβετό μοι Νεφθαλεῖ 9 Εἰσηλθε δὲ Ἰακώβ 12 ἐτι 13 μακαρίζουσί (πάσαι) 14 ἡμέραις μαν- δραγόσου 15 μανδραγόρους 17 αὐτῆς ὁ Θεὸς 18 ὢν 21 (καὶ ἔσθῃ τοῦ τίκτειν) 26 μοι 27 ἐν 28 Καὶ εἶπεν σοι 29 αὐτῷ ἦν 30 ἦν ἠυλόγησέ 32 ποικίλον καὶ περκνόν, καὶ πάν βόσκημα ῤαντόν καὶ διὰ- λευκον καὶ 33 ἄριον 35 ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ πάν ὃ ἦν φαι- δον ἐν τοῖς ἄρνας 37 αὐτῶ δὲ 38 (καὶ) 42 γὰρ ἔτεκον	Καὶ 31 ἀφ' ἧς 32 αὐτῶ τῶν σῶν παρ' ἐμοὶ 33 ἐξελθὼν εἰς 35 δὲ 37 ἐναντίον ἄν ἀπ' 39 ἄν ἀπ' τῆς 40 καύσωνι 41 δέκα καὶ τέσ- σαρα μυαῖς 43 σου σου σου ταῖς θυγατρά- σιν μου 44 διαβῶμεθα Ἰακώβ 46 (καὶ ἐπίον) 47 (48) μαρτυρεῖ 48 αὐτῇ αὐτοῦ (47) 49 ἀπὸ τοῦ 50 λήψῃ ἐπὶ 51 καὶ ἡ στήλη ἦν ἑστῆσα ἀνα- μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ (52) μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ ἡ στήλη, ἦν ἑστῆσα, αὕτη μαρτυ- ρεῖ μηδὲ 54 Ἰακώβ τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον 55 αὐτοῦ	29 (σὺ) ἐρωτᾷς ἠυλόγησεν 32 γὰρ οἱ (Ἰακώβ) καὶ XXXIII. 1 αὐτὸς ἐπιδόειλεν 2 ἐποίησε 3 παρῆλθεν 4 ἐφίλησεν, καὶ 6 παιδία 8 ἐν ὀφθαλμοῖς 10 μὴ δὴ, εἰ εὔρηκα 12 πορευθῶμεν, καὶ πορεύσομαι 13 αὐτοὺς 14 Προελλάτω με εἰσελθεῖν 17 αὐτῷ 18 Σικίμων ἦλθεν XXXIV. 2 Χορραῖος 4 παιδίσκην 7 κατενύχθησαν (Συχέμ) 8 αὐτοῖς Ερμῶρ προεῖλατο 9 ἐπιγαμβρεύσα- τε 10 (ἰδοὺ) ἡ γῆ 11 ἡμῖν 12 καὶ δόμα 13 ἐμίανεν 14 υἱοὶ δὲ Λείας 17 περιτέμνεσθαι τὰς θυγατέρας 21 ἐν χερσίν 22 Μόνον ἐν τούτῳ περιτέμνεσθαι περιτετέμνη- ται 23 αὐτῶν 24 ἐκπορευόμενοι πάντες ἐξερχό- μενοι πύλην πόλεως αὐτοῦ 26 τὸν 30 πᾶσαν 31 χρῶνται XXXV. 2 καθάρισασθε 3 ἐπορευόμενη 4 Σικίμοις 5 Σικίμων 7 Ἰσχυρὸς
XXVI. 1 ἐγενήθη χορῶν 4 ἐνευλογηθήσου- νται 6 Καὶ κατήκησεν 7 (ὅτι) 8 παρακύψας δὲ 11 ἀπτόμενος ἡ 13 ἐγένετο bis 21 Ἀβραάμ 19 δὲ 20 (ἐκείνου) 21 Ἰσαὰκ 26 Φιχὼλ 27 ἦλθατε ἀπεστείλατέ 28 Καὶ 29 ποιήσιν κακά ἡμεῖς σε σὺ εὐλογητὸν 31 ὥμοσαν ἄνθρω- πος 33 τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ 31 Ἰουδὴν Βεῖρ Μασεμμάθ Ἀιλὼν τοῦ Εὐαῖον XXVII. 1 αὐτῷ 4 ἐνεγκόν πρὸ τοῦ 6 ἐγὼ 8 ἐντέλλομαι σοι 12 μου 13 ὑπάκουσόν τῆς φωνῆς μου 14 αὐτοῦ 15 καὶ 18 μου	XXVIII. 1 Χαναάν 2 Συρίας 4 σου δέδωκεν 5 δὲ 6 ἀπὸ Χαναάν 7 αὐτοῦ ἐαυτοῦ 8 Καὶ ἴδεν 9 καὶ Ναβαῖώθ 11 ἐπέθηκε 12 αὐτῆς 13 Κύριος 14 ἐπὶ ἐπὶ 16 ἀπὸ 18 ἔθηκεν 19 Ἰακώβ 21 μοι Κύριος XXIX. 6 (ἐτι αὐτοῦ λα- λοῦντος) (τοῦ πατρὸς αὐ- τῆς) αὐτὴ γὰρ ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐ- τῆς) 10 ἐπότισε 12 ἀνήγγειλεν Ἰα- κώβ 13 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ 21 ἀπόδος μου	XXXI. 2 ὥς ἐχθὲς 4 Ῥαχὴλ καὶ Λεί- αν 5 μετ' 7 μνην 9 ἀφείλατο 10 ἴδον ἐν ἦσαν 11 Ἰακώβ 12 πάντα 13 τῷ ᾧ 15 κατέφαγε κα- ταβρώσει 16 εἶρκεν ὁ Θεὸς σοι	XXXII. 1 ἐαυτοῦ ὁδὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς 7 Ἐφοβεῖτο αὐτοῦ 8 ἐκκόψῃ 9 ὁ εἶπας 10 Ἰακουταί νῦν 12 καλῶς ἀπὸ 13 ἐν χειρὶ αὐτοῦ	24 ἐκπορευόμενοι πάντες ἐξερχό- μενοι πύλην πόλεως αὐτοῦ 26 τὸν 30 πᾶσαν 31 χρῶνται XXXV. 2 καθάρισασθε 3 ἐπορευόμενη 4 Σικίμοις 5 Σικίμων 7 Ἰσχυρὸς

ἐπεφάνη
8 Δεββώρα
9 ἠνλόγησεν
10 Ἰακώβ
11 ἰκανός
(καί)
12 δέδωκα
16 Ἀπῆρεν
εἰς γῆν ἑλθεῖν
18 αὐτοῦ
αὐτόν
Βενιαμείν pas-
sim
20 σήμερον ἡμέρας
Καὶ ἀπῆρεν
Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπηξεν τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ
ἐπέκεινα τοῦ
πύργου Γαδέρ
23 Λευεὶ
26 οἱ
29 ἐκλιπών

XXXVI.

2 Αἰλὼν
3 Βασεμάθ pas-
sim
4 τῷ Ἰσαῦ
8 ὤκησε
11 οἱ υἱοὶ Ἐλιφάς
Γοθόμ
12 οἱ υἱοὶ Ἀδὰ
13 Ναχὸθ passim
14 ἦσαν
Ἐλιβεμὰς pas-
sim
Ἰεύς
15 οἱ
17 ἡγεμὼν Μοζέ,
ἡγεμῶν Σομέ
18 Ἰεουλ
19 δέ
οἱ
(οἱ ἡγεμόνες
αὐτῶν)
21 Ῥεῖσῶν passim
οἱ
22 Χορρεί passim
23 Γωλὼν
Μανναχὰθ
Σωφ
Ἰνάμ
24 Ἰνάν
ὁ Ἰνὰς
26 Ἰεθράν
27 βαλαάν
καὶ Ουκάν
32 τοῦ
35 Γεθθαίμ
36 Σαλαμα
37 Σαλαμὰ
38 βααλεννών
39 Βααλεννών
Βαράθ
Ματραεῖθ
Μεζούβ
41 Ἐλιβεμὰς
43 Μεγοδιήλ
Ζαφωαῖν

XXXVII.
2 μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ τὰ
πρόβατα
Κατήνεγκεν
3 γήρους
4 ἐφίλει ὁ πατήρ
αὐτῶν
ἐδύναντο
7 ἡμᾶς
9 ἐνυπνιάσθην
13 ἐν
17 εἰς
18 Προῖδον
19 Εἶπαν
21 ἐξεΐλατο
πατάσμεν
22 ἐμβάλετε δέ
23 τὸν
αὐτοῦ
24 αὐτόν
25 οἱ
28 παριεπορεύοντο
οἱ
30 ἀνέστρεψε
35 αὐτοῦ

XXXVIII.

1 Ὁδολλαμεῖτην
passim
4 ἔτι, ἔτεκεν υἱόν
5 ἔτι
6 πρωτοτόκῳ
7 ἐναντίον
8 γάμβρευσαι
9 ἐγένετο
10 τὸ ῥῆμα
13 ἀνέβη
14 αὐτῆς
περιεβάλετο
θερίστῳ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ
16 ἡ
20 τὸν ἀρράβωνά
παρὰ τῆς γυ-
ναῖκος
21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
22 ἐνταῦθα
26 εἵνεκεν
27 ἔτεκεν
κοιλίᾳ
30 τὴν χεῖρα

XXXIX.

3 πάντα
4 εὐνέσσετε δέ
5 κατασταθῆναι
6 ἑαυτὸν
8 τῶν
9 τὸ μέγα
11 τοῦ
12 αὐτοῦ
καταλείπων,
passim
13 κατέλειπεν
passim
καὶ
14 εἶδετε
16 αὐτοῦ
17 κοιμήθητι μετ'
ἐμοῦ

18 καὶ
20 ἔλαβεν
καὶ
23 εὐδοῖ

XL.

1 ἡμαρτον
τῷ
3 παρὰ τῷ ἀρχι-
μαγείρῳ εἰς
5 ἐκότερος ἐνύπ-
νιον
αὐτοῦ ὁ ἀρχι-
οινοχόος καὶ
15 ἡγείαν
ὁ ἀρχισιτο-
ποιός
6 δέ
τὸ πρῶν Ἰωσήφ
8 ἴδομεν
αὐτὸ οὐκ ἔστιν
9 αὐτῷ
11 τὰς χεῖρας
14 σοι γέννηται
17 γενημάτων
ὁ βασιλεὺς
20 ἀρχιοινοχόον
ἀρχισιτοποιοῦ
21 ἀπεκατέστησεν
23 δέ

XLI.

3 παρὰ
(ἐν τῷ Ἄχει)
4 τῷ εἶδει
6 Ἄλλοι δέ
11 ἴδομεν bis
12 τὰ ἐνύπνια ἡ-
μῶν, ἀνδρὶ
κατὰ τὸ ἐνύπ-
νιον αὐτοῦ
ἐπέλυσεν
13 οὕτως passim
14 ἐκ
15 τῷ
αὐτὸ οὐκ ἔστιν
17 ἐπὶ
19 σφόδρα
(καὶ ἐνέμοντο
ἐν τῷ Ἄχει)
29 Αἰγύπτῳ
30 ἐπιλησθήσονται
τῇ γῇ
33 τῆς
34 γενήματα
37 τὰ ῥήματα
39 ἐπειδὴ
σου
41 πάσης γῆς
43 τῆς
44 πάσης γῆ
45 Ὑνθονφάνηχ
Ἀσενέθ passim
46 ἐκ
48 (Ἰν)
49 ἀριθμῆσαι
51 Μαννασῆ pas-
sim
λέγων
53 ἐγένετο
Αἰγύπτῳ

54 ἤρξαντο
(οὐκ)
55 ἐκέκραξε
πᾶς

XLII.

2 ἐκείθεν
ζῶμεν
4 Ἰακώβ
7 ἀφ' οὓς
εἶπαν
9 ἴδεν αὐτοῖς
10 πριάσασθαι
15 ἡγείαν
16 λαβέτω
ἡγείαν
18 Ἰωσήφ
20 καταγάγετε
21 αἱμαρτία
27 μάρσιπον pas-
sim
ἴδεν
29 συμβεβηκότα
32 μικρότερος
εἰς γῆν
33 γνωσόμεθα
ἡμῶν
35 αὐτοῦ
36 πάντα ταῦτα
37 αὐτοῦ

XLIII.

3 διαμεμαρτύρη-
ται
καταβῇ πρὸς με
4 ἀποστέλλεις
5 ἀποστέλλεις
6 μοι
εἰ
ἔτι
9 πρὸς
11 τερμένιθον
12 μαρσίποις
14 καθὰ
16 ἐνετείλατο
17 τὴν οἰκίαν
18 ἀνθρώποι
εἰσηνέχθησαν
τοῦ
20 μαρσίπῳ
21 Καὶ ἐγένετο
μαρσίπους
23 (ὁ ἀνθρώπος)
24 ἤνεγκε
25 μεσημβρίας
27 πρεσβύτερος
28 Εὐλογητός
29 ἴδε
αὐτοῖς
ἔστιν
30 ἔντερα
ταμειῶν
31 αὐτοῦ
32 (πᾶς ποιμὴν
προβάτων)
34 μερίδα

XLIV.

1 αὐτοῦ
4 λέγων

4 (μοι)
5 συνετελέσασθε
7 εἶπον
μου
8 εὐραμεν
9 εὐρεθῇ
10 ὁ ἄνθρωπος
αὐτός
12 Ἡρεῦνα
15 δ'
16 λαλήσωμεν
δὲ Θεός
20 νεώτερον γῆρω
21 (ὅτι)
22 μου
23 ἐτι εἶδειν
24 δέ
25 ἡμῖν
26 εἶπαμεν
27 ὁ
μου
28 ἐτι
30 παιδάριον
31 παιδάριον
δοῦνης
32 ἐκδέδεκται το
παιδίον παρὰ
τοῦ πατρὸς
ἐναντίον
πρὸς
33 μου

XLV.

1 ἔτι
Ἰωσήφ
3 (ὁ ἀδελφὸς ἡ-
μῶν, ὃν ἀπέ-
δοσθε εἰς Αἴ-
γυπτον)
αὐτοῦ
6 ἔσται
7 ἡμῶν
8 ἀλλ' ἡ
10 Γεσέν
(ἐκεῖ)
17 πόρια
18 παραλαβόντες
20 ἡμῶν
τῆς γῆς
22 καὶ τῷ
ἀλλασσοῦσας
26 ἔτι
οὗτος
τῆς
ἡ διάνοια
28 ὁ υἱὸς μου Ἰω-
σήφ

XLVI.

1 (ἐκεῖ)
2 πρὸς
εἶπας
3 Καὶ εἶπεν
5 Ἰακώβ
6 αὐτῶν
καὶ εἰσηλθεν
Ἰακώβ εἰς
Αἴγυπτον
7 αὐτοῦ

7 αὐτοῦ νίων μετ' αὐτοῦ	33 Γεσέν, passim Αραβία τοῖς	26 ἀποπεμπτοῦν τῷ Φαραῶ μόνων θάψαι με	XLIX.	L.
9 Φαλλοῦδ, καὶ			2 Ἀθρόισθητε	1 ἐπ'
10 Ἰαχείν	XLVII.	XLVIII.	5 ἐξ αἰρέσεως	5 πρὸ τοῦ τελευ-
11 Καὰθ	1 λέγων	1 ἀνγγελή	7 διασκορπίω	8 τῇσαι
Μεραρεὶ	3 (ἐκ) παιδιόθεν	μετ' αὐτοῦ	8 σε	8 τὴν συγγένειαν
12 Ἀσρών	3 (ἐκ) παιδιόθεν	3 ἐν γῇ Χαναάν, 13 ἐν μέσῳ	9 ἐκοιμήθη	10 ἐφ'
13 Ἰασούβ	4 κατοικήσωμεν	ἐν Λουζᾷ	10 ὃ ἀπόκειται	11 ἐν
15 αἱ	οἱ παῖδες σου	ἐν Λουζᾷ	12 Χαροποι	ἐστὶν τοῦτό
16 Ἀγγεῖς	εὐλόγησεν	ἐν Λουζᾷ	13 ἀπὸ οἴνου	τοῦ τόπου ἐκεί-
Σαυνεῖς	9 ἀφείκοντο	5 (ὡς)	20 διαδώσει	νου
Ἀροηλεῖς	12 αὐτοῦ	6 σοὶ	23 χειρῶν	12 καθὼς ἐνετεί-
17 Χοβώρ καὶ Μελ- χήλ	14 Αἰγύπτῳ	ἐν	25 τῆς	λατο αὐτοῖς
20 Αἰγύπτῳ	ἡμῶν	7 ἐκεῖ	ἐνεκεν	13 ἐπέστρεψεν
Μαχείρ passim	18 ὑπολείπεται	8 εἰσιν	26 ἐπ' εὐλογίας	πάντες
Ἑδέμ	19 σπέρματα	10 αὐτοῦ	κενάων	μετὰ τὸ θάψαι
21 Ἀγχεῖς	ζησωμεν	ἐδύναντο	καφαλῆς	τῶν πατέρα
Μαμφεῖμ	20 ὁ λιμός αὐτῶν	(δέ)	27 διαδώσει	αὐτοῦ
καὶ Ὀφιμίν	21 αὐτὸν	13 ἐν τῇ ἀριστερᾷ	28 οἱ	15 αὐτῷ
24 Νεφθαλί	καὶ	14 ἐναλλάξας	ἐλάλησεν	18 εἶπον
Γωνι	22 δάματα	15 ἠνλόγησεν	ἠνλόγησεν bis	20 ἵνα διατραφῇ
Συλλήμ	23 σπέρματα	μου	29 θάψατέ	22 εἰς Αἴγυπτον
25 καὶ	24 γεννήματα	20 ἠνλόγησεν	30 τῇ	24 Καὶ
29 πλείονι	σπέρματα	21 ἐκ τῆς γῆς ταύ-	31 (καὶ)	25 ἐπισκέψεται
33 οἱ παῖδες σου	25 εὐρίωμεν	της	καὶ	26 ὧν
ἐσμέν		μαχαίρῃ	33 Ἰακώβ	αὐτὸν

ΕΞΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. I.	18 Τί ὅτι	4 σου	μερον)	20 τριακονταεξ
1 καὶ πανοικία	19 εἶπον	5 Κύριος	8 πλυνθουργίας	22 οἱ
2 καὶ Ἰούδα	20 οὐτως	6 Εἰσένεγκαι	ἀπ' αὐτῶν	18 εἰς
3 καὶ	21 Μωσσεῖ	λεπρώσα	αὐτοῖς	23 Ἐλισαβὲτ
4 Νεφθαλί passim	25 εἰσίδεν	7 εἶπε πάλιν εἰς-	πορευθῶμεν	Ἀμειναδάβ
5 αἱ ἐξεληθούσαι	III.	ἐνεγκαι	9 μεριμνάσθω-	24 Ἀσὴρ
7 κατίσχυσαν	1 ἦγεν	αὐτοῦ	σαν. bis.	25 ἐκ
9 ἔθνος	τοῦ Θεοῦ	αὐτοῦ	10 τοῦ λαοῦ	26 ὁ
10 ἡμῶν	2 φλογὶ πυρός	8 ἐσχάτου	13 ἡμῶν	ὁ Θεὸς αὐτοῖς
11 Πιθώμ	3 τί	10 ἐχθές καὶ	14 ἐχθές	ἐξ
12 ἐγίνοντο	4 μέσου	11 τῷ Μωσσεῖ	17 (καὶ)	27 ἐξ
15 ἦν	5 Καὶ	καὶ	18 ἀπελθόντες	28 Ἐν
II.	σου	Κύριος	19 ἀπὸ	
1 καὶ ἔσχεν αὐτήν	ἐπ' αὐτοῦ	12 ἃ	21 Ἐπίδοι	VII.
2 ὄν	6 αὐτῷ	13 ἄλλον δυνάμε-	22 διὰ	3 μου
3 Ἐπειδὴ	ὁ	νον	23 (αὐτῷ)	7 ἐτῶν ἦν
ἐτι κρύπτειν	8 του	16 προσλαλήσει	ρύσας	ἐλάλησαν
αὐτό	καὶ Εὐαίων καὶ	18 αὐτῷ	VI.	9 αὐτὴν
αὐτῷ	Γεργεσαίων	20 αὐτοῦ	1 ὄψῃ	10 αὐτοῦ
5 ἐπὶ	12 ἀποστείλλω	21 ἔδωκα	5 ὧν	11 φαρμακίαις ρας
8 αὐτῇ	ἐξαγαγεῖν σε	αὐτῷ τὴν καρ-	καταδουλῶσιν	sim
ἡ	13 ἐλεύσομαι	διαν	μου	12 αὐτοῦ
10 Μωυσῆ	καὶ	23 βούλῃ	6 αὐτῶν	13 ἐλάλησεν
ὅτι	15 ἡμῶν	αὐτὸν	7 ἡμᾶς ἑμαντῷ	14 Καὶ εἶπε
ἀνειλόμην αὐ-	γενεαῖς γενεῶν	27 Μωσσεῖ	εἰς	15 στήση
τόν	16 ἡμῶν	28 σημεία	8 αὐτὴν ἡμῖν	16 λατρεύσωσιν
11 ἀδελφῶν αὐτοῦ	17 εἶπα	29 πᾶσαν	9 οὕτως	20 Ἀαρών τὴν
13 διατί	18 Κύριος	V.	12 ἐναντίον	ράβδον
14 ἡ	Κυρίῳ	1 ἑορτάσωσί μοι	13 ἐξαγαγεῖν	VIII.
τόν Αἰγύπτιον	20 μου	2 Κύριος	14 Χαρίμ	2 βούλῃ
χθές	22 συσκευάσετε	ἐξαποστελῶ	16 Γηρῶν	3 εἰς
15 κατακρησεν	IV.	4 (μου)	17 Λοβεγὶ	καὶ ἐν τοῖς φρέ-
16 Ἰοθὺρ τοῦ πα-	1 οὖν	5 τῆς γῆς	Σεμεῖ	ασί σου
τρος αἰτῶν	Κύριος	7 ἐχθές	19 οἱ	5 σου
18 Ἰοθὺρ		(καὶ τὸ τῆς σή-	Μεραρεὶ	

5 ἐπὶ τὴν γῆν Αἰγύπτου	34 τὴν καρδίαν αὐ- τοῦ	10 ἠθέλησεν τῆς αὐτοῦ	9 εἰς 11 σοι καὶ δῶ	16 ἂν 17 κατεργάσω 18 τῶν αἰώνων 19 αὐτοῦ
7 ἐν ταῖς ἐπαι- δαῖς πάντων	X. 1 ἐβάρυνα τὴν καρδίαν αὐ- τοῦ	XII. 3 ἑαυτοῖς 4 οἱ 5 ἱκανοὺς εἶναι	12 ἀφοριεῖς (ἀγιάσεις) καὶ	Κύριος ἐπ' αὐ- τούς
8 τὸν λαὸν θύσσει	2 ὅσα μου	6 τῶν 7 αὐτὸ	14 ἡμᾶς Κύριος	20 ἔλαβε ἐξηλθόν
11 ἐκ bis	5 τό	10 ἀπολείψετε εἰς τὸ	15 Κύριος πρωτοτόκου bis	21 ἄσω μὲν
17 ἐντε καὶ ἐν ἐν πάσῃ γῇ Αἰ- γύπτου	6 Αἰγύπτου	11 οὕτως ὑμῶν bis	19 Ἰωσήφ Κύριος ὑμᾶς τὰ ὅσα	23 Μερρᾶν ὑῶν ἐπωνομάσθη
18 φαρμακείας 20 ἐκπορεύεται 21 βούλη κυνομυίας	7 Λέγουσι δὲ ἡμῖν τοῦτο Κυρίῳ	13 κατοικεῖτε 14 αὐτῇ ὑμῖν	20 Ὁδοῖ τοῦ φαίνειν αὐ- τοῖς	24 κατὰ 25 ἐπείραξεν αὐ- τὸν
22 ἡ 23 τὸ σημεῖον 24 ἐξωλεθρεύθη κυνομυίας	8 ἐπέστρεψαν Φαραῶ	15 πρώτης ἡμέρας ἐξολεθρευθή- σεται	21 τοῦ φαίνειν αὐ- τοῖς	27 ἦλθον ἐπὶ
27 Κυρίῳ 28 ἐξαποστελῶ θύσετε Κυρίῳ	9 Λέγει δὲ ἡμῶν τοῖς πρεσβύταις ἡμῶν	16 κεκλησεται 17 (εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν)	22 ἐξέλειπεν παντὸς τοῦ λαοῦ	XVI. 1 ἦλθον 4 ἐν
29 ἀπὸ σου ἀπατήσαι	10 Φαραῶ οὕτως πρόκειται	18 Ἐναρχομένη 19 ἐξολεθρευθήσε- ται	XIV. 2 Βεελσεφὼν passim	5 εἰτοιμάσωσιν εἰσενέγκωσι 7 αὐτὸν
31 ἀπὸ bis	11 λατρεύσατε τῷ Κυρίῳ ζητεῖτε	22 ἐπὶ 23 ὀλεθρεύοντα 24 αἰώνιον	3 περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ	8 ὁ γογγυσμὸς ὑ- μῶν ἐστίν 9 ὑμῶν τὸν γογ- γυσμὸν
IX. 1 λατρεύσωσί μοι 2 βούλη καὶ	12 σου Αἰγύπτου ἂ	25 φυλάξεσθε 26 ὑμῖν 29 αὐτοῦ, (καὶ)	4 ἐπιγινώσκονται 5 (λέγοντες) εἶπον	13 Καὶ ἐγένετο δὲ
3 ἔσται ἐν τοῖς 4 τοῦ καὶ	14 μετ' αὐτὴν 15 οὐ κατελείφθη 18 Κύριον	30 ἀνέστη πάντες	6 πεποίηκαμε 7 ἔλαβεν	14 λεπτόν 15 Εἰδόντες πρὸς αὐτοὺς
κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ	19 ἀπὸ θαλάσσης ἄνεμον ἐνέβαλεν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν	31 λατρεύετε 32 καθάπερ εἰρή- κατε	8 εὐρον 9 προσήγαγεν ἴδε	16 ἐν 17 συσκήνοις
5 (Αἰγύπτου) 6 (τοῦ) 8 ὑμῖν 9 (καὶ)	21 γῆν 22 αὐτοῦ 23 ἀνέστη ἦν φῶς	33 ἀπὸ 35 χρυσᾶ καὶ ἄρ- γυρᾶ	11 (ἡμᾶς) ἡμᾶς 13 στηκετε	17 Καὶ ἐποίησαν ἡ ἡ ἡ
10 ἔλαβον ἐγένοντο 11 ἐγένοντο 12 τῷ Μωυσῇ	24 ὑμῶν 25 ποιήσωμεν 26 λατρεύσωμεν 28 αὐτῷ εἶδεν	36 Κύριος ἔδωκε 37 Ἀπῆρσαν οἱ	18 ἐν τοῖς 19 αὐτῶν 21 αὐτοῦ	18 τῷ ἡ ἡ
15 μου θανάτῳ 16 δυνάμει 17 ἐνποιῇ σὺ 18 καὶ 19 εἰσίν	29 καθὼς	39 οὐ γὰρ ἐδυνάσ- θησαν ὑπό- μειναι	22 αὐτοῖς 23 Κατεδιώξαν δὲ πάντα ἡ (καὶ εἰσῆλθον)	19 εἰς τὸ πρῶτον ἀπ' αὐτοῦ
τῷ πεδίῳ ἡ χάλαζα ἐπ' αὐτὰ	XI. 1 ἀποστέλλῃ ἐκβολῇ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς	40 παροίκησιν παρήκνησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πα- τέρες αὐτῶν	24 εἰς 25 ἡγεν	20 ἔζυσε Μωυσῆς ἐπ' αὐ- τοῖς
20 τοὺς παῖδας αὐ- τοῦ καὶ 21 τῷ πεδίῳ 22 ἐπὶ 23 αὐτοῦ 24 σφόδρα	2 αὐτοῦ, καὶ γενῇ παρὶ τῆς πλησίας αὐ- τῆς	41 Ἐγένετο δὲ 44 τινὸς καὶ 45 καὶ	26 ἐπὶ 27 εἰς	22 εἰσῆλθον 23 αὐτοῖς ἔως
οὐ γέγονε τοι- αύτη οὐ	3 καὶ ἐν ὀφθαλ- μοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ	46 (οὐ καταλείψε- τε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρῶτον)	31 Καὶ ἴδεν καὶ ἐφοβήθη	24 κατέλειπον καθάπερ 25 αὐτὸ
25 πάντα ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ 28 προσθήσεσθε 29 εἰς τὸν οὐρανόν 32 ἐπλήγη 33 ἐξέπετασε αὐτοῦ	5 τοῦ 7 Ἐν δὲ ἀναμέσον 9 τὰ σημεῖά μου μου	47 τοῦτο 48 καὶ ποιῇ 49 προσκείμενῳ	XV. 1 Κυρίῳ τῷ λέγειν 2 Θεὸς μου 4 κατεπόντισεν 7 καὶ	27 ἐξηλθόν 29 τὴν ἡμέραν ταύ- την καὶ τὰ σάββατα καθήσεσθε ὑμῶν (ἐκάστος)
	10 τὰ σημεῖά καὶ πάντα	XIII. 2 καὶ 3 ἐξήλθατε ἐξ 6 Κυρίῳ 7 τὰς	10 (καὶ) 12 καὶ 13 ἐν ἐν 14 ἐφοβήθησαν 16 φόβος καὶ τρό- μος	31 ὥς 32 εἰδωσι 34 ἀπέθετο 35 Μάννα

35 γῆν τὸ Μάν ἔφαγον	26 ἔκρινον	14 αὐτοῦ	18 θυμιάσεις	καλαμίσκῳ
XVII.	XIX.	16 θανάτῳ τελει- τάτῳ	22 ἀκούσῃ τῇ φω- τῆς μου	τῷ ἐνὶ σφαι- ρωτῇ καὶ κρίνον·
1 παρενέβαλον	1 ἦλθον	17 θανατούσθῳ	ἐντέλλομαι	οἱ
2 καὶ ἔλεγον	2 ἐξήραν ἦλθον	18 πατάξῃ τις αὐτοῦ	ἔσται	34 καὶ ὁ σφαιρω- τῇ ὑπὸ τοῦ δύο καλαμίσ- κους ἐξ αὐτῆς
3 ἐγόγγυζεν ἐπὶ ἡμῶν	5 φωνῆς μου	19 (δὲ) αὐτοῦ	ἀκούσης ποιήσης	καὶ ὁ σφαι- ρωτῇ ὑπὸ τοὺς δύο κα- λαμίσκους ἐξ αὐτῆς
5 καὶ λάβε μετὰ σεαυτοῦ	8 Καὶ ἀπεκρίθη τοῦ λαοῦ	21 ἐκδικηθήσεται 22 καὶ	24 καὶ αὐτοὺς	37 αὐτῆς αὐτῆς
6 (ἐλθεῖν) Καὶ ἐποίησε	10 πλυνούσι αὐτῶν	23 ὁσὴ 26 αὐτὸν	27 μου	39 Τάλαντον χρυ- σίου καθαρῷ ποίησεις πάν- τα τὰ σκευῇ ταῦτα
7 αὐτοῦ	14 ἀπὸ αὐτῶν	29 ἐχθές	28 ἐκβαλῶ	40 τῶν δεδειγμέ- νων
8 Ἰησοῦ	16 ἐγίνοντο	30 κατὰ πάντα ἐπιβαλῇ	29 ἀπὸ προσώπου σου	XXVI.
11 ἐγίνετο αὐτοῦ	17 τὴν	31 κερατίσῃ ἡ θυ- γατέρα	30 μικρὸν	1 κεκλωσμένου
12 αὐτόν· Ἀαρὼν δὲ	18 δὲ αὐτὸ ἐπ' αὐτὸ	34 τεθνηκὸς	31 καὶ	2 ἔσται τὸ αὐτὸ
14 Καὶ εἶπε ἐν βιβλίῳ Ἰησοῦ	19 ἐλάλει	35 αὐτοῦ	ποταμοῦ τοῦ μεγάλου	3 συνεχόμεναί ἐκ τῆς ἐτέρας
15 μου καταφυλῇ	21 πέσῃ	36 ἐχθές	XXIV.	5 δὲ εἰς ἀλλήλας
16 πολεμήσει	22 δὲ	XXII.	9 τῶν πρεσβυτέ- ρων	7 σκέπειν
XVIII.	XX.	1 αὐτὸ	10 ἐκεῖ καθαρότητι	8 ἔσται
1 ὁ γαμβρὸς Μωσῆ ὁ ἱε- ρεὺς Μαδιάμ τῷ μαχαίρας	1 πρὸς Μωυσῆν	3 αὐτοῦ	13 ἐπὶ	10 τὴν
4 ἦλθεν αὐτοῦ	2 ὁ ἔξαγων	4 μόσχου καὶ	14 εἶπεν	12 ἐπικαλύψεις
5 ἦλθεν αὐτοῦ	5 ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γε- νεάν	5 ἡ	17 ἐναντι	15 τῇ σκηνῇ
6 Ἀπηγγέλη Ἰσθὸρ ὁ γαμ- βρὸς σου	8 τοῦ	6 ἄλωνα	18 ἐκάθητο	20 εἴκοσι στύλους, τὸ πρὸς νότον
7 αὐτοῦ πρῶτῳ	10 σου	9 αὐτοῦ	XXV.	24 ἔσονται καὶ κεφαλίδων εἰς συμβολὴν
8 αὐτοῦ	11 τε ἐν	10 ἡ πρόβατον ἡ μόσχον τελευτήσῃ ἡ συντρίβῃ	2 μοι ἀπαρχάς αὐτῶν	25 στύλῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο βά- σεις τῷ στύ- λῳ τῷ ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ
9 Κύριος αὐτοῖς (Κύριος) τῶν	13, 14, 15 οὐ φο- νεύσεις οὐ μοιχεύσεις οὐ κλέψεις	11 ἐφ' ὅλης οὐ μὴ	7 (καὶ)	33 τοὺς στύλους
10 τὸν λαὸν αὐτοῦ	10 οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ	12 αὐτοῦ	9 ἐγὼ	35 θήσεις
12 καὶ φαγεῖν	11 μήποτε	14 αὐτοῦ	10 αὐτῆς bis	37 ἀσπίτους
13 ἐσπέρας	21 ἐκεῖ	15 αὐτοῦ	12 αὐτῆς	XXVII.
14 ἐποίει	23 ἑαυτοῖς	16 εἰς	13 ἐκ ξύλων ἀσπῆ- των	4 ἐπὶ
15 αὐτοῦ	24 αὐτὸ	17 αὐτῷ	15 τῆς διαθήκης	6 φορεῖς
18 ἀνυπονοήτῳ (σου) αὐτὸ	25 αὐτὸ	18 περιβιώσετε 20 (ἐτέροις)	17 αὐτοῦ	7 φορεῖς
21 αὐτοὺς καὶ γραμματο- εἰσαγωγεῖς	19 μήποτε	21 οὔτε θλίψετε	18 Χερουβεὶμ pas- sim	11 βορρᾶν
22 κομφίσουσιν	21 ἐκεῖ	24 ἐν	19 χρυσᾷ τορευτὰ	13 τὸ πρὸς ἀνατο- λὰς
23 καὶ ἦξει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ μετ' εἰρήνης	23 ἑαυτοῖς	26 αὐτὸ	20 αὐτοῦ	14 τῶν ἱστίων τὸ ὑψος
24 αὐτοῦ πάντα αὐτῷ εἶπε	24 αὐτὸ	28 εἴρεις κακῶς αὐτοῦ	21 στρεπτόν κυ- μάτων χρυ- σοῦν	15 πεντεκαίδεκα
25 καὶ γραμματο- εἰσαγωγεῖς	25 αὐτὸ	30 αὐτοῦ	22 χρυσοῦν	18 αἱ
26 ἔκρινον τὸ ἀνέφερον πρὸς	XXI.	31 ἐν ἀγρῷ ἀπορίψετε	23 αὐτῆς	19 ὑποσκενὴ τῆς σκηνῆς
	1 παραθήσεις	XXIII.	27 τὴν τράπεζαν ἐν αὐτοῖς	
	2 ἔτει τῷ ἔβδόμῳ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύ- θερον	2 ἐκκλίνειν	28 αὐτῆς τοῦ ἐνός	
	3 καὶ ἡ γυνὴ αὐ- τοῦ ἐξελεύ- σεται μετ' αὐτοῦ	5 συνεγερεῖς	33 καλαμίσκῳ τῷ ἐνὶ	
	4 αὐτῆς	9 κακώσετε, οὐδὲ μὴ	(οὐτὶς τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευ- ομένοις ἐκ τῆς λυχνίας καὶ ἐκ τῆς λυχνίας τέσ- σαρες κρατῆ- ρες) καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκ- τετυπωμένοι καρυῖσκους ἐν	
	5 μου	11 ἔτει αὐτῶν		
	6 πρὸς	12 ἀναπαύσῃ		
	αὐτοῦ ὁ κύριος	13 λελάληκα φυλάξεσθε		
	8 δὲ	14 εορτάσετε		
	ἡν οὐ	15 φυλάξεσθε		
	αὐτήν	16 τοῦ		
	10 αὐτῷ	ἐξοδῷ		
	13 αὐτὸν			

16 δώσεις
18 τῷ
20 αὐτοῦ
21 ἡμέρᾳ τῇ
22 πυρῶν
24 ἐμπλατυνῶ
25 θυσιάσματος
θυμιάμα
26 εἰσοίσεις
28 ἔναντι
(δύο), καὶ τοὺς
29 ἀπὸ
Σινὰ
τῆς διαθήκης
ἀπὸ
κρωτὸς
30 νιοὶ κρωτὸς
31 Μωσῆς πρὸς
αὐτοὺς
32 ἐλάλησε
33 Μωσῆς
35 Μωσῇ
τὸ
αὐτοῦ

XXXV.

1 τὴν
πρὸς αὐτοὺς
2 ἅγιον σάββατον
τῷ
ἐν αὐτῇ ἔργον
3 ἐν
7 (8) καὶ ἔλαιον
εἰς τὴν φαῦ-
σιν, καὶ θυμιά-
μα εἰς τὸ
ἔλαιον τῆς
χρίσεως καὶ
εἰς τὴν σύν-
θεσιν τοῦ θυ-
μιάματος
9 εἰς
10 διανοίᾳ
11 καλύμματα
καὶ τοὺς πασ-
σάλους
καὶ τὰς βάσεις
12 τὰ θυμιάματα
καὶ τοὺς ἀνα-
φορεῖς αὐτῆς
καὶ τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσε-
ως (καὶ τὸ
θυσιαστήριον
καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ)
(14) καὶ τοὺς λίχ-
νους αὐτῆς,
καὶ τὸ ἔλαιον
τοῦ φωτός
(15) καὶ τὸ θυσια-
στήριον τοῦ
θυμιάματος,
καὶ τοὺς ἀνα-
φορεῖς αὐτοῦ
καὶ τὸ ἔλαιον
τῆς χρίσεως,
καὶ τὸ θυμιά-
μα τῆς συν-

θέσεως καὶ
τὸ ἐπίσπασ-
τρον τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς
(16) καὶ τὸ θυσιασ-
τήριον τοῦ
ὀλοκαυτώμα-
τος, καὶ τὴν
ἐσχάραν αὐ-
τοῦ τὴν χαλ-
κῇ, καὶ τοὺς
ἀναφορεῖς αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶν
τὰ σκεῦος
αὐτοῦ καὶ
τὸν λουτήρα,
καὶ τὴν βρά-
σιν αὐτοῦ
(17) καὶ τὰ ἱστία
τῆς αὐλῆς, καὶ
τοὺς στύλους
αὐτῆς, καὶ τὰς
βάσεις αὐτῆς,
καὶ τὸ ἐπί-
σπαστρον τῆς
θύρας τῆς αὐ-
λῆς
(18) καὶ τοὺς πασ-
σάλους τῆς
σκηνῆς, καὶ
τοὺς πασσά-
λους τῆς αὐ-
λῆς, καὶ τὰ
σχοινία αὐ-
τῶν

19 ἐν τῷ ἁγίῳ
21 οἷς
22 αὐτῶν
23 ἀφαίρεμα
καὶ πᾶς ὁ εὐρέ-
θη παρ' αὐτῶν
ὑάκινθος, καὶ
πορφύρα, καὶ
κόκκινον, καὶ
βύσσος, καὶ
δέρματα ὑα-
κίνθινα, καὶ
δέρματα κρι-
ῶν ἡρυθοδα-
νωμένα, (καὶ
δέρματα ἁ-
για)
24 κατασκευῆς
ἤνεγκαν
27 εἰς
29 ἡ
30 Οὐρὶ υἱοῦ
35 συνιέναι ποιῆ-
σαι πάντα
τὰ
καὶ τῇ πορφύρᾳ

XXXVI.

1 τοῦ
ὥστε
τὰ
τὰ
2 τὸν
3 πρῶτῳ
4 παραγενόμενοι

4 πάντα
αὐτοὶ ἠργάζοντο
5 εἶπαν
λέγοντες παρὰ
7 ἱκανὰ ἦν αὐ-
τοῖς
αὐτὰ
8 (1) ἐποίησαν
τῇ διανοίᾳ
2 ἐποίησαν
σὺν
3 ὑφαντόν· ἐποί-
ησαν αὐτῷ
αὐτοῦ
συμπεπλεγμέν-
ον
4 ἐκόλαμμα
6 ἐποίησε το
τὸ
ποικιλίας
αὐτοῦ bis
7 ἐν
8 κατὰ τὰ ὀνό-
ματα
9 δύο
10 αὐτοῦ
13 ὦαν
12 τὸ λῶμα
17 ἔγραψαν
τὰ
ἐτετυπωμένα
ἐπ' αὐτῷ

XXXVII.

1 πηκῶν
ἦσαν πᾶσαι
3 ὑφάντου Χερου-
βείμ, (καὶ
τοὺς Χερου-
βείμ)
4 αὐτοῦ
αὐτῶν
κεφαλὰς
τὰς
χαλκᾶς
χαλκαὶ
5 χαλκαὶ
κατὰ
6 πήχεων, ἱστία
τὰ
καὶ οἱ
πύλαι αἱ τῆς
αὐλῆς
7 (καὶ)
8 κατακάλυμμα
9 (καὶ αὐτοὶ πε-
ριγυρωμέναι
ἀργυρίῳ)
10 Οὐρὶ
ποικιλτὰ

XXXVIII.

1 δύο πήχεων καὶ
ἡμίους τὸ
μήκος αὐτῆς,
καὶ πήχεως
καὶ ἡμίους
τὸ πλάτος αὐ-
τῆς, καὶ πῆ-
χως καὶ ἡμί-

σους τὸ ὕψος
αὐτῆς
καὶ ἐποίησεν
αὐτῇ κυμά-
τιον χρυσοῦν
κύκλῳ
ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη αὐτῆς
2 ἄνωθεν
ἐποίησε
(καὶ)
τὸ δεύτερον τοῦ
ἱλαστηρίου
κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν
3 χρυσοῦς
δακτυλίου bis
τὸ κλίτος τὸ ἐν
τὸ κλίτος τὸ
δεύτερον
4 καθαρῶ
5 στερεῖν
αὐτῶν
ἀνθήμια
ἐς
ἀνθέμιον
6 αὐτῆς
αὐτῆς
7 τοὺς στύλους
τοὺς στύλους
ἄνωθεν τὸ κα-
τακάλυμμα
τοῖς στύλοις
τῇ πύλῃ
8 αὐτοῦς
ἦν
9 καὶ τὴν βάσιν
αὐτοῦ, καὶ τὸ
πυρεῖον αὐτοῦ
τῷ
περίθεμα
εἰς
10 τὸ θυσιαστή-
ριον ἐν αὐτοῖς
τοῦ χρίσματος
12 αὐτῶν

XXXIX.

1 ἐκ
καὶ τριάκοντα
καὶ bis
2 τρισχιλίου καὶ
πεντακοσίου
ἐν
3 καὶ
καὶ
τῶν στύλων
τετρακόσια
δισχίλιοι καὶ
τετρακόσιοι
4 σκηνῆς
κύκλῳ
5 καὶ βύσσον
καὶ τὰς βάσεις
αὐτῆς
7 αὐτῆς τὰ σκεῦη
τῆς προθέσεως
καὶ τὰς βάσεις
αὐτῆς
κατακαλύμμα-

τα δέρματα
8 παρασκευῇ
ἡυλόγησεν

XL.

3 ἐκεῖ
5 ἐνώπιον
τοῦ μορτυρίου
θῆσεις τὸ κά-
λυμμα τοῦ
τὴν θύραν
(7) καὶ θῆσεις τὸν
λουτήρα ἀνα-
μέσον τῆς
σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ
ἀναμέσον τοῦ
θυσιαστηρίου,
καὶ δώσεις
ἐκεῖ ὕδωρ
(8) καὶ περιθήσεις
τὴν αὐλὴν
κύκλῳ, καὶ
δώσεις τὸ ἐ-
πίσπαστρον
τῆς πύλης τῆς
αὐλῆς
9 τῆς χρίσεως
10 αὐτοῦ τὰ σκεῦη
καὶ χρίσεις τὸν
λουτήρα καὶ
τὴν βάσιν αὐ-
τοῦ, καὶ ἁγιά-
σεις αὐτόν
12 τὸν
13 τὸν
15 αὐτῶν
16 κατὰ
συνέταξεν
18 καὶ ἔθηκε τὰς
βάσεις αὐτῆς
αὐτῆς ter.
20 ἐπέθηκε
καὶ ἔθηκε τὸ
ἱλαστήριον ἐπὶ
τῆς κιβωτοῦ
ἐπάνωθεν
22 ἔθηκε
ἐπὶ τὸ κλίτος
τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου
24 ἀπέναντι τῆς
τραπέζης
27 ὃν τρόπον
(28) καὶ ἔθηκε τὸ
ἐπίσπαστρον
τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς
29--32 τῆς σκέπης
τοῦ μαρτυρί-
ου, καὶ ἀνῆ-
νεγκεν ἐπ' αὐ-
τοῦ τὴν ὀλο-
καύωσιν, καὶ
τὴν θυσίαν,
καθὰ ἐνετεί-
λατο Κύριος
τῷ Μωσῇ· καὶ
ἐποίησε τὸν
λουτήρα ὡ-

ναμέσον τῆς
σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ
ἀναμέσον τοῦ
θυσιαστηρίου,
καὶ ἔδωκεν
ἐκεῖ ὕδωρ, ἵνα

νίπτωνται ἐξ
αὐτοῦ. Μω-
σῆς καὶ Ἀα-
ρὼν καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χείρας αὐτῶν
καὶ τοὺς πό-

δας, εἰσπορευ-
ομένων αὐ-
τῶν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου ἢ
ὅταν προσ-
πορεύωνται
πρὸς τὸ θυσι-

αστήριον λει-
τουργεῖν, ἐ-
νίπτοντο ἐξ
αὐτοῦ καθ'-
ἅπαρ συνέ-
ταξε Κύριος
τῷ Μωσῇ

33 καὶ ἔθηκε τὸ
ἐπίσπαστρον
τῆς αὐλῆς
35 ἡδυνήθη
ἐπλήσθη
37 τῆς
38 Κυρίου

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦ. I.

2 προσφέρει
3 προσάξει
αὐτῷ
ἐναντι
4 αὐτοῦ
6 δειραντες
αὐτοῦ
7 στοιβάσουσι
8 (ἐπὶ)
9 αὐτοῦ bis
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
12 αὐτοῦ ter
αὐτὰ οἱ ἱερεῖς
14 προσφέρει
15 ἐπὶ
αὐτοῦ bis.
αὐτόν
16 αὐτοῦ bis.

II.

2 αὐτὰ
αὐτοῦ
αὐτῆς bis.
4 προσφέρει
5 ἑσται
8 ποιῇ
αὐτό
12 Δῶρον
13 ἅλα
14 πρωτογενημά-
των bis
(ἀπαλόν)

III.

1 θυσίαν
αὐτός
2 αὐτοῦ bis
5 τὰ
6 θυσίαν
8 αὐτοῦ bis
9 Θεῷ
11 ὁσμὴν
12 αὐτό
13 αὐτοῦ bis
14 δῶρον αὐτοῦ
καλύπτον
16 ἄρτον κάρπωμα
ὁσμῆς

IV.

3 (αὐτοῦ)
6 αὐτοῦ
8 τὸ πᾶν
9 τὸ

10 ἡφελείται
11 αὐτοῦ
17 αὐτοῦ
ἐνώπιον
18 τὴν θύραν
19 αὐτοῦ
20 αὐτῷ
23 ἡμάρτησεν
24 αὐτοῦ
ὧ
25 αὐτοῦ, καὶ δώσει
27 αὐτὴν
28 δῶρον αὐτοῦ
αὐτοῦ
29 αὐτοῦ
ὧ
30 αὐτοῦ
32 εἰς ἁμαρτίαν
33 αὐτοῦ
περὶ ἁμαρτίας
34 αὐτοῦ
ὄλοκαντώσεως
35 αὐτοῦ

V.

1 καὶ
αὐτοῦ
2 (ἢ) τῶν
καὶ λίθῃ ἀπ'
αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς μεμί-
ανται, καὶ
3 πλημμελήσῃ
4 ἂν ὁμολογήσῃ
5 καὶ ἔσται ὅτι
πλημμελήσῃ
εἰς ἐν ἀπὸ
τούτων
ῆς
6 αὐτοῦ
7 τῷ
8 αὐτοῦ
9 ἁμαρτίας
10 ὀλοκαῦτωμα
περὶ αὐτοῦ
11 αὐτοῦ ἢ χεῖρ
σεμίδαλιν
αὐτό
12 ἀπ' αὐτῆς ὁ
ἱερεὺς
αὐτοῦ
ἐπὶ
ἁμαρτίας
13 ἢ
15 εἰάν

17 εἰάν
ποίησῃ
αὐτοῦ
19 πλημμελήσιν

VI.

2 εἰάν
αὐτοῦ
αὐτοῦ
4 αὐτοῦ
αὐτοῦ
αὐτό
5 πρὸς τὸν ἱερέα
12 ἐπ'
ὁ ἱερεὺς ἐπ'
αὐτό
15 αὐτοῦ
21 οἶσῃ
ἐρρίκτα
22 Καὶ
τῷ Κυρίῳ
25 ὧ
τὰς
27 ὁ
29 Κυρίου
32 αὐτοῦ
35 αὐτὸς προσφέ-
ρει

VII.

2 τοι
3 τὸ δῶρον
θυσίαν
αὐτοῦ
4 ἀπ' αὐτοῦ
6 καὶ τὸ κατα-
λειφθὲν ἀπ'
αὐτοῦ βρω-
θήσεται
8 τῆς θυσίας τῶν
εἰρημικῶν αὐ-
τοῦ
9 καὶ τὰ κρέα
10 αὐτοῦ
14 (οὐ)
φάγεται
15 ἐκ
16 πετεινῶν καὶ
ἀπὸ τῶν κτη-
νῶν
17 πᾶν
19 αὐτοῦ Κυρίῳ
αὐτοῦ
20 ἐπιθελίται

VIII.

2 μετ' αὐτοῦ
4 αὐτῷ συνέταξε
5 (τούτῳ ἐστίν)
7 ἐπενδύτην
αὐτῷ
8 αὐτόν
10 καὶ ἔκρισε τὴν
σκηνὴν καὶ
πάντα τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ ἡ-
γιασεν αὐτήν
11 ἔραγεν
σκεύη αὐτοῦ
13 ἐν αὐτῇ
14 καθὰ
Λαβρῶν
αὐτῶν
15 αὐτοῦ
ἐξέχεεν τὸ αἶμα
περὶ
17 καὶ τὰ κρέα αὐ-
τοῦ
(καὶ)
παρέβω

18 οἱ
19 αὐτοῦ
20 (ὁ)
21 τῆς
22 αὐτοῦ
αὐτοῦ
23 αὐτῶν
24 πᾶν
25 ἐπὶ
29 προσέρανεν
(μετ' αὐτοῦ)
31 ταῦτα
32 κατακαυθήσεται
35 ἡμέρας καὶ νύκ-
τας
καὶ

IX.

3 εἰς ὀλοκάρπω-
σιν ἐνιαύσιον
4 ὀφθήσεται Κύ-
ριος
5 καθὼς
9 αὐτοῦ
13 αὐτῷ
αὐτοῦ
καὶ
15 τὸ
17 αὐτοῦ
18 αὐτό

19 ἀπὸ
20 ἐπέθηκαν
22 αὐτοῦ
23 ἠνολόγησαν
ἢ
24 αὐτῶν

X.

1 ἔθηκαν
θυμιάματα
4 Μισαδαί
7 γὰρ ἔλαιον
10 καὶ
11 πάντα
12 αὐτὴν
τοῦ θυσιαστη-
ρίου
16 (τοὺς ἱερεῖς)
Μωσῆς
18 τὸ ἅγιον (κατὰ
πρόσωπον)
ἔσω
19 ταῦτα

XI.

1 πρὸς αὐτούς
8 (ὅτι)
10 ζώσης τῆς
12 καὶ
ἐν τῷ ὕδατι
14 ἰκτίνα
καὶ πάντα κό-
ρακα, καὶ ὁ-
μοια αὐτῷ
18 (καὶ γλαῦκα)
21 πάντων
αὐτῶν
22 καὶ τὴν ἁκρίδα
καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῇ καὶ τὴν
ὀφιομάχην,
καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῇ
23 ἡμῖν ἐστίν
26 οὐκ ἀναμαρ-
κᾶται
27 αὐτοῦ
28 ἡμῖν ἐστίν
29 ἐρπόντων
καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ
30 σπάλαξ
31 (ἐστίν)
32 ἀπὸ τῶν
33 συντριβήσεται

LEVITICUS, CAP. XII. AD CAP. XXIII.

35 ἐφ	49 πυρίζουσα	27 αὐτοῦ	27 πρότεροι	10 τὰς χεῖρας αὐ-
36 πέση	52 ἐὰν γένηται	28 αὐτῆς	28 ἐν	του
37 ἐστὶν	55 (αὐτοῦ)	33 (ἐν)	29 ἐξολεθρευθήσε-	αὐτοῦ
39 ἀπὸ	ἡ δὲ		ται	18 ὅτι
τοῦτο φαγεῖν	τὴν ὄψιν ἡ ἀφή			ἐὰν ἡ
40 αὐτοῦ (καὶ λού-	διαχέηται			χλωδὸς, ἡ τυ-
σεται ὑδάτι)	56 ἡ ἀπὸ τοῦ δέρ-			φλός
αὐτοῦ	ματος			19 ἐστὶν
41 τοῦτο (ἔσται)	XIV.			20 πτίλος τοῖς ὀφ-
45 ἄγιον ἔσεσθε	6 κεκλωσμένον			θαλμοῖς
46 ζώσης	7 περιρανεῖ			21 οὐ προσεγγιεῖ
	9 ὀφρύας			τοῦ Θεοῦ
XII.	αὐτοῦ			22 αὐτοῦ
4 ἡμέρας καὶ τρεῖς	10 ἐνιαυσίους ἁ-			24 Κύριος πρὸς
καθαρῶ	μίμους			Μωυσῆν καὶ
5 καθίσεται	ἐν			XXII.
καθαρῶ	ἐνιαυσίον ἁμω-			4 λεπρὸς ἡ γο-
8 νεοσσούς	μον			νορρύης
	13 ὦ			7 ἀπὸ
XIII.	14 αὐτοῦ			ἐστὶν αὐτοῦ
2 τινὶ ἐὰν	αὐτοῦ			8 οὐκ ἐδεταί
ἡ bis	16 ὁ ἱερεὺς			9 φυλάξουσι
καὶ	αὐτοῦ			αὐτό
3 μεταβάλλῃ ἐν	ὁ ἱερεὺς ἀπὸ			(δὲ)
τῇ ἀφῇ	τοῦ ἐλαίου			βεβηλῶσιν
αὐτοῦ	17 αὐτοῦ			12 τῶν ἁγίων
αὐτόν	αὐτοῦ			13 ἀνθρώπου
τῇ	αὐτοῦ			ἦν
6 αὐτόν ὁ ἱερεὺς	19 (ἀκαθάarton τοῦ)			καὶ
9 τῷ	20 οἶσει			αὐτῆς
11 αὐτοῦ	22 νεοσσούσιν passim			15 προσφέρουσι
οὐκ	25 τοῦ δεξιῦ τοῦ			18 νιῶν
12 ἐξανθούσα ἐ-	καθαριζομένου			ἀπὸ
ξανθήσει ἡ	αὐτοῦ			(τῶν νιῶν)
καλύνει	αὐτοῦ			Κυρίῳ
αὐτοῦ	27 αὐτοῦ			19 καὶ
13 αὐτοῦ	29 καθαριζομένου			20 ὅτι
15 αὐτόν	32 αὐτοῦ			ὑμῖν ἔσται
ἐστι	33 πρὸς			22 αὐτὰ
17 αὐτόν (καὶ)	35 ἀναγγεῖλῃ			23 ἀποθήσεις
20 ἐστὶν	36 ἰδεῖν τὸν ἱερέα			προσδεχθήσεται
23 αὐτοῦ	39 (οὐ)			24 προσάξετε
25 αὐτό	41 ἀποξύνουσιν			25 νιού
27 ἐστὶν	τὴν ὀκίαν			27 αὐτοῦ
28 ἢ ἁμαυρά	ὃν ἀπέξυσαν			28 ἡ
καὶ	45 τῆς οἰκίας			31 ἐγὼ Κύριος
30 (ἐστι)	48 (οὐ)			32 μου ἅγιον
31 αὐτοῦ	51 περιρανεῖ			XXIII.
35 αὐτόν	XV.			3 καὶ
36 αὐτόν	4 ἡ			(ὕμων)
37 αὐτοῦ	αὐτῇ			7 ἡ
τὸ θραῦσμα ἐπὶ	ἐσται			8 ἡ ἐβδόμη ἡμέρα
χωρᾶς	9 (ἐπὶ)			10 τα δράγματα
38 λευκαθίζοντα	καθίσῃ			13 τῷ
39 λευκαθίζοντα	11 αὐτοῦ			14 τοῦ Θεοῦ
(καθαρός ἐστὶν)	13 ἐαυτῷ			νόμιμον αἰώνιον
42 ἐξανθούσα	αὐτοῦ			16 ἐβδόμης
43 ἀναφаланτώ-	ζῶντι			17 πρωτογεννημά-
ματι	15 περὶ			των
44 ἀκάθαρτός ἐστι	16 ὡς			18 βουκολίων
45 ἔσται	19 ἔστω			19 ποιήσεται
ἀκατακάλυπτος	23 αὐτὴ κάθηται			πρωτογενιμά-
περιβαλλέσθω	δέ			τος
κεκλησεται	24 τις κοιμηθῇ			20 πρωτογενιμά-
ἡ ἐπ' αὐτοῦ	καὶ			ἐναντί
ἐστὶ	25 ἀκάθαρτος ἔσ-			21 κλητῇ
ἐσται αὐτοῦ	ταί			22 ὑπολείψῃ
47 ἐν αὐτῇ ἀφή	26 ἦν			25 τῷ
	αὐτῆς ter			

LEVITICUS, CAP. XXIV. AD NUMERI, CAP. III.

29 γὰρ ἐξολεθρευ- θήσεται	4 σάββατα	25 αὐτοῦ	5 ἡμέρας	44 ὅτι
36 ὁλοκαύτωμα bis	5 (τά)	26 εὐρεθῇ	7 καὶ πόλεμος οὐ	45 αὐτῶν τῆς δια- θήκης
τῷ	6 ὑμῖν	αὐτοῦ	διελεύσεται	
37 αἱ	σου	27 (αὐτόν)	διὰ τῆς γῆς	XXVII.
τῷ	7 γενῆμα	28 εὐρεθῇ	ὑμῶν	2 ἄνθρωπος
αὐτὰς	αὐτῆς	ἢ χεῖρ αὐτοῦ	8 ἐξ	3 αὐτοῦ
38 πάντων	8 ἡμέραι	αὐτοῦ	11 διαθήκην	5 εἰκοσιετούς, ἔσ- τω
39 τῇ	9 Καὶ	30 αὐτῇ	12 μου	αὐτοῦ
40 ἑαυτοῖς	τοῦ μηνὸς τῇ	31 λογισθήτωσαν	15 ὑμᾶς	6 αὐτοῦ
ζύλων	δεκάτῃ	αὐτὰι	16 ἐπισυστήσω	ἀργυρίου
Καὶ ἑορτάσετε	10 τὸ	32 αὐτῶν κατα-	ἱκτερον, καὶ	ἡ τιμὴ
αὐτὴν ἑορτὴν	ἀπελεύσεσθε	σχέσεως	σφακελίζον- τας	8 αὐτοῦ
τῷ Κυρίῳ ἐπ-	(καὶ)	33 λυτρώσάμενος	αὐτὰ	αὐτόν
τὰ ἡμέρας	11 μὴ	αὐτῇ ἢ	19 ὥς	αὐτοῦ
XXIV.	12 ἐστὶν	35 αὐτοῦ	22 ἀποστελῶ	10 καὶ οὐκ ἂν τερεῖ αὐτῷ
4 ἔναντι	γενήματα	40 ὁ	ποιήσει	αὐτοῦ ἅγιον
πρῶτῃ	13 σημασία αὐτῇ	41 ἑαυτοῦ	23 πορεύσῃσθε	11 ἐναντίον
9 αὐτῷ	ἐπανελεύσεσ- θε ἕκαστος	αὐτοῦ	26 εἰς τὸ	12 τιμήσει
10 Ἰσραηλίδος	κτίσιν	44 σου	27 πορεύσῃσθε	τιμήσεται
11 Δαβρὶ	14 ἀποδῶς	σου	34 (καὶ)	14 ἀγιάσει
12 ἐν φυλακῇ	αὐτοῦ	46 αὐτοὺς κατα-	36 δειλίαν	τιμήσεται
15 ἄνθρωπος	15 γενιμάτων	δουλώσεσθε	37 αὐτοῦ	15 λυτρώσῃται
αὐτοῦ	16 πληθύνῃ	47 μετ' αὐτοῦ	39 ἐν τῇ γῇ τῶν	19 λυτρούμενος
αὐτοῦ	κτίσιν	48 αὐτῷ	ἐχθρῶν αὐ- τῶν καὶ διὰ	20 λυτρώσεται
17 ἐὰν	οὗτος	49 αὐτοῦ	τῶν ἀμαρτίας	27 ἀλλάξει
πάσαν	17 αὐτοῦ	(τῆς σαρκὸς)	τῶν πατέρων	29 ἀνάθεμα
18 αὐτό	ὅτι	λυτρώσεται	αὐτῶν μετ'	λυτρώσεται
19 αὐτοῦ	18 ποιήσατε αὐτὰς	αὐτοῦ	αὐτῶν	31 αὐτοῦ
21 Καὶ ὁ τύπτων	20 γενήματα	51 πλέον	40 αὐτοῖ	33 Οὐκ ἐπισκέψε- ται ἀναμέσον
κτῆνος, ἀπο-	21 ἀποστελῶ	54 ἐναντῷ	42 μου ter.	καλοῦ καὶ
τίσάτο αὐτό	22 γενιμάτων γέ- νημα	XXVI.	43 ἐγκαταλιεφθῇ- σεται ἡ γῆ	πονηροῦ
22 ὑμῖν	25 ἀποδώσεται	1 γλυπτὸν	ὑπ'	ἀλλάξει
23 καθὰ	αὐτό	3 ἐν	ὑπερίδον	
XXV.	ἔγγιστα	4 γενήματα	44 ὑπερίδον	

ΑΡΙΘΜΟΙ.

ΚΕΦ. I.	53 παρεμβαλέτω- σαν	12 φυλὴ	27 Φαγαίηλ pas- sim	7 πάντων
2 υἱὸν	ἐπὶ τὴν συνα-	13 ἡριθμημένοι αὐ- τῶν	28 αὐτῶν	9 (τῷ ἀδελφῷ σου)
4 ἕκαστος	γῶγιν	15 ἡριθμημένοι αὐ- τῶν	29 φυλὴ	10 τὰ
10 φαδασσοῦρ	54 ὅσα II.	16 ἡριθμημένοι	Νεφθαλεὶμ	12 ἐγὼ ἰδοῦ
18 ἐξεκκλησίασαν	2 κατὰ τάγμα αὐ- τοῦ	μία καὶ πεντή- κοντα καὶ ἑ-	Νεφθαλεὶμ	15 κατὰ συγγενεί- ας αὐτῶν
ἐπεσκέπησαν	καὶ	κατόν	30 αὐτῶν	ἀριθμῶνται
19 αὐτοῖ	τὰς	καὶ	31 ἀριθμηθέντες	16 ἡριθμήσεν
22 ἡ ἐπισκέψις αὐ- τῶν	παρεμβαλέτω- σαν	ἀναζεῦξουσιν	ἑπτὰ καὶ πεν- τήκοντα καὶ	καθὰ
44 ἐπεσκέψατο	ἐναντίον Κυρίου	ἀναζεῦξουσιν	ἑκατὸν	20 (οὗτοι)
αὐτοῖς	4 ἡριθμημένοι αὐ- τῶν	αὐτοῦ κατὰ	(σὺν) δυνάμει	21 εἰσιν
45 τῶν	τάγμα αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν)	22 ὁ ἀριθμὸς
46 καὶ ἐγένοντο	5 αὐτῶν φυλὴ	18 κατὰ	ἀναζεῦξουσιν	23 οὗτοι οἱ δῆμοι
πάντες οἱ ἐ-	6 ἡριθμημένοι αὐ- τοῦ	19 αὐτῶν	αὐτῶν)	κατὰ
πεσκεμμένοι	7 φυλὴ	20 αὐτῶν φυλὴ	ἀναζεῦξουσιν	24 Δαήλ
47 οὐ συνεπεσκέ- πησαν	8 αὐτοῦ	21 αὐτῶν	αὐτῶν)	25 καὶ ἡ σκέπη
49 (τῶν ἀδελφῶν	9 χιλιάδες καὶ	22 φυλὴ	ἀναζεῦξουσιν	αὐτῆς
αὐτῶν) τῶν	ἀναζεῦξουσιν	23 αὐτῶν	αὐτῶν)	26 καὶ ἐπὶ τοῦ
50 αὐτοῖ ἀρούσι	10 Τάγμα	24 ἡριθμημένοι	III.	θυσιασθηρίου
51 αὐτὴν οἱ Λευί- ται	σὺν δυνάμει	καὶ	2 καὶ	κύκλῳ
52 αὐτοῦ	11 ἡριθμημένοι αὐ- τοῦ	ἀναζεῦξουσιν	3 (καὶ)	αὐτοῦ
		τῷ	ἐτελείωσεν	27 Ἄμραμεις
		αὐτῶν	τοῦ	Ἰσσααρείς
			τὴν	Χεβρωνεὶς

27 Ὁξήλειες 32 ὁ 34 καὶ διακόσιοι 36 πάντα 37 αὐτῶν 38 ἀπὸ ἀνατολῶν κατέναντι τῆς σκηνῆς ἀνατολῶν προσπορεύμε- νος	26 αὐτῶν αὐτῶν, καὶ πάντα 27 πάντα ἄρτὰ δι' ὀνομάτων 28 τοῦ δήμου 30 εἰς τὴν δύναμιν 31 αὐτῆς (τῆς σκηνῆς) κάλυμμα 33 τοῦ 35 τὰ ἔργα 38 οἱ 39 καὶ 44 ἐγένετο (τῆς συγγενείας) 46 (υἱὸν) αὐτῶν 47 καὶ 48 ἐπεσκεμμένοι αὐτῶν καὶ 49 (οὓς) αὐτοὶ	6 αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ 7 αὐτοῦ ἐπὶ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ 9 θανάτῳ αὐτῇ 10 τῇ δέ 12 ἡγίασε (πάσας) αὐτοῦ 13 πρότερον αὐτὸν 14 ὀλοκαύτωμα ἁμωμον μίαν 18 τῆς κεφαλῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ θῆσει 19 ἄξυμον ἓνα κεφαλὴν 21 αὐτοῦ ἧς οὕτως ποιήσει τὸν αὐτοῦ	5 καὶ ἐποίησαν πᾶσχα πρὸς ἐσπέραν 6 ἐναντίον 7 αὐτοὺς ὥστε 10 ἢ ἐν τῷ 11 ἡμέρα 12 συντρίψεται πάντα 13 τοῦ Κυρίου οὕτως 17 ἀπῆρρον 20 σκέπασα ἐξαρουσί 21 ἀπαρουσιν καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη, ἃ- παρουσιν 22 Ἡμέρας, ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρεμβάλωσιν καὶ ἐν τῷ ἀνα- χθῆναι αὐτὴν, ἀπῆρρον 23 παρεμβάλου- σιν, καὶ διὰ προστάγμα- τος Κυρίου ἐφύλαξαν	25 (Κύριος) ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα 26 τὸ εἰς 27 τῷ 28 αὐτοῦ μου 29 αὐτῷ Μωυσῆ σὺ μοι 31 διήρχυν ἐπὶ 32 ἐκείνην 33 ὄργῃ ἐν τῷ λαῷ 35 τῆς	
IV. 3 εἰκοσαετοῦς νιού 4 ἐκ μέσου υἱῶν Λευὶ, κατὰ δήμους αὐ- τῶν, κατ' οἴ- κους πατριῶν αὐτῶν 5 εἰσελεύσονται οἱ αὐτῆς 7 δώσουσιν ἐπ' αὐτῆς 8 διάφορον αὐτῆς 9 αὐτῆς, ὅσοις αὐτῇ 11 επικαλύψουσιν δέρματι 12 δέρματι 13 ἐπιθήσεις 14 αὐτοῦ ἐμβαλοῦσι αὐτὰ 15 οἱ 16 καὶ αὐτοῦ 18 ἐξολεθρεύσῃτε 19 εἰσπορευθέντε- σαν ἓνα ἐπὶ τὴν δουλεί- αν αὐτοῦ 20 τὸ ἅγιον 23 ἐπισκενάσθε λειτουργίαν καὶ 25 κατακάλυμμα κατακάλυμμα 26 καὶ τὸ ἐπίσ- παστρὸν τῆς θύρας τῆς πύ- λης τῆς αὐλῆς καὶ ἐπὶ θυσιασ- τηρίου κύκλῳ	V. 3 ἐξαποστείλατε αὐτοὺς 4 τῷ 6 ἐν Κυρίῳ 7 αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ 8 τῷ ἐξέλασμοῦ 10 αὐτῷ 12 παρίδῃ αὐτὸν ὑπεριδοῦσα 13 μετ' αὐτῆς τις μειμαμένη ἡ κατ' 14 μεμιαμμένη 15 οἶσει αὐτῆς 17 ἀπὸ 18 τὸ ἐπικαταρῶ- μενον τοῦτο 19 καὶ 25 ἐπὶ 26 ἀνοίσει 27 καὶ ποτιεῖ αὐ- τὴν τὸ ὕδωρ μὲν ἡ μεμιαμ- μένη αὐτῆς ἐν 30 ᾧ ποίησῃ 31 ἡ	VII. 1 τῇ ἡ 2 παραστήκοντες 3 τὰ δῶρα προσήνεγκαν αὐτὰ 8 τοῦ 9 οὐκ ἔδωκεν 12 τὸ δῶρον αὐτοῦ 17 τὸ 60 Ἀβειδάν passim 69 (ἁμωμον) 72 ἡμέρα 85 ἀργυρίου 86 δέκα χρυσῶν ἡ θυίσκη ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁ- γίῳ 88 αὐτό	X. 3 πρὸς σε 6 νότον 8 ἐν 9 τοῦ θεοῦ ὑμῶν 12 τοῦ 14 τῶν 22 Ἐμμοῦδ 24 υἱός 27 Ἀχειρὲ 30 πορευέσσομαι 31 εἵνεκεν 32 ἃ 35 ἀπὸ τοῦ προσ- ώπου σου	XII. 1 ἧς 2 ἐλάλησε ἐν 4 καὶ Μαριάμ, καὶ Ἰακώβ 6 δὴ 7 (ὥς) 10 ἀπῆλθεν 12 γένοιτο αὐτοῦ 14 ἀφορισθήσεται	
		VIII. 6 τῶν 7 περιανεύεις 12 αὐτῶν 13 Κυρίῳ 14 ἐμοί 17 ἐξ υἱῶν ἀνθρώπου Διγύπτῳ 19 πληγῇ προσεγ- γίζόντων υἱῶν Ἰσραὴλ 21 ἔπλυναν αὐτῶν 22 εἰσῆλθοσαν 24 λειτουργεῖν λει- τουργίαν ἐν ἔργοις	XI. 1 ὥσει 3 πῦρ 4 ἐπεθύμησαν 5 σκύκας κρόμνα 7 ὥς 10 ἕκαστος κατὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς 11 παντός 12 τὸν πάντα τέτοκα 13 ἐμὲ 14 πάντα βαρὺ 16 σὺ αὐτός 18 κρέα φαγεῖν 19 ἡμέρας 21 κρέας 23 ἡ	XIII. 1 παρενέβαλεν 3 ἄνδρα ἓνα 4 ἀπέστειλεν 5 Σαμαλιήλ 8 Ἰγαλ 15 Ναβὰ 16 Ἰαβὶ 16 Μαχί 19 ἡ εἰ 20 αὐτὴν εἰ (εἰς) 22 Ρωῶβ 23 ἦλθον Θελαμεῖν 24 ἀπ' δυσιν ἦρον 26 ἐπέστρεψαν 27 τῇ αὐτοῖς 28 ἠλθομεν 29 τὴν γῆν αἱ 32 ἐστιν ἡμῶν 33 ἐνστασιν αὐτὴν 34 υἱοὺς Ἐνὰκ ἐκ τῶν γιγαντῶν	XIV. 1 ἔδωκε αὐτῶν 3 ἡμῶν εἰς διαρπαγὴν ἔσονται ἡμῖν 5 αὐτῶν ἐκκλησίαις

7 παρήλθομεν ἐν αὐτῇ, καὶ	28 καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ	6 ἓνα	3 ἀπωλόμεθα	11 ἐκ
8 ἡμῖν	30 ποιήσει	7 εἰς τὴν σκηνὴν	4 ἐκεῖ	14 εἶπον (αὐτῶν)
9 αὐτῶν	καὶ	8 ἡ	5 ἡμᾶς	15 ἔτι Βαλαάμ
10 ἐν	ἐξολεθρευθήσε- ται	10 εἰς	6 σπερείται	17 σφόδρα
11 πιστεύουσιν ἐν θανμασίαις	31 μέσου	11 ὅσα	6 ἔπασαν	17 πάντα
13 ἐν	32 ἐφαύλησε	12 πάντες ἡμεῖς	10 ἐξάξωμεν	18 ἡ
14 ὀφθαλμοὺς σου	33 τοῦ σαββάτου	XVIII.	11 αὐτοῦ	21 ἀνδρῶν
16 καὶ	34 αὐτὸν	1 μετὰ σοῦ	12 ἐν ἐμοὶ	22 ἐπορεύετο
22 μου	35 αὐτῷ	3 (σου)	12 ἐν ἐμοὶ	22 ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν-
23 ταύτῃ	36 ἐξω τῆς παρεμ- βολῆς	5 φυλάξετε	15 εἰς	22 διαβάλλειν
23 εἰ ἡ	37 ἐλαθροβόλησαν ἐν	8 ἐγὼ ἰδοὺ	17 δι	23 αὐτοῦ
23 παροξύνοντές	38 καὶ ἀπέθανε	9 τῆς	19 πορευόμεθα	23 Βαλαάμ
21 ἐγενήθη	39 ἐλάλησε	12 σίτου καὶ οἴνου	24 ἔδωκα	24 ἀμπελώνων
27 αὐτοὶ	καὶ πρὸς Μωυσὴν	13 πρωτογενήματα	(ἐν κατασχέσει)	26 οὐδὲ
28 εἰ μὴ	39 ὁπίσω	14 τοῖς	25 τὸν ἀδελφόν σου	27 ὀργῇ
29 πάντες	ὑμῶν	15 πᾶσαν	ἐναντίον	27 ἐν
ἐγόγγυσαν	XVI.	18 ἔσται σοί	27 αὐτοῦ	28 εἶπε
31 ὑμῶν	1 Ἰσασαῦ	23 τῶν	28 Μωυσῆς	πεποίηκα
εἰς διαρπαγὴν	ὡς	24 τῶν	ἐκεῖ	τοῦτο τρίτον
34 ἡμέραν τοῦ ἐνι- αυτοῦ	2 Ἀνάν	27 ἀφ' ἁλωνος	XXI.	29 μου
35 εἰ	3 πρὸς αὐτοῦς	28 Κυρίου	1 Χανααῖος	30 ἐκ
πᾶση	4 αὐτοῦ	29 πᾶν	Ἀθαρεῖμ	30 ταύτης
36 πᾶσαν	5 (οὐκ)	30 αὐτῷ	κατέπρονόμει- σαν	31 τοῦ
ἐπὶ	(οὐ)	30 αὐτοῦ bis	3 Χαναανί	31 τοῦ Θεοῦ
39 πάντα	6 ἑαυτοῖς	31 (καὶ οἱ υἱοὶ	4 τὴν	32 λέγει
40 ἐπὶ	7 ἂν ἐκλέγῃται	ὑμῶν)	ὀλιγοψύχησεν	32 τοῦτο τρίτον
41 τοῦτο	9 ὑμᾶς	32 ἀφαιρεῖτε	5 ἐξηγάγετε	33 ἀπ' ἐμοῦ
44 μέσου	εἰς τὸ	αὐτοῦ	ἡμᾶς	34 εἰς συνάντησιν
45 δέ	συναγωγῆς	XIX.	7 ἡμαρτήκαμεν	34 μοι ἐν τῇ ὁδῷ
Ἑρμά	10 καί γε	2 ἑαντῇ	9 ἔδωκεν	37 ἀποστειλάς
XXV.	13 ἐκ γῆς ῥεούσης	4 ὁ ἰερεὺς	11 Ἀχελγαὶ	38 φιλάξω λαλή- σαι
1 ἐλάλησε	16 καὶ αὐτοὶ καὶ	τῷ δακτύλῳ αὐ- τοῦ	13 ὁ	XXIII.
3 ποιήσητε κάρ- πωμα	18 ἔλαβον	5 αὐτῆς,	14 Ζορόβ	2 Βαλαὰ καὶ Βα- λαάμ
ὀλοκαύτωμα	19 τὴν	8 ἐν ὕδατι	χειμάρρους	3 ἐγὼ δέ
4 πεφυραμένης	21 ἀποσχίσθετε	ἐν ὕδατι	κατοικῆσαι	8 ἀράσσομαι
ἐλαίῳ	22 ἡ	τῆς	16 ἔστι τὸ	ὁ
6 ἀναπεφυραμέ- νης	24 καὶ Δαθὰν, καὶ	10 σποδὸν	17 αὐτῷ	9 κατάρσσομαι
5 (ποιήσετε)	Ἀβειρών	τοῖς	18 φρέαρ	10 τῶν
ὀλοκαύτωμα	26 δὴ	ἐν μέσῳ ὑμῶν	Μανθανεῖν pas- sim	10 τοῦτο
9 ἀναπεφυραμέ- νης	ὅσα	11 (ὥς ἑσπέρας)	19 Νάπην	11 ἐποίησας
10 προσοίσῃ	ποτε	12 ἐν αὐτῷ (καὶ)	21 σον	13 εὐλόγησας
11 ποιήσει	27 καὶ Δαθὰν καὶ	13 (πάσης)	22 ἄν	13 ὄψῃ
12 ὄν	Ἀβειρών	περιεραντίσθη	26 ἔλαβε	16 ἀποστράφητι
14 ποιήσῃ	σκηνωμάτων	14 πάντα	27 ἔλαθε	21 δέ
19 τῷ	29 ἀπέστειλέ	16 πρόσωπον	30 αὐτῶν	22 Ὁ
20 ἀφαίρεμα ἀφο- ριεῖτε	30 εἰ	ρόμφαια	32 ὅτα	28 τὴν
ἁλωνος	31 (τῶν ποδῶν)	ἀνθρώπων	35 ἐπάταξαν	XXIV.
(ἄρτον)	33 πάντα	18 περιρανεῖ	XXII.	4 (Θεοῦ)
21 ἀπ' ἀρχῆς	αὐτοῖς, ζῶντες	πάντα	4 ἐκλείξει	ἀπεκαλυμμένοι
23 κατὰ πάντα, ἃ ἡμῖν	34 εἶπαν	19 περιρανεῖ	5 Βαῦρ passim	7 αὐτοῦ
ἡς	38 (ἐν)	(ἐπειτα)	Βαθονρά	8 ἡ
24 αὐτοῦ	41 πᾶσα ἡ συνα- γωγὴ	ἐν	ὅς	9 Ὁ
26 πάσῃ συναγωγῇ (καὶ)	47 μέσῳ	20 ἐξολεθρευθησε- ται	6 κατάρσσαι	9 ἡνυλόγηνται
προσπαρευομέ- νω	ἡ δέ	περιεραντίσθη	ισχυρότερός μου	10 ὀργῇ
	48 ἀναμέσον	21 περιεραίνων	ἐστίν	κατάρσασθαι
	XVII.	22 ἡ	πρὸς	τοῦτο τρίτον
	2 (αὐτῶν)	XX.	ὅτι	13 μοι
	αὐτοῦ	2 συνηθροίσθησαν	εὐλόγη	16 φησὶ
	5 ὅσα	3 καὶ εἶπαν	8 πρᾶγμα	ἀπεκαλυμμένοι
			10 ἀγγέλους	17 καὶ
			11 ἐκάλυψε	τοὺς

20 αὐτοῦ
24 ἐξελεύσονται
κητταίων

XXV.

2 προσεκύνησε
3 ἐτελέσθησαν
4 πρὸς Μωυσὴν
τῷ
6 ἔναντι
7 αὐτοῦ
8 τῶν
11 αὐτὸν
12 τὴν διαθήκην
μου
13 αἰωνίας
14 Σαλώ
18 αὐτῶν
τὴν

XXVI.

1 (λέγων)
πρὸς
ἱὸν Ἀαρὼν
2 τῆς
3 μετ'
αὐτῶν
6 Χαρμεὶ bis
9 Καὶ Δαθάν καὶ
Ἀβιερίων
ἐπιστάντες
12 Ναμουηλεὶ
Ἰαχείν
Ἰαχεινί
13 Ζαραεὶ
Σαουλεὶ
καὶ Σηλῶν, καὶ
Φαρές, καὶ
Ζαρά

20 Ζαρειὶ
21 Ἰαμουήλ
Ἰαμουηλί
24 Ἀμβράν
Ἀμβρανί
25 τριακόσιοι
10 Ἀζαίνι bis
18 (καὶ τετρακισ-
χίλιοι)

45 Καὶ οἱ υἱοὶ Βα-
ριᾶ
46 τῆς
44 Ἰαμεὶν
Ἰακεινί
Ἰεσσὺ
30 Χελέκ
Χελεκί
33 Αἰγλά passim
34 ἐξηκοντα
35 κατὰ δῆμους
αὐτῶν

Σουθαλαί
τῷ Βεχέρ, δῆ-
μος ὁ Βεχερί
36 Σουταλά
38 Βαλεὶ
Ἀχιράν
Ἀχιρανί
39 τῷ Ὀφάμ, δῆ-
μος ὁ Ὀφαιμί
40 Ἀδέρ passim

41 τεσσαράκοντα
ἐξακόσιοι
42 Σαμεὶ
48 Γωννί
Γωννί
49 Ἰεσρί
Ἰεσρί
50 πέντε καὶ
τετρακόσιοι
57 ἐπεσκεμμένοι
58 καὶ
Μοολί
καὶ δῆμος ὁ Κορέ
Ἀμβράμ pas-
sim
59 Ἰωχαβέθ
60 ἐτέθησαν
62 τοῖς υἱοῖς
63 τοῦ ἱερέως
64 υἱός

XXVII.

1 υἱοῦ Μαννασῆ
Μαλι
2 τῆς
3 τῶν
6 ὡς
9 αὐτοῦ
10 αὐτοῦ
11 αὐτοῦ
14 τοῦ
ἐναντίον
τοῦτο δέ
15 λέγων
17 ὡς
18 τὸν
19 ἐναντίον
ἐντείλει
21 ἐπερωτήσωσιν
πάντες
22 ἐναντι

XXVIII.

2 διατηρήσατε
μοι
4 ποιήσετε
ποιήσετε
6 κάρπωμα
7 σπονδὴ
8 τὴν πρωϊνὴν
9 εἰς θυσίαν
αὐτοῦ
10 σαββάτου
11 νομηνίας
12 θυσίαν bis
13 καὶ
θυσίαν
17 (ποιηθήσεται)
19 ὀλοκαύτωμα
ἐπτὰ ἁμνοὺς
ἐνιαυσίους
20 ἡ
ποιήσετε
23 ταῦτα ποιήσετε
25 ἡ
30 (τῆς νομηνίας
καὶ ἡ θυσία
αὐτῶν, καὶ
τὸ ὀλοκαύ-
τωμα τὸ)

31 αἱ σπονδαί

XXIX.

4 καὶ
6 κάρπωμα
7 λατρευτὸν
8 ὀλοκαύτωμα
κάρπωμα
12 ἐορτάσετε
13 τῷ
15 καὶ
τεσσαρεσκαίδε-
κα
16 διαπαντὸς
17 ἐκ βοῶν
τεσσαρεσκαίδε-
κα
19 διαπαντὸς
20 Καὶ
ἀγνισθήσετε
τεσσαρεσκαίδε-
κα
22 διαπαντὸς
23 τεσσαρεσκαίδε-
κα
25 διαπαντὸς
26 τεσσαρεσκαίδε-
κα
28 διαπαντὸς
29 τεσσαρεσκαίδε-
κα
31 διαπαντὸς
32 τεσσαρεσκαίδε-
κα
34 διαπαντὸς
36 ὀλοκαύτωμα
κάρπωμα
38 διαπαντὸς
39 τῷ

XXX

1 ἃ
2 τῶν
3 τῷ
4 γυνὴ εὖζηται
αὐτῇ
6 αὐτῇ
αὐτῆς
αὐτῇ
7 ὅσα
9 αὐτῇ
10 πάντα
11 ὃν ὀρίσατο
13 αὐτὰ
αὐτὰ
14 αὐτῇ
15 ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς
πάντας
αὐτῆς
αὐτῇ
16 περίαιρων
17 ἀναμέσον
αὐτοῦ
αὐτῆς
αὐτῆς

XXXII.

1 πολὺ
4 παρέδωκε
κτηνοτρόφος γῇ
5 ἐλέγησαν
ἐναντίον
παισὶ
6 πορεύονται
7 καρδίας
9 ὥς
αὐτοῖς Κύριος
13 κατερέμβενσεν
ἂν ἐξαναλωθῇ
14 σύστρεμμα
16 οἰκοδομησόμεν
κατασκευαῖς
17 προφυλακῇ

8 Εὐδὲν
Ῥοκόμ
9 προεινόμευσαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐγκτήματα
πᾶσαν
10 πᾶσας
11 καὶ
12 τοὺς
17 καὶ
ἄνδρα εἰς
ἀποκτενεῖτε
18 ἔγνω
19 παρεμβαλεῖτε
ψυχὴν
πᾶς
ἀγνισθήσετε
22 τοῦ ἀργυρίου,
καὶ τοῦ χρυ-
σίου
23 διαῖτε ἐν πυρὶ
διαπορεύεται
(οὐ)
24 ἡμῶν
27 ἐκπορευομένων
28 τοῦ
ἐκπορευομένων
30 τὸ κρατούμενον
τῶν
32 τὰ σκύλα
ἐπρωτόμευσαν
χιλιάδες καὶ
πεντακισχι-
λια
33 βοῶν
34 ὄνων
35 πᾶσα ψυχὴ
36 ἐκπορευομένων
χιλιάδες
38 αὐτῶν τῷ
39 αὐτῶν τῷ
40 ἕξ καὶ δέκα
41 καθάπερ
43 τὸ
45 χιλιάδες
47 καὶ
47 κρατούμενον
50 ψυχῶν
52 ἕξ καὶ δέκα
54 εἰσήνεγκαν

XXXIII.

1 πολὺ
4 παρέδωκε
κτηνοτρόφος γῇ
5 ἐλέγησαν
ἐναντίον
παισὶ
6 πορεύονται
7 καρδίας
9 ὥς
αὐτοῖς Κύριος
13 κατερέμβενσεν
ἂν ἐξαναλωθῇ
14 σύστρεμμα
16 οἰκοδομησόμεν
κατασκευαῖς
17 προφυλακῇ

19 κληρονομήσω-
μεν
20 ἐξοπλισθήσεσ-
θε
21 ὀπλιστῆς
25 οἱ
οἱ
ἐντέταλται
26 καὶ αἱ κτήσεις
ἡμῶν
(καὶ αἱ γυναῖκες
ἡμῶν)
ἐκεῖ
27 μου
28 υἱῶν
31 σου
32 ἡμεῖς
ἐναντι Κυρίου
ἐνωπλισμένοι
τὴν
τῆς κληρονομί-
ας ἡμῶν
33 τῶν
35 (γῆν)
Ἀταριώθ
36 Ναμρά
Βαυθαρά
37 τὴν Ἐλεάλη
τὴν Καραθαίμ
38 καὶ τὴν Ναβῶ
ὀνόματι
39 εἰς
41 Ἰαεὶρ bis
42 Καναθ

XXXIII.

2 αὐτῶν, καὶ
3 Καὶ
4 ὄσους
5 δέ
7 Βεελσεφὼν
9 Αἰλεὶμ bis
(υἱάτων)
10 Αἰλεῖμ
11 ἐν τῇ ἐρήμῳ
14 Ῥαφιδεῖν
15 Ῥαφιδεῖν
τῇ
19 Ῥεμνὼν
20 Ῥεμνὼν
ἐν
21 Ῥεσσᾶ
22 Ῥεσσᾶ
Μακελάθ
23 Μακελάθ
ἐν Ἀρσαφάρ
24 Ἀρσαφάρ
ἐπὶ
27 Θαραθ
28 Θαραθ
29 Ἀσεμωνᾶ
30 Ἀσεμωνᾶ
31 Βανικάν
32 Βανικάν
33 Ἰεταβαθάν
34 Ἰεταβαθάν
38 (πλησίον τοῦ
ὄρους) εἰς Ἱερ
τὸ ὄρος
40 ἐν τῇ νότῳ

42 ἐν Φινών	6 τὸ ὄριον	23 Ἀμιούδ	22 ἑξαπίνης	34 ἡμεῖς
43 Φινών	8 Αἰμάθ	29 Οὗτοι οἷς	ἐπὶρίψη	ἐπ' αὐτῆς
47 Ἀβαρεῖμ	9 Σαδαδάκ	τοὺς υἱούς	23 ἐν	ὁ
48 Ἀβαρεῖμ	9 Ζεφρωνά		25 χεῖρὸς	
49 Βελσαττίμ κα-	Ἀσερναῖν		καὶ εἰς τὴν πό-	XXXVI.
50 ἐπὶ τοῦ Ἰορ-	10 ἑαυτοῖς	3 αἱ πόλεις αὐτοῖς	λιν τοῦ φυ-	1 πατριῶν
δάνου	Ἀσερναῖν Σεπ-	καὶ τῇ ὑπάρξει	γαδευτηρίου	2 μου
51 ὅτι	φάμα	αὐτῶν	αὐτοῦ ἀπο-	3 τῶν υἱῶν
52 πάσας	11 Σεπφάμα Ἀρ-	6 ἃς	καταστήσει	τὴν
51 κληροῦσι	βηλά	δῶσετε	αὐτὸν ἢ συ-	6 ἀρέσκει
ὁ κληρος	καὶ συγκρούσει	7 ἃς	ναγωγῇ	8 τῆς φυλῆς
55 ὅσους	12 αὐτοῦ	8 τῶν	ἐκεῖ	9 αἱ φυλαὶ
56 τοῦ	14 κατ' οἴκους πα-	αὐτοῦ	ἐχρῖσεν	10 πρὸς Μωυσῆν
αὐτοῖς	τριῶν αὐτῶν	10 ὅτι	26 τοῦ φυγαδευτη-	θυγατέρες
ὑμῖν	15 πρὸς	11 πόλεις	ρίου αὐτοῦ	11 Μααλά καὶ
	17 υἱός	14 ἐν τῇ	28 αὐτοῦ	Αιγλά
	18 ἄρχοντα ἕνα	15 πόλεις	30 στόματος	εἰς γυναῖκας
XXXIV.	20 υἱῶν	ἐξ	φονεύσει	12 υἱῶν
2 ὅτι	Ἑμμούδ	φεύγειν	31 ἐπὶ	νιού
ἡ γῆ	22 υἱῶν	φεύγειν	32 Καὶ	(αὐτοῖς)
4 Ἀκραβεῖν	Βοκκί	18 ἀποθανεῖ	33 ἐφ' ἧς	13 πρὸς τοῖς υἱοῖς
Σεεννάκ	23 Ὀυφίδ	20 ἐπὶρίψη	ἐπ' αὐτῆς	Ἰσραὴλ
5 χεῖμαρρὸν	25 υἱῶν	21 αὐτοῦ	αὐτό	
αὐτοῦ	27 Ἀχιώβ	αὐτὸν		

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

ΚΕΦ. I.	33 ἐν αὐτῇ	μεν τὴν φά-	3 (αὐτὸν)	IV.
1 Καὶ	34 (ὥς)	ραγγα Ζαρὲτ	6 ἐξολεθρεύσαμεν	5 ὁ θεὸς μοι
καὶ ἀναμέσον	35 ἡ γεγεὰ πονηρὰ	14 ἡ	bis	ὑμᾶς
4 αὐτὸν τὸν	αὐτῇ	μέσον	αὐτοὺς	6 ὑμῶν
τῶν	τὴν	15 Κυρίου	αὐτῶν	7 (ἐν)
8 παραδέδωκα	τοῦ δῶναι	τοῦ	8 Ἀρεμμὼν	8 (ἐν)
εἰσελθόντες	38 κατακληροδο-	16 ἐπειδὴ	9 Ἀρεμμὼν	10 ὑμῶν
τῷ bis	τήσῃ	18 παραπορεύῃ	Σανεῖρ	ὅσας
12 φέρειν μόνος	39 Καὶ τὰ παιδιά	19 καὶ μὴ	10 Μεσῶρ	11 καρδίας
13 αὐτοὺς	ὑμῶν, ἃ εἰ-	20 Ῥαφαεῖμ	Ῥαφαεῖμ	12 (ἐν τῷ ὄρει)
ὑμῖς	πατε ἐν διαρ-	Ῥαφαεῖμ	Σελχά	15 πᾶν
15 τοὺς ἀρχιφύ-	παγῇ ἔσεσ-	κατώκουν	11 Ῥαφαεῖμ	16 ποτε
λους	θαι	Ζομζομμεῖν	13 τὴν bis	αὐτοῖς
16 δεκαδάρχους	41 μοι	21 Ἐναεῖμ	Ῥαφαεῖμ	19 ποτε
κρίνετε	πολεμήσωμεν	ἀπὸ	Ἰαεῖρ	παντὸς
τοῦ	II.	αὐτοὺς	Γαργασεῖ	20 Κύριος
αὐτοῦ	2 λέγων	22 ἐποίησε	Μαχαθεῖ	21 τὴν ἀγαθὴν
17 ἐπιγνώσεσθε	3 πρὸς	τοῖς	καὶ ὁ Ἰαεῖρ	23 ποτε
ἢ σκληρόν	5 μὴ δώσω	ἐξέτριψε	αὐτό	ὑμῶν
18 τοὺς πάντας	6 ἀπ'	23 Ἀσινῶθ	Ἀνωθ	αὐτοῖς
20 ὁ	7 ταύτην	25 παντὸς	Ἰαεῖρ	25 ἐναντι
ἡμῖν	8 ἐπιστραφέντες	26 κεδμῶθ	16 ἔδωκα	26 τάχῃ
21 κληρονομεῖτε	9 ὑμῖν	27 οὔτε	17 (ἀπὸ) Μαχενε-	αὐτὴν
22 ὑμεῖς	10 Ὀμμεῖν	28 μου	ρεθ	28 οὐδὲ
23 ἐνώπιόν	Ἐναεῖμ	34 ἐξολεθρεύσαμεν	18 δέδωκεν	οὐδὲ
25 ἔλαβον	τοπρότερον	35 προνομεύσα-	20 κατακληρονο-	οὐδὲ
καὶ ἐπέστρεψαν	ισχυρόν	μεν αὐτοῖς	ῶν	29 ἐκζητήσετε
ἡμῖν ῥῆμα	11 Ῥαφαεῖμ	36 Ἀπὸ	Ἰησοῦ	30 ἐσχάτου
26 ὑμῶν	Ἐναεῖμ	ἦν	21 ὑμῶν	ἐπὶ
27 διεγογγύσατε	Ὀμμεῖν	37 εἰς γῆν	22 ὑμῶν	32 τὸν
τάς	12 οἱ	προσῆλθαμεν	24 Κριε	34 ἡ
τῶν	ἐξέτριψαν αὐ-	χεῖμαρρῷ	24 ἦρξαι	35 εἰδέναι
ἐξολεθρεύσαι	τούς, καὶ ἀ-	ἡμῖν	26 πρὸς με	αὐτὸς
30 κατ' ὀφθαλμοῦς	πῶλεσαν αὐ-		27 ἀνάβλεψον	ἄλλος
ὑμῶν	τούς		νότον	36 ἀκουσθήν σοι
31 ἐτροφοφόρησέ	ἔδωκε	III.	28 ἐνίσχυσον	ἐποίησε τῇ
ᾧσε	13 καὶ παρήλθο-	1 μετ' αὐτοῦ	αὐτός	φωὴν
33 πορεύεται		2 τῇ		38 ἐξολεθρεύσαι

40 φυλάξῃ
τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς
ἐντολάς αὐ-
τοῦ
ὅσας
μακροχρόνιοι
42 φεύγειν
ἐχθρὸς
43 Ῥαμμὶθ
Γαλαὰδ
45 ἐν τῇ ἐρήμῳ
49 (ὁ ἔστιν)
καὶ ἕως θαλάσ-
σης τῶν δυσ-
μῶν ἡλίον.

V.

2 ἡμῶν
ἡμᾶς,
3 ἡμῶν
ἡμᾶς, ἡμεῖς
ἡμεῖς
5 ἀναμέσον
6 ὅστις ἐξήγαγόν
7 πλὴν ἐμοῦ
8 γλυπτὸν
τῷ ὕδατι
9 καὶ οὐ λατρεύ-
σεις
ἄμαρτιαν
14 ὁ
σου
15 φυλάξεσθαί σε
21 οὐδὲ
οὐδὲ
οὐδὲ
οὐδὲ
οὐδὲ
22 Τὰ ρήματα ταυ-
τα
ἐμοί
24 καὶ τὴν μεγα-
λοσύνην αὐ-
τοῦ
25 προσθῶμεν
ἀκοῦσαι ἡμεῖς
26 πᾶσα
27 πρὸς σε
λαλήσῃ
29 φυλάσσειν πά-
σας
31 πάσας
32 ἐκκληνέας
33 Κύριος ὁ Θεός
σου σοὶ
πορεύεσθε

VI.

1 ὑμῶν
εἰσπορεύεσθε ὑ-
μεῖς
2 φυλάσσεσθαι
3 φυλάξαι
ἡ σοὶ
5 καρδίας
7 ἀνιστάμενος
9 γράψαι
12 πλανυνθῇ ἡ καρ-
διά σου, καὶ

13 προσκυνήσεις
14 μὴ πορεύεσθε
15 ποτε
θυμωθῇ
ἐν
καὶ ἐξολεθρεύσῃ
16 ἐξεπειράσασθέ
17 αὐτοῦ
αὐτοῦ
18 τὸ καλὸν καὶ τὸ
ἄρεστόν
ἐναντίον
(δοῦναι)
20 τίνα
ὑμῖν
22 ὅλῳ
23 ἐξήγαγεν ἡμᾶς
(Κύριος ὁ Θεός
ἡμῶν)
ἵνα εἰσαγάγῃ ἡ-
μᾶς
(Κύριος ὁ Θεός
ἡμῶν) τοῖς
πατράσιν ἡ-
μῶν δοῦναι ἡ-
μῖν
24 (πάσας τὰς ἐν-
τολάς καὶ)
25 ἑναντί.

VII.

1 Καὶ ἔσται ἐν
τῷ εἰσαγα-
γεῖν
Κύριον τὸν θεόν
καὶ πολλὰ
τὸν
τὸν
τὸν
μεγάλα καὶ
2 ἐλεήσης
4 ἐξολεθρεύσει
8 Κύριος ὑμᾶς
(ἐκέλευεν)
καὶ ἐν βραχίονι
ὑψηλῷ
9 ὁ bis
τὴν
τὸ
10 αὐτόν
ἐξολεθρεύσαι
12 πάντα
καθὰ
13 ἐκγονα
15 αὐτὰ
16 λατρεύσεις
17 ἐξολεθρεύσαι
19 ἴδον
καὶ
20 προσώπου
23 ἀπολέσει
ἐξολεθρεύσῃ
24 οὐδεὶς
ἐξολεθρεύσῃ
25 κατακαύσετε
καὶ
λαβεῖν
ποτε
26 αὐτὸ
αὐτό.

VIII.

1 (τὴν ἀγαθὴν)
2 τοῦτο τεσσαρα-
κοστὸν ἔτος
3 οὐκ ἦδεῖς, καὶ
4 κατετρίβῃ
5 ὥσεί τις
7 τὴν
τὴν
ὀρέων καὶ διὰ
τῶν πεδίων
9 εἰς αὐτὴν
οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς
αὐτῆς
10 ἔδωκε
11 ποτε
αὐτοῦ τὰς ἐν-
τολάς
αὐτοῦ
12 ποτε
14 σου
16 ἵνα
ποιῆσαι ἐπ' ἐσ-
χάτῳ
17 καί.

IX.

1 καὶ
2 ἦσθα
3 ἐξολεθρεύσει
πρὸ
καὶ ἐξολεθρεύ-
σει αὐτοὺς
4 τὰς δικαιοσύνας
ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀσέβειαν τῶν
ἐθνῶν τούτων,
Κύριος ἐξολε-
θρεύσει αὐ-
τοὺς πρὸ προ-
σώπου σου

5 καὶ
ἀνομίαν
ἐξολεθρεύσει
ὑμῶν
6 οὐ
7 ἐκ γῆς
ἕως
8 ἐξολεθρεύσαι
9 κατεγεινόμεν
10 τὰς
ἐκ μέσον τοῦ
πυρός ἐν
11 μοι Κύριος
τῆς
12 (καὶ)
14 ἐξολεθρεύσαι
καὶ πολὺ καὶ
ἰσχυρόν
16 ἑναντί
μόσχον
17 ἔριψα
αὐτάς
18 ἑναντί bis
ὑμῶν τοῦ
19 τὴν ὀργὴν καὶ
τὸν θυμὸν
ἐξολεθρεύσαι
ἐκείνῳ

20 Κύριος σφόδρα,
τοῦ
ἐξολεθρεύσαι
21 συνέτριψα
καὶ κατήλασα
οὐ
ἐγενήθη
αὐτοῦ
ἀπὸ
22 παροξυνοντες
τὸν Θεὸν ὑμῶν
23 ἀπέστειλεν
(ἐγὼ)
24 ἀφ' ἧς
25 ἐξολεθρεύσαι
26 Κύριε
ἐξολεθρεύσαι
κληρονομίαν
ἐν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ με-
γάλῃ
μεγάλῳ
27 καὶ ἐπὶ τὰ ἄσε-
βήματα αὐ-
τῶν.
28 μήποτε
Κύριον
ἀποκτεῖναι αὐ-
τοὺς, ἐν τῇ
ἐρήμῳ.

X.

2 γράψω
ὅσα
αἰς
δύο
τὰς
ὥσπερ
4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐκκλησίας
6 Ἰακεὶμ Μεισα-
δαὶ
(καὶ)
7 Ἰεταβαθᾶ
χειμάρρου
8 αὐτῶ
9 καθὰ
Κύριος ὁ Θεός
σου
10 ἔστιν
ὥς ἡμέραι αἱ
πρώται
μου
ἐξολεθρεύσαι
11 ἑναντί
(αὐτὴν)
15 προεἰλατο
16 ἐπὶ
17 ὁ bis
20 προσκυνήσεις
(μόνα)
21 Αὐτὸς bis
ἴδον
22 (πέντε.)

XI.

2 εἶδον
αὐτοῦ
αὐτοῦ
4 τῇ δυνάμει

4 (ὁ Θεός)
5 εἰσήλθετε
7 ἑώρων
8 ὑμῖν
εἰσέλθητε καὶ
10 εἰσπορεύεσθε
ὑμεῖς
ἡ
σου
σου
11 σύ
12 τῆς
13 αὐτοῦ, ὅσας
14 τῆς γῆς
15 δώσεις
(καὶ ἐν)
17 ὀργισθῇ
ὁ Θεός
18 μου
19 αὐτὰ
σου
κοιταζομένον
21 πολυμερεῖση-
τε
22 ὑμῖν
αὐτάς, τοῦ
23 ἰσχυρότερα
24 ὑμῶν
25 προσώπου
Κύριος
26 σήμερον ἑναν-
τίον ὑμῶν
εὐλογίας καὶ
κατάρας
28 τὰς κατάρας
εἰσακούσῃτε
ἡμῶν
σήμερον
οἱς
29 τὴν
31 ὑμῶν
καὶ κληρονομί-
σετε αὐτὴν
32 ταῦτα
ἄς.

XII.

1 τὰ κρίματα ἃ φυ-
λάξεσθε τοῦ
ποιῆσαι ἐπὶ
τῆς γῆς, ἧς
2 πάντα τὰ ἔβην
κατακληρονο-
μεῖτε
παντὸς
5 ὑμῶν
φύλων
εἰσελεύσεσθε
6 καὶ τὰς δεκά-
τας ὑμῶν
τῶν χειρῶν
7 τὰς χεῖρας ὑ-
μῶν
ἠνολόγησέ
8 κατὰ
ἃ
ἑναντίον
9 ὑμῶν
10 ὑμῶν κατακλη-
ρονομήσει

11 ἡμῶν ἐν αὐτῷ
καὶ τὰ δόματα
ἡμῶν
12 ἔναντι
13 ποτε
14 ἀνοίσεις
σου
15 ψυχῆς
σου
17 σου
ἡμῶν
18 ἔναντι
αὐτὰ
οὐ
καὶ ὁ Δευίτης
σου
ἔναντι
19 ποτε
ὅσον ἂν χρόνον
20 εἴπῃς
21 μακρότερον
ὥς
σοι ὁ Θεός σου
πᾶσαν
22 αὐτό
23 τὸ γάρ
24 αὐτό
25 (εἰς τὸν αἰῶνα)
ἔναντι
26 ἂν
σοι γένηται
αὐτῷ
27 τοὺτους
μετὰ σέ
τὸ καλὸν καὶ
τὸ ἄρεστόν
ἔναντι
29 ἐξολεθρεύσῃ
σὺ
αὐτοὺς
30 ποτε
ἐξολεθρευθῆναι
(οὐ) μὴ ποτε ἐκ-
ζητήσῃς τοὺς
θεοὺς αὐτῶν
οὕτως
31 Κυρίῳ
πάντα
βδελύγματα
γάρ ὁ Κύριος
καὶ
32 σοι.

XIII.

1 δώσει
2 ἀκολουθήσωμεν
οἷς
3 ἡμῶν
τοῦ
ἡμεῖς
Κύριον
4 αὐτόν
καὶ τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ φυλά-
ξωμεν
καὶ αὐτῷ δου-
λεύσωμεν
5 ἐκ
ἀφανιεῖτε τὸν
6 σου

6 ὁ
σου ὁ
πορευθῶμεν
οἷς
8 καὶ
ἐπ'
9 ἡ χεὶρ σου ἔσ-
ται ἐπ' αὐτῷ
11 προσθήσουσιν
ἐτι ποιεῖσαι
πονηρὸν ῥῆμα
13 ἐξηλθόν
πόλιν
οἷς
14 ἐξετάσεις
ἐξερανήσεις
15 ἀνελών
πόλει
μαχαίρης
καὶ τὰ κτήνη
αὐτῆς, ἐν στό-
ματι μαχαί-
ρας
16 ἔναντι
17 δώσει
καὶ πληθυνεῖ
σε, καὶ ἐλε-
ήσει σε
(καὶ πληθήσῃς
καθὼς ἐλά-
λησέ σοι)
Κύριος
18 (δὲ) εἰσακού-
σῃτε
πάσας
ἄς
ἔναντι

XIV.

1 σὺ φοβήσετε,
καὶ
2 αὐτῷ λαὸν
4 τὰ
5 καὶ βούβαλον,
καὶ τραγέλα-
φον
καὶ
6 καὶ
διχληεῶν
7 ἀνάγει
ταῦτα
8 ὄνυχας
οὐκ ἀναμαρ-
κᾶται
καὶ
9 τοῖς ὕδασι
(ταῦτα)
10 οὐδὲ
ταῦτα
ἔστιν ἡμῖν
12 ἃ
13 καὶ τὸν ἴξον
ικτίνα
14 Καὶ πάντα κό-
ρακα, καὶ τὰ
ὅμοια αὐ-
τῷ
15 καὶ ιεράκα, καὶ
τὰ ὅμοια αὐ-
τῷ

17 ὑποπα
καὶ πορφυρί-
ωνα
18 καὶ ἔποπα
19 ταῦτά
21 Καὶ
αὐτό
22 πᾶν τὸ γένημα
γένημα
23 ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου
οἷσεις
καὶ
24 εὐλογήσῃ
26 τὸ
ἐπιθυμεῖ
ἔναντι
27 οὐκ ἐγκαταλεί-
ψει αὐτόν
28 γεννημάτων
καὶ
29 τῶν χειρῶν σου.

XV.

2 σου, τὸν πλῆ-
σιον σου
ὅτι
4 κατακληρονο-
μήσω
5 εἰσακούσης
ἄς
6 σύ ἄρξῃ
πολλῶν ἐθνῶν
7 (ἐν κλήρῳ)
8 ὅτι
ἱκανὸν
ἂν ἐπιδέχται
(καὶ) καθ' ὃ
σον ὑστερεῖ-
ται
9 ποτε
βοήσεται
10 ἂν ἐπιδέχται
σου
λυπήσῃ
σου
11 σου
δεομένῳ
12 ἡ
τῷ ἔτει
14 τῆς ληνοῦ
ἡυλόγησέ
15 ἡσθα
Αἰγύπτῳ
σήμερον
16 ἡγάπησέ
17 οὐς
(ἐπὶ τὸν σταθ-
μόν)
σου
ποιήσεις ὡσαύ-
τως
19 τοῖς
τὸ πρωτότοκον
20 τοῦ Θεοῦ σου
21 ἡ καὶ πᾶς μῶ-
μος πονηρὸς
22 φάγεται
23 τὸ
αὐτοῦ οὐ φαγῇ.

XVI.

3 (νυκτός)
4 θύσητε
6 θυμάτων
ἐκ γῆς
7 ὧ ἂν
ἀπελεύσῃ
9 ὀλοκλήρους
10 καθότι
ἰσχύει ἡ χεὶρ
σου
δώσῃ, καθότι
ἡυλόγησε σε
11 ἔναντι
ὁ ἐν ταῖς πόλε-
σιν σου
12 ἡσθα
φυλάξεις
13 τῶν
15 αὐτόν
(ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ)
τοῖς γενήμασί
πλὴν
18 καταστήσεις
πάσαις
σου
19 οὐκ
διῶρα
ἐκτυφλοὶ
21 Κυρίου
ὁ.

XVII.

1 προσοίσεις
2 ἐν σοὶ
οὗτις προσκυ-
νήσουσιν
ἔναντι
3 ἀπελθόντες
προσκυνήσουσιν
τῷ κοσμῳ τῷ ἐκ
προσέταξας
4 ἀνηγέλη
καὶ ἀκούσης
τῷ
5 οἵτινες ἐποίη-
σαν τὸ πρᾶγ-
μα τὸ πονη-
ρὸν τοῦτο, ἐπὶ
τὴν πύλιν
σου, τὸν ἄν-
δρα ἢ τὴν γυ-
ναῖκα, καὶ τε-
λευτήσουσι
λίθοβολήσου-
σιν
7 παντὸς
ἐσχάτῳ
ἐξαρεῖτε
8 σου
ἐν αὐτῷ ἐπι-
κληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ
10 ῥῆμα
ἐκείνου
ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ

σφόδρα
κατὰ
11 ὃν ἂν φωτίσωσι
σοι
12 τοῦ
γένηται
14 ἐν κλήρῳ
αὐτῆς δις
15 σου
16 Πλὴν
ἀποστρέψει
ἑαυτῷ
ἡμῖν
18 ἔσται
τοῦ δίφρου
ἑαυτῷ
αὐτοῦ
αὐτὰ
20 μακροχρόνιος ἢ
μετ' αὐτοῦ.

XVIII.

1 κέρπωμα
2 αὐτῷ
αὐτοῦ
3 ἔσται
τὰς θυαίας
διώσει
τῷ ἱερεῖ τὸν
βραχίονα
5 ὁ Θεός σου
σου
Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέ-
ρας
6 ἡμῶν
ἐκεῖ
Κύριος
7 καὶ
ἐπὶ
ἔναντι
9 σὺ
10 εὐρήσεται
ἡ
καὶ
11 καὶ
12 ὁ Θεός σου ἐξο-
λεθρεύσει
13 ἔναντι
14 κληδονομῶν
δὲ
15 ἐκ μέσου σου
16 τοῦ
ἡμῶν
τὸ μέγα τοῦ-
το
18 μέσου
το ῥῆμά μου
19 (ἐκείνος)
τῶν λόγων αὐ-
τοῦ
ὁ προφήτης
20 ῥῆμα ἐπὶ τῷ
ονόματί μου
αὐτῷ
ἐπ'
22 ἐπὶ
τὸ ῥῆμα
αὐτό
ἀπ'.

XIX.

1 Κύριος σου αὐτῶν κατακλήρονομῆσθαι αὐτήν.
2 τοῦ κληρονομήσαι αὐτήν.
3 καταφυγὴ ἐκεῖ τῷ ἁκούσιῳ ἐχθρῷ πρό τῆς αὐτοῦ ἐκκρούσθαι αὐτοῦ τὴν καὶ ἀποθίνῃ ἐχθρῷ
9 εἰσακούσθαι καὶ (πόλεις) σου, ἣν αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι σου
14 σου πρότεροί σου ἦν κληρονομήσαι αὐτήν
15 σταθίζεται τῷ πλησίον ἐξαρεῖτε τὸν ποιεῖν
21 (Καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ πλησίον, οὕτως δοθήσεται αὐτῷ.)
XX.
3 προσπορεύεσθε ἐκκλίνετε
4 (καὶ)
5 ἐπιστραφήτω ποτε
6 ἡυφράνθη ἐπιστραφήτω
7 ἐπιστραφήτω ποτε
8 (αὐτοῦ καὶ)
9 καρδία αὐτῆν ἐκκαλέσθαι
11 καὶ ἔσται τῇ πόλει ποιήσῃ
12 καὶ παραδώσει
13 ἀπὸ αὐτοῦ
15 ἀπὸ αὐτοῦ
16 ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων
17 ἀπὸ αὐτῶν ἐν πνέον

17 ἀλλὰ τὸν bis
18 ὑμᾶς ποιεῖν
19 πλείονας ἐξολεθρεύσεις
20 τὸ ἐξολεθρεύσεις.
XXI.
1 ἦν αὐτὴν αὐτὸν
4 τὴν
5 ἐξελέξατο σου
6 αὐτῶν
8 ἐκ τῆς Αἰγύπτου
10 ἐξέλεθς αὐτοῦ
12 ἐξαίρεται αὐτῆς
13 αὐτῆς αὐτῆς
15 υἱοὺς
16 κατακληροδοτῇ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
19 αὐτοῦ
20 ἀκούει
21 πάντες
22 κρεμάσθαι
23 ἐπικοιμήθησεται.

XXI.

1 ἦν αὐτὴν αὐτὸν
4 τὴν
5 ἐξελέξατο σου
6 αὐτῶν
8 ἐκ τῆς Αἰγύπτου
10 ἐξέλεθς αὐτοῦ
12 ἐξαίρεται αὐτῆς
13 αὐτῆς αὐτῆς
15 υἱοὺς
16 κατακληροδοτῇ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
19 αὐτοῦ
20 ἀκούει
21 πάντες
22 κρεμάσθαι
23 ἐπικοιμήθησεται.

XXII.

1 αὐτὰ
2 πρὸς σὲ ὁ ἀδελφός σου
3 αὐτὰ
4 αὐτὰ
5 αὐτὰ
6 δένδρεα
7 ἔση
8 δὲ αὐτῆς
9 γέννημα
11 ἐπὶ τὸ αὐτὸ
15 τῆς πόλεως
17 αὐτὸς νῦν ἐναντι (ἐκείνης)
19 αὐτοῦ
21 οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ
22 ἅμα
23 ἐμνηστευμένη
24 καὶ ἐπὶ λόγου ἐπὶ λόγου

24 αὐτοῦ
25 τὸν ἄνθρωπον
26 τῇ δὲ νεανίδι οὐ ποιήσετε οὐδὲν οὐκ ἔστιν τῇ νεανίδι
27 ὅτι ὡσεὶ αὐτοῦ
28 ὁ βοθητὴς οὐκ ἔστιν
29 αὐτῆν
30 οὐκ ἀνακαλύψει
XXIII.
1 καὶ οἶκον
2 καὶ ὡς δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου
4 καταράσασθαι
5 εὐλογίας
9 (εἰς πόλεμον) πράγματος
13 ἐν αὐτῷ
14 (σοὶ)
15 εἰς τὰς χεῖράς
16 ἐν παντὶ τόπῳ οὐκ ἐκλέξεται ἐν μιᾷ τῶν πυλῶν σου ἀρέσκει
17 τῶν
18 (πρὸς πᾶσαν εὐχὴν)
19 τόκον ἀργυρίου τῷ ἀδελφῷ σου
20 συ
21 αὐτῆν
23 σου.

XXIII.

1 καὶ οἶκον
2 καὶ ὡς δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου
4 καταράσασθαι
5 εὐλογίας
9 (εἰς πόλεμον) πράγματος
13 ἐν αὐτῷ
14 (σοὶ)
15 εἰς τὰς χεῖράς
16 ἐν παντὶ τόπῳ οὐκ ἐκλέξεται ἐν μιᾷ τῶν πυλῶν σου ἀρέσκει
17 τῶν
18 (πρὸς πᾶσαν εὐχὴν)
19 τόκον ἀργυρίου τῷ ἀδελφῷ σου
20 συ
21 αὐτῆν
23 σου.

XXIV.

25 συναίσεις ἐπιβαλεῖς
24 ἂν ἐμβαλεῖς
1 εὐρήκεν
2 ἐξέλεθς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ
3 δόση ἐξαποστελῇ ἡ
4 τοῦ εἶναι ἐναντι ὑμῶν ὑμῖν
7 καὶ ἐξαρεῖτε
8 φυλάξεσθε
10 τι
13 αὐτῶν ἱματίων αὐτοῦ περὶ

13 σοὶ ἔσται
14 ἀποστερήσεις ἐν τῇ γῇ σου
15 οὐκ ἔστιν περὶ
17 καὶ
19 σου
ἐπαναστραφήσῃ τῷ πτωχῷ καὶ
20 ἐλαλοθήσῃ.

XXV.

1 δικαιοσύνας
2 καὶ
3 προσθῶσιν αὐτὸν
5 τετελενηκότος τῆς
6 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
9 πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ αὐτῆς
11 δύο αὐτῆς
12 αὐτῆς
13 (καὶ)
14 καὶ
16 ἔστι
17 ἐξ
18 πάντας
19 ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτῆν.

XXVI.

1 ἐν κλήρῳ, κατακληρονομήσαι αὐτῆς
2 πάντων ὅσα ἂν ἐνέγκῃς ἀπὸ τῆς γῆς ἣν ἐν κλήρῳ ἂν ἦν
3 ἂν ἦν
5 ἀποκριθῇ καὶ ἐρεῖς καὶ μέγα
7 τῶν πατέρων αὐτοῦ τῷ
9 (εἰς τὴν γῆν ταύτην)
10 γεννημάτων αὐτὰ ἐναντι ἐκεῖ
11 ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῆς γεννημάτων τῆς γῆς ἐμπλησθήσονται
13 (μου)
14 μου
16 πάντα κατὰ ταῦτα

17 αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
18 σοὶ φυλάσσειν πάσας
19 καὶ.

XXVII.

1 τῷ λαῷ
3 εἰσέλθῃς
4 ὑμῖν
5 θυσιαστήριον αὐτοῦ
6 τὸ αὐτοῦ
7 (Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου) ἐκεῖ
9 (καὶ)
11 (παντὶ)
12 Γαριεὶν καὶ
13 Νεφθαλεί
14 οἱ Λευῖται ἐροῦσι
15 ὁ τεχνίτου ἐρεῖ (γένονται).
22 ἐκ
23 πενθερᾶς
24 αὐτοῦ
26 ὅστις τοῦ.

XXVIII.

1 ὡς ἂν διαβῇτε τὸν ἰσραήλιν εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσι ὑμῖν εἰσακούσῃτε ὑμῶν αὐτοῦ παντῶν τῶν ἐθνῶν
2 εἰσακούσῃς
4 ἐκγονα ἐκγονα τῶν κτηνῶν σου,
6 εὐλογητὸς ἐνλογητὸς
7 Παραδώσει ἐν
8 ταμείῳ ἐν πᾶσιν καὶ εὐλογίῃς
9 ὁ Θεὸς σου εἰσακούσῃς
11 ἐπὶ γενήμασι
12 τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ ἐκδανείῃς

12 δανιῇ	ἐν πάσῃ γῇ σου,	μὴ οὔσι μεθ'	XXXI.	12 καὶ
13 τῶν ἐντολῶν	ἧς	ἡμῶν ὡς ἐση-	2 ἡ	αὐτοῦ
καὶ ποιεῖν	Κύριος ὁ Θεός	μερον (ἐναντι	3 αὐτοῦ	13 γενήματα
14 πάντων	σου	Κυρίου τοῦ	4 αὐτοῖς	14 ἐπίον
λόγων,	53 Κύριος ὁ Θεός	Θεοῦ ἡμῶν).	5 ἐξολέθρευσει	15 ἐγκατάλειπε
ἡ	σου,	16 ὡς	6 ἐξολέθρευσιν	16 ἐξεπικρανάν
15 φυλάσσειν καὶ	54 ἀνὴρ ὁ	καὶ	7 ἐνώπιον ἡμῶν	21 παρωργισάν
ποιεῖν	(αὐτοῦ)	18 αὐτοῦ	κατὰ πᾶσαν	22 γενήματα
καὶ ἡκριβασ-	τὰ	σημερον	τὴν ἐντολήν,	23 συντελέσω
μένα αὐτοῦ	αὐτοῦ	ἡμῶν	6 δειλία	24 τῆς γῆς
18 γενήματα	55 καταλελείφθαι	πορεύεσθαι	οὗτος	25 πρεσβυτέρων
20 Ἐξαποστείλαι	μηθὲν	(πικρίας)	οὐ	26 καταπαύσω δὲ
σοι	θλίψει σε ὁ ἐχ-	20 εὐλατεῦν	οὐδ' οὐ	27 καὶ
ὅσα ἐὰν ποιήσης	θρός	τοῦ νόμου	7 αὐτῶν	28 Ὅτι
ἐξολέθρευση	56 (αὐδῶρα)	21 τῶν	αὐτῶν	30 ὁ
ἐγκατέλειπας	αὐτῶν	τῆς γεγραμμέ-	8 αὐτοῖς	32 ἡ
21 σὺ	57 ἂν	νης	συνπροπορευού-	35 ἐν καιρῷ
22 καὶ φῶν,	(πάσαις)	23 αὐτῇ	μενός σοι, αὐ-	αὐτῶν.
24 τῇ γῇ	58 εἰσακούσῃτε	αὐτοῦ	τὸς ἐστὶ	37 ἐαυτῶν,
ἐπὶ σέ	καὶ	ἐν	οὐδ' οὐ	38 ἐσθίετε
25 σου	60 ἐπὶ σέ	αὐτοῦ	ἐγκαταλείπη	39 ἀποκτενῶ,
ἐν	61 ἐξολέθρευση	24 οὕτως Κύριος	σε	41 (καὶ ἐκδικήσῃ),
26 πᾶσιν	62 εἰσηκούσατε	26 καὶ προσκενύη-	9 πάντα	ἀνταποδώσω
ἀποσποβῶν	ἡμῶν	σαν αὐτοῖς	αὐτὸν	μου,
27 ἐν	63 ἡφαρράνθη	θεοῖς οἷς	πᾶσι	42 καταφάγεται
ἐν ταῖς ἑδραῖς	ἐξολέθρευσαι	27 Κύριος θυμῷ	11 σου	43 υἱοὶ
29 ὁ	καὶ τοῦ ἐκτρί-	ἄρας (τῆς δια-	ὄν	αὐτοῦς
σοι	ψαι ὑμᾶς,	θήκης)	(ὁ Θεός σου)	ἀγγελοι
31 μὴ	ὑμεῖς εἰσπο-	τούτῃ	12 Ἐκκλησιάσατε	ἐκδίκεῖται
32 ὄνουνται	ρεύεσθε	28 ἐν	σου	αὐτοῦ,
ὅλην τὴν ἡμέ-	64 οἷς	ἐν.	σου	44 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ραν, καὶ	65 ἀθυμούσαν	XXX.	13 ἡμῶν	προσηλθε
36 καταστήσεις	66 σοι	1 δέδωκα	15 σκηνῇ ἐν στύλῳ	πρὸς τὸν λαόν,
εἰς	68 καὶ	ὁ Θεός σου	νεφέλης,	45 συνετέλεσε
37 ἐν	σοι,	2 ὑπακούσῃ	ἐπὶ	πάντας τοὺς
ἐν	προσθήσεσθε	σὺ καὶ οἱ υἱοὶ	ἐπὶ	τοὺς
41 σοί	εἰς.	σου,	16 κοίμασαι	46 ἡμῶν
42 γενήματα	XXIX.	3 ὁ Θεός σου bis	ὁ λαὸς οὗτος	47 αὐτῶν.
σου τῆς γῆς	1 ἡς	5 Κύριος	ἐκεῖ εἰς αὐτὴν	49 Ἀβαρεῖμ
43 ἐπὶ σέ	2 τῷ	6 (καὶ τὸ σπέρμα	ἐγκαταλείψου-	εἰς κατάσχεσιν
44 δανιῇ	2 πᾶσι	σου),	σί	51 διότι
δανιεὶς	3 εἰδὼν	7 πάσας	17 αὐτοῖς	52 ὅτι
εἰς κεφαλὴν,	(τὴν χεῖρα τὴν	8 πάσας	ἡμῖν	ὅψῃ
εἰς οὐρανόν	κραταίαν, καὶ	9 πολυωρήσει	19 εἰς μαρτύριον	εἰς τὴν γῆν, ἣν
45 ἐξολέθρευσαι	τὸν βραχίονα	γενήμασι	20 (ἣν διεθέμην αὐ-	ἐγὼ δίδωμι
ἀπολέσαι	τὸν ὑψηλόν)	εἰς ἀγαθόν,	τοῖς).	τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ἡκούσας	4 τοῦ	σέ	21 Καὶ ἔσται ὅταν	ραήλ.
τοῦ φυλάσσεσ-	τὰ	ἡφράνθη	εἴρωσιν αὐ-	XXXIII.
θαί (σε πά-	5 ἐπαλαιώθησαν	10 εἰσακούσῃ	τὸν κακὰ πολ-	4 Μωσῆς ἡμῖν
σας)	καὶ ποιεῖν ἡμῶν,	καὶ ποιεῖν πά-	λά καὶ θλί-	6 Σιμεὼν
αὐτοῦ	6 οὗτος	σας	ψεῖ	7 καὶ
46 καὶ	7 τῆς	12 αὐτὴν	αὐτῶν	εἶπεν
47 ἐν	τῷ	13 λήνεται	(μοι)	τῆς
καρδίᾳ	8 Γαδδὲ	ἀκούσαντες αὐ-	23 Μωσῆς Ἰησοῦ	εἰσέλθοι
48 οἷς	9 ποιεῖν αὐτοῦς,	τὴν	ὡς Ναυῇ	αὐτοῦ
αὐτοῦς	ποιήσῃτε	16 δὲ εἰσακούσῃτε	αὐτῷ	9 αὐτοῦ bis
ἐπιθήσει	10 σημερον πάντες	ἡμῶν	Κύριος αὐτοῖς,	ἐγὼ
ἐξολέθρευση	ἐναντι	ὅσας	25 Μωσῆς	ὅτι
40 Κύριος ἐπὶ σε	11 (καὶ	φυλάσσειν τὰς	28 διαμαρτυρῶμαι	10 τοῦ θυσιαστη-
οὐ	τέκνα	ἐντολὰς αὐ-	29 τὸ πονηρὸν	ρίου
50 πρεσβυτέρων	ἡμῶν	τοῦ, καὶ	ἐναντι	ἐπανεστησαν
51 γενήματα	12 σε	σὺ	30 τῆς	ἐχθρῶν
ἕως	σου	18 ἡς Κύριος ὁ	Ἰσραὴλ.	αὐτοῦ
ἐκτρίψῃ σε,	13 σημερον ἐαυτῷ	Θεός σου δι-	XXXII.	14 γενημάτων
καὶ	15 σημερον μεθ'	δωσί σοι	4 κρίσις	15 καὶ
52 ἐκτρίψει	ἡμῶν ἐστῶ-	εἰσελθεῖ	6 ἐκτίσέ	17 καὶ
πάσαις	σιν ἐναντι Κυ-	19 καὶ	7 γενεᾶς γενεῶν	τῆς
σου	ρίου τοῦ Θεοῦ	ζῆς	10 γῇ	
πάσαις	ἡμῶν, καὶ τοῖς	20 σε.	11 ἐπεπόθησε	

19 ἐξολεθεύσουσι	23 μόνος πεποι-	28 συνεφης	2 Νεφθαλείμ	7 τελευτήσαι
20 ἡμολογημένος	θώς,	αὐτῷ	Ἐφραεὶμ	ἐφθάρη
22 ἐκπηδήσει	πηγῇ	29 σον.	4 αὐτήν	χελύνα
24 ἡμολογημένος	Ἰακώβ ἐπὶ γῆς		5 ἐκεῖ	8 τὸν
25 καὶ	σίτου καὶ οἴ-	XXXIV.	6 ἐν γῇ Μωάβ	12 καὶ
27 σκέπασαι	νου	1 πρόσωπον	οἶδεν	πᾶσαν.

ΙΗΣΟΥΣ ΥΙΟΣ ΝΑΥΗ.

1.	3 πρὸς σε, οἱ εἰς-	21 οὕτως ἔσται	IV.	1 παρὰ τὴν θά-
1 δούλου Κυρίου,	ἦλθον	καὶ ἐπορεύθη-	1 πρὸς Ἰησοῦν	λασαν,
καὶ	πᾶσαν	σαν· καὶ ἔ-	2 δώδεκα ἀνδρας,	πάντες
Ἰεσοῦ	4 (ὥδε)	δησε τὸ ση-	3 λέγων	κατὰβῆσαι
λειτουργῶ	καὶ οὐκ οἶδα,	μεῖον τὸ κόκ-	αὐτοῖς ἐντεῦθεν	κατετάκησαν
2 τούτου	πόθεν ἦσαν.	κινον ἐν τῇ θυ-	ἀπὸ στάσεως	αἱ διάνοιαι αὐ-
τοῖς υἱοῖς Ἰσ-	5 οἱ ἄνδρες·	ρίδι	ποδῶν τῶν ἰε-	τῶν
ραήλ.	ταχέως	22 ἦλθον	ρέων,	3 ἐαυτῷ
3 ἐπ' αὐτόν,	8 ἐξήλθον	ἑως ἐπέστρεψαν	θῆσετε	4 περιεκαθῆρεν
4 τούτου	καταδιώκοντες	οἱ διώκοντες·	4 τοὺς	5 Πᾶς ὁ λαὸς οἱ
πᾶσαν γῆν Ἑ-	καὶ αὐτῇ	εὑρον.	ἄνδρα	ἐκπορευόμε-
θαίων,	9 Κύριος	23 καὶ ἦλθοσαν	5 Ἰησοῦς	νοι ἐξ Αἰγύπτου,
5 ἐγκαταλιπῶ	ὑμῖν	21 παρέδωκε	τοῦ Θεοῦ ὑμῶν	τὸ ἀρ-
6 ἀποδιαστειλῶ	πρὸς	ἐν χειρὶ ἡμῶν	ἀρίτω	σενικόν, πάν-
αὐτῶν	καὶ ὅτι κατέπ-	πᾶσαν τὴν	ἔνα	τες ἄνδρες
7 σφόδρα,	τησσαν πάν-	γῆν.	7 τὸν Ἰορδάνην,	πολέμου ἀ-
κατὰ πάντα τὸν	τες οἱ κατοί-		καὶ ἐξελίπε	πέθανον ἐν
νόμον,	κούντες ἐν τῇ	III.	τὸ ὕδωρ τοῦ	τῇ ἐρήμῳ ἐν
ἢ	γῇ ἀπὸ προσ-	1 ἦλθον	Ἰορδάνου	τῇ ὁδῷ, ἐξελ-
8 αὐτῷ	ώπου ὑμῶν.	ἦλθον	ὑμῖν οἱ λίθοι	θόντων αὐ-
συνῆς	10 θάλασσαν τὴν	Σαττεῖν	οὗτοι	τῶν ἐκ γῆς
ἐν αὐτῷ	ἐρυθρᾷ	αὐτὸς καὶ πάν-	8 λαβόντες	Αἰγύπτου· ὅ-
9 ἐντέλλομαι	ἐξ	τες οἱ υἱοὶ Ἰσ-	αὐτοὺς	τι περιτετε-
11 ἐαυτοῖς	ἐξολεθρεύσατε	ραήλ.	αὐτοῖς	μημένοι ἦσαν
διαβήσεσθε	11 αὐτὸς ἐστὶ	2 ἐγενήθη	αὐτοὺς	πᾶς ὁ λαὸς ὁ
κληρονομεῖν αὐ-	12 καὶ δώσετέ μοι	καὶ	αὐτοὺς	ἐξελθόν· καὶ
τήν.	σημεῖον ἁλη-	μέσης	9 Ἔστηκε	πᾶς ὁ λαὸς οἱ
12 λέγων	θινόν.	3 καὶ ὑμεῖς	Ἰορδανῷ	γεννηθέντες ἐν
13 Κυρίου	13 καὶ	5 τὴν	μέσῳ	τῇ ἐρήμῳ ἐν
14 Μωυσῆς πέραν	καὶ τὰς ἀδελ-	θανμάσια	ὅσα	τῇ ὁδῷ, ἐ-
τοῦ Ἰορδάνου·	φάς μου	6 λέγων.	τῷ Ἰησοῦ	ξελθόντων αὐ-
πρότερον	14 εἰ μὴ ἀναγ-	7 αὐτῇ	κατὰ πάντα ὁ-	τῶν ἐκ γῆς
τῇ δυνάμει,	γεῖλητε τὸ	τῶν	σα ἐνετείλα-	Αἰγύπτου, οὐ
15 κληρονομήσου-	ρήμα ἡμῶν	10 Καὶ εἶπεν Ἰη-	το Μωυσῆς	περιετμήθη-
σι	τούτο	σοῦς·	τῷ Ἰησοῦ·	σαν.
γῆν κληρονο-	ὑμῖν	(ἐγὼ) Κύριος	διέβη.	6 Κύριος αὐτοῖς
μίας ἐαυτοῦ,	ποιήσατε μετ'	ὀλεθρεύσει ὁ-	14 πάντος του	ἡμῖν
καὶ κληρονο-	ἐμοῦ	λεθρεύσει	ἐφοβούντο	7 περιέτεμεν Ἰη-
μησετε αὐ-	15 ἐν σχοινίῳ	καὶ τὸν Εὐαῖον,	18 μέσου	σοῦς
τήν,	ὅτι ὁ οἶκος αὐ-	καὶ τὸν Φερε-	αὐτῶν οἱ ἱερεῖς	ὅτι ἀκρόβυστοι
ὁ παῖς Κυρίου,	τῆς ἐν τῷ	ζαῖον, καὶ τὸν	ξηρᾶς, καὶ	ἦσαν
ἐν τῷ	τείχει, καὶ ἐν	Γεργεσαῖον,	ἐχθὲς	γεγενῆσθαι
ἀπ'	τῷ τείχει αὐ-	καὶ τὸν Ἀ-	αὐτοῦ	8 πᾶν τὸ ἔθνος
17 οὕτως	τῇ κατῴκει.	μορραῖον,	21 καὶ εἶπεν πρὸς	9 ὥς τῆς ἡμέρας
18 ὃς ἐάν.	16 ἀπέλθῃτε	11 τῆς	τοὺς υἱοὺς Ἰσ-	ταύτης.
	ἀναστρέψωσιν	ἐμπροσθεν ὑ-	ραήλ,	10 Καὶ παρενέβα-
II.	17 ὧ ὥρκισας ἡ-	μῶν	αἰρίον ὑμᾶς,	λον οἱ υἱοὶ
1 Σαττεῖν	μᾶς·	12 Καὶ νῦν	23 τοῦ	Ἰσραὴλ ἐν
κρυφῇ,	18 ἐν αὐτῇ	ἄνδρα	μέχρι	Γαλιλάϊς,
ἦλθον	καὶ τὸν	13 ἀνῶθεν	ὑμῶν	11 ἔφαγον
εἰσῆλθον	καὶ τὸν	εἰς σωρός.	τὸν Κύριον	τῇ ἐπαύριον τοῦ
τὴν	19 εἰ μὴ χεὶρ ἄψη-	14 ἐγένετο ὡς	ὑμῶν	πᾶσχι
2 ἰδοὺ ἄνδρες εἰς-	ται αὐτοῦ.	ἦσαν	χοόνῳ.	12 τῇ ἐπαύριον
πεπόρευνται	20 καὶ ἀποκαλύ-	15 τὸ		13 αὐτοῦ
ἀδε τὴν νύκτα	ψης	ἐπλήρου	V.	αὐτοῦ
καὶ	ὧ ὥρκισας ἡ-	16 τῶν ἀλῶν	1 πάντες	αὐτῷ
καὶ	μᾶς.	17 ἐτοίμως·		

13 ἡμῶν	9 σαλπίζοντες	21 καὶ (ἕως) προ-	15 ἐν τῇ ἀναθέ-	καὶ δώσει αἰ-
14 ὅτι	ταῖς κερατί-	βάτου	ματι,	τὴν Κύριος ὁ
15 αὐτοῦ	ναις, καὶ	22 τὴν γῆν,	αὐτὸς	Θεὸς ἡμῶν εἰς
καὶ προσεκύνη-	πορεύομενοι καὶ	τῆς πόρνῃς,	ὅτι	τάς χεῖρας ὑ-
σεν,	ταῖς κερατί-	πάντα	16 τοπραί,	μῶν.
πι	ναις·	(ἐν)	αὐτοῦ·	(8) Ἔσται δὲ ὡς
16 μου	10 βοάτω, καὶ μὴ	καθὼς ὠμόσατε	17 Ἰούδα,	ἂν συλλάβητε
εἶπεν	μηθεὶς καὶ οὐ	αὐτῇ·	ὁ Ζαριεὶ	τὴν πόλιν,
λύσον	διελεύσεται	23 ἐξηγαγὼν τὴν	καὶ προσήχθη	ἐμπήρσατε
σου	ἐκ στόματος	καὶ πάντα ὅσα	δημος ὁ Ζα-	αὐτὴν ἐν πυ-
σύ	ἡμῶν λόγος,	ἦν αὐτῇ, καὶ	ραιοὶ κατ' ἄν-	ρί.
Καὶ ἐποίησεν	ἡμῖν ἀναβοή-	πᾶσαν τὴν	δρας, καὶ ἀνε-	9 καὶ
Ἰησοῦς οὖν	σατε	συγγένειαν αὐ-	δείχθη ὁ Ζαβ-	ἡνύσθη Ἰησοῦς
τως.	11 τὴν πόλιν κύκ-	της·	δε.	τὴν νύκτα ἐ-
VI.	λῳ,	24 ἐνεπυρίσθη ἐν	18 ὁ οἶκος αὐτοῦ	κείνην ἐν μέ-
1 ἀπὸ προσώ-	13 ἱερεῖς οἱ ἐπτά	πυρὶ	Ἄχαν	σῳ τοῦ λαοῦ.
που υἱῶν Ἰσ-	αἱρόντες	παντὸς	ἀπὸ φυλῆς Ἰου-	10 Ἰσραὴλ
ραήλ.	ἐπτά	25 τὸν πατρικὸν	δα.	11 ὁ
2 σου	ιεράς,	αὐτῆς,	19 Ἄχαν	12 καὶ παρενέβα-
3 πάντας	κιβωτοῦ τοῦ	καὶ πάντα τὰ	νιέ μου,	λον ἀπὸ βορρᾶ
μαχητὰς	καὶ οἱ ἱερεῖς	αὐτῆς,	δὴ	τῆς Γαῖ,
τῆς πόλεως ἅ-	ἐσάλπισαν	26 ἐναντίον Κυ-	αὐτῷ	καὶ ἡ κοίτας
παξ· οὕτω	ταῖς σάλπιγ-	ρίου,	20 ἐγὼ	ἀναμέσον αὐ-
ποιήσετε ἕξ	ξι (καὶ ὁ λοι-	ἀναστήσει καὶ	21 μίαν καλὴν,	τοῦ καὶ τῆς
ἡμέρας. Καὶ	πὸς ὄχλος ἅ-	τὴν ἱερικῶ.	ὅλην αὐτῆς·	Γαῖ.
ἐπτά ἱερεῖς	πᾶς).	ὁ Ἀζᾶν	αὐτὰ	(12) Καὶ ἔλαβεν
λήφονται ἐπ-	πορεύομενοι καὶ	Ἀβειρῶν	ἐνέκρυπται ἐν	ὡς πέντε χι-
τά κερατίνας	σαλπίζοντες	διασωθέντι ἐ-	τῇ γῇ	λιάδας ἀν-
τοῦ Ἰωβήλ	ταῖς κερατί-	λαχίστῳ.	23 αὐτὰ	δρῶν, καὶ ἔθε-
ἐνώπιον τῆς	ναις.	VII.	πρὸς πάντας	το αὐτοὺς ἐνε-
κιβωτοῦ· καὶ	14 Καὶ περιεκύ-	1 Ἄχαν	24 Ἰσραὴλ	δρα ἀναμέ-
τῇ ἡμέρᾳ τῇ	λῶσαν τὴν	Ζαβρί	αὐτὸν	σον τῆς Βαιθ-
ἐβδόμῃ κυκ-	πόλιν ἐν τῇ	ὀργῇ Κύριος	25 ὠλέθρευσας	ἡλ καὶ τῆς
λωσέτε τὴν	ἡμέρᾳ τῇ δευ-	2 (τὴν)	ἐξολοθρεύσαι	Γαῖ, θάλασ-
πόλιν ἐπτά-	τέρα ἅπαξ	Βηθαὺν	πᾶς Ἰσραὴλ ἐν	σαν τῆς Γαῖ.
κις, καὶ οἱ	ἐγγύθεν, καὶ	κατὰ ἀνατολὰς	λίθοις,	(13) Καὶ ἔθηκεν ὁ
ἱερεῖς σαλπί-	ἠπῆλθον	Βαϊθὴλ, καὶ	καὶ κατέκασαν	λαὸς πᾶσαν
σονται ἐν	15 ἐγένετο ἐν	καὶ εἶπεν αὐτοῖς,	αὐτὰ ἐν πυρὶ,	τὴν παρεμ-
ταῖς κερατί-	ἐν τῇ ἀναβάσει	γῆν	καὶ ἐλιθοβο-	βόλῃν, ἡ ἦν
ναις.	τοῦ	(γῆν)	λησαν αὐτοὺς	ἀπὸ βορρᾶ
4 τοῦ Ἰωβήλ, ἐν	περιῆλθον	3 ἀναβαινέτω	τῇ πόλει καὶ	τὰ ἔσχατα
τῷ ἀκούσῃ	κατὰ τὸ κρίμα	ὡς	ταύτης.	αὐτοῦ θάλασ-
ὑμᾶς τὴν φω-	τοῦτο	ἄνδρες	26 ἕως τῆς ἡμέρας	σαν τῆς πό-
νῆν τῆς κερα-	πλὴν ἐν τῇ ἡ-	ἐνπολιορκησά-	αὐτοῦ.	λεως· καὶ ἐ-
τίνης,	μέρα ἐκείνῃ	τῶσαν	VIII.	πορεύθη Ἰη-
5 ὑποκάτω αὐ-	ἐκύκλωσαν	4 ἀπὸ τοῦ λαοῦ	1 σεαυτοῦ	σοῦς τὴν νύκ-
τῶν,	τὴν πόλιν ἐπ-	ἐκεῖ ὡς	καὶ τὸν λαὸν	τα ἐκείνην ἐν
αὐτοῦ.	τάκις	5 τριάκοντα καὶ	αὐτοῦ, καὶ	μέσῳ τῆς κοι-
6 υἱός.	16 ταῖς σάλπιγξι·	ἕξ	τὴν πόλιν αὐ-	λάδος.
καὶ εἶπεν πρὸς	17 τῷ	ἕως	τοῦ,	14 ὁ
αὐτοῦ· λί-	τῶν δυνάμεων·	καὶ ἐπάταξαν	2 καὶ τῷ βασιλεῖ	τῆς
βετε τὴν κι-	ὅτι ἔκρυνεν	αὐτοὺς ἐπὶ	αὐτῆς,	καὶ ὤρθησεν,
βωτὸν τῆς δι-	τοὺς ἀγγέ-	6 ἐναντὶ κιβωτοῦ	τῇ βασιλεῖ	ἐξηλθόν
αθήκης, καὶ	λους οὓς ἀ-	τῆς κεφαλῇν	αὐτῆς καὶ	οἱ ἄνδρες τῆς
ἐπτά ἱερεῖς	πεπείλαμεν.	7 Κύριε	αὐτῆς καὶ	πόλεως
λήφονται ἐπ-	18 φυλάξατε	διατί	αὐτῆς	εἰς τὸν καιρὸν
τά κερατίνας	19 καὶ	διαβιβάζων	αὐτῆς	κατὰ πρόσω-
τοῦ Ἰωβήλ	καὶ πᾶς	8 Ἐν ἐμοὶ Κύριε·	3 καὶ	πον τῆς Ἀρα-
κατὰ πρόσω-	καὶ	11 μου	4 ἴδετε,	βα·
πον κιβωτοῦ	20 ἡλώλαξεν ὁ λα-	καί γε ἔλαβον	ἐνεδρεύετε	ἀπὸ τῆς πόλεως
Κυρίου.	ὅς καὶ	ἀπὸ τοῦ ἀνα-	τὴν πόλιν	ὀπίσω
ἐναντὶ τῆς κι-	τὴν φωνὴν	θήματος, καὶ	σφῶδρα	15 πᾶς
βωτοῦ τοῦ	ἐκαστος ἐξε-	ἐψεύσαντο καὶ	5 πᾶς ὁ λαὸς ὁ	καὶ ἐφυγεν ὁδὸν
7 Καὶ ἐγένετο ὡς	νάντιας αὐ-	12 ἐπιστρέψαι	6 ἀποστρέψον	τῆς ἐρήμου.
εἶπεν Ἰησοῦς	τῶν, καὶ κα-	κατὰ πρόσωπον	καὶ φευξόμεθα	16 Καὶ ἐνίσχυσε
πρὸς τὸν λα-	τελεύτοντο	13 Ἰσραὴλ·	ἀπὸ προσώ-	πᾶς ὁ λαὸς
ὄν,	τὴν πόλιν,	14 ἐνδείξῃ	πον αὐτῶν.	τῆς Γαῖ, τοῦ
παρελθάτωσιν	21 ἀνεθεμάτισαν	οἴκους	7 καὶ ἐκτρίψετε	καταδιῶσαι
αὐτοὺς	πρεσβυτέρου	ἐνδείξῃ	τὴν πόλιν·	ὀπίσω αὐτῶν

17 καὶ ἐν Βαιθλῇ, 18 ὅτι εἰς τὴν χεῖ- ρά 19 τὸν γαισὸν καὶ αὐτοῦ, εἰσηλ- θὼν εἰς 20 κατοικοῦντες ἐώρων ἀναβαί- νοντα τὸν καπνὸν καὶ ὁ λαὸς ὁ φειγὼν εἰς τὴν ἔρημον, ἐστράφησαν ἐπὶ τοὺς διώ- κοντας.	5 ἐπ' οἱ ἄρτοι αὐτῶν ξηροὶ ἐγένοντο βεβρωμένοι 6 ἤλθον αὐτῶν πρὸς πάντα 7 σὺ κατὰ κεί- ς διαβῶμαι σοι 9 πρὸς αὐτὸν πάντα 10 ἅπαντα δυσὶ Ἑρεβὼν Ἑδραεὶν 11 ὕμῶν 12 ἡμῶν ἀπὸ οἰκῶν ἡ- μῶν ἰδοὺ 13 ταῦτα πεπαισμένοι 14 τὸ στόμα Κυ- ρίου 15 διέθετο 16 εἰσὶν αὐτῶν 17 ἐξήλθον τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ Χεφεὶρά Βρωθ πόλις Ἰαρεὶμ 18 τῆς συναγωγῆς τὸν 19 πάντες 20 αὐτοῖς 21 Καὶ εἶπαν αὐ- τοῖς οἱ ἄρ- χοιτες 22 λέγων ἔσμεν ἀπὸ σοῦ 23 ὅτι ἀγγελία ἀ- πηγγέλη πάντων ἐξολέθρευσαι 25 ποιῆσαι, ποιῆ- σαι, 26 χειρὸς.	6 καὶ ἐξελοῦ ἡ- μᾶς, καὶ βοή- θησον ἡμῖν ὁ ὑποστήσε- ται 9 ἐπορεύθη (Ἰη- σοῦς) 10 σύντριψιν με- γάλην Βηθωρίων 11 Βηθωρίων, ἐπερίεν καὶ ἀπέθανον 12 (ἡ) Κύριος νῦν 13 ἔθνος Ἰουκὶ τοῦτο γε- γραμμένον ἐ- στὶν βιβλίου τοῦ εὐθούς καὶ 14 φωνῆς συνεπολέμησε (15) Καὶ ἐπέστρε- ψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσ- ραὴλ μετ' αὐ- τοῦ εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Γάλγαλα. 17 Ἰησοῦς 18 μεγάλους ἐπ' αὐτοῦ τοῦ 19 αὐτοῦ ὕμῶν bis 20 (πάντες) οἱ υἱοὶ ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἰσηλθόντες 21 εἰς τὴν παρεμ- βολὴν ὑγίης 22 ἐξενέγκατε πρὸς με 23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως, πρὸς αὐτὸν τούτους λαχεῖς 24 ἄνδρα (καὶ) 25 πρὸς αὐτοὺς Ἰη- σοῦς 26 μετὰ τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτοὺς 27 καὶ κατέφυγον μεγάλους 28 ἔλαβεν Ἰησοῦς ἐφόνευσεν καὶ τὸν βασι- λέα αὐτῆς ἐξολέθρευσαν αὐτοὺς καὶ 29 ἐπὶ 30 καὶ ἐν χειρὶ ἔλαβεν	30 δ οὐδὲ εἰς ἐποίησε ἐποίησε 32 ἐφόνευσεν ἐξολέθρευσαν ἐποίησε τὴν 33 Αἰλὰμ αὐτῶν 34 ἐπολιόρκει 35 δ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ- κείνῃ 36 ἀπὸ Ἑγλῶν 37 καὶ κατελάβον- το αὐτὴν ἐπάταξαν καὶ τὸν βασι- λέα αὐτῆς, καὶ τὰς πάσας κώμας αὐτῆς, πάντα τὰ ἐμ- πνέοντα, ἐξολέθρευσαν πάν ἐμπνέον 38 μετ' αὐτοῦ λαβεῖρ passim 39 πάσας ἐπάταξαν ἐξολέθρευσαν κατέλειπον καθάρσαι ἐποίη- σαν τὴν Λεβ- νὰ καὶ τῶν βασίλειν αὐ- τῆς. 40 τὴν πάντας κατέλειπον ἐν αὐτῇ διασε- σωσμένοι, (ἐξ αὐτῆς) ἐξω- λέθρευσαν 41 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰη- σοῦς καὶ τὴν γῆν 42 τούτους, ἔλαβεν (43) Καὶ ἀνέστρε- ψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσ- ραὴλ μετ' αὐ- τοῦ εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Γάλγα- λα.	4 ἡ παρὰ τὸ χεῖ- λος 5 οὗτοι (πρὸς αὐτὸν,) ἐπὶ τὸ αὐτὸ Μερρὼμ 6 τὴν ὥραν ταύτην πάντας τετρωμένους νῦν 7 μετ' αὐτοῦ Μερρὼμ αὐτοῖς 8 αὐτοῦς Μασρεφῶθ-Μα- εὶμ, Μασσηφὰ 9 καθότι ἐν 10 ἐπέστρεψεν ἀπέκτεινεν ἐν ρόμφαίᾳ ὅτι Ἀσώρ ἦν 11 δ στόματι ξίφους, ἐξολέθρευσαν 12 τούτων πάντας ἐξολέθρευσαν 13 αὐτῶν τὴν αὐτὴν 14 καὶ τὰ κτήνη κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐνε- τεῖλατο τῷ Ἰησοῦ ἀνθρώπους ἐξολέθρευσαν ἀπώλεσαν κατέλειπον 15 Κύριος τῷ Μωυ- σῇ 16 τὴν ταύτην τὴν bis πεδινὰ αὐτοῦ 17 Ἀλάκ, Σηειρά passim Βααλγαδ, τὸ πεδινόν πάντας αὐτοῖς, αὐτοῦς. 18 πάντας 19 ἥτις οὐ παρέ- δωκεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πλην ὁ Εὐά- ιος ὁ κατοί- κων ἐν Γαβα- ών ἔλαβεν 20 τὴν καρδίαν αὐ- τῶν ἐξολέθρευθῶσι bis 21 ἐξολέθρευσαν bis
---	---	---	---	--

IX.

1 πάντες
καὶ οἱ Ἀμορ-
ραῖοι, καὶ οἱ
Γεργεσαῖοι,
καὶ οἱ Χανα-
ναιοί, καὶ οἱ
Φερεζαῖοι, καὶ
οἱ Εὐαῖοι,

2 καὶ συνήλθον
30 τῷ Κυρίῳ,
31 ἐπ' αὐτοὺς
τῶ
θυσίας
εἰρηνικὰς

32 ὃν ἔγραψεν
33 αὐτῶν,
ἦσαν οἱ
ἡμίσεις

Γαριζὶν
ἡμίσεις αὐτῶν
καθὰ
Ἰσραὴλ

3 Ἰησοῦς
4 ὄνων
καὶ

X.

1 ἐξολέθρευσε
ἐποίησε bis
καὶ ἐγένοντο ἐν
μέσῳ αὐτῶν.

2 ἐν ἑαυτοῖς
ἤδεισαν
ἡ
καὶ

τῶν βασιλέων,
καὶ ὅτι αὐτὴ
μεγάλῃ ὑπὲρ
τὴν Γαζ,

3 Αἰλὰμ
Φεραὰμ
Ἰαφεὶ
λαχεῖς passim
Δαβεῖρ

4 τὴν
5 Καὶ συνήχθησαν.

XI.

1 Ἰαβεὶν
Μαδῶν,
Σομερῶν,
Ἀχσαφ

2 τοὺς
Χενερεθθί
Ναφεθδώρ,

3 Μασσηφάθ
4 λαὸς πολὺς,

21 Ἀνώβ,	βασιλέα) Μα-	17 οἰκους Βεεθμε-	Γαλγάλοισ'	17 ὁ νῶτερος
22 κατελείφθησαν	ρων ἕνα, βα-	18 Ἰασσά	Ἰεφοννή passim	αὐτῶν εἰς
ὑπὸ	σιλέα Ἀχσάφ	Κεδημῶθ,	7 θούλος Κυρίου	18 ἐγενήθη
Ἀσεδῶθ κατε-	ἕνα, βασιλέα	Μηφαάθ	8 δὲ	εἰσπορεύεσθαι
λείφθησαν	Θανάχ ἕνα,	19 Σάρθ	9 συναναβάντες	ἀπὸ
23 τὴν	γεδδῶν ἕνα,	Σαωρ	διάνοιαν	19 Γωλαθ-μαίμ.
αὐτὴν	βασιλέα Κε-	Ἐμάκ	9 ὅτι	Χάλεβ
αὐτῶν.	δὲς ἕνα	20 Βεθφογῶρ	ἦν	Γωλαθ bis
	15 Ἰεκονάμ	Βηθασιμούθ,	ἐν αὐτῇ,	20 κατὰ ὅμους αὐ-
XII.	ἕνα	21 ὅς	προστέθην	τῶν
1 Μωυσῆς καὶ	23 Δωρ τοῦ Να-	21 σεν ἐν Ἑσε-	10 ἰδοὺ	21 αἱ
ἀπὸ	φεδδῶρ ἕνα	βῶν,	νιός	Καβσεήλ,
2 Ἀρόηρ,	Γωεὶμ τῆς Γελ-	Μαδιάν	12 ἐν	Ἐδραίμ
ἐπὶ τοῦ χείλους	γέλ ἕνα	Ῥοκόμ,	Νυνὶ	22 Κινά,
Ἀρνῶν καὶ μέ-	24 ἕνα	Ῥεβέκ, ἄρχον-	ἐξολεθρεύσῶ	Διμανά,
σον	τριάκοντα καὶ	τας Σνωρ,	13 τὴν	Ἀδαδά,
τοῦ χεμαρῶν,	εἰς.	τὴν γῆν.	14 τῇ Κενεζαίω	23 Κέδες,
3 ἡ	XIII.	22 Βεωρ	σήμερον ἡμέ-	Ἄσωρ,
Χεννερῆθ	1 γεγηράκαε,	οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ	του	Ἰθαζιφ,
Βηθ-	2 σφόδρα	ἐν Ῥομφαίᾳ	15 Ἀρβύ	24 καὶ Τελέμ, καὶ
Ἰσιμῶθ	2 ἡ	23 νιῶν		Βαλῶθ,
καὶ	πάντα	25 αἱ	XV.	25 Ἀσώρ ἡ καινὴ,
4 ὅρια	καὶ πᾶς	Ἀρῶρ,	1 νιῶν	καὶ πόλις
βασιλέως	Γεσουρί passim	Ῥαββί	νότον	ἔστιν
ὅς	3 Γεθθαίφ	26 Ῥαμῶθ	2 νότον	26 Ἀμάμ,
Ἐδραεὶν	4 τῇ	Μασφά	νότον	Σαμαά
5 Σελχά	Ἀφέκ	Μαναίμ	3 Ἀκραββεὶμ	27 Ἀσεργαδδά,
Γεσουρί,	5 Γαβλὶ	Δαβεὶρ,	νότον	καὶ Ἀσεμίον,
Μαχατί,	Βααλγὰδ	27 καὶ ἐν Ἐμεκ	Ἐσρών	Βαιθφαλέθ
ἕως	Λιμάθ	Βηθαρὰμ, καὶ	Ἀδδάρ	28 Ἀσαρσουλά,
6 ὁ παῖς Κυρίου	6 Μασερεφωθ-μα-	Βηθναμρά,	περιπορεύεται	29 Βααλά
ἐν κληρῷ	ἱμ	καὶ Σαχώθ,	4 πορεύεται	Λαείμ,
7 οἱ	ἐξολεθρεύσω	καὶ Σαφών,	Ἀσεμωνά,	Ἀσέμ
τοῦ	νιῶν	καὶ Χενερῶθ	30 Ἐλθωλάδ,	29 Βααλά
τὴν	ἐνετείλαμην	28 αἱ	Ταῦτά	Λαείμ
Βααλγὰδ	σοι.	29 καὶ ἐγενήθη τοῖς	τά	30 Ἐλθωλάδ,
Ἀλόκ,	7 τῆς	ἡμίσεσιν φυ-	νότον	Χεσίλ,
Σηειρά	8 δὲ δύο	λης νιῶν Μα-	5 μέρους	31 Σικελέγ
8 ἐν	τοῖς μετ' αὐτοῦ,	νασσῇ	ἐπὶ	Βεδεβηνά,
9 ἕνα,	ἐλάβοσαν κλη-	30 Μαναίμ	6 βορρᾶν	Σανσαννά,
10 ἕνα	ρονομίαν αὐ-	31 τῆς	7 κατα βορρᾶν	32 Λαβῶθ
ἕνα,	τῶν, ἦν	καὶ ἐδόθησαν	προσαναβίσε-	Σελλεὶμ
11 ἕνα	αὐτοῖς bis	νιού	ως Ἀδομμίμ	Ἰν καὶ
ἕνα,	9 Μεισῶρ	νιῶν	νότον	Ῥεμμών' πᾶσαι
12 Ἐγλῶν	Μαϊδαβί	νιού	τὸ ὅριον	αἱ
ἕνα,	ἕως Δειβίων'	32 Καὶ τῇ φυλῇ	8 νιού	εἰκοσὶ καὶ ἑννέα
ἕνα	10 καὶ	Λεὺ οὐκ ἔδω-	9 νιού	33 Ἐσθαδλ
13 ἕνα,	τῶν	κε Μωυσῆς	Ῥαφαεὶμ	Σαραά,
ἕνα,	11 Γαλααδίτιν,	κληρονομίαν	βορρᾶν	Ἄσνά
14 Ἐρμά	Μαχατί passim	Κύριος ὁ Θεός	9 τοῦ	(καὶ Ῥαμὲν),
ἕνα,	Σελχά	Ἰσραὴλ αὐ-	ἐπὶ κώμας ὀ-	34 καὶ Ζανῶ, καὶ
ἕνα	12 (καὶ)	τὸς κληρονο-	ρους	Ἠγγονεὶμ, Θαφ-
15 ἕνα	Βασάν,	μία αὐτῶν,	ἐξάξει	φονά, καὶ Ἡ-
ἕνα	Ἐδραεὶμ	ὄν τρόπον ἐ-	10 εἰς ὄρος Σηεὶρ,	ναεὶμ
Μακηδὺ ἕνα	τοῦ λειμματος	λάλησεν αὐ-	Ἰαριμ	35 Ἰεριμουθ
Βαιθήλ ἕνα	ἐξωλεθρέυσεν	τοῖς.	Χασαλῶν	Νεμρά bis
Θαφφού ἕνα,	αὐτῶν	XIV.	νότον.	Σωχώ
βασιλέα Ὁ-	13 ἐξωλεθρέυσαν	2 Μωυσῇ	11 Σακκαρῶνα,	Ἀζηκά
φὲρ ἕνα, βα-	ἡμέρας ταύτης.	Ἐδωκε γὰρ Μω-	ὄρος τῆς Βαλά,	36 Σαγαρεὶμ
σιλέα Ἀφέκ	14 τῇ φυλῇ τῇ	υσῆς κληρο-	διεκβάλλει	καὶ Ἀδιαθαεὶμ
ἕνα, βασιλέα	αὐτῶν κληρονο-	νομίαν ταῖς	Ἰαβνὴλ,	37 Σεννάν
Δεσαρῶν ἕνα,	μία,	δύο φυλαῖς	14 ἐξωλεθρέυσεν	Ἀδασά
βασιλῶν ἕνα, βα-	15 νιῶν	καὶ τῷ ἡμί-	Σουσαί	Μαγδαλγὰδ
σιλέα Ἀσώρ	16 αὐτοῖς	σει Φυλῆς	τὸν Θολμαί	38 Δαλαάν,
ἕνα, βασιλέα	κατὰ Μαϊδαβί,	4 αὐτῶν,	γεννήματα τῶν	Ἰεκθαλ,
Σαμῶν (βα-	17 αὐτῶν	5 ἐμερίσαντο	Ἐνίκ.	39 καὶ Λαχεῖς,
σιλέα Φασγύ,	Δαιβῶρ	6 προσήλθον	15 τὸ πρότερον ἦν	Βασχάθ
	Βαμῶθ		16 καὶ	Ἐγλωμ,
				40 Χαββῶν,
				Λαμάς.
				Χαθλως,

41 Γαδρῶθ, Βηθ-δαγών, Νωμά Μακρηά δεκαεξ	63 ἐκείνης. XVI. 1 ἀπὸ τῶν ὑδά- των τῶν κατὰ Ἱεριχῶν, 2 τὴν ἔρημον ἀπὸ Λουζά, Ἀρχιαταρώθ· 3 εἰς τοὺς Ἱεφαλτὶ καὶ ἕως Γαζέρ, 5 τὰ Ἄδάρ τῆς 6 διελεύσεται Μαχθῶθ καὶ τὸ ὄριον Τηναθשלῶ, αὐτό 7 καὶ καταβήσε- ται ἀπὸ Ἰα- νωθ εἰς καὶ Νααραθὰ, διελεύσεται εἰς 8 Ταπφού παρελεύσεται χειμάρρουν Κανά αὐτοῦ νῶον 10 τὴν πόλιν, καὶ ἐγένοντο ὑ- πόφοροι δού- λοι.	10 τῶ Ἀσηρ 11 καὶ Ἰεβλαὰμ καὶ θυγατέ- ρες αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοί- κουντας Ἐν- δώρ καὶ τὰς κωμὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοί- κουντας Τα- νάχ καὶ τὰς κωμὰς αὐτῆς Ναφεθὰ 12 ἠδυνήθησαν ἐξολεθρεύσαι ἡρώατο 13 ὀλεθρεύσει ἐξωλέθρευσαν 14 κληρονομίαν με ἠυλόγησεν. 15 σιν, ἐκκαθάρισον ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ τοὺς Φερεζαί- ους καὶ τοὺς Ῥαφαεῖμ, 16 οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ ἄρκεσει παντί ἐν τῇ γῇ Ἐ- μέκ, καὶ 17 τῶ Ἐφραὶμ καὶ τῶ Μανασσή, λέγων· 18 ἡ ἐξοδία αὐτοῦ ἐξολεθρεύσης ὑπερισχύσεις αὐτόν.	9 οἱ ἄνδρες, καὶ διήλθον ἐν τῇ γῇ ἰδόν αὐτῆς εἰς τὴν παρεμ- βολὴν εἰς Ση- λῶ 10 ἐναντίον καὶ ἐμέρισεν Ἰη- σοὺς ἐκεῖ τὴν γῆν υἱοῖς Ἰσ- ραὴλ κατὰ μερισμοὺς αὐ- τῶν. 11 νῶον 12 κατὰ Βαιθαὺν 13 ἀπὸ Ἀταρώθ Ἀδδάρ 14 περιελεύσεται εἰς 15 τὰ Γαῖν, καὶ ἐξε- λεύσεται 16 τοῦ ὄρους, ὃ υἱοῦ Ἐννόμ Ῥαφαεῖμ ἐπὶ Γαῖ· Ἐννόμ νῶτον Ἰεβούτ καὶ 17 καὶ διεκβαλεῖ ἀπὸ βορρᾶ, Σαμὲς, 18 Ἐδωμίμ, ἐπὶ Ἀραβὰ, καὶ παρελεύσεται νότου Βαιθαγλά 19 (αὐτοῦ) ἀπὸ βορρᾶ 20 αὐτό αὐτῶν 21 Βηθαγλά Ἀμεκκασεῖς 22 Βαιθαραβὰ Σεμρίμ, Βηθήλ, 23 Ἀνεῖμ καὶ Ἀ- φρα Ἀφρα, Αἰκαρέν 24 Καφηραμμίν, Ἀφνεί, 25 Βηρώθ 26 Μασφὰ Χεφεῖρα Ἀμωσά, 27 καὶ Ρεκέμ, καὶ Ἱερφαήλ, καὶ Θαραλά, 28 καὶ Σηλαλέφ, Ἱεβους Γαβαὰθ καὶ πόλις.	τῶ τῇ φυλῇ νῶον Σιμεὼν κατὰ δῆμους αὐ- τῶν, κλήρον 2 αὐτοῖς Σαβεῖ, Μωλαὰδ, 3 Ἀσερσουὰλ Βαθοὺλ καὶ Βελῳλὰ Ἀσὸμ, 4 Ἐλθουλάδ 5 Σεκελάγ Βαιθαμμαραχ- βῶθ Ἀσερσουσίμ, 6 Βαιθαλβὰθ, 7 Ἀῖν, καὶ Ῥεμ- μῶθ, καὶ Ἐε- θέρ, 8 καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αἱ περικύκλω τούτων Βααλθερηρράμ· μωθ Ἱέμεθ κλήρους 9 τῶν νῶον 10 καὶ ἕως Σαρεῖδ' καὶ προσαναβαί- νει τὰ 11 Μαριλά, Δαβασαίθ, καὶ ἀπαντήσκει Ἱεκνάμ 12 ἀναστρέψει Σαρεῖδ Σαμὲς Χασαλωθ-θα- βῶρ, τὰ ὅρια Δα- βράθ, Ἱαφαγαί· 13 Γαῖθθᾶ-Ἐφέρ, Κασίν, Ῥεμμωνάμ Μα- θαρίμ Ἀν- νονά· 14 (ἐπὶ) τὰ βορρᾶ Ἐνθαῶθ, Γαῖ Ἱεφθαήλ· 15 Καττάθ, καὶ Νααλωλ, καὶ Σεμρών, καὶ Ἱαθηλά, καὶ Βαιθλεέμ πόλις δώδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 16 αἱ αὐταὶ 17 τοῖς υἱοῖς Ἰσάα- χαρ κατὰ συγ- γενείας αὐ- τῶν.
--	---	--	---	--

18 Ἰσραὴλ, καὶ	35 Ἀμὰθ, καὶ Ῥεκ-	ἐκείνης τοῖς λό-	10 πρῶτος	30 Μασσαλ
Ἀχασελῶθ	κὰθ, καὶ Χε-	γους αὐτοῦ· καὶ ἐ-	11 ἔδωκαν	τὰ πρὸς
19 Ἀφεραεὶμ, καὶ	νερὸθ	πιστρέψουσιν αὐ-	(τῷ)	Ἀβδὼν
Σειάν (καὶ Ῥε-	26 Ἀδαμί,	τὸν ἢ συναγωγῇ	αὐτῆς τὰ	τὰ πρὸς
νιθ),	Ῥαμὰ,	πρὸς αὐτοὺς, καὶ	12 τῷ	31 Θελκάθ
20 Ῥαββῶθ,	37 Κεδές	δώσουσιν αὐτῷ τό-	αὐτοῦ.	τὰ πρὸς Ῥουβ
Κεσιὼν	Ἑδραεὶ,	πον, καὶ κατοική-	13 τοῦ ἱερέως ἔδω-	τὰ πρὸς
Λιμές,	38 Ἰαριῶν, καὶ	σει μετ' αὐτῶν.	καν	32 Κεδές
21 Ῥαμὰθ, καὶ Ἡν-	Μαгдаλιήλ,	(5) Καὶ ὅτε διώ-	πρὸς	τὰ πρὸς
Γαννίμ, καὶ	Ῥαμί,	ξεται ὁ ἀγχιστεύ-	Ἐβνὰ	Ἐμαθὼρ
Ἡν-Ἀδδὰ, καὶ	Βαιθ - Ἀνάθ,	ων τὸ αἷμα ὀπίσω	14 Ἰεθέρ	τὰ πρὸς
Βαιθφασής.	καὶ Βαιθ-Σα-	αὐτοῦ, καὶ οὐ συν-	τὰ πρὸς	τὴν Νοεμμῶν
22 Θαβώρ,	μοὶ Βαιθ-Σα-	κλειδουσιν τὸν	Ἑσθεμῶ	τὰ πρὸς
Σασειμὰθ	μοὶ πόλεις	φονεύσαντα ἐν τῇ	τὰ πρὸς	33 καὶ τὰ ἀφωρι-
πόλεις ἐξκαίδε-	αἱ ἐπαύλεις	χειρὶ αὐτοῦ· ὅτι	15 Ὡλων	μένα τὰ πρὸς
κὰ καὶ αἱ κώ-	αὐτῶν.	οὐκ εἰδὼς ἐπάτα-	τὰ πρὸς bis	αὐταῖς.
23 ἐπαύλεις	39 κατὰ συγγενεί-	ξεν τὸν πλησίον	16 Ἄιν	34 νιὼν
24 τῇ φυλῇ νιὼν	ας αὐτῶν, αἱ	αὐτοῦ, καὶ οὐ μι-	τὰ πρὸς	Ἰεκναὰμ
25 Χελκὰθ, καὶ	πόλεις καὶ αἱ	σῶν αὐτὸς αὐτὸν	τὴν Ἰεττὰ	Καρθὰ
Οολεὶ, καὶ	ἐπαύλεις αὐ-	ἀπ' ἔχθρας καὶ τρί-	τὰ πρὸς bis	35 Δαμὰν καὶ τὰ
Βατέν, καὶ	τῶν.	την	17 τὰ πρὸς	περισπῶρια
Ἀχσάφ,	40 τῇ φυλῇ νιὼν	(6) Καὶ κατοική-	Γαβεὲ	αὐτῆς, καὶ
26 Ἀμὰθ, καὶ Μα-	δυν κατὰ δή-	σει ἐν τῇ πόλει	τὰ πρὸς	τὴν Νααλὼλ
σάλ·	μους αὐτῶν	ἐκείνῃ ἕως στή κα-	18 τὰ πρὸς	τέσσαρες
Σειώρ	41 κληρονομίας	τὰ πρόσωπόν τῆς	τὴν Ἀλμῶν	36 τῇ Μισιὼρ
27 Βηθ-Δαγών,	Σαραὶ	συναγωγῆς εἰς κρί-	τὰ πρὸς	Γεδσών
ἐν Γαὶ Ἰεφθαὴλ	πόλις Σαμές	σιν, ἕως ἀποθάνῃ	19 πόλεις	37 φυγαδευτηρίου
τὰ	42 Σαλαμεὶν	ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,	καὶ τὰ περισπῶ-	καὶ τὴν Μαναμ
Ἀσαφθὰ Βηθ-	Λιαλῶν, καὶ	ὅς ἐστι ἐν ταῖς	ρια αὐτῶν	Ἑρεβίων
Ἀεμέκ, καὶ	Ἰεθλὰ,	ἡμέραις ἐκείναις.	20 νιὼν	38 αὐτῶν
πορεύεται τὸ	13 Θαιμὰ	τότε ἐπιστρέψει ὁ	πόλεις τῶν ὀρί-	δώδεκα
μεθόριον Ἀ-	44 Ἐλθεκὼ, καὶ	φονεύσας, καὶ ἐ-	ων	39 αἱ
νιήλ,	Γαβαθῶν, καὶ	λεύσεται εἰς τὴν	21 φονεύοντος,	40 πόλεις
Χαβὼλ ἀπὸ ἁ-	Βιαθωθ	πόλιν αὐτοῦ, καὶ	τὰ πρὸς	αὐτῆς
ριστερῶν	45 Ἰούθ, καὶ Βανη-	πρὸς τὸν οἶκον αὐ-	ἐν τῷ ὄρει Ἑ-	οὗτως
28 Ἀχράν,	βαρίκ,	τοῦ, καὶ πρὸς πό-	φρίμ,	αὐτῆς
Ῥουβ,	46 καὶ Ἡρακκῶν	λην ὅθεν ἔφυγεν	τὴν Γαζέρ	προστάγματος
Ἀμιών,	48 αὐταὶ	ἐκείθεν.	τὰ πρὸς	Θαμνασαραχ
Κανὰ	καταβαίνειν	7 διέστειλαν	22 καὶ τὴν Καβ-	38 αὐτοῖς
29 πόλεως ὀχυρώ-	ἐθλιβόν	Κεδές	σαιεὶμ καὶ τὰ	καὶ
ματος	47 καὶ ἐξῆλθεν τὸ	Νεφθαλεὶ	ἀφωρισμένα	ἀνέστη οὐδεὶς
Σουσα	ὄριον νιὼν	τὴν	τὰ πρὸς αὐ-	(αὐτοῖς)
ἀπὸ τοῦ σχοι-	Διὶν ἀπ' αὐ-	Ἀρβὸ	τῆς καὶ τὴν	43 ῥῆμα
νίσματος Ἀχ-	τῶν	8 Ἰεριχώ ἀπ' ἀνα-	(ἄνω)	παρεγένοντο
ζεῖφ	Λεσέμ,	τολῶν ἔδωκαν	23 Ἐλθεκὼ	
30 Ἀμμά	κατεπάτησαν	τὴν	τὰ πρὸς	XXII.
Ῥαῶβ.	Λεσεν-Δάν	Ῥαμὼθ	Γαβεθῶν	1 Ῥουβηνίτας,
πόλεις εἰκοσε-	κατὰ τὸ ὄνομα	Γωλάν passim	τὰ πρὸς	2 (οὐκ) εἰσηκού-
δο καὶ αἱ κώ-	Διὶν πατρός	9 ἦσαν	24 τὰ πρὸς	σατε
μαὶ αὐτῶν.	αὐτῶν	πᾶσιν	Γεθρεμμῶν	ἐνετειλάμην
31 αὐταὶ	Ἐλῶν	ἐκ χειρὸς.	τὰ πρὸς	3 ἐγκαταλείπατε
32 Νεφθαλίμ	Σαλαμεὶμ	XXI.	25 Θαανὰχ	καὶ
τοῖς νιόσι Νεφ-	50 Κυρίου	1 προσῆλθον	τὰ πρὸς	4 ἡμῶν, bis
θαλεὶμ κατὰ	Θαμνασαραχ	πρὸς	Βαιθσάν	δούλος Κυρίου
δήμους αὐ-	51 τοῦ.	τῶν νιὼν	τὰ πρὸς	5 ἡμῖν
τῶν.		2 εἶπαν	26 Αἱ	ἡμῶν
33 ἐγένετο	XX.	αὐτῶν	27 τοῖς συγγενέσι	ἐν
Μεελέφ, καὶ	2 ἡμῖν	3 αὐτοὺς	τὴν πόλιν τὴν	φυλάσσεσθαι
Μηλῶν, καὶ	3 ἀνεν προνοίας	ταύτας	ἀφωρισμένην	καρδίας
Βεσενανίμ,	ἀπὸ	4 τῆς	τὰ πρὸς	7 τοῖς ἡμίσεσι
καὶ Ἀρμαί,	(4) Καὶ φεύγεται	5 τοῖς	Βεεσθαρὰ	Βασάν
καὶ Νακέβ,	εἰς μίαν τῶν πό-	συγγενείας	τὰ πρὸς	τοῖς ἡμίσεσιν
καὶ Ἰαβνιήλ	λεῶν τούτων, καὶ	6 Ἡρσῶν passim	28 ἀπὸ	αὐτῶν
ὥς Λακούμ,	στήσεται ἐπὶ τὴν	συγγενείας	κισιὼν	8 εἶπε πρὸς αὐ-
αὐτῶν ὁ	θύραν τῆς πόλεως,	κληρωτὶ	τὰ πρὸς	τοὺς, λέγων·
34 Ἀζανὼθ Θαβώρ,	καὶ λαλήσει ἐν τοῖς	7 τῆς τε.	Δεβράθ,	καὶ χαλκόν,
εἰς Ἰκὼκ,	ὡσί τῶν πρεσβυ-	8 ταύτας	τὰ πρὸς	σφόδρα
τῷ	τέρων τῆς πόλεως	9 ἐν ὀνόματι	29 Ἰεριμὼθ	αὐτῶν
τῷ Ἰούδα		10 Καὶ ἐγένοντο	τὰ πρὸς bis	9 Καὶ ἀπέστρεψαν,

18 καὶ καὶ τὸ ὄριον bis καὶ bis	τοῦ ἐξολε- θρεῦσαι	19 Ἐγλώμ ἀνέ- στρεψεν	11 πρὸς δρυὶν ἀ- ναπαυομέ- νων	3 ἔγω τῷ Κυρίῳ ῥασμαι
19 Κύριος ἦν ἐδύνατο κληρο- νομήσαι	5 Διὰ τοῦτο ἐκ- λήθη Κλαυθμών ἔθυσαν	20 αὐτοῦ	12 ἀνηγγειλαν τῷ ἐπ'	4 ἐξεστάθη, καί- γε
20 καθά καὶ ἐξῆρην ἐκεί- θεν τοὺς τρεῖς υἱούς	6 ἀπῆλθον οἱ υἱ- οὶ Ἰσραὴλ ἐ- καστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τοῦ	21 ἀπὸ τοῦ δεξιῦ αὐ- τοῦ	13 ὅτι ἦν αὐτῷ κεισῶν	5 Σεινὰ
21 ἐξῆραν	7 ὃ	22 εἰς τὴν κοιλίαν Ἐγλώμ	14 παραδώσει Σεισάρα passim οὐκ ἰδοὺ ἐλεύσεται	6 βίσεις τρίβους διεστρεμμένας
22 Ἰούδας	8 καὶ	23 εἰς ἐπ' αὐτὸν	15 ἀπὸ (καὶ)	7 Ἐφέλειπεν φρά- ζων ἐφέλειπεν ἐξανέστη ὅτι τῷ
23 οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ	10 ὅσοι καὶ	24 εἰσῆλθον ἀποκεκλεισμέ- ναι	16 ἀπὸ δρυμοῦ ἢ	8 Ἡρέτισαν ὡς ἄρτον κρίθι- νον· σκέπη ρεανίδων σει- ρομιάστων ἀν- όφθη, καὶ σει- ρομιάσθης
24 ἄνδρα ἐκπορευ- όμενον τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως	11 ἐναντίον ἐλάτρευον λαῶν αὐτῶν	25 προσέμεναν αἰσχυρόμενοι ἦν	17 ἀνεχώρησεν κειναίου passim	9 δυνάσται τοῦ λαοῦ
26 ἀπῆλθεν Χεττεεὶμ	12 τὸν Κύριον τῇ	26 ἕως Σεειρωθὰ καταβείνετε ἡμῶν bis	18 ἀπάντησιν πρὸς αὐτὸν ἐκ- νευσον	10 ὑποστῶντων λαμπητῶν
27 ἐκληρονόμησε περισπῶρια Ἐκθανασὰ καὶ καὶ καὶ τοὺς κατα- κύντας Βα- λαάμ καὶ καὶ Μαγεδων	13 ἐν χειρὶ ἐπρονόμεισαν ἐν χειρὶ ἰδυνάσθησαν	27 κατὰβείνετε ἡμῶν bis	19 συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐ- τοῦ	11 φθέξασθε φω- νὴν εὐφρανομένων Κυρίῳ ἐνίσχυσαν τῷ αὐτοῦ ὁ
28 ἔθετο	14 ἐν αὐτοῖς	28 ἐν τῷ καιρῷ ἐ- κείνῳ	20 ἐν τῇ θύρᾳ τις σοι· ἔστιν ἐν- ταῦθα	12 ἐξεγείρισον μυ- ριάδας μετὰ λαοῦ
29 κατῆκει	15 ἐν αὐτοῖς	29 ἐν τῷ καιρῷ ἐ- κείνῳ	21 Καὶ συνεκάλυ- ψεν αὐτὸν ἐν τῇ δέρρει αὐ- τῆς	13 λάλει μετ' ὡ- δῆς· ἐνίσχύ- ων ἐξανιστα- σο ἐνίσχυσον Δεβ- βῶρα τὸν Βα- ράκ
30 Κετρών καὶ Ἐναμμάν αὐτοῦ	16 ἐπῆκουσαν τὸν Κύριον ἐντολὰς	30 τὴν μετὰ τοῦτον Λαθ	22 ἀπάντησιν αὐ- τοῦ	14 Λαός ἐτιμωρήσατο κοιλιάδι ἀδελ- φοῦ ἐξ ἐμοῦ Μα- χείρ ἐκ (Κύριος ἐπολέ- μαι μοι ἐν δυ- νατοῖς) ἐκεί- θεν ἐν σὴν- πτρῷ διηγη- σεως.
31 Ἀλαφ καὶ τὸν Ἀχαζεῖβ τὴν Χελεβά, καὶ τὴν Ἀφέκ, καὶ τὴν Ρωῶβ	17 καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον ἐντολὰς	31 μετὰ τοῦτον Λαθ	23 ἐταπεινώσε Κύ- ριος ἐνῶπιον 24 ἐπορεύθη (Κυρίου) αὐτόν.	15 Ἐνίσχύοντες ἐξαποστείλει πε- ζούς αὐτοῦ εἰς τὴν κοι- λάδα (ἵνα σοι κατοικήῃ ἐν
32 ἐδυνάσθη	18 πορευθῆναι οὐκ ἀπέστη- σαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ	IV.		
33 Βεθσαμὺς οὐδὲ Βαιθενεὶ bis Ἰσραὴλ Βεθσαμὺς ἐγενήθησαν	19 ὑπήκουσαν αὐτοὶ ἐφυλάξαντο	1 ἔτι ἐναντι πάντας		
34 ἀφῆκεν	III.	2 αὐτοὺς		
35 τοῦ Μυρσινῶ- νος οὐ ἄρκοι ἐγένετο	1 Ἰησοῦς πάντας	3 Βααλερμὼν Δοβωμῶθ ἐναντι ταῖς Βααλεῖμ 8 εἰς χειράς (Μεσοποταμί- ας)		
36 Ἰδουμαῖος ἐπά- νω Ἀκραβεῖν.	2 τῶν	9 αὐτῶν		
II.	3 Βααλερμὼν Δοβωμῶθ ἐναντι ταῖς Βααλεῖμ 8 εἰς χειράς (Μεσοποταμί- ας)	10 ἐπὶ τὸν		
1 Κύριος Κύριος ἀνεβίβασεν εἰσήγαγεν ὥμοσε τρὺ δοῦναι ἡμῖν εἰπεν ἡμῖν	4 οὐκ ἔτι αὐτοῦ καὶ εἰσῆ- κουσεν αὐτῶν	11 ἐναντι		
2 οὐ μὴ προσκυ- νησθε καὶ κατασκάψετε	5 ἐναντι αὐτόν	12 προσήγαγε αὐτόν		
3 εἶπα· οὐ προσ- θήσω τοῦ με- τοικίσαι τὸν λαόν, ὃν εἶπα	6 Κύριος υἱοῦ Ἰεμενεὶ ἀπέστειλαν αὐτοῦ τὸν δεξιὸν αὐ- τοῦ	13 ἐναντι		
	7 ὡς ἄφροντας	14 ὡς		

μέσῳ χειλέ- ων, ἐθέτειμε τοῖς ποσὶν αὐ- τοῦ) Διάρé- σεις	ἐν ᾧ ἔκαμψεν, ἐκεῖ ἔπεσε ταλαίπωρος	8 ὁ ἀναβιβάσας ἐξ	28 ὁ μόσχος ὁ σι- τευτὸς ἀνη- γεγμένος εἰς ὀλοκαύτωμα	βοούμενος, ἀ- ποστροφῆτω
15 ἀκριβασμοὶ καρ- δίας	28 διέκυπτε καὶ κα- τεμάσθαιεν ἡ διὰ τῆς δικτυω- τῆς, ἐπιβλέ- πουσα ἐπὶ τοὺς μετα- στρέφοντας	9 ἐξειλόμην 10 ἐνοικεῖτε 11 ὄρνιν τὴν οὖσαν Ἐφρὰ τὴν τοῦ Ἰεζρι ἐράβδιζε πυ- ρους τοῦ ἐκ 12 εὖρεν αὐτὸν δυνατὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ	29 πρᾶγμα ἀνήταξον, καὶ ἐξεζητούν, καὶ εἶπαν ὁ πρᾶγμα 30 ἐξάγαγε κατέσκαψε ἔκονψε 31 πρὸς τοὺς ἄν- δρας τοὺς ἐσ- ταμέ νους ἐπ' αὐτὸν περὶ σώζετε ἀντεδίκησεν αὐ- τὸν, ἀποθα- νείναι ἔστι θεός, αὐτὸς ἐκδίκησει αὐτὸν κατέσκαψε 32 δικαστήριον τοῦ Βιάλ κατέσκαψεν 33 καὶ διέβησαν 34 Θεοῦ 35 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐ- τὸς ὅτι σὺ αὐ- τοῦ καὶ ἐξα- πέστειλεν ἀγ- γέλους ἀνέβησαν εἰς ἀπάντησιν	3 ἑξήρμησεν τοῦ bis ἀπεστράφησαν 4 κατάγαγε εἰς δοκιμῶ αὐτοῦς σοὶ ἐκέθην μετὰ σοῦ bis πάντα σοι, ὅτι 5 κατεβίβασε εἰς ἐκ κάμψῃ τοῦ μεταστήσεις αὐ- τὸν καθ' αὐ- τόν
16 ἰνατί μοι κἀθη- σαι ἀναμέ- σον τῶν Μο- σφαθαίμ, τοῦ εἰσακούειν συρισμούς ἐ- ξεγειρόντων; τοῦ διελεῖν (εἰς) τὰ τοῦ Ῥουβὴν	29 ἀρχοντῶν ἀνταπεκρίναντο δὲ ἀπεκρίνατο ἐν ῥήμασιν αὐτῆς	13 καὶ ἰνατί πάντα ὅσα ἐξήγαγεν ἠπίωσατο Κύριος, καὶ πα- ρέδωκεν 14 ἐπέβλεψε αὐτῷ καὶ 15 ταπεινοτήρα μικρὸς τῷ ὅτι 17 Καὶ εἰ χάριν σημείων ὅτι σὺ λαλεῖς	36 τῇ ὄν τρόπον 37 ἀπεριδομαι τῶν ἐρίων καὶ bis σώζεις τῇ ὄν τρόπον 38 Γεδεὼν ἀπεπίασε ἀπερρύνῃ ἡ ἐκ 39 (πρὸς σε) καὶ γεννηθήτω (ἐπὶ δὲ) 40 ἐπὶ δὲ ἐγένετο.	6 πᾶς τῇ ἐν τῇ γλώσσῃ πᾶς ὁ ἐπίλοι- πος ἔκαμψαν αὐτοῦ, τοῦ 7 παραδώσω ἀποτρεχέτω 8 ταῖς χερσὶν τὸ σκῆνωμα τῶν δὲ τριακο- σίων ἀνδρῶν ἐκράτησεν Ἡ δὲ ἦν ὑποκάτωθεν αὐτοῦ
17 κατεσκήνωσε ἰνατί παράφησε παρ' αἰγιαλὸν τὰς διακοπὰς κατεσκήνωσε 18 ὀνειδίσας 19 Ἦλθον καὶ Θεὸν ἐνθάδε ὕδατος Μεγεδ- ὄν πλεονε- ξίαν	30 φιλιᾶζων φί- λοις δυνατοῦ βαφῇ ποικίλων περὶ τράχη- λον αὐτοῦ σκύλον	16 ὅτι 17 Καὶ εἰ χάριν σημείων ὅτι σὺ λαλεῖς	33 καὶ διέβησαν 34 Θεοῦ 35 ἐν παντὶ ἐβόησε καὶ αὐ- τὸς ὅτι σὺ αὐ- τοῦ καὶ ἐξα- πέστειλεν ἀγ- γέλους ἀνέβησαν εἰς ἀπάντησιν	9 τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμ- βολὴν ἐνεῦ- θεν
20 Ἐκ τοῦ ἐπολέμησαν τῆς τάξεως αὐ- τῶν ἐπολέ- μησαν 21 ἐξέβαλεν Καθημέιμ 22 Τότε ἀπεκόπη- σαν Μαδαρθὼ δυνα- τῶν 23 Καταρᾶσθε Μα- ζῶρ ὁ καταράσει κα- ταρᾶσασθε τοὺς ἐνοίκους αὐτῆς τὴν βοηθὸς ἡμῶν Κύριος ἐν μα- χηταῖς	31 καθὼς ἡ ἀνατο- λὴ τοῦ ἡλίου ἐν δυναστεί- αις αὐτοῦ.	18 δὴ κινήθῃς οἶσω μου θήσω καθήσομαι 19 ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ κανοῦν ἐνέχεεν εἰς χύ- τραν δρῦν, καὶ πρόσ- εκύνησε 20 Κυρίου τοὺς ἄρτους τοὺς ἄζύμους ἔκχεον 21 ἀνηθῇ ἀπῆλθεν ἐξ 24 ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἐφρὰ Ἰεζρι 25 ἐγενήθη σιτευτὸν τοῦ πατρός τοῦ bis τοῦ πατρός αὐτῷ ἐκκόψατε αὐτῷ ὀφθέντι σοι τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Μαωζ ὀλοκαύτωμα ὁ ἐκκόψεις 27 τρισκαίδεκα αὐτοῦ καθὰ ἐγένετο μη 28 κατεσκαμμένον ἐκκεκομμένον	36 τῇ ὄν τρόπον 37 ἀπεριδομαι τῶν ἐρίων καὶ bis σώζεις τῇ ὄν τρόπον 38 Γεδεὼν ἀπεπίασε ἀπερρύνῃ ἡ ἐκ 39 (πρὸς σε) καὶ γεννηθήτω (ἐπὶ δὲ) 40 ἐπὶ δὲ ἐγένετο.	10 Εἰ δὲ 11 λαλοῦσι ταῦτα εἰς μέρος τῶν 12 παρεμβεβλη- κεισαν ὥσπερ τὸ χεῖλος 13 εἰσῆλθε ἐξηγείται τὸ τὸ ἐνύπνιον ὁ ἡνυπνισαθῇ κυλιομένη Μαδιὰμ κατέστρεψεν
24 ἐκ γυναικῶν ἐκ σκηνῇ 25 αὐτῇ, καὶ αὐτῷ ἰσχυρῶν προσ- ηγγίσε 26 Τὴν ter ἀποτομὰς κα- τακοπῶν, καὶ ἀπέτειμε ἀπέτριψε τὴν συνέθλασε καὶ διήλασε τὴν γνάθον 27 συγκάμψας μεταξὺ	1 ἐναντί παρέδωκεν ἐτὴ ἐπτά 2 κατέσχουσιν μάνδρας τοῖς σπηλαίοις τοῖς ὀχυρωμα- σιν 3 ὅταν ἔσπειρεν ἀνὴρ ἀνέβαινε καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτόν 4 παρενέβαλλον ἐπ' διέφθειραν τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς τοῦ οὐχ ὑπελείπον- το καὶ ποιμῆκον, καὶ μόσχον 5 τὰ κτήνη τὰς σκηνὰς αὐ- τῶν παρέφε- ρον, καὶ πα- ρεγεινόντο ὡς παρεγεινόντο ἐν τῇ γῇ Ἰσρα- ῆλ, τοῦ διαφ- θεῖρειν 7 ἐκέκραζαν καὶ ἐγένετο ἐ- πεὶ ἐκέκραζαν οἱ υἱοὶ Ἰσρα- ῆλ πρὸς Κύ- ριον περὶ	26 τῷ ὀφθέντι σοι τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Μαωζ ὀλοκαύτωμα ὁ ἐκκόψεις 27 τρισκαίδεκα αὐτοῦ καθὰ ἐγένετο μη 28 κατεσκαμμένον ἐκκεκομμένον	36 τῇ ὄν τρόπον 37 ἀπεριδομαι τῶν ἐρίων καὶ bis σώζεις τῇ ὄν τρόπον 38 Γεδεὼν ἀπεπίασε ἀπερρύνῃ ἡ ἐκ 39 (πρὸς σε) καὶ γεννηθήτω (ἐπὶ δὲ) 40 ἐπὶ δὲ ἐγένετο.	14 ἀλλ', ἡ Κύριος 15 διήγησιν Κύριον ἐπέστρεψεν ὑμῶν 16 μέσῳ τῶν ὑδρί- ων 17 μέσῳ ὡς εἶναι 18 οἱ καὶ

18 καὶ ἡμῖς	10 πεντεκαίδεκα	26 ἤτήσατο,	7 ἀνήγγειλαν	24 ὥστε
19 μέρει	καταλειφθέντες	σίκλοι	τῆς κορυφῆς τοῦ	25 ἔθεντο
ἀρχομένης	νιοὶ ἀνατο-	χρυσοῦ,	Γαριζίν	ἐνεδρα
τῆς μεσοῦσης	λῶν	πλὴν τῶν σιρω-	ἔκαλεσεν ἐπ'	ἀνὴρπαζον παύ-
πλὴν ἐγέρσει	ἦσαν	αὐτοῖς	αὐτοῖς	τας τοὺς δια-
20 ἐλάβοντο ἐν τῇ	καὶ	(ὀρμίσκων) Ἐν-	ἀκούσαι	πορευομένους
χειρὶ τῇ ἀρι-	ἐσπασμένων	φωθ,	8 ἐκπορεύθησαν	26 Ἀβὲδ
στερὰ αὐτῶν	11 κατοικοῦντων	περιβολαίων	ἔαυτοῖς	εἰς Σίκιμα
τῶν λαμπά-	Ναβέθ ἐξ ἐναν-	τῶν πορφυ-	εἶπαν	ἐπεποίθησαν
δων	τίας Ζεβέε	ρῶν τοῖς	9 ἀφείσα	27 ἦλθον
τῇ χειρὶ τῇ δε-	ἡ δὲ	πλὴν τῶν κλοι-	ἦν ἐν ἐμοὶ ἐδό-	κατεπάτου
ξιμαυτῶν αἱ	12 ἐφυγε	ῶν τῶν χρυ-	ξασεν ὁ Θεός	χοροῦς
κερατίνας	αὐτὴν ἐξέτριψε	σῶν τῶν	καὶ ἀνθρώποι,	εἰσηλθόν
21 ἕκαστος καθ' ἐ-	13 ἀνέστρεψε	27 Ἐφουὸ	πορευθῶ ἄρ-	κατηρῶντο
αὐτὸν	ἐκ τοῦ πολέμου	Ἐφρά	χειν	28 Ἀβὲδ
22 αἱ τριακόσαιο	ἀπὸ ἀναβά-	σκινδαλον	10 εἶπαν	ὁ
κερατίνας	σεως	28 ἐνετράπη	11 ἀφείσα	οὗτος
ἔθετο	14 ἐκ	ἀπὸ	τὸ γέννημά	29 τῷ Ἀβιμέλεχ
μάχαιραν	ἀπεγράψατο	προσώπου	τὸ αγαθόν, καὶ	30 Ἀβὲδ
καὶ	τοὺς ἀρχοντας	προσέθεντο	πορευθῶ ἄρ-	ἐθυμώθη ὀργῇ
ὅλη	τοὺς πρεσβυτέ-	ἐτῆ τεσσαρά-	χειν	31 μετὰ δώρων
23 πᾶσα	ρους αὐτῆς	κοντα	12 τῇ ἡμέλῳ	Ἀβὲδ
τῆς Βαιθ-ασετ-	15 (καὶ εἰσῆλθεν	29 κατῆκσεν	13 ἀφείσα	παραγεγόνασ·ν
τά καὶ συνη-	πρὸς τοὺς ἀρ-	τῷ	τὴν ἐμφροσύνην	Σίκιμα
γμένη ἕως	χοντας Σοκ-	30 ἐβδομήκοντα	(τὴν παρὰ)	οἱ δὲ πολιορ-
χείλους	χωθ,) αὐτοῖς	νιοὶ	τοῦ Θεοῦ καὶ	κούσιν
καὶ	26 αὐτοῖς	31 ἡ	τῶν ἀνθρά-	32 σὺ
ἐκ	δι' οὓς	ἡ	πων, πορευθῶ	33 καὶ ὀρθρίσεις
ἐξ	τῇ	Σικίμοις	ἄρχειν	καθ' ὅτι ἕαν
ἐκ	ἐκτελευμένοις	ἐπέθηκε	14 πρὸς τὴν ράμ-	34 ὁ
κατεδίωξαν	16 τοὺς ἀρχοντας	αὐτοῦ	νον	Σίκιμα τέσσα-
24 ἐξαπέστειλε	καὶ	32 πολεῖα ἀγαθῇ	15 ἡμῖς χριετέ με	ρας ἀρχάς
(ἀνάστητε),	καὶ κατέξανεν	Ἐφρά (πατρός)	εἰς βασιλέα	35 Καὶ ἐγένετο
Βαιθ-βηρά bis	αὐτοῖς	Ἀβιεζρεὶ.	ἡμῶν	πρῶτ
25 συνέλαβον	Βαρακνεὶμ	33 ἀπεστράφησαν	πεποίθατε	Ἀβὲδ
δύο	κατέξανεν	Βααλεὶμ pas-	σκέπη	ἐκ τῶν ἐνέδρων
ἐκ τοῦ.	Σοκχώθ	sini	ἐκ τῆς ράμνου	36 Ἀβὲδ
	17 κατέσκαψε	ἔθεντο αὐτοῖς	16 ἐν	καταβαίνων
	18 (ὥσει συ) ὅμοι-	τὸν Βααλβε-	καλῶς	κορυφῶν
	ός σοι, ὅμοι-	ρεῖθ εἰς	κατὰ τὸ ἀντα-	ὀργῆς
	ος αὐτῶν, εἰς	34 αὐτῶν	πόδομα τῆς	37 τοῦ
	ὡς εἶδος (μορ-	ἐχθρῶν αὐτῶν	17 ἐπολέμησεν	μία παραγείνει-
	φή) νίων βασιλέων	35 πᾶσαν τὴν ἀγα-	ἔρριψε	ται ἀπὸ ὁδοῦ
	29 εἰσὶ	θωσύνην ἡν.	ἐξείλατο	ὁδὸς ἀπὸ
	Καὶ ὥμοσεν αὐ-		18 τῆς	βλεπόντων
	τοῖς		19 εὐλογηθεῖτε ὑ-	38 νῦν
	ἐξωγονήσατε		μεῖς, καὶ	τὸ λέγον
	20 τῷ		ἐν	οὐκ ἰδοῦ
	αὐτοῦ		20 Καὶ εἰ μὴ	ἔστιν
	μάχαιραν		τὴν	ἐν αὐτῷ;
	ἦν νεώτερος		τοῦ	πολέμει
	21 δὴ		τῆς	πρὸς
	ἀπάντησον		2 Σικίμων	αὐτόν
	ἀνὴρ		ποῖον βέλτιόν	39 ἀπὸ προσώπου
	αὐτοῦ		ἐστιν	τῶν
	αὐτοῦ		τὸ ἄρχειν	Σικίμων
	ἀνείλε		σὰρξ ἡμῶν καὶ	ἐπολέμησεν ἐν
	22 εἶπαν		ὅστούν ἡμῶν	40 κατεδίωξεν
	ἄρχε ἐν ἡμῖν		ἐγὼ	θυρᾶν τῆς πό-
	οἱ νιοὶ		3 Σικίμων	λεως
	σέσωκας		4 ἐκ τοῦ	41 ἐκάθισεν
	23 ἡμῶν bis		Βααλ διαθήκης	τοῦ
	24 αἰτήσιν		ἐν αὐτοῖς	Σικίμοις
	τῶν		θαμβουμένους	42 ἐγενήθη
	πολλὰ ἦν		5 Ἐφρά	τὸ πεδίον
	Ἰσμηλεῖται ἡ-		ἀπελείφθη	ἀπηγγέλη
	σαν		6 οἱ	43 παρέλαβε
	25 ἔρριψεν		ὁ	ἐπανέστη αὐ-
	χρυσῶν τῶν		Μααλῶν	τοὺς
	26 ἐγενήθη		εἰς βασιλέα	44 αἱ ἄρχαι αἱ
				ἐξετάθησαν

14 ἐξέστησαν πύλιν ἐξεχύθησαν	4 ἐπιβεβηκότες καὶ ἐκάλεσεν αἱ εἰσιν	2 δύο ἐτέρας εἰ	18 τῆς γῆς παρενέβαλον τῷ εἰσῆλθον εἰς τὸ ὄριον	33 τοῦ σε εἰς Μωεὶθ Ἀβὲλ ἀμπελώ- νων ἐνετράπησαν
15 ἐπολέμει ἀνείλε	5 Κἀμών ἐναντι ἐλάτρευσαν	3 ἀπέδρα ἐκ κατάρκησεν συνελέγοντο τὸν λιτοὶ συνεξεπορεύον- το	19 βασιλέα Ἑσε- βών, βασιλεῖα τῶν Ἀμορ- ραίων παρελεύσομαι ὁ δὲ διὰ τῆς γῆς	34 εἰσῆλθεν ἀπ' αὐτῶν πλην αὐτῆς
46 Σικίμων εἰσῆλθον εἰς τὸ ὄχυρωμα οἰ- κου τοῦ Βάαλ διαθήκης	6 ἐναντι ἐλάτρευσαν ταῖς καὶ τοῖς θεοῖς Συρίας τῶν ἀλλοφύ- λων	4 μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐπολέ- μησαν	20 ἡθελήσεν Σηὼν διελθεῖν τὸν σεμνοτήτην, εἰς σκῶλον ἐ- γόνου ἐν ὀφ- θαλμοῖς ἐγὼ δὲ περὶ σοῦ	35 ἐγενήθη ἡνίκα καὶ Οἰμμοὶ ἐμπεποδοστά- τῃς με καὶ σεμνοτήτην, εἰς σκῶλον ἐ- γόνου ἐν ὀφ- θαλμοῖς ἐγὼ δὲ περὶ σοῦ
47 ἀπηγγέλη τοῦ Σικίμων αὐτὸς τὴν ἀξίην φορτίον ξύλων, καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὤμους πρὸς τὸν λαὸν τὸν τί ἴδετε καὶ	7 ἐθυμώθη ὁργῇ τῷ ἀλλοφύλῳ 8 ἐσάθρυσαν ἐναντὶ πάντας τοὺς τῇ Ἀμορραίοι ἐν τῇ Γαλααδί- τιδι	5 ἐγενήθη, ἡνίκα ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ Ἀμ- μων μετὰ Ἰσ- ραὴλ, παραλαβεῖν ἐν γῇ 6 πρὸς ἡγούμενον πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς	21 αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ 22 καὶ ἐκληρονό- μησε πᾶν τὸ ὄριον τοῦ Ἀ- μορραίου, τῆς καὶ 23 ἐκ τοῦ ἐπὶ σοῦ	36 Καὶ μου, εἰ ἐν ἐμοὶ ποιεῖ ἀνθ' ὧν ἐποίησέ ἐκδικήσεις ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου ἐκ
49 πάντες αὐτοὶ ἐκαστος φορ- τίαν, καὶ ἦσαν τὸ ὄχυρωμα ἐνέπηρσαν τὸ ὄχυρωμα εἰς Θαιβαῖς περικέκασθεν ἐπ' αὐτὴν προκατελάβετο ἦν ὀχυρὸς καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι ἀπέκλεισαν ἐφ' ἐαυτούς	9 τοῦ ἐκπολεμή- σαι καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἐν τῷ οἴκῳ 10 (Κύριον) ἡμῶν ἐλάτρευσαν ταῖς	7 τι ὅτι ἐθλίβετε 8 οὐχ οὕτως νῦν ἤλθομεν συνπορεύσῃ ἡ- μῖν πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς κεφαλὴν	24 ὅσα κατεκλη- ρονόμησέ σοι πάντα ὅσα κα- τεκληρονόμη- σεν ἡμῖν ἡμῶν, αὐτὰ 25 κρείσσω ἐν σὺν τοῦ μάχῃ ἐν αὐτοῖς	37 καὶ ποιήσόν μοι τὸ ῥῆμα τοῦ- το καὶ
51 ἦν ὀχυρὸς καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι ἀπέκλεισαν ἐφ' ἐαυτούς	11 οὐχὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἀμορραῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ Μωάβ, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι ἐαυτούς	9 πολεμήσαι τοῖς Κύριος αὐτοὺς κεφαλὴν 10 ἔσται ὁ κατέστησαν ὁ λαὸς αὐτὸν αὐτῶν ἡγούμενον	26 Ἰσραὴλ ταῖς θυγατρά- σιν bis τί ὅτι οὐκ ἐρύ- σαντο 27 πολεμήσαι ὁ τῶν bis 28 εἰσήκουσε (καὶ οὐκ εἰσή- κουσε)	38 ἐξαπέστειλεν μετὰ τέλος 39 ἀνέκαμψε ἐπέτελεσεν Ἰε- φθιέ ἐγενήθη
52 ἐξεπολέμησαν αὐτόν ἐνπρῆσαι αὐ- τὴν	12 καὶ Σιδωνιοὶ, καὶ Μαδιαῖμ, καὶ Ἀμαλὴκ ἐξεθλίψαν ἐκεκράτατε	11 κατέστησαν ὁ λαὸς αὐτὸν αὐτῶν ἡγούμενον	25 κρείσσω ἐν σὺν τοῦ μάχῃ ἐν αὐτοῖς	40 ἐξ συνεπορεύοντο αἱ.
53 μύλου τὴν συνέθλασε	13 ἐλάτρευσάτε 14 Βαδίζετε, καὶ βοᾶτε	12 ἡκεῖς σὺ, πολεμήσαι με	26 Ἰσραὴλ ταῖς θυγατρά- σιν bis τί ὅτι οὐκ ἐρύ- σαντο 27 πολεμήσαι ὁ τῶν bis 28 εἰσήκουσε (καὶ οὐκ εἰσή- κουσε)	XII. 1 συνήχθησαν οἱ υἱοὶ ἦλθον εἰς Σε- φεινὰ εἶπον τί ὅτι ἐπορεύ- θης πολεμεῖν τοῖς
54 τὸ τάχος τὸν αἰρόντα μάχαιράν σου ὅτι Ἀβιμέλεχ 55 ἀπῆλθον 56 ἀπέστρεψεν κακίαν κακίαν Σικίμων ἀπέ- στρεψε Κύ- ριος τὴν τοῦ.	15 πάντα ὅσα ἂν ἀρέσκῃ ἐνώ- πιόν σου Κύριε 16 μετέστησαν ἐλάτρευσαν καὶ οὐκ εὐηρέ- στησεν ἐν τῷ λαῷ, καὶ ὥ- λιθονύχησεν τῷ	13 διότι τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ καὶ μετ' εἰρήνης. Καὶ ἀπέστρε- ψαν οἱ ἄγγε- λοι πρὸς Ἰεφ- θάε.	27 πολεμήσαι ὁ τῶν bis 28 εἰσήκουσε (καὶ οὐκ εἰσή- κουσε)	2 ἀντιδικῶν ἐταπείνουν με πρὸς 3 ἦν ὁ σώζων, καὶ ἐθέμην τῇ διέβην τοὺς παρέδωκεν ἐνώπιόν ἱνατί πρὸς με τοῦ πολεμεῖν
X. 1 κατ' ὅκει ἐν Σα- μαρείᾳ 2 καὶ Σαμαρεία 3 Ἰακὴρ passim Γαλααδίτης καὶ 4 ἐγένοντο	17 ἐξῆλθον Μασσηφά 18 τοῦ λαοῦ ὅς πολεμήσαι ἐν τοῖς υἱοῖς κεφαλὴν.	14 προσέθετο (Ἰεφθάε) τὸν 15 λέγων· τάδε 16 ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτῶν ἀλλ' ἐρυθρὰς ἕως 17 ἐξαπέστειλεν διὰ τῆς γῆς ὁ ἡθελήσεν 18 διήλθεν παρεγένετο κατ' ἀνατολάς	29 ἐγενήθη διέβη τὴν γῆν διέβη καὶ ἀπὸ σκο- πίας Γαλααδ 30 παραδώσει πα- ραδοῦς 31 ἐκ τῶν θυρῶν ἀπάντησιν ἐπιστρέψαι τῶν καὶ 32 διέβη τοὺς τοῦ πολεμήσαι 33 καὶ	4 συνήθροισεν ἐπολέμει τὸν διασεσωσμένοι 5 προκατελάβον- το ἀνδρες

5 ἡγενήθη ὅτε διασεωσασμένοι τοῦ ὑμεῖς ἐκ τοῦ Ἐ- φραΐμ εἶπαν· οὐκ ἐσ- μέν	6 τοῦ ἡ ὄρασις ὄρασις τοῦ ἐπιφανὲς ἡρώτων	24 ἡυλόγησεν αὐ- τόν καὶ ἡνέθη τὸ παιδάριον.	16 ἀπηγγέειλα αὐ- τό, καὶ	9 ἐπὶ τὸν Ἰουδαν ἐξερίφησαν
6 εἶπον αὐτοῖς· εἴ- πατε δὴ σύν- θημα. Καὶ εἴ- πον, κατηύθυναν αὐτῶν σφάζουσιν αὐ- τοὺς ἐπὶ ἐξ Ἐφραΐμ ἀνδρῶν	7 ἔξεις σίκερα πᾶσαν ἀκαθα- ρίαν Ναζειραίων Θεοῦ ἐστίν	25 συμπορεύεσθαι Σαρά	17 ἐπὶ ἐν αἷς ἦν ἐν αὐ- ταῖς παρηνώχλησεν αὐτὸν τὸ πρόβλημα	10 αὐτοῖς πᾶς ἰνατί εἶπαν
8 Ἐσεβὼν ἐκ Βαιθ- λεέμ	8 ἔδεήθη τοῦ Κυρίου ἄνθρωπος πρὸς ἡμᾶς φωτισάτω παιδάριον	XIV.	18 πρὶν δοῦναι κατεδάμισάτέ μου τὴν δά- μαλιν εὐρήτε	11 τρεῖς χιλιίδες ἱ- σὺδα ἐπὶ τὴν ὄψιν τῆς ἀρχουσιν ἡμῶν οἱ ἀλλο- φυλοῖ
9 ἐγένοντο ἐξαπεσταλμέ- ναι γυναίκας εἰσή- γαγε	9 ἐπήκουσεν παρεγένετο αὐτῆς καθήμε- νης τῷ	1 ἔκ καὶ ἤρρεσεν ἐνώ- πιον αὐτῷ.	19 κατεύθυνεν ἔπαισεν ἐκείθεν ταῖς στολάς ἐθυμώθη ἡργῇ	12 τοῦ καὶ παραδοῦναι σε εἰς χεῖρας ἀποκτείνειαι με καὶ παράδοτε με αὐτοῖς, μή- ποτε ἀπαντή- σῃτε ὑμεῖς ἐν- ἐμοί.
10 (ἐν) Ἐσεβὼν	10 ἐξέδραμε, καὶ ἡ- γήγειλε μοι ὁ ἐλθὼν πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ	2 τῶν ἀλλοφύλων μοι αὐτὴν	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	13 ὤμοσαν ἀλλὰ παραδώσομέν εἰς χεῖρας δέ θανατώσομέν ἀνήγαγον ἐκ
11 Ζαβουνίτης καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	11 Μανωῆ, καὶ ἐ- πορεύθη	3 ἔστιν ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἐν παντί τῷ λαῷ ἐκ ἤρρεσεν	19 κατεύθυνεν ἔπαισεν ἐκείθεν ταῖς στολάς ἐθυμώθη ἡργῇ	14 αὐτοὺς ἦλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ κατηύθυνεν ἐγένοντο ἐν τοῖς στιππύον ἡνίκα ἐν ὄσφρανθῇ πυρός διελύθησαν οἱ τῶν βραχιόνων ἐρριμμένην (ἐν τῇ ὁδῷ)
12 Ζαβουνίτης ἐν Αἰλείμ ἔθασαν αὐτὸν	12 δὲ ἐλθόντος τοῦ ῥήματος σου, τί ἔσται τὸ κρίμα τοῦ παιδαρίου καὶ τὰ ἔργα	4 ἀνταπόδομα ἐκζητεῖ ἐκνύειν- ον τῶν υἱῶν 5 ἐξέκλινεν εἰς ἀμπελῶνα λεόντων ἀπάντησιν	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	15 ἐρριμμένην (ἐν τῇ ὁδῷ) λεσε 17 ἡνίκα συνετέ- λεσε 18 ἐβόησε ἔδωκας τοῦ ἐν ἤνοιξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ- νέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐ- πύκλωτος σι- αγόνος, 20 ἔτη ἔικοσι.
13 Λαβδὼμ Φραθωνίτης	13 εἶπα φυλαξάσθω πάντων ὅσα σίκερα φυλαξάσθω	5 ἔκ ἐπορεύθη ἐκ τῆς ἐξέως 10 ἐποίουν	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	16 ἀπηγγέειλα αὐ- τό, καὶ
14 ἐγένοντο υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπιβε- βηκότες	14 πάντων ὅσα σίκερα φυλαξάσθω	11 ἐν τῷ φοβεῖσ- θαι αὐτοὺς αὐτὸν, προσ- καστέεσθαι αὐτῷ ἐταί- ρους τριάκον- τα,	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	17 ἐβόησε ἔδωκας τοῦ ἐν ἤνοιξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ- νέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐ- πύκλωτος σι- αγόνος, 20 ἔτη ἔικοσι.
15 Λαβδὼμ Φραθωνίτης Φραθὼν Δανάκ.	15 βιασάμεθα δὲ ἐναντίον ἐναντίῳ με ποιήσεις ἐστὶ 17 ἵνα ὅταν ἔλθῃ 18 ἰνατί 19 τῷ θαυμαστὰ ποιούντι (Κυ- ρίῳ) ἐθεώρουν	12 προβαλὼ δὲ ὑ- μῖν πρόβλη- μα καὶ μοι τὸ πρό- βλημα δυνάσθητε καὶ συνδόνας	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	18 ἐβόησε ἔδωκας τοῦ ἐν ἤνοιξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ- νέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐ- πύκλωτος σι- αγόνος, 20 ἔτη ἔικοσι.
XIII.	1 προσέθεντο ἐναντίον ἄλλοφύλων	13 εἶπα φυλαξάσθω πάντων ὅσα σίκερα φυλαξάσθω	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	19 ἤνοιξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ- νέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐ- πύκλωτος σι- αγόνος, 20 ἔτη ἔικοσι.
1 ἐγένετο ἐκ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν	2 ἐγένετο ἐκ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν	14 πάντων ὅσα σίκερα φυλαξάσθω	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	16 ἀπηγγέειλα αὐ- τό, καὶ
3 δὴ ἐν γαστρὶ ἔ- ξεις, καὶ τέξῃ υἱόν	4 σίκερα οὐκ ἀναβήσεται σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ (ἡγιασμένον) Ναζειραίων ἔσται τῷ Θεῷ ἐκ τῆς γαστρὸς σώζειν ἄλλο- φύλων	15 βιασάμεθα δὲ ἐναντίον ἐναντίῳ με ποιήσεις ἐστὶ 17 ἵνα ὅταν ἔλθῃ 18 ἰνατί 19 τῷ θαυμαστὰ ποιούντι (Κυ- ρίῳ) ἐθεώρουν	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	17 ἐβόησε ἔδωκας τοῦ ἐν ἤνοιξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ- νέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐ- πύκλωτος σι- αγόνος, 20 ἔτη ἔικοσι.
6 ἦλθεν ὅτι	6 ἦλθεν ὅτι	16 ἀπηγγέειλα αὐ- τό, καὶ	20 συνήκhsen· πᾶν νυμφαγωγῶν αὐτοῦ, ὅς ἦν ἐταῖρος αὐ- τοῦ.	18 ἐβόησε ἔδωκας τοῦ ἐν ἤνοιξεν τὸ τραῦμα τῆς σιαγόμος ὑδάτα ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ- νέψυξε τῆς πηγῆς, Ἐ- πύκλωτος σι- αγόνος, 20 ἔτη ἔικοσι.

νωμεν, και ὑ- ποκτείνωμεν 8 περί τὸ μεσο- νύκτιον και τῶν δύο σταθμῶν ἀνεβάστασεν ἐπέθηκεν τῷ ὤμῳ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ὅ ἐστιν 4 ἐπὶ τοῦ χειμάρ- ρου Σωρῆκ Δαλιλά passim 5 σατράπαι πρὸς αὐτὴν ἐστὶν πρὸς αὐτὸν ὥστε 6 ἀνάγγειλον 7 ἡρμωμέναις 8 σατράπαι ἡρμωμένας 9 αὐτοῦ bis πρὸς αὐτὸν διέρρηξε ὃν τρόπον δια- σπάται κλω- σμα τοῦ ἀπο- τινάγματος 10 παρελογίσω δὴ 11 δεσμῷ δῆσουσί ἐπτά ἐν ἐγενήθη 12 αὐτῷ πρὸς αὐτόν· οἱ καὶ τὸ ἐνεδρον ἐκάθιστο ἐν τῷ ταμείῳ ἔσπασεν ὥς ράμμα 13 ἕως νῦν παρε- λογίσω μετὰ τοῦ διά- σματος ἐνκρούσης ἐν ἀσθενῆς ὥς εἰς τῶν ἀνθρώ- πων 14 ἐκοίμισεν αὐτὸν Δαλιλά, και ἐδιάστατο τοὺς βοστρούχους μετὰ τῆς ἐκτά- σεως κατέκρουσιν ἐν τοῖς πασσά- λοις πρὸς αὐτόν· οἱ ἠγέρθη ἐκ ἐξέσπασε τοὺς πασσάλους σὺν τῷ ὑφάσ- ματι και τὸ διάσμα· και οὐκ ἐγ- νώσθη ἡ ἰσ- χὺς αὐτοῦ	15 αὐτὸν Δαλιλά ἔρει- τό 16 παρελογίσω κατεργασατο τοῖς ὅλην τὴν νύκτα, παρηνώχλησεν εἰς θάνατον 17 ἀπήγγειλεν πάντα τὰ ἀπὸ καρδίας ξυρόν οὐκ ἀνα- βήσεται Ναζειραῖος ἐκ και ἂν κατὰ πάντας τοὺς ἀνθρώ- πους 18 ἀνήγγειλεν, πάντα τὰ ἀ- πὸ καρδίας πάντας τοὺς σατράπας ἀνήγγειλὲ πᾶσαι αἱ σα- τραπῖαι ἦνεγκαν ταῖς 19 αὐτὸν ἀναμέ- σον τῶν γο- νάτων τον κουρέα τοὺς ἐπτά βοσ- τρούκους ταπεινούσθαι 20 αὐτῷ οἱ ἐξηγέρθη και ποιήσω κα- θὼς ἂν ἀποτινάξομαι ἀπ'	25 ἐνέπαιζον αὐ- τῷ δύο στύλων 26 τὸ παιδάριον τὸν χειραγω- γούντα αὐ- τόν· ἐπανά- πασόν με δὴ, και ποιή- σον ψηλαφῇ- σαι με ἐπὶ τοὺς στύλους, ἐφ' ὧν ὁ οἶ- κος ἐπεστήρι- κτο ἐπ' αὐ- τῶν, και ἐ- πιστηρίσονται ἐπ' αὐτούς. ὁ δὲ παῖς ἐποί- ησεν οὕτως 27 Ὁ δὲ ἦν σατράπαι τοῦ δώματος ἐμβλέποντες ἐμπαϊζόμενον τόν 28 ἐβόησε Κύριε δὴ πλὴν ἐκδικήσω ἐκδί- κῃσιν ἀντί ἐκ τῶν ἀλλοφύ- λων 29 στύλους τοὺς μέσους, ἐφ' ὧν ὁ οἶκος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῶν ἐπιστηρίσατο ἐπ' αὐτοῖς ἐν bis 30 ἡ ἐκλινεν σατράπας ἐγένοντο ὑπὲρ 31 πᾶς.	4 ἐγένετο τῷ Μειχά passim 5 ἄνθρωπος Ἐφούδ και Θε- ραφείμ ἐνέπλησε τῶν ἐγενήθη 7 ἐγένετο παιδά- ριον ἐκ τῆς συγγε- νεῖας Ἰουδα passim αὐτός 8 ἐκ τῆς πόλεως Ἰουδα Βηθ- λεὲμ παροι- κεῖν οὐ ἐγενήθη εἰς ὄ- ρος τὴν 9 ἐγὼ δήμου ἐκ τῆς συγ- γενείας Ἰου- δα παροικεῖν οὐ γένου 10 ἡμέρας και ζευ- γος πρὸς τὸ ζῆν 11 αὐτῷ τὸ παιδά- ριον τῶν 12 ἐνέπλησε ἐγενήθη τὸ παιδάριον ἦν 13 ἡγαθοποίησέ με ἐγενήθη.	5 ἐπ' αὐτῆς ὁ (και) εἰς εἰρή- νην καθ' ἣν ὑμεῖς 7 παρεγένοντο κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν σύγ- κρῖσιν τῶν ἡσυχάζοντα ἐν ἐλπίδι μὴ δυναμένους λαλῆσαι ῥή- μα ἐν τῇ γῇ κληρονόμους θησαυροῦ ὅτι μακρὰν εἰσιν ἀπὸ Σιδῶνος, καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς με- τὰ Συρίας 8 παρεγένοντο ἔλεγον αὐτοῖς οἱ ἀδελφοί 9 αὐτῶν εἰσήλθαμεν και ἐνεπεριπα- τήσαμεν ἐν τῇ γῇ ἕως σιγῇ- σαι, και εἶδο- μεν τὸν λαὸν τόν κατοι- κοῦντα ἐν αὐ- τῇ ἐν ἐλπίδι κατὰ σύγκρι- μα τῶν Σιδῶ- νίων και μακ- ρὰν ἀπέχον- τες ἐκ Σιδῶ- νος, και λό- γος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας· ἀλλὰ ἀνίστασθε και ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς· ὅτι εὐρήκαμεν τὴν γῆν και σιωπᾶτε τοῦ ἐλθεῖν τοῦ κατακληρο- νομῆσαι 10 Ἦνίκα ἂν εἰ- σέλθητε, ἡ- ξετε πεποιθότα εὐρύχωρος χερ- σὶν παρέδωκεν οὐ ὅσα 11 ἐκ συγγενείας ἐκ περιεζωσμένοι πολεμικά 12 παρενεβίβασαν καριαθαρείμ bis τῷ τόπῳ ἐκει- νῷ
--	---	--	---	--

XVII.

1 ἐγενήθη
ἐξ
Μιχά
2 χιλιους και ἑκα-
τόν ἀργυρίου
τοὺς ληφθέν-
τας σοι, και
ἐξώρκισας, και
εἶπας
τοῖς
εὐλογημένους
3 ἀγιασμῷ
κατὰ μόνας
ἐπιστρέψω αὐ-
τά
(και ἀποδώσω
σοι αὐτό)
4 τοῦ
τῷ χωνευτῇ

12 κατόπισθεν	26 ἰσχυρότεροί	καὶ ἔπιον ὑμ-	θυνηθέντων τῇ	γέγονε κατὰ
13 Παρήλθαν	αὐτοῦ	φότεροι	καρδίᾳ	τὸ ῥῆμα τοῦ-
καὶ ἦλθαν ἕως	ἐξένευσε καὶ ἀ-	9 ἀπελθεῖν	22 οἱ	το ἀπὸ τῆς
τοῦ ὄρους	νέστρεψεν	τὸ παιδάριον	ἄνδρες	ἡμέρας ἀνα-
14 αὐτῶν· εἰ οἶδα-	27 αὐτοὶ	εἰς ἐσπέραν κέκ-	περικύκλωσαν	βάσεως υἱὸν
τε	ὅσα	λικεν ἡ ἡμέ-	καὶ ἔκρουσαν	Ἰσραὴλ ἐξ
τοῖς οἴκοις τοῦ-	ἕως	ρα, κατὰλυ-	εἶπαν	Αἰγύπτου ἕως
τοῖς	28 ἔστιν ἐξαιρού-	σον δὴ	τῆς οἰκίας	τῆς ἡμέρας
15 εἰσῆλθον	μενος	ἔτι σήμερον, καὶ	ἐξάγαγε	ταύτης
παιδάριον	ἀνθρώπων	μείνατε ὥδε	τὸν	30 δὲ ἑαυτοῖς
ἠσπίασαντο	ἡ ἐστὶ τοῦ οἴ-	ἀγαθυνθήτω	ἐλθόντα	περί.
16 περιέωσμένοι	κον· Ῥωβί'	τὴν	23 τῆς οἰκίας	XX.
πολεμικῇ	κατέκψαν	ἀπελεύσῃ	πρὸς αὐτοῦς·	1 πᾶσα
ἐστηλωμένοι	29 κατὰ τὸ ὄνομα	ἠβέλησεν	μόδαμῶς	2 ἔστη τὸ κλίμα
παρα τὴν θύ-	τοῦ	παρεγένοντο	μον	παντός τοῦ
ραν τοῦ πυλῶ-	ἐγενήθη	κατέναντι	24 ἡβήθησαν	λαοῦ, (καὶ)
17 πορευόμενοι	Δαεῖς	ὑποζυγίων	ἀκούσαι	τῇ
ἐπελθόντες ἐ-	30 ἀνέστησαν	11 Ἐτι αὐτῶν ὄν-	ἐνέπαιξαν	σωμένων
κει ἔλαβον τὸ	τοῦ	των κατὰ	ἅμα τῷ ἀνα-	3 πρὸς Κύριον
γλυπτόν, καὶ	Μειχὰ	κεκλικυῖα	βαινεν τὸν	κακία
τὸ ἔφουδ', καὶ	νίου	τὸ παιδάριον	ὄρθρον	4 πεφονευμένης
τὸ Θεραφεῖμ,	31 ἔταξαν αὐτοῖς	τὴν	25 ἠβέλησαν	γυνή
καὶ τὸ χω-	Μειχὰ ὁ ἐποί-	Ἰεβουσαίου	ἀκούσαι	καταλῶσαι
νευτὸν· καὶ ὁ	ησε	12 ὁ κύριος αὐτοῦ	ἐνέπαιξαν	5 οἱ παρὰ
ἱερεὺς ἐστη-	ὅσας	πρὸς αὐτὸν·	ἅμα τῷ ἀνα-	περικύκλωσαν
λωμένος πα-	Σηλῶ	οὐ μὴ ἐκκλινῶ	βαινεν τὸν	καὶ
ρὰ τῇ θύρᾳ	καὶ βασιλεὺς	ἄλλοτρίου	ὄρθρον	ἀποκτεῖναι
τοῦ πυλῶνος,	οὐκ ἦν.	ἐκ τῶν	26 τὸ πρὸς πρῶτῳ	καὶ ἐνέπαιξαν
καὶ οἱ ἔξα-	XIX.	13 παιδαρίῳ	τοῦ πυλῶνος	αὐτῇ
κόσιοι ἄνδρες	1 ὁ ἀνὴρ ἑαυτῷ	14 ἀπῆλθον (ἐν	τοῦ ἀνδρός	6 ἐπελαβόμην
περιέωσμέ-	ἐκ	Γαβαῖ)	ὁ κύριος αὐτῆς	τῆς παλλα-
νοι σκεύη πο-	2 ὠργίσθη αὐτῷ	τοῦ	ἐκεῖ	κῆς
λεμικὰ.	3 ὠργίσθη αὐτῷ	15 καταλῶσαι	κύριος	ζέμμα
18 οὗτοι εἰσῆλθον	ἀπ'	ἔστιν	ἀπελθεῖν	ἀφροσύνην
εἰς οἶκον Μει-	τὸν	ὁ	αὐτοῦ	τῷ
19 πρὸς αὐτόν	τοῦ	τὸν οἶκον κα-	τὴν θύραν	7 οἱ
ἐλθὲ	ἐγένετο	ταλῶσαι	αὐτῷ, ἀλλὰ	αὐτοῖς
ἔση	τετράμηνον	16 εἰσῆλθεν ἀπὸ	τεθνήκει.	ὥδε
βέλτιον	3 κατοπίσθεν	τῶν	ἀνέλαβεν	8 λέγων
γίνεσθαι	τὴν	ἐκ τοῦ	τὸ ὑποζύγιον	εἰσελενόςμεθα
συνγενείας ἐν	διαλλάξαι αὐ-	ἐσπέρας	ἀνέστη ὁ ἀνὴρ,	τὸ
20 εἰσῆλθεν	τὴν	17 ἀναβλέψας τοῖς	καὶ ἀπῆλθεν	ἐκκλινούμεν
21 τὴν πανοικίαν	(καὶ ἀπαγα-	ὀφθαλμοῖς	καὶ ἀπῆλθεν	9 ποιήσομεν
αὐτοῦ τὴν ἐν-	γεῖν αὐτὴν	ἄνδρα τὸν ὁδοι-	ἦλθεν εἰς τὸν	10 καὶ
δοξον	πάνω πρὸς	πόρον	οἶκον αὐτοῦ,	ταῖς πάσαις φυ-
22 αὐτῶν δὲ με-	αὐτόν)	18 διαβαίνομεν	καὶ	λαῖς
μακρυνκώτων	τὸ παιδάριον	ἐκ	μάχαιραν	τῷ λαῷ, ἐπιτε-
τοῦ	ὑποζυγίων· καὶ	τῆς	ἐπελάβετο τῆς	λέσαι τοῖς
(ὁ λαός)	ἐπορεύθη ἕως	μοι (ἕως)	παλλακῆς	εἰσπορευομέ-
ὄντες	οἴκου τοῦ	τοῦ	κατὰ τὰ ὅσα	νοῖς τῇ Γα-
τοῖς οἴκοις οἱ	παρὴν εἰς ἀπάν-	ἐγὼ δὲ ἐκεῖθ' ἐ-	αὐτῆς	βαῖ τοῦ Βε-
σὺν τῷ οἴκῳ	τησιν	ποτρέχω	μερίδας	νιαμεν κατὰ
μετὰ Μειχὰ,	4 εἰσῆγαγεν	19 ὑπάρχει	ἐξαπέστειλεν	πάναν τὴν ἀ-
ἔκραζον κα-	ἡμέρας τρεῖς·	γε	αὐτὰς εἰς πά-	φροσύνην, ἣν
τοπίσω Δάν,	ὑπνώσαν	ὑπάρχει	σας τὰς φυ-	11 ἐκ τῶν πόλεων
23 καὶ ἐβόησαν	5 ἀπελθεῖν·	δούλῃ σου καὶ	λας τοῦ	ἐρχόμενοι
πρὸς τοὺς υἱ-	γαμβρόν	τῷ παιδαρίῳ·	30 ὁρῶν	12 ἐξαπέστειλαν
ους Δάν·	κλάσματος	τοῖς δούλοις	οὔτε ᾤφθη	κακία
κατὰ πρὸς Μι-	6 ἄμφοτεροι	σου	οὕτως	13 τοὺς ἀσεβεῖς
14 καὶ ἀπῆλθατε	ἀξάμενος	20 ὁ	τῆς	τοὺς υἱούς Βε-
ἐμοί	ἀγαθυνθήτω	καταλῶσης	Καὶ ἐνετείλα-	λιάλ
μοι· τί τοῦτο	7 ἀπελθεῖν·	21 εἰσῆγαγεν	το τοῖς ἀν-	ἐξαποῦμεν κα-
25 εἶπον	πάνιν	τὴν οἰκίαν	δράσιν οἷς	κίαν ἐξ
ἡ	8 ἀπελθεῖν	παρενέβαλεν	ἐξαπέστειλε,	ἠβέλησαν εἰσα-
ἀπαντήσωσιν	ἄρτω	τοῖς ὑποζυ-	λέγων· τάδε	κούσαι
προσθήσεις τὴν	στρατεύθητι	γίοις αὐτοῦ	ἔρεπε πρὸς	τῶν
26 τῇ·	ἕως κλίνῃ ἡ ἡ-	ἐνέψεν	πάντα ἄνδρα	14 ἐκ
	μέρα·	22 αὐτῶν δὲ ἀγα-	Ἰσραὴλ· εἰ	τοῦ πολεμήσαι
		34		μετὰ υἱῶν

13 ἐκ εἴκοσι καὶ πέν- τε ἀνδρῶν σπωμέ- νων χωρὶς τῶν κα- τοικούντων	25 ἔτι ἐκ τοῦ λαοῦ ἔσπασμένοι 26 ἦλθσαν ἐναντι ὀλοκαυτώματα σωτηρίου	37 ὥρμησεν, καὶ ἐξεχύθησαν πρὸς ἐπορεύθη ὅλην	45 προσεκολλήθη- σαν αὐτοῦ Γαλαὰδ αὐτῷ	10 καὶ τὰς γυναῖ- κας καὶ τὸν λαόν
16 οὗτοι νεανίσκοι (16) ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἐπακόσσιοι ἄνδρες ἐκλεκ- τοί βάλλοντες λί- θους τὴν οὐ διαμαρτί- νοντες	27 ἐναντι Καὶ ἐπρώτη- σαν οἱ υἱοὶ Ἰσ- ραὴλ ἐν Κυρίῳ καὶ ἡ λέγων προσθῶ πόλεμον μετὰ υἱῶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἡ κοπά- σω ὅτι παραδώσω αὐ- τὸν ἐν χειρί σου	38 ἡ συνταγὴ ἦν ἀνδρὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸ ἐνεδ- ρον μάχαιρα, τοῦ πυρσὸν τοῦ 39 Καὶ ἀνέστρε- ψεν ἀνὴρ Ἰσ- ραὴλ ἐν τῷ πολέμῳ ἥρκται τοῦ τύπτειν τῷ ἀνδρὶ ὥσπερ πλὴν τροπού- μενος τρο- ποῦται αὐτὸς ἐναντίον καθὼς ὁ πόλε- μος ἔμπροσ- θεν	47 ἐξέκλιναν τὴν τῇ τέτράμηνον 48 ἀνὴρ ἀπέκλεισε τοὺς ἐξῆς ἐυρεθέντος ἐξάστειλιν.	11 οὗτος ὁ λόγος ὃν ἀρσενικὸν γινώσκουσιν 12 τῶν κατοικούν- των αἱ ἡγον ἡ ἔστιν 13 τοὺς 14 ἀπέστρεψε αἵτινες ἦσαν ἐκ τῶν γυναικῶν Ἰαβεὶς 16 εἶπαν ἐπιλοίοις ἠφάνισται ἐκ τοῦ
17 πᾶς χωρὶς τῶν υἱῶν σπωμένων πολεμισταί 18 ἐπρώτησαν ἀφηγοίμενος πολεμήσαι μετὰ υἱῶν 19 τὴν 20 ἐξῆλθεν (Ἰσρα- ὴλ καὶ) πόλεμον μετὰ παρετάξατο μετ' αὐτῶν εἰς πόλεμον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὴν	29 ἐν 30 ἔταξαν παρετάξαντο καθὼς 31 ἀπάντησιν ἐξεϊκλύσθησαν τύπτειν ἐκ καθὼς ἀναβαίνουσα τῷ bis ὥσπερ 32 προσκόπτουσιν καθὼς ἔμπροσ- θεν, ἐκσπᾶσμεν ἐκ 33 Ἰσραὴλ αὐτοῦ παρετάξαντο ἐπάλαιεν δυσμῶν τῆς Γα- βαὰ	40 ὁ πυρσὸς ἤρ- ξατο ἀναβαί- νειν ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν 41 ἔσπευσεν ἀνὴρ καὶ ἶδεν ἥπται αὐτοῦ ἡ κακία 42 ἐκλιναν ἐνώπιον ἀνδρὸς ὁ πόλεμος κα- τέφθασεν αὐ- τὸν διέφθειραν αὐ- τὸν 43 ἐκοψαν καταπαῦσαι αὐ- τὸν κατὰ παυ- σιν, καὶ κατε- πάτησαν αὐ- τὸν ἕως ἐξε- ναντίας τῆς ἀπὸ ἀνατολῶν 44 ἔπεσαν ἐκ τοῦ σύν πᾶσι τού- τοις δυνατοί 45 ἐξέκλιναν ἔφυγον αὐτὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς πέντε χιλιάδας ἀν- δρῶν	XXI. 1 ἀνὴρ ὤμοσεν Μασσηφὰ λέ- γων ὑμῶν οὐ δώσε- ται τὴν 2 παρεγένοντο πᾶς Μασσηφὰ καὶ ἐπῆραν passim τὴν 3 ἵνατί ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῷ 4 ἐν φθορόμην ἀνῆγεκεν ὅλο- καυτώματα σωτηρίου 5 ὁ μὴ ἀναβάς ἐκ ὁ τῷ μὴ ἀνα- βάντι ἀποθάνεισι 6 περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀφῆρηται ἐξ 8 μία τῶν ἥτις 9 ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ τῶν Ἰαβεὶς 10 τὴν πορεύθητε πάντας τοὺς κα- τοικούντας	17 διασπασμένη τῷ οὐ μὴ ἐξαλειφ- θῇ ἐξ 18 Καὶ οἱ υἱοὶ 19 τῷ Κυρίῳ Σηλῷ ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀ- ναβαίνουσῃ ἐκ Σίκιμα τοῦ Λιβάνου 20 διέλθατε 21 ὥς ἂν κατοικούντων ἐν Σηλῷ, χο- ρεῦσαι ἐν ἀπὸ ἀνὴρ ἑαυτοῖς γυναικας Ση- λῷ ἀπελεύ- σεσθε 22 πρὸς αὐτοὺς ἐλεήσατε αὐ- τοὺς τῷ πολέμῳ οὐ γάρ κατὰ τὸν καιρὸν 23 κατὰ τὸν αἱ διήρπασαν ἀπῆλθον καὶ ἀ- πέστρεψαν ἐ- πὶ ἑαυτοῖς κατῶκησαν 24 τὴν bis ἀπῆλθεν 25 ἕκαστος ἐν ὀφθαλμοῖς.

ΡΟΥΘ.

ΚΕΦ. I. 1 ταῖς ἡμέραις ἐν τῆς	2 Ἀλμέλεχ pas- sim Νοεμείν pas- sim	2 Χελεὼν 5 Χελεὼν 6 ἐπέστρεψαν ἦκουσαν 35	8 δὴ τον 10 οὐχὶ ἐπιστρέψομεν	11 (πορεύθητε) 12 διὰ τοῦτο 13 σφόδρα 15 ἡ
---	--	---	--	---

16 ἔμοι	9 ὕδρευνται	III.	15 καὶ κράτησον	7 δ
17 Κύριος μοι	11 πάντα	1 τῇ νύμφῃ	αὐτό	10 τοῦ
19 Βαθλεέμ pas-	12 καὶ	3 ἐνῶ	16 τίς εἰ	11 εἶπαν
sim	13 μου	3 περιθήσῃ	18 ἡσυχάσει	Δεῖαν
(τί)	16 ἄφετε	σεαυτῇ	τελῇ.	ποιήσαι
22 μετ' αὐτῆς,	17 ἐράβδισεν	οὐ		Βαθλεέμ
II.	19 ἀπήγγειλε	4 οὐ	IV.	12 ὁ bis
1 ἐν	20 Καὶ εἶπε	5 ἔμοι	1 ἀγχιστευτῆς	13 ἐγένετο
Βοός passim	ἡμᾶς	7 κρυβῇ	εἶπε	αὐτῇ
3 ὅπισθεν	21 παιδαρίων	καὶ ἐκάθευδεν	κρυφῇ.	ἐγέννησεν
4 εἶπαν	22 ἐπορεύθης	10 σον	3 ἀγχιστευτῇ	15 σον
8 συλλέξαι ἐν ἀγ-	23 οὐ συνετέλε-	τοῦ	τις	16 αὐτό
ρῷ	σε	12 ὅτι	5 ὠαστήσασθαι σε	19 Ἀράμ δέ
	τὸν θερισμόν.	13 πρῶτ	7 τὸν	22 τὸν βασιλέα.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'.

ΚΕΦ. I.	19 (καὶ ἡλθόν)	18 Βάρ	36 προσκυνῆσαι	7 εἶπαν
1 Καὶ ἐγένετο	Ἐλκανά	20 Κύριος σοι	ἐν ὕβω	τοῦ ἀλαλαγμοῦ
εἰς	20 ἐν	21 καὶ συνέλαβε	καὶ ἐν ἄρτῳ ἐνί	8 οὐαί ἡμῖν
Σωφίμ	καὶ συνέλαβεν	22 σὺμπαντα	παραρίνον	τρίτης
Ἱεροάμ	Ἄννα	καὶ ὡς ἐκοίμι-	τον.	εἰσιν
Ἐλιού	22 ἐκεῖ	ζον τὰς γυ-		9 μήποτε
Θοοῦ, υἱοῦ Σο-	23 οὐ	ναῖκας τὰς	III.	ὑμῖν
υπ,	24 ἡνίκα ἀπεγα-	παρεστώσας	2 ἡδύνατο	11 ἡ
βαίος	λάττισεν αὐ-	παρὰ τὴν θύ-	3 Κυρίου	12 ἱεμμιναῖος
2 τῇ δέ	τὸν	ραν τῆς σκη-	6 ἐτι	διερρήγῳτα
3 ἐκείνος	25 αὐτὸν	νῆς τοῦ μαρ-	ἀνέστη Σαμου-	13 ἐκάθητο
ἐκ πόλεως αὐ-	τὸ παιδάριον	τυρίου	ἦλ καὶ	ἡ
τοῦ ἐξ Ἀρμα-	26 κύριε μου	23 ῥήματα πονη-	νίε μου	ἀπαγγεῖλαι εἰς
θαίμ ἐξ ἡμέ-	27 ἐν τούτῳ	ραὶ	7 ἡ	τὴν πόλιν
ρῶν εἰς ἡμέ-	27 Κύριός μοι	τοῦτου	πρὶν	ὅλη
ρας	28 Καὶ προσεκύ-	25 ἀμαρτάνῃ	8 ἐπὶ	15 ὧν
Σηλώ passim	νησεν ἐκεῖ τῷ	ἀνῆρ	9 Ἡλεὶ τῷ Σα-	καὶ ὁκτῶ
Ἡλεὶ passim	Κυρίῳ.	περι	μουήλ	ἔβλεπε
4 πᾶσι	II.	26 μεγαλυνόμενον	Κυρίε	10 ἐκ τῆς παρατά-
καὶ ταῖς θυ-	1 Καὶ προσηύξα-	27 τῇ	10 Σαμουήλ, Σα-	17 πληγὴ μεγάλη
γατράσιν αὐ-	το Ἄννα, καὶ	28 ἐπελεξάμην	μουήλ	ἐγένετο
τῆς	τὸ	ἐνώπιον ἐμοῦ	11 ὥστε	Ἵοφνεί καὶ Φι-
5 ἐπεὶ	τὸ στόμα μου	29 ἐπεβλέψατε	13 ἐκδικήσω	νεες
ὁ	ἐπ' ἐχθροῦς	30 εἶπε	ἐπὶ	19 ὠκλασε
συναπέκλεισε	μου,	εἶπας	αἰς ἔγνω	21 Οὐαίχαβὼθ
6 συναπέκλεισε	ὅτι ἠυφράνθην	31 ἡμέραι ἔρχον-	15 ἀναγγεῖλαι τῷ	καὶ εἶπαν
7 Καὶ	2 καὶ οὐκ ἔστιν	ται	Ἡλεὶ	ἀπώκισται δόξα
8 διατί	πλὴν σου	καὶ οὐκ ἔσται	18 αὐτῷ	ἀπὸ Ἰσραὴλ
ἐγὼ (εἰμι) ἀγα-	3 εἰς ὑπεροχὴν	(σου) πρεσ-	(αὐτός)	ἐν τῷ ληφθῆ-
θός	ἐξελλάτο μεγα-	βύτης ἐν οἰ-	19 Κυρίος ἦν	ναί τὴν κιβω-
9 καὶ μετὰ τὸ πι-	λορημοσύνη	κῶ σου	21 τοῦ Κυρίου.	τὸν Κυρίου,
εἶν	8 τοῦ	32 καὶ ἐπιβλέψῃ	καὶ διὰ τὸ τεθ.	νηκέαι τὸν
ἐκάθητο	αὐτὸν	κρατίωμα	IV.	πενθερόν αὐ-
11 Ἐλwai	9 δικαίων	Μαὼν ἐν πᾶ-	1 εἰς πόλεμον ἐ-	τῆς, καὶ τὸν
καὶ μὴ ἐπιτά-	10 ἡ	σιν οἷς ἀγα-	πὶ Ἰσραὴλ	ἄνδρα αὐτῆς.
λης σου	11 ἀπῆλθον	θυνεὶ τὸν Ἰσ-	Ἰσραὴλ	
δοτὸν ἐνώπιόν	εἰς τὸν οἶκον	ραὴλ	2 οἱ	22 εἶπεν
σου	αὐτῶν	τῷ	3 πρὸς ἡμᾶς ἐκ	ἀπὸ
μὴ	14 λουτήρα, ἡ εἰς	σου	Σηλώ	ὅτι ἐλήφθη ἡ
13 Ἄννα	τὸν,	33 πᾶν περισσεῶν	τῆς διαθήκης	κιβωτός τοῦ
πλὴν	ἡ εἰς τὴν χύ-	34 τούτους, πρὸς	ἐν μέσῳ	Θεοῦ.
14 ἀπὸ σοῦ	τραν, ἡ εἰς τὸ	Ἵοφνεί passim	4 τῆς διαθήκης	V.
15 μου	χαλκεῖον	ἡμέρα μᾶ	τῶν δυνάμεων	2 τοῦ
ἐνώπιον Κυρίου	ὁ ἱερεὺς ἐαυτῷ	35 χρυσῶν	τῆς διαθήκης	3 τῇ ἐπαύριον
τὴν ψυχὴν	ταῦτα δέ	(μου)	τοῦ Θεοῦ	ἰδαν
μου	16 ἄνθρωπος	36 πᾶς	5 διαθήκης	ἐπὶ τὴν γῆν
16 καὶ ἀθυμίας μου	17 ἐνώπιον Κυρίου		6 τὴν φωνὴν	αὐτὸν
18 εὔροι				

3 τὸ ὄριον	11 Βεθχόρ	5 τύμπανα	10 ἐγκαταλελοίπα	45 ἰλεως
4 τῇ ἐπαύριον	13 ἐπελθεῖν	8 ἐγώ	μεν	ἀπὸ τῆς
ἐπὶ τὴν γῆν	ἐγένετο	θύσαι	Βααλεῖμ	47 Βεθωρ
ἢ	14 Ἀκκαρίων ἕως	9 καὶ	11 Κύριος	48 ἐξείλατο
ἑκάστον	Γεθ	ταῦτα	ἡμᾶς	49 Ἰσοεὶ
6 ἔδρας αὐτῶν,	ἀφείλαντο.	10 (τῶν προφητῶν)	ἡμῶν	Ἀβενὴρ passim
τὴν Ἀζωτον	VIII.	11 ἅπαντες	12 ἡμῶν bis	Μελχισουέ
αὐτῆς,	2 αὐτοῦ	προφητεύων	13 ὃν ᾠτήσασθε	51 Ἰαμειν
8 πάντας	4 πάντες	Κεῖς, passim	15 εἰσακούσητε	
Γεθθαῖοι	πρὸς Σαμουὴλ	12 οὐ Κεῖς;	εἰς	XV.
ἢ	εἰς Ἀρμαθαίμ	14 εἰδόμεν	17 τὸν.	1 ἐπὶ τὸν λαὸν
Γεθθά	6 ἦν	16 ὃ εἶπε Σαμουὴλ		αὐτοῦ
9 ἐν	ἐνώπιον	18 τὸν	XIII.	ἀκουσον
καὶ	(ἐφ')	ἐκθλιβουσῶν	2 (1) Υἱὸς ἐνιαυ-	τῶν λόγων
Γεθθαῖοι	7 λαλήσωσί	19 ἐξουδενώκατε	τοῦ ἦν Σαούλ, ἐν	3 Ἰερεὶμ
11 ἀποστέλλουσι	8 καὶ	ἡμῶν	τῷ βασιλευναι αὐ-	4 διακοσίας
πάντας	12 χιλιάρχους καὶ	σωτὴρ ἡμῶν	τῶν, καὶ δύο ἔτη	δέκα
εἶπαν	ἐκατοντάρ-	στήσεις	ἐβασίλευσεν ἐπὶ	Ἰούδα
12 θανάτου.	χους	χιλιάδας	Ἰσραὴλ	6 πάντων
VI.	14 αὐτοῦ	21 Ματταρεί bis	3 Νασειβ	7 Εὐιλὰ
1 Κυρίου	15 τὸ σπέρμα	22 ἔτι Σαμουὴλ	4 ἤκουσαν	ἢ
2 τοῦ	19 τοῦ	ἐτι ἐνταῦθα ἀ-	Νασεῖβ	8 (ἐξωλέθρευσεν)
(καὶ)	ὅτι.	νήρ	ἀνεβόησεν ὁ λα-	ἐξολεθρεύσαι
3 εἶπον	IX.	24 ἅπαντα ζήτω,	ος	ἐξωλέθρευσαν
ἀποστείλῃτε	1 ἦν	εἶπαν,	5 τὸ χεῖλος τῆς	11 ἔστησε
5 καὶ πέντε μύας	Κεῖς passim	26 δυνάμενοι	θαλάσσης	12 τῷ
χρυσοῦς	Ἀρεδ	27 οἱ.	7 ἐκβαίνοντες	Σαμουὴλ
ποιήσετε ὁμοί-	Βεχωράθ	XI.	18 Σαβεῖμ	Σαούλ
ωμα τῶν ἐ-	Ἀφίχ	1 Ἀμανίτης pas-	τὴν ἔρημον	ἰδοὺ
δρῶν ἡμῶν,	ισχυι	sism	20 θειριστήριον	Καὶ ἦλθε Σα-
καὶ	3 τοῦ	Ἀμανίτην pas-	23 εἰς τὸ.	μουὴλ
7 μίαν	4 Σαλισσά	sism		14 αὐτῇ
ἐφ' ἧς οὐκ ἐπε-	Σααλεῖμ	Ἰαβεῖς passim	XIV.	15 ἐξωλέθρευσα
τέθη ζυγός	τοῦ Ἰεμειναίου	2 τῇ διαθηκῇ δια-	3 Ἥλει	18 συντελέσεις
8 Κυρίου	5 γῆν Σεῖφ	αὐτὸν πάντα	10 Καὶ	19 τῆς
(οὐ)	τί	5 ὁ λαὸς ὅτι κλαί-	11 οἱ	20 ἐν
Ἀργόξ	6 ἐκεῖ	ει	12 τῆς	ἀπέσταλκέ
ἀπελεύσεται	7 εἰσοίσωμεν	7 (αὐτῶν)	τάς	21 ἐξολεθρεύματος
9 εἰς	ἐν ἡμῖν	9 Γαλαὰδ	14 ἀνδρας	26 ἀναστρέψω
(καὶ) κατὰ	τοῦ	ἔσται	15 πονεῖν	27 ἀπέστρεψεν
11 Ἀργόξ	9 ἐπερωτῆσαι	ἡμφράνθησαν	17 εὐρίσκεται	29 καὶ οὐ
καὶ τὰς εἰκόνας	δεῦτε	11 εἰς	18 ἦν ἡ κιβωτὸς	30 λαοῦ μου καὶ
τῶν ἐδρῶν αὐ-	10 σοῦ	πρωῖνῃ	του Θεοῦ	ἐνώπιον Ἰσ-
τῶν	11 ὑδρεύσασθαι	ἐπληξαν	19 ἐλάλει	ραὴλ
12 κατηύθυναν	12 τάχυνον νῦν, ὅτι	οἱ	20 ἀνεβόησε	31 Σαούλ
ἐν ᾗ	13 ἐλθεῖν	15 εἰς βασιλεά τὸν	21 μετὰ τῶν ἀλ-	35 Σαμουὴλ ἔτι.
αὐτῶν	15 Σαούλ πρὸς αὐ-	Σαούλ	λοφύλων	
13 ἴδαν	τὸν	ἐθῆσαν	ἀναβαίνοντες	XVI.
14 Ἰησοῦ	16 οὗτος, (αὖριον)	ἡμφράνθη	22 ἀνὴρ	3 γνωρίσω
αὐτὴν	18 μοι	ἡμφράνθη	Βηθαῦν	ἐάν
ὀλοκάρπωσιν	20 σοι	ἔκει	23 τὴν	7 τὸ πρόσωπον
15 Ἀργόξ	παντὶ	ἕως τε.	25 Ἰάαρ	Θεὸς δὲ
ἔθυσαν	21 μικροτέρου	XII.	28 τὸν λαὸν ὁ πα-	8 Κύριος
17 Ἀκκαρῶν ἐν	μέ	1 ἄνδρα	τήρ σου	10 πρὸς Ἰεσσαί
18 τῶν	2 ἠύωσεν	2 μου	33 τῷ	11 ἐνταῦθα
(καὶ) ἕως τῆς ἡ-	καὶ τὸ ἐπ' αὐ-	3 ἐξεπίασα	ὅτι	16 ἐν σοὶ
μέρας ταύτης	τῆς	ἢ	ὁ λαὸς ἡμάρ-	18 ψάλλειν
Ἰησοῦ	τοῦ λαοῦ	6 καὶ	τηκεν	ὁ ἀνὴρ
21 Καραθαρεῖμ	26 Σαούλ	ἡμῶν	ἐν Γεθθέμ	19 Δαυὶδ τὸν υἱόν
passim	27 (καὶ διήλθεν)	7 τὰς πάσας δι-	ἐν ταῦθα λίθον	σου
	σοι.	αιούνας	34 σφάζατω	20 ἐξ.
VII.		ἀς	καὶ φάγετε αὐ-	
2 ἐγένοντο	X.	8 ἡμῶν	τά	XVII.
3 τοὺς bis	1 κυκλόθεν	ἐξήγαγεν	προσῆγαγε πᾶς	1 Σοκῶχ passim
4 περιείλαν	2 κέχρικε	ἡμῶν	ἐν νύκτα	ἐν Ἀφεσδομ-
τῷ	2 ὀρίφ τοῦ	9 τοῦ Κυρίου	36 ἢ	μείν
5 τὸν	ἀποτετίναται	Ἰαβεῖν	41 ἢ	4 ἐξ
	ὁ πατήρ σου	ἐπολέμησαν	ἐπίης	6 ἐπάνω
		37	43 γευσάμενος	7 ὑφαίνοντος
			45 ἐν Ἰσραὴλ	8 πρὸς

8 ἔτι
αὐτοῖς
9 πρὸς με πολε-
μῆσαι
10 μονομαχῶσα-
μεν
11 ἤκουσαν
αὐτοῦ

(12) Καὶ εἶπε
Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώ-
που Ἐφραθαίου
οὗτος ἐκ Βηθλεέμ
Ἰούδα, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Ἰεσσαί, καὶ
αὐτῷ ὀκτώ υἱοί.
Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν
ταῖς ἡμέραις Σα-
οὺλ πρεσβύτερος
ἑλληλυσθεὶς ἐν ἀν-
δράσι

(13) Καὶ ἐπορεύ-
θησαν οἱ τρεῖς υἱοί
οἱ Ἰεσσαί οἱ μεί-
ζονες, ἐπορεύθη-
σαν ὅπως Σαοὺλ
εἰς πόλεμον, καὶ
ὄνομα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τῶν πορευ-
θέντων εἰς τὸν
πόλεμον, Ἐλιάβ
ὁ πρωτότοκος αὐ-
τοῦ, καὶ ὁ δεύτε-
ρος αὐτοῦ Ἀμνα-
δάβ, καὶ ὁ τρίτος
αὐτοῦ Σαμμά.

(14) Καὶ Δαυὶδ
αὐτὸς ἐστιν ὁ νεώ-
τερος, καὶ οἱ τρεῖς
οἱ μείζονες ἐπο-
ρεύθησαν ὅπως
Σαοὺλ.

(15) Καὶ Δαυὶδ
ἀπῆλθεν, καὶ ἀνέ-
στρεψεν ἀπὸ τοῦ
Σαοὺλ, ποιμαί-
νων τὰ πρόβατα
τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ ἐν Βηθλεέμ.

(16) Καὶ προῆ-
γεν ὁ ἀλλόφυλος
ορῥιζὼν καὶ ὀνί-
ζων, καὶ ἐστηλώ-
θη τεσεσράκοντα
ἡμέρας.

(17) Καὶ εἶπεν
Ἰεσσαί πρὸς Δαυ-
ιδ, λαβέ δὴ τοὺς
ἀδελφοῖς σου οἱ
φεί τοῦ ἀλφίτου,
καὶ δέκα ἄρτους
τούτους, καὶ διά-
δραμε εἰς τὴν πα-
ρεμβολήν, καὶ δὺς
τοὺς ἀδελφοίς σου.

(18) Καὶ τὰς δέ-
κα τρυφιδίας
τοῦ γάλακτος τοῦ-
του εἰσίοισις τῷ
χιλιάρχη, καὶ τοὺς
ἀδελφούς σου ἐπι-

σκέψῃ εἰς εἰρή-
νην, καὶ ὅσα ἀν-
χρῆσθαι γνώσῃ.
(19) Καὶ Σαοὺλ
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ
ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ
κοιλίᾳ τῆς ὄρου
πολεμοῦντες με-
τὰ τῶν ἀλλοφύ-
λων.

(20) Καὶ ὤρ-
θρισεν Δαυὶδ το-
πρῶι, καὶ ἀφῆκεν
τὰ πρόβατα φύ-
λακι, καὶ ἔλαβεν,
καὶ ἀπῆλθεν κα-
θὰ ἐνετείλατο αὐ-
τῷ Ἰεσσαί, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν
στρογγύλῳσιν καὶ
δύναμιν τὴν ἐκπο-
ρευομένην εἰς τὴν
παράταξιν, καὶ ἡ-
λάλαξαν ἐν τῷ
πολέμῳ.

(21) Καὶ παρε-
τάξαντο Ἰσραὴλ
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παράταξιν ἐξεναν-
τίας παρατάξεως

(22) Καὶ ἀφῆκεν
Δαυὶδ τὰ σκεύη
αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐπὶ χεῖρα φύλα-
κος, καὶ ἔδραμεν
εἰς τὴν παράτα-
ξιν, καὶ ἦλθεν καὶ
ἠρώτησεν τοὺς ἀ-
δελφούς αὐτοῦ εἰς
εἰρήνην.

(23) Καὶ αὐτοῦ
λαλοῦντος μετ'
αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ
ὁ σεμαίος ἀνέβαι-
νεν, Γολιάθ ὁ Φι-
λισταῖος ὄνομα
αὐτῷ ἐκ Γεθ, ἐκ
τῶν παρατάξεων
τῶν ἀλλοφύλων,
καὶ ἐλάλησεν κα-
τὰ ῥήματα ταῦτα,
καὶ ἤκουσεν Δαυ-
ιδ.

(24) Καὶ πᾶς ὁ
ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ
ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν
ἄνδρα, καὶ ἐφυγον
ἐκ προσώπου αὐ-
τοῦ, καὶ ἐφοβή-
θησαν σφόδρα.

(25) Καὶ εἶπεν
ἀνὴρ Ἰσραὴλ, εἰ
ἑώρακα τὸν ἄν-
δρα τὸν ἀνα-
βαίνοντα τούτου,
ὅτι οὐκ οἶμαι τὸν
Ἰσραὴλ ἀνέβη;
καὶ ἔσται ἀνὴρ ὅς
ἀν πατάξῃ αὐτόν,
πλουτίζει αὐτόν

ὁ βασιλεὺς πλου-
τον μέγαν, καὶ
τὴν θυγατέρα αὐ-
τοῦ δώσει αὐτῷ,
καὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ποι-
ήσει ἐλευθέρον ἐν
τῷ Ἰσραὴλ.

(26) Καὶ εἶπεν
Δαυὶδ πρὸς τοὺς
ἄνδρας τοὺς συ-
νεστηκότας μετ'
αὐτοῦ, λέγων ἡ
ποιηθήσεται τῷ
ἀνδρὶ ὃς ἀν πα-
τάξῃ τὸν ἀλλό-
φυλον ἐκείνον, καὶ
ἀφελεῖ οὐνεκίσι-
μόν ἀπὸ Ἰσραὴλ;

ὅτι τίς ἀλλόφυ-
λος ὁ ἀπερίτμη-
τος αὐτὸς, ὅτι ὡ-
νεΐδισεν παράτα-
ξιν Θεοῦ ζῶντος;

(27) Καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ λαὸς κα-
τὰ τὸ ῥῆμα τού-
του, λέγων οὕτως
ποιηθήσεται τῷ
ἀνδρὶ ὃς ἀν πατά-
ξῃ αὐτόν.

(28) Καὶ ἤκουσεν
Ἐλιάβ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ὁ μείζων
ἐν τῷ λαλεῖν αὐτόν
πρὸς τοὺς ἄνδρας,
καὶ ὀργίσθη θυμῷ
Ἐλιάβ ἐν τῷ Δαυ-
ιδ, καὶ εἶπεν, ἰνατί
τούτου κατέβης;
καὶ ἐπὶ τίνα ἀφή-
κας τὰ μικρά πρό-
βατα ἐκεῖνα ἐν τῇ
ἐρήμῳ; ἐγὼ οἶδα
τὴν ὑπερηφανίαν
σου, καὶ τὴν κα-
κίαν τῆς καρδίας
σου, ὅτι ἐνεκεν
τοῦ ἰδεῖν τὸν πό-
λεμον, κατέβης.

(29) Καὶ εἶπεν
Δαυὶδ, τί ἐποίη-
σα νῦν; οὐχὶ ῥῆ-
μα ἔστιν;

(30) Καὶ ἐπέ-
στρεψεν παρ' αὐ-
τοῦ εἰς ἐναντίον
ἐτέρου, καὶ εἶπεν
κατὰ τὸ ῥῆμα
τούτου· καὶ ἀπεκ-
ρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ
πρώτου.

(31) Καὶ ἠκούσ-
θησαν οἱ λόγοι
οὗτοι ἐλάλησεν Δα-
υὶδ, καὶ ἀνηγγέ-
λησαν ὅπως Σαοὺ-
λ, καὶ παρέ-
λαβεν αὐτόν.

32 ἡ
33 δυνήθησεν
πρὸς αὐτόν
παίδιον
35 τῆς
36 δειδοῦς σήμερον
37 Καὶ εἶπε Δαυὶδ,
ἄρκου Κύριος
ἔσται
38 αὐτοῦ
ἐπὶ

39 Δαυὶδ θώρακα,
καὶ περιεζώ-
σατο
περιπατῆσαι
ἐν τούτοις πε-
ρευθῆναι

40 σφενδόνην
(41) Καὶ ἐπο-
ρεύθη ὁ ἀλλόφυ-
λος πορευόμενος
καὶ ἐγγίζων πρὸς
Δαυὶδ, καὶ ἀνὴρ
ὁ αἰρων τὸν θυ-
ρατὸν ἐμπροσθεν
αὐτοῦ καὶ ἐπέ-
βλεψεν ὁ ἀλλό-
φυλος.

42 ἤτιμασεν
43 πρὸς με
λίθῳ
ἰδιώλοισι

44 παραδώσω
θηρίοις
45 Σαβαώθ, Θεοῦ
46 ἐν τῇ χειρὶ μου
σήμερον
τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
τῃ

48 καὶ ἤγγισεν
Καὶ ἐτάχυνε
Δαυὶδ, καὶ
ἔδραμεν εἰς
τὴν παράτα-
ξιν τοῦ ἀλ-
λοφύλου

49 ἐπὶ bis
τὸ

(50) Καὶ ἐκρα-
ταίωσεν Δαυὶδ ὑ-
πὲρ τῶν ἀλλοφύ-
λων ἐν τῇ σφενδό-
νῃ καὶ ἐν τῷ λίθῳ,
καὶ ἐπόταξεν τὸν
ἀλλόφυλον, καὶ
ἐθανάτωσεν αὐ-
τόν, καὶ ρομφαία
οὐκ ἦν ἐν χειρὶ
Δαυὶδ.

51 καὶ ἐξέσπασεν
αὐτὴν ἐκ τοῦ
κολοῦ αὐ-
τοῦ
ἐν αὐτῇ
ἐφυγαν

52 Γαίαν
εἰς

54 (55) Καὶ ὡς
εἶδεν Σαοὺλ τὸν
Δαυὶδ ἐκπορευό-
μενον εἰς ἀπάν-
τησιν τοῦ ἀλλο-
φύλου, εἶπεν πρὸς
Ἀβενὴρ τὸν ἄρ-
χοντα τῆς δυνά-
μεως, Υἱὸς τίνας
ὁ νεανίσκος οὗ-
τος; καὶ εἶπεν
Ἀβενὴρ, Ζῇ ἡ ψυ-
χή σου, βασιλεῖν,
εἰ οἶδα.

(56) Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς, ἐπερώ-
τησον σὺ, υἱὸς τί-
νος ὁ νεανίσκος
οὗτος.

(57) Καὶ ὡς ἐπέ-
στρεψεν Δαυὶδ
τοῦ πατάξαι τὸν
ἀλλόφυλον, καὶ
παρέλαβεν αὐτόν
Ἀβενὴρ, καὶ εἰση-
γάγεν αὐτόν ἐνω-
πίον Σαοὺλ, καὶ ἡ
κεφαλὴ τοῦ ἀλ-
λοφύλου ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.

(58) Καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν Σαοὺ-
λ, Υἱὸς τίνας εἶ;
παῖδάριος; καὶ
εἶπεν Δαυὶδ, Υἱὸς
δοῦλου σου Ἰεσ-
σαί τοῦ Βηθλεε-
μίτου.

(Κεφ. ιη. 1) Καὶ
ἐγένετο ὡς συνε-
τέλεσεν λαλῶν
πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἡ
ψυχὴ Ἰωνάθαν
συνεδέθη τῇ ψυ-
χῇ Δαυὶδ, καὶ ἡ-
γάπησεν αὐτόν
Ἰωνάθαν κατὰ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ.

(2) Καὶ ἔλαβεν
αὐτόν Σαοὺλ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ οὐκ ἔδωκεν
αὐτόν ἐπιστρέψαι
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ.

(3) Καὶ διέθετο
Ἰωνάθαν καὶ Δα-
υὶδ, ἐν τῷ ἀγα-
πᾶν αὐτόν κατὰ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

(4) Καὶ ἐξεδύσα-
το Ἰωνάθαν τὸν
ἐπενδύτην τὸν ἐ-
πίπῳ, καὶ ἔδωκεν
αὐτόν τὴν Δαυὶδ,
καὶ τὸν μανδύαν
αὐτοῦ, καὶ ἕως τῆς
ρομφαίας αὐτοῦ,
καὶ ἕως τοῦ ζοῦ-
σθαι αὐτοῦ, καὶ ἕως
τῆς ζώσης αὐτοῦ.

(5) Καὶ ἐξεπο-
ρεύετο Δαυὶδ ἐν

πᾶσιν οἷς ἀπέστειλεν αὐτὸν Σαούλ, συνήκεν· καὶ κατέστησεν αὐτὸν Σαούλ ἐπὶ τοὺς ἀνδρας τοῦ πολέμου· καὶ ᾤρεσεν ἐν ὄφθαλμοῖς πάντος τοῦ λαοῦ, καί γε ἐν ὄφθαλμοῖς δοῦλων Σαούλ.

(6) Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ πατρίδα τὸν ἀλλόφυλον.

XVIII.

6 τῶν καὶ χορεύουσαι εἰς ἀπάντησιν Σαούλ τοῦ βασιλέως

7 ἐξήλθον αἱ παίζουσαι

8 ἔδωκαν τῷ Δαυίδ

καὶ τί αὐτῷ πληρὴ ἡ βασιλεία·

(9) Καὶ ἦν Σαούλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα.

(10) Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπεσε πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ, καὶ προσεφώνησεν ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ. Καὶ Δαυὶδ ἐψάλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαούλ.

(11) Καὶ ᾤρεν Σαούλ τὸ δόρυ καὶ εἶπεν, πατάξω ἐν Δαυίδ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ. Καὶ ἐξέκρινε Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἶον.

12 ὅτι ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Σαούλ ἀπέστη.

13 Σαούλ ἀφ' οὗ

16 ἔξεπορεύετο

(17) Καὶ εἶπεν Σαούλ πρὸς Δαυὶδ, ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μείζων Μερὼβ, αὐτὴν δό-

σω σοι εἰς γυναῖκα, καὶ πληρὸν γίνου μοι εἰς νύκτον δυνάμεως, καὶ πολεμέι τοὺς πολέμους Κυρίου. Καὶ Σαούλ εἶπεν, μὴ ἔστω χεὶρ μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτὸν χεὶρ ἀλλοφύλων.

(18) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαούλ, τίς ἐγὼ εἰμι, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας (σου) πατρός μου ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως;

(19) Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν Μερὼβ θυγατέρα Σαούλ τῷ Δαυίδ, καὶ αὐτὴ ἐδόθη τῷ Ἀδριὴλ τῷ Μοθθαίτῃ εἰς γυναῖκα

20 εὐθύνθη τὸ ῥῆμα ἐν

22 Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν Δαυὶδ, ἐν ταῖς δυσὶν ἐπιγαμβρεύσεις μοι σημερον τὸν Δαυὶδ λάθρα

23 κατὰ ἄνθρωπος

26 εὐθύνθη

27 Καὶ οὐκ ἐπληρώθησαν αἱ

ἡμέραι ἠνέγκεν

καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὰς τῷ βασιλεῖ

Σαούλ

28 καὶ ἐγενώ

29 Καὶ ἐγένετο Σαούλ ἐχθρῶν τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.

(30) Καὶ ἐξήλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ ἐξοδίας αὐτῶν συνῆκεν Δαυὶδ παρὰ πάντας τοὺς δούλους Σαούλ, καὶ ἐτιμῆθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.

XIX.

2 ἡρᾶτο

2 ζητεῖ Σαούλ ὁ πατήρ μου

4 σοι

7 Ἰωνάθαν

8 γίνεσθαι αὐτοὺς

9 Κυρίου ἰδοὺ ἐν

10 καὶ ἐν τῷ τοίχῳ

11 σεαυτοῦ

13 ἔθηκεν

14 ἀποστέλλει

15 τοῦ ἰδεῖν

17 πρὸς μέ

18 ἐσώθη

Δαυὶδ καὶ Σαμὺηλ

Νανιῶθ passim

19 (δὴ)

20 εἶδαν

τῶν προφητευνόντων

καί γε αὐτοὶ

21 προσεφώνησαν, bis

22 μεγάλου

Σοκχώ

23 ἐπορεύθη πορευόμενος καὶ

ἐν

Νανιῶθ

24 καὶ αὐτὸς ἐπροεφώνησε

μὴ γινώτω μηδεὶς

ἀποστείλω ἐντελλομαι

Φελλωνι Ἄλμωνι

3 χεῖρας

4 ἄρτος ἅγιος ἐστιν

5 παιδία εἰσι

6 οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος, (ὅτι)

7 Νεσσαράν

8 μου κατασπεύδον

9 εἰλμωσ τῆς ἐπωμίδος

11 εἶπαν

ἥρχον

12 ἔθηκε

13 τὸν τρόπον

κατέρρει τὰ σίελα αὐτοῦ

15 ἦ

μου.

22 ἰδὲ

ἐκεῖ

24 τῷ

25 ὁ βασιλεὺς (ἐνώπιον αὐτοῦ)

26 οὐδὲν

εἶπε

28 Δαυὶδ παρ' ἐμοῦ

29 με δὴ

ἐνετείλατο

ὁ ἀδελφός

διασωθήσονται

32 τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν

πρὸς αὐτόν

34 ἀπέστηδεν

ἡμέρα

35 Δαυὶδ

37 ἠκόντισεν

38 ἐδόθησεν

40 (καὶ)

41 τὸ παιδάριον

εἰσῆλθεν

ἔπινον

ἐπὶ τὴν γῆν

τὸν

42 ἄμφοτεροι ἡμεις.

XXI.

1 Νοβὰ

2 τῷ Ἀχιμέλῃ

σήμερον ῥῆμα

μὴ γινώτω μηδεὶς

ἀποστείλω

ἐντελλομαι

Φελλωνι Ἄλμωνι

3 χεῖρας

4 ἄρτος ἅγιος ἐστιν

5 παιδία εἰσι

6 οὐκ ἦν ἐκεῖ

ἄρτος, (ὅτι)

7 Νεσσαράν

8 μου κατασπεύδον

9 εἰλμωσ τῆς ἐπωμίδος

11 εἶπαν

ἥρχον

12 ἔθηκε

13 τὸν τρόπον

κατέρρει τὰ σίελα αὐτοῦ

15 ἦ

μου.

XXII.

1 ἀπηλλάγη

Δαυὶδ ἐκείθεν

καὶ ἔρχεται καὶ

διεσώθη

Ὀδολάμ

πᾶς

2 τῇ

3 Μασσηφά

3 δ, τι

5 τοῦ

τῇ

Ἀριάθ

7 (καὶ εἶπεν αὐτοῖς)

Ἰεμενὶ

χιλιάρκους καὶ

ἑκατοντάρχους

8 ἐξ ὑμῶν περὶ

ἐμοῦ

9 Δωγγ

Νοβὰ

11 (Σαούλ)

τον ἱερέα

(τοῦ Κυρίου)

Νοβάθ

13 σὺ κατ' ἐμοῦ

ἐπερωτᾷς

14 Ἀχιμέλῃ

15 ὁ σὸς

16 Ἀχιμέλῃ

17 ἐπ' αὐτῷ

18 λίνον

19 Νοβὰ

(ἐκείνων).

XXIII.

1 Κεεὶλὰ passim

ἄλλως

2 πρὸς Δαυὶδ

3 εἰπανεὶ πορευόμεθα

4 ἐπὶ Δαυὶδ ἐρωτῆσαι

(πρὸς αὐτόν)

5 ἐν

(οὐκ)

8 εἰς πόλεμον καταβαίνειν

9 περὶ αὐτοῦ Σαούλ οὐ περισιώπα

(12) Καὶ εἶπε

Δαυὶδ εἰ παρὰ

δώσουσιν οἱ παρὰ

τῆς Κεεὶλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἀνδρας

μου εἰς χεῖρας

Σαούλ; Καὶ εἶπε

Κύριος παρὰ

δώσουσιν.

13 ἂν ἐπορεύθωσαν

14 Δαυὶδ

τῇ ἐρήμῳ ἐν

Μασσεθ

τῷ ὅρει ἐν τῇ ἐρήμῳ

Zeif passim

εἰς ὅρος τὸ ἀνυμῶδες

ἐν γῇ

15 Zeif ἐν τῇ Καί

νῃ

16 Δαυὶδ ἐκάθητο

20 καὶ

22 καὶ ἴδετε

23 γινώτε καὶ ἴδετε

23 ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου κρύβηται ἐ- κεῖ, καὶ ἐπι- στρέψατε πρὸς με εἰς ἐτοιμον	3 καλὴ πονηρὸς καὶ σκληρὸς 5 Δαυὶδ 8 ἂν τοῖς παισὶν σου, καὶ 9 Δαυὶδ 10 πεπληθυσμένοι 12 ἦλθαν πάντα 13 Καὶ περιεζώ- σαντο ἄνθρω- πὸν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ περιεζώσατο καὶ Δαυὶδ τὴν μάχαιραν αὐ- τοῦ	XXVI. 1 παρ' ἡμῖν τοῦ Ἀχελά, τοῦ Ἰεσσαίου 2 ἐκλεκτῶν 3 τοῦ bis Ἰεσσαίου 5 πορεύεται 6 Ἀβισαὶ passim Σαρονία 7 ὕπνωσεν ἐν πεπηγὸς 9 διαφθείρης 10 ὅτι 12 ἔπεσε 14 με πρὸς τὸν βα- σιλέα; 15 τὸν βασιλέα τὸν κύριόν σου 18 Δαυὶδ ὁ κύριος κατα- δικαί 19 δὴ εἰς 20 τὴν 21 ἔτι ἡγνόησα 24 ἐκσπάσει ἐξελοιτό 25 Δαυὶδ.	11 ἔποιε Δαυὶδ 12 Ἀρχοὺς ἐν τῷ Δαυίδ. XXVIII. 1 ἐγένετο τοῦ ἐπὶ τὸν 3 Ῥαμᾶ 8 περιεκαλύφω 9 ἡ γυνὴ πρὸς αὐ- τὸν 10 ἐν Κυρίῳ 13 εἰπέ 14 Σαμωνὴλ οὐ- τος 15 πρὸς Σαοὺλ τὸν 17 σοὶ 18 τῆς τοῦτο 20 ἰσχυς οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ ἐκέκινεν 21 ἔσπενδεν 22 τῆς ἐν	5 Ἰσραηλῆτης pas- sim 7 Καὶ προσήγα- γεν Ἀβιάθα τὸ Ἐφραὶ πρὸς Δαυίδ. 10 ἐξεδίωκεν σὺν 11 (ἐν ἀγρῷ) 12 καὶ δύο στα- φίδα, ἐπ' 14 Χερθεὶ Χαλέβ 15 πρὸς αὐτόν 16 κατήγγεν 17 Δαυὶδ οὐ περιεσώθη 18 Δαυὶδ 19 καὶ ἕως νῦν καὶ θυγατέρων καὶ ἀπὸ τῶν σκύ- λων 20 Δαυὶδ 21 ἐκλυθέντας 22 εἶπεν διότι ἐξεδιμάμεθα 23 ἀδελφοί μου 24 ἡμῶν 26 τῶν σκύλων ὑμῖν εὐλογία 27 Βαιθλ ἐν 28 Σαφωῶς Ἐσθεμὰ 29 Ῥαχὴλ Ἰερραῖ Κειναίου 30 Ἐρμᾶ Βωρασάν Ἀθὰγ 31 εἰς.
XXIV. 1 ἀνέβη 2 λέγων 3 Ἀειμαίν 4 εἰσῆλθε Σαοὺλ 5 εἶπαν τῆς 7 ἐπενεγκεῖν 8 αὐτοὺς θανατῶσαι ἐκ τοῦ σπηλαίου εἰς τὴν 9 καὶ ἐξῆλθεν μου 11 σημερον Κύριος 12 Καὶ πᾶτερ μου τοῦ ἱματίου σου ἐν τῇ χειρὶ μου κακία, οὐδ' ἄ- θέτησις, οὐδ' ἀσέβεια, 13 με σοὶ 17 λαλῶν τὰ ῥή- ματα ταῦτα 19 σημερον εἰς χει- ράς σου 20 εὐρίων ἀνταποδώσει 21 χερσὶν 22 ἐξολοθρεύσεις καί.	14 ἀπέστειλε Δα- υὶδ 16 ἡμεθα 17 τί σὺ πάντα 18 οἶφει 19 Νάβαλ 24 Καὶ ἔπεσεν τῶν 25 ἐπὶ Νάβαλ οὕτως 27 (λάβε) 28 μου 29 ἡ τῶν 30 ὅτι ποιήσει Κύριος 31 καρδίας 32 ἐμοὶ 34 ἀπάντην μου 35 τῆς αὐτῇ εἶπεν 36 τῷ τοῦ 37 ὥσει 39 ὅτι ἀπέθανεν Νάβαλ ἐμοῦ τοῦ 41 ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ κυρίου 42 ἐτάχυνεν καὶ 43 ἥσαν ἄμφότε- ραι 44 Λαίς Γαλλεῖμ.	XXVII. 2 καὶ διέβη αὐ- τὸς Μωὰ 3 ἐν Γεθ ἡ 6 Ἀρχοὺς Σικελάγ pas- sim 7 ἡμέρας 8 Γεσερί καὶ τὸν Γεζραῖ- ον κατωκτεῖτο ἡ γῆ ἡ ἀπὸ Γελαμ- σοῦ ἀπὸ ἀνῆ- κόντων 9 Δαυὶδ καὶ ἐλάμβανε ἐπ' ὅστρον 10 Ἰσραηλῆ Κηνεὶ	XXIX. 1 συναθροίζονται Ἰσραὴλ 2 ἐσχάτω 3 ὅς 6 ἐν σοὶ ἡμέρας τῆς σῆ- μερον 7 ποιήσεις 8 πολεμήσαι 9 καὶ εἶπε καθὼς ἄγγελος Θεοῦ 10 ἐμοῦ διορθρί- σατε 11 τοπρῶι. XXX. 1 εἰς ἐνέπρησεν 2 ἡχηματώτευσεν καὶ καὶ 3 αἰχημαλωτενύ- μενοι	XXXI. 2 υἱὸς 4 μοι 6 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ 8 καὶ 9 αὐτῶν 10 Βηθσάν 11 περὶ αὐτοῦ 12 Βηθσάν.
XXV. 1 Ῥαμᾶ Φαράν 2 χίλιαι αἶγες τὰ ποίμνια 3 τῷ	6 (καὶ ἔπεσεν) 8 πρὸς αὐτόν 10 χλιδῶνα 11 τὰ ἱμάτια 18 τόξον 19 (ἐπὶ τὰ ὕψη σου) περὶ τε- θηκότων	21 καταβήτω μὴδ' ἐν τὸς πέσοι 24 χρύσειον 25 τραυματίας; 26 ἀγάπην. II. 2 Ἀχινόμοι 40	2 Καρμηλίτου 3 οὐ ἂν ἤγαγε Δαυὶδ 4 ἐκείνους τὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα τοῦ βασιλεύειν ἐπ' αὐτούς 5 ποιοῦκατε εἰς εἰς Σαοὺλ 7 ἐφ' ἑαυτούς 8 Ἀβενὴρ passim Ἰσβοσθὲ pas- sim 9 Θαουρὶ	

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄.

ΚΕΦ. Ι. 2 ἐν διεπρήγῳ ἐπὶ πρόσωπον 4 πολλοὶ πεπτώ- κασιν 6 περιέπεσαν ἰπάρχου	6 (καὶ ἔπεσεν) 8 πρὸς αὐτόν 10 χλιδῶνα 11 τὰ ἱμάτια 18 τόξον 19 (ἐπὶ τὰ ὕψη σου) περὶ τε- θηκότων	21 καταβήτω μὴδ' ἐν τὸς πέσοι 24 χρύσειον 25 τραυματίας; 26 ἀγάπην. II. 2 Ἀχινόμοι 40	2 Καρμηλίτου 3 οὐ ἂν ἤγαγε Δαυὶδ 4 ἐκείνους τὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα τοῦ βασιλεύειν ἐπ' αὐτούς 5 ποιοῦκατε εἰς εἰς Σαοὺλ 7 ἐφ' ἑαυτούς 8 Ἀβενὴρ passim Ἰσβοσθὲ pas- sim 9 Θαουρὶ
--	--	--	--

9 Ἰσραὴλ ἅπαντα	7 Μεμφιβοσθὲ	11 Γεθθαίου	IX.	14 παροξύνων πα-
10 τὸν	8 Μεμφιβοσθὲ bis	τὸν Ἀβεδδάρᾳ	2 εἰ	ρώξενκας
11 ἐξ μηνᾶς	μον	καὶ ὅλον τὸν	3 τῷ οἴκῳ	τοῦ
12 Μανασὶμ	10 ἐμοῦ	οἶκον	6 Μεμφιβοσθαί	15 παιδάριον
13 ἐξήλθοσαν	12 Μεμφιβοσθὲ.	13 αὐτῶν	passim	16 καὶ ἐκοιμήθη
(ἐν)		16 Κυρίου	7 ἔλεος μετὰ σοῦ	17 ἐπ' αὐτόν τοῦ
αὐτοὶ	V.	ἀνακρουόμενον	10 αὐτοὺς	18 εἶπαν
16 πλάγιον	2 ἡμῶν	καὶ ὀρχοῦμε-	ἄρτους διαπαν-	ἐτι ζῆν τὸ παι-
17 τῶν	εἰσιγῶν καὶ ἐ-	νον	τός	δάριον
18 Ἀβισαὶ passim	3 εἰγῶν	17 ἐαυτῆς	12 τῷ	23 τὸ παιδάριον
19 τὰ bis	3 διαθήκην	καὶ	13 ἥσθιε διαπαν-	αὐτὸ
20 (αὐτῷ)	4 ἦν βασιλεύειν	19 καὶ ἐσχαρίτην.	τός.	24 τὴν
21 ἐκκλίνειν	5 Ἐν Χεβρών ἐ-			Βηθσαβεὲ
23 ἀπόστρεψε	βασιλεύσεν	VII.	X.	25 Ἰεδιθία
ἐξῆλθε	ἐπὶ τὸν Ἰου-	1 (Δαυὶδ)	1 Ἀνὼν	29 πρὸς
24 Ἀμιά	δαμ ἐπτά ἔτη	4 ἐν	3 Ἰνα	31 καί.
30 ἀπὸ ὀπίσω	καὶ ἐξ μηνᾶς,	5 εἶπέ	5 ἀπάντησιν	
32 τῷ	καὶ ἐν Ἱερου-	7 τί	6 Ἰδαν	XIII.
ὅλην τὴν νύκτα.	σαλήμ ἐβα-	8 ἀπὸ ὅπισθεν	ἐν	1 Θαμάρ passim
III.	σίλευσεν τρι-	10 αὐτόν	Βαιθροῶβ	2 (καί)
2 Ἀχινάδμ	ἀκόντα καὶ	(ἐτι)	Μααχά	αὐτῇ τί
3 Μααχάθ	τρία ἔτη ἐπὶ	11 (τὸν)	8 Συρία	7 Ἀμνὼν
Θολμεί	πάντα Ἰσρα-	18 ἡγάπηκός	Μααχά	τὸ
4 Ὀρνίας	ῆλ καὶ Ἰού-	19 κατεσμικρύνθη	9 ἐπέλεξεν	9 ἀπὸ
Σαφαθία	δαν	21 λόγον	11 οἱ υἱοὶ Ἀμνὼν	10 ταμεῖον
5 Αἰγλά	7 κατελάβετο	σου	κραταιωθῶσιν	17 αὐτοῦ
7 Ἰόλ	10 ἐπορεύετο	τὸν δούλον	13 ὁ	19 τῆς κεφαλῆς
8 σήμερον ἐποί-	ὁ Θεὸς ὁ	22 μεγαλυνθῆναι	ἐφυγον	20 εἰς
ησα	11 τοίχου.	Κυρίε	Συρία	21 ὁ βασιλεὺς Δα-
10 καί	13 παλλακίς καὶ	25 καὶ ποιήσων	14 εἶδον	νιδ ἤκουσε
12 Θηλάμ	γυναίκας	26 Καί	17 κατέναντι.	23 Βελλασάρ
γ	ἐτι τῷ Δαυίδ	λέγων ὁ Κύριος	XI.	29 ἕκαστος
13 ὄψη	14 Σαμμουὲ	παντοκράτωρ	1 ἐκάθισαν	32 παιδιά
14 ἀπέστειλε	15 Ἰεβάρ	Θεὸς ἐπὶ τὸν	3 Βηθσαβεὲ ἡ	33 τὸ
ἀγγέλους	Ἰαφιέ	Ἰσραὴλ, καὶ	ἡ	34 πλενροῦ
ἐμαυτῷ	20 διέκονε	ὁ οἶκος τοῦ	4 (αὐτῇν)	τῶν ὀρέων
15 Λαεὶς	Δαυὶδ εἶπε	δούλου σου	9 οἴκου	37 Θολομαί
16 (σὺν αὐτῇ)	Δαυὶδ ἔσται	Δαυὶδ ἔσται	9 οἴκου	Μαχάδ
Βαουρείμ	21 ἔλαβε	ἐνωρθωμένος	11 (εἰ)	38 ἀπέδρα Ἀβεσ-
17 ἐχθρὸς	Δαυὶδ αὐτοῦς	ἐνώπιόν σου.	(καί)	σαλὼμ
ἡμῶν	23 περιεπερῆ.	27 Ὅτι σὺ	13 (καί)	39 Δαυὶδ ὁ βασι-
18 Δαυὶδ τοῦ δού-	VI.	ὁ	14 (Δαυίδ)	λεως.
λου μου	2 Δαυὶδ, καὶ ἐπο-	τοῦ	17 ἀπὸ	XIV.
19 καίγε	ρεύθη	23 ὁ	20 τοῦ	2 τοῦτο ἡμέρας
παντός	ἀνάγειν	28 ὁ	21 ἐπ' αὐτόν	πολλὰς πεν-
21 τὸν bis	3 Ἀζά	29 (εἰ).	Θαμασεὶ	θούσα ἐπὶ
22 παρεγίνοντο	ἦγον	VIII.	Οὐρίας ὁ δού-	τεθνηκότι,
μεθ' αὐτῶν ἐ-	τὴν καρινὴν	2 ἐγένοντο	λός σου	3 εἰς τὸ στόμα
φeron	καὶ ἦσαν αὐ-	ἐζώγησαν	23 ἐξῆλθαν πρὸς	4 ἐπὶ
24 ἀπῆλθεν	τὴν ἀπὸ οἰ-	4 αὐτῷ ἐξ αὐ-	24 Οὐρίας ὁ δού-	7 ὄνομα καὶ κα-
25 παραγέγονεν	κου Ἀμνα-	τῶν	λός σου	τάλειμμα
26 ὀπίσω Ἀβεννιρ	δάβ ἐν βουνῷ	5 καὶ	25 καταφάγεται	10 μὴ
27 ἐπὶ	σὺν τῇ κιβω-	7 τοῦ	πρὸς	11 πληθύναι
29 σκυτάλην	τῇ τοῦ Θεοῦ	Σουρακειμ	αὐτόν	12 τὸν
31 ἐμπροσθεν	5 οἱ	Σολομῶντος	26 ἐπὶ	13 (πρὸς)
35 περιδειπνῆσαι	(καὶ) bis	8 Μασβὰχ	27 ἦλθε	14 τὴν
ἄρτους	6 ἄλωνος Ραχών	9 Θεαὶ passim	ἐφάνη πονηρόν	διαλογιζόμενος
36 ἔγνω	Ἀζά passim	10 τὸν		λογισμούς
ἀγαθόν	ἐπὶ προπετεία	12 καὶ	XII.	16 δὴ
37 τοῦ	8 ἡθύμωσε	Σωβά ἐξ Ἀμα-	1 ἄνδρες ἦσαν	κατὰ τὸ αὐτὸ
39 σήμερον συγ-	σήμερον	τῶν ἄλλοφύ-	4 (αὐτῇν)	17 εἴη δὴ
γενῆς	9 τοῦ	λων	5 τῷ ἀνδρὶ σφό-	θυσίαν
ἀνταποδῶρ.	10 τὴν κιβωτὸν δι-	13 Γημελᾶ	δρα Δαυίδ	τοῦ
IV.	αθήκης Κυ-	14 ἐθηκεν ἐστηλω-	6 τετραπλάσιον	19 μετὰ σοῦ ἐν
3 Γεθθείμ	ρίου εἰς	μέγους	8 ἐν τῷ κάλπῳ	παντὶ τοῦ-
5 οἱ	Γεθθαίος	17 Σαραίας	σου ἔδωκα	τῷ;
Μεμφιβοσθὲ	11 ἐκεῖ γλωσσόκο-	18 Βαναγαίας	12 κρύβδην	(τοῦτῳ)
	μον	Χερεθθεὶ.	τούτου τοῦ ἡ-	(μον)
	Ἀβεδδαδὼμ	Φελεθθεὶ.	λίου	20 (Ἰωάβ)

21 καὶ πορεύῃτι (καί)	37 ἀρχιεταῖρος ἐπορεύετο τὴν πόλιν.	18 τὴν στήλῳσιν (ὡς) μοι μου· ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην,	7 Φελεθθεὶ passim 8 περιεζωσμένοις 9 Ἀμεσσαεὶ μου, Ἀμεσσαεὶ μου, Ἀμεσσαεὶ 10 ἐπὶ 12 ὁ 14 Βηθμαχά Χαρρεὶ 15 ἐν Βηθμαχά 16 τὸν 17 ἡγγισε 18 ἐξέλειπον bis 19 καὶ 20 διαφθερῶ· 22 τῇ 24 Ἰσσαφάθ 26 Εἰρας Ἰαιερεὶ.	45 ὑπήκουσαν 47 ὑψώθητω 48 Ὑψηλος 49 ἐπανισταμένων.
24 ὁ 25 καλὸς 27 Ἀβιάν 30 πρὸς τοὺς παῖ- δας αὐτοῦ Ἀ- βεσσαλιώμ· κριθαὶ ἐκεῖ (αὐτάς) ἐαυτῶν εἶπαν 32 τοῦ ἐτι εἶναί με ἐκεῖ· οὐκ εἶδον.	XVI. 1 ἀπάντησιν 3 ὁ 6 αὐτοῦ 8 Κύριος ἐπὶ σέ 11 Ἰεμινεὶ passim καὶ 12 Κύριος ἐν 15 ὁ λαὸς ἀνδρῶν 19 (καί) 21 κατέλειπε ἡσυχας 22 τῷ Ἀβεσσα- λιώμ τὴν σκη- νὴν.	XIX. 3 φηγεῖν αὐτοῦς 4 ἐπέκρυνσε (ἐν) νιέ μου 5 τὸ πρόσωπον ἐξαιρούντων ψυχὴν 6 νεκροὶ σήμερον 7 μετὰ σοῦ ἀνὴρ 9 ἐκ χειρὸς ἐρρύσατο 10 (πρὸς) 11 (πρὸς) 13 Ἀμισσαὶ 15 ἦλθαν ἀπάντησιν 16 Σεμειεῖ passim Βαουρεῖμ ἀπάντησιν 17 δεκαπέντε 18 τοῦ βασιλέως τοῦ διαβιβάζ- σαι αὐτὸν 19 ἐξεπορεύετο ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς 21 ὁ λέγων· 22 (ἐμοὶ) ἐγὼ βα- σιλεύω 24 ἀπάντησιν ἐπλυνεν 32 ἐστὶ 33 τὸν οἶκον 35 ἐτι καὶ 38 σπον 41 εἶπαν 42 ὁ βασιλεὺς (μου) πρὸς μέ.	XXI. 1 τοῦ διὰ τὸ αὐτὸν θανατώσαι 2 λείμματος 3 ἐξιλίσσομαι 4 καὶ 6 ἐκλεκτός 8 Ἑρμωνιεὶ Μουλαθεῖτῃ 9 ἐναντίον 12 (αὐτὸν) ἐν Γελβονέ τὸν Σαουλ 14 ἔθαψε τῇ 15 Ἐσέλθῃ 16 ἐν Νὸβ ὁλκῆς 18 Σεβοχαεὶ Ἀουσαστωθεὶ τὸν 19 Γόβ Ἀριωργεῖμ Βηθλεεμίτης Γεθθαῖον 20 ὁ οὗτος 22 τῷ Ῥαφᾷ ἐν Γεθ.	XXIII. 1 ὁ (Κυρίου) 3 Θεοῦ· 4 Θεῷ φωτὶ ὁ 5 ἐτοιμὴν ἔθετο μοι 6 αὐτοὶ 7 κοπάσει 8 τοῦ (αὐτὸς) Ἀδαινῶν τραυματίας 9 Ἐλεάθαρ Σουσει 10 ἐκόπασεν Σαμμαίας 11 Ὀδολάμ Ἀγοῦ 13 Κασωάρ 14 ὑπόστημα 15 σύστημα 20 Ἰωιαδαῖ 22 Ἰωιαδαῖ 24 Δουδαί 25 Σαμμαὶ ὁ Ἀ- ρουδαῖος· Ἐ- νακα ὁ Ἀρου- δαῖος· 26 Ἑλλῆς ὁ Φελ- λωνεὶ Ἐκκας 27 Ἀναθωίτης Ἀσωθμείτου. 28 Σελμίων ὁ Ἐ- λωίτης· Μα- εραεὶ Νετωφαθίτης 29 Ἀλάφ υἱὸς Βα- ανααὶ τοῦ Ἐφραθαίου· Ἐθθαὶ υἱὸς Ῥί- βᾶ ἐκ Γαβα- εθ, υἱὸς Βε- νιαμίν (30) Βαναίας ὁ Φα- ραθωνίτης· Ἀθθαὶ ἐκ 32 Ἐλιάβ 33 Σαμὰ, Σαράρ, καὶ Ἀ- ραρίτης 34 Ἐλιφαλέθ Μαχαταίου· Γελωνίτου 35 Φαραεὶ ὁ Ἀρα- χειεῖς· 36 Νάθαν πολλῆς δυνάμεως Γαδδὶ Σβλεγι 37 Γεθωρῆ 38 Εἰρας Ἐθραῖος· Γαρήθ Ἰεθρίτης.
1 αὐτῷ 2 Ἀβεσσαλιώμ πρὸς αὐτὸν εἰ· συ ὁ ἀνὴρ. 3 (σου) 4 ἐμοὶ ἐπελεύσε- ται 5 κατελαμβάνετο 8 ἐπιστρέφει ὁ 11 ἐν 12 Γιλωναίῳ, τῷ συμβούλῳ ἐν πόλει ἐν ταῖς θυσίαις· σύστημα 14 (καί) 15 εἶπαν 16 τὰς 17 περὶ, 18 παρήγον ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ, Χερεθθεὶ Φελεθθεὶ Γεθθαῖοι ἐν 19 Ἐθθεὶ passim Γεθθαῖον 20 τοῦ πορευθῆ- ναι· ἐφ' 21 ὁ βασιλεὺς, 22 Γεθθαῖος 23 καὶ ὁ βασιλεὺς παρερχόμε- νος 24 Σαδὼκ passim 25 τῷ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· 31 Δαυὶδ ἀνηγγέ- λη 32 ἐισερχόμενος ἀπάντησιν 34 εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψης καὶ ἐλλήλυθες 35 μετὰ σοῦ ἐκεῖ ἀναγγελεῖς 37 Χουσεὶ passim	XVII. 2 ἐκφύζεται 3 ἐνὸς ἀνδρός 5 Ἀραχεὶ ἀκού- ρομεν 8 ἄρκτος 9 ὁ 10 οἶ 12 ἐπ' ἐν πᾶσι 13 (ἀνὴρ) 14 Ἀραχεὶ 16 καταπή 18 ἀπήγγειλε εἰσηλθὼν Βαουρεῖμ 20 ἦλθαν παρήλθαν 21 ἀνηγγείλαν 22 Μααναεῖμ pas- sim. 25 Ἀμεσσαεὶ bis Ἰοθὼρ 27 Μααναεῖμ Οὐσεβεὶ Βερέλλεῖ pas- sim Ῥωγελεῖμ pas- sim Σαφφῶθ διήλθεν 28 καὶ 29 καὶ διψῶν, καὶ ἐκλελυμένος.	XVIII. 1 ἑκατοντάρκους καὶ χιλιάρ- κους 2 Γεθθαίου 3 εἶπαν 6 ἐναντίον 7 (πᾶς) 8 ἐν 9 ὁ 11 ἀγγέλλοντι 14 ἐνοπίον σου εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς	XX. 1 ἐπικαλούμενος ἐκεῖ Βοχορεὶ passim ἐν μερίς ἡμῶν 3 παλλακίδας 6 Ἀβισαεὶ 7 Χερεθθεὶ pas- sim	XXII. 1 ἡμέρα ἡ ἐξείλατο 3 ἔσται μου 8 ἐταράχθησαν 11 ἐκάθισεν 12 ἄερων 17 ἀνέλαβέ 18 ἰσχυρὸς 20 ἐξείλατό εὐδόκησεν 25 ἐναντίον 27 διαστρέφεις 29 (μου) 31 αὐτῷ 33 ἐξέτεινεν 35 τὰς βραχιονιάς 38 ἀφανίσω 39 τελέσω αὐτοῦς, καὶ 40 ἐπανισταμένους

XXIV.

1 ὁργή Κυρίου	3 οἱ	6 εἰς	14 ἐν χειρὶ	22 ὀλοκαντέμα-
2 τοῦ	5 ἐξ	(τὴν μεγάλην)	15 Δανὶδ ἑαυτῷ	τα
3 σου	ἘλιάჃρ	10 ὅτι	ἐν Ἰσραὴλ θά-	24 ἀλλάγματι
ἐκατονταπλά-	6 Ἐθαὼν	τὸ ῥῆμα τοῦτο.	νατον	Θεῷ μου
σιον	Δάν Ἰάραν (καὶ	11 τὸ Δαυὶδ	17 καὶ ἐγὼ ὁ ποιμὴν	τὴν ἅλω
	Ἰούδαν)	13 αὐτῷ	ἐκακοποίησα	25 τῷ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'

ΚΕΦ. Ι.

2 εἶπαν	48 (μοι)	35 ἦσαν	8 καὶ οὐ ψηφισ-	5 Ζαββοῦθ
κυρίῳ ἡμῶν τῷ	49 καὶ ἐξανέστη-	Βαιθωρίῳ	θήσεται ἀπὸ	ιερέως
ἐνώπιον	σαν	Βαλαάθ	πλήθους	6 Σαφάτ
ἡμῶν	ἀπήλθον	ζῆν Δαυὶδ	9 τὸν συνιναί	Ἀβδῶ
4 τὸν βασιλέα	51 ὁ βασιλεὺς	ἀπάντησιν	δυνήσεται	8 Βέν
θάλπουσα	53 Σαλωμών ὁ βα-	εἰ	10 ὁ λόγος	9 Μαχιάς
5 Ἀγίθ	σιλεύς.	36 ὑποστείλας ὁ	11 σεαυτῷ	Σαλαβεῖμ
παρατρέχον-	II.	βασιλεὺς ἐ-	12 σοφὴν καὶ φρο-	Βεθσαμὺν
τας ἀπεκώ-	1 τῷ	κάλεσεν	νίμην	Αἰλὼν
λυεν	3 τὴν	οἰκοδόμησον	13 ἔδωκα	10 Ἔσεδ
6 Ἰωιαθαὲ pas-	αὐτοῦ	37 ἐξοδίας	πάσας τὰς ἡμέ-	11 Νεφαθδώρ
sim	αὐτὸν, καὶ τὰ	χειμάρρουν	ρας σου	12 Βαανὰ
9 Βόας	μαρτύρια αὐ-	39 τῷ	14 τὰ προσταγμα-	Ἀχινοὺδ τὴν
παρὰ τὸν λίθον	τοῦ,	Ἀγχίς passim	τὰ μου, καὶ	Θιανάχ
Σωελὲθ	συνίης	41 ἐπέστρεψε	τὰς ἐντολάς	Ἰσραὴλ
πηγῆς	4 περὶ ἐμοῦ	42 Καὶ εἰπὰς μοι	μου	Βεθσὰν
τοὺς υἱοὺς τοῦ	καὶ ἐν ὅλῃ ψυ-	ἀγαθὸν τὸ	15 ἑαυτοῦ	Ἀβελμαουλά
βασιλέως ἀν-	χῆ αὐτῶν	ῥῆμα ὁ ἤκου-	17 ἡ	13 Γαβέρ ἐν Ῥα-
δρας	του	σα	μου	μὴθ
10 τὸν	5 μοι ἐποίησεν	43 τοῦ	18 καὶ	αὐτῷ (ὁ) Ἀνῶθ
Σαλωμώντα	Ἀμεσσά	44 ἐγὼνως	αὐτῇ ἡ γυνή	Ἰαείρ υἱοῦ
τὸν	7 Βερζελλεῖ	ἐγὼν	ἐν τῷ οἴκῳ	Μανασσῆ,
11 Βηθσαβεὲ pas-	8 Βαθουρεῖμ	τῷ	19 ἐκοιμήθη	Γαλαάδ
sim	κατήρησατό	46 καὶ ἀπέθανε	20 καὶ ἡ δοῦλῃ	ἡ
(βασιλεὺς)	ἀπάντησιν	(Κεφ. γ'. 1.) Τῆς	σου ὑπνου	14 Ἀδδῶ
13 Σαλωμών ὁ νί-	11 ἐβασίλευσε	δὲ βασιλείας ἐ-	21 τοτρωῖ	15 Βασεμάθ
ος σου	καὶ	δρασθεῖτης ἐν χει-	22 ἡ	16 Βαανᾶς
14 σου λαλοῦσης	12 τοῦ	ρὶ Σαλωμών, ἐπι-	σου ἐστὶν ὁ νεκ-	17 Φαρόου
17 μου βασιλεῦ	ἐτῶν δώδεκα	γαμίαν ἐποίησα-	ρός, υἱὸς δὲ	19 Γαλαάδ
Σαλωμών ὁ νί-	14 Καὶ εἶπεν	το Σαλωμών πρὸς	ἑμὸς ὁ ζῶν.	γῆ
ος σου	15 ἡ	Φαραὼ βασιλέα	Ἡ δὲ λαλεῖ	τοῦ Ἀμμορ-
αὐτὸς	ἐγενήθη	Αἰγύπτου καὶ ἔ-	καὶ αὐτῇ ἔλε-	ραίῳ
21 ὁ υἱὸς μου Σα-	ἐγένετο	λαβε τὴν θυγα-	γεν' οὐχί,	Νασίφ
λωμών	19 ἀπάντησιν	τέρα Φαραῶ, καὶ	ἀλλ' ὁ υἱὸς	(20) Ἰούδα καὶ
23 λεγόντων	αὐτοῦ	εἰσήγαγεν αὐτὴν	μου ὁ ζῶν, ὁ	Ἰσραὴλ πολλοὶ
τὸ	20 ὅτι	εἰς τὴν πόλιν Δα-	δὲ υἱὸς σου ὁ	ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ
25 ἀρχιερέα	22 τὴν Σουμανίτιν	υῖδ, ἕως οὗ συνε-	τεθνηκὼς	τῆς θαλάσσης εἰς
33 μεθ' ὑμῶν	ὁ bis	τέλεσεν οἰκοδο-	23 σὺ δὲ	πλήθος, ἔσθοντες,
Σαλωμών τὸν	26 εἰς Ἀναθῶθ ἁ-	μῶν τὸν οἶκον	σου ὁ τεθνε-	καὶ πίνοντες, καὶ
υἱὸν μου	πότρεχε σὺ	ἐαυτοῦ, καὶ τὸν οἶ-	κῶς, καὶ ὁ υἱὸς	εὐφρανόμενοι.
35 ἀναβήσσεσθε ὁ-	28 Ἀβσεσσαλωμ	κον Κυρίου, καὶ	μου ὁ ζῶν.	(21) Καὶ Σαλω-
πίσω αὐτοῦ,	29 ἐφυνγεν	τὸ τεῖχος Ἰερου-	24 μοι	μῶν ἦν ἐξουσιά-
καὶ εἰσελεύ-	ὁ βασιλεὺς	σαλήμ κύκλῳ	25 τὸ θηλάζον τὸ	ζων ἐν πᾶσι τοῖς
σεται καὶ	Βαναϊν	2 ἐν	ζῶν	βασίλειοις, ἀπὸ
αὐτὸς	ὁ βασιλεὺς	ὀνόματι Κυρίου	26 ὁ υἱὸς ἦν	τοῦ ποταμοῦ γῆς
ἐπὶ	Βαναϊν	τῶν ἡμερῶν ἐ-	τὸ ζῶν	ἄλλοφύλων, καὶ
36 γένοιτο οὕτως	30 ἀπέστρεψε	κείνων	αὐτὸ	ἕως ὅριον Αἰγύπ-
38 τὸν	31 Ἰωιάβ	3 αὐτὸς	27 αὐτῇ	του προσεγγίζον-
42 ἦλθε	32 ἀπέστρεψε	ὁ βασιλεὺς	τὸ ζῶν.	τες δῶρα, καὶ δου-
43 τῷ Ἀδωνία	33 τὴν	ἐκείνο		λεύοντες τῷ Σα-
44 του	34 (Ἰωιαθαὲ)	5 τῷ Σαλωμών ὁ	IV.	λωμών πάσας ἡ-
45 εἰς βασιλέα	35 τῷ Σαλωμών	Κύριος	2 ὁ	μῆρας ζωῆς αὐ-
τῷ	φρόνησιν.	6 (σου)	ὁ ἱερεὺς	του.
46 τῆς	III.	καθήμενον	3 Ἐλιαρέφ	23 καὶ ὀρνίθων ἐκ-
47 τοῦ υἱοῦ σου	35 ἀρχαίων υἱῶν	7 τὴν εἰσοδὸν μου,	3 Σεισά	λεκτά
αὐτοῦ	τὴν	καὶ τὴν ἐξο-	4 στρατείας	24 ἐν παντί
		δὸν μου	5 Ἀζαρίας	ἀπὸ θάψα καὶ

ἕως Γάης, ἐν
πᾶσι βασι-
λεύσι πέραν
τοῦ ποταμοῦ·

(25) Καὶ κατῴ-
κει Ἰούδας καὶ

Ἰσραὴλ πεποιθό-
τες, ἕκαστος ὑπὸ
τὴν ἄμπελον αὐ-
τοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν
συκὴν αὐτοῦ, ἐσ-
θιόντες καὶ πίνον-
τες, ἀπὸ Δὰν καὶ
ἕως Βηρσαβέ, πά-
σας τὰς ἡμέρας
Σαλωμών.

(26) Καὶ ἦν τῷ
Σαλωμῶνι τεσσα-
ράκοντα χιλιάδες
τοκάδες ἵππων εἰς
ἄρματα, καὶ δύο-
δεκα χιλιάδες ἵπ-
πῶν.

28 ἦγον

29 σοφίαν

φρόνησιν

30 ἡ σοφία

31 Ἐξραηλίτην

Ἡμᾶν

Χαλχάλ τὸν

Δαυαῖ

Μαούλ

καὶ ἦν ὀνομασ-
τός ἐν πᾶσι

τοῖς ἔθνεσι

κύκλῳ

33 περὶ

34 τὴν σοφίαν

V.

1 Χειράμ passim

πρὸς Σαλωμών·

ἦκουσε γάρ

ὅτι αὐτὸν ἐ-

χρισανεῖς βα-
σιλεῖα

3 Δαυὶδ τὸν πα-
τέρα μου

4 ἀπάντημα

6 ἔστωσαν

ἀνὴρ

κόπτειν ξύλα

7 ὁ δοῦς

8 Χειράμ

ἐπέσταλκας

σον εἰς

9 καὶ

ἐν τῇ θαλάσῃ

11 κόρων

μαχάλ

βέθ

12 ἐαυτῶν

13 Σαλωμών

16 τῷ Σαλωμῶν

ἐπὶ τῶν ἐρ-
γων,

πεντακόσιοι

τοῦ λαοῦ

18 τὰ ξύλα καὶ

τοὺς λίθους,

ver. 17 et 18,
seq. ver. 1.
cap. vi.

VI.

1 τῶν

καὶ ἀκοδομεῖ

τὸν οἶκον τῷ

Κυρίῳ

17 καὶ αἰρουνσιν

λίθους

18 οἱ Γίβλιοι,

38 Βουὺλ

καὶ ψκοδόμησεν

αὐτὸν ἐν ἐπ-
τά ἔτεσιν·

2 Σαλωμών

ἐξήκοντα πη-
χῶν

τριάκοντα

3 τοῦ οἴκου, καὶ

κατὰ πρόσωπον

ὑψος

δέκα πήχεις

πλάτος αὐ-
τοῦ

5 σὺν τοίχοις τοῦ

οἴκου κυκλό-
θεν θαβείρῃ

6 Καὶ ἐποίησε

πλευρὰς κυκ-
λόθεν

ἕξ πήχεων

διαχῶν πλάτος

διαστήματα

7 ἥκουσαι

8 εἰλικτὴ

τριώροφα

9 φατνώσει καὶ

διατάξει

10 ἔνδεδον

(11) Καὶ ἐγένετο

λόγος Κυρίου πρὸς

Σαλωμών, λέγων·

(12) ὁ οἶκος οὗ-
τος ὃν σὺ οἰκοδο-
μεῖς, ἐὰν οὐδένῃς

τοῖς προστάγμα-
σί μου, καὶ τὰ

κρίματά μου ποι-
ῇς, καὶ φυλάξῃς

πάντας τὰς ἐν-
τολάς μου ἀν-
ναστρέφῃσαι ἐν

αὐταῖς, στήσω τὸν

λόγον μου σὺν

σοῖ ὃν ἐλάλησα

πρὸς Δαυὶδ τὸν

πατέρα σου.

(13) Καὶ κατα-

σκηνώσῃ ἐν μέ-
σῳ υἱῶν Ἰσραὴλ,

καὶ οὐκ ἔγκατα-

λείψῃ τὸν λαόν

μου Ἰσραὴλ.

(14) Καὶ ψκοδό-

μησῇ Σαλωμών

τὸν οἶκον, καὶ συ-

νετέλεσεν αὐτὸν

16 τοῦ οἴκου

16 αὐτῷ ἔσωθεν

θαβείρῃ passim

17 πηχῶν

ὁ οἶκος· οὗτος

ὁ ναὸς ὁ ἔσω-

τατος.

(18) Καὶ διὰ κέδ-
ρου πρὸς τὸν οἶ-

κον ἔσω πλοκὴν

ἐπαναστάσεις, καὶ

πέταλα, καὶ ἀ-

νάγλυφα πάντα

κέδρινα· οὐκ ἐφαί-
νετο λίθος·

19 ἠποίμασε

20 Καὶ εἰς πρόσω-

πον τοῦ θα-
βείρ

κέδρου· καὶ πε-

ριεπύλησε Σα-

λωμών τὸν

οἶκον ἐνδοθεν

χρυσῷ ἀπο-

κλείστω· καὶ

παρήγαγεν ἐν

καθηνλώμασιν

χρυσίου

21 (22) Καὶ ὅλον

τὸ ἔσω τοῦ

θαβείρῃ πετά-

λωσε τῷ χρυ-

σίῳ

23 ξύλων κυπαρι-

σίνων

24 αὐτοῦ τὸ ἐν

δέκα ἐν πήχει

καὶ ἕως μέρους

25 Καὶ δέκα ἐν

πήχει·

χεροῦβ

τοῖς χερουβείμ

26 χερουβ

τοῦ χερουβ τοῦ

δευτέρου

27 ἔθηκεν

τὰ

ἢ

τοῦ ἐνός

ἢ

τοῦ χερουβ

αἱ

ἥπτετο

29 Καὶ

καὶ περίγλυφα

ἐγκύπτοντα

31 ἐκ

καὶ φλιάς πεν-

ταπλάς,

(32) καὶ δύο θύ-

ρας ξύλων πενκί-

λαιστής· καὶ τὸ

χείλος αὐτῆς ὡς

ἔργον χεῖλους πο-

φούνικας τὸ χυ-

σίον·

(33) Καὶ οὕτως

ἐποίησεν τῷ πυ-

λῶνι τοῦ ναοῦ·

φλιαὶ ξύλων ἀρ-

κεύθουν, στοαὶ τε-

τραπύλως.

34 Καὶ

35 Εἰσεκολαμμέ-

να

36 κατεργασμένης

(37) Ἐν τῷ ἔτει

τῷ τετάρτῳ ἔθε-

μελίωσεν τὸν οἶ-

κον Κυρίου ἐν

μηνὶ Ζεῖον, καὶ

τῷ δευτέρῳ μηνί,

ver. 38, seq. ver.

1.

VII.

ver. 1, ad 12,

seq. ver. 51.

14 τίμιος

εἰσῆλθῃ

16 χαλκᾷ·

21 Ἰαχούιν Βοός

19 ἐπιθέματα

καὶ τῶν ῥοῶν

πέντε στίχοι·

κύκλῳ ἐπὶ

τῆς κεφαλί-

δος τῆς δευ-

τέρας.

23 (22) Καὶ ἐπὶ

τῶν κεφαλῶν ἐρ-

γον κρινον, καὶ

ἐτελειώθη τὸ ἔρ-

γον τῶν στού-

λων.

23 αὐτὴν

συνεγμένοι

ἐκύκλῳ αὐ-

τὴν κύκλῳ

24 δύο στίχοι τῶν

ὑποστηρικτιῶ-

νων κεχυμέ-

νων ἐν τῇ χύ-

σει αὐτῆς ἐσ-

τώτες

25 καὶ ἡ θάλασσα

ἐπ' αὐτῶν

ἐπάνωθεν, καὶ

πάντα τὰ ὁ-

πίσθια εἰς

τὸν οἶκον.

(26) Καὶ τὸ πά-

χος αὐτοῦ πα-

λαιστής· καὶ τὸ

χείλος αὐτῆς ὡς

ἔργον χεῖλους πο-

τηρίου, βλάστος

κρινου, διαχιλίους

χοεῖς χωρύν-

τας.

27 τὰς Μεχωνῶν

δέκα

29 συγκλίματα

30 αὐτοῖς

30 αἱ ὁμίαι κεκ-

μέναι ἀπὸ

πέραν ἀνδρὸς

προσκειμένοι

(31) Καὶ στόμα

αὐτοῦ ἔσωθεν τῆς

κεφαλίδος ἀνωθὲν

ἐν πήχει, καὶ στό-

μα αὐτοῦ στοργ-

γυλοῦν· ποιήμα

οὗτος πήχεως, καὶ

ἡμίσει τοῦ πη-

χεῶς, καὶ γε ἐπὶ

στόματος αὐτοῦ

διατορεῖματα, καὶ

διπτήρα αὐτῶν

τετραγῶνα, οὐ

στοργύλα.

(32) Καὶ τέσσα-

ρες τροχοὶ εἰς ὑ-

ποκάτωθεν τῶν

διπτήγων

32 τοῦ πήχεως

33 καὶ αὐχένες αὐ-

τῶν

ἴσα

35 ἐξ αὐτῆς·

36 αὐτοῦ

37 τάξις μία

τέρμα ἐν

38 χυτρογαλοῦς

χυτρογαυλον

σεν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.	5 οἱ συντεταγμένοι ἐπ' αὐτὸν, σὺν αὐτῷ	καὶ βραχίονά σου τὸν ἐκτεταμένον	9 ἑτέρων σὺμπασαν τὸν	21 τοῦ συγκεκλεισμένου
2 ὁρμου	καὶ αὐτῷ	43 τῆς γῆς	Καὶ ἐγένετο	εἰς ὃ, τι οὖν
3 (4) Δέκα καὶ πεντε	καὶ οὐ ψηφισθήσεται	45 προσευχῆς αὐτῶν, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν	11 ὠκοδόμησεν, Σαλωμών	22 Θαρβεις ras-sim
6 ἐποίησε πηχῶν τριάκοντα αὐτῶν	ἀπὸ πλήθους Κυρίου	46 σοι ἐπαρεῖς ἐπ' αὐτοὺς bis τὴν	ver. 15 ad 22, seq. ver. 22, cap. x.	ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πιθῶνων, καὶ τῶνων
7 τὸ ἐποίησε, καὶ ὠρόφωσεν ἐν κέδρω ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ ἐδάφους	8 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης	τοῦ ἐχθροῦ καὶ	26 (23) Οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἐστηλωμένοι οἱ ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ πεντακόσιοι, ἐπικρατοῦντες ἐν τῷ λαῷ, οἱ ποιοῦντες ἐν τῷ ἔργῳ.	15 καὶ σὺν τὴν Μελω
8 αὐτῶν	9 ἐκεῖ	47 καὶ δεηθῶσί σου ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν	(24) Πλὴν θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβη ἐκ πόλεως Δαυὶδ πρὸς οἶκον αὐτῆς, ὃν ὠκοδόμησε σὺν τὴν Μελω.	καὶ σὺν τὴν Μελω
9 μέτρον ἀπελεκητων	10 Κυρίου	48 προσευξάνται	(25) Καὶ ἀνεβίβασε Σαλωμών τρεῖς καθόδους ἐν τῷ ἐναντιῷ ὅλοκαυτωμα, καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὃ ὠκοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔθυμα αὐτὸς εἰς πρόσωπον Κυρίου καὶ ἀπῆρτισεν σὺν τὸν οἶκον.	δάν, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν Ἑσέρ.
11 λιθοῖς	11 ἐδιναντο στήναι Κυρίου	49 τὴν προσευχὴν αὐτῶν, καὶ τὴν δέσιν αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίσιν αὐτῶν	Μωσῆ δούλου σου	Μαγδώ
12 καὶ ὠκοδόμησεν αὐλὴν οἴκου τὴν ἑσῶν τάτην τοῦ αἵλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.	(12) Τότε εἶπε Σαλωμών· Κύριος εἶπεν τῷ σκηνῶσαι ἐν γούφῳ.	50 ἡμάρτοσάν	ἐξ	(16) Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἀνέβη, καὶ κατελάβετο τὴν Γεζέρ, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺν τὸν Χανααῖον τὸν καθήμενον ἐν τῇ πόλει ἀπέκτεινεν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἀποστολάς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, γυναικὶ Σαλωμών.
VIII.	(13) Ὁκοδόμησα οἶκον κατοικήτηριον σοι, ἑδρασμα τῆς καθέρας σου αἰῶνος	51 εἰσιν	53 Μωσῆ δούλου σου	(17) Καὶ ὠκοδόμησεν Φαλωμών μὴν τὴν Γαζέρ, κατωτάτην,
1 συναπίας κεφαλὰς τῶν ῥάβδων, ἐπλημένους τῶν πατέρων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών	17 Δαυὶδ	56 ἂ	Μωσῆ δούλου αὐτοῦ	κατωτάτην,
ἀνεγκεῖν	19 οὐ σὺ	57 ἀποστρέψαιτο	58 πρὸς	(18) Καὶ τὴν Βαλαθ, καὶ τὴν Θεορμάθ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
2 καὶ ἐξέκκλησι-ἀθήσαν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ	22 ἔστη	59 μου οὐς σου αὐτοῦ.	60 ὁ	(19) Καὶ ἐν τῇ γῇ πάσας τὰς πόλεις σκηνωμάτων, αἵ ἦσαν τῷ Σαλωμών, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἐν τῷ Ἀμορραίοι, καὶ τοῦ Χετταίου τοῦ
Ἀθανεῖμ	24 ὅσα ἐλάλησας αὐτῷ	61 τὸν	62 μετ' αὐτοῦ	21 ἠδύναντο δουλείας
ἐν τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ ὁ μὴν ἐβδόμηκος-τὸς ἔβδομος.	26 πιστῶθῃ ὃ ἐλάλησας τῷ δούλῳ σου	63 εἰκοσι καὶ δύο καὶ	64 καὶ τὸ δῶρον bis	22 εἰς αὐτοῦ
3 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ	28 προσευχὴν δούλου σου καὶ τῆς δεήσεως καὶ ἀνερωγμένους νυκτός καὶ ἡμέρας	65 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν ἐορτήν	66 ἀπῆλθον πᾶσι.	αὐτῷ πῶν ἀρμάτων
4 ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καὶ πάντα	29 ἀνερωγμένους νυκτός καὶ ἡμέρας	67 αἰμαθ	IX.	25 πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ, σκευὴ ἀργυρᾶ, καὶ ἐνιαυτὸν
καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται	30 φωνῇ προσευχάνται τῷ	68 καὶ ἐπτά ἡμέρας, τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας	1 οἰκοδομῶν	26 Καὶ συνέλεξε Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππους
5 Σαλωμών, καὶ πᾶσα συναγωγὴ	33 πρὸς σέ, bis	69 ἀπῆλθον πᾶσι.	2 αὐτῷ	καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
	34 ἀποστρέψεις	70 ἀπῆλθον πᾶσι.	3 Κύριος πρὸς αὐτὸν	
	36 σου,	71 πᾶσι.	ἐμοῦ	
	37 ἐν τῇ γῇ ἰκτερός ἐκθλινεῖ πάντα	72 πᾶσι.	ἐγείσα	
	38 παντὸς λαοῦ σου Ἰσραὴλ	73 πᾶσι.	4 μον	
	39 πάσας	74 πᾶσι.	5 ἐπὶ	
	40 αἶ	75 πᾶσι.	τῷ	
	41 Ἰσραὴλ καὶ ἔλθῃ ἀπὸ γῆς μακρόθεν ἐνεκα ὀνόματός σου, ὅτι ἀκούσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν ισχύουσαν,	76 πᾶσι.	8 ἐνεκα	
		77 πᾶσι.	9 τὸν	

23 τῶν ἱππῶν Σαλωμων
29 ἄρματα ἐξ Αἰγυπτου
Χεττιεῖμ

XI.

1 φιλογύναιος ἦν πολλὰς καὶ Ἰδουμαίας, Συρίας
4 γῆρας καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν ἐτέρων
3 ἐκλιναν αὐτὸν
7 ἐν τῷ ὄρει δ' ἐπὶ πρόσωπον Ἱεροσολιμ
Μελχὶμ καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων.
5 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμων ὀπίσω τῆς Ἀστάρτης βδελύγματος Σιδωνίων, καὶ ὀπίσω τῶν βασιλέων αὐτῶν, εἰδῶλον υἱῶν Ἀμίων.
6 καὶ
10 φυλάξαι, καὶ
11 τὰ προστάγματα μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου
15 τὸν δυνάμειον οὐ
16 ἐκάθητο ἐκ τῆς Ἰδουμαίας
18 ἀπὸ Φαράν εἰς Αἴγυπτον καὶ γῆν ἔδωκεν αὐτῷ
19 τὴν
22 (23) Καὶ ἤγειρε Κύριος Σατάν τῷ Σαλωμων τὸν Ῥαζών, υἱὸν Ἐλιαδάεθ τὸν Βαραμειθ Ἀδαδέερ βασιλέα Σουβί, κύριον αὐτοῦ.
(24) Καὶ συνήθροισαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἡν ἄρχων συστρέμματός ἐν τῷ ἀποκτείνειν Δαυὶδ αὐτὸς καὶ ἐπορεύ-

θησαν Δαμασκόν, καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Δαμασκῷ.
(25) Καὶ ἐγένετο ἀντικείμενος τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμων
26 Σαριδὰ (καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαρουά, γυνὴ χήρα), καὶ ὕψωσεν χεῖρα ἐν τῷ βασιλεῖ
27 καὶ
29 Ἀχιάς bis
31 ῥήγματα
33 κατέλειπε ἐνώπιον Κυρίου αὐτῶν διακριβείας μου, καὶ κρίσεις μου
34 ὅλην τὴν βασιλείαν ὃς ἐφίλαξεν ἐντολάς μου, καὶ ἀκριβασμόν
38 ποιήσεις τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ προστάγματα μου, καὶ δώσω σοι τὸν Ἰσραὴλ.
(39) Καὶ κακούχησεν τὸ σπέρμα Δαυὶδ διὰ ταῦτα, πλὴν οὐ πάσας τὰς ἡμέρας
40 Ἱεροβοάμ Σουσακαίμ
41 γεγραμμένα
42 ἐβασίλευσε

XII.

1 ὁ ἥρχετο
(2) Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβατ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως Σαλωμων, καὶ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου.
(3) Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἐκάλεισαν αὐτὸν καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκ-

κλησία Ἰσραὴλ.
5 Ἀπέλθατε τριῶν ἡμερῶν
6 παρήγγειλεν Ῥοβοὶμ
7 καὶ εἴψεις αὐτοῖς
8 ἐγκατέλειπε passim
9 λαλήσασι
10 ὑπὲρ τὴν ὁσφύν
14 καὶ συνελάλησε πρὸς αὐτούς
15 Κύριος
16 λόγον
εἰς τὰ σκηνώματα σου Ἰσραὴλ
(17) Καὶ υἱὸν Ἰσραὴλ τῶν καθημένων ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ πᾶς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄρμα
20 εἰσήγαγον τοῦ νεκρομαίοντος αὐτοῦ
21 ὀγδοήκοντα
24 μὴ πολέμησατε ἀναστρέφεται αὐτοῦ
26 τὸν
27 θυρίας καὶ ἐπιστραφίσκονται πρὸς Ῥοβοάμ βασιλέα Ἰούδα
28 καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς οἱ ἀνηγάγον
33 ἐν Βαιθὴλ ἑαυτοῦ.

XIII.

1 παρεγένετο ἐξ Ἰούδα
2 ἐπιθύσει
3 ἔδωκεν
4 ἑαυτόν
6 καὶ πρόσευξαι περὶ ἐμοῦ
9 ἐν λόγῳ Κυρίου
11 κατῴκει
12 ἀπῆλθεν ἐξεληθὼν
15 εἰς τὴν οἰκίαν
17 οὐ
ἐκεῖ ἄρτον
18 μοι, ἐπίστρεψαι φάγεται πίεται

19 σὺν ἑαυτῷ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐπιεν ὕδωρ.
23 τῷ προφῆτῃ
26 καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Κύριος τῷ λέοντι, καὶ συνέτριψεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ
(27) Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῷ λέγειν ἑπιστάστέ μοι τὴν ὁδὸν καὶ ἐπέσταν.
29 καὶ ἦλθεν τοῦ προφῆτου τοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ κόψασθαι καὶ
30 Καὶ ἀνέστησεν τὸ νεκρομαίον αὐτοῦ ὁ προφῆτης τοῦ θάψαι αὐτόν
32 τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ.

XIV.

(1) Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώστησεν Ἀβιά υἱὸς Ἱεροβοάμ.
(2) Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοάμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀνάστηθι, καὶ ἄλλοιωθήσῃ, καὶ οὐ γνώσκονται ὅτι σὺ γυνὴ Ἱεροβοάμ, καὶ πορευθήσῃ εἰς Σηλώ. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ Ἀχιά ὁ προφῆτης αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ τὸν λαόν σου.
(3) Καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τὴν ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλυρίδια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφίδας, καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσθαι πρὸς αὐτόν αὐτὸς ἀναγγελλίῃ σοι τί ἔσται τῷ παιδί.
(4) Καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ

Ἱεροβοάμ. Καὶ ἀνέστη, εἰς Σηλώ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Ἀχιά, καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἡμβλυνώπων οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ γῆρου αὐτοῦ.
(5) Καὶ Κύριος εἶπεν πρὸς Ἀχιά ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ εἰσέρχεται τοῦ ἐκκηνησάσαι ῥῆμα παρά σου περὶ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἄρρωστος ἔστιν κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λαλήσεις πρὸς αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσερχεσθαι αὐτήν, καὶ αὕτη ἀπεξέηνουτο.
(6) Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιά τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσέρχομένη αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, καὶ εἶπεν, εἰσελθε, γυνὴ Ἱεροβοάμ, ἵνα τί σὺ τοῦτο ἀπεξέηνουσαι; καὶ ἐγὼ εἰμι ἀπόστολος πρὸς σκληρὸς.
(7) Πορευθεῖσα εἰπὸν τῷ Ἱεροβοάμ, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ Ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ, καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.
(8) καὶ ἐρρήξα σὺν τῷ βασιλείῳ ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔδωκα αὐτὸ σοι, καὶ οὐκ ἐγένου ὡς ὁ δούλος μου Δαυὶδ, ὃς ἐφίλαξεν τὰς ἐντολάς μου, καὶ ὡς ἐπορεύθη ὅτι καρδία αὐτοῦ, ποιῆσαι ἕκαστον το εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
(9) καὶ ἐπονεύσω τοῦ ποιῆσαι παρὰ παντός ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν σου, καὶ ἐπορεύθης, καὶ

ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἐτέρους, χω-
νευτὰ, τοῦ παροργί-
σαι με, καὶ ἐμέ
ἐρριψας ὀπίσω
σωμάτων σου,
(10) διὰ τοῦτο
ἐγὼ ἄγα κακίαν
πρὸς σε εἰς οἶκον
Ἰεροβοάμ, ἐξο-
λεθρεύσω τὸν Ἰε-
ροβοάμ ποιοῦντα
πρὸς τοίχον, ἐχό-
μενον, καὶ ἐγκα-
ταλελειμμένον ἐν
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπι-
λέξω οἶκον Ἰερο-
βοάμ, καθὼς ἐπι-
λέγεται ἡ κόπρος,
ὥς τελειωθῆναι
αὐτόν.

(11) Οἱ τεθνηκό-
τες τοῦ Ἰεροβοάμ
ἐν τῇ πόλει, κα-
ταφάγονται οἱ κύ-
νες, καὶ τὸν τεθ-
νηκότα ἐν τῷ ἄγ-
ρῳ καταφάγονται
τὰ πετεινά τοῦ
οὐρανοῦ, ὅτι Κύ-
ριος ἐλάλησεν.

(12) Καὶ σὺ ἀνα-
στᾶσα πορεύθητι
εἰς τὸν οἶκόν σου
ἐν τῷ εἰσερχεσ-
θαι πόδα σου τὴν
πόλιν, αὐθιαν εἰ-
σὶ τὸ παιδάριον.
(13) Καὶ κόνου-
ται αὐτὸν πᾶς
Ἰσραὴλ, καὶ θά-
ψουσιν αὐτόν, ὅτι
οὗτος μόνος εἰσε-
λεύσεται τῷ Ἰε-
ροβοάμ πρὸς τάφον
ὅτι εὐρέθη ἐν αὐ-
τῷ ῥήμα καλὸν
περὶ τοῦ Κυρίου
Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν
οἴκῳ Ἰεροβοάμ.

(14) Καὶ ἀναστή-
σει Κύριος ἐαυτῷ
βασιλέα ἐπὶ Ἰε-
ραὴλ, ὃς πληθεύ-
σιν τὸν οἶκον Ἰεροβο-
αμ ταύτῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ καὶ τί, καὶ νῦν;

(15) Κύριος πλη-
θεύει τὸν Ἰσραὴλ
καθὰ κινεῖται ὁ
κίλκαμος ἐν τῷ
ὕδατι· καὶ ἐκτί-
λει τὸν Ἰσραὴλ
ὑπὸ ἄνω τῆς χθο-
νὸς τῆς ἀγαθῆς
ταύτης, ἥς ἔδωκε
τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν· καὶ λιμνήσει
αὐτοὺς ἀπὸ πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ,

ἀν' οὗ ὅσον ἐποί-
ησαν τὰ ἄλσῃ αὐ-
τῶν, παροργίζον-
τες τὸν Κύριον.
(16) Καὶ παρα-
δώσει Κύριος τὸν
Ἰσραὴλ χάριν ἁ-
μαρτιῶν Ἰεροβο-
αμ, ὃς ἤμαρτεν,
καὶ ὃς ἐξημαρτεν
τὸν Ἰσραὴλ.
(17) Καὶ ἀνέστη
ἡ γυνὴ Ἰεροβοάμ,
καὶ ἐπορεύθη εἰς
τὴν Σαρὶρ, καὶ
ἐγένετο ὡς εἰσηλ-
θεν ἐν τῇ προθύ-
ρῃ τοῦ οἴκου, καὶ
τὸ παιδάριον ἁ-
πέθανε.

(18) Καὶ ἔθανεν
αὐτόν, καὶ ἐκό-
ψαντο αὐτόν πᾶς
Ἰσραὴλ κατὰ τὸ
ῥήμα Κυρίου, ὃ
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
δοῦλου αὐτοῦ Ἀ-
χιά τὸν προφήτου.
(19) Καὶ περισ-
σόν ῥημάτων Ἰε-
ροβοάμ ὅσα ἐπο-
λέμῃσιν, καὶ ὅσα
ἐβασίλευσεν, ἰδοὺ
αὐτὰ γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίου ῥη-
μάτων τῶν ἡμε-
ρῶν τῶν βασι-
λέων Ἰσραὴλ.

(20) Καὶ αἱ ἡμέ-
ραι ἃς ἐβασίλευ-
σεν Ἰεροβοάμ,
εἴκοσι δύο ἔτη· καὶ
ἐκοιμήθη μετὰ
τῶν πατέρων αὐ-
τῶν, καὶ ἐβασί-
λευσεν Ναβάζ υἱ-
ὸς αὐτοῦ· ἀντ' αὐ-
τοῦ.

21 (καὶ)
Ἀμανίτις
22 παρέβηλυσαν
(καὶ)
23 καὶ αὐτοὶ
25 Σουσαίμ
26 Ἀδρααζάρ
καὶ ἔλαβεν
27 ὁ βασιλεὺς Ῥο-
βοάμ
ἀντ' αὐτῶν ὅπ-
λα χαλκᾶ
28 τοῦ
29 θῆραν
29 ὅσα
31 καὶ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐ-
τοῦ Νααμὰ ἡ
Ἀμανίτις.

XV.

2 ἐν

3 πάσαις
Δαυὶδ
4 ὁ Θεὸς αὐτοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ
5 ἐκτὸς ἐν ῥήματι
Οὐρίου τοῦ
Χετταίου.
(6) Καὶ πόλεμος
ἦν μεταξὺ Ῥοβο-
αμ, καὶ μεταξὺ
Ἰεροβοάμ πάσας
τῆς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτῶν
7 ὅσα
βιβλίου
9 Καὶ ἐν ἔτει
10 Μααχά
13 Μααχά
αὐτοῦ
τοῦ
18 Τὰ β' ἐν Ῥαμὰ
19 ὁμών
20 τῶν
ἐπάταξεν
Χενερὲθ
21 Ῥαμὰ passim
καὶ
22 τῷ λαῷ
Ἀνακείμ
23 καὶ πάντα ἃ
βιβλίου
γῆρους
24 τοῦ
ἐβασίλευσεν
25 Ναδάβ passim
ἐπὶ
δύο ἔτι
27 Ἰσαχάρ
ἐπάταξεν αὐτόν
Βαασά
29 τὸν σύμπαντα
ἕως τοῦ ἐξολοθ-
ρεῦσαι αὐτόν
30 ὃς ἡμαρτε. καὶ
ὡς
31 ὅσα
(32) Καὶ πόλε-
μος ἦν μεταξὺ
Ἀσά, καὶ μεταξὺ
Βαασά βασιλέως
Ἰσραὴλ πάσας
τὰς ἡμέρας αὐτῶν.
33 πάντα.

XVI.

1 Ἰηοὺ passim
5 ὅσα
ἐπὶ
τῶν
6 (ἐν τῷ εἰκοστῷ
ἔτει βασιλείως
Ἀσά.)
7 τοῦ προφήτου
καὶ ἐπὶ
καθὼς ὁ οἶκος
8 Ἐν ἔτει εἴκοσ-
τῳ καὶ ἑκτῷ
ἐπὶ τοῦ Ἀσά
βασιλέως Ἰου-
δα

8 ἐβασίλευσεν
Ἡλὰ υἱὸς Βα-
ασά
ἐν Θερσαῖ δύο
ἔτη·
9 παῖς αὐτοῦ
Ἀρσά
10 ἐν ἔτει εἰκοστῷ
καὶ ἐβδόμῳ
τοῦ Ἀσά βα-
σιλέως Ἰου-
δα
11 ἐπάταξεν ὅλον
τὸν οἶκον (αὐ-
τοῦ) τοῦ Βα-
ασά· οὐχ ὑπέ-
λειπεν αὐτῷ
οὐρῶντα πρὸς
τοίχον, καὶ
ἀγχιστῆς αὐ-
τοῦ, καὶ ἐταί-
ρον αὐτοῦ
12 ἐξέτριψεν Ζαμ-
βρί
Κυρίου
13 ἡμαρτον, καὶ
ὡς ἐξημαρτον
τοῦ
14 καὶ πάντα
14 (15) Ἐν ἔτει
εἰκοστῷ καὶ ἐβδό-
μῳ τοῦ Ἀσά βα-
σιλέως Ἰουδα
15 (καὶ)
ἐβασίλευσε
Ζαμβρί ἐπὶ
ἡμέρας ἐν
Θερσαῖ
τῇ
18 εἰσπορεύεται
ἐν πυρὶ
19 τοῦ
αἰς ἐποίησεν
20 ἐπὶ βιβλίου
21 τὸ
22 Καὶ ὑπερίσχυ-
σεν ὁ λαὸς ὁ
ἀκολουθῶν τῷ
Ἀμβρί, καὶ
ἠττήθη ὁ λα-
ὸς ὁ ὢν ὀπί-
σω
23 ἔτει τοῦ Ἀσά
βασιλέως Ἰου-
δα
24 ἐπεκάλεσε
Σομηρῶν
26 τῇ
27 ἦν ἐποίησεν,
28 ἐβασίλευσεν
29 Ὁ δὲ
ἐν ἔτει τριακο-
στῷ καὶ ὀγ-
δόῳ τοῦ Ἀσά
βασιλέως
Ἰουδα· βασι-
λεύσας δὲ
30 υἱὸς Ἀμβρί
34 Ἀβειρών
τῷ.

XVII.

2 Λόγος
5 Καὶ ἐπορεύθη
6 καὶ κρέας
ἄρτων καὶ κρέας
8 λέγων
9 πορεύθητι
καὶ καθήσῃ ἐκεῖ·
12 ξυληρία
αὐτὸ
13 Ἠλιὸν
ἐν πρώτοις
14 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
προσώπων
15 κατὰ τὸ ῥήμα
Ἠλιού
αὐτὸς καὶ αὐτὴ
(καὶ) ἀπὸ τῆς
ἡμέρας αὐ-
τῆς
17 τὰ ῥήματα
οὗ
18 τὰς
19 ἀνήγαγεν
αὐτοῦ
22 καὶ ἤκουσε Κύ-
ριος ἐν φωνῇ
Ἠλία
καὶ ἀπεστραφη
ἡ ψυχὴ τοῦ
παιδαρίου
πρὸς ἐγκατον
αὐτοῦ, καὶ
ἐξήσεν.
23 ἔλαβεν Ἠλιὸν
τὸ παιδάριον,
καὶ
24 τούτου
εἶ.

XVIII.

2 ἦν
κραταῖος
5 εἰς τὸ πεδίον
τὰς
πάντας
εὐρομεν
6 αὐτοῖς
ἄλλῃ μόνος
7 ἀπῆλθεν
8 εἶπον
9 δύο σεις
χειρας
10 ἀπέσταλκέ (με)
τὰς χώρας αὐ-
τῆς, καὶ τὴν
βασιλείαν
11 πορεύου
καὶ
13 Καὶ
ἀγγηγέλη
ἄνδρας
αὐτοὺς ἐν ἄρτε
14 καὶ
με·
16 συνάντησιν
18 ὁ
19 πρὸς τὸ
καὶ τοὺς προφῆ-

τας τοῦ Βάαλ τετρακοσίους καὶ πενήκον- τα	7 ἀνάστηθι	τι τοῦ λαοῦ	ἐπιστρέψαντος	23 ἐν στόματι
20 συνήγαγε	8 τῇ	13 Ἐυλόγησε Να- βουθαί	ἀνέεισιν	24 Χαγανά
21 πάντα τὸν λαὸν	10 ἐξήλωσα	15 ὅτι λελιθοβό- λῃται Ναβου- θαί καὶ ἀπέ- θανεν	23 εἶπαν πρὸς αὐ- τόν·	τοῦτο παρήλθε παρ' ἐμοῦ λαλήσαι
Κύριός ἐστιν ὁ αὐτὸς	11 ἐν τῷ ὅρει ἐνώ- πιον Κυρίου καὶ	Ἰεζάβελ	Κύριος ὁ	25 ἐν ταμείον ταμείον
αὐτῷ	Κύριος παρε- λεύσεται	16 Ἀχάαβ, καὶ κα- τέβη	αὐτῶν	26 Ἀμμών τὸν ἄρ- χοντα
23 καὶ δώσω ἐπὶ τὰ ξύλα	12 κακεὶ Κύριος	18 ἀπάντησιν	25 ἀπὸ σοῦ	πρὸς
24 θεοῦ	13 ἐαυτοῦ	19 οἱ κύνες καὶ αἱ ῥες	αὐτῶν	νίου
εἶπαν	14 ἐξήλωσα	24 καταφάγονται bis	27 καὶ δικήθησαν ἀπάντησιν	27 καὶ εἶπον· τάδε λέγει ὁ βα- σιλεὺς· θέσθε ἐσθιέτω
25 ἐπικαλεῖσθε	15 (ἐκεῖ)	25 ἐπράθη	28 πρὸς βασιλέα (ὁ)	28 ἐλάλησε
26 ὃν ἔδοκεν αὐ- τοῖς	16 Ἰηοῦ passim	27 οὐ	29 αὐτοὶ	Καὶ εἶπεν· ἀκού- σατε, λαοὶ πάντες.
28 τὸ κρίμα	ἂπὸ Ἀβελμα- ουλά	29 καὶ	ἐβδόμη ἡμέρα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ	30 ὁ
29 ἐγένετο ὡς πα- ρήλθε	19 βοῶν	ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.	31 εἶπαν πρὸς αὐ- τὸν παῖδες αὐτοῦ· ἰδοὺ δὴ οἰκοῦ οὖν	31 δύο
ἐπροφήτευσαν	20 ἐπέδραμεν	XXI. (XX.)	οἶκου	32 εἶπον,
καὶ οὐκ ἦν φω- νὴ, καὶ οὐκ ἦν ἰκρόσας	καὶ τὴν μητέρα μου	1 υἱὸς Ἄδερ βασι- λεὺς Συρίας συνήθροισε	32 ἔθηκαν	33 ἀπέστρεψαν
30 καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον	21 τὸ ζευγὸς ἤψηνεν αὐτά.	2 ἀγγέλους	εἶπαν	34 τὴν χεῖρα
Κυρίου τοῦ κα- τεσκαμμένον	XX. (XXI.)	3 τὰ καλὰ	ζητῶ μου	35 ἐκ bis
31 Ἰακώβ	1 ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα	4 ὁ	33 ἐσπεύσαντο ἀνέλεξαν (λέγει)	36 ἐν τῇ παρεμβο- λῇ
36 Καὶ ἐγένετο κα- τὰ ἀνάβασιν τοῦ δώρου	ἦν εἰς	5 (πρὸς αὐτόν)·	35 με δὴ·	ἐκάστος ἀποτρεχέτω
σήμερον γινώτω- σαν	2 ἐγγίων	ἀπέστρεψα σου	39 ὁ βασιλεὺς πα- ρεπορεύετο τὸν ἄνδρα τοῦ- τον	37 ἦλθεν
37 γινώτῳσαν (μόνος)	4 Καὶ ἦλθεν Ἀ- χάαβ πρὸς οἶκον αὐτοῦ,	7 τὸ χρυσίον μου, καὶ τὸ ἀργύ- ριόν μου	41 ἔγνω	38 ἄρμα αὐτοῦ
ἐπέστρεψας	καὶ ἐκλελυ- μένος ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὡς ἐλά- λησε πρὸς αὐ- τὸν Ναβουθαί	9 τῷ βασιλεῖ·	42 ἐξηγάγε	42 Ἰωσαφάτ
38 καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χόνιν.	ὁ Ἰεζραηλῆ	ἀνέστρεψαν	43 πρὸς οἶκον αὐτοῦ.	43 ἐνάπιον
39 εἶδαν	καὶ εἶ- πεν· οὐ δώ- σω σοι κλη- ρονομίαν πα- τέρων	10 ἀνταπέστειλε ποῦσαισάν· οἱ θεοὶ προσθεῖναι	41 ἔγνω	46 καὶ ὅσα ἐπο- λέμην, οὐ· χαί τῶν
καὶ ἔπεσαν	7ης, καὶ εἶ- πεν· οὐ δώ- σω σοι κλη- ρονομίαν πα- τέρων	12 ὡς	2 ἐγένετο	(46) Καὶ περισ- σὸν τοῦ ἐνδιη- λαγμένου, ὁ ὑπε- λείφθη ἐν ἡμέ- ραις Ἀσά πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέλεξεν ἀπὸ τῆς γῆς.
εἶπαν	8 πρὸς	13 τῇ	4 εἰ	(47) Καὶ βασι- λεὺς οὐκ ἦν ἐν Ἐ- δὼμ ἐστηλωμέ- νος.
ἐστιν	5 πρὸς αὐτόν· Ἰε- ζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,	πάντα	πόλεμον	(48) Καὶ ὁ βα- σιλεὺς Ἰωσαφάτ, ἐποίησεν νῆας θαρσεῖς, τοῦ πο- ρευθῆναι Ὠφει- ραεῖ εἰς χρυσίον, καὶ οὐκ ἐπορεύθη- σαν, ὅτι συνετρί- βησαν νῆες ἐν Ἀ- σεῶν Γαβέρ.
40 μηθεὶς	6 ἀντὶ τοῦτον	εἰς χεῖρας σὰς σήμερον	5 πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ·	(49) Τότε εἶπεν Ὁχοζίας υἱὸς Ἀ- χάαβ πρὸς Ἰωσα- φάτ· πορευθήτω- σαν δούλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου ἐν ταῖς ναυ- σί· καὶ οὐκ ἤθε- λῃσεν Ἰωσαφάτ
Κεῖσῶν	7 βασιλείαν	15 τοὺς παῖδας τῶν ἀρχόντων	6 ὥστε	52 καὶ
41 πρὸς	8 πρὸς	καὶ δύο	εἶπαν	53 ἐνώπιον.
42 εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου	οἱ ἐν τῇ πό- λει αὐτοῦ	σὺμπαντα	ὅτι	
43 ἐαυτοῦ	10 καθίστατε	17 παιδάρια ἄρ- χόντων	7 τὸν	
Καὶ ἀνέβη	Ἐυλόγησε	ἀπείστειλεν υἱὸς Ἄδερ, καὶ ἀ- νήγειλαν αὐ- τῷ	Ἄρα	
44 τῷ	11 καθήμενοι	18 συλλάβετε	οὐκ ἔτι	
45 ὥς	καθὰ	ἐξήλθον	8 ἐπὶ	
ὁ	γέγραπται	συλλάβετε	τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ	
ἐπορεύθη	12 κεφαλῇ	19 τὰ παιδάρια ἀρ- χόντων	Ἰεμὰ passim	
46 ἐγένετο	13 ἦλθον	20 σὺν ἰππεύσι τι- σί	11 Χανανά	
τοῦ ἔλθειν.	οἱ ἄνδρες τῆς ἀ- ποστασίας τοῦ Ναβου- θαί κατέναν-	21 ἐν Συρία πλη- γὴν μεγάλην	12 προσφήτηνεν	
XIX.		22 αὐτῷ	15 ὁ βασιλεὺς αὐτῷ πρὸς αὐτόν·	
1 πᾶντας			εὐδοῶσιν	
2 ἄγγελον			καὶ δώσει	
Ἡλίας			16 ἔτι δις	
ποιήσαισάν			17 ἀναστρεφέτω	
οἱ θεοὶ			18 ὁ	
προσθεῖναι			19 τὸν Κύριον	
τὴν ὥραν ταύτην			τοῦ	
3 ἐαυτοῦ			20 εἶπεν	
τὴν			22 Κύριος πρὸς αὐ- τόν	
4 Κύριε				

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

ΚΕΦ. I.

ΚΕΦ. Ι.	ἐβασίλευσεν Ἰω- ράμ ἀδελφὸς αὐ- τοῦ ἀντ' αὐτοῦ, ἐν ἔτει δευτέρῳ Ἰω- ράμ υἱοῦ Ἰωσα- φάτ βασιλέως Ἰούδα, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ υἱός.	26 αὐτοῦ 27 ὑπέστρεψαν.	11 συνάξει 12 ἀγαθοὶ Ναεβα- νὰ οὐ	3 (ἰδοὺ) 6 ἐποίησεν ἀκου- στην
2 ἐπερωτήσατε τῇ			13 πάτερ	7 ἐαυτῶν ter.
3 ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι		IV.	15 εἰς πρόσωπον δὴ	8 καὶ ἐκρύβαν
4 (σου) (ἐκεῖ)		1 ὁ (μου) αὐτῷ	17 ζεύγους	10 δεδεμένους
5 ἐπαστρίφητε		2 πρὸς αὐτὴν	18 ἀπὸ τῆς γῆς· θυσίαν	12 ἱμῖν (καὶ) ἐξήλθον καὶ ἐξελευσό- μεθα
6 ζητήσαι τῇ	18 ὅσα ἐπὶ βιβλίου.	3 σου 4 πάντα 5 ἀπ'	19 ἱλασθήσεται Χεβραθὰ (Ἰσραὴλ)	13 ἀπὸ
8 ἔστιν οὗτος (ἡγούμενον) καὶ ἦλθε	II.	7 ἀνέστη αὐτῆς ἐαυτῆς	20 ὧν	16 καὶ δίμετρον κριθῶν σίκ- λου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου
9 (ἡγούμενον) καὶ ἦλθε	1 τὸν Ἥλιον ἐν συνασεισμῷ	9 ἔγνωνκα ὑπολοίπων	21 εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ εἶπεν· εἰ- ρήνη·	17 ἐπὶ ἐπὶ τῆς πόλης· καθὼς
10 τοῦ	2 Κύριος ἀπέστεί- λέ	12 Γιεζεί passim Σουναμίτιν pas- sim	22 τοῦτο	18 καθὼς αὕτη
11 προσέθηκεν καὶ ἀνέβη	3 εἰς (οἱ υἱοὶ τῶν προ- φητῶν)	13 μου εἰμι ἐγὼ 14 (οὐκ ἔστιν)	23 Ναϊμάν· οὐκ οὐκ ἐβιάσατο αὐ- τόν, καὶ ἔδη- σε διτάλαν- τον	19 ὅψῃ 20 αὐτῷ.
12 τοῦ εἰμι	4 ἁπάνωθεν	15 Καὶ εἶπεν· κά- λεσον αὐτὴν		VIII.
13 προσέθηκεν πεντηκόνταρχον τρίτον ἀναβάς (πρὸς αὐτὸν) ἑαυτοῦ	5 ἁπάνωθεν ἔγνωνκα	16 ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ	24 καὶ ἐπορεύθη- σαν	2 ἐπορεύθη
14 καὶ τοὺς πεντή- κοντα αὐτῶν τῶν δούλων σου	9 (με) πρὸ τοῦ	21 ἔνεγκεν 24 ἐαυτῆς	26 σύναντησίν σου; (καὶ)	3 τῶν αὐτῆς ἑαυτῆς
16 ὡς ἂν ἐπαπέσ- τειλας ἐπερωτήσαι τῇ	10 (σε) 14 Κύριος ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔδαν	26 ἀπάντησιν 27 τὸν 31 ἐπέθηκε ἀπάντησιν	27 τοῦ.	4 ἐλάλησε μοί
πὰρ τὸ μὴ εἰ- παί Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, τοῦ ἐκζητήσαι ἐν ῥήματι αὐ- τοῦ	15 ἔδαν πρὸς αὐτοὺς	32 κεκοιμημένον 33 αὐτῶν 34 ἑαυτοῦ bis 35 ἑαυτοῦ 36 αὐτὴν 37 ἐπέπεσεν 38 οἱ 39 ἔψημα ἐλθῶν ἐν ἡμῶν ἐνέχεαν ἐν ἡμῶν 41 ἐμβάλλετε 42 Βααλσαλίσά ἄρτους Βακελλέθ 44 Καὶ ἔδωκεν εἰς πρόσωπον αὐ- τῶν.		6 ἐγκατέλειπεν 7 ἡρῳάσκει 8 ἀπάντησιν 9 ἀπάντησιν 10 πρὸς αὐτὸν αὐτῷ ζῶν 13 (ὡ κύριε) 14 ὅ, 16 βασιλέως bis (καὶ) βασιλέως 19 αὐτῷ 20 τῆς ἑαυτοῦ 21 νυκτός 22 ὑποκάτωθεν 25 βασιλέως Ἰού- δα 26 ἦν 27 γαμβρὸς γὰρ οἴκου Ἀχαάβ ἔστι
17 (Ὁχοζίας) καὶ Ἰωράμ υἱός Ἀχαάβ ἐβασίλευ- σεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δέκα δύο, ἐν ἔτει ὀκτωκαίδεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασι- λέως Ἰούδα, καὶ ἐποίησε τὸ πονη- ρὸν ἐνώπιον Κυ- ρίου, πλην οὐχ ὥς οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ, οὐδ' ὥς ἡ μή- τηρ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστρεψε τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν ὁ πα- τήρ αὐτοῦ, καὶ συνέτριψεν αὐτάς· πλην ἐν ταῖς ἁμαρ- τίαις οἴκου Ἱερο- βοάμ, ὃς ἐξήμαρ- τε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀ- πέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Κύριος εἰς τὸν οἶ- κον Ἀχαάβ. Καὶ	17 ὅτου 18 ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτοὺς ἱμῖν			28 Ῥαμωθ 29 (πρὸ) οἱ Σύροι Ῥαμωθ βασιλεὺς Ἰού- δα.
	III.	V.		IX.
	4 ἐπέστρεψε 11 εἰ 12 οὐ κατέβησαν 13 πρὸς παρερχομένους δοῦναι 15 (ἰδε) λάβετέ 17 πίετε 19 τὴν καὶ πᾶσαν πό- λιν ἐκλεκτὴν ἐμφράξετε 21 ἐπάνω 22 ὥσπερ 25 ὕδατος σφενδονισταὶ	1 τῆς τῇ 6 ἐκ 7 ὁ ἑαυτοῦ ἐκ 8 ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἑαυτοῦ 9 τῆς τοῦ 10 πρὸς αὐτὸν καθαρίσθητι 11 Κυρίου	1 ἀπαίξω 20 εἶδαν 25 περὶ τέσσαρες κάβροι (πεντηκοντα) 27 ὥσπ τῆς bis 28 ἡ γυνὴ αὐτῆ 31 υἱοῦ Σαφάτ 32 μὴ 33 ὁ ὑπομενω.	2 Ἰηοὺ passim τῷ 4 Ῥεμὰθ 6 τὸν 8 τοῦ οἴκου

9 τοῦ bis	27 λυτρίωνας	13 ἰωᾶς	20 ἐν	14 οἱ οὐ ἐπίστευ-
10 τοῦ	29 τῶν	16 Ἰσραὴλ	ἀργυρίου	σαν Κυρίῳ
11 εἶπον	αὐ	ἐπὶ τὸ τόξον	21 βιβλίου	θεῷ αὐτῶν.
13 ἔλαβον	32 (παντὶ ὀρίῳ)	τὴν χεῖρα	22 φακείας passim	15 Καὶ ἀπέβριψαν
(ἐκάνθητο)	33 Γαδδὲ	17 ῥοίζησον' καὶ	23 βασιλέως	τοὺς ἀκριβασ-
εἶπον	τοῦ	ἐροῖσεν	25 Ἀριε	μοὺς αὐτοῦ,
14 Ῥαμῶθ	34 οὐκ ἰδοῦ.	22 βασιλεὺς Συ-	ἀνδρας	καὶ τὴν συν-
αὐτοὺς		ρίας	βιβλίου	θήκην αὐτοῦ,
15 ὁ βασιλεὺς Ἰω-	XI.	23 οἰκτερίσεν	27 βασιλέως	ἣν ἔκοψεν συν
ράμ	2 Ὁχοζίου	πρὸς	29 Βεθμααχά	πατράσιν αὐ-
διατεφευγὼς ἐκ	3 ἐν οἴκῳ Κυρίου	25 ἀπέστρεψεν.	ἱανῶχ	περικυκλωσάν-
τῆς πόλεως	κρυβόμενος		Γαλααδ	των αὐτοὺς
16 Ἰηοῦ, καὶ ἐπο-	4 Ἰωαθαὲ passim	XIV.	30 αὐτῶν	τοῦ
ρεύθη	Ῥασεὶμ	1 Ἀμασίας	(καὶ)	19 τοῦ
Ἀραμιμ	αὐτοὺς ἐν τῇ	2 τῇ μητρὶ	31 ἐστι	20 ἐν
ἐκοιμήθη ἐκεῖ.	διαθήκῃ Κυ-	Ἰωαδεὶν	βιβλίου	22 ἡ
17 ἐν	ρίου.	5 τὸν βασιλέα	32 βασιλέως	24 καὶ
αὐτὸν παραγί-	8 τὰ	7 Γεμελά	36 βιβλίου.	Σεφφαροαὶμ
νεσθαι.	ἐγένοντο.	Ἰεκθολ		passim
18 ἀπάντησιν αὐ-	9 ἐπῆλθον	9 διῆλθε	XVI.	κατάκισαν
τῷ	12 τὸ	τὸν passim	3 Ἱεροβοὰμ υἱοῦ	25 ἐκεῖ
πρὸς τὸ	15 καὶ	10 ἡ	Ναβὰτ βασι-	26 εἶπον
20 Ναμεσσεῖ	(εἰ)	11 τῆς Ἰουδαίας	λέως	Κύριος
21 ἐξευξάν	16 εἰσῆλθαν	13 βασιλέα Ἰούδα	6 ἀπέστρεψε	27 ἀπέρατε
ἀπάντησιν	18 Μαχάν	ἔλαβεν	Αἰλαμ passim	28 ἡγάγον
23 Ὁχοζεῖ	19 Ῥασεὶμ	υἱὸς Ἰωάχαζ	7 καὶ	ὅπως
25 ῥίψαι	ἐκάθισεν	διέκονεν	8 τὸ bis	29 αὐτοὶ
τοῦ		τῆς πόλεως τῶν	Ἀσσυρίων	ἐν αὐταῖς
27 ἐν	XII.	γυναικῶν	9 Κυρήνην δὲ	30 Συκκῶθ Βενι-
πρὸς	1 Ἀβιά	15 ἰδοῦ	10 ἀπάντησιν	θεῖ
28 ἐνεβίβασαν	4 παρερχομένου	22 ἀπέστρεψεν	τῷ	Neryel
μετὰ τῶν πα-	ἀνδρός, ψή-	23 βασιλέως bis	τὸ	31 Ναβααζερ, καὶ
τέρων αὐτοῦ	φῶ	25 ὃς	εἰς	τὴν Ναιβὰς
29 (υἱοῦ)	ψυχῶν	Γεθαχοβέρ	11 οὕτως ἐποίησεν	οἱ
υἱοῦ Ἀχαάβ	5 αὐτοῖς	29 (τοῦ πατρὸς.)	Οὐρίας ὁ ἱε-	35 θυμιάσετε
30 εἰς	κρατίσωσι τοῦ	XV.	ρεως, ἕως ἔρ-	36 προσκυνήσετε
ἐστιβίσατο	7 ὁ βασιλεὺς Ἰω-	1 ἔτει	χεσθαι τὸν	αὐτῷ
32 τρεῖς.	ᾶς	2 πενήντα καὶ	βασιλέα Ἀ-	καὶ αὐτῷ θυμιά-
	9 ἐν τῇ σανίδι	2 δύο	χαζ ἀπὸ Δα-	σετε
X.	Ἀμμασβη	3 ἀγαθὸν	μασκού.	37 Καὶ
2 αἱ	(Κυρίῳ)	5 τοῦ βασιλέως	12 Καὶ ἦλθεν ὁ	ποιεῖν
4 σφόδρα	10 αὐτοὶ	6 ἐν	βασιλεὺς ἀπὸ	39 (ὅτι.)
αὐτοὶ	11 τῶν	8 ἔτει τοῦ Ἀζα-	Δαμασκού	
5 αὐτοὶ	12 καὶ τοῖς τεχνί-	ρίου βασιλέ-	καὶ προσῆλθεν	XVIII.
6 εἰς	ταις	ως	ὁ βασιλεὺς	2 ἦν
8 πόλεως	13 ποιηθήσεται	10 καὶ Κεβλαὰμ	ἐπὶ τὸ θυσι-	4 (πᾶσας)
9 ἐν πρώτῳ	16 (ὅτι) οὐκ	(κατέναντα τοῦ	αστήριον	5 πᾶσιν
11 ἐν τῷ οἴκῳ Ἀ-	20 καταβαίνοντα	λαοῦ)	13 ἔσπαισε	9 ὁ
χαάβ κατα-	Σαλὰ	11 ἐστι	14 (καὶ)	13 Σεναχηρεῖμ
λειφθέντας	21 Ἰωχαχάρ	βιβλίον	15 τῆς γῆς	16 Κυρίου
τῷ.	Ἀμεσίας pas-	13 τοῦ Ὁχοζίου	αὐτὸ προσχεῖς	17 Ῥαβσαρεῖς
12 καὶ ἦλθε	sim	βασιλέως	18 τοῦ	18 Ἐλιακεὶμ pas-
13 οἱ	XIII.	14 Θεοριλὰ	20 μετὰ τῶν πατέ-	sim
14 συνελάβοντο	1 βασιλέως	καὶ ἐβασίλευ-	ρων αὐτοῦ.	ὁ
αὐτοὺς ζών-	ἐπὶ Ἰσραὴλ	σεν		Χαλκίου pas-
τας, καὶ	2 αὐτῶν	ἀντ' αὐτοῦ	XVII.	sim
15 ἀπάντησιν	6 ἁμαρτίας	15 βιβλίου	1 τῷ	Σομνάς passim
(μετὰ σοῦ) καρ-	(υἱοῦ Ναβὰτ)	16 θαιψά	βασιλεῖ	19 τίς
22 Ἰηοῦ τοῖς ἐπὶ	ἐπορεύθησαν	17 βασιλέως	3 Σαλαμανασάρ	20 καὶ νῦν
τοῦ Μισθάαλ	(ὁ)	(καὶ)	4 Σωά	21 τρυπήσει
ἐξαγάγετε	8 ἰδοῦ	δέκα ἔτη ἐν Σα-	6 τὸν	22 οὐ
24 θυμιάματα	βιβλίου	μαρεία	8 ἅλλαι	23 τῷ
χείρας	9 μετὰ τῶν πα-	19 Φούλ passim	8 ἀπὸ	25 Νῦν οὖν
25 ἀνὴρ	τέρων αὐτοῦ	σὺν αὐτῷ τοῦ	9 (ὧν)	26 πρὸς ἡμᾶς
ἐξελεύθτω	11 ἁμαρτίας Ἱερο-	ἐπισχῶσαι τοῦ	11 ἀπὸ	27 πρὸς
26 οἴκου	βοὰμ υἱοῦ Να-	βασιλείου ἐν	13 (αὐτοῦς) πρὸς	28 τοῦ βασιλέως
27 καὶ καθεῖλον	βὰτ	τῇ χειρὶ	29 μου.	29 μου.
τὸν οἶκον τοῦ	αὐταῖς		30 ἐξελοθήμενος	ἡμᾶς
Βάαλ	12 βιβλίου			

32 ἡ καὶ ἀμπελώ- νων, καὶ ἄρ- τους	24 τοὺς 25 Μὴ οὐκ ἤκου- σας ἀπὸ μα- κρόθεν αὐτὴν ἐποίησα, εἰς ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχῆθην καὶ νῦν ἡγάγον	20 εἰσήνεγκε. XXI. 1 Ὁφθαλμοί 3 ἀπέστρεψε 4 τὸ 5 τὸ 6 θελήτην 7 ὡς ἐποίησεν ἦν ἐκεῖ 8 τοῦ ποιεῖν αὐτοῖς, καὶ 12 ἐπὶ Ἱερουσα- λὴμ κακὰ ἐπὶ 13 τὸ ἀλάβαστρον 18 Ἀμμιών 19 Ἀμμιών Μασσαλαμειθ 23 Ἀμμιών 24 πᾶς Ἀμμιών 25 Ἀμμιών.	20 Ἱερουσαλὴμ. XXIII. 2 μετ' αὐτοῦ τοῖς 3 ἐν 8 Γαβαὰ τῶν 10 Θοῦφεθ διάγειν 11 ὅς 12 (καὶ) 15 καὶ 16 οἱ 17 εἶπαν ἐστὶν τοῦ 18 κινησάτω ἐρίσθησαν 19 (εἰς) βασίλειος Ἱε- ρουσαλὴμ 21 βιβλίῳ 22 πασῶν ἡμερῶν 23 τοῦτο 24 Θεραφεὶμ τῷ βιβλίῳ ᾧ 25 Μουσῶος 28 τῶν 29 ἀπάντησιν 30 νεκρὸν οἱ παῖ- δες αὐτοῦ 31 τρεῖς μῆνας Λοβενά 33 Δεβλυὰ Αἰμαθ αὐτὸν 35 Νεχαὼ 37 ἐνώπιον.	12 Ἰωακείν ἔτει ὀγδόῳ 14 πᾶσαν πάντα 15 Ἰωακείν 17 Μεθθανίαν Σεδεκίαν 18 ἐτῶν ἀπὸ Λοβνά 19 ἐν ὀφθαλμοῖς. XXV. 1 ἐγένετο ἐνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς 2 εἰς πόλιν περι- οχῆς 4 ἡ 6 τὸν Δεβλαθά 8 (καὶ) 9 πάντα ἐν πυρί 10 κύκλῳ κατέλυ- σαν πάντα ἡ εὐπορία οἱ ἄρχιμαγείρων 11 ὁ 12 Γηβεὶμ 13 τοὺς 15 τὰς ἀργυρᾶς, καὶ τὰς χρυ- σᾶς 17 πηχῶν τὰ αὐτὰ 19 ἐπὶ 20 ἀπήγαγεν Δεβλαθά 21 ἐν Δεβλαθά 23 Μασσηφὰ Ἰωανάν Μαχαβθεὶ 24 αὐτοῖς Γοδολίας 25 ἐπάταξαν 26 καὶ 27 μετοικεσίας Ἰωακείν bis Εὐειλμαρωδᾶχ
XIX. 1 ἑαυτοῦ 2 Ἀμμιών passim 6 φοβοῦ προσώπου ἐμέ 8 ἀπέστρεψε ἀπὸ 9 ἀπέστρεψε 10 τάδε ἐρεῖτε πρὸς Ἐzekías βα- σιλέα Ἰουδα τῷ λέγειν ἐπ' 12 Ῥαφέθ Θαλασσάρ 13 Αἰνὰ, καὶ Ἀνά 15 Καὶ προσηύξα- το Ἐzekías εἰς πρόσωπον Κυρίου 16 Σενναχηρείμ passim 17 καὶ τὴν γῆν αὐ- τῶν 19 εἰ τῶν 21 πρὸς σέ 22 ἤρξεν 23 ἀνέβην (μου) εἰσῆλθον Μελὸν τέλους αὐτοῦ αὐτοῦ 24 ἐξήρημωσα	XX. 1 ὅτι 2 ἐπέστρεψεν 3 ὃ δὴ ἐν ἐνώπιόν 5 ἐν τὸν 7 Ἡσαΐας (καὶ ἐλήφθη) 8 Κύριος με τὸν 9 ἀναβαθμοὺς ἀναβαθμοῦς 10 ἀναβαθμοῦς ἀναβαθμοῦς 11 οἷς κατέβη ἐν ἀναβαθμοῖς Ἀχαζ 12 Μερωδάχ 13 καὶ ἠνρέθη 15 Ἐzekías 16 τὸν 17 ὁ 19 καὶ εἶπεν· μὴ οὐκ, ἐὰν εἰ- ρήνη καὶ ἀ- λήθεια ἔσται	XXII. 1 Ἰεδιδὰ 2 ἡ 3 ἐβδόμῳ ἐξα- πύτειλεν Σαφφάν passim Ἐσσελίου τοῦ 4 εἰς οἶκον 9 εἰς οἶκον ἐπέστρεψε τῷ τῶν 11 τοῦ ἐρρήξε 13 ἡ 14 γυναῖκα Σελ- λὺμ Θελκουέ 15 πρὸς αὐτούς 17 ὁ 19 Κυρίου 20 ἐγὼ	XXIV 6 Ἰωακείν 8 Ἰωακείν Νίσθα Ἐλλαθαν 11 ὁ τὴν (τὴν)	

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α΄.

ΚΕΦ. Ι. 5 Μαγωά, Μαδαΐ Θείρας 6 Ἀσχενέζ Θορράμ 8 Μεσραιάμ, Φοῦτ 10 τοῦ (11) Καὶ Μεσ- ραιμ ἐγέννησε τοὺς Λωδεῖμ, καὶ τοὺς Ἀναμειμ, καὶ τοὺς Λαβεῖν, καὶ τοὺς Νεφθα- λίμ, (12) καὶ τοὺς Πα- τροσωνείμ, καὶ	τοὺς Χασλωνείμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖ- θεν Φυλισταίμ, καὶ τοὺς Χαφο- ριεῖμ. (13) Καὶ Χαναάν ἐγέννησε τὸν Σι- δῶνα πρωτότοκον, καὶ τὸν Χετταῖον, (14) καὶ τὸν Ἰε- βουσαιον, καὶ τὸν Αμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεςαῖον, (15) καὶ τὸν Εὐ- αῖον, καὶ τὸν Ἀ- ρουκαῖον, καὶ τὸν	Ἀσενναῖον, (16) καὶ τὸν Ἀ- ράδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί 17 καὶ Ἀρφαξάδ, καὶ Λουδ, καὶ Ἀρ- ράμ. Καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Ὡς, καὶ Οὐλ, καὶ Γαθέρ, καὶ Μοσόχ. (18) Καὶ Ἀρφα- ξάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν, καὶ Καϊ- νάν ἐγέννησε τὸν Σαλά, καὶ Σαλά ἐ-	γέννησε τὸν Ἐβερ. (19) Καὶ τῷ Ἐ- βερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἐνί, Φαλέκ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν. (20) Καὶ Ἰεκτάν ἐγέννησε τὸν Ἐλ- μωδάδ, καὶ τὸν Σαλέφ, καὶ τὸν Ἀραμῶθ, (21) καὶ τὸν Κε-	δουράμ, καὶ τὸν Αἰξήν, καὶ τὸν Δεκλάμ, (22) καὶ τὸν Γε- μιάν, καὶ τὸν Ἀ- βιμεήλ, καὶ τὸν Σαβάν, (23) καὶ τὸν Οὐ- φεῖρ, καὶ τὸν Εὐί, καὶ τὸν Ἰνράμ· πάντες οὗτο υἱοὶ Ἰεκτάν. (24) Υἱοὶ Σήμ· Αἰλάμ, καὶ Ἀσ- σοῦρ, 25 Φαλέκ, Ῥαγαῦ,
---	--	---	--	---

26 Θάρα	48 'Απέθανε δὲ Σαμαῖ	31 'Ιεσεῖ	7 Ναγέ, καὶ Ναφέγ	15 'Αλά
27 'Αβράμ' αὐτὸς	'Ρωβῶθ	'Ιεσεῖ	8 'Ελιδά καὶ 'Ελιφαλέτ	16 'Ισααλὲλῆλ, Ζεφαί
29 πρωτοτόκου καὶ	49 Βαλαενών	32 'Ιεδδάε 'Αχισαμμά	9 ὥ	17 Γαφέρ
Μαβσάν	'Αχοβώρ	καὶ bis	10 ὥ	'Ιαλὼν
30 καὶ	50 Βαλαενών (νιδος 'Αχοβώρ,)	33 ὁ Ζαζά'	11 'Οζίας	Μαῶν Σεμμαί
Χοδδάδ	καὶ ὄνομα τῇ	'Ιερεμῆλ	12 'Ιωνάθαν	18 'Ιδία
31 καὶ	γυναικὶ αὐ-	35 'Ιεθθεῖ	14 'Αμιός	'Ιεκθῆλῆλ
καὶ Κεδάμ'	τοῦ Μεταβε-	36 'Ιεθθεῖ	'Ιωσίας	Βεθθία
εἰσιν οἱ	ῆλ θυγάτηρ	37 'Οφλάδ bis	15 Σαλλοῦμ	19 'Ιουδαίας
32 υἱὸν	Ματράδ.	'Ιωβηδ	17 'Ιεχοῖσον	καὶ Δανά
Ζεμράν, καὶ 'Ιεκ-	51 Καὶ ἀπέθανεν	38 'Ιωβηδ	18 'Ιεκκία	πατὴρ
σάν καὶ Μα-	'Αδάδ, καὶ	40 Σαλλοῦμ	'Ιωσάμω	καὶ Σωμεῖων
δάν, καὶ Μα-	ῆσαν	41 Σαλλοῦμ	19 Μοσολαμὸς	πατὴρ 'Ιωρι-
διδάν 'Ιεσβὸκ	Γωλά	'Ιεκομίας	20 'Ασεβῶ	ἀμ. Καὶ υἱοὶ
Σωνέ	'Ιεθθ	42 Χαλέμ	'Ασοβαέσδ	Ναῆμ πατὴρ
'Ιεκσάν Σαβὰ,	53 Μαβσάρ	43 'Ιερεμῆλ	21 Φαλετία, καὶ	Κεειλά, 'Ο-
καὶ Δαϊδάν.	54 'Ηράμ	Μαρισάς	'Ιεσεία	γαρμὶ, καὶ
Καὶ υἱοὶ Δαι-	II.		'Ραφαία	'Ιεσθημωῇ
δάν' 'Ραγου-	1 Καὶ	43 Θαφφού, καὶ	22 Χεττούς	Μαχαβά.
ήλ, καὶ Ναβ-	2 Νεφθαλεῖμ	'Ροκὸμ	23 'Ελιωναί	20 Σεμειών
δαήλ, καὶ	3 Χαναανίτιδος	Σεμαὰ passim	24 'Ελιωναί	'Ρανών
'Ασσυριεῖμ,	6 Αἰμάν	44 'Ιερκαάν bis	δοσία,	'Ανάν, καὶ Θι-
καὶ Δατωσι-	Δαρὰ	Σαμμαί	23 'Ελιωναί	λὼν
εῖμ, καὶ 'Ασω-	9 'Ιραμῆλ	45 Βηθσοῦρ	24 'Ελιωναί	'Ες
μειν.	'Οράμ	46 'Αρράν	'Ελκασεῖβ	Ζωχάθ
33 'Ελιδά	καὶ ὁ 'Αράμ	'Ιωσά	Φαλαία	Ζωχάθ
34 καὶ 'Ησαῦ, καὶ	10 τοῦ	καὶ 'Αρράν ἐγέν-	'Ακκούβ, καὶ	21 υἱοὶ
'Ιακώβ.	12 'Ιωβηδ bis	νησε τὸν Γε-	'Ιωανάμ, καὶ	Δηχάδ
36 Γοθάμ καὶ Κε-	13 Σαμαῖά	ζονέ	Δελαία, καὶ	'Εβζάθ, 'Αββοῦς
ξέθ Θαμνὰ δὲ	14 'Ραδδαί	47 'Ιαδαί 'Ρεγέμ	'Ανανί.	22 'Αβεδὸδρημ
ῆ παλλακὴ	15 'Αρόμ	Γηρώμ		21 Συμειών Σαραέ
'Ελιφάξ ἔτε-	16 Σαροῖας, 'Α-	Φαλέτ	IV.	27 Καὶ
κεν αὐτῇ τὸν	βισσά	Σαγάφ	1 καὶ	τρεῖς
37 Ναχέθ	'Ιωβὰ	48 Σεβέρ	2 'Ρεῖά	28 καὶ Σαμαὰ
Σοιμέ	'Αμσασά' bis	Θαρχνά	Δάδ	29 Βοασόμ
Μοχέ	ἰεθέρ	49 Σαγάφ	Σαραθί	31 Βαυθμαρχαβῶθ
38 καὶ	18 'Αζουβὰ	Σαοῦλ	3 'Ιεζρήλ, καὶ	καὶ ἡμῖν Σω-
'Ρισών	'Ιωασάρ, καὶ	Μαχαμηνά	'Ιεσμὰ	σὶμ
40 'Ιωλὼμ, καὶ Μα-	Σαβὰβ, καὶ	Γαιβαά	'Ιγαβῆς	Βαροῦμ Σεω-
ναχάρθ, καὶ	'Ορνά	'Αχσά	'Εσηλδελφών	ρεῖμ
Γαοβήλ, καὶ	19 Φράθ	51 Βαυθλαμμών,	4 'Εζέρ	32 'Ρεμμών, καὶ
Σωφάρ	21 'Εσρώμ	πατὴρ Βεθ-	Βαυθλαέμ	Θοκκάν
Αἰά, καὶ 'Ιανάμ	ἦν ἐξήκοντα ἑ-	λέεμ. 'Αρεῖ	5 'Αχοῦρ	Αἰσάν
41 Οὗτοι δὲ υἱοὶ	τῶν	52 'Εσει,	Θεκώμ	33 αἱ
'Ανά	Σεγούβ	53 Οὐμασφάς	'Αλαὰ καὶ Νοο-	τῶν
καὶ 'Ελιβαμά	θυγάτηρ 'Ανά	Καριαθαιέρ	ρά	ἡ
Κζί	22 Σεγούβ	'Ηφιθεῖν καὶ 'Η-	6 ἡ Νοορά τὸν	34 'Αμαλῆχ
'Αμαδὰ	'Αεῖρ	σασαθεῖν καὶ	'Οαζάμ	'Ιωσίας
Βαλαάν, καὶ	23 Γεσοῦρ	'Ημασαραεῖν	'Ασθηρά	35 'Ιοαβία
'Εσεβάν	24 'Ασδωδ	οἱ 'Εσθαωλαιοὶ	Νοορά	Σαραία
42 'Ασάρ	25 'Ιερεμῆλ	54 Βαυθλεέμ	7 'Αλαὰ, Σαρέθ	36 'Εδὴλ
Δαισών	πρωτότοκος	'Ιωβήβ	'Εθναθί	Βαναία
'Αρράν, 'Αζόν-	Βαανὰ, καὶ 'Α-	Μανάθ, 'Ησα-	8 'Εγνώβ	37 Σεφεῖν
κάν, καὶ 'Ιωα-	ράν, καὶ	ραεῖ	Σωβηβὰ	'Αλλών
κάν, καὶ Οὐ-	'Ασὸμ	55 Γάβης, 'Αργα-	'Ιερεμ	'Εδία
κάμ	26 'Ιερεμῆλ	θειμ.	ποιήσεις	Σαμαρίου
δὲ Δαισών	Ετέρα		11 'Ασχαῖς	39 ἐαυτῶν
'Αρράν	Οὐνόμὰ		12 καὶ 'Ασσαθών	41 οἰκίτορας
43 οἱ βασιλεύσαν-	27 'Ιερεμῆλ	III.	Βυθρεφά,	43 καὶ κατόκησαν
τες ἐν 'Εδωμ,	'Ιαβειν	1 'Ισραηλῆτιδ'	Φεσση καὶ τὸν	ἐκεῖ.
πρὸ τοῦ βα-	28 Οὐνόμὰ	Δαλονία	Θανά	V.
σιλεύσαι βα-	Σαμμαί bis	2 Θολμεί	'Ρηφά	1 αὐτοῦ
σιλέα τοῖς υἱ-	οἱ	Γεσοῦρ	Σαρία	τῷ
οῖς 'Ισραὴλ'	29 'Αβιγαία	3 Σαφατίας	'Ιωάβ	3 καὶ
45 τῆς	'Οζά	'Ιεθράμ	Γησασεῖμ	'Εσρών
46 Γεθθάμ	Μωλῆδ	6 'Ιεβσαάρ	15 'Ηρά 'Αλά, καὶ	4 Σεμειν
47 Σαμαῖ	30 'Αφφεῖμ	'Ελισαμά	Ναάμ	5 Βααλ
	31 'Αφφεῖμ	'Ελισαλέτ		

6 Βεηρά	38 Ἰσσαάρ	VII.	ταῦταις	Γοθολία.
Θαγλαθ Φαλ- νασάρ	41 Ἀζαρίου Ἀδαία	1 οὗτοι υἱοὶ Σαμράμ	οἱ	27 Ἥλια υἱοὶ
7 οἱ	42 Οὐρί	2 καὶ	30 Ἰεσουά	28 αὐτῶν ἀρχη- γοὶ
πατριᾶ	43 Γηρσών	Ἰεμὸν	Βαριά, καὶ	29 τῇ
8 Βαλέ	44 Ἰδελφού	Ἰεβασάμ κατ' οἶκον	31 Βαριά	Μααχά
Ὀζοῦς	Ἀϊθαν υἱὸς Κει- σαν	3 καὶ Ὀβδιά	32 Ἰαφαλήτ	30 αὐτῇ
Βεελμαών	Ἀβδί	4 μετ'	Σωμῆρ	Ἰσούρ
10 ἐποίησαντο	45 υἱοὶ Μασσσία, υἱοῦ Χελκί- ου	5 οἱ	33 Ἰαφαλήτ bis	καὶ Νῆρ, καὶ
11 Σελχά.	46 Ἀμασαί, υἱοῦ Βαανί, υἱοῦ Σεμμῆρ	6 Βοχόρ, καὶ Ἰα- διήλ	Φεσηχι	Ναδάβ
12 ὁ	47 Ὀμουσί	7 Ἀσεβών	34 Σωμῆρ Ἀχί	31 ἀδελφοὶ
Ἰαναί	49 οἱ	8 Βοχόρ Ζαμι- ρίας	Ούρασγά, καὶ	32 Μακαλῶθ
13 καὶ	51 Βωκαί	Ἐλιωναί	Ὀβά	Σαμεά
Σοβαθέ	52 Μεραῶθ	Ἰεριμῶθ	35 υἱὸς	33 Ἰεβαάλ
Ἰωβηδ	54 τοῦ	Ἀβίου	Σωφάρ	34 Μεφριβαάλ bis
14 Ἀδαί	57 Νηλὼν	Ἐλμεθέμ	36 Σωφά	35 Μαλῶθ, καὶ Θα- ρεέ, καὶ Χαάξ
Ἀχίβουδ	58 Ἰεθέρ	Βοχόρ	Σουάλ Βαρί, καὶ	36 Χαάξ
17 Ἰωθάν	59 καὶ τὴν Βαιθῆρ καὶ τὰ πε- ρισπόρια αὐ- τῆς	10 Ἀδιήλ	Ἰεμρά	37 Βασάρ
18 Γαδδί	60 ἀπὸ τῆς	Ἰεὼς	37 Βασάρ	Ἰωιαδά bis
ἐντείνοντες	Γαβεέ	Ἀμεῖδ	38 ὧδ	Γαλεμαθ
τέσσαρες καὶ	καὶ τὴν Γαλνιμέθ καὶ τὴν Λαβεέ καὶ τὰ πε- ρισπόρια αὐ- τῆς	Χανανάν	Σαμμά	Ζαμρί bis
19 Ἀγαραίον	62 Γηρσών	Ἠθάν	Ἰεθέρ	37 Ἐλεασά
20 οἱ	ἐκ δεκατρεῖς	Θαρθεῖς	39 καί.	38 ὁ
22 τῆς	60 Ἠλὼν	11 Ἀδιῆρ	VIII.	39 Ἐσελέκ τοῦ
23 ἐν γῇ	70 Ἐνῆρ	12 Σαφεῖμ, καὶ Ἀ- φεῖμ	1 τὸν	Ὀυλάμ ὁ
24 Ἰεσεί	60 Ἠλὼν	13 καὶ Γωννί Σαάρ	καὶ	Ἰδιας
καὶ Ἰεζρήλ	70 Ἐνῆρ	Βαλλά	2 καὶ	40 Οὐλάμ
26 Φαλως	71 Γηρσών	14 τὸν	3 Ἀρέδ	ἐνενήκοντα.
Χαλά,	70 Ἐνῆρ	15 Ἀφφεῖμ καὶ Σεφφεῖμ	4 Ἀβισονέ	IX.
VI.	71 Γηρσών	Σαλπαὰ καὶ Σαλπαὰδ	Μααμάν	4 Γωθὶ υἱὸς Ἀμι- ονδ
2 Ἀμράμ	72 Γηρσών	16 ἡ	5 Σωφάν, καὶ Ἀ- χράμ, καὶ Ἰωῖμ	5 ἀπὸ τοῦ
3 Ἀμρίμ	72 Γηρσών	υἱὸς	6 ὧδ	Ἀσά ὁ
5 Βωκαί bis	73 Ἀνάμ	Σορός	Μαναχαθί	7 Σαλῶ
4 Ζαράϊαν, Ζα- ραίας	73 Ἀνάμ	18 Σουδ	7 Ἰαχιχάδ	8 Ἀσανονά
Μαραῶθ	74 Μασαλ	Μοσλα	8 Σααρημ	8 Ἰεβναά
7 Μαραῶθ	75 Ἰακάκ	19 Ἀεῖν	Ὡσίμ Βααρά	Ἰεροσίμ
Ἀμαρίαν	76 Χαμὼν	Λακειά	9 Ἰωβάβ	Ἠλά
Ἀμαρίας	77 τὴν Ἰεκομάν καὶ τὰ περισ- πόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Κάδης καὶ τὰ περισ- πόρια αὐτῆς, καὶ	Ἀνιάμ	Μωνά	υἱὸς
11 Ἀμαρίαν, καὶ Ἀμαρίας	78 Ἐν τῷ	20 Σωθαλά	Μελχάμ	Μοχόρέ καὶ Μα- σάλλαμ
12 Σελλούμ	79 Καμινθῶθ	Νομεέ	10 Ἰεσοῦς	Ἰεβνααί
13 Σελλούμ	80 καὶ	21 Ζαβεδ	Σεβιά	10 Ἰωαρείβ
14 Σαραϊαν	Ραμῶθ	Ἐζέρ	11 Ὡσίμ	11 Ἀζαρίας υἱὸς
Ἰωσεδέκ	Ραμῶθ	υἱὸς αὐτοῦ	Ἀβιτώβ	Χελκίου
15 Ἰωσεδέκ	Ραμῶθ	22 οἱ	12 Ὡνω	12 Σαδίας
Ἰσραὴλ	Ραμῶθ	23 Βαριά	13 Βαριγά	Μελκίου
χερσίν	Ραμῶθ	24 Σααρά	14 οἱ ἀδελφοὶ	Μασαί
16 Γηρσών	Ραμῶθ	25 καὶ Ῥασέφ	Ἰαριμουθ	Ἰεζρίου
17 Γηρσών	Ραμῶθ	Θαλέ	15 Ἀζαβαδία, καὶ	Μοσολλαμῶθ
18 Ἀμράμ	Ραμῶθ	26 Γαλααδά	Ἀραῶδ, καὶ	οἱ ἐνενήκοντα
20 Γηρσών	Ραμῶθ	Καθαάν	Ὠδέρ.	14 Ἀσαβίου
Ζαμμά	Ραμῶθ	αὐτοῦ	16 Ἐσφάχ, καὶ	υἱοῦ
21 Ἰωαχ	Ραμῶθ	αὐτοῦ Ἐλισαμά	Ἰωαχά, καὶ	15 Γωλήλ
24 Ὀζίας	Ραμῶθ	υἱὸς αὐτοῦ	Ἰεζία, υἱοὶ	16 Ὀβδιά
25 Ἀμασί	Ραμῶθ	27 Νουμ υἱὸς αὐ- τοῦ, Ἰησουνέ	Βαργά	Σαμίον
26 Κνάθ	Ραμῶθ	υἱὸς αὐτοῦ	18 Ἰεζλία	Γωλήλ
29 Ἀζά	Ραμῶθ	Νααράν	19 Ζεχρί	Ἰδουβάν, καὶ
30 Σαμαί	Ραμῶθ	29 Βαιθσάν	20 Σαλεῖ	Βαραχίας
Ἀσαία	Ραμῶθ	Θαανάχ	21 καὶ Βεριγά	Ἀσά
32 οἴκου	Ραμῶθ	καὶ Βαλαὰδ καὶ	Σαμαί	Νετωφαθί
33 οἱ	Ραμῶθ	αἱ κῶμαι αὐ- τῆς	23 Ζοχρί	17 Καὶ
34 Ἰερεαμ	Ραμῶθ	53	24 Ἀναθωθιά	Σαλλώμ
Θοονέ	Ραμῶθ		25 Ἀθειν, καὶ Ἰε- φadia	καὶ Ἀκούβ καὶ
35 Ἀμάς	Ραμῶθ		26 Σαρμαρία, καὶ	Τελμάν καὶ
36 Σαφανίου	Ραμῶθ		Σααρά καὶ	19 Σελλούμ
				Χωρή

21 Μοσολλάμ	29 καὶ	17 αὐτοῖς	18 Ἀνανι	τὸ προσώπου
22 ταῖς πύλαις	Ἀσωθὶ	εἰ ἐμοὶ	Ἐλιφαλά, καὶ	Ἀβεσσα
26 παρεμβολοῦσιν	Ἀχώρ	ἡμῶν καὶ ἐλέγ-	Μακενία	15 εἰσῆλθον
28 αὐτὰ bis	30 Μοοραὶ	ξαι	20 καὶ Ἀνανι	16 Σωφάχ
29 τὰ	Ἐλάδ υἱὸς Βα-	18 ἐνεδυνάμωσε	καὶ bis	17 πρὸς
31 Ματθαίας	ανά]	τὸν	ἀλημῶθ	18 Σωφάχ τον.
36 ὁ	31 Ἡθού	καὶ ὁ λαὸς σου	21 Ἐλιφαλαίας	XX.
Ἰσεῖρ	Ῥηβαί	20 αὐτὸν	23 Ἥλκανά	1 ἦλθαν, καὶ πε-
37 ἀδελφοὶ	32 Σαραβεθθεὶ	Ἰεδιήλ	24 Σωβενία	ρικάθισαν
38 Σαμά	33 Ἀζμῶθ ὁ Βαρ-	Ἰωζαβέδ	25 Κυρίου	Ῥαββάθ raz-
39 Βάαλ	σαμί	Ἐλιουδ, καὶ Γα-	27 Χενενίας	sim
40 Μεχριβάαλ bis	34 Υἱοὶ Ἀσάμ' ὁ	λαθί	29 τῆς.	ἐκάθητο
41 Μαλῶχ, καὶ Θα-	Γωῶνι	21 οὗτοι ἐπὶ	XVI.	3 ἐξήνεγκε
ρά	Σαγή	23 ἐπιστρέψαι	4 τὸν	πάσαις ταῖς πο-
42 Χααζ	35 Ἀχιάμ	26 Καὶ	5 δεῦτερος ὢν	λεσιν υἱῶν
Ἀζμῶθ	Σαχάρ	27 Ἰωδαέ	ὁ	4 Σοβοβοχαὶ ὁ Οὐ-
Μασά	Ἐλιφαάλ υἱὸς	τῶν	Ἰαθιήλ	σαθι τὸν Σεφ-
43 Μασά	Ῥαφέρ	28 εἴκοσι καὶ δύο	ἐν	φί
Βανά	36 Μεχουναθι	29 ἐκ	καὶ	5 Λεεμεί
Ἐλεασά.	37 Ἀσαραί	φυλὴν	12 Μνημονεύσατε	τὸ
X.	Καρμηδί	32 εἰς τὰς ἀρχὰς	15 Μνημονεύων	τοῦ,
3 τοῖς	Νοορά	αὐτῶν,	21 ὑπέρ	7 (υἱὸς)
4 αὐτοῦ	Ἀζβί	35 εἴκοσι καὶ ὅκτω	23 τὸ	8 ἐπσαν
ἔπεσεν	38 ἀδελφὸς	39 αὐτοῖς.	26 οὐρανὸν	XXI.
5 γε	Μαβαρ υἱὸς Ἀ-	XIII.	29 ὀνόματος	3 ὁ
καὶ ἀπέθανε	ταραὶ	2 τῇ	τῷ	(λαῷ)
8 σκυλεύσαι	39 Σελλήκ	3 ἐξεζήτησαν	31 ἐβασίλευσεν	4 ἐκραταιώθη
11 πάντα	Νααράι	8 καὶ	32 Βοήσει	τῷ
ἐν	Ἰωάβ υἱοῦ	9 Χειδών	37 κατέλιπεν	(ὀρίφ)
12 τὰ σώματα	40 Ἰρίν ὁ Ἱεθερί	12 πρὸς ἑμαυτὸν	38 Ὡσηέ	5 Ἰούδας
Γαβεῖν	41 Ἱεθερί	τὴν κεινωτὸν	40 υἱοὺς	6 προσώχθισεν ὁ
Γαβεῖς	Ὀλί	τοῦ Θεοῦ;	42 καὶ οἱ.	8 ἐφάνη
13 Κυρίω	42 Σεχά	13 τὴν	XVII.	9 Δαυιδ
14 ἐξεζήτησε τὸν	Ουρίας ζετθί,	14 τὸν.	2 ὁ	10 καὶ
Κύριον Σαούλ	Ζαβὰτ υἱὸς	XIV.	3 λέγων	12 με
καθότι οὐκ ἠρώ-	43 Μαχά	1 τοίχων	4 παῖδά	13 (ταῦτα)
τησεν ἐν Κυ-	44 Σαμμά	4 Σαμμασὺν καὶ	5 καταλύματι.	14 ἔπσαν
ρίφ.	46 Ἰελιήλ ὁ Μω-	5 Ἰεβααρ καὶ Ἐ-	6 (ἐνὶ τῶν κριτῶν	15 ἐξωλέθρευσεν
XI.	εῖν	λισαν καὶ Ἐ-	Ἰσραήλ),	16 ἀναμέσων
2 ὁ Θεὸς σου	47 Ἀλιήλ, καὶ Ἰω-	λιφαλέτ	ψικοδομηκατέ	18 τῷ Γαδ εἶπε
4 Ἰσραὴλ ἐπὶ	βηδ, καὶ Ἐσ-	6 Ναφαγ	9 ἀπ'	τῷ
5 Εἶπαν δὲ οἱ κα-	σιήλ.	7 Βαλλιαδά	11 αἱ	20 υἱοὶ
τοικοῦντες Ἱε-	XII.	Ἐλιφαλέτ	21 ἐαυτῷ λαὸν	κρυβόμενοι
βους	3 Ἰωρὰς υἱὸς Σα-	8 ἐξῆλθε Δαυιδ,	οὐ	23 αὐτοῦ ἰδού
8 Καὶ ἐπολέμησε,	μαά	ὥς ἤκουσεν	24 ὁ	(καὶ τὰς ἀμα-
καὶ ἔλαβε τὴν	Ἀζιήλ, καὶ Φαλ-	9 συνέπεσαν	25 Κύριε	ξας)
πόλιν	λήτ	12 αὐτοὺς	26 ὁ	ἔδωκα
11 Ἱεβαάμ	Βαραχία	15 τῶν	27 ἤρξω.	(εἰς)
Ἀχαμανὶ πρω-	4 καὶ	ἐξελεύσῃ	XVIII.	24 ἐπὶ
τότοκος	Γαδνηρωθὶ	17 τὸ.	2 Μωαβίται	25 περὶ τοῦ τόπου
13 Φασοδομῖν	5 Ἐλιωζι, καὶ Ἰα-	XV.	4 αὐτῷ	26 Δαυιδ ἐκεῖ
15 οἱ	ρμιουθ	1 τῆς κεινωτῷ	6 ἔσωζε	27 καθῆκε
ἡ	Ἀρουφί	3 συνέγαγε	τὸν	28 εἰσηκούσεν
παρεμβεβλήκει	Ἰουσαάρ	εἰς	8 Ματεβέθ	29 τῇ
16 ὑπόστημα	Ἰεσσαάμ,	ἀνενεγκεῖν	9 Θοοῦ	Γαβαωνί.
τῇ	7 Ἰωηλά	4 καὶ	10 Θοοῦ	XXII.
αὐτό	νιοὶ	6 καὶ	17 Φαλλεθθί.	5 γῆν
20 Δωδωαὶ	8 ἐπὶ	7 Γηρωὼν	XIX.	6 ὀνόματι Κυρίου
Ἀβεσσαὶ ὁ	ἐν	καὶ	3 οἱ	Θεοῦ
πατριῶν	9 Ἀζέρ	8 Ἐλισταφάν' Σε-	ἑρουνήσωσιν	8 ἐπ' ἐμέ
ἔξακοσίους	10 Μασμάν	μεία	6 αὐτοῖς	10 ἔσομαι
21 αὐτόν	11 Ἐθθεὶ	13 ἐζητήσαμεν	ἐκ Σουβάλ	13 εὐδοκωθήσῃ
23 τῇ	Ἐλιήλ	14 τοῦ Κυρίου	7 τοῦ	16 ἐν
26 οἱ	Ἰωαν	15 ἐφ' ἑαυτοῦς	10 πατεράξατο	καὶ ἐν
Δωδωαὶ	22 Ἐλεζαβαδ	16 φῶδων	15 ἀπὸ προσώπου	18 χειρὶ μου
27 Σαμῶθ	ἐνατος	καὶ	Ἰωάβ, καὶ ἁ-	τοῦ
Θαοὶ	23 Μαχαβοναὶ			19 Κυρίφ.
Φαλλωνι				
28 Ὡραὶ				

XXIII.	Μοοζάλ	23 Ἀνανίας	17 Κατ'	26 Ἐξραι
2 πᾶντας τοὺς	20 Ἀμράμ· Σου-	24 Ἰεσβακατάν	τὸ Ἀσαφεῖν	27 Ῥαμαθαῖος·
4 τοῦτον ἐργο-	βαήλ, Ἰαδαία	25 Ἀνανι	δύο	28 Γεδώρ
διώκται	Ἀραδεία	27 Ἐλιάθ	18 Ἰὰς	29 Ἀδαί
5 τοῖς	21 Ἰεσίας	28 καὶ	δυσμᾶς bis	30 Οὐβίας
ἐποίησαν	22 Ἰνάθ	22 Καί	24 Ἰάσ	32 καὶ γραμμα-
6 Γηρσών	23 Καί	29 Γεδδελθι	ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ	τεὺς αὐτός·
7 Γηρσών (τῷ)	Ἰεδιού· Ἀμαρίας	30 τρίτος καὶ εἰ-	23 Ἀμραμί, καὶ	Ἰεριήλ
Λεαδάν (τῷ)	Ἰεκεμία	κοστός	Ἰοσαρι	Ἀχαμανι
8 Λεαδάν· ὁ	24 Υἱοί	31 τέταρτος καὶ	24 ἡγούμενος	33 Καί
Ζαιθόμ	25 Ἀδελφοὺς	εἰκοστός	25 τῷ	34 μετ' αὐτὸν
9 καὶ	Υἱοί	οἱ.	αὐτοῦ	
καὶ Ἀζιήλ καὶ	26 υἱοὶ Βοννὶ		Ἰωσαίας	XXVIII.
Ἀράν	27 υἱοί		27 τῶν πολέμων	2 ὁ βασιλεὺς
τῷ Λεαδάν	Ἰαβδί	XXVI.	29 Ἰκαρι Χωχε-	3 αἵματα
10 Βαριά	31 ἀρχόντων	1 διαίρεσεις	νίας	4 τοῦ
11 Βαριά	πατρίαι Ἀρῶς.	πυλῶν υἱοὺς Κο-	αὐτοῦ	τῷ
12 Ἀμράμ καὶ		ρῆ	30 τῷ Κυρίῳ	5 δεδωκέ
καὶ	XXV.	Μοσαλλάμ	31 Ἰωρίας	8 φυλάσσεσθε
13 Ἀμράμ	2 καὶ	νιὸς Κωρηέ	Γαζήρ	ἡμῶν
17 Ῥααβιά bis	Ἰεσιήλ·	2 Ναθανά	32 χίλιον	9 μου
26 πάντα τὰ	ἐχόμενα	3 Ἰενονηλωάμ	πάντα λόγον	ἐξετάζει
27 (τῶν Δευιτῶν)	3 Ἰεαῖ, καὶ Σε-	Ἰωνάν	τοῦ Θεοῦ,	11 Ζακχώ
28 χεῖρα	μεί	4 Ἰωαά		18 τὸν
31 νεομηνίας.	4 Βοκκίας	5 Φολλαθι	XXVII.	20 οὐδ' οὐ μή σε
	Ἰεριμούθ	7 Γοθνί	1 λαφ	21 τοῦ Θεοῦ.
XXIV.	Ἀνανι	ἰσχυρί	εἰς πάντα	
1 τοῖς υἱοῖς	Σεβακαίταν	Σαμαχίας, καὶ	2 Ἰοβαάμ	XXIX.
διαίρεσεις· υἱοί	Ἰεσθιρί	Ἰεβακῶβ	καὶ	1 ἡ οικοδομή
Ἀαρών·	5 δεκατέσσαρας	8 καὶ οἱ ἀδελφοί	4 Ἀωθι	2 Σοὺμ
4 καὶ	6 Κυρίου	αὐτῶν, καὶ	5 τέσσαρες καὶ	(καί)
6 Σαμμεῖας	7 τῶν ἀδελφῶν	υἱοὶ αὐτῶν	6 αὐτῶν Ἀμιραζάθ	6 τῶν
τοῦ ἱερέως	9 ὀλόκληρος	9 καὶ	7 ὁ	οἰκονόμοι
νιού	ἀδελφοὶ αὐτοῦ	δεκαοκτῶ, καὶ	τέσσαρες καὶ	9 ἡγρωάνθι bis
7 ὀλόκληρος	καὶ υἱοὶ αὐ-	10 ἀπὸ	εἴκοσι	12 ἔλεος.
Ἰαρείβ	τοῦ	αὐτῷ	9 Εἰρά υἱός	15 τῆς
8 Χαρήμ	δώδεκα·	11 Γαβελίας	20 ὁ τοῦ	20 ἡμῶν
10 Ἀκκώς	11 Ἰεσδρί	δεκατρεῖς	21 Ζαβδίου	τὸν Κύριον
12 Ἐλιασειβ	12 Ναθανίας	12 ἡ διαίρεσις	Ἀσιήλ	τῷ
Ἐλιακειμ	13 Κοκκίας	καὶ	22 Ἐξριήλ	23 ὑποδοκίση
15 Ἰεζείρ	14 Ἰσραηλὰ	νιῶ	Ἰωράμ	24 τοῦ βασιλέως
17 Ἰαχέιν	15 Ἰσίας	Ἰωίας	23 κύριος εἶπε	Δαυιδ
Γαμουήλ	18 Ἐξριήλ	16 Τῷ Σεφιεῖμ,	24 τὸν	25 ἐναντίον
18 Δαλαίρ	21 Ματθίας	τοῦ	26 Ἐπὶ δέ	28 γήρει.

ΠΑΡΑΛΙΠΟΜΕΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

ΚΕΦ. Ι.	II.	18 τοὺς.	τομένη τῆς πτέ-	λωμῶν
3 μετ' αὐτοῦ	3 τοῦ πατρός μου		ρυγος τοῦ Χεροῦβ	12 ἐπάνω
4 Δαυιδ	Δαυιδ	III.	τοῦ ἐτέρου	14 τῶν
5 ὅλη	4 νεομηνίας	4 Ἀμορία χου-	14 ἔξ.	V.
6 ἀνηνεγκεν	Κυρίου τοῦ	σίῳ καθαρώ		2 τῶν
ἐκεῖ Σαλωμών	6 αὐτὸν τὴν δό-	ἔσωθεν	IV.	3 ἀνὴρ
ἀνηνεγκεν	ξαν·	8 εὐρος	1 τὸ	5 ἀνηνεγκαν τὴν
7 ὁ	7 τοῦ	κατεχρύσωσεν	πηκεων δέκα	κιβωτὸν, καὶ
12 καὶ δόξαν, καὶ	πν	9 (ἐν)	2 πηκεων δέκα	6 οὐδὲ
χρήματα	10 προυὶ κόρων	11 Χεροῦβ	πηκεων τριά-	11 τῷ βασιλεῖ Σα-
(σὺν)	κάδων	(12) Καὶ ἡ πτέ-	κοντα	λωμῶν
13 ἀπὸ	11 εἰς	ρυξ τοῦ Χεροῦβ	3 υποκάτωθεν	12 αὐτῶν
15 τὸ χρυσίον καὶ	12 αὐτοῦ	τοῦ ἐνὸς πήχεων	περιέχουσai	κατὰ ἀνατολὰς
τὸ ἀργύριον	13 ἀπέσταλκά	πέντε, ἀπτομένη	4 βλέποντες ter.	καὶ
16 τῶν	τὸν	τοῦ τοίχου τοῦ	5 χωροῦσα	13 τὴν
17 ἀνέβαινον	παιδὰ	οἴκου, καὶ ἡ πτέ-	6 ἐπέθηκε	14 (δόξης Κυρίου)
ἑκατὸν καὶ πεν-	14 τοῦ	ρυξ ἡ ἐτέρα πή-	9 τὰς	ἦ.
τήκοντα.	15 ὄν	χεων πέντε, ἀπ-	11 τῷ βασιλεῖ Σα-	

VI.

1 κατοικήσαι
2 κατοικήσαι
6 ἐν
(τοῦ εἶναι)
ὥστε
τοῦ
8 τὸν
10 αὐτοῦ
12 ἐαυτοῦ
13 αὐτοῦ
15 τῷ
18 ὁ
20 ὁ παῖς σου προσ-
εὔχεται
25 τοῦ
27 σου,
30 μονώτατος
31 τὰς
προσώπου πά-
σης
33 ἐπικέκληται τὸ
ὄνομα σου
35 τῆς δεξιᾶς αὐ-
τῶν καὶ τῆς
προσευχῆς
αὐτῶν
37 ἐπιστρέψουσι
ἡδίκησαμεν, ἡ-
νομήσαμεν
38 αὐτῶν
39 ἀμαρτόντ.
41 Οἱ.

VII.

3 ἔπescαν
5 καὶ
6 ἐαυτῶν
9 ἐπτά ἡμέρας
ἐποίησεν
10 εἰκάδι
14 τὸ ὄνομά μου
ἐπικέκληται
17 φυλάξης
18 ἀνὴρ ἡγούμενος
20 ἡγίακα
ἀπὸ
21 πρὸς.

VIII.

1 ἐαυτοῦ
3 Αἰμάθ Σωβὰ
4 Θεδμόρ
6 Βαλαὰς
Πάσας
9 αὐτοὶ
10 τῷ βασιλεῖ
11 Σαλωμών ἀνῆ-
γαγεν
12 Κυρίου
13 καὶ
14 κατὰ
ἐντολῇ.

IX.

1 καὶ χουσίον εἰς
πλήθος
6 καὶ
7 σου,
8 ἡυλογημένος

8 θρόνον
τὸν
κρίσιν
12 ἐαυτῆς
16 τοῦ
20 κατελιμένα,
καὶ
21 Σαλωμών
24 καὶ
25 μυριάδες
ἐπὶ
26 τῆς
ὀρίου
30 ὁ βασιλεὺς.

X.

3 Ἰσραὴλ
βασιλέα
9 τῷ λαῷ τούτῳ
λόγον
16 ἡμῖν
ἀπότρεχε
17 ἐφ' ἐαυτῶν τὸν
18 ὁ βασιλεὺς Ῥο-
βοὰμ
'Αδοράμ.

XI.

3 πρὸς
'Ιουδα
4 ἀναβήσετε, οὐ-
δὲ πολεμή-
σετε
ἀποστράφητε
ὑπῆκουσαν
6 τὴν bis
7 τὴν
9 Ἀδωραῖμ
14 τοῦ
τῷ
16 ἐαυτῶν
τὸν
τῷ
18 Ἀβιαθα
19 Σαμαριαν
22 Ῥοβοὰμ τὸν.

XII.

2 πέμπτῳ ἔτει
Σουσακεὶμ pas-
sim
3 Τραυλοδύται
7 ἐπὶ
12 ἡ
τῷ
καὶ ἀρεστοὶ ἐν
πᾶσιν
14 ἐαυτοῦ
15 οἱ
αἱ
ἐπολέμει
πρὸς
16 καὶ ἐτάφη
ἐαυτοῦ.

XIII.

3 τὸν πόλεμον
δυνατῶν, πολε-
μιστῶν
5 δέδωκεν

6 ἐαυτοῦ
7 ἀντέστη
νὸν
8 λέγετε ὑμεῖς
9 γῆς; πᾶς
10 ἐαυτῶν
11 ὀλοκαντώματα
12 Καὶ
εὐδοθήσεται
14 ὁ πόλεμος αὐ-
τοῖς
17 ἔπescαν
18 ἐαυτῶν
21 θυγατέρας δε-
καέξ.

XIV.

1 ἔτη δέκα
2 ἐαυτοῦ
4 ἐαυτῶν
5 τῶν
6 αὐτῷ Κύριος
7 ἐν ᾧ
κυριεύομεν
τῷ Ἀσά δύνα-
μις
12 οἱ
13 ἐνώπιον
15 Ἀμαζονεῖς.

XV.

3 ὑποδεκνύνοντος
8 Ἀζαρίου
10 ἔτει
11 ἔθυσαν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ
ἐπτά χιλιάδας
12 διήλθον
13 καὶ
14 τῷ
15 ἠυφράνθησαν
αὐτῶν
αὐτοῖς Κύριος
17 ἔξηραν
'Ιουδα καὶ
18 Κυρίου.

XVI.

1 Βασαά
2 χρυσίον καὶ ἄρ-
γύριον
3 ἀναμέσον
5 ἐαυτοῦ
6 ὁ
ἡγαγεν
7 Ἀσά
9 Καὶ νῦν
12 ἔτει
ἐαυτοῦ bis
ἐξεζήτησε
13 ἐαυτοῦ
καὶ ἐνὶ
14 ἐπλήρωσαν.

XVII.

3 ἐαυτοῦ
4 ἐαυτοῦ bis
τῷ Ἰσραὴλ τὰ
ἔργα
56

5 καθύβυνε
6 ἔτι
7 ἐαυτοῦ
τὸν bis
10 τὰς
11 τράγους ἐπτα-
κισχιλίους ἐπ-
τακοσίους
12 οἰκήσεις ἐν τῇ
'Ιουδαίᾳ
16 Ζαχρί
19 δέδωκεν.

XVIII.

7 Ἰεμλα passim
8 Ἰσραὴλ
9 ἐπροφήτευσεν
10 Χανααῶν
11 ἐπροφήτευσεν
14 εἰσπορευθῶ
15 ὀκίσω
ἐμέ
16 διεσπαρμένους
τὸν Ἰσραὴλ
19 εἶπεν
22 πάντων
23 Χανααῶν
24 ταμειὸν ἐκ τα-
μειοῦ
25 τὸν
29 ὁ
33 ἐνέτεινε
καὶ
34 ἕως ἑσπέρας ἔξε-
μαντίας Συ-
ρίας.

XIX.

1 ἐαυτοῦ
ἐν εἰρήνῃ
2 βασιλεὺς
3 ευρέθησαν
10 πρὸς
ἐφ' ὑμᾶς ὀργή.

XX.

1 οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν,
καὶ οἱ υἱοὶ
Μωάβ
2 τοῦ
Ἐνγαδδὲ
3 τὸ
ἡμῶν
6 ὁ
7 εἰ ὁ Θεός
11 ἐκ
12 ἡμῶν
13 Ἰουδαῖς
ἐναντίον
17 φοβέισθε
18 ἐαυτοῦ
ἐν
ἐναντίον
19 τῷ
20 τοπρῶ
ἡμῶν
22 ἐνάρεσθαι
αὐτοῦ
25 ἦλθεν
ἐαυτοῖς

27 ἠψόφρανεν
29 ἐπολέμησε Κό-
ριος
31 Σαλεῖ
33 ἐαυτῶν
37 ἐπροφήτευσεν

XXI.

1 ἐαυτοῦ
παρὰ τοῖς πατ-
ράσιν ἐαυτοῦ
5 ὦν αὐτὸς
ἐαυτοῦ
6 ἡ
10 Ἐδὼμ ἀπὸ χει-
ρὸς Ἰουδα
Λοβνά
τὸν Κύριον
ἐαυτοῦ
12 ὁ
13 ὁ
18 μαλακία ἐν
19 ὁ
20 ἐν οὐκ.

XXII.

1 τὸν
τὸ ληστῆριον
τὸ ἐπελθὼν
ἐπ' αὐτοὺς
2 εἰκοσι ἔτῳ ἐ-
βασίλευσεν
Οχοζίας
(ἐνα) ἐνιαυτὸν
4 ὁ
σύμβουλοι
6 Ῥαμβὰ
10 αὐτῆς ὁ υἱὸς αὐ-
τοῦ
11 ἡ
τῶν
τὸ ταμειὸν
12 αὐτοῖς.

XXIII.

1 ἐβδόμῳ
ἐκατοντάρχας
'Ιωβηδ
'Ελισαφὰτ
αὐτοῦ
2 τῶν
4 ἡμῶν
6 φυλασσέσθω
7 εἰσπορευομένου
καὶ ἐκπορευο-
μένου
8 ἐαυτοῦ
10 πάντα τὸν λαὸν
ἐαυτοῦ
12 τῶν
13 ἐν
ἐαυτῆς
καὶ εἶπεν
ἐπιθέμενοι
14 ἐξέλθατε
17 τὸν
τῆς
18 τῶν
τῷ
20 ἀνεβίβασαν

20 τὸν θρόνον
21 μαχαίρα.

XXIV.

1 ἐπὶ τῶν
βασιλευσάι
3 αὐτῶ
6 ἰωίας ὁ βασι-
λεὺς
7 γε-
τοῖς
9 εἰσενεγκεῖν τῷ
11 ἔφερον
12 τὴν
15 ἐτῶν ἑκατὸν καὶ
τριάκοντα
18 τοῖς εἰδώλοις
καὶ ταῖς Ἀσ-
τάρταις
19 ἥκουσαν
22 μετ' αὐτοῦ
κρινέτω
24 παρεγίνετο
αὐτῶν

XXV.

1 πέντε καὶ εἴκο-
σι
εἴκοσι καὶ ἐν-
νέα
3 αὐτοῦ
5 δυνατοὺς
7 παρελεύσεται
8 κατισχύσαι ἐν
τούτοις
τροπώσεσθαι
10 αὐτῶν bis
ὑπέστρεψαν
13 οἱ
14 πατάξαντα
αὐτοὺς
αὐτῶ
αὐτοῖς αὐτὸς
15 ἐξείλαντο
18 ἦλθαν
19 ἐπάταξας
κάθησο.

XXVI.

1 δέκα καὶ ἔξ
3 δεκαῖς
10 ὑπῆρχον
φιλόγεωργός
11 δυνάμεις ποι-
οῦσαι
ἐκπαρενοόμεναι
18 ἐπὶ χιλιάδες
14 σφειδόνους εἰς
λίθους
16 αὐτοῦ
18 εἶπον
τοῖς θυμιάσαι
20 ἐπ'
21 ἦν Ὀζίας ὁ βα-
σιλεὺς
τῆς
Ἰωάθαμ
22 τοῦ βασιλέως
ιδού εἰσὶ

23 αὐτοῦ
(μετά)
ο.

XXVII.

1 δεκαῖς
2 ὅσα
3 (καὶ)
τοῦ Ὀφλά
4 Καὶ πόλεις ᾧ-
κοδόμησεν
7 λόγῳ Ἰωάθαμ
οἱ λοιποὶ
γεγραμμένοι
(8) Καὶ εἴκοσι
καὶ πέντε ἐτῶν ἦν
βασιλεύσας, καὶ
ἔξ καὶ δέκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἰε-
ρουσαλὴμ
9 αὐτοῦ.

XXVIII.

1 βασιλεύσαι
δεκαῖς
2 τῶν
3 ἔθεν
πάντων
(τῶν ἀπεριτμή-
των τούτων,
καὶ)
τῶν
5 τὰς
παρέδωκαν
6 αὐτοὺς καταλι-
πεῖν
τὸν Κύριον
αὐτῶν
8 ἠχημαλώτευσαν
9 τὸν
10 κάτακτιθέσθαι
τῶ
12 Ἀζαρίας
Ἰωανάν
15 Ἀλδὶ ὑπέστρε-
ψεν
17 ἠχημαλώτευσαν
18 Γαδερῶθ
20 Θαλγαθφαλνα-
σάρ
ἐπάταξεν
24 αὐτῶ
25 αὐτῶν
27 αὐτοῦ

XXIX.

3 πρώτῳ μηνὶ
6 ἐγκατέλιπον
8 θυμῶ
ἐπὶ
συνεργμόν
12 Ἰαλλήλ
Γεδσών Ἰωά
Ἰωδάν ὁ τοῦ
16 ἐξέβαλαν
ἦρξαντο
17 μνηστὸν τοῦ πρῶ-
του
ἐκκαϊδεκάτῃ
18 εἰσῆλθον

19 Ἀχάξ ὁ βασι-
λεὺς
αὐτοῦ ἠγνίκα-
μεν
22 προσέχεον
23 αὐτῶν
24 περὶ παντὸς Ἰσ-
ραὴλ, εἶπεν ὁ
βασιλεὺς
27 τῶ
αἱ
28 αἱ
(καὶ)
30 ὁ βασιλεὺς Ἐ-
ζεκίας
πάντες
ἔπεσαν
31 καὶ
34 ὀλίγον ἦσαν
δεῖραι
ἠγνίσθησαν.

XXX.

2 ἡ
5 ἐν
6 ἐπιστρέψει
7 αὐτῶν
8 τοὺς τραχήλους
εἰσέλθατε
9 ἐπιστρέψει
10 οἱ τρέχοντες ἤ-
σαν
12 τὸ πρόσταγμα
13 πολλὸς λαὸς
15 ἠγνίσθησαν
εἰς οἶκον
16 αὐτῶν bis
18 τὸ
ἠγνίσθησαν
19 αὐτοῦ
22 θυσίας
αὐτῶν
24 μόσχους χιλί-
ους
25 Ἰσραὴλ
ἐν
26 τῶν
τοῦ
27 καὶ
ἠυλόγησαν.

XXXI.

1 ἐξέκοψαν
αὐτοῦ
αὐτῶν
4 εἶπεν
5 οἱ υἱοὶ
ἦνεγκαν εἰς πλῆ-
θος
6 αὐτῶν
7 ἐβδόμῳ μηνὶ
10 εὐλόγησε
αὐτοῦ
12 εἰσῆνεγκαν
13 Ὀζαζας
ὁ βασιλεὺς ἔξε-
κίας
15 Ἰησοῦ
κατὰ

18 τὸ
ἠγίασαν
21 ἐν
αὐτοῦ
τῆς.

XXXII.

3 αὐτοῦ
4 ὁ
6 εἰς
τὴν
9 Ἰουδαν
10 ὁ
κάνθηθε
12 αὐτοῦ
13 τί
ἐγὼ ἐποίησα
ἐδύναντο
14 ἠδύναντο
αὐτῶν
15 αὐτοῦ
17 τοῦς
αὐτῶν
αὐτοῦ
19 τὸν
21 τὸ πρόσωπον
εἰσῆλθεν
τοῦ
αὐτοῦ
23 ὑπῆρθη
καὶ
24 αὐτοῦ
26 αὐτοῦ
27 αὐτοῦ
28 καὶ ἐλαίου, καὶ
οἶνον
29 αὐτῶ
30 αὐτοῦ
31 καὶ
33 αὐτοῦ.

XXXIII.

1 δέκα καὶ δύο
2 ἐνώπιον
3 ταῖς
6 διήγε
τοῦ
7 καὶ
ὁ
8 καὶ δικαιοῦμα-
τα
9 τῶν
10 ἥκουσαν
12 Κυρίου τοῦ Θεοῦ
τοῦ
αὐτοῦ
13 ὁ
14 καὶ περιεκύκλω-
σε τὸ ἄδυτον,
καὶ πορευο-
μένων
αὐτὸ Ὀφλά
15 ἔξω
17 ὁ λαὸς ἔτι
18 οἱ
Κυρίου
19 ὡς
αἱ
ἀποστασίαι

20 αὐτοῦ
22 ὁ πατὴρ αὐτοῦ
Μανασσῆς
ἐδοῦλεν.

XXXIV.

1 βασιλεύειν
2 αὐτοῦ
4 κατέσρεψαν
τὰ
6 Ἐφραίμ, καὶ
Μανασσῆ
7 τὰ ἄλσῃ, καὶ
τὰ θυσιαστή-
ρια
τὰ
κατέκοψεν
8 ὀκτωκαϊδεκάτῃ
ἔτει
ὅτε συνετέλε-
σε
τῆς βασιλείας
Μαασίαν
αὐτοῦ bis
9 (καὶ Ἰσραὴλ)
10 καθιστάμενοι
11 (καὶ)
16 ἔτει
το ἔργον
18 νομοῦ
ἐδωκέ
20 Ἀβδὼν
21 ἐν
22 Θακονάθ υἱοῦ
Ἐσσερί
Μεσαναΐ
24 κακὰ
25 ἔθυσαν
ἐτέροις
αὐτῶν
27 ἔμου bis
30 Ἰουδα
μεγάλου ἕως
μικροῦ
τοῦ εὑρεθέντος
31 αὐτοῦ
τὰ
ἐγγεγραμμένους
32 εἰς
αὐτῶν
33 αὐτῶν
αὐτοῦ bis

XXXV.

1 αὐτοῦ
2 αὐτῶν
3 ἐπᾶραι ἐπ' ὧ-
μων οὐθέν
4 βασιλέως
5 τοῖς
6 τὰ ἅγια
8 καὶ ἔδωκε
οἴκου τοῦ Θεοῦ
τοῖς ἱερεῦσιν
9 ὁ
Ἀσαβία
10 αὐτῶν
12 (νόμφ)
15 Ἰδιθούν
τῆς

15 ἐτοίμασαν	20 καὶ	1 ἐν	9 Υἱὸς	21 ἐσαββάτισεν
16 ἰωσία	21 οὐ	ἔδωκαν	καὶ δέκα	22 τοῦ
18 πάντες βασιλεῖς	23 ποιῆσαι	αὐτὸ	10 ἐπιστραφέντος	αὐτοῦς
ὥς	24 ἐαυτοῦ	5 ἀποστήσαι	εἰσηγαγεν	23 Περσῶν· πάσας
19 ἰωσία	24 ἐαυτοῦ	ἐαυτοῦ	τὸν	τάς βασιλεί-
καὶ	26 ἰωσία	6 ἀνήγαγεν	11 Υἱὸς ἐτῶν εἰ-	ας τῆς γῆς ἐ-
Θεραφεῖμ	27 λοιποί.	7 ἐαυτοῦ	κοσθενὸς	δωκέ
Καραίσειμ		8 ἐαυτοῦ	13 ἐαυτοῦ	αὐτῷ οἶκον
αὐτῷ	XXXVI.	Γανοῦν	15 ἐαυτοῦ bis	ὁ.
ἐαυτοῦ ter.	1 εἰς βασιλέα	ἐαυτοῦ	21 τῆς	

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Β'.

ΚΕΦ. I.	7 τοῦ	8 γίγνεται	10 καρδίαν ἐαυτοῦ	2 ἐαυτων
2 αὐτῷ οἶκον	8 εἰς	9 εἵπομεν	12 ὁ	5 τῆς
3 ἡ	τοῦ νικοποιεῖν	14 χρύσεια	17 πᾶν	8 Κύριος
4 ἐν bis	Θεοῦ	Σασαβασσάρῳ	τούτο	ἡμῖν
6 ἰσχυσαν	9 καὶ	16 Σασαβασσάρ	20 τὸ	9 ἐν
ἐαυτῶν	οἱ	17 τοῦ.	21 αἰτήσῃ	12 κληρονομήσῃ
καὶ	11 ἐσήμανε		τοῦ νόμου	14 ἀπεστρέψαμεν.
ἐν ἐκουσίοις	12 ἐαυτῶν	VI.	γιγνέσθω	
8 Σασαβασσάρῳ	13 τὴν.	2 Ἀμαθὰ ἐν	23 τοῦ bis	X.
9 Κεφουρῇ χρύ-		ἦν	γιγνέσθω	2 Ἰεεὶλ
σειοι	IV.	3 τοῦ	25 ἡ	4 ἀνάστηθι,
11 τὰ	2 ἡμῶν	5 χρύσεια	τῷ	6 ἀποικεσίας
II.	3 ἡμῶν	ἀπελθέτω	26 τὸν	8 ἂν
24 τεσσαρακοντα-	4 τοῦ	7 Καὶ	γιγνόμενον	9 τοῦ
δύο	6 (Περσῶν)	9 τῶν	δεσμά.	11 τῷ
25 Χαφίρᾱ	7 σὺν	10 προσφέροντες	27 οὕτως	14 οἱ
29 Ναβῶ	αὐτοῦ	11 εὐωδίας τῶν	28 Κυρίου.	τῇ πάσῃ ἐκκλη-
32 Ἡράμ·	8 Βααλτάμ pas-	12 παγήσεται		σίᾳ
33 Λυδῶν Λοδαδιδ	sism	12 ἐαυτοῦ	VIII.	15 Θεκουέ
36 Ἰεσοῦ	Σαμψαὶ passim	ἐκείνων	4 καὶ	16 οἱ
40 Ναθιναῖοι· νιοὶ	γίγνονται	13 Θαθθαναὶ ὁ	Ζαραῖα	21 Μασσίας
Σουαὶ νιού	11 οἱ	14 φκοδόμησαν	7 Ἰσαία	24 Σολλήμ, καὶ
44 Κηραὺς,	15 χρόνων	βασιλέως	8 Ζαβδίας	Τελλήμ, καὶ
49 Ἀζά	19 γίγνονται	17 περὶ	19 οἱ	Ἰδουέ
52 Μειδά,	20 γίγνονται ἐπὶ	18 δουλεία	αὐτῶν	27 Ἰαρμώθ
54 Ἀτιφάν	δίδοται	τοῦ	22 εἵπομεν	28 Ὀθαλί
55 Ἀσεφοράθ	23 ἐαυτοῦ	Μωσῇ	27 δραχμῶν	29 Βανεὶ,
58 οἱ	24 τοῦ.	20 οἱ	χρυσίῳ	32 Μαλοῦχ,
59 ἠδινῆθησαν	V.	21 οἱ	25 Θεῷ	33 Μαθθαναὶ
61 Ὀβαία,	1 ἐπροφήτεύσεν	τὸν	ἡμῶν	Ζαβῦδ,
68 ἐλθεῖν	Κυρίου	22 Κύριος.	29 τῶν	34 καὶ
69 δραχμὰς·	2 οἰκοδομεῖν	VII.	33 Μαρμώθ	35 Χελία,
χιλίας	3 τοῖα εἶπον	1 Ἐζρας passim	αὐτοῦ	36 Ἐλίαςεῖβ
Χοθωνῶθ.	4 εἶπον	5 Μαραιώθ	35 ἀπό.	40 Μαχραδααβού
III.	7 ῥῆσιν	8 ἤλθον	IX.	48 Ἰεεὶλ,
2 Μωῦσέως	αὐτῇ		1 Μωσρί	

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΥΙΟΥ ΑΧΑΑΙΑ.

ΚΕΦ. I.	9 τῆς	5 ἐαυτῶν	20 Καὶ	14 εἶπον
1 Ἀββεῖρρά	10 ὁ	6 τοῦ Αἰσανά	23 Ἀζαρία	καὶ
3 εἶπον	13 ἐν.	10 Ἀττοῖς	24 Ἡναδάδ,	16 τὰ
5 ὁ		Ἀσβανία	25 Φαλάξ	οἱ
6 ἄς	III.	11 Φααθ	28 (μετ') αὐτοῦ	17 ἐαυτοῦ
8 παιδὶ σου Μωῦ-	1 Ἐλισούβ	Θαννουρεῖμ		18 ἐαυτοῦ bis
σή,	2 υἱῶν ἀνδρῶν	14 οἱ	IV.	23 ἐαυτοῦ
	3 ἐστήσαν	16 Βηθθαγαβαρ-	1 ἦν αὐτῷ,	
II.	ἀπὸ	εἰμ.	8 καὶ	V.
2 Νεισάν	Μασεζεῖηλ·	19 Ἀζέρ	12 εἶπον	1 ἦν
5 εἰς	5 κατέσχον	Μασφὲ	13 ἐαυτῶν bis	ἐαυτῶν

7 εἶπον ἐαυτοῦ	20 πεντηκοντατές σαρες	64 ἡνρέθη αὐτοῖς	4 Χανανί εἶπαν	15 νιού Σαμουῖ
8 εἶπον 0 ἐαυτοῖς	22 Ἰησαμί 23 Βασί	65 ἀνέστη ὁ 66 εἰς τέσσαρας	5 εἶπαν τόν ὑμῶν	17 και 25 κριαθαρθδ
13 εἶπον 14 τῆς	24 Ἀρείμ, δεκαδόσ	67 μνριάδας δια- χιλίους τρια- κόσιον	14 τοῦ 15 σιτοδεΐαν εἰς	30 οἱ 31 Μαχαμάς
18 γιγνόμενον τῶν.	26 Βαισαλεέμ, Ἀνετωφά	68 ἰπποὶ ἐπ- τακόσιοι τριακον- τατές, ἡμίονοι δια- κόσιοι τεσσαρα- κονταπέντε.	17 ἐαυτῶν 19 μεγάλοις 21 ὑποδήματα 22 διεμέρισας 25 ἐνετρήφθησαν 26 διεμαρτυροῦντο 29 τοῖς ἐαυτῶν	XII. 7 Ἰησοῦ 10 Ἰωαδὰ 11 Ἰωαδὰ 12 Ἰερμία 14 Μαλούχ, 21 αἰνεῖν καὶ ὑμνεῖν 26 ὁ 31 ἀνήνεγκα ἔσθησα 32 ἐπορεύθη 33 Μοσολλάμ 34 Ἰερემίας 35 (ὁ) 39 ἰχθυηράν, πύργου 44 ἦν καὶ 45 ἐαυτῶν.
VI. 1 τῶν καίγε 5 ἐαυτοῦ 6 γίγνη 9 αἱ 10 Μεηταβεῖλ 11 εἶπον	27 Ναθώθ 28 Βηθ 29 Χαφερά 30 εἰκοσιεῖς. 33 Υἱοὶ Μαγεβώς, ἐκατὸν πεν- τηκονταέξ. 34 πεντηκοντατές- σαρες. 37 Ὠνῶν 45 Σελλοῦμ Ἀκούμ 46 Σιαά Ἀσειφά 47 Σιαά, 48 υἱοὶ Ἀκούδ, υἱοὶ Κητάρ, υἱοὶ Ἀγάβ,	69 κάμηλοι τετρα- κόσιοι τρια- κονταπέντε, ἐξακισχίλιοι εἴκοσι 70 Ἀθερσαθα, ἔδω- καν χόθωνώθ 71 μυρίας 72 Χοθωνώθ 73 οἱ.	38 πάντες. X. 2 Σαραία Ἰερμία 9 Ἡνδιαδ 10 Σεβανία 13 Ὀδούα Βενουναι 26 Ἡνὰν 28 καὶ τόν 29 ἐαυτῶν 38 δεκάτης 39 Κυρίου.	2 ἐν 4 τοῦ 5 αὐτῶ Μαναάν 9 Μαναάν 11 εἶπον 21 διεμαρτυράμην τὴν 25 ἐνώρκισα 27 ἀκουσόμεθα τὴν. 28 Ἰωαδὰ 29 διαθήκης
16 ἐπεσε 18 Ἰωνάθαν.	49 Σαδὴλ, 52 Μεεινὺμ Νεφωσασαίμ 54 Μεειδὰ 57 Σαφαράθ 58 Ἰαήλ Γααδὴλ 61 Θελμελέχ, Θελαραά, Χε- ρουβ 62 υἱοὶ Βονά 63 γυναῖκα ἐκλήθη ἐπὶ τῷ 64 ἐαυτῶν	VIII. 1 ἐαυτῶν εἶπον 2 καὶ 3 μέσον 4 Οὐρία εὐνώνμων Μοσολλάμ 7 Σαραβία 8 τῷ 10 ἡ ἡμέρα ἐστὶ 15 ἐξέλθατε αὐτοῖς 16 σκηνὰς αὐτοῖς.	XI. 1 ἔβαλον 4 Ὀζία 7 Ἡθὴλ 8 Γηβεεὶ 13 Ἀμεσαι 14 ἐπ' αὐτῶν Σοχ- ρίηλ 15 Ἀσουβ	XIII. 2 ἐν 4 τοῦ 5 αὐτῶ Μαναάν 9 Μαναάν 11 εἶπον 21 διεμαρτυράμην τὴν 25 ἐνώρκισα 27 ἀκουσόμεθα τὴν. 28 Ἰωαδὰ 29 διαθήκης
VII. 2 ἦν 3 εἶπον ὅτι, ἔτι ἐαυτοῦ bis 6 οἱ τῆς ἐαυτοῦ 7 Ἀζαρέα Μαρδοχέου Ναοὺμ 10 ἐβδόμηκοντα- δύο 19 Βαζουεῖ	49 Σαδὴλ, 52 Μεεινὺμ Νεφωσασαίμ 54 Μεειδὰ 57 Σαφαράθ 58 Ἰαήλ Γααδὴλ 61 Θελμελέχ, Θελαραά, Χε- ρουβ 62 υἱοὶ Βονά 63 γυναῖκα ἐκλήθη ἐπὶ τῷ 64 ἐαυτῶν	IX. 4 Σαχανία		

ΕΣΘΗΡ.

ΚΕΦ. I. (Α) 1 ἐκ 2 ὁ καὶ 3 ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι, καὶ 5 τὸ ἐνύπνιον τοῦ- το ἠθέλησεν αὐτὸ 6 γὰρ αὐτῶν 7 Μαρδοχαίφ αὐτῶν 2 ταύταις ὅτι Ἀρταξέρξης ὁ βασιλεὺς 4 ἡμέρας 5 τοῦ 6 κεκοσμημένῳ σμαράγδου, παρίνου, καὶ	πινίνον 6 ἐπιφανεῖς καὶ 8 γάρ 10 ὁ βασιλεὺς γενό- μενος Βαζεά, καὶ Ὁ- αρεβωά, καὶ Ζηθαθαά, Θαβαζ, 11 πᾶσι 13 ὁ βασιλεὺς ἐαυτοῦ 14 Σαρεθαῖος 16 ἡτίμασεν 18 αἱ 19 τὸν βασιλέα Ἀρταξέρην, ὁ βασιλεὺς δότω 20 λόγος ἐαυτοῦ ὅτι ἀληθὴς 22 ὁ βασιλεὺς ἐν	πάσῃ τῇ βα- σιλείᾳ εἰς χώραν καὶ. II. 1 ἐμνήσθη γὰρ καθὰ ἐποίησε, καὶ ὅσα αὐ- τῇ κατεκρίθη. 5 ὁ 7 τὸ ὄνομα αὐτῆς αὐτῶ 10 αὐτῆς τὸ γένος Ἑσθῆρ 11 Καὶ ὁ Μαρδοχαῖος περιεπάτει συμβαίνει 12 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῇ καὶ ὁ χρόνος κόρα- σια μῆνες μυρινίνῳ	13 αὐτὴν 14 οὐτε ὀνομαστί. 15 ἦν ἔλαβεν αὐ- τῷ εἰς θυγα- τέρα, τοῦ ῥήμα αὐτῇ ἔλεγεν το- γαίος τοῦ βασιλέως 16 τὸν 18 ἐφ' 19 ἑθεράπευσεν 20 ὁ οὐκ ἠλλαξε 21 ὁ 22 τῇ βασιλίῳ ἡ βασιλίσσα Ἀρταξέρξη. III. 1 τὰ ῥήματα 2 Ἀμάν	2 ἐπέταξεν 4 ἔλεγον μὴ ὑπακούοντα γάρ 5 ἐπέγνω καὶ Ἀμάν 7 βασιλεύοντος ψήφισμα ἐποί- ησε 8 τῷ Βασιλεῖ οὐ συμφέρι 9 οὖν 10 αὐτοῦ 12 προσέταξεν τῆς καὶ 2 (B) καὶ τῆς ἄχρι 3 πυνθαομένου ἀπενεγκάμενος
---	---	---	--	---

13 ὑπέδειξεν
14 προσετίχη
τοῖς ἔθνεσι πᾶ-
σιν
15 ἐν Σούσοις·

IV.

1 αὐτοῦ
2 ἔχοντα
3 ἡν
5 αὐτὸν
(ἐπὶ τὴν πλα-
τείαν πρὸς τὰ
βασιλεῖα.)
8 εἰσελθούσαν
καὶ τῆς πατρίδος,
καὶ
9 Ἑσθῆρ
11 πάντα τὰ ἔθνη
γιγνώσκει
καὶ
οὐκ ἐκλήθην
13 σωθῆσομαι
14 παρακούσασα
(δὲ)
οἶδεν,
15 εἶπεν Ἑσθῆρ
ἐξαποστείλαι
πάλιν·
16 ἐφ'
(Γ) Ἰ Μαρδοχαῖος
Θεῷ
2 μου,
οὐθὲνα
3 βασιλεὺ
σου
τὸ
4 ὁ
ἐπλήρσε
κόσμου ἐπλή-
ρωσε
5 ὁ Θεός
ὁ
Κύριε, του πατ-

ρός μου,
5 αὐτοῖς
6 ἡμαρτήκαμεν
τῷ
ὑμνοῦντων
7 γελασάτωσαν
8 βοηθὸν
ἡμέρα.

V.

1 ἔστη
τὴν
ἥρε
ἐπέκυνεν
τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς,
2 τὴν Ἑσθῆρ,
αὐτῆς.
3 αὐτῇ
4 ἐλθέτω
ὁ βασιλεὺς
5 ποιῆσαι
παρεγίνοντο
ἐπὶ
6 Καὶ
ἐν τῷ πότῳ τοῦ
οἴνου·
Ἑσθῆρ ἡ βασι-
λισσα
σοι
7 Ἑσθῆρ
μου·
8 ἐπὶ
γὰρ
9 Ἀμάν
10 καὶ
Σωσάραν
11 πρῶτον
12 Ἑσθῆρ
14 Σωσάρα.

VI.

2 ἐν τῷ
αὐτοῖς
3 τὰ παιδάρια τῷ
βασιλεῖ οἱ ἐκ

τῆς διακονίας·
5 εἶπον
ἐκ τῆς διακονίας
10 ὃν εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς
13 Σωσάρα
εἶπον
ὁ Θεός ὁ.

VII.

2 Καὶ εἶπεν
ἡ
ἐσται
τοῦ
7 ἐκ
8 ἀπὸ
(καὶ ἔπεσεν)
αὐτὴν·
ἐκβιάζῃ
9 τὸ
ὁ.
10 οὗ ἡτοίμασεν
ἐκόπασε ὁ βα-
σιλεὺς.

VIII.

1 δὲ
2 τοῦ
4 Καὶ ἐξέτεινεν
5 ἐνώπιόν σου,
ἀποστρέψαι
ἐξαπεσταλμένα
ὅσοι
6 ἐπιδεῖν
7 Ἑσθῆρ τῇ βα-
σιλίσσῃ, καὶ
Μαρδοχαίῳ
τῷ Ἰουδαίῳ·
τοῦ
8 Γράφετε
9 Νισά
μηνός
εἰκοσι καὶ ἑπτὰ
σατραπείαις
10 Καὶ
ἐγράφη

10 ἐξαπέστειλε
11 χρῆσασθαι
τῇ
(Δ) 1 καὶ
σατράπαις
2 (κατὰ)
διαλαμβάνουσιν
μετατίουν·
3 οὐ
4 λαβεῖν
τε
5 οὐκ
6 ἐκτεθέντες
νόμοις
ἐπὶ
7 μὲν ὑμῶν.
τῶν εὐνοούντων
τοῖς
ὑμῖν ἐπιβουλευ-
σάντων
αἰσχρὸς
τῆς γραφῆς ἐκ-
τιθέσθω.

IX.

14 ἔκθεμα
16 ὅτι
τοῖς
17 περιετέμνοντο
7 Φαρσανεστάν
8 Βαρθαθά, καὶ
Βαρέλ
9 Μαρμασμινα
Ρούφανον
Ζαβουγαθά,
10 τοῦ
ἀπέκτειναν
12 κεκρήνται
καὶ τι
16 συναχθέντες
καὶ τῇ τεσσα-
ρεσκαδεκάτῃ
τοῦ αὐτοῦ
μηνός
19 γὰρ
τῇ

19 καὶ
οἱ δὲ κατοικοῦν-
τες ἐν ταῖς
μητροπόλε-
σιν καὶ τὴν
πεντεκαίδε-
κάτην τοῦ Ἀ-
δάρ ἡμέραν
εὐφροσύνην ἡ-
γαθὴν ἄγου-
σιν, ἐξαπο-
στέλλοντες
μερίδας τοῖς
πλησίον.

20 ἀπέστειλε
οἱ
22 αἰς
δύονης
πένθους
αὐτίς
21 Ὅπως
τοὺς Ἰουδαίους,
καὶ ὡς
ἀπολέσαι
25 τοῖς Ἰουδαίοις
ἐγένετο,
ἐπὶ τῶν ξύλων.
26 καλοῦνται τῇ δι-
αλέκτῳ αὐτῶν
27 ὡς
ἐαυτῶν
μνημόσυνα ἐπι-
τελούμεναι
καὶ πατριάν, καὶ
πόλιν
31 ἐαυτῶν

X.

1 τέλη
2 αὐτοῦ. Καὶ
τῷ
3 γὰρ
συναχθέντα
Κύριος
αὐτοῦ.

I Ω Β.

ΚΕΦ. I.
1 καὶ ἀληθινός,
καὶ
3 τρισχίλιοι,
καὶ ὄνοι θήλειαι
πεντακόσιοι,
4 ἐποίου
ἀπέστειλεν
προσέφερε τε
θυσίας περὶ αὐ-
τῶν
ὑπὲρ
ἡμάρτον, καὶ
καρδίᾳ
τὸν
(αὐτῶν).
6 περιελθὼν τὴν
γῆν, καὶ ἐμ-

περιπατήσας
τὴν ὑπ' οὐρα-
νόν.
7 πρὸς τὸν διά-
βολον·
8 (ἄνθρωπος) ὁ
μοιος αὐτῷ
τῶν
(δικαίος),
9 ἐναντίον Κυρί-
ου, καὶ εἶπε
Θεόν
10 αὐτοῦ τὰ ἔξω
ἔξωθεν
αὐτῷ κυκλόθεν
11 εἰ
σου
12 Καὶ

12 ἐν τῇ χειρὶ σου
δίδωμι
ἀπὸ προσώπου
13 ἐγένετο
καὶ
τοῦ
ἥσθιον καὶ
15 αὐτοῖς,
ἐπάταξαν ἐν
στόματι μα-
χαίρας·
καὶ ἐσώθην
καὶ
16 πρὸς Ἰωβ,
αὐτῷ
Θεοῦ
(ἐπὶ τὴν γῆν),
καὶ ἐσώθην

16 καὶ
17 ἔρχεται
καὶ λέγει αὐ-
τῷ
ἀρχὰς
καὶ ἐσώθην
18 πρὸς Ἰωβ, λέ-
γων·
οἶνον
(τῷ νῦν σου)
19 ἦλθεν ἀπὸ
καὶ ἐσώθην
20 (ἀκούσας)
διέρρηξε
αὐτοῦ
αὐτοῦ, (καὶ κα-
τεπάσατο γῆν
ἐπὶ τῆς κεφα-

λῆς αὐτοῦ)
(τῷ Κυρίῳ),
οὕτω (καὶ)
(εἰς τοὺς αἰῶ-
νας).
22 οὐχ
οὐδὲ ἔναντι
(οὐδὲ ἐν τοῖς
χείλεσιν αὐ-
τοῦ).

II.

1 ἐνώπιον ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν ἦλ-
θε
ἔναντι
2 ἔναντι
3 ἄνθρωπος (δ-

μοις αὐτῷ), 3 (δικαίος) ἀλη- θινῶς τὰ 4 καὶ πάντα τῷ δώσει 5 εἰ μὴ σου 7 προσώπου 8 (ἰὼβ) ἑαυτῷ ἀποξή τον ἰχῶ- ρα αὐτοῦ αὐτὸς 9 καὶ σου bis τῆς δέ πλανῆτις περιερχομένη, δύση, περιεχοῦσιν με 10 (ἰνατί) (οὕτως) μέν δέ οὐχ οὐδὲ ἐν αὐτοῦ 11 ταῦτα (τοῦ παρακαλέ- σαι καὶ ἐπισ- κέψασθαι αὐ- τὸν) καὶ bis Σαυχαίω 12 δὲ ἐπὶ τὰς κεφα- λάς αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, 13 Παρακλήθητο ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν λό- γον· III. 1 (Καὶ) μετὰ ταῦ- τα 2 Καὶ ἀπεκρίθη 'ἰὼβ, 3 ἐν αὐτῇ, ἐν ἧ εἶπον· 4 ἡμέρα 5 (καὶ) Καὶ ταραχθεῖν (ἐκεῖνη), 9 μὴ ἔλθοι εἰς φωτισμὸν Μηδὲ 12 (Καὶ) ἰνατί συ- νήνησέ μοι (μητρὸς μου) 14 καὶ 15 Καὶ 18 δι' αἰῶνος εὐθή- νησαν, οὐκ (έ- τι) 19 οὐ 20 (ψυχῆς)	19 αὐτὸν 22 θησαυρόν· (θανάτου). 23 γὰρ ἀνάπαυσις, οὐ ἡ ὁδὸς ἀπεκ- ρύβη· 24 μου 25 εὐλαβουμην. IV. 3 ἀσθενούντων 4 δὲ bis 5 Νυνὶ δέ ἐσπούδακας 6 οὐκί ἀγκία 7 ὀλορίζοι 10 Στόνος 12 κακῶν συνήνη- σέ σοι. οὖν (σου) μου (ἐξαίσιτοι γὰρ) 13 φόβοι καὶ ἠχώ νυκτερινῇ, 14 (δὲ) συνέσεισε· 16 Καὶ 17 ἐναντι 19 Ἐὰ δὲ ἐσμεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πληοῦ. 20 ἔως (καὶ) bis 21 ἐτελεύτησαν, καὶ ἀπώλοντο. V. 1 δὴ σου εἰσακούσε- ται, 3 εὐθὺς ἡ διαίτα αὐτῶν ἐβρώθη· 4 ἐγένοντο 5 ἐξαιρεθήσονται, καὶ 7 ἐν κόπῳ γεννᾶ- ται γυνῶν 10 πρόσωπον τῆς γῆς, τὸν 11 εἰς σωτηρίαν· 12 Τὸν 13 αὐτῶν, 14 Ἐν ἡμέρᾳ ψηλαφῆσειαν 16 καὶ εἴη καὶ ἀδίκον· 17 (ἐπὶ τῆς γῆς) 18 ἀίσονται· 19 οὐχ 20 καὶ 21 βοηθήσῃ ἀπὸ κακῶν ἐρχο- μένων· (καὶ) οὐ φοβηθήσῃ	ἀπὸ ταλαι- πωρίας, ὅτι ἐλεύσεται τα- λαιπωρία·) 22 τῆς γῆς οὐ φο- βηθήσῃ. 23 ὅτι μετὰ τῶν λίθων τοῦ ἁ- γροῦ ἡ δια- θήκη σου, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἁγροῦ εἰρη- νεύσει σοι. 24 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐν εἰρήνῃ τὸ σπέρμα σου διάλογον ἰδία τῆς εὐπρε- πείας σου, καὶ οὐ μὴ ἀμάρ- της 25 Καὶ γνώσῃ 26 αὐτοῦ. VI. 3 βαρυντεραί εἰ- σιν 7 δὲ ψυχῇ· 8 ἔλθῃ Θεός, 10 (μοι) ἡ αὐτῆς. Οὐ μὴ ἐν ῥήματι ἁγίου 11 ἡ 12 χαλκαὶ 14 δὲ καὶ ἐπισκοπῇ 15 κύματα, 16 εὐλαβούντο, 17 τακεῖς οὐκέτι ἐγνώσθη ὅπου 18 τε 19 καὶ διορίζοντες αἰς- κύνθητε· 20 (οἱ ὀρώντες) 23 ἐκ χειρὸς ἡ ρύσασθαι με ἐκ χειρὸς δυ- νάστου 25 ἀνδρὸς αὐτῆς, (ῥήμα, οὐδὲ) 26 ὁ τὰ ῥήματα μου φθέγματος ῥή- ματος ὑμῶν 28 ἐμβλέψας 29 (ἐν κρίσει) 30 ἄδικον ἐν γλῶσ- σῃ μου· οὐχὶ δὲ (καὶ). VII. 2 τετυχηκώς 5 ἔξω· 7 δὲ	7 ὁ 8 Οὐκ ἄτενειέ μοι 9 οὐ μὴ ἂν ἀνα- βῇ ἐτι 10 ἐπιστραφῇ ἐτι ἐτι. 11 Τοιγαροῦν τοῦ πνεύματος μου· τὸ στόμα μου ἐν πικρίᾳ 12 ἐπεὶ κατ' ἐμου 13 Ὅτι εἶπον· διάλογον ἰδία 14 (Διατί) ἐν bis 15 Ἀπαλλάσσεις δέ 18 ποιῇ 19 ἐν ὁδῷ 20 δύναμαι σοι 21 Καὶ οὐ λήθην ἀμαρτίας μου, ἀνομίας. VIII. 5 Θεὸν 6 εἰ σου ἐπακούσε- ται, 9 δὲ ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς· 10 (ῥήματα), σοι (σύνεσιν σο- φίας), αὐτῶν 12 πᾶσαν βοτά- νην, (ἐὰν δὲ μὴ πῆρ.) 13 Θεοῦ ὀλεῖται 14 δὲ (καὶ ἡ ὁδὸς αὐ- τοῦ), ἡ δὲ σκηνὴ αὐ- τοῦ ἀράχνη ἀποβήσεται. 15 ὑπερείσει αὐτῆς, 17 συναγωγῇ 18 αὐτὸν αὐτῷ. 20 ἀποποιήσεται 21 καὶ τὰ ἀγαλλιᾶσεως 22 καὶ διαίτα. IX. 3 μετ' αὐτοῦ 5 ἐν 7 (μὴ) ἀνατέλ- λειν, 8 ἐπὶ θαλάσσης, ὡς ἐπ' ἐδά- φους. 11 καὶ 13 οὐκ ἐκάμφθη 14 εἰσακούσῃ, ἧ διακρίνῃ μεθ' αὐτοῦ, 15 Ἐάντε 16 εἰσακούσῃ, 17 ἐν (μου) 19 ἰσχρῷ 21 μου (ὅτι) 22 Ἐν ἔστιν, 23 ἀπολογούται, 24 Παραδέδοται γῇ 25 ἰδὼν ἀγαθὸς νῆν. 28 (γὰρ) μου· 31 με ἐν ῥύπῳ μου· 33 ὁ διελέγκων (Δυνεῖν δέ μοι χρεία.) 34 αὐτοῦ, καὶ ὁ 35 ἑμμαντῷ ἄδικον X. 1 Κάμνω (δὲ) ἐπ' ἑμμαντόν (τὸν θυμὸν μου) (δὲ) ἐν 2 ἔκρινες 3 (ἐστίν) ἀσεβήσω (μέ) 4 βλέψεις 5 ὡς ἡμέραι 8 ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· δέ 9 ἀποστρέψεις 10 ἐπῆξας 12 ἔλεον 13 οὐδέν 14 φυλάξεις ἐάσεις· 15 ἀσεβῆς ὦ τε δυνήσομαι 16 δὲ καὶ (με) 17 σου καὶ 19 ἑγγερόναι. δέ 20 χρόνος τοῦ βίου. XI. 5 ἀνοίξῃ 6 ἐστι 7 Μὴ ὄν 8 (γῇ) δὲ βαθείᾳ,
---	---	---	---

8 ἦ
9 μέτρων
(ἐπίστασαι),
11 ἀποπον,
13 τὰς χεῖράς σου
15 φοβήθης
16 (σου)
20 Ὁφθαλμοὶ δὲ
ἀσεβῶν τακή-
σονται,
καὶ σωτηρία
ψυχῆς,
παρ' αὐτῷ γὰρ
σοφία καὶ δύ-
ναμις.

XII.

2 μόνου
4 ἐγενήθη
χλευασμόν·
5 (μέ)
ἄλλοις,
7 ἐπερώτησον
εἰπῇ
τε
ἀναγγεῖλη
8 δὲ
(εἰ)
9 ("Ὅτι) τίς
10 Ὅτι.
πάνσης σαρκὸς
11 ἐαυτῷ
12 εὐρίσκεται·
μακρῷ
13 (Παρ')
14 δέ καὶ ἀποκλεί-
σῃ κατὰ ἀν-
θρώπου,
15 (καὶ)
16 (παρ')
17 (γῆς)
18 Καθίζων
περιζωννύων
(αὐτοὺς)
19 Ὁ
22 Ὁ ἀποκαλύπ-
των βαθεῖα
24 λαοῦ τῆς
25 Ψηλαφήσειαν
οὐ.

XIII.

1 πάντα
τὸ οὐς μου ἀκή-
κοε
2 γε (νέωτερος ὑ-
μῶν),
3 ἄλλὰ
ἐγώ·
4 γὰρ
5 εἰς σοφίαν.
6 δὴ,
κρίσει
8 ὑποστελεῖσθε
αὐτοὶ ὑμεις
κριταὶ γενέ-
σθαι (καλῶς
γε λαλοῦν-
τες)

9 καὶ
10 πρόσωπον θαν-
μίσετε,
11 οὐχὶ δεῖνὰ
Κυρίου
12 Καὶ ἀποβήσε-
ται
13 ἐγώ,
14 μου,
15 χερεὶ μου
(μὴ)
οὐ
δὲ ἄλλὰ
(ὑμᾶς)
16 εἰσελεύσεται
17 (μου)
μου τὰ ῥήμα-
τα·
19 ἵνα
20 μὴ
21 σου ἀπόσχου
ἀπ' ἐμοῦ,
22 ὑπακούσω·
ἀπόκρισιν.
23 τίνες εἰσιν, δι-
δαξόν με.
24 ὥσπερ
25 ὥσπερ
(δὲ)
26 καὶ περίεθηκας
27 κυκλώματι, καὶ
ἐφυλάξας.

XIV.

3 ἐπὶ
4 οὐδὲ εἷς,
5 μίας ἡμέρας γέ-
νηται
σοὶ
(γάρ)
6 αὐτοῦ
7 δὲ (καὶ)
πάλιν ἀνθήσει,
9 καὶ ποιήσει
10 καὶ πσιων
11 ξηρανθήσεται
12 μὴ
καὶ οὐ μὴ συρ-
ράφῃ,
παλαιωθῇ,
13 φυλίζεις, κρύ-
ψεις
14 μῆτι
(σέ)
ἀν
15 (μέ)
17 τὰ ἀμαρτήματα
καὶ ἐπεσημίνω
18 πεσεῖται
19 ἔλεαν
20 (καὶ) μετέστη-
σας αὐτοῦ
(σου)
αὐτόν,
23 ἐπ' αὐτῷ bis

XV.

2 πνεύματος;
ἐμπληρῇ, δὲ
3 (μέ)

4 Ὅτι
5 καὶ οὐ
6 Ἐλέγξει
καταμαρτυρήσει
7 ἄνθρωπος
8 ἡ εἰς
9 οὐ νοήσεις
οὐχὶ
12 (ὅτι)
(σοὶ) ὑπῆνεγκαν
15 αὐτοῦ
(μέμψις) ὁ
(ἄστρα δὲ οὐκ
ἄμεμπτα)
16 ἀδικίαν
17 (οὖν)
σὺ δέ μου ἄ-
κουε·
δὲ
18 ἀγγέγειλαν
21 εἰρηνεύεσθαι,
τότε
ἡ καταστροφή
αὐτοῦ.
23 (Καταπίπτει δὲ
εἰς ἐξάλει-
ψιν,) καὶ
24 πεπτωκώς.
25 ἐναντι
27 (αὐτοῦ) αἶνος δὲ
αὐτοῦ ὕβρις.)
28 καὶ
δὴ ἐκεῖνος ἡτοί-
μασεν
29 αὐτοῦ.
οὐδὲ
30 καὶ
33 ὥσπερ
καὶ
ὥσπερ
31 κατακαύσει
35 Καί.

XVI.

2 ὑμεις.
4 δὲ
εἶγε ὑπέκειτο
ψυχῆς
5 λόγοις,
6 καὶ κίνησιν
μου;
7 μου;
10 κατέβαλλέ
(δέ)
αὐτοῦ
πειρατηρίων
ἔπescen
11 μοι
σιαγόνια·
ἐμέ.
12 ὀδίκου,
ἀσεβεῖς
14 φειδόμενοι·
15 ἐπ' ἐμέ δύνα-
τοι.
16 ἔρραψα
βύρση
εἰς γῆν
17 βλεφάρων
θανάτου.

18 γὰρ
21 ἡ δέησίς μου
στάξαι
ὁ ὀφθαλμός
μου·
22 ὁ
23 ἤκουσί μοι·

XVII.

2 ποιῶσα
ἀλλότριοι τὰ
ὑπάρχοντά
μου
5 (μου)
αὐτῶν
6 καὶ ἀπέβην αὐ-
τοῖς γέλως.
7 Πεινρῶνται δὲ
(σου)
καὶ
ὑπὸ πάντων με-
γάλως·
8 τοῦτοις
9 καὶ ὁ
χερσὶν
12 ἔθηκαν·
14 προσεκαλεσά-
μην
15 (ἐτι)
16 τὸν ἄδην κατα-
βήσεται;

XVIII.

3 ἵνατί
4 Κέχρησαι δέ ὀρ-
γῇ;
γάρ;
ἔσται
5 ἀναβήσεται
αὐτοῦ
6 αὐτοῦ bis
7 Θηρεύσειαν
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ ἐλά-
χιστοι,
καὶ σφαλεῖ
8 Ἐμβληθεῖ
καὶ
εἰλιχθεῖ
9 (κύκλοθεν, καὶ)
10 ἃ
κύκλοθεν.
11 (Καὶ) ὀλέσειαν
12 καὶ πτώμα
ἡτοίμαστο
14 (καὶ)
15 (καὶ)
κατασπαρήσε-
ται
17 οὐκ ὑπάρχοι
18 (Καὶ)
19 τῷ.

XIX.

2 πότε
τὴν
καθελεῖτέ
μοι
3 (καὶ)
με

3 καὶ
1 καὶ
ῥῆμα θ
6 ὁ
με,
7 ὀνειδῇ, καὶ
8 δὲ ἀτραποῦν
9 καὶ
ἀφείλε
10 δὲ
12 αὐτοῦ ἤλθεν
ἐπ' ἐμέ,
(μέ)
13 (δὲ)
ἀπέστησαν αὐ-
τοῦ δελφοὶ μου,
οἱ
14 (καὶ)
15 (θεράποντες)
ἐγεγόνουν
16 (δέ)
(μου),
αὐτοῦ.
17 καὶ
19 (δέ)
εἰδότες
καὶ οὐς ἠγάπων,
21 (Ἐγγίσατέ μοι),
ἐλεησατέ με·
ἐστὶν ἡ ἄψα-
μένη μου,
22 δὲ
23 δῆ
24 εἰς μαρτύριον
25 γῆς·
26 Ἀναστήσει δέ
μου τὸ δέρμα
27 οἱ ὀφθαλμοὶ
ἐωράκασι
28 ἐναντίον αὐτοῦ;
αὐτῷ
29 δὲ
ἀνόμοις
αὐτῶν ἡ ὕλ-
ἐστιν.

XX.

2 (σε εἶναι, καὶ)
3 μου
5 γὰρ
6 τὰ δῶρα αὐτοῦ
7 ἐστηρίχθαι,
ἰδόντες
8 φάντασμα
9 οὐ
οὐκέτι.
10 θλάσειαν
11 ἐνεπλήσθη
13 συνέξει
14 (καὶ πόνοσ·)
15 ἐκ κοιτίας αὐ-
τοῦ
δὲ
(θανάτου).
16 θηλάσει,
καὶ ἀνέλοι
18 (Σχοῖνι δὲ)
στρύχνων ἀμά-
σητον, ἀκα-
τάπυτον·

19 ἀνθρώπων
(αὐτῶν)
20 Διὰ τοῦτο
ἔσται αὐτῷ
ἐν
αὐτοῦ, (οὐδὲ ἀν-
θήσει αὐτοῦ
τὰ ἀγαθά·)
23 ῥίψαι δὲ
24 (δέ)
χάλεον
25 Καὶ διεξέλθοι
ἄστροπῃ
(μὴ) περιπατή-
σαι
26 Καὶ πᾶν
αὐτὸν
(δέ)
ἄσβεστον καὶ
κακίῳσαι
28 (καὶ)
29 αὐτοῦ.

XXI.

2 (μου)
εἷη
αὐτῇ παρ' ἡμῶν
3 Βασιτάσά τέ
εἶτα μή μου κα-
τατελέατε.
4 (ἐξ)
καὶ
5 Ἐμβλέψαντες
7 (δέ)
8 αὐτῶν.
10 ἡ
11 ὥσπερ
προσπαίζει αὐ-
τοῖς,
12 Ἀναλαμβάνον-
τα
14 (ὁ ἄσεβης) τῷ
τάς
15 ἀπαντήσωμεν
16 οὐ καθορᾶ
17 αἰ
ὡδίνες
18 πρὸ
ὑφείλατο
19 αὐτοῦ
20 Ἰδοῖεν δὲ
καὶ ὑπὸ
21 τί
αὐτόν;
24 ὁ δὲ μυελὸς
25 γε
26 (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ)
κοιμηθήσονται
(ἐπὶ γῆς).
28 Ὅτι
30 (καὶ)
31 πρόσωπον
32 σωρῶ
34 ἄφ' ὧν κατα-
παύσαι με οὐ-
δέν ἐστιν.

XXII.

3 ἦ

3 ἄμειπτος τοῖς
ἔργοις
(αὐτῷ)
4 ἐλέγξει σε,
6 γὰρ
8 πρόσωπα, ἐ-
κοίμισας δὲ
πτωχοὺς ἐπὶ
γῆς·
9 καὶ
11 εἰς
12 οὐκ
15 ἄδικοι,
17 τί ποιήσει ἡμῖν
ὁ Κύριος
ἐπάξει
19 αὐτοῖς
22 δὴ
συν
23 (καὶ)
ποιήσεις
τό
24 Καὶ θήσεις ἐπὶ
χώματος
χειμάρρους ὦ-
φείρ·
25 δέ σοι
26 ἐνπαρήρησά σε
ἐναντί
27 τὰς ἐσχάς σου
ἀποδοῦναι·
29 ἐταπεινώσεν
ἐαυτόν,
ἔρει· (εἰ)
30 (δέ)
διασωθήσῃ.

XXIII.

2 χειρῶν
(ἐπ' ἐμοί)
3 γὰρ ἂν γνῶῃ
(ὅτι)
4 ἐπ' αὐτοῦ
ἐμπλήσσαιμι
5 Γνώμην
ῥήματα
6 εἰ
μοι; καὶ εἰ
οὐ χρήσεται
μοι;
7 αὐτῷ
8 Ἐὰν γὰρ πο-
ρευθῶ εἰς τὰ
πρῶτα,
αὐτόν
10 (αὐτός),
καὶ
11 ἐκράτησεν ὁ
ποῦς μου·
12 ἐντολῶν
(ἵνα μὴ ἀπο-
θίω)
13 ὑπερῶν
14 ἀπ' αὐτοῦ ἐσ-
πουδάκειν,
16 (μου)
ἐσπουδάκεν (ἐπ')
ἐμέ,
17 γνόφος,
σκότος.

XXIV.

1 οὐκ
2 (ἄνδρες) οὐκ εἴ-
δον ἡμέρας
αὐτοῦ;
(δέ)
καὶ
ἤρπασαν.
3 (δέ)
4 ἐξέκλινον δὲ
5 καὶ ἀπέβησαν
ἐπ' ἐρήμου
τῇ
πράξει,
ἄγρόν πρό ὥρας
οὐκ αὐτῶν ὄν-
τα ἐθέρισαν.
Ἡδύνθη δὲ αὐ-
τῷ ἄρτος εἰς
νεωτέρους
6 δὲ
7 (δέ)
8 καὶ
9 (δέ)
καὶ ἐκπεπτωκό-
τα
12 ἐξ οἰκιῶν
ἐξέβαλον αὐ-
τούς·
μεγάλως.
13 (Ἐτι)
ὄντων αὐτῶν
ἐπὶ γῆς,
ἐπορεύθησαν ἄ-
τραπους αὐ-
τῆς·
15 προσνοήσει με ὁ
16 (δέ)
18 προσώπου
20 εἶτα ἐμνήσθη
καὶ
καθὰ
21 γὰρ
οὐδὲ γ' ἔγνων
22 δυνατοῦς.
ὑπὲρ.
23 δὲ
ὑγιάναι
24 ἀπὸ καλαρίας.

XXV.

2 ἐστὶ
ὁ
αὐτῷ,
(ἐστίν)
3 (αὐτῶν)
4 ἐαυτόν)
(οὐδ' ἄνθρωπος
οὐ καθαρός.
5 Ὁ λέγων τῷ ἡ-
λίῳ μὴ ἀνα-
τέλλειν, καὶ
οὐκ ἀνατέλ-
λει·)
σελήνην (δὲ)
ἐπιφαύσει,
6 (πᾶς).

XXVI.

2 ἡ

2 ὁ
3 ἡ
ἡ
ἐπακαλουθεῖς
ἡ
7 κρεμνῶν
8 ὑποκατωθεν
12 (μὲν)
ἔτρωσεν
13 τε.
XXVII.
1 τῷ προοιμίῳ,
εἶπε·
2 Κύριος
πικρώσας
3 ἐν ἐμοί,
(ἐτι)
ἐν ρίσιν μου,
4 Οὐ μὴ λαλήσει
ἄδικα,
ἄνομα.
6 μὴ
ἄποπον
7 μοι
8 Ναὶ μὴν
(ἐτι) (μὴ)
εἰ
9 ἀκουσῇ ὁ Κύ-
ριος ἐπελθού-
σης
δὲ
10 ἐναντίον
αὐτόν,
11 τῷ
12 (δὴ)
ἡμεῖς ἑωράκατε
διατί δὲ
ἐπιβάλλεσθε;
13 ἐξελεύσεται
14 αὐτοῦ,
15 (κακῶ)
τελευτήσωσιν
καὶ χήρας
18 στήτος, ἃ συνε-
τήρησε.
20 (Κοιμηθέντι)
συναντήσου-
ται
22 ἀπορρίψει
23 αὐτόν.
αὐτοῦ.

XXVIII.

1 χονοίφ
3 (καιρῶν)
4 δικαιοσύνης
5 ὧς
6 (καὶ)
8 αὐτὴν
10 ἔρρηξε
τίμον ἴδεν αὐ-
τοῦ
11 Καὶ βίβη
14 ἔστιν bis
16 ὦφειρ,
17 (καὶ)
21 (οὐκ)
23 γὰρ
25 (Ἐποίησε δὲ)

25 καὶ ὑδάτων μέ-
τρα.
26 οὗτος ὑέτον

XXIX.

1 Προσθεῖς δὲ ἔτι
τῷ προοιμίῳ
Ἰώβ, λέγει·
2 (μῆνα)
(ἡμερῶν) τῶν
ἐφύλαττέ με
3 ἐν
4 ὁδοῖς,
Κύριος
5 μου·
6 μου αἱ ὁδοὶ
χεῖτε
8 ἑαυτοῖς,
στάντες ἐπα-
νέστησαν·
9 ἐπιτιθέντες
αὐτῶν.
10 (περὶ ἐμοῦ)
12 ἠπῆρκεν
13 ἠνλόγησέ με
15 τυφλῷ,
χωλῷ·
17 δὲ
ἐξέσπασα
18 Εἰπον δὲ
(δέ)
19 μου
ἐπὶ
20 καινὴ
μου πορεύεται.
21 (Πρεσβύτεροι)
ἀκούσαντές μου
22 (δέ)
καὶ
ὅποτε
23 (προσεδέχοντο),
24 Εἰ ἐγγύων
οὐκ ἐπίστευον·
25 πειθινοῦς.

XXX.

1 ἡμερῶν
εἶναι
4 περικλῶντες
ὦν
τε
6 τῶν
9 αὐτῶν ἐγὼ εἰμι,
10 πτυέλου.
11 (ὅδε)
12 τοῦ
πόδας
13 με
μου·
14 κέχρηται
ἐβούλετο.
15 (δέ) μοι
παρῆλθεν.
17 Νυκτὸς
συνέβλασαν,
καὶ τὰ
19 ἠγῆται
ἡ μερίς μου.
20 εἰσακούεις
ἔστησα,

20 κατενόησας
21 Ἐπέβησας
ὥς
23 γῆ παντὶ θνητῷ.
24 δεηθῆναι
25 και
ἀνάγκη.
26 Καὶ ἐπέχων ἐγὼ
(ἐν)
καὶ
27 (δέ)
28 θυμοῦ.
30 μεμελάνωται
συνεφύρη.
31 μου,

XXXI.

3 Οὐχὶ (καὶ)
5 Εἶγε
εἰς ὄμιλον οὐός
μου.
6 Ἰστᾶ με
7 ἀπὸ
(αὐτοῦ),
μου
καὶ εἰ ἐν
9 ἑταίρου
(δέ)
10 Ἄλῃσαι
ἄλλω
11 ἀκάθεκτος,
12 ἡμερῶν.
13 ἐμέ
14 ποιήσῃ
16 ἦν πότε εἶχον
χρεῖαν,
καὶ χήρας
ἔτηξα.
17 ἐξ αὐτοῦ
20 εὐλόγουν
ἀνῶν
21 (δέ και)
μου,
πάρεστιν.
22 ἀπὸ τῆς κλει-
δος ὁ ὤμος
μου,
23 συνεῖχέ
καὶ
24 ἰσχύον
25 καὶ εἰ
26 ὥρῳ μὲν
(καὶ)
φθίνουσιν,
27 (καὶ)
28 μεγάλῃ,
ἐναντι
29 ἐπὶ
ἐχθροῦ
εἰ
εὐγε.
31 οὐ
32 καὶ ἡ
ἠνέφωκτο
34 λαοῦ
ἐναντίον
36 Εἰ
ὥς

37 οὐδὲν
(μου).
39 ἀνευ τιμῆς μό-
νος,
ἐκβαλῶν
40 ἐξέλθῃ.

XXXII.

1 (δὲ) δίκαιος ἐ-
ναντίον αὐ-
τοῦ Ἰώβ.
2 τοῦ Βουζὶ,
καὶ ὀργισθῇ
ἐναντί.
3 δὲ τριῶν
αὐτοῦ
τῷ
4 τῷ
6 τοῦ Βουζὶ, λέ-
γει.
7 Εἶπον
8 (Καὶ οὐχ οὐ-
τως),
ἔσται
αὐτοῦ.
9 Οὐ γάρ
10 εἶπον
11 τὰ ῥήματα μου,
Ἰδοὺ, ἤκουσα
τοὺς λόγους
ὑμῶν, ἐνωτι-
σάμην μέχρι
συνέσεως ὑ-
μῶν.
12 ἔως
ὁ
ῥήμασιν
13 (δέ)
16 ἐλάλησαν,
17 ὅτι ἀποκριθῶ
κατὰ μέρος.
18 δὲ
μου.
19 Καὶ ἡ
γέμων
(δεδεμένος καὶ)
κατερρήγως.
20 μου.
22 πρόσωπον.

XXXIII.

1 τὴν
3 ἐν
5 δυνήθῃς,
ταῦτα
(καὶ)
σὺ
6 (πληλὺ).
7 σε.
8 δὲ
9 ἤμαρτον (τοῖς
ἐργοις),
(δέ)
10 καὶ ἡγήται
τὴν
αὐτῷ
11 τὸν πόδα μου

ἐν ἐξύλῳ,
11 καὶ ἐφύλαξέ
13 γὰρ
ἐν παντὶ ῥήματι
14 λαλήσει
15 (ὥς φάσμα)
17 ἐξ
αὐτοῦ
(ἀδικίας)
18 Καὶ ἐφείσατο
τοῦ
19 ἐν
ὁστέων
22 Ἐγγίσῃ
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
εἰς θάνατον,
τῷ
23 ἐξ
ἐπὶ τὸν
καὶ τὴν
24 αὐτοῦ,
αὐτὸν
καὶ τὰ
25 καὶ ἀποκατα-
τήσῃ
26 Εὔξεται
δὲ
καθαρῶ
ἀνθρώπῳ τὴν
δικαιοσύνην
αὐτοῦ.
27 συνετελούμην
28 τὴν
30 ψυχὴ
(ὑπολαβὼν δὲ
Ἐλιούς, λέγει ἁ-
κούσατέ μου σο-
φοί, ἐπιστάμενοι
ἐνωτίξεσθε τὸ κα-
λὸν· ὅτι εἶρηκεν
Ἰώβ· ἰδοὺ, ταῦτα
πάντα ἐργάται οὐ
ἰσχυροὶ οὐδὲν τρεῖς
μετὰ ἀνδρός, τοῦ
ἐπιστρέφειν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἐκ δια-
φθορᾶς, τοῦ φω-
τίσαι αὐτῷ ἐν φω-
τί ζώντων.)
31 Πρόσεχε
ἄκουσόν
33 δὲ
σοφίαν.

XXXIV.

2 ῥήματά
(τὸ καλὸν)
3 λάρυγξ δὲ
5 καὶ
6 Καὶ ἐψεύσατο
8 οὐδὲ
οδοῦ
τῶν
ἀνδρῶν
9 ἔστιν
αὐτοῦ
Κυρίου.
10 καρδίᾳ,
ἐναντί δὲ
11 γὰρ ἀποδίδωσιν

11 καθ' ἃ
12 Οὐ
ταῖς
ποιήσιν;
τὸ δίκαιον;
13 ποιήσας
15 δὲ
16 Εἰ δὲ
(Ἰώβ)
17 Εἰ δὲ
οὐκ οἶει
τὰ
καὶ δίκαιον;
19 αἰσχυρῇ
ἐντίμῳ,
(δέ)
τοῦ
τῇ
20 τῷ
22 ἐστὶ
οὐδὲ σκιά θανά-
του,
24 τὰ πάντα
26 καὶ ὁρατοὶ ἐγέ-
νοντο
τῶν ἐχθρῶν.
28 πένιτος,
32 διδάξον με
ἡρησάμην
προσθῶ
33 παρὰ
ἀπώσω
34 καρδίᾳ
φρόνιμος
35 δὲ
36 ἀπόκρισιν
37 λαλοῦσι
ἐναντι.
XXXV.
2 (3) Ἡ ἐρεῖς· τί
συμβαλεῖται
σοι; τί ποι-
ήσω ἀμαρ-
τῶν;
4 τὰ
(καὶ ἴδε)
7 Καὶ εἰ
11 καὶ ἀπὸ
σοφίζει με.
13 ἰδεῖν οὐ βούλε-
ται
παντοκράτωρ.

XXXVI.

2 Μικρόν με μεῖ-
νον
μοι ἔνεστι
6 ζωποιοῖσιν,
7 ὀφθαλμῶν
καὶ
8 εἰ
9 ὅταν ἰσχύσω-
σιν.
14 Ἀποθάνῃ
εἷη
15 καὶ
16 προσέτι ἡπά-
τησέ
17 Καὶ

19 ἐκκλίνῃ
ὁ νοῦς ἐκάν
ἀδυνατῶν ἐν ἀ-
νάγκῃ ὄντων
20 ἰσχύι
21 ἄνομα
τοῦτο
22 (σε)
(Ἰώβ),
24 οὐκ ἰώβ),
28 καὶ οἶδας
ἐξιστατό
τοῦ σώματος;
29 ἐπεκτάσεις
30 ἐκτείνει
33 φίλῳ
(Κυρίου) κτή-
σεις,

XXXVII.

1 ὑπὲρ
ἐκ
2 (Ἰώβ)
6 ἐπὶ γῆς γίνου
ἕτερον, καὶ χει-
μῶν
8 σκέπη, καὶ
κοίταις.
9 ἐξίρχονται αἱ
δυναί
11 καταπλήσει
διασκορπίσει
12 ἐντεῖλῃ
13 τε bis
(αὐτοῦ),
14 Ἰώβ ταῦτα
καὶ νουθετοῦ
15 Οἶδας ὅς
ἔθετο ὁ Θεὸς
σκότους;
16 Ἐπίστασαι
πονηρῶν;
17 ἀπὸ νότου.
18 Ἰσχυρὰ
20 ἐστὼς
21 γὰρ
ἐξηλλθεν
22 τοῦ
23 (αὐτῷ καὶ)
οἶει ὅτι οὐκ εἰ-
σακούει αὐ-
τὸς
24 τῇ.

XXXVIII.

1 νέφους
4 ἥσθα ὅτε ἐθε-
μελίωσα
ἀνάγγελον
ἐπίστασαι
6 (δέ)
7 ἐγενήθη
ἐν
(καὶ ὕμνησαν).
8 ἐμαυτοῦ, καὶ
ἐξεπορεύετο
11 Εἶπον
12 πρῶτόν
οἶδε
13 καὶ
14 αὐτὸ

15 Ἀφείλω καὶ βραχίονα	12 αὐτῷ, καὶ εἰσίοισι	8 αὐτοὺς (ἔξω)	1 ἀνθιστάμενος	10 τῷ ἰώβ πάν- τα
18 ἦτις	13 Νέεσσα (ἐλάλησαν)	9 ἄρα σου	2 (ἐστὶν ὅς) (ἢ οὐχί)	11 ὧν εἶχεν (δὲ)
19 Ἐν ἔστι	15 αὐτὰ αὐτά.	10 Ἀλλ' ἰδοὺ πα- ρὰ σοὶ θηρία ἰσα βουσὶν χόρτον ἐσθίει	3 λόγος δυνάμε- ων	κακοῖς καὶ ἔδωκαν χρυσοῦν ἄση- μον.
20 ἄρα αὐτῶν;	16 αὐτῆς ἐαυτῇ,	11 ὁσφύος αὐτοῦ, αὐτοῦ	4 (δὲ) ἀνακαλύ- ψει	12 ἠνολόγησε τοῦ ἰώβ τὰ ἔσ- χата μάλλον
21 Οἶδας πολὺς;	17 ἐμέρισεν αὐτῇ (ὁ Θεός)	12 αὐτοῦ ὥσπερ ὥσπερ σχοινία	5 (δὲ) 6 (δὲ)	14 Κασσίαν
23 Ἀπόκεινται πολέμου	20 καὶ δόξῃ τολμῇ	13 ὡς πέτραι χαλ- και	7 ἐκ 8 συνέχωνται, 9 ἐπιφώσκειται	15 (καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ)
25 κυδοιμῷ; (συννοχὰς καὶ)	22 βέλαι μὴ	14 εἰς τὸ 15 ἀγρῷ	13 προτρέπει 15 ὥσπερ	16 τεσσαράκοντα ἃ ἔζη ἔτη ὀκτώ
30 ὥς δὲ ὑβίσσου ἐπηξέ, συνῆκας;	23 ὀφυσθενῆς 25 ἐρεῖ (καὶ)	16 αἰσθῆται ὅτε	16 ἀλλομένοις ἐπὶ γῆς.	17 πάλιν ἀναστή- σεσθαι αὐτῶν ἀνίστησιν ὁ Κύ- ριος.
31 δὲ ἐγνωσ;	26 ἁλαλάγματι (ἐκπορεύεται).	18 αἰσθῆται ὅτε	17 οὐ αὐτῷ ἐπηρμένον θωράξ·	Βοσσόρας 'Ασώμ (υἱὸς Σωφάν) (υἱὸς Ἀμνών τοῦ Χοβάρ)
32 κώμης (καὶ)	27 Ἦ ἐπὶ τῷ 29 (δὲ)	19 (αὐτοῦ).	18 ὥσπερ 19 γὰρ ὥς	Θαιμάν υἱὸς Ἐλι- φάξ, ἠγεμὼν τῆς 'Ιδουμαίας· οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικ- κῶν τῇ Λυσίτιδι, ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Εὐφράτου· προῦ- πῆρχε δὲ τὸ ὄνο- μα αὐτοῦ ἰωβάβ· ἦν δὲ ὁ πατὴρ αὐ- τοῦ Ζαρέθ, ἐξ ἀνα- τολῶν ἡλίου.)
34 δρόμῳ 36 (σοφίας)	33 εἶπε 34 ἐλεγχόμενος ἱ- πὸ Κυρίου, μηδὲν ὧν ἐγώ, ἀπόκρισιν δὲ τι- να	21 (καὶ) εἰ εἰλή- σεις κλοῖον 22 δεῖσεις καὶ ἱκε- τηρίας 23 διαθήκην 24 Καὶ ἐμπαίξεις δήσεις	20 ἐλογίσθη αὐ- τῷ	
38 γὰρ χωνεῖα κεκόλληκε κύβον λίθοις.	35 ἐλάλησα.	25 καὶ μεριτεύονται γένῃ 26 ἐνέγκῃ (μίαν) βύρσαν 27 ἐπὶ πολέμου τοῦ γιννομένου ἐν τῷ σώμα- τι αὐτοῦ; γινέσθω.		
41 δὲ (αὐτοῦ).			XLII.	
XXXIX.	XL.		3 ἀνηγγέλη δέ 5 Ἀκοῇ (ἀκοῆς)	
1 Ἦ ἐλάφων;	1 διὰ		8 Καὶ νῦν ἑαυτοῖς παῖδά ποιήσεις κάρ- πωμα περὶ καὶ πρὸς μὲ οὐδὲν ἀγαθόν.	
2 ἔλυσας;	2 ἀποκρίθητι.		9 Ἐπορεύθησαν (ἑαυτοῖς) αὐτῶν	
3 ἄνευ ἐξαποστελεῖς;	3 ἀποποιή κρίμα; ἄλλ'			
4 αὐτοῦ τὴν οἰαι- ταν	4 Εἰ Κύριον, (βροντῆς) αὐτόν			
9 (ἀτράπελος) 10 αὐτοῦ ζυγόν;	6 ἐν (σου),			
11 καὶ ἐπαφήσεις				

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛ. I.	V.			
1 ἄνθρω	1 τῇ κραυγῇ	9 καὶ	12 ἐπιλάθῃς	3 Ἐξολεθρεύσει μεγαλορήμονα
3 ποιήσῃ,	4 οὐ σοι	13 ἑαυτῷ	13 οὐκ ἐκζητήσῃ.	4 ἡμῖν
5 οἱ.	8 μου σου	14 καὶ	14 κόπον (οἶνον) βοηθῶν.	8 (πάντας).
II.	11 ἐν		15 (δι' αὐτὴν).	XII.
2 Διάψαλμα.	12 δίκαιον·	VIII.	17 εἰσήκουσας Κύ- ριε'	2 (καὶ νυκτός)
9 καὶ.		3 σου, 4 τίς 7 ἀπάσας, 9 τὸ.	18 τού.	4 εἴπῃ 5 ἐπὶ.
III.	VI.		X.	XIII.
1 ἐπ' ἀνέστησαν	6 τῷ		4 (σὺ) (αὐτοὶ)	1 Διεφθάρησαν 4 κατεσθίοντες ἐν
4 εἰσῆκουσέ 5 (δὲ)	9 Ἦκουσε	IX.	6 τὴν.	7 ἀγαλλιάσεται εὐφρανθήσεται
6 συνεπιτιθεμέ- νων	10 ἀποστραφεῖ- σαν εἰς τὰ ὀ- πίσω, καὶ κα- ταισχυνθήει- σαν.	6 ἥχους 10 σοὶ (πάντες) 12 κραυγῆς 14 ἐν 18 τέλος. 8 ἐν ἐνέδρῳ 9 ἀρπάσει 12 (μουν),	XI.	XIV
8 Διάψαλμα.	VII.		1 Ψαλμὸς τῷ Δα- υιδ, ὑπὲρ τῆς ὀδοῦ.	1 ἦ 4 (πᾶς) 5 ἀθῶμ.
IV.			2 ἐλάλησαν (κακά).	
1 ὕμνοις Ψαλμὸς				
4 καὶ σοι, 7 καιροῦ.	5 ἄρα 6 καὶ			

XV.

4 οὐ
5 ἡ
7 συνετήσαντά
10 ἄδου,

XVI.

5 σαλευθῶσιν
11 Ἐκβάλλοντές
13 ρομφαία
14 ἀπὸ ὀλίγων
νιῶν,
15 (μοι).

XVII.

1 ἡ
2 (καί)
13 ὁ
χάλαζα καὶ ἄν-
θρακες πυρός.
14 αὐτοῦ
15 ἀνεκαλύφθησαν
22 ἀπέστησα
21 ἀνταποδώσει
μοι
33 καταρτίζων
ἐλάφους,
35 σου,
41 εἰσέηκουσεν
42 ὥσει χροῦν
43 ἀπὸ
44 οἱ
45 ἐκ
48 μου
ρῦσαί.

XVIII.

2 Ἡ
6 τῆς θερμῆς
14 (ἐστίν).

XIX.

4 (Κύριος)
πληρώσει.
5 ἐπὶ
7 ἐπικαλεσόμε-
θα.

XX.

2 καρδίας
θέλησιν
4 εἰς αἰῶνα καὶ
11 βουλὰς ἄς
στήναι

XXI.

4 ἐρῶσω
6 ἀνθρώπου
10 ἐπιρίφην
15 ὡς
16 μου
17 Ἐξηρίθμωσα
24 ἐπῆκουσέ
25 (πάντων)
30 αὐτοῦ.

XXII.

3 ὁδήγησέ
4 αὐτά
5 μου.

XXIII.

2 γάρ
4 μου
10 Διάψαλμα:

XXIV.

3 πάντες
5 ἐν τῇ ἀληθείᾳ
7 σὺ ἕνεκα
14 (καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου τῶν
ἐπικαλουμέ-
νων αὐτόν)
17 ἐπλατύνθησαν

XXV.

1 ἄσθενήσω.
7 φωνὴν
10 αἱ
11 (Κύριε)
12 (γάρ).

XXVI.

1 τῷ
4 τὸ
(τὸν ἅγιον)
6 (Κύριος)
7 πρὸς σέ
8 ἐξεζήτησε
μου
9 μὴ ἀποσκορα-
κίσης με, καί.

XXVII.

1 κεκράξομαι,
ἀπ' ἐμοῦ, bis
2 πρὸς.
3 με
τὴν

XXVIII.

5 καὶ
9 καταρτιζομέ-
νου.

XXIX.

1 τῷ
ἡνφρανας
ἐμοί.
11 χορὸν.

XXX.

3 κραταίωσις
7 φεῖδες
13 ἐπισυναχθῆναι
15 καιροί
19 σοί
20 (καί)
21 ἐμοί
23 ὁ.

XXXI.

1 (Ψαλμός)
συνέσεως.
2 πνεύματι
4 μου
παγνῆαί μοι
5 σοι,
ἀμαρτίας
9 ἤγχεις.

XXXII.

1 Ψαλμός
ἡ
4 εὐθὺς
5 (ὁ Κύριος),
11 εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.
22 Κύριε τὸ ἔλεός
σου
σοι.

XXXIII.

3 ὑψώσομεν
4 θλίψεων
20 Κύριος.
21 τόν.

XXXIV.

1 (Ψαλμός)
2 μου
3 (σοῦ),
4 Αἰσχυρνήτωσαν
καὶ ἐντραπή-
τωσαν
ἀποστραφήτω-
σαν
καταισχυρῆτω-
σαν

5 χνοῦς
8 Ἐλθάτω αὐτῷ.
γινώσκει
ἐκρυσεν,
αὐτόν,
πείσεται
10 (Κύριε)
11 ἡρώτων
12 Ἀνταποδίδοσαν
ἀγαθῶν,
13 ἀποστραφήτω
15 ἡνφράνθησαν
συνήχθησαν
10 ἀδίκως,
20 ὀργὴν γῆς λα-
λοῦντες
21 εἶπον
25 εἰποισαν,
27 Ἀγαλλιάσوين-
το
(ἐπὶ σοί)
μεγαλυνθήτω.

XXXV.

1 (Ψαλμός).
4 διελογίσατο
δέ
7 (οἱ)
11 ἐλθάτω
ἀμαρτωλοῦ
12 ἐπέσαν.

XXXVI.

1 (Εἰς τὸ τέλος,
Ψαλμός)
10 ὑπάρξει ὁ
11 (ἐπ' αὐτῆς).
21 δίδωσιν.
23 (σφόδρα).
24 καταραχθήσε-
ται
26 (ὁ δίκαιος),

28 ἄνομοι δέ

33 οὐ
καταδικάσθαι
κρίνεται
34 ὁ ψῆ.
35 ὡς.

XXXVII.

1 τοῦ
2 ἔπεστήρισας
3 ἐν
7 αἱ ψυαὶ μου
ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμά-
των,
9 Κύριε
ἀπὸ σου οὐκ
ἐκρύβη
10 καὶ αὐτό
11 ἀπὸ
12 ἐξεβιάσαντο
16 ἐμεγαλορημό-
νησαν
17 (ἐστίν)
18 (ἐγὼ)
20 (μοι)
ἀγαθωσύνην.

XXXVIII.

1 (με)
5 παλαιστὰς
ἡ
6 συνάγει
9 ἐποίησας
10 (γάρ)
12 παρὰ σοί
13 οὐ.

XXXIX.

1 Ψαλμός τῷ Δα-
νιδ.
2 κατηύθυνε
4 ἐνέβλεψεν
6 ὁλοκαυτώματα
8 κοιλίας
11 ἀντιλάβοιτό
12 ἡδυνήθην
14 καταισχυρῆθη-
σαν
17 Ἀγαλλιάσوينτο
εἰμὶ καὶ πένης
ὁ
σύ,

XL.

2 διαφυλάξαι
παραδῶν
ἐχθρῶν
3 βοηθήσει
6 ἐλάλει bis
8 ἀναστήναι.

XLI.

1 συνέσεως
(Ψαλμός τῷ Δα-
νιδ).
2 τὸν ἰσχυρὸν
4 ἐορτάζοντος
5 ἔτι
6 καί

6 (Κύριε)

7 καταρακτῶν
8 ψῆδ αὐτοῦ παρ
ἐμοί,
9 καί
10 καταθλάσαι
11 ἔτι
σωτήριον.

XLII.

1 (Εἰς τὸ τέλος
συνέσεως τοῖς
υἱοῖς Κορέ.)
5 ἔτι
καί.

XLIII.

9 ὁ Θεός
12 ἀλλοίγμασιν
13 εἰς
(καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκ-
τήρισαν ἡ-
μᾶς)
15 κατενώπιόν
16 καταλαλοῦντος
22 ἕνεκέν.

XLIV.

1 (τοῦ Δανιδ)
3 δυνατὴ
4 βασίλευε
6 τὸν
τοῦ
7 ἀδικίαν
11 Καί
ἐπιθυμήσει
12 καί
13 ἔσωθεν
χρυσοῖς
16 σου.
17 (Καί) μνησθή-
σομαι.

XLV.

1 υἱοῖς
(τοῦ Δανιδ)
3 ἐπαράχθη
5 πρωί.
6 ὁ ὕψιστος)
8 ἴδατε
9 Ἀνανελὼν
συνκλάσει
11 Διάψαλμα.

XLVI.

1 (τῷ Δανιδ)
4 ἐαυτοῦ
8 (πάντα).

XLVII.

1 (Εἰς τὸ τέλος)
(τῷ Δανιδ).
2 Εὐρίζω
πάση τῇ γῇ.
4 διήλθοντες
8 ἴδαμεν
11 καί
ἐνεκέν
14 ὁ Θεός.

XLVIII.

1 (τῷ Δαυίδ)
7 λυτρῶται
αὐτοῦ
8 ἐκόπασεν
9 ἔτι
13 εὐδοκῆσουσιν.
14 (ἐξώσθησαν).
16 ἦ
20 Καί.

XLIX.

1 (Εἰς τὸ τέλος),
(καί)
4 τοῦ
10 ἀγροῦ
13 φάγωμαι
πίωμα
(σου),
16 ἐκδιηγῇ
ἐπί.
L.
12 καί
17 ἐξοιδενώσῃ.

LI.

1 δυνατός· ἀνο-
μιαν.

LII.

6 τὸν Θεον.

LIV.

10 καί
12 με.

LV.

2 ἀπὸ ὕψους.
3 Ἡμέρας φοβη-
θησομαι
σε
4 ἐπὶ
6 κατακρίψουσιν·
αὐτοὶ
ὑπέμειναν τὴν
ψυχὴν
8 ἐξηγγεῖλα· σὺ
9 Τότε
12 σου,
αἰνέσεις σοι·

LVI.

6 Παῖδα

LVII.

1 ἀνθρώπων;
9 αὐτοῦς.

LVIII.

4 κατεύθυναν·
11 λαοῦ μου.
13 ἐν συντελείᾳ,
16 τὴν δυνάμιν
17 ψαλῶ· ὅτι
εἶ,

LIX.

1 τὸν Ἐδὼμ ἐν
τῇ φάραγγι.

LX.

5 εὐχῶν.

LXI.

3 ἡμεῖς,
10 ἀρπαγμα
12 σοί.

LXII.

1 Ἰουδαίας
5 χεῖλει
στόμα μου.

LXIII.

3 αὐτῶν,
8 ἐξηστένθησαν ἐπ'
αὐτοῦς.

LXIV.

3 ἀνομιῶν
ταῖς ἄσεβείαις
10 Τὰς
γενήματα
12 ὥραιοι.

LXV.

15 ἀνοίσω
19 δεισιεώς.

LXVI.

1 ψόῃς.

LXVII.

3 καί
7 ἐν τῇ ἐρήμῳ
8 τοῦτο Σινὰ
10 πτωχῷ ὁ Θεός.
18 ἀνθρώποις,
20 κυρίου
21 θριχὸς
24 μου
30 τοῖς.

LXVIII.

6 κύριε
10 συνέκαλυψα
14 τῶν βαθῶν
20 παρακαλοῦντας,
26 τραυματιῶν σου
29 ὁ Θεὸς ἀντιτά-
βοιτό
30 καί
32 ζήσεται ἡ ψυ-
χή ὑμῶν.

LXIX.

1 Κύριε εἰς τὸ βο-
ηθήσαί μοι
σπεύσον.

LXX.

15 γραμματείας
18 πρεσβεῖου
ἐρχομένη
21 μεγαλυσήνην
μου

LXXI.

3 δικαιοσύνη
18 ὁ Θεός

LXXII.

7 Ἐξελεύσατο
17 αὐτῶν.
21 ἐξεκαύθη
28 πάντα τὰ ἀπαγ-
γέλματα.

LXXIII.

3 τῷ ἀγίῳ
5 ἔξοδον
7 σου·
εἰς τὴν γῆν
8 πάσας
τοῦ Θεοῦ
14 συνέθλασας
15 Ἠθάν.
16 φαῦσιν καὶ ἡλι-
ον.
17 ἔπλασας αὐτά.
23 ἐχθρῶν
ἀνέβη.

LXXIV.

4 παρανομεῖτε·
9 ἀπαγγελῶ.

LXXV.

7 τότε ἡ ὀργή
9 τῆς γῆς.
12 πνεῦμα.

LXXVI.

1 τῇ φωνῇ
4 οἱ ὀφθαλμοί
8 αὐτοῦ· συνετέ-
λεσε ῥῆμα
εἰς γενεάν
17 διαπορεύονται.

LXXVII.

5 ὅσα
τοῦ
αὐτὰ
8 τὴν καρδίαν
32 ἐν
36 ἠπάτησαν
42 αὐτὸν, ἡμέρας
48 εἰς χάλαζαν
52 καὶ ἀνήγαγεν
54 ὄριον
57 ὡς
63 ἐπενθήθησαν·
72 ταῖς συνέσεσι.

LXXVIII.

9 καί
12 Καί
13 δέ

LXXIX.

1 πρόβατον
9 ἐπλήρωσε τὴν
γῆν.
13 ὅς
14 (καί)

LXXX.

3 ἡμῶν
5 αὐτὸ
8 διαμαρτυροῦμαι

σοι Ἰσραὴλ,
13 ἐν.

LXXXI.

3 Κρίνετε ὄφρανῳ
καὶ πτωχῷ,
4 πτωχῶν,
(αὐτοῦς).
8 (αὐτοῦς).

LXXXII.

3 (Κύριε)
9 Κισσῶν
12 ἀγιαστήριον.

LXXXIII.

4 (πάντες)
10 παραρίπτεσθαι
μου
ἐν
11 τοὺς πορευομέ-
νους.

LXXXIV.

1 ἐπίστρεψας
7 (Κύριε)
13 ἐνώπιον.

LXXXV.

1 ἐπακουσόν
2 μου
7 ἐπήκουσας.

LXXXVI.

4 ἐγενήθησαν
5 Μὴ τῇ Σιών ἐ-
ρεῖ
αὐτῇ;

LXXXVII.

1 Ἐσδραΐτῃ.
2 εἰσελεύσάτω
5 ὡσεὶ
14 ψυχὴν
18 καὶ πλησίον.

LXXXVIII.

1 Αἰθὴν
'Εξραΐτῃ.
Κυρίου
2 ἐν αὐτοῖς.
5 γάρ
7 (ἐστίν)
9 καταπραΰνης.
12 τὴν
18 ἡμῶν,
19 ἀγίοις
20 ἔλαιψ
μου
22 κακώσει
23 τοὺς ἐχθρούς αὐ-
τοῦ ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ,

26 ὁ
30 ἐν
32 ἀδικίας
33 οὐδ' οὐ
41 Διήρπαζον
παραπορευόμε-
νοι τὴν

42 θλιβόντων αὐ-
τὸν,
44 αὐτοῦ·
46 ἀποστρέψει
47 μου ἡ ὑπόστα-
σις
49 εἰσιν.

LXXXIX.

1 τῷ Μωσῇ ἀν-
θρώπῳ
σὺ
2 καὶ
ὁ Θεός.
3 οἱ υἱοὶ τῶν.
4 (Κύριε)
9 ὡσεὶ
10 πραότης
11 σου τὸν θυμὸν
12 (μοι)
14 νηφράνθημεν
15 εὐφράνθημεν
17 καὶ τὸ ἔργον
τῶν χειρῶν ἡ-
μῶν κατεύθου-
νον.

XC.

3 καί
8 ὁ ψλῃ.
15 Κεκράζεται
ἐπακουσόμεαι
16 Μακρότητα.

XCI.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχ-
θροὶ σου Κε-
ρις,
10 ἔλαιψ
11 ἐφίδεν
12 ὡσεὶ
14 ἔτι.

XCII.

1 σαββαίτον,
ἐκατρίκιται
3 αὐτῶν ἄρουσιν
οἱ ποταμοὶ
ἐπιτρίψεις.

XCIII.

1 ψόῃς
19 ἠύφραναν
20 πρόσταγμα;
23 (Κύριος κατὰ)
κατὰ
ἀφανιεῖ αὐ-
τοῦς

XCIV.

4 εἰσιν
5 αἱ
7 τῆς
8 πειρασμοῦ
9 με,
10 εἶπον
αὐτοὶ δέ.

XCV.

1 Ὡδὴ τῷ Δαυίδ,

1 ᾠκοδομεῖτο
10 ὅτι
13 Ἀπό

XCVI.

5 ἔτακσαν ὥσεϊ
κηρὸς
7 οἱ
10 ἁμαρτωλοῦ.

XCVII.

4 Κυρίῳ
6 Κυρίου
7 (πάντες)
ἐν αὐτῇ.
8 ἀπὸ προσώπου
Κυρίου, (ὅτι
ἔρχεται).

XCVIII.

5 ἁγίων
6 εἰσηκουσεν αὐ-
τῶν.
7 (ὅτι)
τὸ πρόσταγμα
(αὐτοῦ), ὁ.
8 σὺ.

XCIX.

3 (ἡμῶν)
ἡμεῖς δὲ
4 εἰς
5 (ὅτι).

C.

1 Ἔλεον
7 ἐνώπιον
8 ἀνομίαν.

CI.

1 ἐναντί
2 ἐλθίτω
7 ἐγενόμην ὡς
15 Κυρίου
τῆς γῆς
20 τὸν στεναγμὸν
22 ἐπισυναχθῆναι
βασιλείας
25 σὺ Κύριε τὴν
γῆν
26 ἀλλάξεις.

CII.

2 ἀνταποδόσεις
8 (καὶ ἀληθείνης).
14 ἐμνήσθη
20 οἱ
21 τὸ θέλημα
22 δεοποτίας.

CIII.

1 Τοῦ
4 πυρὸς φλόγα.
6 Χορτασθήσου-
νται
18 λαγωοῖς
21 τοῦ
22 συνήχθησαν
καὶ εἰς τὰς
μάνδρας

24 κτήσεως
25 χερσίν
26 διαπορεύονται
27 αὐτῶν εἰς και-
ρὸν

CIV.

10 αὐτὸν
15 ἄπτεσθε
17 Ἐξάπτεσθαι
27 (αὐτοῦ)
28 οὐ
31 σκίφες
35 πάντα
36 ἐν τῇ γῇ
44 κατέκληρονό-
μησαν
45 Ἀλληλουῖα.

CV.

7 ἐν θαλάσῃ
9 ὑβύσοις
10 μισοῦντος,
12 ἐν
ἦσαν
16 τὸν Μωσῆν
τον
21 μεγαλεῖα
22 Θανμάσια
23 τὸν θυμὸν
αὐτούς.
38 αὐτῶν, bis
41 ἐθνῶν
46 αἰχμαλωτισάν-
των

CVI.

9 ψυχὴν
12 (καὶ)
23 τὴν
οἱ
30 ἠυφράνθησαν
32 Καὶ
36 πόλιν
37 γενήματος
43 συνήσουσι.

CVII.

3 καὶ
13 θλίβοντας ἡμᾶς.

CVIII.

11 (Καὶ)
13 ἐξαλειφθῆτω
16 τοῦ
21 (ἐλεος).

CIX.

1 Τῷ Δαυὶδ ψαλ-
μός
2 σου ἔξαποστε-
λεῖ
καὶ
7 (ὑδωρ)
10 αὐτόν.

CXI.

4 (Κύριος ὁ Θεός)
8 μὴ
10 ἁμαρτωλῶν.

CXII.

1 τὸν
3 (καὶ).

CXIII.

5 σοὶ
8 αὐτῶν
9 αὐτῶν
10 αὐτῶν
11 αὐτῶν
18 εὐλόγησωμεν.

CXIV.

3 καὶ
8 ἐξείλατο

CXV.

16 ὅτι
19 Ἀλληλουῖα.

CXVI.

1 (Καὶ) ἐπαινεσά-
τωσαν
2 ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ,

CXVII.

5 Κύριος.
9 ἄρχοντας.
10 ἐν
ὅτι
11 ἐν
ὅτι
12 ὥσεϊ
ἐν
ὅτι

17 ἐκδιηγῆσομαι

CXVIII.

1 οἱ
4 φυλάσσεσθαι
6 ἐπαισχυνθῶ,
7 (Κύριε)
9 φυλάσσεσθαι
(σου)
18 (σου)
24 ἡ συμβουλία
25 το λόγιόν
28 Ἔσταξεν
41 λόγιόν
42 με
τοὺς λόγους
43 ἐφήλπισα
48 σφόδρα,
49 τὸν λόγον
ὃ ἐφήλπισάς
59 (κατὰ)
μου,
62 ἐξομολογήσα-
νθαι

65 τὸ λόγιόν
67 (ἐγὼ)
72 Ἀγαθὸν
74 ἐφήλπισα
77 Ἐλθάτωσαν
81 τὸν λόγον
ἐφήλπισα
83 ὥσεϊ
90 διαμενεῖ.
91 ἡ
98 μοί

104 (ὅτι σὺ ἐνομο-
θέτησάς με)
114 ἐφήλπισα
116 ἤσομαι
122 Ἐκδεξαι
124 (Κύριε)
127 τὸ
136 κατεβίβασαν
ἐφύλαξαν
139 μου
143 αἱ
146 σε,
147 ἐφήλπισα
151 σὺ
ἐντολαί
157 ἐκθλίβοντές
158 ἀσυνθετοῦν-
τας
164 σοὶ
166 Προσεδόκουν
168 ἐνώπιόν
169 Ἐγγισάτω
ἐναντίον σου
170 σου
171 Ἐξερεύζονται
172 Φθέγγεται
τὸ λόγιόν.

CXIX.

5 οἷμμοι

CXX.

1 πόθεν
3 δψή
νυστάξει
7 φυλάξει.

CXXI.

4 αἱ
7 (δε)
8 Ἐνεκεν
9 Ἐνεκεν

CXXIV.

1 τὸν
3 ἀνομία.

CXXV.

1 ὡς
4 ἡμῶν ὡς (ὁ)
6 καὶ ἐκλαιον, αἰ-
ροντες.

CXXVI.

1 τοῦ Σαλωμῶ-
νος.
ὁ
αὐτόν
ὁ
2 τοῦ
ἐγείρεσθαι
ἐσθοντες
5 ἀνθρώπος
κατασχυνθῶ-
σιν,
πῶλη.

CXXVII.

2 ὅτι
3 τοῖς.

CXXVIII.

2 ἐδυνήθησάν
3 τῷ νότῳ.

CXXIX.

1 σε
4 νόμον
6 καὶ
(ἀπὸ φυλακῆς
πρωίης)
7 (ἐστιν),

CXXX.

1 τῷ Δαυίδ.
2 καρδίαν
ἀνταποδόσεις.

CXXXI.

1 πρᾶυττος
6 Εὐφραθὰ, εὐφρα-
νόμεν
δαίσεις
7 τὸ σκῆνωμα
9 (ἀγαλλιᾷσαι)
11 τὸν θρόνον
12 καθίστανται ἕως
τοῦ αἰῶνος
13 (ἐκεῖ)
17 τῷ χριστῷ μου
λύχνον.

CXXXII.

1 τῷ Δαυίδ.
2 κεφαλὴν,
3 αὐτοῦ καὶ.

CXXXIV.

3 ἡδύ
4 αὐτῷ
5 ἔγνω,
12 τῷ
17 (Ῥεῖνας ἔχου-
σι, καὶ οὐκ ὁσ-
φρανθήσονται
χεῖρας ἔχουσι, καὶ
οὐ ψηλαφήσου-
σιν πόδας ἔχου-
σι, καὶ οὐ περι-
πατήσουσιν οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ
λαίῳ αὐτῶν)
18 (πάντες)
21 ἐκ.

CXXXV.

1 χρηστός
6 τῶν
9 τὰ ἄστρα
15 τῷ.

CXXXVI.

2 (ἐκεῖ)
3 αἰχμαλωτεύον-
τες
4 ὄσμεν
7 οὐ ὁ θεμέλιος
ἐν αὐτῇ.

CXXXVII.

2 σου

2 λόγιόν	CXXXIX.	4 καὶ	5 (σου)	CXLVII.
3 ἐπικαλέσομαι	1 ψαλμὸς τῷ Δα- νιδ.	5 Ἐκέκοξα πρὸς σέ Κύριε	6 (καὶ τὴν δυνα- στείαν σου λαλήσουσι).	20 Ἀλληλουία.
7 ζώωσιν	4 ἀδίκον ῥῥυαί	6 εἰς.	7 ἐρεῦξονται	CXLVIII.
8 Κύριος ἀνταπο- δώσει.	10 ἄνθρακες· ἐν πυρὶ	CXLII.	9 συμπάσι,	14 Ἀλληλουία.
CXXXVIII.	11 διαφθοράν.	1 κατεδιώξε εἰσάκουσόν	12 δύναμιν	CXLIX.
1 τῷ Δανιδ, (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ).	13 καὶ.	10 γῇ	13 πᾶσι	6 τῷ
3 (σὺ)	CXL.	11 σου·	16 τὴν χεῖρά.	9 Ἀλληλουία.
προεῖδες.	4 συνδυάσω	12 ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.	CXLV.	CL.
8 τὴν	6 κριταί	CXLIII.	3 ἐπ’	6 Ἀλληλουία.
9 ὄρθρον,	10 οἱ.	1 Γολιάθ.	4 αὐτοῦ.	1 τοῦ
12 τὸ	CXLI.	6 (σου),	8 Κύριος ἀνορθοῖ κατερράγμε- νους· Κύριος σοφοὶ τυφ- λοὺς·	3 εἰσακούσεται μου·
15 κατωτάτοις	1 (καὶ)	12 ἠνδρὺν μένα	9 ἀφανίσει.	5 δέ
16 Τὸ	καὶ προσέσχεν μοι	14 πλατείας.		ὁ
εἶδοσαν	2 ἐνώπιον	CXLIV.		7 ἐκείνου.
20 ἔρει σε	3 ἀπαγγελῶ,	1 τῷ		
21 τοῖς ἐχθροῖς.	3 μου.			

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΚΕΦ. I.	6 αὐτόν,	V.	9 ἡ	8 μισῶσί
1 Σολομῶντον	12 παιδεῖν	2 Αἰσθησιν	γνόφος·	("Ἀσοφον, καὶ μισήσει σε)
5 τε	14 κρεῖττον	4 ἐντέλλομαι	15 σου	9 (δέ)
9 ἔξη	15 ἀντιτάσσεται	3 χάριν	17 κρίκω,	10 δέ
10 βούληθης,	17 πάντες οἱ	4 δέ	25 Καὶ μὴ πλανη- θῇς ἐν ὑτρα- ποῖς αὐτῆς.	11 ζήσῃ
14 βαλλάντιον	19 ἐν	7 ποιήσῃς		12 τῷ
15 σὸν πόδα	20 αὐτοῦ	8 καὶ		τλήσεις
(16) Οἱ γὰρ πό- δες αὐτὸν εἰς κα- κίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοὶ εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα·	21 δρόσον	θύρας		15 ὁδόν,
22 ἔχωνται	22 παραρυῆς	10 εἰσελθῶσι,	VIII.	16 ἐνδέσει δέ
21 ὑπκούετε,	25 μὴ	11 (μὴ)	8 ἐν αὐτοῖς	18 ἐγχνονίσῃς
25 οὐ προσέχετε·	27 εὐ ποιεῖν.	σου	10 (Ἀνταναρεῖσθε αἰσθησιν χρυ- σίου καὶ ἀρ- γυρίου)	καὶ υπερβήσῃ ποταμὸν ὑλ- λῶτριον
26 ἂν	28 καὶ	14 (μου),	17 με.	ζήσῃ.
ὑμῶν	29 τέκταινε	16 τὰ	18 παλαιῶν	X.
27 ἡ	30 εἰς	23 ξεριφῇ.	19 (πολύν).	3 δικαίον
29 φόβον	31 ζηλώσῃ,	VI.	26 οὐρανόν.	7 δικαίου μετ’ ἐγ- κωμίου·
33 ἐν.	32 Κυρίου.	2 τὰ ἴδια χεῖλη ἀνδρὶ ρήμασιν	28 Ἦνικά	ἀσεβῶν
II.	IV.	3 ἴθι μὴ ἐκκλειό- μενος·	29 ἐν τῷ τιθέναι αὐτὸν τῇ θα- λάσῃ ἀκρι- βισμόν αὐ- τοῦ, καὶ ὕδα- τα οὐ παρε- λεύσονται στόματος αὐ- τοῦ,	10 ὀφθαλμῷ
3 τὴν δὲ αἰσθησιν ζητήσῃς με- γάλην τῇ φω- γῇ,	4 ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον· μου	8 ἔμπορεύεται· φέρονται,		11 χεῖλει
19 καταλαμβάνων- ται	5 Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνε- σιν· μὴ ἐπιλά- θῃ, μὴ δὲ ἐκ- κλινῇς ἀπὸ ῥημάτων στό- ματός μου.	11 σοι ἀνὴρ αὐτομο- λήσει.		12 καλύψει
21 Χρηστοὶ ἔσον- ται οἰκίτορες γῆς, ἀκακοὶ δὲ ὑπολειφ- θήσονται ἐν αὐτῇ·	6 Μὴ (7) Ἀρχὴ σοφί- ας· κτῆσαι σοφί- αν, καὶ ἐν πάσῃ κτῆσει σου κτῆ- σαι σύνεσιν.	14 Διεστραμμένη δὲ καρδίᾳ	31 ἠνυφραίνετο ἐνηνυφραίνετο	15 ἀσθενῶν
22 δέ.	10 σοι	15 (δέ)	32 καὶ μακάριοι οἱ ὁδοὺς μου φυ- λάξουσιν.	18 ἀδίκαι·
III.	16 (ἀπ’)	16 Κύριος	(33) Ἀκούσατε παιδείαν καὶ σο- φισθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῇτε.	22 κεφαλῆς
4 Γράψαν δὲ αὐ- τὰς ἐπὶ πλα- κῆς τῆς καρ- δίας σου·	21 σῇ	20 Φύλασσε νιὲ 23 καὶ ὁδὸς ζωῆς 27 Ἀποδέσει 35 διὰ.	36 εἰς ἐμὲ ἀμαρ- τάνοντες.	24 ἀπορία
6 Ἐν	16 (ἀπ’)	VII.	IX.	25 ὁ
	21 σῇ	3 πλακὸς	6 ἵνα βιώσῃτε·	26 βλαβερός,
	22 αὐτοῦ	5 ἐμβάληται		29 ὁδὸς
	24 ἀπὸ σοῦ μακ- ρὰν	8 ἐν ἀγορᾷ ἀλῶντα		32 ἐπίσταται.
	ποίησον.	69		XI.
				3 Τελειότης ἐν-

θείων ὁδηγήσει αὐτοὺς· καὶ ὑπο- σκελισμὸς ἄθε- τοῦντων προνο- μεῖται αὐτοῦς. (4) Οὐκ ὠφελή- σει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θανάτου· καὶ δικαιοσύνη ῥύσε- ται ἀπὸ θανάτου. 5 ἁμῶμον 6 ῥύσεται 7 ἄβουλιᾷ 8 δύνει· 10 Καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἡ γαλι- λιάμα. (11) Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ἡ νύμφη σεται πόλις· 20 ὁδὸς 21 ἁδίκος πιστῶν 22 χρυσοῦν 24 τὰ ἀλλότρια 25 ἡμιλογημένη 28 ἑαυτοῦ,	24 πλοῦτος αὐ- τῶν· 26 καταλείψει 27 φόβος 31 ἔλεᾶ 33 ἀναπαύσεται. XV. 2 ἀναγγελεῖ 6 ὁλόριζοι 13 πνεῦμα 16 Κρεῖσσων 25 ἔστησεν 28 Καρδία δικαίων μελετήσῃ ἀποκριθῆσεται 29 γενήματα XVI. (31) Ὁ εἰσακού- ων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται. 33 αὐτοῦ Προπορεύεται δὲ ταπεινοῖς δόξα. (1) Τῷ ἀνθρώπῳ προθέσεις καρ- διάς· καὶ παρὰ Κυρίου ἀποκρίσεις γλώσσης. (2) Καὶ ἐδράζων πνεύματα Κύριος. (3) Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ ἑδρα- σθήσονται οἱ λο- γισμοὶ σου. (4) Πάντα ἱερ- γάζατο Κύριος δι' ἑαυτὸν· 5 τῷ 17 κακοῦ· 20 Κυρίῳ 21 πλεῖον 24 αὐτῶν 26 ἑαυτοῦ τὴν ἀ- πώλειαν 28 πυρσεύει διαχωρίζει 30 λογίζεται κακῶν. 32 (καὶ ἡνὴρ φρό- νισιν ἔχων γεωργίῳ με- γάλῳ).	11 ἐγερεῖ 18 τὸν φίλον 19 Ὑψῶν θύραν αὐ- τοῦ, ζητεῖ συντριβῆν. 21 εὐφρανεῖ 23 ἐν κόλπῳ ᾧδι- κως 24 συνετοῦ ἀνδρὸς σοφόν· ἄκρου. XVIII. 2 ἀγάζεται 4 ἀναπηδῶν 9 ἑαυτὸν 16 καθίζανει 18 κληρὸς δυνασταίς 20 καρποῦ πληρήσει 22 Κυρίου (23) Δεήσεις φθέ- γεται πένης· ὁ δὲ πλούσιος ἀποκ- ρίνεται σκληρά. (24) Ἄνθρωπος ἐταί- ρων πρὸς ἐταί- ρων· καὶ ἐστὶ φί- λος προσκολλη- θεὶς ὑπὲρ ἀδελ- φόν. XIX. (1) Κρεῖσσων ἐσ- τί πτωχὸς πορευ- όμενος ἐν ἀπλό- τητι αὐτοῦ, ἢ στρεβλὸς τοῖς χεῖ- λεσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀνόητος. (2) Καί γε χωρὶς ἐπιστήμης ψυχὴ οὐκ ἀγαθὴ· καὶ ὁ σπεύδων τοῖς πο- σίν, ἀμαρτάνει. 5 ἐγκαίων ἀδικίας, 10 δυναστῶν. 11 Νομῶν 13 (καὶ ὁδύνῃ τῇ τεκούσῃ αὐ- τοῦ) καὶ 17 Κυρίῳ 22 ψεύστης. 24 προσαγάγῃ 25 ἔσται· 29 ὡμοῖς ἀφρό- νων.	13 δὲ (14) Πονηρὸν, πονηρὸν, ἐρεῖ ὁ κτώμενος· καὶ πο- ρευθεὶς, τότε καυ- χήσεται. (15) Ἔστι χου- σίον, καὶ πληθὸς ἐσώπατων, καὶ σκεῦος τίμιον χεῖ- λη γνώσεως. (16) Δάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ὅτι ἐνεγγυήσατο ἁλ- λότριον, καὶ περὶ ξένης ἐνεχύρασεν αὐτόν. (17) Ἰδὺνθη ἄν- θρώπῳ ἄρτος ψευ- δούς· καὶ μετὰ τοῦτο πληρωθή- σεται τὸ στόμα αὐτοῦ ψηφίδος. (18) Λογισμὸς ἐν βουλή· ἐτοι- μασθήσεται· καὶ ἐν κυβερνήσει ποιεῖ πόλεμον. (19) Ἀποκαλύπ- των μυστήριον, πορεύεται δόλη· καὶ ἀπατῶντι χεῖ- λη αὐτοῦ μὴ συ- ναναμίσῃ. versus 20, 21, 22, supra commati 9, sunt subnexi. 27 (ἢ λύχνος).	8 ἡγαπᾷ 9 δέδοκε διδοῦς 15 καρδία 16 (κακά) 17 παράβαλε 19 αὐτοῦ. 21 ἀληθῇ 23 δίκην οὔσαι τὴν 27 ἔχῃς 29 παρίσταναι XXIII. 8 Ἐξεμῆση 10 (ἃ ἔθεντο οἱ πα- τέρες σου), 13 παιδεύων 16 ἐνδιαθρήψει 18 ταῖτα ἔγνονα 22 (23) Ἀληθεῖαν κτῆσαι, καὶ μὴ ἀ- πίστω σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύ- νεσιν. 24 ἐκτροφήσῃ εὐφρανθήσεται 25 σου bis 29 ἠδεῖς 30 οἶνον 31 εἰς. XXIV. 4 Καὶ ἐμπίπλαται 12 ὁ ἀποδώσει 14 αἰσθητοῦ σοφίας 15 δικαίου ὁ 21 μὴδ' 22 Δόγον φυλασ- σόμενος νιός, ἀ- πωλείας ἐκτός ἐσ- ταί· δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν. Μηδὲν ψεύδος ἀ- πὸ γλώσσης βα- σιλέως λεγέσθω, καὶ οὐδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης αὐ- τοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ. Μάχηρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνῃ· ὅς δ' ἂν παράδοθῃ, συντρι- βήσεται. Ἐάν γάρ οὐκ ἐν νῆθι ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύ- ροις ἀνθρώπων ἀναλίσκει, καὶ οὐ- τὰ ἀνθρώπων κα- τατρώγει, καὶ συγ- καίει ὡς περ φλόξ, ὥστε ἀβρωτὰ εἶ- ναι νεοσσοῖς ἀε- τῶν. 23 οὐ καλὸν ἐν κρί- σει.
--	---	--	--	--

25 ἀγαθὴ.	5 πρὸς	21 εὐθὺς ἐκζητεῖ	27 βασιλέως	18 ὅλην τὴν νύκτα
32 ἐκδέξασθαι.	6 πιέται	22 τὸν	(1) (δὲ).	ὁ λύχνος αὐ-
XXV.	7 χολῶν	23 ἐπιστήσης	XXX.	τῆς
1 παροιμίαι Σο-	9 τοῦ	24 εἰς γενεάς καὶ	2 πάντων	19 Τὰς χεῖρας
λομῶντος	11 ἔμετον αὐτοῦ	γενεάς.	ανθρώπου	τούς δὲ πῆχεις
2 κρύπτει	12 ἑαυτῷ	25 ποιᾶν,	3 δι' ἐδεῖχαχέ	21 χιονίζῃ
τιμῶν πρόσταγ-	14 τῷ στρόφιγγι	ἐν	4 τῷ τέκνῳ	παρ' αὐτῇ εν-
μα.	15 αὐτοῦ	συνάγαγε.	ἵνα γνῶς.	διδύσκονται
4 Κρύπτε		XXVIII.	5 ὑπερασπίσει	δίσσα·
7 τὸ ῥηθῆναι σοί	18 πειράζοντες	7 αὐτοῦ	8 (πάντα)	23 ἐν πύλαις ὁ ἀ-
8 (δ')	19 ἐφοραθῶσιν	8 ἐλεοῦντι	14 ἄσθενεῖς	νὴρ αὐτῆς,
11 χρῖσεν	20 ὀξύνθημος	9 τοῦ	16 (καὶ τάρταρος)	πρεσβυτέρων
12 ἐπὶ ἀρμόζουσιν	24 ἀπονέει ὁ	10 ἄνωμοι διε-	17 ἐκκολάψαισαν	24 δὲ
αὐτῷ	25 αὐτῷ	λύνονται	21 ἐστίν	ἰσχύον καὶ εὐ-
14 ἐπιφανέστατοι	26 καρδία	17 ὑπακούσῃ	27 ἐκστρατεύει	πρέπειαν ἐνε-
15 βασιλέως	28 συνεδρίῳ	20 ἀξιοπιστότερος	28 βασιλέως.	δύνατο, καὶ
17 τὸν	29 ἀκαταστασίαν	24 ἀποβιάζεται	29 πορεύονται	ἠυφραίθη ἐν
18 ὁ		25 ἄπληστος.	τὸ	ἡμέραις ἐσχά-
κατὰ		XXIX.	32 εἰς εὐφροσύνην.	ταις.
ἑαυτοῦ		2 δὲ		25 (26) Στόμα αὐ-
19 Ὀδοὺς	XXVII.	3 ὁ	XXXI.	τῆς διηνοίξεν προ-
20 Οὕτως ὁ περιε-	5 ἀποκαλυπτόμε-	7 συνήσει	2 τί ῥήσεις Θεοῦ;	σηκόντως καὶ ἐν-
λῶν ἰμάτιον	νοι	8 λοιμοὶ	5 κρίνει	νόμῳ, καὶ τάξιν
ἐν ἡμέρᾳ ψύ-	6 ἰκέσια	10 μισήσουσιν	12 ἀγαθὸν, καὶ οὐ	ἐστείλατο τῇ
χους.	7 γλυκεῖα	18 ὑπάρξει	κακὸν	γλῶσση αὐτῆς.
XXVI.	10 καὶ	22 ὀρύσσει	13 εὐχρηστα	26 αὐτῆς
2 πετάνται	πατρῶν	25 ὑποσκελισθή-	14 (δὲ)	28 Ἀνέστησαν
3 παρανόμων.	11 μου	σονταί·	αὐτῆς	29 καὶ
4 κατὰ	19 καρδίαι	Κύριον,	18 Ἐγείσατο δὲ	30 εὐσεβῆς
	21 χρυσίῳ	Ὁ δὲ πεποιθὼς		31 χειρῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ΚΕΦ. I.	τὴν;	17 (Ἐκεῖ) εἶπον	13 (αὐτοῦ)	2 γενέσεως αὐτοῦ
1 ἐμπλησθήσεται	15 ἐγὼ τότε	18 Ἐκεῖ	15 αὐτῷ	3 τὸ τεγ.
11 γενησομένοις	(Διότι ἄφρων ἐκ	19 τὰ	17 ὁ	7 Ὅτι
αὐτοῖς	περισσεύμα-	20 πορεύεται	18 τοῦ.	τῶν
γενηθησομένων	τος λαλεῖ)	21 οἶδεν τὸ		ὁ
13 τοῦ ἀνθρώπου	ὅτι καί γε τοῦ-	εἰς		(ὁ)
14 σὺν πάντα	το ματαιότητι.	τὴν.		8 ἀπολλύει
15 τοῦ κοσμηθῆ-	16 ταῖς ἡμέραις	IV.		εὐτονίας
ναι,	ταῖς ἐπερχο-	1 σὺν πάσας		9 λόγον
16 τοῦ	μέναις	αὐτοῦς		11 πρότερον
τῇ	17 τὰ	ὁ		12 κληροδοσίας
καὶ καρδία μου	18 μοχθῶν	2 σὺν		13 τοῦ
ἰδεν πολλὰ,	γενησομένων	4 σὺν πάντα		14 τοῦ
σοφίαν καὶ	19 οἶδεν ἡ	σύνπασαν		15 τοῦτο σύμφω-
γνώσιν·	ἐξουσιάζεται	10 τοῦ		νον τούτῳ
(17) Καὶ ἔδωκα	20 τῇ καρδίᾳ (μου)	11 οἱ		μηδέν
καρδίαν μου τοῦ	ἐπὶ	15 σὺν πάντας		16 Σὺν πάντα
γινῶναι σοφίαν καὶ	21 οὐ	16 ὅσοι		ἀπολλυόμενος
γνώσιν.	δε	ἐν.		17 καὶ μὴ
17 περιφορὰν.	22 τί			19 ἀνὴρ
	ἥλιον;			ὁ φοβούμενος
3 ἐν καρδίᾳ μου	24 αὐτοῦ;	V.		22 τοὺς
ἐλκύσει εἰς	25 φείσεται.	1 ταχυνέτω		23 ὅπως
ἀφροσύνην,		ἐπὶ τούτῳ		24 τῇ
τοῦ ἀνθρώπου	III.	2 περισπασμῶν		26 σκληρίαν
8 τοῦ ἀνθρώπου	3 οἰκοδομήσαι·	3 ἄν		παρὰφορὰν·
10 ὑφείλον	5 περιλημματος·	5 ἐξαμαρτεῖν		27 θρηεῖματα
11 τοῖς	10 τοῦ ἀνθρώπου,	6 σὺν		δεσμοὶ εἰσι χεῖ-
(μου)	11 σὺν πάντα	φύλασσει		ρες
12 περιφορὰν	σὺν	9 αὐτῷ		29 ἔτι ἐκζητησεν.
βουλῆς τὰ ὅσα	13 (τούτου)	10 οἱ		VIII.
ἐποίησαν αὐ-	16 ἀσεβῆς	12 αὐτοῦ		1 λαλεῖ

4 ποιήσεις;	17 σὺν πᾶν.	X.	15 κοπῶσει αὐτὸν	1 (σου).
8 ἐξουσιάζων		5 ὁ	16 ἐν πρώτῳ	2 φθάσωσιν
9 σὺν πᾶν		τοῦ	19 οἶνος εὐφραίνει	2 ἐπιστρέψωσι
ἐξουσιάζεται		7 ὡς δοῦλους πο-	(σὺν).	5 γε ἀπὸ ὕψους
12 αὐτῷ	IX.	ρενομένους		ἀνθήσει
καίγει	1 "Οτι	8 ἐν αὐτῷ	XI.	6 συνθλιβῇ
έσται	3 (τὸ)	(καὶ ὁ κυλίον	1 τῶν	ἢ
11 πρὸς	8 κεφαλὴν	λίθον, ἐφ' ἐ-	3 πληρωθῶσι	τὴν πηγὴν
15 τοῦ	9 πάσας τὰς ἡμέ-	αὐτὸν κυλίει')	4 σπερεῖ	7 ἐπιστρέψει bis
ἀς	ρας ματαιο-		5 τῆς	9 (ὁ)
16 ἐν	τητός σου'	10 τοῦ ἀνδρείου	6 πρώτῳ	(καὶ) ἔτι
17 σὺν πάντα	11 τοῖς σοφοῖς ὁ	12 καταποντίσου-	εις ἐσπέραν	11 συναγμάτων
ὁ	ὁ	σιν	10 παράγαγε.	12 φυλάσσου
σὺν πᾶν	15 (καὶ)	14 ὁ	- XII.	14 σὺν πᾶν.
τὴν	16 εἰσιν ἀκούμε-	γενησόμενον	1 οὐ	
	ναι.	ἀπαγγελεῖ		

Α Σ Μ Α Λ Σ Μ Α Τ Ω Ν.

ΚΕΦ. I.	15 κυπρίζουσιν.	9 ἐν	13 φυταλιαί.	6 ἀγάπη ἐν τρυ-
1 τῷ		10 τὰ		φαῖς σου;
4 με'	III.	15 κήπων.	VI.	7 σου ὡμοιώθη
7 ποιμανεῖς, ποῦ	2 ἐκάλεσα αὐτόν,		1 φυταλιάς	8 ἐν
κοιτάσεις	καὶ οὐχ ὑπή-	V.	2 ὁ	9 (ἐν)
8 σοί	κουσέ μου.	1 ἀγρόν	4 ἐμοῦ	13 νέα'
(σου)		οἱ πλησίον	10 γενήμασιν	
10 τρυγόνες	4 ἀφήσω	2 ἀδελφῇ μου, ἡ	εἰ ἠνθήσαν	VIII.
16 ὠραίος	ταμειὼν	πλησίον μου,	12 Σουλαμίτις.	2 ταμειὼν
σύσκιος.	11 Ἐξέλθατε καὶ	3 ἐνδύσσωμαι		4 ἐν ταῖς δυνάμε-
	ἴδετε θυγα-	5 αἱ	VII.	σι καὶ
II.	τέρες Σιών.	6 ἡ	1 Σουλαμίτιδι;	τί bis
5 ἀμόραις	IV.	ἐπήκουσέ	τὴ	7 ἐξουδενήσουσιν
7 ταῖς bis	3 τῆς	11 Καίφῳζ	Nadab;	9 ἐπαύλεις
9 ἔστηκεν	4 Θαφιῳθ	12 λελουμέναι	σου	12 Φῶς
δικτυωτῶν.	6 ἡ	πληρωματι (ὑ-	ἐργῳ χειρῶν	14 Πέγχε
13 ἐλθέ σοι	8 Ἀερμών	δάτων)	2 κράματος	τά.

Η Σ Α Ι Α Σ Π Ρ Ο Φ Η Τ Η Σ Ι Γ'.

ΚΕΦ. I.	29 ἐπαισχυνθήσου-	10 γενήματα	Ἰουδα, καὶ οἱ	VI.
4 ἐγκατελίπετε	ται	12 τὴν	ἐνοικοῦντες ἐν	2 ἐαυτῶν
ἀπηλλοτριώθη-	αὐτῶν	15 φησὶ Κύριος,	Ἱερουσαλήμ,	καὶ ταῖς
σαν εἰς τὰ	31 πυρός,	Κύριος τῶν		ἐαυτῶν
ὀπίσω.		στρατιῶν.	3 δὴ	4 ἐπλήσθη
6 ἵχνους	II.	18 καὶ τοὺς κόσ-	5 δὴ	5 εἶπα
10 ἡμῶν	1 παρὰ Κυρίου	μους αὐτῶν,	6 μὴ	6 αὐτοῦ
11 ἐμοί	2 τοῦ	καὶ	ἀναβήσεται	πυρός
13 μοι	3 τοῦ	καὶ τὰ περιδέ-	ἄκανθα'	10 αὐτῶν
μάταιον'	4 ἔτι	ξια, καὶ τοὺς	7 ἔστι	12 οἰκαταλειφθέν-
15 τὰς χεῖρας ἐκ-	5 τοῦ	δακτυλίου,	13 διψαν	τες
τεινῇτε	7 αὐτῶν	21 τὰ	16 κρίσει	17 ἀπειλήμενων
πρὸς με	10 εἰσέλθατε	χρυσίῳ.	19 ἔλθοι	17 ἔλθοι
18 δὴ, καὶ	17 ὕψος		21 ἐαυτῶν	21 ἐαυτῶν
22 (αἱ πόλεις ὑμῶν	21 (22) Παύσασ-	IV.	22 τὸν οἶνον πί-	22 τὸν οἶνον πί-
πυρίκαυστοι')	θε ὑμῖν ἀπὸ τοῦ	1 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-	νοντες	νοντες
23 χήρας	ἀνθρώπου, ὃ ἀνα-	κείνη	23 ἀπ' αὐτοῦ	23 ἀπ' αὐτοῦ
24 ὁ δεσπότης Κύ-	πνοῇ ἐν μυκτῆρι	4 Ἱερουσαλήμ	25 εἰς	25 εἰς
ριος	αὐτοῦ' ὅτι ἐν τίνι	5 ὡς	αὐτοῦ	αὐτοῦ
25 σε	ἐλογίσθη αὐτός;	Κυρίου	26 αὐτοῖς	26 αὐτοῖς
καὶ πάντα ὑ-	III.	6 ἡμέρας.	27 οὐδ' οὐ μὴ	27 οὐδ' οὐ μὴ
περηφάνους	7 ἔρεῖ ἐν τῇ ἡμέ-		28 αἱ ὅπλαι	28 αἱ ὅπλαι
ταπεινώσω	ρα ἐκέκιν'	V.	29 παρεστήκασιν	29 παρεστήκασιν
29 κατασχυνθή-	9 ὅτι	2 ἐποίησε δὲ	βοήσεται	βοήσεται
σονται ἐπὶ	10 εἵπαντες	3 ἄνθρωπος τοῦ	30 βοήσεται	30 βοήσεται
τοῖς εἰδώλοις		τοῦ	ἐν.	ἐν.

7 ἡμμεῖν	μελλόντος αἰ- ωνος.	9 εὖ	21 τὴν γῆν κλη- ρονησώσι	(νῦν) οὐ δι- ήρπασαν
8 ῥασαῖν	6 Ἐγὼ γὰρ ἄξω	11 ἐν	25 αὐτῶν	4 Ὅτι
12 οὐδ' οὐ	7 αὐτῆς	αὐτοῦ	26 τῆς οἰκουμένης	5 ἀνθήσῃ
14 ἔξει	8 χρόνον·	ἀπὸ	28 ὁ Ἀχαζ ὁ βασι- λεὺς	7 τοῦ.
16 τοῦ	9 ἐγκαθημένοι	καὶ ἀπὸ νήσων	29 πάντες οἱ ἄλ- λόφυλοι	XIX.
18 κυριεύει μέρους	10 ἐκκόψωμεν	τῆς θαλάσ- σης·	ἐγγονα	2 ἐπεγερόθησεται
19 καὶ ἀναπαύσονται	11 ἐπανιστανομέ- νους	15 αὐτῶν εἰς.	πετομένοι	3 καὶ τοὺς γνώ- στας
ἐπὶ	δρους	XII.	30 ἄνδρες	4 ὁ δεσπότης
καὶ ἐν παντὶ ξύ- λῳ.	αὐτοῦ	1 εὐλογήσω	31 Ὁλολύζετε	6 διώρυγες
20 μεγάλην καὶ	12 αὐτοῦ, bis	2 ἰά	καπνὸς ἀπὸ	10 διαλογιζόμενοι
ὁ ἐστίν	13 ἐξεζητήσαν	6 ἐν	βοῤῥᾱ	τὸν ἐξ ὧν ποι- οῦντες
ἐπὶ	19 Σαβαώθ	σου.	μείναι ἐν τοῖς	11 συντεταγμέ- νοις αὐτοῦ
22 ποιεῖν	ὑπὸ πυρός	XIII.	32 αὐτοῦ.	12 τῶν
φάγεται βούτυ- ρον, ὅτι	20 τοῦ ἀδελφοῦ	2 μὴ φοβεῖσθε·	XV.	17 Κυρίου Σαβαώθ
23 ἔσται	21 αὐτοῦ·	3 ἡγιασμένοι εἰ- σιν· καὶ γε	1 ΟΡΑΜΑ	18 ὀνύσουσαι
25 ἀροτριώμενον	X.	ἄγω αὐτοῦς·	2 ὀλολύζετε	19 τὸ
καὶ	2 καὶ	4 βασιλειῶν	5 ἐαυτῇ	20 Σαβαώθ
εἰς	ἀρπαγὴν	5 τοῦ	6 Νεμερίμ	Κύριος
	4 ἐπαγωγὴν	6 ἡ	καὶ ξηρανθήσε- ται	21 καὶ δῶρον
	καὶ ὑποκάτω ἀ- νηρημένον	7 πᾶσαι χεῖρες ἐκ- λυθήσονται,	8 ὀλολυγμὸς αὐ- τῆς.	22 μεγάλη
	πεσύνονται.	8 καὶ	XVI.	23 οἱ
VIII.	θυμὸς	9 ἡ	2 νεοσσὸς	25 ἔργον χειρὸς μου.
1 χάροτον	6 τοῦ	10 αὐτῶν	3 πένθους·	XX.
2 τὸν ἱερέα	8 οὐ	12 ὁ	4 γὰρ	1 οὐ
τὸν	ἄρχων;	ἐκ	2 νεοσσὸς	κατελάβετο
4 τὴν	10 ἐν τῇ χειρὶ μου	14 αὐτοῦ διώξαι	3 πένθους·	3 Ἡσαΐας ὁ παῖς μου
5 λέγων	12 ἐν	15 ὅσοι	6 αὐτοῦ	5 οἱ Αἰγύπτιοι.
6 ῥασαῖν	13 τῆς χειρὸς μου	16 ἐνώπιον αὐτῶν	καὶ ἡ ὕβρις αὐ- τοῦ, καὶ ἡ μῆ- νις αὐτοῦ.	XXI.
7 πᾶσαν	14 μου	17 οὐ λογιζονται	7 ἐντραπήσῃ	5 σκόπευσον τὴν
8 συντελέσαι	καὶ ἀνοίγων τὸ στό- μα	18 καὶ οἱ δρυμοὶ	(8) τὰ πεδία Ἑσε- βὼν·	6 Κύριος πρὸς μὲ
10 τὸν	18 καὶ οἱ δρυμοὶ	19 ὑπὸ	8 ἀπ' αὐτῆς	7 ἀκρόασιν
11 ὁ Θεός·	καὶ οἱ βουνοὶ	21 πλησθήσονται	10 σου	8 Κύριον,
12 εἶπτε	21 ἀναστρέψει	22 σπατάλης.	11 (δ)	Καὶ
13 τὸν Κύριον τῶν	22 σου	XIV.	13 καὶ	9 συνωρίδος·
14 αὐτῶ	23 γὰρ	1 καὶ αἱ ἡμέραι	14 ἐν.	11 φύλαξαι
15 ὅτι·	ποιήσει ὁ Θεός	αὐτῆς οὐ μὴ	XVII.	12 φυλάσσω· τί
18 εἰς	τῶν δυνάμεων	ἐφελευσθώ- σιν	2 βουκολίῳν	ἀπὸ νυκτός;
19 τοὺς ἀπὸ τῆς	26 ἐπεγερεῖ	ἐπὶ	3 ἔσται	εἶπε φυλάσ- σω· ἦλθεν
γῆς φωνούν- τας, καὶ τοὺς	τῶν δυνάμεων	2 αὐτοὺς οἱ υἱοὶ	4 τῆς	13 Λῆμμα ἐν τῇ
ἐγχαστριμύ- θους	μάλιστα	τοῦ Θεοῦ	5 ἐν τῷ βραχίονι	Ἀραβίᾳ·
22 ὀλίγους καὶ στε- νοχωρία καὶ	τὴν	3 καὶ	αὐτοῦ	14 φεύγονσιν
σκότος, ὑπο- ρία στενὴ.	27 ὁ φόβος αὐτοῦ	4 καὶ ἔρεις ἐν τῇ	8 ἄλσῃ αὐτῶν,	16 Ὅτι
IX.	ἀπὸ σοῦ, καὶ	ἡμέρα ἐκείνῃ·	9 ἐγκατέλειπον	17 τοῦ ἀριθμοῦ
1 ὁδὸν θαλάσσης	οὐ τοῦ ἀπὸ τοῦ	8 ἡνφρανθήσαν	10 ἐγκατέλειπες	διότι
κατοικοῦντες	ῥωμον σου,	9 ἐρχομένου σου·	11 δέ	ἐλάλησεν ὁ Θε- ὸς Ἰσραὴλ.
τὰ μέρη τῆς	30 Χρεμέτισον φο- νὴν σου,	11 δέ	13 ἡχος	XXII.
Ἰουδαίας·	32 τῇ	13 ἄστρον	καταφερομένου·	1 ΟΡΑΜΑ
2 σκιάς	33 γὰρ	14 γεφελῶν,	14 ἡμᾶς bis	σοι νῦν, ὅτι
3 εὐφραίνονται	ταπεινωθήσονται οἱ ὑψη- λοὶ.	15 ἄδον	XVIII.	2 ἡ πόλις γαυρι- ῶσα·
4 Κύριος	XI.	16 θαυμάσουσιν	2 καταπεπαμένον	μαχαίρας
5 ἐγενήθησαν	4 ἐν δικαιοσύνῃ	17 αὐτοῦ	6 ἡ πόλις γαυρι- ῶσα·	πολέμου
6 θαυμαστός, σύμ- βουλος, ἰσ- χυρὸς, ἐξου- σιαστὴς, ἀρ- χων, εἰρήνης·	ἐν εὐθύτητι	18 ἑαστός	3 ἐδέθησαν ὁμο- θυμόν,	6 ἡ πόλις
πατὴρ τοῦ	5 εἰλημμένος	19 ἐν αἵματι ἱμά- τιον	10 καὶ τοὺς οἰκοῦς	7 ἀπέστρεψαν
	7 ἄρχος	21 σφαγῆναι τὰ		
	(ἀμα)	τέκνα σου		
	8 ἀπογεγαλακ- τισμένον			

Ἱερουσαλὴμ
ἠριθμήσατε
10 ὀχύρωμα τοῦ
11 τειχέως, ἐσώτε-
ρον
13 πόρρωθεν
14 κρίεα
15 Κύριος Κύριος
Κύριος τῶν δυ-
νάμεων
15 εἰσελθε
17 ἐκβαλεῖ
21 καὶ τὸ
22 τοῦ ὤμου
ἀποκλείσων
21 πᾶν τὸ σκέυος
τὸ μικρόν ὑ-
πὸ σκέυους
τῶν Ἀγανῶθ
ἐν
25 Ἐν.

XXIII.

1 ΟΡΑΜΑ
Ἵολοῦζετε
5 ἐν
6 ὀλοῦζετε
ἐνοικούντες
7 ἡ
ἀπάξουσιν αὐ-
τὴν οἱ πόδες
αὐτῆς πόρρω-
θεν εἰς παροι-
κίαν
8 Χαναάν
10 ἔρχονται
12 προσθῆτε
παρθένον
Κητιεῖμ
σοι ἀνάπανσις
ἔσται
13 (οὐδὲ ἐκεῖ σοι
ἀνάπανσις ἔσται)
ἐθεμελίωσεν αὐ-
τὴν εἰς Σηεὶμ, ἐ-
στησαν ἐπ' αὐξέας
αὐτοῦ, ἐξηγειραν
βάρεις αὐτῆς,
14 Ὀλοῦζετε
ἀπώλετο
16 ἡ
18 τῷ
οὐδὲ ἀποτεθή-
σεται εἰς ἐν-
θήκην.

XXIV.

2 ὁ
καὶ
4 Ἐπένθησαν κα-
τερρίφη
κατερρίφη
καὶ
5 γῆ
παρέβησαν
(Κυρίου), διεσ-
κέδασαν
8 πέπνυνται αὐθά-
δεια καὶ πλου-
τος ἀσεβῶν

11 Ὀλοῦζεται
ἀπεσχίσθη χαρὰ
13 ἔσται
14 φωνὴ βοήσου-
ται
16 τὸ μυστήριόν
μου ἔμοι,
17 μυστήριόν
μου ἔμοι,
καὶ ἀθεσίαν ἀ-
θετούντων
18 ὁ δὲ
ἠνεύχθησαν
20 καὶ σεισθήσε-
ται ὡς ὀπωροφύ-
λακίον ἡ γῆ, ὡς ὁ
μεθίων καὶ κραι-
παλῶν, καὶ πε-
σεῖται, καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἀναστή-
ναι, κατίσχυσεν
γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ
ἀνομία
21 ἔσται ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ
ἐν τῇ ὕψει
ἐπὶ τῆς γῆς.
22 καὶ ἀποκλεί-
σουσιν εἰς ὀ-
χύρωμα καὶ
εἰς δεσμοτή-
ριον
23 ἐν τῷ ὄρει
ἐν.

XXV.

1 Ὡδῇ
μου
Κύριε
4 (εὐλογησούσι
σε)
5 καύσωμα ἐν
σκέπη νέφους,
κληματιάδα
ἰσχυρῶν τα-
πεινώσει
7 τρυγίων διωλισ-
μένων
9 ἐν
εὐφράνθημεν
10 Ὅτι
ἐν τῷ τόπῳ αὐ-
τῆς
πατῶσιν
12 σου
ὥς κόνεως.

XXVI.

1 Ὡδῇ
Ἰουδα λέγον-
τες
ἡμῖν
2 εἰσελθάτω
δικαίος
3 εἰρήνην
5 αὐτὰς ὥς τοῦ
6 αὐτὰς
7 εὐθεία
καὶ παρεσκευ-
ασμένη ἡ ὁ-

δος τῶν εὐ-
σεβῶν
9 ἐπιθυμία ψυχῆς.
(Ὡδῇ)
12 τὰ ἔργα ἡμῶν
15 πᾶσι
ἐμάκρυνας πίν-
τα τὰ πέρατα
17 τοῦ
καὶ
18 ἐτέκομεν
οὐ
19 γὰρ
σου
20 ὁ
ταμειᾶ
21 κατ' αὐτῶν
ἐτι bis

XXVII.

1 αὐτοῦ
καὶ
τόν ἐν τῇ θα-
λάσῃ
3 τὸ
4 Καὶ
ὁ θεός
8 ὁ
9 ἡ
αὐτοῦ τὴν ἁμαρ-
τίαν
12 Κύριος
καθ' ἕνα ἕνα
13 ἐν.

XXVIII.

1 αὐτοῦ
παχέως
2 ἀνάπανσιν
4 αὐτοῦ
πρινῇ
5 πλακεῖς
αὐτοῦ
6 Καὶ
τῇ καθημέρῳ
7 τῷ σίκερα
φάντασμα
8 τρίτην
ἐνεκεν
13 Κυρίου
πορευθῶσι
εἰς τὰ
καὶ κινδυνεύσου-
σι, καὶ συν-
τριβήσονται,
15 ἡμῖν
16 ἐπ' αὐτῷ
19 ὅτι κατὰ
20 ἡμᾶς
21 πικρία
22 Κυρίου
23 ἀκούσατε
24 μέλλει
ἀροτριᾶν;
25 αὐτῆς τὸ πρό-
σωπον
πρῶτον
καὶ
27 ἐκτινάσσεται

27 βακτηρία.

XXIX.

1 γενήματα
ἐροταὶ συγ-
κροσθήσου-
ται
4 οἱ λόγοι σου εἰς
τὴν γῆν
ἔσται
7 ὁ
ἐνὶ πνιόν
τῶν ἐθνῶν πάν-
των
στρατευσάμε-
νοι
8 ἔσονται
αὐτῶν
πάντων τῶν ἐθ-
νῶν
ἐπὶ Ἱερουσα-
λὴμ καὶ
9 ἐξαπατηθήτε
καὶ ἀπατάσ-
θε
κινούμενοι
11 ἔσονται
πάντα τὰ ῥή-
ματα
δὴ
14 ἐγὼ
αὐτοῦ bis.
16 ὁ
17 βραχὺ
τὸ ὅρος
18 βλέψονται
19 καὶ Ἰσραὴλ
20 πάντες
21 καὶ
ἐν
22 αὐτοῦ
Ἰσραὴλ.

XXX.

1 (τάδε)
καὶ
ἀμαρτίαις
4 αὐτοῦ, καὶ
αὐτοῦ
5 οὕτε
οὔτε εἰς ὠφέ-
λειαν
6 ἐν
θησαυροῦς αὐτῶν
ὠμῶν
ἐπὶ
(εἰς βοήθειαν,
ἀλλὰ εἰς αἰ-
σχύνην καὶ
ὄνειδος)
8 ἐγχαράξον αὐ-
τὰ
καὶ τῶν ταῦτα
10 ὁρθῶς
δόλια
11 τὴν
ἀφ'
τὸν ἄγιον
12 ὁπτι
Κύριος

14 λεπτόν
ἀπὸ καύστρας
15 Ὅτι οὕτως
16 ἵπποις
εἶπατε
ἀναβάται
17 καὶ
χιλίοι
18 ἔστι, (καὶ ποῦ
καταλείψετε
τὴν δόξαν ὑ-
μῶν;)
πάντες
ἐν
19 οὐκ
καὶ
πρὸς
καὶ
20 οὐ
22 τὰ
ποιήσεις
δικήσεις
24 καὶ
26 ὡς τὸ φῶς τῶν
ἐπτά ἡμερῶν
27 διὰ χρόνου ἔρ-
χεται
πολλοῦ
ὁ θυμὸς αὐτοῦ
28 ματαία
29 τοῦ
30 δείξει
31 οἱ
πατάξει
32 αὐτῷ
33 ἀπατήθησιν
βασιλεῖν
πολλὰ;

XXXI.

1 ἐξεζητήσαν
2 σοφός
3 καὶ πεσεῖται ὁ
βοηθούμενος
4 ἐάν
6 βουλευσάμενος
7 ἀμάρτημα

XXXII.

1 δικαίως
4 ἀσθενῶν
νοεῖν
5 οὐ bis
6 ποιήσει
διαφθεῖραι
7 βουλευεται
9 δὴ
ἀκούσατε τοὺς
10 ὁ σπόρος
11 Εὐθνηνοῦσαι
σάκκους
12 περὶ
13 Ἐπὶ γῆν
ἀρθήσεται, πό-
λις πλουσία
14 καὶ οἶκος ἐπι-
θυμητοῦς

15 ἐπέλθῃ ἐφ' ἡ-
μας
17 ἄσονται.

XXXIII.

3 σον
4 ἀπὸ
ἐμπαίζονται
7 αὐτοί
γὰρ
ἀξιοῦντες εἰρή-
νην
8 γὰρ
9 Κάρμηλος
12 καὶ
16 ὀχυρὰς
17 καὶ
18 Κυρίου
20 οὐ
21 ἡμῖν ἔστι
διώρυγες
22 Κύριος πατήρ
24 εἶπη
ὁ.

XXXIV.

1 προσέχετε
ἐνοικοῦντες
2 πάντα
5 "Ὅτι
6 (ἀρνῶν)
7 τῇ
9 αὐτῆς αἱ φά-
ραγγες
αὐτῆς ἡ γῆ
καιομένη ὥς
πίσσα
10 πολὴν
οὐκ ἔστιν ὁ πα-
ραπορευόμε-
νος ἐν αὐτῇ.
11 Καὶ κατοική-
σονται ἐν αὐ-
τῇ
12 αὐτῆς καὶ πάν-
τες οἱ ἄρχον-
τες αὐτῆς,
13 ἀναφύσει
ἄκανθα, καὶ μνί-
δες καὶ ἄκα-
νοι
14 εἶρον γὰρ
16 ἐξεζήτησαν
17 εἰς.

XXXV.

1 ἡ
2 καὶ ὑλοχαρή-
σει
καὶ
4 περικαλέσατε
εἶπατε τοῖς
ὀλιγοψύχοις
ἡμῶν
6 καὶ
τραγῇ
9 θηρίων τῶν πο-
νηρῶν
ἐπ'

XXXVI.

2 Ἀσσυρίων
Ῥαββὰκην pas-
sim
5 ἡ ἐν
τίνι
6 ὅς
ἐπιστηριχθῇ
7 πρὸς μέ-
καὶ μὴν οὗτός
ἐστιν, οὐ περιεί-
λεν Ἐzekías τὰ
ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν τῷ Ἰουδᾷ
καὶ τῇ Ἱερουσα-
λὴμ· κατὰ πρό-
σωπον τοῦ θυσι-
αστηρίου τούτου
προσκυβεῖτε.
8 Καὶ δὴ
ἰδίους
9 τὸ
τοπάρχου ἐνὸς
τῶν δούλων
τοῦ κυρίου μου
τῶν μικρῶν;
11 ὁ γραμματεὺς
πρὸς Ῥαββὰ-
κην·
δὴ
ἀνδρῶν τῶν κα-
θήμενων
12 ἀνδρας
τὴν
αὐτῶν
13 ἐβόησε
14 οἷς οὐ μὴ
16 αὐτοῦ
ἕκαστος
18 ἡμῶν ῥύσεται
ἡμᾶς
19 Αἰμαῖθ
Σεπφαρεῖμ
20 τῆς
21 αὐτῇ
22 ὁ
ἀπήγγειλαν.

XXXVII.

2 τὸν
4 αὐτόν
7 ἐμβαλὼν
8 πολιορκοῦντα
τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων
Λοβνὰ
βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων
10 σὺ πεποιθὼς
11 ἡ
ἀπώλεσαν
αὐτήν;
12 οἱ πατέρες μου
ἀπώλεσαν
Ῥαφείν, καὶ νί-
ους Ἀδὰν οἱ
Θαιμαδ
13 οἱ
Αἰμαθεὺς
βασιλεὺς

13 Σεπφαρεῖμ Ἀ-
ναεργουγαυά
14 Ἐzekías
16 Κύριε
εἰ
17 οὗς ἀπέστειλε
Σενναχηρεῖμ
19 ἀπώλεσαν
23 εἰς
24 σου
μου
αὐτοῦ
τοῦ Καρμήλου
26 ἐνοικοῦντας
27 χλωρὸς
ἀφανίζομένην,
πρὸ τοῦ τε-
λεσφορηθῆ-
ναι
29 πρὸς με
30 καὶ τῷ
ἔτει
32 ἐξελεύσονται
33 οὐδ' οὐ
36 καὶ
ἐξαναστάντες.

XXXVIII.

1 ὅτι
3 Ὡδὴ
δὴ,
5 Πορεύου
πρὸς Ἐzekían
τῆς φωνῆς
6 ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ταύτης
ὑπερασπίω
8 ὁ ἥλιος
εἰς τὰ ὀπίσω
9 (Ὡδὴ.)
11 τῆς
οὐ
μετὰ κατοικούν-
των
12 ὡς ἰστός
13 πάντα τὰ ὀστᾶ
μου συνέτρι-
ψεν,
τῆς
14 μελετήσω
(15) Καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν καθοδή-
γησιν πάντας ἐνι-
αυτοῦς μου.
17 Ἰδοὺ εἰς εἰρή-
νην πικρία
μου
μου
20 Κύριε
21 ἐπὶ τὸ ἔλκος
22 τὸ
Κυρίου τοῦ Θε-
οῦ;
Κυρίου τοῦ Θε-
οῦ;

XXXIX.

2 χαρὰν μεγάλην
καὶ τῆς στακ-
τῆς, καὶ τῶν
θυμιαμάτων,
καὶ τοῦ μύ-

ρον, καὶ τοῦ
αργυρίου, καὶ
τοῦ χρυσοῦ
2 αὐτοῖς
4 ἴδον
πράγμα
6 λέγει Κύριος
οὐδέν
8 πρὸς Ἡσαΐαν.

XL.

3 ποιῇτε
8 (7) ὅτι πνεῦμα
Κυρίου ἐπνευσεν
ἐν αὐτοῖς· ἀληθῶς
χόρτος ὁ λαός.
(8) ἐξηράνθη χόρ-
τος, ἐξέπεσε τὸ
ἄνθος
10 αὐτοῦ
ἐκάστου
11 ἐν τῷ κόλπῳ
αὐτοῦ βαστά-
σει
12 αὐτοῦ
13 συμμιβάσει
14 ἡ τις προέδω-
κεν αὐτῷ, καὶ
ἀναποδοθή-
σεται αὐτῷ;
15 καὶ
17 αὐτῷ
22 αὐτόν
23 εἰς
24 μὴ σπείρωσιν,
οὐδὲ μὴ φυ-
τεύσωσιν
ἀναλήψεται
26 τὸ
πάντα
τῆς
27 μου.

XLI.

3 καὶ
οὐκ ἤξει
5 ἐξέστησαν
ἦλθον
7 τότε
13 Κύριος
14 ἐγὼ ἐβοήθησά
σοι· μὴ φο-
βοῦ σκώληξ
ἅγιος
15 περίστοιδεῖς
16 ἐν Κυρίῳ
17 αὐτῶν
19 καὶ
καὶ θήσω ἐν τῇ
Ἀραβὰ Βρα-
θναὰρ, καὶ
Θαασουρ ἅμα
20 πάντα
αὐτὰ
22 πρότερα
25 ἀνατολῶν κλή-
σονται
26 τοὺς λόγους ὑ-
μῶν.

XLII.

2 κράζεται
3 συντεθλασμέ-
νον
5 δούς
9 ἀνατεῖλαι
13 σημανεῖ
14 ἐκαρτέρησα ὥς
ἡ τίκτουσα,
16 ἂ
22 ταμειοῖς
ὁ
23 προσέξει καὶ εἰ-
σακούσεται
24 τίς
ἐβούλοντο
25 ἐπ'
καὶ ἀνῆφθη ἐν
αὐτοῖς.

XLIII.

4 πολλοὺς
9 ἐν αὐτοῖς;
εἰπάτωσαν Ἀ-
ληθῆ, καὶ Ἀ-
κουσάτωσαν
10 πιστεῦσέτε μοι
11 εἰμι
12 μάρτυς, λέγει
13 ἐγὼ εἰμι
16 ὅτι
ὁδὸν ἐν θαλάσ-
σῃ
17 ἐξάγων
19 Ὅτι
κενά
20 Εὐλογῆσει
22 οὐ
23 ἐμοὶ
ταῖς θυσίαις μου
24 καὶ ἐν ταῖς ἡδι-
κίαις σου προ-
έσθης μου.
25 καὶ οὐ μὴ μνη-
σθήσομαι τὰς
ἀμαρτίας σου
28 ἀπολέσαι.

XLIV.

1 Ἰακώβ
2 ὁ
4 χόρτος ἀναμέ-
σον ὕδατος
παράρον
6 τοῦ
ὁ
καὶ
9 ἦσαν
οἱ
καὶ μάρτυρες
αὐτῶν εἰσίν,
οὐκ ὄφονται,
καὶ οὐ γνῶ-
σονται,
10 πάντες
12 ἐν ἑνὶ θραξί
13 ἐν παραγωνί-
σιν, καὶ ἐ-
μόρφωσεν αὐ-
τὸν ἐν πυρα-

γραφίδι· και
ἐποίησεν αὐ-
τό
14 (Ὁ)
ἑαυτῷ κέδρους,
καὶ ἔλαβεν
ἀγριοβάλαν-
ον καὶ ὄρνιν,
καὶ ἑκάρτερω-
σεν ἑαυτῷ
15 αὐτοῦ
εἰργάσατο εἰς
ἐποίησεν αὐτὸ
γλυπτὸν, καὶ
κίμπηται αὐ-
τοῖς.
16 καύσαντες ἔπε-
ψαν
ἐπ' αὐτῶν
ὅπτον
17 αὐτοῦ
αὐτῷ
19 καρδία
(οὐδὲ ἂν ἐλο-
γίσαστο ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ),
κράας
22 τὰς ἀμαρτίας
26 ῥήματα παίδων
Ἰουδαίας.

XLV.

1 Οὐαὶ
3 γνώσῃ
6 αὐτοῦ
καὶ ὅτι
8 δικαιοσύνη
10 Οὐαὶ
ὠδινήσεις;
11 αὐτόν
καὶ περὶ τῶν
θυγατέρων
μου
13 αὐτὸς
14 (ἐροῦσιν)
ὁ
18 Ὅτι
19 λελάληκα
20 ὥς
σώσωσιν
21 ἀναγγέλλουσιν
(ἄλλος)
22 πρὸς με
(πλὴν ἐμοῦ· δι-
καιος καὶ σω-
τὴρ οὐκ ἔστι
παρὲς ἐμοῦ)
23 μὴν
24 ἐξομολογήσε-
ται
τῷ Θεῷ
25 ἀφορίζοντες
26 ἐνδοξασθήσου-
ται (καί).
XLVI.
2 καὶ ἐκλελυμέ-
νῳ
μὴ δύνωνται
3 Ἀκούσατέ

3 ἀπὸ
4 ἡρώους
καὶ
6 μαρσιππίου
7 ἀκοῖσῃ
10 αὐτὰ
μον ἢ βουλή
13 οὐ μὴ μακρυ-
θῇ.

XLVII.

1 οὐκ ἔστι θρό-
νος· εἰσελθε
εἰς τὸ σκότος
4 Εἶπεν
6 καὶ
8 ἄκουσον
ἡ
τῇ
9 ἐξαίφνης τὰ δύο
ταῦτα
10 ὅτι
ἔσται
11 ἐξαίφνης
12 εἰπὺς δυνήσῃ
ἰσχύσαι·
14 κατακαήσονται
15 σου.

XLVIII.

1 οἱ ἐξ ὕδατος
καὶ
2 τοῦ
4 ἐγὼ
5 τὰ
ἐποίησαν
6 καὶ
7 ὅτι
9 σοὶ
13 ἐγὼ
14 Κύριος
(ταῦτα)
ἐπὶ Βαβυλῶνα
τὸ θέλημά σου
16 ἐλάλησα, οὐδὲ
ἐν τόπῳ γῆς
σκοτεινῷ
ἀπέσταλκέ
17 ὁ
εἰς ὠφέλειαν
19 ὥσει
μου
20 ἀπαγγεῖλατε
ἐρύσατο
22 τοῖς ἀσεβέσι,
λέγει Κύριος.

XLIX.

1 ἐκ γαστροῦ ἐκά-
λεσέν με, καὶ
2 ὥσει
καὶ
4 καὶ
οὐθὲν
5 καὶ Ἰσραὴλ
πρὸς αὐτόν·
μου
6 τέθεικά σε
9 καὶ

9 αὐτῶν
10 μὴ
αὐτοὺς
12 οὗτοι ἀπὸ
16 ἐξωγράφησά
18 περιθήσῃ
19 διεφθαρμένα
τὰ
ἐνοικούντων
21 πάροικος καὶ
ἐγκεκλεισμέ-
νη
23 σοὶ
26 θλίβοντές.

L.

1 αὐτῷ
2 τῇ ἀπειλῇ
3 Καὶ
θήσω ὥς σάκ-
κον
4 μου
ἐν καιρῷ
τὸ
6 δέδωκα
9 ὥς
10 ἀκουσάτω
ὑμῶν.

LI.

2 ἡυλόγησα
6 καὶ ἡ
τὴν γῆν
7 μου
8 Ὡςπερ
ὥσπερ
9 οὐ σὺ εἰ ἡ λα-
τομήσασα
πλάτος, διαρ-
ρήξασα ὀρά-
κοντα;
11 γὰρ τῆς κεφα-
λῆς
ἀγαλλίαμα καὶ
12 αὐτὸς
14 καὶ οὐ θανατώ-
σει εἰς διαφ-
θοράν, καὶ
οὐ μὴ ὑστε-
ρήσει ἄρτος
15 Κύριος
17 τὸ ποτήριον τοῦ
θυμοῦ αὐτοῦ,
ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου·
ἐπιεῖς
19 Δύο
20 σου
21 τοῦτο
23 κόψον.

LII.

5 ὥδε ἔσται
6 διὰ τοῦτο
7 τῇ Σιών·
9 τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ
10 τὰ
11 ἤπτεσθε, ἐξέλ-

θατε
12 πορεύσεται
Κύριος ὁ
13 καὶ μετεωρισθί-
σεται.

LIII.

1 Κύριος
ἐπὶ
2 ἐναντίον αὐτοῦ
ὥς παιδίον
3 πάντας ἀνθρώ-
πους·
4 Οὕτως
ὑπὸ Θεοῦ
5 ἐμυλακίσθη
7 κείραντος αὐτὸν
αὐτοῦ
9 εὐρέθη δόλος
10 ἀπὸ
δῶται
ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

LIV.

1 καὶ τέρπου
3 εἰς
κατοικήσεις
5 Θεὸς ἅγιος
8 ἡλέησά
10 μεταστήσασθαι
Κύριος
16 κτίσω
ἐν πυρὶ
17 (δέ)
εὐδοθήσεται
ἡ.

LV.

1 καὶ πορεύεσθε
καὶ ἀγοράσα-
τε
2 ἐν οὐκ ἄρτοις
ἀκοήν
3 ὅτι οἱς
ἐπακούσατέ
4 δέδωκα
5 Ἰδοὺ
ἡδεῖσάν
καὶ
6 ἂν ἐγγίξει
10 ἐκεῖ
βλαστήσει
δώσει
11 πρὸς με κενὸν
συντελεσθῇ.

LVI.

1 ἤγγισε
2 ἀδικημα
3 λέγων· ἀφορι-
σμῷ
ἐγὼ εἰμι ξύλον
4 Ὅτι
καὶ
6 πρὸς Κύριον
7 τοῦ θυσιαστη-
ρίου
10 φρονῆσαι, πάν-
τες
11 (ἐν)

11 ἀπ' ἄκρου ο
τοῦ.
(12) Δεῦτε, λ
βώμεν οἶνον, κ
οινοφλυγῆσωμε
μέθην, καὶ ἔστ
τοιαυτὴ ἡμέρα
αὐριον, μεγάλι
περισσὴς σφόδρ

LVII.

1 ἀνὴρ
5 ἐπὶ τὰ
ἄκρων
ἐν ταῖς μερί
φάραγγος
6 κρείνοις
7 θυσιάσαι θυσ
ας·
8 ἔξεις· ἐπλάτι
νας τὴν κοι
τὴν σου, κα
διέθου σεαί
τῇ παρ' αὐ
τῶν·
9 (καὶ ἀπέστρε
ψας)
11 μου
12 ὠφελήσουσι
15 Ὅτι
Κύριος
ὁ
(Κύριος)
16 καὶ
17 τῆς καρδίας
18 καὶ τοῖς παθη
νοῖς αὐτοῦ·
19 κτίζων καρποὶ
χειλέων
εἰρηην
20 ὥς θάλασσα οὐ
τῶς
καὶ ἀποβάλλε-
ται ὕδωρ αὐ-
τῆς καταπά-
τημα καὶ πη-
λόν
21 (Κύριος).

LVIII.

1 σάλπιγγα
2 ζητήσουσι
ὁ
(Θεοῦ)
4 Ἰδοὺ
5 καὶ ἡμέραν
7 ὑπερόψῃ·
10 σου
11 ὕδατος
καὶ τὰ δστὰ
σου ὥς βοτά-
νη ἀνατελεῖ
καὶ πιανθή-
σεται, καὶ
κληρονομη-
σουσι γενεὰς
γενεῶν
12 σου
ἀναστήσεις·

12 τους bis 13 (σου) δεδοσμένα, και δοξάσης αὐτὰ, LIX. 2 αὐτοῦ 3 μεμολυμμένοι 4 Οὐδεὶς 6 καὶ ἔργον ἀδι- κίας ἐν χερ- σὶν αὐτῶν 7 ἀναίτιον ἀφρόνων 8 ἐγένυσαν 9 ἐν Κυρίῳ ἀπὸ 4 ἀφ' ἡμῶν ἡδύναντο 5 αὐτῶν 6 αὐτοῦ 7 ζήλου 8 αὐτοῦ, ἄμυναν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ταῖς νήσοις ἀντα- ποδώμα ἀν- ταποδώσει 9 αὐτοῦ 0 εἶπε Κύριος. 1 μου και ἐκ τοῦ στό- ματος τοῦ σπέρματος τοῦ σπέρμα- τός σου. LX. 2 Ὅτι 3 τῆς ἀνατολῆς 1 σου πάντα	4 ἰδοὺ 5 καὶ χαρῆς 6 καὶ λίθον τί- μιον 7 οἱ σοι 8 ὡς νεοσσοῖς 10 νιοί ἐλεός μου 12 αὐτῶν ἐρημωθήσονται 13 καὶ τον τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω 14 καὶ προσκυνή- σουσιν ἐπὶ τὰ ἔχνη τῶν πο- δῶν σου πάν- τες οἱ παρο- ξυναντές σε Κυρίου 16 ὁ 19 σοι σου 21 καί. LXI. 1 Κύριος τῇ καρδίᾳ 2 τῷ Θεῷ ἡμῶν 3 δοῦναι 4 καὶ γενεάς 5 ἡμῶν 6 (καί) ἡμῶν, ῥηθήσε- ται ἡμῖν 7 Ἀντί τῆς αἰσ- χύνης ἡμῶν διπλᾶς καὶ ἐν- τροπῆς ἀγαλ- ματισμοῦ μα- γιστρῶν αὐτῶν	10 ἐν 11 γῇ αἰχνοῦσα ἀνατέλλει LXII. 2 πάντες σου 4 συνοικηθήσεται 5 μετὰ σου 7 ἀγαυρία 8 δεξιᾶς 9 ἡ οἱ συνάγον- τες συνάγοντες 10 περιέλθετε σκενάσατε τὴν ὁδόν, καὶ ὁ- δοποιήσατε τοὺς 11 παραγίνεται μετ' αὐτοῦ, LXIII. 1 παραγινόμενος οὗτος αὐτοῦ 3 ἐν ὁργῇ μου καὶ πάντα τὰ ἐνδιμάτά μου ἐμόλυνα 5 οὐδεὶς 6 καὶ ἐμέθυσα αὐ- τοὺς ἐν θυμῷ 7 ὁ Κύριος 8 καὶ 9 Κύριος καὶ 10 καὶ 11 Μωσῇ λαοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ; 12 αὐτῷ	13 Καὶ διὰ τῆς 14 Καὶ 15 τῶν 16 ἡμῶν εἰ πατήρ ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς 17 ἡμῶν τὰς καρ- δίας 18 οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατε- πίτησαν τὸ ἀγίσμα σου 19 ἐπεκλήθη. LXIV. 2 σου 5 ἐλεός 6 καὶ ἐξερύημεν πάντες ἡμεῖς 8 καὶ σὺ πλάσ- της ἡμῶν ἔργον ἡμεῖς 9 Κύριε, ἕως 11 ἡνολόγησαν τὰ 12 ἕως. LXV. 1 ἐγενόμην ἰδοὺ εἰμι τινες 2 οἱ οὐκ ἐπορεύ- θησαν ὁδῷ 6 σιωπήσομαι ἰδοὺ 7 ἐπὶ τὸ αὐτὸ 8 ὅτι Κυρίου 9 τὸ 15 ὁ Θεός αὐτῷ	16 αὐτῶν 18 ὅσα ἐγὼ κτίσω τὴν 20 καὶ ἡμέρας νιός bis 22 καὶ 23 δὲ ἡνολογημένον τοῦ ἐσονται. 24 ἐπακούσομαι 25 μὴ. LXVI. 1 ἡ δὲ 3 ὡς ὁ τύπτων ἄνδρα καὶ ὁ θυσιάζων ἐκ ποιμνίου οὔτοι ἂ 4 αὐτῶν μου 5 τὸ ῥῆμα 6 αὐτοῦ 7 Πρινῇ ἡ 8 εἰ 10 ἅμα πάντες οἱ ἐνοι- κούντες χαρὰν 13 αὐτοῦ ὅτι 17 καταναλωθή- σονται, 20 ἔμοι 21 ἐμαυτῷ 22 μου 23 μήνα ἐνώπιόν μου προσκυνήσαι.
---	---	--	--	--

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

3 ΚΕΦ. Ι. 1 ἰωσίου 2 μέ, λέγων ἀπολλύειν καὶ καταλύειν 1 Ἱερεμία 3 πρὸς με ἐκ δευ- τέρου 5 ἀπὸ προσώπου βορρᾶ τῆς γῆς περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν μετὰ κρίσεως πρὸς αὐτοὺς ἐγὼ καὶ ὡς στύλον σιδηροῦν ἄπασιν ἐγὼ μετὰ σοῦ λέγει.	II. 1 καὶ ἐγένετο λό- γος Κυρίου πρὸς με, λέ- γων πορεύ- θητι καὶ ἀ- νάγκωθι ἐν τοῖς ὧσιν Ἱε- ροσαλὴμ 2 ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ μὴ σπα- ρείσῃ 6 ἐν 7 εἰσέλθατε 8 ἐπίσταντό ἐπροφητεύοντο 9 λέγει Κύριος 11 τὰ 13 ζῶντος 16 κατέπαιζάν 17 ἐν τῷ καιρῷ	ἄγοντός σε ἐν τῇ ἐρήμῳ; 19 καὶ πονηρὸν ἡνδοκῆσα ἐν 22 πᾶν ἐναντίον ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀδι- κίαις σου ὁ Θεός σου 28 σε 31 τὸν δουλευθισόμε- θα 31 εὐρέθη. III. 1 γῇ 2 εἰς εὐθειαν τοὺς ὀφθαλμούς σου λέγει Κύριος	2 αἷς ἡρημαμένη 3 σοι 5 διαφυλαχθήσε- ται 6 Ἰωσὴφ 7 ἡ ἀδελφὴ αὐ- τῆς 8 διότι τοῦ 9 καὶ ἐφονοκτό- νει τὴν γῆν 10 ἀδελφὴ αὐτῆς φησὶ Κύριος 11 ἡ ἀποστροφή 12 Πορεύθητι οὐ ἐλεῶν 13 ἡκουσας 14 ἰδοὺ 15 ποιμένες	16 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέ- γει Κύριος καὶ ἐν αὐτῇ 17 εἰς αὐτὴν πάν- τα τὰ ἔθνη τῷ ὀνόματι Κυ- ρίου εἰς Ἱε- ρουσαλὴμ 18 Καὶ συνελεύσεται 25 ἡκούσαμεν. IV. 1 πρὸς με, λέγει Κύριος 2 καὶ 4 περιέλεσθε ἐν 5 καὶ
--	--	---	--	--

5 ὀχυνάς
10 ἡμῖν
12 ἀπὸ τούτων
14 ὑπάρξουσιν
20 ταλαιπωρίαν
καὶ
22 ἐγνωσαν
28 παρατέταγμαί
29 εἰς
30 ἡ ταλαιπώρος
ποιήσεις
καὶ
στιμμη
μάτην ὃ
ζητήσουσιν.

V.

1 ἄνδρα
2 ἐπὶ
4 διὰ τοῦτο
ἠδυνήθησαν
5 πρὸς αὐτοὺς
6 καὶ
10 ποιήσετε
13 οὕτως ἔσται αὐ-
τοῖς
15 ἔθνος ἀρχαίον
ἐστίν, ἔθνος
ἀπ' αἰῶνος,
ἀκούσῃ
16 ἡ φάρτερά αὐ-
τοῦ ὥς τά-
φος ἀνεργ-
μένος·
19 ἅπαντα ἐγκате-
λειπατέ με,
καὶ
22 μὴ
δυνήσεται
24 εἶπαν
25 ἐξαπέστησαν
28 ἐλιπαρήσαν,
ἔσται τώθη-
σαν
τοὺς λόγους μου
εἰς πονηρόν·
κρίσιν
31 ἐπεκράτησαν
ἡγάπησαν.

VI.

2 σου
4 ἐσπέρας
5 ἐν τῇ
9 χεῖρα
10 ἀκούσεται
καὶ
ἀκούσαι
11 καὶ
13 συνετέλεσαν
14 τὸ
15 αὐτῶν
16 βαδίσατε
19 τοῖς λόγοις
20 κινάμωμον
21 ἐν αὐτῇ
22 ἔθνος μέγα ἐξε-
γερθήσεται
26 καὶ
28 καί.

VII.

1 Ὁ Λόγος ὁ γε-
νόμενος πρὸς
Ἱερემίαν πα-
ρὰ Κυρίου,
λέγων·
(2) στήθῃ ἐν πύλῃ
οἴκου Κυρίου,
καὶ ἀναγνώθῃ
ἐκεῖ τὸν λό-
γον τούτου,
καὶ ῥεῖς
ἢ
οἱ εἰσπορευό-
μενοι διὰ τῶν
πυλῶν, προσ-
κυνεῖεν τῇ Κυ-
ρίῳ
4 ναὸς Κυρίου
5 κρίμα
6 πορεύσασθε
9 πορεύεσθε
10 ἤλλατε
13 φησὶ Κύριος
ὀρθρίζον καὶ
λαλῶν
15 ἀπορίψω
ἡμῶν
16 ὑπὲρ
18 σπείσαι
20 ἐκχεῖται
πάντα
(καὶ οὐκ ἔσται
ὁ σβέσων.)
22 θυσῶν
24 εἰσκόουσάν
26 καὶ ἑκακοποίη-
σαν
27 καὶ ῥεῖς αὐ-
τοῖς τὸν λό-
γον τούτου,
καὶ οὐ μὴ ἀ-
κούσωσί σου,
καὶ καλέσεις
αὐτοὺς, καὶ
μὴ ἀποκριθῶ-
σι σοι
28 καὶ ἐξηρται
29 καὶ ἀπώσατο
Κύριος
30 ἐνώπιον
31 οὐδὲ
32 (τάφῳ)
33 κατὰ βρωμα
πάσι.
VIII.
1 τῶν
αὐτῶν
3 εἵλαντο
μᾶλλον
πονηρὰς
λέγει Κύριος
τῶν δυνάμε-
ων
4 Καὶ ῥεῖς πρὸς
αὐτοὺς·
ἐπιστρέψει
5 Ἱερουσαλήμ

6 ἐκ

7 εἰσόδου αὐτῶν
9 λόγον
10 ὅτι ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου
πάντες φι-
λαργυρίαν ἀ-
ποδώκουσι,
καὶ ἐκ προ-
φήτου ἕως ἱε-
ρέως πάντες
ποιοῦσι ψευ-
δος.
(11) Καὶ ἱατρεύ-
οντο σύντριμα
θυγατρὸς τοῦ λα-
οῦ μου πρὸς ἀτι-
μίαν, λέγοντες,
εἰρήνη, εἰρήνη, καὶ
οὐκ ἦν εἰρήνη.
(12) Ηἰσχύνηθη-
σαν, ὅτι βδέλυγ-
μα ἐποίησαν, καὶ
αἰσχύνῃ οὐκ ἡσ-
χύνθησαν, καὶ αἰ-
σχυνθῆναι οὐκ οἶ-
δασιν, διὰ τοῦτο
πесοῦνται πίπ-
τοντες, ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν
πесοῦνται, εἶπε
Κύριος
13 καὶ ἔδωκα αὐ-
τοῖς, καὶ παρήλ-
θον αὐτοὺς
16 (ἀπ' αὐτοῦ)
17 φησὶ Κύριος
21 συνετρίβην.

IX.

1 καὶ
4 ἐξήλθοσαν·
ἑαυτῶν
5 ἑαυτοῦ
λαλήσουσι
10 καὶ μέλος
παραπορευομέ-
νους
12 συνιέται
ἡμῖν
13 καὶ οὐχ ὥδε-
σαν ἐν αὐ-
τῇ
15 ψωμίξω ὑμᾶς
17 σύνετε καὶ
ἐλθάτωσαν
18 ταχυνάτωσαν
20 Κυρίου
ἑαυτῆς
21 καὶ ἦλθεν
θανάτῳ
22 Τάδε λέγει Κύ-
ριος
καὶ
26 τὴν
πάντας τοὺς
τοὺς πάν.

X.

1 Κύριος
4 ἐστίν
5 αἰρούμενα ἀρθή-
σονται, ὅτι οὐκ
ἐπιβήσονται μὴ
φοβηθῇτε αὐτὰ,
ὅτι οὐ κακοποιή-
σουσι, καὶ ἀγαθὸν
οὐκ ἐστίν ἐν αὐ-
τοῖς.
(6) Πόθεν ὁμοι-
ὸς σοὶ Κύριε; μέ-
γα εἰ σὺ, καὶ μέ-
γα τὸ ὄνομά σου
ἐν δυνάμει.
(7) Τίς οὐ φοβη-
θήσεται σε, βα-
σιλεὺς τῶν ἐθνῶν;
ὅτι σὺ ἐπέπρεψας
προσκυνῆσαι, ὅτι
ἐν πᾶσι τοῖς σο-
φοῖς τῶν ἐθνῶν
καὶ ἐν πᾶσι ταῖς
βασίλειαις αὐτῶν
πόθεν ὁμοίός σοι,
Κύριε;
(8) Καὶ εἰσάπαξ
ἀσυνετισθησονται
καὶ ἀνοητισθησόν-
ται, καὶ παιδεία
ματαιοτήτων ἐν
αὐτοῖς ξύλον ἐσ-
τιν
9 χεῖρες
ἔργα σοφῶν ἅ-
παντα αὐτοῖς
(10) Ὁ δὲ Κύριος
Ἀληθινὸς Θεὸς ἐσ-
τιν, Θεὸς ζώντων,
καὶ βασιλεὺς αἰ-
ώνιος ἀπὸ παρο-
ξυσμοῦ αὐτοῦ σε-
ισθήσεται ἡ γῆ,
καὶ οὐχ ὑποίσου-
σιν ἐθνὴ ἐμβρί-
μῃσιν αὐτοῦ
11 ἀπὸ
13 εἰς φωνὴν δι-
δόντος αὐτοῦ
16 καὶ Ἰσραὴλ
ράβδος κληρονο-
μίας αὐτοῦ
τῶν δυνάμεων
αὐτοῦ
17 ἡ κατοικοῦσα
19 μου
20 μου bis
21 (μου)
ἐξεξήτησαν.

XI.

4 ἦν
5 ὥς
8 (7) Ὅτι διαμαρ-
τυρόμενος διεμαρ-
τυρίμην τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν, ἐν
ἡ ἡμέρᾳ ἀνηγα-
γον αὐτοὺς ἐκ γῆς

Αἰγύπτου, καὶ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τα-
της, ὀρθρίζον καὶ
ἐπιμαρτυρόμενον
καὶ λέγων· ἀκού-
σατε τῆς φωνῆς
μου.

(8) Καὶ οὐκ ἠ-
κουσαν, καὶ ἐξέ-
λιναν τὸ οὖς αὐ-
τῶν, καὶ ἔπορευ-
θησαν ἀνὴρ ἐν τῇ
εὐθύτῃ τῆς κα-
δείας αὐτοῦ τὴν
πονηρὰς· καὶ ἐπι-
γαγον ἐπ' αὐ-
τοὺς πάντας τοὺς
λόγους τῆς διαβό-
λης ταύτης, ἧς ἡ
μετελάμην ποιῶ-
σαι αὐτοὺς

10 ἠθέλον ἀκού-
σαι
12 αὐτῶν
καὶ σωτηρίᾳ οὐ
13 τῇ αἰσχύνῃ θη-
σιαστήριον
14 ὑπὲρ
17 αὐτοῖς
19 ὅτι
κατὰ σοῦ
τράχηλον
ἐτί
20 πρό
21 ὁ Θεὸς
προφητεύσῃς
22 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύρι-
ος τῶν δυνάμε-
ων·

XII.

1 ἀθετήσῃ
2 ἐτεκνοποίησάν
3 εἶδός με, καὶ ἐ-
δοκίμασας
ἄθροισον αὐ-
τοὺς ὥς πρό-
βατα ἐκ σφο-
γῆν, καὶ

9 καὶ
ἐλθάτωσαν
καταφαγεῖν
12 ἤλθοσαν
κατέφαγεν
καὶ
γῆς οὐκ
13 Ἐσπεύρατε
θερισάτε
ἑαυτοὺς
αἰσχύνῃ
14 σκληρῶν
16 μαυθάνοντες
οικοδομηθήσονται.

XIII.

1 πρὸς με
3 ἐγένετο
4 ὁ ἐκτίσω

6 καὶ 10 τὸν λαὸν τοῦ- τον τὸν πο- νηρὸν καὶ πορευομέ- νους ἐν τῇ εὐθύτῃ τῆς καρδίας αὐ- τῶν τῆς πο- νηρᾶς μὴ 11 τὸν φῃσὶ Κύριος ἡκουσάν 12 τὸν λόγον τάδε λέγει Κύ- ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ 13 πάντας 17 καὶ δακρύουσα δακρύσει 18 τῆς 19 ἀπῆκρίσθη 20 τοὺς 21 μαθητὰς 24 τόπον 25 ἐπέλαθον νό- μου 26 ὀπίσθιά κατὰ 27 αἱ μοιχεῖαι ὁ.	6 ἐπὶ σέ 7 καὶ οὐκ ἔπεσ- τράφησαν 8 ἐπ' ἐμέ 9 φησὶ Κύριος 15 Σὺ ἔγνων σου Λάβῃς με 18 ἰάσομαι 21 φησὶ Κύριος καὶ ῥύσομαι σε. XVI. 1 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· καὶ 4 οὐδὲ ἔσται τὰ θνη- σιμαῖα εἰς βρώσιν 5 ἀφέστηκα φῃσὶ Κύριος, καὶ τὸν ἑλεόν μου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς μου 6 Καὶ ὑποθανού- νται μεγάλοι καὶ μικροὶ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ οὐ μὴ ταφώ- σιν, οὐδὲ bis 7 αὐτοῦ ἐπὶ 8 τοῦ καθίσαι 10 ἀπαγγέλλης πάντα τὰ μεγάλα ἐναντίον 12 τοῦ ποιῆσαι 13 ἡμέρας καὶ νυκ- τός 16 ὑψηλοῦ 17 οὐκ ἐκρύβησαν ἀπὸ προσώ- που μου 18 πρῶτον ἀδικίας. XVII. 5 (1) Ἀμαρτία Ἰουδᾶ ἐγγέγραπ- ται ἐν γραφῇ, ἐν ὄνυχι ἀδαμαντίνῃ, ἐγκεκολλημένη ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καρδίας αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς κέρασι τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν. (2) Οὕτως ἦν κα δὴ μνησθῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν τῶν θυ- σιαστηρίων αὐ- τῶν, καὶ ἁλσῶν αὐτῶν, ἐπὶ ἔξυλον δασέως, καὶ ἐπὶ βουνῶν μετεώρων,	(3) καὶ ὁρέων ἐν ἁγρῷ· τὴν ἰσχύ- ν σου, καὶ τοὺς θη- σαυροὺς σου, εἰς προνομίην δώσω, καὶ τὰ ὑψηλά σου, διὰ τὰς ἁ- μαρτίας σου, τὰς ἐν πᾶσι τοῖς ὀρί- οις σου, (4) καὶ ὑφεθήσῃ μόνη, καὶ ταπει- νωθήσῃ ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, ἣς ἐδώκα σοι· καὶ καταδουλώσω σε τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ ὅτι ἔγνων· ὅτι πῦρ ἐκ- κέκυνται ἐν τῷ θυμῷ μου, ἕως αἰ- ῶνος καυθήσεται 6 ἡ bis τῇ 8 ρίζας καὶ ἐν 12 ὑφούμενος ἐξ ἀρχῆς, τόπος ἁγίας- ματος 15 ἐλθάτω 16 ἐπίστασαι τὰ 17 γεννηθῆς 19 πρὸς μέ 20 πρὸς αὐτοὺς πάντες κατοί- κουντες 22 οἶκων 23 εἰσακοῦσαι 24 ἀκούσῃτέ ἐν αὐτῇ 26 θυσίαν καὶ θυ- μίαμα Μανᾶ 27 εἰσακούσῃτέ. XVIII. 4 ἐκ τοῦ πηλοῦ τοῦ 6 φησὶ Κύριος ἐν χειρὶ οὐτῶς 7 καὶ καθελεῖν 8 ἐπιστρέψῃ πάντων 9 ἐπὶ 10 ποιήσουσι τὴν φωνὴν 11 λέγων· οὕτως λέγει Κύριος τῆς καὶ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν 13 μοι 15 ὁ πορείας 16 εἰς παραπορευόμε-	νοι 17 τῶν 18 οὐκ 19 ἐπάκουσον 21 ἐν bis 23 Κύριε ἦν ἐβουλεύσαν- το τῶν πατέρων (καί). XIX. 1 σου, τῶν πρεσβυτέ- ρων 2 τῆς 5 ὀλοκαυτώματα τῶν Βάαλ οὐδὲ ἐλάλησα 6 ἐτι 8 τάξω συριγμὸν 9 καὶ οἱ ζητοῦν- τες τὴν ψυ- χὴν αὐτῶν 10 τούτων 11 πρὸς αὐτοὺς 12 τῷ τόπῳ τού- τῳ, λέγει Κύ- ριος 14 τοῦ τόπου Τα- φῆθ 15 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ κακὰ πάσας καὶ ἐπὶ τὰς πό- λεις αὐτῆς λόγων. XX. 2 Πασχῶρ τὸν Ἰε- ρεμίαν τὸν προφήτην καταράκτην 3 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον κυκλόθεν 4 Ἰουδαί εἰς Βαβυλῶνα αὐτοὺς ἐν μα- χαίρᾳ 5 καὶ συμπάσαν τὴν τιμὴν αὐ- τῆς, δώσω αὐτῶν καὶ διαρπώνται αὐτοὺς, καὶ λήφονται αὐ- τοὺς 6 Πασχῶρ εἰς Βαβυλῶνα ἔξεις καὶ ἐκεῖ 7 ἤπατήσῃ 9 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὁστέοις 11 Καὶ ἰσχυρὸς	15 υἱὸς εὐφράνεν αὐ- τόν 16 ἔσται ἐν καιρῷ 17 μητρός. XXI. 1 ΜΑΣΣΑΙΟΥ 2 Ναβουχοδονό- σορ (ὁ) πῶς μεθ' ἡμῶν 4 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὰ ἐν ταῖς χερ- σὶν ἡμῶν τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ συγκλείοντας 5 καὶ παροργισ- μοῦ μεγάλου 7 τὸν ἐν χειρὶ Ναβου- χοδονόσορ βα- σιλέως Βαβυ- λῶνος, καὶ ἐν χειρὶ καὶ ἐν χειρὶ 9 καὶ ἐν θανάτῳ 10 ἐσθίρῃσα φῃσὶ Κύριος 12 ἀπὸ προσώπου ἀδικίας τῶν ἐπιτηδευμά- των ἡμῶν 14 Καὶ ἐπισκέψο- μαι ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πο- νηρὰ ἐπιτη- δεύματα ὑ- μῶν, φησὶ Κύ- ριος κατέδετα XXII. 2 καὶ οἱ παῖδες σου ἐν 4 καὶ ἄρχοντες 7 εἰσάξω 8 πολλὰ ἔρουσιν 9 τοῦ 10 ἀναστρέψει 11 Ἰωσίου τοῦ βα- σιλέως Ἰουδᾶ Ἰωσία οὐκέτι 13 ὧ τὴν οὐκ ἐν δικαιο- σύνῃ 15 βασιλεύσεις ἦν καλὴν 16 ταπεινῶν σοι 17 ἐκχέειν ταῦτα
--	--	---	---	--

18 οὐαὶ
μὴ
οὐαὶ
20 κέκραγον
21 ὅτι
22 ἀπειμασθήσῃ
23 ὅτι
ὠδίνας
24 ὅτι
25 καὶ εἰς χεῖρας
Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέως
Βαβυλῶνος,
καὶ ἐν χειρὶ
27 τοῦ ἐπιστρέψαι
ἐκεῖ, ἐκεῖ
ἐπιστρέψουσιν
23 Τὸ σῶμα τὸ ἐ-
ξουδενωμένον
καὶ ἐκτετι-
ναγμένον ἀ-
νὴρ οὗτος
ἐξερίφῃ
αὐτός καὶ τὸ
σπέρμα αὐ-
τοῦ
30 Τάδε λέγει Κύ-
ριος
ἀνευώδοτον ἐν
ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ
ἀνὴρ
οἴκῳ.

XXIII.

1 Οἱ
μον, φησὶ Κύ-
ριος
2 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
τοὺς ποιμένας
ἀπώσατε
ἐκδικήσω
φησὶ Κύριος
3 τὸ κατάλοιπον
ἀπὸ
4 καὶ οὐ
ἔτι, οὐδὲ δια-
φωήσουσι
6 Ἰωσεδέκ. Ἐν
9 ἀνθρώπος
10 Ὅτι μοιχῶν ἐ-
νεπλήσθη ἡ
γῆ
οὐχ
11 φησὶ Κύριος
12 φησὶ Κύριος
13 ἐπ' ὀνόματι μου
14 πονηρῶν
ὡς
15 τῶν δυνάμεων
ἐπὶ τοὺς προ-
φήτας
ψωμίζω
16 τῶν προφητε-
ύων ὑμῖν
αὐτοὶ ὑμᾶς, ὁ-
ράσεις, (καὶ)
ἐαυτῶν
17 λέγοντες

18 καὶ ἤκουσεν
ἐνωτίατο
τὸν λόγον αὐ-
τοῦ
19 ἔξει ἐπὶ τοὺς
ἀσεβεῖς
20 ἂν
νοήσει
22 ἀποστρέφειν
ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐ-
τῶν τῆς πο-
νηρίας, καὶ
τῶν πονηρῶν
23 οὐ
24 ἀνθρώπος
φησὶ Κύριος
26 καὶ
27 διηγούνται
28 φησὶ Κύριος
29 φλέγον
πέλεκυν
30 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ
ἔκαστος
31 φησὶ Κύριος
προφητεῖαν
γλώσσει
ἐαυτῶν
32 φησὶ Κύριος
33 σε
λέγων
34 ὁ ἱερεὺς
35 Ὅτι
36 Κυρίου ἔσται
Καὶ ἐξεστρέψα-
τε τοὺς λό-
γους Θεοῦ
ζήντος, Κυ-
ρίου τῶν δυ-
νάμεων, Θεοῦ
ἡμῶν.
37 Οὕτως ἐρεῖτε
πρὸς τὸν προ-
φήτην· τι ἀ-
πεκρίθη σοι
Κύριος

τι
38 Καὶ λῆμμα Κυ-
ρίου μὴ εἶπη-
τε
39 Ὑμᾶς λήμματι
ἀπὸ προσώπου
μου
8 ἀπαν.

XXIV.

1 Καὶ
βασιλέως Ἰού-
δα
3 καὶ τὰ-
5 Ἰούδα
8 βρωθήσεται
πόλει
9 κακὰ, καὶ εἰς
10 καὶ τοῖς πατ-
ράσιν αὐτῶν.

XXV.

1 (αὐτὸς ἐνιαυτος
πρῶτος τῷ

Ναβουχοδο-
νόσορ βασι-
λεὶ Βαβυλῶ-
νος)
2 Ἰερემίας προ-
φήτης
3 τοῦ βασιλέως
ἐγενήθη λόγος
Κυρίου πρὸς
μέ
4 τοῦ ἀκοῦσαι
5 τοῦ
7 εἰσηκούσατέ
μου, φησὶ Κύριος,
ὅπως παροργί-
στέ μου ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χειρῶν
ὑμῶν εἰς κακὸν
ὑμῖν
9 πάσας τὰς πατ-
ριάς
καὶ πρὸς Να-
βουχοδονό-
σορ βασιλέα
Βαβυλῶνος
τὸν δούλον
μου
11 καὶ εἰς ἐρήμω-
σιν
τούτοις τῷ βα-
σιλεὶ Βαβυ-
λώνος
12 συμπληρωθῆναι
ἐπὶ τὸν βασι-
λεᾶ Βαβυλῶ-
νος καὶ ἐπὶ
φησὶ Κύριος,
ζῶντος, ἀνομίας
αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τὴν γῆν
Χαλδαίων
13 ἅπαντας
34 προφήτης κατὰ
πάντων τῶν
ἔθνων
(14) ὅτι ἐδού-
λευσαν ἐν αὐτοῖς,
καίγε δουλώσου-
νται γὰρ καὶ αὐ-
τοὺς ἔθνη πολλὰ
καὶ βασιλεῖς με-
γάλοι, καὶ ἀντα-
ποδώσω αὐτοὺς
κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν, καὶ κατὰ τὴν
πονηρίαν τῶν ἐπι-
τηδευμάτων ὑ-
μῶν.
(34) Ὡς ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς
Ἰερემίαν τὸν προ-
φήτην περὶ τῆς
Αἰλὰμ ἐν ἀρχῇ
βασιλείας Σεδε-
κίου βασιλέως
Ἰούδα, λέγων
35 τῶν δυνάμεων
37 φησὶ Κύριος
ἐξαποστελῶ.

XXVI.

1 Ὁ λόγος ὁ γε-
νόμενος πα-
ρὰ Κυρίου
πρὸς Ἰερεμί-
αν τὸν προ-
φήτην ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθ-
νη
ἐπὶ
2 τοῦ ποταμοῦ
Ἐυφράτου
νιὸς Ἰωσίου
4 ὑμῶν
6 ἡσθένησαν
7 κυμανοῦσιν
8 καὶ ὡς ποτα-
μὸν ἐκταρίσ-
σεται τὰ ὕδα-
τα αὐτῆς
τὴν πόλιν καὶ
9 καὶ κατασκευά-
σατε
10 Σαβαῖθ
13 τοῦ προφήτου
περὶ
Ναβουχοδονό-
σορ
ἐκκόψαι τὴν
14 ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
ἀκουστὸν ποι-
ήσατε
καὶ ἐν Τάφνας
σεαυτὴν
15 ὁ
16 ἐλάλουν
ἀποστρέψωμεν
17 Ἐσθὲ Ἐμωθ
18 βασιλεὺς
τῶν δυνάμεων
ὄνομα αὐτῷ
21 ἀπεστράφησαν
22 πορεύσονται
23 ὁ Θεὸς
ἐπλήθυνεν
25 Εἶπεν Κύριος
τῶν δυνάμε-
ων ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ
καὶ ἐπ' Αἴγυπ-
τον, καὶ ἐπὶ
τοὺς θεοὺς
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ
τοὺς βασιλεῖς
αὐτῆς, καὶ ἐ-
πὶ Φαράω
27 (26) Καὶ πα-
ραδώσω αὐτοὺς
εἰς χεῖρας ζητούν-
των τὴν ψυχὴν
αὐτῶν, καὶ ἐν χει-
ρὶ Ναβουχοδονό-
σορ βασιλέως Βα-
βυλῶνος, καὶ ἐν
χειρὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ, καὶ μετὰ
ταῦτα ἡρεμήσει
κατὰ τὰς ἡμέρας
τὰς ἔμπροσθεν,
φησὶ Κύριος

28 Καὶ σὺ
ἐκλείπειν
κρίσιν.

XXVII.

1 Ὁ
ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕ
ΚΥΡΙΟΣ
ἐπὶ γῆν Χαλ-
δαίων ἐν χει-
ρὶ Ἰερεμίου
τοῦ προφήτου
2 καὶ ἐπάρτατε ση-
μεῖον, ἀκου-
τίσατε
Βῆλ
ἡσχύνθη εἰδὼλα
αὐτῆς, ἡσχύν-
θη τὰ βδε-
λύματα αὐ-
τῆς
3 ἐσαλεύθησαν,
ἀπῆλθον
4 φησὶ Κύριος
5 εἰς
7 κατανάλισκον
Κυρίῳ
9 καὶ ἀνάγω
μεγάλων
τὰ βέλη αὐτῆς
10 προνομεύσαντες
λέγει Κύριος
12 καὶ ἄνδρος καὶ
ἄβαστος
13 εἰς τὸν αἰῶνα
ἡ γῆ
14 ὅτι τῷ Κυρίῳ
ἡμάρτεν
15 κατακροτήσατε
ἐπ' αὐτὴν κύκ-
λῳ
16 Ἐξολεθρεύσατε
17 Ναβουχοδονό-
σορ
18 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ἐξεδίκησαν
19 καὶ ἐν τῇ Βα-
βυλῶν
ἐκπλησθήσεται,
20 φησὶ Κύριος
21 κατόπισθεν αὐ-
τῶν
23 συνεκλάσθη
24 καὶ ἀλώσῃ, καὶ
οὐ γνώσῃ, ὡς
Βαβυλῶν
καὶ
25 τῶν δυνάμεων
26 καὶ
28 ἐκδίκησιν ναοῦ
αὐτοῦ
29 παρεμβάλετε
τὸν
30 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ
31 πρὸς
τῶν δυνάμεων
τῆς
32 οὐκ

33 τῶν δυνάμεων	38 οἱ νεανίσκοι αὐ-	64 καὶ ἔστησαν ἐν-	1 ἐνοικεῖ	18 θυγάτηρ
35 φησὶ Κύριος	τῶν	ταῦθα οἱ λό-	2 νῶν Ἀμμὼν	ἐκτρίβητε
36 μάχαιραν ἐπὶ	41 Σισάχ	γοι Ἱερεμίου.	πολέμου οἱ	ὀχυρώματά
τὰ μαντεῖα	43 εἰς ἄφανισμόν		φησὶ Κύριος	19 Ἀροὴν
αὐτῆς	γῇ ἐν ἣ	XXIX.	3 καὶ ἐπιληπτέ-	20 Ἀερὼν
37 ὡς	44 τὸν Βὴλ ἐν Βα-	1 ὡς ἐγένετο λό-	εσθε	21 τοῦ
αὐτῆς	βυλῶν	γος Κυρίου	(ἐπὶ Μελχὸμ),	ἐπὶ
38 μάχαιραν	ἔτι	πρὸς Ἱερεμί-	καὶ διαδρί-	22 Δεβλαθαὶμ
ἐπεποιθεῖ	καίγε τείχος	αν τὸν προ-	μετε διὰ τῶν	24 γῆς
39 καὶ οὐ κατοικη-	Βαβυλῶνος	φήτην, πρὸ	4 ἀγαλλίασῃ	25 φησὶ Κύριος
θήσεται ἔτι	πεσείται.	τοῦ πατάσαι	διέρρυσσε τὰ	27 εἰ
εἰς γενεάν	(45) Ἐξέλθετε	Φαραὺν τὴν	πέδια σου	μεταναστεύσεις
καὶ γενεάν	ἀπὸ μέσου αὐτοῦ	Γάζαν	τοῖς θησαυροῖς	28 οἰκύντες
41 γῆς	λαὸς ἑμέος, καὶ	2 ἐνοικούντας	αὐτῆς	ὡς
42 φρονήματος	σώσατε ἕκαστος	ἀλαλάζοντα	5 τῶν δυνάμεων	29 σφόδρα τὸ ὕψος
τόπον Αἰθᾶν	τὴν ἑαυτοῦ ψυ-	πάντες	ἔσται	αὐτοῦ, καὶ
45 διαλογισμούς	χὴν ἀπὸ ὀργῆς	3 καὶ	μετανάσθην.	τὴν ὕβριν
διελογισατο.	θυμοῦ Κυρίου.	τῶν	(6) Καὶ μετὰ ταῦ-	30 τὰ
XXVIII.	(46) Μήποτε ἄ-	4 ἐρχομένη	τα ἐπιστρέψω τὴν	φησὶ Κύριος
2 καθυβριοῦσιν	παλῶν ἢ καρδία	τὸν ἀλλοφύ-	αἰχμαλωσίαν Μω-	αὐτοῦ
ὅτι	ὑμῶν, καὶ φοβη-	λους	ᾱβ ἐπ' ἐσχάτων	32 καὶ
3 Ἐπ' αὐτῇ bis	θήτε διὰ τὴν ἁ-	ταῖς	τῶν ἡμερῶν	ὠλεθρος ἔπесе
5 Κυρίου	κοῆν, ἢ ἀκουσθή-	καὶ Καππαδο-	28 ο	34 Ἐλεαλί καὶ ἑ-
6 ἀποριφῆτε	σεται ἐν τῇ γῇ,	κίας	29 ἀπορίαν	ὡς Ἰασσά
7 ἔθνη	καὶ ἥξει ἐν ἐνιαυ-	5 ἀπερίφη	30 ἀναστῶθητε	Σαλίσια
11 Παρασκευάσα-	τῇ ἡμέρᾳ, καὶ με-	τὰ κατάλοιπα	ἐβαθύνετε	36 καὶ
τε	τά τὸν ἐνετὸν ἁ-	7 τῶν δυνάμεων	φησὶ Κύριος	37 ξυρήσονται
12 ἐγειρέτε	κοῆ, ταλαιπωρία,	8 ἑαυτοῖς	Ναβουχοδονό-	38 ὅλας κοπετὸν
13 πληθθεῖ	καὶ ἀδικία ἐπὶ τῆς	9 τρυγηταὶ ἡλθόν	σορ	τὸν Μωάβ
ἐπὶ	γῆς, καὶ κυριεύων	σοι,	ἐφ' ἡμᾶς	39 ὀλολύξατε
14 τῶν δυνάμεων	ἐπὶ κυριεύοντα.	καταλείμματα	31 φησὶ Κύριος	40 ἰδοὺ ὡς ἀετός
16 τῶν	(47) Διὰ τοῦτο	ὥσπερ	οὐδὲ	ὀρμήσει, καὶ
19 ῥάβδος κληρο-	ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-	χείρας	32 οἱ	ἐκπετάσει τὰς
νομίας	χονται, καὶ ἐκδι-	10 καὶ γείτονος αὐ-	23 ἐν θαλάσῃ	πτέρυγας αὐ-
τῶν δυνάμεων	κίσω ἐπὶ τὰ γλυπ-	τοῦ	24 καὶ ὠδίνες κα-	τὸν ἐπὶ Μω-
20 καὶ γὰρ	τά Βαβυλῶνος	12 λέγει	τέσχον αὐτὴν	ᾱβ
21 ἀναβάτην	καὶ πᾶσα ἡ γῇ	πάντες	ὡς τεκτόσσης.	41 Ἀκκαριὼθ
22 ἄνδρα καὶ γυ-	αὐτῶν αἰσχυρή-	ὅτι πίνων πίε-		καὶ ἔσται ἡ καρ-
ναῖκα, καὶ δια-	σεται, πάντες	σαι	XXXI.	δία τῶν δυ-
σκορηθῶν ἐν	τραυματίαι αὐτῆς	καὶ	1 τῶν δυνάμεων	ναστῶν Μω-
σοι πρεσβύ-	πεσούνται ἐν μέ-	κατάραν	ὁ Θεὸς Ἰσ-	ᾱβ ἐν τῇ ἡμέ-
την καὶ νεα-	σθ αὐτῆς.	τὸν	ραὴλ	ρᾱ ἔκειν ὡς
νίσκον, νεα-	(48) Καὶ εὐφραν-	15 Ἰδοὺ	ἐδίλω	καρδία γυναι-
νίσκον καὶ	θήσονται ἐπὶ Βα-	δεδωκά	τὸ κραταίωμα,	κὸς ὠδινού-
παρθένον	βυλῶνα οἱ οὐρα-	καὶ	καὶ ἠτήθη	σῃς
24 Βαβυλωνίᾳ	νοί, καὶ ἡ γῇ, καὶ	16 ἐὰν ὑψώσεις		43 ἐπὶ
ἀδικίας	πάντα τὰ ἐν αὐ-	σου	2 καὶ γὰρ	φησὶ Κύριος
25 λέγει Κύριος	τοῖς ὅτι ἀπὸ βορ-	φησὶ Κύριος	ἐν	44 διότι
κατακυλίω σε	ρᾱ ἔρχονται πρὸς	ἐκστήσεται, καὶ	ἀγαυρίαμα	φησὶ Κύριος
ἀπὸ	αὐτὸν ἐξολεθρεύ-	ἐπὶ πίσσῃ τῇ	δεύτε καὶ	(45) Ἐν σκιᾷ Ἐ-
27 βασιλείας Ἀρα-	οντες, λέγει Κύ-	πληγῇ αὐτῆς	5 Ἀλαθ	σεβῶν ἐστάθησαν
ρέθ	ριος· καίγε Βαβυ-	19 τὸν	οἱ ἐχθροὶ	ἀπὸ δυναμῶς φυ-
Ἀσχαναζαίοις	λῶν πεσεῖν ἐποί-	Ἡθὰμ	7 ἐν ὀχυρώμασί	γόντες, ὅτι πῦρ
28 ἡγεμόνας	ησε τοὺς τραυμα-	ἐπιστήσεται	σου, ἤξουσὶ	ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἐ-
καὶ πάσης τῆς	τίας Ἰσραὴλ.	συμψηθῶσι	σοι θλίψεις,	σεβῶν, καὶ φλόξ
γῆς ἐξουσίας	53 ὕψος ἰσχύος	21 ἐρείσθη	καὶ γε	ἀπὸ μέσου Σεων,
αὐτοῦ	54 ἐκ γῆς	κραυγὴ σου ἐν	8 καὶ πόλεις	καὶ κατέφαγεν τὸ
30 αὐτοῦ	57 αὐτῇ τὴν ἄντα-	θαλάσῃ ἐ-	9 σημεῖον	κλίτος Μωάβ, καὶ
31 ἀπάντην	πόδοσιν	ρυθρᾷ, ἠκούσ-	ἀπὸ ἐνοικούν-	τὴν κορυφὴν νῶν
32 αὐτοῦ	καὶ τοὺς ἄρχον-	θη ἡ φωνή	των αὐτᾶς	Σαωῶν.
33 τῶν δυνάμεων	καὶ τοὺς δυνα-	σου	10 καὶ ἐπικατάρα-	(46) Οὐαὶ σοι,
ὁ Θεὸς Ἰσ-	τους αὐτῆς,	22 καὶ ἐπιπτήσε-	τος	Μωάβ, ἀπὸ ὧλετο
37 καὶ εἰς κατοί-	καὶ ὑπνώσου-	ται	11 ἐκλείπει	λαὸς Χαμῶς, ὅτι
κίαν δρακόν-	σιν ὕπνον αἰ-	αὐτοῦ.	13 ὁ	ἔλαβον τοὺς υἱούς
των, καὶ εἰς	ῶνιον καὶ μὴ		15 φησὶ ὁ βασι-	σου, καὶ τὰς θυ-
θίνας, καὶ εἰς	ἐξεγερθῶσιν		λεὺς, Κύριος	γατέρας σου εἰς
συριγμὸν	59 τετάρτῳ ἔτει	XXX.	τῶν δυνάμεων	αἰχμαλωσίαν.
38 ἅμα	60 ἐνὶ	1 ἐν	ὄνομα αὐτῷ	(47) Καὶ ἐπιστρέ-
	ἐγγεγραμένους	81		ψω αἰχμαλωσίαν

ἔσχαται ἡμέραις· λέγει Κύριος. Ἐως τούτου τὸ κρίμα τοῦ Μωάβ.

XXXII.

15 Ὅσα ἔπροφήτευσεν Ἱερემίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὅτι πρὸς μέ αὐτό
16 μανήσονται αὐτῷ
17 πάντα
18 καὶ εἰς κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
20 αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς γῆς Οὐζ γῆς (πάντων τῶν)
22 πάντας bis τῆς νήσου τῆς
24 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας τοὺς βασιλεῖς (αὐτοῦ)
25 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ζαμβρί
26 τοῦ τὰς καὶ βασιλεὺς Σηάχπιεταῖ ἔσχατος αὐτῶν.
27 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεμέσατε αὐτοῖς τῶν δυνάμεων
29 ἐφ' καθαρισθήσεσθε φησὶ Κύριος τῶν δυνάμεων
30 πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐπ' αὐτοὺς αὐτοῖς πάντας τοὺς τῶν δυνάμεων
32 τῶν δυνάμεων
33 κοπῶσι, οὐδὲ μὴ συναχθῶσιν, καὶ οὐ μὴ
34 καὶ οἱ σκορπισμοὶ ἡμῶν
38 Κατέλιπέ με καὶ ὑπὸ προσώπου ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.

XXXIII.

1 βασιλεὺς Ἰούδα

1 λέγων
2 πᾶσι
4 πρὸς αὐτοὺς νόμοις
5 μου καὶ εἰσκούσατέ
6 ταύτην
8 ὅσα
9 ἐνοικούντων
10 τῶν λόγων τούτων
Κυρίου
11 λέγοντες
12 τοῖς
13 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
14 φαίνεται
15 ὅτι
16 ἀπέστείλε
17 εἶπαν
18 λέγοντες
19 προφητεῶν λέγων
ὡς ὑποφυλάκιοι
19 ἀναίρων βασιλεῖς Ἰούδα ψυχᾶς
20 ἐπὶ
ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ
21 καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ αὐτοῦ
καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔφυγεν
22 Ἰωακείμ τὸν Ἑλδαθὰν υἱὸν Ἀχωβώρ, καὶ ἄνδρας μετ' αὐτοῦ εἰς Λίγνυτον
23 συνελάβosan αὐτόν, καὶ ἐξήγαγον εἰσηγαγον Ἰωακείμ
24 τοῦ.

XXXIV.

1 Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἐγένετο λόγος οὗτος, πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων
2 πρὸς μέ
3 τὸν
4 τῶν δυνάμεων
5 καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς
6 Καὶ νῦν ἐγὼ εἶ-

6 πᾶσαν ταύτην ἐν χειρὶ τοῦ δέδωκα αὐτῷ
(7) καὶ δουλεύουσιν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῷ νύῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἕως ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι
8 ἔσται
δουλεύσωσι τῷ Ναβουχοδονόσορι βασιλεὶ Βαβυλῶνος, καὶ ὅσοι μὴ (καὶ δουλεύωσιν αὐτῷ) (πεσοῦνται) καὶ ἐν θανάτῳ ἂν
9 πρὸς ἡμᾶς, τῷ λέγειν
10 καὶ διασπερῶ ἡμᾶς, καὶ ἀπολείσθῃ
11 φησὶ Κύριος
12 ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἡσέτε.

(13) Καὶ ἰνατί ἀποθνήσκετε σὺ καὶ ὁ λαός σου ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῇ καὶ ἐν θανάτῳ, καθὰ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν μὴ δουλεύσει τῷ βασιλεὶ Βαβυλῶνος.

(14) Καὶ μὴ ἀκούσετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν λεγόντων πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἐργάσεσθε αὐτοὶ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ ἐπιστρέφει νῦν ταχὺ
17 Μὴ ἀκούετε αὐτῶν δουλεύσατε βασιλεὶ Βαβυλῶνος, καὶ ἡσέτε καὶ ἰνατί γίνεται ἡ πόλις αὕτη ἔρημος

18 δὴ τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ μὴ πορευθῆναι τὰ σκευὴ τὰ ὑπολειμμένα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα
τῶν δυνάμεων περὶ τῶν στείλων, καὶ περὶ τῆς θαλάσσης, καὶ περὶ τῶν Μεχονῶθ
19 τῶν ὑπολειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
20 Ναβουχοδονόσορ υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τοὺς ἐλευθέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.
(21) Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὰ σκευὴ τὰ καταλειφθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ
22 καὶ ἐκεῖ ἔσται, ἕως ἡμέρας ἧς ἐπισκεψομαι αὐτὰ καὶ ἀναβιβῶ αὐτὰ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τούτον.

XXXV.

1 ἐν τῷ ἔτει ἐκείνῳ ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου
2 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων
3 πάντα ὅσα ἔλαβεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἰσηγαγεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα
4 τὸν υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα

4 πᾶσαν τοὺς εἰσελθόντας εἰς Βαβυλῶνα· ἐγὼ ἐπιστρέψω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, φησὶ Κύριος
5 ὁ προφῆτης τὸν ψευδοπροφήτην
6 ὁ προφῆτης Κύριος
8 καὶ εἰς κακὰ, καὶ εἰς θανάτον
9 τοῦ προφήτου
10 ὁ ψευδοπροφήτης τοῦ προφήτου
11 Ναβουχοδονόσορ ἔτι ἐν δύο ἔτεσι ἡμερῶν
12 Ἱερεμίου
13 βάδισον
14 Ναβουχοδονόσορ καὶ δουλεύσουσιν αὐτῷ, καὶ γε τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ δέδωκα αὐτῷ
15 ὁ προφῆτης τῷ ψευδοπροφήτῃ· ἀκούσον δὲ, Ἀνανία
σὺ
16 ὅτι ἔκκλισιν ἐλάλησας πρὸς Κύριον
17 Ἀνανίας ὁ ψευδοπροφῆτης ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἔβδόμῳ μηνί.

XXXVI.

1 ὁ προφῆτης ἐν πάντα οὐς ἀπέκρινεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα
3 Ἐλεασάρ
4 τῶν δυνάμεων εἰς Βαβυλῶνα
5 οἰκίας
6 καὶ γεννησάσαν υἱούς καὶ θυγάτερας
7 προσεύχεσθε ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται ἡ

8 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσ- ραὴλ	οὐκ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, φησὶ Κύριος, ὅτι ἀπέσ- τειλα πρὸς αὐτοὺς τοὺς δούλους μου προφῆτας, ὁρῶρι- ζων καὶ ἀποστέλ- λων, καὶ οὐκ ἠκού- σατε, φησὶ Κύ- ριος.	κῶβ, φησὶ Κύριος, μηδὲ δειλιάσης Ἰσραὴλ· ὅτι ἰδοὺ σώζω σε μακρό- θεν, καὶ τὸ σπέρ- μα σου ὑπὸ γῆς αἰχμαλωσίας αὐ- τῶν· καὶ ἐπιστρέ- ψει Ἰακώβ, καὶ ἡσυχάσει, καὶ εὐ- παθήσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.	9 διοργάνας 10 μακρὰν τὸ 13 εὐφροσύνην καὶ παρακαλέ- σω αὐτούς 14 πτόητος φησὶ Κύριος 15 ἀποκλειομένης ἐπὶ τῶν νιῶν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆ- ναι	1 δ 2 τῇ τοῦ 3 Ἰούδα 4 βασιλεῖς Ἰουδα βασιλέως 5 καθελεῖται ἕως οὐ ἐπισκέ- ψομαι αὐτόν, φησὶ Κύριος, ὅτι πολεμεί- τε τοὺς Χαλ- δαίους, εἰς οὓς μὴ κατευθύ- νητε
12 καὶ ἐπικαλέ- σεσθέ με, καὶ πορεύσεσθε, 13 ἐκζητήσετέ ἐμάν	(20) Καὶ ὑμεῖς ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶσα ἀ- ποικία, ἣν ἐξα- πέστειλα ἐξ Ἰε- ρουσαλὴμ εἰς Βα- βυλῶνα. 15 ὑμῖν	(11) Ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι, φη- σὶ Κύριος, τοῦ σώ- ζειν σε· ὅτι ποιή- σω ἐκλειψῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς διεσκόρπι- σά σε ἐκεῖ· πλὴν σε οὐ ποιήσω εἰς ἐκλειψῖν, καὶ παι- δεύσω σε εἰς κρί- σιν, καὶ ἀθώων οὐκ ἀθώωσω σε	16 φησὶ Κύριος (17) καὶ ἔσται ἐν πᾶσι τῇ ἔσχάτῃ σου, καὶ 17 εἰς τὰ ὅρια αὐ- τῶν 20 ἔτι 21 σεαυτῇ σου θυγάτηρ 22 ἡ 24 εἰ	6 Καὶ εἶπεν Ἰερε- μίας· ΕΓΕΝΕ- ΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
(14) φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ἡ- μῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκ πάντων τῶν τό- πων, οὗ διεσπείρα ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ Κύριος· καὶ ἐπισ- τρέψω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἀπαγκιστρίω ὑμᾶς ἐ- κεῖ.	18 Κωλὼν νιὸν Κωλὼν νιὸν Μαασίου, τοὺς προφη- τεύοντας ὑ- μῖν τῷ ὀνό- ματί μου ἐπ' ἀδίκῳ 23 ἀδικῶν εἰμὶ ὁ γνώστης καὶ 24 λέγων	13 οὐκ ἔστι σοι 14 περὶ σοῦ (15) Τί βοᾷς ἐπὶ τῷ σύντριμμά σου; βίαιον τὸ ἄλλος σου διὰ πλῆθος ἀνομιῶν σου· ὅτι ἴσχυσαν αἱ ἀμαρ- τίαι σου, ἐποίη- σάν σοι ταῦτα 15 ἀδικίας 16 προνομεύοντάς 18 τὴν αἰχμαλω- σίαν σκηνω- μάτων Ἰα- κώβ, καὶ τὴν ἀποικίαν	22 ἡ 24 εἰ πάσαις ταῖς πό- λεσιν 26 ἐγένετο 27 οἶκον bis 23 ἐκτίλλειν, καὶ κατασπῆν, καὶ καὶ ἀπολλύειν, 30 ἀμαρτία αὐτοῦ πᾶς ἀνθρώπος, 31 λέγει 33 ἐπιγράψω αὐ- τοὺς ἐπὶ τὰς καρδίας αὐ- τῶν, καὶ ὀψο- μαι αὐτούς 34 ἔτι πλησίον φησὶ Κύριος 37 μοι 35 ἀκριβείας σε- λήνης καὶ τὰ ἄστρα τῇ 36 φησὶ Κύριος 38 τῆς 39 ἐπὶ τῷ σχοινίον τῆς διαμετρή- σεως (40) καὶ πᾶσαν τὴν κοιλάδα τῶν φαγα- ρεῖμ, καὶ τὴν σποδιάν	7 σοι κρίμα 8 κατὰ τὸν λόγον Κυρίου μοι καὶ σὴ ἡ ἀγχισ- τεία 9 τὸν ἐν Ἀναθὼθ ἀργύριον 10 διεσφραγισά- μην 11 τὴν ἐντολὴν καὶ τὰ δικαιώμα- τα, καὶ τὸ ἀ- νεγνωσμένον 12 τὸ βιβλίον τῆς κτῆσεως νιοῦ τῶν ἐστηκότων πάντων, τῶν κα- θημένων 14 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸ ἐσφραγισμέ- νον τοῦτο 15 παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ κτεθήσονται 17 Κύριε ἐν ῥῆμα 19 ὁ ἀνεφωγμένοι εἰς πάσας ἀποδοῦναι καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδεύμα- των αὐτοῦ
(16) Ὅτι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν καθημένον ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς κατοι- κούντας ἐν τῇ πό- λει ταύτῃ, ἀδελ- φοὺς ὑμῶν, μὴ ἐξελεθόντας μετ' ὑμῶν ἐν τῇ ἀποικί- α.	(17) Τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνά- μεων, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελέω εἰς αὐτούς τὴν μά- χαιραν, καὶ τὸν θά- νατον, καὶ δώσω αὐτούς ὥσπερ τὰ σῦκα τὰ συναρεῖμ, ἃ οὐ βρωθῶσιν ὑ- πὸ πονηρίας. (18) Καὶ διώξω αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λίμῳ, καὶ ἐν θανα- τάτῃ, καὶ δώσω αὐτούς εἰς σάλας πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς, εἰς ὅρκον, καὶ εἰς ἀφ- ανισμόν, καὶ εἰς συρισμόν, καὶ εἰς ὄνειδος ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διεσπείρα αὐτούς ἐκεῖ.	25 Τάδε λέγει Κύ- ριος τῶν δυνά- μεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέ- γων· ἄνθ' ὧν οὐκ ἀπέστει- λας ἐν τῇ βιβλίᾳ πρὸς πάντα τὸν λα- ὸν ἐν Ἰερου- σαλὴμ καὶ πρὸς πάν- τας τοὺς ἱε- ρεῖς εἶπεῖν 28 Ὅτι 29 ὁ ἱερεὺς τοῦτο τὸν προφῆτου 31 πᾶσαν ἀδίκῳ 32 τὸν Αἰλαμίτην καθήμενος λέγει Κύριος, ὅτι ἐκκλίσιν ἐλάλησεν κα- τὰ τοῦ Κυ- ρίου.	19 καὶ καὶ ἐκχεῶ αὐ- τούς, καὶ οὐ μὴ σμικρυν- θῶσι 20 αὐτοῦ ὡς τὸ ἀπ' ἀρ- χῆς ἐπὶ πάντας 21 ἐπιστέψαι (22) Καὶ ἐσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν 24 ποιήσῃ ἐσχατοῦ.	20 ἡ 21 καὶ 22 δοῦναι αὐτοῖς 23 ἐλάβοσαν 24 Καὶ ταύτην καὶ τοῦ θανα- τον, καὶ καὶ σὺ ὅρας 25 δέσποτα Κύριε εἰς
(19) Ἄνθ' ὧν ὅτι	XXXVII. 2 τῶν δυνάμεων σεαυτῷ ἐγὼ 3 παντοκράτωρ, 4 ὡς τικτούσης πάντα 8 ἐν 9 τὸν (10) Σὺ δὲ μὴ φο- βοῦ, πᾶσι μου Ἰα-	XXXVIII. 1 καὶ 3 αἰώνιαν 4 ἔτι 5 ἔτι φυτεύσατε φύσαντες 6 ἡμῶν 7 ἀγαλλιᾶσθε καὶ 8 γῆς	XXXIX. 1 πρὸς Ἰερემίαν παρὰ Κυρίου τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Ἰου- δα Σεδεκία βασιλεῖ Ἰουδα	

27 πῶς ὁ λόγος
28 Χαλδαίων, καὶ
εἰς χεῖρας Να-
βουχοδονό-
σορ
29 καύσουσιν
ἐν αὐταῖς
30 ἐκ νεότητος αὐ-
τῶν κατ' ὄφ-
θαλμούς μου
πλὴν ὅτι οἱ υἱ-
οὶ Ἰσραὴλ
παρώργισάν
με ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν,
φησὶ Κύριος
32 τῶν υἱῶν
παρapiκράναι
καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν
33 ὀρθρίζων
καὶ διδάσκων
34 ὧ
35 αὐτῶν
τὴν
40 αἰώνιον
ὥστε ἀγαθο-
ποιεῖν με αὐ-
τοὺς
41 μου
43 ἢν
ἀνθρώπου
44 κυκλόθεν
φησὶ Κύριος.

XL.

1 ἐκ δευτέρου
4 ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ
οἰκίας
6 ἐπάγω ἐπ' αὐ-
τούς
καὶ ἰατρεύσω
αὐτοὺς, καὶ
φανερώσω αὐ-
τοὺς εἰσακού-
ειν (καὶ ἰα-
τρεύσω αὐ-
τούς, καὶ ποι-
ήσω αὐτοὺς)
7 τὴν
ὥς
8 ἡμαρτόν
9 ὄνομα εὐφρο-
σύνης καὶ εἰς
ποιῶ αὐτοὺς
ποιῶ
10 (καὶ)
καὶ παρὰ τὸ μὴ
εἶναι οἰκοῦν-
τα
11 χαρμονῆς
αἰνέσεως
τὴν ὑποικίαν
πίστεως
καθὰ πρότερον
12 τῇ ἡρημαμένῳ
τοῦτῳ
κτῆνῃ, καὶ

(14) Ἰδοὺ ἡμέ-
ραι ἔρχονται, φη-
σὶ Κύριος, καὶ ἀ-
ναστήσω τὸν λό-
γον μου τὸν ἀγα-
θόν, ὃν ἐλάλησα
ἐπὶ τὸν οἶκόν μου
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰούδα.

(15) Ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις
καὶ ἐν τῇ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀνατελῶ
τῇ Δαβὶδ ἀνατο-
λὴν δικαίαν, καὶ
ποιήσκει κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐν τῇ
γῇ.

(16) Ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις
σώσῃσεται Ἰούδα,
καὶ Ἱερουσαλὴμ
κατασκηνώσει πε-
ποιθῆναι· καὶ τοῦτο
τὸ ὄνομα ᾧ κλη-
θήσεται, Κύριος
δικαιοσύνη ἡμῶν.

(17) Ὅτι τὰδε
λέγει Κύριος· οὐκ
ἐξολοθρευθήσεται
τῇ Δαβὶδ ἀνὴρ
καθήμενος ἐπὶ
θρόνου οἴκου Ἰσ-
ραὴλ.

(18) καὶ τοῖς ἱε-
ρεῦσιν τοῖς Λευί-
ταις οὐκ ἐξολοθ-
ρευθήσεται ἀνὴρ
ἐκ προσώπου μου,
ἀναφέρων ὀλο-
καῦτῳ, καὶ θυ-
μὸν θυσιάν, καὶ
ποιῶν θυμα πά-
σας τὰς ἡμέρας.

(19) Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς
Ἱερემίαν, λέγων·

(20) Τὰδε λέγει
Κύριος· εἰ δια-
κεδάσθῃσεται ἡ
διαθήκη μου τῆς
ἡμέρας, καὶ ἡ δια-
θήκη μου τῆς νυκ-
τός, τοῦ μὴ εἶναι
ἡμέραν καὶ νύκτα
ἐν τῇ καιρῷ αὐ-
τῶν,

(21) καὶ γὰρ ἡ δια-
θήκη μου διασκε-
δάσθῃσεται ἡ με-
τὰ Δαβὶδ τοῦ δού-
λου μου, τοῦ μὴ
εἶναι αὐτῷ υἱὸν
βασιλεύοντα ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
καὶ ἡ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς καὶ τοὺς
Λευίτας τοὺς λει-
τουργούντας μοι.

(22) Ὡς οὐκ ἔξα-

ριθμηθήσεται ἡ
δύναμις τοῦ οὐ-
ρανοῦ, οὐδὲ ἐκ-
μετροθήσεται ἡ
ἄμμος τῆς θαλάσ-
σης· οὕτω πλη-
θυνῶ τὸ σπέρμα
Δαβὶδ τοῦ δού-
λου μου, καὶ τοὺς
Λευίτας τοὺς λει-
τουργούντας μοι.

(23) Καὶ ἐγένε-
το λόγος Κυρίου
πρὸς Ἱερემίαν,
λέγων·

(24) Ἄρα γε οὐκ
εἶδες τί ὁ λαὸς
οὗτος ἐλάλησε,
λέγων· αἱ δύο πα-
τρια, ἃς ἐξελέξα-
το Κύριος ἐν
αὐταῖς, καὶ Ἰδοὺ
ἀπώσατο αὐτάς·
καὶ παρώξυναν
τὸν λαόν μου, τοῦ
μὴ εἶναι ἔθνος ἐτι
ἐνώπιόν μου.

(25) Τὰδε λέγει
Κύριος· εἰ μὴ δια-
θήκην μου ἡμέ-
ρας καὶ νυκτός,
ἀκριβήσματα οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς οὐκ
ἔταξα,

(26) καὶ γε τὸ
σπέρμα Ἰακώβ
καὶ Δαβὶδ τοῦ
δούλου μου ἀπο-
δοκιμῶ, τοῦ μὴ
λαβεῖν ἄρχοντας
ἐκ τοῦ σπέρματος
αὐτοῦ πρὸς τὸ
σπέρμα Ἀβραάμ,
καὶ Ἰσαὰκ, καὶ
Ἰακώβ· ὅτι ἐπι-
στρέψω τὴν ἀπο-
στροφήν αὐτῶν,
καὶ οἰκτερῶ αὐ-
τούς.

XLI.

1 πᾶσαι αἱ βασι-
λεῖαι τῆς γῆς
τῆς
καὶ πάντες οἱ
λαοὶ

2 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
εἶπέ

3 οἱ
καὶ στόμα αὐ-
τοῦ μετὰ τοῦ

στόματός σου
λαλήσει

4 περὶ σοῦ· οὐκ
ἀποθάνῃ ἐν
ρομφαίᾳ

5 ἔκανσαν
καύσσονται καὶ

σε, ὦ Κύριε,
καὶ ὦ Ἀδὼν,

κλαύσονται
σε

6 ὁ προφῆτης
πρὸς βασι-
λέα Ἰούδα

7 τὰς καταλε-
λειμμένες

8 πάντα
τὸν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ

αὐτοῖς

9 ἐκ Ἰουδαίων

10 ἐλθόντες εἰς τὴν
διαθήκην

ἐλευθέρους, πρὸς
τὸ μὴ κατα-
δουλοῦσθαι

αὐτοὺς ἐτι·
καὶ ἐπήκου-
σαν

11 Καὶ ἐπεστρά-
φησαν μετὰ

ταῦτα, καὶ ἐ-
πέστρεψαν

τοὺς παῖδας
καὶ τὰς παι-
δίσκας, οὓς

ἐξαπέστειλαν
ἐλευθέρους,

καὶ ἔσχον

12 ἐγένετο

13 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ

14 ἀποστελεῖς
ἀπὸ σοῦ

οἱ πατέρες ὑ-
μῶν

15 ἐπεστρέψατε
ἐν ὀφθαλμοῖς

ἐκαστος τῷ
συντελεσάτε

16 τὴν διαθήκην
μου

καὶ ὑπετάξατε
αὐτοὺς

17 ἕκαστος ἄφeson
πρὸς τὸν ἁ-
δελφόν αὐ-
τοῦ, καὶ ἕ-

καστος
φησὶ Κύριος

18 τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης

εἰς δύο, καὶ δι-
ήλθον διὰ μέ-
σου τῶν διχο-
τομημάτων

αὐτοῦ

19 καὶ τοὺς ἄρχον-
τας Ἱερουσα-
λὴμ

πάντα

τῆς γῆς, τοὺς

διελθόντας

ἀναμείνοντων

διχοτομημά-
των τοῦ μόσ-
χου

20 ἐν χειρὶ τῶν
ἐχθρῶν

καὶ ἐν χειρὶ τῶν

ζητούντων τὰς
ψυχὰς αὐτῶν

20 βρώματα

21 Ἰούδα

εἰς χεῖρας ζη-
τούντων ψυ-
χὴν αὐτῶν,

καὶ ἐν χειρὶ
δυνάμεως

τῶν ἀποτρεχόν-
των

22 Ἰούδα διώσω αὐ-
τάς εἰς ἄβα-
τον ἀπὸ.

XLII.

1 παρὰ Κυρίου
πρὸς Ἱερεμί-
αν ἐν ἡμέ-
ραις Ἰωακείμ

υἱοῦ Ἰωσίου

2 πορεύθητι
καλέσον

3 ἡγάγον τὸν Ἰε-
ζουκίαν

Ἱερεμίον

4 ὁ
τοῦ

5 ἔστησα

6 εἶπαν
πίομεν

ἡμῶν

εἶπας

7 ἀμπελῶνα μὴ
φυτεύσῃτε,

μηδὲ ἔστω
κατοικήσῃτε

(τῆς ζωῆς)
ζῆτε

8 εἰσηκούσαμεν
κατὰ πάντα, ὅ-
σα ἐνετείλα-
το ἡμῖν

(τῆς ζωῆς)

10 ὅσα

11 βασιλεὺς Βαβυ-
λώνης

ἀναβαίναντες εἰ-
σελεύσομεθα

ᾠκήσαμεν

12 τῶν δυνάμεων,
ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ

ἐν

φησὶν Κύριος

ἕως ἡμέρας ταύ-
της, ὅτι ἤκου-
σαν τῆς ἐντο-
λῆς τοῦ πα-
τρὸς αὐτῶν

ὀρθρίζων καὶ ἁ-
λαλῶν,

εἰσηκούσατε

15 δούλους
ὀρθρίζων καὶ ἁ-
ποστέλλων

καὶ
βέλτιον
ἄλλοτρίων

15 ἠκούσατε
16 οἱ
ἦν ἐνετείλατο
αὐτοῖς
(μου)
οὕτως οὐκ ἤκου-
σάν
17 τῶν δυνάμεων ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ
ἅπαντα
ἀνθ' ὧν ἐλάλη-
σα πρὸς αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ
ἤκουσαν, καὶ
ἐκάλεσα αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ
ἀπεκρίθησαν
18 Καὶ τῷ οἴκῳ
'Ρηχαβ εἶπεν
'Ιερემίας
τῶν δυνάμεων ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ
οἱ
'Ιωναδὰβ
καὶ ἐφύλαξαν
συμπάσας τὰς
ἐντολάς αὐ-
τοῦ
κατὰ πάντα ὅ-
σα
19 Διὰ τοῦτο τῷδε
λέγει Κύριος
τῶν δυνάμε-
ων ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ.

XLIII.
1 Καὶ ἐγένετο
'Ιωσίουν
2 χάρτην
ἐχρημάτισα
Ἰσραὴλ
3 ἀποστράφωσιν
ἐκαστος
αὐτοῦ
4 Βαροὺχ
ἐχρημάτισε
5 καὶ
6 καὶ εἰσελεύσῃ
σὺ
χάρτην
ἐν ᾗ ἔγραψας
ἐκ τοῦ στό-
ματός μου
τοὺς λόγους
Κυρίου
τοῦ λαοῦ
7 ἐκαστος ἀπὸ
Κυρίου καὶ ἡ
ὀργὴ
Κυρίου
8 υἱὸς Νηρίου
ὁ προφήτης
9 πέμπτω 'Ιωα-
κειμ υἱὸν 'Ιω-
σίουν βασιλεὶ
'Ιούδα
καὶ πᾶς ὁ λαὸς
οἱ ἐρχόμενοι
ἐκ πόλεων

32 βασιλεὺς 'Ιού-
δα.

XLIV.
1 'Ιερχονίου υἱοῦ
βασιλεὺς Βαβυ-
λώνος
2 τοῦ προφήτου
3 τὸν προφήτην
τὸν Θεὸν ἡμῶν
4 ἀναμέσον
5 οἱ πολεμοῦντες
τὴν 'Ιερουσα-
λήμ
ἀπὸ
6 τὸν προφήτην
7 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
10 ἐν αὐτοῖς
ὅτι αὐτοὶ
13 κατέλυσε, Σα-
ρονίας
τὸν προφήτην
14 οὐχὶ πρὸς
ἤκουσεν
Σαρουίας
15 οἶκον φυλακῆς
οἶκον
17 ὁ βασιλεὺς
ἐπληρώτησεν
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ-
τοῦ
(αὐτῷ) 'Ιερεμί-
ας
Καὶ εἶπεν
18 τῆς
19 ἐφ' ἡμᾶς καὶ
20 ἄκουσον δὴ Κύ-
ριέ μου βασι-
λεῦ, πεσέτω
δὴ.

XLV.
1 'Ελεμίον, καὶ
Φασχώρ υἱὸς
Μελχίου
ἐλάλησεν 'Ιερε-
μίας ἐπὶ πάν-
τα
2 καὶ ἐν θανάτῳ
4 εἶπαν
οἱ ἄρχοντες
πολεμιστῶν
τῶν καταλε-
λειμμένων
ταύτην
5 ταῖς
6 Καὶ ἔλαβον τὸν
'Ιερემίαν
τὸν
ἐν σχοινοῖς
7 ἀνὴρ εὐνοῦχος
8 'Αβδεμέλεχ
9 Κύριε βασιλεῦ,
ἐπονηρέυσαντο
οἱ ἄνδρες οὗ-
τοι ἃ ἐποίη-
σαν 'Ιερემία
τῷ προφήτῃ,
(ἀποκτείνει)
τὸν ἄνθρωπον

τοῦτον) ὅτι
ἐνέβαλον αὐ-
τὸν εἰς τὸν
λίκκον, καὶ
ἀποθανεῖται
ὑποκάτω αὐ-
τοῦ
10 τῷ Αἰθίοπι
τὴν χειρὰ σου
ἀπ'
11 τὸν
12 πρὸς αὐτὸν 'Αβ-
δεμέλεχ ὁ Αἰ-
θίοψ
τὰ παλαιὰ ῥά-
κη καὶ τὰ Μα-
λεῖν ὑπὸ τοὺς
ἀγκύνας τῶν
χειρῶν σου
13 ἐν
16 Σεδεκίας κρυφῇ
παρὰ δώσω
τῶν ζητούντων
τὴν ψυχὴν σου
17 τῶν δυνάμεων
ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ
καὶ
18 πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας βασι-
λέως Βαβυ-
λώνος,
παρὰδοθήσεται
ἐκ χειρὸς αὐ-
τῶν
20 παρὰδοῦσιν
21 βούλῃ
22 καὶ
23 καὶ τὰ τέκνα
σου καὶ πά-
σας τὰς γυ-
ναῖκάς σου
ἐκ χειρὸς αὐ-
τῶν
ἐν πυρὶ
25 δὴ
27 ἤλθαν
ἐσίωπησαν
28 ἡ πόλις.

XLVI.
1 ἡνίκα κατελήφ-
θη 'Ιερουσα-
λήμ ἐν τῷ
ἐτεί
Σεδεκίου
ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ
2 Σεδεκίου
3 ἡγεμόνες
τῇ
Νηργεσσα-
σάρ, καὶ Σα-
μαζάδ
καὶ
Νασέρβαβαμὶχ
(4) Καὶ ἐγένετο
ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς
Σεδεκίας βασι-
λεὺς Ἰούδα, καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες
πολεμισταί, καὶ
ἔφυγον, καὶ ἐξῆλ-
θον νυκτὸς ἐκ τῆς
πόλεως κατὰ τὴν
ὁδὸν κήπου τοῦ
βασιλέως διὰ τὴν
πύλιν ἀναμέσον
τοῦ τείχους καὶ
τοῦ προτειχίσμα-
τος· καὶ ἐξῆλθον
διὰ τὴν ὁδὸν ἁρα-
βά.
(5) Καὶ κατεδίω-
ξεν ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ὅπισθω
αὐτῶν, καὶ συνέ-
λαβον τὸν Σεδε-
κίαν ἐν 'Αραβίῳ
'Ιερικῶν, καὶ ἔλα-
βον αὐτὸν, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς Ναβουχοδο-
νοσορ βασιλέα
Βαβυλώνος εἰς
'Ρεβλαθὰ τὴν ἐν
γῇ Αἰμάθ, καὶ ἐ-
λάλησεν αὐτῷ
μετὰ κρίσεως.
(6) Καὶ ἔσφαξεν
ὁ βασιλεὺς Βαβυ-
λώνος τοὺς υἱοὺς
Σεδεκίου ἐν 'Ρε-
βλαθὰ κατ' ὄφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας 'Ιούδα
ἔσφαξεν.
(7) Καὶ τοὺς ὄφ-
θαλμοὺς Σεδεκίου
ἐξετύφλωσεν, καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν ἐν
πέδαις χαλκαῖς,
καὶ ἤγαγον αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα.
(8) Καὶ τὸν οἶ-
κον τοῦ βασιλέ-
ως, καὶ τὰς οἰκίας
τοῦ λαοῦ ἐνέπηρ-
σαν οἱ Χαλδαῖοι
ἐν πυρὶ, καὶ τὸ
τείχος 'Ιερουσα-
λήμ καθεῖλαν.
(9) Καὶ τὸ πε-
ρισσὸν τοῦ λαοῦ,
καὶ τοὺς ὑπολειφ-
θέντας ἐν τῇ πό-
λει, καὶ τοὺς ἐμ-
πεπτωκότας, οἱ ἐ-
νέπεσαν πρὸς τὸν
βασιλέα Βαβυλώ-
νος, καὶ τὸ λοι-
πὸν τοῦ λαοῦ, καὶ
τοὺς καταλειμ-
μένους ἀπέκτισε
Ναβουζαρδάν ὁ
ἀρχιμαγείρεος εἰς
Βαβυλῶνα.
(10) Καὶ ἐκ τῶν
πτωχῶν τοῦ λαοῦ,

οἷς οὐχ' ἦν οὐθέν, κατέλιπεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος ἐν γῇ Ἰουδα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀμπελῶνας, καὶ ἄγρους ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

(11) Καὶ ἐνετείλατο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὑπὲρ τοῦ Ἰερემίου ἐν χειρὶ Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου, λέγων·

(12) Δάβε αὐτὸν, καὶ θές τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐπ' αὐτόν, καὶ μὴ ποιήσης αὐτῷ οὐθέν κακόν· ἀλλὰ καθὼς λαλήσῃ πρὸς σέ, καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτῷ.

(13) Καὶ ἀπέστειλεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος, καὶ Ναβουσεζβάν, καὶ Ραψαρχ, καὶ Νηργέλ, καὶ Σαρασάρ, καὶ Φαβμάν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος.

14 εἰς Ἰαφίθ

15 ὄντος αὐτοῦ συνεχομένου

16 εἰπόν λέγων

καὶ ἔσονται κατὰ πρόσωπόν σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

17 παριδῶσω.

XLVII.

1 ὕστερον δεδεμένον

Ἰερουσαλὴμ καὶ ἀπαγομένον

3 ἐπήγαγε καὶ εἰσκούσατε

καὶ ἐγένετο ὑμῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

4 Καὶ νῦν σήμερον ἤκε

καὶ εἰ πονηρόν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἔλθειν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, ἀπόμεινον· ἰδὼν πάντα ἡ γῇ ἐναντίον

σου· ὅπου ἂν εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰς τὸ εὐθές ἐκπορευθῇαι, πορεύου

5 ἀπώστρεψον καὶ ἀπώστρεψε

ἔστιατορίαν καὶ

6 Ἰερემίας νιὸν Ἀχικὰμ μετ' αὐτοῦ

7 ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ νιὸν Ἀχικὰμ

ὅτι καὶ ὄχλον πολλόν, καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς

8 καὶ Ἰωνάθαν Ὠφὴ

Ἰεζονίας

9 νιὸς Ἀχικὰμ νιού Σαφάν

10 συναγάγετε bis

11 γῇ οἱ οὗ

τὰ καταλείμματα νιού Σαφάν.

12 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντων τῶν τόπων, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ,

14 εἶπαν βασιλεὺς νιῶν Ἀμμών Βελισάμ

νιὸν Ναθανίου νιὸς Ἀχικὰμ

15 Ἰωάνναν νιὸς Καριέ εἶπεν

λέγων νιὸν Ναθανίου

ποτε διασπαρήσονται

17 νιὸς Ἀχικὰμ νιὸν Καριέ

τοῦτο κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

κατὰ τοῦ.

2 ὁ 3 τοῦ Γοδολίου καὶ τοὺς ἄνδρας πολέμου ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ

5 Σαλώμ Μαναὰ

ταῖς εἰσενέγκαι

6 νιὸς Ναθανίου ἐκ τῆς Μασσηφά καὶ

Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν αὐτοῖς

εἰσέλθατε τῆς Ἀχικὰμ

7 καὶ Ἰσμαὴλ νιὸς Ναθανίου

αὐτὸς καὶ ἄνδρες οὐ μετ' αὐτοῦ

8 εἶπαν 9 πάντα τὰ σώματα τῶν ἄνδρων, οὓς ἐπάταξε μετὰ Γοδολίου

10 Ναβουζαρδάν καὶ ὥρθησεν Ἰσμαὴλ νιὸς Ναθανίου

11 νιὸς Ναθανίου 13 ἴδον (αὐτὸν) τὸν νιὸν Καριέ

πάντας 14 ἐχάρησαν καὶ ἀνέστρεψαν

πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἤχημαλῶτευσεν Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Μασσηφά, καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον

πρὸς Ἰωάνναν νιὸν Καριέ

15 νιὸς Ναθανίου 16 νιὸς Καριέ

νιὸν Ναθανίου, μετὰ τὸ πατάξαι τὸν Γοδολίου νιὸν Ἀχικὰμ

17 Γηβρωθχαμὰμ

εἰσελθεῖν 18 νιὸν Ἀχικὰμ.

XLIX.

1 νιὸς Καριέ 2 ἡμῶν

3 ἐν 4 ὁ προφῆτης

πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν

86

5 ἀποστείλας σε Κύριος ὁ Θεός σου

8 νιὸν Καριέ πάντας

τοὺς μετ' αὐτοῦ

9 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἀπεστείλατέ με, ρῆναι ἔλεον ὑμῖν ἐναντίον αὐτοῦ

11 εἰμι, τοῦ 13 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν

14 λέγοντες· οὐχί, 15 οἱ καταλοιποὶ τῆς γῆς

δόντες εἰσελθεῖν 16 ἐκεῖ

Αἰγύπτῳ 17 εἰσελθεῖν καὶ ἐν θανάτῳ οὐθεῖς

18 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὅτι

καὶ ἡ ὀργή μου 19 ὅτι διεμαρτυράμην ὑμῖν σήμερον

20 ταῖς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνυπαλάσῃ

ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὕτως ἀπάγησιν ὑμῖν, καὶ

21 Καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν σήμερον εἰσκούσατε τοῦ Θεοῦ ὑμῶν

22 ἵστε γινώσκοντες, ὅτι καὶ ἐν θανάτῳ.

L.

1 πάντα Θεοῦ αὐτῶν ὁ Θεὸς αὐτῶν

2 οἱ ὑπερήφανοι ὁ Θεὸς ἡμῶν

εἰπεῖν κατοικεῖν 3 τοῦ

4 νιὸς Καριέ οἱ

5 νιὸς Καριέ ἀπαντας ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, τοῦ Ἰουδα

6 καὶ πάσας ὁ ἀρχιμαγείρος

6 νιὸς Σαφάν 9 ἐν τῷ κρυφίῳ

10 πρὸς αὐτοὺς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ

τὸν δοῦλόν μου αὐτοῦ

12 ὁ ἐκεῖθεν 13 θεῶν.

LI.

1 Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Μέμφει

2 τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπὸ ἐνοικούντων

3 καὶ λατρεύειν αὐτοὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν

4 δούλους πάντας ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς

6 ὁ θυμὸς μου ἡ ὀργή μου

7 ὁ Θεὸς Σαβαώθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ

8 εἰσῆλθατε ἐνοικεῖν ἐκκοπήτε

9 καὶ τῶν κακῶν ὑμῶν

10 καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τῶν νόμων μου, καὶ

κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, καὶ

11 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐφ' ὑμᾶς εἰς κακὰ, τοῦ ἐξολεθρεῖσαι πάντα τὸν Ἰουδα

(12) καὶ λήψομαι τοὺς καταλοιπούς Ἰουδα, τοὺς θέντας τὸν πρόσωπον αὐτῶν

εἰσελθεῖν εἰς γῆν Αἰγύπτου παροικεῖν ἐκεῖ

12 καὶ ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λαιμῷ ἀποθάνονται

εἰς ὅκρον 13 καὶ ἐν θανάτῳ

14 οὐδὲ περιλειπόμενος ἐλθόντων παροικεῖν

15 ἅπαντες θεοὶ ἑτέροις αἱ ἐστῶσαι

16 ἀκουσόμεθα

18 καὶ σπένδοντες αὐτῇ σπονδάς ἡλαττονώθημεν	28 ὁ ἐμός ἢ ὁ αὐτῶν	πὺν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστη Σεδεκίας τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.	τὸ λείμμα τοῦ πληθους ἀπῆκισεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος	δονόσορ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ· Ἰουδαίους τρεῖς χιλιάδας, καὶ εἰκοσι-τρεῖς,
19 εἰ	29 ὑμῖν τὸ σημεῖον, φησὶ Κύριος	4 ἐν	17 πάντα	(29) Ἐν ἔτει ὀγδῶν καὶ δεκίτῳ Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ψυχὰς ὀκτακοσίας τριάκοντα δύο.
22 ἐγένετο παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐνοικούντα	30 Φαραὼ ζητούντων	6 Ἐν μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐν	18 καὶ τοὺς ποδιστῆρας, καὶ τοὺς ἀναληπτήρας ἔλαβον	(30) Ἐν ἔτει τριτῷ καὶ εἰκοστῷ Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκεν ὁ ἀρχιμαγείρος Ἰουδαίων ψυχὰς ἐπτακοσίας τεσσαρακονταπέντε· πάντες αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδας, καὶ ἑξακόσαι
23 αὐτοῦ καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη	1 τῷ	7 ἔφυγον καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς πύλης ᾧχοντο	19 καὶ τὰ θυμιατήρια	21 Οὐλαίμαράδαχ ἐφυλάττετο
24 παντὶ πᾶς Ἰούδα οἱ ἐν γῇ Αἰγύπτου	2 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ (μοι)	9 εἰς γῆν Αἰμάθ	20 πάντων τῶν σκευῶν τῶν	22 θρόνων
25 τῶν δυνάμεων λέγων καὶ ὑμῶν ἐν τὰς εὐχὰς ὑμῶν	3 καὶ σύμπασαν τὴν γῆν ἐκείνην.	12 (οὗτος ὁ ἐνιαυτός ἐνεακαίδεκάτος τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος)	21 Σαοραῖαν Σοφορίαν τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας	23 αὐτοῦ ταγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
26 λέγει καλούμενον Κύριος	LII.	14 (ἐν)	25 ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον τὸν ἄρχοντα	31 Οὐλαίμαράδαχ ἐφυλάττετο
27 ἰδοὺ ἀγαθῆναι	1 (2) Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰωακείμ·	(15) Ἀπὸ δὲ τῶν πενήτων τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ λείμμα τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ	26 ἦγαγεν τὸν	32 ὀφθαλμῶν
28 ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάντες καὶ οἱ καταβαίνοντες παροικῆσαι	(3) Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἐγένετο κατὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα, ἕως οὗ ἀπὲρρίψεν αὐτοὺς ἐκ προσώ-		27 καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἀπακίσθη Ἰούδας ἀπὸ ἐπίνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ.	33 αὐτοῦ ταγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Θ Ρ Η Ν Ο Ι.

ΚΕΦ. I.	II.	14 ἴδον	39 ἐπιστρέψωμεν	7 ἐπερρώθησαν
2 ἐδάκρυσεν	1 ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ	15 ἢ ἢν	40 τοῦ	8 λιθῶν, σάπφειρος
3 ἢ αὐτὴν	2 εἰς τὴν γῆν	16 ὁδὸς	41 καὶ	9 ἐγεννήθησαν
4 αὐτῇ	3 εἰς τὰ	17 ῥήματα καὶ	42 εἵνεκεν	10 ὀργὴν θυμοῦ
6 ἐξῆλθεν	5 πάσας ἐν	18 θυγάτηρ ὁ ὀφθαλμός	43 σιγήσομαι	11 ἀπὸ
7 ἐνώπιον	6 ὁ	19 ἄρον	44 καὶ	12 πρεσβύτας
8 μετοικεσίας	7 θυσιαστήριον αὐτοῦ Κύριος	22 ἐγένετο.	45 ἐπανιστανομένων	13 ἐξῆφθησαν
9 εἰς τὰ	8 Κύριος τοῦ		46 σου αὐτοῖς ὑποκάτω.	14 οἱ
10 ἐσχάτων	9 τὴν αἰ	III.		15 τῆς
11 Κύριος	10 τὴν ἄρχοντας	8 γε	IV.	16 καὶ
12 οὐδυνωμένην	11 τὴν	14 τῷ	1 τὸ	17 ἀδικίαν.
13 τὰς χεῖρας	12 τοῦ	16 τοῦ	4 καὶ	
14 τὸ	13 σε	19 μου	5 ἐσθιοντες	
15 καὶ		25 ἦθ	6 ἢ	

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

ΚΕΦ. I.	καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν	13 ὡς	20 ἦν	(τὰ πρόσωπα)
1 ἐν	9 κατέναντι	(14) καὶ τὰ ζῶα	21 ἐν τοῖς τροχοῖς	24 ὡς φωνὴν ἱκανοῦ ἐν τῷ πορεῖσθαι αὐτῶν φωνῇ τοῦ λόγου ὡς φω-
3 ἐκεῖ	10 ἢ αὐτοῖς	ἐτρεχον, καὶ ἀνέκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ Βεζέκ	22 ὑποκάτω	
4 καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν	11 τῶν	16 ἐπὶ	23 συνεζευγμένα, καλύπτουσαι τὰ σώματα	
5 ἐχόμεναι ἐτέρα τῆς ἐτέρας,	12 ἢ	20 τὰ ζῶα, καὶ		

νῆ παρεμβολῆς.	6 πάντα τὸ δεύτερον	9 περὶ τῶν κα- κῶν, ὧν ἐποί- ησαν (καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπιτη- δεύμασιν αὐ- τῶν)	τὸ πλῆθος αὐ- τῆς	10 αὐτοῦ τοίχον
25 φωνῇ ὑπεράνω	8 οὐ αἱ		13 οὐ καὶ ἔτι ἐν ζωῇ	11 ἱερωνίας αὐτοῦ
26 ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ ἀνιέντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν	10 δ σταθμίῳ φάγεσθαι καὶ		καὶ ἔτι ἐν ζωῇ τὸ ἔξην αὐ- τῶν, ὅτι ὄρα- σις εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐ- τῆς οὐκ ἀνα- κάμψει	12 νιὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας ὧδε ἐγκαταλέλοιπε Κύριος, οὐκ ἐ- φόρα ὁ Κύ- ριος τὴν γῆν
(26) Καὶ ὑπερά- νω τοῦ στερεώ- ματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν αὐτῶν	12 κατακρύνεις	10 ὅτι οὐκ εἰς δωρεάν τοῦ ποιῆσαι αὐ- τοῖς ἅπαντα τά κακά ταῦτα	14 καὶ οὐκ ἔστι πορευόμενος εἰς τὸν πόλε- μον, ὅτι ἡ ὀρ- γὴ μου εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐ- τῆς	13 ὅψῃ 15 μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας, ἃς πεποιήκα- σιν αὐτοὶ ὧ- δε
27 ὡς ὄρασιν πυ- ρὸς ἔσωθεν αὐτοῦ κύκλῳ εἶδον ὡς	14 Κύριε τοῦ τῆς	11 Ἀδωναὶ	15 οἱ τελευτήσουσι	16 ὅψῃ 17 καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ παροργί- σαι με ἐκτείνουσι τὸ κλῆμα
28 ἡμέρα.	15 Κύριος	12 καὶ ὁ ὑπολειφ- θεὶς	16 ὡς περιστρεφά μηλεηθικαὶ	18 καὶ καλέσοσθιν ἐν τοῖς ὡσί μου, καὶ οὐ μὴ εἰσακού- σω αὐτῶν.
	16 Κύριος	13 καὶ ἐν πᾶσι κορυφαῖς τῶν ὀρέων καὶ ὑποκάτω πάσης δρυὸς δασείας	17 τὸ ἀργύριον αὐ- τῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐ- τῶν οὐ δυνη- θήσεται ἐξε- λῆσθαι αὐ- τοὺς ἐν ἡμέ- ρᾳ ὀργῆς Κυ- ρίου	
	17 τακῆσονται.	14 κατοικίας καί.	24 Καὶ ἄξω πονη- ροὺς ἔθνων, καὶ κληρονο- μήσουσι τοὺς οἴκους αὐτῶν	
II.	V.	VII.	25 (εἰς)	IX.
1 ὁμοίωμα τῆς	1 κτήσ	1 Ἀδωναὶ	27 Ὁ βασιλεὺς πενθήσει, καὶ ὁ.	2 ἐχόμενα
2 ἐξηγήρε	2 (τὸ)	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		3 ἐπὶ
3 ἠθέτησαν ἐν ἐ- μοί	5 Ἀδωναὶ	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		4 Κύριος τὴν πόλιν μέ- σῃν τὴν τοῦ αὐτῆς
4 Καὶ υἱοὶ σκλη- ροπρόσωποι καὶ στερεο- κάρδιοι· ἐγὼ ἀποστελλῶ σε πρὸς αὐ- τούς Κύριος	6 ἐκ	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		5 φείσησθε
7 διότι	7 Ἀδωναὶ ἐποίησα μὴ	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		6 καὶ
8 καὶ σὺ	11 Ἀδωναὶ εἰ μὴ προσοχήμασί σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς καὶ σε	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		7 πληρώσατε
10 ἐμοῦ, καὶ ἐν αὐ- τῇ γεγραμ- μένα ἦν τὰ ὁ- πισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν· καὶ ἐγγέγραπ- το εἰς αὐτὴν	12 διασπερῶ	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		8 ὑπελείφθην ἐ- γὼ οἱ μμοὶ Ἀδωναὶ
2 ταύτην.	13 τῷ	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		9 ἐγκαταλέλοιπε ὁ ἐγὼ εἶπα· ἐγὼ εἶμι
III.	15 δεῖλα καὶ τῇ παι- δείᾳ καὶ ἁ- φανισμῷ ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ καὶ	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		10 περιέωσμένος λόγον καθὰ.
5 βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον	16 ἐξαποστείλαι τὰς μον.	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
6 αὐτῶν	VI.	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		X.
7 τοῦ	3 Ἀδωναὶ bis καὶ ταῖς νάπαις καὶ ταῖς φά- ραξι	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		2 χειράς
9 δέδωκα τὸ νεῖ- κός σου	4 ἀφανισθήσου- ται συντριβήσονται	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		7 ὁ Χερουβ ἐν μέσῳ τοῦ bis καὶ τροχὸς εἰς ἐχόμενος τοῦ Χερουβ τοῦ ἐνός
11 Κύριος	5 Καὶ δώσω τὴν πτώματα τῶν νιῶν Ἰσραὴλ κατὰ πρόσω- πον τῶν εἰδώ- λων αὐτῶν	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		9 τοῦ bis καὶ τροχὸς εἰς ἐχόμενος τοῦ Χερουβ τοῦ ἐνός
12 λεγόντων	6 ἐξαρθήσεται καὶ ἐξαλειφθῶ- σιν τὰ ἔργα νιῶν	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		10 ἡ 12 καὶ πᾶσαι αἱ
14 Κυρίου μετέωρος	8 Καὶ ὑπολείψο- μαι	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
18 οὐδὲ ἐλάλησας	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
19 ἐρύσω	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
20 τῆς δικαιοσύνης ποιήσῃ ἃς ἐποίησεν	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
21 ἁμαρτάνειν ψυχὴν σου	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
23 εἰς	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
25 οὐ	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
26 πρὸς τὸν φά- ρυνγὰ σου	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
27 Κύριος.	9 ὅτι (ἂπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσει	3 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐ- γὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁ- δοῖς σου, καὶ δώσω πάντα τὰ βδε- λύγματά σου (4) Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν δόξον σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδε- λύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐ- γὼ Κύριος.		
IV.				
4 ἡμέρας				
5 οὗ				

σάρκες αὐ- τῶν αὐτῶν 15 (14) Καὶ τέσ- σαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ τὸ πρόσω- πον τοῦ ἐνὸς πρό- σωπον Χερουβ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρό- σωπον ἀνθρώπου, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ τρίτου πρό- σωπον λέοντος, καὶ τὸ τέταρτον πρόσωπον ἀετοῦ 15 ἐπύρην 16 καὶ καίγει αὐτοὶ ἀπὸ τῶν ἐχόμενα αὐτῶν 17 ἐμμετεωρίζοντο 18 αἰθριον τοῦ 19 (Κυρίου) 22 ὁμοίωμα τὴν ὄρασιν αὐ- τῶν.	21 Ἀδωναὶ 22 ἦν ἐπ' αὐτοῖς 23 μέσου 25 (Κύριος.) XII. 1 ὄφιν ἁκούσουσι 3 καὶ αἰχμαλω- τίστητι 4 ἐξελεύσῃ σὺ ἐς- πρας ἐνώπι- ον αὐτῶν, ὡς ἐκπορεύεται αἰχμαλῶτος. 5 Ἐνώπιον αὐτῶν 7 μου ὡς σκεὺή τῇ χειρὶ 8 πρόσ με τοπροῖ 10 εἶπον τῷ ἄρχου- τι καὶ τῷ ἁ- φνησιν 11 ἐν μέσῳ αὐτῆς αὐτοῖς 12 αὐτῶν 16 ἐκδιηγῶνται 18 σου ἐκθλίψεως 19 Ἀδωναὶ τῷ 20 αὐτῶν 22 τίς ἡμῖν ἡ πα- ραβολὴ αὕτη μακρὰν πᾶσα 23 Ἀδωναὶ 25 Ἀδωναὶ 28 Ἀδωναὶ ὅτι λόγον Ἀδωναὶ.	10 εἰρήνη τὸν 11 αὐτόν 13 Ἀδωναὶ 15 καὶ 16 Ἀδωναὶ 18 (πρὸς αὐτάς) Ἀδωναὶ ἐπὶ καὶ 19 ἄρτου ζῆν 21 περιβόλαια ὅτι 22 ἀδίκως (τὸν) 23 μαντεῖαν ἐπιγνώσεσθε. XIV. 1 ἄνδρες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ 2 λόγος Κυρίου πρὸς με 4 Ἀδωναὶ 5 μὴ διαστρέψωσι 6 πρὸς ὁ Θεὸς 7 ἐὰν θῇ 8 ἡσώ 9 πλανηθῇ λόγον ἐπλάνησα 11 Ἀδωναὶ 13 ἅπ' bis 14 οὗτοι Ἀδωναὶ 15 δέ ἐπαγάγω καὶ 16 καὶ αὐτῶν 17 ἐπαγάγω αὐτῆς 18 ὡς Ἀδωναὶ ρύσωνται ἡ 19 ἐπάγω 20 ὡς Ἀδωναὶ αὐτοῖς 21 Ἀδωναὶ ἐπαποστελῶ 22 ἐξ αὐτοῖ 23 Ἀδωναὶ. XV. 3 αὐτοῦ 6 Ἀδωναὶ τῷ ἐν 8 Ἀδωναὶ XVI. 3 Ἀδωναὶ	4 (τοῦ Χριστοῦ μου) εἰς σω- τηρίαν 6 ἡ ζωὴ σου 7 Καὶ bis 8 ὡς Ἀδωναὶ 10 ὑπέδρα 11 ψέλια 12 ἐπὶ 13 σφόδρα, καὶ κα- τενθύνθη εἰς βασίλειαν 14 ἐπὶ Ἀδωναὶ 15 ὁ οὐκ ἔσται 16 οὐδ' οὐ 17 καὶ 19 ἅ μετὰ ταῦτα, λέ- γει Ἀδωναὶ 20 αὐτά 21 (ἐν) 22 καὶ τὰ βδελύγ- ματά σου τὰς ἡμέρας καὶ 23 οὐαὶ οὐαὶ σοι, λέγει Ἀδω- ναὶ 27 ἐξάρω σε 28 ἐνεμπίπλω 29 τὴν διαθηκὴν Χαναναίων καὶ 30 Ἀδωναὶ παύρησιν 31 Καὶ οὐκ 33 ἐκπορνεύουσιν 34 ἐξεστραμμένον Ἀδωναὶ 36 Ἀδωναὶ ἐπὶ 38 καὶ ἐκχεούσης αἷμα, καὶ θή- σονται σε ἐν τῷ αἵματί σου, καὶ δώ- σω σε εἰς αἶ- μα 41 ἐν ἀπὸ τῆς πορ- νείας σου 43 τὴν ἡμέραν Ἀδωναὶ σου 44 θυγάτηρ 45 αἰ σου ἡμῶν 47 παρὰ μικρὸν 48 Ἀδωναὶ ἡ ἀδελφὴ σου πεποιήκας 49 οἶνον ἀντελάβοντο 52 διέφθειρας	54 σε 55 καὶ Σαμάρεια, καὶ αἱ θυγα- τέρες αὐτῆς ὑποκαταστα- θήσονται, κα- θὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς 58 κόμισαι 59 Ἀδωναὶ ἡτίμασας 61 Ἀτιμασθήση 63 καὶ Ἀδωναὶ. XVII. 3 Ἀδωναὶ ὁ τὸν ἐκλεκτὰ 6 εὐθηνούσαν τῇ μεγέθει αὐτῇ αὐτὴν αἰ μεγάλην 7 αἰ (καὶ) 8 ποιῆσαι βλασ- τὸν ἐνέγκαι 9 Ἀδωναὶ 10 ἀφασθαι ξηρασία βόλῳ 12 Ἰσραὴλ ἔστι εἰς ἄξει αὐτόν 13 ἡγουμένους 14 τοῦ 16 Διὰ τοῦτο Ἀδωναὶ τῷ ᾧ 17 βελοστάσεως πολλῆς 18 ἡτίμασεν δέδωκε 19 Ἀδωναὶ 20 μου καὶ ἄξω αὐτόν εἰς Βαβυλῶ- να, καὶ δια- κριθῆσομαι μετ' αὐτόν ἐ- κεῖ τὴν ἀδι- κίαν αὐτοῦ, ἣν ἠδίκησεν ἐν ἐμοί. (21) καὶ πάσας φυγαδείας αὐ- τοῦ 21 τῇ 22 Διὰ τοῦτο εἰ- πόν ἐπιλεκτῶν καὶ δώσω ἀπὸ κεφαλῆς πα-
---	---	---	--	---

ραφύδων αὐ-
της
23 τοῦ
24 ἄγρου
οῦ.

XVIII.

2 ἐπὶ τῆς γῆς
3 Ἀδωναὶ
4 καὶ τοῦ φαίγον-
τος τὸν ὄμ-
φακα αἰμω-
διάσουσιν οἱ
ὀδόντες αὐτοῦ
7 ἱμάτιον
9 Ἀδωναὶ
10 Ἐάν δὲ
13 ἀποθάνειται
15 οὐκ ἔφαγε
16 ἱμάτιον
19 αὐτοῦ
ἐποίησε
20 αὐτῇ
αὐτοῦ bis
δικαίου
ἀνόμου
21 Ἐάν δὲ ἀπο-
στράφη ὁ ἄ-
νομος ἀπὸ
φυλάξῃ
22 πᾶσαι αἱ ἀδι-
καίαι αὐτοῦ, ἃς
ἐποίησεν, οὐ
μὴ μνησθῶ-
σιν, ἀλλ' ἐν
τῇ δικαιοσύ-
νῃ αὐτοῦ ἢ
ἐποίησεν, ἐν
αὐτῇ ζήσεται
23 Κύριος
24 ἀπὸ
καὶ ποιήσει, καὶ
ζήσεται
25 οὐ
27 ποιήσῃ
28 ἴδε, καὶ
30 διὰ τοῦτο
Ἀδωναὶ
31 καὶ ποιήσατε
πάσας τὰς ἐν-
τολάς μου
λέγει Κύριος
32 Ἀδωναὶ
καὶ ἐπιστρέψα-
τε καὶ ζήσα-
τε.

XIX.

1 νιὲ ἀνθρώπου
2 καὶ
5 καὶ
7 ἐν
8 ἀπὸ
τὰ
καὶ
9 ἤνεγκαν αὐτὸν
11 ἐγένοντο αὐτῇ
ισχύος
ἐν

11 στελεχέων
12 ἐρίφη
13 ἐφύτευσαν
14 αὐτῆς.

XX.

1 ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνί, τῇ δε-
κάτῃ
τοῦ
3 Ἀδωναὶ bis
5 ὁ Θεός
τοῦ
7 τὰ
ἀποριψάτω
8 ἕκαστος
εἶπον
τὴν
γῆς
10 Καὶ ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου
13 φυλάσσετε τοῦ
ποιεῖν αὐτὰ
Καὶ παρεπίκρα-
νάν με ὁ οἰ-
κος Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν τοῖς προ-
στάγμασί
μου οὐκ ἐπο-
ρεύθησαν, καὶ
τὰ δικαιώμα-
τά μου ἀπώ-
σαντο, ἃ ποι-
ήσει αὐτὰ ἄν-
θρωπος, καὶ
ζήσεται ἐν αὐ-
τοῖς

14 οὐκ
18 συναναμίγνυσθε
20 ἀναμέσον
ὑμᾶς, ὅτι
21 καὶ
αὐτὰ
22 Καὶ ἐπέστρε-
ψα τὴν χειρά
μου
(οὐκ)
ᾧ
23 Καὶ
καὶ τοῦ
26 δόμασιν
ἵνα γνῶσιν* ὅτι
ἐγὼ Κύριος
27 Ἀδωναὶ
28 εἰς
τοῦ
εἶδαν
θυμὸν δώρων αὐ-
τῶν, καὶ ἔθεν-
τον
αὐτῶν
29 εἶπα
30 Κύριος ὁ Θεός
31 καὶ
νῶν ὑμῶν ἐν
πυρὶ
Ἀδωναὶ
33 Ἀδωναὶ

33 ἐὰν μὴ
36 ὅτε ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἐκ
καὶ γὼ
ὁ Θεός
38 ὁ Θεός
39 μὴ
40 ἐκεῖ δουλεύσου-
σί μοι πᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος
Κύριος, εἰς τέ-
λος
41 ἐξάγειν
εἰσδέξομαι
οὐ
42 ὅτι
43 αἶς ἐποιήσατε
44 οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Ἀδωναὶ
46 Δαρῶμ
47 ὁ Θεός Ἰσραὴλ
48 καὶ
ἐτι.

XXI.

2 νιὲ ἀνθρώπου,
διὰ τοῦτο προ-
φήτευσον, καὶ
3 ὁ Θεός
5 ὅτι
καὶ
7 ὅτι
καὶ ἔσται
ὁ Θεός
9 Ἀδωναὶ
10 ἀπώθου
11 εἰς
14 ἐκστήσει
(πᾶσα)
αὐτῶν, (καὶ)
17 τὸν
ἐν σοὶ
ἐλάλησα
19 χεῖρα ἐτοιμά-
σουσιν ἐπ' ἄρ-
χῆς
20 καὶ ἐπὶ
21 ραβδία
ἡπατοσκοπή-
σασθαι
22 καὶ
23 αὐτῶν
24 Κύριος ὁ Θεός
ἀλθῆσέσθε
26 Κύριος ὁ Θεός
(αὐτῇ)
27 οὐ
αὐτὴν
28 ὁ Θεός
ἐτοιμάζου
29 ᾧν.

XXII.

2 οὐ
κρίσιν
3 ὁ Θεός
αὐτῆς
4 ὄνειδος
6 συνανεφύρνοντο

7 ἐν σοὶ
9 ἦσαν
ἐν
11 ἐμίαινον
12 ἐλάμβανον
σου, ὅτι
Κύριος
13 πρὸς χεῖρά μου
16 ἐνώπιον
γνώσῃ, ὅτι
18 μολιβδαῖ καμί-
νον ἀργύριον
ἀναμεμιγμέ-
νον
19 ὁ Θεός
πάντες
ἰδοῦ
20 μόλιβδος
πυρὸς
χωνεῦσθαι
ὑμᾶς
καὶ ἐν τῷ θυμῷ
μου
21 ἐκφύσημα
24 σοὶ
25 Οἱ ἀφηγοῦμενοι
αὐτῆς
ἐρευνῶμενοι
ἐδυνάστευσαν
26 τὴν
28 οἱ bis
29 τὸν
ἐν
30 τὸ ὅλοσχερές
μου
31 τὸν
αὐτούς.

XXIII.

3 ἐπόρνευσαν
καὶ
4 ἡ
6 ἐνδεδυμένους
στρατηγούς, νε-
ανίσκουσ ἐπι-
λέκτους
8 τῇ
10 τὰς
αὐτῆς
11 ἡ
12 ἐνδεδυμένους
ἱππαζόμενοι
14 ἐξωγραφημένας
15 διεζωσμένους
καὶ τῖραι βαπ-
ταί
αὐτῶν
16 ἐν
17 ἦλθον
18 τὴν
20 ἦσαν
21 ἐπεσαν
22 Κύριος ὁ Θεός
ἐπὶ σέ, Ὀλιβὰ
23 τοὺς
πάντες
24 ἵπποι
καὶ περικεφα-
λαῖαι
ἐπὶ σέ προφυ-

λακὴν κύκλω
25 μου
τοὺς
τὰς
ἐμπρήσουσιν ἐν
πυρὶ
28 ὁ Θεός
29 ἀσχημονοῦσα
ἡ
(σου)
30 ἐπιθυμήμασιν
31 τὰς
32 Ἀδωναὶ
Κύριος ὁ Θεός
ἔσται εἰς γέλω-
τα καὶ εἰς
μυκτηρισμὸν
33 τῆς
ποτήριον ὑφα-
νίας καὶ ὑφα-
νισμοῦ
34 καὶ ἐκστραγ-
χίαι
ἐλάλησα
Κύριος ὁ Θεός
35 Ἀδωναὶ
με
36 ἀπαγγελεῖς
37 καὶ
διήγον
38 καὶ ἃ ἐμίσουν,
ἐποίησαν
39 ἀφυλκίτως ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ
40 ἐξαπεστέλλο-
σαν
41 μου
ἐξευφραίνοντο
42 οἰνωμένους
43 μοιχῶνται;
γυναῖκες
ἐποίεις
46 Ἀδωναὶ
47 κατακέντησον
ἐν πυρὶ ἐμπυ-
ριούσι
48 ἀπὸ.

XXIV.

1 ἐνάτῳ
3 Ἀδωναὶ
ἔκχεον
4 καὶ
ἐκ τῶν ὀστέων
αὐτῶν
5 εἰλημμένα
καὶ ἐξέξεσε, καὶ
ἠψήθη
6 Ἀδωναὶ
ἐν αὐτῷ
9 Ἀδωναὶ
οὐαὶ πόλιν τῶν
αἰμάτων
10 ἐκκαύσω τὸ πῦρ,
ὅπως ἐλατ-
τωθῇ ὁ ζω-
μός, καὶ ἐκ-
τακῇ τὰ κρέα,
καὶ τὰ ὀστέα

συμφρυγῇ-
σονται

11 αὐτῆς, ἐξήφθη,
ἐκκαυθῇ, ὅπως
συμφρυγῇ
αὐτῆς ἡ ἀκαθαρ-
σία

12 καὶ κατατρυχυν-
θήσεται ὁ ἰός
αὐτῆς

13 ἐν τῇ ἀκαθαρ-
σίᾳ σου ζέμ-
μα, ἀνθ' ὧν
ἐμίανθης σύ,
καὶ οὐκ ἐκα-
θαρίσθη ἀπὸ
ἀκαθαρσίας

σου, καὶ τί
ἔσται ἐάν μὴ
καθαρίσθῃς
ἔτι, ἕως οὗ
ἐμπλήσω τὸν
θυμὸν μου ἐν
σοι

14 Ἀδωναὶ
16 οὐδὲ μὴ ἔλθῃ
σοι δάκρυα

17 πένθους ἔσται
αὕτη

18 καὶ ἀπέθανεν ἡ
γυνὴ μου
καθὼς

19 ἀπαγγέλλεις
21 Κύριος ὁ Θεός
22 ἐποίησα

μὴ
μὴ φάγησθε

23 οὐ
21 Ἀδωναὶ
25 αὐτῶν

τις
26 σου
27 καί.

XXV.

3 Ἀδωναὶ bis
ἐβεβηλώθησαν

4 σύν
6 ὁ Θεός
ἐπεψόφησας

7 ἰδοὺ ἐγώ
8 Ἀδωναὶ
καὶ Σηεὶρ

9 ἀπὸ τῶν πόλε-
ων
Ἰασιμουθ

10 ἐν τοῖς ἔθνεσι
11 ἐν

12 Ἀδωναὶ
13 Ἀδωναὶ
14 τὴν

Ἀδωναὶ
15 Ἀδωναὶ
αἰῶνος

16 Ἀδωναὶ
παραθαλασσί-
αν

17 ἐν ἐλεγμοῖς θυ-
μοῦ

17 Ἀδωναὶ
με.

XXVI.

1 ἐγένετο
τοῦ πρώτου

2 ὧν
3 Ἀδωναὶ
ἐν

5 τῆς
ἐλάλησα
Κύριος

6 αἱ
τῷ
εἰμι

7 Ἀδωναὶ
βασιλέα

8 περιποιήσῃ
σου

10 καλύψει
ὁ

11 σου
12 καὶ καθελεῖ τοὺς
οἴκους σου

13 ἐν σοὶ οὐκέτι
14 εἰς
καὶ

Ἀδωναὶ
15 Ἀδωναὶ
οὐχί

σου
16 καὶ
τὴν

17 ἀπώλουν, καὶ
ἥτις ἐγενήθη ἰσ-
χυρά ἐν θα-

λάσσει, αὕτη
καὶ οἱ κατοί-
κουτες αὐ-

τὴν
18 νῦν
καὶ ταραχθή-
σονται αἱ νῆ-

σοι ἐν τῇ θα-
λάσσει ἀπὸ
τῆς ἐξοδίας

σου
19 σε
20 καταβιβῶ

τά
ἀνασταθῆς

21 καὶ ζητηθήσῃ
καὶ οὐχ εὐ-
ρεθήσῃ ἔτι

ὁ Θεός.

XXVII.

2 θρόνον ἐπὶ Σὺρ
3 Ἀδωναὶ Κύριος
4 καὶ

5 Σαεὶρ
7 καὶ περιβόλαια
ἐγένετό σοι

11 κύκλῳ
12 καὶ χαλκὸν
μόλιβδον

13 αὐτοὶ ἐνεμπο-
ρεύονται

14 ἵππους
καὶ ἡμίονους

16 ἐμπορίας
18 ἐν πλήθει ἔρ-
γων σου

οἶνον
19 σίδηρον εἰργασ-
μένον

σπαρτίον
ἔδωκαν

21 καὶ μόσχους
ἐνεμπορεῦνONTαί
σοι

22 Ῥαγμὰ
πάντων
χρυσίον

23 Χαρρὰν
καὶ Δαϊδὰν αὐ-
τοῖ

Σαβὰ
24 ἐν Μαχαλὶμ καὶ
ἐν Γαλιμὰ

καὶ ποικιλίαν
ἐν κυπαρισσί-
νοις

25 πλοίοις (ἐν αὐ-
τοῖς) Καρχη-
δόνιοι ἐμπο-
ροὶ σου, Θαρ-
σεῖς

27 ἐκ
ἡ

28 φωνὴν τῆς κραυ-
γῆς

29 αὐτῶν
σου

30 ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτῶν γῆν
ὑποστρώσονται

32 (31) Καὶ φα-
λακρῶσουσιν ἐπὶ
σέ φαλάκρωμα,

καὶ περιζώσουσιν
σάκκον, καὶ κλαύ-
σονται περὶ σοῦ

ἐν πικρασμῷ ψυ-
χῆς, καὶ κοπετόν
πικρὸν (ἐκστήσου-
ται)

καὶ
ἐπὶ σοί. Τίς ὤσ-
τα

περ Τύρους κα-
τασιγηθεῖσα
ἐν μέσῳ θα-

λάσσης
(33) καὶ

33 πλήθους τοῦ
τοῦς

34 οἱ κατοικοῦντες
τὰς νήσους,

καὶ οἱ κωπη-
λάται σου

35 ἐδάκρυσαν τῷ
προσώπῳ αὐ-
τῶν ἐπὶ σοί

36 λέγει Κύριος ὁ
Θεός.

XXVIII.

2 ὁ Θεός
91

2 ὦν
3 ἐν

4 ἐν
ἐποίησας

5 Ἡ
6 Κύριος ὁ Θεός
ἀνθ' ὧν

ἔδωκας
9 θεός

10 τραυματιζόντων
σε. Θανάτοις

12 Ἀδωναὶ
εἰ
πλήρης σοφίας

14 ἠτοιμάσαν
κεχρισμένου τοῦ
κατασκηνούν-
τος' καὶ

15 ἡμέρας
σου

16 ταμιεῖά
τὸ συσκιάζον

17 τὸ
τῶν
ἔριψά

18 ἐβεβήλωσας
εἰς

19 στυγνάσουσιν
'Επὶ Σιδῶνα

22 Ἀδωναὶ
γινώσκονται

23 Καὶ ἐξαποστε-
λῶ ἐπὶ σεαυ-
τὴν θάνατον,

καὶ
ἔσται
ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐν

24 πάντων
ὁ Θεός αὐτῶν

25 ὁ Θεός
ἦς ἔδωκα.

XXIX.

1 δεκάτω
3 καὶ λάλησον
ὁ Θεός

σέ
βασιλεῦ Αἰγύπ-
του

4 τὰς
καὶ πάντας τοὺς
ἰχθύας τοῦ

ποταμοῦ σου
ταῖς λεπίσι
σου προσκολ-
ληθήσονται

5 οὐδ'
βρῶσιν

7 ἐπελάβοντο
8 ὁ Θεός

ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος

9 πᾶσα
ὅτι

10 τὴν
Σοήνης
Αἰθιοπίας

11 οὐδὲ

12 εἰς
ἀφανισμὸς ἔσ-
ται

13 Ὅτι
Κύριος
τοὺς

14 Αἰγύπτου
κατοικίῳ
Παθουρῆς

15 ἔσται ταπεινῇ,
καὶ

16 τῶν καρδιῶν
ὁ Θεός

18 Τύρον
ἐδοῦλωσεν

19 διὰ τοῦτο
Ἀδωναὶ
καὶ λήγεται τὸ
πλήθος αὐ-
τῆς

20 ὅσα ἐποίησάν
μοι
Ἀδωναὶ.

XXX.

2 ὀλοῦξάτε
ἡ

3 ἡ ἡμέρα καὶ ἐγ-
γὺς ἡ
καιρὸς

4 ἡ
Αἰγύπτου
τῇ

πесоῦνται
καὶ λήγουνται
τὸ πλήθος αὐ-
τῆς,

5 (ἐπ' αὐτήν.)
καὶ Χοῦβ
ἀπὸ
γῆς
ἦς αὐτῶν

6 Τάδε λέγει Κύ-
ριος
Σοήνης

7 ἠφανισμένων
8 πάντες

9 ἀπὸ προσώπου
μου ἐν Σείιμ
τὴν ἐλπίδα

10 Ἀδωναὶ
11 τὴν

12 ἀποδοῦσομαι
ἐν χειρὶ πονη-
ρῶν, καὶ ἀπο-
λῶ τὴν γῆν
αὐτῶν

ἐλάλησα
13 Ἀδωναὶ
βδελύγματα.

καὶ καταπαύ-
σω

Τάνεως
οὐκέτι

καὶ δώσω φό-
βον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ

14 ἀφανιῶ
παθουρῆς

16 Σοήνης

18 τῆς
αὐτὴν
ἀχθήσονται
21 κατεδέθη
ἐπ' αὐτὸν
22 καὶ τοὺς συντρι-
βομένους
25 με
26 ἐπιγινώσκονται
οἱ Αἰγύπτιοι.

XXXI.
3 καὶ πυκνὸς ἐν
τῇ σκέπῃ
καὶ
τῶν
5 καὶ ὑψώθησαν
αἱ παραφυ-
άδες αὐτοῦ
ἐν τῷ ἐκτείνειν
αὐτόν
8 οὐκ ἐγενήθησαν
10 Ἀδωναὶ
τῶν
12 ἔπесον
13 ἐγένοντο
14 οὐκ
ἀλλὰ
γὴν βάθους
προσκαταβαί-
νοντας
15 Ἀδωναὶ
ἐκώλυσαν
ἐκώλυσαν
καὶ ἐξελεύθησαν
ἐπ' αὐτῶν πάν-
τα τὰ ξύλα
τοῦ πεδίου
16 καὶ ἐσεισθήσαν
ἔθνη ἀπὸ τῆς
φωνῆς τῆς
πτώσεως αὐ-
τοῦ
κἀὼ
17 πάντες
18 γὴν βάθους
πάν.

XXXII.
1 δωδεκάτῳ
2 ὁ
τὸ
3 Ἀδωναὶ
δίκτυόν μου (καὶ)
ἐν ἐκκλησίᾳ
4 σου
ἐκ σοῦ
5 πᾶσαν γῆν
6 χωρημάτων
καὶ
7 τοὺς ἀστέρας
ἢ
φάος
8 καὶ
σου
ὁ Θεός
9 ἀγάγω
τὴν
10 ἐπὶ σὲ
πετασθήναι

10 πρόσωπον
11 Ἀδωναὶ
13 ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ-
που
14 Ἀδωναὶ
15 διασπείρω
16 ὀρηγήσουσιν
17 ἐγένετο
ἐν τῷ πρώτῳ
μηνί
19 ἐξ ὑδάτων εὐ-
πρεποῦς κα-
τάβηθι, καὶ
κοιμήθητι με-
τὰ ἀπεριτμή-
των
τραυματιῶν μα-
χαίρα
23 οἱ ἐδόξαν τὰς
ταφάς αὐτῆς
ἐν μηροῖς
λάκκου, καὶ
ἐγενήθη ἐκ-
κλησία αὐ-
τοῦ περικύκ-
λω τῆς τα-
φῆς αὐτοῦ,
πάντες αὐτοὶ
τραυματίαι,
πίπτοντες μα-
χαίρα
24 γὴν βάθους
τὸν φόβον αὐ-
τῶν
25 ἐδόθη κοίτη αὐ-
τῆς σὺν παν-
τί τῷ πλήθει
ἐκίστον πε-
ρικύκλω ἡ τα-
φή αὐτοῦ
πάντες ἀ-
περίτμητοι
τραυματιῶν
μαχαίρα
27 οὐκ
αὐτῶν
ὁσίων
γίγαντας
28 συντριβήσῃ, καὶ
29 ἔδωκε καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐ-
τῆς, καὶ πάν-
τες
αὐτῶν
αὐτοὶ ἐκοιμή-
θησαν μετὰ
τραυματιῶν
μαχαίρας
ἐκοιμήθησαν
30 (πάντες)
αὐτοὶ πάντες
αἰσχυρόμενοι,
καὶ
ἔλαβον
31 πάσῃ τῇ ἰσχύϊ
τραυματίαι μα-
χαίρα Φαραὼ
καὶ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐ-
τοῦ

31 ὁ Θεός
32 ὁ Θεός.

XXXIII.
2 ἐπαγίω
4 τὴν φωνὴν
ἐλθούσα
τὴν κεφαλὴν
5 τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ
αὐτόν
6 τῷ λαῷ
αὐτῆς
τῆς
7 καὶ προφυλά-
ξεις αὐτοὺς
παρ' ἐμοῦ
8 ἀνόμου
καὶ ἕαν
τοὺς λόγους
ἀνομιᾶν
καὶ τὸ
9 τοῦ
αὐτόν
ἀνομία
ἀκούσω
καὶ τὸ
10 ὅτι
ἡμᾶς
11 λέγει Ἀδωναὶ
ἀμαρτωλοῦ
τὸ
τῆς πονηρᾶς
τῶν ὁδῶν ὑμῶν
τῶν πονηρῶν
12 Καὶ σὺ υἱὲ ἀν-
θρώπου
ἐξέλπεται
ἀνόμου
δυνήσεται
ἐν ἡμέρᾳ ἀμαρ-
τίας αὐτοῦ
13 ζῶν ζήσῃ, καὶ
(ἐάν) ποιήσῃ ἀ-
δικίαν
ὡς ἐποίησεν
μνησθῶσιν
14 ἀποστρέψῃ
ποιήσῃ
15 ἐνέχυρον
ἄρπαγμα
ἀποθανεῖται
16 μνησθῶσιν ἐπὶ
αὐτοῖς
18 ποιήσῃ ἀνομίαν
αὐτοῖς
19 ποιήσῃ
20 κατὰ τὰς ὁδοὺς
λέγει Κύριος
21 ἐγένετο
δωδεκάτῳ
ὁ ἀνασθῶν
πρὸς με
22 Καὶ ἐγένετο ἐπ'
ἐμέ χεὶρ Κυ-
ρίου
πρὸς με
ἕως
23 ἐγένετο
27 (25) Διὰ τοῦ-
το εἶπε πρὸς αὐ-

τοὺς οὕτως εἶπεν
Ἀδωναὶ Κύριος
ἐπὶ τῷ αἵματι φά-
γεσθε, καὶ ὀφθαλ-
μοὺς ὑμῶν λήψε-
θε πρὸς εἶδωλα ὑ-
μῶν, καὶ αἷμα ἐκ-
χεῖτε καὶ τὴν γῆν
κληρονομήσετε;
(26) Ἔσθιτε ἐπὶ
τῇ ρομφαίᾳ ὑ-
μῶν, ἐποιήσατε
βδέλυγμα, καὶ ἀ-
νὴρ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐ-
τοῦ ἐμίαντε, καὶ
τὴν γῆν κληρονο-
μήσετε;
(27) Οὕτως
28 ἐρημωθήσονται
ἀκούομεν
31 Καὶ
ὁ λαός μου
ποιήσωσιν
αὐτῶν
ἐστὶ
32 σου
33 ἔσται.

XXXIV.
2 αὐτοῖς
οἱ ποιμένες βόσ-
κουσιν
οὐχί
3 κατεσθίετε
ἐσφάξετε
οὐκ ἐβόσκετε
4 ἐπείσתרψατε
5 διεσπάρσαν
ἐγενήθησαν
καὶ τοῖς πετει-
νοῖς τοῦ οὐρα-
νοῦ
6 διεσπάρσαν
παντὶ προσώ-
πῳ πάσης
τὰ πρόβατά
μου
8 ἀγροῦ
τὰ πρόβατά
μου οἱ ποι-
μένοι
9 ἀκούσατε λό-
γον Κυρίου
10 Ἀδωναὶ
μή
ἐπὶ ἔσονται αὐ-
τοῖς
11 ὁ Θεός
εἰμι
12 Ὡς ἐπισκέπτε-
ται
αὐτοῦ
13 ἐκ
14 ἐν τῷ ὄρει
τοῦ
15 ἐπιγινώσκονται
διότι
16 ἐκζητήσω
πεπλανημένον

ἐπιστρέψω
16 τὸ πῶν καὶ
17 τὰ
18 τοῖς ποσὶν ὑ-
μῶν κατεπα-
τεῖτε
20 ὁ Θεὸς πρὸς αὐ-
τοὺς
εἰμι
(26) οὐκέτι ἔσονται
22 αὐτὸς ποιμα-
νεῖ αὐτοὺς
26 κύκλω
ἀποστελῶ
αὐτοῖς
27 τοῦ πεδίου ἀ-
ποδώσει
τοῦ κλοῦ
28 οὐκέτι ἔσονται
30 τοῦ
31 Καὶ ὑμεῖς
τοῦ.

XXXV.
2 τὸ
ἐπ'
4 ἐν
5 αἰώνιον
ἐν καιρῷ ἐχθρῶν
ἐν χειρὶ μα-
χαίρας ἐν και-
ρῷ θλίψεως
αὐτῶν
7 τὸ
8 σου τοὺς
πίσας
9 Καὶ
10 διότι εἶπας
ὁ
11 Κύριος,
ἐν
καὶ κατὰ τὸν
ζήλόν σου, ὃν
ἐποίησας ἐκ
τοῦ μεμιση-
κέναι σε ἐν
αὐτοῖς
ἐάν
13 καὶ ἐπλήθυνας
ἐπ' ἐμέ λό-
γους σου
(καὶ)
(φησὶ Κύριος)
14 Κύριος
15 Καθὼς ἠψφρίν-
θης εἰς κλη-
ρονομίαν οἴ-
κου Ἰσραὴλ,
ὅτι ἠφρανσ-
θη, οὕτω ποι-
ήσω σοι

XXXVI.
2 ὢν
ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑ-
μᾶς
εἴγε
ὑμῖν
3 ὁ Θεός
τῶν ἐθνῶν

4 Κύριον Κύριος ταῖς νύκταις ταῖς ἐρημωμέναις καὶ ἡφανισ- μέναις καταλελειμμέ- ναις αἱ τοῖς 5 ἑαυτοὺς τὴν γῆν μου 6 Ἀδωναὶ 7 ἰδοὺ αἶρω 8 φαίγεται ἐγγίζουσιν 10 ὑμῶν αἱ ἐρημωμέναι οἰκοδομηθή- σονται 12 προστεθήσεσθε 13 Ἀδωναὶ 14 οὐκέτι Ἀδωναὶ 15 ὀνειδισμόν ἐνέγκητε καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνω- θήσεται ἔτι ὁ Θεός 17 κατήκτισαν ἐν ταῖς ἀκαθαρ- σίαις αὐτῶν 18 περὶ τοῦ αἵμα- τος, οὐ ἐξέ- χεαν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐ- τῶν ἐμίαναν αὐτήν 19 τὰ ἐπιτηδεύμα- τα 20 εἰσῆλθοσαν bis ἐξῆλθοσαν 22 Ἀδωναὶ εἰσῆλθατε 23 λέγει Ἀδωναὶ Κύριος 30 ἔτι 31 ἐν 32 ὁ Θεός ἔσται λέγει Κύριος 33 ὁ Θεός τῇ ἐκείνῃ τῶν αἱ 4 ἡ 35 ἡ 36 εἰμι ὅτι Κύριος 37 Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ. 8 XXXVII. 2 καὶ ἰδοὺ 3 ὅσα	5 Κύριος εἰς 6 διότι 7 ἐπροφήτευσα Κύριος φωνῇ προφητεύειν 8 ἀνεφύοντο δέρμα 9 νιέ ἄνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦ- μα Κύριος ἐλθὲ ἐκ τῶν τεσ- σάρων πνευ- μάτων (τοῦ οὐρανοῦ) ἐλ- θὲ τὸ πνεῦμα 10 ἐπροφήτευσα, καθὼς ζῶης μεγάλῃ σφόδρα σφόδρα 11 ἑαυτοῖς 12 πρὸς αὐτοὺς Ἀδωναὶ λαός μου 13 ὑμᾶς ὑμῶν 14 Κύριος 16 πρὸς προσκειμένους 17 σεαυτῶ αὐταῖς εἰς ἐνικά 18 λέγοντες ἀπαγγελεῖς 19 Ἀδωναὶ τοῦ bis καὶ ἔσονται ἐν ἐν 21 Ἀδωναὶ ὁ Θεός 22 ἐν τοῦ πάντων εἰς βασιλεῖα οὐκέτι 23 ἐν οἷς ἡμάρτο- σαν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς προσοχθίσι- μασιν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβεί- αις αὐτῶν 24 καὶ ποιμὴν εἰς ἔσται πάντων 25 καὶ οἱ υἱοὶ αὐ- τῶν, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕως αἰ- ῶνος ἰδοὺ αὐτῶν ἔσται 26 καὶ 27 εἰς Θεὸν ἔσονται μοι 28 λέγει Κύριος.	XXXVIII. 2 Μοσὶχ 3 Ἀδωναὶ Γῶγ καὶ Μοσὶχ 4 καὶ περιστρέψω σε, καὶ δώσω χαλινὸν εἰς τὰς σιαγόνας σου πέλτας καὶ πε- ρικεφαλαίας πάντες αὐτοὶ ἔχοντες 5 καὶ Ἀνδοί ἐν 6 Θεργαμὰ 7 καὶ οἱ συνηγμένοι 8 ἐτῶν τὴν τοῦ ἐξεληλύθεν ἐκ τῶν ἐθνῶν 10 ὁ Θεός 11 κατοικοῦντας πόλεις, ἐν αἷς αὐταῖς 12 τὴν χεῖρά 13 οἱ αὐτῆς τοῦ προνομεῦ- σαι εἰς προ- νομήν 14 Κύριος ὁ Θεός οὐχὶ ἐξεγερθήσῃ 17 Ἀδωναὶ ὁ Θεός ἄφ' τοῦ ὁ Θεός ἐν ὀργῇ μου 19 τῆς τοῦ 20 τοῦ ραγήσονται 21 μαχαίρας Κύριος XXXIX. 1 Κύριος Μοσὶχ 2 ἀναβιβάσω σε συνάξω τοῦ 3 ἐκ 4 τοῦ 5 Κύριος 6 (σέ) Μαγῶγ κατοικισθήσυν- ται 7 πάντα (Κύριος) ὁ 8 ὁ Θεός 10 Κύριος 11 τὴν θύλασσαν τὸ Γαί 12 τοῦ	13 εἰς ὀνομαστόν ἢ ἡμέρα (ἢ) ἐδοξίσθη 14 πᾶσαν ἀκριβῶς 15 ἔσται πᾶσαν τὸ 17 Κύριος ἀγροῦ 20 Κύριος 23 ἔπεσον 25 ὁ Θεός τὴν 26 πᾶσαν αὐτῶν 27 ἐθνῶν πολλῶν 28 καὶ συνάξω αὐ- τοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ οὐ κατα- λείψω αὐ- αὐτῶν οὐκέτι ἐκεῖ. XL. 1 ἀλωθήναι χείρ Κυρίου ἐπ' ἐμέ ἐκεῖ 2 τοῦ ὄρους ὑψηλοῦ αὐτοῦ 3 ἐν τῇ χειρὶ αὐ- τοῦ 4 ἐώρακας σὺ νιέ ἄνθρωπον, ἴδε ἐν τοῖς ὀφ- θαλμοῖς σου 5 πήχεων passim τὸ 6 Θεὸς ἐξ ἔνθεν, καὶ ἐξ ἔνθεν, καὶ 7 τὸ 8 τὸ bis 9 ἔσωθεν ἴσον τῷ καλάμῳ, καὶ διεμέτρησε τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης καὶ ἐμέτρησεν τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης ὀκτῶ πηχῶν τὸ 10 τὸ καὶ τῷ 12 κατὰ πήχεος ἐνός καὶ πήχεος ἐνός, ὄριον 13 τείχους 14 ἐξήκοντα πῆ- χεος (εἴκοσι πέντε) καὶ τὸ Θεὸς τῆς αὐ- λῆς 15 (τῆς πύλης) τοῦ	16 τὰ 19 εἰσῆγαγέ 21 τὰ Αἰλεοῦ 22 ὁδὸν κλιμακτῆρσιν αὐτὴν 23 τῇ 24 εἰσῆγαγέ [sim Αἰλαμμὼς] ris- τά αὐτά 27 καὶ πήχεις εἴκοσ πέντε 28 τὰ αὐτά 29 τὰ αὐτῆς (30) Καὶ Αἰλαμ- μὼς κύκλω μῆ- κος πέντε καὶ εἴ- κοσι πήχεων, καὶ πλάτος πέντε πῆ- χεων 31 καὶ Αἰλαμῶν 33 αἱ τὰ τὸ 36 αἱ τὰ κύκλω τὸ αὐτῆς 37 κλιμακτῆρες 38 ἐκεῖ πλυνούσι τὴν ὀλοκαύ- τωςιν 39 Ἐν δὲ τῷ Αἰ- λὰμ τῆς πύ- λης δύο τρά- πεζαι ἔνθεν, καὶ δύο τρά- πεζαι ἐνθεν, (ἐκ χρυσοῦ) αὐταῖς τὴν ὀλο- καύτωςιν καὶ 40 θύρας καὶ ὀκτὼ τρά- πεζαι 41 σφάξουσιν 42 καὶ αὐτάς 47 πήχεων 49 πήχεις bis XLI. 1 καὶ πήχεις bis 2 πήχεις bis 3 πήχεις quater 4 θυρωμάτων πῆ- χεις πήχεις πρὸς μέ 5 πήχεις πήχεις τέσσα- ρες 6 τὰ καὶ τοῦ οἴκου 7 οἴκου
---	--	--	---	--

7 μέσων
10 καὶ
τοῦ οἴκου
11 θυρίδες
15 κατωπίσθεν
17 κυκλόθεν
μέτρα,
18 καὶ
καὶ φοίνιξ
19 ὅλος
20 τῆς θύρας
21 ἀναπτυσσόμενα
23 καὶ τῷ ἁγίῳ
δύο θυρώμα-
τα
24 τῇ δευτέρᾳ θύ-
ρᾳ.

XLII.

1 ἐξωτέραν
δεκαπέντε
2 κατὰ πρόσωπον
θύραν
πήχεων
3 ἐστιχισμένα
4 εἰς τὸ ἐσώτερον
ὁδὸν πήχεως
ένος
7 (καὶ)
ὁδὸς
10 τοῦ
11 τῶν
13 αἱ
οἱ
ἐστὶν
14 καὶ
15 κατ'
18 τῆς
19 κατὰ πρόσωπον
20 εἰς
μέτρον
αὐτῆς.

XLIII.

2 τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης
Κυρίου
4 ὁδὸν τὴν
7 ἑώρακας, νιὲ ἀν-
θρώπου
κατασκηνώσει
τοῦ
εἰς
μὴ
ὁ
9 εἰς

10 αὐτὸν
11 διαγράψας
καὶ τὴν ἐτοιμα-
σίαν αὐτοῦ
καὶ τὰς εἰσόδους
αὐτοῦ
12 εἰσὶν οὗτος ὁ
νόμος τοῦ οἴ-
κου
13 τὸ κρίπωμα βά-
θος, πῆχες ἑ-
πὶ πῆχυν
τοῦ κλίους
τὸ ἐν
14 τὸ
πῆχεως
16 πλάτους
17 τετρίγωνον
τὰ
κλιμακτῆρες
18 τὰ
19 καὶ
τοῦ Λευὶ
20 καὶ περιφαντιεῖς
αὐτὸ
22 ἀπὸ
καθὼς
23 σε
τῶν
24 ἐπρίψουσιν
ἅλας
25 τῶν
26 καθαρίσουσιν
τὰς
27 Καὶ συντελέ-
σουσιν τὰς ἡ-
μέρας
Κύριος.

XLIV.

2 τοῦ
5 σου
κατὰ
6 τοῦ
7 τὸν οἶκον
μου, καὶ
8 καὶ οὐκ ἐφυλά-
ξατε τὴν φυ-
λακὴν τῶν ἀ-
γίων μου
10 οἱ ἐπλανήθησαν
τὴν
11 Κύριον
τὰ ὀλοκαυτώ-
ματα καὶ τὰς
θυσίας

12 ἔνεκεν
καὶ λήφονται
τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν
13 προσαγαγεῖν
τὴν
14 Καὶ τάζουσιν
15 τὸν
17 καὶ ἔσω
18 ταῖς ὀσφύσιν
20 μὴ bis
καλύψωσι
22 μὴ
οἴκου
23 καθαρῶν καὶ ἀ-
ναμέσον ἀκα-
θάρτου
25 αὐτοῦ
26 ἐξαριθμήσει
30 καὶ
ἡμῶν.

XLV.

2 εἰς ἀγίασμα
3 δέκα
τὸ ἀγίασμα
4 Ἅγιον
ἐν αὐτοῖς
5 εἰκοσι δέκα χι-
λιάδες εὖρος
ἔσται
6 καὶ
7 τὰ
9 ὁ
καὶ bis
ὁ
11 ἡ
τὸ μέτρον
12 οἱ bis
δέκα
13 τοῦ
γομῶρ
14 τῶν
15 ἐν
δέκα
σωτήριον, τοῦ
ἐξιλάσασθαι
ὁ
17 ἔσονται
18 ὁ
19 τοῦ μόσχου
20 ἁγνοούντος, καὶ
ἀπὸ νηπίου
21 μηνὶ
22 ὑπὲρ
24 πέμμα

25 ἡμέρα.
XLVI.
1 ὁ
δὲ
ἀνοιθήσεται
2 ἔσθθεν
3 τοῦ
4 ὀλοκαύτωμα
5 τῆς
6 νύον βουκολίου
9 ἔσται
10 μετ' αὐτῶν
12 ἀνοίξει
ποιήσει
13 πρῶτῃ
14 τοῦ
αἰώνιον
15 πρῶτῃ
16 Ἀδωναὶ
τοῦ
αὐτῶν αὐτὴν ἐν
17 ἐκ τῆς κληρονο-
μίας αὐτοῦ
18 αὐτοῦ
αὐτῶν ἀπὸ τῆς
κληρονομίας
ἀπὸ
ιότου
20 τῆς bis
21 αὐλῇ
22 κλίτῃ.

XLVII.

1 τοῦ οἴκου
4 μέτρῳ
ἐν τῷ μέτρῳ
5 χειμαρρῶν
τὸ ὕδωρ, ὕδωρ
ροίζος
6 εἰ
ἀνήγαγέ
9 ἐπέλθῃ
10 Ἐνγαδδεῖν
αὐτὴν
ὡς οἱ ἰχθύες τῆς
θαλάσσης τῆς
μεγάλης, οἱ
ἰχθύες αὐτῆς
12 ἀναβήσκει
διότι
ἡ
13 ὁ
14 αὐτὴν
15 τῆς
16 τῶν

16 Ἡμῶν, καὶ ἀνα-
μέσον τῶν ὀ-
ρίων Δαμασ-
κού, Εὐνὴν
καὶ τοῦ Εὐ-
νάν
17 κατὰ βορρᾶν,
καὶ τὸ ὄριον
λίμαθ τὸ ὀ-
ριον βορρᾶ
18 Ἰβρανιτίδος
19 Καδὴς
20 διορίζει
21 καὶ
22 Καὶ
ἔσται
κύκλω
ἡμῶν
23 ὁ

XLVIII.

1 Λιβάν
3 Ἀσὴρ
4 τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς
8 ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν
9 ἀπαρχὴ
καὶ
10 πλάτος
καὶ πρὸς ἀνα-
τολὰς πλά-
τος δέκα χι-
λιάδες
μήκος
11 τῶν
12 τῶν ἁγίων
16 καὶ
21 κατὰ πρόσω-
πον ἐπὶ εἰκο-
σι καὶ πέντε
ἐπὶ πρόσωπον
καὶ
22 ἀπὸ τῆς κατασ-
χέσεως τῆς
Λευιτῶν, καὶ
23 τῶν
28 καὶ
κληρονομία
29 ὁ
31 τῶν
αἱ
34 καὶ
Ἀσὴρ
35 Κύριος ἐκεῖ.

Δ Α Ν Ι Η Δ.

ΚΕΦ. Ι.

"Ορασις β'.
2 οἶκον
3 Πορθεμμεῖν
8 ἐπὶ
9 εἰς
11 Ἀμελσαρ
καὶ ter.
12 τῆς γῆς
φαγομέθα

ΙΙ.

12 πίομεθα
13 ἐσθίνωντων
παιδαρίων
15 ἐσθίνοντα
16 Ἀμεροάρ
17 Καὶ τοῖς τέσ-
σασιν παι-
δαρίοις τού-
τοις (καὶ.)
"Ορασις β'

"Ορασις γ'.
1 Ναβαρχοδονό-
σορ
ἐν νηπιόσθῃ
2 ἡλθον
5 καὶ εἶπε
οὖν
αὐτοῦ
6 δωρεάν
91

7 οἱ Χαλδαῖοι ἐκ
δευτέρου
αὐτοῦ
9 ἀπαγγεῖλητέ
ἐμοῦ
10 πάλιν
δυνήσεται τὸ
ῥῆμα τοῦ βα-
σιλέως γνω-
ρίσει

10 τοιοῦτο
11 ἡ
13 ἀπεκτείνοντο
14 ἀνελεῖν
15 καὶ ἐπνυθάνετο
αὐτοῦ, λέγων
αὐτὴν
τὸ ῥῆμα Ἀριὺ
16 εἰσηλθε
καὶ ἤξιωσεν ἀπὸ

του βασιλέ- ως	IV.	22 ἐνώπιον	λογισμοί μου	17 εἵνεκεν
6 ἀπαγγείλη	"Ορασις ε'.	23 τῇ	28 ἐπ' ἐμοί	18 καὶ
9 ἠυλόγησε	1 ἐπὶ τοῦ θρόνου	25 ἡ	συνετήρησα.	Ἱερουσαλὴμ
0 καὶ ἡ ἰσχύς	μου	29 τοῦ	"Ορασις η'.	ἡμεῖς
3 νῦν	4 καὶ οἱ	αὐτοῦ	VIII.	19 Κύριε ἄκουσον
8 ὁ	5 οὐ	"Ορασις ζ'.	"Ορασις θ'.	Κύριε ἰλάσθητι
9 Σὺ	8 ἐκείνου	"Ορασις ζ'.	1 (ἐγὼ Δανιὴλ)	Κύριε πρόσχες
ἐθεώρεις	10 ἐγγήγορος	30 ἀνηρήθη.	2 καὶ ἴδον ἐν ὁ- ράματι,	καὶ ποιήσον,
2 Ἡ	16 καὶ ἀπεκρίθη ὁ	VI.	3 καὶ τὰ κέρατα	(καὶ)
1 οὐ	βασιλεὺς, καὶ	1 πᾶση	4 καὶ λίβα	Κύριε
3 τοῦ	εἶπεν· Βαλ- τάσαρ, τὸ ἐ- νώπιον καὶ ἡ	2 ὦν	4 καὶ λίβα	20 μου bis
9 ἥτις ἐστὶν ὁ ἄρ- γυρος	σύγκρισις μὴ κατασπευσά- τω σε'	3 ἦν	5 ὁ	τοῦ Θεοῦ μου
1 κεραμίου	24 σου	7 στάσιν βασιλι- κῇν	θεωρητὸν ἀνα- μέσον	21 μου
2 δέ	28 σου	10 αἰτήσεται	6 ἐστῶτος	καὶ προσενχο- μένον
1 δέ	29 οὐ	10 ἐαυτοῦ	7 ἐξηγγιώθη	24 Ἰσραὴλ
6 καὶ	30 τὸν βασιλέα	12 αἰτήσεται	8 ἐρίψεν	σου
7 τῶν κυρίων, καὶ	οὐ	13 περὶ τοῦ ὀρις- μοῦ οὐ ἔτα- ξας	8 κέρατα	συντελέσαι
8 βασιλεὺς	31 ἦνῃσα	17 αἰτεῖται	9 καὶ πρὸς ἀνα- τολήν	(δρασιν)
πολλά καὶ	"Ορασις ε'.	17 ἦνεγκεν	11 ἐράχθη, καὶ ἐ- γενήθη	25 περιτείχος
καὶ.	V.	18 ἐπέθηκεν	12 ἐρίφη	26 καὶ
III.	"Ορασις δ'.	18 εἰσπνέχθη	13 κατευδόθη	27 καταπαύσει θυ- σιαστήριον
2 ἡς ἔστησεν Να- βουχοδοноσωρ	1 ἀνδράσι	20 τῷ Δανιὴλ	14 Φελμῶνι	καὶ θυσίαν,
3 καὶ συνήχθησαν	3 καὶ παρίκοιτοι	ἡδυνάσθη	17 τριακόσια	καὶ ἕως πε- ρυγίου ἀπὸ
ἡς ἔστησεν Να- βουχοδοноσωρ	αὐτοῦ, καὶ αἱ	22 κατεναντίον	17 ἐχόμενα	καὶ ἕως συν- τελείας καὶ
4 ἔθνη	παλλακαὶ αὐ- τοῦ	21 ἡγάγον	18 ἐθαμβήθη καὶ	σπουδῆς τά- ξει ἐπὶ ἀφα- νισμού, καὶ
5 τῆς bis	4 τοὺς	26 τοῦ.	19 μου	δυναμώσει δι- αθήκην πολ- λοῖς ἐβδομά- μια, καὶ ἐν τῷ
καὶ συμφωνίας	καὶ τὸν Θεὸν	"Ορασις ζ'.	21 Καὶ	ἡμίσει τῆς ἐβ- δομάδος
7 καὶ συμφωνίας	τοῦ αἰῶνος	VII.	22 ὑποκάτω τέσ- σαρα κέρατα	ἔσται.
9 καὶ ὑπολαβόν- τες εἶπον Να- βουχοδοноσωρ	οὐκ ἠυλόγη- σαντο, ἔχον- τα ἐξουσίαν	"Ορασις η'.	23 ἐσχάτω	"Ορασις ι'.
0 τε	τοῦ πνεύμα- τος αὐτῶν	2 ἐν ὁράματι τῆς νυκτός	24 καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ	X.
καὶ συμφωνίας	7 ἐὰν	4 ἔχουσα πτερὰ	25 ὁ	"Ορασις ια'.
2 οὖν	αὐτῆς	5 τρία πλεῦρα	26 πρωϊνῆς	4 καὶ
ἀνδρες ἐκείνοι	(ἐσται)	7 (παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἐμ- προσθεν αὐ- τοῦ, καὶ κέ- ρατα δέκα αὐ- τῶ)	ἀληθῆς.	6 ὥς
καὶ	9 πολὺ	μεγάλοι	"Ορασις θ'.	9 φωνὴν ῥημάτων
4 καὶ	10 κατέναντι τῶν	8 ἐξερίζωθη	IX.	10 καὶ ταρσοὺς χει- ρῶν μου
5 ὁ	λόγων τοῦ βα- σιλέως, καὶ	9 ὥσει χιών λευ- κὸν	"Ορασις ι'.	12 τοῦ
7 ὁ	τῶν μεγιστά- νων αὐτοῦ	10 ἐκπορευόμενος	1 ἐπὶ	13 καὶ
8 τῇ χρυσῇ	καὶ ἀπεκρίθη ἡ	11 τὸ θηρίον ἐκει- νὸ ἀνηρήθη	2 ἐν ἔτει ἐνὶ τῆς βασιλείας αὐ- τοῦ	17 τῶν
9 ὁ βασιλεὺς	βασιλίσσα	13 ἦν	3 τοῦ οὐρανοῦ	πρωῆς
1 καὶ ἐνδύμασιν	τοὺς αἰῶνας	καὶ ἐνώπιον αὐ- τοῦ προσήγα- γον αὐτόν	καὶ σποδῶ	20 μοι
2 καὶ τοὺς ἀνδρας	11 ἅγιον	17 τὰ μεγάλα	4 προσμυξάμην	ἔξεπορευόμην
ἐκείνους τοὺς	ὁ πατήρ σου ὁ	19 διάφορον	5 ἠνομήσαμεν, ἡ- σέβησαμεν, ἠδικήσαμεν	21 ὑπὲρ (ἡμῖν.)
βάλλοντας	βασιλεὺς	21 ἴσχυε	7 κατοκοῦσιν	XI.
Σεδράκ, Μι- σάκ, Ἀβδε- ναγὰ, ἀπέκ- τεινεν ἡ φλόξ	15 ἐμοῦ	22 τῶν	σε, Κύριε	4 δοθήσεται
τοῦ πυρός	αὐτῆς	25 (καὶ καιροῦ)	8 οἱ	5 ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν εἰς τῶν ἀρχόντων αὐ- τοῦ
3 τοῦ πυρός	16 σὺ	26 καθίσει	9 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ	κυριείας πολ- λῆς ἐπ' ἐξου- σίας αὐτοῦ
6 ἔβω	συγκρίνειν	27 (καὶ)	ἀπὸ Κυρίου	6 ἀποσυμμιγῇ- σονται
7 καὶ προσεκύνη- σεν ὁ βασι- λεὺς ἐνώπιον	ταύτην	28 ἐπὶ πολὺ οἱ δια-	14 ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐ- πὶ τὴν κακί- αν	ἡ
αὐτῶν τῷ Κυ- ρίῳ	τον τράχηλόν	οἱ	16 πᾶση	
0 ἐπὶ τὰ ἔργα	17 Τότε ἀπεκρίθη	20 προτέρων τρία,	Κυρίε ὁ Θεὸς	
ὄντων.	Δανιὴλ, καὶ	κέρας ἐκείνο	ἡμῶν, εἰσα- κουσον	
"Ορασις δ'.	εἶπεν	21 ἴσχυε		
	σὺν	22 τῶν		
	ὑπερφηανεύεσ- θαι	25 (καὶ καιροῦ)		
	αὐτοῦ	26 καθίσει		
	21 ἐὰν	27 (καὶ)		
		28 ἐπὶ πολὺ οἱ δια-		

7 καὶ ἐπὶ	22 (καὶ)	σιλεὺς	45 καὶ (θρουσ.)	νου, καὶ
8 καταστρέψει	24 οἱ	36 καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν		10 ἀνομήσουσιν
10 δυνάμεων εἰσελεύσεται καθιέται	25 καὶ	37 ἐπ' ἐπιθυμίαν πάντα	XII.	11 ἀφ' οὗ ἀναστῇ ἡ θυσία δια-
12 ὑπερυψωθήσε-	29 ὡς	38 (οὐ) χρυσίῳ	1 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὁ εὐρεθεὶς	παντός, καὶ
15 ὁ [ται οὐ]	30 (οἱ) (καὶ)	40 τῷ καιρῷ εἰσελεύσεται	2 ἐγεγρήσονται	ἐτοιμασθῇ δο-
16 συντελεσθήσε-	31 Καὶ βραχίονες	42 αὐτοῦ	3 ἐκλείψουσιν	λυγμὰ τῆς
17 τοῦ	33 λαοῦ μου	43 χρυσοῦ	6 Βαδδὶμ	12 ὑπομείνας
18 ὁ	36 ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ὁ βα-	44 καὶ τοῦ ἀναθεματίσαι	7 καὶ καιροὺς εἰς συντελέσαι λαοῦ ἡγιασμέ-	13 δεῦρον εἰσὶν καὶ ἀναπαύσῃ. Ὅρασις ια'.
		45 Σαβεῖν		

Ο Σ Η Ε.

ΚΕΦ. I.	ἐλεημένην.	6 ῥήμασι	5 ἡμέρα	12 κληθήσεται.
1 τοῦ	III.	7 καὶ οὐ	ἡμέραις	
2 πρὸς	1 ἀποβλέπουσιν σταφίδων	10 Κυρίου	7 σου	XII.
5 τῇ	2 αὐτὴν	12 Ἰουδα.	9 καὶ	2 τὸν τοῦ ἀναποδώσει
6 τοῦ	3 ἐτέρῳ	VII.	10 εἶδον πατέρας αὐτῶν	3 τὸν
7 οὕτε ἐν ἄρμα-	5 τὸν θεὸν Κύριον ἐσχάτου.	2 συνάδοντες	14 δὸς αὐτοῖς	1 Γαλγάλοις
10 (ἐκεῖ)	IV.	4 καταπαύσει	15 εἰς	12 ἐν
11 οἱ αὐτοῖς.	1 διότι	5 αἱ ἡμῶν	17 ὡς.	14 ἐν.
II.	5 καὶ	6 ἐγενήθη πῦρ	X.	XIII.
3 ὡς	6 (νυκτὶ) νόμου	7 πυρὸς καιομέ-	1 αὐτοῦ	2 ἔτι
5 εἶπε γὰρ καὶ αὐτῆς	7 θήσω	νου αἱ καρ-	καὶ	ἑαυτῶν
8 δέδωκα	12 συμβουλαῖς	διαί αὐτῶν	5 ὁ ἐπ'	3 ὥσπερ ἀκρίδων
10 ἐναντίον οὐδεὶς	14 διότι καὶ οὐ	κατέφαγε πῦρ	7 τὸν πρόσωπον	8 φάγονται
11 τὰς	16 Ὅτι.	ἐπείσον	10 Ἦθε	13 ἵξουσιν αὐτῷ
16 ἐκείνη τῇ ἡμέ-	V.	ὁ ἐπικαλοῦμε-	11 καὶ	14 οὐ τικτούσης
ρα, καλέσει με Ὁ ἄνθρωπος, λέγει Κύριος	3 ἄπεισιν	νος ἐν αὐτοῖς	12 ἑαυτοῖς	14 αὐτοὺς
οὐκέτι	5 καίγε	ἐμέ	13 ἄρμασι	15 ἀνεμον καύσω-
17 ἔτι	6 ἐξέκλινεν	8 συνανεμίγνυτο	14 Ἱεροβαάλ.	να ἐκ τῆς ἐρη-
18 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθή-	7 καὶ	9 ἐπέγνω αὐτῶν	XI.	μον Κύριος ἐπ' αὐτὸν οὗτος.
κην	12 ἀρίστην	13 δῆλαιοί	1 τοῦ διότι ἡγάπηκα	XIV.
μετὰ αὐτοὺς	13 αὐτὸς	16 οὐθεν.	2 μετεκαλέσατο	2 λήβετε
21 ὁ οὐρανὸς	15 ἐπιζητήσουσι	VIII.	4 ἐγὼ	4 διότι ἀποστρέ-
23 ἐλεήσω τὴν οὐκ	VI.	3 εἰς	6 ῥομφαία	ψω
	3 ἀναστησόμεθα	4 ἡδύναντο ἔσθοντες	7 ὁ δὲ	5 Καὶ
	4 τῇ	IX.	8 διαθῶ	8 τὸ
			11 καὶ	9 ἐγὼ.
			12 ἀσβεβία	

Ι Ω Η Λ.

ΚΕΦ. I.	20 ἀνέβλεψε.	9 τὰς οἰκίας	27 οὐκέτι πᾶς	5 μου
2 δὴ	II.	10 τὰ	29 Καίγε	6 ἀπέδοτε
5 ἐξήρται τοῦ	1 ἡ τοῦ	11 τοῦ καὶ	30 τῷ.	10 ἐγκόψατε
11 οἱ	τῷ (ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου)	16 τὸν ἐξεληθάτω		12 ἐγειρέσθωσαν καὶ
13 εἰσέλθατε	2 αὐτοῦ	17 Κύριος	III.	13 ὑπερεκχεῖται
14 Κυρίου	3 ὁπισθεν	24 ἐμπλήσθησονται	1 Διότι	14 διότι ἐγγὺς ἡ
16 ὅτι ἡμῶν	8 συντελέσουσι	25 ἐφ'	4 καὶ ἐμοὶ ὀδῶς; Καὶ	15 τὸ ἀνακράζεται
18 ἠφανίσθη			5 καὶ	16 ἐκδικήσω.

A M Ω Σ.

<p>ΚΕΦ. I.</p> <p>1 καὶ 4 ἐξαποστελῶ 5 αἰχμαλωτισθή- σεται 11 ἕκαστος μητρὰν 12 θαιμὴν 13 αὐτοὺς, αὐτῶν 14 τὰ ῥαββὰ ἡμέρα. II. 3 τοὺς 4 ἐνεκεν 7 τῶν πατούντων βεβηλώσωσι 15 οὐδέ.</p>	<p>IV.</p> <p>2 ὅτι 3 γυνή ῤεμμὰν ὁ Θεός 4 ἠνομήσατε 5 ἀπαγγείλατε ὁ Θεός 7 ἐπ' αὐτήν 8 πόλεις οὐδ' ὥς ἐπεσ- τρέψατε 9 μυρώσει καὶ συκῶνας κάμμη 10 ὑμῶν μου 13 ὕψη.</p>	<p>11 κατεκονδυλίζε- τε πτωχὸν ξυστοὺς καὶ 13 πονηρὸς 14 τὸ 15 τὸ πονηρὸν τὸ καλόν 17 διελεύσομαι 19 ὅταν ἐ- ύγη ἀπερείση 22 καὶ τὰ αὐτὰ σωτηρίου 25 ἐν τῇ ἐρήμῳ οἱ- κὸς Ἰσραὴλ τεσσαράκον- τα ἔτη, λέ- γει Κύριος.</p>	<p>παραβιωταὶ 12 ῥήγμασιν 13 ὑμεῖς 15 ἐπεγεῖρω τοῦ ἕως. VII. 4 ὁ Θεός 5 Κύριε 7 ἀνὴρ 8 εἰς μέσον προσθήσω 9 ἐξερημωθήσου- ται 10 ἅπαντας 12 σοὶ 13 οὐκέτι μὴ προσ- θῇς 15 τὸν.</p>	<p>7 καθ' ἐπιλήσεται 9 ἐκείνη τῇ ἡμέ- ρα ὁ Θεός, καὶ 11 ἄρτου 12 σαλευθήσεται 14 Κύριος. IX. 1 διαφεύξῃ οὐδέ 2 καταρυγῶσιν 3 ἐγκρυβῶσιν 6 ὁ Θεός ὁ 9 ἰδοὺ λικμῶ τοῦ 10 οὐ 12 ἂν με ὁ Θεός 13 ἀλοητὸς 14 καταφυτεύσου- σιν 15 αὐτῶν ὁ.</p>
<p>III.</p> <p>1 ἡμᾶς 7 αὐτοῦ 9 Ἀπαγγείλατε τὴν 12 Δαμασκῷ Ἰε- ρεῖς 14 ἐκδικήσω.</p>	<p>V.</p> <p>1 προσθῇ 2 αὐτῆς 3 διότι 7 Κύριος (ὁ Θεός) 8 προσάψου ὁ Θεός ὁ παν- τοκράτωρ</p>	<p>VI.</p> <p>1 αὐτοῖς 2 Αἰμαθραββὰ 5 ἐπικροτοῦντες ἑστῶτα 8 ὅτι 10 αὐτῶν, καὶ οἱ</p>	<p>VIII.</p> <p>2 ὁρᾷς οὐκέτι μὴ προσ- θῶ 3 ἐπὶ ῥῖψιν 5 οἱ 6 ταπεινὸν</p>	

Ο Β Δ Ι Ο Υ.

<p>ΑΒΔΕΙΟΥ.</p> <p>ΚΕΦ. I.</p> <p>1 Ἀβδιού 3 τῇ 5 εἰ</p>	<p>5 ὑπελείποντο 7 σου σοι ἐν 10 (καὶ)</p>	<p>11 ἡμέρα ταῖς 12 μεγαλορημονή- σης 13 πόνου</p>	<p>13 μὴδὲ 14 στής τοῦ 15 ἡ τοῦ</p>	<p>17 ἡ 18 πυρφόρος ἐν 20 τῇ Σεφραβά καί.</p>
--	--	--	---	---

Ι Ω Ν Α Σ.

<p>ΚΕΦ. I.</p> <p>2 πορεύου τὴν 3 ἀπὸ εἰς θαρσεῖς μετ' αὐτῶν δ εἴπω εἰπαν δὴ τίνος ἐνεκεν ἡ κακία αὐτῇ</p>	<p>ἔστιν ἐν ἡμῖν 10 εἰπαν 13 ἐδύνατο 14 ὅτι 15 ἐνέβαλον ἐαυτῆς. II. 3 (ὡδὴ) 7 ἐκφθορᾶς ἡ ζωὴ 8 τὴν ψυχὴν μου</p>	<p>ἂπ' ἐμοῦ 10 (εἰς) σωτήριόν (μου). III. 2 καὶ 3 καθὼς 4 εἰσπορεύεσθαι οδοῦ 7 γενέσθωσαν μη- θὲν</p>	<p>8 αὐτοῦ. IV. 2 προσήγατο ὡ δὴ οὐς ἐλάλησα 5 ἐκεῖ σκηνὴν ἐαν- τῶ ἐν σκιᾷ ἀφίδῃ 6 κολοκύντη</p>	<p>7 Κύριος κολοκύνταν 8 Κύριος τὸ 9 Κύριος 10 κολοκύντης αὐτῆς οὐκ ὑπὸ νύκτα ἐγε- νήθη 11 οὐδέ.</p>
--	--	---	--	--

Μ Ι Χ Α Ι Α Σ.

<p>ΚΕΦ. I.</p> <p>ὡς οὐχὶ καὶ οἱ ἐν Ἀκειμ</p>	<p>10 ὑμῶν 13 αἱ 14 δώσεις ἐγένετο 15 ἀγάγῃ σοι.</p>	<p>II. 1 τὰς 4 κωλύσων ἡμῶν 6 οὐ</p>	<p>7 Εἰ 8 ἀντικατεστη ἐλπίδα 9 (διὰ τοῦτο) 10 ἡ</p>	<p>12 αὐτῶν. III. 2 οἱ 3 ὕστᾳ</p>
---	--	--	---	---

ΜΙΧΑΕΛ, CAP. IV. AD SOPHONIA.

8 ἐπ' αὐτὸν εἰρή- νην	6 ἀποσπένχνη 7 ἰσχυρόν καὶ	5 ἡ ὅταν Ἀσσύριος	10 ἀνομίας ἀδικία	12 ζωίας τοῦ ἡμέρας ὕδατος καὶ θορύβου
11 τὰ.	9 σε	8 τοῦ	11 Καὶ	13 μετὰ τῶν κα- τοικούντων
IV.	11 ἐπισυνήχθη οἱ	10 σου	12 ἐνέπλησαν;	14 (φυλὴν σου)
1 τοῦ	12 Καὶ αὐτοὶ	12 ἐξαρῶ πάντα	13 καὶ ἐπὶ	16 χεῖρα καὶ ἀποκωφωθήσου- ται
2 πρὸς αὐτὸ τοῦ	13 Ἀνάστα λεπτυνεῖς.	15 μου.	14 σκοτάσει	17 ὄφες
3 ἐλέγξει	V.	VI.	16 βουλαις.	18 ἀδικίας
γῆν	1 Ἐφραὶμ	1 λόγον Κυρίου ἃ	VII.	19 αὐτὸς καὶ ἀπορρίψει
τὰς ξιβύνας	2 τοῦ	οἱ	1 ἐγγερόμην	20 ἔλεος.
οὐ μὴ ἄρῃ	2 τοῦ	οἱ	2 εὐλαβῆς	
οὐ μὴ μάθωσιν	ἡγούμενος	5 δικαιοσύνη	6 καὶ bis	
ἔτι	ἐν τῇ Ἰσραὴλ	7 ὁ	οἱ ἄνδρες	
6 συνάξω τὴν συν- τετριμμένην,	αἱ	8 χεῖμάρρων	8 ὁ	
λέγει Κύριος	4 τοῦ bis	8 ἔλεος	10 πρὸς μέ.	
		9 τοὺς	11 ἀνώσεται	

Ν Α Ο Υ Μ.

ΚΕΦ. I.	14 σου	8 τείχη	III.	9 σου
3 ἀβωῶν	15 προσθῶσιν.	9 ὑπέρ	4 φυλὰς	11 γε
10 αὐτῶν χερσῶ- θήσονται	II.	11 (ἐν)	5 ἀσχημοσύνην	12 καὶ
11 ποιήσει	1 σε	οὐ	6 ἐπιρίψω	13 καὶ
13 σου	5 ταῖς πορείαις	σκύμνος	7 παρακλήσεις	14 συμπάγει
14 ὑπέρ	6 διέπεσαν	13 ὁ	8 περὶς	17 πάγου (οὐαί)
καὶ	7 ταῖς	καὶ οὐκέτι οὐ	9 ἡ	19 ἀκούσαντες χεῖρα.
	8 ἦν	μὴ ἀκουσθῇ.	ἔσται	

Α Μ Β Α Κ Ο Υ Μ.

ΚΕΦ. I.	16 τῷ ἀμφιβλή- στρῳ αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῇ σαγήνῃ.	8 σὺ σε	5 ἐν πεδίοις	13 Ἐβαλας (σου) εἰς τέλος
3 ἐπὶ	II.	14 σύμπασα πολύ	6 ἐτάκη	15 ἐπεβίβασας ὕδατα πολλὰ
4 ὁ	2 Κύριος πρὸς μέ	16 καὶ διασαλεύ- θητι	Καὶ	16 μου
5 ὡμῶν	ἐπὶ	17 ἀσέβειαν.	7 Διάψαλμα	17 γενήματα Ἐξέλειπον (ἐξελίσεως αὐ- τῶν)
6 Ὅτι	3 Ὅτι	III.	8 Μὴ	18 ἐπὶ.
ἐφ' ὑμᾶς	4 (μου)	2 Κύριε	9 ἐντενεῖς τὸ τὰ	
τοὺς μαχητὰς	5 ὁ	4 ὑπάρχει αὐτῷ	Ποταμοῦ	
9 ἐπ'	6 αὐτῷ		10 (αὐτοῦ)	
12 μου			12 (σου)	
αὐτὸν			13 τοὺς Χριστοὺς	
13 σου				
οὐ δυνήσῃ· εἰς τί				

Σ Ο Φ Ο Ν Ι Α Σ.

ΚΕΦ. I.	10 ἐν ἐκείνῃ τῇ	4 ἔσται	III.	8 θυμοῦ μου· ὁ ἐν πυρὶ τοῦ
3 ἐκλείπτωσαν	ἡμέρα	5 πρὸς	1 παραπορευόμε- νος	12 ὑπολείψομαι
6 ζητήσαντας	12 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-	7 ἀπέστρεψε	4 οἱ	13 οὐδὲ μὴ
7 ἡ	μέρα	9 οἱ	5 τοῖ	15 καὶ
ἠτοίμασε	οὐδ' οὐ	τοῦ	6 διὰ	17 σοὶ
ἠγάσσε	14 ἡ.	10 τὸν	7 ἐδίκησα	19 ἐνεκά
9 ἐπὶ πάντα τοῦ	II.	11 Ἐπιφανὴς ἔσ- ται.	διέφθαρται	20 εἰσδέξομαι.
ἀνομίας	3 ἀποκρίνεσθε	98	8 διότι	

ΑΓΓΑΙΟΣ.

ΚΕΦ. I.	8 καὶ	γος μου ὃν	16 ἐπὶ	ψωπᾶσαν τὴν
δὴ	9 ἐγένοντο	διεθέμην ὑ-	ἐπάνω	δύναμιν αὐ-
τὸν	12 ὁ	μὴν ἐξελεθόν-	19 Τάξατε	τῶν, καὶ κα-
ἦκει	14 τὰ.	των ὑμῶν ἐκ	ἐθεμελιώθη	ταβαλῶ τὰ
οὗτος		τῆς Αἰγύπτου	20 ἔτι	ὅρια αὐτῶν,
τάς	II.	8 πληρώσω	(καὶ ἐπάνω)	καὶ ἐνισχύσω
(Διότι τάδε λέ-	2 τῷ ἐβδόμῳ μη-	11 μὴνι τῷ ἐνάτῳ	αὐτά	τοὺς ἐκλεκ-
γει Κύριος	3 τὸν	14 μεμιαμμένους ἢ	23 ἐξολεθρεύσω	τοὺς μου)
παντοκράτωρ)	6 (5) καὶ ὁ λό-	15 ἐλέγχοντας	(καὶ καταστρέ-	24 οὐ.
ἐπὶ				

ZACHARIAΣ.

ΚΕΦ. I.	14 τῷ.	VIII.	τοῦ τὸ τόξον	14 αἱ.
παντοκράτωρ		3 καὶ	ἐν θυμῷ ἐξ	
οἱ	V.	6 διότι	αὐτοῦ ἐξελεύ-	XIII.
εἰς	2 μῆκος	7 ἐμοῦ	σεται πᾶς ὁ	1 ἐν
(δύο)	3 ἕως θανάτου	8 μοι	ἐλαύνων ἐν	3 ἐν τῷ προφη-
ἐξαπέσταλκε	7 μολίσου	10 ὑπάρχει	τῷ αὐτῷ	τεύειν αὐτόν
τοῦ	8 μολίσου	13 ὁ	5 παντοκράτωρ	6 τοῦ ἀγαπητοῦ
εἶπαν· περιω-	9 ὡς πτέρυγας.	16 κρίνατε	7 ὄψεται καὶ εὐ-	7 τὸν ποιμένα
δέυκαμεν		19 εἰς	φρανθήσεται	πάταξον τὸν
ἐλεήσεις	VI.	22 τοῦ	9 καὶ	ποιμένα, καὶ
τῷ	6 οἱ	ἐξιλάσκεισθαι.	ξηρανθήσον-	διασκορπισ-
παντοκράτωρ	7 καὶ		ται.	θήσονται τα
(Κύριος)	13 ὁ	IX.		πρόβατα τῆς
ἔτι	14 αὐτόν	1 θυσίας	XI.	ποιμνης.
(πρὸς μέ')	15 ἐπιγνώσεσθε.	3 ἐαυτῇ	6 παντοκράτωρ	XIV.
Ἰουδαν		4 αὐτῇ	ἐξελοῦμαι	1 τοῦ
εἰσηλθόν	VII.	5 τῆς ἐλπίδος	12 στήσαντες	4 τὸ ἡμῖν αὐ-
II.	1 τῇ	9 σου	13 αὐτὸ	τοῦ πρὸς
ἀπάντησιν αὐ-	καὶ εἰκῶδι	10 ἐξολεθρευθήσε-	14 διαθήκη μου	5 ἐμφραχθήσε-
τοῦ	2 Ἀρβεσεσέρ	ται	τοῦ	ται
τῶν	3 εἰ	δι' ἐκβολαῖς	15 ποιμένος ἀπεί-	Ἀσαήλ
φησὶ	τὸ ἀγίασμα ἐν	11 τοὺς	ρου ποιμενι-	σεισμοῦ
δουλεύσασιν	τῷ μηνι τῷ	13 εἰς	κί	6 ψυχος
διότι	πέμπτῳ	15 αὐτῶν	16 διεσκορπισμέ-	7 μιά ἡμέρα
ἀπέσταλκέ	ἐποίησα	τὸ αἷμα αὐτῶν	νον	10 Γαβεῆ
(καὶ)	4 μέ	ὡς φιάλας	17 καὶ οἱ.	καὶ
τὴν γῆν	5 εἰπέ	16 τῆς	XII.	11 οὐκ ἔσται ἀνά-
διότι.	κάντα	17 παρ'.	2 (καὶ)	θεμα ἔτι
III.	6 καὶ πίητε, οὐχ		9 τοῦ	12 αὐτῶν
ἀπὸ σοῦ	ὑμεῖς ἐσθίετε	X.	ἐπερχόμενα	17 ἐκεῖ
φυλάσση	καὶ ὑμεῖς πί-	1 ὑετὸν παρὰ Κυ-	10 ἀγαπητόν	18 ἐάν
φυλάξης καίγε	νετε	ρίου	12 φυλὴ καθ' ἑαυ-	ἐκεῖ
καὶ	7 εἰσὶν	2 ὅτι	τῶν καθ' ἑαυ-	19 ὅσα ἐάν
σου.	αὐτῆς	3 ἐπισκέπτεται	ταῖς	τοῦ
IV.	9 κρίνατε	4 Καὶ ἐξ αὐτοῦ	αἱ	20 οἱ
ἡ	12 εἰσακοῦσαι	ἐπέβλεψε, καὶ	αἱ ὑ-	21 ἅγιον
χαρήσονται	13 αὐτοῦ	ἐξ αὐτοῦ ἔτα-	πολελειμμέ-	οὐκέτι.
Κυρίου	αὐτῶν.	ξε, καὶ ἐξ αὐ-	να	

Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ.

ΚΕΦ. I.	II.			
4 ἡρημωμένας	2 ὑπακούσητε	15 οὐκ ἄλλος	καὶ ὥσπερ τὸ	γίαν μου
6 αὐτοῦ	4 Κύριος	αὐτῷ	χρυσίου	11 διαφθερῶ
ὑμῶν	5 τοῦ	16 ὁ παντοκράτωρ	6 ἀπέσχεσθε	16 Τότε ἐλάλη
7 βρώματα ἐξου-	8 καὶ	Θεός	7 Ἐπιστράφητε	σαν
δενωμένα	10 Οὐχὶ Θεὸς εἶς	ἐνδύματά	8 Εἰ	18 ἀδίκου
11 ἐπὶ	ἐκτίσεν ἡμᾶς;	17 παροξύνοντες	εἶπατε	τῷ.
12 ἐξουθενούνται	οὐχὶ πατὴρ	III.	10 ἔθνος	IV.
13 ἐξεφυσήσατε	εἰς πάντων ἡ-	1 ἐγὼ	ἐν τῷ οἴκῳ αὐ-	1 Κυρίου
τὰ	μῶν	αὐτοῦ	τοῦ ἔσται ἡ	3 ἡμῶν
14 αὐτῷ	12 προσαγαγόντων	2 καὶ	διαρπαγῇ αὐ-	5 ἀποστέλλω,
καὶ.	13 εἰ	3 Καὶ	τοῦ	τὴν
	14 ἕνεκα	ὡς τὸ ἀργύριον	ὑμῖν τὴν εὐλο-	

ΕΣΘΗΡ.

Συμβάλλουσα αὕτη ἡ ἔκδοσις ἡμῶν τὸ Ἑβραϊκὸν κείμενον καὶ τὰς εἰς ἑτέρας γλῶσσας μεταφράσεις ᾗσθημεν ἔδῳ μεταφερετέα εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα μόνον ἐνρισκόμενα.

Κεφ. α'. I. (A)

(1) "ΕΤΟΥΣ δευτέρῳ βασιλεύοντος Ἀρταξέρξῃ
" τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ τοῦ Νισάν,
" ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαίρου, τοῦ
" Σεμείου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν,
" ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ
" πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπευὴν ἐν τῇ
" αὐλῇ τοῦ βασιλέως. (2) Ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμα-
" λωσίας, ἧς ἤχμαλῶτευσεν Ναβουχοδονόσορ
" βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλὴμ, με-
" τὰ Ἰερωνίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.
" Καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον" καὶ ἰδοὺ φω-
" ναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμός, ἃ τά-
" ραχος ἐπὶ τῆς γῆς. (3) Καὶ ἰδοὺ δύο δρῶ-
" κοντες μεγάλοι, ἔτοιμοι ὁ προήλθον ἄμ-
" φότεροι παλαίειν καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ
" μεγάλη. Καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμάσθη
" πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμῆσαι
" δικαίως ἔθνος. Καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους
" καὶ γνόφου, θλίψις καὶ στενοχωρία, ἃ κά-
" κωσις καὶ τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς.
" (4) Καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβού-
" μενοι τὰ ἐαυτῶν κακά, καὶ ἡτοιμάσθησαν
" ἀπολέσθαι. Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν·
" ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὥσανει
" ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ
" πολὺ. Καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ
" οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν, καὶ κατέφαγον
" τοὺς ἐνδόξους. (5) Καὶ διεγερθεὶς Μαρδο-
" χαῖος ὁ ἑωρακὼς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ τί
" ὁ Θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν ὁ αὐτοῦ
" ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν
" ἐκινῶναι αὐτὸ ἕως ἃ τῆς νυκτός. Καὶ
" ἤσυχσε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γα-
" βαθὰ καὶ Θάρρα τῶν δύο εὐνοούχων τοῦ
" βασιλέως, τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλήν.
" (6) Ἦκουσέ ἃτε! αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς!
" καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρῆνυσεν καὶ
" ἔμαθεν, ὅτι ἡτοιμάσαντες τὰς χεῖρας ἐπιβα-
" λειν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ καὶ ὑπέδειξε
" τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν. Καὶ ἐξήτασεν ὁ
" βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνοούχους, καὶ ὁμολογή-
" σαντες ἀπήχθησαν. Καὶ ἔγραψεν ὁ βα-
" σιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυ-
" νον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λό-
" γων τούτων. (7) Καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς
" Μαρδοχαίῳ θεραπευεῖν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ
" ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τάτων. Καὶ ἦν
" ἡν Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἐνδοξος ἐνώ-
" πιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησε κακοποιῆ-

"σαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
" ὑπὲρ τῶν δύο εὐνέχων τοῦ βασιλέως."

Κεφ. γ'. III. (B)

"(1) Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον
" τὸδε. Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς
" ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατόν
" εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπαρχαῖς
" ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει. (2) Πολλῶν
" ἐπάρξας ἔθνων, καὶ πάσης ἐπικρατήσας
" οἰκουμένης, ἐβουλήθην μὴ τῷ θράσει τῆς
" ἐξουσίας ἐπαιρόμενος, ἐπικεκότερον δὲ καὶ
" μετὰ ἡπιότητος αἰεὶ διεξάγων τοὺς τῶν
" ὑποτεταγμένων ἀκνυμάντους διαπαντός κα-
" ταστῆσαι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμερον
" καὶ πορευτὴν ὁ μέρη! περάτων παρεξόμε-
" νος, ἀναγεύσασθαι τε τὴν ποθομένην
" τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην. (3) Ὁ Πυ-
" θομένον! δέ μου τῶν συμβάλων, πῶς ἂν
" ἀχθεῖν τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνη παρ'
" ἡμῖν διενέγκας, καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαρλ-
" λᾶκτας καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδοδεγμένους,
" καὶ δευτέρον τῶν βασιλειῶν γέρας ἄπεινη-
" νεγμένους! Ἀμάν, ὁ ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πά-
" σαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀνα-
" μεμιχθαὶ δυσμενῇ λαὸν τῖνα, τοῖς νόμοις
" ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τὰ τε τῶν βα-
" σιλέων παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγ-
" ματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι ἡμῖν ὅφ'
" ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως συναρχίαν.
" (4) Διειληφότες οὖν τὸδε τὸ ἔθνος μονώτα-
" τον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διαπαντός ἀν-
" θρώπῳ κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξενίζου-
" σαν παραλλάσσον, καὶ δυσνοοῖν τοῖς ἡμε-
" τέροις πράγμασι τὰ χεῖριστα συντελοῦν
" κακά, καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐ-
" σταθεῖας τυγχάνειν. (5) Προσπετάχαμεν
" οὖν τοὺς σηματομένους ἡμῖν ἐν τοῖς γε-
" γραμμένοις ὑπὸ Ἀμάν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ
" τῶν πραγμάτων, καὶ δευτέρον πατρός
" ἡμῶν, πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπο-
" λέσαι ὁλορίζῃ, ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις,
" ἅνευ παντός οἴκτου καὶ φειδούς, τῇ τεσσα-
" ρεσκαδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ,
" τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, Ὅπως οἱ πάλαι καὶ
" νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μᾶ βιαίως εἰς τὸν
" ἄδην κατελθόντες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον
" εὐσταθῇ καὶ ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διὰ
" τέλους τὰ πράγματα."

Κεφ. δ'. IV. (Γ)

" (1) Καὶ ἔδειξεν Κύριε, μνημονεύων πάν-
 " τα τὰ ἔργα Κυρίου, Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Κύριος
 " βασιλεὺς πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
 " σου τὸ πᾶν ἐστί, καὶ οὐκ ἐστὶν ὀντιδοξῶν
 " σοι ἐν τῷ θέλειν σε σώσαι τὸν Ἰσραὴλ.
 " Ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
 " καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν.
 " Καὶ ὁ Κύριος εἰ πάντων, καὶ οὐκ ἐστὶν δε-
 " ἀντιτάξεται σοι τῷ Κυρίῳ. (2) Σὺ πάντα
 " γινώσκεις· σὺ οἶδας Κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει,
 " οὐδὲ ἐν ὑπερηφανείᾳ, οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ
 " ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπε-
 " ρήφανον Ἀμάν. Ὅτι ἠρόδοκον φλεῖν πέλ-
 " ματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραὴλ.
 " Ἀλλ' ἐποίησα τοῦτο, ἵνα μὴ θῶ δόξαν
 " ἀνθρώπου ὑπεράνω δόξης Θεοῦ· καὶ οὐ
 " προσκυνήσω οὐδένα, πλὴν σου τὸν Κυρίου-
 " μου, καὶ οὐ ποιῶσα αὐτὰ ἐν ὑπερηφανείᾳ.
 " (3) Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ
 " Θεὸς Ἀβραάμ, φείσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι
 " ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθοράν, καὶ
 " ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρο-
 " νομίαν σου. Μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου,
 " ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 " Ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἰλάσθητι
 " τῷ κλήρῳ σου, καὶ στρέψον τὸ πένθος
 " ἡμῶν εἰς εὐνοχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνωμέν σοι
 " τὸ ὄνομα ὁ Κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς στόμα
 " αἰνούντων σε ὁ Κύριε. (4) Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 " ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι ὁ θάνατος
 " αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. Καὶ ἔσθη
 " ἡ βασιλίσσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν
 " ἀγωνίᾳ θανάτου κατελιγμένη, καὶ ἀφελο-
 " μένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς, ἐνεδύσατο
 " ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους, καὶ ἀντί-
 " των ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων, σποδοῦ καὶ
 " κοριθίων ἐνέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς·
 " καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα,
 " καὶ πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιαματος
 " αὐτῆς ἐπλήσε· στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς.
 " (5) Καὶ ἔδειτο Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 " εἶπεν, Κύριε ὁ μου βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἰ
 " μόνος, βοηθήσόν μοι τῇ μόνῃ, καὶ μὴ
 " ἐχούσῃ βοηθὸν εἰ μὴ σέ, Ὅτι κινδύνός μου
 " ἐν χειρὶ μου. Ἐγὼ ἤκουον ἔκ γενετῆς
 " μου ἐν φυλῇ πατρίδος μου, ὅτι σὺ Κύριε
 " ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν,
 " καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν
 " προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον,
 " καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας.
 " (6) Καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἑνωπίον σου, καὶ
 " παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν
 " ἡμῶν, Ἄνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς
 " αὐτῶν· δικαίος εἰ Κύριε. Καὶ νῦν οὐχ ἰκα-
 " νώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν,
 " ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς
 " χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, Ἐξάρτα ὀρισμὸν

" στόματός σου, καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν
 " σου, καὶ ἐμφράξει στόμα αἰνούντων σοι,
 " καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστη-
 " ρίον σου, Καὶ ἀνοίξει στόμα ἔθνων εἰς
 " ἀρετὰς ματαίων, καὶ θαυμασθῇαν βασιλεῖς
 " σάρκινος εἰς αἰῶνα. (7) Μὴ παραβῇ Κύριε
 " τὸ σκήπτρόν σου τὸν μὴ οἶσι, καὶ μὴ ὁ κα-
 " ταγελασάτωσαν ἑν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ
 " στρέψον τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς· τὸν
 " δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς, παραδείγματίσου.
 " Μνησθητὶ Κύριε, γνωσθητὶ ἐν καιρῷ θλίψεως
 " ἡμῶν καὶ ἐμὲ θύσουνον βασιλεὺς τῶν θεῶν,
 " καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν. Δός λόγον
 " εὐρυθυμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ
 " λέοντος, καὶ μεταίθεε τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς
 " μίσην τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς, εἰς συντέ-
 " λειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοσυνόντων αὐτῷ.
 " (8) Ἡμᾶς δὲ ρύσαι ἐν χειρὶ σου, καὶ βοηθή-
 " σόν μοι τῇ μονῇ, καὶ μὴ ἐχέσῃ ὁ μὴ σέ
 " Κύριε· πάντων γινώσκιν ἔχεις, καὶ οἶδας ὅτι
 " ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι
 " κοίτην ἀπειρηγμένην, καὶ παντὸς ἁλο-
 " τρίου. Σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι
 " βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανείας
 " μου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέ-
 " ραις ὅπτασις μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς
 " ῥάκος καταμηνίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν
 " ἡμέραις ἡσυχίας μου. (9) Καὶ οὐκ ἔφαγεν
 " ἡ δάλη σου τράπεζαν Ἀμάν, καὶ οὐκ ἔδοξα
 " σα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον
 " σπονδῶν. Καὶ οὐκ ὑψώσθῃ ἡ δάλη μου
 " ἄφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν,
 " πλὴν ἐπὶ σοὶ Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ. Ὁ
 " Θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον
 " φωνὴν ἀηλιπιόμενον, καὶ ρύσαι ἡμᾶς ἐκ
 " χερῶν τῶν πονηρουμένων, καὶ ρύσαι με
 " ἐκ τοῦ φόβου μου.

Κεφ. ε'. V.

" ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς
 " ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ
 " ἱμάτια τῆς θεραπείας, καὶ περιεβάλλετο
 " τὴν δόξαν αὐτῆς. Καὶ γεννηθεῖσα ἐπιφα-
 " νις, ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην
 " Θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας,
 " καὶ τὴ μὲν μᾶ ἐμπειρεῖτο ὡς τρυφεροῦ-
 " μένη, Ἡ δὲ ἑτέρα ἐπικολάθει κουφίζουσα
 " τὴν ἐνδυσιν αὐτῆς. Καὶ αὕτῃ ἐρυθρίωσα
 " ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς· καὶ τὸ πρόσωπον
 " αὐτῆς ἱλαρὸν, ὡς προσφιλές ἡ δὲ καρδία
 " αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. Καὶ
 " εἰσελθούσα πάσας τὰς θύρας, ἐκατέστη
 " ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο
 " ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ
 " πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδε-
 " δύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτε-

“Λών, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα. Καὶ ἄρας
 “τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ, ἐν
 “ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψεν¹· καὶ ἔπescen ἡ βα-
 “σίλισσα, καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν
 “ἐκλύσει²· καὶ κατεπέκυνεν³ ἐπὶ τὴν κε-
 “φαλὴν⁴ τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης⁵.
 “Καὶ μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βα-
 “σιλέως εἰς πραύτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνε-
 “πήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλα-
 “βεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, μέχρις
 “οὐ κατέστη⁶· καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις
 “εἰρηνικοῖς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστὶν Ἑσθῆρ;
 “ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάν-
 “ῃς⁷· ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστιν,
 “Πρόσθε.

2 “Καὶ ἄρας τὴν χρυσὴν ῥάβδον, ἐπέθηκεν
 “ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς, καὶ ἠπάσατο
 “ἑαυτὴν⁸, καὶ εἶπε, Ἀάλησόν μοι. Καὶ
 “εἶπεν αὐτῷ, Εἰδὼν σε Κύριε ὡς ἄγγελον
 “Θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ
 “φόβου τῆς δόξης σου, Ὅτι θαυμαστός εἰ
 “Κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεσόν.
 “Ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν, ἔπescen ἀπὸ
 “ἐκλύσεως⁹. Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπαράσσετο,
 “καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει
 “αὐτὴν.”

Κεφ. η'. VIII. (Δ)

“ (1) Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ
 “τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκο-
 “σιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι, καὶ¹
 “τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονούσι, χαίρειν. Πολ-
 “λοι τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετηντῶν χρηστό-
 “τητι πυκνότερον τιμώμενοι, μείζον ἐφρό-
 “νησαν, Καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους
 “ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ
 “δυνάμενοι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέ-
 “ταις ἐπιχειροῦσι μηχανάσθαι². (2) Καὶ τὴν
 “εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων
 “ἀνταναιρῶντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειρα-
 “γᾶθων κόμπους ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα
 “κατοπτεύοντος αἰεὶ Θεοῦ μισοπύοντον³ ὑπο-
 “λαμβάνουσιν⁴ ἐκφροῦσθαι δίκην. Πολλά-
 “κις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ’ ἐξουσίας τε-
 “ταγμένων, τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φι-
 “λων τὰ πράγματα, παραμυθία⁵ μετόχους⁶
 “αἰμάτων ἀθῶνων καταστήσας περιέβαλε
 “συμφοραῖς ἀνηκέστοις. Τῷ τῆς κακοθείας
 “ψευδεὶ παραλογισμῷ παραλογισαμένων
 “τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον ἐνγνώμο-
 “σύνην. (3) Σκοπεῖν δὲ ἐξεστίν, οὐ τοσοῦ-
 “τον ἐκ τῶν παλαιότερων ὡς παρεδώκαμεν
 “ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζη-
 “τούντας ἀνοσίως συντελεσμένα τῇ τῶν
 “ἀναξίᾳ δυναστευόντων λοιμότητι, Καὶ προ-

“σχεῖν εἰς τὰ μετα ταῦτα, εἰς τὸ τὴν βα-
 “σιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
 “μετ’ εἰρήνης παρεδόμεθα⁷· χρώμενοι ταῖς
 “μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα
 “διακρίνοντας αἰεὶ μετ’ ἐπιεικεστέρας ἀπαν-
 “τήσεως. (4) Ὡς γὰρ Ἀμάν Ἀμαδοῦθου⁸
 “Μακεδῶν ταῖς ἀληθείαις ἀλλότριος τοῦ
 “τῶν Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺν διεστηκώς
 “τῆς ἡμετέρας χρηστότητος ἐπίεινωθεῖς
 “ἡμῖν, Ἐτύχεν ἡς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος
 “φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγο-
 “ρεύσεσθαι ἡμῶν πατέρα, καὶ προσκυνῶμενοι
 “ὑπὸ πάντων τῷ δευτέρῳ τοῦ βασιλικοῦ
 “θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. Οὐκ ἐνέγκας
 “δὲ τὴν ὑπερφάναν, ἐπέτιθέσκει τῆς ἀρχῆς
 “στέρησάς⁹ ἡμᾶς¹⁰, καὶ τοῦ πνεύματος, Τὸν
 “τε ἡμέτερον σωτήρα καὶ διαπαντὸς εὐεργέ-
 “την Μαρδοχαῖον, καὶ τὴν ἄμειπτον τῆς
 “βασίλειας κοινῶν Ἑσθῆρ σὺν παντὶ τῷ
 “τέτῳ ἔθνεϊ, πολυπλόκοις μεθόδων παρα-
 “λογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν. Διὰ
 “γὰρ τῶν τρόπων τέτων ὠήθη ἡ λαβὼν¹¹
 “ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν δὲ τῶν Περσῶν ἐπικρά-
 “τησιν εἰς τὰς Μακεδόνας μετέβη. (5) Ἡμεῖς
 “δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλκιτρίου παραδεδο-
 “μένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους, εὐρίσκο-
 “μεν¹² οὐ¹³ κακέρχους¹⁴ ὄντας, δικαιοτάτους
 “δὲ πολιτευομένους νόμοις, ὄντας δὲ υἱοὺς
 “τοῦ νύκιστου μεγίστου ζώντος Θεοῦ, τοῦ
 “κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις
 “ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθε-
 “σει. Καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησά-
 “μενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμάν Ἀμαδοῦθου ἀποστα-
 “λείσι γράμμασι, διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα
 “ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σέσων πύλαις
 “ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν
 “τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος Θεοῦ διατά-
 “χους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν. (6) Τὸ δὲ
 “αντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκ-
 “θέντες¹⁵ ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παρήρησίας,
 “ἔαν τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι τοῖς ἐαυτῶν
 “νόμοις¹⁶, Καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς, ὅπως
 “τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς,
 “ἀμύνωνται τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου
 “μηνὸς Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ταύτην γὰρ
 “ὁ δὲ¹⁷ πάντα δυναστεύων Θεὸς ἀντ’ ὀλε-
 “θρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους, ἐποίησεν αὐτοῖς
 “εὐφροσύνην. (7) Καὶ ἡμεῖς οὖν ἐν ταῖς
 “ἐπωνύμις ἡμῶν ἑορταῖς, ἐπίσημον ἡμέραν
 “μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε, Ὅπως καὶ νῦν
 “καὶ μετὰ ταῦτα σωτήρια¹⁸ ᾗ ἡμῖν¹⁹, καὶ
 “δοῖς ἐνομοῖς²⁰ Πέρσας, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπι-
 “βουλεύουσι, ἡ μνημόσυνον τῆς ἐπώλειας.
 “Πᾶσα δὲ πόλις ἡ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις
 “κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ κα-
 “ταναλωθήσεται μετ’ ὀργῆς²¹ οὐ μόνον ἀν-
 “θρώποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ
 “πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐχθιστοῖς²²
 “κατασταθήσεται.”

Κεφ. ι'. Χ. (Ε)

"Και εἶπε Μαρδοχαῖος, Παρὰ τοῦ Θεοῦ
 "ἐγένετο ταῦτα. Ἐμνήσθην γὰρ περὶ τοῦ
 "ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τέτων·
 "οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος. Ἡ
 "μικρὰ πηγὴ ἡ ἐγένετο ποταμὸς, καὶ ἦν φῶς
 "καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ. Ἐσθὴρ ἐστὶν ὁ
 "ποταμὸς, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ
 "ἐποίησε βασιλίσσαν. Οἱ δὲ δύο δράκοντες,
 "ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμάν. Τὰ δὲ ἔθνη, τὰ ἐπι-
 "συναχθέντα ἂπολλέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰου-
 "δαίων. Τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν
 "Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
 "σωθέντες· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐ-
 "τοῦ, καὶ ἐρρύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων
 "τῶν κακῶν τῶν τῶν· καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ
 "σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ
 "γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ τοῦτο ἐποίησε

"κλήρους δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 "ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἦλθον οἱ δύο
 "κλήροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν, καὶ εἰς
 "ἡμέραν κρίσεως, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ
 "πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεός·
 "τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονο-
 "μίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι
 "αὗται, ἐν μηνὶ Ἀδάρ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ,
 "καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, μετὰ
 "συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώ-
 "πιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ γενεὰν εἰς τὸν αἰῶνα
 "ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Ἐτους τετάρτῃ
 "βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας,
 "εἰσῆνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ
 "Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν
 "προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραῖ, ἣν
 "ἔφασαν εἶναι, καὶ ἡρμηνεύκεν αὐτὴν Διοσίμαχος·
 "Πτολεμαίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ."

Τέλος τῆς Ἐσθῆρ.

ΓΕΝΕΣΙΣ.^α

κεφ. α. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος· καὶ ἀκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς.

4 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τῆ φωτὸς, καὶ ἀνά μέσον τῆ σκότης.

5 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα μία.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τῆ ὕδατος· καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

7 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τῆ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τῆ στερώματος, καὶ ἀνά μέσον τῆ ὕδατος, τῆ ἐπάνω τῆ στερώματος^α.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα δευτέρα.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Συναγῆθω τὸ ὕδωρ ἐκ ὑποκάτω τῆ ἑρᾶν εἰς συναγῆθον μίαν, καὶ ὠφθῆτω ἡ ξηρὰ· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συναγῆθ τὸ ὕδωρ ἐκ ὑποκάτω τοῦ ἑρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὠφθῆ ἡ ξηρὰ.

10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὕδατων ἐκάλεσε Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Βλαστήσάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ἔξυλον κάρπιμον ποιεῖν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος^α ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

12 Καὶ ἐξηνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ἔξυλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

13 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα τρίτη.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερώματι τῆ ἑρᾶν εἰς φαῦσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ὅτι διαχωρίζειν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτὸς· καὶ ἔσωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς.

15 Καὶ ἔσωσαν εἰς φαῖσιν ἐν τῷ στερώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

16 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰς δύο φωστῆρας τὰς μεγάλας· τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσον εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, καὶ τὰς ἀστέρας.

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερώματι τῆ ἑρᾶν, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Καὶ ἄρχην τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

19 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα τετάρτη.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζώων, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ σπέρμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως.

21 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ κτήνη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν, ἃ ἐξηγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πληρωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

22 Καὶ δευλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινα πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα πέμπτη.

24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζώσαν κατὰ γένος· τετράποδα, καὶ ἑρπετὰ, καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

25 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ποίωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τῆ ἑρᾶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπούλων ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

28 Καὶ δευλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ καλυπτείνετε αὐτήν· καὶ ἀρχέτω τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τῆ ἑρᾶν, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπούλων ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπορίμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶ ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ πᾶν ἔξυλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν.

30 Καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τῆ ἑρᾶν, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως.

31 Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ καλά λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα ἕκτη.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.

2 Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῶν, ὃν ἐποίησε.

3 Καὶ δευλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσε ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῶν, ὃν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἑρᾶν καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός.

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

5 Καὶ πᾶν χλωρὸν ἄγρου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον ἄγρου πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν.

6 Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

7 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

8 Καὶ ἐφύησεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδέμ, κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.

9 Καὶ ἔξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὄφραϊν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρώσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῶν παραδείσου· καὶ τὸ ξύλον τὸ εἰδέναι θάνατον καλὸν καὶ πονηρὸν.

10 Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκείθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἄρχας.

11 Ὄνομα τῶ ἐνί, ἡφισῶν· ἵτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν βεβυλάτ· ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσίον.

12 Τὸ δὲ χρυσὸν τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἀνθράξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος.

13 Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, βγεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας.

14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις· οὗτος ὁ προπορευόμενος· κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης.

15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.

16 Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων, Ἀπὸ παντὸς ξύλου τῷ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ.

17 Ἀπὸ δὲ τῶ ξύλου τῷ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἥ δ' ἡν ἡμέρα βεβύλητε ἅπ' αὐτῶ, θανάτῳ ἀποθανέσθε.

18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν.

19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τῶ ἀγρῷ, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τῶ ἁερανοῦ· καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τὸτο ὄνομα βούτῃ.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτηνεῖσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τῶ ἁερανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῶ ἀγρῷ· τῷ βδελ' Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ.

21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἔβησεν· καὶ ἔλαβε μίαν τὴν πλευρᾶν αὐτῆς, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα αὐτῇ αὐτῆς.

22 Καὶ φηκόδομησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα· καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδὰμ.

23 Καὶ εἶπεν Ἀδὰμ, Τοῦτο νῦν ὅστέν ἐκ τῶν ὁστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου· αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήψθη.

24 Γενεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται ἑαυτῷ τὴν γυναῖκα αὐτῆς· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυνεῖς, ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἦσαν ἰσχυόντου.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

Ο. ΔΕ Ὅφρις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ὡς ἐποίησε Κύριος ὁ

Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὅφρις τῇ γυναικί, Τί ὅτι εἶπες ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τῶ παραδείσου;

2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὀφρι, Ἀπὸ καρποῦ τῶ ξύλου τῶ παραδείσου φαγοῦμεθα.

3 Ἀπὸ δὲ αὐτῆς καρποῦ τῶ ξύλου, ὃ ἐστίν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ᾤψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀπολήνῃτε.

4 Καὶ εἶπεν ὁ ὅφρις τῇ γυναικί, Οὐ θανάτῳ ἀποθανέσθε.

5 Ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ ἡμέρα βεβύλητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν.

6 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν. καὶ ὀφθαλμὸς ἔστι τὸ κατανοῆσαι· καὶ λαβούσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.

7 Καὶ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα.

8 Καὶ ἤκουσαν βῆς φωνῆς· Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατούντων ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου.

9 Καὶ ἐκάλεσεν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδὰμ, ποῦ εἶ;

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, βῆς φωνῆς· σου ἤκουσα περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθη· ὅτι γυνὸς εἰμι, καὶ ἐκρύβην.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὐ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνον μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες;

12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Ὁ ὅφρις ἡπάτησέ με, καὶ ἔφαγον.

14 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὀφρι, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κυκλίᾳ πορεύσῃ· καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

15 Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναίκος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.

16 Καὶ τῇ γυναικί εἶπε, Πληθύνῃς πληθυνῶ τὰς λίπας σου καὶ τὸν στεναγμὸν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου· καὶ αὐτὸς σου κυριεύσει.

17 Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνον μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὕτην πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἄγρου.

19 Ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ὥς τοι ἀσπρέψαι σε εἰς τὴν γῆν· ἐξ ἧς ἐλήψθη· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς

αὐτῇ, ζωῇ, ὅτι^α μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναίκι αὐτῆς χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς.

22 Καὶ εἶπεν^α ὁ Θεός, Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν, τῷ γνώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μὴ ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ῥησεται εἰς τὸν αἰῶνα.

23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεός ἐκ τῆς παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη.

24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τῆς παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ ἔταξε τὰ χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ρομφαίαν, τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Κεφ. δ'. IV.

ΑΔΑΜ δὲ ἔγνω Ἐἰαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τὸν Κάιν· καὶ εἶπεν, Ἐκτράφημην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ προσέθηκε τέκεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ· καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιημὴν προβάτων· Κάιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἦνεκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

4 Καὶ Ἀβελ ἠνεκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν στείων αὐτῶν· καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ.

5 Ἐπὶ δὲ Κάιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέχε· καὶ δέληπθῆναι Κάιν λίαν, καὶ συνήπесе τὸ προσώπῳ αὐτῆς.

6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάιν, Ἰνα τί περιόνοσεν ἑγώ; καὶ ἵνα τί συνέπесе τὸ πρόσωπόν σου;

7 Οὐκ ἔαν ὁρθῶς προσενέγκῃς, ὁρθῶς δὲ μὴ διέλθῃς, ἡμάρτες· ἡούχασον· πρὸς σέ ἡ ἀποστροφή αὐτῆς, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτῆς.

8 Καὶ εἶπε Κάιν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, Διένθωμεν εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάιν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάιν, Ποῦ ἔστιν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, Οὐ γινώσκω· μή φύλαξ τῆς ἀδελφῆς μου εἰμι ἐγώ;

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Τί πεποίηκας; φωνῇ αἵματος τῆς ἀδελφῆς σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἡ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφῶ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου.

12 Ὅτε ἐργά τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς δοῦναι σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσθ' ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε Κάιν πρὸς ὁ Κύριον τὸν Θεόν, Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφῆθῆναι με.

14 Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆς προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται, πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, Οὐχ ὅτι^ω πᾶς ὁ ἀποκτείνει Κάιν, ἐπτά ἐκδικήματα παραλίσσει· καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Κάιν, τῷ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

16 Ἐξῆλθε δὲ Κάιν ἀπὸ προσώπου τῷ Θεοῦ, καὶ φῆκεν ἐν γῇ Νυιδ κατέναντι Ἑδέμ.

17 Καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτῆς καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τὸν Ἑνῶχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἑνῶχ.

18 Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἑνῶχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδὰ· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σελλὰ.

20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ὁββὴλ· οὗτος ἦν ἀπαθὴρ οἰκέντων ἐν σκηναῖς, κτηνοτρόφος.

21 Καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, Ἰονβὰλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν.

22 Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφουρόσπος χαλκῆς καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ, Νοεμὰ.

23 Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν, Ἀδὰ καὶ Σελλὰ, Ἀκασατέ με τῆς φωνῆς γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ με τας λόγας· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί.

24 Ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάιν· ἐκ δὲ Λάμεχ, ἐβδόμηκοντάκις ἐπτά.

25 Ἐγνώ δὲ Ἀδὰμ Ἐἰαν τὴν γυναῖκα αὐτῆς καὶ συλλαβέσα, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ, λέγονσα, Ἐξανέττησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάιν.

26 Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Ἑνὼς· οὗτος ἡλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ε'. V.

ΑΥΓΗ ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων· ἡ ἡμερὰ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ· καὶ εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν.

2 Ἀρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα θ' αὐτοῦ Ἀδὰμ, ἡ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς.

3 Ἐΐησε δὲ Ἀδὰμ· τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν διδῶν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ.

4 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἄς ἐξῆσε μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἐπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα.

5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ὡς ἐξῆσε, τριάκοντα καὶ ἑνακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

6 Ἐξῆσε δὲ Σὴθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἑνὼς.

7 Καὶ ἐξῆσε Σὴθ μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτόν τὸν Ἑνὼς, ἔπτα ἔτη καὶ ἐπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα.

8 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ, δώδεκα καὶ ἑνακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

9 Καὶ ἐξῆσεν Ἑνὼς ἔτη ἑκατὸν ἑνενήκοντα· καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνὰν.

10 Καὶ ἐξῆσεν Ἑνὼς μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτόν τὸν Καϊνὰν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἐπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα.

11 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἑνὼς πέντε ἔτη καὶ ἑνακόσια· καὶ ἀπέθανεν.

12 Καὶ ἐξῆσε Καϊνὰν ἐβδόμηκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.

13 Καὶ ἐξῆσε Καϊνὰν μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτόν τὸν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ ἐπτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα.

14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνὰν δέκα ἔτη καὶ ἑνακόσια· καὶ ἀπέθανεν.

15 Καὶ ἐξῆσε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.

16 Καὶ ἐξῆσε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτόν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη τριάκοντα καὶ ἐπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα.

17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα· καὶ ἀπέθανεν.

18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνώχ.

19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Ἐνώχ, ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ἔζησεν Ἐνώχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθυσάλα.

22 Εὐνέστησεν δὲ Ἐνώχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Μαθυσάλα, διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ, σπέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.

24 Καὶ εὐνέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ, καὶ ἔχ' εὐρίσκετο, ἵδοτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

25 Καὶ ἔζησε Μαθυσάλα ὀκτὶ καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ.

26 Καὶ ἔζησε Μαθυσάλα μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Λάμεχ, δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθυσάλα ἔζησεν, ἑνέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὶ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

29 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτῆς Νῶε, λέγων, Οὗτος διαναπαίσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός.

30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Νῶε, πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας.

31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ, ἑπτακόσια καὶ πενήκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

32 Καὶ ἦν Νῶε ἑτῶν πεντακοσίων, καὶ ἐγέννησεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.

Κεφ. ζ'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ βγεῖναι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες βγενηθήσαν' αὐτοῖς.

2 Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τῷ Θεῷ τίς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο.

3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῖτοις· εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκάτον ἐκίσουν ἔτη.

4 Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ μετ' ἐκεῖνον, ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννήσαν βαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἱεραοὶ γίγαντες οἱ αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.

5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τὴν διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ διανοήθη.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτηνῶν, καὶ ἀπὸ ἔρποντων ἕως· πετεινῶν τῶ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθη, ὅτι ἐποίησα αὐτοὺς.

8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου· τῷ Θεῷ.

9 Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δικαίος, τέλειος ὢν ἐν τῇ βγενεῇ· αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐνέστησε Νῶε.

10 Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.

11 Ἐβάρθη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.

12 Καὶ βεῖδ' ὁ Κύριος ὁ Θεός τὴν γῆν, καὶ ἦν

κατεφθαρμένη· ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε· Κύριος ὁ Θεός τῷ Νῶε, Καίρος παντός ἀνθρώπου ἔκει ἐναντίον μου· ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδοὶ ἐγὼ καταφθεῖρω αὐτὰς καὶ τὴν γῆν.

14 Ποίησον ἂν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσίσαι ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· καὶ σφαλισαίαι αὐτὴν ἔσωθαι καὶ ἔσωθαι τῇ ἀσφάλτῳ.

15 Καὶ β' τῷ ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· τριακοσίων πηχέων τὸ μήκος τῆς κιβωτῆς, καὶ πενήκοντα πηχῶν τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πηχῶν τὸ ὕψος αὐτῆς.

16 Ἐπισυνάγῃς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· καὶ εἰς πηχῶν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτὸς ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατά- γαια διωροφα καὶ τριωροφα ποιήσεις αὐτὴν.

17 Ἐγὼ δὲ ἰδοὶ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖρω πᾶσαν σάρκα, ἐν ἧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα β' αἱ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσιν.

18 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσθαι δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

19 Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρποντων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εισάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέψῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.

20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρποντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ, τρέφειν μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ.

21 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἐδέσθη, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοι καὶ ἐκεῖνοι φαγεῖν.

22 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, ὅπως ἐποίησε.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Νῶε, Εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου, εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ βεῖδον· δίκαιον ἐναντίον μου ἐστὶ τὸ γενεῖν ταύτην.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εισάγαγε πρὸς σέ ἐπτά ἐπτά ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ.

3 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶ ἐρμίνων τῶν καθα- ρῶν ἐπτά ἐπτά ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάν- των τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ἐτι γὰρ ἡμερῶν ἐπτά ἐγὼ ἐπάγω ἐντοὶ ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαρά- κοιντα νύκτας· καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου Ἀπάσης· τῆς γῆς.

5 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

6 Νῶε δὲ ἦν ἑτῶν ἐξακοσίων, καὶ ὁ κατα- κλυσμὸς ὅτι ὕδατος ἐγένετο· ἐπὶ τῆς γῆς.

7 Εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτῆς μετὰ αὐτῆς εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ κα- θαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεός τῷ Νῶε.

10 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τῆς κατακλυσμῶν ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνὸς ἑβδόμῃ καὶ ἐκατῇ τῇ

αἰ, ὅς, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ
πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρρέκται τοῦ
οὐρανοῦ ἰνευχθήσαν.

12 Καὶ ἐγένετο ὁ ἔτος ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαρά-
κοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σημ,
Χαμ, Ἰάφεθ, αἱ οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε,
καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
εἰς τὴν κιβωτὸν.

14 Καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάν-
τα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετον κι-
νούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν
ὄρνειον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ.

15 Εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, δύο δύο
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἔστι
πνεῦμα ζωῆς.

16 Καὶ τὰ εἰσπρεσβύμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ
πάσης σαρκὸς εἰσῆλθε, καθά ἐνετείλατο ὁ Θεὸς
τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν
ἐξωθεν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ· καὶ ἐπῆρε τὴν κι-
βωτὸν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο
σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς
ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

19 Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ὁ σφόδρα
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐκάλυψε τὰ ὄρη τὰ ὄρη τὰ
ὕψηλα, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.

20 Ὁ Πεντεκάδεκα ἤχησε ὑπεράνω ὑψώθη τὸ
ὕδωρ· καὶ ἐπέκλυσε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὕψηλα.

21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς
γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων,
καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς
ἄνθρωπος.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν
ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ἑρᾶς, ἀπέθανε.

23 Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ
προσώπων τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους,
καὶ ἔρπετων, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐξῆλειψαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ καταλείψθη μό-
νος Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ.

24 Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας
ἑκατὸν πενήντα.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὁ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων
τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων
τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρπετινῶν τῶν ἐρπόν-
των, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπῆ-
ραγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε
τὸ ὕδωρ.

2 Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου,
καὶ οἱ καταρρέκται τοῦ οὐρανοῦ· καὶ συν-
εσχέθη ὁ ἑὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

3 Καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς
γῆς· καὶ ἡλαττονεῖτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενή-
ντα ἡμέρας· καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβω-
τὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ ἐκαδὶ τοῦ
μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ.

4 Τὸ δὲ ὕδωρ ἡλαττονεῖτο ἕως τῆς δεκάτης μηνός.

5 Καὶ ἐν τῷ δέκατῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός,
ᾤψθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων.

6 Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας
ἰνέφες Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἢ ἐποίησε.

7 Καὶ ἀπέστειλε τὸν κοράκιον· καὶ ἐξελθὼν, ὁ ἀνέ-
στρεψεν ἕως τῆς ἑρηνόθηνας τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περσιτέραν ὀπίσω αὐτῆς,
δεῖν, εἰ κεκόπασε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Καὶ οὐχ εὐρούσα ἡ περσιτέρα ἀνάπαισιν
αὐτῆς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν

κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρὸς ὧπον
τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτήν,
καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν.

10 Καὶ ἐπισχὼν ἐτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πᾶ-
λιν ἐξαπέστειλε τὴν περσιτέραν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περσιτέρα
τὸ πρὸς ἑσπέραν· καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας, κίρ-
φος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι
κεκόπασε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐπισχὼν ἐτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πᾶ-
λιν ἐξαπέστειλε τὴν περσιτέραν, καὶ οὐ προσ-
έθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἐξακοσιοῷ ἔτει, ἐν
τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, ὅτι πρῶτος μηνὸς μὲτ' ἑβδόμης
ἑξέλειπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκαλύψε Νῶε
τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ὅν ἐποίησε· καὶ εἶδεν,
ὅτι ἐξέλειπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

14 Ὁ ἔνδεκα δευτέρῳ μηνί ἐξηράνη ἡ γῆ,
ἑβδόμῃ καὶ ἐκαδὶ τοῦ μηνός.

15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε λέγων,

16 Ἐξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σου, καὶ ἡ γυνὴ σου,
καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

17 Καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα
σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἔρπε-
τὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σοῦ· καὶ
αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

19 Καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ
πᾶν πετεινὸν, καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς
γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξηλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

20 Καὶ ἠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ·
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν,
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀν-
ήνεγκεν αὐτοῖς ὀλοκαύρτσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ ὠσφράνην Κύριος ὁ Θεὸς ὄσμιν ἐν
ὀδίας· καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοήσας, Ὁ
προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἔγκειται ἡ δαίνοια τοῦ
ἀνθρώπου ἐπιμελὸς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος
αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἐτι πατάξαι πᾶσαν
σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα.

22 Πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ
θερισμὸς, ψυχὸς καὶ καύμα, θερος καὶ ἑαρ.
ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱὸς
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε,
καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

2 Καὶ ὁ τρόμος, καὶ ὁ φόβος ὑμῶν, ἔσται
ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινού-
μενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἰχθύας
τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέδοκα.

3 Καὶ πᾶν ἔρπετον, ὅ ἐστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς
βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδοκα ὑμῖν τὰ
πάντα.

4 Πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς δὲ φάγεσθε.

5 Καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν,
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκλήθησεν αὐτό·
καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκλήθησεν
τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

6 Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ ἐκχυθήσεται· ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν
ἄνθρωπον.

7 Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ
πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐ-
τοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων,

9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου
ὑμῖν, καὶ τὸ σπέρμα ὑμῶν μετ' ὑμῶν,

10 Καὶ πῆσεν ψυχὴ ζωὴ μετ' ὑμῶν, ἀπὸ θρῆνων, καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ὅσα ἔσται μετ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐκ ἀποθάνειται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ οὐκ ἔτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος· καταθῆναι πᾶσαν τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζωῆς, ἥ ἐστι μετ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰώνων.

13 Τὸ τόξον μου τίθῃμι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμῆ καὶ τῆς γῆς.

14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφίῳ μεν νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὑψήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.

15 Καὶ μνησθήσονται τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζωῆς ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλείψαι πᾶσαν σάρκα.

16 Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνων ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζωῆς ἐν πάσῃ σαρκί, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἥς διεθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σημ, Χάμ, Ιάφεθ. Χάμ δὲ ἦν πατήρ Χαναάν.

19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος ῥεωργὸς γῆς· καὶ ἐφύτευσεν ἁμπελῶνα.

21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγμυνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶδε Χάμ ὁ πατήρ Χαναάν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξεληθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω.

23 Καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἔβησαν ἐπὶ τὰ δύο νῦτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὑπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἔβησαν ὑπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.

24 Ἐξένειψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.

25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρatos Χαναάν παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σημ· καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ.

27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ιάφεθ, καὶ κατοικήσάτω ἐν τοῖς οἰκοῖς τῷ Σημ· καὶ γεννηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ.

28 Ἐξῆσε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἑτη τριακόσια πενήκοντα.

29 Καὶ ἐγενοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόςια πενήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

Κεφ. ι'. X.

ΑΥΤΑΙ ΔΕ Αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σημ, Χάμ, Ιάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.

2 Υἱοὶ Ιάφεθ· Γαμέρ, καὶ Μαγῶγ, καὶ Μαδοῖ, καὶ Ιωάν, καὶ Ἐλισά, καὶ Θιβέλ, καὶ Μοσχ, καὶ Θείρας.

3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ασχαναζ, καὶ Ριφάθ, καὶ Θοργαμά.

4 Καὶ υἱοὶ Ιωάν· Ἐλισά, καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ρόδιοι.

5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν, ἐν

ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. 6 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χούς, καὶ Μεσραῖν, Φούδ, καὶ Χαναάν.

7 Υἱοὶ δὲ Χούς· Σαβά, καὶ Εὐλά, καὶ Σαβαθά, καὶ Ρεγμὰ, καὶ Σαβαθακά. Υἱοὶ δὲ Ρεγμὰ· Σαβὰ, καὶ Δαδίιν.

8 Χούς δὲ ἐγέννησεν τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, Ὡς Νεβρώδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου.

10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, καὶ Ὀρέχ, καὶ Ἀρχάδ, καὶ Χι-λάνιν, ἐν τῇ γῇ Σενναάρ.

11 Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσοῦρ· καὶ φκοδόμησεν τὴν Νινευί, καὶ τὴν Ρωβώθ πόλιν, καὶ τὴν Ἰαλαχ.

12 Καὶ τὴν Δασὴν ἀνὰ μέσον Νινευί, καὶ ἀνὰ μέσον Χαλὰχ· αὕτη ἡ πόλις μεγάλη.

13 Καὶ Μεσραῖν ἐγέννησεν τοὺς Λουδιμ, καὶ τοὺς Νεφθαλείμ, καὶ τοὺς Ἐνεμετιείμ, καὶ τοὺς Λαδζείμ.

14 Καὶ τὸς Πατροσωνειμ, καὶ τὸς Χασμωνειμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιείμ, καὶ τοὺς Γαφθορκείμ.

15 Χαναάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον.

16 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,

17 Καὶ τὸν Εὑαῖον, καὶ τὸν Ἀρουκκῖον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον,

18 Καὶ τὸν Ἀρίδιον, καὶ τὸν Σαμαριῖον, καὶ τὸν Ἀραθί· καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναανίων.

19 Καὶ δέγμενοι τὰ ὕμια τῶν Χαναανίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρά καὶ Γαζίν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδόμων καὶ Γομόρρας, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωῖν ἕως Δασά.

20 Οὗτοί υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλῶσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

21 Καὶ τῷ Σημ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἐβερ, ἀδελφῷ Ιάφεθ τῷ μείζονος.

22 Υἱοὶ Σημ· Εὐλάμ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Ἀρφαζάδ, καὶ Λοῦδ, καὶ Ἀράμ, καὶ Καναν.

23 Καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Οὐζί, καὶ Οὐλ, καὶ Γατέρ, καὶ Μοσχ.

24 Καὶ Ἀρφαζάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν· καὶ Καναν ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ.

25 Καὶ τῷ Ἐβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοὶ ὄνομα τῷ ἐνί, Φαλέγ· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν.

26 Ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδάδ, καὶ Σαλῶθ, καὶ τὸν Σαρμωθ, καὶ Ἰαράχ,

27 Καὶ Ὀδορρά, καὶ Ἀβιήλ, καὶ Δεκλά, καὶ Σαβὰ, καὶ Ἀβιμαελ, καὶ Σαβὰ,

28 Καὶ Εὐλά, καὶ Ἀβιμαελ, καὶ Σαβὰ, καὶ Ἰωβάβ· πάντες οὗτοί υἱοὶ Ἰεκτάν.

30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν, ἀπὸ Μασσοῦ ἕως ἐλθεῖν εἰς Σαφρὶνὰ ὄρος ἀνατολῶν.

31 Οὗτοί υἱοὶ Σημ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλῶσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

32 Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ τῶν διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι· 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εἶρον πεδῖον ἐν γῇ Σενναάρ, καὶ κατή- κησαν ἐκεῖ.

3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε, πλινθεύσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πῖρον. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον· καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός.

4 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, ὃν ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ὁρώμενην γῆν.

5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδομήσαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

6 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ γένος ἐν, καὶ χεῖλος ἐν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιεῖσαι· καὶ ἦν οὐκ ἐκλείψει ἅπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθύνωνται ποιεῖν.

7 Δεῦτε, καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίου.

8 Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐκείθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον.

9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Σύγχυσις· ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκείθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

10 Καὶ αὐταὶ αἱ γενεαὶ Σὴμ· ἃ καὶ ἦν ἡ Σὴμ υἱὸς ἐκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

11 Καὶ ἔζησε Σὴμ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξάδ, ἑτὴ πεντακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξάδ ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Καϊνᾶν.

13 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξάδ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, ἑτὴ τετρακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν ἑκατὰ τριακόντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά· καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Σαλά, ἑτὴ τριακόσια τριακοῖα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

14 Καὶ ἔζησε Σαλά ἑκατὸν τριακόντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἑβερ.

15 Καὶ ἔζησε Σαλά μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ἑβερ, τριακόσια τριακόντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ ἔζησεν Ἑβερ ἑκατὸν τριακόντα τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλέγ.

17 Καὶ ἔζησεν Ἑβερ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ, ἑτὴ διακόσια ἑβδομηκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

18 Καὶ ἔζησε Φαλέγ τριακόντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ραγαῦ.

19 Καὶ ἔζησε Φαλέγ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ραγαῦ, ἑννέα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

20 Καὶ ἔζησε Ραγαῦ ἑκατὸν τριακόντα καὶ ὀκτώ ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερούχ.

21 Καὶ ἔζησε Ραγαῦ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Σερούχ, διακόσια ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

22 Καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριακόντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχωρ.

23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Ναχωρ, ἑτὴ διακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

24 Καὶ ἔζησε Ναχωρ ἑτὴ ἑκατὸν ἑβδομηκονταεῖς, καὶ ἐγέννησεν τὸν Θάρρα.

25 Καὶ ἔζησε Ναχωρ, μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Θάρρα, ἑτὴ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.

26 Καὶ ἔζησε Θάρρα ἑβδομηκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχωρ, καὶ τὸν Ἀρράν.

27 Αὗται δὲ αἱ γενεαὶ Θάρρα. Θάρρα ἔγεν-

νησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχωρ, καὶ τὸν Ἀρράν· καὶ Ἀρράν ἐγέννησε τὸν Λωτ.

28 Καὶ ἀπένανεν Ἀρράν ἐνώπιον Θάρρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρῃ τῶν Χαλδαίων.

29 Καὶ ἔλαβον Ἀβραμ καὶ Ναχωρ ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ γυναίκι Ἀβραμ, Σάρα· καὶ ὄνομα τῇ γυναίκι Ναχωρ, Μαλλὰ, θυγατέρα Ἀρράν, καὶ πατρὸς Μαλλὰ, καὶ πατρὸς Ἰεσάι.

30 Καὶ ἦν Σάρα στέρια, καὶ οὐκ ἔτεκνοντοί.

31 Καὶ ἔλαβε Θάρρα τὸν Ἀβραμ υἱὸν αὐτῆς, καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Ἀρράν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἀβραμ τῇ υἱᾷ αὐτῇ· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, πορεύσθαι εἰς τὴν Χαναάν, καὶ ἦλθον ἕως Χαρράν· καὶ ἔκατοικον ἐκεῖ.

32 Καὶ ἐγένοντο ἄπασιν αἱ ἡμέραι Θάρρα ἐν ἡγῇ Χαρράν, διακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέθανε Θάρρα ἐν Χαρράν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ, Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τῆς οἴκῃς τῆς πατρὸς σου· καὶ δεῦρόν· εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν σοὶ δείξω.

2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα· καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνμα σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος.

3 Καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογητάς σε, καὶ τοὺς καταραμένους σε καταράσομαι· καὶ ὅτι λογιζομένηται ἐν σοὶ πᾶσι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθίερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ψέχοτο μετ' αὐτοῦ Λωτ Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτιὸν ἐβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρράν.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρράν· καὶ ἐξῆλθον πορεύσθαι εἰς τὴν Χαναάν.

6 Καὶ διώδυσεν Ἀβραμ τὴν γῆν· εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Σουχέμ, ἐπὶ τὴν ὁρὴν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χαναανοὶ τότε κατῴκουν τὴν γῆν.

7 Καὶ ὠφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὁφθέντι αὐτῷ.

8 Καὶ ἀπῆστη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθὴλ· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτῆς ἐν Βαιθὴλ κατὰ θάλασσαν, καὶ Ἀγγαὶ κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου.

9 Καὶ ἀπῆεν Ἀβραμ, καὶ πορευθεὶς ἐστράτο-πέδυσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἐγένετο λιμός ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον ποροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμός ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐγένετο δὲ ἡνικα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σάρα τῇ γυναίκι, Γινώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ ἐμπρόσωπος εἰ.

12 Ἔσται ἐν ὧς ἂν ἰδῶσι σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐρῶσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶν αὕτη· καὶ ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.

13 Εἶπον οὖν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτῆς εἰμι, ὅπως ἂν εἴ μοι γένηται διὰ σέ, καὶ ζήσῃ αἱ ψυχὴν μου ἐνεκέν σου.

14 Ἐγένετο δὲ, ἡνικα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα.

15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ, καὶ εἰσῆγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ.

16 Καὶ τῷ Ἀβραμ εἰ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν· καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα, καὶ μύσχοι, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδικαί, καὶ ἵμνοι, καὶ κάμηλοι

17 Καὶ ἦσαν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὶ ἐταμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς Ἀβραμ.

18 Καλέσας δὲ Φαραὶ τὸν Ἀβραμ, εἶπεν, Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστίν;

19 Ἰνατί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἑμαυτῷ ἄνδρα· καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντίῳ σου· λαβὼν ὑπότρεχε.

20 Καὶ ἐνετέλιτο Φαραὶ ἄνδρα· περὶ Ἀβραμ, συμπροσέψιναι αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ^α.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΑΝΕΒΗ δὲ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ Λὼτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσι, καὶ ἀργυρίῳ, καὶ χρυσῷ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθλῆλ, ἕως τῆς τόπης, ἣν ἡ σκηνὴ αὐτῶ τῷ πρότερον, ἀνὰ μέσον Βαιθλῆλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί.

4 Εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστήριου, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπεκαλέσαστο ἐκεῖ Ἀβραμ τὸ ὄνομα αὐτοῦ^α Κυρίου.

5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἀβραμ ἦν πρόβατα, καὶ βόες, καὶ σκῆναι.

6 Καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα· ἦτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ· καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα.

7 Καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λὼτ· οἱ δὲ Χανααναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατήκουν τὴν γῆν.

8 Εἶπε δὲ Ἀβραμ τῷ Λὼτ, Μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου· ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἔσμεν ἡμεῖς^α.

9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἔστι· ἐγὼ διαχωρήσῃμι ἑπ' ἐμῷ· εἰ σὺ εἰς ἄριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιὰ· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἄριστερά.

10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπεῖδεν πᾶσαν τὴν περὶχωρὸν τῆς Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη, πρὸ τοῦ καταστρέφαι τὸν Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἔλθειν εἰς Ζόγορα.

11 Καὶ ἐξέλεξαστο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περὶχωρὸν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνιτολῶν καὶ διεχωρήσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

12 Ἀβραμ δὲ κατήκτισεν ἐν γῇ Χαναάν. Λὼτ δὲ κατήκτισεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις.

13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.

14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ διαχωρήσθαι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτῆς, Ἀνάβλεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἰδε ἀπὸ τῆς τόπης ἣν σὺ εἰς πρὸς βορρᾶν καὶ λίβαν καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν·

15 Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὄρας, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ὡς αἰῶνος.

16 Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· καὶ δυνατόι τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξεαριθμησεται^α.

17 Ἀναστὰς διόδευσεν τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος· ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Καὶ ἀποσκηνώσας Ἀβραμ, ἔλθων κατήκτισεν παρὰ τὴν ὄρην τὴν Μαμβρῇ^α, ἣ ἦν ἐν Βερωθί^α· καὶ φκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφᾷ βασιλέως Σενναάρ, καὶ Ἀριὼχ βασιλέως Ἑλλα-

σάρ, καὶ Χοδολλογομὸρ βασιλέως Ἑλλάμ^α, καὶ Βαργῶν βασιλέως ἐθνῶν,

2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλᾷ βασιλέως Σοδόμων, καὶ μετὰ Βαρά βασιλέως Γομορρᾶς, καὶ μετὰ Σενναάρ βασιλέως Ἀδύμ, καὶ μετὰ Συμοβορ βασιλέως Σεβωείμ, καὶ βασιλέως Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ Σηγήρ.

3 Πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν Ἀλκὴν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν.

4 Δώδεκα ἔτη ἡ αὐτοῖς ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομῷ· τῷ δὲ τριακιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν.

5 Ἐν δὲ τῷ τεσσαρσκαδικῷ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοναν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρῶν,

6 καὶ Καναῖν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὀμμιαῖον^α τοὺς ἐν Σαυὶ τῇ πόλει.

7 Καὶ τὸν Χορφαῖος τῆς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηεῖρ, ὥς τῆς περὶ τὸν ἄλκην τῆς Φαράν· ἡ ἐστὶν ἐν τῇ ἔρμῳ.

8 Καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως· αὕτη ἐστὶ Κόδης, καὶ κατέκοναν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλῆκ, καὶ τοὺς Ἀμορραῖους τοὺς κατοικούντας ἐν Ἀσασσιθαμίρ^α.

9 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων, καὶ βασιλεῖς Γομορρᾶς, καὶ βασιλεῖς Ἀδύμ, καὶ βασιλεῖς Σεβωείμ, καὶ βασιλεῖς Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ Σηγήρ·

10 καὶ παρτάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ Ἀλκῇ,

11 Πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλέα Ἑλλάμ, καὶ Βαργῶν βασιλέα ἐθνῶν, καὶ Ἀμαρφᾷ βασιλέα Σενναάρ, καὶ Ἀριὼχ βασιλέα Ἑλλάσάρ, καὶ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τὸν πέντε.

12 Ἦν δὲ κοιλὰς ἡ Ἀλκή, φέρετα ἀσφαλτον. Ἐφυγε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων, καὶ βασιλεῖς Γομορρᾶς, καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ· οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεῖν ἔφυγον.

13 Ἐλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομορρᾶς, καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον.

14 Ἐλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ, καὶ τὸν ἀποσκηῖν αὐτοῦ· καὶ ἀπῆλθον· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδόμοις.

15 Παραγενόμενος δὲ τὸν ἀνασθενόντων τις, ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τὸν περᾶτή· αὐτὸς δὲ κατήκει ἐπὶ τῇ ὄρει τῇ Μαμβρῇ Ἀμορραῖον^α τοῦ ἀδελφοῦ Ἐσχάλ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀνάν^α· οἱ ἦσαν συννομῶται τοῦ Ἀβραμ.

16 Ἀκούσας δὲ Ἀβραμ, ὅτι ἐβῆμαλώτεται^α Λὼτ ὁ ἀδελφίδου^α αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκονεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὅκτω· καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν.

17 Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτοῦ· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατέδωκεν αὐτὸς ἕως Βορᾶ^α, ἡ ἐστὶν ἐν ἄριστερῷ Δαμοσκῷ.

18 Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφίδου^α αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.

19 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομῶ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα βου^α Σαβῦ^α· τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον τῶν βασιλέων.

20 Καὶ Μελχισεδέκ βασιλεὺς Σαλῆμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τῆς ὕψις.

21 Καὶ εὐλόγησεν τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

22 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχείριους σοι. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ^α δεκάτην ἀπὸ πάντων.

23 Εἶπε δὲ βασιλεῖς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ,

δοῦναι τοὺς ἀνδρας, τὴν δὲ ἔκγονον ἄνθρωπον ἔσται ἡμεῖς.
 22 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς τὸν Ἰσχυρὸν Σο-
 ῶμαν, Ἐκτενῶς τὴν χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν
 Θεόν τὸν ὑψίστον, ὅς ἐκτισε τὸν ὐρανόν τε τὴν γῆν.
 23 Εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως ὁσφρωτῆρος ἰπο-
 δρυματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ
 εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλάτισα τὸν Ἄβραμ.
 24 Πλὴν ὡς ἔφαγον οἱ νεανίσκοι, καὶ τῆς μερί-
 δος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμῶν,
 Ἐσχὼλ, Λουῶν, Μαμβρῆ· ἵτοι λήψονται μερίδα.

Κεφ. ιε'. XV.

ΜΕΤΑ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα
 Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὁρίματι, λέγων, Μὴ
 φοβῆ· Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός
 σου πολὺς ἔσται σφόδρα.
 2 Λέγει δὲ Ἄβραμ, Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώ-
 σεις; ἐγὼ δὲ ἀπολόομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱός Μα-
 σέκ τῆς οἰκογενείας μου, οὗτος δαμασκός· Ἐλιζερ.
 3 Καὶ εἶπεν Ἄβραμ, Ἐπειδὴ ἐμοὶ ἐκ ἔδωκας
 σπέρμα· ὁ δὲ οἰκογενὴς μου κληρονομήσει με.
 4 Καὶ εὐθὺς φωνῇ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτόν,
 λέγονσα· Ὁ κληρονομήσει σε ἕτος· ἀλλ' ὅς
 ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε.
 5 Ἐβήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ ἔειπεν αὐτῷ,
 Ἀνάβλεψον διὰ τὸν ὕψον, καὶ ἀριθμήσον
 τοὺς ἀστέρας, εἰ ὀδυνῇ· ἔξαριθμήσαι αὐτὸς·
 καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.
 6 Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλο-
 γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
 7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ ὁ Θεός· ὁ ἔξα-
 γαρὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δῶναι σοὶ
 τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσει.
 8 Εἶπε δὲ, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι,
 ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;
 9 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζου-
 σαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζου-
 σα, καὶ τρυγώνα, καὶ περιστέραν.
 10 Ἐλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διέλεν
 αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἁλ-
 λήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα ὁ διέλει.
 11 Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ
 διχοτομήματα αὐτῶν· καὶ συνεκίθισεν αὐτοῖς
 Ἄβραμ.
 12 Περί δὲ ἡλίου δυσμῶν ἑκστασις ἐπέπεσε
 τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδὼ φόβος σκοτεινός μέγας
 ἐπιπίπτει αὐτῷ.
 13 Καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἄβραμ, Γινώσκων γνώση
 ὅτι πάροικον ἔσαι τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ,
 καὶ ἡ δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ κακώσουσιν αὐ-
 τοὺς· καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.
 14 Τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύουσιν, κρινῶ ἐγώ·
 μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀπο-
 κεύθῃ πολλῇς.
 15 Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου
 ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γῇ· καλῶ.
 16 Τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε·
 ὅτε γὰρ ἀναπεπληρῶνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν
 Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.
 17 Επεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμῶν,
 ὁλὸς ἐγένετο· καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνίζόμενος
 αἱ λαμπάδες πυρός, αἱ διήλθον ἀνὰ μέσον τῶν
 ἱχοτομημάτων τούτων.
 18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ
 Ἄβραμ διαθήκην, λέγων, Τῷ σπέρματί σου
 ὡς τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰ-
 ὤππου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτης·
 19 Τοῖς Κεναίοις, καὶ τοῖς Κενεζαίοις, καὶ καὶ ὡφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ.

τοὺς Κεδωμοναίους,
 20 Καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους,
 καὶ τοὺς Ρυφαεῖν,
 21 Καὶ τὸς Ἀμορραίους, καὶ τὸς Χαναναίους,
 καὶ τὸς Εδδαίους, καὶ τὸς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς
 Ἰεβουσαίους.

Κεφ. ις'. XVI.

ΣΑΡΑ δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ· ἡ
 δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ἥ ὄνομα Ἄγαρ.
 2 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἰδοὺ συνέκλεισέ
 με Κύριος τοῦ μὴ τίκειν· εἰσελθε ἐν πρὸς τὴν
 παιδίσκην μου, ἵνα ἡ τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐ-
 τῆς. Ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.
 3 Καὶ λαβῆσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ
 τὴν Αἰγυπτίαν τὴν αὐτῆς παιδίσκην, μετὰ δόκα
 ἔτη τοῦ οἰκήσας Ἄβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἀέδα-
 κεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς ὡς τῷ γυναῖκα.
 4 Καὶ εἰσήλθε πρὸς Ἄγαρ· καὶ συνέλαβε,
 καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει· καὶ ἠτιμίσθη
 ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.
 5 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἀδικῶμαι ἐκ
 σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν
 κόλπον σου· ἰδοὺ δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτι-
 μίσθη ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι ὁ Θεός ἀνὰ μέ-
 σον ἐμὴ καὶ σοῦ.
 6 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς Σάραν, Ἰδοὺ, ἡ παι-
 δίσκη σου ἐν ταῖς χερσίν σου· ὡς αὐτὴ ὡς
 βῆν· σοὶ ἄρεστον ἦ. Καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα·
 καὶ ὑπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.
 7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πη-
 γῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἔρημῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν
 τῇ ὁδῷ Σὺρ.
 8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἄγαρ
 παιδίσκη Σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ πῶς πορεύῃ;
 καὶ εἶπεν, Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου
 ἐγὼ ἀποδιδοῦσκα.
 9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἀπο-
 στράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου, καὶ ταπεινώθητι
 ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.
 10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Πλη-
 θύνων πληθυντὸ τὸ σπέρμα σου, καὶ ἐκ βάρη
 μνησθεταὶ ὑπὸ τοῦ πληθύνου.
 11 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἰδοὺ, σὸ
 ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλεῖσθαι τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαὴλ· ὅτι ἐπῆκουσε Κύριος τῇ
 ταπεινώσει σου.
 12 Οὕτως ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες
 αὐτοῦ ἐπὶ πάντα, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ'
 αὐτόν· καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν
 αὐτοῦ κατοικήσει.
 13 Καὶ ἐκάλεσε αὐτὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλῶν
 τος πρὸς αὐτήν, Σὺ ὁ Θεός· ὁ ἐπιδιδῶνί με· ὅτι
 εἶπε, Καὶ γὰρ ἐνώπιόν βεβδόν· ὀφθέντα μοι.
 14 Ἐνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ, φρέαρ ἡ
 ἐνώπιον· εἰδόν· ἰδὼ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ
 μέσον Βαρὰδ.
 15 Καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἱόν, καὶ ἐκά-
 λεσεν Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτε-
 κεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσμαὴλ.
 16 Ἄβραμ δὲ ἦν ἑτῶν ὀγδοηκονταεὶς, ἡνίκα
 ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαὴλ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ Ἄβραμ ἑτῶν ἑνενηκονταεννέα·
 καὶ ὡφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ.

Εγώ εμὶ ὁ Θεός σου· εὐαρέσκει δὲν ὥπιον· ἐμῷ, καὶ γίνου ἄμεμπτος

2 Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμῷ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ· καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.

3 Καὶ ἔσπεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων,

4 Καὶ ἐγώ, ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσθι πατὴρ πλήθυνσι ἐθνῶν.

5 Καὶ οὐ κληθήσεται ἐπὶ τὸ ὄνομά σοι Ἀβραὰμ, ἀλλ' ἔσται ἐπὶ τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.

6 Καὶ αὐτῶν σε σφόδρα σφόδρα· καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.

7 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

8 Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν· εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Ἀβραάμ, Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν.

10 Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἄρσενικόν.

11 Καὶ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

12 Καὶ παῖδιον ὅκτω ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἄρσενικόν εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν, καὶ οἰκογενεὴς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀργυρώνητος, ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σπέρματός σου.

13 Περιτομὴ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενεὴς τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ ἀργυρώνητος· καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.

14 Καὶ ἀπερίτμιτος ἄρσεν, ὃς εἰς περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὑπόδου, ὃ ἐξολοθρευθήσεται· ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

15 Ὁ Θεὸς εἶπεν ὁ Θεός τῷ Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

16 Εὐλόγησέ με αὕτη, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλόγησέ με αὐτὴ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.

17 Καὶ ἔσπεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε· καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταετῇ γενήσεται υἱός· καὶ εἰ τῷ Σάρα ἐννενηκοντὰ ἐτὼν τέξεται;

18 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσμαὴλ οὗτος ζῆται ἐναντίον σου.

19 Εἶπε δὲ ὁ Θεός ὁ πρὸς Ἀβραάμ, Ναί· ἰδοὺ Σάρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαὰκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ εἶναι αὐτῷ Θεός· καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

20 Περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ βεβλόγηκα αὐτόν, καὶ αὐτῶν αὐτόν, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· ὡς δώδεκα ἔθνη γενήσεται· καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα.

21 Τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαὰκ, ὃν τέξεται σοι Σάρα εἰς τὸν καιρὸν τούτον, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.

22 Συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεός ἀπὸ Ἀβραάμ.

23 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν δέκαυτῷ, καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεὶς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρώνητους, καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.

24 Ἀβραάμ δὲ ἐννενηκονταεννέα ἔτην ἔτῳ, ἡνίκα ἐπεριέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτην δεκατριῶν, ἡνίκα ἐπεριέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

26 Ἐν ᾧ δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, περιετμήθη Ἀβραάμ, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεὶς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἁλλογενῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΩΣΤΕΝ δὲ αὐτῷ ὁ Θεός πρὸς τῇ ὁρῇ τῇ Μαρ-
βρῇ, καθημένῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκη-
νῆς αὐτοῦ μεσημβρίας.

2 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
δ' εἶδε· καὶ ἰδὼν τρεῖς ἄνδρες ἐσθίεισαν ἐπ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἰδὼν, προσέειπεν αὐτοῖς εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ εἶπε, Κίριε, εἰ ἄρα εἶδον χάριν ἐναν-
τίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παιδῶν σου.

4 Ληφθήτω δὴ ὕδωρ, καὶ ἑτοιμάσας· τοὺς
πόδας ὑμῶν· καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δέν-
δρον.

5 Καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε· καὶ
μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν,
οὐ ἔνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν.
Καὶ ὁ εἶπεν, Οὐτά· ποιήσον, καθὼς εἴρηκας.

6 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς
Σάρραν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σπείσους, καὶ φύρασον
τρία μέτρα σιμιδάλειος, καὶ ποιήσον ἑγκυφίαν.

7 Καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραάμ, καὶ
ἔλαβεν ἑκατὸν μοσχάριον· καὶ καλὸν, καὶ
ἐδώκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τὸν ποιήσαι
αὐτό.

8 Ἐλαβε δὲ βούττυρον, καὶ γάλα, καὶ τὸ
μοσχάριον ὃ ἐποίησε· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς,
καὶ ἔβραγον· αὐτοὶ δὲ παρεστήκει αὐτοῖς ὑπο
τὸ δένδρον.

9 Ὁ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ Σάρρα ἡ γυνή
σου; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ
σκηνῇ.

10 Εἶπε δὲ, Ἐπαναστρέφω ἤξω πρὸς σέ κατὰ
τὸν καιρὸν τούτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Σάρρα
ἡ γυνὴ σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, οὕσα ὀπισθεν αὐτοῦ.

11 Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προ-
βεβηκότες ἡμερῶν· ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάρρᾳ γί-
νεσθαι τὰ γυναικεία.

12 Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα,
Οὕτω μιν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ κύριός
μου πρεσβύτερος.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀβραάμ, Τί ὅτι
ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα, Ἀρά γε
ἀληθὲς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα.

14 Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ ἡμῶν· εἰς
τὸν καιρὸν τούτον ἀναστρέψω πρὸς σέ εἰς ὥρας·
καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

15 Ἠρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα, Οὐκ ἐγέ-

λασα' ἐφοβήθη γὰρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Οὐχί, ἀλλὰ ἐτέλασας.

16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκέθην οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμψαν αὐτοὺς.

17 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε, 4 Οὐ μὴ κρίνω ἐγὼ ὑπὸ Ἀβραὰμ τοὺς παῖδός μου ἃ ἐγὼ ποίω;

18 Ἀβραὰμ δὲ γνώμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

19 Ἦδεν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τὴν οἰκὴν αὐτοῦ μετ' αὐτόν· καὶ φιλεῖσιν αὐτοὺς ὁδοὺς Κυρίου, ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὥπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα τὰ δέλιόν σου πρὸς αὐτόν.

20 Εἶπε δὲ Κύριος, Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται ὑπὸν μετ' αὐτῶν καὶ αἱ ἡμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.

21 Καταβὰς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με, συντελούνται· ἰδὲ μὲν, ἵνα γινώ.

22 Καὶ ἀπιστρέψαντες ἐκέθην οἱ ἄνδρες, ἰθὺς εἰς Σόδομα. Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηὶς ἐναντίον Κυρίου.

23 Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ, εἶπε, Μὴ σιναπολέσης δικαίον μετὰ ἀσεβοῦς· καὶ ἔσται ὁ ἴκαίος ὡς ὁ ἀσεβής;

24 Ἐάν ὡς πενήντηκοντα ὀδικοίον ἐν τῇ πόλει, πόλεως αὐτοῖς· ἐκ ἀνησείς ἀπάντα τὸν τόπον ἔνεκεν τῶν πενήντηκοντα δικαίων, εἴν ὥσιν ἐν αὐτῇ;

25 Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, οὐ ἀποκτείνει δικαίον μετὰ ἀσεβοῦς· καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων ἄσας τὴν γῆν, οὐ ποιήσει κρίσιν;

26 Εἶπε δὲ Κύριος, Ἐάν ὡσιν ἐν Σοδόμοις πενήντηκοντα ὀδικοίον ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν, καὶ πάντα τὸν τόπον δι' αὐτοὺς.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε, Νυν ἡρξάμην ἀλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός.

28 Ἐάν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πενήντηκοντα δίκαιοι βίς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς ἔνεκεν τῶν πέντε, πᾶσιν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν, Ὁὐ μὴ ἀπολέσω, εἴν εὖρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε.

29 Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

30 Καὶ εἶπε, Μὴ τι Κύριε εἴν λαλήσω; Ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν τριάκοντα.

31 Καὶ εἶπεν, Ὁπεὶ οὐκ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, εἴν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἰκοσι; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω, βεῖν εὖρω ἐκεῖ εἰκοσι.

32 Καὶ εἶπε, Μὴ τι Κύριε, εἴν λαλήσω ἔτι παρὰ; Ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν δέκα.

33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν πρὸς Ἀβραὰμ· καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΙΛΘΟΝ δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἔσπευσαν· ὡτ' ἐκάθον παρὰ τὴν πόλιν Σοδόμων· ὡν δὲ ὡτ' ἐξάνεστη· εἰς συνάντησιν αὐ-

τοῖς· καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν.

2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ κύριοι, ἐκκλίνατε βεῖς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ἡμῶν, καὶ καταλύσατε, καὶ βνῆσασθε τοὺς πόδας ἡμῶν, καὶ ὀρθήσαντες ὑπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ἡμῶν. Ὁ καὶ εἶπαν, Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.

3 Καὶ βκατεβιάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἄξιμας ἐπέφην αὐτοὺς, καὶ ἔφαγον.

4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι βδὲ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.

5 Καὶ ἐξεκαλούντο τὸν ὡτ' καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἔξαγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς.

6 Ἐξῆλθε δὲ ὡτ' πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέφην ὡπισω αὐτοῦ.

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ πονηρέυσθητε.

8 Εἰσὶ δὲ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτάς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βχρᾶσθε αὐταῖς καθά ὡν ἀρέσκοι ἡμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσῃτε ἄδικον, εἴνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου.

9 Εἶπαν δὲ αὐτῶν, Ἀπόστα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν; νυν οὖν σε βκακώσωμεν! μᾶλλον ἡ ἐκείνους. Καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν ὡτ' σφόδρα· καὶ ἡγήσαντο συντρίβειν τὴν θύραν.

10 Ἐκτενάντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰς ἐσπᾶσαντο τὸν ὡτ' πρὸς ἐαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν.

11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὡτας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ὡρασίᾳ, ἀπὸ μικρῆς καὶ μεγάλου· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν.

12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν ὡτ', βεῖς! σοι ὡδε γαμβροί, ἡ υἱοί, ἡ θυγατέρες; ἡ εἴτι σοι ἄλλος ἐστίν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου.

13 Ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύμεν! τὸν τόπον τοῦτον· ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντί· Κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίβει αὐτήν.

14 Ἐξῆλθε δὲ ὡτ', καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότες τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀνάστητε, καὶ βεξέλλεθε! ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν· ἔδοξε δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ.

15 Ἦνικά δὲ ὀρθρὸς ἐγένετο, ἔσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν ὡτ', λέγοντες, Ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου, καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ὡς ἔχεις, καὶ ἐξέλθε, ἵνα μὴ ἄκαι σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.

16 Καὶ ἐταρίχθησαν· καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναῖκος αὐτοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι Κύριον αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ἡνικά ἐξῆγαγον αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπαν, Σώζων σῶξ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν· μὴ βπεριβλέψῃς εἰς τὰ ὡπίσω, μὴ δὲ στῇς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὅρος σώζου, μὴ ποτε συμπαραληψῇς.

18 Εἶπε δὲ ὡτ' πρὸς αὐτοὺς, Δέομαι Κύριε,

19 Ὁπεὶ δὲ ἄρ' ἐστιν ὁ πᾶς σοι ἔλεος ἐναντίον

σου, καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου· ἐγὼ δὲ οὐ ζῆλωσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὅρος· μή ᾗ ποτε! καταλάβῃ με τὰ κακά, καὶ ἀποθάνω.

20 Ἰδοὺ, ἅπλοῖς αὕτη ἐγγύς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἔστι μικρά· ὅκαί ἐκεῖ διασωθήσονται· οὐ μικρά ἔστι; καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐκείνῳ σου.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τοῦτῳ, τοῦ μὴ καταστρέφαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας.

22 Σπείσων οὖν τὸ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνησομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ ἔλθειν σε ἐκεῖ· διὰ τοῦτο ἔκάλεσε! τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης, Σηγῳρ.

23 Ὁ ἡλῖος ἐξηλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Δῶτ εἰσηλθεν εἰς Σηγῳρ.

24 Καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἔξ ουρανοῦ.

25 Καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐπερίχωρον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὰ ἀνατελλόντα ἐκ τῆς γῆς.

26 Καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπίσω, καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός.

27 Ἐῳρῆσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ πρῶτῳ εἰς τὸν τόπον, οὗ εἰσῆλθε ἑναντίον Κυρίου.

28 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας, καὶ ἐπὶ προσώπων τῆς περιχώρου, καὶ εἶδε! καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόξ ἀεὶ τῆς γῆς, ὥσει ἄτμις καμίνου.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι ἔτον Θεὸν! πᾶσας τὰς πόλεις τῆς περιοικου, ἐμήνησθ' ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Δῶτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέφαι Κυρίου τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατ' ἔκει ἐν αὐταῖς ὧτ.

30 Ὁ Ἀνέβη δὲ Δῶτ ἐκ Σηγῳρ· καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει ᾧ αὐτοῦ, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγῳρ· καὶ ἔκατωκισεν! ἐν τῷ σπληναίῳ αὐτὸς, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέρα, Ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὥς καθίκει πάσῃ τῇ γῇ.

32 Δεῖρο, ὅκαί! ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα.

33 Ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ὅτε κείνη! καὶ εἰσελθούσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ! καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι βαυτὸν! καὶ ἔγεν ἡ ἀνασθέναι.

34 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον, καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέρα, Ἰδοὺ ἐκοιμήθη ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ! καὶ εἰσελθούσα κοιμήθη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα.

35 Ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον· καὶ εἰσελθούσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι βαυτὸν! καὶ ἀναστήσκει.

36 Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Δῶτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

37 Καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ, λέγουσα, Ἐκ τοῦ πατρὸς μου. Οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

38 Ἐτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε

τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμάν, ἀλέγουσα! Ἐγὼ γένους μου. Οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραὰμ εἰς γῆν πρὸς Λίβαν· καὶ ὤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης, καὶ ἀνὰ μέσον Σοῦρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεγάροις.

2 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ περὶ Σάρρας τῆς γυναῖκος αὐτοῦ, ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνὴ μου ἐστὶ, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν ὁ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν.

3 Καὶ εἰσηλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναῖκος, ἧς ἔλαβες· αὕτη δὲ ἐστὶ συνωμικήα ἀνδρὶ.

4 Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς· καὶ εἶπε, Κύριε, ἔθνος ἄνθρωποι καὶ δίκαιοι ἀπολείς;

5 Οὐκ αὐτὸς μοι εἶπεν, Ἀδελφὴ μου ἐστὶ καὶ αὕτη μοι εἶπεν, Ἀδελφός μου ἐστίν; ἐν καθαρῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο.

6 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ' ὕπνον, Κρίνω ἔγνω ὅτι ἐν καθαρῇ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτῆν σε εἰς ἐμέ· ἐνεκα! τοῦτου οὐκ ἄφηκά σε ἄψαθαι αὐτῆς.

7 Νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ· ὅτι προφήτης ἐστὶ, καὶ προσεΐξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδώσῃς, θηνώσῃ· ὅτι ἀποθνήσκει σὺ καὶ πάντα τὰ σά.

8 Καὶ ὤρθησεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρῶτῳ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι πρὸς Σοδόρα.

9 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σε, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον ὃ οὐδεὶς ποιήσει, πεποιθὴς μοι.

10 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ, Τί ἐνδὼν ἐποίησας ταῦτα;

11 Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ, Εἶπα γάρ, ἄρα οὐκ ἐστὶ θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἐνεκεν τῆς γυναῖκος μου.

12 Καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφὴ μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός· ἐγενήθη δὲ μοι εἰς γυναῖκα.

13 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου πατρὸς μου· καὶ εἶπα αὐτῇ, Ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις, εἰς ἐμέ!· εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσελθώμεν ἐκεῖ, εἶπον ἐμέ, ὅτι ἀδελφός μου ἐστίν.

14 Ἐλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραγμα, καὶ πρόβατα, καὶ μώσχους, καὶ παῖδας, καὶ παιδικάσας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ, Ἰδοὺ, ἡ γῆ με ἐναντίον σου· οὐ ἂν σοι ἀρέσκη, κατοίκει.

16 Τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν, Ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραγμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἔσται σοι εἰς ἄντην τιμὴν τοῦ προσώπου σου, καὶ πᾶσαι ταῖς μετὰ σοῦ· καὶ πάντα ἀλήθευσον.

17 Προσηγάτο δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδού ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰς παιδικάσας αὐτοῦ· καὶ ἔτεκεν.

18 Ὅτι συγκλείων συνέκλεισε Κύριος ἔφωθεν πᾶσαν μήτηρ ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἐνεκεν Σάρρας τῆς γυναῖκος Ἀβραάμ.

Κεφ. κα'. ΧΧΙ.

ΚΑΙ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθά
εἶπε· καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάρρα καθά
ἔλαλθαι.

2 Καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε ἂ τῷ Ἀβραάμ υἱὸν
εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθά ἐλάλησεν
αὐτῷ Κύριος.

3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ
Σάρρα, Ἰσαάκ.

4 Περιέτερε δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ δ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ οὐδόῃ, καθά ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ
Θεός.

5 ὁ Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένε-
το αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

6 Εἶπε δὲ Σάρρα, Γέλῳτά μοι ἐποίησε Κύ-
ριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι.

7 Καὶ εἶπε, Τίς ἀνυγχελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι
ἠπλάξει παῖδιον Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ
βῆρᾳ μου;

8 Καὶ ᾠχήθη τὸ παῖδιον καὶ ἀπεγαλακτίσθη·
καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἥ ἡμέρα
ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

9 Ἰδούσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἀγάρ τῆς Αἰγυπ-
τίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ
Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ ἡ αὐτῆς·

10 Καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ, Ἐκβαλε τὴν παι-
δίσκην ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ
κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης
μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ.

11 Σκληρὸν δὲ ἐβάν τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναν-
τίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·

12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Μὴ σκληρὸν
ἔστω ἂ ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου, καὶ
περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι
Σάρρα, ἀκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς· ὅτι ἐν Ἰσαάκ
κληθήσεται σοι σπέρμα.

13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς
ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σόν
ἐστιν.

14 Ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωί, καὶ ἔλαβεν
ἄρτους καὶ ἰσκὸν ὕδατος, καὶ ἔδωκε τῇ Ἀγάρ·
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὄμον αὐτῆς ἂ τὸ παῖδιον,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν ἀπελθούσα δὲ ἐπλανᾶτο
κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

15 Ἐβέβηκε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἰσκοῦ· καὶ
ἔρριψε τὸ παῖδιον ὑποκάτω μᾶς ἐλάτης.

16 Ἀπελθούσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ
βυακρόθεν, ὥσπερ τόξον βολήν· εἶπε γάρ, Οὐ
μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου· καὶ
ἐκάθισεν ἂ ἐπέναντι αὐτοῦ· ἂ ἀναβοήσαν δὲ
τὸ παῖδιον ἔκλινσεν.

17 Εἰσῆκοντες δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παι-
δίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν· καὶ ἐκάλεσεν ἄγγε-
λος Θεοῦ τὸν Ἀγάρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν
αὐτῇ, Τί ἐστίν Ἀγάρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε
γάρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου· ἐκ τοῦ τό-
που οὗ ἐστίν.

18 Ἀνάστηθι, καὶ λάβε τὸ παῖδιον, καὶ κρή-
νησον τῇ χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα
ποιήσω αὐτό.

19 Καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῆς· καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζώντος ἂ ἐπορεύ-
θῃ, καὶ ἐπλησεν τὸν ἰσκὸν ὕδατος· καὶ
ἐπότισε τὸ παῖδιον.

20 Καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου· καὶ
ᾠχήθη, καὶ κατήκνησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐγένετο δὲ
τοῦτο π.

21 Καὶ κατήκνησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἂ· καὶ ἔλαβεν
αὐτῇ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ Φαραν Ἀιγύπτου.

22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ εἶπεν

Ἀβιμέλεχ, καὶ Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ,
καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ πρὸς Ἀβραάμ, λέγων, Ὁ Θεὸς μετὰ σου
ἐν πᾶσιν, οἷς εἰς ποιῆς.

23 Νῦν οὖν ὅμοσον μοι τὸν Θεὸν μὴ ἀδικήσῃς
με, μὴ δὲ τὸ σπέρμα μου, μὴ δὲ τὸ ὄνομα
μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐποίησα
μετὰ σου, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ἣ σὺ
παρώκησας ἐν αὐτῇ.

24 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ, Ἐγὼ ὁμοῦμαι.

25 Καὶ ἤλεγξεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ
τῶν φρεάτων τοῦ ἱδματος, ὧν ὁ ἀφείλετο· οἱ
παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Οὐκ ἔγνων τίς
ἐποίησέ ὅ σοι τὸ ῥῆμα· τοῦτο· οὐδὲ σύ μοι
ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ὅλλ' ἡ ἰσ-
μερον.

27 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ πρόβατα καὶ μόσ-
χους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ διέθεντο
ἀμφότεροι διαθήκην.

28 Καὶ ἔστησεν Ἀβραάμ ἑπτὰ ἀμνάδας προ-
βάτων μόνας.

29 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ, Τί ἐστιν
αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς
ἔστησας μόνας;

30 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ, Ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνά-
δας ἤλκην παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὁσί μοι εἰς μαρτύ-
ριον, ὅτι ἐγὼ ὠρεῖα τὸ φρέαρ τοῦτο.

31 Διὰ τοῦτο ἐπανάμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκεῖνον, Φρέαρ ὀρκισμοῦ· ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμ-
φότεροι.

32 Καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ
ὀρκισμοῦ, Ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ, ὁ Ὁχοζάθ
ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστρά-
τηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς
τὴν γῆν τῶν Φυλιστιεῖμ.

33 Καὶ ἐφύπνευσεν Ἀβραάμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ
φρέατι τοῦ ὅρκου· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ
ὄνομα Κυρίου, Θεὸς αἰώνιος.

34 Παρώκησεν δὲ Ἀβραάμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυ-
λιστιεῖμ ἡμέρας πολλὰς.

Κεφ. κβ'. ΧΧΙΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς
δὲ πείρασε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν ὁ αὐτῷ,
Ἀβραάμ, Ἀβραάμ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

2 Καὶ εἶπε, Δάβε τὸν υἱὸν σου τὸν ἀγαπητὸν,
ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν
γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ βανένεγκε· αὐτὸν ἐκεῖ εἰς
ὀλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ὧν ἂν σοι εἴπω.

3 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωί, ἐπέσασε τὴν
ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μετ' ἐαυτοῦ δύο παι-
δας, καὶ Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας
ἐξίλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.

4 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μα-
κρόθεν.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παῖσιν αὐτοῦ, Κα-
θίστατε αὐτὸν μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
β παιδάριον διελυσόμεθα ἕως ὧδε· καὶ προσκυ-
νήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ἡμᾶς.

6 Ἐλαβε δὲ Ἀβραάμ τὰ ἐξίλα τῆς ὀλοκαρπώ-
σεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ νύμφῳ αὐτοῦ· ἔλαβε
δὲ β μετὰ χείρας καὶ τὸ πῦρ· καὶ τὴν μάχαιραν,
καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.

7 Εἶπε δὲ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα
αὐτοῦ, ὁ Πάτερ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστὶ τέκνον;
εἶπε δὲ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ἐξίλα, ποῦ ἐστὶ τὸ
πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν;

8 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Ὁ Θεὸς ὠψεται ἐαυτῷ

πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα,

9 Ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ φιλοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ ἁτὸ ὕψιστον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων.

10 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξει τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

12 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδίον, μὴ δὲ ποιήσης αὐτῷ μὲν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῆ· σὺ τὸν Θεόν· καὶ οὐκ ἐφέσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ.

13 Καὶ ἀνοβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε· καὶ ἰδοὺ, κρὶς εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κρὶν, καὶ ἀνῆγενкен αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἰπωσὶ σήμερον, Ἐν τῷ ὄρει Κυρίου ὤφθη.

15 Καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,

16 Λέγων, Κατ' ἑμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος· οὐ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφέσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ.

17 Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοῖς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμου τὴν παρὰ τὸ ρεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεραντίων.

18 Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

19 Ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἀναστάντες, ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φέρον τοῦ ὄρκου· καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φέρον τοῦ ὄρκου.

20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀγγεγέλιντο Ἀβραὰμ, λέγοντες, Ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτὴ υἱὸς τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου,

21 Τὸν δ' Οὐζὶ πρωτότοκον, καὶ τὸν Βαῖς ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουὴλ πατέρα Σύρων,

22 Καὶ τὸν δ' Χαζὰδ, καὶ Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδῆς, καὶ τὸν Ἰελδάφ, καὶ τὸν Βαθουήλ.

23 Βαθουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκην· ὁκτώ οὗτοι υἱοί, οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραὰμ.

24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἧ ὄνομα Ῥεῦμα, ἔτεκε καὶ αὐτὴ τὸν Ταβὲκ, καὶ τὸν δ' Ταὰμ, καὶ τὸν Τοχὸς, καὶ τὸν δ' Μοχὰδ.

5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Ἀβραὰμ· λέγοντες, Μὴ κύριε·

6 Ἀκουσὸν δὲ ἡμῶν· βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὶ εἰ ἐν ἡμῖν· ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείois ἡμῶν θάψον τὸν νεκρὸν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν· οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, τοῖς θάψαι τὸν νεκρὸν σου ἐκεῖ.

7 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Χετ.

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ, λέγων· Εἰ ἔχετε τὴν ψυχὴν ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου, καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρών τῷ τῷ Σαάρ.

9 Καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλῶν, ἵ ἔστιν αὐτῷ, τὸ ὃν ἐν δ' μερεῖ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἄργυριον τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ἡμῖν ἐν κτήσιν μνημείois.

10 Ἐφρών δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἐφρών ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραὰμ εἶπεν ἀκούοντων τῶν υἱῶν Χετ, καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων, λέγων,

11 Παρ' ἐμοῦ γενοῦ κύριε, καὶ ἀκουσόν μου· τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δίδομι· ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δὲ δικαίᾳ σοὶ· θάψον τὸν νεκρὸν σου.

12 Καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε τῷ Ἐφρών εἰς τὰ ὦτα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, Ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἀκούσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ καὶ θάψον τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ.

14 Ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρών τῷ Ἀβραὰμ, λέγων·

15 Οὐχὶ κύριε· ἀκήκοα γὰρ, γῆ τετρακοσίω δίδραχμα ἄργυριον· ἀλλὰ τί ἂν εἴη τοῦτε ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἀβραὰμ τοῦ Ἐφρών, καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρών τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακοσία δίδραχμα ἄργυριον δοκιμῶν ἐμ· πόροις.

17 Καὶ ἔσθη ὁ ἀγρὸς Ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ δ' πλῶ σπηλαίῳ, ὃς ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ πᾶν ἵ ἔστιν ἐν τοῖς ὁρίois αὐτοῦ κύκλῳ,

18 Τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτήσιν, ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ, καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν.

19 Μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραὰμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρῆ· αὕτη ἐστὶν Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ἵ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτήσιν τάφον, παρὰ τῶν υἱῶν Χετ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσι-
επτά·

2 Καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει Ἀρβὸκ, ἡ ἔστιν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἔστι Χεβρὼν ἐν αὐτῇ γῇ Χαναάν· ἤλθε δὲ ὁ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάρραν, καὶ πενήθησαι.

3 Καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· Χετ, λέγων,

4 Πάροις καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε μοι οὖν κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψον τὸν νεκρὸν μου ἅπ' ἐμοῦ.

ΚΑΙ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμερῶν· καὶ Κύριος ἠλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.

2 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οικίας αὐτοῦ τῷ ἀρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ, Θεὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τοῦ μηρόν μου.

3 Καὶ ἐξορκίσθαι σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ νῦν μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων, μεθ' ὧν ἐγώ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἄλλ' ἡ εἰς τὴν γῆν μου οὐ ἐγεννήθη· πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν.

5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς, Μὴ ποτε οὐ βουλήται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν;

6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραάμ, Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.

7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβε με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι, καὶ ὃς ὡμοσέ μοι, λέγων, Σοὶ ὁσῶτα τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἀγγέλου αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

8 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ.

9 Καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ ὡμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμηλῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πίντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μετ' ἐαυτοῦ· καὶ ἀναστὰς, ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχώρ.

11 Καὶ ἐκοίμισε! τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψε, ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρεύμεναι.

12 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐλόωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκόντων τὴν πόλιν, ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ.

14 Καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἥ ἂν ἐγὼ εἶπω, Ἐπικλῶν τὴν ὑδρίαν σου, ἵνα πῖω, καὶ εἶπῃ μοι, Πίε σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτίω, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου ὡς τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσωμαι, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλῶντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουῆλ, υἱῷ Μελαχὰς, τῆς γυναικὸς Ναχώρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς.

16 Ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν· ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν· καταβῶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἐπλήσσε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη.

17 Ἐπείραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς· καὶ εἶπε, Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Πίε κύριε· καὶ ἔσπενυσε καὶ κατέλειπε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ πότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.

19 Καὶ εἶπε, Καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσονται, ἕως ἂν πᾶσαι πῶσι.

20 Καὶ ἔσπενυσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν θείσας! τὸ ποτιστήριον· καὶ ἔδραμε ἔπι τὸ φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν· καὶ ὑδρεύσατο πᾶσαι τὰς καμήλους.

21 Ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν· καὶ ἡρεσάτωπα τοῦ γινῶναι· εἰ εὐδόκει Κύριος ἡν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡ οὐ.

22 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πῶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια

χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὀλκῆς, καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς· δέκα χρυσῶν ὀλκῆ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτήν, καὶ εἶπε, Θυγάτηρ τίνοι εἶ; ἀνιγγαῖνόν μοι, εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῶν αὐτοῦ καταλῦσαι.

24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Θυγάτηρ Βαθουῆλ εἰμι αὐτοῦ Μελαχὰς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ.

25 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι.

26 Καὶ εὐδοκῆσας ὁ ἄνθρωπος, προσεκίνησε αὐτῷ Κυρίῳ.

27 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς οὐκ ἐγκατέλειπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀληθείαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμέ δ' εὐδόκει Κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου.

28 Καὶ δραμούσα ἡ παῖς ἀνιγγαῖνεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

29 Τῇ δὲ Ῥεβέκκα ἀδελφὸς ἦν, ὃ ὄνομα Λίβαν· καὶ ἔδραμε Λίβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν.

30 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης, Οὕτω! λελάληκε μοι ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἔστη· κότος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καμήλῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς.

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο εἰσελθε, Εὐλογητὸς Κύριον· ἱναὶ εἴσθῃς ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις.

32 Εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέσασε τὰς καμήλους, καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νύψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ μετ' αὐτοῦ.

33 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν· καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ φάγῃς, ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά μου. Καὶ εἶπεν, Δάλησον.

34 Καὶ εἶπε, Παῖς Ἀβραάμ ἐγὼ εἰμι.

35 Κύριος δὲ ἡλόγησε τὸν κυρίον μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, παῖδας, καὶ παιδικάς, καμήλους, καὶ ἐνοῦς.

36 Καὶ ἔτεκε Σάρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.

37 Καὶ ὥρπισέ με ὁ κύριός μου, λέγων, Ὁ δὲ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανιῶν, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

38 Ἄλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου, Μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

40 Καὶ εἶπέ μοι, Κύριος ὁ Θεὸς ᾧ ἐνῆρστηκα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐδοῦσαι τὴν ὁδόν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.

41 Τότε ἄθως ἔσῃ ἀπὸ τῆς ὥρας μου· ἡνίκα γὰρ εὐνέω εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ μὴ σοὶ δοῦσι, καὶ ἔσῃ ἄθως ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου.

42 Καὶ ἔλθων σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν, εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὶ εὐδοῖς τὴν ὁδόν μου, δὲν ἦ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ.

43 Ἰδοὺ, ἐγὼ ῥεφέσθηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ

ὑδάτος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἔκπορευόνται ἀντλήσαι ὕδωρ· καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἣ ἂν ἐγὼ εἶπω, Πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ.

44 Καὶ εἶπη μοι, Καὶ σὺ πῖε, καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσονται· αὕτη ἡ γυνὴ ἠν ἠτόιμασε Κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκωμαι, ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.

45 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελεῖσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων· καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγήν, καὶ ἰδρεύσατο· εἶπα δὲ αὕτη, Πότισόν με.

46 Καὶ σπεύσασα, καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ εἶπε, Πῖε σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτίω· καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε.

47 Καὶ ᾠρώτησα αὐτὴν, καὶ εἶπα, Ὁ θυγάτηρ τίнос εἶ; ἀναγγεῖν μοι ἡ δὲ ἔφη, Θυγάτηρ Βαθουὴλ εἰμι θυιοῦ τοῦ Ἰακώβ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχὰ· καὶ περιέθηκε αὕτη τίς ἐνώτια, καὶ τὰ ψέλλια ὑπερὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

48 Καὶ εὐδόκησας προσεκύνησα τῷ Κυρίῳ· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς ἐνώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαθεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ εἴῳ αὐτοῦ.

49 Εἰ οὖν ποιεῖτε ἡμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ὡς τὸν κύριόν μου· εἰ δὲ μὴ, ἀπαγγεῖλάτε μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

50 Ἀποκρίθεις δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ, εἶπαν, Παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα· τούτου οὐ δυνασόμεθα σοι ἀντεπεῖν κακὸν ὃ καλόν.

51 Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου· λαβὼν ἀποτρέχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, ἀθὰ ἐλάλησε Κύριος.

52 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ τὸν ῥήματον αὐτῶν, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἄνωγ' Ἀβραάμ.

53 Καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν, ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκᾳ· καὶ ὅρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.

54 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἅ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωί, εἶπεν, Ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

55 Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ μήτηρ, Μεινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται.

56 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ καταχετέ με· δέκα, καὶ Κύριος ἐνώδωσεν τὴν ὁδόν μου ἄν ἐνιοί· ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

57 Οἱ δὲ εἶπαν, Καλῶσωμεν τὴν παῖδα, καὶ ἔρωτήσωμεν τὸ στοια αὐτῆς.

58 Καὶ ἐκάλεσαν ἄνιν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε, Πορεύσομαι.

59 Καὶ ἐξεπεμψάν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

60 Καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν· καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ· γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, εἰαι κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπερανάτων.

61 Ἀναστὰσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκκαν, ἀπῆλθεν.

62 Ἰσαάκ δὲ ἐδιεπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου

κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως· αὐτὸς δὲ κατήνεν ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς Λίβαν.

63 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχεῖν εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς δεξιᾷ· καὶ ἀναβλέψας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε καμήλους ἐρχομένας.

64 Καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδε τὸν Ἰσαάκ· καὶ κατεπήνησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.

65 Καὶ εἶπε τῷ παιδί, Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὃ πορεύομενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον, περιεβίβητο.

66 Καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαάκ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐποίησεν.

67 Εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνὴ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν· καὶ παρ' ἐκλήθη Ἰσαάκ περὶ Σάρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. κ. XXV.
ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ δὲ Ἀβραάμ, ἔλαβε γυναῖκα ἣ ὄνομα Χεττοῖρα.

2 Ἐτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ὁζομβρᾶν· καὶ τὸν Ἰεζὶν, καὶ τὸν Μαδᾶν, καὶ τὸν Μαδίμ, καὶ τὸν Ἰεσβᾶν, καὶ τὸν Ζωῖν.

3 Ὁ Ἰεζὶν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαβᾶν, ὃ καὶ τὸ Δεδᾶν. Υἱοὶ δὲ Δεδᾶν ἄλλοι οὐκ εἰμ, καὶ Λαυνοεῖμ, καὶ Λαωμείμ.

4 Υἱοὶ δὲ Μαδίμ Γεφάρ, καὶ Ἀφείρ, καὶ Ἐνῶχ, καὶ Ἀβειδᾶ, καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττοῖρας.

5 Ἐδωκε δὲ Ἀβραάμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκε Ἀβραάμ ὀνόματα· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπ' Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπὶ ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.

7 Ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς Ἀβραάμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταπέντε ἔτη.

8 Καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραάμ ἐν γῇ καλῇ πρὸς βύθους, καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ προστέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλῶν, ἐπὶ τὸν ἄγρον Ἐφρών τοῦ Σαὺρ τοῦ Χετταίου, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαιμβρῇ.

10 Τὸν ἄγρον καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτήσασα Ἀβραάμ παρὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Χετ· ἐκεῖ ἔθισαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

11 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως.

12 Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν Ἀγάρ ἡ Αἰγυπτία ἡ ποδίσκη Σάρρας τῇ Ἀβραάμ.

13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαὴλ κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ. Πρωτότοκος Ἰσμαὴλ Ναβαϊῶθ, καὶ Κηδᾶρ, καὶ Ναβδεῖμ καὶ Μασσᾶ.

14 Καὶ Μασμᾶ, καὶ Δουμᾶ, καὶ Μασσῆ, καὶ Χοδδᾶν, καὶ Θαμῖν, καὶ Ἰετὺρ, καὶ Ναφῆς, καὶ Κεδμᾶ.

16 Οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαὴλ· καὶ ταῦτα ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκῆλαις αὐτῶν, καὶ ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες καὶ ἔθνη αὐτῶν.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαὴλ, ἑκατὸν τριακονταεπτά ἔτη· καὶ ἐκλείπων ἀπέθανε καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.

18 Κατέφκησε δὲ ἀπὸ θ' Εὐιλὰτ' ἕως Σοῦρ, ἥ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἔλθειν πρὸς Ἀσσυρίους· κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατέφκησε.

19 Καὶ αὐταὶ αἱ γενεαὶς Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ·

20 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ. Ἦν δὲ Ἰσαὰκ ἑτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκα θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

21 Ἐδέετο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὅτι στείρα ἦν· ἐπῆκουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεός, καὶ ἔσυνελαβεν ἑν γαστρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

22 Ἐσκόρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ εἶπε δέ, Εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθῃ δὲ πυνέσθαι παρὰ Κυρίου.

23 Καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ, Δύο ἔθνη ἐν γαστρὶ σου εἰσὶ· καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλησονται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει· καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

24 Καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτῇ· καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ βκοιλίᾳ αὐτῆς.

25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυρρόακς· ὅλος, ὥστε ὄφρα, δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ.

26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπελημμένη τῆς πτέρωνος Ἡσαῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰακώβ. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἑτῶν ἐξήκοντα, ὅτε βέτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.

27 Ἡξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι· καὶ ἦν Ἡσαῦ ἄνθρωπος εἰδὼς κνηγεῖν, ἄγρικοις· Ἰακώβ δὲ, ἄνθρωπος ἀπλαστός, οἰκῶν οἰκίαν.

28 Ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἡσαῦ, ὅτι ἡ θήρα μὲν τῷ βρώσει αὐτῷ· Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.

29 Ἠψησε δὲ Ἰακώβ ἔψημα· ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων.

30 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ, Γεύσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος πυρρῶν τούτου, ὅτι ἐκλείπω· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐδώμ.

31 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἡσαῦ, Ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκια σου ἐμοί.

32 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτῶν· καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια; Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακώβ, Ὅμοσόν μοι σήμερον· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ἀπέδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ.

34 Ἰακώβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἡσαῦ ἄρτον, καὶ ἔψημα φακῶν· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἀναστὰς ὤχετο· καὶ ἐφάνησεν Ἡσαῦ τὰ πρωτοτόκια.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερου, δὲ δέγμεντο· ἐν τῷ ἔκαιρῳ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γεράρα.

2 Ὡφθη δὲ αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπε, Μὴ καταθῇς εἰς Αἰγύπτου· κατοικήσου δὲ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἂν τοῦ εἶπω·

3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ εὐλόγησω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ πέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· αἰ στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρί σου.

4 Καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· καὶ δειλογηθῶσιν αἱ ἐν τῷ σπέρματί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 Ἀνθ' ὧν ἰπήκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε τὰ προσταγμάτων μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ τὰ νόμιά μου.

6 Κατέφκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.

7 Ἐπληρώθησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελφῇ μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν, ὅτι γυνὴ μου ἐστὶ· μὴ ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὡραία τῇ ὄψει ἦν.

8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρακύνσας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ.

9 Ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀρά γε γυνὴ σου ἐστὶ; τί ὅτι εἶπας, Ἀδελφῇ μου ἐστίν; Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ, Εἴπα γὰρ, μὴ ποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν.

10 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναίκος σου, καὶ ἐπήγαγες αὐτὴν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν.

11 Συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶς ὁ ἀφάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου· καὶ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, θανάτῳ ἑνοχος ἔσται.

12 Ἐσπεῖρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ἑκίμην ἑκατοστεινύσαν κριθῇν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος.

13 Καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος· καὶ προβαίων, μείζων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα.

14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβαίων, καὶ κτήνη βοῶν, καὶ γεώργια πολλά· ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ.

15 Καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ, καὶ ἐπλησαν αὐτὰ γῆς.

16 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ, Ἀπελθε ἄφ' ἡμῶν· ὅτι δυνατότερος ἡμῶν ἐγένετο σφόδρα.

17 Καὶ ἀπηλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ· καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ κατέκησεν ἐκεῖ.

18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὤρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοὺς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὀνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζώντος.

20 Καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος, Ἀδικία· ἠόκησαν γὰρ αὐτὸν.

21 Ἀπάρas δὲ ἐκείθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐχθρία.

22 Ἀπάρas δὲ ἐκεῖθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον· καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Εὐρυχωρία, λέγων, διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν, καὶ ἡῆσεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

24 Καὶ ὥφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου· μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι· καὶ εὐλόγησω σε, καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου.

25 Καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον· καὶ

ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὥρυσαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαὰκ φρέαρῶν τῇ φάραγγι Γεράριον.
 26 Καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράριον, καὶ Ὁχαζὶθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτῆς.
 27 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαὰκ, Ἵνα τί ὀλέθετε; πρὸς με; ἰμὲς δὲ ἐμίσησατέ με, καὶ θέξα-
 πτεστείλατέ με ἀπ' ὡμῶν.
 28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἦν Κύριος μετὰ σοῦ· καὶ εἵπαμεν, γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σου· καὶ διαθη-
 σόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην.
 29 Μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακὸν, καθότι οὐκ ἐβδελυζάμεθα ὥς ἡμεῖς, καὶ ὅν τρόπον ἐχρη-
 σάμεθα σοι καλῶς, καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν ἐβλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου.
 30 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς δοχὴν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
 31 Καὶ ἀναστάντες τὸ πρωΐ, ὥμοσαν ἐκαστοὶ τῷ πλησίον· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαὰκ· καὶ ἀπῆλθον ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας.
 32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ παρα-
 γενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὥρυσαν· καὶ εἶπαν, Οὐχ εὗρομεν ὕδωρ.
 33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὶ· Ὁρκος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ, Φρέαρ ὅρκου, ὥς τῃς σημερον ἡμέρας.
 34 Ἦν δὲ Ἡσαὺ ἐτῶν τεσσαράκοντα· καὶ ἔλλαβε γυναῖκα Ῥουθιθ, θυγατέρα Ὁβωχ· τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Ὁβατεμάθ, θυγατέρα Ἐλὼν ὁ Χετταίου.
 35 Καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαὰκ κτ' τῇ Ῥεβέκκα.
 Κεφ. κζ'. XXVII.
ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἡμιβλήθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὸ ὄρῃ· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱέ μου· καὶ εἶπε· αὐτῷ ἐγώ.
 2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου.
 3 Νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦος σου, τὴν τε φαρέτραν, καὶ τὸ τόξον· καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδion, καὶ θή-
 ρευσόν μου θήραν.
 4 Καὶ ποιήσον μοι ἐδέσματα, ὥς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκε μοι, ἵνα φάγω· ὥπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου, ὅπρην ἀποθανεῖν με.
 5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐπορεύθη δὲ Ἡσαὺ εἰς τὸ πεδion θηρεύσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
 6 Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἔλασσον, Ἰδε ἤκουσα τοῦ πατρὸς σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος, 7 Ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποιήσον μοι ἐδέσματα, ἵνα φάγω· ὥπως εὐλογήσῃ σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.
 8 Νῦν οὖν, υἱέ μου, ἀκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι.
 9 Καὶ πορεύθεις εἰς τὰ πρόβατα, λάβε με ἐκείθεν δύο ἐρίφους ἀπάλους, καὶ καλοὺς· καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὥς φιλεῖ.
 10 Καὶ εἰσοίσσεις τῷ πατρὶ σου, καὶ φάγεται, ὥπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.
 11 Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἔστιν Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δαύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λείος.
 12 Μὴ ποτε ψηλαφήσῃ ὁ πατήρ, καὶ ἔσονται ἐναντίον αὐτοῦ ὥς καταφρονῶν· καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμὰντὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν.

13 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ, Ἐπ' ἐμέ ἡ κατάρ σου τέκνον· μόνον βεπακουσόν μου τῆς φωνῆς· καὶ πορεύθεις ἐνεγκέ μοι.
 14 Πορεύθεις δὲ, ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ.
 15 Καὶ λαβούσα Ῥεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἣν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνεδύσεν αὐτήν· Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον.
 16 Καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοῖς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυνία τοῦ τραχήλου αὐτοῦ.
 17 Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.
 18 Καὶ εἰσηγγεκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· εἶπε δὲ, Πάτερ· ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἰ σὺ, τέκνον;
 19 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ, Ἐγώ Ἡσαὺ ὁ πρωτότοκος σου θεποικῆκα· καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς, καθίσον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὥπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.
 20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, Τί τοῦτο, ἂ ταχὺ εὗρες, ὧ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ! Πάτερ· ὁ Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου.
 21 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ, Ἐγγίσόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἰ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ, ἢ οὐ.
 22 Ἠγγίσε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἦ μὲν! φωνὴ, φωνὴ Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαὺ.
 23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὥς αἱ χεῖρες Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν,
 24 Καὶ εἶπε, Σὺ εἰ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.
 25 Καὶ εἶπε, Πρυσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου· καὶ προσήγγεκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσηγγεκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπινε.
 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Ἐγγίσόν μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον.
 27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὡσφράνθη τὴν ὄσμην τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ ἐβλόγησεν αὐτόν· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὄσμη τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὄσμη ἀγροῦ πλήρους, ὃν ἐβλόγησε Κύριος.
 28 Καὶ ὤρησεν αὐτὸν ὁ Θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πύθης τῆς γῆς, καὶ πληθὺς αἶτου καὶ οἶνου.
 29 Καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνήσάτωσάν σοι ἀρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου· ὁ καταρωμένος σε, ἐπικατάρατος· ὁ δὲ ἐβλόγησέν σε, εὐλογημένος.
 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσαι Ἰσαὰκ εὐλογούντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, ὥς δα· ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.
 31 Καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήγγεκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ πατρὶ, Ἀναστῆτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὥπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.
 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Τίς εἰ σὺ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαὺ.
 33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἐκστασιν μεγάλῃν σφοδρά· καὶ εἶπε, Τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων

προ τῷ ἔλθειν σε; καὶ εὐλόγησαι αὐτόν, καὶ εὐλογημένοι ἔσται.

34 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαὺ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησεν ὡφώνην μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν, Ἐυλόγησον δὴ καὶ ἐγώ, πάτερ.

35 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου.

36 Καὶ εἶπε, Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπέτρικε γὰρ με διδού^α δεύτερον τέττο^ο τι τε πρωτοτόκιά μου εἴληψε· καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου· καὶ εἶπεν Ἡσαὺ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ;

37 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ, εἶπε τῷ Ἡσαὺ, Εἰ ἄριστον αὐτὸν ὑπεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ὑπεποίηκά αὐτοῦ οἰκέτας, σίτω καὶ οἰνῷ^δ ἐστρίψα αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον;

38 Εἶπε δὲ Ἡσαὺ πρὸς^α τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μὴ εὐλογία μία σοι ἐστί, πάτερ; εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγώ, πάτερ. Κυταυυθέντος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησεν φωνὴ Ἡσαὺ, καὶ ἔκλαυσεν.

39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ, Ἰδού, ἀπὸ τῆς πίστῃτος τῆς γῆς ἐστὶ καὶ κατοικήσεις σου, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν.

40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζῆσθ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἔαν καθέλθῃ καὶ ἐκλύσῃ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.

41 Καὶ ἐνέκωτε Ἡσαὺ τὸν Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἣς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ἡσαὺ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, Ἐγγιστάωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου.

42 Ἀπηγγέλη δὲ ἂ Ῥεβέκκα τὰ ῥήματα Ἡσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πένψασα ἐκείλεσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδού Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτείνει σε.

43 Νῦν οὖν τέκνον ἀκούσον μου τῆς φωνῆς, καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Ἀβρὰμ τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν.

44 Καὶ οἰκήσῃ μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν,

45 Καὶ τὴν ὁρμήν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάθῃται ἅ πεποίηκας αὐτῷ καὶ ἀποστείλασα μεταπένψομαί σε ἐκείθεν, μή ποτε ὑποπεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαὰκ, Προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τῶν θυγατέρων τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λήνεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα τί μοι^α τοῖς ζῆν;

Κεφ. κθ'. XXVIII.

ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, εὐλόγησεν αὐτόν· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν^δ Χανααναιῶν.

2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν^α, εἰς τὸν οἶκον Βαθουρᾶ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου· καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκείθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου.

3 Ὁ δὲ Θεὸς μου εὐλόγησαι σε, καὶ αὐξήσῃ σε, καὶ πληθύνῃ σε· καὶ ἔσθῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν,

4 Καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς ἡμοῦ· σοὶ, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροικησέως σου, ἡ^δ ἐδεωκεί^ο Θεὸς τῷ Ἀβραάμ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ^β καὶ

ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουρᾶ τοῦ Σύρου, ἀδελφόν^α Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαὺ.

6 Ἴδε δὲ Ἡσαὺ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, λαβεῖν αὐτῷ γυναῖκα ἐκείθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων^δ τῶν Χανααναιῶν.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς^α καὶ τῆς μητρὸς βαυτοῦ^α· καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας.

8 Ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαὺ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θιγατέρες Χαναάν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 9 Ἐπορεύθη Ἡσαὺ πρὸς Ἰσμαὴλ^α καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τῆς υἱᾶ Ἀβραάμ, ἀδελφῆν^δ Ναβαωθ^β, πρὸς ταῦς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα.

10 Καὶ ἐξήλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου^α καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν.

11 Καὶ ἀτήνησεν τόπων, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ βῆθηκε^α πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ^α καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ,

12 Καὶ ἐνυπιάσθη^α καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἔστη ριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἣς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν^α.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ βῆμι^α ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ^α μὴ φοβού^α· ἡ γῆ ἐφ' ἣς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου.

14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς· καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Ἀίβλα, καὶ Βορράν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου.

15 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ^α ἐβῆμι^α μετὰ σοῦ διαφυλάσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πυρευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.

16 Καὶ ἐξηγήρη^α Ἰακώβ^β ἐκ^α τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν.

17 Καὶ ἐφοβήθη^α καὶ εἶπεν, Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἐστὶ τοῦτο ἄλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πόλις τοῦ οὐρανοῦ.

18 Καὶ ἀνέστη^α Ἰακώβ^β τὸ πρωῒ, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν βῆπέθηκεν^α ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλῃν, καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἀκρον αὐτῆς.

19 Καὶ ἐκάλεσε^α τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖν^α, Οἶκος Θεοῦ^α καὶ Οὐλαμινοῦς^α ἦν ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον.

20 Καὶ ἠΐξατο Ἰακώβ^β εὐχὴν, λέγων, Ἐάν ἡ Κύριος ὁ Θεός μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ ὧ μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι,

21 Καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τοὺς οἶκον τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἔσται^α Κύριός μου^α εἰς Θεόν^α.

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλῃν, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ^α καὶ πάντων ὧν ἔάν μοι ὧς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτῷ σοι.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑΙ ἐξάρσεν Ἰακώβ τοὺς πόδας, ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουρᾶ τοῦ Σύρου, ἀδελφόν^δ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαὺ.

2 Καὶ ὁρᾷ· καὶ ἰδὼν φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπανόμενα ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια· λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος.

3 Καὶ συνήρουντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια· καὶ ἀπεκύνον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίσταν τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ, Ἀδελφοί, πόθεν ἐστέ ὧμεις· οἱ δὲ εἶπαν, Ἐκ ἡαρὶν ἐσμὲν.

5 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχωρ· οἱ δὲ εἶπαν, Γινώσκουμεν.

6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑγιαίνει· οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει·^α καὶ ἰδὼν Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων^α.

7 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Ἐτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή· οὕτω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα, ἀπελθόντες βόσκειτε.

8 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐ δυνησόμεθα, ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποίμνους, καὶ ἀποκυνδύσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιούμεν τὰ πρόβατα.

9 Ἐτι αὐτοὺ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδὼν Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὕτη γὰρ ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

10 Ἐγένετο δὲ ὥς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν· τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰακώβ, ἀπεκύνισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζε¹ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ· καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ, ἔκλανε.

12 Καὶ ἀπήγγειλε¹ τῇ Ῥαχὴλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἐστί· καὶ δραμονσα, ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

13^β Ἐγένετο δὲ ὥς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν αὐτὸν, ἐφίλησε· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Ἐκ τῶν ὁσίων μου, καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἰ σύ· καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν.

15 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ, Ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι, τίς ὁ μισθός σου ἐστί·

16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι, Λεία· καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ, Ῥαχὴλ.

17 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας, ὥσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὡραία τῇ ὄψει ἀσφόδρου¹.

18 Ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ· καὶ εἶπε, Δουλεύω σοι ἐπτά ἔτη περὶ ἄτης¹ Ῥαχὴλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας.

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Βέλτιον δοῦναί με αὐτῇ σοι, ἢ δοῦναί με αὐτῇ ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκῃ σου μετ' ἐμοῦ.

20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ῥαχὴλ ἐπτά ἔτη· καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὥς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτῇ.

21 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν, Δόδος¹ μοι τὴν γυναικί μου, πεπλήρωται γὰρ αἱ ἡμέραι· ὥπως εἰσελθῶ πρὸς αὐτήν.

22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον.

23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ λαβὼν Λεῶν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, εἰσήγαγεν^α πρὸς Ἰακώβ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ.

24 Ἐδωκε δὲ Λάβαν^α Λεία τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτὴν παιδίσκην.

25 Ἐγένετο δὲ πρῶι, καὶ ἰδὼν ἡ Λεία· εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν, Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι· οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί· καὶ ἵνα τι παρολογίσω με·

26 Ὁ Ἀπεκρίθη¹ δὲ Λάβαν, Οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναί τὴν νεωτέραν πρὶν τὴν πρεσβυτέραν.

27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἔβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, τῇ ἔργῳ παρ' ἐμοί, ἔτι ἐπτά ἔτη ἔτερα.

28 Ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως· καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἔβδομα ταύτης· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναικί.

29 Ἐδωκε δὲ Λάβαν^α τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτὴν παιδίσκην.

30 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχὴλ ἡγάπησε δὲ Ῥαχὴλ μάλλον τὴν Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἐπτά ἔτη ἔτερα.

31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐμισεῖτο¹ Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν στείρα.

32 Καὶ συνέλαβε Λεία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν, λέγουσα, Διότι εἶδὼ μου Κύριος τὴν ταπεινώσασάν με, καὶ ἔδωκε μοι υἱόν¹· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου.

33 Καὶ συνέλαβε πάλιν^α, καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεῦτερον τῷ Ἰακώβ· καὶ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκε μοι καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Συμεὼν.

34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπεν, ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἐσταί ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Λευεΐ¹.

35 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτι, ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε, Νῦν ἐστὶ τοῦτο ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰούδας· καὶ ἔσθη τοῦ τέκνου.

Κεφ. λ'. XXX.

ΙΔΟΥΣΑ δὲ Ῥαχὴλ, ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ· καὶ ἐξήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ, Δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μὴ, τελευτήσω ἐγώ.

2 Ὁ θυμωθεὶς¹ δὲ Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ, εἶπεν αὐτῇ, Μὴ ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας·

3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακώβ, Ἰδὲ ἡ παιδίσκη μου Βαλλὰ¹· εἰσελθε πρὸς αὐτήν· καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ¹ τεκνοποιήσομαι κατ' ἐξ αὐτῆς.

4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῷ γυναικί· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν Ἰακώβ.

5 Καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.

6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Ἐκρίνε μοι ὁ Θεός, καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔδωκε μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Δάν.

7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ.

8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Ὁ σταντελᾶβετό¹ με ὁ Θεός· καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου, καὶ ἡδονάσθην· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Νεφθαλεὶμ.

9 Εἶδε δὲ Λεία, ὅτι ἐσθ' ἡ τῆς Βαλλὰς Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τῷ Ἰακώβ γυναικί^α· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν^α.

10 Καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.

11 Καὶ εἶπε Λεία, Ἐν τύχῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Γάδ.

12 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Ζελφά ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν δευτέρον.

13 Καὶ εἶπε Λεία, Μακαρία ἐγώ, ὅτι ἡμακαριοῦσαί με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἀσῆρ.

14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν ἡμέρᾳ^α θερισμοῦ πυρῶν· καὶ εὔρε αὐτὰ ἡμάνδραγων^α ἐν τῷ ἄγρῳ, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ ὅτι ἀδελφὴ αὐτῆς^α. Δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.

15 Εἶπε δὲ Λεία, Οὐχ ἰκανὸν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδραγορῶν τὰ νύκτα μου λήψῃ; Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ, Οὐχ οὕτως· κοιμηθῆτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.

16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακώβ ἐξ ἄγρου ἑσπέρας· καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάττησιν αὐτῷ· καὶ εἶπε, Πρὸς ἐμέ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην.

17 Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς Λείας^α· καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν πέμπτον.

18 Καὶ εἶπε Λεία, Δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου, ἀντ' οὗ^α ἔδωκα τῇ παιδίσκῃ μου τῇ ἀνδρί μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰσάαχαρ, ὃ ἐστὶ Μισθός.

19 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ.

20 Καὶ εἶπε Λεία, Δεδώρηται ὁ Θεὸς μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἰρετιεῖ με ὁ ἄνθρωπος· τέτοκα γάρ αὐτῷ υἱὸς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαβουλὼν.

21 Καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα^α καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Δείνα^α.

22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεὸς αὐτῆς^α Ῥαχὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός· καὶ ἀνέφξεν αὐτῇ τὴν μήτρην.

23 Καὶ συλλαβούσα, ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱὸν ἑπτετὸν τῷ Ῥαχὴλ, Ἀφείλεν ὁ Θεὸς με τὸν ὄνειδος.

24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ, λέγουσα, Προσθέτω ὁ Θεὸς μοι υἱὸν ἕτερον.

25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακώβ τῷ Λάβαν, Ἀποστείλον με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.

26 Ἀπόδοςτάς γυναῖκάς μου, καὶ τὰ παῖδιά μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δελείαν, ἣν δεδέλευκά σοι.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον σου, οἰκισάμην ἂν· εὐλόγησε γὰρ με ὁ Θεός· ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ.

28 Διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς με, καὶ δώσω^α.

29 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, Σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι, καὶ ὅσα κτήνη σου μετ' ἐμοῦ.

30 Μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ νῆξίθῃ εἰς πληθός· καὶ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός^α· ἐπὶ τῷ προδὶ μου· νῦν οὐν πότε ποιήσω κἀγὼ ἑμαυτῷ οἶκον;

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακώβ, Οὐ δώσεις μοι οὐθέν· εἰάν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φυλάξω.

32 Παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχώρισον ἐκείθεν πᾶν πρόβατον^α φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν^α διαίλευκον καὶ δαντὸν^α ἐν ταῖς αἰξίν, ἔσται μοι μισθός.

33 Καὶ ἐπακούσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ βεπαύριον^α· ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν ὃ ἐάν μὴ ἦ ραντὸν καὶ διαίλευκον ἐν ταῖς αἰξί, καὶ φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοῦ.

34 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμα σου^α.

35 Καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ραντούς καὶ τοὺς διαίλευκούς, καὶ πᾶσας τὰς αἰγὰς τὰς ραντάς καὶ τὰς διαίλευκούς, καὶ πᾶν ὃ ἦν φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς^α· καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἀπέστειλεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, ἀκαί^α ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐποίμανε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ υπολειφθέντα.

37 Ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ^α Ἰακώβ ράβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρυίνην καὶ πλατάνου^α· καὶ ἐλέπισεν αὐτάς Ἰακώβ λεπίσματα λευκά· ἀκαί^α περιστῶν τὸ χλωρὸν ἐφαίνετο· ἐπὶ ταῖς ράβδοις τὸ λευκόν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον.

38 Καὶ παρέθηκε τὰς ράβδους, ἃς ἐλέπισεν, ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος· ἵνα ὡς ἀνέλθοι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ράβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισσῶσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ράβδους.

39 Καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ράβδους^α καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ραντά.

40 Τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστειλεν Ἰακώβ^α· καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς^α· καὶ διεχώρισεν ἐαυτῷ ποίμνια καμ' ἐαυτὸν, καὶ οὐκ ἔμειξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν.

41 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν Ἰακώβ τὰς ράβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς, τοὺς ἐγκισσῶσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ράβδους.

42 Ἦνικα δ' ἂν ἔτεκε^α ἡ πόσις, οὐκ ἐτίθει· ἐγένετο δὲ τὰ ἀμὲν^α ἄσχημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ.

43 Καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ βόες, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν, λεγόντων, Εἴληφεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην.

2 Καὶ εἶδεν Ἰακώβ τὸ πρόσωπον^α τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν, ὅσῃ χθές^α καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

3 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακώβ, Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου, καὶ εἰς τὴν γενεὴν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ.

4 Ἀποστείλας δὲ Ἰακώβ, ἐκάλεσε Ἐλείαν, καὶ Ῥαχὴλ^α· εἰς τὸ πεδῖον οὗ ἦν^α τὰ ποίμνια.

5 Καὶ εἶπεν αὐταῖς, Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι ὁ πρὸς^α ἐμοῦ, ὡς ἐχθές καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ.

6 Καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ αὐτῇ^α ἰσχυί μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ἡμῶν.

7 Ὅ δὲ πατὴρ ἡμῶν παρεκροίσάτο με, καὶ ἥλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα β' ἀμνῶν^α· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιεῖσάι με.

8 Ἐὰν οὔτως εἴπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· εἰάν δὲ εἴπῃ, τὰ λευκά ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά.

9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἔδωκε μοι αὐτά.

10 Καὶ ἐγένετο ἡνικά ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα,

^α ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα! καὶ εἶδον τοὺς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἶδον οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγὰς, διάλειukai καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδείς ραντοὶ.

11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ κατ' ὕπνον, Ἰακώβ^α. ἐγὼ δὲ εἶπα, Τί ἐστὶ;

12 Καὶ εἶπεν, Ἀνάβλεψον τοὺς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγὰς διαλειούκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδείς ραντοὺς· ἑώρακα γὰρ^α ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ.

13 Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὁ ὕψις, σοι ἐν^α τόπῳ Θεοῦ, οὗ¹ ἠλειψάς μου ἐκεῖ στήλην, καὶ ἦξω μοι ἐκεῖ εὐχὴν· νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσονται μετὰ σοῦ.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς^α Ραχὴλ καὶ Δεία, εἶπαν αὐτῷ, Μὴ ἐστὶν ἡμῖν ἐτι μερίς ἡ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν;

15 Οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ καταβρώσει κατέφαγε¹ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἐσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν· νῦν οὖν ὅσα σοι εἰρήκεν ὁ Θεός, ποιεῖ.

17 Ἀναστὰς δὲ Ἰακώβ, ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παῖδια αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους.

18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν περαιοῖσεν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν.

19 Λάβαν δὲ ὥχετο κείραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλεψε δὲ Ραχὴλ τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

20 Ὁ Ἐκρυσεν¹ δὲ Ἰακώβ Λάβαν τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀποιδράσκεται.

21 Καὶ ἀπέδρα αὐτός, καὶ τὰ αὐτὰ πάντα, ^α καὶ διέβη τὸν ποταμὸν, καὶ ὤρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ.

22 Ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ ὅτι ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ¹, ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ.

23 Καὶ παραλαβὼν^α τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, ἔδωκεν ὅπισω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἐπτά¹ καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ.

24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον αὐτ' ὕπνον τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Φύλαξαι σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσης μετὰ Ἰακώβ πονηρά.

25 Καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν Ἰακώβ¹. Ἰακώβ δὲ ἐπῆξεν τὴν σκηνὴν αὐτῆ ἐν τῷ ὄρει Λάβαν δὲ ἔστησεν τοὺς ἀδελφούς αὐτῆ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ.

26 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ, Τί ἐποίησας; ἰνατί κρυψή¹ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοποφόρησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου, ὡς αἰχμαλώτους μαχίρας;

27 Καὶ εἰ ἀνηγγεῖλås μοι, ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κithάρας.

28 Καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλήσαι τὰ παῖδια μὴ, καὶ τὰς θυγατέρας μου· νῦν δὲ ἀφρόνως ἐπραξας.

29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κατοποιῆσαι σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου^α χεῖρ^α εἶπε πρὸς με, λέγων, Φύλαξαι σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσης μετὰ Ἰακώβ πονηρά.

30 Νῦν οὖν πεπνεύρεσαι¹ ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἄπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου^α ἰνατί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου;

31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν, Ὅτι ἐφωβήθην· εἶπα γάρ, μὴ ποτε ἀφέλῃ τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά.

32 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Παρ' ᾧ ἂν εὐρὺς τοὺς θεοὺς σου, οὗ ζῆσται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν

ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστὶ παρ' ἐμοὶ τῶν σῶν^α καὶ λάβε¹, καὶ οὐκ ἐπύγνω παρ' αὐτῷ οὐθὲν οὐκ ἦξει δὲ Ἰακώβ, ὅτι Ραχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτοὺς.

33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν, ἡρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Δείας, καὶ οὐχ εὗρεν^α καὶ ἐξῆλθεν^α ἐκ τοῦ οἴκου Δείας, καὶ ἡρεύνησε^α τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδίσκων, καὶ οὐχ εὗρεν^α εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ραχὴλ.

34 Ραχὴλ δὲ ἔλλαβε τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοὺς.

35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς, Μὴ βαρέως φέρε κίρις^α οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ' ἐπίθεμόν τὴν γυναῖκά μου ἐστίν. Πρέε^α νησε^α Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἰδῶλα.

36 Ὑπερίσθη δὲ Ἰακώβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν^α ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ, εἶπε τῷ Λάβαν, Τί τὸ ἀδικήμα^α οὗ σου; καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου, ὅτι ἀδικήσας ὅπισω μου;

37 Καὶ ὅτι ἡρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θεὸς ὁ δὲ ἐνώπιόν^α τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγεῖσάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν.

38 Ταῦτά μοι εἰκόσιν ἔτη ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ^α τὰ πρόβατά σου, καὶ αἱ αἰγὲς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν^α κριοὺς τῶν προβάτων σε οὐ κατέφαγον.

39 Θηρεύαλλον οὐκ ἐνῆνοχά σοι^α ἐγὼ ἀπετιννυ^αν^α παρ' ἐλέμντου κλέμματα ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτός.

40 Ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαίόμενος τῷ καίματι^α, καὶ ἀτῷ^α παγετῷ τῆς νυκτός^α ἀψίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

41 Ταῦτά μοι εἰκόσιν ἔτη ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου^α ἐδοῦνέσά σοι βδεκατέσσαρα^α ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου, καὶ ἐξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου^α καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα β^α μῶνισιν^α.

42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μου, νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας^α τὴν ταπεινωσίν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός, καὶ ἠλεγξέ σε χθές.

43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν, εἶπε τῷ Ἰακώβ, Αἱ θυγατέρες^α, θυγατέρες μου, καὶ υἱοί^α, υἱοί μου, καὶ τὰ κτήνη^α, κτήνη μου^α καὶ πάντα ὅσα συνόρως, ἐμά ἐστὶ, καὶ β^α τῶν θυγατέρων μου^α τί ποιήσω ταῦταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον;

44 Νῦν οὖν δεῦρο, β^α διαθῶμαι^α διαθήκην ἐγὰ^α τε^α! καὶ σύ^α καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ^α εἶπε δὲ αὐτῷ^α, Ἰδοὺ οὐθὲς μεθ' ἡμῶν ἐστίν^α ἴδε ὁ Θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ^α.

45 Λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλῃν.

46 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Συν^α λέγετε λίθους^α καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν^α, καὶ ἐφαγον^α ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ^α, καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον.

47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, β^α β^α τῆς μαρτυρίας^α Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, β^α β^α τῆς μαρτυρίας^α.

48 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη^α, ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμῆ καὶ σοῦ^α μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη^α διὰ τοῦτο ἐκλήβη τὸ ὄνομα^α βουνὸς μαρτυρεῖ.

49 Καὶ ἡ ὕρασις ἦν εἶπεν, Ἐπίδοι ὁ Θεὸς ἀνὰ

μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀπὸ ἑτέρου!..

50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ θλάθης γυναῖκας πρὸς τοὺς θυγατέρας μου, ὅρα, οὐδεὶς μετ' ἡμῶν ἔστιν ὄρων!· Θεὸς μάρτυς μετὰ ἐμοῦ καὶ μετὰ σοῦ.

51 Καὶ εἶπε Λάβαν τῇ Ἰακώβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς ὡπότε καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὐτῇ!

52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σέ, μήτε σὺ διαβῇς πρὸς με τὸν βουνὸν τούτου καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακία,

53 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ναχωρ κρίναι ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ὡμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

54 Καὶ ἔθηκε ὡς θυσίαν ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἔπιον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.

55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωτὶ, κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ¹ καὶ ἀναβλέψας², εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβληκίαν³ καὶ συνήτησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

2 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἡνικά⁴ εἶδεν⁵ αὐτοὺς, Παρεμβολὴ Θεοῦ αὐτῇ⁶ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολαί.

3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἄγγελους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σχεῖρ, εἰς χῆραν Ἐδώμ.

4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαὺ· Οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ, Μετὰ Λάβαν παρῆκνισα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν.

5 Καὶ ἐγένοντό μοι βόες, καὶ ὄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκας, καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαὺ, ἵνα εἴρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.

6 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες, Ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαὺ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ.

7 Ὁ Εφοβήθη⁸ δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεύτο· καὶ διέειλε τὸν λαὸν τὸν μετ' ἐαυτοῦ⁹, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰς καμήλους, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς.

8 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Ἐάν ἔλθῃ Ἡσαὺ εἰς παρεμβολήν μίαν, καὶ θύσῃ¹⁰ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι.

9 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, Ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε θὺ ὃν ὁ ἐῖπών μοι, Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενεᾶς σου, καὶ εὐ σε ποιήσω.

10 Ὁ Ἰακώβ¹¹ σθῶ¹² μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ με¹³ ταύτη¹⁴ διέβην τὸν Ἰορδάνην τῶν νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς.

11 Ἐξελού με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαὺ· ὅτι φοβῆμαι ἐγὼ αὐτόν, καὶ ποτε ἔλθων πατάξ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνους.

12 Σὺ δὲ εἶπας, Ἐν σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἡ οὐκ ἀριθμηθήσεται¹⁵ αὐτῷ¹⁶ ἰσὺ πλῆθους.

13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔλαβεν ὢν ἔφερον ὅσα ὄντα¹⁷ καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαὺ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

14 Αἰγας διακοσίας, τράγους εἰκοσι, πρόβατα διακοσία, κρινοὺς εἰκοσι,

5 Καμήλους θηλαζούσας, καὶ τι παιδία αὐ-

τῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἰκοσι, καὶ πώλους δέκα.

16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ¹⁸ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ποίμνιον κατὰ μόναν· εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτῇ, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστη· μα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης.

17 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων, Ἐάν σοι συναντήσῃ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἐρωτᾷ σε, λέγων, Τίνος εἰ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευομένα σου,

18 Ἐρεῖς, Τε παῖδες σε Ἰακώβ¹⁹ ὄντα ἀπέσκαλε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαὺ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν.

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῷ τρίτῳ, καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε²⁰ Ἡσαὺ ἐν τῷ εὐρεῖν ἡμᾶς αὐτόν,

20 Καὶ ἐρεῖτε, Ἰδοὺ, ὁ παῖς σου Ἰακώβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Εἶπε γὰρ, Ἐξήλθομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.

21 Καὶ προπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.

22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἑνδεκα παιδία αὐτῆς, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τῆς²³ Ἰαβώχ²⁴.

23 Καὶ ἔλαβε αὐτοὺς, καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ.

24 Ὑπελείψθη δὲ Ἰακώβ²⁵ ἰσὺ²⁶ αὐτοῦ²⁷ καὶ ἐπάλαυν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ.

25 Εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν· καὶ ἤσκατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνέριπκε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀποστείλόν με²⁸ ἀνέβη γὰρ ὁ ὥρθος· ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ μὴ σε ἀποστείλω, ἐάν μὴ με εὐλόγησῃς.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰακώβ.

28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ²⁹ ἔσται τὸ ὄνομά σου· ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσθι³⁰.

29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ, καὶ εἶπεν, Ἀνάγγελόν μοι τὸ ὄνομά σου· καὶ εἶπεν, Ἰνατί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν αὐτόν ἐκεῖ.

30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ.

31 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἡνικά παρήλθε τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαψε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.

32 Ἐνεκεν αὐτῆς ἢ μὴ φάγωσιν αἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνέριπκεν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῷ πλάτει τῆς³³ μηρᾶς³⁴, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ὅτι ἤσκατο τῇ πλάτει τῆς³⁵ μηρᾶς³⁶ Ἰακώβ τῇ νεῖρῳ, ὃ ἐνέριπκεν³⁷!

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ Ἰακώβ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε³⁸ καὶ ἰδοὺ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ³⁹ καὶ⁴⁰ διείλεν⁴¹ Ἰακώβ τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν, καὶ ἐπὶ⁴² Ραχὴλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας.

2 Καὶ ὅθεται⁴³ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ⁴⁴ Ραχὴλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχατοὺς.

3 Αὐτὸς δὲ βηπορήσεν⁴⁵ ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τῆς⁴⁶ ἐπὶ τῆς⁴⁷ γῆς αὐτοῦ.

4 Καὶ προσέδραμον Ἡσαὺ εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν αὐτόν^α, προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἐκλάσαν ἀμφοτέροι.

5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαὺ, εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδιά· καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε, Τὰ παῖδιά οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου.

6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ δτέκνα^α αὐτῶν, καὶ προσεκίνησαν.

7 Καὶ προσήγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκίνησαν· καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσήφ, καὶ προσεκίνησαν.

8 Καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐστί, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐταί, αἱς ἀπήνηκα; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰνα εὖρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου, κύριε.

9 Ἐπεὶ δὲ Ἡσαὺ, Ἔστι μοι πολλὰ, ἀδελφέ· ἔστω σοι τὰ σά.

10 Εἶπε δὲ Ἰακώβ, β Εἰ εὖρον^α χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν· ἐνεκεν τοῦτοῦ εἶδόν το πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τῷ ἴδῳ πρόσωπον Θεοῦ^α καὶ εὐδοκήσεις με.

11 Λάβε τὰς εὐλογίας μου, ὅς ἢ γενεαὶ σοι· ὅτι ἠλέησέ με ὁ Θεός, καὶ ἐστί μοι πάντα^α καὶ ἐβίσσατο αὐτόν, καὶ ἔλαβε.

12 Καὶ εἶπεν, Ἀπάραντες^α πορευσώμεθα! ἐπ' εὐθείαν.

13 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὁ κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παῖδιά ἀπαλωτέρα, καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ^α· ἐν οὖν καταδιώξω αὐτὰ· ἡμέραν μίαν, ἀποθάνουσιν πάντα τὰ κτήνη.

14 Προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐπισχίσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου, καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδιῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σειρ.

15 Εἶπε δὲ Ἡσαὺ, Καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰνατί τοῦτο; ἰκανόν, ὅτι εὖρον χάριν ἐναντίον σου, κύριε.

16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σειρ.

17 Καὶ Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς^α καὶ ἐποίησεν^α εὐαὐτῷ ἑκεῖ οἰκίας, καὶ τοὺς κτήνησιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς^α διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηνაί.

18 Καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν^α β Σηκίμων^α, ἣ ἔστιν ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε β^α ἐπανῆλθεν^α ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας^α καὶ παρενέλαβε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως.

19 Καὶ ἐκτίσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμμώρ πατρὸς Συχέμ, ἐκατὸν ἡμίων.

20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΕΞΗΛΘΕ δὲ Δείνα, ἡ θυγάτηρ Δείας, ἣν ἔτεκε Ἰακώβ, καταμαβεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγ-χωρίων.

21 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμώρ ὁ^α Εβλαῖος^α, ὁ ἄρχων τῆς γῆς^α καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς^α καὶ ἐταπεινώσεν αὐτήν.

3 Καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ^α καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον^α καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῆς.

4 Εἶπε Συχέμ πρὸς Ἐμμώρ τὸν πατέρα αὐτῆς, λέγων, Λάβε μοι τὴν^α παιδα^α ταυτήν εἰς γυναῖκα.

5 Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμώρ Δείαν τὴν θυγατέρα αὐτῆς^α (οἱ δὲ υἱοὶ αὐ-τῆς ἦσαν μετὰ τὸν κτηνὸν αὐτῆ ἐν τῷ πεδίῳ^α)

παρεστώσῃ δὲ Ἰακώβ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτοῖς.

6 Ἐξῆλθε δὲ Ἐμμώρ ὁ πατὴρ Συχέμ πρὸς Ἰακώβ, λαλήσας αὐτῷ.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου^α ὡς δὲ ἤκουσαν, β^α κατενίγησαν^α οἱ ἄνδρες, καὶ λυπρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἀσχρημὸν ἐποίησεν^α Ἰσραὴλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ^α καὶ οὐχ οὕτως ἔσται.

8 Καὶ ἐλάλησεν Ἐμμώρ αὐτοῖς, λέγων, Συχέμ ὁ υἱός μου προεἴλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν^α· ὁδοῦ οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,

9 Καὶ δέπνυαμβρεῖσάσθε^α ἡμῖν^α τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὁδοῦ ἡμῖν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικήτε^α καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεία ἐναντίον ὑμῶν^α κατοικήτε, καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐγκτήσθε ἐν αὐτῇ.

11 Εἶπε δὲ Συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, Εὐροίμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν^α καὶ ὁ ἐν ἐπείτῃ^α δώσωμεν.

12 Πληθύνετε τὴν φερνὴν^α σφόδρα, καὶ δώσα καθότι ἂν ἐπείτῃ μοι^α καὶ δώσετέ μοι τὴν παιδα ταυτήν εἰς γυναῖκα.

13 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συχέμ, καὶ Ἐμμώρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου^α καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι δέμιαναν^α Δείαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας^α, Οὐ δυνασώμεθα ποιῆσαι τὸ ῥήμα τοῦτο, δύνανται τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν^α· ἐστὶ γὰρ ὕνεϊδος ἡμῖν.

15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσόμεθα ἡμῖν, καὶ κατοικήσομεν ἐν ἡμῖν, ἐὰν γέννησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι ἡμῶν πᾶν ἄρσενικόν.

16 Καὶ δώσωμεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψώμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οικήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσώμεθα ὡς γένος ἓν.

17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσῃτε ἡμῶν τοῦ β^α περιτεμεσθαι^α, λαβόντες^α τὴν θυγατέρα^α ἡμῶν ἀπελευσώμεθα.

18 Καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμώρ, καὶ ἐναντίον Συχέμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμώρ.

19 Καὶ οὐκ ἐχρύναν^α ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο^α· ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ^α· αὐτοὺς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Ἦλθε δὲ Ἐμμώρ καὶ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες,

21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐκρημικοὶ εἰσι, μετ' ἡμῶν οὐκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτῇ^α· ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεία^α ἐναντίον αὐτῶν^α· τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψώμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσωμεν αὐτοῖς.

22^α Ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μετ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα^α ἐν τῷ β^α περιτεμεσθαι^α ἡμῶν πᾶν ἄρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ β^α περιτεμνῇται^α.

23 Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὰ τετράποδα^α, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήμεν αὐτοῖς, καὶ οικήσουσι μετ' ἡμῶν.

24 Καὶ εἰσῆκουσαν Ἐμμώρ καὶ Συχέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπερονούμενοι τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτῶν^α καὶ περιτέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσεν^α.

25 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ Δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν

ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν.

26 Τὸν τε Ἐμῶρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στομάτι μαχαίρας· καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τῷ Συχέμ, καὶ ἐξηλθον.

27 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίαναν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

28 Καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.

29 Καὶ πάντα τὰ σίματα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ὑψαλώτευσαν· καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.

30 Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λευὶ, Μιστήριον με πεποιήκατε, ὥστε πονηρὸν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἐν τε τοῖς Χαναταίοις, καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ· καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμέ, συγκοῦνσιν με, καὶ ἐκτριβήσονται ἐγώ, καὶ ὁ οἶκος μου.

31 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἀλλ' ὥσει πόρνη ἐχρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;

Κεφ. λε'. XXXV.

Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακώβ, Ἀναστὰς, ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθίλ, καὶ οἶκε ἐκεῖ· καὶ ποιήσων ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

2 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, Ἀρατε τοὺς θεοὺς τῶν ἄλλοτριων· τοὺς μετ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε, καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν.

3 Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθίλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ, καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἐπορεύθην.

4 Καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακώβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους, οἱ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν· καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν τρέβαν τὴν ἐν ὁρμηκίαις· καὶ ἀπώλεσεν αὐτά, ὥς τῃς σημερον ἡμέρας.

5 Καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ ὁρμηκίων· καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτοῦ· καὶ οὐ κατεδιώξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

6 Ἦλθε δὲ Ἰακώβ εἰς Λουζά, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναάν, ἣ ἐστὶ Βαιθίλ, αὐτός, καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.

7 Καὶ φιλοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Βαιθίλ· ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη· αὐτῷ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

8 Ἀπέθανε δὲ βδεβοῖρρα ἡ τροφὸς· Ρεβέκκα, ἣ ἐτάφη κατώτερον Βαιθίλ ὑπὸ τὴν βάλανον· καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Βάλανος πένης.

9 Ὡρῆθ δὲ ὁ Θεός τῷ Ἰακώβ ἔτι ἐν Λουζά, ὥστε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας· αὐτὸς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Τὸ ὄνομά σου οὐ λησθήσεται ἐτι Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

11 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἐγὼ ὁ Θεός σε· αὐτὰς, καὶ πλῆθυν· ἀἔθνη καὶ συναγωγὰς ἐθνῶν ἐσονται κ' σε, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀφύσεως σε ἐξελεύσονται.

12 Καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ, σοὶ δέδοκα αὐτήν· σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ ὡς ὅσω τὴν γῆν ταύτην.

13 Ἀνέβη δὲ ὁ Θεός ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ Θεός, στήλην λιθίνην, καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν, καὶ

ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον

15 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθίλ.

16 Ὁ Ἀπάρας δὲ Ἰακώβ ἐκ Βαιθίλ, ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ· ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἡγῆσεν εἰς Χαβραθὰ τὸ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθὰ, ἔτεκε Ῥαχὴλ· καὶ ἔδυστάκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.

17 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῷ αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, Θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοι ἐστὶν υἱός.

18 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφίεναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν (ἀπέτεκε γὰρ) ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· βενιαμίν.

19 Ἀπέθανε δὲ Ῥαχὴλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου· Ἐφραθὰ, αὕτη ἐστὶ Βηθλέεμ· καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν ἡ στήλη ἔπει τοῦ μνημείου Ῥαχὴλ, ὥς τῃς ἡμέρας ταύτης.

21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατέκρινεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ῥουβὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλὰς τῆς παλλακῆς τῆς πατρὸς αὐτῆς Ἰακώβ· καὶ ἤκτισεν Ἰσραὴλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτῆς.

22 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ, δώδεκα.

23 Υἱοὶ Λείας, πρωτότοκος Ἰακώβ, Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσαάχαρ, Ζαβουλὼν.

24 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

25 Υἱοὶ δὲ Βαλλὰς παιδίσκης Ῥαχὴλ, Δάν, καὶ Νεφθαλεὶμ.

26 Υἱοὶ δὲ Ζεφφὰς παιδίσκης Λείας, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ. Οὗτοι υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.

27 Ἦλθε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαιβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου· αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν γῇ Χαναάν, οὐ παρῆκεν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ.

28 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ, ὡς ἔχσεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

29 Καὶ ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κεφ. λς'. XXXVI.

Αὐτὰς δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαὺ αὐτός ἐστιν Ἐδῶμ·

2 Ἡσαὺ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων· τὴν Ἀδὰ, θυγατέρα β' Διλωμ' τοῦ Χετταίου· καὶ τὴν Ὀλιβεμὰ, θυγατέρα Ἀνὰ τῆς υἱῆς Σεβεργῶν τῆς Εὐαίου.

3 Καὶ τὴν Βασεμὰθ, θυγατέρα Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν Ναβαιώθ.

4 Ἐτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς· καὶ Βασεμὰθ ἔτεκε τὸν Ῥαγουήλ.

5 Καὶ Ὀλιβεμὰ ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς, καὶ τὸν Ἰεγλὸμ, καὶ τὸν Κορέ· οὗτοι υἱοὶ Ἡσαὺ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.

6 Ἐλαβε δὲ Ἡσαὺ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἰγάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο, καὶ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἐπορεύθη Ἡσαὺ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ προσώπου Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ, τοῦ οἰκεῖν ἅμα· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῇ τῆς παροικίσεως αὐτῶν φέρειν αὐτούς, ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

8 Κατέκρινε δὲ Ἡσαὺ ἐν τῷ ὄρει Σειείρ. Ἡσαὺ αὐτός ἐστιν Ἐδῶμ.

9 Αὐτὰς δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαὺ πατρὸς Ἐδῶμ ἐν τῷ ὄρει Σειείρ.

13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαῦ. αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥωβώθ τῆς παρὰ ποταμόν.
Ἐλιφάς υἱὸς Ἀδὰς γυναῖκος Ἡσαῦ καὶ Ῥα-
γούηλ υἱὸς Βασεμὰθ γυναῖκος Ἡσαῦ.

11 Ἐγένοντο δὲ Ἐλιφάδ υἱοί· Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφάρ, ὁ Γοθώμ¹ καὶ Κενέζ.

12 Θαιμάν δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφάδ τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ· καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλιφάδ τὸν Ἀμαλῆκ. Οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς² γυναῖκος Ἡσαῦ.

13 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγούηλ ὁ Ναχωῦθ¹, Ζαρέ, Σομέ, καὶ Μοζέ. Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμὰθ γυναῖκος Ἡσαῦ.

14 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγών, γυναῖκος Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεούς, καὶ τὸν Ἰεγλόμ, καὶ τὸν Κορέ.

15 Οὗτοι ἡγεμόνες υἱοῦ Ἡσαῦ³ υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἡσαῦ⁴ ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Ὠμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ,

16 ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν Ἀμαλῆκ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφάδ ἐν γῇ Ἰδουμείᾳ· οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς.

17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγούηλ υἱοῦ Ἡσαῦ⁵ ἡγεμὼν Ναχωῦθ, ἡγεμὼν Ζαρέ, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν Μοζέ⁶. Οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγούηλ ἐν γῇ Ἐδὼμ· οὗτοι υἱοὶ Βασεμὰθ γυναῖκος Ἡσαῦ.

18 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς γυναῖκος Ἡσαῦ⁷ ἡγεμὼν Ἰεούς, ἡγεμὼν Ἰεγλόμ, ἡγεμὼν Κορέ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναῖκος Ἡσαῦ.

19 Οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν· οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἐδὼμ.

20 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηεὶρ τοῦ Χορράιου, τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν⁸ Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά,

21 Καὶ Δησών, καὶ Ἀσίρ, καὶ Ῥισών. Οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορράιου, τοῦ υἱοῦ Σηεὶρ ἐν τῇ γῇ Ἐδὼμ.

22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν· Χορρί, καὶ Αἰμάν ἀδελφὴ δὲ Λωτάν, Θαιμάν.

23 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβάλ⁹ ὁ Γωλίμ¹, καὶ ὁ Μα-
ναχῶθ¹, καὶ Γαιβήλ, καὶ ὁ Σωφάρ², καὶ ὁ Ὠμάρ³.

24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών⁴· Αἰέ, καὶ ὁ Ἀνά⁵· οὗτὸς ἐστὶν ὁ Ἀνά⁶, ὃς εὔρε τὸν Ἰαμείν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησών, καὶ Ὀλιβεμὰ θυγατὴρ Ἀνά.

26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών⁷· Ἀμαδά, καὶ Ἀσβάν, καὶ ὁ Ἰθράν⁸, καὶ Χαρράν.

27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ⁹ ὁ Βαλααμ¹, καὶ Ζου-
εάμ, καὶ Ἰουκάμ².

28 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥισών³ Ὡς, καὶ Ἀράν.

29 Οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χορρί⁴ ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ, ἡγεμὼν Σεβεγών, ἡγεμὼν Ἀνά,

30 ἡγεμὼν Δησών, ἡγεμὼν Ἀσάρ, ἡγεμὼν Ῥισών. Οὗτοι ἡγεμόνες Χορρί ἐν ταῖς ἡγεμο-
νίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδὼμ.

31 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, πρὸ τοῦ βασιλεύσαι βασιλεῖαν ἐν Ἰσραὴλ.

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βαλακ υἱὸς Βεώρ¹ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Δειναβά.

33 Ἀπέθανε δὲ Βαλακ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόρας.

34 Ἀπέθανε δὲ Ἰωβὰβ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ Ἀσώμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανών.

35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ Ἀυὰδ υἱὸς Βαραδ¹, ὁ ἐκκόψας Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ² καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ³ Γετθαίμ¹.

36 Ἀπέθανε δὲ Ἀυὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Σαμαδά¹ ἐκ Μασσεκκίας.

37 Ἀπέθανε δὲ ὁ Σαμαδά¹, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ Ἰδού ἐγώ.

38 Ἀπέθανε δὲ Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Βαλλενών¹ υἱὸς Ἀχοβώρ.

39 Ἀπέθανε δὲ ὁ Βαλλενών¹ υἱὸς Ἀχοβώρ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ Ἀραδ υἱὸς ὁ Βαραδ¹ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ² ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ ὁ Μα-
τραίθ¹, υἱοῦ ὁ Μαζζώβ³.

40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώρας αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Γωλά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ,

41 ἡγεμὼν ὁ Ὀλιβεμὰς¹, ἡγεμὼν Ἠλίας, ἡγεμὼν Φινών,

42 ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ,

43 ἡγεμὼν ὁ Μαγεδιήλ¹, ἡγεμὼν ὁ Ζαφωίν². Οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδὼμ, ἐν ταῖς κατακοδομημέ-
ναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν· οὗτος Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδὼμ.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑΤΩΚΕΙ δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, οὐ παρήκισεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν.

2 Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ. Ἰωσήφ δὲ δέκα ἔτη ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων ὅτι πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ¹ ὡς νέος, μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλὰς, κα μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφὰς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ²· ὁ κατήνεκον³ δὲ Ἰωσήφ φόγον⁴ ποιηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὰ τέτρατα αὐτῶν.

3 Ἰακώβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς ὁ γῆρας⁵ ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλου.

4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν δι-
πατὴρ φιλεῖ⁶ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ᾔδυναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.

5 Ἐνυπνισθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον, ἀπῆγγελεν αὐτῷ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὐ ἐνυπνισθήν.

7 Ὡμῶν ὁ μῦθός¹ δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ² καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα, κα ὥρθωθ³ περίστροφέντα δὲ τὰ δράγματα ἡμῶν, προσεκίνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.

8 Εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μὴ βασιλεύῃς βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἡ κυριεύν⁴ κυριεύσεις ἡμῶν; καὶ προσέθεντο ἐτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ⁵· κα εἶπεν, Ἰδού ἐνυπνιασάμην⁶ ἐνύπνιον ἕτερον ὥσπερ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἑνδεκα ἀστέρες προσεκύνον με.

10 Καὶ ἐπέτιμον ἐν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, κα εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦ ἐνύπνιον τούτου, ὁ ἐνυπνισθῆς; ἀρὰ γε ἐλθόντες ἔλευσόμεθα ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῶσι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν;

11 Ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ⁷· δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα.

12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ.

13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποικαίνουσιν¹ σε; καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀποστειλὼν σε πρὸς αὐτούς² εἶπε αὐτῷ, Ἰδού ἐγώ.

14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ, Πορευθεὶς ἴδε, εἰ
 θγαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ πρόβατα
 αἱ ἀνάγεινδόν μοι καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ
 τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ.
 15 Καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν
 τῷ πεδίῳ· ῥώστης δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, λέ-
 γων, Τί ζητεῖς;
 16 Ὁ δὲ εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ
 ἀνάγεινδόν μου τοὺς βόσκουσιν.
 17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, Ἀπήρκασιν ἐν-
 τεύων· ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων, πορευθί-
 μεν εἰς Δωθαεὶμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθε
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαεὶμ.
 18 Προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγί-
 ναι αὐτὸν πρὸς αὐτούς· καὶ ἐπὶνυμνεύοντο τοῦ
 ἀποκτείνοντος αὐτόν.
 19 Ὁ ἔπειθε δὲ ἑκάστου πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
 Ἰδοὺ ὁ ἐνυμνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται.
 20 Νῦν οἷον δευτεῖ ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ
 βύψωμεν αὐτὸν ἐν ὧν λάκκῳ καὶ ἐροῦ-
 μεν, Θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ
 βύψομεθα, ὥς ῥ' ἔσται τὰ ἐνὶ νύκτι αὐτοῦ.
 21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν, ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ
 τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ εἶπεν, Οὐ β' πατάξωμεν
 αὐτὸν εἰς ψυχὴν.
 22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν, Μὴ ἐκχέητε αἷμα·
 ἡμεῖς δὲ λαλῶμεν αὐτὸν εἰς ἅνα τῶν λάκκῳ· τοῦ-
 τῶν τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε
 αὐτῷ ὥπως ἐξέλθαι αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐ-
 τῶν, καὶ ἀποδώ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
 23 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς
 ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα
 τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν.
 24 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἔρριψαν αἰς τὸν λάκ-
 κῳ· ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.
 25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἀναβλέ-
 ψαντες τοὺς ὀφθαλμοίς, εἶδον· καὶ ἰδὼ ὁδοπόροι
 Ἰσχυλῖταις ἤρχοντο ἐκ Γαλααδ· καὶ αἱ κάμη-
 λοι αὐτῶν ἔφερον θυμιαμάτων καὶ ῥήτινης καὶ
 σκευῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
 26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
 τοῦ, Τί χρῆσιμον, εἰάν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελ-
 φὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ;
 27 Δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσχυλῖταις
 τοῖσι τοῖς αἰ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ'
 αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν, καὶ σὰρξ ἡμῶν
 ἔστιν· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
 28 Καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μα-
 δινναῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβα-
 σαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀπέδοντο
 τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσχυλῖταις εἰκοσι χρυσῶν
 καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον.
 29 Ἀνεστρεψε δὲ Ῥουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον,
 καὶ οὐχ ὁρᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ διέ-
 ρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
 30 Καὶ β' ἐστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
 τοῦ· καὶ εἶπε, Τὸ παιδίριον οὐκ ἔστιν· ἐγὼ δὲ
 πού πορεύομαι ἔτι;
 31 Παρόντες δὲ τὸν χιτῶνα τῷ Ἰωσήφ, ἔσφαξαν
 ῥαφὸν αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα αὐτοῦ
 αἵματι.
 32 Καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον, καὶ
 ἀνήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν· καὶ εἶπαν, Τούτου
 ῥαφὸν, ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τῷ νῦν σε ἔστιν, ἡ οὐ.
 33 Καὶ ἐπέγνω αὐτόν, καὶ εἶπε, Χιτῶν τοῦ
 ἰοῦ μου ἐστὶ· θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐ-
 τόν· θηρίον ἤρπασε τὸν Ἰωσήφ.
 34 Διέρρηξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
 πέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ
 πέθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς.
 35 Συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ

θυγατέρες, καὶ ἦλθον παρακαλεῖσαι αὐτόν· καὶ
 οὐκ ἠθέλε παρακαλεῖσθαι, λέγων, Ὅτι κατα-
 βήσομαι πρὸς τὸν υἱὸν μου πενθῶν εἰς ἄδω·
 καὶ ἔκλαυσεν αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
 36 Οἱ δὲ Μαδινναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς
 Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπᾶδοντι Φαραὼ
 ἀρχιμαγείρῳ.
 Κεφ. λη'. XXXVIII.
 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη
 Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο
 ἔως πρὸς ἄνθρωπον τινα Ὀδολλαμίτην, ὃ
 ὄνομα Εἰράς.
 2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου
 Χαναανίου, ἣ ὄνομα Σανὰ· καὶ ἔλαβεν αὐτήν,
 καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτήν.
 3 Καὶ συλλαβούσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡρ.
 4 Καὶ συλλαβούσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκά-
 λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Αἰνάν.
 5 Καὶ προθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σηλῶμ· αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβί,
 ἡνίκα ἔτεκεν αὐτοῖς.
 6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἡρ τῇ πρωτο-
 τῳ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Θάμαρ.
 7 Ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς
 ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ Θεός.
 8 Εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αἰνάν, Εἰσελθε πρὸς τὴν
 γυναῖκα τοῦ ἀδελφου σου, καὶ β' ἐπιγάμψευσαι
 αὐτήν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σε.
 9 Γινούς δὲ Αἰνάν, ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρ-
 μα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα
 τοῦ ἀδελφου αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
 μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
 10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι
 ἐποίησε τοῦτο· καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.
 11 Εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ,
 Κάθου χεῖρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἔως
 μέγας γενήται Σηλῶμ ὁ υἱός μου· εἶπε γὰρ,
 μὴ ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὥστε καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθούσα δὲ Θάμαρ, ἐκάθητο
 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός αὐτῆς.
 12 Επληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε
 Σανὰ ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας,
 ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ,
 αὐτὸς καὶ Εἰράς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολ-
 λαμίτης εἰς Θαμὰν.
 13 Καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ,
 λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ πενθηρὸς σου β' ἀναβαίνει
 εἰς Θαμὰν, κείραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ.
 14 Καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρείσεως
 ἀφ' ἑαυτῆς, β' περιέβαλε τὸ θέριστρον, καὶ ἐκ-
 αλλωπίσαστο, καὶ ἐκάθισε πρὸς τὰς πύλας
 Αἰνάν, ἣ ἔστιν ἐν παρόδῳ Θαμὰν· ἰδε γὰρ ὅτι
 μέγας γέγονε Σηλῶμ· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν
 αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
 15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας, ἔδοξεν αὐτὴν πόρ-
 νη εἶναι· κατεκαλύφθητο γὰρ τὸ πρόσωπον
 αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν.
 16 Ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδόν· καὶ
 εἶπεν αὐτῇ, Ἐασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ
 γὰρ ἔγνω, ὅτι· νύμφη αὐτοῦ ἐστίν· ἡ δὲ εἶπε,
 Τί μοι δώσεις, εἰάν εἰσελθῃς πρὸς με;
 17 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ σοι ἀποστελῶ ἔριφον
 αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου· ἡ δὲ εἶπεν, Ἐάν
 ὧς μοι ἀρράβωνα, ἔως τοῦ ἀποστείλω σοι.
 18 Ὁ δὲ εἶπε, Τίνα τὸν ἀρράβωνά σοι δώσω;
 ἡ δὲ εἶπε, Τὸν δακτύλιόν σε, καὶ τὸν ὀρμίσκον,
 καὶ τὴν ράβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου· καὶ ἔδωκεν
 αὐτῇ· καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἐν γαστρὶ
 ἔλαβεν ἑξ αὐτοῦ.
 19 Καὶ ἀναστᾶσα, ἀπῆλθε, καὶ περιεῖλετο τὲ

θέριστρον αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.

20 Ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κυμασάσθαι παρά τῆς γυναίκος τὸν ἄρμβαῖνα· καὶ οὐχ εὔρεν αὐτήν.

21 Ἐπρωτόησε δὲ τὰς ἄνδρας τὰς ἐκ τῷ τόπῳ^α. Πού ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γινόμενη ἐν Αἰνὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, Οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη.

22 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν· καὶ εἶπεν, Οὐχ εἶρον· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι, μὴ εἶναι ὧδε^β πόρνην.

23 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐχέτω αὐτὴ ἄλλα μὴ ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὔρηκας.

24 Ἐγένετο δὲ μετὰ τριμήνον ἀνηγγέλη τῷ Ἰούδα, λέγοντες, Ἐκπεπόρευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδὸν ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας· εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐξαγάγετε αὐτήν, καὶ κατακαυθήτω.

25 Αὕτη δὲ ὑπομένει ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερόν αὐτῆς, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου οὗτινος ταῦτα ἐστίν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω· καὶ εἶπεν, Ἐπίγνωνθι, τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ράβδος αὐτῆ.

26 Ἐπέρηνω δὲ Ἰούδας· καὶ εἶπε, Δεδικαίωται Θάμαρ ἡ ἐγὼ· οὐ ἔνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλὼμ τῷ υἱῷ μου· καὶ οὐ προσέθετο ἐπὶ τοῦ γυναικὸς αὐτῆς.

27 Ἐγένετο δὲ ἡνικά^δ ἔτικτε^ε, καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ^β γαστρὶ αὐτῆς.

28 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τέκτειν αὐτὴν, ὁ εἰς προέξηλθεν ἐν τῇ χειρὶ^α λαβούσα δὲ ἡ μάτα, ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα, Οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος.

29 Ὡς δὲ ἐπιστήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε, Τί διέκοψθαι διὰ σέ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Φαρέε.

30 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ^β χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαρά.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

ΙΩΣΗΦ δὲ κατήχη εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν Πετεφρὶς ὁ εὐνοῦχος Φαραῶ, ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐξ χειρῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ· καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτῷ τῷ Αἰγυπτίῳ.

3 Ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι^α ὁ Κύριος^δ ἦν^ε μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐὶν ποιῇ Κύριος εὐδοοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ὁ καὶ εὐπρέστησεν^α αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.

5 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ^δ καταστῆναι^ε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ· καὶ ἠυλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ^δ αὐτοῦ^ε.

6 Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ· καὶ οὐκ ᾔδει τῶν καθ' ὅντων^α οὐδὲν, πλὴν τὸν ἄρτον, οὗ ᾔσθινεν αὐτός. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει, καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.

7 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἱπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου οὗτ' αὐτὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ· καὶ εἶπε, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.

8 Ὅ δὲ οὐκ ᾔθελεν· εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ

κυρίου αὐτοῦ, Εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δὲ ἐμὲ οὐδὲν^α ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου,

9 Καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν, πλὴν σου, διὰ τὸ σέ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι· καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ ποιηρὸν^α τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;

10 Ἦνικά δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῷ καθεδεῖν μετ' αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.

11 Ἐγένετο δὲ τοιαυτῇ τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν^α ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω.

12 Καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων^α, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι^δ καταλιπὼν^ε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

14 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Ἰδετε, εἰσῆγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαῖζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε πρὸς με, λέγων, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν, ὅτι ἤψασα τῇ φωνῇ μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

16 Καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ, ἕως ἡλθεν ὁ κύριος^α εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα, Εἰσῆλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος· ὃν εἰσῆγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖζαι μοι· καὶ εἶπέ μοι, Κοιμήθησομαι μετὰ σοῦ.

18 Ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἤψασα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

19 Ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου· καὶ ἐδυμώθη ὀργῇ.

20 Καὶ ὁ λαβὼν^α ὁ κύριος Ἰωσήφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχυρώμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται· ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι.

21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ κατέχευεν αὐτοῦ ἔλεος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.

22 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγγεμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῖσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν.

23 Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ^α τοῦ δεσμωτηρίου^β γινώσκων δὲ αὐτὸν οὐδὲν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὅ^δ Κύριος βούλων^ε ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Κεφ. μ'. XL.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ ἥμαρτεν ὁ ἀρχιοικονόμος τὸν βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρχιστοιποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεὶ Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὠργίσθη Φαραῶ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνοῦχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοικονόμῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχιστοιποιῷ.

3 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ^β εἰς^α τὸ δεσμωτήριον, ἐν τὸν τόπον, οὗ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.

4 Καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμῶτης τῷ Ἰωσήφ αὐτοῦ· καὶ παρέστη αὐτοῖς^α ἥσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.

5 Καὶ εἶδον ἀμφοτέρω ἐνύπνιον^α ἐν μιᾷ νυκτὶ

1^η δὲ ὁρασίς τοῦ ἐνυπνίου^δ τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Λιγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσποτηρίῳ, ἦν αὐτῇ.
 2 Ἐισήλθε πρὸς αὐτοὺς Ἰωσήφ τὸ πρῶν, καὶ εἶδεν αὐτοὺς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.
 3 Καὶ ἠρώτα τοὺς ἐνυνοῦχους Φαραὼ, οἱ ἦσαν λέγοντες αὐτῷ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά σήμερον;
 4 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνύπνιον εἶδον, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστὶ; διηγήσασθε οὖν μοι.
 5 Καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου.
 6 Ἐν δὲ τῇ ἄμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνεννηοχρία βλαστοῦς· πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς.
 7 Καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτήν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα¹ Φαραὼ.
 8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτῆς. Οἱ τρεῖς πυθμένες, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.
 9 Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχίαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀρχὴν τὴν σου προτέραν, ὥς ἦθα οἰνοχῶν.
 10 Ἀλλὰ μνησθήτι μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὐφρανταί σοι· καὶ ποιήσεις ἐν ἔμοι ἔλεος¹ καὶ ἀνυσθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ οὐχυνώματος τούτου.
 11 Ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων· καὶ ὅδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν, ἀλλ' ἐνέβαλον με εἰς τὸν λάκκον τούτου.
 12 Καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποις, ὅτι ὕρως συνεκρίνε¹ καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ, Καγὼ εἶδον ἐνύπνιον· καὶ ὦμην τρία κανὰ χονδριτῶν αἰρεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου.
 13 Ἐν δὲ κανῶ τῷ ἐπάνω, ὑπὸ πάντων τῶν γενιῶν, ὧν¹ Φαραὼ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου.
 14 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ, εἶπεν αὐτῷ, Αὐτὴ ἡ σύγκρισις αὐτῆς. Τὰ τρία κανὰ, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.
 15 Ἐπὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀφελεί Φαραὼ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ· καὶ κρεμάσει σε πρὸς ξύλον, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ σὰρκα σου ἀπὸ σοῦ.
 16 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παῖσιν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχῶ¹ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ¹ ἐν ἑσώτων παίδων αὐτοῦ.
 17 Καὶ ἀποκατέστησε¹ τὸν ἀρχιοινοχόν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ.
 18 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασε, καθὰ συνεκρίνε¹ αὐτοῖς Ἰωσήφ.
 19 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.
 20 Κεφ. μα'. ΧΛΙ.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ δύο ἐτὶ ἡμερῶν, Φαραὼ ἰδεν ἐνύπνιον. Ὤετο ἐστάναι ἐπὶ τῷ ποταμῷ.
 2 Καὶ ἰδὼν ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον πτὰ βόες, καλαὶ τῷ εἶδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ Ἀχει.
 3 Ἀλλὰ δὲ ἐπτά βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ

ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ^α.

4 Καὶ κατέφαγον αἱ ἐπτά βόες αἱ αἰσχροὶ^α καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί· τὰς ἐπτά βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει, καὶ τὰς ἐκλεκτάς^α ταῖς σαρκί¹ ἠγέρθη δὲ Φαραὼ.

5 Καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. Καὶ ἰδὼν, ἐπτά στάχες ἀνέβαινον ἐν Ἀτῷ¹ πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοῖς καὶ καλοῖς.

6^β Καὶ ἰδὼν ἐπτά στάχες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνέφθοντο μετ' αὐτοῖς.

7 Καὶ κατέπιον οἱ ἐπτά στάχες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτά στάχους τὸς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· ἠγέρθη δὲ Φαραὼ καὶ ἦν ἐνύπνιον.

8 Ἐγένετο δὲ πρῶν, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἀποστείλας, ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου, καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς· καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραὼ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραὼ.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχός πρὸς Φαραὼ, λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν με ἀναμνήσκω σήμερον, 10 Φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παῖσιν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμὲ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν.

11 Καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον^α ἀμφοτέροι¹ ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ καὶ αὐτός, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν.

12 Ἦν δὲ ἐκεῖ μετ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν^α.

13 Ἐγενήθη δὲ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν^α οὕτω καὶ συνέβη, ἐμὲ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου, ἐκείνον δὲ κρεμασθῆναι.

14 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ, ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν^β ἀπὸ τοῦ οὐχυνώματος, καὶ ἐξύρσαν αὐτόν, καὶ ἥλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς Φαραὼ.

15 Εἶπε δὲ Φαραὼ^δ πρὸς¹ Ἰωσήφ, Ἐνύπνιον ἐώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὰρ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια, συγκρίναι αὐτά.

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραὼ, εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκρίθησεται τὸ σωτήριον Φαραὼ.

17 Ἐλάλησε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὦμην ἐστάναι^δ παρὰ¹ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

18 Καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἐπτά βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἀχει.

19 Καὶ ἰδὼν ἐπτά βόες ἕτεροι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ εἶδει^α, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί^ν, οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας.

20 Καὶ κατέφαγον αἱ ἐπτά βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἐπτά βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ^α τὰς ἐκλεκτάς.

21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν¹ καὶ οὐ διὰδῆλοι ἐγένοντο, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν¹ καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχροὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν¹ ἐξεγερθεὶς δὲ, ἐκοιμήθη^ν.

22 Καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἐπτά στάχες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρει^ς καὶ καλοῖς.

23 Ἄλλοι δὲ ἐπτά στάχες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνέφθοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.

24 Καὶ κατέπιον οἱ ἐπτά στάχες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτά στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγη-

ταῖς. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό!

25 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραῶ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἐν ἐστίν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ.

26 Αἱ ἐπτὰ βόες αἱ καλαὶ, ἐπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἐπτὰ σίτιχες οἱ καλοί, ἐπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἐν ἐστίν.

27 Καὶ αἱ ἐπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουν· σαι ὅπως αὐτῶν, ἐπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἐπτὰ στάχες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμοφόβοι, ἃ ἐπτὰ ἔτη ἐστί· ἔσονται ἐπτὰ ἔτη λιμοῦ.

28 Τὸ δὲ ὅημα ὁ εἰρηκα Φαραῶ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ.

29 Ἰδοὺ ἐπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

30 Ἦξει δὲ ἐπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἐπιλήσονται τῆς πληρομυῆς αἷτης ἐσομένης· ἐν ὅλῃ Ἀιγύπτῳ· καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

31 Καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τὸ ἐσόμενον μετὰ ταῦτα· ἰσχυρὸς γάρ ἔσται σφόδρα.

32 Περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ δὲ, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τὸν ποιῆσαι αὐτό.

33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνेतὸν, καὶ κατὰστησον αὐτὸν ἐπὶ ἅ τῆς Αἰγύπτου.

34 Καὶ ποιησάτω Φαραῶ, καὶ κατιστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας.

35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τοῦτων· καὶ συναχθῇ τὸ σίτος ὑπὸ χεῖρα Φαραῶ· βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω.

36 Καὶ ἔσται τὰ βρώματα ἅ τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ.

37 Ἦρесе δὲ τὸ ῥῆμα· ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ.

38 Καὶ εἶπε Φαραῶ πᾶσι τοῖς παισίν αὐτοῦ, Μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ·

39 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Εἰπειδὴν ἔδειξεν ὁ Θεὸς σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου.

40 Σὺ ἔσθι ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούεσαι πᾶς ὁ λαὸς μου· πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέω σου ἐγώ.

41 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἰδοὺ καθίστημι σε σήμερον ἐπὶ ὅ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

42 Καὶ περιελόμενος Φαραῶ τὸν δακτύλον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνῃ, καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τοῦ δευτερον τῶν αὐτοῦ· καὶ ἐκίρυσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κίρυσ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης αἷ γῆς Αἰγύπτου.

44 Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἐγὼ Φαραῶ ἄνεν σου οὐκ ἔφαρι οὐθεις τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ὅ πάσης γῆς Αἰγύπτου.

45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, ὁ Ψουθομανιῆς· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἄσενεθ θυγάτρεα Πετεφρῇ ἱερέως Ἡλιοῦ πόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

46 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε

δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ διήλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἐπτὰ ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα.

48 Καὶ συνέγαγεν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου· καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ.

49 Καὶ συνέγαγεν Ἰωσήφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἅμωμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ὥς οὐκ ἰδύνατο ἄριθμηθῆναι· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς.

50 Τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἔλθειν τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἄσενεθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῇ ἱερέως Ἡλιοῦ πόλεως.

51 Ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, Μανασσῇ· ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρὸς μου.

52 Τὸ δὲ ὄνομα τῷ δευτέρῳ ἐκάλεσεν, Ἐφραῖμ· ὅτι ἠξήσέ με ὁ Θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου.

53 Παρήλθον δὲ τὰ ἐπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου.

54 Καὶ ὁ ἦρξατο τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἐρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι.

55 Καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῇ Αἰγύπτου· ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων. Εἶπε δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὅ ἐάν εἴπῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

56 Καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέφξε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλεε πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.

57 Καὶ πᾶσαι αἱ χώραι ἦλθον εἰς Αἰγύπτου, ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Κεφ. μβ'. XLII.

ἸΔΩΝ δὲ Ἰακώβ ὅτι ἐστὶ πρίαις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἰναὶ ῥαθυμεῖτε;

2 Ἰδοὺ ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σίτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατὰβητε ἐκεῖ, καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν.

3 Κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ.

4 Τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ, οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· εἶπε γὰρ, Μὴ ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία.

5 ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν.

6 Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἀρχων τῆς γῆς· οὕτως ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, προσεκίνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῇ γῇ.

7 Ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ τὸς ἀδελφούς αὐτῶν, ἐπέγνω· καὶ ἠλλοτριούτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποθεν ἦκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι βρώματα.

8 Ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγίνωσκον αὐτόν.

9 Καὶ ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ· ὧν εἶδεν αὐτός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποι ἔστε, κατανοήσαι τὰ ἵχνη τῆς χώρας ἡκατε.

10 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐχὶ κύριε· οἱ παῖδες σοὶ ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα.

11 Πάντες ἔσμεν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοὶ ἔσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι.
 12 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἴληθετε ἰδεῖν.
 13 Οἱ δὲ εἶπαν, Δώδεκα ἔσμεν οἱ παῖδες σου ἰδελφοί ἐν τῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον· ὁ δὲ ἕτερος οὐκ ὑπάρχει.
 14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τοῦτο ἔστιν ὁ ἑρμῆς μου, λέγων, ὅτι κατάσκοποι ἔστε.
 15 Ἐν τούτῳ φανείσθε· νῆ την δ'υγίαν! Φακίω, οὐ μὴ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν, ἕαν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὡς.
 16 Ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ ὁ λαβετεῖν τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ἡμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ πανερῆ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε· οὐ· εἰ δὲ μὴ, νῆ την δ'υγίαν! Φαραῶν, ἡ ἰν κατάσκοποι ἔστε.
 17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.
 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ἡμέρα τῇ τρίτῃ, Τίτο ποιεῖσθε, κ' ζήσεσθε· τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβούμαι.
 19 Εἰ εἰρηνικοὶ ἔστε, ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχε-
 λήσεται ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ βαδίσατε, καὶ ἡγαγάτε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν.
 20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἡγάγε-
 τε! πρὸς με, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνεισθε. Ἐποίησαν δὲ ὥτως.
 21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ, Ναί, ἐν ἁμαρτίας! γὰρ ἔσμεν περὶ τοῦ ἰδελφου ὑμῶν, ὅτι ὑπεριδοῖμεν τὴν θλίψιν τῆς βρυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ ἴσηκούσαμεν αὐτοῦ· ἅκα! ἔνεκεν τούτου ἐπ-
 ἵλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.
 22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβὴν, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἁλάσθη ἡμῖν, λέγων, Ἦν ἀδικήσατε τὸ πα-
 τέρην, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ ὁ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.
 23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.
 24 Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἔκλαυσεν Ἰω-
 σήφ· καὶ πάλιν προσήλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐ-
 τῶν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.
 25 Ἐντεῖλιτο δὲ Ἰωσήφ ἐμπλήσει τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν·
 ἅστωφ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι τοὺς πισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ὥτως.
 26 Καὶ ἐπιθίντες τὸν σίτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκεῖθεν.
 27 Λύσας δὲ εἰς τὸν μάριππον αὐτοῦ, δοῦναι ἡχορτάσματα τοῖς ὄνους αὐτοῦ, οὐ κατέλυσαν, αἱ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν πᾶν τὸν στόματός τοῦ μαριπίπου.
 28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρι-
 πίτῳ μου· καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν· καὶ ταραχθήσαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί οὗτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν;
 29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ ὁ συμβάντα! αὐτοῖς, λέγοντες,
 30 Λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, καὶ κατασκοπεύοντας τὴν γῆν.
 31 Εἵπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοὶ ἔσμεν, οὐκ ἔμεν κατάσκοποι.
 32 Δώδεκα ἀδελφοὶ ἔσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ὁ εἰς οὐκ ὑπάρχει· ὁ δὲ ἡ μικρὸς! μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χαναάν.
 33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, ὅτι οὐκ ἐγνώσκαμεν, ὅτι εἰρηνικοὶ ἔστε·

ἀδελφὸν ἄ ἕνα ἄφετε ὡς μετ' ἐμοῦ· τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας αὐτοῦ οἴκου ἡμῶν λαβόντες, ἀπέλθατε.
 34 Καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον· καὶ γνώσονται, ὅτι οὐ κατάσκοποι ἔστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἔστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε.
 35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ κατακένουσιν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, ὅτι ἕκαστος ὁ δεξιὸς τοῦ ἀργυρίου ἄ ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν, καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοῖς, καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.
 36 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατήρ αὐτῶν, Ἐμε ἠτεκνώσατε. Ἰωσήφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὴν λήψαθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.
 37 Εἶπε δὲ Ρουβὴν τῷ πατρί αὐτῶν, λέγων, Τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, ἕαν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κ' γὰρ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.
 38 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλείπεται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ἕαν πορευ-
 ῇσθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς αἶδον.
 Κεφ. μγ'. ΧΛΙΗ.
 Ο ΔΕ λιμὸς ἐνίσχυεν ἐπὶ τῆς γῆς.
 2 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σίτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπει αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες, πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.
 3 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, Διαμαρτυρίαι ἡμαρτυρήσονται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, λέγων, Οὐκ ὤψεσθε μὲ τὸ πρόσωπόν μου, ἕαν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ.
 4 Εἰ μὲν οὖν ὁ ἀποστέλλης τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν μεθ' ὑμῶν, καταβήσόμεθα, καὶ ἀγοράσοιμεν σοι βρώματα.
 5 Εἰ δὲ μὴ ὁ ἀποστέλλης τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν μεθ' ὑμῶν, οὐ πορευόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων, Οὐκ ὤψεσθε μὲ τὸ πρόσωπον, ἕαν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ.
 6 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Τί ἐκακοποιήσατέ με! ἀναγ-
 γείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός;
 7 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν ἐπρωτῆρην ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεάν ἡμῶν, λέγων, Ἐστὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός· καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην· μὴ ἡδεῖμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, Ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;
 8 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀποστείλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ· καὶ ἀναστάντες πορευόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν· καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀσπικὴν ἡμῶν.
 9 Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν· ἕαν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὸς ἔσομαι ὅεις! σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.
 10 Εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύνωμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέ-
 ψαμεν δις.
 11 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν, Εἰ οὕ-
 τως ἐστὶ, τοῦτο ποιήσατε! λάβετε ἀπὸ τῶν καρ-
 πῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης, καὶ τῇ μέλιτος, θυ-
 μαμᾶ ἄ τε! καὶ στακτὴν, καὶ τερεβινθον, καὶ κάρνα.
 12 Καὶ τὸ ἀργύριον διδοσὼν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαριπίποις ὑμῶν, ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· μὴ ποτε ἀγνοήμᾶ ἐστι!
 13 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε· καὶ ἀνα-

στάντες, κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

14 Ὁ δὲ Θεὸς μου δῶν ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα, καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι.

15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἀναστάντες, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ.

16 Εἶδε δὲ Ἰωσήφ αὐτοὺς, καὶ τὸν Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν ὀμομήτριον· καὶ εἶπε· τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς, Εἰσάγαγε τὸς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἐτοίμασον μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τῆς μεσημβρίας.

17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.

18 Ἰόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφέν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εἰσαγαμέθα, τοῦ συκοφαντήσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.

19 Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου,

20 Λέγοντες, Δέομεθα κύριε· κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα.

21 Ἐγένετο δὲ ἥνικα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι, καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἕκαστον ἐν τῷ μαρσίπῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν.

22 Καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μετ' ἑαυτῶν, ὑποράσαι βρώματα· οὐκ οἶδαντες τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν.

23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἰδοὺς ὑμῖν, μή φοβείσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν· καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκίμου ἐπέχεω. Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν.

24 Καὶ ἠνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔδωκε ἰ χορτάσματα τοῖς ὄνους αὐτῶν.

25 Ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσήφ· μεσημβρίας ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀρστῶν.

26 Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

27 Ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, Πῶς ἔχετε· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν εἶπατε· ἔτι ζῇ·

28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν, Ἐὐλόγημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες προσεκύνον αὐτῷ.

29 Ἀναβλέψας δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὀμομήτριον· καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἄγαγε· καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐλεήσει σε τέκνον.

30 Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμίειον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ.

31 Καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκράτεισάτο· καὶ εἶπε, Παράθετε ἄρτους.

32 Καὶ παρέθηκεν αὐτῷ μόνω, καὶ αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς συνδαιτυνοῦς μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους·

βδελύγμα γὰρ ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις^α.

33 Ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεία αὐτοῦ· καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ· ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

34 Ἦραν δὲ μερίδας^α παρ' αὐτῶν πρὸς ἑαυτῆς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμίν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλοσίως πρὸς τὰς ἑκείνων· Ἐπιοῦν δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Κεφ. μδ. XLIV.
ΚΑΙ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα εἰν δύνωνται ἀραι· καὶ ἐμβάλετε ἕκαστον τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίπου^α.

2 Καὶ τὸ κόνδυ μὴ τὸ ἀργυρῶν ἐμβάλετε εἰς τὸν μαρσίππον τῆς νεώτερος, καὶ τὴν τιμὴν τῆς σίτης αὐτῆς ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε.

3 Τοῦ πρώτου διέφρασε· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.

4 Ἐξελέθονταν δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν· καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Ἀναστὰς ἐπιδιώξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἔρειε αὐτοὺς· Τί ὅτι ἀνταπεδώκατε^α πονηρὰ ἀντὶ καλῶν;

5 Ἰνατὶ ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυρίου· οὐ τοῦτο ἐστίν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου· αὐτοὶ δὲ οἰωνομῶν οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ^α πονηρὰ^α συντετελέκατε^α ἃ πεποιήκατε.

6 Εὗρον δὲ αὐτοὺς, εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

7 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἰνατὶ λαλεῖ ὁ κύριος^α κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα· μὴ γένοιτο τοῖς παῖσιν σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

8 Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εἴρομεν^α ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σέ ἐν γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον;

9 Παρ' ᾧ ἂν εὗρηται^α τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου ἀποθησκέτω^α· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῆς κυρίας ἡμῶν.

10 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὥς λέγετε, οὕτως ἔσται^α παρ' ᾧ ἂν εὗρηθῇ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί.

11 Καὶ ἔσπενσαν, καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸ μαρσίππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἠνοίξα ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ.

12 Ἡρεῖνησεν^α δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἤλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον· καὶ εὗρ τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίπῳ τοῦ Βενιαμίν.

13 Καὶ διέδρξεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

14 Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τί τοῦ πράγμα τοῦτο^α ἐποιήσατε; οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνομῶν οἰωνίζεται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ;

16 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί ἂν λαλήσωμεν, ἢ τί ἀδικαώμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου· ἰδοὺ ἔσμεν οἰκταὶ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς, καὶ παρ' ᾧ εὗρήθῃ τὸ κόνδυ.

17 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ, Μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὗρήθῃ τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.

18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας, εἶπε, Δέομαι κύριε· λαλήσάτω ὁ παῖς σε ῥῆμα ἐναντίον σε, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου· ἔτι σὺ εἰ μετὰ Φαραὼ

19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδας σου, λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;

20 Καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος, καὶ παῖδιόν γήρως νεώτερον αὐτῶν, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνον ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν.

21 Εἰπας δὲ τοῖς παισὶ σου, ἁ καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ, οὐ δυνήσεται τὸ παῖδιόν καταλπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀποθάνειται.

23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου, Ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

24 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγέιλामεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.

25 Εἶπε δὲ ὁ πατήρ ἡμῶν, Βαδίζατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

26 Ἡμεῖς δὲ εἵπομεν, Οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἄλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου· μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.

27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι ὅσο ἔτεκε μοὶ ἡ γυνὴ, Ὑμεῖς καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἰς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶπατε ὅτι ὁ κυριόβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν.

29 Ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατὰξέτε μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδην.

30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παῖδιόν μὴ ᾗ μεθ' ἡμῶν (ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τοῦτον ψυχῆς),

31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παῖδιόν μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατὰξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδὸς σου, πατὴρ δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ἄδην.

32 Ὁ γὰρ παῖς σου· παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται τὸ παῖδιόν, λέγων, Ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παῖδιόν ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

34 Πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα καὶ ἰδῶ τί κακὰ, ἃ εὗρηται τὸν πατέρα μου.

Κεφ. με'. XLV.

ΚΑὶ οὐκ ἠδύναντο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἄλλ' εἶπεν, Ἐξαποτεῖλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρεστήκει οὐδεὶς· τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀψήκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ.

3 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ· καὶ ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γὰρ.

4 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρὸς με· καὶ ἤγγισαν· καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδωκε εἰς Αἰγύπτου.

5 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρόν ὑμῖν

φανήτω, ὅτι ἀπέδωθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλε με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν.

6 Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἄροτρίσας, οὐ δὲ λιμνὸς.

7 Ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρῆναι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.

8 Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὥς πατέρα Φαραῶν, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.

9 Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἰπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατὰβηθι ἄν πρὸς με, καὶ μὴ μείνης.

10 Καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσέμ· Ἀραβίας· καὶ ἔσθι ἐγγὺς μου, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοὶ ἔστί.

11 Καὶ ἐκθρῆναι σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.

12 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπονσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.

13 Ἀπαγγεῖλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν ὁδὸν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε.

14 Καὶ ἐπισπῶν ἐπὶ τὸν τράχηλόν Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλυσεν ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἐκλυσεν ἐπὶ τῷ τράχηλῳ αὐτοῦ.

15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλίλυσαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

16 Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ, λέγοντες, Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραῶ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ Φαραῶ πρὸς Ἰωσήφ, Εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ θοροεῖα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν.

18 Καὶ ὁ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἤκετε πρὸς με· καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μισθὸν τῆς γῆς.

19 Σὺ δὲ ἔντειλα ταῦτα· λαβεῖν αὐτοῖς ἁμάζας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν ὑμῶν· καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παραγίνεσθε.

20 Καὶ μὴ φείσεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν· τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.

21 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἁμάζας κατὰ τὰ εἰρηνικά ὑπὸ Φαραῶ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν.

22 Καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισδάς στολίας· τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ πέντε ἑξάλλασσούσας στολίας.

23 Καὶ τῷ πατρί αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά· καὶ δέκα ὄνους αἰροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρί αὐτοῦ εἰς ὁδόν.

24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.

25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν.

26 Καὶ ἀνγγεῖλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ ζῇ, καὶ θαυτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξέστη δὲ τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ.

οὗ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς.

27 Ἐλάλησας δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς· ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, ὡς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεξέφυρσε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τῷ πατρὶος αὐτῶν.

28 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Μέγα μοι ἐστίν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορεύθεις, ὅψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

Κεφ. μζ'. XLVI.

ΑΠΑΡΑΣ δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ ἐθυσέ^α θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτῷ Ἰσαάκ.

2 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς ὅτι Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς^β εἶπεν, Ἰακώβ, Ἰακώβ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐσίν, 3 ὁ δὲ λέγει αὐτῷ^γ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου.

5 Ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν πατρίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ὑποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ὡς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἅραι αὐτόν.

6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτήνη^α, ἣν ἔκτησαντο ἐν γῇ Χαναάν, ἐσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

7 Υἱοὶ δὲ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες^α, καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰακώβ, Ρουβήν.

9 Υἱοὶ δὲ Ρουβήν· Εὐνὺχ, καὶ Φαλλὸς^β, Ἀσρὼν, καὶ Χαρμί.

10 Υἱοὶ δὲ Συμεὼν· Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμεὶν, καὶ Ἀῶδ, καὶ ὁ Ἀχειν^γ, καὶ Σαῖρ, καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χανανιτίδος.

11 Υἱοὶ δὲ Λεὺι· Γηρσιὼν, ὁ Κάθ^δ, ἔξ Μεραρί.

12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἦρ, καὶ Ἀνάν, καὶ Σηλὼμ, καὶ Φαρέ, καὶ Ζαρά^ε· ἀπέθανε δὲ Ἦρ καὶ Ἀνάν ἐν γῇ Χαναάν. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρέ^ε·

Ἐσρών, καὶ Ἰεμουήλ.

13 Υἱοὶ δὲ Ἰσάχαρ· Θωλά, καὶ Φουά, καὶ ὁ Ἀσὺμ^β, καὶ Σαμβράν.

14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλὼν· Σερέδ, ἔξ Ἀλλὼν, ἔξ Ἀχοήλ.

15 Οὗτοι υἱοὶ Δίας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Δεῖναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.

16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν, καὶ Ἀγγίς, καὶ ὁ Σαννίς^γ, καὶ Θασοβάν, καὶ Ἀνδεῖς, καὶ Ἀρονδεῖς, καὶ ὁ Ἀρεηλεῖς^δ.

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνά, Ἰεσσουά, καὶ Ἰεοὺλ, καὶ Βαριά, καὶ Σάρα ἀδελφεαὶ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριά· ὁ Χοβὼρ, καὶ Μελχιάλ^ε.

18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Δεῖα τῇ θυγατρὶ αὐτῇ, ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακώβ, δεκάξ ψυχᾶς.

19 Υἱοὶ δὲ Ραχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν.

20 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγατὴρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιονόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχίρ. ὁ Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ. Υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαίμ, καὶ Ταάμ.

Υἱοὶ δὲ Σουταλαίμ· ὁ Ἐδὼμ^β.

21 Υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλά, καὶ Βαχὼρ, καὶ Ἀσβήλ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλά· Γηρά, καὶ Νοεμάν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ρᾶς, καὶ Μαμφίμ^γ. Γηρά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.

22 Οὗτοι υἱοὶ Ραχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ.

23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσὼμ.

24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλεὶμ· Ἀσιήλ, καὶ ὁ Γωνί^δ, καὶ Ἰσάαρ, καὶ ὁ Σολλήμ^ε.

25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλὰς, ἣν ἔδωκε Λάβαν· Ραχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τοίτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ.

26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθούσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, ἐξηκονταεφ.

27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσήφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ψυχαὶ ἑννέα· πᾶσαι ψυχαὶ οἴκοι Ἰακώβ αἱ εἰσελθούσαι μετὰ Ἰακώβ^β εἰς Αἴγυπτον, ψυχαὶ ἑβδομηκονταπέντε.

28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ συναντήσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ραμεσσή.

29 Ζεύξας δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' Ἡρώων πόλιν· καὶ ὅψεαι αὐτῷ, ἐπέσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ· ὁ ἔκλυσε κλαυθμῷ^γ ᾧ ἰσχυρῶς. 30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Ἀποθανομαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς.

31 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγγελῶν τῷ Φαραῶ, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου οἱ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν, ἦκασι πρὸς με.

32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη, καὶ τοὺς βόας, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγρόχασιν.

33 Ἐάν οὖν καλέσῃ ἡμᾶς Φαραῶ, καὶ εἴπῃ ἡμῖν, Τί τὸ ἔργον ἡμῶν ἔστιν;

34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμέν οἱ παῖδες σου ἐκ παίδος ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἡνᾶ κατοικήσῃτε ἐν γῇ Γεσέμ^β Ἀραβίας· ὁ βδελύγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις ποιμὴν προβάτων.

Κεφ. μζ'. XLVII.

ΕΛΘΩΝ δὲ Ἰωσήφ ἀπηγγεῖλε τῷ Φαραῶ^α, ὁ πατὴρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντι ἄνδρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραῶ.

3 Καὶ εἶπε Φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ, Τὸ ἔργον ἡμῶν· οὐδεὶς εἶπεν τῷ Φαραῶ, Ποιμένες προβάτων οἱ παῖδες σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν^β.

4 Εἰπαν δὲ τῷ Φαραῶ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἠκαμεν· οὐ γὰρ ἐστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παιδῶν σου· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν^γ κατοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. Εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίσθῃ, ὅτι εἰσιν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ κατάρθισον αὐτοὺς ἀρχοντας τῶν ἡμῶν κτηνῶν· ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ, ὁ υἱὸς αὐτῷ^δ, καὶ ἦκας Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶπε Φαραῶ πρὸς Ἰωσήφ, λέγων, ὁ πατὴρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἦκασι πρὸς σέ.

6 Ἰδοὺ ἡ γῇ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοικήσου τὸν πατέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

7 Εἰσῆγαγε δὲ Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα

αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραὶ καὶ ἠλόγησεν Ἰακώβ τὸν Φαραῖ.

8 Εἶπε δὲ Φαραὶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

9 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῖ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἐκατὸν τρικατά ἐστ'· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου· οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρήκισαν.

10 Καὶ εὐλόγησας Ἰακώβ τὸν Φαραῖ, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ κατέκτισεν Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κατασχέσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ραμεσσῇ, καθὰ προσέταξε Φαραῖ.

12 Καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσήφ τῇ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σίτον κατὰ σῶμα.

13 Σίτος δὲ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ ἡμιός σφόδρα· ἐξέλειπε δὲ ἡ γῇ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῇ Χαναάν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.

14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εἰρηθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναάν, τοῦ σίτου, οὗ ἡγόρασαν, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοὺς· καὶ εἰσηγερεν Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραῖ.

15 Καὶ ἐξέλειπε ὁ πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσήφ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἰναὶ ὑποθνήσκωμεν ἐναντίον σου· ἐκδέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους, ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, ἐκδέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.

17 Ἥγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσήφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἰπποδῶν, καὶ ἀντὶ τῶν βοτάνων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἐξέβρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μὴ ποτε ἐκτριβώμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκδέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν· καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σέ· τὸν κύριον καὶ οὐχ ὑποδέλειπται· ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄλλ', ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν.

19 Ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῇ ἐρημωθῇ, κτήσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῇ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῖ· δὸς ὁ σπέρμα!· ἵνα σπείρωμεν, καὶ ἐξώμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῇ οὐκ ἐρημωθήσεται.

20 Καὶ ἐκτίσαςτο Ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῖ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῖ· ἐπεκράτησε γὰρ αὐτοῦ ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῇ τῷ Φαραῖ.

21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο ὁ αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἅκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἁκρῶν.

22 Χωρὶς ἄρτων ἡ γῆν ἱερέων μόνον· οὐκ ἐκτίσαςτο ταῦτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε ὁ δόμα· τοῖς ἱερεῦσι Φαραῖ, καὶ ἦσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῖ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

23 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Ἴδὲ κέ-κταμαι ἡμῶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῖ· λαβέτε ἑαυτοῖς ὁ σπέρμα!· καὶ σπείρατε τὴν γῆν.

24 Καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῖ· τὰ δὲ τέσσαρα μερῆς εἶσιν ὑμῖν αὐτοὺς εἰς ὁ σπέρμα! τῇ γῇ, καὶ

εἰς βρώσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς· εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῖ.

26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου· τῷ Φαραῖ ὑποπεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν τῷ Φαραῖ.

27 Κατόκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ νυξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

28 Ἐπέτρεψε δὲ Ἰακώβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκα-επτὰ ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακώβ ἐν-αυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐκατὸν τεσσαρακοντα-επτὰ ἔτη.

29 Ἠγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀπο-θανεῖν· καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθεσ' τὴν χειρὶ σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν, τοῦ μὴ με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ,

30 Ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου· καὶ ἀρείς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψει με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

31 Εἶπε δὲ, Ὁμοσόν μοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. Καὶ προσέκρινεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ.

Κεφ. μθ'. XLVIII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλην τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχ-λεῖται· καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱούς αὐτοῦ τὸν Μανασσῇ καὶ τὸν Ἐφραῖμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.

2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ἐνίσχυσας Ἰσραὴλ, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

3 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ εὐλό-γησέ με,

4 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αὖξανθ' σε, καὶ πληθυνθῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν· καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τὴν σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχασιν αἰώνιον.

5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοι σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον, ἐμοὶ εἰσιν, Ἐφραῖμ καὶ Μανασσῇ· ὡς Ῥουβὴν καὶ· Συμεὼν ἔσονται μοι.

6 Τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γενήσῃς μετὰ ταῦτα, ἄσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν ὁ αὐ-τῶν· κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις.

7 Ἐγὼ δὲ ἦν ἡκὰ ἠρχόμεν ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναάν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἱππόδρο-μον Χαβραθὰ τῆς γῆς, τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραῖμ· καὶ κατάρωσα αὐτὴν· ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου· αὕτη ἐστὶ Βηθλέεμ.

8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱούς Ἰωσήφ, εἶπε, Τίνες ὄσοι! οὗτοι;

9 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Υἱοί μου εἰσιν, ἃς ἔδωκε μοι ὁ Θεός ἐν ταῦθα· καὶ εἶπεν Ἰα-κώβ, Προσάγαγε μοι αὐτούς, ἵνα εὐλόγησῃ αὐτούς.

10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἔβρυνθον ἀπὸ τοῦ γήρως, καὶ οὐκ ᾔδυναντο· βλέπειν, καὶ ἡγγισεν αὐτούς πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐ-τούς, καὶ περιέλαβεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεός καὶ τὸ σπέρμα σου.

12 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονά-των αὐτοῦ, καὶ προσέκνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσ-ωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν τε Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἁριστερῶν δὲ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ.

14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἁριστεράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ὁ ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας.

15 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεός, ᾧ εὐπρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ Θεός ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

16 Ὁ ἄγγελος ὁ ρυόμενος με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογῆσαι τὰ παῖδια ταῦτα καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ καὶ πληθυνθήσονται εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτῶν τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ ἀντὶ κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἠφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ.

18 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως πατέρ' οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος ἐπίθετο τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

19 Καὶ ἢκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἶπεν, Οἶδα τέκνον, οἶδα καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφός αὐτῶ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Ἐν ἡμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ποιῆσαι σε ὁ Θεός ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς Μανασσῆ καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ ἐμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.

21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ, Ἰδὼ ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ἔσται ὁ Θεός μεθ' ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν.

22 Ἐγὼ δὲ δίδωμι σοι Σίκιμα ἑξαιρέτου ὑπὲρ τοῖς ἀδελφοῖς σου, ἢν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Κεφ. μθ'. XLIX.

ἘΚΑΛΕΣΕ δὲ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τὰ ἀπαντήσε ὑμῖν ἐν ἔσχατον τῶν ἡμερῶν.

2 Ὁ Ἰακώβ ἑξαιρέτως αὐτοῦ, καὶ ἀκούσατέ μου υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατέ τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

3 Ρουβὴν πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς αὐθάδης.

4 Ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκξέσης, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου· τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὗ ἀνέβης.

5 Συμῶν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ στυγέτεσσαν ἀδικίαν ὁ ἑξαιρέσεως αὐτῶν.

6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ ἥπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦτόν.

7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμός αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη· διαμεριῶ αὐτοῖς ἐν Ἰακώβ, καὶ ὁ διασπερῶ αὐτοῖς ἐν

Ἰσραὴλ.

8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νεύον τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι· οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου.

9 Σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ νιέ μου ἀνέβης· ἀναπεσὼν, ὁκομήθη· ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεὶ αὐτόν;

10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγήμενος ἐκ τῶν μνηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐάν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.

11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑλικίᾳ τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεὶ ἐν ὀίνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ.

12 Ὁ Χαρποῖοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γάλα.

13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδωνος.

14 Ἰσάακ γὰρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἡνὰ μέσον τῶν κλήρων.

15 Καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πῶν, ἰπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν· καὶ ἐγενήθη ἄνθρωπος γεωργός.

16 Δάν κρινεὶ τὸν λαόν αὐτόν, ὥσπερ καὶ μια φυλὴ ἐν Ἰσραὴλ.

17 Καὶ γενηθήτω Δάν ὅπως ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος εἰς τρίβον, ὁάκνων πτέρναν ἵππου καὶ πεσεῖται ὁ ἵππευς εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Τὴν σωτηρίαν περιμένουν Κυρίου.

19 Γάδ, πειρατήριον περατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτόν κατὰ πόδας.

20 Ἀσήρ, πῶν αὐτοῦ ὁ ἄρτος· καὶ αὐτὸς ὁ δώσει τροφὴν ἄρχουσι.

21 Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀναιμέμων ἐπιδίδου ἐν τῷ γεννηματι κάλλος.

22 Υἱὸς νύξημένος Ἰωσήφ, υἱὸς νύξημένος ἀμου' ἱερωτοῦ, υἱὸς μου νεώτατος· πρὸς με ἀνάστρεψον.

23 Εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδοροῦν, καὶ ἐνείχουν αὐτῷ κίριον τοξομητῶν.

24 Καὶ συνεντρίβῃ μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἐξελεύθῃ τὰ νεῦρα βραχιόνων αὐτῶν, διὰ χεῖρα δυνατοῦ Ἰακώβ· ἐκείθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου.

25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεός ὁ ἐμός· καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μητρῶς.

26 Εὐλογίας πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου ἱερὸς ἰσχυς ἐπὶ εὐλογίας ὁρέων μονίμων, καὶ ἐπ' εὐλογίας θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ ὁ κεφαλὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν.

27 Βενιαμὴν λίκος ἄρπαξ τὸ πρωῒνον ἔδεται ἐτι, καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας δίδωσεν τροφὴν.

28 Πάντες οὗτοι οἱ υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα· καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς· ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν· θάψετε με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἄρῳ Ἐφραίμ τοῦ Χετταίου.

30 Ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μαμβρῶν, ἐν ᾧ Χαναὴν ὁ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ Ἐφραίμ τοῦ Χετταίου ἐκτίθει μνημεῖον.

31 Ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσάακ καὶ

Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ὁ ἐκεῖ ἔθαψαν¹·
λείαν,
32 Ἐν κτῆσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαιῶν
τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
33 Καὶ κατέπαιον Ἰακώβ ἐπιτάσσων τοῖς
ἰούσι αὐτοῦ· καὶ ἐξάρας² τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν κλίνην, ἐξέλιπε³ καὶ προσετέθη πρὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ν'. L.
ΚΑΙ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν⁴ αὐτόν, καὶ ἐφίλησεν
αὐτόν.

2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ
τοὺς ἐνταφιασμένους ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ· καὶ ἐνετάφισαν οἱ ἐνταφιασμένους τὸν Ἰσ-
ραήλ.

3 Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτὴν τεσσαράκοντα ἡμέρας·
οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς·
καὶ ἐπέπλησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα
ἡμέρας.

4 Ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους,
ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραῶ,
λέγων, Εἰ εὑρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε
περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὅτι Φαραῶ, λέγοντες,

5 Ὁ πατὴρ μου ὤρκισέ με,⁵ λέγων, Ἐν τῷ
μνημείῳ, ὃ ὠρυξά ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν, ἐκεῖ
με θάψει· νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα
μου καὶ ἐπανελεύσομαι.

6 Καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἀνάβηθι, θάψον
τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὤρκισέ σε.

7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ
παιδες Φαραῶ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι⁶ τῆς Αἰ-
γύπτου,

8 Καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρική αὐ-
τοῦ, καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα,
καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσέμ.

9 Καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἄρματα
καὶ ἵπποις, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλῃ
σφόδρα·

10 Καὶ παρεγένοντο⁷ εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο⁸ αὐτόν·
κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίη-
σεν τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας.

11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ
πένθος ἐπὶ ἄλυνι Ἀτάδ, καὶ εἶπαν, Πένθος
μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα⁹ αὐτοῦ, Πένθος Αἰγύπτου,
ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

12 Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ¹⁰.

13 Καὶ ἀνέλαβον αὐτόν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῇ
Χαναάν· καὶ ἔθαψαν αὐτόν εἰς τὸ σπήλαιον
τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπηλαιον
ἐν κτῆσει μνημείου παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετ-
ταίου, κατέναντι Μамβρῆ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐ-
τὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συναναβάντες
θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ¹¹.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθηκεν
ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν, Μὴ ποτε μνησικακήσῃ
ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν
πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδείξαμεθα¹² εἰς αὐτόν.

16 Καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπαν,
Ὁ πατὴρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐ-
τόν, λέγων,

17 Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ· Ἀφες αὐτοῖς τὴν
ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ
σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν
θεραπευόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. Καὶ
ἐκλαυσεν Ἰωσήφ λαλοῦντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπαν, Οἶδε
ἡμεῖς σοὶ οἰκέται.

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ, Μὴ φοβεῖσθε,
τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ.

20 Ὑμεῖς ἐβουλεύασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρίαν,
ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθόν,
ὥπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον,¹³ καὶ τραφῇ ἡμεῖς
πολύς.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ δια-
θρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλε-
σεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.

22 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσήφ¹⁴ δὲν Αἰγύπτῳ¹⁵, αὐτὸς
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐξῆσεν Ἰωσήφ ἔτη ἐκα-
τὸν δέκα.

23 Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραίμ παιδίαν, ἕως τρί-
της γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασ-
σῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ.

24 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
¹⁶ λέγων, Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπι-
σκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς
γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὠμοῖσεν ὁ Θεὸς¹⁷ τοῖς
πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ,¹⁸ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ὤρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ,
λέγων, Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἡ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς
ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν
μετ' ὑμῶν.

26 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ¹⁹ ἑτῶν ἐκατὸν δέκα·
καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἔθηκεν²⁰ ἐν τῇ σορῷ εἰς
Αἰγύπτῳ.

Κεφ. α'. Ι.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν εἰσήλθοσαν.

2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας,

3 Ἰσάαχар, Ζαβουλὼν, ὁ Βενιαμὴν,

4 Δάν, καὶ Νεφθαλεὶμ, Γὰδ, καὶ Ἀσὴρ,

5 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ^αἕξ Ἰακώβ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα.

6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ νηξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ ^βκατίσχυον¹ σφόδρα σφόδρα² ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦς.

8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

9 Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, Ἰδοὺ τὸ ^βγένος¹ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς.

10 Δεῦτε ^αοὖν¹ κατασφομώμεθα αὐτοῖς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους,² καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις¹ καὶ ἀποδομήσαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραῶ, τήν τε ^βΠειθώ¹, καὶ Ῥαμεσσή, καὶ Ὡν, ἣ ἐστὶν Ἡλιοπόλις.

12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνων, τοσούτῳ πλείους ^βἐγένοντο¹, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα², καὶ ἐβέβηδυσαντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13 Καὶ κατεδουλόρευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱὲς Ἰσραὴλ βίᾳ.

14 Καὶ καταδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πλῆλ, καὶ τῇ πλυνθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.

15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεφώρα¹ καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας, Φονά².

16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν μαίουσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὥσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐάν μεν ἄρσεν ἢ, ἀποκτείνετε αὐτό¹· ἐάν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό.

17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, καὶ ἐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου¹, καὶ ἐζωογονήον τὰ ἄρσενα.

18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας¹, καὶ εἶπεν αὐταῖς, Τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα;

19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ, Οὐχ ὥς γυναῖκες Αἰγύπτου, αἱ Ἑβραῖαι¹ τίκτονσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας² καὶ ἔτικτον.

20 Εὐ δὲ ἐποίηε ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις¹ καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

21 Ἐπεὶ δὲ ἐφοβήοντο αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας.

22 Συνέταξε δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐάν τεχθῇ τοῖς Ἑβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε¹ καὶ πᾶν θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ἮΝ δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ, ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων Λευι^α.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν¹

ιδόντες δὲ αὐτὸ ἄστεϊον^α, ἐσέκασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς.

3 ὁ Ἐπεὶ¹ δὲ οὐκ ἐδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν ^ααὐτῷ¹ ἡ μήτηρ αὐτοῦ² θίβειν³, καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσση, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἔλθω παρὰ τὸν ποταμόν.

4 Καὶ κατέκοπεν τὴν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆ¹ μακρόθεν, μαθεὶν ^ατί¹ τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.

5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν¹, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο ^βπαρὰ¹ τὸν ποταμόν² καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβειν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλατο αὐτήν.

6 Ἀνοίξασα δὲ, ὅρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει¹ καὶ ἐφείσατο αὐτὸ² ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἔφη, Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.

7 Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ, Θέλεις καλεῶσαι σοὶ γυναῖκα τροφεύσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παιδίον; 8 Ἡ δὲ εἶπεν ^αἡ θυγάτηρ Φαραῶ, Πορεύου¹ ἔλθουσα δὲ νεανίς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θηλάσόν μοι αὐτό¹ ἐγὼ δὲ δώσω σοὶ τὸν μισθόν² ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαξεν αὐτό.

10 Ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσηγάγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ¹ καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν² ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆ³ Μωσὴν⁴ λέγουσα, ^αἘκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνεβλόμην.

11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ¹ κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὅρα ἀνθρώπων Αἰγύπτιον τύποντα τινὰ Ἑβραῖον τῶν ^βἐαυτοῦ² ἀδελφῶν³ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

12 Περιβλεψάμενος δὲ ᾗδε καὶ ᾗδε, οὐχ ὅρᾳ οὐδέν^α καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἐκρυψεν αὐτόν ἐν τῇ ἄμμῳ.

13 Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὅρα δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους¹ καὶ λέγει τῷ ἁδικούντι, ^βΔιὰ τί σὺ¹ τύπτεις τὸν πλησίον;

14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα¹ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν²; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθές τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωσῆς, καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

15 Ἦκουσε δὲ Φαραῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτηε ἀνελεῖν Μωσῆν¹ ἀνεχώρησε δὲ Μωσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ ὥκησεν² ἐν γῇ Μαδιάμ³ ἔλθων δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.

16 Τῷ δὲ ἱερεὶ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνονσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰσθόρ¹ παραγεγόμεναι δὲ ἦντλουν ἕως ἐπλήσαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰσθόρ.

17 Παραγεγόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλλον αὐτάς¹ ἀναστὰς δὲ Μωσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, ^ακαὶ ἦντλησεν αὐτάς¹, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

18 Παραγεγόμενοι δὲ πρὸς ^βΡαγούηλ¹ τὸν πατέρα αὐτῶν² ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς, ^αΔιατί¹ ἐταχύνετε τοὺς παραγεγόμενους σήμερον;

19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ^αἡμῶν¹.

20 Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, Καὶ πᾶσιν· καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὥπως φάγῃ ἄρτον·

21 Κατήκισθη δὲ Μωυσῆς παρα τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα.

22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ, ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωσῆν ἰδοὺ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσὺμ, λέγων, ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας, τελευτήσεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατέσταναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων.

24 Καὶ εἰσκόουν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ἔπειδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰσθὺρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιὰμ· καὶ ἦγαγε ἰτὶ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον· καὶ ἤλθεν εἰς τὸ ὄρος Ὁρὰβ.

2 Ὡφθῃ δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογός, ἐκ τοῦ βάτου· καὶ ὦρα ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάτος αὐκαταίετο.

3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Παρεθλὼν ὄφνομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος.

4 Ὡς δὲ εἶδε! Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάτου, λέγων, Μωυσῆ, Μωυσῆ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν;

5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε! Λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας, ἡ γῆ ἁγία ἐστί.

6 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ· ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτῷ· εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

7 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κἀκώσιν τοῦ λαοῦ μου τὸν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν.

8 Καὶ κατέβην ἐξελθεῖν αὐτοῖς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αἱμαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέονσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων.

9 Καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρὸς με· καγὼ ἑώρακα τὸν θλιμμένον, ὃν οἱ Αἰγυπτῶι θλίβουσιν αὐτούς.

10 Καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἵτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου;

12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῆ, λέγων, Ὅτι ἐσσομαι μετὰ σοῦ· καὶ τοῦτο σοὶ τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστελῶ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσῃς τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδὲ ἐγὼ ἐξελείσσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέ-

σταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· ἐρωτήσουσί με· Τί ὄνομα αὐτῶν; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν· καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔρεῖς τοῖς υἱαῖς Ἰσραὴλ, Ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν, Οὕτως ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτο μὲν ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον, καὶ μνημόσυνον γενέων γενεαί.

16 Ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὥπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων· Ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς, καὶ ὅσα συμβέβηκεν ἡμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.

17 Καὶ εἶπεν, Ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέονσαν γάλα καὶ μέλι.

18 Καὶ εἰσακούσονται σοὶ τῆς φωνῆς· καὶ εἰσελεύσῃ σὺ, καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὶ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσέκλῃται ἡμᾶς· πορευσόμεθα σὺν ὁδῷ τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

19 Ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ προησεται ὑμᾶς Φαραὶ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταίῃς.

20 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, πατίξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θανάμοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.

21 Καὶ ὠσσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ὑποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί.

22 Ἀλλὰ αἰτίσεις γυνὴν παρὰ γείτονός καὶ συγκίνοῦ αὐτῆς σκεῖν ἄργυρον, καὶ χρυσά, καὶ ἱματισμόν· καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν· καὶ σκυλεύσατε τοὺς Αἰγυπτίους.

Κεφ. δ'. ΙΥ.

ΑΠΕΚΡΙΘΗ Δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν, Ἐάν μὴ πιστεῖσθωσί μοι, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου, (ἐροῦσι γὰρ, ὅτι οὐκ ὥπταί σοι ὁ Θεός,) τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

2 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Τί τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε, Ράβδος.

3 Καὶ εἶπε, Ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφης· καὶ ἐφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἐκτείνων τὴν χεῖρα, καὶ ἐπιλάβου τῆς κέρκων· ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο τῆς κέρκων· καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

5 Ἵνα πιστεῖσθωσί σοι, ὅτι ὥπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ.

6 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς χεὶρ αὐτοῦ, ὥστε χεῖρ.

7 Καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σε εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς ὅ αὐτῆς.

8 Ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύουσίν σοι τῆς φωνῆς τῆς σημείου τῆς δευτέρας!

9 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις, μὴ δὲ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκχεύῃ ἐπὶ τὸ ἔνθρον· καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τὸ ἔνθρον.

10 Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι Κύριε! οὐχ ἱκανὸς εἰμι πρὸ τῆς ὁχρῆς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, ἡδὲ ἀφ' οὗ ᾤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου· ἰσχυρόφωνος καὶ βραδυλόγιστος ἐγώ εἰμι.

11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; καὶ τίς ἐποίησε δούκιον καὶ καφὸν, ἢ βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγώ ὁ Θεός;

12 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβιάσω σε ὅδ' ἢ μέλλεις λαλῆσαι.

13 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Δέομαι Κύριε! προχειρίζαι δυνάμενον ἄλλον! ὃν ἀποστείλεις.

14 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐπὶ Μωσῆν, εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι, ὅτι λαλῶν λαλήσεις αὐτὸς σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ.

15 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβιάσω ὑμᾶς, ἢ ποιήσετε.

16 Καὶ αὐτὸς σοι ὁ λαλήσει! πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.

17 Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεία.

18 Ἐπορεύθη δὲ Μωσῆς, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰσθὺν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ· καὶ λέγει· Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι, εἰ ἔτι ζῶσι. Καὶ εἶπεν Ἰσθὺς Μωσῆ, Βάδιζε ὑγιαίνει μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελείησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν Μαδιάμ, Βάδιζε, ἀπέλθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήσκαι γὰρ πάντες οἱ ζητούντες σου τὴν νύχην.

20 Ἀναλαβὼν δὲ Μωσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδιά, ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑπόζυγια, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον· ἔλαβε δὲ Μωσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Πορευομένου σου ἢ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ὀδέσῃ καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σε, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραῶ· ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.

22 Σὺ δὲ ἔρεις τῷ Φαραῶ, Τάδε λέγει Κύριος· Υἱὸς πρωτότοκος μου Ἰσραὴλ.

23 Εἶπα δὲ σοι, Ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοὶ λατρεύσῃ· εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτοὺς! ὅρα οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον.

24 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου· καὶ ἐζητεῖ αὐτὸν ἀποκτείνειν.

25 Καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον, περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἔστι τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.

26 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, διότι εἶπεν, Ἔστι τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.

27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Πορεύθη εἰς συνάντησιν Μωσῆ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ

Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους.

28 Καὶ ἀνήγγειλε Μωσῆς τῷ Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.

29 Ἐπορεύθη δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

30 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωσῆν· καὶ ἐποίησε τὰ σημεία ἐναντίον τοῦ λαοῦ.

31 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν· κύψας δὲ ὁ λαὸς, προσεκύνησε.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοὶ ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἔρημῳ.

2 Καὶ εἶπε Φαραῶ, Τίς ἐστιν ὁ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον, καὶ τοὺς Ἰσραὴλ οὐκ ἔξαποστελλῶ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσέκλῃται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδοῖς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὥπως θύσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· μὴ ποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, Ἰνατι Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν διαστρέφετε τὸν λαόν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

5 Καὶ εἶπε Φαραῶ, Ἰδοὺ νῦν πολυπληθεὶ ὁ λαός· μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων.

6 Συνέταξε δὲ Φαραῶ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματέσι, λέγων,

7 Οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι ἄχρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθές καὶ τρίτην ἡμέραν· ἄλλ' αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοὺς ἄχρα.

8 Καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἣς αὐτοὶ ποιοῦσι, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς! οὐκ ἀφελεῖς οὐδὲν σχολάζουσι γάρ· διὰ τοῦτο κεκράγασι, λέγοντες, Ἐγερθῶμεν! καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

9 Βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἡμεριμνάτωσαν αὐτοὺς ταῦτα, καὶ μὴ ἡμεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.

10 Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιώκται· οἱ γραμματεῖς ἢ ἔλεγον πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Τάδε λέγει Φαραῶ· Οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχρα.

11 Αὐτοὶ ἡμέρις πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχρα, ὅθεν ἐάν εὕρητε· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν.

12 Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ τῇ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν καλὰμιν εἰς ἄχρα.

13 Οἱ δὲ ἐργοδιώκταις κατέσπευδον αὐτοὺς, λέγοντες, Συντελεῖτε τὰ ἔργα· τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν, καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχρον ἐδόδοτο ὑμῖν.

14 Καὶ ἑμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστάτων τοῦ Φαραῶ, λέγοντες, Διὰ τί οὐ συντελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθές καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸ τῆς σήμερον;

15 Εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατέβησαν πρὸς Φαραῶ, λέγοντες, Ἰνατί αὐτοὶ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;

16 Ἄχρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, ἢ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγοντας ποιεῖν· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μεμαστίζονται! ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου.

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχολάζετε, σχολασταί

ἐστὲ διὰ τοῦτο λέγετε, Πορευθῶμεν, ἥθσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν

18 Νῦν οὖν πορευθέντες¹, ἐργάζεσθε² τὸ γὰρ
ἄχρον οὐ δόθησεν ὑμῖν, καὶ τὴν συνταξίν
τῃς πληθείας ἀποδώσετε.

19 Ἐώραν δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐκείτους ἐν κακοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολείψετε
τὴς πληθείας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ.

20 Συνήντησαν δὲ Μωσὴ καὶ Ἀαρὼν ἐρχο-
μένοι ἐς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Φαραῶ.

21 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, ὁ Ἰδοὶ ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ
φύλας³ ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναν-
τίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐ-
τοῦ, δοῦναι ρομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
ἵποκτεῖναι ἡμᾶς.

22 Ἐπέστρεψε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ
εἶπε, Δέδομαι Κύριε⁴ τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν
οὗτον; καὶ ἵνατί ἀπέσταλκας με;

23 Καὶ ἀπὸ οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραῶ λαλή-
σαι⁵ ἐπὶ τῷ σφί ὀνοματι, ἐκάκωσες τὸν λαὸν
οὗτον⁶ καὶ οὐκ ἔβρυσω τὸν λαὸν σου.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἥδη βύψει¹,
ποίησω τῷ Φαραῶ² ἐν γὰρ χεὶρὶ κραταίᾳ
ἐμποστείλῃ αὐτοῦς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
κβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωσῆν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ Κύριος.

3 Καὶ ὥφθην πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ
αὐτῶς, Θεὸς ὢν αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύ-
ριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς.

4 Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς,
ὅστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων,
ὅν γῆν ἦν παρῳήκασιν, ἐν ᾗ καὶ παρῳήκσαν
αὐτῆς.

5 Καὶ ἐγὼ εἰσηκούσα τὸν στεναγμὸν τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅν⁶ οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦν-
ται αὐτοὺς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὁμιῶν⁷.

6 Βάσις, εἶπον τὸν υἱὸς Ἰσραὴλ, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος⁸ καὶ ἐξάσω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυ-
στατείας τῶν Αἰγυπτίων⁹, καὶ ρύσομαι ὑμᾶς ἐκ
τῆς δουλείας¹⁰, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ κρίσει μεγάλη.

7 Καὶ λήψομαι ἑμάντι¹¹ ὑμᾶς λαὸν ἑμοί, καὶ
τομαῖ ὑμῶν Θεός¹², καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς
παυδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων.

8 Καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέ-
μα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραάμ
αἰ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ¹³ καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν
κλήρῳ¹⁴ ἐγὼ Κύριος.

9 Ἐλάλησε δὲ Μωσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ¹⁵ καὶ οὐκ εἰσηκούσαν Μωσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγο-
σχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,
11 Εἰσελθε, λάλησον Φαραῶ βασιλεῖ Αἰ-
γύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Ἐλάλησε δὲ Μωσῆς ἐναντι Κυρίου, λέγων,
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσηκούσαν μου, καὶ
οὐκ εἰσακούσεται μου Φαραῶ; ἐγὼ δὲ ἄλογός
εἰμι.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν,
ὅτι συνέταξεν αὐτοὺς πρὸς Φαραῶ βασιλέα
Αἰγύπτου, ὅστε ἐξαποστείλαι¹⁶ τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

14 Καὶ οὗτοι ἀρχήν¹⁷ οἴκων πατριῶν αὐτῶν.
οἱ Ρουβὴν πρωτοτόκος Ἰσραὴλ¹⁸. Ἐνώχ, καὶ

Φαλλούς, Ἀσρίων, καὶ Χαρμεῖ¹⁹ αὕτη ἡ συγγέ-
νεα²⁰ Ρουβὴν.

15 Καὶ υἱοὶ Συμεὼν Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμεὶν²¹,
καὶ Ἀωδ, καὶ Ἰαχεὶν, καὶ Σαῖρ, καὶ Σαοὺλ ὁ
ἐκ τῆς Φοινίσσης²² αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν
Συμεὼν.

16 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν ὁ Γεδσών²³, Καάθ, καὶ
Μεραρεῖ²⁴ καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ, ἑκατὸν
τριακονταεπτά.

17 Καὶ οὗτο υἱοὶ Γεδσὼν Λοβενεὶ, καὶ Σε-
μεεὶ²⁵ οἱκοι πατριᾶς αὐτῶν.

18 Καὶ υἱοὶ Καάθ Ἀμβράμ, καὶ Ἰσσαῦρ²⁶
Χεβρών, καὶ Ὀζειήλ²⁷ καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς
Καάθ, ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.

19 Καὶ ὀιοὶ Μεραρεῖ Μοσλεὶ, καὶ Ὀμουσεὶ²⁸
οὗτοι οἱ οἱκοι πατριῶν Λευὶ, κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἀμβράμ τὴν Ἰωχαβέδ θυγα-
τέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ
εἰς γυναῖκα²⁹ καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ἀαρὼν
καὶ τὸν Μωσῆν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν
αὐτῶν τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβράμ, ἑκατό
τριακονταδύο ἔτη.

21 Καὶ υἱοὶ Ἰσσαῦρ Κορέ, καὶ Ναφὲκ, καὶ
Ζεχρέι.

22 Καὶ υἱοὶ Ὀζειήλ Μισαὴλ, καὶ Ἐλισαφάν,
καὶ Ζεχρέι³⁰.

23 Ἐλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβέθ θυγατέρα
Ἀμιναδάβ ἀδελφὴν Ναασὼν αὐτῷ γυναῖκα³¹
καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε Ναδάβ, καὶ Ἀβιοὺδ³²
καὶ τὸν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθιάμαρ.

24 Υἱοὶ δὲ Κορέ Ὀσειρ³³, καὶ Ἐλκανά, καὶ
Ἀβίασαρ³⁴ αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.

25 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε³⁵ τῶν
θυγατέρων Φουτιλ³⁶ αὐτῷ γυναῖκα³⁷ καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν Φινεές³⁸ αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς
Λευιτῶν, κατὰ γενέσεις αὐτῶν.

26 Οὗτος ὁ Ἀαρὼν καὶ Μωσῆς, οἵς εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου συνδυνάμει αὐτῶν.

27 Οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραῶ
βασιλέα Αἰγύπτου³⁹ καὶ ἐξηγαγὼν τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου αὐτὸς Ἀαρὼν καὶ
Μωσῆς.

28 Ἡ ἡμέρα ἐλάλησε Κύριος Μωσῆ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ.

29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος⁴⁰ λάλησον πρὸς Φαραῶ βασιλέα
Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ.

30 Καὶ εἶπε Μωσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεται
μου Φαραῶ;

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, Ἰδοὺ
δεδωκά σε Θεὸν Φαραῶ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός
σου ἔσται σου προφήτης.

2 Σὺ δὲ λάλησεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλ-
λωμαι⁴¹ ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει
πρὸς Φαραῶ, ὥστε ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ
πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατα⁴² ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ.

4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ⁴³ καὶ
ἐπιβαλὼς τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ
ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαὸν μου τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσε
μεγάλῃ.

5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐκτείνων τὴν χειρὰ μου ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
6 Ἐποίησέ δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος, ὥτως ἐποίησαν.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτὼν ὀγδοήκοντα· Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἑτὼν ἑβδομήκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησεν πρὸς Φαραῶ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

9 Καὶ ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ, λέγων, Δότε ἡμῖν σήμερον τὴν ἑτέραν· καὶ ἔρεις Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ράβδον, καὶ ρίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἔσται δράκων.

10 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν ὥτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ράβδον αὐτοῦ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.

11 Συνέκαλεσε δὲ Φαραῶ τὰς σοφιστὰς Αἰγύπτου, καὶ τὰς φαρμακοὺς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαῖοι οἱ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως.

12 Καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ὀφθαλμοὶ· καὶ κατέπεν ἡ ράβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς ἑκείνων ράβδους.

13 Καὶ κατίσχυεν ἡ καρδιά Φαραῶ· καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτοὺς, καθάπερ ἔνετείλατο αὐτοῖς Κύριος.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Βεβήρηται ἡ καρδιά Φαραῶ, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

15 Βρίθισον πρὸς Φαραῶ τὸ πρῶν· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσθ' ἡ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν ράβδον τὴν στραφείσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου.

16 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ, λέγων, Ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι ἐλατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδὼν οὐκ εἰσηκούσας ἕως τοῦτου.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γινώσκῃ ὅτι ἐγώ Κύριος· ἰδοὺ ἐγώ τύπτω τὴν ράβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα.

18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι· καὶ ἐπορεύσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ δύνανται οἱ Αἰγύπτιοι πικεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὼν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ράβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἐκτείνων τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεσθηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἐν τε τοῖς ἑσθαῖς καὶ ἐν τοῖς λίθοις.

20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τὴν ράβδον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα.

21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐπόρευσεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἴδυναντο οἱ Αἰγύπτιοι πικεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

22 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαῖοι οἱ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτόν, καθάπερ εἶπε Κύριος.

23 Ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραῶ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ.

24 Ὀργισαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πικεῖν ὕδωρ· καὶ οὐκ ἴδυναντο πικεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

25 Καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπτά ἡμέραι, μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμόν.

Κεφ. η'. VIII.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ δὲ μὴ βούλει· ἰδοὺ ἐγώ τύπτω τὸν πόταξ τὰ ὕδρα σου τοῖς βατράχοις.

3 Καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς οἴκοις τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φουράμασί σου, καὶ ἐν τοῖς κλισίαις σου.

4 Καὶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι.

5 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὼν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτείνων τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους.

6 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χειρὰ ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους· καὶ ἀνεβή βάσθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου.

7 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαῖοι οἱ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον.

8 Καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Εὐξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ· καὶ ἐξαποστελῶ ἑαυτοῖς, καὶ θύσουσι τῷ Κυρίῳ.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραῶ, Τάδε ἔρομαι πρὸς σέ, καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐκ τῶν οἰκῶν ὑμῶν, πληρὴ ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολείψθησονται.

10 Ὅ δὲ εἶπεν, Εἰς αὐρίον· εἶπεν οὖν, Ἵς εἶρη κας· ἵνα εἴδῃς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην Κυρίου.

11 Καὶ περιεπρήθησονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαλῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πληρὴ ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολείψθησονται.

12 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραῶ καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ οἴου μού τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραῶ.

13 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς· καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαλῶν, καὶ ἐκ τῶν ἰγρῶν.

14 Καὶ συνέγαγον αὐτοὺς θημνιας θημνιας καὶ ὥρεσεν ἡ γῆ.

15 Ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβάρυνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτῷ καθάπερ ἐλάλησεν Κύριος.

16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὼν Ἀαρὼν Ἐκτείνων τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου, καὶ πῖταξέ τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἔσονται σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

17 Ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ράβδον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἐγένοντο σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐν τε τοῖς τετράποσι καὶ ἐν παντὶ χημιατῇ τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες.

18 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαῖοι οἱ τῶν φαρμακείαις αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα· καὶ οὐκ ἴδυναντο. Καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.

19 Εἶπαν οὖν οἱ ἐπαυδοὶ τῷ Φαραῷ, Δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τοῦτο· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν αὐτὸν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

20 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ὁρῆρισον τὸ πρῶτ', καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

21 Ἐάν δέ μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμιναν· καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομίνης, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς.

22 Καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου πεσπτιν ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμινά· ἵνα εἰδῆς, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς.

23 Καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἑμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σου λαοῦ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἔσται ὁ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

24 Ἐποίησε δὲ Κύριος οὗτως· καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμινά πληθὺς εἰς τοὺς οἴκους Φαραῶ, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν ἀτμὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἐξωλοθρεῖθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομίνης.

25 Ἐκάλεσε δὲ Φαραῶ Μωυσήν καὶ Ἀαρών, λέγων, Ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ.

26 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐάν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθήσομεθα.

27 Ὅδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον· καὶ θύσομεν ᾧ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθάπερ εἶπε ὁ Κύριος ἡμῖν.

28 Καὶ εἶπε Φαραῶ, Ἐγὼ ὁ ἀποστέλλω ἡμᾶς, καὶ θύσατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτεινέτε πορευθῆναι· εὗξασθε οὖν περὶ ἑμοῦ πρὸς Κύριον.

29 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Ὁ δὲ ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, καὶ εἵξομαι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμινά· καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αὐρίον· μὴ προσθῆς ἔτι Φαραῶ ὁ ἐξαπατήσας, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν θύσαι Κυρίῳ.

30 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ, καὶ ἠΐξατο πρὸς τὸν Θεόν.

31 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς· καὶ περιεῖλε τὴν κυνόμιναν ἀπὸ Φαραῶ, καὶ ὅν τιν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ὁ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία.

32 Καὶ ἐβάρυνε Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Εἵσθελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃσιν.

2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἄλλὰ ἔτι ἐγκρατέεις αὐτοῦ,

3 Ἰδοὺ χεῖρ Κυρίου ὁρᾶται· ἐν τοῖς κτήνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις· ἐν τε τοῖς ἵπποις, καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ ταῖς καμηλοῖς, καὶ βοσκαῖς, καὶ προβάτοις, θάνατος μέγας σφόδρα.

4 Καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐ τελευ-

τήσεται ἀπὸ πάντων τῶν ὅτου Ἰσραὴλ υἱὸν ὀντόν.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὄρον, λέγων, Ἀν τῇ αὔριον ποιήσει Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ ἐποίησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον· καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδὲν.

7 Ἰδοὺ δὲ Φαραῶ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδὲν, ἐβάρυνθη ἡ καρδιά Φαραῶ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.

8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρών, λέγων, Λάβετε ὅμοις πληρεῖς τὰς χεῖρας αἰθάλης καμινάας, καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

9 Καὶ γεννηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ τετραπόδα ἔλκη φλυκτιδὲς ἀναξέουσιν ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετραπόσι ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἔλαβη τὴν αἰθάλην τῆς καμινάας ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν ὕδραν· καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτιδὲς ἀναξέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετραπόσι.

11 Καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

12 Ἐσκληρύνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν αὐτὸν καθὰ συνέταξε Κύριος.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ὁρῆρισον τὸ πρῶτ', καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

14 Ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ σταντημάτα μου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου· ἵνα εἰδῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς ἐγώ, ἄλλος· ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

15 Νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρά ἡμαρτῶν σέ, καὶ τὸν λαόν σου ὁ θανατώσω, καὶ ἐκτρίβω ἀπὸ τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐνεκεν τούτου διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομα μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

17 Ἐτι οὖν σὺ ἔμποισι τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς;

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ὡς ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαυτὴ οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοι ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ· πόντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐάν ἐκρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει.

20 Ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραῶ, συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτῆς εἰς τὰς οἰκὰς.

21 Ὃς δὲ μὴ προσέσχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρά εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν· καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

24 Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις

τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς¹ ἥς ἡμέρας² γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος.

25 Ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου³, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους⁴· καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα⁵, καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα.

26 Πλὴν ἐν γῇ Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.

27 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ, ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἠμάρτηκα τὸ νῦν⁶ ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἄσεβεις.

28 Εὐχάσθε οὖν⁷ περὶ ἐμοῦ⁸ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γεννηθῆναι φωνὰς Θεοῦ, καὶ χάλαζαν, καὶ πῦρ⁹ καὶ ἔξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι¹⁰ προστεθήσεσθε¹¹ μένειν.

29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς, Ἦν ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπαύσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον¹², καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ βέτοδς οὐκ ἔσται ἐτι¹³ ἵνα γνῶς, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ.

30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐπίσταμαι, ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον.

31 Τὸ δὲ λίνον¹⁴ ἡ κριθὴ ἐπλήγη¹⁵ ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκνία, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.

32 Ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὑλūra οὐκ ἐπλήγησαν¹⁶, ὄψιμα γὰρ ἦν.

33 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐξέτεινε¹⁷ τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον¹⁸, καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ βέτοδς οὐκ ἔσταεν ἐτι ἐπὶ τὴν γῆν.

34 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ, ὅτι πέπναιτο ὁ βέτοδς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν¹⁹ καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ²⁰ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. ι'. X.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἰσελθε πρὸς Φαραὼ²¹ ἐγὼ γὰρ ἐσκληρύνω²² αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέληθι τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτοῖς.

2 Ὅπως διηγήσῃσθε εἰς τὰ ἔατα τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖα με, ὅ²³ αἱ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς²⁴· καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ²⁵ Κύριος.

3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων²⁶· Ἔως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναι με²⁷; ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

4 Ἐάν δὲ μή θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὐρῶν ἀκριδὰ πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια σου.

5 Καὶ καλύψει τὴν ὄνιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δύνησιν κατεῖναι τὴν γῆν²⁸ καὶ κατέδεταί πᾶν τὸ περισσόν²⁹ τῆς γῆς³⁰ τὸ καταλειφθῆν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέδεταί πᾶν³¹ ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ³² τῶν Αἰγυπτίων³³. ὁ³⁴ αἱ οὐδέποτε ἐυράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ὡς³⁵ ἡς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐκκλίνας³⁶ Μωυσῆς, ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραὼ.

7 Καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραὼ πρὸς αὐτόν, Ἔως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύσωσι³⁷ τῷ Θεῷ αὐτῶν³⁸· ἡ εἰδέναι βούλει, ὅτι ἀπόλλωλεν Αἰγύπτους;

8 Καὶ ὁ³⁹ ἀπείστησαν⁴⁰ τὸν⁴¹ τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραὼ⁴² καὶ εἶπεν αὐτοῖς⁴³, Πορεύσθε⁴⁴ καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν⁴⁵· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι;

9 Καὶ λέγει Μωυσῆς, Σὺν τοῖς νεανίσκοις⁴⁶ καὶ πρεσβυτέροις⁴⁷ πορευόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσι, καὶ προβάτοις, καὶ βούταις ὑμῶν⁴⁸· ἐστὶ γὰρ ἑρτὴ Κυρίου⁴⁹.

10 Καὶ εἶπε⁵⁰ πρὸς αὐτούς, Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ὑμῶν⁵¹ καθότι ἀποστείλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε ἔτι πονηρία⁵² πρόσκεινται⁵³ ὑμῖν.

11 Μὴ ἔστω⁵⁴ πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ⁵⁵ λατρεύσαντων τῷ Θεῷ⁵⁶· τίτω γὰρ αὐτοῖς⁵⁷ ἐκζητεῖτε⁵⁸· ἐξέβαλον δὲ αὐτούς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ.

12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά⁵⁹ ἐπὶ τὴν Αἰγύπτου⁶⁰ καὶ ἀναβήτω ἁκρίαι ἐπὶ τὴν γῆν⁶¹, καὶ κατέδεταί πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν ὑπελείπετο ἡ χάλαζα.

13 Καὶ ἐπῆρε Μωυσῆς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἐπῆγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ὅλην τὴν νύκτα⁶²· τὸ πρῶν ἐγένεθη, καὶ ὁ ἄνεμος ἐνότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα.

14 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου⁶³ καὶ κατέπανσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου⁶⁴ πολλὰ σφόδρα⁶⁵· προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἁκρία, καὶ μετὰ ταῦτα⁶⁶· ἡ⁶⁷ ἔσται ἔσως.

15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ⁶⁸ καὶ κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης⁶⁹· οὐχ ὑπελείφθη⁷⁰ χλωρὴ οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῖς πεδίοις, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

16 Κατέσπευθε δὲ Φαραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Ἠμάρτηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ εἰς ὑμᾶς.

17 Προσέειπες οὖν μοι τὴν ἁμαρτίαν ἐτιμὼν καὶ προσεῖξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν, καὶ περιελέτω⁷¹ ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον.

18 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ, καὶ ἦν⁷² αὐτὸς πρὸς⁷³ τὸν Θεόν.

19 Καὶ μετέβαλε Κύριος⁷⁴ ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης⁷⁵ σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα καὶ ἐβάλετο αὐτὴν ἐν τῇ ἐρυθρῇν θαλάσσῃ⁷⁶· καὶ οὐκ ὑπελείφθη ἁκρία μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐσκληρύνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά⁷⁷ σου εἰς τὸν οὐρανόν⁷⁸ καὶ γενήθῃτω σκότος ἐπὶ⁷⁹ τῇ Αἰγύπτῳ, νύκτα⁸⁰ ὡς σκότος.

22 Εξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρά⁸¹ αἰς τὸν οὐρανόν⁸² καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος, θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας.

23 Καὶ οἱ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ⁸³ τρεῖς ἡμέρας⁸⁴· καὶ οὐκ ἔδεξαν⁸⁵ οὐδεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας⁸⁶· πᾶσι δὲ τοῦ υἱοῦ Ἰσραὴλ⁸⁷ φῶς ἦν⁸⁸ πᾶσιν οὐκ κατεγίνοντο.

24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Βαθίζετε, λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν⁸⁹ πλην τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν⁹⁰· ὑπολείπεσθε⁹¹ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὀλοκαυτῶματα καὶ θυσίας, ὃ⁹² ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

26 Καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐχ ὑπολείψεμεθα⁹³ ὅλην⁹⁴ ἀπ' αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεύσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν⁹⁵· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδμεν τί⁹⁶ λατρεύσομεν⁹⁷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ.

27 Ἐσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἑξαποστεῖλαι αὐτοῦς.

28 Καὶ λέγει· Φαραώ, Ἀπελθε ἅπ' ἐμοῦ· πρόσχε σεαυτῷ τέ προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον· ἢ ὃ ἂν ἡμέρα ὀφθῇ μοι, ἀποθανῇ.

29 Λέγει δὲ Μωσῆς, Ἐῖρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαι σοι εἰς πρόσωπον.

Κεφ. ια'. XI.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐτι μιαν πληγὴν ἔγωγ' ἐπάξω ἐπὶ Φαραώ, καὶ ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ μετὰ ταῦτα ἑξαποστελεῖ ἡμᾶς ἐντεῦθεν· ὅταν δὲ ἑξαποστέλλῃ ἡμᾶς σὺν παντί, ἔξεβαλὲ ἡμᾶς ἐκβολῇ.

2 Δάλῃσον σὺν κρυφῇ εἰς τὰ ὕδα τοῦ λαοῦ, αἱ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον· σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.

3 Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Τάδε λέγει Κύριος· περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου.

5 Καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραώ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἕκαστ' ἕως πρωτοτόκου τῆς θαλασσίης τῆς παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους.

6 Καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαυτὴ οὐ γέγονε, καὶ τοιαυτὴ οὐκ ἔτι προστεθήσεται.

7 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς οἴοις Ἰσραὴλ οὐ γρίξει κίων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ὅπως εἰπῇ ὅσα παραδόξασει Κύριος ἡμᾶς μέσον ἁτῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με, καὶ προσκυνήσουσί με, λέγοντες, Ἐξέλθε σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὐ σὺ ἀφηγῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται. Ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς ἀπὸ Φαραώ μετὰ θυμοῦ.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Οὐκ εἰσακούσεται ἡμῶν Φαραώ, ἵνα ἁπληθύνωι· πληθυνῶ μου τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα· ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

10 Μωσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραώ· ἐσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ δείσηκουσεν ἑξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. XII.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, λέγων,

2 Ὁ μὴν οὗτος ἡμῶν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ἡμῶν ἐν τοῖς μηνσὶ τοῦ ἑνιαυτοῦ.

3 Δάλῃσον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκον.

4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν· ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν, ἕκαστος τὸ ἄρκουν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον.

5 Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἑνιαύσιον ἔσται ἡμῶν· ἀπὸ τῶν ἄρνων καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε.

6 Καὶ ἔσται ἡμῶν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαideκάτης τοῦ μηνὸς τούτου· καὶ φάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν

Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν.

7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς εἶαν φάγωσιν αὐτὰ· ἐς αὐτοῖς.

8 Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικριδὼν ἔθονται.

9 Οὐκ ἔδεσθε ἅπ' αὐτὸν ὥμον οὐδὲ ἠνήμενον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἡ ὅπτα πυρὶ κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις.

10 Οὐκ ἀπολείψεται ἅπ' αὐτοῦ ὥς πρῶι· καὶ ὅσπου οὐ συντρίψετε ἅπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλείπομενα ἅπ' αὐτοῦ ἕως πρῶι, ἐς πυρὶ κατακαύσετε.

11 Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμένα, καὶ αἱ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ ζακηναῖαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς. Πάσχα ἐστὶ Κυρίῳ.

12 Καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν· ἐγὼ Κύριος.

13 Καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῶν ἐν σημεῖῳ ἐπὶ τῶν οἰκῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἔσσε' ἐκεῖ· καὶ ὄνομαί το αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβήναι, ὅταν πάσι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

14 Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ἡμῶν αὐτῇ μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ εἰς ἅπας τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰῶνος ἑορτάσετε αὐτὴν.

15 Ἐπτά ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε· ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἀφανείτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης.

16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη, κληθήσεται ἁγία· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῶν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλην ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν.

17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰῶνος.

18 Ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαideκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα, ἕως ἡμέρας μίας καὶ ἐκάδος τοῦ μηνός, ἕως ἑσπέρας.

19 Ἐπτά ἡμέρας ζύμην οὐκ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμῶν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἐν τε τοῖς γεωραῖς, καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς.

20 Πᾶν ζυμῶν οὐκ ἔδεσθε· ἐν παντί ἁδὲ κατοικητῇ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.

21 Ἐκάλεσε δὲ Μωσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπελθόντες, λάβετε ὑμῖν αὐτοὺς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα.

22 Διήψεσθε δὲ δέοι ὑμῶν ὑσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καθίζετε τῆς φλιάς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τῆς θύρας τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρῶι.

23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄνεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιάς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται

Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.

24 Καὶ φυλάξασθε τὸ ρῆμα τοῦτο νόμιμον^α σεαυτῶν, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος.

25 Ἐάν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῶ Κύριος ὑμῖν, καθὼς ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην.

26 Καὶ ἔσται ἕάν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, τίς ἡ λατρεία αὐτῆς;

27 Καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐκέλευσε τοὺς οἰκούς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο^α καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε.

28 Καὶ ἀπελθόντες, ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

29 Ἐγενήθη δὲ μεσοῦσης τῆς νυκτός, καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου^α, ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λακκῷ, καὶ ὥς πρωτοτόκου παντός^α κτήνους.

30 Καὶ ὀναστῆς^α Φαραὼ νυκτός, καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ^α οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.

31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνάστητε, καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^α· βαδίετε^α καὶ λατρεύσατε^α Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε.

32 Καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε^α, εὐλογήσατε δὴ καμέ.

33 Καὶ κατεβάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτούς^α ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γάρ, Ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.

34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδωμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὤμων.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς^α καὶ ἦτσαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκευῇ ἄργυρᾶ καὶ χρυσᾶ^α καὶ ἱματισμῶν.

36 Καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων^α καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς^α καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους.

37 Ὁ Ἀπάραντες^α δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκχώθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν^α τῆς ἀποσκευῆς.

38 Καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνάνηθι αὐτοῖς, καὶ πρόβατα, καὶ βόες, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

39 Καὶ ἐπέψαν τὸ σταῖς ὁ ἐξήνηγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἄζυμοις, οὐ γὰρ ἐζυμώθη^α ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν^α ἐπιμείναι^α· οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἐαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν.

40 Ἦ δὲ δκατοίκησι^α τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦν^α κατῆκον^α ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναάν, ἑτὶ τετρακόσια τριάκοντα.

41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξήλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός.

42 Προφυλακὴ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου^α· ἐκείνη ἡ νύξ αὐτὴ προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεάς αὐτῶν.

43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ὁ νόμος τοῦ πάσχα^α πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔσται ἀπ' αὐτοῦ.

44 Καὶ πάντα οἰκέτην^α ἡ ἄργυριώνητον περιτεμεῖ αὐτόν^α καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ.

45 Πάροικος^α ἡ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

46 Ἐν οἰκίᾳ μὲν βρωθήσεται, καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρέων ἐξ^α καὶ ὅστων οἱ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ.

47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό.

48 Ἐάν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος^α ποιήσαι^α τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτεμεῖ αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν^α καὶ τότε προσλεισεται ποιήσαι αὐτό^α· καὶ ἔσται ὡπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς^α· πᾶς ἀπεριτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.

49 Νόμος εἰς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ^α προσελθόντι προσήλυτῳ^α ἐν ὑμῖν.

50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν^α πρὸς αὐτούς^α, οὕτως ἐποίησαν.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου συνδυνάμει αὐτῶν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 2 Ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτρان ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ^α ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἐμοὶ ἐστίν.

3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας^α· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεύθεν^α καὶ οὐ βρωθήσεται ζῆμη.

4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον, ὑμεῖς ἐκπορεύσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων.

5 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἕάν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Φερεζαίων, ἡν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι^α· καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ.

6 Ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ^α Κυρίου^α.

7 Ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας^α· οὐκ ὀφθῆσεται σοι ζυμωτόν, οὐδὲ ἔσται σοι ζῆμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

8 Καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Διὰ τοῦτο ἐποίησεν Κύριος ὁ Θεός μοι, ὅς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται σοι^α σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμοῦ σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου^α· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός^α ἐξ Αἰγύπτου.

10 Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

11 Καὶ ἔσται ὡς ἐν εἰσαγῇ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ὃν τρόπον ὤμοσε^α τοῖς πατράσι σου, καὶ ὥσπερ^α σοι αὕτην^α.

12 Καὶ ἀφελεῖς^α πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά^α τῷ Κυρίῳ^α· πᾶν διανοῖγον μνηστῆρα^α βουκολίων^α ἡ^α ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα ἔα

γεννῶνται σοι, τὰ ἄρσενικά ἀγίλσεις τῷ Κυρίῳ.

13 Πάν διανοίγον μῆτραν ὄνου, ἀλλάξεις πρωτότῳ εἰς δὲ μὴ ἀλλάξης, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ.

14 Ἐάν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, "Ὅτι ἐν χειρὶ κραταῖα ἐξήγαγε ὁ Κύριος ἡμᾶς! ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

15 Ἦνικα δὲ ἐσκόληρνε Φαραὼ ἐξαποστείλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε ὁ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ὧν πρωτότόκων ἀνθρώπων ἕως ὧν πρωτότόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διαρροῖον μῆτραν, τὰ ἄρσενικά τῷ Κυρίῳ, καὶ τῶν πρωτότοκων τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι.

16 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, αἱ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταῖα ἐξήγαγέ σε Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.

17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαόν, οὐχ ὀδῆσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστείας, ἣν ἐγγύς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεός, Μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἰγύπτου.

18 Καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρίαν θάλασσαν· πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

19 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς τὰ ὕδα Ἰωσήφ μεθ' ἑαυτοῦ, ὅρκω γὰρ ὥρκισε τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὁ ὕμνος Κυρίου, ὅταν νοήσῃτε μου τὰ ὕδα ἐντεῖθεν μεθ' υἱῶν.

20 Ἐξάρταντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχώβ, στρατοπεδεύσαν ἐν Ὑθώμ παρά τὴν ἔρημον.

21 Ὁ δὲ Θεὸς ἠγείτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν πύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν· τὴν δὲ ὕκτα, ἐν στύλῳ πυρός.

22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

2 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδεύσασθαι ἀπέναντι τῆς ἐπ' αὐλεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναντίας ὁ Βεελσεπφὼν! ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

3 Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ὁ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ! πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ· συγκεκλείκε· γὰρ! αὐτοὺς ἡ ἔρημος.

4 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ· καὶ γνώσονται! πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος· καὶ ἐποίησαν οὗτος.

5 Καὶ ἀνηγάγη τὸν βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφηνεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν· καὶ εἶπαν!, Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν!, τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν;

6 Ἐξέυεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συναπῆγαγε μεθ' ἑαυτοῦ.

7 Καὶ ὁ λαὸς ἐξακοσία ἄρματα ἐκλεκτά, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάρας ἐπὶ πάντων.

8 Καὶ ἐσκόληρνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ.

9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ θύρσαν! αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὶ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ

ἄρματα Φαραῶ, καὶ οἱ ἵππεῖς, καὶ ἡ στρατία αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν.

10 Καὶ Φαραὼ ὁ προσῆγε! καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοὺς ὀφθαλμοῖς, ὥρῳσι! καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδουν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,

11 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωσῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι! ἐν τῇ ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἐξαγαγὼν ἡμᾶς Αἰγύπτῳ;

12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σέ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες, Πάρες ἡμᾶς, ὥπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρείσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεῖν τοῖς Αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

13 Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν, Θαρσεῖτε, ὁ στήτε! καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἐώρακατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

14 Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.

15 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Τί βοᾷς πρὸς με; ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευάσθωσαν.

16 Καὶ οὐ ἔπαρον ὁ τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτὴν· καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν.

17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.

18 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ὁ ἵππος αὐτοῦ.

19 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔσθη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.

20 Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσθη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος· καὶ διήλθεν ἡ νύξ· καὶ οὐ συνέμειξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα.

21 Εξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπῆγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν· καὶ δέσχησθι! τὸ ὕδωρ.

22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ ἐκτύπησεν! τείχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τείχος ἐξ ἐναντίων.

23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν· καὶ πᾶς ὁ ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται· εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.

24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐθωνῇ, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ! τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρός καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων,

25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξοντας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν, καὶ ὤγαγεν! αὐτοὺς μετὰ βίας· καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τὰς Αἰγυπτίας.

26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἐκτεινον τὴν χειρὶ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστή

τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλύψατο τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας.

27 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἠπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξέτιναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους ἄμεσον τῆς θαλάσσης,

28 Καὶ ἐπαναστραφέντ' ὃδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐναντίων.

30 Καὶ ἔρρύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνῆκότες παρὰ τὸ εἶλος τῆς θαλάσσης.

31 Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἣ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ, καὶ Μωυσῇ τῷ θεραπόντι αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΤΟΤΕ ἦσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ῥῆδην ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν, λέγοντες, Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

2 Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός ἐστι μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ.

4 Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας· ἐκατέπησαν ἔν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, 5 Πόντωρ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

6 Ἡ δεξιὰ σου Κύριε δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς.

7 Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὕρην σου· ἐκάτφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.

8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

9 Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, Διώξας καταλήψομαι, μερῶ σκύλα· ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελθὼ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

10 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου· ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

11 Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

12 Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου· ἐκάτειεν αὐτοὺς ὡς γῆ.

13 Ὁδῆγησας ἡ τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου· τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας ἡ τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίων σου.

14 Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ.

15 Τότε ἔσπευσαν ἡγέμονες Ἑδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

16 Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς ὁ τρόμος καὶ φόβος· μεγέθει βραχίωνός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ὥς παρέλθῃ ὁ λαὸς σου Κύριε· ὥς ἂν παρέλθῃ ὁ ὅς σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω

17 Εἰσαγαγὼν καταφύτευσεν αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἑτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ ἐκατηρίσαι Κύριε, ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἠτοίμασεν αἱ χεῖρές σου.

18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

19 Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις· εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος· τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

20 Ὁ δαβουσαὶ δὲ Μαριάμ ἡ προφήτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αὐαὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν.

21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ, λέγουσα, Ὁ ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

22 Ἐξῆρξε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἦγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σιν, καὶ ἐπορεύοντο, τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ, ὥστε πιεῖν.

23 Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν· ἐκ Μερρᾶς πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπώνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία.

24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῇ, λέγοντες, Τί ποιμεθα;

25 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτό εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαίωματα καὶ κρίσεις· καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε.

26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστά ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ· πᾶσαν νόσον ἢ ἐπῆγαν τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ὡμμένος σε.

27 Καὶ ἦλθον αὐαὶ εἰς Αἰλεῖμ· καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγάς ὕδατων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

Κεφ. ις'. XVI.

ΑΠΗΛΘΑΝ δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθον αὐαὶ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ὃ ἔστιν ἀνὰ μέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σιν· τῇ δὲ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ, τῇ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 2 Διεγόγγυζεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν.

3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Ὅφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσταμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρῶν, καὶ πῶθιομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ.

4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ἴδου ἐγὼ ἴω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς, καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πείρῶσιν αὐτοὺς εἰς πορεύσονται τῷ νόμῳ μου, ἡ οὖν.

5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ, καὶ ἔστω μᾶσσουσιν· ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσι· καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι· τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

6^a Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, Ἐσπέρας γινώσθε, ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

7 Καὶ πρῶτ' ἔψαθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦναι^a τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν, ὅτι ὁ διαγογγύζετε^a καθ' ἡμῶν.

8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τῷ δίδοναι Κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρεῖα φαγεῖν, καὶ ἄρτους τὸ πρῶτ' εἰς πληρομὴν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστιν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν, ἀλλ' ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Εἰπὸν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, Προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ^a· εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν.^a
10 Ἦνικα δὲ ἐλάλει Ἀαρὼν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 12 Εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λάλησον πρὸς αὐτούς, λέγων, Τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρεῖα, καὶ τὸ πρῶτ' πλησθήσεθε ἄρτων^a· καὶ γινώσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

13^b Ἐγένετο δὲ ἑσπέρα^a καὶ ἀνέβη ὀρνυγομήτρα, καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ πρῶτ' ἔγένετο καταπανομένης τῆς ὁροῦ σου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὥσει κύριον ὁ λευκόν^a, ὥσει πάγος ἐπὶ τῆς γῆς.

15^b Ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, εἶπαν ἑτέροισ^a τῷ ἑτέρῳ, Τί ἐστὶ τοῦτο; οὐ γὰρ ᾔδεισαν τὴ^a ἡ^a εἶπε δὲ Μωυσῆς ὅ αὐτοῖς^a, Οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν.

16 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε Κύριος· συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομῶν, κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ἑμῶν, ἕκαστος ὁ σὺν^a τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε.

17 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ συνέλεξαν ὁ^a τὸ πολὺ καὶ ὁ^a τὸ ἔλαττον.

18 Καὶ μετρήσαντες ὁ γομῶν, οὐκ ἐπέλεον· ὁ^a τὸ πολὺ, καὶ ὁ^a τὸ ἔλαττον^a οὐκ ἠλαττόνησαν^a· ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν.

19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς, Μηδεὶς καταλείψει ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ'.

20 Καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατέλιπον τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ'· καὶ ὁ ἐξέξεσε^a σκόλην^a, καὶ ἐπότizes^a καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς.

21 Καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρῶτ' πρῶτ' ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῷ^a· ἡνικά δὲ διεθέρμαιναν ὁ ἥλιος, ἔτιηκετο.

22 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλά, δύο γομῶν τῷ ἐνὶ^a β^a εἰσῆλθοσαν^a· δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνιγγείλαν Μωυσῆ.

23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς, Ὁ^a τοῦτο τὸ ῥῆμα ἔστιν ὁ ἐλάλησε Κύριος; Σάββατα ἀνάπαντος ἅγια τῷ Κυρίῳ ἄριον· ὅσα ἐὰν τέσσητε, πέσσετε^a· καὶ ὅσα ἐὰν ἐψητε, ἔψετε^a· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε ὁ αὐτὸ^a εἰς ἀποθήκην^a εἰς τὸ^a πρῶτ'.

24 Καὶ ὁ κατέλιπον^a ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρῶτ', καθὼς^a συνέταξε ἐν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ οὐκ πώθεσαν, οὐδὲ σκόληξ ἔγένετο ἐν αὐτῷ.

25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε ὁ σήμερον^a ἔστι ἄρ σάββατα ὁ σήμερον τῷ Κυρίῳ^a· οὐχ ὁ εὐρεῖσεται^a ἐν τῷ πεδίῳ.

26 Ἐξ ἡμέρας συλλέσετε^a τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι^a οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ὁ ἐξῆλθον^a τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέσαι, καὶ οὐχ εὗρον.

28 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακοῦναι τὴν ἐντολήν μου, καὶ τὸν νόμον μου;

29 Ἰδετε, ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν^a σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην^a· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν^a· καθίσθετε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν^a· μηδεὶς ὁ ἐκπορεύσθω^a ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

30 Καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

31 Καὶ ἐπυνόμασαν αὐτοῖ^a οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μάν· ἦν δὲ ὁ αὐτῷ^a σπέρμα κορίων λευκόν^a· τὸ δὲ γεῖμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι.

32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος, Πλήσατε τὸ γομῶν τοῦ μάν, εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν^a· ἵνα ὀιδώσι^a τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

33 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε σάμνον χρυσὸν ἕνα, καὶ ἐμβάλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γομῶν τοῦ μάν, καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἰς διαθήρησιν.

34 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ὁ ἀπέθηκεν^a Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διαθήρησιν.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ ὁ μάν^a ἑτη τεσσαράκοντα, ἕως ἤλθον εἰς τὴν οἰκουμένην^a· ἐφάγονσαν τὸ μάν^a, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης.

36 Τὸ δὲ γομῶν τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου· σὺν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου· καὶ ὁ παρεμβάλοσαν^a ἐν Ῥαφιδείν^a· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πίνειν.

2 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες^a, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πῴμεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον;

3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι^a· καὶ ὁ διεγόγγυσεν ἐκεῖ^a ὁ λαὸς ὁ πρὸς^a Μωυσῆν, λέγοντες, Ἰνα^a τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτείνειαι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη^a· τῷ δίνει;

4 Ἐβόησαν δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν, καὶ καταλιθοβολήσουσι με.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ^a· τοῦτου^a λαβὲ δὲ σεαυτῷ^a ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ^a· καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ πορεύσθ.

6 Ὅδε ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σέ^a· ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ^a· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίνεται ὁ λαός· Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐπυνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμοῖς, καὶ Λοιδορήσις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ πειράζειν^a Κύριον· λέγοντας, Εἰ ἐστὶ Κύριος ἐν ἡμῖν, ἡ οὐ;

8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοὶ, Ἐπίλεξον σεαυτὸν ἄνδρα ὀδυματούς¹, καὶ ἐξελέθων παρά-
ταξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὐρίον² καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα
ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ
Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου.

10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ
Μωυσῆς, καὶ ἐξελέθων³ παρτάξατο τῷ Ἀμα-
λὴκ⁴ καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ἦρ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεί-
ρας⁵, κατίσχυεν Ἰσραὴλ⁶ ὅταν δὲ καθῆκε τὰς
χείρας⁷, κατίσχυεν Ἀμαλὴκ.

12 Αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι⁸ καὶ λαβόντες
λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπ'
αὐτοῦ⁹ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ἦρ ἐστήριζον τὰς
χείρας αὐτοῦ ἐντεύθεν εἰς, καὶ ἐντεύθεν εἰς¹⁰ καὶ
ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως
δυσμῶν ἡλίου.

13 Καὶ ἐτρέψατο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Κατάγραψον
τοῦτο εἰς μνημόσυον¹¹ διὰ βιβλίου¹², καὶ δὸς
εἰς τὰ ὦτα¹³ Ἰησοὶ¹⁴ ὅτι ἀλοίφῃ ἐξαλείψω τὸ
μνημόσυον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

15 Καὶ ὠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον¹⁵ Κυ-
ρίῳ¹⁶ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Κύριος
καταφυγῇ μου¹⁷.

16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα¹⁸ ἐπολεμεῖ¹⁹ Κύριος
ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰοθὺρ²⁰ Ἰερεὺς Μαδιὰμ ὁ γαμ-
βρός Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσ-
ραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ²¹ ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν
Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

2 Ἐλαβε δὲ Ἰοθὺρ ὁ γαμβρός Μωυσῆ Σεπφώ-
ραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἀφῆσιν αὐτῆς.

3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς ὄνομα τῷ ἐνὶ
αὐτῶν²² Ἠρσάμ, λέγων, Πάροικος ἦμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ.

4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλῖεζερ, ὁ λέ-
γων²³, Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοήθησέν μου,
καὶ ἐξέηλτό με ἐκ²⁴ χειρὸς²⁵ Φαραῶ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν²⁶ Ἰοθὺρ ὁ γαμβρός Μωυσῆ καὶ
οἱ υἱοὶ²⁷ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρη-
μον, οὗ παρενέβαλεν²⁸ ἐπ' ὅρου²⁹ τοῦ Θεοῦ.

6 Ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῇ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ
γαμβρός σου Ἰοθὺρ παραγίνεται πρὸς σέ, καὶ
ἡ γυνή³⁰, καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ.

7 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμ-
βρῷ³¹, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν
αὐτόν, καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ εἰσηγα-
γεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.

8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ³² πάν-
τα ὅσα ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι³³
τοῖς Αἰγυπτίοις ἔνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα
τὸν μόχθον τὸν γεγόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ ὅτι ἐξέηλato αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς Φα-
ραῶ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.

9 Ἐβήτη δὲ Ἰοθὺρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς
ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξέηλato³⁴ αὐ-
τοὺς ἐκ χειρὸς³⁵ Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ.

10 Καὶ εἶπεν Ἰοθὺρ, Εὐλόγητος Κύριος, ὅτι
ἐξέηλato³⁶ αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χει-
ρὸς Φαραῶ.

11 Νῦν ἐγίνων ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας
τοὺς Θεοὺς ἔνεκεν τούτου, ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς.

12 Καὶ ἔλαβεν Ἰοθὺρ ὁ γαμβρός Μωυσῆ ὅλα
ἀντιώματα καὶ θυσίας τῷ Θεῷ³⁷ παρεγένετο δὲ ὁ
Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ

ἡ συμφαγεῖν³⁸ ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκά-
θισε Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν³⁹ παρεστῆκει δι-
πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῇ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως⁴⁰ δειλνῆς⁴¹.

14 Καὶ ἰδὼν Ἰοθὺρ πάντα ὅσα⁴² ποιεῖ⁴³ τῷ
λαῷ, λέγει, Τί τοῦτο ὁ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ;
διατί σὺ καθῆσαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέσ-
τηκε σοὶ ἀπὸ⁴⁴ πρωῒθεν⁴⁵ ἕως δειλνῆς⁴⁶;

15 Καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ⁴⁷, Ὅτι παρα-
γίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ
τοῦ Θεοῦ.

16 Ὅταν γὰρ γέννηται αὐτοῖς ἀντιλογία, καὶ
ἔλθωσι πρὸς με, διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβι-
βάξω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ ὃ
τὸν νόμον αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρός Μωυσῇ πρὸς αὐτόν,
Οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

18 Φθορὰ καταφθάρησθ⁴⁸ ἀνυπομονήτῃ⁴⁹ καὶ
σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς⁵⁰ οὗτος, ὅς ἐστι μετὰ σοῦ⁵¹
βαρὺ σοὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο⁵² οὐ δυνήσῃ ποιεῖν⁵³ σὺ
μόνος.

19 Νῦν οὖν ἄκουσόν μου, καὶ συμβουλευέσω
σοι, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ⁵⁴ γίνου σὺ τῷ
λαῷ τὰ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀνοίσεις τοὺς λό-
γους αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν⁵⁵.

20 Καὶ διαμαρτύρη αὐτοῖς τὰ προστάγματα
τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ σηματοῖς
αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύονται ἐν αὐταῖς,
καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιήσουσι.

21 Καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ
λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δι-
καίους, μισούντας ὑπερηφανίαν, καὶ καταστη-
σεις⁵⁶ ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους⁵⁷.

22 Καὶ κρινούσι τὸν λαόν πάσαν ὥραν⁵⁸ τὸ δὲ
ῥῆμα τὸ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ⁵⁹ τὰ δὲ
βραχέα τῶν κριμάτων κρινούσιν αὐτοὶ καὶ
ῥομφαίουσιν⁶⁰ ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντιλήφονται σοὶ.

23 Ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσῃς, κατισχύσει
σε ὁ Θεός, καὶ δυνήσῃ παραστήναι, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς οὗτος⁶¹ εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρή-
νης ἕξει⁶².

24 Ἦκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ,
καὶ ἐποίησεν ὅσα⁶³ εἶπεν αὐτῷ⁶⁴.

25 Καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ
παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν
χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκον-
τάρχους καὶ δεκαδάρχους⁶⁵.

26 Καὶ ἐκρίνοσαν⁶⁶ τὸν λαόν πᾶσαν ὥραν⁶⁷
ῥῆμα τὸ ῥῆμα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀνεφέρουσιν ἐπὶ
Μωυσῆν⁶⁸ πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρόν ἐκρίνοσαν⁶⁹
αὐτοί.

27 Ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν⁷⁰ ἑαυτοῦ γαμ-
βρόν⁷¹, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΥ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἦλθοσαν⁷² εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά.

2 Καὶ ἦλθον⁷³ ἐκ Ῥαφιδείν, καὶ ἦλθοσαν⁷⁴
εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά, καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ
Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.

3 Καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ⁷⁵
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεός ἐκ τοῦ ὄρους, λέ-
γων, Τάδε εἶμι τὸ οἶκόν⁷⁶ Ἰακώβ, καὶ ἀναγα-
λῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

4 Αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπ-
τίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὥσει ἐπὶ πτερύγων
ἀετῶν, καὶ προσήγαγον ὑμᾶς ὑπὸς⁷⁷ πτερύγων μου.

5 Καὶ νῦν ἐάν ἀκοῇ ἀκούσῃτε τῆς⁷⁸ ἐμῆς φω-
νῆς⁷⁹, καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθε⁸⁰

οὐκ ἔστι πᾶσα ἡ γῆ.
 6 Ὑμεῖς δὲ ἐσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τι ῥήματα ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

7 Ἦλθε δὲ Μωσῆς, καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν, καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Θεός, ποιήσομεν καὶ ἀκούσαμεθα ἡ ἀνέγνω δὲ Μωσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σέ ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σέ, καὶ σοὶ πιστεῖσιν ἐπὶ τὸν αἰῶνα ἡ ἀνέγνω δὲ Μωσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Καταβάς διαμάρτυρα τῷ λαῷ, καὶ ἄγισσον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ ἐπλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια.

11 Καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην τῇ γάρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος ἄτο¹ Σινά, ἐναντὶον παντός τοῦ λαοῦ.

12 Καὶ ἀφορίσεις τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θύγειν τι αὐτοῦ πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει.

13 Οὐχ ἔλθεται αὐτοῦ χεὶρ ἐν γὰρ λίθοις λιθοβολήσεται, ἡ βολιδὶ κατατοξευθήσεται ἕαν τε κτήνος ἕαν τε ἄνθρωπος, οὐ χίεται ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ αὐτοῦ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.

14 Κατέβη δὲ Μωσῆς ἐκ¹ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, ὃς ἠγάσεν αὐτὸς, ὡς ἐπλυναν τὰ ἱμάτια.

15 Καὶ εἶπε τῷ λαῷ, Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθῃτε γυναῖκα.

16 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ αἱ νεφέλῃ γνωφώδης ἐπ' ὄρους Σινά φωνὴ τῆς ἀλπίγγος ἤχει μέγα καὶ ἐπονήθη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγε Μωσῆς τὸν λαὸν εἰς¹ συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.

18 Τὸ ὄρος ἄτο¹ Σινά ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεόν ἐν πυρὶ καὶ ἀνέβαιναν ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου καὶ ἐξέσθη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.

19 Ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαλόνσαι ἰσχυρότερα σφόδρα. Μωσῆς δὲ ἄλῃσεν¹, ὃ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

20 Κατέβη δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος ἄτο¹ Σινά ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἀνέβη Μωσῆς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωσῆν, Λέγων, Καταβάς διαμάρτυρα τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγίγῃσι πρὸς τὸν Θεόν κατανοῆσαι, καὶ δέσωσιν¹ ἐξ αὐτῶν πλήθος.

22 Καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος.

23 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινά σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν, λέγων, Ἀφορίσαι τὸ ὄρος, καὶ ἁγιάσαι αὐτό.

24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε, κατέβηθι, καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ οἱ δὲ κρεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι

πρὸς τὸν Θεόν, μή ποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος.

25 Κατέβη δὲ Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

Κεφ. κ. XX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος¹ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

2 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

3 Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλόν, οὐδὲ παντός ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

5 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς ἔγω γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποιδούς ἁμαρτίας πατέρων εἰς τέκνα, ὥς τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με,

6 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσι με, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προσταγμάτά μου.

7 Οὐ λήσῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάρῃς Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν.

9 Ἐξ ἡμέρας ἔργῳ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου.

10 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, σάββατα Κνωίῳ τῷ Θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βούς σου, καὶ τὸ ὑποζυγίον σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί.

11 Ἐν γὰρ ἔξ ἡμέρας ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε¹ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγάσεν αὐτήν.

12 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, ὡς ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοί.

13 Ὅδ μοι χεῖσεις.

14 Οὐ κλέψεις.

15 Οὐ φονεύσεις.

16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε¹ τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὔτε¹ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε¹ τὴν παιδίσκην αὐτῆς, οὔτε τὸ βόδι αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνήν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν.

19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωσῆν, Ἀλάλῃσιν σὺ ἡμῖν, ὡς μὴ λαλεῖται πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μωσῆς, Θαυσεῖτε ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ Θεός πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε.

21 Εἰσθήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Τάδε ἔρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Ὑμεῖς ἑωράκατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάλῃκα πρὸς ὑμᾶς.

23 Οὐ ποιήσετε ὅμνι αὐτοῖς¹ Θεοῖς ἀργυροῦς, καὶ Θεοῦς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς.

24 Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσέτε μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, ὁ καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τὰς μόσχους ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐάν ἐπονομάσω τὸ ὄνομα μου ἐκεῖ, καὶ ἦξω πρὸς σέ, καὶ εὐλογήσω σε.
25 Ἐάν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιήσῃ μοι, ἐκ οἰκοδομήσεως αὐτὸς τμητοῖς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβεβλήκας ἐπ' αὐτοῖς, καὶ μεμνάναι.
26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίαις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ δὲ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν.

2 Ἐάν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἔξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ὁ ἀπελευσεται ἐλευθεροῖ ὡρεάν.

3 Ἐάν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἂν δὲ γυνὴ συνεῖέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ὁ ἐλευσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

4 Καὶ ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱὸν ἢ θυγατέρα, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παῖδιά ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται.

5 Ἐάν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ παῖδιά, οὐκ ἀποτρέχω ἐλευθεροῦ.

6 Προσάξῃ αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξῃ αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὑπητίῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ἐάν δὲ τις ἀποδῷται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οὕτως, οὐκ ἀπελευσεται, ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δούλαι.

8 Ἐάν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς, ὅτι αὐτῷ καθωμολογήσατο, ἀπολυτρώσει αὐτήν· ἔθνη δὲ ἄλλοτριφά οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἡθέτησεν ἐν αὐτῷ.

9 Ἐάν δὲ τῷ νύφ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τὸν θυγατέρα ποιήσει αὐτῇ.

10 Ἐάν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα ἐκ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ὁμίλιαν αὐτῆς ἐκ ὑποσερήσει.

11 Ἐάν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται ὡρεάν ἀνευ ἀργυρίου.

12 Ἐάν δὲ πατάξῃ τις τινά, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

13 Ὅ δὲ οὐχ ἐκόν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς παρέδωκεν· εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας.

14 Ἐάν δὲ τις ἐπιθῇται τῷ πλησίον· ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλω, καὶ καταρύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον μου λήψῃ αὐτὸν θανατώσας.

15 Ὅς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω.

16 Ὅ ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, ὁ τελευτήσῃ θανάτῳ.

17 Ὅς ἐάν κλέψῃ τις τινα τῶν νῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδίδται, καὶ εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω.

18 Ἐάν δὲ λυσιδωρῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλησίον· λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακληθὶ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην,

19 Ἐάν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδον, ἄθλιος ἔσται ὁ πατάξας· πλήν τῃς ἀργείας αὐτοῦ ἀποτίσει, καὶ τὰ ἱατρείῃ.

20 Ἐάν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τῆς χεῖρας αὐτοῦ, δικὴ ἐκδικηθήσεται.

21 Ἐάν δὲ διαβίωσιν ἡμέραν μίαν ἡ δύο, οὐκ ἐκδικηθήτω· τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστίν

22 Ἐάν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεκονισμένον, ἐπιζημιωθήσεται· καθότι ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἄνθρωπος τῆς γυναίκας, ὁ δώσει μετὰ ἀξιώματος.

23 Ἐάν δὲ ἐξεκονισμένον ᾖ, ὁ δώσει ἡ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.

24 Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός.

25 Κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.

26 Ἐάν δὲ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἑλευθερώσει ἑξαποστειλεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.

27 Ἐάν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἑλευθερώσει ἑξαποστειλεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τῶν ὀδόντων αὐτῶν.

28 Ἐάν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἄθλιος ἔσται.

29 Ἐάν δὲ ὁ ταῦρος κερατίστῃ ἢ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνέλθῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσαποθανεῖται.

30 Ἐάν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, ὁ δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ.

31 Ἐάν δὲ υἱὸς ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ὁ ποιήσων· αὐτῷ.

32 Ἐάν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἡ παιδίον, ἀργύριον τριάκοντα ὀδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.

33 Ἐάν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον, καὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος,

34 Ὁ κύριος τῷ λάκκῳ ἀποτίσει, ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν· τὸ δὲ τετελειηκός· αὐτῷ ἔσται.

35 Ἐάν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον, καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσουσι τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα, καὶ διελούσιν τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τελευτηκὸν διελούσιν.

36 Ἐάν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κεοτατίσθαι ἔστι πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ διαμαρτυρημένοι ᾖσι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΕΑΝ δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον, καὶ σφάξῃ ἢ ἀποδῷται, πέντε μόσχους ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ μόσχου, καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τῷ πρόβατῳ.

2 Ἐάν δὲ ἐν τῷ διορισμῷ εὐρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πληγῇς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος.

3 Ἐάν δὲ ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἐνοχὸς ἔσται, ἀνταποθαινεῖται· ἐάν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πρᾶβῃ αὐτὸν κλέμματος.

4 Ἐάν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τῆς ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλά· αὐτὰ ἀποτίσει.

5 Ἐάν δὲ καταβοσκήσῃ τὴν ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσαι ἀγρὸν ἑτέρον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ· ἐάν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει.

6 Ἐάν δὲ ἐξελθὼν πῦρ εὖρη ἀκάνθας, καὶ προσεμπήσῃ ὁ ἄλωνα ἢ σταχυς ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκαύσας.

7 Ἐάν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον

κενή φυλάξει, καὶ κλιπὴ ἐκ τῆς οικίας τοῦ ἀνθρώπου, εἰάν εὐρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει ὁ τὸ διπλοῦν.

8 Ἐάν δὲ μὴ εὐρεθῇ ὁ κλέψας, προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οικίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁμείται ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον,

9 Κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀοικίμα, περί τε μόσχου, καὶ ὑποζυγίου, καὶ πρόβατου, καὶ ἱματίου, καὶ πάσης ἀπολείας τῆς ἐγκαλυμένης ὅ, τι οὖν ἂν ᾦ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἀλοὺς διὰ τοῦ Θεοῦ, ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον^α.

10 Ἐάν δέ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ ἰσοχρον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξει, καὶ συντριβὴ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γινῶ,

11 Ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνά μέσον ἀμφοτέρων, ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθόλου τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον, καὶ οὕτως προσδέεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει.

12 Ἐάν δὲ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ^α.

13 Ἐάν δὲ θηριάλωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν, καὶ οὐκ ἀποτίσει.

14 Ἐάν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ συντριβὴ ἢ ἀποθάνῃ ἡ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ἢ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει.

15 Ἐάν δὲ ὁ κύριος ἢ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει· εἰ δὲ μισθωτὸς ᾦ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

16 Ἐάν δὲ ἀπάτησῃ τις παρθένον ἀμνηστεινόν, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνὴν φερνεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.

17 Ἐάν δὲ ἀνανεύω ἀνανείσῃ, καὶ μὴ βοῦληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἄργυριον ἀποτίσει· τῷ πατρὶ καὶ ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων.

18 Φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε¹.

19 Πᾶν κομμίονον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτοῖς¹.

20 Ὁ θυσιάζων θεοῖς^α, θανάτῳ ἔξυλοθρευθήσεται, πλὴν Κυρίῳ μόνῳ.

21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψετε¹ αὐτόν· ἵτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

22 Πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε.

23 Ἐάν δὲ κακὰ κακώσητε αὐτοὺς, καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρὸς με, ἀκοὴ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν,

24 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ, καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς· μαχαίρα, καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χήραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὀρφανὰ.

25 Ἐάν δὲ ἀργύριον ἐκδαιέσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί, οὐκ εἴσῃ αὐτὸν κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον.

26 Ἐάν δὲ ἐνεχυράσω ἐνεχυράσης τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις^α αὐτῷ.

27 Ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι κοιμηθήσεται; Ἐάν οὖν καταβοήσῃ πρὸς με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεήμων γὰρ εἰμι.

28 Θεοὺς οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς¹.

29 Ἀρχαὺς ἄλλων καὶ ληνᾶς οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σε δώσεις ἐμοί.

30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατον σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἐπτά ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό.

31 Καὶ ἄνδρες ἄγιοι ἔσεσθέ μοι· καὶ κρέας^α θηριάλωτων ἐκ ἐδεσθε, τῷ κυνὶ ἀπορίψατε αὐτό.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Οὐ παραδέξῃ ἀκοήν ματαίαν· οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἀδικός.

2 Οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ· οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλῆθους ἐκκλίνει μετὰ τῶν^α πλειόνων, ὥστε ἐκκλείσαι κρίσιν.

3 Καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.

4 Ἐάν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῖ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἡ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ.

5 Ἐάν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πετωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ^α συναρείῃ αὐτό μετ' αὐτοῦ.

6 Οὐ διαστρέψεις κρίμα πένιτος ἐν κρίσει αὐτῷ.

7 Ἀπὸ παντός ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ· ἄθῳσι καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς^α καὶ οὐ δικαίωσεις τὸν ἀσεβῆ· ἐνεκεν δώρων.

8 Καὶ ὄψρα οὐ λήψῃ· τὰ γὰρ ὄψρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων, καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια.

9 Καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσήλυτου· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἵτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

10 Ἐξ ἑτῆς σπερείς τὴν γῆν σου, καὶ συναΐεις τὰ γεννήματα αὐτῆς.

11 Τῷ δὲ ἐβδόμῳ^α ἄψῃσον ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτὴν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου· τὰ δὲ ὑπολειπόμενα^α ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία· οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ τὸν^α ἐλαιῶνά σου.

12 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ἀναπαύσῃ· ἵνα ἀναπαύσῃαι ὁ βούς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδείας σε ἐκ τοῦ προσήλυτου.

13 Πάντα ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάξασθε· καὶ ὄνομα Θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

14 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐορτάσατέ μοι.

15 Τὴν ἐορτὴν τῶν ἁζύμων φυλάξατε^α ποιεῖν· ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἅζυμα, καθάπερ ἐνετείλαμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου· οὐκ ὀφθῇσιν ἐνώπιόν μου κενός.

16 Καὶ ἐορτὴν^α θερισμού πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἐάν σπεύρῃς ἐν τῷ ἄγρῳ σου· καὶ ἐορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου^α τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου πῶν ἐκ τοῦ ἁγροῦ σου.

17 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῇσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

18 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅρια σου, οὐ θύσεις^α ἐπὶ ζυμῇ αἶμα θυμιάματος μου, οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἐορτῆς μου ἕως πρῶϊ.

19 Τὰς ἀρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπρετέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὥπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι.

21 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ^α, καὶ μὴ ἀπειθεῖς αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείλῃται σε· τὸ γὰρ ὄνομα μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ.

22 Ἐάν ἀκοὴ^α ἀκούσῃς τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν^α ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξῃς τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθαι μου λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ὁ ἐμὴ γὰρ

ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ· ὑμεῖς δὲ ἔσσεσθε μοι βασιλείον ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον· ταῦτα τὰ ῥήματα ἔρεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἵνα ἀκοή^δ ἀκούσῃτε¹ τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσῃτε¹ πάντα ὅσα ἂν εἶπω σοι, ἐχθρεύσω τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἀντικεισώμαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι.

23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός σου ἡγούμενός σου, καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεαῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβυσαῖον, καὶ ἐκρίψω αὐτούς.

24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτούς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ἀλλὰ καθαιρέσεις καθελεῖς^α, καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν.

25 Καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου¹ καὶ εὐλόγησά σου καὶ τὸν οἶόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀπὸ ὑμῶν.

26 Οὐκ ἔσται ἄγονος, ἵδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν¹ ἀναπληρώσω.

27 Καὶ ἰὼν φόβον^α ἀποσελῶ ἡγμένονός σου, καὶ ἐκτίσω πᾶν τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς· καὶ δώσω πάντας ὑπεναντίας σε φυγάδας.

28 Καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου¹ καὶ ἐκβαλεῖς τὰς Ἀμορραῖας, καὶ τὰς Εὐαῖας, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τὰς Χετταίους ἀπὸ σέ¹.

29 Οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς· ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἡμέρᾳ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σέ τὰ θηρία τῆς γῆς.

30 Κατὰ μικρὸν^α ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπο σοῦ, ὥς ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν.

31 Καὶ θήσω τὰ ὄρια σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὥς τῆς θαλάσσης τῆς Φυλίζιειμ¹, καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὥς τῆς μεγάλης ποταμῆς¹ Εὐφράτης· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τὰς ἐγκαταμμένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτὰς ἀπὸ σοῦ.

32 Οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην.

33 Καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς με¹· ἐάν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκομμα.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ Μωσὴν εἶπεν, Ἀνάβηθι πρὸς^α τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιοῦδ, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ¹ καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ.

2 Καὶ ἐγγίει Μωσὴς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιζοῦσιν, ὁ δὲ λαὸς οὐ συνανabήσεται μετ' αὐτῶν.

3 Εἰσῆλθε δὲ Μωσὴς, καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα¹ ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ, λέγοντες, Πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν, καὶ ἀκουσόμεθα.

4 Καὶ ἔγραψε Μωσὴς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου¹ δοθῆναι δὲ Μωσὴς τὸ πρῶτον φοδόδομησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα¹ καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια.

6 Λαβὼν δὲ Μωσὴς τὸ ἡμῖον τοῦ αἵματος, ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας, τὸ δὲ ἡμῖον τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον.

7 Καὶ λαβὼν τὸ βεβλίον τῆς διαθήκης, ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ¹ καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.

8 Λαβὼν δὲ Μωσὴς τὸ αἶμα, κατεσκέδασε τὸν λαόν, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης, ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων.

9 Καὶ ἀνέβη Μωσὴς καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιοῦδ, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν νεανιστῶν Ἰσραὴλ¹.

10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἰσῆλθκει^α ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ¹ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ὥς εἰ ἔρχον πλῆθος σαφείρων, καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ¹ καθαριότητι¹.

11 Καὶ τῶν ἐπιλεκτῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφύλησεν οὐδὲ εἷς¹ καὶ ὠφθήσαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐφαγον καὶ ἔπιον.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ¹ καὶ δώσω σοι τὰ πνύια τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετησαὶ αὐτοῖς¹.

13 Καὶ ἀναστὰς Μωσὴς καὶ Ἰησοῖς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν¹ εἰς¹ τὸ ὄρος τὸ θεῖον.

14 Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν, Χαίρατε αὐτοῦ, ὥς ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς¹ καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὀρ μετ' ὑμῶν¹ ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπρεσβύθωσαν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἀνέβη Μωσὴς καὶ Ἰησοῦς¹ εἰς τὸ ὄρος¹ καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.

16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος¹ καὶ τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας¹ καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωσῆν ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.

17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὥς εἰ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους¹, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἰσῆλθε Μωσὴς εἰς^α τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος¹ καὶ ἦν¹ ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λήβετε¹ ἀπαρχάς¹ παρὰ πᾶντίν, οὓς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ¹, καὶ λήψετε τὰς ἀπαρχάς μου.

3 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἣν λήψετε παρ' αὐτῶν¹ χρυσίου, καὶ ἀργυρίου, καὶ χαλκόν,

4 Καὶ ὀνίκινθον, καὶ πορφύραν, καὶ κόκκινον διπλόν, καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,

5 Καὶ δέρματα κριῶν ῥυθροδανωμένα, καὶ δέρματα υἰακίνθινα, καὶ ξύλα ἀσηπτα,

6 Καὶ ἔλαιον εἰς τὴν φανσίν, θυμιάματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος,

7 Καὶ λίθους Σαρδίου, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν¹ εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδῶρη.

8 Καὶ ποιήσεις μοι ἀγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν.

9 Καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα^α εἶ σοι δεκνύω¹ ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς¹ οὕτως¹ ποιήσεις.

10 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσηπτον, δύο πῆχεων καὶ ἡμίσιον τὸ μήκος, καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσιον τὸ πλάτος, καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσιον τὸ ὕψος.^α

11 Καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ὥσθεν καὶ ἔσθεν χρυσώσεις αὐτὴν¹ καὶ ποιήσεις αὐτὴν κυμάτια χρυσᾶ στρεπτά κύκλῳ.

12 Καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίου χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη^α δύο δακτυλίου ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο δακτυλίου ἐπὶ τὸ κλίτος τοῦ δευτέρου.

13 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς¹ ἐξ ὕλων ἀσηπτον, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ.

14 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίου τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς.

15 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ¹ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι.

16 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

17 Καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχων καὶ ἡμίσιον τοῦ μήκος, καὶ πῆχεις καὶ ἡμίσιον τοῦ πλάτος.

18 Καὶ ποιήσεις δύο^δ χερουβίμ χρυσοτορευτὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου.

19 Ποιηθήσονται^α χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβίμ ἐπὶ τὰ δύο κλιτὰ.

20 Ἔσονται οἱ χερουβίμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσπιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα, εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβίμ.

21 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἁνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

22 Καὶ γνωστήσομαι σοὶ ἐκεῖθεν, καὶ λαλήσω σοι ἁνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβίμ, τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν^α χρυστὴν^ι χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχων τοῦ μήκος, καὶ πῆχως τὸ εὖρος, καὶ πῆχως καὶ ἡμίσιον τὸ ὕψος.

24 Καὶ ποιήσεις αὐτῇ^δ στρεπτά κυματὰ χρυσᾶ^ι κύκλω^ι καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλω.

25 Καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυμάτιον^α τῇ στεφάνῃ κύκλω.

26 Καὶ ποιήσεις^α τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τῶν στεφάνῃ.

27 Καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορέουσιν, ὥστε αἶρειν^α ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν^ι.

28 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήτητων, καὶ καταχρυσάσεις αὐτοὺς χρυσῷ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα.

29 Καὶ ποιήσεις τὰ θρυβία αὐτῆς, καὶ τὰς θήσκας, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κυάθους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ^α ἐκ^ι χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτὰ.

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνυπίους ἐναντίον μου διαπαντός.

31 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν^ι ὁ κανὼς αὐτῆς, καὶ οἱ καλαμίσκοι, καὶ οἱ κρατῆρες, καὶ οἱ σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα ἑξ αὐτῆς ἔσται.

32 Ἐξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους^α τοῦ ἐνὸς αὐτῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου.

33 Καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυϊσκούς^α ἐν^α τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ^ι σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον^ι οὕτω τοῖς ἑξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας.

34 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυϊσκούς^α ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ^ι σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς.

35 Ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοῦ δύο καλαμίσκου ἐξ αὐτῆς^α καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοῦ τέσσαρας καλαμίσκου ἐξ αὐτῆς^ι οὕτω τοῖς ἑξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας^α καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυϊσκούς^ι.

36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς

ἔστωσαν^α ὅλη τορευτὴ ἑξ ἐνὸς χρυσοῦ καθαροῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τοὺς λήχνους αὐτῆς ἑπτὰ^α καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λήχνους^α, καὶ φανούσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου^α.

38 Καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ^α ποιήσεις^ι.

39 Ὅ πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσοῦ καθαροῦ^ι.

40 Ὅρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον^α τὸν δεδειγμένον^α σοι ἐν τῷ ὅρει.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ τὴν σκηνὴν ποιήσεις, δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κόκκινου^δ κεκλωσμένου^ι χερουβίμ^ι ἐργασία ὑψάντου ποιήσεις αὐτάς.

2 Μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πῆχων, καὶ εὖρος τεσσαρῶν πῆχων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται^α μέτρον^α τὸ αὐτὸ ἔσται^ι πάσαις ταῖς αὐλαίαις.

3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται^δ ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι^ι ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας^α καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα^δ τῇ ἑτέρᾳ^ι.

4 Καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακίνθους ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς, ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν^ι καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τὴν συμβολὴν^ι τῆς δευτέρας.

5 Πεντήκοντα^α ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι^ι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην^ι.

6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσοῦς^ι καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις^ι καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία.

7 Καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας^δ σκέπη^ι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς.

8 Τὸ μήκος τῆς δέρρεως τῆς^α μιᾶς, τριάκοντα πῆχων, καὶ τεσσαρῶν πῆχων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς^α τὸ αὐτὸ μέτρον^α ἔσται τὰς ἐνδεκα δέρρεσι.

9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἑξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ^α καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἑκτὴν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πενήκοντα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, τῆς ἀναμέσον κατὰ^α συμβολὴν^ι καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεως, τῆς συν-
απτοῦσης τῆς δευτέρας.

11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πενήκοντα^ι καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις, καὶ ἔσται ἓν.

12 Καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσι τῆς σκηνῆς^α τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς^α ὑποκαλύψεις ὅπισθω τῆς σκηνῆς.

13 Πῆχον ἐκ τούτου, καὶ πῆχον ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος^α τῶν δέρρεων^ι, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς^α ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ.

14 Καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δερματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν.

15 Καὶ ποιήσεις στύλους^δ τῆς σκηνῆς^ι ἐκ ξύλων ἀσήτητων.

16 Δέκα πῆχων^α ποιήσεις^ι τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ πῆχως ἐνός καὶ ἡμίσιον τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός.

17 Δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ, ἀντι-
πίπτοντας ἑτέρον τῷ ἑτέρῳ^ι οὕτω ποιήσεις

πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς.

18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ, εἰκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν.

19 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοὺς εἰκοσι στύλους· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ· καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον ὁ τὸ πρὸς νότον, εἰκοσι στύλους.

21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐκ τῶν ὑπὶσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἐξ στύλους.

23 Καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων.

24 Καὶ ἔσται ἐξ ἰσού κάτωθεν ὁ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν ὀπισθίων καὶ ἐκ τῶν ὀπισθίων· οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυοῖν γωνίαις ὅσαι ἔστωσαν.

25 Καὶ ἔσονται ὅκτω στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δεκάξ· δύο βάσεις τῷ ἐνὶ στύλῳ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ.

26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν· πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,

27 καὶ πέντε μόχλους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν.

28 Καὶ ὁ μόχλος ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διακείσθω ὑπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.

29 Καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ· καὶ τοὺς δακτυλοὺς ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς· καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ.

30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου νενησμένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβὶμ.

32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσηπτῶν κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραὶ.

33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων· καὶ εἰσίοσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπέτασματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διοριεὶ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀναμέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.

34 Καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπέτασματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.

35 Καὶ ἔπιθῇς τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπέτασματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπεναντι τῆς τράπεζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν.

36 Καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τῷ καταπέτασματι πέντε στύλους, καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ· καὶ χωνεύσεις αὐτοὺς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Κεφ. κζ'. XXVII.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, πέντε πήχεων ὁ τὸ μήκος, καὶ πέντε πήχεων ὁ εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ κάλυψαι αὐτὰ χαλκῷ.

3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ· καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτῆς, καὶ τὰς κρέατας αὐτοῦ, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκῷ.

4 Καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῇ· καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίου χαλκοῦ ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη.

5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ὡς τοῦ ἡμίσεος τοῦ θυσιαστηρίου.

6 Καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, καὶ περιχαλκώσεις αὐτὰς χαλκῷ.

7 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς τοὺς δακτυλίου· καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἶρειν αὐτό.

8 Κοῖλον σανιδῶτον ποιήσεις αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.

9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς δεξιὰ ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης· μήκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἐνὶ κλίτει.

10 Καὶ οἱ 11 στύλοι αὐτῶν εἰκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἰκοσι χαλκαὶ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ φιαλίδες ἀργυραὶ.

11 Οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηνλιώτην ἰστία ἑκατὸν πήχεων μήκος· καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἰκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἰκοσι χαλκαὶ· καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ φιαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιρρυγυρωμένοι ἀργυρίῳ.

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πήχεων· στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς ὅτῃς πρὸς νότον, ἰστία πενήκοντα πήχεων· στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

14 Καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων ὁ τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον ὁ δεκαπέντε πήχεων τῶν ἰστίων τὸ ὕψος· στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα· εἰκοσι πήχεων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένην· τῇ ποικιλίᾳ τῆς ραφιδεύης· στύλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.

17 Πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ καθηγρυμμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραὶ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαὶ.

18 Τὸ δὲ μήκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ εὖρος πενήκοντα ἐπὶ πενήκοντα· καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαὶ.

19 Καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοί.

20 Καὶ σὺ στήναξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἑλαμὸν ἐξ ἐλαίων ὁ ἀρτυροὺς καθάρων κεκομμένων εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντός.

21 Ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπέτασματος τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπηνλιώτης αὐτοῦ· Ἄαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ, ἑναντίον Κυρίου, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ σὺ προσυγάγῃς πρὸς σεαυτὸν τὸν τε ἄνθρωπον τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύειν μοι Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβίουδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθὺμαρ υἱοὺς Ἀαρών.

2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρών τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

3 Καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διαδοῖα, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρών εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι.

4 Καὶ αὗται αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι τὸ περιστήθιον, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδῆρη, καὶ χιτῶνα κοσμησάντων, καὶ κίδارين, καὶ ζώνην καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.

5 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον, καὶ τὸν ἱάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

6 Καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἃ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑψάντων ποικιλτοῦ.

7 Δύο ἐπωμίδες συνέχουσιν ἔσονται αὐτῶν ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἐξηρημαίνονται.

8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμιδῶν ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καὶ καθαροῦ, καὶ ἱακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ γλύψει ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Ἐξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα, καὶ τὰ ἕξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν,

11 Ἔργον λιθοργικῆς τέχνης γλύμμα σφραγίδος διαγλύψει τοὺς δύο λίθους ἃ ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

12 Καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμιδῆς λίθοι μνημόσυνον εἰς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναλίσκονται Ἀαρών τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημόσυνον περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ποιήσεις ἀσπίδισκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.

14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσῶτα ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν, ἔργον ἱλοῦς καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσῶτα τὰ πελεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας, κατὰ τὰς παραστάδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.

15 Καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλτοῦ κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ἐπωμιδῆς ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ, καὶ ἱακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

16 Ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον ἔσται διπλοῦν,

σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτοῦ, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος.

17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατὰ λίθον τετράστιχον στίχος λίθον ἔσται, σάρριον, τοπάριον, καὶ σμαράγδος, ὁ στίχος ὁ εἰς.

18 Καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ, καὶ σάπφειρος, καὶ ἱάσπισ.

19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον, ἡ ἀχάτης, ἡ ἀμέθυστος.

20 Καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ βηρύλλιον, καὶ ὀνύχιον, περικεκαλιμμένα χρυσίῳ, συνδεσμένα ἐν χρυσίῳ ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων, ἑκάστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκάδου φυλάς.

22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσούς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτῶν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.

23 Καὶ λήσεται Ἀαρών τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσὶντο εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἑναντίον τοῦ Θεοῦ.

24 Καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογεῖου ἐπιθήσεις.

25 Καὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμιδῆς κατὰ πρόσωπον.

26 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρών, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἑναντι Κυρίου καὶ οἴσει Ἀαρών τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἑναντι Κυρίου διαπαντός.

27 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδῆρη ὅλον ἱακίνθινον.

28 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὡς ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑψάντων, τὴν συμβολὴν συνφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ φατῇ.

29 Καὶ ποιήσεις διπλὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὥστε ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐκ ἱακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, διπλὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοίσκους χρυσοῦς, καὶ κώδωνα ἡ ἀναμέσον τούτων περικύκλω.

30 Παρὰ ῥοίσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω.

31 Καὶ ἔσται Ἀαρών ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστή ἢ φωνῇ αὐτοῦ, εἰσὶντο εἰς τὸ ἅγιον ἑναντι Κυρίου, καὶ ἐξίσονται, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

32 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν καὶ ἐκτύπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος, Ἀγίασμα Κυρίου.

33 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ἱακίνθου κεκλωσμένης καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μέτρας, κατὰ πρόσωπον τῆς μέτρας ἔσται.

34 Καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών καὶ ἐξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἀγιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποντὸς δόματα τῶν ἁγίων αὐτῶν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου

αῶν διαπαντός δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου.
35 Καὶ οἱ ὁ κοσμηθῶσι¹ τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου² καὶ ποιήσεις κιδάριν βύσσινην³ καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ.

36 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

37 Καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτούς, καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας⁴ καὶ ἀγιασεις αὐτούς, ἵνα ἁγιάσωσιν⁵ μοι.

38 Καὶ ποιήσεις αὐτὰ περισκελὴ λιβά⁶ καλύψαι ἄσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν, ἀπὸ ὁσφύος ἕως μηρῶν ἔσται.

39 Καὶ ἔξει Ἀαρὼν αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐσταθροῦνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου· καὶ οὐκ ἐπάξονται ἡμὲς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν νόμιμον αἰώνιον αὐτῆς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς⁷ ἁγιάσεις⁸ αὐτούς, ὥστε ἱεραθεῖν μοι αὐτοῖς⁹· λήψῃ δὲ μωσχάριον ἐξ βοῦν¹⁰ ἔν, καὶ κριοὺς ἁμώμους δύο,

2 Καὶ ἄρτους ἄζιμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ¹¹ σμιῶσαι ἐκ πυρὸς ποιήσεις αὐτά.

3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανῶν ἔν¹² καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ¹³ καὶ τὸ μωσχάριον, καὶ τοὺς δύο κριοὺς.

4 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν ὕδατι.

5 Καὶ λαβὼν τὸν στολὰς, ἐνδύσεις¹⁴ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη¹⁵, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ λογιεῖν καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογιεῖν πρὸς τὴν ἐπωμίδα.

6 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν.

7 Καὶ λήψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος¹⁶ καὶ ἐπιχέεις αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ χρίσεις αὐτόν.

8 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτούς χιτῶνας.

9 Καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζωναῖς, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις¹⁷ καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία¹⁸ μοι εἰς τὸν αἰῶνα¹⁹ καὶ τελειώσεις²⁰ ὁ Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ²¹, καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

10 Καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου²² καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου²³.

11 Καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥήσεις²⁴ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου²⁵ τὸ δὲ λοιπὸν²⁶ πᾶν²⁷ αἷμα ἐκχεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

13 Καὶ λήψῃ πᾶν τὸ στέαρ²⁸ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν²⁹ τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ³⁰ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Τὰ δὲ κρέατα³¹ τοῦ μόσχου, καὶ τὸ δέρμα, καὶ τὴν κόπρον³² κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς³³ ἁμαρτίας γάρ ἐστι.

15 Καὶ τὸν κριὸν λήψῃ τὸν ἕνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

16 Καὶ σφάξεις³⁴ αὐτόν³⁵, καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχέεις³⁶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

17 Καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη³⁷ καὶ πλυνεῖς³⁸ τὰ ἐνδοσθία³⁹ καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ⁴⁰.

18 Καὶ ἀνοίσεις⁴¹ ὅλον τὸν κριόν⁴² ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὀλοκαῦτῳ τῷ Κυρίῳ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας⁴³ θυμίαμα⁴⁴ Κυρίῳ ἔστί.

19 Καὶ λήψῃ τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

20 Καὶ σφάξεις αὐτόν, καὶ λήψῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος Ἀαρὼν τοῦ δεξιού, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς⁴⁵, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιού, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβὸς τῶν ὠτῶν τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.

21 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δ' ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ⁴⁶ καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ⁴⁷ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχέεις πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

22 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ στέαρ⁴⁸ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ⁴⁹ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν⁵⁰ ἔστι γὰρ τελειώσις αὐτῆς.

23 Καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἕν⁵¹ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἁζιμῶν τῶν προτεθειμένων ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ⁵² καὶ ἀφορείς⁵³ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ ὁ λήψῃ⁵⁴ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις⁵⁵ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἔναντι Κυρίου⁵⁶ κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

26 Καὶ λήψῃ τὸ στήθνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν Ἀαρὼν⁵⁷ καὶ ἀφορείς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου⁵⁸ καὶ ἔσται σοι ἕν⁵⁹ μερίδι.

27 Καὶ ἁγιάσεις⁶⁰ τὸ στήθνιον ἀφόρισμα, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὅς ἀφάρισται, καὶ ὅς ἀφῆρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τῶν Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

28 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ⁶¹ ἔστι γὰρ ἀφόρισμα⁶² τοῦτο⁶³ καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμῶν τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

29 Καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἡ ἐστὶν Ἀαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρυσθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν.

30 Ἐπτά ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἅντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις.

31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψῃ⁶⁴ καὶ ἐθήσει⁶⁵ τὰ κρέα ἐν τῷ πυρὶ ἁγίῳ.

32 Καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ⁶⁶.

ταρί^δ τὰς θύρας^ι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
 33 Ἐδονται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιασθήσαν ἐν αὐτοῖς
 τελεῖσθαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἁγιάσαι αὐτοὺς·
 καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν ἔστι γὰρ
 ἕμα.
 34 Ἐάν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς
 ἡσίας τῆς τελείωσης καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωί,
 κατακαίσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ οὐ βρωθήσεται·
 ἡσίαμα γάρ ἐστι.
 35 Καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
 ὅτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλαμην σοι· ἐπτά
 μέρας τελεῖσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν.
 36 Καὶ τὸ μοσχάριον^α τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις
 ἡ ἡμέρα τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ καθαρίεις τὸ
 θυσιαστήριον ἐν τῇ ἁγιάζῃ σε ἐπ' αὐτῷ· καὶ
 ῥίσεις αὐτό ὥστε ἁγιάσαι αὐτό.
 37 Ἐπτά ἡμέρας καθαρίεις τὸ θυσιαστήριον,
 αἱ ἁγιάσεις αὐτό· καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον,
 ἵγιον τοῦ ἁγίου· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσια-
 στηρίου, ἁγιασθήσεται.
 38 Καὶ ταῦτα ἐστίν, ὅ^α ποιήσεις ἐπὶ τοῦ
 θυσιαστηρίου· ἄμνοις ἐκαυσίους ἁμόμους δύο
 ἡν ἡμέραν^α ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς,
 ἄρπωμα ἐνδελεχισμοῦ.
 39 Τὸν ἁμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωί, καὶ
 ὃν ἁμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δευτερόν.
 40 Καὶ δέκατον σμενιάλευς πεφυραμένης ἐν
 λαίῳ κεκομμένη τῇ τετάρτῃ τοῦ εἶν^α καὶ
 πονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἐν οἶνον τῷ ἁμνῷ τῇ
 νί.
 41 Καὶ τὸν ἁμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ
 εἰλινόν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωΐνῃν, καὶ
 αὐτὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ^α ποιήσεις εἰς ὁσμὴν
 ὠδίας κάρπωμα Κυρίῳ,
 42 Θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς^α γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ
 θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου,
 ἐν οἷς γνωσθήσονται σοὶ ἐκείθεν, ὥστε λαλήσαι
 ἐν^α.
 43 Καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ
 ἡγιασθήσονται ἐν δόξῃ μου.
 44 Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ
 ὁ θυσιαστήριον^α καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς
 οὗτο ἁγιάσω, ἱερατεύειν μοι.
 45 Καὶ ἐπικληθήσονται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
 αἱ ἔσομαι αὐτῶν Θεός.
 46 Καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
 ὑμῶν, ὁ ἔξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 πικληθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

Κεφ. λ. XXX

Ἄι ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ
 ἔλων ἁσπιδων.
 2 Καὶ ποιήσεις αὐτό πῆχους τὸ μῆκος, καὶ
 ῥήχους τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο
 ῥήχους τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα
 οὗτο.
 3 Καὶ καταχρυσώσεις^α χρυσίῳ καθαρῷ τὴν
 ἐσχάραν^α αὐτοῦ, καὶ τὰς τοίχους αὐτῆς κύκλῳ,
 καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρε-
 τὴν στεφάνην χρυσῇν κύκλῳ.
 4 Καὶ δύο δακτυλῆς χρυσοῦς καθαρὸς ποιήσεις^α
 τὴν στρετὴν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο^α
 ἅλτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς· καὶ ἔσονται
 ἁλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν αὐτό ἐν
 ὑδατῖ.
 5 Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ἔλων ἁσπιδων
 καὶ καταχρυσώσεις αὐτάς χρυσίῳ.
 6 Καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσ-
 ματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυ-
 ρίων, ἐν οἷς γνωσθήσονται σοὶ ἐκείθεν.
 7 Καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα
 σύνθετον λεπτόν τὸ πρωὶ πρωὶ ὅταν ὁ ἐπι-
 σκευάζῃ^α τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,
 8 Καὶ ὅταν ἐξάπῃ^α Ἀαρὼν τοὺς λύχνους ὕψ^ε,
 θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ
 διαπαντός ἔναντι Κυρίου εἰς^α γενεαὶς αὐτῶν.
 9 Καὶ ἐκ^α ἄνοισις^α ἐπ' αὐτῷ θυμίαμα ἕτερον^α
 κάρπωμα, θυσίαν, καὶ σπονδὴν οὐ^α σπείσεις^α ἐπ'
 αὐτοῦ.
 10 Καὶ ἐξιλίσσεται ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν
 κεράτων αὐτοῦ ἅπας τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ
 αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ^α καθαρίει αὐτό εἰς^α
 γενεαὶς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ^α Κυρίῳ.
 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-
 γων,
 12 Ἐάν λάβῃς τὸν συλλογισμόν τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουςιν
 ἕκαστος ἄλτῃρα τῆς ψυχῆς αὐτῆς^α Κυρίῳ, καὶ
 οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ
 αὐτῶν.
 13 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουςιν ὅσοι ἂν παρα-
 πορεύωνται^α τὴν ἐπίσκεψιν^α τὸ ἥμισυ τοῦ δι-
 δράχμου ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον,
 εἴκοσι ὄβολοι τὸ δίδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ
 δίδραχμου εἰσφορά Κυρίῳ.
 14 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν
 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, δώσουςιν^α τὴν^α
 εἰσφορὰν Κυρίῳ.
 15 Ὁ πλουτὴν οὐ προσθήσει, καὶ ὁ πενόμενος
 οὐκ ἔλαττονῇσει^α ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως^α τοῦ δι-
 δράχμου ἐν τῷ δίδοναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ,
 ἐξιλίσσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
 16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτό εἰς τὸν κἀτε-
 ρον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυον ἔναντι Κυρίου, ἐξ-
 ιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-
 γων,
 18 Ποίησον λουτήρα χαλκοῦν, καὶ βάσιν αὐτῷ
 χαλκῇν, ὥστε νίπτεσθαι^α καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνά
 μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνά
 μέσον τοῦ θυσιαστηρίου^α καὶ ἔκχεεις εἰς αὐτὸν
 ὕδωρ.
 19 Καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅ^α ἐξ
 αὐτοῦ τὰς χεῖρας^α, καὶ τοὺς πόδας^α ὕδατι.
 20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
 μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, καὶ μὴ ἀποθάνωσι^α,
 ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον
 λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα^α
 Κυρίῳ.
 21 Νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι
 ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
 τυρίου, νίψονται ὕδατι, ὅ^α μὴ ἀποθάνωσι^α
 καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς
 γενεαῖς^α αὐτοῦ μετ' αὐτόν.
 22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-
 γων,
 23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, ὅ^α τὸ ἄνθος
 σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ
 κινναμώμον εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακο-
 σίους^α πενήντηκοντα, καὶ καλάμον εὐώδους δια-
 κοσίους^α πενήντηκοντα,
 24 Καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου
 καὶ ἔλαιον ἐξ ἑλαίων εἰν.
 25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον

μύρον μυρεφικόν τέχνη μυρεφού· ἔλαιον χρύσ-
μα ἄγιον ἔσται.

26 Καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν ἡ τοῦ σκηνῆς· τοῦ μαρ-
τυρίου,

27 Καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνί-
αν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσια-
στήριον τοῦ θυμιάματος,

28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων
καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτήρα·

29 Καὶ ἁγιάσεις αὐτά· καὶ ἔσται ἁγία τῶν
ἁγίων· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

30 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις,
καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεῖν μοι.

31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων,
Ἐλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἁγίου ἔσται τοῦτο
ὑμῖν· εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται· καὶ
κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν
ἐαυτοὺς ὡσαύτως· ἅγιον ἔσται, καὶ ἁγίασμα ἔσται
ὑμῖν.

33 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὅς ἂν ὧ ἀπὸ
αὐτοῦ ἄλλογενεῖ, ἔξολοθρευθήσεται· ἐκ τοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Λάβε σε-
αυτῷ ἡδύσματα, στακτὴν, ὄνυχα, χαλβάνην
ἡδυσμού, καὶ λίβανον διαφανή· ἴσον ἰσῶ ἔσ-
ται.

35 Καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρε-
φικόν ἔργον μυρεφού μεμιγμένον· καθαρὸν
ἔργον ἁγίου.

35 Καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτόν, καὶ θήσεις
ὑπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκείθεν· ἅγιον
τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν θυμίαμα.

37 Κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε
ὑμῖν ἐαυτοὺς· ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ.

38 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, ὥστε δυσφραίνεσ-
θαι ἐν αὐτῷ, ὑπολείπεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κεφ. λα. XXXI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,
2 Ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσε-
λέηλ τὸν τοῦ Οὐρείου τὸν Ἰζρ, ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα.

3 Καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ σοφίας
καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ἐν παντὶ ἔργῳ δια-
νοεῖσθαι,

4 Καὶ ἄρχιτεκτονῆσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυ-
σά, καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χαλκόν, καὶ τὴν
ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον τὸ
νυστὸν.

5 Καὶ τὰ λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ
τεκτονικά τῶν ξύλων, ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα
τὰ ἔργα.

6 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιαβ τὸν
τοῦ Ἀχισαμάχ ἐκ φυλῆς Δάν· καὶ παντὶ συνετῷ
καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν· καὶ ποιήσουσι πάντα
ὅσα συνέταξά σοι.

7 Τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς,
καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς,

8 Καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν
καθαράν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς.

9 Καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,
10 Καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικάς Ἀαρὼν,

καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεῖν μοι,

11 Καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυμία-
μα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ πάντα ὅσα
ἐγὼ ἐνετείλαμην σοι, ποιήσουσι.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέ-
γων.

13 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων,
Ὅρατε, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ὅση-
μεῖόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν, ἵνα γινώτε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων
ὑμᾶς.

14 Καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββατά, ὅτι ἅγιον
ἐστὶ τοῦτο· ἐστὶ Κύριός ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτό,
θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὅς ποιήσει ἐν
αὐτῷ ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη
ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ·
πᾶς ὅς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ,
θανατωθήσεται.

16 Καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάβ-
βατα, ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

17 Διαθήκη αἰώνιος ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, σημείον ἐστίν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι
ἐξ ἡμέρας ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατέπαυσε, καὶ
ἐπαύσατο.

18 Καὶ ἔδωκε Μωσῆς ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν
ἑαυτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινά, τὰς δύο πλάκας τοῦ
μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ
δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ ἰδὼν ὁ λαός, ὅτι κεχρόνικε Μωσῆς κατα-
βῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαός ἐπὶ Ἀαρὼν,
καὶ λέγουσιν· αὐτῷ, Ἀνάστηθι, καὶ ποιήσου
ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ
Μωσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξηγάγετο ἡμᾶς ἐκ
τῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρὼν, Περιέλασθε τὸ
ἐνώτια τὰ χρυσά, τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν
ὑμῶν καὶ θυγατέρων· καὶ ἐνέγκατε πρὸς με.

3 Καὶ περιέλαντο πᾶς ὁ λαός τὰ ἐνώτια τὰ
χρυσά τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν
πρὸς Ἀαρὼν.

4 Καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐ-
πλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι· καὶ ἐποίησεν αὐτὰ
μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ θεοὶ
σου Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ τῆς Αἰ-
γύπτου.

5 Καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ψέδοδομσε θυσιαστήριον
κατέναντι αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν, λέγων,
Ἐορτὴ τοῦ Κυρίου αὐρῶν.

6 Καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν ὀλο-
καυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου·
καὶ ἐκάθισεν ὁ λαός φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀνέ-
στησαν παίζειν.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,
Βάδιζε τὸ τάχος, κατὰβηθι· ἐντεῦθεν ἡγόμισε
γὰρ ὁ λαός σου, ὃν ἐξηγάγεον ἐκ τῆς Αἰ-
γύπτου.

8 Παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω
αὐτοῖς· ἐποίησαν ἐαυτοὺς μόσχον, καὶ προσ-
κεκυνηκασιν αὐτῷ, καὶ τεθύκασιν αὐτῷ, καὶ
εἶπαν,

9 Οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβα-
σάν σε ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ νῦν ἑασόν με, καὶ θυμωθείς ὀργῇ εἰς

τοὺς, ἐκτριψάτω αὐτοὺς· καὶ ποιήσω σέ εἰς ἄνθρωπον μέγα.

11 Καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ὅτι ἐναντίῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ὡς Κύριε θυμὸς ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;

12 Μὴ ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, λέγοντες, Μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτείναι· ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς· πᾶσαι τῆς ὀργῆς τὸν θυμὸς σου, καὶ ἰλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου.

13 Μνησθεὶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν σὸν οἰκετῶν, οἱς ὥμοσας· κατὰ σεαυτοῦ, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Πολυπληθυνὺ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἢν εἶπας δοῦναι ὁ αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ἰλάσθῃ Κύριος ὁ περιποιῆσαι τὸν λαόν σου.

15 Καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς, κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι ὁκαταγεγραμμέναι ἐξ ἁμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι.

16 Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ Θεοῦ· κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαδαῖ.

17 Καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κρᾶζόντων, λέγει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχύν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἰνῶν ἐγὼ ἀκούω.

19 Ὁ Καὶ ἠνικά ἤγγιξε τῇ παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τινες χοροὺς· καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῆς τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ τοῦ ὄρους.

20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτόν· ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτόν· λεπτόν, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότιεν αὐτὸ τὸν νῆπιον Ἰσραὴλ.

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην;

22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζῃς κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου.

23 Λέγουσι γάρ μοι, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύοντα ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οὐδαμὲν τί γέγονεν αὐτῷ.

24 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἐἴ τι νῦν ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε· καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ· καὶ ἐξηλθεν ὁ μόσχος οὗτος.

25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαόν ὅτι διεσκέδασται· (διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν ἐπὶ χαρμὰ τοῖς ὑπεναντιοῖς αὐτῶν)

26 Ἐστὶ δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἶπε, Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς με· συνήλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευὶ.

27 Καὶ ἔλεγεν, αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Θέσθε ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ βομφαίαν· ἐπὶ τὸν μηρὸν, καὶ διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην· διὰ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγίσιον αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχίλους ἄνδρας.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σημερον· Κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ νήφει· ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογία.

30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὐριον· εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν.

31 Ὁ Ὑπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι Κύριε· ἡμαρτήκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς θεοὺς χρυσοῖς.

32 Καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ, ἐξάλειψόν με! ἐκ τῆς βίβλου σου, ἥς ἔγραψας.

33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴ τις ἡμαρτήκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς! ἐκ τῆς βίβλου μου.

34 Νυνὶ δὲ βάδιζε, ἀκατάβηθι, καὶ ὀρήγησον τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπα σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρό προσώπου σου, ἥ δ' ἂν ἡμέρα ἐπισκεπτῶμαι, ὁ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν πρὸς τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, ὃς! ἐποίησεν Ἀαρὼν.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου! ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.

2 Καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου ὁπρὸ προσώπου σου· καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Χαναανῖον.

3 Καὶ ἐισάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὗ γὰρ ὁ μὴ! συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαόν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλῶσω σε ἐν τῇ ὁδῷ.

4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τούτου, κατεπένθησεν ἐν πένθει· οἱ.

5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁράτε, μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ! ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλῶσω ὑμᾶς· νῦν οὖν ἀφέλεσθαι τὰς στολάς τῶν δοξῶν ὑμῶν, καὶ τὸν κόσμον, καὶ δεῖξαι σοὶ ἃ ποιήσω σοι.

6 Καὶ περιελαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ.

7 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἔπρηνεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐκλήθη, Σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνήν· τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

8 Ἦνικα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν· ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰστικε πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενόουν· ἀπὸ τῶν Μωυσῆ ἕως τοῦ ἐισελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν.

9 Ὡς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ἐκ τοῦ σκέλους τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει ὁ Μωυσῆς.

10 Καὶ ἔωρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στόλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας! τῆς σκηνῆς· καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς, προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίω, ὥς εἴτις! λαλήσαι πρὸς τὸν! ἐαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπελίετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ νέος οὐκ

εξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.

12 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαόν τούτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστείλεις μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας, Οἰδοὶ σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.

13 Εἰ οὖν εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν· γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὥπως ἂν ὧ εὐρηκὼς χάριν ἐναντίῳ σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τούτο.

14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε.

15 Καὶ ὁ λέγει πρὸς αὐτόν, Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεύθειν.

16 Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθὺς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἡ συμπορευομένου σου μετ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξα-σθήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστί.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Καὶ τούτων σοι τὸν λόγον, ὃν εἰρήκας, ποιήσω· εὐρήκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἰδᾷ σε παρὰ πάντας.

18 Καὶ λέγει, Ὁ ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν!

19 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω αὐτὸν ὀνόματι ἡ μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλέω, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτιρῶ.

20 Καὶ εἶπεν, Οὐ δύνῃσι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται.

21 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, ὁ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας.

22 Ἦνικα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ὥς ἂν παρέλθω.

23 Καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά σου, καὶ τότε ὅψει τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῆσεται σοι.

Κεφ. λδ' XXXIV.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Λάξουσιν σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρῶται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος! καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ρήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλάξαι ταῖς πρώταις, αἱ συνέτριψας.

2 Καὶ γίνου ἐτοιμος εἰς τὸ πρωῒ, καὶ ἀναβήσῃς ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ στήσῃς μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρον τοῦ ὄρους.

3 Καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ, ἢ μηδὲ ὀφθῇτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ ὁ βόσκει μὴ μεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου.

4 Καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.

5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν ὀνόματι Κυρίου.

6 Καὶ παρήλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἄληθινός.

7 Καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀμαρτίας, καὶ ὃν καθαρίζει τὸν ἐνοχόν! ἐπάγαγον ἀνομίαι πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.

8 Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε.

9 Καὶ εἶπεν, Εἰ εὐρηκα! χάριν ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μετ' ἡμῶν· λαός γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι· καὶ ἀφελεί σου τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐσόμεθά σοι.

10 Καὶ εἶπε! Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι σοὶ διαθήκην ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ σου, ποιήσω ἐνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνεϊ· καὶ ὀφείτῃ πᾶς ὁ λαός ἐν οἷς ἐγὼ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστὸς ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.

11 Πρόσεχε σοὶ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλωμαι σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Εδδαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον.

12 Πρόσεχε σεαυτὸν, μὴ ποτε ὀθῇς διαθήκῃ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἡν ἐισπορεύῃς αὐτήν, μὴ σοι· γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.

13 Τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καθελείτε, καὶ τὰ στήλα αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλσιν αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ!

14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοὺς ἐτέροις! ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός, ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτῆς ἐστί.

15 Μὴ ποτε ὀθῇς διαθήκῃ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσὶ σε, καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν,

16 Καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου ὁ δὲ υἱὸς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν οἱ υἱοὶ σου ὀπίσω τῶν Θεῶν αὐτῶν.

17 Καὶ θεοὺς χωνευτούς οὐ ποιήσεις σεαυτῶν.

18 Καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁζύμων φυλάξῃ· ἐπὶ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμά σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.

19 Πᾶν διανοῖγον μήτραν, ἐμοὶ τὰ ἀρσενικὰ πᾶν! πρωτότοκον μόσχου, καὶ πρωτότοκο προβάτου.

20 Καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ· ἂν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸν, τιμὴν δώσεις πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθῇσιν ἐνώπιόν μου κενός.

21 Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις· τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμιτῷ καταπαύσεις.

22 Καὶ ἐορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχῇ θεριμοῦ πυροῦ· καὶ ἐορτὴν συναγωγῆς με σοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

23 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῆσεται πᾶ ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου, καὶ ὁ πλανυῖναι τὰ ὄρια σου, οὐκ ἐπιθῇ μήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου, ἡνίκα ἂν ἀναβαίῃ ὀφθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

25 Οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἶμα θυμαμάτων μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θύματα ἐορτῆς τῶν πάσχα.

26 Τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου ὀθήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Γράψω σεαυτῷ τὰ ρήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθεικά σοι διαθήκην, καὶ τῷ Ἰσραὴλ.

28 Καὶ ἦν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσ-
σαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας

ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε· καὶ ἔθραψεν ἐπὶ τῶν^α πλάκων τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους.

29 Ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους^α, καὶ αἱ δύο πλάκες^α ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ^ς καταβαινόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδοσται ἡ ὄψις τοῦ^δ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ.

30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ^δ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν, καὶ ἦν δεδοσμένη ἡ ὄψις τοῦ^δ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτῷ.

31 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἔπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς^α, καὶ ἐλάλησαν^δ αὐτοῖς Μωυσῆς.

32 Καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα^α ἐνετείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ^δ 3^ῳ κεφ. Σινά.

33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε^α λαλῶν πρὸς αὐτὸς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα.

34 Ἦνικα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς ἐναντὶ Κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιηρείτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἔκπορεύεσθαι^α καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα^α ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως, ὅτι δεδοσται^α καὶ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν^α συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν^α, Οὗτοί οἱ λόγοι, οὓς εἶπε Κύριος ποιῆσαι αὐτοῖς.

2 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατάπαυσις^α ἁγία σάββατα^α ἀνάπαυσις Κυρίῳ^α πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ, τελευτάτω.

3 Οὐ καύσετε πῦρ ἐν πίσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν^α τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύριος.

4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος, λέγων,

5 Λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ^α πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ, οἰσουςι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν,

6 Ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διαμνησμένον, καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,

7 Καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑάκινθινα, καὶ ξύλα ἄσπῃτα,^α

9 Καὶ λίθους σαρδίου, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ^α τὸν ποδῆρ.

10 Καὶ πᾶς σοφὸς τῇ^δ καρδίᾳ^α ἐν ὑμῖν, ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα^α συνέταξε Κύριος·

11 Τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ παραρτήματα, καὶ τὰ κατακαλύμματα^α, καὶ τὰ διατόνια,^α καὶ τοὺς ὠχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους,^α

12 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους τοὺς τῆς ἐμαράγγου, καὶ τὸ^δ θυμιάμα^α, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὴν τράπεζαν^α καὶ πάντα τὰ

σκεύη αὐτῆς,^α καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,^α καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως,

19 Καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς,^α καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμιάμα τῆς συνθέσεως.

20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ.

21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος, ὃν ἔφερον ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ἀφαίρεμα^α καὶ^α ἤνεγκαν ἀφαίρεμα Κυρίῳ^α εἰς πάντα τὰ ἔργα τὴν σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κἀτέργα αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου.

22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν,^α πᾶς ὃ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ, ἤνεγκαν σφραγίδας, καὶ ἐνώτια, καὶ δακτυλίους, καὶ ἐμπλοκίαι, καὶ περιδέξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν.

23 Καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαίρεματα^α χρυσοῦν Κυρίῳ,^α καὶ παρ' ὃ ἐυρέθη βύσσος^α καὶ δέρματα ὑάκινθινα, καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα^α ἤνεγκαν.

24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα,^α ἤνεγκαν^α ἀργύριον καὶ χαλκόν,^α τὰ ἀφαίρεματα Κυρίῳ^α καὶ παρ' οἷς ἐυρέθη ξύλα ἄσπῃτα^α καὶ^α εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν.

25 Καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν, ἤνεγκαν νενησμένα, τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

26 Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.

27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς ἐμαράγγου, καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ^α τὸ λογιόν,

28 Καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ^α εἰς^α τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.

29 Καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ^α γυνὴ, ὃν ἔφερον ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα^α συνέταξε Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ^δ Δούριον τὸν^α Ὡρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,

31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας, καὶ συνέσεως, καὶ ἐπιστήμης πάντων,

32 Ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν,

33 Καὶ λιθορρῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας.

34 Καὶ προβιβάσαι^α γὰρ^α ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε, καὶ τῷ^δ Ἐλιαβ^α τῷ τοῦ Ἀχισαμαχ, ἐκ φυλῆς Δάν.

35 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας^α, συνέσεως,^α διανοίας, πάντα συνέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου,^α καὶ τὰ ὑφάναι καὶ^α ποικιλὰ ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ,^α καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας, ποικιλίας.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιαβ, καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ὃ ἔδοθη τοφία καὶ ἐπ-στήμη

ἐν αὐτοῖς, ² συνείνα ^α ποιῶν πάντα τὰ ἔργα, κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωσῆς· ^β Βεσελέηλ καὶ Ἐλιάβ, καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τὰς ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά.

3 Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωσῆ ^γ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιῆν αὐτά· καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶτον ^δ.

4 Καὶ ^ε παρέγινοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιῶντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ εἰργάζοντο αὐτοί.

5 Καὶ ^ς εἶπε ^ζ πρὸς Μωσῆν, Ὅτι πληθὺς φέρει ὁ λαὸς ^η κατὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι.

6 Καὶ προσέταξε Μωσῆς, καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ, λέγων, Ἀνὴρ καὶ γυνὴ μικρὴ ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.

7 Καὶ τὰ ἔργα ^θ ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον.

* 1 Καὶ ^δ ἐποίησε ^α πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἱ εἰσὶν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καὶ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ·
2 καὶ ^ε ἐποίησε ^β τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ ἐτίμηθη τὰ πέταλα, τοῦ χρυσοῦ τρίχες, ὥστε συνφάνει σὺν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ τῇ πορφύρᾳ, καὶ σὺν τῇ κοκκίνῳ τῷ διανησμένῳ, καὶ ^γ τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ·
3 ἔργον ^δ ὑφάντων ἐποίησαν αὐτό· ^ε ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἁμφοτέρων τῶν μερῶν ^ς, ἔργον ὑφάντων εἰς ἄλληλα ^δ συμπλεγμέναις· ^ε καθ' ἑαυτὸν ^δ ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν ^α αὐτὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ·
4 καὶ ἐποίησαν ἁμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισεσιαλωμένους χρυσοῖς, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολλημένους· ἐγκόλαμα· ^β σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
5 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ·
6 καὶ ἐποίησαν· ^γ λογεῖον, ἔργον ὑφάντων ^δ ποικιλία, κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης·
7 τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον· σπιθαμὴς τὸ μῆκος ^α, καὶ σπιθαμὴς τὸ εἶρος· ^β διπλοῦν·
7 καὶ συνφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων· σάρ-

διον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἰς· καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις· καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος· καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνυχιον·
8 περικεκυκλωμένα χρυσοῖς, καὶ συνδεμένα ^α χρυσοῖς·
9 καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ^β ἐκ τῶν ὀνομάτων· αὐτῶν ἐγγεγλυμμένα ^γ εἰς ^δ σφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς.
9 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρυσσοῦς συμπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπίδισκας χρυσοῦς, καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς· καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἁμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογεῖου· καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἁμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογεῖου·
10 καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον·
11 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, ἐπὶ τὰ δύο περὶ γὰρ ἐπ' ἄκρον τοῦ λογεῖου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἐσωθεν·
12 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἁμφοτέρας τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συννφίς τῆς ἐπωμίδος·
13 καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπλεγμένους εἰς τὸ ὕψισμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλαῶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ·
14 καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδήτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφάντων, ὅλοι ὑακίνθου· τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐστὶ τῷ μέσῳ διῦφασμένον συμπλεκτὸν, ὥαν· ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον·
15 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόδας· ῥοῖσκους, ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης·
16 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ῥοίσκων· κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοῖσκος ἐπὶ ^α τοῦ λῶματος· τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ, εἰς τὸ λειτουργεῖν. καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ·
17 καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὑφάντων, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μέτραν ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκελὴ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ·
18 καὶ ἐποίησαν τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσοῦ καθαροῦ· καὶ ^β ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ ^α γράμματα· ἐκτετυπωμένα, ἰσφραγίδος, Ἀγίασμα Κυρίῳ· καὶ

ἐπέθηκαν δ' ἐπὶ τὸ ἄλμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπι-
 κεῖσθαι ἐπὶ τὴν μέτρην ἄνωθεν, ὃν τρόπον συν-
 ἔταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

Κεφ. λζ', XXXVII.

ΚΑΙ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας· ὅκτω καὶ εἴκοσι πῆχων μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις·¹ καὶ τεσσάρων πῆχων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς.² καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν χερουβίμ· καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσηήπτους κατακεχυρωτάς· ἐν ᾧ χρυσί·³ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραὶ καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν χερουβίμ·⁴ καὶ τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε, καὶ τοὺς κρίκους· καὶ τὰς ἑκαλίδας αὐτῶν, καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχύρωσαν χρυσί· καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε ἡ χαλκαῖ· καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλήν ἀπὸ πρὸς Λίβα, ἰστίᾳ τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἑξ' ἑκατόν· καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι·⁵ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Βορρᾶν, ἑκατὸν ἑξ' ἑκατόν· καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Νότον, ἑκατὸν ἑξ' ἑκατόν· καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι· καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαία πενήτηκοντα πῆχων·⁶ στύλοι αὐτῶν καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα·⁷ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πενήτηκοντα πῆχων·⁸ πεντεκαίδεκα πῆχων·⁹ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἦθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς, αὐλαία πεντεκαίδεκα πῆχων·¹⁰ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς·¹¹ πάσαι αἱ αὐλαιαί τῆς σκηνῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραὶ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηγρυωμέναι ἀργυρί, καὶ οἱ στύλοι περιηγρυωμένοι ἀργυρί·¹² πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς·¹³ καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πόλεως τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτὲ ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης ὅστε πῆχων τὸ μῆκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος αὐτῶν πῆχων ἑξισόμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς· καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις τῶν τέσσαres χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραὶ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηγρυωμέναι ἀργυρί·¹⁴ καὶ πάντες οἱ ἀπάσσαλοι τῆς πόλεως κύκλῳ χαλκοί, καὶ αὐτοὶ περιηγρυωμένοι ἀργυρί·¹⁵ καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωσθεῖ, ἵνα λειτουργίαν εἶναι τὼν Δευτῶν διὰ τοῦ νόμου τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ Βεσεδείῃ ἡ θυγατέρα Αὐρείου, ἣ ἐκ φιλῆς Ἰούδα, ἐποίησε καθὰ

συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, καὶ Ἐλιάβ ὁ παῖς
Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ὃς ἱρχιτεκτόνησε
τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ραφιδευτὰ καὶ ^δ ποικιλτικὰ.
ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΚΑΙ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν, * καὶ κατεχρυσώσεν αὐτὴν χρυσῷ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν * καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς * δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἔν, καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, εὐρεῖς τοὺς διωστήρσιν, ὥστε αἶρην αὐτὴν ἐν αὐτοῖς * 2 καὶ ἐποίησε τοὺς ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ τοὺς! δύο χερουβὶμ χρυσοῦς * χερουβὶ ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ἱλαστήριον τοῦ ἔν, καὶ χερουβὶ ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ἱλαστήριον τοῦ δευτέρου!, σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν * ἐπὶ τοῦ ἱλαστήριου * 3 καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο * ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἑνός, καὶ δύο * ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου!, εὐρεῖς, ὥστε αἶρην τοὺς διωστήρσιν ἐν αὐτοῖς * 4 καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχρυσώσεν αὐτοὺς χρυσῷ * 5 καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, τὰ τε! κυβηλῆας, καὶ τὰς θύσκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείρει ἐν αὐτοῖς, χρυσῷ * καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει, χρυσῇ, στερεάν! τὸν κανλὸν, καὶ τοὺς καλαμάσκους ἐξ ἡμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς * ἐκ τῶν λαμασκιῶν αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες * τρεῖς τοῦτου, καὶ τρεῖς ἐκ τοῦτου, ἐξισοῦμενοι ἁλλήλοις * καὶ τὰ λαμπυρία αὐτῶν, ἃ ἐστὶν ἡ τῶν ἄκρων, καρνωτὰ ἐξ αὐτῶν * καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ αὐτῶν, ἵνα ὥσιν οἱ λύχνου δέπ * 6 καὶ τὸ ἐνθέμιον! τὸ ἐβδομον, τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ λαμπαδίων, ἐπὶ τῆς κερυφῆς ἄνω ἔκ τῶν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν * 7 καὶ ἐπ' αὐτοῦ λυχνοῦς * ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ τὰς λαβίδας τῆς χρυσᾶς, καὶ τὰς ἐπαρσενίδας * αὐτῶν χρυσᾶς * 8 οὗτος περιηργύρωσε τοὺς στύλους! ἐχώνευσε δ' τῷ στύλῳ! δακτυλίους χρυσοῦς, ἐχρῆσσε τοὺς μοχλοὺς χρυσοῖς * καὶ καταρτίσας τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος χρυσοῖς * καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς * οὗτος ἐποίησε δ' καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς, καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς κρίκους τοῦ ἐκτείνειν * τὸ κατακάλυμμα ἄνω! χαλκοῦς! οὗτος ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τῆς ἀργυρᾶς δ' τῆς σκηνῆς!, καὶ τὰς κεφαλίδας τῆς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν πύλην αὐλῆς * 9 καὶ ἀγκύλας ἐποίησε τοὺς στύλους! χρυσοῦς, ἐπὶ τῶν στύλων οὗτος περιηργύρωσεν τὰς δ' οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς! οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον * τὸ! χαλκῶν ἐκ τῶν πυρεῖων τῶν χαλκῶν, ἃ ὥσαν

τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορέ συναγωγῆς.⁹ οὗτος ἐποίησε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς· οὗτος ἐποίησε¹⁰ θυσιαστήριον¹¹ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου¹² ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς, εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς, ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον· οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον¹³ τῆς χρίσεως¹⁴ τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ· οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῇν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστειαστῶν, αἱ ἐνήστευσαν παρά τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐψηξεν αὐτήν.¹⁵ καὶ ἐποίησε τὸν λουτήρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας¹⁶ αὐτῶν¹⁷ καὶ τοὺς πόδας¹⁸, εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἥ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

¹ ΠΑΝ τὸ χρυσοῖον, ὃ κατεργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο² χρυσοῖον τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ ἑπτακόσιοι³ εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἁγίων⁴ καὶ ἄργυριον ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι⁵ ἑπτακόσιοι⁶ ἔβδομηκονταπέντε σίκλοι· δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἁγίων⁷· πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπισκεψὲν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας, καὶ ἑκαστὸν πεντήκοντα⁸ καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν⁹ κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον¹⁰ τῇ κεφαλίδι¹¹· καὶ τοὺς χιλίους¹² ἑπτακοσίους¹³

τοῦ

ἔβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησαν εἰς τὰς ἀγκύλας¹⁴ τοῖς στύλοις¹⁵ καὶ κατεχύρωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτοὺς· καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος¹⁶ ἔβδομηκοντα τάλαντα, καὶ¹⁷ χίλιοι πεντακόσιοι¹⁸ σίκλοι¹⁹ καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς²⁰, καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν²¹ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου²² καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν²³ τὸ δὲ λοιπὸν χρυσοῖον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἐναντὶ Κυρίου²⁴ καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ἰάκινθον, καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον²⁵ ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ²⁶ καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις²⁷, καὶ τοὺς μοχλοὺς²⁸ αὐτῆς²⁹, καὶ τοὺς στύλους³⁰ καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ τοὺς διωστῆρας αὐτῆς³¹ καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ³² καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυμιάμα τῆς συνθέσεως, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καίσεως, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός³³ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς³⁴ καὶ τοὺς ἄρτους³⁵ τοὺς προκειμένους³⁶ καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ εἰς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἱερατείαν³⁷ καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς ἐρατεῖαν³⁸ καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς³⁹ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς⁴⁰ καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, καὶ τὰ⁴¹ κάλυμματα⁴² ἰακίνθινα, καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα⁴³ καὶ τοὺς πασσάλους, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς⁴⁴ τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου⁴⁵ ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν⁴⁶ ἀποσκευὴν⁴⁷ καὶ εἶδε Μωσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὡς τὸν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ, καὶ⁴⁸ εἰλόγησεν⁴⁹ αὐτοὺς Μωσῆς.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,
2 Ἐν ἡμέρᾳ ^αμᾶ¹ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου
νομηνία, στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ θήσεις ^α τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσ-
ματι.

4 Καὶ εἰσίοισης τὴν τράπεζαν, καὶ προθήσεις
τὴν πρόθεσιν αὐτῆς¹ καὶ εἰσίοισης τὴν λυχίαν,
καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς.

5 Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς
τὸ θυμῶν ^δἐναντίον¹ τῆς κιβωτοῦ¹· καὶ ^δἐπιθή-
σεις κάλυμμα¹ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θή-
σεις παρὰ ^δτὰς θύρας¹ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου¹· ^δκαὶ περιθήσεις τὴν σκηνήν, καὶ πάντα
τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ¹.

9 Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον ^δτοῦ χρίσματος¹, καὶ
χρίσεις τὴν σκηνήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ
ἁγιάσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
ἔσται ἁγία.

10 Καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπω-
μάτων, καὶ πάντα ^ατὰ σκεύη αὐτοῦ¹· καὶ ἁγιά-
σεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστή-
ριον ἅγιον τῶν ἁγίων^α.

12 Καὶ προσάξεις ^αΛαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
λούσεις αὐτοὺς ὕδατι.

13 Καὶ ἐνδύσεις ^αΛαρὼν τὰς στολὰς τὰς
ἁγίας, καὶ χρίσεις αὐτὸν, καὶ ἁγιάσεις αὐτόν,
καὶ ἱερατεύσει μοι.

14 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύ-
σεις αὐτοὺς χιτῶνας.

15 Καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν τρόπον ἤλειψας
τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσι μοι¹ καὶ
ἔσται, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ^αἱερατείας
εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

16 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ^απάντα, ὅσα¹ ἐνετεί-
λατο¹ αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ
δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπ-
του, νομηνία ἐστάθη ἡ σκηνή.

18 Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν, ^ακαὶ ἐπέ-
θηκε τὰς κεφαλίδας^α, καὶ διενέβαλε τοὺς μοχ-
λοὺς^α, καὶ ἔστησε τοὺς στύλους^α.

19 Καὶ ἐξέτεινε τὰς ἀυλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν,

καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ'
αὐτήν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.

20 Καὶ λαβὼν τὰ μαρτῦρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν
κιβωτὸν¹ καὶ^δἐπέθηκε¹ τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν
κιβωτὸν^α,

21 Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν,
καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσ-
ματος, καὶ ἔσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρ-
τυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

22 Καὶ ^δἐπέθηκε¹ τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνήν
τοῦ μαρτυρίου, ^δτὸ¹ πρὸς Βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος τῆς σκηνῆς.

23 Καὶ προσέθηκεν ἐπ'¹ αὐτῆς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

24 Καὶ ἔθηκε τὴν λυχίαν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ
μαρτυρίου, ^αεἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς
Νότον.

25 Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.

26 Καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπε-
τάσματος,

27 Καὶ ἐθυμίασεν ἐπ'¹ αὐτοῦ θυμίαμα τῆς
συνθέσεως, ^δκαθάπερ¹ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ^α.

29 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων
ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς^α.

33 Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς,
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου^α· καὶ συνετελεσε Μωυσῆς
πάντα τὰ ἔργα.

34 Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν τοῦ
μαρτυρίου¹· καὶ δόξην Κυρίου ἐπλήσθη ἡ
σκηνή.

35 Καὶ οὐκ ^δἠδυνάσθη¹ Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς
τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ'
αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξην Κυρίου^δἐνεπλήσθη
ἡ σκηνή.

36 Ἡνίκα ^δἂν ἀνέβῃ ἡ νεφέλη ὑπὸ τῆς σκη-
νῆς, ἀνεξεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρ-
τίᾳ αὐτῶν.

37 Εἰ δὲ μὴ ἀνέβῃ ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεξεύγνυ-
σαν ἕως ^αἡμέρας, ἥς ἀνέβῃ ἡ νεφέλη.

38 Νεφέλη γάρ ^αἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας,
καὶ πῦρ ἦν ἐπ'¹ αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς
Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀνοξυγαῖς αὐτῶν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἀνεκάλεσε Μωσὴν, καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων,

2 Δάλλῃσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐάν ᾖ προσάγαγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν^α καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν.

3 Ἐάν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἁμῶν^β προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν^γ ἐναντίον Κυρίου.

4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ, ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

5 Καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἐναντὶ Κυρίου^α καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἶμα, καὶ προσχεύουσι τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἑκδεύραντες¹ τὸ ὀλοκαύτωμα, μελιῶσιν αὐτὸ κατὰ μέλη^α.

7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἑπιστοιβάσουσι¹ ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ.

8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

9 Τὰ δὲ ἐγκοιλία^α καὶ τοὺς πόδας^α πλυνούσιν ὕδατι^α καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς¹ τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμῆς εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

10 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαύτωματα, ἄρσεν ἁμῶν^α προσάξει αὐτό.

11 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ^α καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐναντὶ Κυρίου^α καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

12 Καὶ διελούσιν αὐτὸ κατὰ μέλη^α, καὶ τὴν κεφαλὴν^α, καὶ τὸ στέαρ^α καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ¹ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

13 Καὶ τὰ ἐγκοιλία, καὶ τοὺς πόδας πλυνούσιν ὕδατι^α καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμῆς εὐωδίας^α τῷ Κυρίῳ.

14 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα ᾗ προσφέρει¹ δῶρον αὐτοῦ^α τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.

15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς^δ πρὸς¹ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν^α, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγίξει τὸ αἶμα^α πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

16 Καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον^α σὺν τοῖς πετρῶσι^α, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ¹ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολάς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ¹

17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν περιγῶν, καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς^α κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμῆς εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΑΝ δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον^α θυσία ἐστί.

2 Καὶ οἶσει^α πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς¹ καὶ δραφάμενος^α ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα^α ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως^α σὺν τῷ ἔλαιῳ^α, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α θυσία ὁσμῆς εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ^α τῶν¹ θυσιῶν Κυρίου.

4 Ἐάν δὲ^α προσφέρῃ¹ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον Κυρίῳ^α ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἄζυμους πεφυραμένους ἐν ἔλαιῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἔλαιῳ.

5 Ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἔλαιῳ, ἄζυμα ἐστί.

6 Καὶ διαθρήψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον^α θυσία ἐστί Κυρίῳ.

7 Ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἔλαιῳ ποιηθήσεται.

8 Καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν ἢν ἂν^α ποιήσῃ¹ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει^α πρὸς τὸν ἱερέα.

9 Καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάρπωμα^α ὁσμῆς εὐωδίας Κυρίῳ.

10 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.

11 Πᾶσαν θυσίαν, ἢν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτῶν^α πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ^α δῶρον¹.

12^α Ἀπαρχὴς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλ' ἀλισθήσεται^α οὐ διαπαύσατε^α ἅλας^α διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν^α ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἅλας.

14 Ἐάν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ^α νέα πεφυρμένα χιδρα ἑρικτὰ τῷ Κυρίῳ^α καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων.

15 Καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστί.

16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χιδρῶν σὺν τῷ ἔλαιῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς^α κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΕΑΝ δὲ^α θυσία¹ σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἐάν μὲν ἐκ τῶν βοῶν^α αὐτὸ¹ προσάγῃ, ἐάν τε ἄρσεν, ἐάν τε θῆλυ, ἁμῶν^α προσάξει

αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄωρου^α, καὶ σφάζει αὐτὸ^α ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ.

3 Καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τοῦ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

4 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα^α ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυλῶς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου^α κάρπωμα ὁσμῇ εὐωδίας Κυρίῳ.

6 Ἐν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ ὄωρον αὐτοῦ^α σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἁμωμον προσοίσει αὐτό.

7 Ἐὰν ἄρα προσαγίῃ τὸ ὄωρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄωρου αὐτοῦ, καὶ σφάζει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα^α ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

9 Καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ Κυρίῳ^α τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφύν ἁμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό· καὶ^α πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας,

10 Καὶ ἁμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

11 Ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α ὁσμῇ εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ ὄωρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει^α ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας^α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα^α ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

14 Καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ^α κάρπωμα Κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον^α τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

15 Καὶ ἁμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ^α πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον^α κάρπωμα ὁσμῇ^α εὐωδίας τῷ Κυρίῳ^α πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ.

17 Νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὡμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὡμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Γυνὴ ἐὰν ἁμάρτη ἔναντι Κυρίου ἀκουστικῶς ἀπὸ τῶν ὡμῶν τῶν προσταγμάτων Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιῇ ἐν τι ἀπ' αὐτῶν.

3 Ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἢς ἡμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας^α.

4 Καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ

μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάζει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.

5 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μαρτυρίας.

6 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον^α εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τοῦ ἁγίου.

7 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιαματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἔναντιον Κυρίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὅ ἐστι παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδοσθία, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων.

9 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό.

10 Ὡς τὸν τρόπον^α ἁφαιρεῖται^α αὐτὸ^α ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως.

11 Καὶ τὸ δερμα τοῦ μόσχου, καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ^α καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ.

12 Καὶ ἐξοίσουσιν ὕλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὐ ἐκχεύουσιν τὴν σποδίαν^α καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδίας καυθήσεται.

13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουστικῶς, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ.

14 Καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία, ἢ ἡμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάζουσιν τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου.

16 Καὶ εἰσώσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

17 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον^α ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ράνει ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου.

18 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

19 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ^α περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

20 Καὶ ποιήσει τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται^α. καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφελήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

21 Καὶ ἐξοίσουσιν τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσιν τὸν μόσχον,

ὁν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον ἁμαρτία συναγωγῆς ἔστιν.

22 Ἐάν δὲ ὁ ἄρχων ἁμαρτήσῃ, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἡ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτη καὶ πλημμελήσῃ.

23 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον.

24 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαιρου καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου ἁμαρτία ἔστι.

25 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἔκχεει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.

26 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίας καὶ ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

27 Ἐάν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἡ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ,

28 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἶσει χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θηλείαν ἄμωμον οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἥς ἥμαρτε.

29 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ καὶ σφάζουσιν αὐτὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.

30 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἔκχεει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

31 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ καὶ ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

32 Ἐάν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ δὲ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

33 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ σφάζουσιν αὐτό ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.

34 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἔκχεει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως.

35 Καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ πρόβατον ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαῦτωμα Κυρίου καὶ ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἥς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Κεφ. ε'. V.

Εἰς τὴν ψυχὴν ἁμάρτη, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἡ ἐώρακεν ἡ συν-οιδεν, ἐάν μὴ ἀπαγγείλῃ. Ἀλφεται τὴν ἁμαρτίαν.

2 Ἡ ψυχὴ ἡ ἐκείνη ἥτις ἐάν ἄσῃται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἡ θνησιμαίου, ἡ θηριώδους ἀκαθάρτου, ἡ τῶν θνησιμαίων ἡ βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἡ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,

3 Ἡ ἄσῃται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἥς ἐάν ἄσῃται μανθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτὸν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ, καὶ πλημμελήσῃ.

4 Ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος, ἡ διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιήσαι ἡ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐάν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μετ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῶ, καὶ ἁμάρτη ἐν τῷ τούτῳ.

5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς.

6 Καὶ οἶσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἥς ἥμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἡμνάδα ἡ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία.

7 Ἐάν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἶναι τὸ πρόβατον, οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς, ἥς ἥμαρτε, δύο τρυγόνες, ἡ δύο νοσσοὺς περιστερῶν Κυρίῳ, ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἓνα εἰς ὀλοκαῦτωμα.

8 Καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὃ πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου, καὶ οὐ διελεί.

9 Καὶ ρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγίσει ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἁμαρτία γὰρ ἔστι.

10 Καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκαῦτωμα, ὡς καθήκει καὶ ἐξιλίσσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

11 Ἐάν δὲ μὴ εὗρισκῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, ἡ δύο νοσσοὺς περιστέρων, καὶ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτε τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἔπιχει εἶναι αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἔστι.

12 Καὶ οἶσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πληρὴ τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων Κυρίῳ ἁμαρτία ἔστι.

13 Καὶ ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἥμαρτεν ἀφ' ἐνὸς τῶν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

15 Ψυχὴ ἡ ἀνὴρ λάθῃ αὐτὸν λήθῃ, καὶ ἁμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου, καὶ οἶσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμὴν ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.

16 Καὶ ὁ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό, καὶ τὸ ἐπιπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ὥσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

17 Καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἀνὴρ ἁμάρτη, καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου,

ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν^α.

18 Καὶ οἷσε κριὸν ἁμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμὴς ἀργυρίου εἰς πλημμελείαν πρὸς τὸν ἱερέα^α καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁγιοῦς αὐτοῦ, ἧς ἠγγύησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

19 Ἐπλημμέλεισε γάρ πλημμελεία^α ἐναντὶ Κυρίου.

Κεφ. 5 VI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Ψυχὴ^ε ἡ ἀνὴρ ἁμάρτη, καὶ παρίδων παρίδῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου, καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον^α ἐν παραθήκῃ, ἡ περὶ κοινωνίας, ἡ περὶ ἀπραγίας, ἡ ἠδίκησεν τι τὸν πλησίον^α,

3 Ἡ εὗρεν ἀπωλείαν, καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς, καὶ ὁμοίως ἀδικῶς περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἔαν ποιῇ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τοῖς αὐτοῖς^α.

4 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἁμάρτη, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῶ τὸ ἀπράγμα, ὃ ἤρπασεν, ἡ τὸ ἀδικημα, ὃ ἠδίκησεν, ἡ τὴν παραθήκην, ἧτις παρετίθη αὐτῷ, ἡ τὴν ἀπώλειαν, ἣν εὗρεν ἀπὸ πάντων πράγματος, οὐ ὅμως περὶ αὐτοῦ ἀδικῶς, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον^α, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον^α προσθήσει ἐπ' αὐτό, τίνας ἐστίν, αὐτῷ ἀποδώσει^α ἡ ἡμέρα ἐλεγχθῆ.

5 Καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἷσει^α τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἁμωμον, τιμὴς, εἰς ὃ ἐπλημμέλεισε^α.

6 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

8 Ἐντεῖλαι^α τῷ^α Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων,

9 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως^α αὐτῇ ἡ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῖ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτῇ, οὐ σβεσθήσεται.

10 Καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινούν, καὶ περισκελὲς λινούν ἐνδύσεται^α περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὀλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου^α καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην^α, καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν.

12 Καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται^α ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει^α ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς^α ξύλα τοπρωῖ πρωί, καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτὴν τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου.

13 Καὶ πῦρ διαπαντός^α καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

14 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντὶ Κυρίου, ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

15 Καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακί^α ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς, καὶ σὺν παντὶ τῷ λίβανι αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ

τῆς θυσίας^α καὶ ἄγοισι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὅσμην εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

16 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ^α ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτῇ.

17 Οὐ πεφθῆσεται ἐξυμωμένη^α μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου^α ἅγια ἅγιον ἐστίν, ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.

18 Πᾶν ἄρσενικόν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτῇ^α νόμιμον μίανον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου^α πᾶς ὃς ἐὰν ᾤψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

19 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
20 Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὃ προσοίσουσιν Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἂν χρῆσθῃ αὐτόν^α τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως^α εἰς^α θυσίαν διαπαντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοπρωῖ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοδεῖλινον.

21 Ἐπὶ τηγανόν ἐν ἐλαίῳ ποιθήσεται, πεφυραμένον^α οἷσει^α αὐτὴν^α ἑλεκτά^α, θυσίαν ἐκ κλισιών^α, θυσίαν εἰς ὅσμην εὐωδίας Κυρίῳ.

22 Ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς^α ὁ ἀντ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτὴν^α νόμος αἰῶνος^α ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται.

23 Καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτος^α ἔσται, καὶ οὐ βρωθήσεται.

24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
25 Ἀλάλησον^α τῷ^α Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας^α ἐν τόπῳ^α δοῦ^α σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι^α τὰ περὶ τῆς^α ἁμαρτίας ἐναντὶ Κυρίου^α ἅγια ἁγίῳ ἐστίν.

26 Ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν, ἔδεται αὐτῇ^α ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

27 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἁγιασθήσεται^α καὶ ὡς ἐὰν ἐπιφραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, ὅσκι^α ἐὰν ραντισθῇ ἐπ' αὐτό, πληθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

28 Καὶ σκεύος ὀστράκινον οὐ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβήσεται^α ἐν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτό, καὶ ἐκκλίσει ὕδατι.

29 Πᾶς ἄρσεν ἐν τοῖς ἱερέσιν φάγεται αὐτά^α ἅγια ἁγίων ἐστὶ^α Κυρίῳ^α.

30 Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται^α ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

31 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριτοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας^α ἅγια ἁγίων ἐστίν.

32 Ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἐναντὶ Κυρίου^α καὶ τὸ αἶμα^α προσχεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

33 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφύν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδοσθία^α; καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,

34 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μερῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά^α.

35 Καὶ ἀνείσει αὐτά^α ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ^α περὶ πλημμελείας ἐς.

36 Πᾶς ἄρσεν ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά^α ἅγια ἁγίων ἐστίν.

37 Ὡς περὶ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας νόμος εἰς αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλιάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.

38 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτός, αὐτῷ ἔσται.

39 Καὶ πᾶσα θυσία ἧτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἧτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας, ἡ ἐπὶ τηγάνων, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται.

40 Καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεποιημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται ἐκάστω τὸ ἴσον.

Κεφ. ζ'. VII.

ΟΥΤΟΣ ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι Κυρίῳ.

2 Ἐάν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σμηδαλέως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεκριμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ σμηδαλὴν πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ.

3 Ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει δὲ τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου.

4 Καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. τῷ ἱερεὶ τῷ προσχένντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.

5 Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται· καὶ ἐν ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί.

6 Καὶ ἐὰν εὐχὴ ᾦ, ἡ ἐκούσιον θυσιάξῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἡ ἂν ἡμέρᾳ προσάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται, καὶ τῇ αὔριον.

7 Καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

8 Ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τὴν προσφέροντι αὐτό· οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίσμιά ἐστίν· ἡ δὲ ψυχὴ ἧτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται.

9 Καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἄψῃται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.

10 Ἡ δὲ ψυχὴ ἧτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὅ ἐστι Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 Καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ἄψῃται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἡ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἡ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἡ παντὸς βελόνηματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὅ ἐστι Κυρίου, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

13 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Πᾶν στέαρ βωῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν ἐκ ἐδεσθε.

14 Καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρώσιν οὐ βρωθήσεται.

15 Πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὃν προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεί-

ται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

16 Πᾶν αἷμα οὐκ ἐδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν, ἀπὸ τε τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν.

17 Πᾶσα ψυχὴ ἡ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

19 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.

20 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθίνιου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτά, ὥστε ἐπιτιθεῖν δόμα ἐναντὶ Κυρίου.

21 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.

22 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεὶ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν.

23 Ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.

24 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληψα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεὶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

25 Αὕτη ἡ χρεῖς Ἀαρὼν, καὶ ἡ χρεῖς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ προσηγαγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῦειν τῷ Κυρίῳ,

26 Καθὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν.

27 Οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυσίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τῆς πλημμελείας, καὶ τῆς τελειώσεως, καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου,

28 Ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινά, ἡ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐλαῖον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοὺς δύο κρινοὺς, καὶ τὸ κανὼν τῶν ἀζύμων,

3 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίαςον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὡς τρόπον συνέταξεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκλήρισεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ρῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι.

6 Καὶ προσήγγεκε Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι.

7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ ἔξωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδῆτην, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν

τὴν ἐπωμίδι.

8 Καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος, καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δόλυνσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

9 Καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσ-
 ὃπον αὐτῷ τὸ πέταλον τοῦ χρυσῆν τοῦ καθγιασμέ-
 νου ἁγίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

10 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως.

11 Καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις· καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἡγία-
 σεν αὐτό, καὶ πάντα τὰ ὅ ἐν αὐτῷ, καὶ τὸν
 λουτήρα, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν
 αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ
 ὁσκεῖν αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

12 Καὶ ἐπέχεε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς
 χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρὼν καὶ ἔχρισεν
 αὐτόν, καὶ ἡγίασεν αὐτόν.

13 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν, καὶ
 ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς
 ζώνας, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρες, καθά-
 περ ἠ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

14 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν μόσχον τὸν
 περὶ τῆς ἁμαρτίας· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ
 υἱοὶ ὁ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
 ὀσχρὸς τοῦ τῆς ἁμαρτίας.

15 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε Μωσῆς
 ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα
 τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκα-
 θάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἶμα ἐξέχεεν
 ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν
 ἐπὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι δὲ π' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν
 ἐνδοσθίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος,
 καὶ ἀμφοτέρως τὰς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
 αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

17 Καὶ τὸν μόσχον, καὶ τὴν βίσσαν αὐτῆς, καὶ
 τὰ κρέα αὐτῆς, καὶ τὴν κόπρον αὐτῆς κατέκαυσεν
 αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον
 συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

18 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς
 ὀλοκαύτωμα· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτῆς
 τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς κριῆς. Καὶ
 ἔσφαξε Μωσῆς τὸν κριόν· καὶ προσέχεε Μω-
 σῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

19 Καὶ τὸν κριὸν ἐκρεύνοντες κατὰ μέλη· καὶ
 ἀνήνεγκε Μωσῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ μέλη, καὶ τὸ
 σέαρ· καὶ τὴν κοιλίαν, καὶ τὰς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι.

20 Καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς ὅλον τὸν κριόν ἐπὶ
 τὸ θυσιαστήριον· ὀλοκαυτῶμα ἔστιν εἰς ὁσμὴν
 εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ, καθάπερ
 ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ.

21 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν κριόν, τὸν δευτε-
 ρον κριόν τοῦ εὐωδίας· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ
 αὐτῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς κριῆς.

22 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ
 τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τῆς
 δεξιᾶς Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς
 τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ποδῶς τῆς δεξιᾶς.

23 Καὶ προσήγαγε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν·
 καὶ ἐπέθηκε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τὰς
 λοβοὺς τῶν ὧτων αὐτῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα
 τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα
 τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσέχεε
 Μωσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

24 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ, καὶ τὴν ὕσφιν, καὶ
 τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν
 τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ
 τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

25 Καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς τελειώσεως, τῆς ὁσμῆς

ἐναντι Κυρίου, καὶ ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον,
 καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἕνα, καὶ λάγανον ἕν· καὶ ἐπέ-
 θεκεν ἐπὶ τὸ ὑτέαρ, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν.

26 Καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀα-
 ρῶν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
 ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἠμφιρέμα ἐναντι Κυρίου.

27 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν,
 καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
 ριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστιν
 ὁσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

28 Καὶ λαβὼν Μωσῆς τὸ στήθινον, ἀφέλειεν
 αὐτὸ ἐπίθεμα ἐναντι Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριου
 τῆς τελειώσεως· καὶ ἐγένετο Μωσῇ ἐν μερίδι,
 καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ.

29 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς
 χρίσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ
 θυσιαστηρίου, καὶ προσέφραμεν ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ
 τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ
 τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ,
 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν
 αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρων, καὶ τοὺς
 υἱοὺς αὐτοῦ, Ἐνθήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ· καὶ ἐκεῖ
 φάγεσθε αὐτά, καὶ τὰς ἄρτους τῶν ἐν τῷ κανῶ
 τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντάκται μοι
 λέγων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς φάγονται αὐτά·

32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν
 ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε.

33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
 ρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ὥς ἡμέρα
 πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ἡμῶν· ἑπτα γὰρ
 ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ἡμῶν.

34 Καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἥ
 ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασ-
 θαι περὶ ἡμῶν.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας
 καθίσεσθε ἑπτά ἡμέρας, ὡς ἡμέρα καὶ νύκτα·
 φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ απο-
 θάνητε· ἔγω γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός.
 36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς πάντα
 τὰς λόγους, ὡς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῇ, ἐκάλεσε
 Μωσῆς Ἀαρὼν, καὶ τὰς υἱὰς αὐτῶν, καὶ τὴν γερ-
 σίαν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Δάβε σεαυτῷ
 μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριόν εἰς ὀλο-
 καύτωμα, ἅμωμα· καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἐναντι Κυρίου.

3 Καὶ τῇ γερονσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων,
 Δάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας,
 καὶ μοσχάριον, καὶ ἄμνον ἕνα ἑαυτοῖς εἰς ὀλο-
 κάρπωσιν, ἅμωμα.

4 Καὶ μόσχον, καὶ κριόν εἰς θυσίαν σωτηρίου
 ἐναντι Κυρίου, καὶ σεμίδαλιν πεφυρμένην ἐν
 ἐλαίῳ· ὅτι σημερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ἡμῖν.

5 Καὶ ἔλαβον καθὼ ἐνετείλατο Μωσῆς ἀπέ-
 ναντι τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίου· καὶ προσήλθε
 πᾶσα συναγωγὴ, καὶ ἔστησαν ἐναντι Κυρίου.

6 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Τί το ῥῆμα, ὅ εἶπε Κύριος·
 ποιῆσατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ἡμῖν ὁ Θεός· ἡ δόξα Κυρίου.

7 Καὶ εἶπε Μωσῆς τῷ Ἀαρὼν, Πρόσελθε πρὸς
 τὸ θυσιαστήριον, καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἁμαρ-
 τίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι
 περὶ σεαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποιήσον
 τὰ ὄρωρ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν,
 καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ.

8 Καὶ προσήλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ
 ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς.

9 Καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἶμα
 πρὸς αὐτόν· καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ

αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

10 Καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ.

11 Καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πῦρ, ἕξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Καὶ ἐσφαξε τὸ ὀλοκαῦτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

13 Καὶ τὸ ὀλοκαῦτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη· αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν· ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Καὶ ἔπλυνε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὀλοκαῦτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

15 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· καὶ ἐσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ ὁ ἰὸν πρῶτον.

16 Καὶ προσήνεγκε τὸ ὀλοκαῦτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει.

17 Καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας ἅπ' αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὀλοκαυτώματος τῆς πρωΐου.

18 Καὶ ἐσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

19 Καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου, καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὀσφίν, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος.

20 Καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια· καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ τὸ στηθύνιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ἀαρὼν ἀφαιρέμα ἐναντὶ Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

22 Καὶ ἐξάρας Ἀαρὼν τὰς χεῖρας· ἐπὶ τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη προίσις τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.

23 Καὶ εἰσήλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξεληθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν· καὶ ὥφθη δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὰ τε ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ στέατα· καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαός, καὶ ἐξέστη, καὶ ἔβρισαν ἐπὶ προσώπων.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Ναδάβ καὶ Αβιθού, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ βθυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἐναντὶ Κυρίου πῦρ ἀλλότριον, ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἐναντὶ Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Τοῦτο ἔστιν, ὃ εἶπε Κύριος, λέγων, Ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἁγιασθήσονται, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δεξασθήσονται· καὶ κατενύχθη Ἀαρὼν.

4 Καὶ ἐκάλεσε Μωσῆς τὸν Μισαδάη, καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθετε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπων τῶν ἁγίων ἕξω τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ προσήλθον, καὶ ἦσαν αὐτοὺς ἐν τοῖς

χιτῶσιν αὐτῶν ἕξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωσῆς.

6 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμα τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειμμένους, Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδιάρησετε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαῖσονται τὸν ἑμπυρισμὸν, ὃν ἐνεπυρίασθησαν ὑπὸ Κυρίου.

7 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου, ἐφ' ὑμῶν· καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ρῆμα Μωσῆ.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρὼν, λέγων,

9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πιεσθῆς συ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ἥνικα ἐὰν εἰσπορεύσῃς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

10 Διαστείλαι ἀναμέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθάρων,

11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα· τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωσῆ.

12 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμα τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας, Λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστὶ

13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γάρ σοι ἐστὶ, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλται μοι.

14 Καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφορίσματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, συ καὶ οἱ υἱοὶ συ καὶ οἱ κόκοί συ μετὰ σοῦ· νόμιμον γάρ σοι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς συ ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στέατον προσοίσσεις ἀφορίσματος ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἔσται σοι καὶ τοῖς υἱοῖς συ καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σου νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωσῆς· καὶ ὁ δὲ ἐνεπεπύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμα· τὰς νίδες Ἀαρὼν τὰς καταλειμμένους, λέγων,

17 Διατί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστὶ, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐξιλάσσησθε περὶ αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου.

18 Οὐ γὰρ εἰσήλθε τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον κατὰ πρόσωπον ἔσω· φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωσῆν, λέγων, Εἰ σήμερον προσαγῆνχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἄρεστον ἔσται Κυρίῳ;

20 Καὶ ἤκουσε Μωσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Δαλῆσατε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ἅπ' πάντων

τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Πᾶν κτήνος διχλοῦν ὄπλην καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγει μνηρκισμὸν τοῖς κτήρεσι, ταῦτα φάγεσθε.

4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρκισμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχλοῦντων τὰς ὀπλάς, καὶ ὀνυχίζοντων ὀνυχιστήρας τὸν κάμλον, ὅτι ἀνάγει μνηρκισμὸν τοῦτο, ὅπλην δὲ οὐ διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ἡμῖν.

5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι ἀνάγει μνηρκισμὸν τοῦτο, καὶ ὄπλην οὐ διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ἡμῖν.

6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηρκισμὸν τοῦτο, καὶ ὄπλην οὐ διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ἡμῖν.

7 Καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχλεῖ ὄπλην τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὄπλης, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μνηρκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο ἡμῖν.

8 Ἀπὸ τῶν κρῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἤψεσθε· ἀκάθαρτα ταῦτα ἡμῖν.

9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερόγνια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις, ἢ ἐν ᾗ τοῖς χεμαίροις, ταῦτα φάγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερόγνια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χεμαίροις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρευνῆται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς! ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι, καὶ βδελύγματα ἔσονται ἡμῖν.

11 Ἀπὸ τῶν κρῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαία αὐτῶν βδελύξεσθε.

12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερόγνια, οὐδὲ λεπίδες δὲ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶν ἡμῖν.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδέλυγμά ἐστὶ τὸν ἀέτον, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἀλαιοέτον,

14 Καὶ τὸν γύπα, καὶ δὲ τὸν ἰκτίνον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν·

15 Καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λάρον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν·

16 Καὶ πάντα κόρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν! καὶ ἰέρακι, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν·

17 Καὶ νυκτικόρακα, καὶ καταράκτην, ἢ ἴβιν,

18 Καὶ πορφυρίωνα, ἢ πελεκάνα, ἢ κύκνον,

19 Καὶ ἐρωδιόν, καὶ χαράδριον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν καὶ ἔποπα, καὶ νυκτερίδα.

20 Καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστὶν ἡμῖν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πᾶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἅπ' αὐτῶν τὸν βροῦχον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν καὶ τὸν ἀττάκην, καὶ ἃ ὅμοια αὐτῶν ὅκα ὀφιομάχην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῆς!

23 Πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά ἐστὶν ἡμῖν,

24 Καὶ ἐν τοῖς μανθήσεσθε πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας.

25 Καὶ πᾶς ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας.

26 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήρεσιν ὃ ἐστι διχλοῦν ὄπλην, καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζει, καὶ μνηρκισμὸν δὲ οὐ μνηρκαται! ἀκάθαρτα ἔσονται ἡμῖν

πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας.

27 Καὶ πᾶς ὁ πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ὃ ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτα ἐστὶν ἡμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας.

28 Καὶ ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶν ἡμῖν!

29 Καὶ ταῦτα ἡμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ὃ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ γαλῆ, καὶ ὁ μῦς, καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος,

30 Μυγάλη, καὶ χαμαιλέων, καὶ χαλαβώτης, καὶ σαῦρα, καὶ ὁ σάπαλα!

31 Ταῦτα ἀκάθαρτα ὡς ἡμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων, ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας

32 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἅπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἐστὶ ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δερμάτος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος ὃ ἂν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφθήσεται, καὶ ἀκάθαρτον ἐστὶ εἰς ἑσπέρας· καὶ καθαρὸν ἐστὶ.

33 Καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἐνδόν, ὅσα ἐὰν ἐνδόν ᾖ, ἀκάθαρτα ἐστὶ, καὶ αὐτὸ δὲ συντριβήσεται!

34 Καὶ πᾶν βρῶμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἐστὶ καὶ πᾶν ποτὸν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγεῖφ, ἀκάθαρτον ἐστὶ.

35 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτος ἐστὶ· κλίβανοι καὶ χυτρώποδες καθαυρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶ, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ἡμῖν ἔσονται.

36 Πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λίκκων καὶ συνάγωγῆς ὑδάτος, ἔσται καθαρὸν· ὃ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ.

37 Ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ ἅπ' αὐτῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται!

38 Ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἐστὶν ἡμῖν.

39 Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πᾶν κτηνῶν, ὃ ἐστὶν ἡμῖν φαγείν τοῦτο!, ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας.

40 Καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια^α, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας· καὶ ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια^α, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ εἰς ἑσπέρας.

41 Καὶ πᾶν ἐρπετόν, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο! ἡμῖν οὐ βρωθήσεται.

42 Καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὁ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ἡμῖν ἐστὶ.

43 Καὶ οὐ μὴ βδελύξηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ μανθήσεσθε ἐν τοῖς, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς,

44 Ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἁγιασθήσεσθε, καὶ ἁγιοῖς ἔσεσθε, ὅτι ἁγίος εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ μιγεῖτε τίς ψυχὰς ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς κινημένοις ἐπὶ τῆς γῆς,

45 Ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός· καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος εἰμι ἐγὼ Κύριος.

16 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς^α τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι, καὶ πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Διαστεῖλαι ἀναμέσουν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀναμέσουν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀναμέσουν τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀναμέσουν τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ, καὶ τέκῃ ἄρρεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφόδου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται.

3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

4 Καὶ τριάκοντα^α καὶ τρεῖς ἡμέρας^α καθήσεται ἐν αἵματι^α ἀκαθάρτῳ^α αὐτῆς^α παντοῦ ἐργίου οὐχ ἄνεται, καὶ εἰς τὸ ἁγιάσθηριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως δ' αὖ^α πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.

5 Εἰάν δέ θῇ τέκνη, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὴν ἀφόδον αὐτῆς^α καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἐξ^α καθαροθήσεται^α ἐν αἵματι^α ἀκαθάρτῳ^α αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' ὃν^α ἡ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἑμὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκάτωμα, καὶ νοσὸν περιστέρως^α ἡ τρυγὸνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα.

7 Καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου^α καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς^α οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτοῖσης ἄρρεν ἢ θῆλυ.

8 Ἐάν δέ μὴ εὐρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἄμωμον, καὶ λήσεται δύο τρυγόνες ἢ δύο νοσοὺς περιστέρως, μίαν εἰς ὀλοκάτωμα, καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας^α καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρών, λέγων,

2 Ἀνθρώπων^α ἐάν τινι^α γέννηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ^α σημασίας^α τηλαυγῆς, καὶ γέννηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφῇ λέπρας, ἢ ἀχθῆται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.

3 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θριξ^α ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλῃ^α λευκῇ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινῇ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς^α, ἀφῇ λέπρας ἔστί^α καὶ ὄψεται^α ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

4 Ἐάν δέ^α καὶ^α τηλαυγῆς λευκῇ ἡ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινῇ μὴ ἢ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξ^α αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὐτὴ δέ ἐστιν ἡμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν^α ἑπτὰ ἡμέρας.

5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν^α αὐτῇ^α ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ^α καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφῇ μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφῇ ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τοδεύτερον.

6 Καὶ ὄψεται^α ὁ ἱερεὺς αὐτόν^α τῇ ἡμέρᾳ τῇ

ἐβδόμῃ τοδεύτερον^α καὶ ἰδοὺ ἡμαυρά ἢ ἀφῇ οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφῇ ἐν τῷ δέρματι^α καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, σημασία γάρ ἐστι^α καὶ πληνόμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθαρὸς ἔσται.

7 Ἐάν δέ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ^α σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τὸν καθαρῖαι αὐτόν, καὶ ὀφθήσεται τοδεύτερον τῷ ἱερεῖ.

8 Καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς^α λέπρα ἔστί.

9 Καὶ ἀφῇ λέπρας ἐὰν γέννηται ἐν^α ἀνθρώπῳ, καὶ ἦξαι πρὸς τὸν ἱερέα^α.

10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὐτὴ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιούς τῆς σαρκὸς τῆς ζωῆς ἐν τῇ οὐλῇ^α.

11 Λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς^α, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ^α ἀφοριεῖ αὐτόν, ὅτι ἀκάθαρτος ἔστιν.

12 Ἐάν δέ^α δανθούσα^α ἐξανθῇ^α λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ^α ὀκαλύψῃ^α ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς^α ἕως ποδῶν^α, καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως.

13 Καὶ ὄνεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτὸς^α καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρὸν ἔστί.

14 Καὶ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρῶς ζῶν, μιανθήσεται.

15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρωτὰ τὸν ὑγίη, καὶ μιανεῖ^α αὐτόν^α ὁ χρῶς ὁ ὑγίης, ὅτι ἀκάθαρτος ἔστί^α λέπρα ἔστιν.

16 Ἐάν δέ ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγίης, καὶ μεταβάλῃ^α λευκῇ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα^α.

17 Καὶ ὄψεται^α ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφῇ εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν^α, καθαρὸς ἔστί.

18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γέννηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος, καὶ ὑγιασθῇ,

19 Καὶ γέννηται ἐν τῷ τῶπῳ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκὴ, ἡ τηλαυγῆς λευκαῖναισα, ἡ πυρρῆξαισα, καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ.

20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινότερα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξ^α αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ὅτι^α λέπρα ἔστιν^α ἐν τῷ ἔλκει ἐξηθήσεν.

21 Ἐάν δέ^α ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξ^α λευκῇ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, καὶ αὐτὴ ἡ ἡμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

22 Ἐάν δέ^α διαχύσει διαχέεται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ἀφῇ λέπρας ἔστιν^α ἐν τῷ ἔλκει ἐξηθήσεν.

23 Ἐάν δέ^α κατὰ χώραν^α μένῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέεται, οὐλὴ τοῦ ἔλκους ἔστί, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς.

24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γέννηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατακάυμα πυρὸς, καὶ γέννηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ^α τὸ^α ὑγιασθῆν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον τηλαυγῆς λευκόν, ὑποπυρρῶζον, ἡ ἐκλεικόν.

25 Καὶ ὄψεται^α αὐτόν^α ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε θριξ^α λευκῇ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινῇ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἔστιν^α ἐν τῷ κατακάυματι ἐξηθήσεν^α καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ἀφῇ λέπρας ἔστιν.

26 Εἰάν δέ^α ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θριξ^α λευκῇ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δέ ἡμαυρόν, καὶ

ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὕδατι κινῶν ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

6 Καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτὸ, καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ δ' κλωστὸν κόκκινον, καὶ τὸν ὕσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν ἐν τῷ αἵμα τοῦ ὄρνιθιου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

7 Καὶ περιβράνει ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτὰκις, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὄρνιθον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδῖον.

8 Καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ξυρνήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν πυρεμβολὴν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας.

9 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ξυρνήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸν πῶγονα, καὶ τὰς δ' ὕφρυν· καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρνήσεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑγρῇ λήψεται δύο ἄμνοισι· ἄμνοισιν· ἑνῆναισιον, καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαῖσιον, καὶ τρία δέκατα σερμίδαλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν.

11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων, τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον, καὶ ταῦτα ἐναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφορσμα ἐναντι Κυρίου.

13 Καὶ σφάζουσι τὸν ἄμνον ἐν τόπῳ, ὃ οὐ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὥσπερ τοῦ τῆς πλημμελείας ἔστι τῷ ἱερεῖ· ἅγια ἁγίων ἐστὶ.

14 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιού, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς.

15 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου, ἐπιχερεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἄριστεράν.

16 Καὶ βάψει ὁ τὸν δάκτυλον αὐτοῦ τοῦ δεξιού ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὠτός τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς· καὶ ρανεῖ αὐτὸν τὸν δάκτυλόν ἐπτὰκις ἐναντι Κυρίου.

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιού, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

18 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου· καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντι Κυρίου.

19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάζει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα.

20 Καὶ ὁνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρῶσθαι.

21 Ἐὰν δὲ πένηται, καὶ ἡ χεῖρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη, λήψεται ἄμνον ἕνα εἰς δ' ἐπλημμελήσει εἰς ἀφαίρεμα, ὥστε ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σερμίδαλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν,

22 Καὶ δύο τρυγῶνας, ἢ δύο ἄγροσσοὺς· περιστερῶν, ὅσα εὗρεν ἡ χεῖρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα.

23 Καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑγρῇ, εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν, πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντι Κυρίου.

24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπιθέμα ἐναντι Κυρίου.

25 Καὶ σφάζει τὸν ἄμνον τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς.

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχερεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἄριστεράν.

27 Καὶ ρανεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλόν αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς ἐπτὰκις ἐναντι Κυρίου.

28 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιού, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου· καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντι Κυρίου.

30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τρυγῶνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσῶν τῶν περιστερῶν, κληθὶς εὗρεν αὐτοῦ ἡ χεῖρ,

31 Τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ· καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἐναντι Κυρίου.

32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή τῆς λέπρας, καὶ τοῦ μη εὐρίσκοντος τὴν χεῖρα· εἰς τὸν καθαρισμόν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

34 Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανῶν, ἢν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἀφῆν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῶν.

35 Καὶ ἦξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ὁ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ὡς περὶ ἀφῆν ἐώραται μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

36 Καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκενᾶσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ εἰσελθόντα· τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφῆν, καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ἦ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.

37 Καὶ ὀψεται τὴν ἀφῆν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφῆν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλιάδας χλωρίδους, ἢ πυρρίδους, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων.

38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτά ἡμέρας.

39 Καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ὀψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφῆν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας.

40 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελεύσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἔστιν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

41 Καὶ ἡ τὴν οἰκίαν ἀποβύσονται ἔσωθεν κυκλῶν, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χυὸν ὃν ἂν ἀπεψυμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

42 Καὶ λήψονται λίθους ἀπεψυμένους ἑτέρας, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χυὸν ἑτέρον λήψονται, καὶ ἐξαλείψουσιν τὴν οἰκίαν.

43 Ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἀφή, καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποβύσθαι τὴν οἰκίαν, καὶ μετὰ τὸ ἐξαλείφθαι,

44 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ὄψεται εἰ διακρύπται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμοнос ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτος ἔστι.

45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ πάντα τὸν χυὸν ἄβουσαι ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἀφωρισμένη ἔστιν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

47 Καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

48 Ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδῇ, καὶ ἰδοὺ διακρύπτεται οὐ διακρύπτεται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλείφθαι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰαθῇ ἡ ἀφή.

49 Καὶ λήφεται ἀφανίσαι τὴν οἰκίαν, δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον.

50 Καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκεύος ὑδατοκίνητον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

51 Καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν, καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνίθιον τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι καὶ περιφράνει ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπάταξαι.

52 Καὶ ἀφαινεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνίθιον, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ὀρνίθιον τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κέδρινῳ, καὶ ἐν τῷ ὕσσωπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κόκκινῳ.

53 Καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται.

54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας, καὶ θραύσματος,

55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ οἰκίας,

56 Καὶ οὐλῆς, καὶ σημάσις, καὶ τοῦ αὐγάζοντος,

57 Καὶ τοῦ ἐξηγησασθαι ἡμέρα ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρισθήσεται οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἔλαλθον Κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρών, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἰρεῖς αὐτοῖς, Ἄνδρες ἄνδρες ὅτι ἔαν γέννηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἢ ῥύσις αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται.

3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ὅταν γόνος ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ῥύσεως, ῥύσις συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ, ἡ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἔσται.

4 Πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς

ὁ γονορρῆς, ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρῆς, ἀκάθαρτον ἔσται.

5 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἔαν ἄψῃται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ὁ γονορρῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

7 Καὶ ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἡ ὑπόκατῳ αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

8 Ἐὰν δὲ προσσιελῇ ὁ γονορρῆς ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ πᾶν ἐπίσπασμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρῆς, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

10 Καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἡ ὑπόκατῳ αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ αἰρων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

11 Καὶ ὅσων ἔαν ἄψῃται ὁ γονορρῆς, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νενίπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

12 Καὶ σκεῦος ὁστράκινον οὐ ἂν ἄψῃται ὁ γονορρῆς, συντριβήσεται καὶ σκεῦος ξύλινον νιφθήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται.

13 Ἐὰν δὲ καθαρῶς ὁ γονορρῆς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμόν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδοῇ λήφεται ἑαυτῷ δύο τρυγῶνας, ἡ δύο νοσσοῦς περιστερῶν, καὶ οἷσε αὐτὰ ἐναντὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ.

15 Καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἀμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ.

16 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον, καὶ πᾶν δέσμα ἐφ' ὃ ἂν ἡ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

18 Καὶ γυνὴ ἔαν κοιμηθῇ ἄνθρω μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.

19 Καὶ γυνὴ ἥτις ἂν ἡ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφῆρῳ αὐτῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφῆρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται.

21 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἄψῃται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους οὐ ἔαν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

23 Ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οἴσῃς, ἡ ἐπὶ τοῖς σκεύους οὐ ἔαν καθίσῃ ἐπ' αὐτῇ ἐν τῷ ἀπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Ἐὰν δὲ κοίτη κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ γέννηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ,

ἡ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας· καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται.

25 Καὶ γυνὴ ἔαν ῥέη ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἔαν καὶ ῥέη μετὰ τὴν ἀφόδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος.

26 Καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφόδρου, ἔσται αὐτὴ καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφόδρου.

27 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

28 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμῆσται αὐτῇ ἐπτά ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθῆσεται.

29 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὐτὴ δύο τρυγῶνας, ἡ δὴ νοσοῦντος περισσεῶν, καὶ οἷσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

30 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.

31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθαινοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῷ μαινεῖν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.

32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροῦς καὶ ἔαν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ὥστε μαινεθῆναι ἐν αὐτῇ.

33 Καὶ τῇ αἰμορροούσῃ ἐν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονορροῦς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθνήσκει.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, μετὰ τὸ τελεῦθαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐτελεῦθησαν.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσὴν, Ὁ δάλησον πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἑσώτερον τοῦ κατατετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθαινεῖται· ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσεται ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον.

3 Οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα.

4 Καὶ χιτῶνα λινῶν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελές λινῶν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνη λινὴ ῥυτίσσεται, καὶ κίδαριν λινὴν περιθήσεται, ἱμάτια ἁγία ἐστὶ· καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται αὐτά.

5 Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο χιμάρους ἐξ ἁγίων περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.

6 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

7 Καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους, καὶ στήσει αὐτούς ἔναντι Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρον· κλήρον ἓνα τῷ Κυρίῳ, καὶ κλήρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ.

9 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χιμάρων ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλήρος τῷ Κυρίῳ, καὶ

προσείσει περὶ ἁμαρτίας.

10 Καὶ τὸν χιμάρων, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁ κλήρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτῇ, ὥστε ἀποστελεῖται αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.

11 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου· καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.

12 Καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθρώκων πυρὸς ἀπὸ τῆς θυσιαστηρίας, τὰ ἔπεναντι Κυρίου, καὶ πληρὴ τὰς χεῖρας ἑθιμιάματος συνθέσεως λεπτῆς, καὶ εἰσίοισι ἐσώτερον τῷ κατατετάσματος.

13 Καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου, καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθαινεῖται.

14 Καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ρανεῖ τὴν δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς· κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ρανεῖ ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ.

15 Καὶ σφάξει τὸν χιμάρων τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ, ἔναντι Κυρίου, καὶ εἰσίοισι τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ κατατετάσματος, καὶ ποιήσει ἐπὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου· καὶ ρανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου.

16 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ ὅτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τῇ μαρτυρίᾳ τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.

17 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξελθῇ καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὃν ἔπεναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ· καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρων, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

19 Καὶ ρανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις, καὶ καθαρίει αὐτὸ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

20 Καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαρίει· καὶ προσάξει τὸν χιμάρων τὸν ζῶντα.

21 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρων τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτὸ πᾶσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πᾶσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἐπιθήσει αὐτάς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρων τοῦ ζῶντος· καὶ ἔξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον.

22 Καὶ λήψεται ὁ χιμάρων ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον· καὶ ἔξαποστελεῖ τὸν χιμάρων εἰς τὴν ἔρημον.

23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδώσει τὴν στολὴν τὴν λινὴν, ἣν ἐνεδεδύκει, εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ.

24 Καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ποιήσει τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ

τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερέων.

25 Καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφειν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια^α καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὃν τὸ αἷμα εἰσηνεχθῇ ἐξήλασασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακάσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κοπρὴν αὐτῶν.

28 Ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια^α καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς^α ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὗ ποιήσετε ἐκ αὐτοῦθων, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκεείμενος ἐν ὑμῖν.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξήλασεται περὶ ἡμῶν, καθαρῖσαι ἡμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ καθαρισθήσεσθε.

31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὐτῇ ἔσται ὑμῖν^α καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.

32 Ἐξήλασεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν, καὶ ὃν ἂν^α τελειώσωσι^α τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύον μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν, στολὴν ἁγίαν.

33 Καὶ ἐξήλασεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξήλασεται, καὶ περὶ τῶν ἱερέων, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξήλασεται.

34 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξήλασέσθαι περὶ τῶν νίων Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὅπως τὸ ἐναντιοῦ ποιηθήσεται, καθὰ^α συνέταξεν Κύριος τῷ Μωσῇ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας^α τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ ἐνετείλατο Κύριος, λέγων,

3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίων Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων^α τῶν προσκεείμενων ἐν ὑμῖν ὅς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,

4 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμίην εὐωδίας^α καὶ ὅς ἂν σφάξῃ ἔξω, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ, ὥστε^α προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα^α αἷμα ἐξέχεν^α ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσι^α τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἐρέα, καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἡμέραν ἡμέραν.

6 Καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμίην εὐωδίας Κυρίῳ.

7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἐπὶ τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἵς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὅπως αὐτῶν^α νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίων Ἰσραὴλ, ὃ^α ἀπὸ τῶν νίων τῶν προσηλύτων τῶν προσκεείμενων ἐν ὑμῖν, ὅς ἂν ποιῇ οὐλοκαύτωμα ἢ θυσίαν,

9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίων Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκεείμενων ἐν ὑμῖν, ὅς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα^α καὶ ἐπιστήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἐσθουσιν τὸ αἷμα, καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστι^α καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξήλασέσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν^α τὸ γὰρ αἷμα^α αὐτοῦ^α ἀντὶ^α ψυχῆς ἐξήλασεται.

12 Διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα^α καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκεείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.

13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίων Ἰσραὴλ, ὃ^α τῶν προσηλύτων τῶν προσκεείμενων ἐν ὑμῖν, ὅς ἂν θηρεύῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινόν, ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα^α καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ.

14 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστι^α καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστι^α πᾶς ὁ ἐσθὼν αὐτὸ, ἐξολοθρευθήσεται.

15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις φάγεται θνησιμαῖον, ἢ θηριώλετον ἐν τοῖς αὐτόχοοις, ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ καθαρὸς ἔσται.

16 Ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια, καὶ τὸ σῶμα^α μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήνεται ἀνόμιμον αὐτοῦ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα^α Αἰγύπτου, ἐν ἡ κατηκρίσατε ἐπ' αὐτῇ, οὐ ποιήσετε^α καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ἡμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε.

4 Τὰ κρίματά μου ποιήσετε, καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε, καὶ πορεύσεσθε^α ἐν αὐτοῖς^α ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά^α ἃ ποιῆσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς^α ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα^α οἰκεῖα^α σαρκὸς αὐτοῦ οὐ^α προσελεύσεται^α ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην ἐγὼ Κύριος.

7 Ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀποκαλύψεις τῇ

ἄσχημοσύνην αὐτῆς

8 Ἀσχημοσύνην γυναῖκός πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἄσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν.

9 Ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἐνδογενούς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἄσχημοσύνην αὐτῶν.

10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἄσχημοσύνη ἐστίν.

11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναῖκός πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς.

12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γάρ πατρός σου ἐστίν.

13 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γάρ μητρός σου ἐστίν.

14 Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενὴς γάρ σου ἐστίν.

15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς.

16 Ἀσχημοσύνην γυναῖκός ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἄσχημοσύνη ἂ ἀδελφοῦ σου ἐστίν.

17 Ἀσχημοσύνην γυναῖκός καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκεία γάρ σου εἰσὶν ἄσέβημά ἐστι.

18 Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντί-
ζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἐτι ζωσῆς αὐτῆς.

19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἄσχημοσύνην αὐτῆς.

20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου, ὁ ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν.

21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεῖν ἀρχοντὶ καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἁγίου· ἐγὼ Κύριος.

22 Καὶ μετὰ ἄρσεως οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην
βγυναικείαν, βδέλνυμα γάρ ἐστι.

23 Καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι· μυστῶν γάρ ἐστι.

24 Μὴ μαινεῖσθε ἐν πᾶσι τοῖσι· ἐν πᾶσι γὰρ τοῖσι ἐμάνθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἔξαποστέλλω· πρὸ προσώπου ὑμῶν,

25 Καὶ ὁ ἔξεμάνθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκε ἀδικίαν· αὐτοῖς δι' αὐτὴν, καὶ προσώχτισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένους ἐπ' αὐτῆς.

26 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμα μου, καὶ πάντα τὰ προσταγμάτά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος, καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος· ἐν ὑμῖν.

27 (Πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ ὄντες ἑσπερίον ὑμῶν, καὶ ἐμάνθη ἡ γῆ.)

28 Καὶ ἵνα μὴ προσώχθισεν ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαινεῖν ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχτισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν.

29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐάν ποιῇ ἀπὸ πάντων τῶν

βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

30 Καὶ φυλάξετε τὰ προσταγμάτά μου, ὅπως μὴ ποιήσῃτε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς· καὶ οὐ μαινωσέσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἡ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Ἐκαστὸς πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνεῦτον οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ ἐάν θύσῃτε θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῖν θύσετε.

6 Ἡ ἂν ἡμέρα θύσετε, βρωθήσεται, καὶ τῷ αὔριον· καὶ ἐάν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

7 Ἐάν δὲ βρωσῇ βρωθὴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτον ἐστίν, οὐ δεχθήσεται.

8 Ὅ δὲ ἔσθων αὐτό, ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε· καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἐσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

9 Καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμόν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμόν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι· καὶ τὰ ἀπορίπτοντα τοῦ θेरισμοῦ σου οὐ συλλέξεis,

10 Καὶ τὸν ἀμπελώνα σου οὐκ ἐπαναφυγήσεις, οὐδὲ τὰς ριζὰς τοῦ ἀμπελώνους σου συλλέξεis· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Οὐ κλένετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον.

12 Καὶ οὐκ ὀμείβεσθε τὸ ὄνοματί μου ἐπ' ἁδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

13 Οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον, καὶ οὐχ ὁ ἄρπᾱ· καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου· παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ.

14 Οὐ κακὸς εἴρεis κωφόν, καὶ ἀνέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

15 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.

16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἵματι τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

17 Οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγκτῷ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν.

18 Καὶ οὐκ ἐκδικαῖαι σου ἡ χεὶρ· καὶ οὐ μνησθεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεῖσθε ἑτεροζῶν· καὶ τὸν

ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον^α καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.

20 Καὶ εἰάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἡ^α οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἄνθρωπον, καὶ αὕτη λύτρωσις οὐ λελύτρωται, ἡ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτοῦ, οὐκ ἀποθάνονται, ὅτι οὐκ ἀπὸ λευθερώθη.

21 Καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρά τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας.

22 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἐναντὶ Κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτεν.

23 Ὅταν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύετε πᾶν ἔξυλον βρώσιμον, καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ^α ὁ καρπὸς αὐτοῦ^α τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ὑπερικάθαρος^α, οὐ βωθήσεται.

24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετός τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν^α, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε.

27 Οὐ ποιήσετε σίσυνον ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν.

28 Καὶ ἐντομίδας^α οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ^α ἐν τῷ σώματι ὑμῶν^α καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν^α ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορεύσας αὐτήν^α καὶ οὐκ ἐκπορεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.

30 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβήσεσθε^α ἐγὼ εἰμι Κύριος.

31 Οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις, καὶ τοῖς ἐπαοιδῶσι οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμανθῆναι ἐν αὐτοῖς^α ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

32 Ἀπὸ προσώπου πολλοῦ ἔξαναστήσῃ, καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου, καὶ φοβήθησιν τὸν Θεόν σου^α ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

33 Ἐάν τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν.

34 Ὡς ὁ^α αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτὸν^α ὅτι προσήλυτος ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ^α ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίαις καὶ ἐν ζυγαῖς.

36 Ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμία δίκαια^α καὶ χεὶρ δίκαιος ἔσται^α ἐν ὑμῖν^α ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά^α ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐάν τις

ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν^α γεγεννημένων^α προσηλύτων ἐν^α Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ὧ^α τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτω θανατούσθω^α τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθῳ.

3 Καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολῶ αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μάνῃ τὰ ἅγια μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μου.

4 Ἐάν δὲ ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τὸ μὴ ἀποκτείνειν αὐτόν^α.

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ὁμονοούντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορεύειν αὐτόν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ψυχῇ ἢ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδῶσι, ὥστε ἐκπορεύσασθαι ὅπως αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην, καὶ ἀπολῶ αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

7 Καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιοι^α ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν^α.

8 Καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά^α ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

9 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν^α ἡ κακὸς εἴπῃ^α τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω^α πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακὸς εἶπεν^α; ἔνοχος ἔσται.

10 Ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἄνδρός, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον^α, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχομένη.

11 Καὶ εἰάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφοτέροι ἔνοχοι εἰσι.

12 Καὶ εἰάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφοτέροι, ἡσεβήκασιν γὰρ, ἔνοχοι εἰσι.

13 Καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσεως κοίτην γυναῖκός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφοτέροι, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν.

14 Ὅς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμιμά ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτόν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἄνομία^α ἐν ὑμῖν.

15 Καὶ ὃς ἂν ὧ^α κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε.

16 Καὶ γυνή, ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτήνος βίβασθαι αὐτήν^α ὑπ' αὐτοῦ, ἂποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν.

17 Ὅς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὅνείδως ἐστίν^α ἔξολοθρευθῇ^α ἑνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν^α ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἁμαρτίαν κομίσονται.

18 Καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός ἀποκαθήμενης, καὶ ἀποκαλήνῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε:

καὶ αὐτὴ ἀπεκάλυψε τὴν φύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ ὁτῆς γενεᾶς αὐτῶν.

19 Καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου, καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν ὑποπίπτουσαι.

20 Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενεῖς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἅτεκνοι ἀποθάνουσι.

21 Ὃς ἂν λήβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστὶν ἁσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἅτεκνοι ἀποθάνουσι.

22 Καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ κρίματά μου, ὅκαί ποιήσετε! αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ἡμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς.

23 Καὶ οὐχὶ πορεύσεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν· ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτοὺς.

24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσῃ, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἀναμέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων! καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.

26 Καὶ ἔσεσθέ μοι ὅγιοι, ὅτι ἐγὼ ὅγιός ἐμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι μοι.

27 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἀν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαιδοῦς, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, λίθοις λιθοβολήσετε αὐτοὺς, ἐνοχοὶ εἰσι.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἰπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μανθίνονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν,

2 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκίῳ τῷ ἑγγίστῳ αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατρᾶσιν, ἐπ' ἀδελφῷ,

3 Καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ δέκδομένῃ ἄνδρῃ, ἐπὶ τούτοις μανθίησεται.

4 Οὐ μανθίησεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ.

5 Καὶ φαλάκρῳ οὐ βεβηλώσεται τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πύγματος οὐ βεβηλώσεται· καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμύσιν ἐν τομίδαις.

6 Ἅγιοι ἔσονται τῷ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσονται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ἅγιοι.

7 Γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβηλωμένην ἀπὸ ἀνδρός αὐτῆς, ὅτι ἅγιος ἐστὶ Κύριος τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἁγιάσεις αὐτόν· τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει, ἅγιος ἔσται· ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορευέσθαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλώσῃ, ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσεται.

10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπιεκεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ, καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδάρωσε, καὶ τὰ ἱμάτια οὐκ ἀπαρῆξε,

11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελειωτικῶς οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μανθίησεται.

12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται, καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστόν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ· ἐγὼ Κύριος.

13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται.

14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβηλωμένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα.

15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Εἰπον Ἀαρὼν, Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὲς ἐὰν ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

18 Πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται· ἄνθρωπος τυφλός, ἢ χωλός, ἢ κολοβόρις, ἢ ὀπίσθητος,

19 ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἢ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς, ἢ σύντριμμα ποδός,

20 ἢ κυρτός, ἢ ἐφελος, ἢ ἐπιπίλλος τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἢ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία, ἢ λεῖχην, ἢ μονόρρις.

21 Πᾶς ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, οὐκ ἐγγίξει! τοῦ προσεγγεῖν τὰς θυσίας δὲ τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσεγγεῖν.

22 Τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεσθαι.

23 Πᾶν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγίξει, ὅτι μῶμος ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

24 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Εἰπον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων αὐτῶν υἱὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου, ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσιν μοι· ἐγὼ Κύριος.

3 Εἰπον αὐτοῖς, Εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἀν προσέλθῃ ἀπὸ παντός αὐτοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἀν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἢ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ οὗτος δὲ λεπρᾷ ἢ γονορροεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδετα, ἕως ἀν καθαρίσῃ· καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς,

ἡ ἀνθρωπος ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,

5 Ἡ ὅστις ἂν ἄψηται παγτὸς ἔρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἢ ἐν μίανει αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ.

6 Ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἄψηται αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,

7 Καὶ δὴ ὁ ἥλιος, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἔστι.

8 Θνησίμαϊον καὶ θηριόλατον δ' οὐ φάγεται, μισθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ δ' φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου, ἵνα καὶ λάβωσι δι' αὐτὰ ἀμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτά· ἐὰν δ' βεβηλώσουσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς.

10 Καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια· πάροικος ἱερέως, ἢ μισθωτὸς, οὐ φάγεται ἅγια.

11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἁρτῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἁρτῶν αὐτοῦ.

12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἄλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου· οὐ φάγεται.

13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ἢ αὐτῇ, ἔπεινα-στρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς· ἀπὸ τῶν ἁρτῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἄγνοιαν, καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον.

15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ δ' ἀφαιροῦσι· τῷ Κυρίῳ,

16 Καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Δάλησον Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πᾶση συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσκελῶν τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἢ κατὰ πᾶσαν ἀρεσίαν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ· εἰς ὀλοκαύτωμα.

19 Δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων, ἢ ἐκ τῶν προβάτων, καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.

20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχη μῶμος ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν Κυρίῳ, διότι· οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν.

21 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ ἀρεσίαν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.

22 Τυφλὸν ἢ συντετριμένον ἢ γλωσσόμητον ἢ μυρμηκίωνα ἢ ψωαραγιῶντα ἢ λειχήνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσεται ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτόμητον, ἢ κο-

λοβόκερκον σφάγια δ' ποιήσεις· αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δ' δεχθήσεται.

24 Θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον, οὐ δ' προσάξεις· αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε.

25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἄλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων· ὅτι φθάρματα ἔστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τῇ μητέρᾳ, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίου,

28 Καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

29 Ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχῇ χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰςδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό.

30 Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται· οὐκ ἀπολείνεται ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τοπρῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς.

32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς,

33 Ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Αἱ ἐορταὶ Κυρίου ἃς καλέσετε αὐτάς κλητεῖς ἁγίας, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐορταὶ μου.

3 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις· σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ· ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

4 Αὗται αἱ ἐορταὶ τῷ Κυρίῳ κληταὶ ἅγαι, ὡς καλέσετε αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς, ἀναμέσον τῶν ἐσπερινῶν πᾶσχα τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἐορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ· ἑπτὰ ἡμέρας ἀζυμα ἔδεσθε.

7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

8 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ· ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Εἰπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι, ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἰσετε τὸ δράγμα ἀπαρχῇν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα.

11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν· τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς.

12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἡ

φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἄμμιον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

13 Καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ θυσία τῷ Κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας^α Κυρίῳ^β· καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου.

14 Καὶ ἄρτον, καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα^γ τῷ Θεῷ^δ ὑμῶν· ἀνόμιμον αἰώνιον^ε εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν^ς ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

15 Καὶ ἄριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἐπὶ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους,

16 Ἐως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης^δ ἑβδομάδος ἄριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ.

17 Ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπιθεμα, δύο ἄρτους^ε ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἐξυμνωμένοι πεφθίσονται πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ.

18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπὶ ἀμνούς ὀμώους ἐνιαύσιους, καὶ μόσχον ἕνα ἐκ^ς βουκολίου^ζ, καὶ κριοὺς δύο ὀμώους, καὶ ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ^η· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

19 Καὶ^θ ποιήσουσι^ι χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ δύο ἀμνούς ἐνιαύσιους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος.

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος ἐπιθεμα ἐναντίον Κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν, ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ^κ· τῷ ἱερεὶ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῶν ἔσται.

21 Καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν^λ κλητήν^μ· ἅγια ἔσται ὑμῖν^ν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ^ξ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.

22 Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζει σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις^ς τῷ πτωχῷ^ς καὶ τῷ προσηλύτῳ^ς ὅ^ς ὑπολείψει^ς αὐτά· ἐγὼ Κύριος^δ ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

24 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μὲν τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων^ς κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν.

25 Πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε^ς καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα^ς Κυρίῳ.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἡμέρα ἐξίλασμου^ς, κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν^ς καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα^ς τῷ Κυρίῳ.

28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε^ς ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξίλασμου αὐτῇ ὑμῖν, ἐξίλασθαι περὶ ὑμῶν ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

29 Πᾶσα^ς ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ^ς ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

31 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε^ς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.

32 Σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν^ς καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν^ς ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τῇ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἑορτὴ σκηνῶν ἐπὶ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.

35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια^ς· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

36 Ἐπὶ ἡμέρας προσάξετε^ς ὀλοκαυτώματα^ς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν^ς· καὶ προσάξετε^ς ὀλοκαυτώματα^ς Κυρίῳ^ς, ἐξόδιόν ἔστι^ς πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

37 Αὐταὶ^ς ἑορταὶ^ς Κυρίῳ, ἃς καλέσετε^ς κλητὰς ἁγίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ Κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

38 Πλὴν τῶν σαββάτων Κυρίου, καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ πλὴν^ς τῶν ἐκουσίων ὑμῶν, ἃ ἂν δώτε τῷ Κυρίῳ.

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκάτῃ^ς ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελεσθῇ τὰ γεννηματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας^ς· τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀνάπαυσις.

40 Καὶ λήψεσθε^ς τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠρίαν, καὶ κἀλλυθρα φοινίκων, καὶ κλάδους^ς ξύλου^ς δασεῖς, καὶ ἰτέας, καὶ ἄγνου κλάδους^ς ἐκ χειμάρρου, εὐφρανθήνα^ς ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας^ς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

41 Ὁ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν^ς ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν.

42 Ἐν σκηνᾷ κατοικήσετε ἐπὶ ἡμέρας^ς πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς,

43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου^ς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἑορτάς Κυρ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

2 Ἐντεῖλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν σοι ἔλαιον ἐλαῖνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι λύχνον διαπαντός,

3 Ἐξέθων τοῦ καταπέτασματος ἐν τῇ σκηνῇ, τοῦ μαρτυρίου^ς καὶ καυσουσιν αὐτὸ Ἄαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελχῶς, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν.

4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε του λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς τοπρῶι.

5 Καὶ λήψεσθε σεμιδάλην, καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους^ς· δύο δεκάτοι ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς.

6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα. Ἐ

ἄρτους το ἐν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὴν ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἅλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀμνησίαν προκειμένα τῷ Κυρίῳ.

8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται ἐναντίον Κυρίου διαπαντός ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκη αἰώνιον.

9 Καὶ ἔσται Ἄριων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο ὁ αὐτὸν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον.

10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίδος, καὶ ἦτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίδος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλῆτης.

11 Καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδος τὸ ὄνομα κατηράσατο· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσὴν καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμεῖθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν.

12 Καὶ ἀπέτινον αὐτὸν ὁ εἰς φυλακὴν διακρίνει αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου.

13 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν, λέγων,

14 Ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον, καὶ ῥέις πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ὅς ἐάν καταράσῃται Θεόν, ἁμαρτίαν ἤψεται.

16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω· λίθος λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραὴλ· ἐάν τε προσήλυτος εἴη ἐν αὐτοῖς, ἐν τῷ ὀνομασίᾳ αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευτάτω.

17 Καὶ ἄνθρωπος ὅς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

18 Καὶ ὅς ἂν πατάξῃ κτῆνος, καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτίσεται ὡς ψυχὴν ἀνὴρ ψυχῆς.

19 Καὶ ἐάν τις ὦ μῶμον τῷ πλησίον, ὥς ἐποίησεν αὐτῷ, ὥσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ.

20 Σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, ὄφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καθότι ἂν ὦ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ.

21 Ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

22 Δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἔγχωρῳ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Μωυσὴς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. κέ. XXV.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν ἐν τῷ ὄρει Σινά, λέγων,

2 Ἀλάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ῥέις πρὸς αὐτοὺς, Ὃταν εἰσεέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεσθαι ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ.

3 Ἐξ ἑτῆς σπερείς τὸν ἄγρον σου, καὶ ἐξ ἑτῆς τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου, καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.

4 Τῷ δὲ ἑτεῖ τῷ ἐβδόμῳ ὁ σάββατος ἡ ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα τῷ Κυρίῳ· τὸν

ἄγρον σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς,

5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις, καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματος σου οὐκ ἐκτρυγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ.

6 Καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματα σοι, καὶ τῷ παιδί σου, καὶ τῇ παιδείᾳ σου, καὶ τῷ μισθῷ σου, καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ.

7 Καὶ τοῖς κτήνεσί σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρώδιν.

8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἑτῶν, ἑπτὰ ἑτηέπτάκις καὶ ἔσονται σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἑτῶν ἐνέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη.

9 Διαγαγγεῖς ἀλλήλους φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἰσλαμοῦ διαγγελεῖς ἀλλήλῃ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν.

10 Καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διαβόησετε ἀφ᾽ ἑσθιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἑκάστον εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἑκάστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε.

11 Ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν ὁ σπερείς, ὁδὲ ἀμῆσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγασμένα αὐτῆς,

12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἔσται ἡ ἁγία ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς.

13 Ἐν τῷ ἑτεῖ τῆς ἀφέσεως ὁ σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ.

14 Ἐάν δὲ ὁ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐάν δὲ καὶ κτήση παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον.

15 Κατὰ ἀριθμὸν ἔτιον μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται σοι.

16 Καθὼτι ἂν πλείον ἑτῶν πληθυνεῖ τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἔλαττονώσῃ τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ· ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτῆς, οὕτως ἀποδώσεται σοι.

17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον καὶ φοβήθησιν Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξασθε, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.

19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.

20 Ἐάν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἑτεῖ τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ, ἐάν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγόμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν;

21 Καὶ ὁ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἑτεῖ τῷ ἑκτῷ, καὶ ποιῇσι τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.

22 Καὶ σπερείτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου· ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.

23 Καὶ ἡ γῆ οὐ παθησεται εἰς βεβαίωσιν· ἐμὴ γὰρ ἔστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ παροικοὶ ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου.

24 Καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν, λῦτρα δώσετε τῆς γῆς.

25 Ἐάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ὁ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ,

καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἑγγίζων^α αὐτῶν, καὶ λυτρώσεται τὴν πράσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

26 Ἐάν δὲ μὴ ἦ τινα ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορήσῃ τῇ χειρὶ^α, καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανόν, λύτρα αὐτοῦ.

27 Καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὁ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτὸ¹ αὐτῷ, καὶ ἀπελευσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

28 Ἐάν δὲ μὴ εὐπορήσῃ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανόν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πράσις αὐτῷ κτησαμένη αὐτὰ ἕως τῆ ἑκτῆς ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελευσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

29 Ἐάν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχησμένην, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ὥς πληρωθῇ ἑνιαυτὸς ἡμερίων ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς.

30 Ἐάν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ ἁτῆς ἑνιαυτοῦ ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος, βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεάς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.

31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαυρίσει, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται¹. λυτρωταὶ διαπαντός ἔσονται^α, καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.

32 Καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέςεως αὐτῶν¹, λυτρωταὶ διαπαντός ἔσονται τοῖς Λευίταις.

33 Καὶ ὅς ἂν^δ λυτρώσῃται¹ παρὰ τῶν Λευιτῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκῶν πόλεως κατασχέςεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν^α κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.

34 Καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἔστιν.

35 Ἐάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου^δ ὁ μετὰ σοῦ¹, καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ^α παρὰ σοί, ἀντλήσῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

36 Οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει^α καὶ φοβήσῃ τὸν Θεόν σου^δ ἕως Κύριος^α καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

37 Τὸ ἀργυρίον σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου.

38 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός.

39 Ἐάν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοί, καὶ πραθῇ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου.

40 Ὡς^α μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι^δ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀρέσεως ἐργάται παρὰ σοί,

41 Καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεάν^δ αὐτοῦ¹, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται.

42 Διότι οἰκέται μου εἰσὶν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου^δ οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου.

43 Οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.

44 Καὶ παῖς^α καὶ παιδίσκη^α ὅσοι ἂν γένωνται σοι, ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλῳ σου εἰσιν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ δοῦλην,

45 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὑντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ

τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γίνωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάρχεσιν.

46 Καὶ καταμεριεῖτε αὐτοῖς τοὺς τέκνοις ὑμῶν μετ' ἡμᾶς^α καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχμοι εἰς τὸν αἰῶνα^α. τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτόν^δ ἐν τοῖς μόχθοις.

47 Ἐάν δὲ εὐρὴ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορήθῃς ὁ ἀδελφός σου^α πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοί, ἡ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ,

48 Μετὰ τὸ παρῆναι αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ^δ εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν.

49 Ἀδελφός πατρός αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρός^α λυτρώσεται αὐτόν, ἡ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς^α αὐτοῦ^δ λυτρώται¹ αὐτόν^δ ἔάν δὲ εὐπορήθῃς ταῖς χερσὶ^α λυτρώται¹ ἑαυτόν.

50 Καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτόν αὐτῷ ἕως τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως^α καὶ ἔσται τὸ ἀργυρίον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου^δ ἔτοι^α ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.

51 Ἐάν δὲ τιμὴ πλείων τῶν ἐτῶν ἢ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ.

52 Ἐάν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ

53 Ὡς μισθωτὸς^α ἑνιαυτὸν ἐξ ἑνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ^δ οὐ κατατενεῖς αὐτόν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνιαυτοῦ σου.

54 Ἐάν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ^δ ἔτει^α τῆς ἀφέσεως αὐτός καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκεῖται^δ δεῖσι¹, παῖδες μου οὗτοί εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. κς'. XXVI.

Ερῶ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν^δ οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποιήτα, οὐδὲ ἄγλυπτα¹, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ^δ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

2 Τὰ σάββατα μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβήσεσθε^δ ἐγὼ εἰμι Κύριος.

3 Ἐάν^α τοῖς προστάγμασι^δ μου πορεύσθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήσῃτε αὐτάς,

4 Καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῇ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν^δ.

5 Καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ὁ ἀλοητὸς^δ τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον^δ καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν^δ καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν,

6 Καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν^δ καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν^δ καὶ ἀπολώ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν.

7^α Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόφρ.

8 Καὶ διώδονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ

ἐκατὸν^α ἡμῶν διώκονται μυριάδας· καὶ πε-
σύνονται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μα-
χαίρῃ.

9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς,
καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην
μου μεθ' ὑμῶν.

10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ πα-
λαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοί-
σετε.

11 Καὶ θήσω τὴν δσκηνήν^ι μου ἐν ὑμῖν, καὶ
οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὑμᾶς,

12 Καὶ ἔμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν^ι, καὶ ἔσομαι
ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ^ς μοι^ι λαός.

13 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Λιγύπτου, ὄντων ὑμῶν δού-
λων· καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ
ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρῆσιν.

14 Ἐὰν δέ μὴ ὑπακούσῃτέ μου, μὴδὲ ποιή-
σῃτε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,

15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοὺς κρίμασί
μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς
μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε δια-
σκεδάσαι^ν τὴν διαθήκην μου,

16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν^ι καὶ ἐπιστήσω
ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψῶραν, καὶ τὸν
ἄκτερα σφακελίζοντα^ι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν,
καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτρίκουσαν^ι καὶ σπερεῖτε
διακένῃ τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται^ι οἱ
ὑπεναντίοι ὑμῶν.

17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν,
καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ
φειδύσθε οὐδενὸς διακοντοῦ ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσῃτέ μοι,
καὶ προσθήσω^ν αὐτοῖς^ι παιδεύσαι ὑμᾶς ἑπτάκις
ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

19 Καὶ συντρίψω τὴν ἑβρίν τῆς ὑπερηφανίας
ὑμῶν^ι, καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν^ι σιδηροῦν,
καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκὴν.

20 Καὶ ἔσται εἰς κενὴ ἡ ἰσχύς ὑμῶν^ι καὶ οὐ
δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπῆρον αὐτῆς, καὶ τὸ
ἔλθον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν
αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύσῃτε πλάγιοι,
καὶ μὴ βούλησθε ὑπακοῖναι μου, προσθήσω
ὑμῖν πληγὴς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

22 Καὶ ἄποστέλλω^ν ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ
ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδεται ὑμᾶς, καὶ ἐξανα-
λώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς^ν ποιήσω
ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῇτε,
ἀλλὰ δπορεύσῃτε πρὸς με πλάγιοι,

24 Πορεύσομαι κατὰ μεθ' ὑμῶν θυμῷ^ν πλα-
γίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κτήν^ι ἑπτάκις κατὰ
τὰς ἁμαρτίων ὑμῶν.

25 Καὶ πιάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικούσαν
δίκην διαθήκης, καὶ καταφείξετε εἰς τὰς πό-
λεις ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς,
καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας^ν αὐτῶν^ι ἐχθρῶν.

26 Ἐν τῷ^ν θλίψει ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων, καὶ
πέψουσιν δέκα γυναῖκες τῶν ἄρτους ὑμῶν ἐν
κλιβάνῳ ἑνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ
εὐπλησθῇτε.

27 Ἐὰν δέ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσῃτέ μου,
καὶ δπορεύσῃτε^ν πρὸς με πλάγιοι,

28 Καὶ αὐτοὺς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ^ν
πλάγιῳ, καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ
τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν νιῶν ὑμῶν,
καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε.

30 Καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξο-
λοθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ
θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων
ὑμῶν, καὶ προσοχθῇ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν.

31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους, καὶ
ἐξηρμώσω τὰ ἄγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ
τῆς ὁσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν.

32 Καὶ ἐξηρμώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ
θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν, οἱ ἐνοί-
κουντες ἐν αὐτῇ.

33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξ-
αναλώσει ὑμᾶς ἐπιπρονομένη ἡ μάχαιρα, καὶ
ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημον, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν
ἔσονται ἐρημοί.

34 Τότε εὐδοκήσῃ ἡ γῆ τὰ σάββατα, αὐτῆς^ν
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,

35 Καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν^ι τότε ἠσθεσθῆτε ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσῃ ἡ
γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς^ν πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς^ν σαββατιεῖ^ν ἂ οὐκ
ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἡνῖκα
κατωκείτε αὐτήν.

36 Καὶ τοὺς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω
ἐδουλείαν^ι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν^ι καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλ-
λου φερομένη, καὶ φεύδονται ὡς φεύγοντες
ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσύνονται οὐθενὸς διώ-
κοντος.

37 Καὶ ὑπερόνεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν^ν
ὥσει ἐν πολέμῳ, οὐθενὸς κατατρέχοντος·
καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς
ὑμῶν.

38 Καὶ ἀπολείσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέ-
δεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

39 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν, κατα-
φθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ διὰ
τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν^ι ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν^ι τακῇσονται.

40 Καὶ ἐξαγορεύουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν,
καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι
παρέβησαν^ν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύ-
θησαν ἐναντίον μου πλάγιοι.

41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ^ν
πλάγιῳ^ν καὶ ἀπολώ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχ-
θρῶν αὐτῶν^ι τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία
αὐτῶν^ι ἡ ἀπερίμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης^ν Ἰακώβ,
καὶ τῆς διαθήκης^ν Ἰσαὰκ, καὶ τῆς διαθήκης^ν
Ἀβραάμ μνησθήσομαι.

43 Καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι, καὶ ὁ^ς ἡ γῆ
ἐγκαταλειφθήσεται^ν ἀπ' αὐτῶν^ι τότε προσ-
δέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῇ
ἐρημωθῇναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς^ν καὶ αὐτοὶ προσ-
δέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν^ν τα
κρίματά μου ὑπερίδον, καὶ τοὺς προστάγμασι
μου προσώχσαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

44 Καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν^ι οὐχ ὑπερίδον αὐτοὺς, οὐδὲ
προσώχισα αὐτοὺς ὥστε ἐξαναλώσαι αὐτοὺς
τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς
αὐτοὺς^ν ἐγὼ^ν ἄγαρ^ν εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐ-
τῶν.

45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν^ι τῆς
προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Λι-
γύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντὶ τῶν ἐθνῶν,
τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός^ν ἐγὼ εἰμι Κύριος.

46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου, καὶ τὰ προστάγ-
ματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε Κύριος ἀνα-
μέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον τῶν νιῶν Ἰσραὴλ,
ἐν τῇ ὁρεὶ Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κεφ. κζ'. XXVII.

1 **ΚΑΙ** ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπὲς
αὐτοῖς, ^αὍς ἂν εὐχῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ,

3 Ἔσται ἡ τιμὴ ^ατοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσα-
ετούς ἕως ἑξηκονταετούς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ
πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ
ἀγίῳ.

4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριά-
κοντα δίδραχμα.

5 Ἐάν δὲ ἀπὸ πενταετούς ἕως ἑξήκοντα ἔτων,
ἔσται ἡ τιμὴ ^ατοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα
^βτῆς δὲ θηλείας, δέκα δίδραχμα.

6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετούς, ἔσται ἡ
τιμὴ ^ατοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ^ατῆς δὲ
θηλείας, ^βτρία δίδραχμα ἀργυρίου.

7 Ἐάν δὲ ἀπὸ ἑξηκοντα ἔτων καὶ ἐπάνω, ἔαν
μὲν ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ ^ααὐτοῦ ^βπεντεκαί-
δεκα δίδραχμα ἀργυρίου ^γἔαν δὲ θῆλεια, δέκα
δίδραχμα.

8 Ἐάν δὲ ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ ^α, στήσεται ^β
ἐναντίον τοῦ ἱερέως ^γκαὶ τιμησεται αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς ^δκαθὰπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ ^ετοῦ ^βεὐξαμένου,
τιμησεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς.

9 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερο-
μένων ὑπ' αὐτῶν ὄωρον τῷ Κυρίῳ, ὅς ἂν ὄψ
ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται ἅγιον.

10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ ^ακαλὸν πονηρῷ, οὐδὲ
πανηρὸν καλῷ ^βἔαν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ
αὐτὸ κτήνος κτήνι, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλ-
λαγμα ^γἅγια ^δ.

11 Ἐάν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον, ὡς ^αὃν οὐ
προσφέρεται ^βὑπ' αὐτῶν ὄωρον τῷ Κυρίῳ,
στήσει τὸ κτήνος ἐναντὶ τοῦ ἱερέως,

12 Καὶ τιμησεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον
καλοῦ καὶ ἀναμέσον πονηροῦ ^ακαὶ καθότι ἂν
τιμήσῃται ^βαὐτὸ ^γὁ ἱερεὺς, οὕτω στήσεται.

13 Ἐάν δὲ λυτρούμενος λυτρώσῃται αὐτὸ,
προσθήσει τὸ ἐπίεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐ-
τοῦ.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὡς ἂν ^αἁγιάσῃ ^βτὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἅγιαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμησεται αὐτὴν
ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλῆς καὶ ἀναμέσον πονη-
ρᾶς ^γὡς ἂν τιμήσῃται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω
σταθήσεται.

15 Ἐάν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν ^αλυτρώται ^βτὴν
οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ^γἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίεμ-
πτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.

16 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται
ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν
πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου.

17 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως
ἁγιάσῃ τὸν ἄγρον αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν
αὐτοῦ στήσεται.

18 Ἐάν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφεσιν ἁγιάσῃ
τὸν ἄγρον αὐτοῦ, προσλογίζεται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς

τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα, ὥς εἰς
τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθωφαιρεθήσε-
ται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ.

19 Ἐάν δὲ ^αλυτρώται τὸν ἄγρον ὁ ἁγιάσας
αὐτὸν, προσθήσει τὸ ἐπίεμπτον τοῦ ἀργυρίου
πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.

20 Ἐάν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἄγρον, καὶ ἀπο-
δώται τὸν ἄγρον ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ
^βλυτρώσῃται αὐτόν.

21 Ἄλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς
ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἡ γῆ ^αἡ ἀφω-
ρισμένη τῷ ἱερεὶ ἔσται κατασχέσις αὐτοῦ.

22 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκῃται, ὅς
οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ, ἁγιάσῃ τῷ Κυρίῳ,

23 Λογίζεται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος
τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ
ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν
τῷ Κυρίῳ.

24 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ὑποδο-
θήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὐ κέκῃται
αὐτόν, οὐ ἢ ἡ κατασχέσις τῆς γῆς.

25 Καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμοῖς ἁγίοις
εἴκοσι ὄβολοι ἔσται τὸ δίδραχμον.

26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐάν γέννηται ἐς
τοὺς κτήνησι σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθα-
γιάσει αὐτὸ οὐδεὶς ^αἔαν τε μύσχον, ἔαν τε
προβάτον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν.

27 Ἐάν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων
^αἀλλάξῃ ^βκατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει
τὸ ἐπίεμπτον πρὸς αὐτὸ, καὶ ἔσται αὐτῷ
^γἔαν δὲ μὴ λυτρώται, πραθήσεται κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

28 Πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἐστίν, ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατα-
σχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ὑποδύσεται, οὐδὲ λυτρ-
σεται ^απᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ
Κυρίῳ.

29 Καὶ πᾶν ^αὃ ἐάν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων, οὐ ^βλυτρωθήσεται ^γ, ἀλλὰ θανάτῳ θανα-
τωθήσεται.

30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ σπέρμα-
τος τῆς γῆς, καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου, τῷ
Κυρίῳ ἐστίν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

31 Ἐάν δὲ λυτρώται λύτρω ἄνθρωπος τὴν
δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίεμπτον ^απροσθήσει
πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

32 Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων,
καὶ πᾶν ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν
ράβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

33 ^αΟὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, ^βοὐδὲ
πονηρὸν καλῷ ^γἔαν δὲ ἀλλάσσων ^δἀλλάξῃς
αὐτό, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ
λυτρωθήσεται.

34 Αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ^αἐν
τῷ ὄρει Σινᾶ.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

Κεφ. α'. 1.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ὄρει Σινῇ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς^α Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας^α, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν^α πᾶς ἄρσεν

3 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν^α σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτοὺς.

4 Καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσονται ἕκαστος^α κατὰ φυλὴν ἑκάστου^α ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ' ἡμῶν^α τῶν Ῥουβὴν, Ἐλισσὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

6 Τῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

7 Τῶν Ἰούδα, Ναασσών υἱὸς Ἀμιναδάβ.

8 Τῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

9 Τῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιαβ υἱὸς Χαιλών.

10 Τῶν νιῶν Ἰωσήφ τῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Εμμούδ^α τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαθασοὶρ.

11 Τῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

12 Τῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

13 Τῶν Ἀσέρ, Φαγαίηλ υἱὸς Ἐχράν.

14 Τῶν Γὰδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ.

15 Τῶν Νεφθαλί, Ἀχιρ υἱὸς Αἰνάν.

16 Οὗτοι ἐπικλήτοι τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι.

17 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος.

18 Καὶ πᾶσαν^α τὴν^α συναγωγὴν^α θυνήγαγον^α ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους^α καὶ ἐψηφονοῦσαν^α κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἄρσενικόν^α κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.

19 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἐπεσκέψαν^α ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, ἑξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

22 Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,^α κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ

κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

23 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, ἐννέα καὶ πενήτηντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

24 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

26 Τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, τέσσαρες καὶ πενήτηντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

28 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, τέσσαρες καὶ πενήτηντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

30 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἐπτά καὶ πενήτηντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

32 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

33 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

34 Τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δύο καὶ τριακόντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

36 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἄρσενικά^α ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν,

πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

24 Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ ἴμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἰσρενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

25 Ἦ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και ἐξακόσιοι και πενήκοντα.

38 Τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ ἴμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἰσρενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

39 Ἦ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν, δύο και ἐξήκοντα χιλιάδες και ἑπτακόσιοι.

40 Τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ ἴμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἰσρενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

41 Ἦ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

42 Τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ ἴμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἰσρενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

43 Ἦ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλ', τρεῖς και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

44 Αὐτῇ ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωσῆς και Ἀαρὼν και οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες! ἕνα ἑκάστη φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν ὁ οἶκος! πατριᾶς ἦσαν.

45 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις αἰνῶν Ἰσραὴλ συν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ,

46 Ἀἱ ἑξακόσιοι χιλιάδες και τρισχίλιοι και πεντακόσιοι και πενήκοντα.

47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν! ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

49 Ὅρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπισκέψη, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψῃ, ἐν μέσῳ αἰνῶν Ἰσραὴλ.

50 Καὶ συ ἐπίστησον τοὺς Λευῖτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ ἄρουσιν αὐτοὶ! τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς! καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβολῶσιν.

51 Καὶ ἐν τῷ ἑξαίρειν τὴν σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι! καὶ ὁ ἄλλοι ἅπαντες ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανέτω.

52 Καὶ παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἄνθρωποι ἐν τῇ ἐαυτοῦ τάξει, καὶ ἄνθρωποι κατὰ τὴν ἐαυτοῦ ἡγεμονίαν, συν δυνάμει αὐτῶν.

53 Οἱ δὲ Λευῖται παρεμβάλλεωσαν ἐναντίον κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ! καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

54 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, κατὰ

πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ και Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν και Ἀαρὼν, λέγων,

2 Ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα! κατὰ ἑσθίαιας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβάλλεωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίον! κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβολῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα συν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσών υἱὸς Ἀμιναδάβ.

4 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! τέσσαρες και ἑξομῆκοντα χιλιάδες και ἐξακόσιοι.

5 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ὁ φυλῆς Ἰσάαχαρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάαχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

6 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! τέσσαρες και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

7 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ὁ φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλὼν.

8 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! ἑπτὰ και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.

9 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες και ἐξακισχίλιοι και τετρακόσιοι, συν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ὁ ἑξαρῶσιν!

10 Ὁ Τάγμα! παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς Λίβα ὁ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιούρ.

11 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! ἑξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

12 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῖς ὁ φυλῆς Συμεὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

13 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! ἐννέα και πενήκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι.

14 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γὰδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ, Ἐλισάφ υἱὸς Γαουὴλ.

15 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και ἐξακόσιοι και πενήκοντα.

16 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν, ἑκατὸν πενήκοντα μία! χιλιάδες και τετρακόσιοι και πενήκοντα, συν δυνάμει αὐτῶν ὁ δεύτερος ὁ ἑξαρῶσιν!

17 Καὶ ἀρῆσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον! τῶν παρεμβολῶν ὥς! καὶ παρεμβάλουσιν, οὕτως και ὁ ἑξαρῶσιν! ἕκαστος ἐχόμενος ὁ καθ' ἡγεμονίας!

18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν συν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμοιού.

19 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

20 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ὁ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσοῖρ.

21 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! δύο και τριακόνη χιλιάδες και διακόσιοι.

22 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ὁ φυλῆς Βενιαμὴν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, Ἀβιζαν υἱὸς Γαδσοῖν.

23 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι! πέντε

καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

24 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι^α τῆς παρεμβολῆς Ἐφραίμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν^α τρίτοι^α ἔξαρουσι^α.

25 Τάγμα παρεμβολῆς Δάν πρὸς Βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδάι.

26 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι^α, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

27 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγείλ υἱὸς Ἐχράν.

28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι^α, μία καὶ πεσσυράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

29 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι ὁ φυλὴς^α Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν^α Νεφθαλί Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνίν.

30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι^α, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

31 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι^α τῆς παρεμβολῆς Δάν, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἐπτά^α χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι ἔξαρουσι^α κατὰ τάγμα αὐτῶν.

32 Αὕτῃ ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν^α πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι^α πεντακόσιοι^α πενήκοντα.

33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν^α αὐτοῖς, καθὼς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ.

34 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^α πάντα ὅσα συνέταξε^α Κύριος τῷ Μωσῇ^α οὕτω παρεμβολῶν κατὰ τάγμα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἔβησαν ἕκαστος ἐχόμενος κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν.

Κεφ. γ'. ΙΗ.

ΚΑΙ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωσῇ ἐν^α ὄρει Σινᾶ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν^α πρωτότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ^α, ἢ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρὼν, οἱ ἱερεῖς^α οἱ ἡλεειμένοι, οὓς ἔτελειώσαν^α τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.

4 Καὶ ἔτελεύτησε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ^α ἔναντι Κυρίου, προσφέροντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδίᾳ οὐκ ἦν αὐτοῖς^α καὶ ἱερατεύσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 6 Λάβε τὴν φυλὴν^α Λευί, καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ,

7 Καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς^α τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

8 Καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεῦῃ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας^α Ἀαρὼν^α, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῖσι^α ὁ δαδόμενοι δόμῃ^α

οὗτοί μοι εἰσιν ἀπο τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν, καὶ ἕσω τοῦ καταπετάσματος^α καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας^α ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντός πρωτότοκον^α διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ^α λῦτρα αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται.

13 Ἐμοὶ γάρ πᾶν πρωτότοκον^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπάταξε^α πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ^α ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν ἐμοὶ ἔσονται^α ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, λέγων,

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱούς Λευί^α κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν^α πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὁ ἐπισκέψασθαι αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐπεσκέψαντο^α αὐτοὺς Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ὅν τρόπον^α συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος.

17 Καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευί^α ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν^α Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί.

18 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν^α Λοβεβὶ καὶ Σεμεῖ.

19 Καὶ υἱοὶ Καάθ^α κατὰ δήμους αὐτῶν^α Ἀμράμ καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ.

20 Καὶ υἱοὶ Μεραρί^α κατὰ δήμους αὐτῶν^α Μοολὶ, καὶ Μουσί^α οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν.

21 Τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβεβί, καὶ δῆμος τοῦ Σεμεῖ^α οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Γεδσών.

22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὃ ἡ ἐπίσκεψις^α αὐτῶν, ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ οἱ υἱοὶ^α Γεδσών ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβάλουσθ^α παρὰ^α θάλασσαν.

24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, Ἐλισάφ υἱὸς^α Δαήλ.

25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἡ σκηνὴ^α καὶ τὸ κάλυμμα^α, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ κατάλοιπα^α πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

27 Τῷ Καάθ δῆμος ὁ^α Ἀμράμ εἰς^α, καὶ δῆμος ὁ^α Ἰσσαὰρ εἰς^α, καὶ δῆμος ὁ^α Χεβρών εἰς^α, καὶ δῆμος ὁ^α Ὀζιήλ εἰς^α οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ, κατὰ ἀριθμὸν.

28 Πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καάθ παρεμβάλουσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ Δίβα.

30 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν^α αὐτῶν δῆμων τοῦ Καάθ, Ἐλισταφάν υἱὸς^α Ὀζιήλ.

31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβω^α ὁ^ας καὶ ἡ

γράφει, καὶ ἡ λυχία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

32 Καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσει τὰς φυλάκας τῶν ἁγίων.

33 Τῷ Μεραρί δὴμος ὁ Μουδί, καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί.

34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑκακισχιλιοί^α καὶ πενήκοντα.

35 Καὶ ὁ ἄρχων οἶκου πατρὶων τοῦ δήμου τοῦ Μεραρί, Σουρίλ υἱὸς Ἀβιχαΐλ ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβалуοῦσι πρὸς βορρᾶν.

36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς νῶν Μεραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν,

37 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους^α, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ὀανατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλάκας τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλάκας τῶν νῶν Ἰσραὴλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ὑπόμμενος^α, ἀποθανεῖται.

39 Πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, Ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν νῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω^α καὶ ὁ λάβετε^α τὸν ἀριθμὸν^α ἐξ ὀνόματος.

41 Καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοί, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν νῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν νῶν Ἰσραὴλ.

42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἑπᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα^α τὰ ἄρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες^α καὶ^α τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.

44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,

45 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων^α νῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοί οἱ Λευίται· ἐγὼ Κύριος.

46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν νῶν Ἰσραὴλ.

47 Καὶ λήψῃ^α πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου.

48 Καὶ δώσει τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεονάζοντων ἐν αὐτοῖς.

49 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον^α τὰ λύτρα τῶν πλεονάζοντων^α εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν,

50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν νῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, ὁ χίλιος τριακοσίους ἑξή-

κονταπέντε^α σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.

51 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς^α τὰ λύτρα τῶν πλεονάζοντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν νῶν Καθ' ἐκ μέσον νῶν Λευι, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν,

3 Ἀπὸ^α εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν^α καὶ ἐπάνω ἕως^α πενήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν νῶν Καθ' ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ^α εἰσελεύσεται^α Ἀαρὼν καὶ^α υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξαίρῃ^α ἡ παρεμβολή, καὶ καθελοῦσι τὰ καταπέτασμα τὸ συσκαίον, καὶ κατακλιψοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν, καὶ διεμβάλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς^α.

7 Καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον, καὶ^α τὰ τρυβλία, καὶ τὰς θύσικας, καὶ τοὺς κνύθους, καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντός ἐπ' αὐτῆς ἔσονται.

8 Καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον^α, καὶ καλῶνσουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβάλοῦσι^α οἱ αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς^α.

9 Καὶ λήνουνται ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλῶνσουσιν τὴν λυχναίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἀγία^α τοῦ ἑλαίου οἷσι^α λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορεῖν.

11 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλῶνσουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλῶνσουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβάλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ.

12 Καὶ λήνουνται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις^α καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλῶνσουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

13 Καὶ^α τὸν καλυπτῆρα^α ἐπιθήσει^α ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλῶνσουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον.

14 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρέαγας, καὶ τοὺς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου^α καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ διεμβάλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ, καὶ λήνουνται ἱμάτιον πορφύρεον, καὶ συγκαλῶνσουσιν τὸν λυτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν^α αὐτὸ^α εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλῶντες τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καθ' αἶρειν, καὶ οὐχ ἄψονται τὸν ἅγιον, ἵνα μὴ ἀποθῶν^α

νωσὶ ταῦτα ἀρῶσιν οἱ υἱοὶ Καθ' ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

16 Ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἅ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις^α.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

18 Μὴ ὀλοθρεύσῃτε! τῆς φυλῆς τὸν ὄμιον τὸν Καθ' ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν.

19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτούς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ.

20 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα^δ τὰ ἅγια, καὶ ἀποθάνουσιντα.

21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσὼν, καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν,

23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

24 Αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ ὁμίον^ε τοῦ Γεδσὼν, λειτουργεῖν καὶ αἰρεῖν.

25 Καὶ ἀρεὶ τὰς δέρεεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ἐν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσά, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι.

27 Κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ πᾶσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐπίσκεψῃ αὐτούς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἄρτα ἢ^ς αὐτῶν.

28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

29 Οἱ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἐπισκέψασθε αὐτούς,

30 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς,

32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κίλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν ἐξ ὀνομάτων ἐπίσκεψασθε αὐτούς, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.

33 Αὕτη ἡ λειτουργία ὁμίον υἱῶν Μεραρί ἐν

πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

34 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱούς Καθ' κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα.

37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καθ', πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωσῆ.

38 Καὶ ἐπεσκέψαν υἱοὶ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

40 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσὼν, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωσῆ.

42 Ἐπεσκέψαν δὲ καὶ ὁ δῆμος υἱῶν Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι.

45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρί, οὓς ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωσῆ.

46 Πάντες οἱ ἐπισκεψόμενοι, οὓς ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων, καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

48 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπίσκεπέντες, ὅκτα κισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα.

49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωσῆ, ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἰροῦσιν αὐτοὶ καὶ ἐπεσκέψαν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῇ Μωσῆ.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρόν, καὶ πάντα γονορροῖν, καὶ πάντα ἀκαθάρτον ἐπὶ ψυχῇ,

3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ

μιανούσι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.

4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῶν παρεμβολῶν· καθὰ ἐλάλησε Κύριος ᾠ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 6 Δάλησον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἄνθρωπε, ὅστις ἀν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν τὴν ἀνθρώπινον, καὶ παριδὼν παρὶδὼν καὶ πλημμέλῃσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη,

7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν^α, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν^β· τὸ κεφάλαιον^γ, καὶ τὸ ἐπίεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλῃσεν αὐτό.

8 Ἐάν δὲ μὴ ᾗ τῷ ἀνθρώπῳ δό^δ ἄγχιστεύω, ὥστε ἀποδοῖναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδοδόμενον· Κυρίου, τῷ ἱερεὶ ἔσται, πλην τοῦ κριοῦ τοῦ θύλασμου^ε, δι' οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ πᾶσα ἄπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐάν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεὶ αὐτῷ ἔσται·

10 Καὶ ἐκάστων τῶν ἁγιασμένων αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἄνθρωπε, ὅς ἀν δῶ τῷ ἱερεὶ, αὐτῷ ἔσται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 12 Δάλησον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀνδρὸς ἐάν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ περιδούσα παρὶδὼν αὐτόν,

13 Καὶ κοιμηθῇ^ς τις μετ' αὐτῆς^δ· κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, καὶ κρύψῃ, αὕτη δὲ ἡ μεμασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ᾗ μετ' αὐτῆς, καὶ αὕτη μὴ ᾗ συνειλημμένη,

14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὕτη δὲ μεμιασμένη, ἡ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὕτη δὲ μὴ ἡ μεμιασμένη^ε,

15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ προσοίσει^ς τὸ δῶρον· περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κριθίνον· οὐκ ἐπιχειρεῖ ἐπ' αὐτὸ ἄλτιον, οὐδὲ ἐπιθίγει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμνήσκουσα ἁμαρτίαν.

16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι Κυρίου.

17 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὀστρακίνῳ, καὶ α^ς τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.

18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ^δ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου^ε.

19 Καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί, Εἰ μὴ κεκοιμηθαί τις μετὰ σου, αἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῇ, ἂθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ^δ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.

20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπανδρὸς οὕσα, ἡ μεμιασμαι, καὶ ἔδωκε τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοί, πλην τοῦ ἀνδρὸς σου·

21 Καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἁρᾶς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ

γυναικί, Δῶν σε Κύριος ἐν ἁρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μὲρὸν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην.

22 Καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα, καὶ διατεσὲν μὲρὸν σου· καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ, Γένοιτο, γένοιτο.

23 Καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τίς ἁρᾶς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου.

24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου· καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦ ἐλεγμοῦ.

25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ δράζεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημοσύνον αὐτῆς, καὶ ἄνοισται^δ αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.

27 Καὶ ἔσται ἐάν δῃ μεμασμένη^δ καὶ λήθῃ, λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ κριθήσεται τὴν κοιλίαν^ε, καὶ διατεσείται ὁ μὲρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἁρᾶν^ε τῷ λαῷ αὐτῆς.

28 Ἐάν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ, καὶ καθαρὰ ᾗ, καὶ ἂθῶα ἔσται καὶ ἐκπεριματῆται σπέρμα.

29 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπανδρὸς οὕσα, καὶ μιανθῇ.

30 Ἡ ἄνθρωπος δὲ^δ ἐάν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὴν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ποιήσει^ε αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τούτων.

31 Καὶ ἂθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας· καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Κεφ. ζ. VI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Δάλησον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπε ἡ γυνὴ, ὅς^δ ἐάν μεγαλῶς εὐξῇται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἄγρειαν Κυρίῳ,

3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται^δ· καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίνεται· καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίνεται· καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται.

4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ παντὸν ὅσα γίνονται ἐξ ἁμπέλου, οἴνου^δ ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται.

5 Πάσας τὰς ἡμέρας^δ τοῦ ἁγιασμοῦ^ε· ξυρὼν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρῶθωσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας^δ ἠύξαστο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς^ε.

6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς^δ Κυρίῳ^ε· ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκία οὐκ εἰσελεύσεται.

7 Ἐπὶ πατρί^δ καὶ^δ πατρί^δ, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ^δ καὶ ἐπ' ἀδελφῷ^δ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς, ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ.

8 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.

9 Ἐάν δὲ τις^δ ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπνα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ· καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ^δ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ

ξηρηθήσεται^α.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὑγρῇ οἷπε δύο τρυφόνες, ἡ δύο νοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα^α καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἡμάρτε περὶ τῆς ψυχῆς^α καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

12 Ἡ δὲ ἡμέρα^α Κυρίῳ, ^α τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς^α καὶ προσάξει ἄμνον ἐνιαυσίον εἰς πλημμέλειαν^α καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν δρότεροι^α ἀλογοὶ ἔσονται, ὅτι ἐμάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου^α ἢ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτοῖς^α παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

14 Καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαυσίον ἄμωμον ἕνα εἰς ὀλοκαύτωσιν^α, καὶ ἄμνιδα ἐνιαυσίον^α μίαν ἄμωμον^α εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον,

15 Καὶ κανὼν ἄζυμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν.

16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου^α τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανὼν τῶν ἄζυμων^α καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ξηρηθήσεται ὁ νηγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας^α ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἔστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου.

19 Καὶ λήνεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθόν^α ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον^α ἀπὸ τοῦ κανοῦ, καὶ λάγανον ἄζυμον ἕνα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νηγμένου μετὰ τὸ ξηρησθῆαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν^α αὐτοῦ.

20 Καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπιθέμα ἔναντι Κυρίου^α ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθίου τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος^α καὶ μετὰ ταῦτα, πίεται ὁ νηγμένος οἶνον.

21 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὐξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς^α, χωρὶς ὧν ἂν εὐρῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δυνάμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ὅτῃ ἂν εἴηται^α κατὰ νόμον ἀγγελίας^α.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

23 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,

λέγοντες αὐτοῖς,

24 Εὐλογήσαι σε Κύριος, καὶ φυλάξει σε.

25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ἐλεήσει σε.

26 Ἐπάροι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ὤψῃ σοι εἰρήνην.

27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο δὲ ἡ ἡμέρα συντετέλεσε Μωσῆς, ὥστε ἀναστήσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχρισεν αὐτήν, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτὰ.

2 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν^α οὗτοι^α οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρυστηκότες^α ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς.

3 Καὶ ἦνεγκαν δὲ τὸ δῶρον^α αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, ἐξ ἀμάξας λαμπηνίκας, καὶ δώδεκα βόας ἄμαξαν παρὰ δύο ἄρχοντας, καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου^α καὶ δὲ προσήγαγον^α ἐναντίον τῆς σκηνῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^α καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

6 Καὶ λαβὼν Μωσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις.

7 Καὶ τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς δὲ δύο βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ^α υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

9 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καθθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν^α ἐπ' ὤμων αὐρούσι.

10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἔγκαισιμόν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἅπεναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἀρχὼν εἰς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσεις τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἔγκαισιμόν τοῦ θυσιαστηρίου.

12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ^α τὸ δῶρον αὐτοῦ^α, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα.

13 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τριβλίον ἄργυρου ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ^α φιάλην μίαν ἄργυραν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον^α ἀμφοτέρω πλήρῃ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

14 Θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρῃ θυμιάματος.

15 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα.

16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε^α τοῦτο^α δῶρον Ναασσῶν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθα ναήλ υἱὸς Σωγάρ, ^α οἱ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ.

19 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τριβλίον ἄργυρου ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ^α φιάλην μίαν ἄργυραν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον^α ἀμφοτέρω πλήρῃ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

20 Θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρῃ θυμιάματος.

21 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἄμνον ἕνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε^α τοῦτο^α δῶρον Ναθα ναήλ υἱοῦ Σωγάρ.

24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλαίβ υἱὸς Χαϊλὼν.

15 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

16 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

17 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

18 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

19 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισάβ νιού Χαϊλῶν.

20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

32 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

33 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ νιού Σεδιούρ.

36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Σιμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί.

37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

38 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

39 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

40 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

41 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιήλ νιού Σουρισαδαί.

42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγούηλ.

43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

44 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

45 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισάφ νιού Ραγούηλ.

48 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἑβραΐμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμοῦδ.

49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν

σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

50 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

51 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμά νιού Ἐμοῦδ.

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὕδῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοὺρ.

55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

56 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

57 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιήλ νιού Φαδασσοὺρ.

60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Αβιδάν υἱὸς Γαδεωνί.

61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

62 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

63 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

64 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

65 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδάν νιού Γαδεωνί.

66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

68 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

69 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

70 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

71 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἁμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ νιού Ἀμισαδαί.

72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἑχράν.

73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδόμηκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν.

74 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

75 Μύσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαῦτωμα.

76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρέϊ υἱοῦ Ἐχράν.

78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκῇ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν.

79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον· ἀμφοτέρα πλήρη σμιμδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

80 Θυσίην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιά-
ματος.

81 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.

82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρέϊ υἱοῦ Αἰνάν.

84 Οὗτος ὁ ἑγκαίνισμός τοῦ θυσιαστηρίου ἡ ἡμέρα ἔχρισεν αὐτό, παρὰ τῶν ἄρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραὶ δώδεκα, θυίσκαι χρυσαὶ δώδεκα.

85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων, τὸ τρυβλίον τὸ ἐν^α, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν, δις χίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι· σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.

86 Θυσίαι χρυσαὶ δώδεκα πλήρεις θυμιά-
ματος· πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυισκῶν, εἰκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοί.

87 Πᾶσαι αἱ βόες αἰ^α εἰς ὀλοκαυτῶσιν, μόσ-
χοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαῖοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.

88 Πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου, δαμά-
λεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἑξήκοντα, τράγοι ἑξήκοντα ἐνιαῖοι, ἀμνάδες ἑξήκοντα ἐν-
αῖοι ἁμνοί· αὕτη ἡ ἑκαίωσις τοῦ θυσια-
στηρίου, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὸ χρίσαι αὐτόν.

89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωσὴν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ, καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀναμεικτων τῶν δύο
χερουβίμ· καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐλάλησέ Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,
2 Λαλήσον τῷ Ἀαρὼν, καὶ ῥεῖς πρὸς αὐτόν,
"Ὅταν ἐπιτίθῃς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους, κατὰ
προσωπὸν τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ
λύχνου.

3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρών· ἐκ τοῦ ἐνὸς
μέρους κατὰ προσώπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς
λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωσῇ.

4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· στερεά,
χρυσή, ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς
στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ
Μωσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,
6 Δάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ,
καὶ ἀφαινεῖς αὐτούς.

7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμόν
αὐτῶν· περιῤῥανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἀγνισμοῦ· καὶ
ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν,
καὶ πλυνούσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ
έσονται.

8 Καὶ λήσονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, καὶ
τοῦτον θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν
ἐλαίῳ· καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ
περὶ ἁμαρτίας.

9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ συνάξεις πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου,
καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας.

11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα
ἐναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ
έσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.

12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων· καὶ ποιήσεις ἐν
ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύ-
τωμα Κυρίῳ ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου,
καὶ ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου.

14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου
υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται μοι.

15 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐισελεύσονται οἱ Λευῖται
ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου· καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς
ἐναντι Κυρίου.

16 "Ὅτι ἀπόδομα ἀποδοδόμενοι οὗτοί μοι
εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀντὶ τῶν ἀναι-
γόντων πᾶσαν μὴτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτούς ἐμοί.

17 "Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἔδεν υἱοῖς Ἰο-
ραὶλ ἀπὸ ὁ ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ἡ ἡμέρα
ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου,
ἡγάσσα αὐτοὺς ἐμοί,

18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντός
πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἀπέδοκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα
δεδομένους Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ
μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ
ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ οὐκ
έσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων
πρὸς τὰ ἅγια.

20 Καὶ ἐποίησε Μωσῆς καὶ Ἀαρών καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευί-
ταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ περὶ
τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοὺς οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται, καὶ ἔπλυναν-
το τὰ ἱμάτια· καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν
ἀπόδομα ἐναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλιάσατο περὶ
αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαινεσάσθαι αὐτούς.

22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσήλθον οἱ Λευῖται
λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἐναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν
υἱῶν αὐτοῦ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ
περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν,
λέγων,

24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· ἀπὸ
πέντε καὶ εἰκοσαετῶς καὶ ἑπάνω, εἰσελεύ-
σονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετῶς ἀποστήσεται
ἀπὸ τῆς λειτουργίας, καὶ οὐκ ἐργάται ἐτι.

26 Καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσουσιν φυλακὰς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργάται· οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

Κεφ. Θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ ἐν τῇ ἑτῇ τῷ δευτέρῳ, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων,

2 Εἰπον, καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ,

3 Τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν, ὁ ποιήσεις! αὐτὸ κατὰ ὁ καιροῦ!· κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό.

4 Καὶ ἐλάλησε Μωσὴς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα

5 Ἄνταρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ· κατὰ συνέταξεν Κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἵ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ προσήλθον ἐναντίον Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτοὺν, Ἥμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπων· μὴ ἔν ὑστερήσωμεν ἢ προσενέγκω τὸ ὅπρον Κυρίου κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ;

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωσῆς, Στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ υμῶν.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἄνθρωπος ἀνθρώπου, ὃς ἐάν γέννηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁφθαλμοῖς μακρὰν ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς υμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα· Κυρίῳ

11 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ· τὸ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό.

12 Οὐ καταλείψουσιν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καὶ ὅστων οὐ συντρίψουσιν! ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό.

13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐάν καθαρὸς ᾖ, καὶ ἐν ὁφθαλμοῖς μακρὰν οὐκ ἔσται, καὶ ὑστερήσῃ· ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ ὅπρον Κυρίου οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἁμαρτίαν αὐτῇ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

14 Ἐάν δὲ προσέλθῃ πρὸς υμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ υμῶν, καὶ ποιῇ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα, καὶ κατὰ τὴν συνέταξιν αὐτοῦ· ποιήσει αὐτό· νόμος εἰς ἔσται υμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ, καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐστάθῃ ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ ἑσπέραν ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ὡς πρῶν.

16 Οὕτως ἐγένετο διαπαντός· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα.

17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἄπῃραν! οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔσται ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

18 Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβάλλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβάλλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάσσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι.

20 Καὶ ἔσται ὅταν ὁ σκεπάζῃ! ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβάλλουσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἄπαροῦσι!

21 Καὶ ἔσται ὅταν γέννηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρης ἕως πρωῆς, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τοπρῶν, καὶ ἄπαροῦσιν! ἡμέρας ἡ νυκτός.

22 Ἄ Μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβάλλουσιν! οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπαρῶσιν!

23 Ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἄπαροῦσιν τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν, λέγων,

2 Ποιῆσον σεαυτῷ δύν σάλπιγγας ἀργυρὰς· ἐλάτεις ποιήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς.

3 Καὶ σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται ἡ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Ἐάν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσῳσι, προσελεύσονται πρὸς σέ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίῳ, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσιν ἀνατολὰς·

6 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίᾳ δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσιν ὀρίβας! καὶ σαλπιεῖτε σημασίᾳ τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσιν ὀρίβας! καὶ σαλπιεῖτε σημασίᾳ τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσιν ὀρίβας! καὶ σαλπιεῖτε σημασίᾳ πρὸς βορρᾶν· σημασίᾳ σαλπιδῶσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν.

7 Καὶ ὅταν συναγάγῃτε τὴν συναγωγὴν, σαλπιεῖτε, καὶ οὐ σημασίᾳ.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιδῶσι· ταῖς σάλπιγξιν! καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς υμῶν.

9 Ἐάν δὲ ἐξέλθῃτε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ υμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀθεσθηκῶτας υμῖν, καὶ σημαίνετε ταῖς σάλπιγξιν, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἐναντὶ Κυρίου, καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν υμῶν.

10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης υμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς υμῶν, καὶ ἐν ταῖς νομιμαῖς υμῶν, σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαντώμασι, καὶ ἐπὶ ταῖς θυγαῖς τῶν σωτηρίων υμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ υμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνίαντῳ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ^α Σινᾶ· καὶ ἔσθη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωτὸς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ.

14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς^α υἱῶν Ἰσδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ναασσών υἱὸς Ἀμιναδάβ.

15 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλών, Ἐλαῖβ υἱὸς Χαιλών.

17 Καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνήν, καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσών, καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, ⁴οἱ αἰρונτες τὴν σκηνήν.

18 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιούρ.

19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γαδ, Ἐλισταφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.

21 Καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἰρונτες τὰ ἅγια· καὶ στήσουσι τὴν σκηνήν ἕως παραγένωνται.

22 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραίμ σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισαμά υἱὸς ^δΣεμιούδ.

23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ ὁ τοῦ Φαδασσούρ.

24 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδάν ^δὁ τοῦ Ἰ Γαδεωνί.

25 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δάν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Αχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμυσαδαί.

26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν.

28 Αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπε Μωσῆς τῷ Ὁβάβ υἱῷ Ῥαγουήλ τῷ Μαδιανίτῃ ⁴τῷ γαμβρῷ Μωσῆ, Ἐξαίρουν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος. Τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσωμεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου, καὶ εἰς τὴν γενεάν μου^α.

31 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, οὐ ἕνεκεν ἡσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσθῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτερος.

32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκείνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμῶς, καὶ εὖ σε ποιήσωμεν.

33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς ⁴τῆς διαθήκης Κυρίου ποπορεύετο προτέρη αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέπασθα· αὐτοῖς ἀνάπαισιν.

35 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαιρεῖν τὴν κιβωτόν, καὶ εἶπε Μωσῆς, Ἐξεγέρθητι Κίριε, καὶ

διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροί σου φυγέτωσαν πάντες οἱ μισούντές σε^α.

36 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν, Ἐπιστρέφε Κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, ἐν τῷ ἐξαιρεῖν αὐτοῖς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφ. ια . XI.

ΚΑΙ ἦν ὁ λαὸς^α γογγύζων πονηρὰ ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ· καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.

2 Καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωσῆν· καὶ ἤρξατο Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκύπασε τὸ πῦρ.

3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐμπυρισμός· ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς^α παρὰ Κυρίου.

4 Καὶ ὁ ἐπίκριτος ὁ ἐν αὐτοῖς ^δἐπεθυμήσεν ἐπιθυμία, καὶ καθίσαντες ἔκλειον· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Τίς ἡμᾶς ψωμίε· κρέα;

5 Ἐμνησθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ ὠρεάν, καὶ τοὺς ^δαἰκύνους, καὶ τοὺς πέποντας, καὶ τὰ πρίσα, καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα.

6 Νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος· οὐδὲ πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

7 Τὸ δὲ μάννα ὥσει σπέρμα κυρίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ^α εἶδος κρουστάλλου.

8 Καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς, καὶ συνέλεγον, καὶ ἤλθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ ^βθιά, καὶ ἤρουν αὐτὸ ἐν τῇ χυτρί, καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας· καὶ ἦν ἡ ἰδὸν ἑαυτοῦ ὥσει γέφυρα ἐγκρίσ ἐξ ἐλαίου.

9 Καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβεινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἤκουσε Μωσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σφόδρα· καὶ ἐναντὶ Μωσῆ ἦν πονηρόν.

11 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κύριον, Ἰνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεΐναι τὴν ὀρμὴν^α τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ;

12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον ^οπάντα τὸν λαὸν τούτον, ἡ ἐγὼ ^δἔτεκον αὐτούς; ὅτι λέγεις μοι, Δάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὥσει ἄραι τιθηνός τὸν θηλάζοντα, εἰς ⁴τὴν γῆν ἣν ὠμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν;

13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ^δἐμοί, λέγοντες, Δός ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν.

14 Οὐ δυνήσεται ἐγὼ μόνος φέρειν^α τὸν λαὸν τούτον, ὅτι ^δβαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ρῆμα τοῦτο.

15 Εἰ δ' οὗτο σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινον με ἀναίρέσεις, εἰ εὗρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κἀκασίν μου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Συνάγαγέ μοι ἐβδομηκόντα ἀνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἀξέας αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνήν

τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.

17 Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτοὺς· καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.

18 Καὶ τῷ λαῷ ἔρεῖς, Ἀγνίσασθε εἰς αὐρίον, καὶ φάγεσθε κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἑναντίον Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἡμῶς ψωμίει κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἔστιν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν ὡφαιγεῖν κρέα¹, καὶ φάγεσθε κρέα.

19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐ δὲ δύο², οὐ δὲ πέντε ἡμέρας, οὐ δὲ δέκα ἡμέρας, οὐ δὲ εἰκοσι ἡμέρας,

20 Ἐως ἡμερῶν ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκήτρων ὑμῶν³ καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἡπειθήσατε Κυρίῳ, ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλάυσετε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες, Ἰνατί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου;

21 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Ἐφακόσια χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ εἶπας, Κρέα δώσω αὐτοῖς ὡφαιγεῖν⁴, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν.

22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Μὴ⁵ χεῖρ Κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἥδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ.

24 Καὶ ἔβλεψε Μωσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαόν τὰ ῥήματα Κυρίου⁶ καὶ συνήγαγον ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.

25 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε⁷ πρὸς αὐτόν· καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὥς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς⁸, καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο.

26 Καὶ καταεισέφησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὀνομα τῶ ἐνὶ Ἐλδὰδ καὶ ὄνομα τῶ δευτέρῳ Μωδὰδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς⁹ τὸ πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον ὀπρὸς¹⁰ τὴν σκηνὴν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

27 Καὶ προσδραμὸν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωσῇ· καὶ εἶπε, Λέγων, Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρестῆκος Μωσῇ ὁ ἐκλεκτός¹¹, εἶπε, κύριε¹² α Μωσῇ, κώλυνον αὐτούς.

29 Καὶ εἶπε Μωσῆς αὐτῷ¹³, Μὴ ζηλοῖς ἐμέ¹⁴; καὶ τίς δρῶν πάντα τὸν λαόν Κυρίου προφήτας, ὅταν ὦν Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

30 Καὶ ἀπήλθε Μωσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὥσει ὀδίπνχ¹⁵ ἀπὸ¹⁶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν¹⁷, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρυγομήτραν¹⁸ ὁ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους· καὶ ἐψύξαν ἑαυτοὺς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν

πριν¹⁹ ἡ ἐκλείπειν²⁰ καὶ Κύριος ἐθυμώθη²¹ εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε Κύριος ὁ τὸν λαόν²² πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μνημάτα τῆς ἐπιθυμίας· ὅτι ἐκεῖ ἔθαιψαν τὸν λαόν τὸν ἐπιθυμητὴν.

35 Ἀπὸ Μνημάτων²³ ἐπιθυμίας ἐξῆρ²⁴εν ὁ λαὸς εἰς Ἀσηρώ²⁵· καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωσῆν, ἔνεκεν τῆς γυναῖκος τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβε.

2 Καὶ εἶπαν, Μὴ Μωσῇ μόνῳ¹ δελάλῃκε² Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.

3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωσῆς πρᾶς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωσῆν· καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ, Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τὸν μαρτυρίου.

5 Καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ³ καὶ ἐξήλθον ἀμφοτεροί.

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε⁴ τῶν λόγων μου· ἂν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι, καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ.

7 Οὐχ οὕτως⁵ ὁ θεράπων μου Μωσῆς, ἐν ὧν⁶ τῷ ὅκῳ μου πιστός ἐστι.

8 Στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἶδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε⁷· καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωσῆ;⁸

9 Καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε.

10 Καὶ ἡ νεφέλη⁹ ἀπέστη¹⁰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς· καὶ ἰδοὺ Μαριάμ λεπτῶσα ὥσει χιών¹¹· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπτῶσα.

11 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωσῆν, Δέσμαι κύριε¹²· μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν.

12 Μὴ δύνηται¹³ ὥσει ἴσον θανάτῳ, ὥσει ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς¹⁴, καὶ κατεσθίει¹⁵ τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς.

13 Καὶ ἐβόησε Μωσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Ὁ Θεὸς δέσμαι σου¹⁶ ἴσασαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πτόων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπισσεται ἐπτά ἡμέρας¹⁷· ἀφορισθήτω¹⁸ ἐπτά ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται.

15 Καὶ ἀφορίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας¹⁹· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρ²⁰εν, ἕως ἐκαβαρίσθη Μαριάμ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἐξῆρ¹εν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρώ², καὶ ἐπαρνεβάλλον³ ἐν τῇ ἔρημῳ τοῦ Φαράν.

2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

3 Ἀποστείλον σεαυτὸν ἄνδρας, καὶ κατασκεύασθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ἡν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν⁴· ἄνδρα ἓνα⁵ κατὰ φυλὴν, κατὰ ὄμους πατριῶν

αὐτῶν ὑποστειλεῖς αὐτοὺς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.

4 Καὶ ἔξεπέστειλεν¹ αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρίν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Γουβὴν, ὁ Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχοὺρ.

6 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφάτ υἱὸς Σουρί.

7 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ.

8 Τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, ὁ Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ.

9 Τῆς φυλῆς Ἐφραϊμ, Αἰσή υἱὸς Ναυή.

10 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Φαλτί υἱὸς Ῥαφοῦ.

11 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί.

12 Τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδί υἱὸς Σουσί.

13 Τῆς φυλῆς Δάν, Ἀμιήλ υἱὸς Γαμαλί.

14 Τῆς φυλῆς Ἀσέρ, Σαθούρ υἱὸς Μιχαήλ.

15 Τῆς φυλῆς Ζεφθαλί, Ναβὶ υἱὸς Ὀσαβί.

16 Τῆς φυλῆς Γὰδ, Γουδιὴλ υἱὸς Μακχί.

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ ἐπανόμασε Μωυσῆς τὸν Αἰσή υἱὸν Ναυή, Ἰησοῦν.

18 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χαναάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀναβήσαθε εἰς τὸ ὄρος,

19 Καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς, εἰ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἡ ἀσθενὴς, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν ἡ πολλοί.

20 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθονται ἐπ' αὐτῆς, ἢ καλὴ ἐστὶν ἡ πονηρά· καὶ τίνας αἱ πόλεις αὐτῶν οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχεύρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις.

21 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πῶς ἡ παρεμένη· εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δυνεὶρα ἡ οὐ· καὶ προσκατεργήσαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς.

22 Καὶ ἀναβάντες κατασκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Ῥοῦβ, εἰσπορευομένοι ἐν Αἰμάθ.

23 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἐρημον, καὶ ἐπῆλθον¹ ἕως Χεβρόν, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμάν, καὶ Σεσοί, καὶ Θελαμι, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρόν ἑπτὰ ἔτεσιν ψυδοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.

24 Καὶ ἦλθον ἕως φάραγγος βότρυος, καὶ κατασκέψαντο αὐτὴν· καὶ ἔκοψαν ἐκείθεν κλῆμα καὶ βότρυον σταφυλῆς ἓνα ἑπ' αὐτοῦ, καὶ ἦσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι¹, καὶ ἀπὸ τῶν ροῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.

25 Ὅσοι τὸν τόπον ἐκείνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος, διὰ τὸν βότρυον, ὃν ἔκοψαν ἐκείθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ὁ ἀπέστρεψεν¹ ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

27 Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἐρήμον Φαρίν Κάδης· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥήμα καὶ πίσς¹ συναγωγῆς, καὶ ἔδειξαν¹ τὸν καρπὸν τῆς γῆς,

28 Καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ, καὶ εἶπαν, Ἠλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν μέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς.

29 Ἀλλ' ἡ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς¹, καὶ πόλεις ἰσχυραὶ τετεχισμέσαι μεγάλας σφόδρα· καὶ τὴν γενεάν Ἐνιάχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Ἀμαλὴκ κατοκεῖ ἐν¹ τῇ γῇ πρὸς Νότον· καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμορραῖος κατοκεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ὁ Χαναανίος κατοκεῖ παρὰ θάλασσαν, καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν.

31 Καὶ κατεσπώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσὴν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτὴν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτοὺς.

32 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ὁ ἡμῶν ἐστὶ¹ μᾶλλον.

33 Καὶ ἐξηνεγκαν¹ ἔκστασιν¹ τῆς γῆς ἣν κατασκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι¹, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις.

34 Καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας, καὶ ἡμεν ἐγώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἀναλαβούσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὁ ἐνέδωκε¹ φωνήν¹, καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ,

3 Ὅφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, εἰ ἀπεθάνομεν¹ καὶ ἵνατι Κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ· αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδιά¹ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν¹· νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον.

4 Καὶ εἶπαν ἑτέροις τῷ ἑτέρῳ, Δώμεν ἀρχηγόν, καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον.

5 Καὶ ἔπεσε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον¹ ἐναντίον πάσης¹ συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυή, καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κατασκευασμένων τὴν γῆν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,

7 Καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἢ γῆ ἣν¹ κατασκεψάμεθα αὐτὴν, ἀγαθὴ ἐστὶ σφόδρα σφόδρα.

8 Εἰ αἰρετίσει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν¹ γῆ ἥτις ἐστὶ ρέουσα γάλα καὶ μέλι.

9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἀποστάται γίνεσθε¹· ἡμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστὶν· ἀφίστηκε γὰρ ὁ καιρὸς¹ ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν¹ μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις· καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν¹ αὐτῇ· νεφέλῃ ἐπὶ τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν, Ἔως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσιν¹ μοι ἐπὶ¹ πᾶσι τοῖς ὁσημείοις¹, οἳς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς;

12 Πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ, καὶ ἀπολῶ αὐτούς· καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκόν σου πατέρος σου εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνίγαγες¹ τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν

14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς¹ κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ² ὁ Κύριος, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα.

15 Καὶ ἐκρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὥσπερ ἀνθρώπων ἕνα³, καὶ ἐρούσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου, λέγοντες,

16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὥμοσεν αὐτοῖς, ὡς κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

17 Καὶ νῦν ὑψώθῃτω ἡ ἰσχὺς σου Κύριε, ἐν τῷ τρόπῳ εἰπας, λέγων,

18 Κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας τῶν ἀμαρτίας, καὶ καθαρῶς οὐ καθαρῶς τὸν ἔνοχον, ἀποδοὺς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

19 Ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῶν λαῶν τούτων κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἔλεως ἐγένοντο αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.

20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἰλεως αὐτοῖς ἐγὼ κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν.

22 Ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ⁴, καὶ ἐπειράσαν με τοῦτο δέκατον, καὶ ἔκ εἰσέγκωσαν τῆς φωτὸς μου,

23 Ὡ⁵ μὴν οὐκ ὀφνύται τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἄλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐστὶ μετ' ἐμοῦ ὡς, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ⁶ κακόν, πᾶς νεώτερος ἀπειρος, τοῦτο ὁσώω τὴν γῆν⁷, πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με, οὐκ ὄνουνται αὐτῇ.

24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι⁸ πνεῦμα ἔτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, ἐισάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐσπλήθην ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.

25 Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι⁹ αὐρὸν ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρᾶν.

26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

27 Ἔως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἔγογγυσαν περὶ υἱῶν, ἀκήκοα.

28 Εἶπον αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος¹⁰ δὴ μὴν¹¹ ὃν τρόπον λευαλῆκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν.

29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν¹² καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν, καὶ οἱ καθηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσέτους καὶ ἑπτά, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί¹³.

30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκάδωντας ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς¹⁴ ἄλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, καὶ Ἰσσοὺς¹⁵ τοῦ Ναυή.

31 Καὶ τὰ παῖδιά¹⁶, ἃ εἶπατε δὲν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, ἰεσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν¹⁷, καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστιτε ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη¹⁸ καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορείαν ὑμῶν, ἕως ἃν¹⁹ ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐναντοῦ²⁰ λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη²¹ καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.

35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, ὁ²² μὴν οὕτω ποιήσω²³ τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην, τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπ' ἐμέ²⁴ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνονται.

36 Καὶ οἱ ἀνθρώποι, οὓς ἀπέστειλε Μωσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς²⁵ τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ²⁶ περὶ τῆς γῆς.

37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἀνθρώποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἐναντι Κυρίου.

38 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν.

39 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς ἅτὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας τοὺς Ἰσραὴλ²⁷, καὶ ἐπέστησεν ὁ λαὸς σφόδρα.

40 Καὶ ὀρθήσαντες τοπρῶ²⁸ ἀνέβησαν εἰς²⁹ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, ἰδοὺ, οἶτε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.

41 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Ἰνατί³⁰ ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; ἔκ εὐδοῖα ἔσται ὑμῖν.

42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γὰρ ἐστὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν³¹ καὶ πεσεῖσθε πρό προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἐμπροσθεν ὑμῶν, λέγοντες, οὐκ ἐπείσεθαι μαχαίρᾳ, οὐ εἵνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθούντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν.

44 Καὶ διαβασάμενοι, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους³² ἡ δὲ βιωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωσῆς οὐκ ἐκίνηθησαν ἐκ³³ τῆς παρεμβολῆς.

45 Καὶ³⁴ κατέβη³⁵ ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως ὁ Ἑρμὸν³⁶ καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολὴν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶπε¹ Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

2 Δάληπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν,

3 Καὶ ὁμοίσεις ὀλοκαυτώματα Κυρίου, ὀλοκαρπώμα² ἢ θυσίαν, μεγαλύναι εὐχὴν, ἢ καθ' ἐκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν εὐωδίας ἁπλῇ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων³.

4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτῇ Κυρίῳ, θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφ⁴ ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ⁵ ἐν τετάρτῳ τῆ ἰν⁶.

5 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας⁷ τῷ ἀμῶν τῷ ἐνὶ ποιήσει τοσοῦτο, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ τῷ κρῖν⁸, ὅταν ποιῇ αὐτὸν εἰς ὀλοκαῦτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης⁹ ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἰν.

7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἰν προσοίσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

8 Ἐὰν δὲ ποιῇτε ἀπὸ τῶν βοῶν¹⁰ εἰς ὀλοκαῦτωσιν¹¹ ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύναι εὐχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,

9 Καὶ προσοίσει ἐπὶ τῷ μύσχῳ θυσίαν

σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης! ἐν ἑλαίῳ ἡμῖν τοῦ ἱν.

10 Καὶ οἶνον ἑῖς σπονδὴν τοῦ ἡμῖν τοῦ ἱν κάρπωμα δσμὴν εὐδοίας Κυρίῳ.

11 Οὕτω ποιήσεις! τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, ἢ τῷ κρῖν τῷ ἐνί, ἢ τῷ ἀμύν τῷ ἐνί ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.

12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν δὲ ἑνὶ ποιήσητε, οὕτως ποίσητε τῷ ἐνί, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς δσμὴν εὐδοίας Κυρίῳ.

14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ δὲ ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα δσμὴν εὐδοίας Κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ Κυρίῳ.

15 Νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκεκμενῶς ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὥς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.

16 Νόμος εἰς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκεκμενῷ ἐν ὑμῖν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

18 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ,

19 Καὶ ἔσται ὅταν ἐσθῆτε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἁγίων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφορίσμα Κυρίῳ, ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν.

20 Ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα! αὐτό ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν.

21 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

22 Ὅταν δὲ διαμῶρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πᾶσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν,

23 Καθὰ συνέταξε Κύριος ὁ πρὸς ὑμᾶς! ἐν χειρὶ Μωσῆ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενήθῃ ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν ἁμῶν εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς δσμὴν εὐδοίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν τοῦτον καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.

25 Καὶ ἐξελίσσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς, ὅτι ἀκούσιόν ἐστι! καὶ αὐτοὶ ἠνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.

26 Καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν ἡμῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ ὡς ὁ προσκεκμενῷ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον.

27 Εἴν τε ψυχὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως, προσάγει αἶμα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας.

28 Καὶ ἐξελίσσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσασθείσης, καὶ ἁμαρτοσύνης ἀκουσίως ἔναντι Κυρίου, ἐξελίσσασθαι περὶ αὐτοῦ.

29 Τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκεκμενῷ ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται αὐτοῖς, ὅς ἐάν ποιήσῃ ἀκουσίως.

30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερφαιίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν Θεὸν οὕτως παροξυνεῖ, ὥς οὐλοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,

31 Ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐφαύλιεν! καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ διεσκέδασεν! ἐκτριψεῖ ἐκτρίβησεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εἶρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων.

33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εἰρόντες συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων! πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν.

35 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, Θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος! λοθολογήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐβλήθυσάν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε! Κύριος τῷ Μωσῇ.

37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων,

38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοὺς κρίσπεδα ἐπὶ τὰ πτερυγία τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κρίσπεδα τῶν πτερυγίων κλωσμα ὑακίνθινον.

39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις, καὶ ὄψεσθε αὐτά! καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, καὶ ποιήσετε αὐτάς! καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορευέτετε ὀπίσω αὐτῶν.

40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πᾶσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν.

41 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν Θεός! ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. ις XVI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσαὰρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ, καὶ Δαθὰν υἱὸς Ἀβερῶν υἱοῦ Ἐλιάβ, καὶ Ἀδὴν υἱὸς Φαλέθ υἱοῦ Ρουβὴν.

2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντηκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλή, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί.

3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπαν, Ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν τοῖς Κίριος καὶ διατὶ κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου;

4 Καὶ ἀκούσας Μωσῆς, ἔπescen ἐπὶ πρόσωπον.

5 Καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἐπίσκεπται καὶ ἐγὼ ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς αὐτόν καὶ οὐς ἐξελέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς αὐτόν.

6 Τοῦτο ποιήσατε! λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίανα ἔναντι Κυρίου ἁρίων καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται! Κύριος, οὗτος ἅγιος! ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευὶ.

8 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορὲ, Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευί.

9 Μὴ μικρὸν ἔστι τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν^α λειτουργῆν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς^δ σκηνῆς^ε λατρεῖν αὐτοῖς;

10 Καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱούς Λευὶ μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε^ε καὶ ἱερατεύειν;

11 Οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνθηροισμένη πρὸς τὸν Θεόν^ε καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν, ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ;

12 Καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς καλεῖσθαι Δαθὴν καὶ Ἀβερὶὼν υἱούς Ἐλιάβ^β καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν.

13 Μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς^δ εἰς γῆν^ε ρέουσάν^ε γάλα καὶ μέλι, ἀποκτείνει ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ἡμῶν;

14 Ἀρχὼν εἰ^ε καὶ σὺ εἰς γῆν^ε ρέουσάν^ε γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κληρὸν ἄγρου καὶ ἀμπελωνᾶς^ε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας^ε οὐκ ἀναβαίνομεν.

15 Καὶ ἐβαραθύμισε Μωϋσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον, Μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν^ε οὐκ ἐπιθήμῃα οὐδένος αὐτῶν εἰληψα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορὲ, Ἀγιάσων τὴν συναγωγὴν σου, καὶ γίνεσθε ἑτοίμοι ἔναντι Κυρίου σὺ^ε καὶ Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ^ε αἵριον.

17 Καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔλαβεν^ε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα^ε καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν.

19 Καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ^ε τὴν^ε πᾶσαν αὐτοῦ^ε συναγωγὴν παρὰ^ε τὴν θύραν^ε τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^ε καὶ ὥφθη ἡ ὄψα Κυρίου πάσης τῆς συναγωγῇ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

21 Ὁ^ε Ἀποσχίσθητε^ε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ.

22 Καὶ ἔπescan ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός^ε εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμάρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν^ε ὀργὴ Κυρίου;

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τῇ συναγωγῇ, λέγων, Αναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορῆ^ε.

25 Καὶ ἀνέστη Μωϋσῆς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὴν καὶ Ἀβερὶὼν, καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτὸν πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἀποσχίσθητε^ε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἵπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν^ε ἐστιν αὐτοῖς, μὴ^ε συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.

27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορῆ^ε κύκλῳ^ε καὶ Δαθὴν καὶ Ἀβερὶὼν ἐξῆλθον, καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν^ε σκηνῶν^ε αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ὑποσκευὴ αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς, Ἐν τούτῳ γνώσεσθε

ὅτι Κύριος ἀπέστείλε^ε με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἂν^ε ἔμαυτο.

29 Εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ Κύριος^ε ἀπέσταλκε^ε με;

30 Ἄλλ^ε ὅ^ε ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίετι αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾄδου, καὶ γνώσεσθε, ὅτι παρῶντων οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.

31 Ὡς δὲ ἐπαύσαντο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω^ε αὐτῶν.

32 Καὶ ἠνοίσθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους^ε τὸντας μετὰ Κορῆ, ἔτι κτήνη αὐτῶν.

33 Καὶ κατέβησαν αὐτοί, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα^ε εἰς ᾄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.

34 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἐφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν, ὅτι^ε λέγοντες, Μὴ ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.

35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τοὺς πενήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν,

37 Καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, Ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατεκακαμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄλλοτριον τῶν^ε σπειρίων ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα.

38 Τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, καὶ ποιήσω αὐτὰ λεπιδὰς ἐλατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι Κυρίου καὶ ἠγιάσθησαν^ε καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον^ε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακακαμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ,

40 Μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅπως ἂν μὴ προσηλῇ μηδεὶς ἄλλογενὴς, ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι Κυρίου^ε καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορῆ, καὶ ἡ ἐπιστάσις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωϋσῆ αὐτῷ.

41 Καὶ ἐγόγγυσαν^ε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγοντες, Ὑμεῖς ἀπεκτάξατε τὸν λαὸν Κυρίου.

42 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τῇ συναγωγῇ ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ ὠρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου^ε καὶ τὴνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου.

43 Καὶ εἰσήλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν κατεπρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

45 Ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ^ε καὶ ἔπescan ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.

46 Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε τι πυρεῖον, καὶ ἐπίθεε ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τοτάρχος εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν^ε ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἥρκει θρανεῖν τὸν λαόν.

47 Καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθάπερ ἐλάλησε αὐτῷ Μωϋσῆς, καὶ ὄραμεν εἰς^ε τὴν συναγωγὴν^ε καὶ ἦδ' ἔνιπκτο ἡ θραῖσις ἐν τῷ λαῷ.

καὶ ἠέπαλε τὸ θυμίαμα, καὶ ἐξέλασάτο περὶ τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

49 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἐκεῖν Κορέ.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἔλαλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ράβδον, ράβδον κατ' οἴκους πατριῶν· παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ράβδους, καὶ ἐκίστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ράβδου.

3 Καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ράβδου Λευὶ ἔστι γὰρ ράβδος μία· κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.

4 Καὶ θῆσεις αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαι οἱ ἐκεῖ.

5 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ ράβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσῃ· καὶ περιελθὼν ἅπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν τῶν Ἰσραὴλ, ὅτι αὐτοὶ γογγύζουσιν ἔμ' ὑμῖν.

6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ράβδον· τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ράβδον κατ' ἄρχοντά, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ράβδους· καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἀναμέσον τῶν ράβδων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ράβδους ἔναντι Κυρίου ὃ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ εἰσηλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ράβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Λευὶ, καὶ ἐξηνεγκε βλαστὸν, καὶ ἐξηνθήσεν ἄνθη, καὶ ἐβλάστησε κάρνα.

9 Καὶ ἐξηνεγκε Μωυσῆς πᾶσας τὰς ράβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἱούς Ἰσραὴλ· καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀπόθες τὴν ράβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, ὅσημιον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων· καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἅπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι.

11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, ὡς κελεύει· καὶ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.

12 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανιλωμένα.

13 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου, ἀποθνήσκει· ἕως εἰς τέλος ἀποθνήσκωμεν;

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, λέγων, Σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἁλίσθετε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ἁλίσθετε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν.

2 Καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ ὅμιον τοῦ πατρὸς σου προσάγαγον πρὸς σεαυτὸν, καὶ ποσотеήτωσάν σοι, καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι·

καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ὑπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεῆη τὰ ἅγια, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελίθονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς.

4 Καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάσσονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κατὰ πᾶσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἄλλογενὴς οὐ προσελίσσεται πρὸς σέ.

5 Καὶ ὁ φυλάξεσθε! τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένου Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἐνδοθεν τοῦ καταπετάσματος· καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανεῖται.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ! δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ὑπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον.

9 Καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάσης· ὅλην μελεῖται αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδίδου μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.

10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν ἄρεσικόν φάγεται αὐτά· σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου· ἅγια ἔσται σοι.

11 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὑπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.

12 Πᾶσα ὑπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ὑπαρχὴ ὀίνου, σίτου· ὑπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν ὀῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά.

13 Τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκῃσιν Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.

14 Πᾶν ἀνατεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, σοὶ ἔσται.

15 Καὶ πᾶν διανογόν· μήτταν ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ὅσα προσφέρουσιν Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται· ἄλλ' ἢ λῦτρος λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ.

16 Καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ, ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον εἰκοσι ὀβολοὶ εἰσι.

17 Πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ· ἅγια ἔστι· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὄσμιον ἐνώδιας Κυρίῳ.

18 Καὶ τὰ κρέα ἔσται σοι, καθὰ καὶ τὸ στήθιον τοῦ ἐπιθέματος· καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν, ὅσοι ἔσται!

19 Πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἔξιν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· διαθήκη ἄλως αἰωνίου ἔστιν ἐναντὶ Κυρίου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

21 Καὶ τοῖς υἱοῖς Δεὺν ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

22 Καὶ οὐ προσελεύσονται ἐπὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.

23 Καὶ λειτουργήσῃ ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.

24 Ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἔαν ἀφορίσῃσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκε τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἰρήκα αὐτοῖς, Ἐν μέσῳ αὐτῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρὸν.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, 26 Καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδέκατου.

27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαίρεματα ὑμῶν ὡς σίτος ἀπὸ ἰλῶ, καὶ ὁ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ.

28 Οὕτως ἀφελεῖτε αὐτοῦσι καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων αὐτῶν ἀφαιρέματόν Κυρίῳ ἀπὸ πάντων αὐτῶν ἐπιδέκατον ὑμῶν, ὅσα ἔαν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα ᾧ Κυρίῳ Ἄαρὼν τῷ ἱερεῖ.

29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ, ἥ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν ἀφαιρήτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἑλῶ, καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ.

31 Καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

32 Καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν ἀφαιρήτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Αὕτῃ ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος, λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ λαβέτωσαν πρὸς σέ δάμαλιν πυρρὴν ἁμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ἡ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός.

3 Καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.

4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος

αὐτῆς, καὶ ράνει ὑπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις.

5 Καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρᾶ αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.

6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.

7 Καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.

8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ συναβεῖ ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθήσει ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν· καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱὸν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ράντισμον ἁγισμὸς ἐστίν.

10 Καὶ ὁ συνάγων τὴν σποδιάν τῆς δαμάλεως, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις· προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον.

11 Ὁ ἀποτμωμένος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.

12 Οὗτος ἁγισθήσεται ἡ ἡμέρα τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαιρισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.

13 Πᾶς ὁ ἀποτμωμένος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἔαν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαιρισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιεβράντισεν ἐπ' αὐτόν· ἀκάθαρτος ἔστιν· ἐπὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔσται.

14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἔαν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.

15 Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεργημένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐσται.

16 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἴκηται ἐπὶ θρασυῶν τοῦ πεδίου τραυματίου· ἢ νεκροῦ ἢ οὐτέου ἀνθρωπίνου· ἡ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται.

17 Καὶ λήθονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδίας τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ, καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν ἐς σκεῦος.

18 Καὶ λήψεται ὕσσωπον, καὶ βάψει ἐς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιβράνει ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὰ σκεῦα, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέμενον τοῦ οὐτέου τοῦ ἀνθρωπίνου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος.

19 Καὶ περιβράνει ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαιρισθήσεται ἡ ἡμέρα τῇ ἑβδόμῃ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ, καὶ μὴ ἀφαιρισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιεβράντισεν ἐπ' αὐτόν· ἀκάθαρτος ἐστίν.

21 Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιφράων ὕδωρ ῥαντισμοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ παντὸς οὗ ἐὰν ἀψητάς αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος ἔσται· καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινον ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἐτελευτήσεν ἐκεῖ Μαρίας, καὶ ἐτίθη ἐκεῖ.

2 Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ· καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν.

3 Καὶ ἔλοιδόρειτο ὁ λαὸς πρὸς Μωσῆν, λέγοντες, Ὁφελον ὁ ἀπεθάνομεν! ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐναντὶ Κυρίου.

4 Καὶ ἰνατί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτείνει· ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

5 Καὶ ἰνατί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν ποτηρὸν τοῦτον· τόπος οὗ οὐ δαπνίζεται! οὐδὲ συκαί, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥυαί, οὔτε ὕδωρ ἔστι πίνειν.

6 Καὶ ἤλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον! ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 8 Λάβε τὴν βάρβαντον σου, καὶ ἐκκλησιάσων τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτρην ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσατε τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

9 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς τὴν βάρβαντον τὴν ἀπέλατι Κυρίου, καθὰ συνέταξε Κύριος.

10 Καὶ ἐξεκκλησίασε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκοῦσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς! μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ὀρεξάμεν! ὑμῖν ὕδωρ;

11 Καὶ ἐπάρας Μωσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπάταξε τὴν πέτρην τῇ βάρβαντι· καὶ ἐξηλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἁγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν ὀδεύωκα! αὐτοῖς.

13 Τοῦτο ἔπειτα ὕδωρ Ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδόρηθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἠγιάσθη ἐν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἀπέστειλε Μωσῆς ἀγγέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Τίδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ! Σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν ἐβρόντα ἡμᾶς.

15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρωκίσταμεν ἐν Αἰγύπτῳ 4 ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

16 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσηκούσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἀποστείλας ἀγγέλους, ἐξηγάγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ νῦν ἔσμεν ἐν Κάδης πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου.

17 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων, οὐδὲ πίωμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὁδὸν βασιλικῇ πορευσόμεθα· οὐκ ἐκκλινούμεν δεξιὰ,

οὐδὲ ἐξώθημα, ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ, Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· εἰ δέ μή, ἐν πολέμῳ ἐξελευσόμεαι εἰς συνάντησίν σοι.

19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Παρὰ τὸ ὅρος παρελευσόμεθα· ἐὰν δέ τοῦ ὕδατος σου πῶμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τμήν σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔστι· παρὰ τὸ ὅρος παρελευσόμεθα!

20 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· καὶ ἐξήλθεν Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.

21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν εἰς τὰ ὁρία αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπήραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς ὧρ τὸ ὅρος.

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν ὧρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς γῆς Ἐδὼμ, λέγων,

24 Προσθεθῶ Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἣν ὀδεύωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρωξύνάτε με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδόριας.

25 Λάβε τὸν Ἀαρὼν, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὧρ τὸ ὅρος, ἐναντὶ πάσης τῆς συναγωγῆς.

26 Καὶ ἔκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ Ἀαρὼν προστεθεὶς ἀποθάνετω ἐκεῖ.

27 Καὶ ἐποίησε Μωσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς εἰς ὧρ τὸ ὅρος, ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς.

28 Καὶ ἐξέδυσεν τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· καὶ κατέβη Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους.

29 Καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελίθην Ἀαρὼν, καὶ ἐκλάνσαν τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἦκουεν ὁ ὁ Χανανεὶς βασιλεὺς Ἀράδ ὁ κατοικῶν κατα τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεῖν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ καταπεροσένευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.

2 Καὶ ἠξάτο Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Εἴαν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ.

3 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκε τὸν ὁ Χανανεὶς ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτόν, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἀναθεμα.

4 Καὶ ἀγῆραντες ἐξ ὧρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν, περικέκλωσαν τὴν Ἐδὼμ· καὶ ὁ Αἰγυπτινὸς ἦλθεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῳ,

5 Καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωσῆν, λέγοντες, Ἰνατί τοῦτο; ἐξῆλθαμεν ἐκ Αἰγύπτου ἀποκτείναντες ἐν τῇ ἔρημῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος, οὐδὲ ὕδωρ· ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτι τῷ διακένῳ τῷ τῷ.

6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδωκον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολλὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωσῆν, λέγον, Ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελάλησαμεν

κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ σοῦ· εὖξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἅψ' ἡμῶν τὸν ὄφιν.

8 Καὶ ἤψατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ποίησον σεαυτῷ ὄφιν, καὶ θες αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται ἐὰν δάκῃ ὄφιν ἄνθρωπον, πῶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.

9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφιν ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη.

10 Καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβῶθ.

11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβῶθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλγαὶ δὲ ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Μωάβ, κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου.

12 Καὶ ἐκείθεν ἀπῆραν, καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρεδ.

13 Καὶ ἐκείθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνὺν ἃ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἔχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων· ἐστὶ γὰρ Ἀρνὺν ὄρια Μωάβ, ἀναμέσων Μωάβ καὶ ἀναμέσων τοῦ Ἀμορραίου.

14 Διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ, Πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωῆν ἐφλόγισε, καὶ τοὺς χιμαῖρους Ἀρνὺν.

15 Καὶ τοὺς χιμαῖρους κατέστησε κατοικίσαι Ἡρ καὶ πρόσκειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ.

16 Καὶ ἐκείθεν τὸ φρέαρ· τοῦτο φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, Συνάγαγε τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν.

17 Τότε ἦσαν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος, Ἐξέρχεται αὐτῷ φρέαρ.

18 Ὄρυσεν αὐτὸ ἀρχοντες, ἐξελατομήσαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν ἢ ἀπὸ φρέατος εἰς Μαθαναεῖν.

19 Καὶ ἀπὸ Μαθαναεῖν εἰς Νααλὴλ, καὶ ἀπὸ Νααλὴλ εἰς Βαμὼθ, καὶ ἀπὸ Βαμὼθ εἰς Ἰαννὴν, ἥ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, ἀπὸ κορυφῆς τοῦ Δελαφευμένου, τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου.

20 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἀμορραίων, λόγους εἰρηνικούς, λέγων, 21 Παρελθόνεμεθα διὰ τῆς γῆς σου, ἀτῇ ὁδῷ πορευόμεθα· οὐκ ἐκκληνοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρόν, οὔτε εἰς ἀμπελῶνα.

22 Οὐ πτόμεθα ὕδωρ ἐκ φρεατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευόμεθα, ἕως ἀπαρέλθωμεν τὰ ὄρια σου.

23 Καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσά, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας, καὶ κατεκυρίευσεν τῆς γῆς αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβὼκ, ἕως υἱῶν Ἀμμάν, ὅτι Ἰαζήρ ὄρια υἱῶν Ἀμμάν ἐστὶ.

25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ κατοίκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων, ἐν Ἑσεβὼν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρνούσαις αὐτῇ.

26 Ἔστι γὰρ Ἑσεβὼν, πόλις Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ἑστί· καὶ οὗτος ἐπολέμησε βασιλεῖα Μωάβ τὸ πρότερον· καὶ ἔλαβον πάντας τὴν γῆν αὐτῇ, ἀπὸ Αἰορῆ ἕως Ἀρνὼν.

27 Διὰ τοῦτο ἐρούουν οἱ αἰρηματισταί, Ἐλθετε εἰς Ἑσεβὼν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν.

28 Ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἑσεβὼν, φλόξ ἐκ πόλεως Σηὼν, καὶ κατέφαγεν ἕως Μωάβ, καὶ

κατέπιε στήλας Ἀρνὺν.

29 Οὐαὶ σοὶ Μωάβ, ἀπώλον λαὸς Χαμὼς, ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασῶσθαι, καὶ ἡ θυγατέρα αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεὶ τῶν Ἀμορραίων Σηὼν,

30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται, Ἑσεβὼν ἕως Δαιβὼν· καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκλυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ.

31 Κατωίκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων.

32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκοπεύεσθαι τὴν Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραίων τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες, ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βαράν· καὶ ἐξῆλθεν Ὠγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραεῖν.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, Μὴ φοβήθῃς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδώκα αὐτόν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεὶ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῆκε ἐν Ἑσεβὼν.

35 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχά.

2 Καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σεμφὺρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ,

3 Καὶ ἐφοβήθη Μωάβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν· καὶ προσώχθηκε Μωάβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ εἶπε Μωάβ τῇ γερονσίᾳ Μαδιάμ, Νῦν ἐκλείπει ἡ συναγωγὴ αὐτῆ πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὥστε δεικνύει· ὁ μίσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεμφὺρ βασιλεὺς Μωάβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.

5 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υἱὸν Βεῶρ Φαθουρά, ὃς ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτόν, λέγων, Ἰδοὺ λαὸς ἐξεληλύθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου.

6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἡ ἡμεῖς, ἐὰν ἐνδυνάμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα ὅς ἐάν ἐυλόγησῃς σὺ, εὐλόγηται, καὶ οὗς ἀνκαταρσῇ σὺ, κεκατῆρνται.

7 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γερονσία Μωάβ, καὶ ἡ γερονσία Μαδιάμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ, καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλὰκ.

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καταλίσσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσονται ὑμῖν ῥάγματα· ἂν ἀνάλῃσῃ Κύριος πρὸς μέ· καὶ κατέμειναν οἱ ἀρχοντες Μωάβ παρὰ Βαλαάμ.

9 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί;

10 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς τὸν Θεόν, Βαλὰκ υἱὸς Σεμφὺρ, βασιλεὺς Μωάβ, ἀπέστειλεν δαυτοὺς πρὸς μέ, λέγων,

11 Ἰδοὺ λαὸς ἐξεληλύθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐκεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου, καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἂν ἀνάλῃσμαι πατάξαι αὐτόν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ, Οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ εὐλόγητός σου.

13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τοπρωί, εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλάκ, Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν, οὐκ ἀφήσιν με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μετ' ὑμῶν.

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ, ἦλθον πρὸς Βαλάκ, καὶ εἶπαν, Οὐ θέλει Βαλαάμ πορευθῆναι μετ' ἡμῶν.

15 Καὶ προσέθετο ὁ Βαλάκ ἐπὶ ἀποστείλαι ἄρχοντας πλείους, καὶ ἐντιμωτέρους τούτων.

16 Καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Τάδε λέγει Βαλαάμ ὁ τοῦ Σεπφὼρ· Αἰζῶ σε μὴ ὀκνήσης ἔλθειν πρὸς μέ.

17 Ἐντιμῶς γὰρ τιμήσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαι μοι τὸν λαόν τούτον.

18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαάμ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλάκ, Ἐὰν ὦμ μοι Βαλάκ πλήρῃ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄγγυρον ἢ καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου.

19 Καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλήσαι πρὸς μέ.

20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ καλέσαι σε πάρειναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἄλλα τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σέ, τὸ ποῖσεις.

21 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τοπρωί, ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἄρχόντων Μωάβ.

22 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός· καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνον αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ρομφαίαν ἑστηκυμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθύναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ.

24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αἰλαῖς τῶν ἁμπελώνων, φραγμὸς ἐντεύθεν καὶ φραγμὸς ἐντεύθεν.

25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαάμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἐπὶ μαστίξαι αὐτήν.

26 Καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόφῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἐκκλίνει δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

27 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαάμ, καὶ ἐτύπτε τὴν ὄνον· τὴν ῥάβδῳ.

28 Καὶ ἠνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει· τῷ Βαλαάμ, Τί ἐποίησά σοι, ὅτι πέπαικάς με· τρίτον τοῦτο! 29 Καὶ εἶπε Βαλαάμ τῇ ὄνῃ, Ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ, ἥδη ἂν ἐξεκέντησά σε.

30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαάμ, Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβανες ἄπολιν νεότητός σου, ὥς τις δ' σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπερ-οράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί.

31 Ἀπεκάθυσε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ Βαλαάμ, καὶ ὅρα τὸν ἄγγελον ὁ Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαιραν ἑστηκυμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας

προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Διὰ τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι ἐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος, ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ· τρίτον τοῦτο!

33 Καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, ἂν οὖν σέ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιεργασάμην.

34 Καὶ εἶπε Βαλαάμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου, Ἠμάρτηκα, οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ὅτι σὺ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησίν· καὶ νῦν εἰ υἱ σοι ἄρκεσει, ἀποστραφήσομαι.

35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς Βαλαάμ, Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πληρὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι· καὶ ἐπορεύθη Βαλαάμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.

36 Καὶ ἀκούσας Βαλάκ, ὅτι ἦκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἣ ἔστιν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀρῶν, ἣ ἔστιν ἐκ μέ-ρους τῶν ὁρίων.

37 Καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ, Οὐχί ἂν ἀπέστειλα πρὸς σέ καλέσαι σε; διὰ τί οὐκ ἦρχε πρὸς μέ; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμήσαι σε;

38 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ, Ἰδοὺ ἦκα πρὸς σέ νῦν· δυνατός ἐσομαι λαλήσαι τι; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλη ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω.

39 Καὶ ἐπορεύθη Βαλαάμ μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλιν ἐπαύλειον.

40 Καὶ ἔθυσε Βαλάκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλαάμ καὶ τοῖς ἄρχουσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ.

41 Καὶ ἐγενήθη πρωί· καὶ παραλαβὼν Βαλάκ τὸν Βαλαάμ, ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαλά, καὶ ἔκειθεν αὐτὸν ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ εἶπε Βαλαάμ τῷ Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμούς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς.

2 Καὶ ἐποίησε Βαλάκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήνεγκε ἑπτὰ μόσχους καὶ κριοὺς ἐπὶ τὸν βωμόν.

3 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ὅ καὶ πορεύσομαι ἐξ· μοι φανείται ὁ Θεὸς ἐν συναντήσει, καὶ ῥῆμα ὃ ἐὰν μοι δείξῃ, ἀναγγελῶ σοι· καὶ παρέστη Βαλάκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ.

4 Καὶ Βαλαάμ ἐπορεύθη ἐρωτῆσαι τὸν Θεόν· καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν· καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Βαλαάμ, Τοὺς ἑπτὰ βωμούς ἡτοίμασα, καὶ ἀνεβίβασα μόσχους καὶ κριοὺς ἐπὶ τὸν βωμόν.

5 Καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαάμ, καὶ εἶπεν, Ἐπιστραφεῖς πρὸς Βαλάκ, οὕτω λαλήσεις.

6 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ δὲ ἔφερε στήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ.

7 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἐκ Μεσοποταμίας μετεπεμψάτο με Βαλάκ βασιλεὺς Μωάβ ἐξ ὁρέων ἀπ' ἀνατολῶν, λέγων, Δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ἰσραήλ.

8 Τί ἐράσσωμαι ὃν μὴ ἄραται Κύριος; ἢ τί καταράσσωμαι ὃν μὴ καταράται ὁ Θεός;

9 Ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὁρέων ὄψομαι αὐτόν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσποήσω αὐτόν· ἰδὼ λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἐθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.

10 Τίς ἐξηκριβισατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαριθμήσατο ὅμους Ἰσραὴλ; ἀποθάνοι ἡ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα ^δ τούτων.

11 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Τί ^δ πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου ἐκέκληκας σε, καὶ ἰδοὺ ^δ εὐλόγηκας! εὐλογία.

12 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ ὅσα ἦν ἐμβάλλω ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τούτο φυλάξω λαλήσαι;

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλὰκ, Δεῖρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκείθεν, ἀλλ' ἡ μέρος τι αὐτοῦ ^δ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρσασαί μοι αὐτὸν ἐκείθεν.

14 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγρὸν σκοπιὰν ἐπὶ κορυφῇν λελαξευμένον· καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κρὶόν ἐπὶ τὸν βωμὸν.

15 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν.

16 Καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀποστράφηθι πρὸς Βαλὰκ, καὶ τάδε λαλήσεις.

17 Καὶ ἀπεστρέφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ δὲ ἐφείσθηκε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλὰκ, Τί ἐλάλησε Κύριος;

18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀνάστηθι Βαλὰκ, καὶ ἴκουε, ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπφὼρ.

19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι, αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμνεῖ;

20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι· εὐλόγησω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.

21 Οὐκ ἔσται μόσχος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὑβήσεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἑνδοξα ἄρχόντων ἐν αὐτῷ.

22 ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ.

23 Οὐ γὰρ ἔστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραὴλ· κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακώβ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ, τί ἐπιτελέσει ὁ Θεός;

24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγῃ θήρα, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται.

25 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Οὐτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτόν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλόγησῃς αὐτόν.

26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαάμ, εἶπε τῷ Βαλὰκ, Οὐκ ἐλάλησά σοι, λέγων, Τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ Θεός, τούτο ποιήσω;

27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, Δεῖρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἄρσεις τῷ Θεῷ, καὶ κατάρσασαί μοι αὐτόν ἐκείθεν.

28 Καὶ παρέλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφῇν τοῦ Φογῶρ, τὸ παρατείνον εἰς τὴν ἔρημον.

29 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Οἰκοδόμησόν μοι ὡς ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ὡς ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς.

30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήγεκε μόσχον καὶ κρὶόν ἐπὶ τὸν βωμὸν.

Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπαρεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς ^δ αὐτῷ· εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 Καὶ ἐξάρας Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκὸτα κατὰ φυλάς· καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ.

3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινὸς ὄρων,

4 Φησὶν ἀκούων λόγια ^α ἰσχυροῦ, ὅστις ὄρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

5 Ὡς καλοὶ ^{οἱ} οἰκοὶ σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ.

6 Ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὡσεὶ σκηναὶ, ὡς ἐπῆξε Κύριος, ^{καὶ} ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα,

7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ἠψοθήσεται ἡ Γῶγ βασιλεία ^α, καὶ αὐξηθήσεται ^α βασιλεία αὐτοῦ.

8 ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδετα ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πᾶχι αὐτῶν ἐκμυελεῖ, καὶ ταῖς βολαῖσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν.

9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; εἰ εὐλογῶντές σε, εὐλόγηνται· καὶ οἱ καταρῶμενοί σε, κεκατήρνανται.

10 Καὶ ἐθυμώθη ^α Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ, ^δ Κατάρσασθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκας σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγων εὐλόγησας ^α τρίτον τούτου!

11 Νῦν οὐν φέυγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα, Τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησά σε Κύριος τῆς ὁδοῦ.

12 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὐκ ἀπέστειλας πρὸς με ἐλάλησας, λέγων,

13 Ἐάν μοι δῷ Βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν παρ' ἐμαντοῦ· ὅσα ἂν εἶπῃ ^α ὁ Θεός, ταῦτα ἔρω.

14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου· δεῦρο, συμβουλευίσω σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

15 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινὸς ὄρων,

16 Ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπὶ στήμνῃ ^α παρὰ ἡψίστου, καὶ ὄρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

17 Δεῖξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν· μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίξει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ^α ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ· καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας ^α υἱούς Σὴθ.

18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ησαὶ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ.

19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πόλεως.

20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλίκ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλίκ, καὶ τὸ σπέρμα ^δ αὐτῷ· ἀπολείται.

21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεαῖον, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἰσχυρά ἡ κατοικία σου^α καὶ ἐν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσίαν σου,

22 Καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεωρ νοσσία πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε.

23 Καὶ ἰδὼν τὸν Ὠγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ὡ ὦ, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ Θεός;

24 Καὶ ἐξελεύσεται^α ἐκ χειρῶν Κιτταίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσοῦν, καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ὑπολοῦνται.

25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ ἀπῆλθεν ὑποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ^α καὶ Βαλάκ ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττεὶν, καὶ ἐβεβλήθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ ὁ προσεκύνησαν^α τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

3 Καὶ ὁ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγώρ^α καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κυρίου τῷ Ἰσραὴλ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ τῷ Μωυσῇ, Λάβε πάντας τοὺς ἄρχηγους τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγμάτιον αὐτοὺς^α Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ὑποστραφείσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ, Ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγώρ.

6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλθων προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ, καὶ ἐναντίον πάντης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλειον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἑλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστιγν ἐν τῇ χειρὶ^α,

8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίου εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἀπεκέντησεν ἄμφω τέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς^α καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ^α υἱῶν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

11 Φινεὲς υἱὸς Ἑλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως κατέπαυσεν τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ζηλώσαί^α μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξάνηλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳ μου.

12 Οὗτος εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ^α διαθήκην εἰρήνης,

13 Καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ^α περὶ αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας^α αἰωνία^α, ὧν ἐξήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

14 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλῆτι τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί, υἱὸς^α δαδμων^α, ἄρχων οἴκου πατριᾶς 4^α τῶν Συμεων.

15 Καὶ ὄνομα τῇ γυναίκί τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγούσῃ, Χασβί, θυγάτηρ Σούρ, ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμώθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν Μαδιάμ.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων,

17 Ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιθηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι^α, ὅσα δολιόσιν ὑμᾶς διὰ Φογώρ, καὶ διὰ Χασβί θυγατέρας ἄρχοντος Μαδιάμ^α ἀδελφῶν αὐτῶν, τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογώρ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν^α καὶ Ἑλεάζαρ^α τὸν ἱερέα, λέγων,

2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης^α συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἑλεάζαρ ὁ ἱερεὺς^α ἐν Ἀραβιῷ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ, λέγων,

4 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ^α καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξεληθότες ἐξ Αἰγύπτου,

5 Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ^α υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν Ἐνώχ, καὶ δῆμος τοῦ Ἐνώχ^α τῷ Φαλλοῦ, δῆμος τοῦ Φαλλοῦ.

6 Τῷ Ἀσρών, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί^α τῷ Χαριμί, δῆμος τοῦ Χαριμί.

7 Οὗτοι δῆμοι Ῥουβὴν^α καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

8 Καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ, Ἑλιάβ.

9 Καὶ υἱοὶ Ἑλιάβ, Ναμουήλ, καὶ Δαθὰν, καὶ Ἀβεριφὼν^α οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπιστατάντες^α ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ ἐν τῇ ἐπιστάσει Κυρίου.

10 Καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, κατέπιεν αὐτούς καὶ Κορὲ, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πενήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ.

11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Συμεὼν, ὁ δὲ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεὼν^α τῷ Ναμουήλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί^α τῷ Ἰαμίν, δῆμος ὁ Ἰαμινί^α τῷ Ἰαχίν, δῆμος ὁ Ἰαχινί.

13 Τῷ Ζαρά δῆμος ὁ Ζαραί^α τῷ Σαούλ, δῆμος ὁ Σαουλί.

14 Οὗτοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

19 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἡρ καὶ Αὐνάν^α καὶ ἀπέθανον Ἡρ καὶ Αὐνάν ἐν γῇ Χαναάν.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δῆμους αὐτῶν^α τῷ Σηλὼμ, δῆμος ὁ Σηλωνί^α τῷ Φαρές, δῆμος ὁ Φαρεσί^α τῷ Ζαρά, δῆμος ὁ Ζαραί.

21 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές, τῷ Ἀσρών, δῆμος ὁ Ἀσρωνί^α τῷ Ἰαμουνί^α, δῆ

μος ὁ δ' Ἰαμουνί'.

22 Οὗτοι δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἔξ καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ υἱοὶ Ἰσάχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Θωλαῖ, δῆμος ὁ Θωλαί' τῷ Φουαῖ, δῆμος ὁ Φουαί'.

24 Τῷ Ἰασουβ, δῆμος ὁ Ἰασουβί' τῷ δ' Σαμράμ, δῆμος ὁ δ' Σαμράμ'.

25 Οὗτοι δῆμοι Ἰσάχαρ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑτρακόσιοι'.

26 Υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ, δῆμος ὁ Σαρεδί' τῷ Ἀλλῶν, δῆμος ὁ Ἀλλῶν' τῷ Ἀλλήλ, δῆμος ὁ Ἀλλήλ'.

27 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

15 Υἱοὶ Γάδ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαφὼν, δῆμος ὁ Σαφωνί' τῷ Ἀγγί, δῆμος ὁ Ἀγγί' τῷ Σουι, δῆμος ὁ Σουί'.

16 Τῷ Ἀζενί, δῆμος ὁ Ἀζενί' τῷ Ἀδδί, δῆμος ὁ Ἀδδί'.

17 Τῷ Ἀροαδί, δῆμος ὁ Ἀροαδί' τῷ Ἀριήλ, δῆμος ὁ Ἀριήλ'.

18 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γάδ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

44 Υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Ἰαμίν, δῆμος ὁ Ἰαμινί' τῷ Ἰεσου, δῆμος ὁ Ἰεσουί' τῷ Βαριά, δῆμος ὁ Βαριαί'.

45 Ὁ τῷ Χοβέρ, δῆμος ὁ Χοβερί' τῷ Μελχὴλ, δῆμος ὁ Μελχηλί'.

46 Καὶ τὸ ὄνομα α^α θυγατρὸς Ἀσὴρ, Σάρα.

47 Οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

28 Υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν, Μανασσὴ καὶ Ἐφραϊμ.

29 Υἱοὶ Μανασσὴ, τῷ Μαχίρ, δῆμος ὁ Μαχίρι' καὶ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλααδ' τῷ Γαλααδ, δῆμος ὁ Γαλααδί'.

30 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ' Ἀχιέzer, δῆμος ὁ Ἀχιεζερί' τῷ Χελέγ, δῆμος ὁ δ' Χελεγί'.

31 Τῷ Ἑσριήλ, δῆμος ὁ Ἑσριηλί' τῷ Συχεμ, δῆμος ὁ Συχεμί'.

32 Τῷ Συμαέρ, δῆμος ὁ Συμαερί' καὶ τῷ Ὀφέρ, δῆμος ὁ Ὀφερί'.

33 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφέρ, οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατὲς καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ' Μαλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά, καὶ Θερσαί.

34 Οὗτοι δῆμοι Μανασσὴ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ πενήντηκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

35 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραϊμ^α τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ δ' Σουθαλάν' τῷ Ταναχ, δῆμος ὁ Ταναχί'.

36 Οὗτοι υἱοὶ Σουθαλί' τῷ Ἐδέν, δῆμος ὁ Ἐδενί'.

37 Οὗτοι δῆμοι Ἐφραϊμ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι' οὗτοι δῆμοι υἱῶν Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

38 Υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί' τῷ Ἀσυβήρ, δῆμος ὁ Ἀσυβήρι' τῷ Ἰαχिरάν, δῆμος ὁ Ἰαχιρανί'.

39 Τῷ Σωφάν, δῆμος ὁ Σωφανά'.

40 Καὶ ἐγένοντο ὅοι υἱοὶ Βαλέ, Ἀδάρ, καὶ Νοεμάν' τῷ Ἀδάρ, δῆμος ὁ Ἀδαρί' καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί'.

41 Οὗτοι υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ ὀτρίκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι'.

42 Καὶ υἱοὶ Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαμέ, δῆμος ὁ Σαμεί' οὗτοι δῆμοι Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

43 Πάντες οἱ δῆμοι Σαμεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

48 Υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Ἀσιήλ, δῆμος ὁ Ἀσιηλί' τῷ Γαυνί, δῆμος ὁ δ' Γαυνί'.

49 Τῷ Ἰεσέρ, δῆμος ὁ δ' Ἰεσερί' τῷ Σελλήμ, δῆμος ὁ Σελλημί'.

50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθαλί ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ὀτριάκισιοι'.

51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων,

53 Τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων.

54 Τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς ἐλάττωσι ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἐκάστω καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

55 Διὰ κλήρου μερισθήσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν.

56 Ἐκ τοῦ κλήρου μερίεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀναμέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων.

57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Γεδσών, δῆμος ὁ Γεδσωνί' τῷ Κααθ, δῆμος ὁ Κααθί' τῷ Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί'.

58 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευί' δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ δ' Κορέ', καὶ δῆμος ὁ Μουσί' καὶ Κααθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ.

59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναῖκος αὐτοῦ Ἰωχαβέδ, θυγατὴρ Λευί, ἡ ἔτεκε τούτους τῷ Λευί ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσήν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

60 Καὶ ἐγενήθησαν τῷ Ἀαρὼν, ὁ, τε Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

61 Καὶ ἀβιθνε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

62 Καὶ ἐγενήθησαν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ εἰκοσι χιλιάδες, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω οὗ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ οἰδοται αὐτοὶς κληρὸς ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.

63 Καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσὴ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Νααβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

64 Καὶ ἐν τούτοις οὗκ ἦν ἄνθρωπος τὸν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσὴ καὶ Ἀαρῶν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς, Θανάτῳ ἂπο

φανούνται ἐν τῇ ἐρήμῳ¹· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς, πλὴν Χιλέβ υἱὸς Ἰεφοννη καὶ Ἰησοῦς· ὁ δὲ τοῦ² Ναυή.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑΙ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὁρέφ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, ^α τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Μααλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγ-
^βά, καὶ Μελχά, καὶ Θεράα,

2 Καὶ στάσαι ἐναντί Μωυσῆ, καὶ ἐναντί Ἐλε-
αῖζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντί τῶν ἀρχόντων,
καὶ ἐναντί πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσιν,

3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπι-
στοτάσεως ἐναντί Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ,
ὅτι οὐκ ἡμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ
ἤγέροντο αὐτῷ· μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· ὁδοτε ἡμῖν κατὰ σκε-
ψιν ἐν μέσῳ^β ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.

4 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν
ἐναντί Κυρίου.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-
γων,

6 Ὅρθως θυγατέρες Σαλπαὰδ λευαλήκασι^α
δόμα· δώσεις αὐταῖς κατὰ σκεψιν κληρονομίας
ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθί-
σεις τὸν κληρὸν τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων,
8 Ἀνθρῶπος ἔάν ἀποθάνῃ, καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐ-
τῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυ-
γατρὶ αὐτοῦ.

9 Ἐάν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν
κληρονομίαν^β τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

10 Ἐάν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε
τὴν κληρονομίαν^γ αὐτῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ.

11 Ἐάν δὲ μὴ ᾖσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν^δ τῷ οἰκείῳ
τῷ ἑγγίστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρο-
νομήσαι τὰ αὐτοῦ^ε· καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως, καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀνάβηθι
εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν^α τοῦ Ἰορδάνου,¹
τοῦτο^β τὸ ὄρος Ναβαὺ, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χανα-
νὰ, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν
κατασχεσί.

13 Καὶ ὅψῃ αὐτὴν, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν
λαὸν σου καὶ σὺ, καθὶ προστεθήσῃ Λαὼν ὁ
ἀδελφός σου ἐν ὧρ τῷ ὄρει.

14 Διότι παρέβητε τὸ ὅμῳ μου ἐν τῇ ἐρή-
μῳ Σίν, ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν^α
ἡγιασάι με, οὐκ ἡγιασάτέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι
ἐναντί αὐτῶν^β· δούτ^γ ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλο-
γίας^δ ἐν^ε! Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν.

15 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον,^α

16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευ-
μάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ταύτης,

17 Ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν,
καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν,
καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτούς, καὶ ὅστις εἰσάξει αὐ-
τούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου^δ ὡσεὶ
πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν.

18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-
γων, Λάβε πρὸς σεαυτὸν^α Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή,
ἄνθρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐπι-
θήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπὶ^β αὐτόν.

19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ἐλεαῖζαρ τοῦ
ἱερέως, καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συνα-
γωγῆς, καὶ δ' ἐντελῇ^γ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐ-
τῶν.

20 Καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως
ἂν εἰσακούσων αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἔναντι Ἐλεαῖζαρ τοῦ ἱερέως στήσε-
ται, καὶ δ' ἐπερωτήσουσιν^α αὐτόν τὴν κρίσιν τῶν
δῶλων ἔναντι Κυρίου^β· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐξελεύσονται, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσε-
λεύσονται αὐτὸς καὶ ^{οἱ} υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυ-
μαδόν, καὶ πάντα ἡ συναγωγὴ.

22 Καὶ ἐποιήσε Μωυσῆς, καθὰ ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος^α· καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν
αὐτόν ἐναντίον Ἐλεαῖζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναν-
τίον πάσης συναγωγῆς,

23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν,^β
καὶ συνέταξε αὐτόν καθὶ^γ περ συνέτα ε Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐντελῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεις πρὸς
αὐτούς, λέγων, Τὰ δῶρά μου δόματά μου
καρπώματα^α μου, εἰς ὅσμην εὐωδίας διατηρή-
σετε προσφέρειν^β ἐμοί^γ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου.

3 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Ταῦτα τὰ καρπώ-
ματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ, ἄμυνος ἔνιαυ-
σίους ἄμυνους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαυτώ-
σιν ἐνδελεχούσιν.

4 Τὸν ἄμυνον τὸν ἕνα^α ποιήσεις^β τὸ^γ ταπρῶν,
καὶ τὸν ἄμυνον τὸν δεύτερον^δ ποιήσεις^ε τὸ πρὸς
ἑσπέραν.

5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἰφί^α σιμί-
δαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ
ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.

6 Ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη
ἐν τῷ ὄρει Σινῶ εἰς ὅσμην εὐωδίας^α Κυρίῳ.

7 Καὶ δ' σπονδὴν^β αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν
τῷ ἄμυν^γ τῷ ἐνί^δ· ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν
σίκερα Κυρίῳ.

8 Καὶ τὸν ἄμυνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ
πρὸς ἑσπέραν^α κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ^β· καὶ
κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὅσμην
εὐωδίας Κυρίῳ.

9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε
δύο ἄμυνος ἔνιαυσίους ἄμυνους, καὶ δύο δέκατα
σεμδάλεως^α ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ^β εἰς
θυσίαν^γ καὶ σπονδὴν^δ.

10 Ὀλοκαύτωμα^α σαββάτων^β ἐν τοῖς σαββί-
τοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός,
καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐν ταῖς γεομηνίαις προσάξετε ὀλο-
καύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσχους ἕκ βούων δύο, καὶ
κριὸν ἕνα, ἄμυνος ἔνιαυσίους ἑπτὰ ἄμυνους.

12 Τρία δέκατα σεμδάλεως^α ἀναπεποι-
μένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέ-
κατα σεμδάλεως^β ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ
τῷ κριῷ τῷ ἐνί.

13 Δέκατον δέκατον σεμδάλεως^α ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἄμυν^β τῷ ἐνί, θυσίαν
ὅσμην εὐωδίας κάρτωμα Κυρίῳ.

14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν ἔσται,
τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί^α· καὶ τὸ γρίτον τοῦ ἴν ἔσται
τὸ κριῷ τῷ ἐνί^β· καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ἔσται
τῷ ἄμυν^γ τῷ ἐνί οἶνον^δ· τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα
μῆνα ἕκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἔναντου.

15 Καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἡμαρ-
τίας Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς
διαπαντός ποιηθήσεται, καὶ ἡ σπονδὴ

αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ.

17 Καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ὁ ἑορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

19 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα· κάρπωμα Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ· ἄμμοι ἐσονται ὑμῖν.

20 Καὶ ὁ θυσία αὐτῶν σιμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἄμνοισ.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα ὁ περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν.

23 Πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὁ διαπαντός τῆς πρώτης, ὃ ἐστὶν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

24 Ὅσα ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ὧρων κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

25 Καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρῃτε θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἐβδομαίων, ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

27 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἁμώμους.

28 Ἡ θυσία αὐτῶν σιμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

29 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἄμνοισ· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα.

30 Περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν· πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι.

31 Ἀμμοὶ ἐσονται ὑμῖν, καὶ ὁ τὰς σπονδαὶ αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν.

2 Καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἁμώμους.

3 Ἡ θυσία αὐτῶν σιμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

4 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἄμνοισ.

5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν.

6 Πλὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διαπαντός· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε.

8 Καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα· εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καρπώματα· Κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυ-

σίους ἑπτὰ· ἄμμοι ἐσονται ὑμῖν.

9 Ἡ θυσία αὐτῶν σιμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

10 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνοισ.

11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλιάσεως, καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διαπαντός· ἡ θυσία αὐτῆς, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώμα Κυρίῳ.

12 Καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἐπικλήτος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· καὶ ὁ ἑορτάσατε· αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριὸν δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας· ἄμμοι ἐσονται.

14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σιμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχους· καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριοὺς.

15 Ὅδεκα δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοῖς τέσσαρας καὶ δέκα ἄμνοισ.

16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους ὀδδεκα, κριὸν δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαραι καὶ δέκα ἁμώμους.

18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοισ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκα, κριὸν δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους.

21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοισ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριὸν δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους.

24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοισ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἐννεα, κριὸν δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους.

27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχους καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοισ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ μόσχους ὀκτώ, κριοὺς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαραι

ἁμώμους.

30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

31 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὁ διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

32 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους ὀκταέσοντας ἁμώμους.

33 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὁ διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ἡμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν ἢ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

36 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὁσὴν εὐωδίας ἁκατώματα τῷ Κυρίῳ μόσχον ἓνα, κρὶν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἁμώμους.

37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κρὶ καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἄριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς ὁ διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

39 Ταῦτα ποιήσετε· Κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ἡμῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἡμῶν, καὶ τὰς θυσίας ἡμῶν, καὶ τὰς σπονδὰς ἡμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ἡμῶν.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατα πάντα ὅσα ἔνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ.

2 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε Κύριος.

3 Ἄνθρωπος ἀνθρώπος ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν· Κυρίῳ, ἡ ὁμολογία ὅρκου, ἡ ὁρίσῃται ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβλήσκει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει.

4 Ἐὰν δὲ εὐξῆται γυνὴ ἑὺχὴν Κυρίῳ, ἡ ὁρίσῃται ὁρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς, οὐς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιώπησῃ αὐτὴς ὁ πατὴρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς.

5 Καὶ πάντες οἱ ὁρίσμοι οὓς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενούσιν αὐτῇ.

6 Ἐὰν δὲ ἀνανεῶν ἀνανεῶσθ' ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὁρισμοὺς, οὐς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαρίει αὐτὴν, ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς.

7 Ἐὰν δὲ γενομένη γέννηται ἀνδρὶ, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, ὃς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιώπησῃ αὐτὴ ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὁρίσμοι αὐτῆς ὃς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.

9 Ἐὰν δὲ ἀνανεῶν ἀνανεῶσθ' ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὁρίσμοι αὐτῆς ὃς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενούσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαρίει αὐτὴν.

10 Καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλήμενης ὅσα ἂν εὐξῆται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενύσιν αὐτῇ.

11 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ

εὐχὴ αὐτῆς, ἡ ὁ ὁρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μετ' ὅρκου,

12 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιώπησῃ αὐτὴ, καὶ μὴ ἀνανεῶσθ' αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρίσμοι αὐτῆς ὃς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς.

13 Ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιείλε, καὶ Κύριος καθαρίει αὐτὴν.

14 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσῃ αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιείλε.

15 Ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιώπησῃ αὐτὴ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ στήσῃ αὐτὴ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσῃ αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτὴ τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἡκούσε.

16 Ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἡκούσε, καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

17 Ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ, ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἀγαμέσων πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι· ἐν οἴκῳ πατρὸς.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων, 2 Ἐκώκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐξοφλήσατε ἐξ ἡμῶν ἀνδρας, καὶ παρατάσθε! ἔναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιάν, ἀποδώναί ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῇ Μαδίαν.

4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀποστείλατε παρατάσθαι.

5 Καὶ ἐξήριθμήσαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν.

6 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς Μωσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς συν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ τὰ σκεῦη τὰ ἅγια, καὶ αἱ σάβηκες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδίαν, καθὲρ ἐνετείλατο Κύριος Μωσῇ· καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν.

8 Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιάν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν· καὶ τὸν Εἰν, καὶ τὸν Ῥοκὸν, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ῥοβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν· καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεῶρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔθγκητα αὐτῶν· καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν,

10 Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαυλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν· καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

12 Καὶ ἦγαγον πρὸς Μωσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ τὰ σκύλα, καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβιὴν Μωάβ,

ἡ ἔστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχά.

13 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

14 Καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς θυνάμειος, κληιάρχοι καὶ ἐκατόνταρχοι τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τῆς πολέμου.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Ἰνατί ἐξωγῆσατε πᾶν θῆλυ;

16 Αὐταὶ γάρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ τοῦ ἠποστήσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἔνεκεν Φογώρ· καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

17 Καὶ νῦν ἀποκτεῖνατε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἔγνω ἡ κοίτην ἄρσενος, ἀποκτεῖνατε.

18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἥτις οὐκ ὤοιδε^α κοίτην ἄρσενος, ζωτρήσατε αὐτάς.

19 Καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετραμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν.

20 Καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον, καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας, καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαιγνίετε.

21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου, Τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὁ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

22 Πλὴν^α τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκῆ καὶ σιδήρου καὶ मोलिῆς καὶ κασιτέρης.

23 Πᾶν πρᾶγμα ὁ διελύσεται ἐν πυρὶ, καὶ καυθισθήσεται, ἀλλ' ἡ τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνισμοῦ ἁγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐάν^α μὴ διαπορεύηται^α διὰ πυρός, διελύσεται δι' ὕδατος.

24 Καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια^α τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ καθαριθήσεσθε^α καὶ μετὰ ταῦτα ἰσπελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

26 Δάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνίου σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς.

27 Καὶ διελείτε τὰ σκύλα ἀναμέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἔκπεπορευμένων^α εἰς τὴν παρίταξιν, καὶ ἀναμέσον πάσης^α συναγωγῆς.

28 Καὶ ἀφελείτε^α τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἔκπεπορευμένων^α εἰς τὴν παρίταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων^α καὶ ἀπὸ τῶν ἡμίσης αὐτῶν λήψεσθε.

29 Καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεὶ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου.

30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιος τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἓνα^α ἀπὸ^α πενήτην ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν^α καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλάκας ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.

31 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

32 Καὶ ἐγενήθη^α τὸ πλεονασμα^α τῆς προνομῆς ὁ προνοούμενος οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί, ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἐβδομήκοντα^α καὶ πέντε χιλιάδες^α.

33 Καὶ ὁ βόες^α, δύο καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες^α.

34 Καὶ ὄνοι^α, μία καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες^α.

35 Καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, ὅσασαι ψυχὰι δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες.

36 Καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἔκπεπορευμένων^α εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ὀρίμου τῶν προβάτων, τριακόσιαι^α καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.

37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι ἐβδομήκοντα πέντε.

38 Καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος^α Κυρίῳ, δύο καὶ ἐβδομήκοντα.

39 Καὶ ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι, καὶ τὸ τέλος^α Κυρίῳ, εἰς καὶ ἐξήκοντα.

40 Καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων, ἑκκαίδεκα^α χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ, δύο καὶ τριάκοντα ψυχὰι.

41 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεὶ, καθά^α συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισείματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὓς διέειλε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν.

43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ^α τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων, τριακόσιαι^α καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια^α.

44 Καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες^α.

45 Ὀνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι.

46 Καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων, ἑξ καὶ ἑκατάς χιλιάδες.

47 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισείματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ^α τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πενήτηκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλάκας τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

48 Καὶ προσήλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιάρχιας τῆς δυνάμεως, χιλιάρχοι καὶ ἐκατόνταρχοι, καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν,

49 Οἱ παῖδες σου εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῶν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἰς.

50 Καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ, ἀνὴρ ὁ εὔρε σκεῦος χρυσοῦν^α καὶ χιλιῶνα καὶ ψέλλινον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιν καὶ ἐμπλόκον, ἐξιλιάσασθαι περὶ^α ἡμῶν ἐναντὶ Κυρίου.

51 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος ἐργασμένο.

52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον Κυρίῳ, ἑκκαίδεκα^α χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πενήτηκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἐκατόνταρχων.

53 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμουν ἕκαστος ἐαυτῷ.

54 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἐκατόνταρχων, καὶ εἰσήνεγκεν^α αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντὶ Κυρίου.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ κτήνη πλήθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλήθος^α σφόδρα^α καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζρ, καὶ τὴν χώραν Γαλαὰδ^α καὶ ἦν ὁ τόπος, τόπος κτηνεστί.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες,

3 Ἀταρῶθ, καὶ Δαβιρῶν, καὶ Ἰαζρ, καὶ

Ναμρά, καὶ Ἑσεβίων, καὶ Ἑλεάλῃ, καὶ Σεβαμί, καὶ Ναβαὺ, καὶ Βαϊάν,

4 Τὴν γῆν ἣν ὁ παρὰδὲσθε Κύριος ἐνώπιον αὐτῶν υἱὸν Ἰσραὴλ, ἣν κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοὺς καίσι σου κτήνη ὑπάρχει.

5 Καὶ ἔλεγον, Εἰ εὐρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθῇτω ἡ γῆ αὐτῇ τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.

6 Καὶ εἶπε Μωυσὴς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν, Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς αὐτὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθύστεθε αὐτῇ.

7 Καὶ ἰνατί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;

8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρὴν κατανοῆσαι τὴν γῆν;

9 Καὶ ἀνέβησαν φάραγγα βότρυς, καὶ κατενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστειραν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς.

10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὥμοσε, λέγων,

11 Εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετῶν καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν, τὴν γῆν ἣν ὥμοσα αὐτῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὅπως μὴ,

12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος, καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὅπως Κύριον.

13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἠκατέρωθεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξαηλωθῇ πᾶσα ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντὶ Κυρίου.

14 Ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, συντριμμα ἄνθρωπων ἁμαρτωλῶν, προσθέτειν ἐπὶ τοῖς θυμῶν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ.

15 Ὅτι ἀποστραφῆσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἐτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνοήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην.

16 Καὶ προσήλθον αὐτῷ, καὶ ἔλεγον, Ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὥδε τοὺς κτήνην ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν.

17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι βροφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτὸν τόπον καὶ κατοικήσῃ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετελειωμέναις διὰ τῶν κατοικοῦντας τὴν γῆν.

18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

19 Καὶ οὐκέτι δὴ κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχοντες τοὺς κληρούς ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσὴς, Ἐὰν ποιήσῃτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλισθῇτε ἐναντὶ Κυρίου εἰς πόλεμον,

21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὁ πλίτης τὸν Ἰορδάνην ἐναντὶ Κυρίου, ἕως ἂν ἐκτρίβῃ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

22 Καὶ κατακυριεύθῃ ἡ γῆ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφῆσεθε, καὶ ἔσεσθε ἄθωοι ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ. Ὡς εἶμι ἡ γῆ αὐτῇ ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἐναντὶ Κυρίου.

23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃτε οὕτως, ἁμαρτήσεσθε ἐναντὶ Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμεῖς καταλάβῃ τὰ κακά.

24 Καὶ οἰκοδομήσετε ἑμὲν ἑαυτοὺς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν, καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν

ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στοματός ὑμῶν ποιήσετε.

25 Καὶ εἶπαν υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Οἱ παῖδες σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται.

26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαὰδ.

27 Οἱ δὲ παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἐναντὶ Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος λέγει.

28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσὴς Ἑλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ, καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσὴς, Ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντὶ Κυρίου, καὶ κατακυριεύσῃ τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει.

30 Ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς αὐτὸν πόλεμον ἐναντὶ Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομήσουσιν ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, λέγοντες, Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτως ποιήσωμεν ἡμεῖς.

32 Διαβροσόμεθα ἐνωπλισμένοι ἐναντὶ Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατίσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

33 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσὴς τοὺς υἱοὺς Γὰδ, καὶ τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή υἱὸν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων, καὶ τὴν βασιλείαν Ἠγβασιλέως τῆς Βααάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὄρισι αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.

34 Καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν, καὶ τὴν Ἀταρόθ, καὶ τὴν Ἀροήρ,

35 Καὶ τὴν Σοφάρ, καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ ὕψωσαν αὐτάς.

36 Καὶ τὴν Ναμρά, καὶ τὴν Βαιθαράν, πόλεις ὄχυράς, καὶ ἐπαύλεις προβάτων.

37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ᾠκοδόμησαν τὴν Ἑσεβὼν, καὶ Ἑλεάλῃ, καὶ Καραθαίμ,

38 Καὶ τὴν Βεελμῶν, περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμί, καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἃς ᾠκοδόμησαν.

39 Καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ Γαλαὰδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλεσε τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ.

40 Καὶ ἔδωκε Μωυσὴς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχίρ υἱῷ Μανασσῆ, καὶ κατήκτισεν ἐκεῖ.

41 Καὶ Ἰαίρ ὁ τοῦ Μανασσῆ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαίρ.

42 Καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Κεφ. λγ'. XXXIII.
Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν.

2 Καὶ ἔγραψε Μωυσὴς τὰς ἀπάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.
3 Ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσῆ τῇ μηνὶ τῇ πρώτῃ τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἑπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων.

4 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔβαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς
γενηκότας πάντας· οὗς ἑπάταξε Κύριος, πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς
αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος.
5 Καὶ ἡπαράντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥα-
μεσσή, παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.
6 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Σοκχώθ, παρενέβαλον
εἰς Βουθάν, ὃ ἐστὶ μέρος τι τῆς ἐρήμου.
7 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Βουθάν, καὶ παρενέβαλον
ἐπὶ ἄτ' ὅτι στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι
Πελεσεφθών, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγ-
δώλωρ.
8 Καὶ ἡπαράντες ἀπέναντι Εἰρώθ, καὶ διέβησαν
μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐρήμῳ, καὶ ἐπο-
ρεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου
αὐτοῖ, καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς.
9 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Πικριῶν, καὶ ἦλθον εἰς Αἰ-
λίμ· καὶ ἐν Αἰλίμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ
ἐβόδμηκοντα στελεχὴ φοινίκων, καὶ παρενέ-
βαλον ἐκεῖ παρά τὸ ὕδωρ.
10 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Αἰλίμ, καὶ παρενέβαλον
ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.
11 Καὶ ἡπαράντες ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ
παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμῳ Σίν.
12 Καὶ ἡπαράντες ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, καὶ παρ-
ενέβαλον εἰς Ῥαφκά.
13 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ῥαφκά, καὶ παρενέβα-
λον ἐν Αἰλοῦς.
14 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Αἰλοῦς, καὶ παρενέβαλον
ἐν Ῥαφιδίῳ· καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.
15 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ῥαφιδίου, καὶ παρενέβα-
λον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
16 Καὶ ἡπαράντες ἐκ τῆς ἐρήμου Σινά, καὶ παρ-
ενέβαλον ἐν μνημασί τῆς ἐπιθυμίας.
17 Καὶ ἡπαράντες ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας,
καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀσηρώθ.
18 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον
ἐν Ῥαθαμά.
19 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ῥαθαμά, καὶ παρενέβα-
λον ἐν Ῥεμμών· Φαρές, καὶ παρενέβαλον
ἐν Ῥεμμών· Φαρές, καὶ παρενέβαλον εἰς
Λεβωνά.
21 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Λεβωνά, καὶ παρενέβαλον
εἰς Ῥεσσάν.
22 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ῥεσσάν, καὶ παρενέβαλον
εἰς Μακελλάθ.
23 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Μακελλάθ, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Σαφάρ.
24 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Σαφάρ, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Χαράδθ.
25 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Χαράδθ, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Μακλῶθ.
26 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Μακλῶθ, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Καταθ.
27 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Καταθ, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Ταράθ.
28 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ταράθ, καὶ παρενέβαλον
εἰς Μαθεκκά.
29 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Μαθεκκά, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Σελμωνά.
30 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Σελμωνά, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Μασουρούθ.
31 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Μασουρούθ, καὶ παρενέ-
βαλον εἰς Βαναία.
32 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Βαναία, καὶ παρενέβα-
λον εἰς τὸ ὄρος Γαδγὰδ.
33 Καὶ ἡπαράντες ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγὰδ, καὶ
παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά.
34 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ἐτεβαθά, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Ἐβρωνά.
35 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ἐβρωνά, καὶ παρενέβαλον

εἰς Γεσιών Γάβερ.

36 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Γεσιών Γάβερ, καὶ παρ-
ενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· καὶ ἡπαράντες ἐν
τῇ ἐρήμῳ Σίν, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρη-
μον Φαράν· αὕτη ἐστὶ Κάδης.

37 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Κάδης, καὶ παρενέβαλον
εἰς Ἰρ τὸ ὄρος πλησίον τῆς Ἐδὼμ.

38 Καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς ἰδίᾳ προστάγ-
ματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσ-
σαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μὴ τῷ μηνός.

39 Καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἰκοσὶ καὶ ἑκα-
τὼν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθνησεν ἐν Ἰρ τῷ ὄρει.

40 Καὶ ἀκούσας ὁ Χαναάν βασιλεὺς Ἀράδ,
καὶ οὗτος κατ' ἑκαστὴν ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε εἰς-
επορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

41 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ἰρ τοῦ ὄρους, καὶ παρ-
ενέβαλον εἰς Σελμωνά.

42 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Σελμωνά, καὶ παρενέβα-
λον εἰς Φινώ.

43 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Φινώ, καὶ παρενέβαλον
ἐν Ὠβώθ.

44 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον
ἐν Γαί, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὀρίων Μωάβ.

45 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Γαί, καὶ παρενέβαλον εἰς
Δαιβὼν Γάδ.

46 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Δαιβὼν Γάδ, καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Γελμών Δεβλαθαίμ.

47 Καὶ ἡπαράντες ἐκ Γελμών Δεβλαθαίμ, καὶ
παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρίμ, ἀπέ-
ναντι Ναβαῦ.

48 Καὶ ἡπαράντες ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρίμ, καὶ
παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορ-
δάνου κατὰ Ἰεριχώ.

49 Καὶ παρενέβαλον παρά τὸν Ἰορδάνην
ἀναμίστον Αἰσιμῶθ, ἕως Βελοῦ τὸ κατὰ δυσ-
μῶν Μωάβ.

50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ
δυσμῶν Μωάβ, ὅτι παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ
Ἰεριχώ, λέγων,

51 Δάλησον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς
πρὸς αὐτοὺς, ὅτι Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
εἰς γῆν Χαναάν.

52 Καὶ ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐν τῇ γῇ πρό προσώπων ὑμῶν, καὶ ἐξαρεῖτε·
τάς σκοπίαις αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ εἰδωλὰ τὰ
χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολείτε αὐτά, καὶ πάσας
τάς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε.

53 Καὶ ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ, ὑμῖν γὰρ
δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ.

54 Καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν
ἐν κλήρῳ κατὰ φυλάς ὑμῶν· τοῖς πλείοσι
πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάτ-
τοσι ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν· εἰς
ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται,
κατὰ φυλάς πατέρων ὑμῶν κληρονομήσετε.

55 Ἐάν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπων ὑμῶν, καὶ ἔσται
οὗτος ἂν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοpes ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ βολίδες ἐν ταῖς
πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε.

56 Καὶ ἔσται καθὼς διεγνώκειν ποιήσαι
αὐτοὺς, ποιήσω ὑμᾶς.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Ἐντείλει τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς
αὐτοὺς, ὅτι Ὑμεῖς εἰσπορεύσεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν,
αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ
Χαναάν συν τοῖς ὀρίσις αὐτῆς.

3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβαν ἀπὸ ἔρημου Σιν εἰς ἐχόμενον Ἐδώμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς Λίβαν ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν.

4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ Διβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν, καὶ παρελεύσεται Ἐννακί, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς Λίβα Κίωθς τοῦ Βαρνή, καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἑπαυλιν Ἀράδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ.

5 Καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάρρουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα.

6 Καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁρίει, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης.

7 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς Βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὅρος τὸ ὅρος.

8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὅρους τὸ ὅρος καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένων εἰς Ἐμάθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια ὁ Σαραδάκ.

9 Καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια ὁ Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναῖν τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ Βορρᾶ.

10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναῖν Σεφμαῖρ.

11 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ ὁ Σεφμαῖρ ὁ Βηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγῶν, καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλά ἐπὶ γώτου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν.

12 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ὁ θάλασσα ἡ ἀλυκὴ αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ.

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Αὕτη ἡ γῆ ἡν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κληρῶν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὴν, καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κληρῶν αὐτῶν.

15 Δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κληρῶν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ Νότον ὁ κατὰ ἀνατολάς.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Ταῦτα τὰ δνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν Ἑλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Νανὴ.

18 Καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν.

19 Καὶ ταῦτα τὰ δνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χέλεβ υἱὸς Ἱεφονίη.

20 Τῆς φυλῆς ἡ Συμεὼν, Σαλαμιῆ υἱὸς Σεμιούδ.

21 Τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλὼν.

22 Τῆς φυλῆς Ἀδὰν, ἄρχων ὁ Βακχίρ υἱὸς Ἐγλί.

23 Τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς ὁ Σουφί.

24 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραὶμ, ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθᾶν.

25 Τῆς φυλῆς ὁ Ζαβουλὼν, ἄρχων Ἐλισταφάν υἱὸς Φαρνάχ.

26 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάαχ, ἄρχων Φαλτιήλ υἱὸς Ὀζᾶ.

27 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσηρ, ἄρχων ὁ Ἀχιώρ υἱὸς Σελεμί.

28 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ἄρχων Φαδαήλ υἱὸς Ἰαμιούδ.

29 Ὁ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

Κεφ. λε'. XXXV

ΚΑὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼν, λέγων,

2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ δώσουσι τοῖς Δευτίαις ἀπὸ τῶν κληρῶν κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ πρόσσεται τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι τοῖς Δευτίαις.

3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.

4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ὡς δώσετε τοῖς Δευτίαις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίου πήχεις κύκλῳ.

5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Βορρᾶν δισχιλίους πήχεις καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων.

6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Δευτίαις, τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ὡς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταῖτας τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις.

7 Πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Δευτίαις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας, καὶ τὰ πρόσσεται αὐτῶν.

8 Καὶ τὰς πόλεις ὡς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, ἐλάττω ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἢ κατὰ κληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Δευτίαις.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.

11 Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεὺν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.

12 Καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων εἰς τὴν ἑναντίαν τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

13 Καὶ αἱ πόλεις ὡς δώσετε τὰς ἑξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν.

14 Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν.

15 Ὁ φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.

16 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονεὺς ἐστὶ, θανάτῳ θανα-

τοῖσθω ὁ φονευτής.

17 Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστί, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

18 Ἐὰν δὲ ἐν σκευῇ ἐνλίπῃ ἐκ χειρὸς ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστί, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

19 Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ αὐτόν.

20 Ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὥσῃ αὐτόν, καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκευὸς ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ, 21 Ἡ δὲ μὴν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ ᾧ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής ἐστί, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ.

22 Ἐὰν δὲ ἐξάψῃ, οὐ δι' ἔχθραν ὥσῃ αὐτόν, ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκευὸς, οὐκ ἐξ ἐνέδρου.

23 Ἡ ᾧ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιτήσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιήσαι αὐτόν.

24 Καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀναμέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα.

25 Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὗ κατέφυγε, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἑλαίῳ τῷ ἁγίῳ.

26 Ἐὰν δὲ ἐξὸφ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὄρια τῆς πόλεως ᾧ εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ,

27 Καὶ εὕρῃ αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἐνοχὸς ἐστίν.

28 Ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερεῖα τὸν μέγαν, ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔσται ταῦτα ἡμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ἡμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ἡμῶν.

30 Πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ ᾧ μαρτύρων φονεύσει τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἰς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν.

31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναireθῆναι, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται.

32 Οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.

33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσῃτε τὴν γῆν εἰς ἣν ἡμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος.

34 Καὶ οὐ μινανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ ἡμῖν. ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ προσήλθον οἱ ἀρχόντες ᾧ φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντὶ Μωυσῆ, καὶ ἐναντὶ Ελεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων οἰκῶν πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπαν, Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῖναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ Κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Ζαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἔσονται ἐν ᾧ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.

4 Ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφρεσις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατρὸς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

5 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου, λέγων, Οὕτω φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι.

6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσι Ζαλπαὰδ, λέγων, Οὐ ἄρεσκη! ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες.

7 Καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατρὸς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ.

9 Καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

10 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος ᾧ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν θυγατράσι Ζαλπαὰδ.

11 Καὶ ἐγένοντο Ἑρσὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νοῦα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Ζαλπαὰδ, τοῖς ἀνεψίοις αὐτῶν.

12 Ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγενήθησαν γυναῖκες καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δὴμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

13 Αὐτὰ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴν κατὰ Ἱεριχά.

Κεφ. α'. Ι.

ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἔρημῳ πρὸς δυσμῶν Πλησίον τῆς ἑρυθρᾶς θαλάσσης ἠναμέσον Φαράν Ὁφὸλ, καὶ Λοβὸν, καὶ Αὐλῶν, καὶ καταχρύσεια.

2 Ἐνδεκά ἡμέρων ἐκ Χωρήβ ὁδὸς ἐπ' ὅρος Σειφ ἕως Κάδης Βαρνή.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μᾶ τῷ μηνός, ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς πάντας νιούς Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς.

4 Μετὰ τὸ πατάξει ὁ Σὴν βασιλεῖα Ὁμορραίου τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἑσβεῶν, καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα τῆς Βασάν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἑδραῖν.

5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ Μωάβ, ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον, λέγων,

6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρήβ, λέγων, Ἰκανούσθω ἡμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὅρος Ἀμορραίων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιόικους Ἀραβία, εἰς ὅρος καὶ πεδίων, καὶ πρὸς Δίβα, καὶ παραλίαν γῆν λαυααίων, καὶ Ἀντιλίβαγον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου.

8 Ἰδετε, παραδόδεκεν ἡ ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες ἡ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὡμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, δόντας αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς.

9 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οὐ δυνήσονται μόνος φέρειν ὑμᾶς.

10 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε σήμερον ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖ ἡμῖν ὅς τε χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῇσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν.

12 Πῶς δυνήσονται μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;

13 Δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφούς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἑξ ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν.

14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι, καὶ εἶπατε, Κυλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιήσαι.

15 Καὶ ἔλαβον ἑξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγέτας ἐξ ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ εκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοῦσι σαργαγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.

16 Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ.

17 Οὐκ ἐπιγινώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ υποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐάν σκληρόν ᾖ ἡ ἀφ' ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσονται αὐτό.

18 Καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντα τοῖς λόγοις, οὓς ποιήσετε.

19 Καὶ ἀπείραντες ἐκ Χωρήβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβε-

ράν ἐκείνην, ἣν εἶдете, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ ἤλθομεν ἕως Κάδης Βαρνή.

20 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Ἠλθατε ἕως αὐτοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

21 Ἰδετε, παραδόδεκεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν, ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ δειλιάσητε.

22 Καὶ προσήλθατέ μοι πάντες, καὶ εἶπατε, Ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδοντάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ κατανεγκαίτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβήσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.

23 Καὶ ἤρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν.

24 Καὶ ἐπιστράφεντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.

25 Καὶ ἐλάβουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς, καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἔλεγον, Ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

26 Καὶ οὐκ ἠβελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ' ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

27 Καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν, καὶ εἶπατε, Διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς, ἐξηγάγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδόναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορραίων, ἐξολοθρεῖσαι ἡμᾶς.

28 Ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν, λέγοντες, Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν, καὶ πόλεις μεγάλα καὶ τετελειωμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱὸς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ.

29 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Μὴ πτήσητε, μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν.

30 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συνεκπελεμεῖ αὐτοὺς μετ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

31 Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἶдете, ὁ ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου ὡς τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου, ὥς εἴτις τροφοφορήσει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

32 Καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

33 Ὅς ἐπροπορεύεται ἡμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτός, δεκνύνων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτίς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.

34 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ παρουνθεῖς ὡμοσε, λέγων,

35 Εἰ ὁψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὡμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

36 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή, οὗτος ὁψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς Κύριον.

37 Καὶ ἐμοὶ ἐβηλώθη Κύριος δι' ὑμᾶς, λέγων, Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσελθῇς ἐκεῖ.

38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκὸς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατίσχυον, ὅτι αὐτοῖς

κατακληρονομήσει¹ αὐτὴν τῇ Ἰσραὴλ.

39 ^αΚαὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ τοῦτοι ὧσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

41 Καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἶπατε², Ἠμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες³ πολεμήσομεν⁴ κατὰ πάντα ἕσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν⁵ καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, ἐκ συναθροισθέντες ἀναβαίνετε εἰς τὸ ὄρος.

42 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἔβιπον αὐτοῖς, Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γὰρ ἐμὲ μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῇτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου⁶ καὶ παρέβητε τὸ ρῆμα Κυρίου⁷ καὶ παραβιάσάμενοι, ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.

44 Καὶ ἐξηλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατέδιωξεν ὑμᾶς ὥσπερ ποιήσασιν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεῖρ ἕως Ἑρμαῖ.

45 Καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν⁸, καὶ οὐκ εἰσηκούσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν.

46 Καὶ ἐνεκάθησεν ἐν Κάδης ἡμέρας πολλὰς, ὥσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀπῆραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς μέ, καὶ ἐκνυκλώσαμεν τὸ ὄρος τοῦ Σηεῖρ ἡμέρας πολλὰς.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ⁹,
3 Ἰκανοῦσθω ὑμῖν κυκλῶν τὸ ὄρος τοῦτο¹⁰ ἐπιστράφητε οὐν ἐπὶ¹¹ Βορρᾶν.

4 Καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαί, λέγων, Ὑμεῖς παραπορεύεσθε δια τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν νῦν ἡσαῦ, οὗ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς, καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς¹² σφόδρα.

5 Μὴ συνάψῃτε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ¹³ ὁσὶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς ἡσαῦ τὸ ὄρος τοῦ Σηεῖρ.

6 Ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε¹⁴ παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε, καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πῖεσθε.

7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου¹⁵ διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν¹⁶ ἐκείνην¹⁷ ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ¹⁸ ἕκ ἐπεδείχθης ῥήματος.

8 Καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς ἡσαῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεῖρ, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβὰ ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιὼν Γάβερ¹⁹ καὶ ἐπιστρέψαντες²⁰ παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ.

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις, καὶ μὴ συνάψῃτε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ²¹ μὲν ὁσὶ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν²² ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Δαὺδ δέδωκα τὴν Ἀροῖρ κληρονομίαν.

10 Οἱ²³ Ὀμμὶν πρότερον²⁴ ἐνεκάθητον ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες²⁵, ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ.

11 Ῥαφαὶν λογιζήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ²⁶ καὶ οἱ Μωαβίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμὶν.

12 Καὶ ἐν Σηεῖρ ἐνεκάθητο ὁ Χορράιος τὸ

πρότερον, καὶ²⁷ οἱ υἱοὶ ἡσαῦ²⁸ ἀπώλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς²⁹ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν³⁰ καὶ κατωκίσθησαν αὐτῶν³¹ αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν³² αὐτῆς³³ κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν³⁴ δέδωκε³⁵ Κύριος αὐτοῖς.

13 Νῦν οὖν ἀνάστητε³⁶ καὶ ἀπάρατε³⁷ ἡμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρέτ³⁸.

14 Καὶ αἱ ἡμέραι αὗται παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρυὴ ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρέτ, τρεῖς κόντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, ἕως οὗ διέπτεσε πᾶσα³⁹ γενεὰ ἀνθρώπων πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες⁴⁰ ἐκ⁴¹ τῆς παρεμβολῆς, καθὼτι ὥμοσε Κύριος⁴² ὁ Θεὸς αὐτοῖς.

15 Καὶ ἡ χεὶρ⁴³ τοῦ Θεοῦ⁴⁴ ἦν ἐπ' αὐτοῖς⁴⁵ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπτεσαν.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴν ἔπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μέ, λέγων,

18 Σὺ παραπορέσῃς σήμερον τὰ ὄρια Μωάβ τὴν Ἀροῖρ,

19 Καὶ προσάξετε ἐγγὺς νῦν Ἀμμάν⁴⁶ μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς, μὴδὲ συνάψῃτε αὐτοῖς εἰς πόλεμον, οὐ γὰρ⁴⁷ μὲν ὁσὶ ἀπὸ τῆς γῆς νῦν Ἀμμάν σοι⁴⁸ ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Δαὺδ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

20 Γῆ⁴⁹ Ῥαφαὶν⁵⁰ λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς⁵¹ κατωκίοντο⁵² οἱ Ῥαφαὶν⁵³ τοπρότερον καὶ οἱ Ἀμμανίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς⁵⁴ Ζοχομμὶν⁵⁵.

21 Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον⁵⁶ ὑμῶν⁵⁷, ὥσπερ⁵⁸ καὶ οἱ Ἐνακίμ⁵⁹ καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς Κύριος⁶⁰ πρὸς πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν⁶¹ αὐτοὺς, καὶ κατωκίσθησαν αὐτῶν⁶² αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Ὡςπερ⁶³ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς ἡσαῦ⁶⁴ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, ὃν τρόπον⁶⁵ ἐξέτριψαν⁶⁶ τὸν Χορράϊον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς, καὶ κατωκίσθησαν αὐτῶν⁶⁷ αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

23 Καὶ οἱ Εἰθαιοὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν⁶⁸ Ἀσηδόθ⁶⁹ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθότες⁷⁰ ἐκ Καππαδοκίας, ἐξέτριψαν αὐτοὺς, καὶ κατωκίσθησαν αὐτῶν⁷¹ αὐτῶν.

24 Νῦν⁷² οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ἡμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνὸν⁷³ ἰδοὺ παραδεδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὺν βασιλεῖα Ἑσεβίων τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ⁷⁴ ἐνάρχου κληρονομεῖν⁷⁵ συναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

25 Ἐνάρχου δούναί τὸν τρόπον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω⁷⁶ τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες⁷⁷ τὸ ὄνομα σου ταραχθήσονται, καὶ ὠδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμὼν πρὸς Σηὺν βασιλεῖα Ἑσεβίων λόγους εἰρηνικούς, λέγων,

27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου⁷⁸ ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, ἐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ⁷⁹ οὐδ' ἄριστερα.

28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ φάγομαι⁸⁰ καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ πόσιμα⁸¹ πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν⁸².

29 Καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ ἡσαῦ⁸³ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεῖρ, καὶ οἱ Μωαβίται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροῖρ⁸⁴ ἕως ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὺν βασιλεὺς Ἑσεβίων παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκήληρνε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατήσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς

τας χείρας σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἰδοὺ ἤργημα παραδόναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ἑνάρξει κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῆς.

32 Καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰασάδ.

33 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτῆς.

34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πᾶσιν τὸν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελίπομεν ζωγρίαν.

35 Πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομήσαμεν, καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν.

36 Ἐξῆς Ἄρορ, ἡ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ ὡς ὅρου τοῦ Γαλααδ¹ οὐκ ἐγεγνήθη πόλις ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χείρας ἡμῶν.

37 Πλὴν ἐγγὺς² υἱὸν Ἀμμάν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαβὼκ, καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐπιστραφέντες, ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν¹ καὶ ἐξῆλθεν Ὠγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ² εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραῖμ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Μη φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χείρας σου παραδέδοκα αὐτόν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ³ ἐποίησας αὐτῷ, ὥσπερ ἐποίησας Σηὼν βασιλεὶ τὸν Ἀμορραῖον, ὃς κατέκειρεν ἐν Ἐσεβῶν.

3 Καὶ παρέδωκεν αὐτόν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χείρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν, ὥς τὴ μη καταλείπει αὐτὸν σπέρμα.

4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πᾶσιν τὸν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν⁴ ἐξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ βασιλέως Ὠγ ἐν Βασάν.

5 Πᾶσαι πόλεις ὄχυραι, τεῖχη ὑψηλά, πύλαι αἰ μαχοχαί⁵· πλὴν τὸν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα.

6 Ἐξωλοθρεύσαμεν⁶, ὥσπερ ἐποίησαμεν τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβῶν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παῖδια,

7 καὶ πάντα τὰ κτήνη· καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπρονομήσαμεν ἐνωτῶς.

8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρὶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἵ ῥσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρῶν καὶ ἔως ὁ Ἀερμῶν⁷.

9 Οἱ Φοίνικες ἐπονόμευσαν τὸ ὁ Ἀερμῶν⁸ Σανιὼρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ.

10 Πᾶσαι πόλεις Μισὼρ, καὶ πᾶσα Γαλααδ, καὶ πᾶσα Βασάν ὥς ὁ Ἐλχά⁹ καὶ Ἑδραῖμ, πόλεις βασιλείας τοῦ Ὠγ ἐν τῇ Βασάν.

11 Ὅτι πλὴν Ὠγ βασιλεὺς Βασάν κατελίφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαῖν¹⁰ ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὐτὴ ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν¹¹ ἐννέμι πήχεων τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός.

12 Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀρορ, ἡ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρῶν, καὶ τὸ ἡμῖς τοῦ ὅρου Γαλααδ¹² καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ῥοβὴν καὶ τῷ Γαδ.

13 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῇ Γαλααδ, καὶ πᾶσαν

τὴν Βασάν βασιλείαν Ὠγ ἔδωκα τῷ ἡμῖς φυλῆς Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν¹³ περίχωρον Ἀργὸβ, πᾶσαν¹⁴ Βασάν ἐκείνην γῆ Ῥαφαῖν λογισθήσεται.

14 Καὶ Ἰαὶρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ὥς τὸν ὅριον Γαργασι καὶ Μαχαβί¹⁵ ἐπωνόμασεν αὐτάς¹⁶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν ὁ Θανὼθ¹⁷ Ἰαὶρ ὥς τῆς ἡμέρας ταύτης.

15 Καὶ τῷ Ματθρ ἔδωκα τὴν Γαλααδ.

16 Καὶ τῷ Ῥοβὴν καὶ τῷ Γαδ ἔδεδωκα¹⁸ ὑπὸ τῆς Γαλααδ ὥς χειμάρρου Ἀρῶν, μέσον τοῦ χειμάρρου ὀριον καὶ ὥς τοῦ Ἰαβὼκ¹⁹ ὁ χειμάρρου ὀριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν.

17 Καὶ ἡ Ἀραβία καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀριον Μαχαραβῆ, καὶ ὥς θαλάσσης Ἀραβία, θαλάσσης Ἀλκῆς ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν Φαργὰ ἀνατολίων.

18 Καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν²⁰ ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ²¹ ἐνοπιστάμενοι, προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς δυνατός.

19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, ἵδα ἐτὶ πολλὰ κτὴν ὑμῖν, καταοικεῖωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἱ ἔδωκα ὑμῖν.

20 Ἐως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν²² τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν²³ δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου²⁴ καὶ ἐπαναστραφῆσθε ἐκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν.

21 Καὶ τῷ Ἰησοὺ²⁵ ἐνετείλαμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκειν πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν²⁶ τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τοῖς αὐτοῖς²⁷ οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν²⁸ πᾶσας τὰς βασιλείας ἐφ' αἷς οὐ διαβαίνεις ἐκεῖ.

22 Οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν²⁹ αὐτοὺς πολεμήσει περὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐδεήθην Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων,

24 Κύριε θεέ³⁰, σὺ ἤρξω³¹ δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὴν ὑψηλόν³² τίς γάρ ἐστι³³ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας σὺ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου;

25 Διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὅρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον.

26 Καὶ ὑπερέδωκε Κύριος ἐμέ ἐνεκεν ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσῆγοντο μοι³⁴ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἰκανούσθω σοι, μὴ προσθήῃς ἐτι λαλήσαι³⁵ τὸν λόγον τοῦτον.

27 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν³⁶ κορυφὴν τοῦ λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψαι³⁷ τοὺς ὀφθαλμοίς σου κατὰ θάλασσαν καὶ Βορρᾶν καὶ Δίβει³⁸ καὶ ἀνατολάς, καὶ ἴδε τοὺς ὀφθαλμοίς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

28 Καὶ ἐντείλει Ἰησοῖ³⁹ καὶ κατισχυσον⁴⁰ αὐτόν καὶ παρακλέσον αὐτόν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τῆ λαῶ τῆς, καὶ ἐξ⁴¹τος⁴² κατακληρονομήσει αὐτοὺς πᾶσαν⁴³ τὴν γῆν ἣν ἐώρακας.

29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη συνέγγυς οἴκου Φογώρ.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ νῦν Ἰσραὴλ ἀκούε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζητεῖ, καὶ πολυπραγισθήσῃ, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

2 Οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὁ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ

φυλάσσεσθε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

3 Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησεν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγὼρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἠπορεύθη ὑπὸς Βεελφεγὼρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐς ἡμῶν.

4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ζήτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.

5 Ἰδετε, δέδεξαί ὑμῖν δικαίωμα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατο μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν.

6 Καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε* ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων, ὅσοι ἂν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα* καὶ ἐροῦσιν, Ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα ταῦτος.

7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστίν* αὐτῷ Θεὸς ἐγγίξων αὐτοῖς, ὥς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐάν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα;

8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστίν* αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τούτου, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

9 Πρόσεχε* σεαυτῷ, καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα* μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σε, καὶ μὴ ἀποστή- τωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου* καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου.

10 Ἡμέραν ἣν ἔστητε ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας* ὅτι εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ρήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας ὅαί* αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσιν.

11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἑστήτε ὑπὸ τὸ ὄρος* καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ* σκοτός, γνόφος, θύελλα.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνῇν ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε* καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἡ φωνὴν.

13 Καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα ρήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λίθινας.

14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάξαι ὑμᾶς δικαίωμα καὶ κρίσεις, ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

15 Καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.

16 Μὴ ἄνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς ἡλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ.

17 Ὅμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς* ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πετεωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

18 Ὅμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς* ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

19 Καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, πλα- νηθεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ ἀπένευμε Κύριος ὁ Θεὸς σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.

20 Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ Θεός, καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν ἐκκλη- ρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

21 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν* καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τούτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἐν κληρῷ.

22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τούτον* ὑμεῖς δὲ διαβαίετε, καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ὑγαθὴν ταύτην.

23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ ἐπιλάβησθε τὴν δια- θήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, ἃ καὶ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς ἡλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων ὡς συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

24 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου πῦρ καταναλίσκο, ἐστὶ, Θεὸς ζηλωτής.

25 Ἐάν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνομή- σετε, καὶ ποιήσητε ἡλυπτὸν ὁμοίωμα παν- τός, καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἑαυτοῖς* Κυ- ρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν.

26 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸ τε οὐρα- νὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπαλείψω ἀπολείψω* ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι* οὐχὶ πολυχροῖετὲ ἡμέ- ρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε.

27 Καὶ διασπερὶ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ καταλείψήσεσθε ὀλίγοι ἰσχυροὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.

28 Καὶ λατρεύετε ἐκεῖ θεοὺς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄνουνται, οὐτε! μὴ ἀκούσωσιν, οὐτε! μὴ φά- γωσιν, οὐτε! μὴ ὀσφρανθῶσι.

29 Καὶ ζήτησετε ἐκεῖ Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν, καὶ εὐρήσετε αὐτόν ὅταν ἐκζητήσετε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου.

30 Καὶ εὐρήσουσιν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

31 Ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων Κύριος ὁ Θεός σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε, οὐδὲ μὴ ἐκτριβεῖ σε, οὐκ ἐπιλησεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος.

32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενο- μένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς καρδίας ἧς ἐκτι- σεν ὁ Θεός ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ρῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἵκουσται τοιοῦτο.

33 Εἰ ἀκήκουσεν ἔθνος φωνῇν Θεοῦ ζώντος λα- λούντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, ὃν τρόπον ἀκήκουας σὺ καὶ ἔξησας.

34 Εἰ ἐπείρασεν ὁ Θεός εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν πολέμῳ, καὶ ἐν χειρὶ κραταῖ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος.

35 Ὡστε θείδωσαι* σε ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος ὁ Θεός ἐστίν, καὶ οὐκ ἐστίν ἕτι! πλὴν αὐτοῦ.

36 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἄκουσθη ἡ γένητο ἡ φωνή* αὐτὰ παιδεύσαι σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ρήματα αὐτῆς ἠκούσας

ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

37 Διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τὴν μεγάλην ἐξ Αἰγύπτου.

38 Ἐφολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναι σοὶ τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

39 Καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεός ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πλὴν αὐτοῦ.

40 Καὶ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὥπως ἂν μακροήμεροί γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας.

41 Τότε ἀφώρῃς Μωσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεὺν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὸς καὶ ἀπὸ τῆς τρίτης, καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται.

43 Τὴν Βοσρὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβὴν, καὶ τὴν Ραμὸθ ἐν Γαλαὰθ τῷ Γαδδί, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασάν τῷ Μανασή.

44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ.

45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

46 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγγὺς οἴκου Φοθῶρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλεύουσιν τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατοικεῖ ἐν Ἑσεβῶν, ὃν ἐπάταξε Μωσῆς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλείως τῆς Βασάν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου.

48 Ἀπὸ Ἀροὴρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνὼν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν, ὃ ἐστὶν Ἀερμὼν.

49 Πᾶσαν τὴν Ἀραβὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαφευτήν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐκάλεσε Μωσῆς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτά, καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά.

2 Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν Ἰδιδέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ.

3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἰδέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἡ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς! ὥδε πάντες ζῶντες σήμερον.

4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

5 Καγὼ εἰστήκειν ἀναμείσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός, καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων,

6 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὃ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

7 Οὐκ ἔσονται σοὶ θεοὶ ἕτεροί ἐπὶ πρόσωπον μου!

8 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλόν, οὐδὲ παντός

ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

9 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, δοῦδὲ μὴ λατρεύῃς αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεός ζήλων, ἀποδίδους δαμάρτιας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσί με,

10 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου.

11 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαιῶν, οὐ γὰρ μὴ καθάρισθαι Κύριος ὁ Θεός σου! τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαιῶν.

12 Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζων αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

13 Ἐξ ἡμέρας ἔργα καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου

14 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κύριος τῷ Θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου καὶ ὁ νόμος σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζυγίον σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ προσῆλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὅκαὶ τὸ ὑποζυγίον σου, ὥσπερ καὶ σύ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν.

16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

17 Οὐ φονεύσεις.

18 Οὐ μοιχεύσεις.

19 Οὐ κλέψεις.

20 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρῶν ψευδῆ.

21 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὐτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐτε τὸ ὑποζυγίον αὐτοῦ, οὐτε πάντος κτήνους αὐτοῦ, οὐτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

22 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκότος, γνόφος, θύελλα φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκε καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λίθιναις, καὶ ἔδωκέ μοι.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ τὸ ὄρος ἔκαίετο πυρὶ, καὶ προσήλθετε πρὸς μέ πάντες οἱ ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

24 Καὶ ἐλέγετε, Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἤκουσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰδόμεν ὅτι λαλήσει ὁ Θεός πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται.

25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν ἂν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα.

26 Τίς γὰρ σάρξ ἦτις ἤκουσε φωνὴν Θεοῦ ζῶντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται;

27 Πρόσελθε σὺ καὶ ἀκούσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν^α, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν ἐλαλήσῃ! Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν.

28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ἡμῶν λαλούντων πρὸς μέ^α, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, "ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ^α ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν.

29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβέσθαι με καὶ ὀφλάσσειν^α! τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὐ ἦ αὐτοῖς, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος;

30 Βάδισον, εἰπον αὐτοῖς, Ἀποστράφητε ἡμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν^α.

31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ^α τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτοὺς, καὶ ποιείτωσαν^α οὕτως^α ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κληρῷ.

32 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου^α οὐκ ἐκκλινεῖτε! εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά,

33 Κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου^α, καὶ πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ^α, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ εὐ σοι ἦ^α καὶ μακροημερεύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.

Κεφ. ῥ'. VI.

ΚΑΙ αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν διδάξαι ἡμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν^α ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε! ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

2 Ἴνα φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, ὀφλάσσεισθε! πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας^α τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσῃτε.

3 Καὶ ἀκούσον Ἰσραὴλ, καὶ ὀφλάξον^α ποιεῖν, ὅπως εὐ^α σοὶ ἦ^α, καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου δούναί σοι γῆν ῥέονσαν γάλα καὶ μέλι^α καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελεθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

4 Ἀκούε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.

5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ὁανοίας^α σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου.

7 Καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ περνούμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανοστάμενος^α.

8 Καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου.

9 Καὶ ὀγραφέτε^α αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλίας τῶν οἰκῶν ἡμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ἡμῶν.

10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου τῷ Ἀβραάμ, καὶ 4^α τῷ Ἰσαάκ, καὶ 4^α τῷ Ἰακώβ, δούναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ὥς οὐκ ἠφροδύμησας,

11 Οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ

ἐνέπλησας, λίκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελώνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφύτειςας, καὶ φαγὸν καὶ ἐμπλησθεῖς,

12 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντός σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

13 Κύριον τὸν Θεόν σου^α φοβηθήσῃ^α, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕμῃ.

14 Οὐδ^α πορεύεσθε! ὅπως Θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ἡμῶν,

15 Ὅτι ὁ^α Θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ^α μὴ^α ὀργισθεῖς^α θυμῷ^α Κύριος ὁ Θεός σου^α σοί, ἐξολοθρεύσῃ σε ὑπὸ προσώπῳ τῆς γῆς.

16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον^α ἐξεπειράσατε^α ἐν τῷ πειρασμῷ.

17 Φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια^α, καὶ τὰ δικαιώματα^α, ὅσα ἐνετείλατό σοι.

18 Καὶ ποιήσεις^α τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλόν^α ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἵνα εὐ σοι γένηται, καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος^α τοῖς πατράσι ἡμῶν,

19 Ἐκδιώξας πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αἴριον, λέγων, 6^α τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν^α ἡμῖν;

21 Καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου, Οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρά ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν.

23 Καὶ^α ἡμᾶς ἐξήγαγεν^α ἐκείθεν^α δούναί ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε^α δούναί τοις πατράσι ἡμῶν!

24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν^α πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα^α φοβεσθαι Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, ἵνα εὐ ἦ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον.

25 Καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἂν φυλάσσωμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἔναντιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

Κεφ. ῥ'. VII.

ἘΑΝ δὲ εἰσαγῇ^α σε^α Κύριος ὁ Θεός^α σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ^α ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ ἐξάρῃ^α ἔθνη μεγάλα^α ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον καὶ^α Γερρεσαῖον καὶ^α Ἀμορραῖον καὶ Χανααῖον καὶ Φερεzaῖον καὶ^α Εδδαῖον καὶ^α Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη^α πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ ἡμῶν^α.

2 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξει αὐτοὺς ἀφανισμῷ^α ἀφανίσει αὐτούς^α οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ^α ἐλεήσῃτε αὐτούς,

3 Οὐδὲ μὴ^α γαμβρεύσῃτε πρὸς αὐτούς^α τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου.

4 Ἀποστήσεις γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύει θεοὺς ἑτέροις^α καὶ ὀργισθήσεται ὑμῶν Κύριος εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει σε τοτάρχος.

5 Ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς^α τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν

τυντρίψετε, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί.

6 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ Κύριῳ τῷ Θεῷ σου^α καὶ σὲ προείλετο Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι αὐτῶν λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπων τῆς γῆς.

7 Οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλετο Κύριος ἡμῶν, καὶ ἐξελέξατο ὁ Κύριος ἡμῶν^α ὑμεῖς γάρ ἔστε ὀλιγοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον ἡμᾶς, ^ακαὶ ἀτηρῶν τὸν ὄρκον ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ἐξήγαγεν ὁ ἡμῶν Κύριος^α ἐν χειρὶ κραταίᾳ^α, καὶ ἐλυτρώσατό σε^α ὁ Κύριος^α ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.

9 Καὶ γνώσῃ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος Θεός^α ὁ Θεός^α πιστός, ὁ φυλάσσων^α διαθήκην καὶ ὁ ἄλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εἰς χιλιάς γενεάς.

10 Καὶ ἀποδίδους τοῖς μισοῦσι^α κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῖσθαι αὐτούς^α καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοὺς μισοῦσι^α κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς.

11 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιεῖν.

12 Καὶ ἔσται ἡνικά ἀν᾿ακούσῃτε^α τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξῃτε καὶ ποιήσῃτε αὐτά, καὶ διαφυλάξει Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ^α ὤμοσε τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

13 Καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐλογήσει τὰ^α ἔξγονα^α τῆς κοιλίας σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὰ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμαίνων τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι.

14 Εὐλογητός ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη^α οὐκ ἔσται ἐν ἡμῖν ἄγονος, οὐδὲ στείρα, καὶ ἐν τοῖς κτηνεσί σου.

15 Καὶ περιελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς, ὡς ἑώρακας, καὶ ὅσα ἔγνως, οὐκ ἐπιθήσει^α ἐπὶ σέ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

16 Καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἔθνων, ὃ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι^α οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ^α ὀλατρεύῃσι^α τοῖς θεοῖς αὐτῶν^α ὅτι σκῶλον τοῦτο^α ἐστὶ σοί.

17 Ἐάν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἡ ἐγώ, πῶς ὀνύσσωμαι ἐξολοθρεῖσαι αὐτούς;

18 Οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς^α μνεῖα μνησθήσῃ, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις^α.

19 Τὸν πειρασμούς σου μεγάλους, οὓς δίδωσαι^α οἱ ὀφθαλμοί σου, ^ατὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν^α ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, οὕτω ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπων αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς αὐτούς, ὥς ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ^α σοῦ.

21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπων αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί, Θεός μέγας καὶ κραταίος.

22 Καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν^α οὐ δύνησῃ ἐξαναλῶσαι αὐτούς τοτῆος, ἵνα μὴ γέννηται ἡ γῇ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σέ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

23 Καὶ παραδώσει αὐτούς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ὁ ἀπολεῖ^α αὐτούς ἀπὸ λεία μεγάλη, ὥς ἂν ἐξολοθρεῖσθαι αὐτούς.

24 Καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἀπολεῖ^α τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου^α οὐκ ἀντιστήσεται οὐθεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ὥς ἂν ἐξολοθρεῖσθαι αὐτούς.

25 Τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν^α καύσετε^α πυρί^α οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον, οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν^α οὐ λήψῃ^α σεαυτῷ, μὴ^α πταίῃς δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ.

26 Καὶ οὐκ εἰσίοισεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθεμα ἔσῃ ὡς περ τοῦτο^α προσοχθίσματα προσοχθεῖς^α, καὶ βδελύγματι βδελύξῃ^α, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

Κεφ. η'. VIII.

ΠΑΣΑΣ τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελάβητε καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν^α, ἣν ὤμοσε^α Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν^α τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

2 Καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἡγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου^α ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ὂν^α κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνώσῃ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλήξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ.

3 Καὶ ἐκάκωσέ σε, καὶ ἐλιμαγχρόνησέ σε, καὶ ἐψώμωσέ σε τὸ μάνα, ὃ^α οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου^α ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτων μόνων ζῆσται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ὀρήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζῆσται ὁ ἄνθρωπος.

4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθῃ^α ἀπὸ σοῦ, ^ατὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετρίβῃ ἀπὸ σοῦ^α οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδὼν τεσσαράκοντα ἔτη.

5 Καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι^α ὡς εἴτις^α ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου παιδεύσει σε.

6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φουβείσθαι αὐτόν.

7 Ὅ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰσάξει σε εἰς^α γῆν^α ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὐ χεῖμαρροι ὑδάτων, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων^α.

8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, σικαί, ῥοαί^α γῆ ἐλαίας ἐλαίων καὶ μέλιτος.

9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῇ^α τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεθήσῃ^α ἐπ' αὐτῆς οὐδέν^α γῆ ἧς οἱ λίθοι^α σίδηρον, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν.

10 Καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογῇς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δέδωκέ^α σοι.

11 Πρόσχε^α σεαυτῷ μὴ^α ἐπιλάβῃ Κυρίῳ τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ μὴ φυλάξαι^α τὰς ἐντολάς αὐτοῦ^α, καὶ τὰ κρίματα^α καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

12 Μὴ^α φαγῶν καὶ ἐμπλησθῇς ἐν οἰκίᾳ καλᾷ οικοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς.

13 Καὶ τὸν βοῶν σου καὶ τὸν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίᾳ πληθυν-

θέντος σοι, καὶ πάντων ὧσων σοι ἔσται πλη-
θυνέντων σοι,

14 Ὑψώθῃς τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιλάβῃς Κύριον
τοῦ Θεοῦ σου, τὸν ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς
μεγάλλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφεις
δάκνων, καὶ σκορπίος καὶ δῖψα, οὗ οὐκ ἦν
ὕδωρ τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκρο-
πόρου πηγὴν ὕδατος.

16 Τοῦ ψωμίσαντος σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὃ οὐκ ᾔδεις σύ, καὶ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες
σου, ἵνα κακώσῃ σε, καὶ ἁ ἐκπειράσῃ σε, καὶ
εὐ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου.

17 Ἄ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ ἰσχὺς
μου, καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησε
μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην.

18 Καὶ μνησθήσῃ Κύριον τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι
αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύιν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν,
καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὥμοσε
ἡ Κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.

19 Καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάβῃς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ὀπίσω Θεοῦ ἐτέρων,
καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς,
διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεῖα ἀπολείεσθε.

20 Καθὼ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ὁ
Θεός ὑπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως
ἀπολείεσθε, ἵνα ὡν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΑΚΟΥΕ Ἰσραὴλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν
Ἰορδάνην εἰσελθεῖν ἡ κληρονομήσαι ἔθνη μεγά-
λα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις
μεγάλας καὶ τευχίρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ.

2 Ἀσὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη, υἱοὺς
ἑνάκι, οὐδὲ συνδοῖσθα, καὶ σὺ ἀκήκοας. Τίς ἀντι-
στήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν ἑνάκι;

3 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου
οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ
καταναλισκόν ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐ-
τοὺς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ὅ ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει,
καθάπερ εἶπε σοι Κύριος.

4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξανα-
λῶσαι Κύριον τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα
πρὸ προσώπου σου, λέγων, Διὰ τὴν δικαιο-
σύνην μου εἰσήγαγε με Κύριος κληρονομήσαι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.

5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, οὐδὲ διὰ
τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃς
κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων, Κύριος ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἵνα
στήσῃ τὴν διαθήκην, ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ἡμῶν ὡς ἡμεῖς Ἀβραάμ καὶ ὡς ἡμεῖς
Ἰσαάκ καὶ ὡς ἡμεῖς Ἰακώβ.

6 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δι-
καιουσύνας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι,
ὅτι λαὸς σκληροτραχὴλος ἐστίν.

7 Μνησθήτι, μὴ ἐπιλάβῃ ὅσα παρώξυνας Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅψις ἡμέρας
ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθετε εἰς τὸν
τόπον τούτον, ἀπειθοῦντες ὡς τελεῖτε τὰ πρὸς
Κύριον.

8 Καὶ ἐν Χωρῇβ παρώξυνετε Κύριον, καὶ
ἐθυμώθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῖσαι ὑμᾶς,
9 Ἀναβαινόντος μοι εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς
πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέ-
θετο ὁ Κύριος πρὸς ὑμᾶς, καὶ κατεγενομένη ἐν τῷ

ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα
νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον.

10 Καὶ ἔδωκε μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς
λιθίνας· γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγεγραπτο πάντες οἱ λόγοι ὅς
ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα
ἐκκλησίας.

11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ
διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε ὁ Κύριος ἔμοῖ·
καὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἀνάστηθι, κατὰ-
βῇ τοτάχος ἐντεύθεν, ὅτι ἠνομήσεν ὁ λαὸς
σου, οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἣς ἐνετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποί-
ησαν ἑαυτοῖς χυνέυμα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων, Δελάλη-
κα πρὸς σὲ ἅπας καὶ οἱς, λέγων, Ἐώρακα τὸν
λαὸν τούτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτραχὴλός
ἐστίν.

14 Καὶ νῦν ἔασόν με ἐξολοθρεῖσαι αὐτούς,
καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα,
καὶ ἰσχυρὸν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.

15 Καὶ ἐπιστρέψας, κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους·
καὶ τὸ ὄρος ἑκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ·
καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς
δυσὶ χειρὶ μου.

16 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποίησατε ὑμῖν αὐτοὺς
ἡλωντόν, καὶ παρέβητε ἄπὸ τῆς ὁδοῦ, ἣς
ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν.

17 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν, ἔρριψα
αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα
ἐναντίον ὑμῶν.

18 Καὶ ἐδεήθην ἐναντίον Κυρίου δεύτερον
καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ
ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πάντων τῶν
ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονη-
ρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· παροξύναι αὐ-
τόν.

19 Καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν
ὀργὴν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ
ἐξολοθρεῖσαι ὑμᾶς καὶ εἰσκήκοσε Κύριος
ἔμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦτο.

20 Καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεῖσαι
αὐτόν, καὶ νηέαμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ.

21 Καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ἣν ἐποίησατε,
τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτόν, καὶ κατέκανσα
αὐτόν ἐν πυρὶ, καὶ συνέκοψα αὐτόν ὡς κατα-
λέσας ἰσφόδρα ἕως ἐγένετο λεπτόν, καὶ
ἐγένετο ὡσεὶ κοινορτός, καὶ ἔρριψα τὸν
κοινορτόν εἰς τὸν χειμάρρον τὸν καταβαί-
οντα ἐκ τοῦ ὄρους.

22 Καὶ ἐν τῷ ἔμπρισμῳ, καὶ ἐν τῷ πειρασ-
μῷ, ὃς ἦν τοῦς μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας ὡς παρωξ-
ύναντες ἦτε Κύριον.

23 Καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης
Βαρνῆ, λέγων, Ἀνάστηθι καὶ κληρονομήσατε
τὴν γῆν, ἣν ἐδίδωμι ὑμῖν, καὶ ἡπειθήσατε τῷ
ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς
φωνῆς αὐτοῦ.

24 Ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ὅ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνωσθή ὑμῖν.

25 Καὶ ἐδεήθην ἐναντι Κυρίου τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὥσας ἐδεήθην
εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῖσαι ὑμᾶς.

26 Καὶ νηέαμην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπα,
Κύριε βασιλεῦ τῶν Θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς

ῶν λαόν σου καὶ τὴν ὁ μερίδα¹ σου, ἣν ἐλυτρώσω^α, οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν ᾗ τῇ χειρὶ σου τὴν κραταίᾳ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ^β.

97 Μνήσθητι Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν θεραπόντων σου, οὓς ὥμοσας κατὰ σεαυτὸν μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὰ ἀσεβήματα,¹ καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν^α.

98 Ὁ μὴ εἰπῶσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες, Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτούς, ἐξήγαγεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτείναντες αὐτούς¹.

99 Καὶ οὗτοι λαὸς σου καὶ κληρὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ,¹ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Κεφ. ι'. X.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς με, Λάξεν σου τὴν δὴν δύο πλάκας λιθinas ὡς περ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις σεαυτὸν κιβωτὸν ἐνυλίνῳ.

2 Καὶ ὁράνῃς¹ ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, καὶ ἢ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις² ὡς³ συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβωτόν.⁴
3 Καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ἐύλιν ἀσηπτον, καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθinas ὡς⁵ αἱ γρῶται, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου.

4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τὰς δέκα λόγους, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἃν τῷ ὅρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός⁶, καὶ ἔδωκεν αὐτάς Κύριος ἐμοί.

5 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν ἡ ἐποίησαν⁷, καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Κύριος.

6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλθον ἐκ Βηριὸθ υἱὸν Ἰακίμ Μισαδαί⁸ ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ αὐτὸν αὐτῷ.

7 Ἐκείθεν ἀπῆλθον εἰς Γαδγάδ⁹ καὶ ἀπὸ Γαδγάδ εἰς Ἑτεβαθά, γῆ χεῖμαρ¹⁰ ὑδάτων.

8 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέτελλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ, αἶρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάντων ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν¹¹ καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευαῖταις μερίς καὶ κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν¹². Κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ, καθότι¹³ εἶπεν¹⁴ αὐτῷ.

10 Κἀγὼ εἰσῆκειν¹⁵ ἐν τῷ ὄρει¹⁶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσῆκσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῖσαι ὑμᾶς.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Βαδίζε, ἅπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορεύεσθωσαν καὶ κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δούνα¹⁷ αὐτοῖς.

12 Καὶ νῦν Ἰσραὴλ, τί Κύριος ὁ Θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ, ἄλλ¹⁸ ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν, καὶ λατρεῖν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

13 Φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εἴ σοι ἡ;

14 Ἰδοὺ Κύριον τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ.

15 Πλὴν τὰς πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριοι ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε¹⁹.

17 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσμωτον, οὐδὲ²⁰ μὴ λάβῃ δῶρον.

18 Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾶ τὸν προσήλυτον δούνα²¹ αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.

19 Καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον, προσήλυτον γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

20 Κύριον τὸν Θεόν σου²² φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ²³ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ.

21 Ὁὗτος²⁴ καυχῆμά σου, καὶ ὁ²⁵ οὗτος²⁶ Θεός σου, ὅστις ἐποίησεν ἐν²⁷ σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξά ταῦτα, ἃ ἴδουσιν²⁸ οἱ ὀφθαλμοὶ σε.

22 Ἐν ἐβδόμηκοντα²⁹ ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σε εἰς Αἴγυπτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ Θεός σε ὥσει³⁰ τὰ ἄστρα τῆς οὐρανῷ τῷ πληθεῖ.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

2 Καὶ γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τὰ παῖδια ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἰδασιν οὐδὲ ἴδουσιν³¹ τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν χεῖρα³² τὴν κραταίαν, καὶ τὸν βραχίονα³³ τὸν ὑψηλόν,

3 Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεὶ Αἰγύπτου, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

4 Καὶ ὅσα ἐποίησε³⁴ δὴν δύναμιν³⁵ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν, καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν,³⁶ ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπῳ αὐτῶν καταδικνόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἠπόλεσεν αὐτούς Κύριος³⁷

ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας,

5 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἡλθέτε³⁸ εἰς τὸν τόπον τούτον,

6 Καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβεριὸν υἱοῖς Ἐλιάβ υἱοῦ Ρουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντός Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν³⁹ ἑώρακαν⁴⁰ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν ἐν⁴¹ ὑμῖν σήμερον.

8 Καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι⁴² σοὶ σήμερον, ἵνα ζητε, καὶ πολυτλασιασθῇτε, καὶ⁴³ εἰσελθόντες⁴⁴ κληρονομήσητε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαλεῖτε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

9 Ἰνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δούνα⁴⁵ αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν⁴⁶ εἰσπορεύῃ⁴⁷ ἐκε κληρονομήσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ⁴⁸ γῆ Αἰγύπτου⁴⁹ ἐστίν⁵⁰, ὅθεν ἐκπετόρευσεθε ἐκεῖθεν, ὅταν σπεύρωσι τὸν σπórον⁵¹, καὶ ποτίζωσι τοὺς ποσί⁵² οὐ αὐτῶν⁵³, ὥσει⁵⁴ κηπὸν λαχανείας.

11 Ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν⁵⁵ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινὴ, ἐκ τοῦ

βητον τοῦ οὐρανοῦ πιεται ὕδωρ.

12 Ἢ, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διαπαντός, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἂν ἄρχῃς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

13 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολάς, ἂς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

14 Καὶ δώσεις τὸν βέτον τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρῶτον καὶ ὄψιμον, καὶ εἰσίοσεις τὸν σίτον σου, καὶ τὸν οἶνον σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου.

15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου καὶ φυγῶν, καὶ ἐμπλησθεῖς, 16 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου, καὶ παραβῇτε, καὶ λατρεύετε θεοὺς ἐτέροις, καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

17 Καὶ θυμωθείς ὁ ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν, καὶ συσφίξῃ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔσται ὑπέρος, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολείσῃ ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἥς Κύριος ἐδωκεν ὑμῖν.

18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν.

19 Καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς^α καθημένου σου ἐν οἴκῳ^α, καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ, καὶ καθεύδοντός σου, καὶ διανοσταμένου σου.

20 Καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκόνων ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.

21 Ἵνα ὁ μακροήμερός τις^α, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν νῆων ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δούναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιεῖν^α, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ^α πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλησθαι αὐτῷ.

23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά^α μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἂν πατήσῃ τὸ ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται^α ἀπὸ τῆς ἔρημου καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὸ ὄριός σου.

25 Οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν^α καὶ τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον^α πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῇτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐδάλετο^α πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον^α τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν.

27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσῃτε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκούσῃτε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν^α, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῇτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλαμην ὑμῖν^α, πορευθέντες λατρεύειν θεοὺς ἐτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε.

29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν διαβάνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις^α εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαρίζιν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαϊβάλ.

30 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπισω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναάν, τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὼθ πλησίον

τῆς ὁδοῦ τῆς ὑψηλῆς.

31 Ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσέλθοντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν^α δίδωσιν ὑμῖν ἐν κληρῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ φυλάξεσθε τὸν ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ^α καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ προσταγμάτων καὶ ὁ κρ. εἰς, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κληρῷ, πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζητεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀπολείετε ἀπολείτε πάντα τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐδάτευσαν ἐκεῖ τὸς θεοὺς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε^α αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ὑποκάτω ἀδένδρων δασέως.

3 Καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὴν στήλην αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλσιν αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολείτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων.

4 Οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

5 Ἀλλ' ἡ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου^α ἐν μιᾷ τῶν ἐκείων^α ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεεύσεσθε^α ἐκεῖ.

6 Καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαντώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσίασματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν, καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν.

7 Καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὗ ἂν ἐπιβάλῃτε τὴν χεῖρά^α ὑμῶν, καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν, καθὼτι ἐυλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

8 Οὐ ποιήσετε^α πάντα ὅσα ὑμεῖς ποιοῦμεν ὡς σήμερον, ἕκαστος τὸ ἄρεστόν ἐνώπιον αὐτοῦ.

9 Οὐ γὰρ ἦκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατὰπανσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν^α δίδωσιν ὑμῖν.

10 Καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν^α κατακληρονομήσει ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλων, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας.

11 Καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου^α ἐπικληθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον^α τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσίασματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτόν τῶν θύρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εὐξήσθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

12 Καὶ ἐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Δευτὴρ ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν.

13 Πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ^α ἀνενέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματα σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν ἴδῃς.

14 Ἀλλ' ἡ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ^α ἀνοίσετε^α τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

15 Ἀλλ' ἡ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ^α σου θύσεις,

καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει^α. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὥς δορκάδα ἡ ἐλαφὸν.

15 Πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἔκχειτε αὐτό, ὡς ὕδωρ.

17 Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκαστον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας^α τὰς εὐχὰς^α, ὅσας ἂν εὐξήσῃ, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου.¹

18 Ἀλλ' ἡ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγῇ αὐτό¹ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ¹ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, συ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγατὴρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδική σου,² καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν³ ὑμῶν¹ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὐ ἐὰν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου.

19 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἔγκαταλίπῃς τὸν Δευτὴρὸν πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἀνὴρ ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατίνη Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὄριά σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἑρέεις¹, φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα.

21 Ἐὰν δὲ μακρὰν¹ ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου² ἐκεῖ ἐπικληθῇναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου³ ὡς ὃ¹ ἂν ᾄδῃ ὁ Θεός σου,¹ ὃν τρόπον ἐνετείλα- μιν σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ⁴ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.

22 Ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό¹ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται².

23 Πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχῇ¹ οὐ βρωθήσεται ψυχῇ μετὰ τῶν κρεῶν.

24 Οὐ φάγεσθε^α, ἐπὶ τὴν γῆν ἔκχειτε αὐτό ὡς ὕδωρ.

25 Οὐ φαγῇ αὐτό, ἵνα εἶ σοι γέννηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ¹ σε², ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

26 Πλὴν τί ἁγία σου ἐὰν γέννηται σοι¹, καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἦξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου² ἐπικληθῇναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

27 Καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου, τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσ- χεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ.

28 Φυλάσσω καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους¹, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι, ἵνα εὖ σοι γέννηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου² δι' αἰῶνας, ἐὰν ποιήσῃς³ τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν⁴ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεῖσθῇ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς¹ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατα- κληρονομήσῃς αὐτήν,² καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ¹ ἐκζητήσῃς ἐπακο- λουθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρεῖσθαι αὐ- τοὺς ἀπὸ προσώπου σου,² λέγων, Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω³ καὶ γὰρ.

31 Οὐ ποιήσεις οὕτως¹ τῷ Θεῷ σου² ὅτι ἁγὰρ

βδελύγματα Κυρίου ἂν ἐμίσησεν, ἐποίησαν¹ ἐν² τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι³ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

32 Πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν¹ σί- μερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν² οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό, οὐδὲ ἀφελείς ἀπ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ' XIII.

Εἰς δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἡ ἐνυπνια- ζόμενος¹ ἀπὸ ἐνύπνιον, καὶ ὁ² δῶ³ σοι σημεῖον ἢ τέρας,

2 Καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλά- λησε πρὸς σέ, λέγων, Πορευθῶμεν¹ καὶ λα- τρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἶδατε.

3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἡ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος ὁ Θεός σου¹ ὑμᾶς² εἰδέναι, εἰ³ ἀγαπάτε⁴ τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

4 Ὅτις¹ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε, καὶ δὲ τοῦτον² φοβηθήσεσθε,³ καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε,⁴ καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.

5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκείνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκείνος, ἀποθάνεται¹ ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαι σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξώσας σε² ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἣς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ³ καὶ ὁ⁴ ἀφανεῖς τὸ⁵ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

6 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγατὴρ¹, ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος² ἰσὺς τῆς ψυχῆ σου, λάθρα λέγων, Ὁ Βαδίσωμεν³ καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σύ καὶ οἱ πατέρες σου,

7 Ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρῶν ἀπὸ σου, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,

8 Οὐ συνθελήσεις αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃς αὐτοῦ, καὶ οὐ φέισται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ,¹ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ, οὐδ' ὁ² οὐ³ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν.

9 Ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν¹ ἐν πρώτοις ἀποκτείναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντός τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ.

10 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνεται, ὅτι ἐξήτησεν ἀποστηθῆσαι σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ¹ προσθήσει² ποιῆσαι ἐτι³ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν⁴ τοῦτο ἐν ἡμῖν.

12 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὃν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν¹ αὐτῇ ἐκεῖ, λεγόντων,

13 Ὁ¹ ἐξήλθοσαν² ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν³ αὐτῶν, λέγοντες, Πορευθῶμεν καὶ λα- τρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδειτε.

14 Καὶ δεῦτάσεις¹ καὶ ἐρωτήσεις² καὶ ὁ³ δερυνή- σεις⁴ σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφὴς ὁ λό- γος, γεγέννηται τὸ βδελύγμα τοῦτο ἐν ἡμῖν⁵.

15 Ὁ¹ Ἀναῖρ² ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοί- κους αὐτῆς πόλεως.

κουντας ἐν τῇ ὁγῇ¹ ἐκείνῃ ἐν φόβῳ μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ².

16 Καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου³, καὶ ἔσται οὐκίητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι.

17 ⁴Καὶ⁵ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ δώσῃ⁶ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ σε, καὶ πληθύνῃ σε,⁷ ὡς τὸν τρόπον ὥμοσε⁸ τοῖς πατράσι σου,

18 Ἐὰν ἁκούσῃς⁹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν¹⁰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας¹¹ ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστον¹² ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΥἱΟΙ ἔστε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν¹ οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρῳ ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ.

2 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σε ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι³ σε⁴ λαὸν αὐτῷ⁵ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς.

3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.

4 Ταῦτα⁶ κτήνη ἃ φάγεσθε⁷ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἄμνον ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰῶν.

5 Ἐλαφον, καὶ δορκάδα, καὶ πύγαργον, ὄρνυα, καὶ καμηλοπάρδαλιν.

6 Πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλῃν, καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.

7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηκισμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλας, καὶ ὀνυχίζοντων ὀνυχιστῆρας⁸ τὸν κάμηλον, καὶ δασυπόδα, καὶ χοιρογρύλλιον⁹ ὅτι ἀνάγουσι¹⁰ μνηκισμὸν,¹¹ καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα¹² ταῦτα ὑμῖν ἔστι.

8 Καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλῃν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστῆρας¹³ ὄπλῃν, καὶ τοῦτο μνηκισμὸν¹⁴ δού μνηκῆται¹⁵, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν¹⁶ ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε,¹⁷ τῶν βηνσιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε.

9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι¹⁸, πάντα ὅσα ἔστιν¹⁹ ἐν αὐτοῖς περὶ γη²⁰ καὶ λεπίδες,²¹ φάγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς περὶ γη²² καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε²³ ἀκάθαρτα²⁴ ὑμῖν ἔστι.

11 Πᾶν ὄρνεν καθαρόν φάγεσθε.

12 Καὶ ταῦτα²⁵ οὐ φάγεσθε ἅπ' αὐτῶν²⁶ τὸν ἀετόν, καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἁλίουαιτόν,

13 Ἐὰν τὸν γύπα, καὶ τὸν ἱκτινόν,²⁷ καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν²⁸,

15 Καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λᾶρον²⁹,

16 Καὶ ἐρωδιόν, καὶ κύκνον, καὶ ἱβνί,

17 Καὶ καταράκτην,³⁰ καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν³¹, καὶ ἔποπα,³² καὶ νυκτικόρακα,

18 Καὶ πελακάνα, καὶ χαραδριόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν³³, καὶ πορφυρίονα³⁴, καὶ νυκτερίδα.

19 Πάντα τὰ ἐρπετά τῶν πετεινῶν, ἀκάθαρτα³⁵ ἔστιν ὑμῖν³⁶ οὐ φάγεσθε ἅπ' αὐτῶν.

20 Πᾶν πετεινὸν καθαρόν φάγεσθε.

21 Πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε³⁷ τῷ παροίκῳ

τῷ ἐν ταῖς πόλεσι σου δοθήσεται καὶ φάγε-

ται³⁸, ἡ ἀποδόση τῷ ἄλλοτρίῳ, ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου³⁹ οὐχ ἐψήσεις ὕρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

22 Δεκάτῃ ἀποδεκατώσεις⁴⁰ πᾶντὸς γεννήματος⁴¹ τοῦ σπέρματος σου, τὸ⁴² γέννημα⁴³ τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν.

23 Καὶ φαγῇ αὐτὸ⁴⁴ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ⁴⁵ οἴσεται⁴⁶ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου,⁴⁷ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.

24 Ἐὰν δὲ μακρὰν γένῃται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ θῇν ἀναφέρειν αὐτά, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλόγησέ⁴⁸ σε Κύριος ὁ Θεός σου,

25 Καὶ ἀποδόσῃ αὐτὰ ἀργυρίου, καὶ λήλῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσὶ σου, καὶ πορεύῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν.

26 Καὶ δώσεις⁴⁹ ἀργύριον ἐπὶ παντὸς οὗ ὃν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ προβάτοις,⁵⁰ ἢ ἐπὶ οἶνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα, ἢ ἐπὶ παντὶ οὗ ὃν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φαγῇ ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκος σου,

27 Καὶ ὁ Δευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσι σου,⁵¹ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.

28 Μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσῃς πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ⁵² θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσι σου.

29 Καὶ ἐλεύσεται ὁ Δευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσι σου, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται, ἵνα εὐλόγησῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις⁵³ οἷς ἔαν ποιῇς.

Κεφ. ιε'. XV.

Δ' ἑπτὰ ἔτων ποιήσεις ἄφεσιν.

2 Καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως¹ ἀφήσεις πᾶν χρέος ἰδίου, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον², καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις³ ἐπικέκληται⁴ ὑμῖν⁵ ἄφεσις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

3 Τὸν ἄλλοτριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἔάν ἡ σοι παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου.

4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεῖς, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῇ, ἡ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλήρῳ⁶ κατακληρονομεῖν σε⁷ αὐτήν.

5 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ⁸ θείσασκοῦνη⁹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας¹⁰ ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,

6 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε ὡς τὸν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανεῖς¹¹ ἐθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐκ δανεῖς, καὶ ἄρξεις¹² ἐθνῶν πολλῶν, ἰσού δὲ οὐκ ἄρξουντι.

7 Ἐὰν δὲ γένῃται ἐν σοὶ ἐνδεῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ, ἡ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ¹³, οὐκ ἀποστέρεις¹⁴ τὴν καρδίαν σου, οὐδὲ οὐ μὴ οὐσαφίξεις¹⁵ τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ

των τοῦ ἐπιδοιμένου.

8 Ἄνοιγόν ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δανείεις αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται!

9 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ᾄ γενῆται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα, λέγων, Ἐγγίξει τὸ ἔτος τὸ ἐβδόμου, ἔτος ᾗ τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρήσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ καταβήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη.

10 Δίδους δώσεις αὐτῷ, καὶ δάνειον δανείεις αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται! καθότι ἐνδεεῖται! καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλόγησai σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβίῃς τὴν χεῖρά σου.

11 Οὐ γάρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς σου διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων, Ἀνοιγόν ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πνῆτι καὶ τῷ ἐπιδομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου.

12 Ἐάν δὲ πρᾶθῃ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἕξ ἔτη, καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἐξαποστelleis αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.

13 Ὅταν δὲ ἐξαποστelleis αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἐξαποστelleis αὐτὸν κενόν.

14 Ἐφῶδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀίνου σου καθὰ εὐλόγησai σε Κύριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῷ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ὀίσθαι ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐλυτρώσάτο σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκείνῃ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

16 Ἐάν δὲ λέγῃ πρὸς σέ, Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡ γᾶ ἡμέτερά ἐστι καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὐ ἔστιν αὐτῷ παρά σοι.

17 Καὶ λήψῃ τὸ ὑπίτιον, καὶ τρυπήσεις τὸ ὑπίτιν αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως ποιήσεις!

18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σε ἐξαποστellelόμενον αὐτὸν ἐλευθέρῳ ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσai σοι ἕξ ἔτη καὶ εὐλόγησai σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐάν ποιῇς.

19 Πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐάν τεχθῇ ἐν ταῖς βρασί σου, καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἄρσενικά ἀγιάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου οὐκ ἔργῳ ἐν τῷ πρωτότοκῳ μόσχῳ σου, καὶ οὐ μὴ κείρης τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου.

20 Ἐναντι Κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἑνιαυτὸν ἕξ ἑνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

21 Ἐάν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶμον πονηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτό ὁ ἀκάρτος ἐν σοὶ, καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ὃ δέεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

23 Πλὴν αἶμα δὲ οὐ φάγεσθε! ἐπὶ τὴν γῆν ἵκχεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

τῶν νέων ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός.

2 Καὶ θύσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζῆμην ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπῆδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, ἵνα μνησθῇτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.

4 Οὐκ ὀφθῇσεται σοι ζῆμην ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρείων ὧν ἐάν θύσῃς τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τοπρῶν.

5 Οὐ δυνήσῃ θῆσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμῇ τῶν πόλεων σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσai σοι.

6 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς ὀδυμᾶς ἡλίου, ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ ὑψήσεις καὶ ὑπτήσεις καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφήσῃ τοπρῶν, καὶ ὃ ἐλεῖσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου.

8 Ἐξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξοδίου ἑορτῇ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ.

9 Ἐπτά ἐβδομάδας ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἄρᾳμενον σου ῥέπραν ἐπ' ἄμνητον, ἄρξῃ ἐξαριθμήσαι ἑπτὰ ἐβδομάδας.

10 Καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἐβδόμαδων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν ὀψῇ Κύριος ὁ Θεός σου.

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἢ ὅσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

12 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ὃ ἐγένοντο ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς ταιτας.

13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἁλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς λιμνῆς σου.

14 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἢ οἷσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.

15 Ἐπτά ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, ἂν δὲ εὐλόγησῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι ᾗ γεννημασί σου, καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραίνόμενος.

16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθῇσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐάν ἐκλέξῃται αὐτόν! Κύριος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἐβδόμαδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθῇσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός.

17 Ἐκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν

Κεφ. ις'. XVI.

ΦΥΛΑΣΣΑΙ τὸν μῆνα τῶν νέων, καὶ ποιήσεις ὁ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνί

ιατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἢν ἔδωκε σοι.

18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις¹ σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κίριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κατὰ φυλάς, καὶ κρινουσί τὸν λαόν κρίσιν δικαίαν.

19 Οὐκ ἐκκλινούσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγινώσκονται πρὸς ὥπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον²· τὰ γὰρ δῶρα ἄποτυφλοῖ³ ὀφθαλμούς σοφῶν, καὶ ἐξαιρεῖ λόγους δικαίων.

20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῇτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι.

21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλλος⁴ πᾶν ἔξυλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.

22 Οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.

Κεφ. ιζ'. XVII.

Οὐ θύσεις¹ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ρῆμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἔστιν.

2 Ἐάν δὲ εὗρεθῇ² ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὃν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς³ ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παρελθὲν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

3 Καὶ ἔλθοντες⁴ λατρεύσαι θεοὺς ἑτέροισ, καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ, ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσέταξέ σοι⁵.

4 Καὶ ἀναγγελή σοι⁶ καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὺς γέγονε τὸ ρῆμα, γεγέννηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ⁷.

5 Καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ λιθοβολήσεται αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν⁸.

6 Ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθανέται⁹· ὁ ἀποθνῄσκων οὐκ ἀποθανέται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι.

7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτῳ θαγαδῶσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ¹⁰ τοῦ λαοῦ ἐπ' ὁμοκρίτων¹¹· καὶ ἐξαιρεῖς¹² τὸν πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

8 Ἐάν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ρῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσεως, καὶ ἀναμέσον ἀφ' ἀφῆς, καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ρῆματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν¹³ ὑμῶν¹⁴, καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ,

9 Καὶ εἰσέλθῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν, ὃς ἂν γέννηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσι σοι τὴν κρίσιν.

10 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα¹⁵ ὃ ἂν ἀναγγεῖλωσι σοι ἐκ τοῦ τόπου¹⁶, οὐ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου¹⁷, καὶ φυλάξῃ¹⁸ ποιήσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετήσῃ σοι.

11 Κατὰ τὸν νόμον¹⁹ καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἰπωσί σοι, ποιήσεις²⁰ οὐκ ἐκκλινέεις²¹ τοῦ ρήματος οὗ²² ἂν ἀναγγεῖλωσι σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.

12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ, ὥστε μὴ ὑπακούσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾤῃ²³ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανέται ὁ

ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἐτι.

14 Ἐάν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι²⁴, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς· Καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου²⁵.

15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός²⁶ αὐτόν²⁷· ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα²⁸· οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σε ἐστί.

16 Διότι²⁹ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαόν εἰς Αἴγυπτον, ὥπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον³⁰· ὁ δὲ Κύριος εἶπεν³¹· Οὐ προσθήσεθε ἀποστρέψαι τῇ οδῷ ταύτῃ ἐτι.

17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία³² καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα.

18 Καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ³³ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ³⁴ αὐτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν,

19 Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται³⁵ ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μὴθ' φοβέσθαι Κύριον τὸν Θεόν³⁶ σου³⁷, καὶ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, καὶ τὰ δικαιώματα ταῖτα ποιᾶται³⁸.

20 Ἴνα μὴ ὑψώθῃ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὥπως ἂν μακροχρονίσῃ³⁹ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτός καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ⁴⁰ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερέσιν τοῖς Λευίταις ὅλη ψυχὴ Λευί μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραὴλ¹ καρπώματα Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά.

2 Κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται² αὐτοῖς³ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν⁴· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθὼς εἶπεν αὐτῷ.

3 Καὶ αὕτη⁵ ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὶ τῶν θυνόντων⁶ τὰ θύματα⁷, ἑάν τε μόσχον, ἑάν τε πρόβατον⁸ καὶ δύοσες⁹ τὰν βραχίονα τῷ ἱερεῖ¹⁰, καὶ τὰ σιαγόνα, καὶ τὸ ἐνστρον¹¹,

4 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου¹² καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δύοσεις αὐτῷ.

5 Ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος¹³ ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, παρεστάναι ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ¹⁴, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι¹⁵ αὐτοῦ, αὐτός καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ¹⁶.

6 Ἐάν δὲ παραγένῃται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων¹⁷ ἐκ πᾶντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὐ αὐτὸς παροικεῖ¹⁸ καθ' ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται¹⁹,

7 Λειτουργεῖ²⁰ πᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου²¹ τοῦ Θεοῦ σου²².

8 Μερὶδα μεμερισμένη φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν.

9 Ἐάν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ

βδελύματα τῶν ἔθνων ἐκείνων.

10 Οὗχ ὁ εὐρεθήσεται ἔν σοι περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμενος ματεῖαν, ἡ κληδονίζόμενος, καὶ σιωπῶν.

11 Φαρμακὸς ἐπαείδων ἐπαοιδὴν, ἔγγαστρίμυθος, καὶ τερατοσκοπός, ἔπερωτῶν τοὺς νεκρούς.

12 Ἔστι γὰρ βδελύγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ἔβροχεν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.

13 Τέλειος ἔση ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομήσεις αὐτούς, οὗτοι ἂν κληθῶναι, καὶ μαντεῖν ἀκούσονται· καὶ σοὶ οὐχ οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου.

15 Προφήτην ἂν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμὲ, ἀναστήσεις σοι Κύριος ὁ Θεός σου· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

16 Κατὰ πάντα ὅσα ῥήσω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, λέγοντες, Οὐ προσθήσομεν ἀκούσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀφόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ὅρθως πάντα ὅσα ἐλάλησαν ἡμῶς πρὸς σέ.

18 Προφήτην ἀναστήσω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὡς περ σέ· καὶ δώσω ἡμῶς τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ.

19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐστιν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνους ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.

20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλήσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι Θεῶν ἑτέρων, ἀποθάνεται ὁ προφήτης ἐκεῖνος.

21 Ἐάν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;

22 Ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ μὴ γέννηται, καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος, ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος· οὐκ ἀφῆξεσθε αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XiX.

Εἰς τὴν ἀφανίσιν Κυρίου ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ τὴν γῆν καὶ ἃ κατακληρονομήσῃ αὐτοὺς, καὶ κατοικήσῃ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς οἰκῶν αὐτῶν.

2 Τρεῖς πόλεις διαστелеῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι.

3 Στόχασαι σοὶ τὴν ὁδόν, καὶ τριμερίεις τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονεῖτῃ.

4 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονεῦ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ, καὶ ῥησεται, ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδώς, καὶ ἔστος οὐ μισὼν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ α' τρίτης.

5 Καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐν δρυμὸν συναγαγεὶν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῇ ἀξίῳ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσὼν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθῇ, οὗτος καταφύεσθαι εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ῥησεται.

6 Ἵνα μὴ διώδῃς ὁ ἀγχιστεὺς τοῦ αἵματος ὑπίσω τοῦ φονεῦσαντος, ὅτι παρατεθῆναι

τῇ καρδίᾳ, καὶ κατ' ἐλάβῃ αὐτὸν, ἐὰν μακρότερα ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν· καὶ τοῦτ' οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισὼν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.

7 Διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων, Τρεῖς πόλεις διαστелеῖς σεαυτῷ.

8 Ἐάν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅρια σου, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ὃς σοὶ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου,

9 Ἐάν ἂν ἀκούσῃς ποιεῖν πᾶσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πᾶσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας· προσθήσεις σεαυτῷ ἐτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας.

10 Καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ἥ ἡ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ ἐν κληρῷ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἐνοχος.

11 Ἐάν δὲ γέννηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον, καὶ ἐνεδρεῖσθαι αὐτόν, καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτόν, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,

12 Καὶ ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευντῶν τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθάνειται.

13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθαρῆς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὐ σοὶ ἔσται.

14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον, ὃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ἢ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοὶ ἐν κληρῷ.

15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἰς μαρτυρῆσαι κατὰ ἄνθρωπον κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτημα, καὶ κατὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἣν εἴς ἁμάρτην ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων, ἔσθιται πᾶν ῥῆμα.

16 Ἐάν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἄνθρωπον, καταλέγων αὐτοῦ ἀσεβείαν,

17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἔστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία, ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἐναντὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἐναντὶ τῶν κριτῶν, οἱ ἄνωσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

18 Καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀνέστη κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

19 Καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεῖσάτο· ποιῆσαι κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἔφαρξεν τὸ πονηρὸν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ προσθήσουσιν ἐτι ποιήσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν.

21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός.

Κεφ. κ'. XX.

Εἰς τὴν ἐξέλησιν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ὅς ἂν ἵππων καὶ ἀναβήτων καὶ λαῶν πλείονάς σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάζεις σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίγῃς τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς, λαλήσει τῷ λαῷ καὶ ἔρει πρὸς αὐτούς.

3 Ἄκουε Ἰσραὴλ· ὑμεῖς ὁ πορεύεσθε! σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν· μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν, αἱ φοβεῖσθε μὴδὲ θραύεσθε μὴδὲ ἐκκλινέτω! ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

4 Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ποροποιεῖμενος μεθ' ὑμῶν, συνεκπολεμήσατε ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν· διασώσῃ ὑμᾶς.

5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν, καὶ οὐκ ἐγκαίνισεν αὐτήν; πορεύεσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω! εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἂποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαίνισεν αὐτήν.

6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευεν ἀμπέλωνα, καὶ οὐκ εὐφράνηται ἐξ αὐτοῦ; πορεύεσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω! εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἂποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.

7 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μέμνησεν ταῖς γυναῖκα, καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορεύεσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω! εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἂποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν.

8 Καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἐροῦσι, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δέσλος τῇ καρδίᾳ; πορεύεσθω καὶ ὁ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δεῖλαιον τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ ἡ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγούμενους τοῦ λαοῦ.

10 Ἐάν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμηῇσαι αὐτοῦς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτοὺς μετ' εἰρήνης.

11 Ἐάν μὲν εἰρηνικᾶ ἀποκριθῶσι σοι, καὶ ἀνοίξωσι σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπηκοοὶ σοι.

12 Ἐάν δὲ μὴ ὑπακούωσί σοι, καὶ ποιῶσι πρὸς σε πόλεμον, περικαθήσῃ αὐτήν.

13 Ἐως ἂν παραθῇ σοι αὐτὴν Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἱρρενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,

14 Πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς· καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπαρτίαν προνομιέσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομίην τὴν ἐχθρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι.

15 Οὗτω ποιήσεις πᾶσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰς οὕσας σου σφόδρα, οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν.

16 Οὐ ζωήρησθε πᾶν ἔμπνόν.

17 Ἀλλ' ἡ ἀναθεματὶ ἀναθεματιεῖτε αὐτοὺς, τὸν Χετταῖον, καὶ Ἀμορραῖον, καὶ Χανααῖον, καὶ Φερεαῖον, καὶ Εβραῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

18 Ἴνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἀμαρτήρησθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

19 Ἐάν δὲ περικαθήσῃ περὶ πόλιν μία ἡμέρα πλείους ἐκπολεμήσῃ αὐτὴν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς, ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἡ ἅπ' αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκόνους μὴ

ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἄγρῳ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χαρακὰ;

20 Ἀλλὰ ἔξουλον ὁ ἐπίσταται ὅτι οὐ καρπὸ βρωτὸν ἐστί, τοῦτο δλοθρεύσεις καὶ ἐκόνους καὶ οἰκοδομήσεις χαρακῶσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σέ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

Κεφ. κα'. XXI.

Εἰς δὲ εὐρεθῇ τραυματῖς ἐν τῇ γῇ, ἡ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι κληρονομήσαι, πεπτακὸς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἶδαι τὸν πατάξαντα.

2 Ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου.

3 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἰργασται, καὶ ἥτις οὐχ εἰλκυσε ζυγόν.

4 Καὶ καταβιβάζουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχείαν, ἥτις οὐκ εἰργασται οὐδὲ σπείρειται, καὶ νευροκοτήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.

5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ Θεός παρεστηκέναι αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία, καὶ πᾶσα ἀφή.

6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νύνονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι.

7 Καὶ ἀποκριθέντες, ἐροῦσιν, Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τούτου, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ ἐώρακασιν.

8 Ἰλεως γένου τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὓς ἐλυτρώσω Κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀνάιτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ· καὶ ἐξίλασθήσεται αὐτοὺς τὸ αἷμα.

9 Σὺ δὲ ἐξάρεις τὸ αἷμα τὸ ἀνάιτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἕν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

10 Ἐάν δὲ ἐξελθῶσι εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῶσιν Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομιέσης τὴν προνομίην αὐτῶν.

11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομίᾳ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα.

12 Καὶ εἰσάγῃς αὐτὴν ἐνδόν εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχίεις αὐτήν.

13 Καὶ περιελεῖς τὴν ἰμάτιον τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ κλαῖσεται τὸν πατέρα· καὶ τὴν μητέρα μῆνός ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσεται αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή.

14 Καὶ ἔσται ἐάν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν, καὶ πᾶσαι οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐπατεινώσας αὐτήν.

15 Ἐάν δὲ γένωται ἄνθρωπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἡγαπημένη, καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γέννηται νῖος πρωτότοκος τῆς μισουμένης,

16 Καὶ ἔσται ἡ ἂν ἡμέρα κατακληρονομήσῃ τοῖς νῖοις αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῖν τῷ νῷ τῆς ἡγαπημένης, ὑπερίδων τὸν νῖον τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον.

17 Ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισημένης ἐπιγινώσκειται δοῦναι αὐτῷ ὀπλὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὐρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθέκει τὰ πρωτογοκεῖα.

18 Ἐὰν δέ τι νῆ υἱὸς ἀπειθῆς καὶ ἐρεθιστῆς, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς^α καὶ φωνὴν μητρὸς^α, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτὸν,

19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερονσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τοῦ τόπου^α.

20 Καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν, Ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεὶ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει^α τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰοφλυγεῖ.

21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν^α οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνεται^α καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν^α καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται.

22 Ἐὰν δέ γένηται ἐν τινι ἁμαρτία, κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ δρεμάσῃτε^α αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,

23 Οὐ^α κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλῳ, καὶ οὐ μὴ μανεύει τὴν γῆν, ἢν Κύριος ὁ Θεός σου δίδοσι σοι ἐν κλήρῳ.

Κεφ. κβ'. XXII.

Μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ, πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ, ὑπερίδῃς αὐτὰ^α ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ^α.

2 Ἐὰν δέ μὴ ἐγγίξῃ^α ὁ ἀδελφός σου πρὸς σέ^α, μὴδὲ ἐπιστῇ αὐτὸν, συνάξεις αὐτὸν ἔδου εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σου ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις^α αὐτῷ.

3 Οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου^α ὅσα ἔαν ἀπολήται παρ' αὐτοῦ καὶ εὕρῃς^α, οὐ δύνησῃ ὑπερίδειν^α.

4 Οὐκ ὀψῇ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς^α, ἀνίστῶν ἀναστήσεις^α μετ' αὐτῶν.

5 Οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρός ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίου τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα.

6 Ἐὰν δέ συναντήσῃ νοσσοῖ^α ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παιτὶ^α δένδρῳ^α, ἢ ἐπὶ τῇ γῆς, νοσσοῖς ἡ ὥσις, καὶ ἡ μήτηρ ἡλέπῃ ἐπὶ τῶν νοσσοῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὥων, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων.

7 Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παῖδια λήψῃ σεσωτῶ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος ᾖ^α γένῃ.

8 Ἐὰν οἰκοδομήσῃ οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσῃ στεφάνῃς τῷ δώματι σου, καὶ οὐ ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἔαν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ^α.

9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἀγασθῇ τὸ γέννημα, καὶ τὸ σπέρμα ὁ ἔαν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννηματος τοῦ ἀμπελῶνός σου.

10 Οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

11 Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον βέν τῷ αὐτῷ^α.

12 Στρεπτά ποιήσεις σεσωτῶ ἐπὶ τῶν τεσσά-

ρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἔαν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς.

13 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισθῇ αὐτὴν,

14 Καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν, καὶ λέγῃ, Τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα, καὶ πρὸς ἐλθὼν αὐτὴ οὐχ εὗρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια^α.

15 Καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερονσίαν^α ἐπὶ τὴν πύλιν.

16 Καὶ εἰρή^α ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερονσίᾳ, Τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισθῆς αὐτὴν

17 Ὦν οὗτος^α, ἐπιτίθεται αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, λέγων, Οὐχ εὗρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια^α καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου^α καὶ ἀναιτιψύχουσι τὸ ἴμάτιον ἐναντίον τῆς γερονσίας τῆς πόλεως^α.

15 Καὶ λήψεται ἡ γερονσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ παιδεύουσιν αὐτὸν,

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους, καὶ δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξηγεγ-κεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῆτιν, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή^α οὐ δύνησεται ἐξαποστεῖ-λαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον^α.

20 Εἰν^α δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος, καὶ μὴ εὐρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι,

21 Καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτοῦ^α οἴκου αὐτοῦ^α πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν^α ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνεται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν οἷσις Ἰσραὴλ ἐκ-παρνεύσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς^α καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

22 Ἐὰν δέ εὐρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνφικισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε^α ἀμφοτέρους, τὸν^α ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τὴν γυναῖκα^α καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.

23 Ἐὰν δέ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευ-μένη ἀνδρὶ, καὶ εὗρῶν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πό-λει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς,

24 Ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβολήσουσιν ἐν λί-θοις, καὶ ἀποθάνονται^α τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει^α καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἔταπεινώσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον^α, καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὗρῃ ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε^α τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον^α.

26 Καὶ^α τῇ νεάνιδι οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα θανάτου^α ὥς εἰ^α τις ἑπαναστῇ ἀνθρώπος ἐπὶ τὸν πλησίον^α, καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο,

27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτὴν^α ἐβόησεν ἡ νεάνις ἡ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθή-σων^α αὐτῇ.

28 Ἐὰν δέ τις εὗρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνηστευται, καὶ βιασάμενος^α κοι-μηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ εὐρεθῇ,

29 Δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πενήτην κατὰ δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἡσθ' ἵν' ἔτα-πεινώσῃ αὐτὴν^α οὐ δύνησεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον^α.

30 Οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἂν ἀποκαλύψει^α συγ-κάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΟΥΚ εἰσελεύσεται θλαδίας, οὐδὲ ἀποκεκομμένος, εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνῃς εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου^α.

3 Οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμωνίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ἡμῖν μετὰ ἡρτῶν καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σέ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας^β καταρᾶσθαι^γ σε.

5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ· καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεός σου τὰς καταράς εἰς^δ βεβλογίαν^ε, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

6 Οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένον ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολὴν^α ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντός^β ῥήματος^γ πονηροῦ^δ.

10 Ἐάν ᾗ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ρύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δευκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

12 Καὶ τόπος ἔσται σοὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω.

13 Καὶ πᾶσαλας ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου· καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπαγαλὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου^α.

14 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελεῖσθαι σε καὶ παραδοῦναι^β τὸν ἐχθρόν σου^γ πρὸ προσώπου^δ σου· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθῇσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ.

15 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστεβείται σοι παρὰ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ.

16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ἡμῖν κατοικήσει^α οὐ^β ἀνιῶρεσθ^γ αὐτῷ^δ οὐ θλίψει αὐτόν.

17 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ^α θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνέων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος^α ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνῃς, οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδελυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμφοτέρα.

19 Οὐκ ἐκτοκίεις^α τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου^β, καὶ τόκον βρωμάτων, καὶ τόκον παντός^γ πράγματος, οὐ ἕαν ἐκδανείσῃς.

20 Τῷ ἄλλοτρίῳ ἐκτοκίεις, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκίεις, ἵνα εὐλογῇ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν^α εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

21 Ἐὰν δὲ εὖξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,

οὐ χρονεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει^α Κύριος ὁ Θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

22 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὐφρασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία.

23 Τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσῃς ἐν τρόπῳ ᾧ ἐω Κυρίῳ τῷ Θεῷ^α δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ στόματι σου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

25 Εἴαν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμνητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξῃς^α ἐν ταῖς χερσὶ σου στάχυν, καὶ δρέπανον οὐ μὴ^β ἐπιβάλλῃς^γ ἐπ' ἀμνητὸν τοῦ πλησίον σου,

24 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ σταφυλὴν, ὅσον^α ψυχὴν σου ἐμπληθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ^β ἐμβάλλῃς^γ.

1 Ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα, καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι^α εὕρεν^β ἐν αὐτῇ ἀσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,

2 Καὶ^α ἀπελθούσα γενήται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, καὶ 3 Καὶ μίσῃσιν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίον, καὶ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ^α ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ^β ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἐαυτῷ γυναῖκα,

4 Οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτήν^α ἐαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μανθῆναι αὐτήν, ὅτι βδελυγμὰ ἐστὶν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ οὐ μανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεός^α σου^β δίδωσι^γ σοι^δ ἐν κλήρῳ.

5 Ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα^α ἄθως ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐναντίον ἑνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν.

6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μίλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.

7 Ἐὰν δὲ ἀλφ' ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, ἂ^α ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκείνος^β καὶ^γ βέβαρεῖ^δ τὸν πονηρόν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

8 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἂν ἀναγγεῖλαις ἡμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται^α ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ἡμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.

9 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

10 Ἐὰν ὀφείλῃς^α ἢ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλῃς^β ὅτι οὐκ^γ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι^δ τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

11 Ἐξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὐ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω.

12 Ἐὰν δὲ^α ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχυρῷ αὐτοῦ.

13 Ἀποδόσει^α ἀποδώσει^β τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς^γ δυνμᾶς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται

ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Οὐκ ἔπαδικήσεις¹ μισθὸν πέντητος καὶ ἐνδοεὺς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν προσηλῶτων τῶν² ἐν ταῖς πόλεσι σου.

15 Αὐθιμερὸν ἀπολύσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πέντης ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ³ καταβόησεται⁴ βῆτά⁵ σου πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

16 Οὐκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ δοί⁶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων⁷ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανείται.

17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλῶτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας⁸· οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας.

18 Καὶ μνησθήσῃ⁹ ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐλνθροτότο¹⁰ σε Κύριος ὁ Θεός σου· ἐκέλευεν¹¹ διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

19 Ἐάν¹² δέ¹³ ἀμῆνεις ἀμῆτόν¹⁴ ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐπιλάβῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστράφησῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

20 Ἐάν¹⁵ δὲ θῆλαιολῆς¹⁶, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμίσσασθαι τὰ ὀπίσω σου¹⁷ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ¹⁸ διὰ τῆτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

21 Ἐάν¹⁹ δὲ τρυγήσης τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτόν²⁰ τὰ ὀπίσω σου²¹ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται,

22 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκίτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ²² διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Κεφ. κς'. XXV

ἘΑΝ δὲ γένηται ἀντιλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ δικάσωσι τὸ¹ δίκαιον, καὶ καταγνώσι τοῦ ἀσεβοῦς².

2 Καὶ ἔσται, ἐάν³ ἄξιος ᾦ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθεῖς αὐτὸν ἐναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.

3 Καὶ⁴ ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν⁵ οὐ προσθήσουσιν⁶· εἰν δὲ προσθήσῃ⁷ μαστιγῶσαι⁸ ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσεις ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.

4 Οὐ φιμώσεις βοῖν ὑλοῶντα.

5 Ἐάν⁹ δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ἔσται αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ¹⁰ θεινγκότος¹¹· ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίξοντε¹² ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν, καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, καὶ συνοικήσει αὐτῇ.

6 Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὁ ἐάν¹³ τέκῃ¹⁴, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος¹⁵ τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἔξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ.

7 Ἐάν¹⁶ δὲ μὴ βούληται δοῖ¹⁷ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ¹⁸ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν γερονσίαν, καὶ ἔρει, Οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου.

8 Καὶ καλέσουσιν αὐτόν ἡ γερονσία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ¹⁹ καὶ στὰς εἴπῃ, Οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν.

9 Καὶ προσέλθουσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ²⁰ ἐναντί τῆς γερονσίας, καὶ ὑπαλύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, καὶ ἐμπύσσει κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἔρει, Οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσεν τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.

11 Ἐάν²¹ δὲ μαχωνταὶ ἄνθρωποι²² ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφου αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἐνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τῶν τύπτοντος αὐτόν, καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα²³ ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,

12 Ἀποκόψῃς τὴν χεῖρα²⁴ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ.

13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίπῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν.

14 Οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν.

15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυμερὸς γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλήρῳ.

16 Ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου²⁵ πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιὼν ἄδικον.

17 Μνησθήτι ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένου σου²⁶ ἐκ γῆς²⁷ Αἰγύπτου,

18 Πῶς ἀνέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐκοψέ σε τὴν οὐραγίαν²⁸ τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπέειπας καὶ ἐκούπιας²⁹· καὶ οὐκ ἐφοβήθῃ τὸν Θεόν.

19 Καὶ ἔσται ἡνίκά κατεπαύσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ, ἥ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι³⁰ κληρονομήσαι³¹, ἐξαλείψει τὸ ὄνομα Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἔσται ἐάν¹ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι² κληρονομήσαι, καὶ κατακληρονομήσῃ³ αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῇ⁴.

2 Καὶ λήψῃ⁵ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς⁶ τῶν καρπῶν τῆς γῆς⁷ σου, ἥ⁸ς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι⁹, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, καὶ παρεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Καὶ ἔλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς¹⁰ ἔσται¹¹ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἔρει πρὸς αὐτόν, Ἀναγγέλλω σήμερον Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου¹², ὅτι εἰσελθὼν εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.

4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ θήσῃ αὐτόν ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ἔρει¹³ ἐναντί Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Συρία ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἰγύπτου, καὶ παρῆκσεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχέι, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλήθος πολὺ¹⁴.

6 Καὶ ἐκάκουσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά¹⁵.

7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν¹⁶ ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλῆμον ἡμῶν.

8 Καὶ ἐξηγαγὲν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι¹⁷ αὐτοῦ τῇ¹⁸ μεγάλῃ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ βραγίονι¹⁹ ὑψηλῷ, καὶ ἐν

οράμασι μεγάλοις, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέ-
ρασι.

9 Καὶ εἰσήγαγον ἡμᾶς^α εἰς τὸν τόπον τού-
τον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν
γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι Κύριε, γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀψήσεις^α αὐτὸ
ἀπέναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ προσκυνή-
σεις^α ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ^α ἐν^α πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς,
οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἡ οἰκία^α
σου, καὶ ὁ Λευΐτης, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί.

12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκτάσῃς^α πᾶν τὸ
ἐπιδέκατον τῶν^α γεννημάτων^α σου ἐν τῷ ἔτει
τῷ τρίτῳ, τὸ δεῦτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ
Λευΐτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ
τῇ χήρᾳ, καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου,
καὶ εὐφρανθήσονται^α.

13 Καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
Ἐξεκάβατα τὰ ἅγια^α ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ
ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευΐτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ
τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐν-
τολάς ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρήλθον τὴν ἐντο-
λὴν σου, καὶ οὐκ ἐπελαθόμην.

14 Καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν δυνάμει μου ἀπ' αὐτῶν,
οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ
ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι, ὑπήκουσα τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν^α, ἐποίησα^α καθά
ἐνετείλω μοι.

15 Κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθά
ἔωσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι.

16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὁ Κύριος ὁ Θεός σου
ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι^α πάντα τὰ δικαι-
ώματα^α καὶ τὰ κρίματα^α καὶ φυλάξῃς^α καὶ
ποιήσεις αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

17 Τὸν Θεὸν εἶλον σήμερον εἶναι^α σου Θεόν,
καὶ πορεύεσθαι ἐν^α πάσαις^α ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα^α καὶ τὰ κρί-
ματα^α, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

18 Καὶ Κύριος εἶπλότ σε σήμερον γενέσθαι
σε αὐτῷ λαῷ περιούσιον, καθάπερ εἶπε, ὁ φυ-
λάττης τῆς ἐντολᾶς αὐτοῦ,

19 Καὶ εἶναι σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν,
ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστόν, καὶ καύχημα καὶ
δοξαστόν,^α εἶναι σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσ-
ραὴλ^α, λέγων, Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντο-
λάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμε-
ρον.

2 Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα διαβῆτε τὸν Ἰορδά-
νην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί
σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ
κονιάσεις αὐτοὺς κονία.

3 Καὶ γράψῃς ἐπὶ τῶν λίθων τούτων^α πάν-
τας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν δια-
βῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἥνικα ἂν δεῖσέ^α ληθεῖ^α εἰς
τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου
δίδωσί σοι, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν
τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων σου
οοί.

4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην,

στήσετε τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλ-
λομαι^α ὑμῖν σήμερον, ἐν ὄρει Γαϊβάλ, καὶ
κονιάσεις αὐτοὺς κονία.

5 Καὶ οικοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον^α Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ σου^α, θυσιαστήριον ἐκ λίθων^α οὐκ
ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σιδήρον.

6 Λίθους ὀλοκλήρους οικοδομήσεις^α θυσια-
στήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ'
αὐτὸ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

7 Καὶ θύσεις^α ἐκεῖ θυσίας σωτηρίου^α καὶ
φαγῇ^α, καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐφρανθήσῃ
ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

8 Καὶ γράψῃς ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νό-
μον τούτον σαφῶς σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς^α οἱ Λευΐ-
ται παντὶ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Σιώπα καὶ ἄκουε
Ἰσραὴλ^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν
Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,

10 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς^α τῷ λαῷ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων,

12 Οὗτοι στήσονται εὐλόγησον τὸν λαὸν ἐν
ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν,^α
Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ἰωσήφ, καὶ Βεν-
ιαμίν.

13 Καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν
ὄρει Γαϊβάλ, Ρουβὴν, Γαδ, καὶ Ἀσὴρ, Ζα-
βουλὼν, Δάν, καὶ Νεφθαλί.

14 Καὶ ἀποκριθέντες^α ἔροῦσιν οἱ Λευῖται^α
παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ,

15 Ἐπικατάρatos^α ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει
γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔρ-
γον χειρῶν τεχνιτῶν^α, καὶ θήσει αὐτὸ εἰς
ἀποκρίψ^α καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, ἔρρσι^α,
Γένοιτο.

16 Ἐπικατάρatos ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ
ἢ μητέρα αὐτοῦ^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός
Γένοιτο^α.

17 Ἐπικατάρatos ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ
πλησίου^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

18 Ἐπικατάρatos ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ^α
καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

19 Ἐπικατάρatos ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προ-
σηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας^α καὶ ἐρούσι
πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

20 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναι-
κὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκά-
λυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ
λαός, Γένοιτο.

21 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ παντός
κτήνους^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

22 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελ-
φῆς ἐκ πατρὸς ἢ ἀπ' μητρὸς αὐτοῦ^α καὶ ἐρούσι
πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

23 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ δυνά-
μους^α αὐτοῦ^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

24 Ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελ-
φῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός,
Γένοιτο^α.

25 Ἐπικατάρatos ὁ τύπτων τὸν πλησίον^α
δόλῳ^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γένοιτο.

26 Ἐπικατάρatos ὃς ἂν λάβῃ δάρα πατάξει
ψυχὴν αἵματος ἀθῶν^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός,
Γένοιτο.

27 Ἐπικατάρatos πᾶς ἄνθρωπος ὃς^α οὐκ
ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου^α
ποιῇται αὐτοὺς^α καὶ ἐρούσι πᾶς ὁ λαός, Γέ-
νοιτο.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἔσται ἂν ἀκοῇ ἀκούσῃς¹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας¹, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω² ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
 2 Καὶ ἤκουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὐταί, καὶ εὐρήσουσί σε³ ἂν ἀκοῇ ἀκούσῃς¹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
 3 Εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ.
 4 Εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.
 5 Εὐλογημένοι αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου.
 6 Ὁ Εὐλογημένος¹ σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ ὁ Εὐλογημένος¹ σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.
 7 Ὁ Παραδῶν¹ Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου², ὁδῶ μὲν ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου.
 8 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμείοις¹ σου, καὶ ἐπὶ πάντα² οὐ ἂν ἐπιβάλλῃ τὴν χεῖρά σου, ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι.
 9 Ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου³ ἂν ἀκούσῃς¹ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις¹ ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
 10 Καὶ ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικέκληται σοι, καὶ προβήθησονται σε.
 11 Καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ὅν¹ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου² ἧς ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι.
 12 Ἀνοίξει σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑπετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ³. εὐλογίησαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου⁴ καὶ δανειεῖς⁵ ἔθνη πολλοὺς σὺ δὲ οὐ δανεῖψι, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σου δὲ οὐκ ἄρξουσι.
 13 Καταστήσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρανόν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω σου οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω⁶ ἂν ἀκούσῃς¹ τῆς φωνῆς² Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν³.
 14 Οὐ παραβῇσιν ἀπὸ πασῶν⁴ τῶν ἐντολῶν, ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον δεξιὰ⁵ οὐδὲ ἀριστερά⁶, πορεύεσθαι ὅπως Θεὸς ἑτέρων λατρύεσσι τοῖς.
 15 Καὶ ἔσται ἐάν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι¹ πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταί, καὶ καταλήψονται σε.
 16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ.
 17 Ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου.
 18 Ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.

19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.
 20 Ὁ Ἀποστείλαι¹ Κύριος ἐπὶ σὲ² τὴν ἐνδεῖα καὶ τὴν ἐκλίμην καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὐ ἂν ἐπιβάλλῃς τὴν χεῖρά σου, ὥς ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε, καὶ ὥς ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἔγκατατέλειπες³ με.
 21 Προσκολλῆσαι Κύριος εἰς σὲ τὸν θάνατον ὥς ἂν ἐξανάλωσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν⁴ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
 22 Πατάξει σε Κύριος ἑλ¹ ὑπορίσι, καὶ π²ν. ρετῷ, καὶ ῥίγι, καὶ ῥοθισμῷ, καὶ ἀνεμοφθορία, καὶ τῇ ἄρχῃ, καὶ καταδιώξονται σε ὥς ἂν ἀπολέσωσί σε.
 23 Καὶ ἔσται ἄσοι¹ ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρὰ.
 24 Δωή¹ Κύριος ὁ Θεός σου² τὸν ὑπετὸν³ τῆς γῆς⁴ σου κοινοτόν, καὶ χ⁵ους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται, ὥς ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ὥς ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει⁶.
 25 Δωή¹ σε Κύριος ἐπὶ κοπῇ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν², ἐν ὁδῷ μὲν, ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτούς, καὶ ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεῖξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν³ καὶ ἐσθ⁴ διασπορὰ ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς.
 26 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ἰμῶν κατάβρωμα⁵ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφροβῶν⁶.
 27 Πατάξει σε Κύριος ἔλκει Αἰγυπτίῳ¹ εἰς τὴν ἑδραν², καὶ ψῶρα ἀγρία, καὶ³ κνήφη, ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἰαθῆναι.
 28 Πατάξει σε Κύριος παραπληξίᾳ, καὶ ἄορασίᾳ, καὶ ἐκστάσει διανοίας.
 29 Καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὥσει¹ αἰτ² ψηλαφῆσαι³ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐδοῶσι τὰς ὁδοὺς σου⁴ καὶ ἔσῃ τότε ἀδικοῦμενος, καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.
 30 Γυναικα λήψῃ, καὶ ἄνθρωπος ἕξει αὐτήν¹ οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ² ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν.
 31 Ὁ μῆσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, καὶ οὐαργίᾳ¹ ἐξ αὐτοῦ² ὁ ὄνος σου ἥρπασμένος ἀπὸ σου, καὶ οὐκ ὑποδοθήσεται σοι³ τὴ πρόβάτα σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.
 32 Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἔθνει ἐτέρῳ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέψονται¹ σφακελίζοντες εἰς αὐτὰ, οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου.
 33 Τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου, καὶ πάντας τοὺς πόρους σου φάγεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίσταται καὶ ἔσῃ ἀδικοῦμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας.
 34 Καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἃ βλέψῃ.
 35 Πατάξει σε Κύριος ἐν ἔλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναι σε ἀπὸ ἰχνους τῶν ποδῶν σου ὥς τῆς κορυφῆς σου.
 36 Ἀπαγάγοι Κύριος σε καὶ τοὺς ἄρχοντας σου, οὓς ἂν¹ καταστήσῃς² ἐπὶ σεαυτὸν, ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίσταται σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξυλοῖς καὶ λίθοις.
 37 Καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ¹ παραβολῇ καὶ² διηγήματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε Κύριος ἐκεῖ.

38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδίον, καὶ λίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς.

39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ οἶνον οὐ πίσεις, οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ.

40 Ἐλαῖαι ἔσονται σοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρῖσθαι, ὅτι ἐκρῆσεται ἡ ἰλαία σου.

41 Υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται, ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

42 Πάντα τὰ ξυλινὰ σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου ἐξανάλωσει ἡ ἐρσιβύη.

43 Ὁ προσήλυτος ὃς ἐστὶν ἐν σοὶ, ἀναβήσεται ἄνω ἄνω, σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω.

44 Οὗτος δανείῃ σοι, σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανείῃς· οὗτος ἔσται ἡ κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσθῃ ὡρὰ.

45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταί, καὶ καταδιώκονται σε, καὶ καταλήψονται σε, ὥς ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε, καὶ ὥς ἂν ἀπολέσῃ σε, ὅτι οὐκ ἐσθήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὁ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι.

46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν τῷ σπέρματι σου ὥς τοῦ αἰῶνος,

47 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ ὁ διανοοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων.

48 Καὶ λατρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς σου, οὓς ἐπαποστείλει ὁ Κύριος ἐπὶ σέ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ ἐν δίσπῃ, καὶ ἐν γυμνότητι, καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσῃ κλοὺν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ὥς ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

49 Ἐπάξει ἐπὶ σέ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὄρημα αἰετοῦ, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσθῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

50 Ἔθνος ἀναιδὲς προσώπων, ὅστις οὐ θαυμάσει προσώπων ὑπερσβύτου, καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει.

51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σε, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοι σίτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βοσκόμενα τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου, ὥς ἂν ἀπολέσῃ σε,

52 Καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, ὥς ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τεῖχη· τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πόσῃ τῇ γῇ σου· καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, ὡς αἰς ἔδωκε σοι.

53 Καὶ φανῇ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα νιών σου καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκε σοι, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἡ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου.

54 Ὁ ἄπαλός ἐστιν σοὶ καὶ ὁ τρυφερός σφόδρα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ τὰ καταλειμμένα τέκνα, ἃ ἂν καταλειφθῇ αὐτῷ.

55 Ὡστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ· οὐδὲν ἔστι ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ ἂν ὀθλιψῶσι σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου.

56 Καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ, ἥ τις οὐκ᾽ πεῖραν ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βᾶναι ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν

νιόν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς,

57 Καὶ τὸ κόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθόν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς ὃ ἐάν τέκῃ καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἐνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου ἐν ταῖς πόλεσί σου,

58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃ ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἐντιμον· τὸ θαυμαστὸν τούτου, ΚΥΡΙΟΝ τὸν ΘΕΟΝ σου.

59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγὰς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς.

60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὁδὸν Ἀιγύπτου τὴν πονηράν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοὶ.

61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ὥς ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

62 Καὶ καταλειφθήσεσθαι ἐν ἀριθμῷ βραχει, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλῆθει, ὅτι οὐκ ἐσθήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

63 Καὶ ἔσται ὁ τρόπος εὐφρανθῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς, καὶ πληθύναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς· καὶ ἐξαρθήσεσθαι ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

64 Καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ὥς ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου.

65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἵχνει τοῦ ποδός σου· καὶ δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἑτέραν ἀπειθούσαν, καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς, καὶ τηκομένην ψυχὴν.

66 Καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμασμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου.

67 Τὸ πρῶτ' ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα; καὶ τὸ ἑσπέρας ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο πρῶτ'· ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἂ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ.

68 Καὶ ἀποστρέψει σε Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ἣν εἶπα· Ὁ ἐπ' αὐτῇ ἔτι ἰδεῖν αὐτὴν· καὶ πρᾶθῆσεσθαι ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος.

Κεφ. κθ. XXIX.

ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, ὃ οὐκ ἐνετείλατο Κύριος Μωσὴν στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωᾶβ, πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρὴβ.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωσὴς πάντας τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἐστέ

πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ἡμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ.^α

3 Τους πειρασμούς τους μεγάλους οὐς ὁ ἑώρα-
κασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ
τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα.^α

4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῖν καρδίαν
εἰδέναι, καὶ ὀφθαλμούς^α βλέπειν, καὶ ὤτα
ἀκοῦειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

5 Καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ
ἐρήμῳ· οὐκ ἔπαλαιώθη¹ τὰ ἱμάτια ἡμῶν,^α
καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ
τῶν ποδῶν ἡμῶν.

6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ
ἐπίετε, ἵνα γινώτε ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἔγωγ¹.

7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου¹ καὶ ἐξ-
ῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσβεῖν, καὶ Ὀγ βασι-
λεὺς^α Βασίαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν^α πολέμῳ.

8 Καὶ ἐπάταξάμεν αὐτούς, καὶ ἐλάβομεν τὴν
γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κληρῷ τῷ
Ρουβὶν, καὶ τῷ Γαδί, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσή.

9 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης^α, ἵνα συνήτε πάντα ὅσα
ποιοῦσθε.

10 Ὑμεῖς ἐστήκατε ὅτι πάντες σήμερον¹ ἐναν-
τίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἱ ἀρχιφυλοὶ ἡμῶν,
καὶ ἡ γερουσία ἡμῶν, καὶ οἱ κριταὶ ἡμῶν, καὶ
οἱ γραμματειαγωγεῖς ἡμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραήλ.

11 Ἀἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ τὰ ἔκγονα¹ ἡμῶν,
καὶ ὁ προσήλυτος^α ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς
ἡμῶν, ἀπὸ ἑυλοκόπου ἡμῶν^α καὶ¹ ἕως ὕδρο-
φόρου ἡμῶν,

12 Παρελθεῖς^α ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν,¹ καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ
Θεὸς σου διατίθεται πρὸς σέ σήμερον¹.

13 Ἵνα στήσῃ σε ὁ αὐτῷ¹ εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς
ἔσται σου Θεός, ὃν τρόπον εἶπες σοι, καὶ ἐν
τοῦτον ὥμοσέ τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

14 Καὶ οὐχ ἡμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν
διαθήκην ταυτην καὶ τὴν ἀράν ταυτην,

15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὡδε οὖσι¹ μεθ' ἡμῶν σή-
μερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς
μη οὖσι μεθ' ἡμῶν ὡδε σήμερον¹.

16 Ὅτι ὑμεῖς οἴδατε ὅπως¹ κατωκίσαμεν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν
οὓς παρήλθετε.

17 Καὶ ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν, καὶ τὰ
εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ
χρυσόν, ἃ ἐστί παρ' αὐτοῖς.

18 Μη τις ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατὴρ
ἢ φυλὴ, τινὸς ἢ διάνοια^α ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,¹ λατρεύειν τοῖς
θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων· μή τις ἐστὶν ἐν
ἡμῖν ρίζα^α ἀνω φόνου^α ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ.

19 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐπιφημισθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
λέγων, Ὅσαί μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλα-
νῆσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ συν-
απολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον¹.

20 Οὐ μὴ θελήσει ὁ Θεὸς¹ εὐλατεῦσαι αὐ-
τὸν, ἀλλ' ἡ τότε ἐκκαυθήσεται ὁρῇ Κυρίου καὶ ὁ
ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ¹ καὶ κολ-
ληθήσονται ἐν αὐτῷ πάσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθή-
κης ταύτης, αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ^α
τούτῳ¹ καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

21 Καὶ διασπείλει αὐτὸν Κύριος εἰς κακὰ ἐκ

πάντων^α ἡμῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς
τῆς διαθήκης^α τὰς γεγραμμένας¹ ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ νόμου τούτου.

22 Καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἑτέρα οἱ υἱοὶ ἡμῶν,
οἱ ἀναστήσουται μεθ' ἡμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος
ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακροθῆν, καὶ ὄψονται τὰς
πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς,
ὡς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτήν,

23 Θεῖον καὶ ἅλα κατακεκαυμένον¹ πᾶσα ἡ
γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ
μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτήν¹ πᾶν χλωρόν¹ ὡσπερ
κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, Ἀδὰμ καὶ
Σεβωίμ, ὡς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ^α καὶ¹
ὀργῇ^α.

24 Καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη, Διὰ τί ἐποίησε
ὁ Κύριος οὕτω¹ τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς
ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος;

25 Καὶ ἐροῦσιν, Ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξηγάγεν αὐτούς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου,

26 Καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις,
ὃ οὐκ ἠπίσταντο, οὐδὲ δύνειμεν αὐτοῖς¹.

27 Καὶ ὠργίσθη ὁ θυμὸς Κυρίου¹ ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας τὰς
κατάραι^α τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου¹.

28 Καὶ ἐξῆρξεν αὐτὸς Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν
ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ^α καὶ ἀποφύσιν^α μεγάλῃ
σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν
ὥς ἐτι νῦν.

29 Τὰ κρυπτά Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ
φαγερά ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου
τούτου.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἔσται ὡς ἂν ἐλθῶσιν ἐπὶ σέ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα, ἢ
ἔδωκα¹ πρὸ προσώπου σου, καὶ δεξή εἰς τὴν
καρδίαν σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἔην
διασκορπίσι^α σε Κύριος^α ἐκεῖ,

2 Καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου,
καὶ ὁ εἰσακούσῃ^α τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,¹ ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἀμαρτίας σου, καὶ
ἐλεήσει σε, καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν, ἐν οἷς διεσκορπίσέ σε Κύριος^α ἐκεῖ,

4 Ἐὰν ἡ εἰς διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τῶ οὐρανοῦ, ἐκείθεν συνάξει
σε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἐκείθεν λήνεται^α σε
ὁ Κύριος ὁ Θεός σου¹.

5 Καὶ εἰσάξει σε^α ὁ Θεός σου ἐκ^α ἐκείθεν¹ εἰς τὴν
γῆν, ἣν ἐκληρονόμησας οἱ πατέρες σου¹ καὶ κλη-
ρονομήσεις αὐτήν, καὶ εὖ σε ποιήσει, καὶ πλε-
ονασθόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.

6 Καὶ περικαθαρίει Κύριος τὴν καρδίαν σου,
καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾷν
Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρπίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σὺ^α.

7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ Θεός σου^α τὰς ἀρὰς
ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἐπὶ τοὺς
μισοῦντάς σε, οἱ εἰδῶσιν σε.

8 Καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ^α ἐισακίῃ^α τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις^α τίς ἐντολὰς
αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

9 Καὶ ὁ εὐλογήσει^α σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν
παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις
τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτη-
νῶν σου, καὶ ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου^α
ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου ἐφ' αὐτὴν^α

εἰπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ ἐγκαταλίπῃ.

10 Ἐάν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι^α τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου· ἔάν πιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σε, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σε.

11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἡ ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, οὐχ ὑπερόγκος ἐστίν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστίν.

12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ, λέγων, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσας αὐτὴν ποιήσομεν^β·

13 Οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ, λέγων, Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ^γ ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσῃ^δ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν^ε·

14 Ἐγγὺς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό.

15 Ἰδοὺ δέδωκα πρό προσώπῳ σε σήμερον τὴν ζῶν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.

16 Ἐάν εἰσακούσῃς^α τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅς^β ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεόν σου, ποιεῖσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι^γ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσεσθε, καὶ εὐλογῇ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

17 Καὶ ἐάν μεταστῇ^α ἡ καρδία σου, καὶ μὴ εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς,

18 Ἀναγγέλλω σοι σήμερον, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθῃ, καὶ οὐ μὴ πολυημεροὶ γέννησθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνειτε τὸν Ἰορδάνην^β ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

19 Διαμνηστέσθαι ὑμῖν σήμερον τὸν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζῶν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρό προσώπῳ ὑμῶν, τὴν εὐλόγιαν καὶ τὴν κατάραν^α· ἐκλέξεαι τὴν ζῶν^β σύ, ἵνα ζήσῃς^γ· σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου,

20 Ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχεσθαι αὐτόν, ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακροχρόνιος τῶν ἡμερῶν σου, ^ατοὶ κατοικεῖν^β ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντα τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκατὸν καὶ εἰκοσι ἔτην ἐγὼ εἰμι σήμερον· οὐ δύννησμαι ἐτι εἰσπορεύεσθαι^α καὶ ἐκπορεύεσθαι^β· Κύριος δὲ εἶπε πρὸς με, Οὐ διαβίῃς τὸν Ἰορδάνην τούτον.

3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρό προσώπου σου, ὁ οὗτος^α ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσει αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρό προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

4 Καὶ ποιήσει^α Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς^β καθὼς ἐποίησε Σηὸν καὶ Ὡγ δυοὶ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι ἐξολόθρευεν αὐτοὺς,

5 Καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς Κύριος^α ὁ ὕμν^β καὶ ποιήσente αὐτοῖς, ^ακαθὸς ἐνετείλαμην ὑμῖν.

6 Ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, μὴ φοβοῦ, μὴ δειλαίσης^α, μὴ δὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου^β ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν^γ ἐν ὕμν^δ, οὕτε μὴ σε ἀνῇ, οὕτε μὴ σε

7 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ^α ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ, Ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρό προσώπου τῇ λαῷ τῆτις εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν^β ὑμῶν^γ δῶναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις^δ αὐτούς.

8 Καὶ Κύριος^α ὁ ὁ συμπορευόμενος^β μετὰ σε, οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ^γ σε ἐγκαταλίπῃ^δ· μὴ φοβοῦ, μὴ δὲ δειλία.

9 Καὶ ἐγραψε Μωυσῆς^α τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε^β τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἰρουσί τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Μετὰ ἐπτά ἔτη ἐν καιρῷ ἐν-αυτοῦ ἀφείσεσθε ἐν ἐορτῇ σκηνοπηγίας.

11 Ἐν τῷ συμπορευέσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὁφθῇ-ναι ἐνποῖον Κυρίου τῷ Θεῷ^α ὑμῶν^β, ἐν τῷ τόπῳ ὅπ^γ ἂν ἐκλέξῃται Κύριος^δ ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τῶτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὅτα αὐτῶν,

12 ὁ Ἐκκλησιάσας^α τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον^β τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵν' ἀκούσῃσι, καὶ ἵνα μὴ θῶσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν^γ καὶ ἀκῆσθαι ποιεῖν πάντα τὰς λόγους τῶ νόμου τούτου.

13 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οὐκ οἰδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν^α σου^β πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνειτε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ἰδοὺ ἐγγί-κασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου^α· κἀκεῖνον Ἰησοῦν, καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελέσονται αὐτῷ^β καὶ ἐπο-ρεύσῃ Μωυσῆς καὶ Ἰησοῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ^α, καὶ ἔστη^β παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου^γ καὶ ἔστη ὁ στίλος τῆς νεφέλης^δ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ἰδοὺ σὺ^α κοιμᾷ^β μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορεύσῃ ὅπισω Θεοῦ ἀλλο-τρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται^γ, καὶ καταλείψουσιν με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν δια-θήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

17 Καὶ ὀργισθήσονται θυμῷ^α εἰς αὐτούς^β ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω αὐτούς, καὶ ἀπο-στρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα^γ καὶ εἰρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολ-λά καὶ θλίψεις^δ· καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Διότι οὐκ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός μου ἐν^ε ἐμοί^β, εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.

18 Ἐγὼ δὲ ἀποστρέψω ἀποστρέψω τὸ πρό-σωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρε-ψαν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους.

19 Καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς φῶδ^α ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γέννηται μοι ἡ φῶδ^β αὕτη^γ κατὰ πρόσωπον μαρ-τυροῦσα^δ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

20 Εἰσὶ δὲ γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ^αδοῦναι αὐτοῖς^β γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι^γ καὶ φάγονται, καὶ ἐμπλησθῆντες κορήσουσι, καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ λατρεύσουσιν αὐ-τούς, καὶ παρενοῦσι με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου^δ.

21 Καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ φῶδ^α αὕτη κατὰ

πρωτων ^α μαρτυρούσα· οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησ-
 49 ἡ ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος
 τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν
 πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ^α ὡς σήμερον,
 πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν
 ἀγαθὴν, ἣν ὡμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
 22 Καὶ ἔγραψε Μωσὴς τὴν φύλιν ταύτην ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδασκεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ἐνετείλατο ^δ Ἰησοὶ, καὶ εἶπεν ^α, Ἀν-
 ὀριζοῦ καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὡμοσεν ^ε αὐτοῖς Κύ-
 ριος· καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.

24 Ἡμεῖς δὲ συνετέλεσε Μωσὴς γράφων
 πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβ-
 λίον ὡς ἐς τέλος.

25 Καὶ ἐνετείλατο ^α τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρεσι
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, λέγων,

26 Λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου,
 θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς
 διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἔσται
 ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον,

27 Ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἑρεθισμόν σου,
 καὶ τὸν τριχήλόν σου τὸν σκληρόν· ἐτι γὰρ
 ἐμὸς ζῶντος μετ' ὑμῶν σήμερον, παραπικραι-
 νόντες ἡτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν· πῶς οὐχὶ καὶ
 ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;

28 Ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους
 ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν, καὶ τοὺς
 κριτὰς ὑμῶν, καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς
 ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὅτα αὐτῶν πάντας
 τοὺς λόγους τούτους· καὶ διαμαρτύρομαι
 αὐτοῖς τὸν γε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

29 Οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου
 ἀνομιήσετε, καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ
 ἣς ἐνετείλαμην ὑμῖν, καὶ συναντήσεται ὑμῖν
 τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε
^δ τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου, παροργίζετε αὐ-
 τὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Κεφ. λβ'. XXXII.

30 **Κ**ΑΙ ἐλάλησε Μωσὴς εἰς τὰ ὅτα πᾶσιν
^α ἔκκλησίας· τὰ ῥήματα τῆς φῶδης ταύτης ὡς
 εἰς τέλος.

1 Πρόσχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω
 1 ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

2 Προδοκᾶσθω ὡς νετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου,
 καὶ καταβήτω ὡς ὁρόσος τὰ ῥήματά μου, ὥσει
 ὁμβρὸς ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὥσει νιφετὸς ἐπὶ
 χιτῶν.

3 Ὅτι τὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου ἐκάλεσα· δότε
 μεγαλοσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Θεὸς, ἀληθεὶς τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι
 αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, κρίσεις· ὁ Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ
 ἔστιν ἀδικία· δίκαιος καὶ ὁσιος Κύριος.

5 Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα, μωμητὰ
 γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη,

6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε· οὕτω λαὸς
 μωρὸς καὶ οὐκ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτος σου
 πατὴρ ἐκτίσασθαι σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ
^δ ἐπλασέ σε;

7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη ^δ γε-
 νεῶν γενεαῖς! ἐπιμύνησον τὸν πατέρα σου
 καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ
 ἐροῦσί σοι.

8 Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέ-
 σπειρεν υἱὸς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνων κατὰ
 ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ.

9 Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου λαὸς αὐτῶν
 Ἰακώβ· ^α σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῷ Ἰσραὴλ.

10 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν ^δ τῇ ἔριμῳ, ἐν ὁψεί
 καίματος ἐν ^δ γῇ ἄνδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτοὺς
 καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν,
 ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

11 Ὡς ἀέτος σκεπάσαι νοσοσίαν αὐτοῦ, καὶ
 ἐπὶ τοῖς νοσοῖς αὐτοῦ ^δ ἐπεπόθησεν! διείς τίς
 πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν
 αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρύνων αὐτοῦ.

12 Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, οὐκ ἦν μετ'
^δ αὐτῶν θεὸς ἄλλοτριος.

13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχύν τῆς γῆς,
 ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν· ἐθήλωσαν
 μέλι ἐκ πέτρων, καὶ ἔλαιον ἐκ στρεφῶν πέτρων.

14 Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ
 στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ
 τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυρῶν, καὶ
 αἶμα σταφυλῆς ἐπιεν οἶνον.

15 Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ
 ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπα-
 χίνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεόν
 τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ
 σωτῆρος αὐτοῦ.

16 Παρώξυναν με ἐπ' ἄλλοτρίοις· ἐν βδελύγ-
 μασιν αὐτῶν ^δ παρεπύκρναν! με.

17 Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς
 οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν,
 οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

18 Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
 ἐπελάθον Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

19 Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε· καὶ παρω-
 ξύνῃ δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων,

20 Καὶ εἶπεν, Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου
 ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσ-
 χάτων ^δ ἡμερῶν! ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη
 ἐστίν· υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

21 Αὐτοὶ παρεξήλωσαν με ἐπ' οὐ Θεῷ, ^δ παρ-
 ὠξυνάν! με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ
 παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει
 ἀσυνετῶν παροργιστῶν αὐτοῖς.

22 Ὅτι πῦρ ἐκκέκταιται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
 καυθήσεται ἕως ἁδὸν κάτω· καταφάγεται γῆν
 καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια
 ὁρέων.

23 Συναῶ εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου
^δ συμπολεμήσω! εἰς αὐτοὺς.

24 Τηκομένοι λιπῶν καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ
 ὀπισθοτόνος ἀνιάτος· ὀδόντας θηριῶν ἐπ'-
 ἀποστελᾷ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων
 ἐπ' αὐτῶν.

25 Ἐξῶθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ
 ἐκ τῶν ταμειῶν, φόβος· νεανίσκος σὺν πατρί-
 θει, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτά.

26 Εἴπα, Διασπερὲ αὐτοῖς, ^δ παύσω δέ! ἐξ
 ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακρο-
 χρονίσωσι, ^α ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντι-
 οῖ· μὴ εἴπωσιν, Ἡ χεὶρ ἡμῶν ^δ ἡ ὑψηλή,
 καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

28 Ἐθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστί, καὶ οὐκ
 ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.

29 Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα κατα-
 δεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον.

30 Πῶς διώξεται εἰς χιλιούς, καὶ δύο μετα-
 κινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδου-

αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοῖς;

31 Ὅτι οὐκ εἰσιν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ θεοὶ αὐτῶν οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

32 Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἀμπέλος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματίς αὐτῶν ἐκ ὁμοόρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς.

33 Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀπιδίων ἀνιάτος.

34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνήκται παρ' ἐμοῖ, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδίκησεως ἀναποδώσω, ὅταν σφαλῇ ὁ πόντος αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας ἑαυτοῖς, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ἡμῖν.

36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς, καὶ ἐκλειοπίτους ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρεμμένους,

37 Καὶ εἶπε Κύριος, Πού εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθεῖσαν ἐπ' αὐτοῖς,

38 Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀναστήτησαν καὶ βοηθήσάτωσαν ἡμῖν, καὶ γενήσονται ἡμῖν σκεπαστά.

39 Ἰδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ὁ ἀποκτείνων, καὶ ζῆν ποιῶ· πατάξω, κρῖν ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξέλκεται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

40 Ὅτι ἄρ' εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τὴν δεξιάν μου, καὶ ἐρῶ, Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα,

41 Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχιστόν μου, καὶ ἀνιέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ὁ ἀποδώσω! δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσι με ἀναποδώσω.

42 Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχιστόν μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.

43 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτοῖς, καὶ προσανησάτωσαν αὐτῷ πάντες ὁ ἄγγελος Θεοῦ· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ὁ οἶκος Θεοῦ, ὅτι τὸ αἷμα τῶν νῶν αὐτοῦ ἐκδικαίται· καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀναποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀναποδώσει· καὶ ἐκαθαρίει Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

44 Καὶ ἔγραψε Μωσῆς τὴν πόσιν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ εἰσήλθε! Μωσῆς, καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τῆς εἰς τὰ ὅρα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.

45 Καὶ ἐξετέλεσε! Μωσῆς λαλῶν ὅπαντ' Ἰσραὴλ.

46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ἡμῖν σήμερον· ἃ ἐντελείσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

47 Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν· ὅτι αὕτη ἡ ζῳὴ ὑμῶν, καὶ ἐνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροήμεροί εσθε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσει.

48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λέγων,

49 Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος Ναβαὺ ὅ ἐστιν ἐν γῇ Μωάβ κατὰ πρόσωπον Ἰερικό, καὶ ἰδε τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

50 Καὶ τελευτήσῃ ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνει

ἐκεῖ, καὶ προστέθῃ πρὸς τὸν λαὸν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ὁ Λαοὶς ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει, καὶ προστεθῇ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

51 Ὅτι ἡπειθήσατε τῷ ῥήματι μου ἐν ταῖς νύκτις Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας· καὶ ὤσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν, διότι οὐχ ἠγάσαστέ με ἐν ταῖς νύκτις Ἰσραὴλ.

52 Ἀπέναντι ὅσῃ! τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΚΑΙ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν ὑλόγησε Μωσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν τελευτὴν αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σινὰ ἦκει, καὶ ἐπέφωγεν ἐκ Σειφρῆ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαράν, σὺν μυριάδι Κάδης, ἐκδεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐφέεσται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἠγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου· καὶ οἱτοὶ ὑπὸ σέ εἰσι· καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῆς.

4 Νόμον, ὃν ἐνετείλατο ὁ ἡμῖν Μωσῆς, κληρονομίαν συναγωγῆς Ἰακώβ.

5 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ.

6 Ζήτω, Γουβὴν, καὶ ἡ ἀποθανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.

7 Καὶ αὕτη Ἰοῦδα· εἰσάκουσον Κύριε φωνῆς Ἰοῦδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔλθοις· ἂν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινούσιν αὐτῷ, καὶ βοηθῇ ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσθ.

8 Καὶ τῷ Λευὶ εἶπε, Δότε Λευὶ δῆλους αὐτῷ, καὶ ἀλῆθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὀσίῳ, ὃν ἐπέειραν αὐτὸν ἐν πείρᾳ· ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας.

9 Ὁ Λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ, ὁ οὐχ ἐώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω· ἠερίλαξε τὰ λόγια σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διέτηρσε.

10 Δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διαπαντός ἐπὶ ὃ τὸ θυσιαστήριόν σου.

11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κατὰ ξυνὴν ὀσφύν· ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν.

12 Καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν, Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθὺς, καὶ ὁ Θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτὸ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναμείνον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε.

13 Καὶ τῷ Ἰωσήφ εἶπεν, Ἀπ' εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὧρων οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν,

14 Καὶ καθ' ὧραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν,

15 Ἀπὸ κορυφῆς ὄρεων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀνάων,

16 Καὶ καθ' ὧραν γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῷ δόφνῃ ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλῇ Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεῖς ἐπ' ἀδελφοῖς.

17 Πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ· κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθην κερατιεῖ ἅμα, ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς· αὐταὶ μυριάδες Ἐφραὶμ, καὶ αὐτὰ χιλιάδες Μανασσῆ.

18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν, Εὐφράνθη

Ζαβουλὼν ἐν ἔξοδί σου, καὶ Ἰσάαχ ἐν τοῖς πικνῶμασιν αὐτοῦ.

19 Ἐθὴν ἐξολοθρεύσουσι· καὶ ἐπικαλέσῃσθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ ἐμπορία παράλιον κατοικούντων.

20 Καὶ τῷ Γὰδ εἶπεν, Εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γὰδ· ὥς λέων ἀνέπαυστατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.

21 Καὶ εἶδεν ὑπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῇ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς Λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ.

22 Καὶ τῷ Δάν εἶπε, Δάν σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπληθήσεται ἐκ τοῦ Βασάν.

23 Καὶ τῷ Νεφθαλί εἶπε, Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ Κυρίου· θάλασσαν καὶ Λίβα κληρονομήσει.

24 Καὶ τῷ Ἀσήρ εἶπεν, Εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ· καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ.

25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται· ὥς αἱ ἡμέραι σου, ἡ ἰσχὺς σου.

26 Οὐκ ἔστιν ὡς περ ὁ Θεὸς τοῦ ἡγαπημένου, ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.

27 Καὶ ὁ σκεπάσει σε! Θεοῦ ἀρχῇ, καὶ ὑπὸ ἰσχύιν βραχιόνων ἀενάων· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρόν, λέγων, Απόλοιτο.

28 Καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ· πεποιθὼς μόνος! ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ· καὶ ὁ οὐρανὸς σοὶ συννεφεῖ δρόσῳ.

29 Μακάριος σὺ Ἰσραὴλ· τίς ὁμοίός σοι! λαὸς σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου· ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθὸς σου, καὶ ἡ μάχηρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΚΑΙ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφὴν Φαγά, ἣ ἐστὶν

ἐπὶ ὁ προσώπου! Ἰεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν,

2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως, τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχατῆς,

3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περὶχωρα Ἰεριχώ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Αὕτη ἡ γῆ ἦν ὡμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὕφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

5 Καὶ ἐτελεύτησε^α Μωυσῆς ὁ ὁ οἰκέτης Κυρίου ἐν γῇ Μωάβ διὰ ῥήματος Κυρίου.

6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαί^α ἔγγυς οἴκου Φογώρ· καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν· οὐκ ἡμυνώθησαν οἱ ὕφθαλμοί αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελῶνια αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔκλυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^α Μωυσῆν ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ.

9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

10 Καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφῆτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,

11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ἃ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραῶ, καὶ τοῖς θεράπονοις αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

12 Ἐν ταῦτα ἡ μεγάλα, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἔναντι τῶν Ἰσραὴλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Μωυσῆ^α, εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ τῷ ὑπουργῷ¹ Μωυσῆ, λέγων,

2 Μωσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε²· νῦν οὖν ἀναστῆς, διάβηθι τὸν Ἰορδάνην³ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς⁴.

3 Πᾶς ὁ τόπος, ἐφ'⁵ ὃν ἂν ἐπιβῇτε τῷ ἔχρει τῶν ποδῶν ὑμῶν⁶, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ Μωυσῇ⁷.

4 Τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον⁸, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου⁹, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης¹⁰ ἀφ' ἧλίου δυσμῶν ἕσται τὰ ὅρια ὑμῶν.

5 Οὐκ ἀνίστησεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου¹¹ καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σου, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω¹² σε, οὐδ' ὑπερόψομαι σε.

6 Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, σὺ γὰρ ἄποδιελεῖς¹³ τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, ἣν ὡμοσα τοῖς πατράσιν¹⁴ ὑμῶν¹⁵ δοῦναι αὐτοῖς.

7 Ἰσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου¹⁶, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν¹⁷ καθότι ἐνετείλατό σοι Μωσῆς ὁ παῖς μου¹⁸ καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ, ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσῃς.

8 Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ¹⁹ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα ὁ εἶδός²⁰ ποιῇς πάντα τὰ γεγραμμένα²¹, τότε εὐδοθήσῃ, καὶ εὐδώσεις τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τότε συνήσεις.

9 Ἰδοὺ ἐντέταλμαί²² σοι²³ ἰσχυε καὶ ἀνδρίζε, μὴ δειλιάσῃς, μὴ δὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα οὐ ἐὰν πορεύῃ.

10 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματέυσιν τοῦ λαοῦ, λέγων,

11 Εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ, λέγοντες, Ἐτοιμάζεσθε²⁴ ἐπισιτισμὸν, ὅτι ἐτι τρεῖς ἡμέραι²⁵ καὶ ὑμεῖς²⁶ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τούτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν²⁷.

12 Καὶ τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γαδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ εἶπεν Ἰησοῦς²⁸,

13 Μνησθητε τὸ ῥῆμα²⁹ ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν κατέπανεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.

14 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παῖδιά ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖτωσαν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἔδωκεν ὑμῖν³⁰, ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζώνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχυῶν³¹ καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς,

15 Ἔως ἂν καταπαύῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν αὐτοῖς³² καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ³³, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωσῆς³⁴ ἐἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου³⁵ ἐπ'

ἀνατολῶν ἡλίου.

16 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ ἡμῖν, ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὐ ἐὰν ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευόμεθα.

17 Κατὰ πάντα ὅσα ἠκέσαμεν Μωυσῇ³⁶, ἃ ἀκούσμεθά σου³⁷· πλην ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ σου, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ.

18 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις³⁸ μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω³⁹· ἀλλὰ ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι⁴⁰, λέγων, Ἀναβῆτε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχώ⁴¹ καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι⁴² εἰσῆλθούσαν⁴³ εἰς Ἰεριχώ⁴⁴, καὶ εἰσῆλθούσαν⁴⁵ εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ἣ ὄνομα Ῥαάβ⁴⁶ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ, λέγοντες, Ἐἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες⁴⁷ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰεριχώ, καὶ εἶπε πρὸς Ῥαάβ, λέγων, Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους⁴⁸ εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεύσαι γὰρ⁴⁹ τὴν γῆν ἥκασι.

4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτούς⁵⁰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Εἰσεληλύθασι πρὸς μέ⁵¹οι ἄνδρες⁵²,

5 Ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταται ποῦ πεπόρευνται⁵³ καταδιώξατε⁵⁴ ὅπισω αὐτῶν, εἰ καταλήψθετε αὐτούς.

6 Αὕτη δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλᾷμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος.

7 Καὶ οἱ ἄνδρες κατεδιώξαν ὅπισω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη.

8 Καὶ ἐγένετο ὥς ἐξῆλθσαν⁵⁵ οἱ διώκοντες ὅπισω αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἡ κοιμηθῆναι αὐτοὺς⁵⁶, αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκεν⁵⁷ ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν⁵⁸ ἐπιπέτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν⁵⁹ ἐφ'⁶⁰ ἡμᾶς⁶¹.

10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν⁶² ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε⁶³ ἐκ γῆς Αἰγύπτου⁶⁴ καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὡγ, οὓς ἐξωλόθρευσate αὐτοὺς.

11 Καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν⁶⁵ ἀπὸ προσώπου ὑμῶν⁶⁶ ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν⁶⁷, Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς⁶⁸ κάτω.

12 Καὶ νῦν ὁμολογεῖτε μοι Κύριον τὸν Θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.^α

13 Καὶ ᾤκησάτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ἡνὶκα ἡ μήτηρ μου, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου, καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς, καὶ ἐξέλκετε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου.

14 Καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες, Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἂν ὑμῶν εἰς θάνατον^α· καὶ αὐτὴ εἶπεν, Ὡς ἂν παραδῶ Κύριος^β ἡμῖν τὴν πόλιν, ποιήσετε ἐς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀληθείαν.

15 Καὶ κατεχύλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος,^α 16 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰς τὴν ὄρεϊν ὑπέλθετε, μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ὃς ἂν ὑποστρέψωσιν^α οἱ καταδιώκοντες ὅπισθον ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπέλκεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.

17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, Ἀθῶοι ἐσμεν τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ.^α 18 Ἴδου ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασαι ἡμᾶς^β δι' αὐτῆς^α τὸν δὲ πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς σου συναξείς πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου.

19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἐνοχος ἐαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἂθῶοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ^α καὶ ὅσοι ἐὼν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἐνοχοὶ ἐσόμεθα.^α 20 Ἐάν τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ^β ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ^α τοὺς λόγους ὑμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἂθῶοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ.^α 21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω^α καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς,^α καὶ ἐπορεύθησαν.

22 Καὶ ἤλθοσαν^α εἰς τὴν ὄρεϊν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας^α καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς, καὶ οὐχ ἔβρισαν^α.

23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι, καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους^α καὶ διέβησαν^α πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.

24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, Ὅτι^β παραδέδωκε^α Κύριος^α πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπηχε πᾶς ὁ κατακτὼν τὴν γῆν ἐκείνην ἀπ' ἡμῶν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ὠρθησεν Ἰησοῦς τοπρῶ, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Σατίν, καὶ ἤλθοσαν^α ἕως τοῦ Ἰορδάνου,^α καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβήναι.

2 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας^α διηλθόν οἱ γραμματεῖς διὰ^α τῆς παρεμβολῆς,

3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ, λέγοντες, Ὅταν ἴδῃτε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ὑμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἰρόντας αἰτὴν,^α ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν, καὶ πορεύσεσθε ὅπισθον αὐτῆς.

4 Ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε^α μὴ προσεγγίσῃτε αὐτῇ, ἵνα ἐπίστησθε τὴν ὁδὸν, ἣν πορεύσεσθε αὐτῇ^α οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθρῶν καὶ τρίτης ἡμέρας.

5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ, Ἀγνίσασθε εἰς^α αὐρίον, ὅτι αὐρίον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά.^α

6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν,^α Ἀρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ^α καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ^α ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαι σε κατενώπιον πάντων^α υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γινώσκῃς ὅτι καθότι ἦμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ.

8 Καὶ νῦν ἐντεῖλαι τοῖς ἱερεῦσι. τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προσαγάγετε ὕδω, καὶ ἀκούσατε τὸ ρῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

10 Ἐν τούτῳ γινώσθε, ὅτι^β Θεὸς^α ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὁλοθρεῖν ὁλοθρεῖται^α ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναανίον, καὶ τὸν Χετταῖον,^α καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Εδουαῖον, καὶ τὸν Ἀμμωραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,^α καὶ τὸν Ἰεβεσαῖον.

11 Ἴδου ἡ κιβωτὸς^α διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει^α τὸν Ἰορδάνην.

12 Προχειρίσαθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,^α ἕνα ἀπ' ἐκάστης φυλῆς.

13 Καὶ ἔσται ὥς ἂν καταπαύσωνται οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαίνει^α στήσεται^α.

14 Καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἤρσαν^α τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότερον τοῦ λαοῦ.

15 Ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς^α οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν^α τῆς διαθήκης Κυρίου^α ἐβίβησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου· ὁ δὲ Ἰορδάνης^β ἐπληροῦτο^α καθ' ὅλην τὴν κρητίδα αὐτοῦ, ὥσει ἡμέραι θερσιμοῦ πυρῶν.

16 Καὶ ἔσθη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔσθη πῆγμα ἐν ἀφεστικῶς μακρὰν σφόδρα σφόδρον ἕως μέρους Καραθαριμ^α τὸ δὲ καταβαίνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβία θάλασσαν ἄλως^α, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐφέλιπε^α καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ.

17 Καὶ ἔσθησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου^α καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος^α τῷ Ἰησοῖ, λέγων,

2 Παραλαβὼν^α ἄνδρας^α ἀπὸ τοῦ λαοῦ^α, ἕνα ἀπ' ἐκάστης φυλῆς,

3 Σύνταξον αὐτοὺς^α καὶ ἀνέλεσθε^α ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου^α ἐτοιμοὺς δώδεκα λίθους, καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς, ὅθελ^α αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπέδει ὑμῶν, οὐ ἔαν παρεμβάλῃτε ἐκεῖ τὴν νύκτα.

4 Καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς^α δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,^α ἕνα ἀπ' ἐκάστης φυλῆς,

5 Εἶπεν αὐτοῖς,^α Προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου Κυρίου^α εἰς μέσον τοῦ

Ἰορδάνου· καὶ ἀνελόμενος^α ἐκείθεν ἕκαστος λίθον, ^βἀράτω! ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ^γδώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

6 Ἴνα ὑπάρχωσιν ὕμιν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός· ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σε αὐρίον λέγων, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν;

7 Καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου, λέγων, Ὅτι ἐξέλειπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαιναν αὐτόν· ^ακαὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὕμιν ἰμνημόσυνοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος.

8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ· καὶ ^βἀναλαβόντες^α δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκομίσαν· ^γἑκάστης αὐτοῖς^α εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπέθηκαν· ^δἐκεῖ.

9 ^δἜστησεν^α δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τῆν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σημερινῆς ἡμέρας.

10 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὥς ^αοὐ^β συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα· ^γἐντεῖλατο^α Κύριος ἄναγγεῖλαι τῷ λαῷ· καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ ^δδιέβησαν^α.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν.

12 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰάδ, καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσής.

13 Τετρακισμύριοι εὐζῶνοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἰεριχὴ πόλιν.

14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤρῃσεν Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον· ^ατοῦ παντός^β γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβούντο αὐτόν, ὥσπερ· ^γΜωυσὴν, ὅσον χρόνον ἔζη.

15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,

16 Ἐντεῖλαι τοῖς ἱερεῖσι τοὺς αἰρούσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσι, λέγων, Ἐκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρούσες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ· ^ατῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἔθηκαν τὰς πόδας· ^βἐπὶ τῆς ^γῆς^α, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν, καὶ ἔπορεύετο καθὰ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπίδος· ^α.

19 Καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλαγαλοῖς κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἰεριχῆ.

20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους, οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλαγαλοῖς,

21 Ἀλέγων, Ὅταν ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὡμῶν· ^αλέγοντες, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;

22 Ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὡμῶν, ὅτι ἐπὶ ξηρὰς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τούτον,

23 Ἀποξηράναντος Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, ὡς χερὶν οὐ διέβησαν· καθάπερ ἐποίησεν Κύριος

ὁ Θεὸς ὡμῶν^α τὴν ἐρυθρίαν θάλασσαν, ἣν ἐπ' ἐξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ὥς παρήλθοιμεν.

24 Ὅπως γινώσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου ισχυρά ἐστι, καὶ ἵνα ἡμεῖς σέβησθε· ^αΚύριον τὸν Θεὸν ὡμῶν^β ἐν παντὶ ἔργῳ·

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν· οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ^ακαὶ ^βοἱ βασιλεῖς^α τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ^βδιαβαίνειν^α αὐτοὺς, καὶ ^γἐτίκῃσαν^α· αὐτῶν αἱ δαίοναι^β, ἡ καταπλάγῃσαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδέμια ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

2 Ὑπὸ δὲ τούτων τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας· ^απετρίνας^β ἐκ πέτρας ἁκροτόμου, καὶ καθίσας περιέτεμε τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου.

3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἁκροτόμους, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου, Βουνὸς τῶν ἁκροβυστίων.

4 Ὅν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπεριτμητοὶ ἦσαν τῶν ἐξεληλυθόντων ἐξ Αἰγύπτου,

5 Πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοῦς· ^ατεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαββαριταίᾳ.

6 Διὸ ἀπεριτμητοὶ ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχμημένων τῶν ἐξεληλυθόντων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, οἱς καὶ διώρισε· ^αμὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι· ^βγῆν ρέονσαν γάλα καὶ μέλι.

7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱούς αὐτῶν, οὓς· ^αἸησοῦς περιέτεμε^β, διὰ τὸ αὐτὸς γεγεννησθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμητοὺς.

8 Περιτμηθέντες δὲ· ^αἡσυχίαν^β εἶχον αὐτοὶ καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιαίσθῃσαν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ· ^αυἱὲ Ναυῆ^β, Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφέλουν τὸν ὄνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ' ὡμῶν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Γάλαγαλα· ^α.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχῆ· ^αἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου^β ἐν τῷ πεδίῳ.

11 Καὶ ^βἐφάγωσαν^α ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα.

12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλειπε τὸ μάννα· ^αμετὰ τὸ βεβρωκεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ^βἐκατίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχῇ, καὶ ἀναβλέψας τοὺς ὀφθαλμοῖς· ^αεἶδεν ἀνθρώπους ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ βορραῖα ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν· ^αἸησοῦς, εἶπεν αὐτῷ, Ἡμετέρος εἰ, ἡ τῶν ὑπεναγίων·

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα.

15 Καὶ Ἰησοὺς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῷ οἴκῳ;

16 Καὶ ἔλεγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, Δύσαι! τὸ ὑπόδημα ἔκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ὠνύν' ἐστῆκες ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι.

Κεφ. ε. VI.

ΚΑΙ ἱερικῶ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς, οὐδὲ εἰσπορεύετο.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχειρίον σοι τὴν ἱερικῶν, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχυρί.

3 Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ.

4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σάλπισται τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα!

5 Καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ εἰσέλκεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν.

6 Καὶ εἰσῆλθον Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Λέγων, Παραγγεῖλαι τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν· καὶ οἱ μάχιμοι παραπορεύεσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱεράς παρελθόντων ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνας· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπακολουθεῖτω.

9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορεύεσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σάλπιγγοντες.

10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς, Λέγων, Μὴ βοάτε, μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν υἱῶν, ὥς ἂν ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε.

11 Καὶ περιελθούσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ· εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοὺς ταπρῶ, καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὸν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου.

13 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ ὀφείοντες τὰς σάλπιγγας· τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ οἱ λοιποὶ ὅχλος ὅπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι.

14 Ὁ δὲ λαὸς ὅχλος ἅπας περικύκλωσε τὴν πόλιν ἑξάκις ἑγγύθεν, καὶ ἀπῆλθε! πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν· οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἑξ ἡμέρας.

15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλθον τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς· καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κεκραξάτε, παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.

17 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ Κυρίῳ ὁ σαβαώθ, πλην Ῥαάβ τὴν πόρνην περιποιήσαθε αὐτήν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.

18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς.

19 Καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἢ ἡ χαλκὸς ἢ σίδηρος, ἅγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται.

20 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σάλπιγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ· καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν.

21 Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ὥς γυναῖκος, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ὥς πρεσβύτου, καὶ ὥς μόσχου καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι βοῦ φάις.

22 Καὶ τοῖς δυοῖ νεανίσκοις τοὺς κατασκοπεύσαντας τὴν πόλιν, εἰσέλαθε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναῖκος, καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ.

23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναῖκος, καὶ ἐξηγάγαν Ῥαάβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ· καὶ κατήστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἡ πόλις ἐνεπρίσθη ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ· πλην ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι.

25 Καὶ Ῥαάβ τὴν πόρνην, καὶ πάντα τὸν οἶκόν αὐτῆς τὸν πατρικόν· ἐξώρτησεν Ἰησοῦς· καὶ κατήκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὥς τῆς σήμερος ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεύσαι τὴν ἱερικῶν.

26 Καὶ ὥρτισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν ἐκείνην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἑλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐποίησεν· ὅταν δὲ ἐκ Βαιθίλ· ἐν τῷ Ἀβριὼν τῷ πρωτοτόκῳ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἑλαχίστῳ διασωθῇ ἐπέστησε αὐτὰς πύλας αὐτῆς.

27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ ἐπλημέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμελεῖαν μεγάλην, καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἔλαβεν Ἀχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐθυμώθη ὁ Κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί, ἡ ἔστι κατὰ Βαιθίλ, λέγων, Κατασκέψασθε τὴν Γαί· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαί.

3 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Μὴ ἀναβῇτω πᾶς ὁ λαὸς, ἀλλ' ὥσει δισχιλίους ἢ τρισχιλίους ἄνδρας ἀναβῶντας καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γάρ εἰσι.

4 Καὶ ἀνέβησαν ὥσει τρισχιλίοι ἄνδρες, καὶ

ἔφυγον ἀπὸ πρὸςώπῃ ἀνδρῶν Γαί.

5 Καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαί εἰς τριακοτάξιν ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης, καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ καταφερῆς καὶ ἐποίησεν ἡ καρδιά του λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὡσπερ ὕδωρ.

6 Καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον ᾧ Κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ ἐπεβάλοντο χυν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

7 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Δέομαι Κύριε ὁ θνατὶ διεβίβασεν ὁ παῖς σὺ τὸν λαόν τῆτον τὸν Ἰορδάνην παραδύναί αὐτὸν τῷ Ἀμορραῖῳ, ὑπολόεσαι ἡμᾶς, καὶ ἐκατεμίναμεν καὶ κατγκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην.

8 Καὶ τί ἐρῶ εἰπε μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι του ἐχθροῦ αὐτῶν;

9 Καὶ ἁκούσας ὁ Χαναανίος καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες τὴν γῆν, περικυκλώσασιν ἡμᾶς, καὶ ἐκτρίψωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομα σὺ τὸ μέγα;

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἀνάστηθι, ἰνατί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου;

11 Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην πρὸς αὐτοὺς, κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν.

12 Καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστήναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν αὐχένα ὑποστρέψουσιν ἐναντί τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἐπὶ εἶναι μετ' ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

13 Ἀναστὰς ἀγίασον τὸν λαόν, καὶ εἶπον ἀγίασθήναι εἰσαύριον· τότε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Τὸ ἀνάθεμα ἔστιν ἐν ἡμῖν· οὐ δυνήσεσθε ἀντιστήναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὥς ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ἡμῶν.

14 Καὶ συναθήσεσθε πάντες τοπρῶι κατὰ φυλάς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατὰ δῆμους καὶ τὸν δῆμον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' οἶκον καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' ἄνδρα.

15 Καὶ ὃς ἂν ἐνδείχθῃ, κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ὥρθησεν Ἰησοῦς, καὶ προσήγαγε τὸν λαόν κατὰ φυλάς, καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰδα.

17 Καὶ προσήχθη κατὰ δῆμους, καὶ ἐνεδείχθη δῆμος Ζααρά.

18 Καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, καὶ ἐνεδείχθη Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβρί υἱὸς Ζαρά.

19 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ, Δὸς δὸς σήμερον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀνὰ γυναικὶν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ.

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ· ἔως καὶ ἔως ἐποίησα.

21 Εἰδὼν ἐν τῇ προνομίᾳ ψιλὴν ποικίλῃ, καὶ διακούσας διδραχμά ἄργυρου, καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσὴν πεντήκοντα διδράχμων, καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτὸν ἔλαβον, καὶ ἰδὼς αὐτὰ

δ' ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου, καὶ τὸ ἄργυριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν.

22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμοι εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῇ, καὶ τὸ ἄργυριον ὑποκάτω αὐτῶν.

23 Καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἔνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τὰς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐναντὶ Κυρίου.

24 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἀχαρ υἱὸν Ζαρά, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχίρ, καὶ τὰς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ τὰς μύσχεας αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ.

25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ, Τί ὠλόθυρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε Κύριος, καθὼς καὶ σήμερον, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ὁ λαὸς πᾶς Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν, καὶ ἐπαύσατο Κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὕλης διὰ τὸτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχώρ ὥς τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τὰς πολεμιστάς, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδὼ δέδωκα ἐν τὰς χεῖρας σου τὸν βασιλέα Γαί, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαί, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰερικὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὴν προνομίαν τῶν κτηνῶν· προνομεύσεις σεαυτῷ κατὰ τὴν πόλιν, καὶ σεαυτῷ ἐνέδρα εἰς τὰ ὀπίσω.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί· ἐπέλεξε δ' Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός.

4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἔσεσθε πάντες ἐτοιμοί.

5 Καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσται ὥς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικῆντες Γαί εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρῶην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

6 Καὶ ὃς ἂν ἐξέλθῃσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐρῶσι, Φεύγεσιν ὅτι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν.

7 Ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν.

8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τῆτο ποιήσετε· ἰδὼ ἐντέταλμαι ἡμῖν.

9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν καὶ ἐνεκάθισαν ἀναμέσαν Βαθλὴλ καὶ ἀναμέσαν Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί.

10 Καὶ ὀρθήσας Ἰησοῦς τοπρῶι, ἐπεσκέψατο

τὸν λαόν· καὶ ἀνέβησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πρεσβύτεροι· κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί.

11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴρ μετ' αὐτῆς ἀνέβησαν· καὶ πορευόμενοι ἤλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν·

12 Καὶ τὰ ἑνέδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης·

14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε· καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς δ' ὁ μετ' αὐτῆς· καὶ αὐτὸν ἐκ ἡδέι, ὅτι ἑνέδρα αὐτῷ ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως.

15 Καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπῃ αὐτῶν·

16 Ὅτι κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν νῶν Ἰσραὴλ· καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως.

17 Οὐ κατελείφθη ὁδὸς ἐν τῇ Γαί, ὅς οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ· καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἠνεφγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαισῷ τῇ ἐν τῇ χεῖρί σου ἐπὶ τὴν πόλιν, ὅτι γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτῇ· καὶ τὰ ἑνέδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν.

19 Καὶ ἐξέτεινε Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· τὸν γαισὸν ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ τὰ ἑνέδρα ἐξανάστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· καὶ ἐξῆλθον ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα· καὶ εἰσῆλθον ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατελάβοντο αὐτήν· καὶ σπεύσαντες ἐνεπύρσαν τὴν πόλιν ἐν πυρί.

20 Καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαί εἰς τὸ ὀπίσω αὐτῶν, ὅτι ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκ εἶχον πού φύγαισι ὡς ἡ ὁδὸς·

21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, ὅτι ἔλαβον τὰ ἑνέδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ μεταβαλλόμενοι, ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί.

22 Καὶ οὗτοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν· καὶ ἐγενήθησαν ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεύθεν καὶ οὗτοι ἐντεύθεν· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλείφειν αὐτῶν σεσωσμένων καὶ διασφευγόντων.

23 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν.

24 Καὶ ὡς ἔπαισαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, καὶ τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν τῷ ὄρει· ἐπὶ τῆς καταβίσεως, οὐ κατεδίωξαν αὐτοὺς· ἀπ' αὐτῆς τοῦ τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας.

25 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί·

27 Πληρὴ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα, αἱ ἐπρονόμισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ.

28 Καὶ ἐνεπύρσεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ· χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

29 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου· καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἡσπέρας· καὶ ἐπιδύοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς, καὶ καθέλυσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον·

καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρον λίθων· ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

Ὡς δὲ ἤκουσαν αἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων ὅτι ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνη, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ οἱ ἐν τῇ πεδυνῇ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ πρὸς τῷ ἀντιλεβάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Χαναταῖοι, καὶ οἱ Φερεζαῖοι, καὶ οἱ Εὐαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες.

30 Τότε ἠκούσαντες Ἰησοῦς θυσιαστήριοι· Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαϊβάλ·

31 Καθὼτι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θεράπων Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, θυσιαστήριον λίθων ὀλοκλήρων, ἃς οὐκ ἐπεβλήθη σιδήρος· καὶ ἀνέβιβασεν ἐκεῖ ὀλοκαυτώματα· Κυρίῳ, καὶ θυσίαν σωτηρίου·

32 Καὶ ἔγραψαν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον νόμον Μωυσῆ· ἐνώπιον τῶν νῶν Ἰσραὴλ.

33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν, καὶ οἱ δικασταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔθεν καὶ ἔθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι· καὶ οἱ ἱερεῖς· καὶ οἱ Λευῖται ἤραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἱ Ἰσραὴλ ἡμίση πλησίον ὄρει Γαϊβάλ, καὶ οἱ ἡσαν ἡμίση πλησίον ὄρει Γαϊβάλ· καθὼτι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θεράπων Κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαόν ἐν πρώτοις.

34 Καὶ μετὰ ταῦτα· οὕτως· ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τῆς, τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ.

35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ, ὅ ἐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ ὅλα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναῖκι καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ οἱ κατοικῆντες Γαβιὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος τῇ Ἱεριχὼ καὶ τῇ Γαί.

4 Καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανηγυρίας· καὶ ἔλθοντες ἐπεστίσαντο καὶ ἠτοιμάσαντο· καὶ λαβόντες σάκκους παλαιὰς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἄσκις οἶνος παλαιὰς καὶ κατερρώγους· ἀποδεδεμένους,

5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπλεγμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα· ἐπάνω αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν· τοῦ ἐπισιτισμοῦ· ἔξηρος καὶ εὐρωτιῶν· καὶ βεβρωμένους.

6 Καὶ ἐξῆλθον πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ· εἰς Γάλαγα, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ, Ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν· καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην.

7 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορβαῖον, Ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς· καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην;

8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, Οἰκέται σὺ ἐσμέν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς, Πόθεν ἐστέ, καὶ πόθεν παραγεγόνατε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ πατέρες σου ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ

του ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἴγυπτῳ,

10 Καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οὓς ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῶν Σηὼν βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, καὶ τῶ Ὠγ βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἑδραῖν.

11 Καὶ ἀκήσαντες¹ εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν, λέγοντες, Λάβετε ἑαυτοὺς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτοὺς, Οἰκέται² σου³ ἐσμέν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν⁴ τὴν⁵ διαθήκην.

12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι⁶, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτὰς⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς⁸· νῦν δὲ ἐξηράνθησαν, καὶ γεγόνاسι βεβρωμένοι.

13 Καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοι τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς, καὶ οὗτοι ἐρρώγασι⁹ καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλιώται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα.

14 Καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν, καὶ ὁ Κύριον¹⁰ οὐκ ἐπηρώτησαν.

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην, καὶ ὁ διέθετο¹¹ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασώσαι αὐτούς¹², καὶ ὥμοσαν αὐτοὺς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διάθεσθαι πρὸς αὐτὰς διαθήκην, ἦκσαν ὅτι ἐγγύθεν¹³ αὐτῶν εἰσι¹⁴, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι.

17 Καὶ ἄπῃραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν¹⁵, αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Ὀκεφρά¹⁶ καὶ Βηρώθ, καὶ ὁ πόλεψ Ἰαρίν¹⁷.

18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ὥμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ¹⁸, καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν.

19 Καὶ εἶπαν¹⁹ οἱ ἄρχοντες πᾶσιν τῇ συναγωγῇ, Ἥμεῖς ὡμόσαμεν αὐτοὺς Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ νῦν οὐ δυνασόμεθα ἀνίστασθαι αὐτῶν.

20 Τοῦτο ποιήσομεν²⁰, ζυγρήσαι αὐτούς, καὶ περιποισόμεθα αὐτούς²¹, καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὕργη διὰ τὸν ὄρκον, ὃν ὡμόσαμεν αὐτοῖς.

21 Ὁ Ζήσονται, καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πᾶσιν τῇ συναγωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες.

22 Καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ Διὰ²² παρελογίσασθέ με, λέγοντες, Μακράν²³ ὑπὸ σου ἐσμέν²⁴ σφόδρα²⁵ ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοι²⁶ ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν²⁷;

23 Καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε²⁸ σὺ μὴ ἐκλείπη²⁹ ἐξ ἡμῶν δοῦλος, οὐδὲ ξυλοκόπος, οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ Θεῷ μου.

24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες, Ὁ Ἀνηγγέλι³⁰ ἡμῖν ὅσα συνετάξῃς Κύριος ὁ Θεός σου Μωσὴ³¹ τῷ πατρί αὐτοῦ, δοῦναι ἡμῖν³² τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐξυλοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν³³, καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποίησαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριτοι ὑμῖν, ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν³⁴, ποιήσατε ἡμῖν.

26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοὺς οὕτως³⁵, καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ³⁶ χειρῶν³⁷ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἀνέλκον αὐτούς.

27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πᾶσιν τῇ συναγωγῇ, καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Θεοῦ³⁸ διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν

ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος.

Κεφ. ι. Χ.

Ως δὲ ἥκουσεν Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἰερουσαλὴμ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαί, καὶ ἐξυλόθρευεν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἰερικῶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν Γαί καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡτομολῆσαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ¹.

2 Καὶ ἐφοβήθησαν² ὑπ' αὐτῶν³ σφόδρα⁴ ᾗδε⁵ γὰρ ὅτι ὁ πόλις μεγάλη Γαβαὼν, ὥσει⁶ μία τῶν μητροπόλεων⁷, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί.

3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἰερουσαλὴμ πρὸς Ἐλὰμ βασιλέα Χεβρών, καὶ πρὸς Φιδὼν βασιλέα Ἰεριμούθ, καὶ πρὸς Ὀκεφρά βασιλέα Λαχίς, καὶ πρὸς Ὀδραβὶν βασιλέα Ὀδολλάμ, λέγων,

4 Δεῦτε, ἀνάβητε πρὸς με, καὶ βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαὼν⁸ ἡτομολήσαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰερουσαίων, βασιλεῖς Ἰερουσαλὴμ, καὶ βασιλεὺς Χεβρών, καὶ βασιλεὺς Ἰεριμούθ, καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν⁹, καὶ περικέκασταν τὴν Γαβαὼν, καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν.

6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου¹⁰ ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τοτάχως¹¹, καὶ βοηθήσον ἡμῖν, καὶ ἐξελεῖ ἡμᾶς¹² ὅτι συνηγμένοι εἰσιν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν.

7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ, πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδοκε αὐτούς¹³ οὐχ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν.

9 Καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτὰς ἄφνω, ὅλην τὴν νύκτα ὁ εἰσπορεύθη¹⁴ ἐκ Γαλγάλων.

10 Καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου¹⁵ αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ¹⁶ καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς Κύριος¹⁷ συντρίψει μεγάλη¹⁸ ἐν Γαβαὼν¹⁹ καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως²⁰ Ὠρωνὶν²¹, καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζήκα²² καὶ ἕως Μακρῶθ.

11 Ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου²³ αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνὶν²⁴, καὶ Κύριος ἐπέριψεν αὐτοὺς λίθοις χαλαῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζήκα²⁵ καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλαῖς, ἣ οὓς ἀπέκτεναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολεμῷ.

12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον, ᾗ ἡμέρᾳ²⁶ παρέδωκε²⁷ ὁ Θεός τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον²⁸ Ἰσραὴλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτὸς ἐν Γαβαὼν, καὶ συνέτριβησαν ἀπὸ προσώπου²⁹ αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ³⁰, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλάν.

13 Καὶ ἔσθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ὥς ἡμῖνατο³¹ ὁ Θεός³² τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν³³ καὶ ἔσθη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ³⁴ οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας ἡμῶν.

14 Καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαυτή οὐδὲ τὰ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακούσαι Θεοῦ³⁵ ἀνθρώπων, ὅτι Κύριος³⁶ συνεξεδόλεμψε³⁷ τῷ Ἰσραὴλ³⁸.

16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς ἅτοι, καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακκιδά.

17 Καὶ ἀπηγγέλει τῷ Ἰησῇ, λέγοντες, Εὐρήνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακκιδά.

18 Καὶ εἶπεν Ἰησῆς, Κυλίσατε λίθους ἅ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἅ ἄνδρας ἅ φυλάσσειν ἐπ' αὐτοῖς.

19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε, καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν ἐραγίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφήτε ἅ εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· παρέδωκε γὰρ αὐτοῖς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.

20 Καὶ ἐγένετο ὥς κατέπαυσεν Ἰησῆς καὶ ἅς πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ διασώζομενοι διεσώθησαν ἅ εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς.

21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησὺν εἰς Μακκιδά ὁ ὕψις· καὶ ἔκ ἐγρυζεν ἡδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλῶσσῃ αὐτῇ.

22 Καὶ εἶπεν Ἰησῆς, Ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἔξαγάγετε ἅ τὸς πέντε βασιλεῖς τῆς ἐκ τῆ σπηλαίᾳ.

23 Καὶ ἐξηγγάσαν· τοὺς πέντε βασιλεῖς ἔκ τῆ σπηλαίᾳ, τὸν βασιλέα Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν βασιλέα Χεβρών, καὶ τὸν βασιλέα Ἱεριμὼθ, καὶ τὸν βασιλέα Λαχίς, καὶ τὸν βασιλέα Ὀδολλάμ.

24 Καὶ ἐπεὶ ἐξηγγαυον αὐτοὺς πρὸς Ἰησὺν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησῆς πάντα ἅ Ἰσραὴλ, καὶ τὸς ἐναρχομένους τῆ πολέμου ἅ τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ, λέγων αὐτοῖς, Προπορεύεσθε καὶ ἐπιθέτε τὸς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τὰς τραχίλους αὐτῶν· καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τὰς τραχίλους αὐτῶν.

25 Καὶ εἶπεν Ἰησῆς πρὸς αὐτοὺς ἅ, Μὴ φοβεθήτε αὐτοὺς, μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρίξεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι ἅτω ποιήσει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, ὥς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς.

26 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησῆς, ἅ καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ὕλῳν· καὶ ἵσαν κρεμᾶμενοι ἐπὶ τῶν ὕλων ἕως ἑσπέρας.

27 Καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίαν δυσμᾶς, ὅτε ἐτείλατο Ἰησῆς, καὶ καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὕλων, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ ἔκατεφύγοντο· ἐκεῖ, καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἅ ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

28 Καὶ τὴν Μακκιδά ἔλαβον αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, ἅ καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατελείφθη ἡδεὶς ἐν αὐτῇ διασσωσμένος καὶ διαπεφυγὼς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακκιδά, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἱεριμῳ.

29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησῆς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακκιδά εἰς Λεβνά, καὶ ἐπολιόρκει Λεβνά.

30 Καὶ παρέδωκε ἅ αὐτὴν Κύριος ὁ εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ· καὶ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἔφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἅ ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ διασσωσμένος καὶ διαπεφυγὼς· καὶ ἐποίησαν ἅ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἅ τῷ βασιλεῖ Ἱεριμῳ.

31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησῆς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῇ ἐκ Λεβνά εἰς Λαχίς, καὶ περικεκάθισεν αὐτὴν, καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν.

32 Καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν Λαχίς εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραὴλ· καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἔφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἔξωλόθρευσαν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἐποίησαν αὐτῷ Λεβνά.

33 Τότε ἀνέβη Ἑλλάμ βασιλεὺς Γαζέρ βοηθῶν τῇ Λαχίς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησῆς ἐν στόματι ξίφους, καὶ τὸν λαὸν αὐτῷ, ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν· σσεσωσμένοι καὶ διαπεφυγότες.

34 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησῆς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῷ ἐκ Λαχίς εἰς Ὀδολλάμ, καὶ περικεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἔεπολιόρκει αὐτὴν.

35 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἅ ἐν αὐτῇ· ἔφόνευσαν ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχίς.

36 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησῆς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών, καὶ περικεκάθισεν αὐτὴν.

37 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, ἅ καὶ πᾶν τὸ ἐμπνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ· ἔκ ἦν ὁ σσεσωσμένος ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν, καὶ ὃ ἦν ἐν αὐτῇ.

38 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησῆς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἅ εἰς Δαβρί καὶ περικεκάθισεν αὐτὴν.

39 Ἐλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὰς ἅ κωμὰς αὐτῆς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ δόδνα διασσωσμένων· ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρών· καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς.

40 Καὶ ἐπάταξεν Ἰησῆς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς, καὶ τὴν Ναγέβ, καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ἀσθὼδ, καὶ ἅ τὸς βασιλεῖς αὐτῆς· οὐ κατέλιπον αὐτῶν σσεσωσμένων· καὶ πᾶν ἐμπνέον ὃ ζῶνς ἐξωλόθρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

41 Ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως Γάζης ἅ πᾶσαν αὐτὴν ἅ Γοσόμ ἕως τῆς Γαβαὼν.

42 Καὶ πάντας τὸς βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἔπάταξεν Ἰησῆς ἐσάπαξ· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ συνεπολεμεῖ τῷ Ἰσραὴλ.

Κεφ. ια. ΧΙ.

Ως δὲ ἤκασεν Ἰαβὶς βασιλεὺς Ἀσὼρ, ἀπέστειλε πρὸς Ἰωβὰβ βασιλέα ὁ Μαρὼν, καὶ πρὸς βασιλέα ὁ Συμοὼν, καὶ πρὸς βασιλέα ὁ Ἰαζίφ.

2 Καὶ πρὸς βασιλεῖς τὰς κατὰ Σιώννα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς ἅ Ἀραβίαν ὑπέναντι ὁ Κενεριὼθ, καὶ εἰς τὸ πεδῖον, καὶ εἰς ὁ Φεναεδδώρ.

3 Καὶ εἰς τὰς παραλίς Χανααίτας ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ εἰς τὰς παραλίς Ἀμορραῖας, καὶ τὰς Χετταῖας, καὶ Φερεζαῖας, καὶ Ἰερουσαῖας τὰς ἐν τῷ ὄρει, καὶ τὰς Εὐαῖας, καὶ τὰς ὑπὸ τὴν Ἀερμὼν εἰς γῆν Μασσώμα.

4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἅ, ὥσπερ ἡ ἡμῶς τῆς θαλάσσης τῷ πληθεί, καὶ ἵπποις καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα.

5 Καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοῖς· αὐτοὶ καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδατος Μαρὼν πολεμήσας τὸν Ἰσραὴλ.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησὺν, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὐτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐν ἡμῶν παρὰ ὁδομὴν ὁ τετροπωμένος αὐτῶν ἐναντίον τῷ Ἰσραὴλ· τὰς ἡμέρας ταύτας νευροκοπήσεις, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρὶ.

7 Καὶ ἦλθεν Ἰησῆς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ἅ ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ ὁ Μαρὼν· ἐξάπιναν· καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ.

8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὑποχρηστῶν Ἰσραὴλ· καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον

^α ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης, καὶ ἕως ^β Μασεριών, καὶ ἕως τῶν πεδίων ^γ Μασσώχ^α κατ' ἀνατολάς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασπορασμένους.

9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, ^δ ὃν τρόπον ἔνετείλατο αὐτῷ Κύριος, τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐννευρόκησε, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησε πυρὶ.

10 Καὶ ^δ ἐπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, καὶ κατελάβετο Ἀσὼρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς ^α, ἣν δὲ Ἀσὼρ τοσπρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλείων τούτων.

11 Καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ^α ἐν αὐτῇ ἐν ^β ξίφεϊ, καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον, καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

12 Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῶν βασιλείων, καὶ ^α τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς, καὶ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς, ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

13 Ἀλλὰ πᾶσας τὰς πόλεις τας κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ, πλὴν ^α Ἀσὼρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ,

14 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ^α ἐπρονόμευσαν ἰκανοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ^α, αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι ξίφους, ἕως ^β ἀπώλεσαν αὐτοὺς, οὐ κατέλιπον ^γ ἐξ ἑαυτῶν οὐδὲν ἐμπνέον.

15 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῦ καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν ^δ αὐτῷ Μωυσῆς.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς ^α πᾶσαν τὴν γῆν ^α τὴν ὕειν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν^β Ναγέβ, καὶ πᾶσαι τὴν γῆν Γοσὸμ, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν πρὸς δυσμαίς, καὶ τὸ ὄρος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ^β ταπεινά^α τὰ πρὸς τὸ ὄρει

17 Ἀπὸ ὄρους Χελχά^α, καὶ ὡς ^β προσαναβαίνει εἰς Σηεῖρ, καὶ ἕως ^γ Βαλαγαῖδ^α, καὶ ^δ τὰ πεδία^α τοῦ Λιβνίου ὑπὸ τὸ ὄρος τῶν Ἀερμών, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε, καὶ ἀνείλε^α, καὶ ἀπέκτεινε ^α.

18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς ^α τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον.

19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ, πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ.

20 Ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχύσαι ^α αὐτῶν τὴν καρδίαν^α συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὥπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος, ἀλλ' ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν.

21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, καὶ ἐξωλόθρευσεν τοὺς Ἐνακίμ ἐκ τῆς ὕρειν, ἐκ Χεβρών, καὶ ἐκ Δαβρί, καὶ ἐξ ^β Ἀναβὼθ^α, καὶ ἐκ παντὸς ^γ γένους^α Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς.

22 Οὐ ^δ κατελείφθη^α τῶν Ἐνακίμ^α ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ, καὶ ἐν Γέθ, καὶ ἐν Ἀσελὼ ^δ κατελείφθη^α.

23 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς ^α πᾶσαν τὴν γῆν, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ ^α κατὰ φυλὰς αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πολέμου μὴν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οὓς ἀνείλοι ^β οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ κατεκληρονομήσαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ^δ ἁψ^α ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος Ἀριὼν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβία ὑπ' ἀνατολῶν.

2 Σὺν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατέκειτο ἐν Ἑσεβὼν, κυριεύων ἀπὸ ^δ Ἀρνών^α, ἡ ἔστιν ^ε ἐν τῇ φάραγγι ^δ κατὰ μέρος^α τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Γαλαὰδ ἕως Ἰαβὼκ^α, ὅρια υἱῶν Ἀμμων.

3 Καὶ Ἀραβία ἕως τῆς θαλάσσης Χενερέθ κατ' ἀνατολάς, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβία, θάλασσαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τῆν κατὰ ^δ Ἀσεμὼθ^α, ἀπὸ Θαιμὰν τὴν ὑπὸ Ἀσηδὼθ Φασγὰ.

4 Καὶ ^α ὧν ^β βασιλεῖς^α Βασάν^α ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ κατοικῶν ἐν Ἀσταριὼθ καὶ ἐν Ἑδραῖν,

5 Ἀρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερμών καὶ ἀπὸ ^δ Σεκχαί^α, καὶ πᾶσαν τὴν ^δ γῆν^α Βασάν ἕως ὀρίων Ἑργεσί^α, καὶ τὴν ^δ Μαχί^α, καὶ τὸ ἡμισυ Γαλαὰδ ὀρίων Σὺν βασιλεῶς Ἑσεβών.

6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπάτασαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ^α Ρουβὴν, καὶ Γάδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οὓς ἀνείλεν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θίλασσαν ^δ Βαλαγαῖδ^α ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου, καὶ ὡς ὄρους τοῦ ^δ Χελχά^α ἀναβαινόντων εἰς Σηεῖρ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομήειν κατὰ κληρὸν αὐτῶν

8 Ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐν Ἀραβία καὶ ἐν Ἀσηδὼθ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ^α Ναγέβ, τὸν Χετταίων, καὶ τὸν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Χαναναίων, καὶ τὸν Φερεζαίων, καὶ τὸν Εὐαίων, καὶ τὸν Ἰεβουσαίων.

9 Τὸν βασιλέα Ἰεριχώ^α, καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἡ ἔστι πλησίον Βαιθλ^α,

10 Βασιλέα Ἱερουσαλὴμ^α, βασιλέα Χεβρών^α,

11 Βασιλέα Ἱεριμοῦθ^α, βασιλέα Λαχίς^α,

12 Βασιλέα Αἰλάμ^α, βασιλέα Γαζέρ^α,

13 Βασιλέα Δαβρί^α, βασιλέα Γαδέρ^α,

14 Βασιλέα Ἑρμῶθ^α, βασιλέα Ἀδέρα^α,

15 Βασιλέα Λεβνά^α, βασιλέα Ὀδολλάμ^α, βασιλέα Ἡλὰθ^α, βασιλέα Ταφούτ, βασιλέα

Ὀφέρ, βασιλέα Ὀφέκ τῆς Ἀρῶκ, βασιλέα Ἀσώμ, βασιλέα Συμωὶν, βασιλέα Μαμβρόθ, βασιλέα Ἀζίζφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα Ζαχάκ, βασιλέα Μαρεδιὼθ^α, βασιλέα Ἰεκομ^α τοῦ Χερμελ^α.

23 Βασιλέα Ὀδολλάμ τοῦ Φεννεαλδώρ^α, βασιλέα ^δ Γεὶ τῆς Γαλιλαίας^α,

24 Βασιλέα Θερσά^α πάντες οὗτοι βασιλεῖς ^δ εἰκοσιεννέα^α.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκώς τῶν ἡμερῶν καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Σὺ ^α προβεβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολείπεται πολλή ^α εἰς κληρονομίαν.

2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ ^α καταλελειμμένη^α ὅρια

Φυλιστιείμ, ὁ Γεσιρί, καὶ ὁ Χαναανός,

3 Ἀπὸ τῆς αὐκίῃου τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων Ἀκκαρίων ἐξ ἐνάντιων τῶν Χαναανίων προσλήγεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιείμ, τῇ Γαζαίῳ, καὶ τῇ Ἀζωτίῳ, καὶ τῇ Ἀσκαλωνίτῃ, καὶ τῇ Γετθαίῳ, καὶ τῇ Ἀκκαρωνίτῃ, καὶ τῇ Εὐαίῳ, 4 Ἐκ Θαιμάν καὶ πάσῃ γῇ Χαναάν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ Σιδωνιοὶ ἕως Ἀφέκ, ἕως τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων,

5 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Γαλιὰθ! Φυλιστιείμ, καὶ πάντα τὸν Διβάνον ἀπὸ ἀνατολῶν ἰλίου ἀπὸ ὁ Γαλγάλ! ὑπὸ τὸ ὄρος τοῦ Ἀερμὼν ἕως τῆς ἐξόδου Ἑμαθ,

6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Διβάνου ἕως τῆς ὁ Μασερέθ Μεμφωμαίμ! πάντας τοὺς Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου ὁ Ἰσραὴλ! ἀλλὰ διὰ τοῦ αὐτῆς ἐν κλήρῳ τῇ Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ὁ σοὶ ἐνετείλαμην!.

7 Καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει αὐτῆς Μανασσῆ.

8 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου διόσεις αὐτὴν ἢ θαλάσση ἢ μεγάλη ὀρίε! ταῖς ὁ δυσί! φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ,

9 Ἀπὸ τῇ Ρουβὴν, καὶ τῇ Γὰδ ὁ ἔδωκε ὁ Μωσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου! κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν ὁ αὐτῷ Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου,

10 Ἀπὸ Ἀροῆ, ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνὼν! καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαυθαβάν!.

11 Πᾶσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλέως ὁ Ἀμορραίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἑσβεὼν ἕως τῶν ὁρίων νῶν Ἀμμὼν!

12 Καὶ τὴν ὁ Γαλααδίτιδα! καὶ τὰ ὅρια Γεσιρί καὶ τοὺς Μοχατί, πᾶν ὄρος Ἀερμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Βασιτανίτην ἕως Ἀχί!.

13 Πᾶσαν τὴν βασιλείαν ὁ Σηὼν ἐν τῇ ὁ Βασιτανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἑδραῖν! οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωσῆς, καὶ ἐξωλόθρευσεν ὁ.

14 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρί, καὶ τὸν Μαχατί, καὶ τὸν Χανααῖον καὶ κατὰ τὴν βασιλείαν Γεσιρί καὶ ὁ Μαχατί ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς ὁ σήμερον ἡμέρας!.

15 Πλὴν ὁ τῆς φυλῆς Λευὶ οὐκ ἔδωκε κληρονομία Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος ὁ κληρονομία αὐτῶν! καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος! καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς, ὃν κατεμέρισε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τῇ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

16 Καὶ ἔδωκε Μωσῆς τῇ φυλῇ αὐτῇ Ρουβὴν κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν.

17 Καὶ ἐγενήθη ὁ αὐτῶν! τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροῆ, ἢ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνὼν, καὶ ἡ πόλις ἢ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνὼν! καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ!.

18 Ἐως Ἑσβεὼν, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τὰς ὁσας ἐν τῇ Μισὼρ, καὶ Δαβιὼν, καὶ ὁ Βαυμὼν! Βαῖλ, καὶ ὁ οἶκος Μεελβὼθ!.

19 Καὶ ὁ Βασάν! καὶ ὁ Βακεμὼθ! καὶ Μαυθαβάν, καὶ ὁ Καραθαίμ, καὶ ὁ Σεβαμὰ καὶ ὁ Σεραδὰ, καὶ ὁ Σιών! ἐν τῷ ὁρεῖ ὁ Ἑνάβ!.

20 Καὶ Βαιθφογὼρ, καὶ ὁ Ἀσινδὼθ Φασγά, καὶ ὁ Βαιθθασεινὼθ!.

21 Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τοῦ Μισὼρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃν ἐπάταξε Μωσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγούμενους Μαδιάμ, καὶ τὸν Εὐί, καὶ

τὸν ὁ Ροζέ! καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν ὁ Ροζέ! ὁ ἄρχοντα, ἔνυρα Σιών! καὶ τοὺς κατοικοῦντας ὁ Σιών!.

22 Καὶ τὸν Βαλαὰμ τὸν τοῦ Βαιὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ὁ ἐν τῇ ὁρή!.

23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια αὐτῶν Ρουβὴν, αὐτῶν Ἰορδάνης ὁρίων! αὐτῇ ἢ κληρονομία νῶν Ρουβὴν κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν! καὶ αἱ ἐπαυλεις αὐτῶν.

24 Ἐδωκε δὲ Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήρ! πᾶσαι αὐτῶν πόλεις Γαλαὰδ, καὶ αὐτῶν ἡμισυ τῆς νῶν Ἀμμὼν ἕως ὁ Ἀραβαί! ἢ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον ὁ Ἀράδ!.

26 Καὶ ἀπὸ Ἑσβεὼν ἕως ὁ Ἀραβὼθ! κατὰ τὴν Μασσηφ, καὶ Βοτανίμ, καὶ ὁ Μαῖν! ἕως τῶν ὁρίων ὁ Δαβιὼν!.

27 Καὶ Ἐνεδίμ καὶ Ὀθαργαὶ καὶ Βαινθαναβρὶ καὶ ὁ Σοκχωθὰ καὶ ὁ Σαφὴν! καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἑσβεὼν! καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁρίε ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερέθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν.

28 Αὕτη ἢ κληρονομία νῶν Γὰδ κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις αὐτῶν! κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν! καὶ αἱ ἐπαυλεις αὐτῶν.

29 Καὶ ἔδωκε Μωσῆς τῷ ἡμίσει φυλῇ Μανασσῆ κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν.

30 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μαῖν, καὶ πᾶσα ὁ βασιλεία Βασάν! Βασάν, καὶ πᾶσα βασιλεία ὁ Ὀγ βασιλέως αὐτῆς! Βασάν, καὶ πᾶσας τὰς κώμας Ἰαῖρ, αἱ εἰσὶν ἐν τῇ Βασανίτιδι, ἐξήκοντα πόλεις.

31 Καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Γαλαὰδ! καὶ ἐν Ἀσταρῶθ, καὶ ἐν Ἑδραῖν πόλεις αὐτῶν βασιλείας ὁ Ὀγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, αὐτοῖς υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσῆ, καὶ τοῖς ἡμίσεσι υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσῆ, κατὰ ὁ ἡμῶν αὐτῶν.

32 Οὗτοι οὖν κατεκληρονόμησε Μωσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβίᾳ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου αὐτοῦ! κατὰ Ἰεριχώ ἀπ' ἀνατολῶν.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες νῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, οἱς κατεκληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν νῶν Ἰσραὴλ.

2 Κατὰ κλήρῳς ἐκληρονόμησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ ὁ Ἰησοῦ! ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῇ αὐτοῦ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

3 Καὶ τοῖς Δευταῖς ἔκ ἔδωκε κλῆρον ἐν αὐτοῖς,

4 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ δύο φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ! καὶ οὐκ ἔδωκε μερίς ἐν τῇ γῇ τοῖς Δευταῖς, ἀλλ' ἡ πόλις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

5 Ὅν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔμερισαν τὴν γῆν.

6 Καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰοῦδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν ὁ Γαλγάλ! καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφονὴ ὁ Κενεζαῖος, Σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κἀδης Βαρήν.

7 Τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔτιν ἡμῖν ὅτε ἀπέστείλε με Μωσῆς ὁ παῖς τοῦ Θεοῦ ἐκ Κἀδης

Βαρὴν κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν¹ καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ.

8 Οἱ ἄδελφοί μου οἱ ἀναβάντες ἔμετ² ἐμοῦ μετέστησαν τὴν ἑκαρδίαν³ τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθημ ἐπακολουθῆσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.

9 Καὶ ὥμοσε Μωυσὴς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγων, Ἄ⁴ ἡ γῆ ἐφ' ἣν⁵ ἐπέβης⁶ αἱ σοὶ ἔσται ἐν κληρῷ καὶ τοὶ τέκνοί σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ὁ προσετέθης⁷ ἐπακολουθῆσαι ὁπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν⁸.

10 Καὶ νῦν⁹ διέθρενέ με Κύριος ὃν τρόπον εἶπε¹⁰ τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν¹¹ καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ¹² καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον¹³ ὁδοῦντα καὶ πέντε ἐτῶν.

11 Ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων, ὥσπερ ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον.

12 Καὶ νῦν αἰτοῦμαι σε τὸ ὅρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύριος¹⁴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ¹⁵ νῦν δὲ οἱ Ἐνακίμ ἐκεῖ εἰσι, πόλεις ὄχυραι καὶ μεγάλαι¹⁶· ἐάν σὺν Κύριος μετ' ἐμοῦ¹⁷ τῇ ἐξολοθρεῖσά αυτοὺς, ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε¹⁸ Χεβρών τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ¹⁹ υἱῷ Κενέζ²⁰ ἐν κληρῳ.

14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη²¹ ἡ Χεβρὼν τῷ Χάλεβ τῷ τῷ Ἰεφονῇ τοῦ Κενεζαίου ἐν κληρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης²², διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι Κυρίου²³ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

15 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν²⁴ ἦν²⁵ τὸ πρότερον πόλις²⁶ ὁ Ἀργόβ²⁷, μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ αὐτῇ²⁸ καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς¹ Ἰούδα κατὰ δῆμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Ἰουμαίας² ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν³ ἕως Κάδης πρὸς ὁ⁴ Λίβα⁵.

2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ⁶ Λιβδό⁷ ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ τῆς Λοφιάς τῆς φερομένης ἐπὶ Λίβα.

3 Καὶ διαπορεύεται ὑπέναντι τῆς προσαναβιάσεως Ἀκραβίν⁸ καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενά⁹, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ¹⁰ Λιβδό¹¹ ἐπὶ Κάδης Βαρνῆ¹² καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρών¹³ καὶ προσαναβαίνει εἰς Σάραδα¹⁴ καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Κάδης.

4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ¹⁵ ὁ Σελμωιάν¹⁶, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγγος Αἰγύπτου¹⁷ καὶ ἔσται αὐτοῦ¹⁸ ἡ διεξόδος τῶν ὀρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν¹⁹ τοῦτο ἔστιν αὐτῶν²⁰ ὁ ὁρίων ἀπὸ²¹ Λιβδό²².

5 Καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἀλυκὴ ἕως²³ τοῦ Ἰορδάνου²⁴ καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ²⁵ Βορρᾶ²⁶ καὶ ἀπὸ τῆς Λοφιάς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου.

6 Ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαιθαγαλάμ²⁷ καὶ παραπορεύεται ἀπὸ²⁸ Βορρᾶ ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ρουβήν.

7 Καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Ἀχώρ²⁹, καὶ ἀκαταβαίνει ἐπὶ Γαλγὰλ³⁰, ἡ ἔστιν ὑπέναντι τῆς³¹ προσαναβιάσεως Ἀδαμνίμ³², ἡ ἔστι κατὰ³³ ὁ Λίβα³⁴ τῇ φάραγγι, καὶ διεκβάλλει³⁵ ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς τοῦ ἡλίου³⁶ καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος πηγῇ Ρωγὴλ.

8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα³⁷ Ἐννομ³⁸ ἐπὶ νότον³⁹ αὐτοῦ⁴⁰ Ἰεβους⁴¹ ἀπὸ⁴² Λιβδό⁴³.

αὕτη ἔστιν Ἱερουσαλήμ⁴⁴ καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους⁴⁵, ἡ ἔστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἐννομ⁴⁶ πρὸς θαλάσσης, ἡ ἔστιν ἐκ μέρους γῆς⁴⁷ Ραφαὶν ἐπὶ Βορρᾶ.

9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγῇ⁴⁸ ὕδατος Ναφθὼ⁴⁹, καὶ διεκβάλλει⁵⁰ εἰς τὸ ὄρος⁵¹ Ἐφρών⁵² καὶ ὅριον εἰς Βαὰλ⁵³ αὕτη ἔστι πόλις Ἰαρίμ.

10 Καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ⁵⁴ Βαὶλ ἐπὶ θάλασσαν⁵⁵, καὶ παρελεύσεται⁵⁶ εἰς ὄρος Ἀσσίρ⁵⁷ ἐπὶ νότον πόλιν Ἰαρίν ἀπὸ⁵⁸ Βορρᾶ⁵⁹ αὕτη ἔστι Χασλὼν⁶⁰ καὶ καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ⁶¹ ὁ Λίβα⁶².

11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον κατὰ νότον Ἀκκαρὼν ἐπὶ Βορρᾶν⁶³, καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια εἰς⁶⁴ ὁ Σοκχώβ⁶⁵, καὶ παρελεύσεται⁶⁶ ὅρια ἐπὶ Λίβα⁶⁷, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ⁶⁸ Ἀβενά⁶⁹, καὶ ἔσται ἡ διεξόδος τῶν ὀρίων ἐπὶ θάλασσαν⁷⁰ καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ⁷¹ θαλάσσης, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ.

12 Ταῦτα τὰ ὅρια υἱῶν⁷² Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

13 Καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ⁷³ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ⁷⁴ προστάγματος τοῦ Θεοῦ⁷⁵ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ⁷⁶ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν Ἐνίκ⁷⁷ αὕτη ἔστι Χεβρών.

14 Καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκείθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονῆ⁷⁸ τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ⁷⁹, τὸν Σουσί καὶ Θολαμί καὶ τὸν Ἀχμὰ⁸⁰.

15 Καὶ ἀνέβη ἐκείθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ⁸¹ τὸ δὲ ὄνομα Δαβίρ⁸² ἦν τὸ πρότερον⁸³ πόλις Γραμμάτων.

16 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὅς ἂν λάβῃ⁸⁴ καὶ ἐκκόψῃ⁸⁵ τὴν πόλιν τῶν Γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς⁸⁶, δώσω αὐτῷ⁸⁷ τὴν⁸⁸ Ἀσχάν θυγατέρα μὲ εἰς γυναῖκα.

17 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονίη υἱὸς Χενέ⁸⁹ ἀδελφοῦ Χάλεβ⁹⁰, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ⁹¹ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα αὐτοῦ⁹² γυναῖκα.

18 Καὶ ἐγένετο⁹³ ἐν τῷ⁹⁴ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλευσάτο αὐτῷ, λέγουσα, Αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἡγρόν⁹⁵ καὶ ἐβόησεν⁹⁶ ἐκ τοῦ ὄνου⁹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, Τί ἐστὶ σοί;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγέβ⁹⁸ δέδοκίμε με⁹⁹ δός μοι¹⁰⁰ τὴν Βοθανίς¹⁰¹, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ¹⁰² τὴν¹⁰³ Γοναίθλάν¹⁰⁴ τὴν ἄνω καὶ τὴν¹⁰⁵ Γοναίθλάν¹⁰⁶ τὴν κάτω.

20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα¹⁰⁷. 21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν Ἰούδα ἐφ' ὅριον¹⁰⁸ Ἐδωμ¹⁰⁹ ἐπὶ τῆς ἐρήμου, καὶ¹¹⁰ Βαισελεήλ¹¹¹, καὶ¹¹² Ἀρά¹¹³, καὶ¹¹⁴ Ἀσώρ¹¹⁵.

22 Καὶ¹¹⁶ Ἰκάμ¹¹⁷, καὶ¹¹⁸ Ρεγμὶ¹¹⁹, καὶ¹²⁰ Ἀρηήλ¹²¹.

23 Καὶ Κάδης, καὶ¹²² Ἀσσοριαναί¹²³, καὶ¹²⁴ Μαϊνάμ¹²⁵.

24 Καὶ Βαλμαινάν¹²⁶, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν¹²⁷.

25 Καὶ¹²⁸ αἱ πόλεις¹²⁹ Ἀσερών, αὕτη Ἀσώρ¹³⁰.

26 Καὶ¹³¹ Σην¹³², καὶ¹³³ Σαλμά, καὶ¹³⁴ Μωλαδά¹³⁵.

27 Καὶ¹³⁶ Σερί¹³⁷, καὶ¹³⁸ Βαιφαλάθ¹³⁹.

28 Καὶ¹⁴⁰ Χλασεωδὰ¹⁴¹, καὶ¹⁴² Βηρσαβεε¹⁴³ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαυλεις αὐτῶν¹⁴⁴.

29 Βαλὰ¹⁴⁵, καὶ¹⁴⁶ Βακὼν¹⁴⁷, καὶ¹⁴⁸ Ἀσὸμ¹⁴⁹.

30 Καὶ¹⁵⁰ Ἐλβωθὰδ¹⁵¹, καὶ¹⁵² Βαιθὴλ¹⁵³, καὶ¹⁵⁴ Ἐρμά¹⁵⁵.

31 Καὶ Σεκελάκ¹⁵⁶, καὶ¹⁵⁷ Μαχαρίμ¹⁵⁸, καὶ¹⁵⁹ Σεθεννὰκ¹⁶⁰.

32 Καὶ Λαβὼς, καὶ¹⁶¹ Σαλή¹⁶², καὶ¹⁶³ Ἐρωμὼθ¹⁶⁴.

α πόλεις εἰκοσιεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν¹⁶⁵.

33 Ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταὼλ¹⁶⁶, καὶ¹⁶⁷ Ράα¹⁶⁸, καὶ Ἀσσα¹⁶⁹.

34 Καὶ¹⁷⁰ Ράμεν, καὶ¹⁷¹ Τανὼ, καὶ¹⁷² Ἰλουθὼθ, καὶ¹⁷³ Μαϊαν¹⁷⁴.

35 Καὶ Ἰερμούθ¹⁷⁵, καὶ¹⁷⁶ Ὀδολλάμ¹⁷⁷, καὶ¹⁷⁸ Μεμβρά¹⁷⁹.

καὶ¹⁸⁰ Σαωχὼ, καὶ¹⁸¹ Ἰαζήκ¹⁸².

36 Καὶ¹⁸³ Σακαρίμ¹⁸⁴, καὶ¹⁸⁵ Γάδρα¹⁸⁶, καὶ¹⁸⁷ αἱ ἐπαυλεις

αὐτῆς πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 37 Σενιά, καὶ Ἀδασάν, καὶ Μαγαδαλγὰδ,
 38 Καὶ Ὑαλαδ, καὶ Μασφά, καὶ Ἰαχαρεήλ,
 39 Καὶ Ὑασηδὼθ, καὶ Ἰδαδαλέα,
 40 Καὶ Ὑαβρά, καὶ Ὑαχέσ, καὶ Ὑαχῶς,
 41 Καὶ Γεδδωρ, καὶ Ὑαγαδιήλ, καὶ Νωμάν, καὶ
 Μαχλιδάν πόλεις ἑκατάδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 42 Δεβνά, καὶ Ὑθὰκ, καὶ Ἀνὼχ,
 43 Καὶ Ἰανὰ, καὶ Νασίβ,
 44 Καὶ Κεϊλάμ, καὶ Ἀκιεζ, καὶ Κεζίβ,
 καὶ Ὑαθσορ, καὶ Αἰλὼμ, πόλεις δέκα,
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 45 Ἀκκάρων, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῶν,
 46 Ἀπὸ Ἀκκάρων ὁ Γεμνά, καὶ πᾶσαι ὅσαι
 εἰσὶ πηλίσιον Ἀσηδὼθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 47 Ἀσιδὼθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῆς, Γάζα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ
 ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χεμάρων Αἰγύπτου,
 καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει
 48 Καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμίρ, καὶ Ἰεθέρ, καὶ Σωχά,
 49 Καὶ Ῥευνά, καὶ πόλεις Γραμμάτων, αὐτῆς
 Ὑαβίρ,
 50 Καὶ Ὑανὼν, καὶ Ἐς, καὶ Μάν, καὶ Αἰσάμ,
 51 Καὶ Γοσὸμ, καὶ Ὑαχολὼν, καὶ Χαννά,
 καὶ Γηλὼμ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 52 Αἰρέμ, καὶ Ῥεμνά, καὶ Σομά,
 53 Καὶ Ἰεμαίν, καὶ Ὑαθαχοὺν, καὶ Φακονά,
 54 Καὶ Ὑεμὰ, καὶ πόλεις Ἀρβόκ, αὕτη ἐστὶ
 Χεβρών, καὶ Ὑωραθ, πόλεις ἑνέα, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῶν,
 55 Μαῶρ, καὶ Χερμελ, καὶ Ὑζέβ, καὶ Ἰτάν,
 56 Καὶ Ἰαριήλ, καὶ Ἀρικάμ, καὶ Ζακαναίμ,
 57 Καὶ Γαβαά, καὶ Θαμναθ, πόλεις ὀκτώ,
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 58 Αἰλονά, καὶ Βηθσοὺρ, καὶ Γεδδών,
 59 Καὶ Ὑαγαρὼθ, καὶ Βαθθανάμ, καὶ Θεκέμ,
 πόλεις ἕξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
 60 Θεκὼ, καὶ Ἐφραθὰ, αὕτη ἐστὶ Βαϊθλεέμ,
 καὶ Φαγὼρ, καὶ Αἰτάν, καὶ Κουλόν, καὶ Τατίμ,
 καὶ Ὑωβίρ, καὶ Καρέμ, καὶ Γαλέμ, καὶ
 Ὑεθρή, καὶ Μανοχώ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ
 κῶμαι αὐτῶν, Καραθβαῖλ, αὕτη ἡ πόλις
 Ἰαρίμ, καὶ Ὑωθηβαῖλ, πόλεις δύο, καὶ αἱ
 ἐπαύλεις αὐτῶν.
 61 Καὶ Βαδδαργεῖς, καὶ Θαραβαῖμ, καὶ Αἰνὼν,
 62 Καὶ Αἰοχοζάι, καὶ Ναφλαζών, καὶ αἱ
 πόλεις Σαδὼν, καὶ Ἀγκάδης πόλεις ὀκτώ,
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 63 Καὶ ὁ Ἰερουσαὶὸς κατῴκει ἐν Ἰερουσαλὴμ,
 καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδὰ ἀπολέσαι
 αὐτοὺς, καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰερουσαῖοι ἐν
 Ἰερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
 Κεφ. ις. XVI.
 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ
 Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχώ ἀπὸ ἀνατολῶν,
 καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἰεριχώ εἰς τὴν ὀρεινὴν,
 τὴν ἔρημον, εἰς Βαϊθὴλ Δουζάι.
 2 Καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαϊθὴλ, καὶ παρε-
 λείσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ Ἀχαρωθ.
 3 Καὶ διελθούσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ
 ὅρια Ἀπταλὶ ἕως τῶν ὀρίων Βαϊθωρίων τὴν
 κάτω, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 θάλασσαν.
 4 Καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ, Ἐφραὶμ
 καὶ Μανασσῆ.
 5 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Ἐφραὶμ κατὰ δῆμους
 αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας
 αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Ἀταρώθ, καὶ Ὑερίκ,
 ἕως Βαϊθωρίων τὴν ἄνω, καὶ Γαζαρά.
 6 Καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 εἰς Ἰκασμὼν ἀπὸ Βορρά θερμαῖ, ἀπερι-

ελεύσεται ἐπ' ἀνατολὰς εἰς Ὑθνασα, καὶ Σελ-
 λησ, καὶ παρελεύσεται ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκά,
 7 Καὶ εἰς Μαχῶν, καὶ Ἀταρώθ, καὶ αἱ κῶ-
 μαι αὐτῶν, καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἰεριχώ, καὶ
 διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην.
 8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ
 θάλασσαν ἐπὶ Ὑελκανά, καὶ ἔσται ἡ διέξο-
 δος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν, αὕτη ἡ κληρονομία
 φυλῆς Ἐφραὶμ κατὰ δῆμους αὐτῶν.
 9 Καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς
 Ἐφραὶμ ἀναμέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μαν-
 ασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 10 Καὶ οὐκ ἀπόλεσεν Ἐφραὶμ τὸν Χαναναῖον
 τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ, καὶ κατῴκει ὁ
 Χαναναῖος ἐν τῷ Ἐφραὶμ ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου,
 καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτήν ἐν
 πυρὶ, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Φερεαίους,
 καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζερ ἐξεκέντησαν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς.
 Κεφ. ιζ. XVII.
 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ,
 ὅτι οὗτος πρωτοτόκος πατρὶ Ἰωσήφ, τῷ Μαχίρ
 πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ
 πολεμιστὴς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ
 Βασανιτίδι.
 2 Καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς
 λοιποῖς κατὰ δῆμους αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἰεζέ, καὶ
 τοῖς υἱοῖς Κελεζ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιήλ, καὶ τοῖς
 υἱοῖς Συχέμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρίμ, καὶ τοῖς υἱοῖς
 Ὀφέρ, οὗτοι ἄρσενες κατὰ δῆμους αὐτῶν.
 3 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφέρ οὐκ ἦσαν
 αὐτῷ υἱοὶ ἄλλοι, ἡ θυγατέρες, καὶ ταῦτα τὰ ὀνό-
 ματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ Μααλά, καὶ
 Νηά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά, καὶ Θερσί.
 4 Καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως
 καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόν-
 των, λέγουσαι, Ὁ Θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς
 Μωσῆ δούναί ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν
 ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐκ τῆς προ-
 στάγματος Κυρίου κλήρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
 5 Καὶ ἐπέσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ
 Ἀνάσσα, καὶ πεδὶον Λαβεκ ἐκ τῆς γῆς Γα-
 λαὰδ, ἡ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
 6 Ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονό-
 μησαν κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν,
 ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ
 τοῖς καταλειμμένοις.
 7 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Μανασσῆ ὁ Ἀφραὶμ
 ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ υἱῶν Ἀνάθ, καὶ
 πορεύεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσίβ
 ἐπὶ πηγὴν Θαφθῶθ.
 8 Τῷ Μανασσῆ ἔσται, καὶ Θαφῆθ ἐπὶ τῷ
 ὀρίῳ Μανασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ.
 9 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ Φάραγμα
 Καρανὰ ἐπὶ Λίβα κατὰ Φάραγμα καὶ Ἰαριήλ
 τερέμινθοι, τῷ Ἐφραὶμ ἀναμέσον πόλεως Μαν-
 ασσῆ, καὶ ὅρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν Βορρῶν εἰς τὸν
 χεμάρων, καὶ ἔσται αὕτη ἡ διέξοδος θάλασσαν
 10 Ἀπὸ Λιβὸν τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ Βορρῶν Μαν-
 ασσῆ, καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια αὐτοῖς, καὶ
 ἐπὶ Ἀσβὴ συνάψουσιν ἐπὶ Βορράν, καὶ τῷ
 Ἰσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν.
 11 Καὶ ἔσται Μανασσῆ ἐν Ἰσάχαρ καὶ ἐν
 Ἀσβὴ Βαϊθὼν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοὺς
 κατοικοῦντας Δωρ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ
 τὰς κατοικίνας Μαγεδδὼν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
 καὶ τὸ τρίτον τῆς Μαφετά, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.
 12 Καὶ ἐκ τῶν ἡδυνήθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ
 ἐξολοθρεύσαι τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ἔρηκετο
 ὁ Χαναναῖος κατοικῶν ἐν τῇ γῇ ταυτῇ.

13 Καὶ ἐγενήθη αὐαί! ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χανααῖους ὑπηκόους, ὁ ἐξολοθρεύσαι! δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξωλόθρευσαν.

14 Ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Διὰ τί ἐκκληρονομήσας ἡμᾶς κληρὸν ἓνα, καὶ σχοίνισμα ἓν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ εὐλόγησέ με!

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, ἀνάβηθι εἰς τὸν ὄρυμόν, καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῶν εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ.

16 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππος ἐπὶ κλεκτός, γαί σίδηρος· τῷ Χανααῖν τῷ κατοικοῦντι δὲν αὐτῷ ἐν Βαιθσάν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραὲλ.

17 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχύς μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κληρὸς εἷς.

18 Ὁ γὰρ ὄρυμός ἐσται σοι, ὅτι ὄρυμός ἐστι, καὶ ἐκκαθαρίεις αὐτόν, καὶ ἔσται σοι. καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν Χανααῖον, ὅτι ἵππος ἐπὶ κλεκτός αὐτῷ ἐστὶ! σὺ γὰρ ὁ ὑπερσχύεις αὐτοῦ!

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, καὶ ἐπῆξαν ἐκεῖ τὴν οκνην τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν.

2 Καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ οὐκ ἐκκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί.

3 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἔως τίνος· ἐκλυθίσσεθε κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν!

4 Δότε ἐξ ἡμῶν ἄνδρας τρεῖς! ἐκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραφάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν.

5 Καὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτόν, καὶ διεῖλεν αὐτοὺς ἑπτὰ μερίδας· Ἰούδας ὀτήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ Λιβός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ Βορρᾶ.

6 Ὡς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, καὶ ἐνέγκατε ὡς πρὸς με, καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κληρὸν ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Οὐ γάρ ἐστι μερίς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ἡμῖν· ἱερατεῖα γάρ Κυρίου μερίς αὐτοῦ· καὶ Γαδ καὶ Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Ἄβιασσῆ ἐλάβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωϋσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

8 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν καὶ ἐνέτελλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν, λέγων, Πορεύεσθε! καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε πρὸς με, καὶ ὡς ἐξοίσω ὑμῖν κληρὸν ἐναντὶ Κυρίου ἐν Σηλῶ.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ εἶδον αὐτήν, καὶ ἐγραφῆσαν αὐτὴν κατὰ πόλεις, ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν.

10 Καὶ ἐνέβλεπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κληρὸν ἐν Σηλῶ ἐναντὶ Κυρίου.

11 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς φυλῆς Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κληρὸν αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

12 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Βορρᾶ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὄρια κατὰ νότον Ἰεριχώ ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος ἡ Μαβδαρίτις Βαιθῶν.

13 Καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὄρια Λουζᾶ ἐπὶ νότον Λουζᾶ ἀπὸ Λιβός αὐτῆς! αὕτη ἐστὶ Βαιθὴλ! καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Μααταρώβ Ὀρέχ! ἐπὶ τὴν ὀρεινὴν, ἣ ἐστὶ πρὸς Λίβα Βαιθωρὶν ἡ κάτω.

14 Καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ Λιβός ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρὶν Λίβα! καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καραϊθ Βαδᾶ! αὕτη ἐστὶ Καραιθαριν, πόλις υἱῶν Ἰούδα· τοῦτο ἐστὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν.

15 Καὶ μέρος τὸ πρὸς Λίβα ἀπὸ μέρους Καραϊθ Βαϊλ! καὶ διελεύσεται ὄρια εἰς Γασίν! ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ.

16 Καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ μέρους δ, τοῦτο! ἐστὶ κατὰ πρόσωπον νάπης Σοννὴ! ὅ ἐστιν ἐκ μέρους Ἐμέκ Ραφαὶν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ καταβήσεται Γαίενα ἐπὶ νῶτον Ἰεβουσαι ἀπὸ Λιβός! καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγὴλ.

17 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμὺς!

18 Καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλῶθ, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αἰθαμὶν! καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιθὺν υἱῶν Ῥουβὴν! καὶ διελεύσεται κατὰ νότον Βαιθάραβα ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ καταβήσεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ νότον θάλασσαν! ἀπὸ Βορρᾶ.

19 Καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ λοφίαν τῆς θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ Βορρᾶ εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Λιβός! ταῦτα τὰ ὄρια ἐστὶν ἀπὸ Λιβός.

20 Καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀρίαι ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν, τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμους.

21 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν, Ἰεριχώ, καὶ Βεθεγαϊώ, καὶ Ἀμεκασίς,

22 Καὶ Βαιθαβαρά, καὶ Σαρά! καὶ Βησανά!

23 Καὶ Αἰείν, καὶ Φαρά, καὶ Ἐφραθὰ!

24 Καὶ Καραφῆ! καὶ Κεφρά! καὶ Μορὶ! καὶ Γαβαά, πόλεις δώδεκα! καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,

25 Γαβαὼν, καὶ Ῥαμὰ, καὶ Βερωθὰ,

26 Καὶ Μασσημὰ! καὶ Μιρὼν! καὶ Ἀμωκῆ!

27 Καὶ Φιρά, καὶ Καφάν, καὶ Νακάν, καὶ Σεληκάν, καὶ Θαρηνεζά!

28 Καὶ Ἰηβοῦς! αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ! καὶ Γαβαὼθ, ἡ Γαρίμ, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐξῆλθεν ὁ δεῦτερος κληρὸς τῶν υἱῶν Συμεὼν! καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κληρῶν υἱῶν Ἰούδα.

2 Καὶ ἐγενήθη ὁ κληρὸς αὐτῶν Βηρσαβεὶ καὶ Σαμαδὰ! καὶ Καλαδάμ!

9 Καὶ δ' Ἀρσωλά, καὶ δ' Βολά, καὶ δ' Ἰασόν.
 4 Καὶ Ἐρβουλά, καὶ Βουλά, καὶ Ἐρμά,
 5 Καὶ Σικελάκ, καὶ δ' Βαυθαχερέβ, καὶ δ' Σαρ-
 πονσί.
 6 Καὶ δ' Βαθαρίθ, καὶ οἱ ἄγροί αὐτῶν πόλεις
 ἑκατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 7 δ' Ἐρεμίων, καὶ Θαλχά, καὶ Ἰεθέρ, καὶ
 Ἀσάν πόλεις τέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
 8 γ' Κύκλω τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως δ' Βαλέκ
 πορευομένων Βαμεθ κατά Λίβα· αὕτη ἡ κλη-
 ρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατά δήμους αὐ-
 τῶν.
 9 Ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ κληρονομία
 φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερίς υἱῶν
 Ἰούδα μερίων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονομήσαν
 οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν.
 10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τρίτος τῷ Ζαβου-
 λὼν κατά δήμους αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια τῆς
 κληρονομίας αὐτῶν, δ' Εσδεκεχωλά· ὅρια αὐ-
 τῶν.
 11 Ἡ θάλασσα καὶ δ' Μαγελά, καὶ συνάψει
 ἐπὶ Βαθάρβα εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστὶ κατά
 πρόσωπον Ἰεκμάν.
 12 Καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ δ' Σεδδούκ· ἐξ ἐναν-
 τίας ἀπὸ ἀνατολῶν δ' Βαυθαμίν· ἐπὶ τὰ ὅρια
 δ' Χασελωθαίθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ δ' Αδριώθ, καὶ
 προσαναβησεται ἐπὶ δ' Φαγγαί.
 13 Καὶ ἐκείθεν περιελύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ'
 ἀνατολὰς ἐπὶ δ' Γεβερέ· ἐπὶ πόλιν δ' Κατασέμ,
 καὶ διελεύσεται ἐπὶ δ' Ρεμμαναὶ Μαθαραοζά,
 14 καὶ περιελύσεται ὅρια ἐπὶ Βορῶν ἐπὶ
 δ' Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ δ' Γαι-
 φαί.
 15 Καὶ δ' Κατανάθ, καὶ Ναβαῶλ, καὶ Συμοὺν,
 καὶ Ἰεριχ, καὶ Βαυθμάν.
 16 Αὕτη ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβου-
 λὼν κατά δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῶν.
 17 Καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τέ-
 τартος.
 18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήλ, καὶ
 Χασαλωθ, καὶ Σουναίμ.
 19 Καὶ δ' Ἀγίν, καὶ Σιωνά, καὶ Ῥεπρῶθ,
 20 Καὶ Ἀναχερέθ, καὶ δ' Αδριών, καὶ Κισών,
 καὶ δ' Ρεβέ.
 21 Καὶ δ' Ρεμμιάς, καὶ Ἰεών, καὶ Τομμίν, καὶ
 Αἰμαρέκ, καὶ Βηρσούφ.
 22 Καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ δ' Γαιθβῶρ, καὶ
 ἐπὶ δ' Σαλίμ κατά θάλασσαν, καὶ Βαυθσαμίν,
 καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορ-
 δάνης.
 23 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ
 κατά δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῶν.
 24 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πέμπτος· Ἀσήρ
 κατά δήμους αὐτῶν.
 25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν δ' Εξελεκέθ,
 καὶ Ἀλέφ, καὶ Βαθόκ, καὶ Κεάφ,
 26 Καὶ Ἐλιμελέχ, καὶ δ' Ἀμιάλ, καὶ Μασαά,
 καὶ συνάψει τῷ Καρμήλω κατά θάλασσαν, καὶ
 τῷ δ' Σιών, καὶ Δαβανάθ.
 27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ
 Βαυθεγενέθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ
 Ἐκγά, καὶ Φθαίλ κατά Βορῶν, καὶ εἰσε-
 λεύσεται ὅρια δ' Σαφθαυαθμεί, καὶ Ἰναήλ,
 καὶ διελεύσεται εἰς δ' Χωβιμαστομέλ,
 28 Καὶ δ' Ἐλβών, καὶ δ' Ρααβ, καὶ δ' Ἐμε-
 μαίων, καὶ δ' Κανθάν· ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης.
 29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμά, καὶ
 ἕως πηγῆς Μασφασού, καὶ τῶν Τυρίων·
 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ δ' Ἰασίφ, καὶ ἔσται

ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα, καὶ δ' Ἀπολέβ,
 καὶ Ἐχοζόβ.
 30 Καὶ δ' Ἀρχόβ, καὶ Ἀφέκ, καὶ δ' Ρααβ.
 31 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ κατά
 δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 32 Καὶ τῷ Νεφθαλί ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕκτος.
 33 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν δ' Μοολάμ, καὶ
 Μωλά, καὶ Βεσεμίν, καὶ Ἀρμεί, καὶ Ναβόκ,
 καὶ Ἰερθαμαί, ἕως Δωδάμ· καὶ ἐγενήθησαν
 αἱ διέξοδοι αὐτοῦ Ἰορδάνης.
 34 Καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ θίλασσαν
 δ' ἐν Ἀθβαβῶρ, καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν, δ' Ἰα-
 κανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ Νότον,
 καὶ Ἀσήρ συνάψει κατά θίλασσαν, καὶ ὁ
 Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
 35 Καὶ αἱ πόλεις τευχίρεις τῶν Τυρίων,
 Τύρος, καὶ δ' Ὀμβθαδακέθ, καὶ Κενερέθ,
 36 Καὶ δ' Ἀρμαίθ, καὶ δ' Ἀραήλ, καὶ Ἀσώρ,
 37 Καὶ Κάδες, καὶ δ' Ἀσσαρί, καὶ πηγὴ Ἀσόρ.
 38 Καὶ δ' Κερωέ, καὶ Μεγαλααρίμ, καὶ Βαιθ-
 θαμεί, καὶ Θεσσαμίν.
 39 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί.
 40 Καὶ τῷ Δάν· ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕβδομος.
 41 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαράθ, καὶ
 δ' Ἀσά, καὶ πόλεις Σαμμαις.
 42 Καὶ Σαλαμίν, καὶ δ' Ἀμίων, καὶ Σιλαθά,
 43 Καὶ Ἐλάν, καὶ Θαμναθ, καὶ Ἀκκαρόν,
 44 Καὶ δ' Ἀλκαθά, καὶ Βεγεθών, καὶ Γεβεε-
 λάν.
 45 Καὶ δ' Ἀζώρ, καὶ Βαναιβακάτ, καὶ Γε-
 θρεμμίων,
 46 Καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰεράκων ὅριον πλη-
 σίον Ἰόππης.
 47 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δάν κατά
 δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸν
 Ἀμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει·
 καὶ οὐκ εἶον αὐτοὺς οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι
 εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ ἐθλίψαν ἅπ' αὐτῶν τὸ
 ὅριον τῆς μεριδος αὐτῶν.
 48 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν, καὶ ἐπυ-
 λέμησαν τὴν δ' Λαχίς, καὶ κατελάβοντο αὐτήν,
 καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ
 δ' κατήκτισαν αὐτήν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Ἀσενδών· καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινε
 τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλώμ καὶ ἐν Σαλαμίν· καὶ
 ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
 ἐγένοντο αὐτοὶ εἰς φόρον.
 49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν
 κατά τὸ ὅριον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 κληρὸν τῷ Ἰησοὶ τῷ υἱῷ Ναυῆ ἐν αὐτοῖς.
 50 Διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ
 τὴν πόλιν, ἣν ᾠήτησας, Θαμνασαραχ, ἥ ἐστὶν
 ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ καὶ φκοδόμησε τὴν πόλιν,
 καὶ κατάρκει ἐν αὐτῇ.
 51 Αὗται αἱ διαιρέσεις ὥς κατεκληρονόμησεν
 Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ,
 καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατρίων ἐν ταῖς φυλαῖς
 Ἰσραὴλ κατά κλήρους ἐν Σηλῷ, ἐναντὶ Κυρίου
 παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
 καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,
 2 Δάησον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Δότε
 αἱ τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ὥς εἶπα πρὸς
 ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.
 3 Φυγαδευτήριον τῷ φονετῇ τῷ πατάξαντι
 νυχτὴν ἀκσιώσας· καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυ-
 γαδευτήριον, καὶ ἐκ ἀποθανείας ὁ φονετὴς ὑπὸ

τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

7 Καὶ ἐδέστειλε¹ τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συχεὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραΐμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβόκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰδθα.

8 Καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰοράνου² ἔδωκε¹ Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, καὶ Ἀρμωθ ἐν τῇ Γαλααδ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανιτίδῃ ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ.

9 Αὐταὶ³ αἱ πόλεις αἱ ἐπικλητοὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς, καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντὶ τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ⁴ προσήλθοσαν¹ οἱ ἀρχιπατρῴται τῶν υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησὲν τὸν τοῦ Ναυη, καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλῷ ἐν γῇ Χαναάν, λέγοντες, Ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωσῆ² δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ περισπόρια³ τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν.

3 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν⁴ διὰ προσταγματος Κυρίου τὰς πόλεις⁵ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξηλθεν ὁ κληρὸς τῷ δήμῳ Καὰθ⁶ καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰδθα καὶ ἀπὸ φυλῆς Σήμεων⁷ καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν κληρωτὶ πόλεις δεκατρεῖς.

5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ καταλειμμένοις ἐκ τῆς⁸ φυλῆς Εφραΐμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ⁹ τῆς φυλῆς Ἰσάαχ¹⁰ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν πόλεις δεκατρεῖς.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα.

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις¹¹ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ, κληρωτὶ.

9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰουδά καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας¹² καὶ ἐπεκλήθησαν¹³.

10¹⁴ Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τῶν δήμων τῶν Καὰθ τῶν υἱῶν Λευὶ, ὅτι ταῦτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Κριαθαρβόκ μητρόπολιν τῶν ἑνᾶς¹⁵ αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν τῷ ὄρει ὁ¹⁶ Ἰδθα¹⁷ τὰ δὲ περισπόρια¹⁸ κύκλῳ αὐτῆς.

12 Καὶ τοὺς ἄγρους τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς¹⁹ Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννὴ ἐν κατασχέσει.

13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε²⁰ τὴν πόλιν φυγαδεύτηριον τῷ φονεύσαντι, τὴν Χεβρών, καὶ τὰ ἀφωρισμένα²¹ τὰ²² συν²³ αὐτῇ²⁴ καὶ τὴν Ελεμνά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα²⁵ τὰ πρὸς αὐτῇ.

14 Καὶ τὴν²⁶ Αἰλιώμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα²⁷ αὐτῇ²⁸ καὶ τὴν²⁹ Τεμαί, καὶ τὰ ἀφωρισμένα³⁰ αὐτῇ³¹.

15 Καὶ τὴν³² Γελλά³³, καὶ τὰ ἀφωρισμένα³⁴ αὐτῇ³⁵ καὶ τὴν Δαβίρ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα³⁶ αὐτῇ³⁷.

16 Καὶ Ἀσά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα³⁸ αὐτῇ³⁹ καὶ Τανὺ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁴⁰ αὐτῇ⁴¹ καὶ Βαιθσαμὺς, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁴² αὐτῇ⁴³ πόλεις ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων.

17 Καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν Γαβαὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁴⁴ αὐτῇ⁴⁵ καὶ Γαθεθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁴⁶ αὐτῇ⁴⁷.

18 Καὶ Ἀναθώβ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁴⁸ αὐτῇ⁴⁹ καὶ Γάμαλα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁵⁰ αὐτῇ⁵¹ πόλεις τέσσαρες.

19 Πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων,⁵² δεκατρεῖς⁵³.

20 Καὶ τοῖς δῆμοις⁵⁴ υἱοῖς⁵⁵ Καὰθ τοῖς Λευίταις τοὺς καταλειμμένους ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγενήθη⁵⁶ ἡ πόλις τῶν ἱερέων⁵⁷ αὐτῶν.

21 Ἀπὸ φυλῆς Εφραΐμ⁵⁸ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδεύτηριον τὴν τῷ⁵⁹ φονεύσαντος⁶⁰, τὴν Συχεὶ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁶¹ αὐτῇ⁶² καὶ Γάζαρα⁶³ καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁶⁴ αὐτῇ⁶⁵.

22 Καὶ Βαιθωρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁶⁶ αὐτῇ⁶⁷ πόλεις τέσσαρες.

23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν, τὴν⁶⁸ Ἐλκωθαίμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁶⁹ αὐτῇ⁷⁰ καὶ τὴν⁷¹ Γεθεδάν⁷², καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁷³ αὐτῇ⁷⁴.

24 Καὶ Αἰλὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁷⁵ αὐτῇ⁷⁶ καὶ τὴν Γεθερεμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁷⁷ αὐτῇ⁷⁸ πόλεις τέσσαρες.

25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, τὴν Τανάχ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁷⁹ αὐτῇ⁸⁰ καὶ τὴν⁸¹ Βεβθαθ⁸², καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁸³ αὐτῇ⁸⁴ πόλεις δύο.

26 Πᾶσαι πόλεις δέκα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁸⁵ αὐτῇ⁸⁶ τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δῆμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολειμμένοις.

27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν⁸⁷ τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ⁸⁸ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας⁸⁹ τοῖς φονεύσαντι, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανιτίδῃ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁹⁰ αὐτῇ⁹¹ καὶ τὴν⁹² Βοσοράν⁹³, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁹⁴ αὐτῇ⁹⁵ πόλεις δύο.

28 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάαχ⁹⁶, τὴν Κισὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα⁹⁷ αὐτῇ⁹⁸ καὶ τὴν⁹⁹ Δεββά¹⁰⁰, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹⁰¹ αὐτῇ¹⁰².

29 Καὶ τὴν¹⁰³ Ρεμμάθ¹⁰⁴, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹⁰⁵ αὐτῇ¹⁰⁶ καὶ Πηγὴν γραμμῶν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹⁰⁷ αὐτῇ¹⁰⁸ πόλεις τέσσαρες.

30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν¹⁰⁹ Βασιλλάν¹¹⁰, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹¹¹ αὐτῇ¹¹² καὶ τὴν¹¹³ Δαββὼν¹¹⁴, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹¹⁵ αὐτῇ¹¹⁶.

31 Καὶ Χελκάτ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹¹⁷ αὐτῇ¹¹⁸ καὶ τὴν¹¹⁹ Ραάβ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹²⁰ αὐτῇ¹²¹ πόλεις τέσσαρες.

32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹²² αὐτῇ¹²³ καὶ τὴν¹²⁴ Νεμμάθ¹²⁵, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹²⁶ αὐτῇ¹²⁷ καὶ¹²⁸ Θεμμὼν¹²⁹, καὶ τὰ ἀφωρισμένα¹³⁰ αὐτῇ¹³¹ πόλεις τρεῖς.

33 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς¹³².

34 Καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρί τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς¹³³ Ζαβουλὼν, τὴν¹³⁴ Μαάν¹³⁵, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς¹³⁶ καὶ τὴν¹³⁷ Κάδης¹³⁸, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς¹³⁹.

35 ὁ Καὶ Σελλά, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· πόλεις ὅτρεις.

36 Καὶ πέραν τῇ Ἰορδάνου ἡ τῇ κατὰ Ἱεριχώ ἐκ τῆς φυλῆς Ῥεβὴν, τὴν πόλιν τὸ φυγαδεύτημον τῷ φονευσαντος, τὴν Βυσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὴν Μισωί, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· Καὶ τὴν Δεκμιὼν· καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· καὶ τὴν Μαφί, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες.

37 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ, τὴν πόλιν τὸ φυγαδεύτημον τῷ φονευσαντος, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· τὴν Καμίν, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· Καὶ τὴν Ἐσβὼν, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπρία αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες.

38 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ ὅμιον αὐτῶν τὸν καλεσθέντα ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Δεὺ· καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐαὶ· πόλεις δεκάδυο.

39 Πᾶσαι πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, τεσσαρακοντακτὶ πόλεις.

40 Καὶ τὰ περισπρία αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων ταύτων, πόλεις καὶ τὰ περισπρία αὐτῶν κύκλῳ τῆς πόλεως· πᾶσαι τὰς πόλεις ταύτας· καὶ συνετέλεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας τὴν γῆν ἐν τοῖς ὅριοις αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μερίδα τῇ Ἰησοῦ διὰ πρόσταγμα Κυρίου· ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ἠτήσατο· τὴν Ὁθμινασαχάρ· ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει· Ἐφραίμ· καὶ ψφοδόμησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν, καὶ ὤκνησεν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ τὰς γενομένας ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Ὁθμινασαχάρ.

41 Καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε δῆνα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· καὶ κατακληρονόμησαν αὐτὴν, καὶ κατοίκησαν ἐν αὐτῇ.

42 Καὶ κατέπαυσεν ὁ αὐτῶν· Κύριος κυκλόθεν, καθὼς ὤμοσε τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ ἔαντι· οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν παρέδωκε Κύριος· αἱ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν, ἃν ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πάντα παρεγένετο.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τὰς υἱὰς Ῥουβὴν, καὶ τὰς υἱὰς Γαδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ ὕμιν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὕμιν.

3 Οὐκ ἐγκαταλείπατε τὰς ἀδελφὰς ὕμιν ταύτας τῆς ἡμέρας πλείους· ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τῷ Θεῷ ὕμιν.

4 Νῦν δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς ὕμιν τὰς ἀδελφὰς ὕμιν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς· νῦν ἂν ἀποστραφέντες, ἀπέλθατε εἰς τὰς οἰκίας ὕμιν, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὕμιν, ἣν ἔδωκεν ὕμιν Μωσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

5 Ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολάς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ὁ ὕμιν ὁ ποιεῖν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου· ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ὕμιν, πορεύεσθαι· πᾶσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, φυλάξασθαι· τὰς ἐντολάς αὐτῶν, καὶ προσκεῖσθαι αὐτῶν, καὶ λατρεύειν αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὕμιν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὕμιν.

6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς Ἰησοῦς, καὶ ἔξαπείσκει· λέγει αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν.

7 Καὶ ὁ τῶν ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκε Μωσῆς ἐν τῇ Βασανιτιδί, καὶ ὁ τῶν ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν· καὶ ἡνίκα ἔξαπέστειλεν αὐτὰς Ἰησοῦς εἰς τὰς οἰκίας αὐ-

τῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς.

8 Καὶ ἐν χρημασί πολλοῖς ἀπήλθον εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν· καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ σιδήρον, καὶ ἱματισμὸν πολλόν· διείλκοντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν· μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ῥεβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐν ἧ τῇ Σηλῶ ἐν γῇ Χαναὰν ἀπέλθον εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ.

10 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γαλαὰδ· τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναὰν· καὶ ψφοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥεβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ· ἐκεῖ βωμόν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμόν μέγαν τοῦ ἰδεῖν.

11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων, Ἰδοὺ ψφοδόμηκασιν· οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμόν ἐφ' ὁρίων γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ· τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραὴλ.

12 Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμήσαι αὐτὰς.

13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὰς υἱὰς Ῥεβὴν καὶ πρὸς τὰς υἱὰς Γαδ καὶ πρὸς τὰς υἱὰς ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως.

14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτῶν ἀρχῶν εἰς ἀπὸ οἴκων πατρίδων ἀπὸ πατρῶν Ἰσραὴλ· ἀρχόντες οἴκων πατριῶν εἰς χιλιοὶ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ παρεγένοντο πρὸς τὰς υἱὰς Ῥεβὴν, καὶ πρὸς τὰς υἱὰς Γαδ, καὶ πρὸς τὰς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὰς, λέγοντες,

16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου, Τίς ἡ πλημμελεία αὐτῇ, ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ Κυρίου οἰκοδομήσαντες ὕμιν· ἑαυτοὺς βωμόν, ἀποστάτας ὕμιν γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου;

17 Μὴ μικρὸν ὕμιν τὸ ἀμάρτημα Φογῶρ, ὅτι ἐκ δεκαθροίσθημεν· ἀπ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

18 Καὶ ὕμεις ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου· καὶ ἔσται ἕαν ἀποστήτε σήμερον ἀπὸ Κυρίου, καὶ αὔριον ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή.

19 Καὶ νῦν ἐὶς δμῖρά· ἡ γῆ ὁ ὕμιν ἥς κατασχέσεως ὕμιν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως, οὐ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρονομήσετε ἐν ἡμῖν· καὶ μὴ ἀπὸ Θεοῦ ἀποστήται γενεή, καὶ ὕμεις μὴ ἀποστήτε ἀπὸ Κυρίου, διὰ τὸ οἰκοδομήσαι ὕμιν βωμόν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὕμιν.

20 Οὐκ ἰδοὺ ὁ Ζαβὶ πλημμελεία ἐπλημμελήσεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργή· καὶ ἔως εἰς αὐτοὺς ἀπέθανε τῇ ἑαυτῶν ἀμαρτίᾳ.

21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥεβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλίοις Ἰσραὴλ, λέγοντες,

22 Ὁ Θεὸς Θεὸς Κύριος ἐστὶ, καὶ ὁ Θεὸς Θεός αὐτῶν οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτοὺς γινώσκει· αἱ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ ῥύσασθε ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

23 Καὶ εἰ ψφοδομήσαμεν ἑαυτοὺς βωμόν ὥστε ἀποστήναι ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὕμιν, ὥστε ἀναβιβάζει ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων

• ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἔκζητήσει.

94 Ἀλλ' ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποίησαν τούτο, λέγοντες, Ἰνα μὴ εἰπωσιν αὐριοὶ τὰ τέκνα ἡμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν, Ἄ τί ὑμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ;

95 Καὶ ὅρα ἔθηκεν Κύριος ἀνάμεσον ἡμῶν καὶ ἡμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔκ ἔστιν ὑμῖν μερίς Κυρίῳ· καὶ ἀπαλλοτριώσασιν οἱ υἱοὶ ἡμῶν τὰς βιῶν! ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωσιν Κύριον.

96 Καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι ἔτω, τοῦ οικοδομήσαι τὸν βομὸν τῶν ἔχ' ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν.

97 Ἀλλ' ἵνα ἡ τούτο μαρτύριον! ἀνάμεσον ἡμῶν καὶ ἡμῶν, καὶ ἀνάμεσον τῶν γεγενημένων μεθ' ἡμᾶς, τῷ λατρνεῖν λατρεῖαν Κυρίῳ ἐναντίον αὐτῆς, ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν· καὶ ἔκ ἔρσι τὰ τέκνα ἡμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὐρίον, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς Κυρίῳ.

98 Καὶ εἶπαμεν, Ἐάν γένηται ποτε καὶ λαλῶσι πρὸς ἡμᾶς, ἡ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὐρίον, καὶ ἔρσιν, Ἰδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίῳ, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔχ' ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν, ἄλλα μαρτύριον ἔστιν ἀνάμεσον ἡμῶν! καὶ ἀνάμεσον ἡμῶν! καὶ ἀνάμεσον τῶν βιῶν! ἡμῶν.

99 Μὴ γένοιτο ἐν ἡμῶς ὁ ἀποσπρήναι! ἀπὸ Κυρίῳ ἐν τῇ σημερινῇ ἡμέρᾳ ἀποστήναι! ἀπὸ Κυρίῳ, ὥστε οικοδομήσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασι, καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὴν, καὶ τῇ θυσίᾳ ὃ τοῦ σωτηρίου, πλην τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίῳ ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτῆς.

90 Καὶ ἁκῶσας! Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν μετ' αὐτῆς, τὰς λόγους ἔς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ῥεββὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ ὁ τὸ ἡμῶν! φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἥρσαν αὐτοῖς.

91 Καὶ εἶπε Φινεὺς ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ῥεββὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῇ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διότι ἔκ ἐπλημμέλησате ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν, καὶ ὅτι ἐφύσασθε τὰς νύκτας Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίῳ.

92 Καὶ ἀπέστρεψε Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ῥεββὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ ἀπὸ τῶν ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλααδ εἰς γῆν Χαναάν πρὸς τὰς νύκτας Ἰσραὴλ· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τὰς λόγους.

93 Καὶ ἥρσε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὰς νύκτας Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτὰς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῖναι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ῥεββὴν καὶ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ· καὶ κατήκσαν ἐπ' αὐτῆς.

94 Καὶ ἐπώνόμασεν Ἰησοὺς τὸν βομὸν τῶν Ῥεββὴν καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, καὶ εἶπεν, Ὅτι μαρτύριον ἔστιν ἀνάμεσον αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἔστι.

Κεφ. κγ', XXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν· αὐτῶν! κυκλόθεν, καὶ Ἰησοὺς πρεσβύτερος προβεβηκώς ταῖς ἡμέραις.

2 Καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοὺς πάντας τὰς νύκτας Ἰσραὴλ καὶ τὴν γενεαίαν αὐτῶν καὶ τὰς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τὰς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς, Ἐγὼ γεγῆρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις.

3 Ὑμεῖς δὲ ἐωρίκατε ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ

προσώπων ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν.

4 Ἰδετε ὅτι ἐπὶ ῥόμφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κληροῖς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνης πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐξωλόθρευσαν, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρεῖ ἐπὶ δυσμῶν ἡλίας.

5 Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτος ἐξολοθρεῖσει αὐτὰς ἀπὸ προσώπων ἡμῶν, ὥς ἂν ἀπόλωνται· καὶ ἀποστειλεῖ αὐτοὺς τὰ θηρία τὰ ἄγρια, ὥς ἂν ἐξολοθρεῖται αὐτὰς καὶ τὰς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπων ὑμῶν, καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑμῖν.

6 Κατισχύσατε ἔν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆ νόμου Μωσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε· εἰς δεξιὰ ἢ ἐνώνυμα,

7 Ὅπως μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν αὐτῶν ἐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, ὥδὲ μὴ λατρεύσητε, ὥδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς.

8 Ἀλλὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε, καθὰ ἐπερτοῖσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐξολοθρεῖσαι αὐτοὺς Κύριος! ἀπὸ προσώπων ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά· καὶ οὐδεὶς ἀνέστη κατενώπιον ἡμῶν! ὥς τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

10 Εἰς ὑμῶν ἐδιώξε χιλίης, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὅτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ εἶπεν ὁ ἡμῖν!

11 Καὶ φυλάξαθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν!

12 Ἐάν γὰρ ἀποσπρήνῃτε καὶ προσθῇσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίαις ποιήσητε πρὸς αὐτοὺς, καὶ συγκαταμιγῇτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,

13 Γινώσκετε! ὅτι οὐ μὴ προσθῇ Κύριος· τῷ ἐξολοθρεῖσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπων ὑμῶν· καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας, καὶ εἰς σκάνδαλα, καὶ εἰς ἥλας ἐν ταῖς πτέραις ὑμῶν, καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ὥς ἂν ἀπολῇσθε ἀπὸ τῆς γῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

14 Ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδόν, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γνώσεσθαι τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν, διότι ἐκ ἐπεσεν εἰς λόγους ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, ὡς εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν! πρὸς πάντα τὰ ἀνηκούσια ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν! ἐξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται ὁν τρόπον ἔκει πρὸς ἡμᾶς! πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλά, ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ὥς ἐπάξει Κύριος ὁ Θεὸς! ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρά ὥς ἂν ἐξολοθρεῖται ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣς ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῖν!

16 Ἐν τῷ παραβῆναι! ὑμᾶς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν ἐνετείλατο ὁ ἡμῖν! καὶ πορευθέντες λατρεύσητε θεοὺς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς.

Κεφ. κδ', XXIV.

ΚΑΙ συνήγαγεν Ἰησοὺς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν! καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν, καὶ δέστησεν αὐτοὺς! ἀπὲς ναντι τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς πάντα τὸν λαόν· Ἰαδὲ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Πέραν τοῦ ποταμοῦ παρῳήκουν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπαρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραάμ, καὶ ὁ πατὴρ Ναχωρ, καὶ ἐλάτρευσαν θεοὺς ἑτέροις.

3 Καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραάμ

ἔκ τοι πέραν τῷ ποταμοῦ, κ' ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· κ' ἐπλήθυνα αὐτὴ σπέρμα,

4 Καὶ ἔδωκα αὐτῶν τὸν Ἰσραὴλ, κ' ἠτῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαὺ καὶ ἔδωκα τῶν Ἠσαὺ τὸ ὄρος τὸ Σειρ κληρονομίας· αὐτῷ καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολλοὶ καὶ κραταῖον· κ' ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι.

5 Καὶ ἑπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς.

6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, κ' εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν· τὴν ἐρυθράν· καὶ κατεδιώξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὅπως τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν ἄρμυσι καὶ ἐν ἱπποῖς εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν.

7 Καὶ ἀνεβόησαμεν πρὸς Κύριον· καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτὲς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰς, καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· κ' ἦτε ἐν τῇ ἑρῇ ἡμέρας πλείους.

8 Καὶ ἦγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ κατεκληρονόμησατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλοθρευσάτε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.

9 Καὶ ἀνέστη Βααὺκ ὁ τῷ Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωάβ, κ' παρτάξατο τῷ Ἰσραὴλ, κ' ἄποσειλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαάμ· ἀράσασθαι ἡμῖν.

10 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος δὲ Θεὸς σου ὑπολόσαι σε· κ' εὐλόγησας εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτὰς.

11 Καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἰεριχώ, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικούντες Ἰεριχώ ὁ Ἀμορραίος, καὶ ὁ Χαναναῖος, καὶ ὁ Φερεζαῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Γεργεσαῖος· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.

12 Καὶ ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφικίαν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, κ' ἐν τῇ ρομφαίᾳ σκ' ἔδεν ἐν τῷ τόφῳ σα.

13 Καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπίσατε ἐπ' αὐτῇ, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὠκοδομήκατε, κ' κατοικήσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἀμπελῶνας κ' ἐλαιώνας ἃς ἐκ ἐφενύσατε ὑμεῖς, ἔδεσθε.

14 Καὶ νῦν φοβήθητε ὁ Κύριον, καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν· εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους, οἷς ἐπατρεύσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ κ' ἐν Αἰγύπτῳ, κ' λατρεύσατε ὁ Κύριω.

15 Εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεῖν ὁ Κύριω, κ' ἐκλέξασθε ἡμῖν αὐτοὺς σήμερον τίνι λατρεύετε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν, τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορραίων, ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ οἶκος μου λατρεύσωμεν Κυρίῳ, ὅτι ἅγιος ἐστι.

16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε, Μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεῖν θεοὺς ἐτεροῦς.

17 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ αὐτὸς Θεός ἐστιν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἷς παρήλθομεν δι' αὐτῶν.

18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμορραῖον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσωμεν Κυρίῳ, οὗτος γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐστί.

19 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς τὸν λαόν, Οὐ μὴ δύνησθε λατρεῖν ὁ Κύριω, ὅτι ὁ Θεὸς ἅγιος ἐστί· καὶ ἡλιώσας οὗτος οὐκ ἀνίσκει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν.

20 Ἦνικά ἐν ἐγκαταλίπητε ὁ Κύριον καὶ λατρεύετε θεοὺς ἑτέροις· καὶ ἐπελθὼν κακώσα ὑμᾶς καὶ ἐξανάλωσει ὑμᾶς ἂν ὃν εὐ ἐποίησε ὑμᾶς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Οὐχί, ἀλλὰ ὁ Κύριω λατρεύσομεν.

22 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε Κυρίῳ λατρεῖν αὐτῷ.

23 Καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς Κύριον Θεόν Ἰσραὴλ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Κυρίῳ λατρεύσομεν, κ' τῆς φωνῆς αὐτῆς ἀκυσόμεθα.

25 Καὶ διέθετο Ἰησοὺς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλῷ ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν, καὶ ἐσθησεν αὐτὸν Ἰησοὺς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου.

27 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς τὸν λαόν, Ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἐστί ἐν ἡμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι αὐτὸς ἀνέκοιτο πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ Κυρίου· ὅτι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος ἐστί ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἥνικα ἂν ψεύσῃσθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοὺς τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

29 Καὶ ἐλάτρευον Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα Κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραὴλ.

30 Καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυῆ ὁ υἱὸς Κυρίῳ ἑκατὸν ὀκτώ ετών.

31 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασάρᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραῖμ ἀπὸ Βορρᾶ τῶν ὀνους δὲ τοῦ Γαλαδῖ· ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνήμα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τὰς νύκτας Ἰσραὴλ ἐν Γαλααδίοις, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς Αἴγυπτον, καθὰ συνέταξεν ὁ αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

32 Καὶ τὰ ὁσὰ Ἰωσήφ ἀνῆγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῳρεῖεν ὁ ἐν Σικιμοῖς, ἐν τῇ μεριδί τῇ ἀγρῷ οὗ ἐκτίσθητο Ἰακώβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικιμοῖς ἀμνάδων ἑκατόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Ἰωσήφ ἐν μεριδί.

33 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν ὁ ἄρχιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραῖμ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιββὸν τοῦ Θεοῦ, ὃ περιεφόρσαν ἐν ἐαυτοῖς· καὶ Φινεὲς ἱερατεύσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὥς ἀπέθανε, καὶ κατανόηεν ὁ ἐν Γαβαὰρ τῇ ἐαυτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐαυτῶν πόλιν· καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρτην, καὶ Ἀσταρῶθ, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἔθνων ἐν τῇ κύκλῳ αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτὰς Κύριος εἰς χεῖρας Ἑγλων τῷ βασιλεῖ Μωάβ καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτὼ

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ, καὶ ἐπρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^δ διὰ τοῦ Κυρίου^ι, λέγοντες, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τὰς Χαναανίαις ἀφηγόμενος τὰ πολεμῆσαι^δ πρὸς αὐτὰς^ι;
9 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ἀναβήσεται^ι ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναανίους^ι, καὶ πορεύεσθαι κατὰ τὴν σὺν ἐν τῷ κλήρῳ σου^ι καὶ ἀπορεύθῃ μετ' αὐτοῦ Συμεὼν.

4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας^ι καὶ παρέδωκε^ι Κύριος τὸν Χανααῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον^ι εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν^ι· καὶ ἔκοψαν^ι αὐτοὺς ἐν Βεζέκ^ι εἰς^ι δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

5 Καὶ ἠκατέλαβον^ι τὴν Ἀδωνιβεζέκ^ι ἐν τῇ Βεζέκ, καὶ παρτάξαντο πρὸς αὐτὸν^ι· καὶ ἔκοψαν^ι τὸν Χανααῖον καὶ Φερεζαῖον.

6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ^ι καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐλάβσανον αὐτὸν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ, Ἐβδόμηκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι, ἥσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκίτῳ τῆς τραπέζης μου^ι καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκε μοι ὁ Θεός^ι· καὶ ἄγισιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπιθανεν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπολέμουν^ι υἱοὶ Ἰούδα^ι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας^ι, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρυσαν ἐν πυρὶ.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα^ι πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν Νότον καὶ τὴν πεδινὴν.

10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων^ι καὶ ἐξηλθε Χεβρων^ι ἐξ ἐναντίας^ι καὶ τὸ ὄνομα^ι ἦν Χεβρων^ι τὸ πρότερον Κριαθαρβοκσεφέρ^ι· καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσοὶ καὶ Ἀχμάν^ι καὶ Θολμὶ γεννήματα τοῦ Ἐνάκ.

11 Καὶ ἀνέβησαν^ι ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβὶρ^ι τὸ δὲ ὄνομα^ι τῆς Δαβὶρ ἦν ἔμπροσθεν^ι Κριαθασεφέρ^ι, πόλις Γραμματῶν.

12 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὅς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν Γραμματῶν καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῇ τὴν Ἀσχά θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.

13 Καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθνοῖλ υἱὸς Κενέζ^ι ἀδελφοῦ^ι Χάλεβ^ι ὁ νεώτερος^ι· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ^ι Χάλεβ^ι τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς^ι, καὶ ἐπέσειεν αὐτὴν ὁ Γοθνοῖλ^ι τῷ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς^ι ἄγρον^ι καὶ ἐργονγεῖ^ι· καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑπογυγίου, Εἰς γῆν Νότον ἐκδόδοσαι με^ι· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, Τί ἐστὶ σοι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχά, Δὸς ἂ μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Νότον ἐκδόδοσαι με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος^ι καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ^ι κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς^ι λύτρωσιν μετῴρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.

16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθὴρ^ι τοῦ Κιναίου^ι δὲ τοῦ ἡμιβροῦ^ι Μωσὴ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν^ι Ἰάδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν ἐσάντων τῶν Νότῳ^ι Ἰάδα, ἣ ἔστιν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ, καὶ κατώκησαν μετὰ τῷ λαῷ.

17 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε^ι τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφέθ^ι, καὶ ἐξωλόθρευσαν

αὐτοὺς^ι καὶ ἐκάλισε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως^ι Ἀνάθεμα^ι.

18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζιν^ι οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα^ι οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαριὸν^ι οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἀζωτον^ι οὐδὲ τὰ περὶ σπὸρια αὐτῆς.

19 Καὶ ἦν Κύριος^ι μετὰ Ἰούδα^ι καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὅρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξωλοθρεῦσαι^ι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχιὰβ^ι διεστείλατο αὐτοῖς.

20 Καὶ ἔδωκεν τῷ Χάλεβ^ι τὴν Χεβριὸν, καθὼς ἐλάλησε Μωσὴς^ι καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις^ι δὲ τῶν υἱῶν^ι Ἐνάκ.

21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαιὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν^ι οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν^ι καὶ κατώκησεν ὁ Ἰεβουσαιὸς μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσφὶ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ^ι καὶ Κύριος ἦν^ι μετ' αὐτῶν.

23 Καὶ παρενέβαλον^ι καὶ κατεσκέψαντο^ι Βαιθήλ^ι τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζὰ.

24 Καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο^ι ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν^ι καὶ εἶπον αὐτῷ, Δεῖξον ἡμῖν^ι τῆς πόλεως τὴν εἰσόδον, καὶ ποιήσομεν μετὰ σου ἔλεος.

25 Καὶ εἶδειεν αὐτοὺς τὴν εἰσόδον τῆς πόλεως^ι καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν σὺματι ῥομφαίας^ι τὸν δὲ ἀνδρα^ι καὶ τὴν συγγενείαν αὐτῆς ἐξαπέστειλαν.

26 Καὶ ἐπορεύθη^ι ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττίν^ι καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλισε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζὰ^ι τοῦτο ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ οὐκ ἔβηρε^ι Μανασσὴ τὴν Βαιθσάν, ἣ ἐστὶ Σκυθὸν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν Ἰεβουσαιὸν^ι οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ^ι οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλαὰκ οὐδὲ τὰς περὶοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδώ^ι οὐδὲ τὰς περὶοικα αὐτῆς^ι καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαὰμ^ι οὐδὲ τὰς περὶοικα αὐτῆς^ι οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς^ι καὶ ἥρξατο ὁ Χανααῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταυτή.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε^ι τὸν Χανααῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξάρων οὐκ ἔβηρεν αὐτόν.

29 Καὶ Ἐφραὶμ οὐκ ἔβηρε τὸν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ^ι καὶ κατώκησεν^ι ὁ Χανααῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζέρ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον.

30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἔβηρε τοὺς κατοικοῦντας Κέδρων, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανὰ^ι καὶ κατώκησεν ὁ Χανααῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ^ι εἰς φόρον.

31 Καὶ Ἀσὴρ οὐκ ἔβηρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ, καὶ τὰς κατοικοῦντας Σιδώνα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαλαὰκ^ι καὶ τὸν Χεβδὰ, καὶ τὸν Ναὶ, καὶ τὸν Ἐρεώ^ι.

32 Καὶ κατώκησεν ὁ Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χανααῖου τὸν κατοικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη^ι ἐξάρα αὐτόν.

33 Καὶ Νεφθαλὶ οὐκ ἔβηρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὶν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ^ι καὶ κατώκησε^ι Νεφθαλὶ^ι ἐν μέσῳ τῶν Χανααῖον τὸν κατοικοῦντος τὴν γῆν^ι οἱ δὲ κατοικοῦντες

Βαίθαιμιν καὶ τὴν Βαίθενεθ, ὁ ἐγένοντο ἰ αὐτοῖς εἰς φόρον.

34 Καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορρᾶιος τοὺς υἱοὺς Δάν εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ᾔφικαν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα.

35 Καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορρᾶιος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὁστρακώδει, ὃ ἐν ὧ¹ αἱ ἄρκτοι καὶ ἐν ὧ² αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ Μυρσινῶνι, καὶ ἐν Θαλαβίν³ καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσήφ ἐπὶ τὸν Ἀμορρᾶιον, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς⁴ εἰς φόρον.

36 Καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορρᾶιου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγὰλ ἐπὶ τὸν κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαϊθὰ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ὁ Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνεβίβασαι ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆγαγον¹ ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὁ ὠμοσα² τοῖς πατράσιν ὑμῶν³ καὶ εἶπα, Οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν⁴ προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν⁵ καθελεῖτε⁶ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε.

3 Κἀγὼ εἶπον, Οὐ μὴ ἐξάρω⁷ αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.

5 ὁ Καὶ ἐπωνόμασαν⁸ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον, Κλαυθμῶνες⁹ καὶ ὁ ἐθυσίασαν¹⁰ ἐκεῖ τὴν Κυρίω.

6 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ¹¹ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ¹² κατακληρονομήσαι τὴν γῆν.

7 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν περὶ αὐτῶν, ὅσοι ἐμακροήμερουν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἐγνώσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα ὅσα¹³ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὶ δούλος Κυρίου, υἱὸς ἐκατὸν¹⁴ ἄεκα ἐτῶν.

9 Καὶ ἔθαναν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρές, ἐν ὄρει Ἐφραΐμ ἀπὸ Βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαὰς.

10 Καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεῖνη προστεθήσαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνέστη γενεὰ ἕτέρα μετ' αὐτοὺς, ὅοι¹⁵ οὐκ ἐγνώσαν τὸν Κύριον, καὶ γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον¹⁶ Κυρίου, καὶ ἐλάτρευσαν¹⁷ τοῖς Βααλὶμ.

12 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον ὃν¹⁸ τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὅπως θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν ὅτων ἔθνων¹⁹ τὸν περιέκλυε αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς²⁰ καὶ καριώρισαν τὸν Κύριον.

13 Καὶ ἐγκατέλιπον²¹ αὐτὸν²², καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις.

14 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς²³ εἰς χεῖρας²⁴ προνομιούντων, καὶ κατεπρονόμουν αὐτοὺς²⁵ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς²⁶ ἐν χερσὶ²⁷ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

κυκλοῦν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπὶ ἀντιστηναὶ κατὰ πρόσωπον²⁸ αὐτῶν²⁹ ἐχθρῶν αὐτῶν.

15 Ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο³⁰ καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ καθὼς ὡμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα.

16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς³¹ ὁ Κύριος³² ἐκ χειρὸς τῶν προνομιούντων αὐτοῦ³³ καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν,

17 Ὅτι ἐξεπόρευον ὅπως θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνουν αὐτοῖς³⁴ καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τῇ εἰσακοῦν³⁵ ἐ τῶν λόγων³⁶ Κυρίου³⁷ οὐκ ἐποίησαν οὕτω.

18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τῶν κριτῶν, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς³⁸ ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας αἱ ἡμέρας τῶν κριτῶν, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν³⁹ ἀπὸ⁴⁰ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς⁴¹ καὶ ἐκθλιβόντων⁴² αὐτάς.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτὴς, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διεφθίρουν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν⁴³ πορεύεσθαι⁴⁴ ὅπως θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς⁴⁵ καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς⁴⁶ οὐκ ἀπέφριξαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ⁴⁷ τὰς δούδας αὐτῶν τὰς σκληράς.

20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ⁴⁸ καὶ εἶπεν, Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐεῖσηκον αὐτοῖς⁴⁹ τῆς φωνῆς μου,

21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξάραι ἀνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὧν κατέλιπον Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὲ ἐν τῇ γῇ⁵⁰ καὶ ὁ ἄφηκε

22 Τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάττουν τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ἡ ὁ.

23 Καὶ ἄφησε Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξάραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸ ἐν χερσὶ Ἰησοῦ.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ἔθνη ὁ ἄφηκε ὁ Κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, πάντας τοὺς μὴ ἐργνοκτάς⁵¹ τοὺς πολέμους Χανααῖν.

2 Πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάσαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν αὐτά.

3 Τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάντα τὸν Χανααῖον, καὶ τὸν Σιδωνιον, καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ὁ Ἀερμων⁵² ἕως Λαβνὴμαθ.

4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γυνῶναι ἐκ ἀκούουσιν τὰς ἐντολὰς Κυρίου⁵³ ὥς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χερσὶ Μωσῆ.

5 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τῆς Χανααῖου, καὶ τῆς Χετταίας, καὶ τῆς Ἀμορραίας, καὶ τῆς Φερεαίας, καὶ τοῦ Εὐαῖου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου.

6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου⁵⁴ καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου⁵⁵ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλλοις.

8 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ Χουσαρθαβὰιμ βασιλεῶς Συρίας⁵⁶ ὁ ποταμῶν⁵⁷ καὶ ἐδούλευσαι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαθαίμ⁵⁸ ἔτη ὀκτώ.

9 Καὶ ἐκέκραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον⁵⁹ καὶ ἤγειρε Κύριος σωτήρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν Γοθονιήλ υἱόν

Κενὴς ἀδελφῷ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν.^α

10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς^β πόλεμον ἄπρὸς Χουσαρσαθαίμ^γ· καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ βασιλεῦα Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ.

11 Καὶ ἡσχάπεν ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γαθωνιὴλ υἱὸς Κενὴς^δ.

12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος τὸν Ἑλwlμ βασιλεῦα Μωάβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τὸ πεποιθέναι αὐτὸς τὸ πονηρὸν ἐναντί Κυρίου.

13 Καὶ συνήγαγε^ε πρὸς ἐαυτὸν πάντας τὰς υἱὰς Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐκλινονόμησεν τὴν πόλιν τῶν ποταμῶν.

14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἑλwlμ βασιλεῖ Μωάβ ἔτη δεκαοκτώ.

15 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς^ς σωτήρα, τὸν Ἀωδ υἱὸν Γηρά βίου^ν· τοῦ Ἰεμεὶ ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλεν^ζ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄσῳ ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἑλwlμ βασιλεῖ Μωάβ.

16 Καὶ εἰποίησεν ἐαυτῷ Ἀωδ μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτῆς· καὶ περιέζωσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανθῦαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιὸν^η.

17 Καὶ ἐπορεύθη^θ, καὶ προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἑλwlμ βασιλεῖ Μωάβ· καὶ Ἑλwlμ ἀνῆλ ἀστείως σφόδρα.

18 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα^ι συνετέλεσεν Ἀωδ προσφέρων τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα,

19 Καὶ αὐτὸν ὑπέστρεψεν^κ ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλγὰλ· καὶ εἶπεν Ἀωδ, Λόγος μοι κρύφιος πρὸς βασιλεῖν, καὶ εἶπεν Ἑλwlμ πρὸς αὐτόν, Σιώπα^λ· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἐαυτοῦ πάντας τὰς ἐφροσύτας ἐπ' αὐτόν^μ.

20 Καὶ Ἀωδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῇ ὑπερφῶ τῷ θερυνῶ τῷ ἐαυτοῦ μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἀωδ, Λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ^ν· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἑλwlμ ἐγγὺς αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν, καὶ^ξ ἐξέτεινε Ἀωδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν^ξ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ^π.

22 Καὶ ἐπεισήνεγκε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός, καὶ ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀωδ^ρ τὴν προσταῖδα^ρ· καὶ ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμένους^ρ, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερφῶ καὶ αὐτοῦ, καὶ ἐσφόνισσε.

24 Καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε^σ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπῆλθον καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερφῶ ἐσφονομέναι^σ, καὶ εἶπεν, Μῆποτε ἄποκενοὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θερυνῶ^σ;

25 Καὶ ὑπέμειναν ὥς ῥηχύνοντο^τ, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερφῶ· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα, καὶ ἥνοιζαν^τ καὶ ἰδοὺ ὁ κλῖνος αὐτῶν πεπακῶς ἐπὶ τὴν γῆν τεθυνκώς.

26 Καὶ Ἀωδ διεσώθη ὥς ἐθρομβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσονοῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς παρήλθε γὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη εἰς Σετεριωθὰ.

27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀωδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῳ ἐν τῷ ὄρει Εφραίμ, καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καταβῆτε ὀπίσω μὲν, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς

ἡμῶν^α τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν^α· καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι.

29 Καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωάβ^β τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ^β ὥσπερ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ πᾶν λεπαρὸν, καὶ πάντα ἄνδρα^γ δυνάμεις, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνὴρ.

30 Καὶ ἐνετράπη Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ ἡσχάσεν ἡ γῆ ὑδροκοντα^δ ἔτη· καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Ἀωδ ὥς οὐ ἀπέθανε.

31 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγάρ υἱὸς Διναχ^ε, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἄροτροποῖ τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε^ε καὶ γὰρ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ προσέθεντο^α οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀωδ ἀπέθανε.

2 Καὶ ἀπέδοτο^β τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσε ἐν Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατώκει ἐν Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι ἐνακόσια ἄρματα σιδηρὰ ἦν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἐθλίψε τὸν Ἰσραὴλ κατακράτος εἰκοσί ἔτη.

4 Καὶ Δεββώρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδιὼθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

5 Καὶ αὕτη ἐκάθητο ὑπὸ φοινίκα Δεββώρα ἀναμέσον^γ 4 τῆς^γ Ραμὰ καὶ ἀναμέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραίμ· καὶ ἀνέβαινον^δ πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ^δ εἰς κρίσιν^δ.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεέμ ἐκ Κάδης Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὐχὶ ἐνετέλειτο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σοι; καὶ ἀπελίσθη εἰς ὄρος Θαβῶρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν^ε ἐκ^ε τῶν υἱῶν Νεφθαλί, καὶ ἐκ^ε τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν.

7 Καὶ ἐπάσθε πρὸς σέ εἰς^ς τὸν χειμάρρουν Κισθὼν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβὶν, καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν^ζ εἰς χεῖράς^ζ σου.

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ, Ἐὰν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ, πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευθῇς^η, οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἐυδοκί Κυρίου τὸν ἀγγελοῦ μετ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἶπε, Πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σέ^θ· πλὴν γίνωσκε ὅτι ἐκ^θ ἔσαι τὸ προτέρημά σε ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἢν συ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη Δεββώρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῷ Βαράκ^ι ἐκ Κάδης^ι.

10 Καὶ ἐβόησεν^κ Βαράκ^κ τὸν^κ Ζαβουλὼν καὶ τὸν^κ Νεφθαλί^κ ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἀνέβη Δεββώρα^λ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ Ὁ Χαρὲβ ὁ Κιναϊὸς ἐχωρήσθη^μ ἀπὸ Κιναὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γαμβροῦ Μουσῆ^μ· καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὥς ὄρους πλεονεκτούντων^ν, ἡ ἑστὶν ἐρχόμενα Κεδές.

12 Καὶ ἀνῆγγέλ^ξ Ἰσάρα, ὅτι ἀνέβη Βαράκ υἱὸς Ἀβινεέμ εἰς ὄρος Θαβῶρ.

13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ^ρ ἐνακόσια ἄρματα σιδηρὰ^ρ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισθὼν.

14 Καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαράκ, Ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ^σ παρέδωκε^σ Κύριος τὸν Σισάρα ἐν^σ τῇ^σ χειρὶ σε, ὅτι Κύριος ἐξελεῖται^σ ἐμπροσθεν^σ σε^σ· καὶ κατέβη Βαράκ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐξέσχε Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ^τ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτῇ ἐν στόματι ρομφαίας ἐνυπνίου Βαράκ· καὶ κατέβη

Σισάρα δ' ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε τοὺς ποσὶν αὐτοῦ.

16 Καὶ Βαρίκ διώκων ὀπίσω τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως δ' Ἀρισῶθ' τῶν ἰθύνων καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας· οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός.

17 Καὶ Σισάρα ἔφυγεν τοὺς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαήλ γυναῖκος Χαβέρ ἑταίρου τοῦ Κιναίς, ὅτι εἰρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσώρ καὶ ἀναμέσον τῆς οἴκῃ Χαβέρ τῆς Κιναίς.

18 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰαήλ εἰς δὲ συνάντησιν Σισάρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Ἐκκλινον! Κιρίε μου, ὁ ἔκκλινον! πρὸς μέ, μὴ φοβοῦ· καὶ ὁ ἐξέκλινε! πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν· καὶ δὲ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ.

19 Καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτὴν, Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὸν ἄσπον τοῦ γάλακτος, καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ δὲ περιέβαλεν αὐτόν.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα, Στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐν δ' ἀνὴρ! ἔλθῃ πρὸς σέ, καὶ ἐρωτήσῃ σε, καὶ εἴπῃ, Εἰ ἐστὶν ὧδε ἄνθρωπος; καὶ ἐρεῖς, Οὐκ ἔστι.

21 Ὁ δ' ἔλαβεν Ἰαήλ γυνὴ Χαβέρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς, καὶ ἔθηκε τὴν σφίραν ἐν τῇ νερί αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν ἐν κρυφῇ· καὶ ἔψηξεν τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ, καὶ δὲ ἐξῆλθεν Ἰαήλ ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς δὲ ἐσθλὸς ἐσκοτώθη, καὶ ἀπέθανε.

22 Καὶ ἰδὼν Βαράκ διώκων τὸν Σισάρα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰαήλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέωρό μοι δεῖξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν συζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν· καὶ ἰδὼν Σισάρα δὲ ῥέριμμενος ἱ νεκρός, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ.

23 Καὶ δὲ ἐτρόπασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δὲ ἔμπροσθεν ἡ νύκτ' Ἰσραὴλ.

24 Καὶ δὲ ἐπορεύετο ἡ χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν, ὥς ὅς ἔξωλόθρευσαν δὲ τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἦσαν Δεββώρα καὶ Βαράκ υἱὸς Ἀβινεέμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, βλεπόντες.

2 Ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔκουσισσθῆναι λαόν, εὐλογεῖτε Κύριον.

3 Ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσασθε! σατράπαι· ὁ ἄσσομαι ἐγὼ εἰμι τῷ Κυρίῳ ἐγὼ εἰμι, ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ.

4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σειρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ Ἐδὼμ, γῇ ἐσεισθῇ, καὶ ὁ οὐρανὸς δέσταξε δρόσους, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.

5 Ὅρη ἐσαλειύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου· Ἐλῶν! τὸ Σινὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγάρ υἱοῦ Ἀνάθ ἐν ἡμέραις Ἰαήλ, ἐξέλιπον δ' ὅδους, καὶ ἐπορεύθησαν δ' ἀτραποί, ἐπορεύθησαν ὁδὸς διεσπαρμένας.

7 Ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραὴλ, ἐξέλιπον! ὥς οὐ ἀνέστη Δεββώρα, ὥς οὐ ἀνίστη μήτηρ ἐν Ἰσραὴλ.

8 Ἐξέλεξαντο! θεοὺς καινοὺς, δὲ τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων· ἡμεῖς ἐάν ὀψῇ καὶ λόγῳ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραὴλ.

9 Ἡ καρδίᾳ μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραὴλ· οἱ ἐκονσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε Κύριον.

10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ δ' ὄνον θηλείας! μεσημβρίας, καθήμενοι ἐπὶ δ' κριτηρίῳ, καὶ πορευό-

μενοι ἅ ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων! ἐφ' ὧδῃ, ὁ δὴ γείσθῃ!

11 Ὁ δ' Ἀπὸ φωνῆς! ἀνακρουσμένων ἀναμέσον δ' ὑδρευομένων! ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας· Κύριε! δικαιοσύνας δ' αἰῆσον! ἐν Ἰσραὴλ· τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις ὁ λαὸς Κυρίου.

12 Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, Δεββώρα! ὁ ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, ὁ λάλησον φῶν· ἀνάστα! Βαράκ, καὶ αἰχμαλωτίσων αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινεέμ.

13 Τότε κατέβη κατὰλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς! λαὸς Κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς ἐξ ἐμοῦ!

14 Ἐφραὶμ δ' ἐξεφρίωσεν! αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλή, ὀπίσω σου Βενιαμὴν ἐν τοῖς λαοῖς σου· ἐν ἐμοὶ Μαχὶρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες· καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως.

15 Ὁ δ' Ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαρίκ! οὕτω Βαρίκ ὁ ἐν κοιλάσι ἡπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας! Ρουβὴν, μεγάλου δ' ἐξικονιζέμενοι καρδίαν!

16 Ὁ εἰς τὴν ἐκάβισαν ἀναμέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκούσαι συρισμοῦ ἀγέλων εἰς διαρίσεις Ρουβὴν! μεγάλου δ' ἐξετασμοῦ! καρδίας.

17 Γαλαὰδ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου δ' ὁ ἐσκήνωσε! καὶ Δὰν βεῖς τί! παροικεῖ πλοῖος; Ἀσὴρ ἐκάβισε παραλίαν θαλασσῶν, καὶ ἐπὶ δ' ἐξέδοσι! αὐτοῦ δ' σκηνώσῃ!

18 Ζαβουλὼν λαὸς ὠνείδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ ὕψι ἀγροῦ ὁ ἤλθον αὐτῶν!

19 Ὁ βασιλεῖς παρετάξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναάν ἐν Θαναὰχ ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδὸν, δῶρον ἄργυριον οὐκ ἔλαβον.

20 Ἐξ οὐρανὸν δ' παρετάξαντο! οἱ ἄστέρες, ἐκ δ' τριῶν αὐτῶν παρετάξαντο! μετὰ Σισάρα.

21 Χειμάρρους Κισῶν δ' ἐξέστυρεν! αὐτοὺς, χειμάρρους δ' ἀρχαίῳ, χειμάρρους Κισῶν καταπατήσῃ αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατή.

22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν! πτέρναι ἵππων, δ' σπονδὴ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ.

23 Καταρᾶσθαι Μιρῶς! εἶπεν ἄγγελος Κυρίου, δ' Καταρᾶσθε! ἐπικατάρτος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτὴν, ὅτι οὐκ ἤλθουσιν εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς.

24 Εὐλογηθεὶς ἐν γυναίξιν Ἰαήλ γυνὴ Χαβέρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν δ' σκηναῖς! εὐλογηθεῖς.

25 Ὑδωρ ἤτησε, γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ δ' ὑπερχόντων προσήνεγκε! βοῦτον.

26 Χεῖρα αὐτῆς ἁριστεράν εἰς πᾶσαλον ἐξέτεινε, καὶ δεξιάν αὐτῆς εἰς δ' σφίραν κοπιώντων, καὶ ἐσφυροκόπησε! Σισάρα, δὴ ὤλησε! κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε, δὴ ὤλησε κροτάφον αὐτῆς.

27 Ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς δ' κατεκυλίσθη! ἔπεσε καὶ ἐκοιμήθη δ' ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς, δ' κατεκυλίσθη ἔπεσε, δ' καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσαν ἐξ οὐδενός!

28 Διὰ τῆς θυρίδος δ' παρέκλυε! μήτηρ Σισάρα δ' ἐκτός τοῦ τοξικοῦ, διότι δ' ἡσυχνῆθ' ἄρμα αὐτῆς· διότι ἐχρόνισαν δ' πόδες ἁρμάτων αὐτῆς.

29 Ὁ Αἰ! σοφαὶ ἀρχουσαι αὐτῆς δ' ἀπεκρίθησαν! πρὸς αὐτὴν, καὶ αὐτὴ δ' ἀπέστρεψε λόγους αὐτῆς ἐάντη!

30 Οὐχ ἐνῆρσεν αὐτὸν διαμερίζοντα σκύλα· δ' οἰκτῖμων οἰκτειρήσει! εἰς κελύφη δ' ἀνδρός! σκύλα βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκύλα βαμμάτων ποικιλίας, δ' ἀμύματα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκύλα!

31 Οὕτως ὑπόλοιπον πάντες οἱ ἐχθροὶ σου,

Κύριε' και οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν, ὥς ἄετος πτόν σου' και εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι καθίστομαι ἔως ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ'.

32 Καὶ ἠσυχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Κεφ. σ'. VI.

ΚΑΙ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Μαδιάμ ὅτι ἐπτά ἔτη'.

2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ Μαδιάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ' και ἐποίησαν ἑαυτοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ τὰς τρυμαλίας τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι, και τὰ σπῆλαια, και τὰ κρημαστά'.

3 Καὶ ἐγένετο ἂν ἔσπεραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, και ἀνέβαινον Μαδιάμ και Ἀμαλῆκ, και οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς'.

4 Καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς, και διέφθειρον τοὺς καρπούς αὐτῶν' ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν' και τοὺς κατελείποντο' ὑπὸ στασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, ἥ ἐδὲ ἐν τοῖς ποιμαίνουσιν ταύρων' ὅτι οὐκ.

5 Ὅτι αὐτοὶ και αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, και αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς ἄκρις εἰς πλῆθος, και αὐτοὺς και ταῖς καμήλους αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς' και ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, και διέφθειρον αὐτήν.

6 Καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

7 Καὶ ἐβόησαν' οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

8 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ' και εἶπεν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢς ἀνήγαγον' ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, και ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν'.

9 Καὶ ἐρρύσάμην' ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου και ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς, και ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν' και ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορραίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κἀθήσθε' ἐν τῇ γῇ αὐτῶν' και ἔκ εἰσκούσατε τῆς φωνῆς μου.

11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, και ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερεμίνθον τῇ ἐν Ἐφραθᾷ ἐν γῇ Ἰωὰς πατρὸς τοῦ Ἑσδρί' και Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίῳ σίτον' ἐν ληνῷ εἰς' ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιάμ.

12 Καὶ ὥφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, και εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων'.

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοί, Κύριε ἄμυν'! και εἰ ἐστὶ Κύριος μεθ' ἡμῶν, εἰς τί' εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; και ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμασία αὐτοῦ, ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Δὴ! οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν' ἡμᾶς Κύριος; και νῦν ἐξέρριψεν' ἡμᾶς και ἔδωκεν' ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ.

14 Καὶ ἐπέστρεψε' πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, και εἶπε, Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτη, και σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοί, Κυρίε μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ Χαίρις μου ἡσθένησεν! ἐν Μανασσῇ, και ἐγὼ εἰμι ὁ μικρότερος' ἐν οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος Κυρίου, Κύριος ἐστὶ μετὰ σοῦ, και πατάξεις τὴν Μαδιάμ ὥσει ἄνδρα ἕνα.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν, Εἰ δὲ ἔδρων ἔλεος' ἐν ὀφθαλμοῖς σου, και ποιήσεις μοι ἡμέρον πᾶν ὃ, τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, 18 Μὴ χωρισθῆς' ἐντεῦθεν ἕως τὸ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, και ἐξοίσω τὴν θυσίαν και θύσω ἐνώ-

πτόν σου' και εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι καθίστομαι ἔως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.

19 Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, και ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν και οἰρὶ ἀλείφον ἄζυμα, και τὰ κρέα ἐβήτηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, και τὸν ζωμὸν ἐβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, και ἐξήνεγκεν αὐτὰ' πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερεμίνθον, και προσήγγισε'.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὰ κρέα και τὰ ἄζυμα, και θέε πρὸς τὴν πέτραν ἐκεῖνην, και τὸν ζωμὸν ὁ ἐχόμενος ἔκχεε'! και ἐποίησεν οὕτως.

21 Καὶ ἐξέτεινε ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἕρκυν τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, και ἥφατο τῶν κρέων και τῶν ἄζυμων' και ἀνέβη! πῦρ ἐκ τῆς πέτρης, και κατέφαγε τὰ κρέα και τοὺς ἄζυμους' και ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτοῦ' ἐστὶ! και εἶπε Γεδεὼν, Ἄ δ, Κυρίε ἄμυν'! Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσσωπον πρὸς πρόσσωπον.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ' μὴ ἀποθάνῃς.

24 Καὶ ψοδόομην ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, και ἐπεκίλεσεν αὐτῷ, Εἰρήνη Κυρίῳ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθᾷ πατρὸς τοῦ Ἑσδρί.

25 Καὶ ἐγένετο' ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, και εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Λάβε τὸν μόσχον τὸν ὀπίσθιον ἐστὶ τῷ πατρὶ' σου, και μόσχον δευτέρου ἐπταετῆ, και καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βαάλ' ἐστὶ τῷ πατρὶ' σου, και τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὑλοθρέυσεις'.

26 Καὶ οἰκοδόμησεν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου' ἐπὶ κορυφῇ Μαωὶς τοῦτον ἐν τῇ παρατάξει' και λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δευτέρου, και ἀνοίσεις ὀλοκαυτῆματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους, οὐ' ἐξολοθρεύσεις'.

27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα' ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων αὐτοῦ, και ἐποίησεν ὁ δὲ τρόπον' ἐλάλησε πρὸς αὐτόν Κύριος' και ἐγενήθη! ὥς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ και τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ' ποιῆσαι ἡμέρας, και ἐποίησε νυκτός.

28 Καὶ ὠρῆσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοπρωτ' και ἰδοὺ καθήρην τὸ θυσιαστήριον τῷ Βαάλ, και τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλόθρευτο! και εἶδον τὸν μόσχον τὸν δευτέρου, ὃν ἀνὴρ νεγκεν! ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ψοδόομην.

29 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα! τοῦτο; και ἐπεξήτησαν και ἠρένησαν, και ἐγνώσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐποίησε τὸ ῥῆμα! τοῦτο.

30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωὰς, Ἐξένεγκε! τὸν υἱόν σε, και ἀποθανέντω, ὅτι ἐκαθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βαάλ, ὅτι ὠλόθρευσεν! τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ.

31 Καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἱ ἐπανάστησαν αὐτῷ, Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάσεσθε ὑπὲρ τοῦ Βαάλ; ἡ ὑμεῖς ὠσέετε αὐτόν; ὅς ἂν δικάσῃται αὐτῷ, θανατωθήτω! ἕως πρωῒ ἐὶ Θεὸς ἐστὶ!, ὁ δικάσῃτω αὐτῷ, ὅτι ἐκαθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰεροβάαλ!, λέγων, Δικάσῃτω ἐν αὐτῷ Βαάλ, ὅτι καθήρθη! τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

33 Καὶ πάσα Μαδιάμ, και Ἀμαλῆκ, και υἱοὶ ἀνατολῶν συνηχθησαν ἐπὶ τούτῳ, και παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.

34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, και ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, και ἐβόησεν Ἀβι-ἐξερ ὀπίσω αὐτοῦ.

33 Καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῇ, καὶ ἐν Ἀσὴρ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφθαλί· καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Εἰ σὺ σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἔλελθας,

37 Ἰδοὺ ἐγὼ δὲ τίθηναι τὸν πόκον δὲ τῆς ἐρίδος ἐν τῇ ἄλῳνι· ἂν δρόσος γέννηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσωμαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἔλελθας.

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὠρθισεν τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξεπιάσεν τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τῆς πόκης πλήρης λεκάνη ὕδατος.

39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Μὴ δὴ ὀργισθῇ τὸ θυμὸς σὺ ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπας, πειράσω δὲ καὶ γὰρ ἐτι ἅπας ἐν τῷ πόκῳ· καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γεννηθῇ δρόσος.

40 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ὠρθισεν Ἰεροβόαλ, αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ὠραὰδ· καὶ παρεμβολῇ Μαδιάμ· ἦν αὐτὴ ἀπὸ βορρᾶ πρὸς Ὑαθαθαμωραὶ ἐν κοιλάδι.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῖναι με τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ, λέγων, Ἡ χεὶρ μου ἐσώσε με.

3 Καὶ νῦν· λάλησον δὴ ἐν ὧσί τοῦ λαοῦ, λέγων, Τίς ὁ φοβησάμενος καὶ δειλός; ἐπιστραφύτω καὶ ἐκχωρεῖται ἀπὸ ὁροῦ Γαλαὰδ· καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἰκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Ἐτι ὁ λαὸς πολὺς ἐστὶ· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθάρωσιν αὐτοὺν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ, οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί· καὶ πᾶς ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ, οὗτος· οὐ πορεύσεται μετὰ σέ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σέ.

5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πᾶς ὃς ἂν λάβῃ τὴν γλῶσσην αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὕδατος ὡς ἂν λάβῃ ὁ κύων, στήσῃς αὐτὸν κατὰ μόναν· καὶ πᾶς ὃς ἂν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ· πεῖν.

6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαβάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα· αὐτῶν, τριακοῖσι ἀνδρες· καὶ πᾶν τὸ κατὰλοιπον τοῦ λαοῦ ἐκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πεῖν ὕδωρ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάβασαι σώσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἄνθρωποι ἐν τὸν τόπον αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔλαβον τὸν ἐπιεισιμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν· καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσε· καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἀνάστα, κατὰβηθι δὲ ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου.

10 Καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατὰβηθι σὺ καὶ Φαρά τὸ παιδάριον σου εἰς τὴν παρεμβολήν,

11 Καὶ ἀκούσῃ τι λαλήσουσι, καὶ μετὰ τούτου ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ κατὰβῃσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ· καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρά τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα, οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

12 Καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν· βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρίς εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν· οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ χεῖλουσι τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος.

13 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν, καὶ ἰδοὺ ἄνθρωποι ἐξηγούμενοι τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ δὲ νυπνιασάμεν ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγίς ἄρτον κριθίνου στρεφόμενῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεσε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἐστὶν αὕτη δὲ μὴ ρομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωὰς ἀνδρὸς Ἰσραὴλ· παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξηγησιν τοῦ ἐνύπνιου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησε Κυρίῳ, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιάμ.

16 Καὶ διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων, καὶ ὕδρις κενὰς, καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὕδριας.

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε, καὶ οὕτως ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιῇσθε, οὕτω ποιήσετε.

18 Καὶ σαλπῶν ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπείετε ἐν ταῖς κερατίνας· κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔρειτε, τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.

19 Καὶ εἰσῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς ἐμέσης· καὶ ἐγείροντες ἠγείραν τοὺς φυλάσσοντας, καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίνας, καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὕδριας τὰς ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

20 Καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίνας, καὶ συνέτριψαν τὰς ὕδριας, καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσίν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας, καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας· τοὺς σαλπίζον· καὶ ἀνέκραξαν, Ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.

21 Καὶ ἐστήρην ἄνθρωποι ἐφ' ἐαυτῶν· κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολή, καὶ ἐσῆμαναν, καὶ ἐφυγον.

22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίνας· καὶ ἐβόη· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ.

23 Καὶ ἐφυνεῖ ἡ παρεμβολή ἕως Βηθσεὲδ Ταγαραγαθα· Ἀβελμουῦλ ἐπὶ Ταβὶθ· καὶ ἐβόησαν ἄνθρωποι Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλί, καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ, καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἐδίωξαν ὅπισθεν Μαδιάμ.

24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ ὄρει Ἐφραΐμ, λέγων, Κατάβητε εἰς συνάντησιν Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοὺς τὸ ὕδωρ ἔω· Βαιθρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐβόησε πᾶς ἄνθρωπος Ἐφραΐμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην.

25 Καὶ συνελάβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρήβ ἐν Σούρ Ὠρήβ, καὶ τὸν Ζήβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφθή· καὶ κατεδίωξαν αὐτὴν Μαδιάμ· καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρήβ καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ τῆς ἰορδάνης.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ὁ ἄνθρωπος Ἐφραίμ, τί τοῦ ἡμῶν τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάσθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρείττων ἐπιφυλλίς Ἐφραίμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιεζερ;

3 Ἐν χειρὶ ὡμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ῥήνυθην ποιῶσα ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ λαλήσει αὐτὸν τὸν λόγον τούτου.

4 Καὶ ἤλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· πεμῶντες καὶ διώκοντες.

5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχώθ, δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ· τούτῳ τῷ ἐν ποσὶ μου, ὅτι ἐκλείπονται· ἐκαὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων ὅπως τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά βασιλεὺς Μαδιάμ.

6 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχώθ, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;

7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, διὰ τί τοῦτο ἐν τῷ ὄναι Κύριον τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλόησω τὰς σάρκας ὡμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου, καὶ ἐν ταῖς Βαρκενίμ.

8 Καὶ ἀνέστη ἐκείθεν εἰς Φανουήλ, καὶ ἔλαλσε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ.

9 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουήλ, ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τούτου.

10 Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οἱ καταλειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἁλλοφύλων· καὶ οἱ πεπτωκοί, ἐκατὸν ἑκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν ὁπωμένων ῥομφαίων.

11 Καὶ ἀνέστη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαῖ· καὶ ἰεγεβάλλ· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεπτοῦθα.

12 Καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιάμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησεν.

13 Καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωῶς ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἄρες.

14 Καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ, καὶ ἐπαρώτησεν αὐτόν· καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχώθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας.

15 Καὶ παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχώθ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, ἐν οἷς ἠνεοιδίατέ με, λέγοντες, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοὺς ἐκλείπυσιν ἄρτους;

16 Καὶ ἔλαβε τὰς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκενίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τὰς ἄνδρας τῆς πόλεως.

17 Καὶ τὸν πύργον Φανουήλ κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.

18 Καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, Πού οἱ ἄνδρες, οὓς ἀπεκτείνετε ἐν Θαβάρ; καὶ εἶπαν, ὧς σύ, ὡς αὐτοί, εἰς ὁμοίωμα υἱῆ βασιλέως.

19 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Ἀδελφοί μου καὶ υἱοί τῆς μητρός μου ἦσαν· ἢ Κύριος εἰς ἐξωγογήκετε αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς.

20 Καὶ εἶπεν Ἰεθέρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, Ἀναστάς, ἀπέκτεινον αὐτοὺς· καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν.

21 Καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, Ἀνάστα σύ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἄνδρὸς ἡ δύναμις σου! καὶ ἀνέστη Γεδεὼν, καὶ ἀπέκτεινεν τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά· καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῶλων αὐτῶν.

22 Καὶ εἶπον ἄνθρωπος Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν, Κύριε, ἄρσεν ἡμῶν καὶ σύ, καὶ ὁ υἱὸς σου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι ὁ σὺ ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν, Οὐκ ἄρξω ἐγὼ, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ἡμῖν! Κύριος ἄρξει ὑμῶν.

24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν, Λιτήσομαι παρ' ὑμῶν αἷτημα, καὶ δότε μοι ἄνθρωπος ἐνόντιον· ἐκεῖ σκῆλον αὐτοῦ· ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσραηλιταί.

25 Καὶ εἶπαν, Διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐνόντιον· σκῆλον αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ἔητσε, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοί, πᾶρες τῶν μηνίσκων· καὶ τῶν στραγαλίδων· καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων· τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάμ, καὶ ἑκτὸς τῶν πρεσβεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῶλων αὐτῶν.

27 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεὼν εἰς Ἐφιάθ, καὶ ἐστήσεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾷ· καὶ ἐξεπόρευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ· ἐκεῖ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐσκώλων.

28 Καὶ συνεστάλη Μαδιάμ ἐνὸντιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθηκαν ἄρα κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεὼν.

29 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ υἱὸς Ἰωῶς, καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.

30 Καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἐβδομήκοντα· ἐκπορευόμενοι ἐκ μητρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλὰ ἦσαν αὐτῷ.

31 Καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχέμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτῇ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα Ἀβιμέλεχ.

32 Καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωῶς ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωῶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾷ Ἀβι· Ἐσδρί.

33 Καὶ ἐγένηθη ὡς ἀπέθανε Γεδεὼν, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ, καὶ ἔθηκαν ἐν τοῖς τῷ Βααλ διαθήκην· τὴν εἰς αὐτοὺς αὐτοὺς εἰς Θεόν.

34 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κύριον τοῦ Θεοῦ· τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς· κυκλόθεν.

35 Καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἰεροβάαλ, αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραὴλ.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἰεροβάαλ εἰς Συχέμ πρὸς ἀδελφούς μητρὸς αὐτοῦ.

καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κ, πρὸς πᾶσαν «συγγένειαν» οἴκου πατρὸς «μητρὸς αὐτοῦ, λέγων,
 2 Ἀλλήλων δὲ ἐν τοῖς¹ ὡς πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ, ὅτι τὸ ἄγαθόν² ὑμῶν ἔκρυπται³ ὑμῶν ἐβδόμηκοντα ἀνδρας πάντας υἱὸς Ἰεροβάαλ, ἡ κυριεύειν ὑμῶν ἀνδρα ἕνα; καὶ μνησθητε ὅτι «ὁστὶν ὑμῶν κ⁴ σὰρξ ὑμῶν» εἰμι.
 3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡς πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ πάντας τοὺς λόγους τούτους⁵ καὶ ἔκλινεν ἡ⁶ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν, Ἀδελφός ἡμῶν ἐστί.
 4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἐβδόμηκοντα ἀργυρίου, δέξαι⁷ οἴκον ὁ Βααλβερίθ⁸ καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ⁹ Ἀβιμέλεχ ἀνδρας κενούς καὶ δ¹⁰ δειλοὺς¹¹, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ.
 5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἐφραθὰ, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱούς Ἰεροβάαλ ἐβδόμηκοντα ἀνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα¹² καὶ κατελείφθη¹³ Ἰωάθαμ υἱὸς Ἰεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρίβη.
 6 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικίμων, καὶ πᾶς οἶκος ὁ Βηθμααλιώ¹⁴, κ¹⁵ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ¹⁶ πρὸς τὴ βαλάνω¹⁷ «τῇ εὐρετῇ» τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.
 7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔσθη ἐπὶ ἑκορυφῇ¹⁸ ὄρους Γαριζίν, καὶ ἔπρηε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ δ¹⁹ ἔκλανε²⁰, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων, καὶ δ²¹ ἀκούσεται²² ὑμῶν ὁ Θεός.
 8 Πορευόμενα ὁπορεύθη²³ τὰ ξύλα τῷ χρίσαι²⁴ ἐφ'²⁵ ἑαυτῇ βασιλεῖα, καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ, Βασίλευσον ἐφ'²⁶ ἡμῶν.
 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία, Ὁ μὴ ὑπολείψασαι²⁷ τὴν πιότητά μου, ὅ ἐν ἡ δοξάσονται τὸν Θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι κινεῖσθαι²⁸ ἐπὶ τῶν ξύλων;
 10 Καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ σκυῇ, Δεῦρο, βασίλευσον ἐφ'²⁹ ἡμῶν.
 11 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ σκυῇ, Ὁ μὴ ὑπολείψασαι³⁰ ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ δ³¹ τὰ γεννηματά³² μου δ³³ τὰ ἀγαθὰ³⁴, ὁ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ ὁτῶν³⁵ ξύλων;
 12 Καὶ εἶπαν τὰ ξύλα ὁ πρὸς τὴν ἄμπελον³⁶, Δεῦρο, βασίλευσον ἐφ'³⁷ ἡμῶν.
 13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος, Ὁ μὴ ὑπολείψασαι³⁸ τὸν οἶνον μου τὸν εὐφραίνοντα Θεὸν καὶ ἀνθρώπους³⁹, ὁ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν⁴⁰ ξύλων;
 14 Καὶ εἶπαν πάντα⁴¹ τὰ ξύλα ὁ τῷ ῥάμῳ⁴², Δεῦρο σὺ, βασίλευσον ἐφ'⁴³ ἡμῶν.
 15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα, Εἰ ἐν ἀληθείᾳ κριεῖται με ὑμεῖς ὁ τοῦ βασιλεύειν⁴⁴ ἐφ'⁴⁵ ὑμᾶς, δευτε, ὁ ὑπόστητε⁴⁶ ἐν τῇ δ⁴⁷ σκιᾷ⁴⁸ μου⁴⁹ καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ὁ ἀπ'⁵⁰ ἐμοῦ⁵¹ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Διβάνου.
 16 Καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ δ⁵² ἀγαθωσύνη⁵³ ἐποιήσατε μετὰ Ἰεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις⁵⁴ χεῖρός αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
 17 Ὡς ὁ παρετάξατο⁵⁵ ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ δ⁵⁶ ἐξέῤῥηψε⁵⁷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ξεναντίας, καὶ δ⁵⁸ ἐρρίσατο⁵⁹ ὑμᾶς ἐκ χεῖρός Μαδιάμ⁶⁰.
 18 Καὶ ὑμεῖς ἐπανεστήκατε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἐβδόμηκοντα ἀνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφός ὑμῶν ἐστί.
 19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἰεροβάαλ, καὶ ἀμετά⁶¹ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθήσεται ἐν Ἀβι-

μέλεχ, καὶ εὐφρανθήσεται καὶ γε αὐτὸς ἐφ'⁶² ὑμῶν.
 20 Εἰ δέ οὐ⁶³, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ, καὶ καταφάγοι τοὺς ἀνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον ὁ Βηθμααλιώ⁶⁴ καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου ὁ Βηθμααλιώ⁶⁵, καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.
 21 Καὶ ἐφύγην⁶⁶ Ἰωάθαμ καὶ δ⁶⁷ ἀπέδρα⁶⁸ καὶ δ⁶⁹ ἐπορεύθη⁷⁰ εἰς Βαιθρ⁷¹, καὶ δ⁷² ῥῥησεν⁷³ ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφὸν αὐτοῦ.
 22 Καὶ ἦρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη.
 23 Καὶ ἐξάπεστελεν ὁ Θεός πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων⁷⁴ καὶ ἠθέτησαν⁷⁵ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ,
 24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἐβδόμηκοντα υἱῶν Ἰεροβάαλ, κ⁷⁶ δ⁷⁷ τὰ αἵματα⁷⁸ αὐτῶν τοῦ θείνου⁷⁹ ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφόν αὐτῶν ὅς ἀπέκτεινεν⁸⁰ αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ⁸¹ ἀνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς⁸² χεῖρας αὐτοῦ⁸³ ἀποκτείνει τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.
 25 Καὶ δ⁸⁴ ἔθηκαν⁸⁵ αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύνοντας⁸⁶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων καὶ δ⁸⁷ διήρπησαν⁸⁸ πάντα ὅς παρεπορεύετο⁸⁹ ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ⁹⁰ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ⁹¹ Ἀβιμέλεχ.
 26 Καὶ ἦλθε Γαὺλ υἱὸς ὁ Ἰωβήλ⁹², καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρῆλθον ἐν Σικίμοις⁹³, καὶ δ⁹⁴ ἤλπισαν ἐν⁹⁵ αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.
 27 Καὶ ἐξῆλθον εἰς ἄγρον, καὶ ἐτρούνησαν τοὺς ἄμπελῶνας αὐτῶν, καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν ὁ ἑλλοιδίμ⁹⁶ καὶ δ⁹⁷ εἰσηγγεκαν⁹⁸ εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐθαγον καὶ ἐπιον, καὶ δ⁹⁹ κατηράσαντο¹⁰⁰ τὸν Ἀβιμέλεχ.
 28 Καὶ εἶπε Γαὺλ υἱὸς ὁ Ἰωβήλ¹⁰¹, Τίς ἐστίν Ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἐστίν υἱὸς Συχέμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐκ¹⁰² υἱὸς Ἰεροβάαλ, καὶ Ζεβούλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ, δούλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἐμμου πατρὸς Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;
 29 Καὶ τίς ὥν¹⁰³ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χεὶρὶ μ¹⁰⁴; καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ¹⁰⁵ πρὸς αὐτόν¹⁰⁶, Πληθύνον τὴν δύναμιν σου καὶ ἐξέλθε.
 30 Καὶ ἤκουσε Ζεβούλ ἀρχων τῆς πόλεως τὰς λόγους Γαὺλ υἱὸς ὁ Ἰωβήλ¹⁰⁷, καὶ δ¹⁰⁸ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός.
 31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ¹⁰⁹, λέγων, Ἰδοὺ Γαὺλ υἱὸς ὁ Ἰωβήλ¹¹⁰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται¹¹¹ εἰς Συχέμ, κ¹¹² ἰδοὺ αὐτοὶ περικαθήνται¹¹³ τὴν πόλιν ἐπὶ σέ.
 32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτὸς, κ¹¹⁴ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνεδρεύσον ἐν τῷ ἄγρῳ.
 33 Καὶ ἔσται τοπρῶ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὁ ὀρθρεῖς¹¹⁵ καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν¹¹⁶ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὐρῇ ἡ χεὶρ σου.
 34 Καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐνέδρευσαν ἐπὶ ὁ Συχέμ τέτρασιν ἀρχαῖς¹¹⁷.
 35 Ὁ καὶ ἐξῆλθε Γαὺλ υἱὸς ὁ Ἰωβήλ¹¹⁸, καὶ ἔσθη πρὸς τὴν θύρα τῆς πόλεως τῆς πόλεως¹¹⁹ καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου¹²⁰.
 36 Καὶ εἶδε Γαὺλ υἱὸς ὁ Ἰωβήλ¹²¹ τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ, Ἰδοὺ λαὸς ὁ καταβαίνει¹²² ἀπὸ τῶν ὁ κεφαλῶν¹²³ τῶν ὀρέων¹²⁴ κ¹²⁵ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ, Τὴν σκιάν τῶν ὀρέων σὺ δ¹²⁶ βλέπεις¹²⁷ ὡς ἄνδρας.
 37 Καὶ προσέθετο ἔτι Γαὺλ τοῦ λαλήσαι, κ¹²⁸ εἶπεν, Ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὁμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ δ¹²⁹ ἑτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ ἥλιον Μαυνεμί¹³⁰.

38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ, ὁ καὶ πού ἐστι ὁ στόμα σου ὡς ἐλάλησας; Τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; ἢ μή οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν ἐξουδένωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ ἐπαράταξ αὐτῷ.

39 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον ἰσχυρῶν Σουχέμ, καὶ παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ.

40 Καὶ ἐδιώκεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πόλεως.

41 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρηνά, καὶ ἐξέβαλε Ζεβουλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Σουχέμ.

42 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἄγρον, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ.

43 Καὶ ἔλαβεν τὸν λαόν, καὶ διέειλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἄρχας, καὶ ἐνήθρευσεν ἐν ἄγρῳ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

44 Καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἄρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν, καὶ ἐστήσαν ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ αἱ δύο ἄρχαι ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἄγρῳ, καὶ ἐπάταξαν αὐτούς.

45 Καὶ Ἀβιμέλεχ παρετάξατο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ κατέλαβετο τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαόν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε, καὶ ἐσπείρεν αὐτὴν ἄλσας.

46 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σουχέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθιληβερίθ.

47 Καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σουχέμ.

48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὅρος Σελμών, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκονε κλάδον ἔξωλον, καὶ ἦρε, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, ὁ εἰδότες με ποιῶντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.

49 Καὶ ἔκονσαν καὶ γε δ᾿ ἄνηρ κλάδον πᾶς ἄνηρ, καὶ ἐπορεύθησαν ὅτις Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπῆλθον ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύριονσαν ἐπ' αὐτούς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων, ὥστε χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθιληβερίθ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης, καὶ κατέλαβεν αὐτήν.

51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν ἐξωθεν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου.

52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξατο αὐτῷ καὶ ἠγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου αὐτοῦ ἐμπρὸς αὐτοῦ ἐν πυρὶ.

53 Καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ.

54 Καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπάσον τὴν ὀμφαλάν μου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσι, ὅτι γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἐξεκέντησεν αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε.

55 Καὶ εἶδεν ἄνηρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπορεύθησαν ἄνηρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

56 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς τὴν δεινότητα Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀποκτείναντες τοὺς ἐβδόμηκοντα ἀδελφούς αὐτοῦ.

57 Καὶ τὴν πᾶσαν δεινότητα ἰσχυρῶν Σουχέμ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν.

καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατὰ ἰσάβημ ἐῖς Ἱεροβὰμ.

Κεφ. ι. Χ.

ΚΑΙ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τὸ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ, Θωλὰ υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἄνηρ Ἰσάχαρ καὶ αὐτὸς ὦκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ.

3 Καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαίρ ὁ Γαλααδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη.

4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ δευτερεύοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πύλους καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῦ καὶ ἔκαλυν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαίρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλααδ.

5 Καὶ ἀπέθανεν Ἰαίρ, καὶ ἐτάφη ἐν Βαμνών.

6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ, καὶ ταῖς Ἀστάρωθ, καὶ τοῖς θεοῖς Ἀράμ, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος, καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ, καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμων, καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιίμ, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.

7 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδoto αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιίμ, καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμων.

8 Καὶ ἐθλίβαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὡς κωκαὶ δεκά ἔτη, τοὺς πάντας τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρί τοῦ ἐν Γαλααδ.

9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων τὸν Ἰορδάνην καὶ παρατάξασθαι πρὸς Ἰοιδάν, καὶ Βενιαμὴν καὶ πρὸς Ἐφραΐμ καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, λέγοντες, Ἠμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὸν Θεόν, καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλὶμ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραῖν, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἀπὸ Φυλιστιίμ,

12 Καὶ Σιδωνίων, καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ Μαδιαμ, οἱ ἐθλίβαν, ὑμᾶς; καὶ ἐβόησατε πρὸς με, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν;

13 Καὶ ὑμεῖς ἐγκατέλιπετέ με, καὶ ἐδουλεύσατε τοῖς θεοῖς ἑτέροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σώσας ὑμᾶς.

14 Ὁπορεύσατε, καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοὺς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν.

15 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, Ἠμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ ὅπαν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὁφθαλμοῖς σου, πλην ἔξελόν ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

16 Καὶ ἐξέκλιναν τὰς θεὰς τὰς ἀλλοτρίους ἐκ μέσων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τῷ Κυρίῳ μόνῳ, καὶ ὠλεῖσθαι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπῇ.

18 Καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ, ἄνηρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ὁ ἄνηρ ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντας πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλααδ;

Κεφ. ια. ΧΙ.

ΚΑΙ Ἰεφθάς ὁ Γαλααδίτης ὁ ἐπηρμένος δυνάμει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ὃς ἐγέννησε τῷ Γαλααδ τὸν Ἰεφθά.

2 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱόν, καὶ ἠδρῆνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθά, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι

νίος γυναικὸς ὁ ἑταίρας' σὺ.

3 Καὶ ἐφυγεν Ἰεφθάς ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ψήκσεν ἐν γῇ Τῳβ' καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάς ἄνδρες ὁ κενὸς καὶ ἐξήλθον μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ὁ νῆικα παρτάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ Ἰσραὴλ,

5 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ βαλεῖν τὸν Ἰεφθάς ἀπὸ τῆς γῆς Τῳβ,

6 Καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάς, Δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχηγόν', καὶ ὁ παρτάξομεθα πρὸς υἱόν' Ἀμμὼν.

7 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάς τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαὰδ, Οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τὸν πατρός μου, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν; καὶ διατὶ ἤλθατε πρὸς με ἄνυν ἡνικά χρῆστέ';

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάς, Διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ, καὶ ὁπορεύσῃ μετ' ἡμῶν, καὶ ὁ παρτάξῃ πρὸς υἱόν' Ἀμμὼν, καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαὰδ.

9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλαὰδ, Εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς ὁ παρτάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ παραδῶ αὐτοὺς Κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα.

10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάς, Κύριος ἔστω ἀκούων ἀναμειβόμεν ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμα σου οὕτω ποιήσομεν.

11 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθάς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαὰδ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἄρχηγόν, καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάς πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθάς ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ὅτι ἤλθες πρὸς με τοῦ παρτάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου;

13 Καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάς, Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῇν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρῶν ἕως Ἰαβὼκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ νῦν ἐπιστρέφον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι.

14 Καὶ ὁ προσέθηκεν ἔτι Ἰεφθάς, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτω λέγει Ἰεφθάς, Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῇν Μωάβ, καὶ τὴν γῇν υἱῶν Ἀμμὼν,

16 Ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σιφ', καὶ ἦλθεν εἰς Κἀδης.

17 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Παρελεύσομαι δι' ἐν τῇ γῇ σου καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδὼμ καὶ γε πρὸς βασιλέα Μωάβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ εὐλόκησε καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κἀδης,

18 Καὶ ὁπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῇν Ἐδὼμ καὶ τὴν γῇν Μωάβ, καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωάβ, καὶ παρενέβαλεν ἐν ἑσπέρῳ Ἀρῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ, ὅτι Ἀρῶν ὄριον Μωάβ.

19 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Ἑσεβῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ, Ὁ Παρῆλθωμεν δι' ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τοποῦ ὁ ἡμῶν.

20 Καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ καὶ δυνήξει!

Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενεμάλον εἰς Ἰασά, καὶ ὁ παρτάξατο πρὸς Ἰσραὴλ.

21 Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸς Σηὼν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐκλήρομήσεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῇν τῇ Ἀμορραίου τῇ κατοικούντος τὴν γῇν ἐκείνην.

22 Ἀπὸ Ἀρῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὼκ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου.

23 Καὶ νῦν Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορραίου ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν.

24 Οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ Θεὸς σου, αὐτὰ κληρονομήσεις καὶ τοὺς πάντας οὓς ἐξῆρε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτοὺς κληρονομήσομεν.

25 Καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλαὰδιν Σεπφὼρ βασιλέως Μωάβ; μὴ δὲ μαχομένοις ἐμαχέσαστο μετὰ Ἰσραὴλ, ἡ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν.

26 Ἐν τῷ οἰκήσῃ ἐν Ἑσεβῶν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν γῇ Ἀροὴρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην, τριακόσια ἔτη; καὶ διατὶ οὐκ ἐρρύσῃ αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;

27 Καὶ ἄνυν ἐγὼ εἶμι οὐχ ἡμαρτὸν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τὸ παρτάξασθαι ἐν ἐμοί· κρίναι Κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀναμειβόμενος υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀναμειβόμενος υἱῶν Ἀμμὼν.

28 Καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν τῶν λόγων Ἰεφθάς, ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν.

29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθάς πνεῦμα Κυρίου, καὶ ὁ παρῆλθε τὸν Γαλαὰδ, καὶ τὸν Μανασσῆ, καὶ ὁ παρῆλθε τὴν σκοπίαν Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμὼν.

30 Καὶ ἤξαστο Ἰεφθάς εὐχὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐάν δίδους ὧς μοι τὲς υἱούς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρὶ μου,

31 Καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς ἐναντίον μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ, ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα.

32 Καὶ ὁ παρῆλθεν Ἰεφθάς πρὸς υἱούς Ἀμμὼν παρτάξασθαι πρὸς αὐτοὺς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως ἐλθεῖν ἄγρις Ἀρῶν ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως Ἐβελαχαμίμ πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ δυνεσταλέησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἦλθεν Ἰεφθάς εἰς Μασσηφά εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς καὶ αὐτὴ ἄνθρωπος μονογενὴς αὐτῶν οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἡ θυγάτηρ.

35 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς, διέφθαρκε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ ἄνθρωπος τῆς θυγατρὸς μου, παραχρῆμα ἐτάραξάς με, καὶ σὺ ἔν ἐν τῷ ταραχῷ μου, καὶ ἐγὼ εἶμι ἡ νύμφη κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς Κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι.

36 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάτερ, ἡνοῦξας τὸ στόμα σου πρὸς Κύριον, ποιήσων μοι ἐν τῷ πρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σε, ἐν τῷ ποιῆσαι σοι Κύριον ἡ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν.

37 Καὶ ἡ δὲ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς,

Ποιησάτω δὲ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τῶτον·
ἑασόν με δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι καὶ κατα-
βήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ
παρθένια μου ἐγὼ αἰμι· καὶ αἱ συνεταιρίδες μου.

38 Καὶ εἶπε, Πορεύου· καὶ ἠπέστειλεν·
αὐτὴν δύο μῆνας· καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συν-
εταιρίδες αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένα
αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.

39 Καὶ ἐγένετο δὲ ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν,
καὶ ἠπέστρεψε· πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· καὶ
ἠέποιρσεν· ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ἠΐστατο·
καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ἀνδρά· καὶ ἐγένετο· εἰς
πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ·

40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας δὲ πορεύοντο·
θυγατέρας Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφ-
θάε τοῦ Γαλααδίτου· ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐβόησεν ἄνθρωπος Ἐφραΐμ, καὶ παρήλθεν
εἰς Βορρᾶν, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε, ὁ Διὰ
παρήλθες παρατάξασθαι· ἐν οἰκῷ Ἀμμων, καὶ
ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σου, τὸν
οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σέ· ἐν πυρὶ.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθάε, Ἄνθρωπος μα-
χητῆς ἦμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ
Ἀμμων σφόδρα· καὶ ἐβόησα ἡμᾶς, καὶ οὐκ
ἑσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

3 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτὴρ, καὶ ἔθικα·
τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου, καὶ παρήλθον
πρὸς υἱούς Ἀμμων, καὶ ὤδωκεν· αὐτοὺς Κύ-
ριος δὲ ἐν χειρὶ μου· καὶ εἰς τὴν ἀνέβητε· ἐπὶ ἐμέ
ἐπὶ τὴν ἡμέρα ταύτην παρατάξασθαι· ἐν ἐμοί·

4 Καὶ συνέστρεψεν· Ἰεφθάε πάντα τοὺς
ἄνδρας Γαλααδ, καὶ παρετάξαστο τῷ Ἐφραΐμ·
καὶ ἐπάταξεν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Ἐφραΐμ,
ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τῷ Ἐφραΐμ, Υμεῖς
Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ
αὐτοῦ· Μανασσή.

5 Καὶ προκατελάβετο ὁ Γαλααδ τὰς δια-
βάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ εἶπαν
αὐτοῖς· οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ, Διαβῶμεν·
καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ, Μηδ' Ε-
φραθίτης εἶ· καὶ εἶπεν, Οὐί.

6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Εἰπον δὲ σάχυς· καὶ
οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλῆσαι οὕτως· καὶ ἐπελά-
θοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς· τὰς
διabάσεις τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔψααν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀπὸ Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαρά-
κοντα χιλιάδες.

7 Καὶ ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἔξ ἔτη·
καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη
ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλααδ.

8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ ὁ Ἀβαι-
σᾶν ἀπὸ Βηθλεέμ.

9 Καὶ ἔθυσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοί, καὶ τριά-
κοντα θυγατέρες, ὡς ἐξαπέστειλεν· ἔξω, καὶ
τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε· τοῖς υἱοῖς
αὐτῷ ἔθωκεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη.

10 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀβαισᾶν, καὶ ἐτάφη ἐν
Βηθλεέμ.

11 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ
ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη.

12 Καὶ ἀπέθανεν Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ
ἐτάφη ἐν Αἰλὼμ· ἐν γῇ Ζαβουλων.

13 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ ὁ Ἀβδὼν
υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραωνίτης.

14 Καὶ ἔθυσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοί, καὶ τριά-
κοντα θυγατέρες· ἐπὶ ἐβδό-
μηκοντα πώλες· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτώ ἔτη.

15 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φα-
ραωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραὼν ἐν γῇ Ἐφραΐμ

ἐν ὄρει τοῦ Ἀμαλίκ·.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ προσέθηκαν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆ-
σαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ παρέδωκεν
αὐτὸς Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστίμ· τεσσαρά-
κοντα ἔτη.

2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἀπὸ Σουρά ἀπὸ δῆμον
συγγενείας τοῦ Δαν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωῆ,
καὶ γυνὴ αὐτοῦ στείρα καὶ οὐκ ἔτεκε.

3 Καὶ ὥφθη ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ σὺ στείρα καὶ οὐ
τέτοκος, καὶ συλλήψῃς υἱόν·

4 Καὶ νῦν φύλαξαι αὐτόν, καὶ μὴ πῖναι οἶνον
καὶ μέθυμα, καὶ μὴ φαῖγῃς πᾶν ἀκάθαρτον,

5 Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν
καὶ σιδήσῃς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβή-
σεται, ὅτι Ναζὶρ ὁ Θεοῦ ἔσται· τὸ παιδάριον
ἀπὸ τῆς κοιλίας· καὶ αὐτὸς ἄρεται σώσει
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστίμ.

6 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς, λέγουσα, Ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς
μέ, καὶ εἶδός· αὐτοῦ ὡς εἶδος ἄγγελος Θεοῦ,
ὁ φοβερὸς σφόδρα· καὶ οὐκ ἠρώτησα· αὐτὸν
πόθεν ἐστίν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ ἀπηγγεῖλέ μοι·

7 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ
τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν μὴ πῖναι οἶνον καὶ μέθυμα,
καὶ μὴ φαῖγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Θεοῦ
ἅγιον ἔσται· τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ ἕως
ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ.

8 Καὶ προσήνευσε ὁ Μανωῆ πρὸς Κύριον, καὶ
εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ Κύριε ἰδοὺ αἰδωαῖέ· τὸν ἄνθρω-
πον· τὸν Θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἑλθέτω δὲ ἐπὶ
πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω· ἡμᾶς τί ποιῶ-
σωμεν τῷ παιδίῳ· τῷ τικτομένῳ.

9 Καὶ εἰσέκουσεν ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς Μανωῆ,
καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ πρὸς τὴν
γυναῖκα· καὶ αὐτὴ ἐκάθιστο ἐν ἄγρῳ, καὶ Μανωῆ
ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε καὶ
ἀνήγγειλε· τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν, Ἰδοὺ ὡπται δὲ πρὸς μέ· ὁ ἄνθρωπος ὃς ἦλθεν
ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ·

11 Καὶ ἀνέστη· καὶ ἐπορεύθη Μανωῆ ὀπίσω
τῆς γυναίκας αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος ὁ λαλήσας
πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος, Ἔγω.

12 Καὶ εἶπε Μανωῆ, Νῦν βλεψέσεται ὁ λόγος·
τίς ἔσται κρίσις τῶ παιδὶς καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ;

13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωῆ,
Ἀπὸ πάντων ὧν ἐείρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα,
βυλαῖσται.

14 Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου
αὐτοῦ οἶνον, οὐ φάγεταί, καὶ οἶνον καὶ μέθυμα
μὴ πῖετω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω,
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ, βυλαῖσται.

15 Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου,
ὁ Κατάσχων ὡδέ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνὶ-
πίον σου ἔριπον αἰῶν.

16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωῆ,
Ἐὰν κατάσχῃς, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρ-
των σου· καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὀλοκαύτωμα, αὐτῷ
Κυρίου ἀνοίσεις αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωῆ, ὅτι
ἄγγελος Κυρίου αὐτός·

17 Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου,
Τί αὐτὸ ὀνύμα σοι, ὅτι ἐλθοί· τὸ ῥῆμά σου,
καὶ δοξάσομέν σε;

18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Εἰς
τί τοῦτο ἐρώτας τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ
ἔστι θαυμαστόν.

19 Καὶ ἔλαβε Μανωῆ τὸν ἔριπον τῶν αἰῶν

καὶ τὴν θυσίαν, καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν
ᾧ Κυρίῳ^α. καὶ διεχώρισε ποιῆσαι¹, καὶ
Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες¹.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα
ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου^δ ὥς τοῦ οὐρανοῦ¹,
καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ φλογί^α καὶ
Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες¹, καὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἐπὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου
δοξῆσαι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ¹ τότε ἔγνω Μανωὲ, ὅτι ἄγγελος Κυρίου
αὐτοῦ¹.

22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
Θανάτῳ ὑποθνήσκου, ὅτι Θεὸν δέδομεν¹.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Εἰ δ' ᾔθελεν
ὁ Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν
ἐκ χειρὸς¹ ἡμῶν ὀλοκαυτωμα καὶ θυσίαν, καὶ
οὐκ ἂν ἔδεδειξεν ἡμῖν¹ ταῦτα πάντα¹, καὶ κα-
θὼς¹ καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς¹ ταῦτα.

24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Σαμψών¹, καὶ ἠδύρνησεν τὸ παι-
δάριον¹, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος^α.

25 Καὶ ᾤρησεν πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύ-
εσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δάν, καὶ αἱ ἀνα-
μέσον Σαρὰ καὶ ἀναμέσον Ἑσθαὸλ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ κατέβη Σαμψών εἰς Θαμναθὰ, καὶ εἶδε
γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ¹ τῶν θυγατέρων
τῶν Ἀλλοφύλων^α.

2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ
καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Γυναῖκα ἐώρακα
ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστίμ¹,
καὶ νῦν λάβετε^α αὐτὴν μοι¹ εἰς γυναῖκα.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ, Μὴ οὐκ εἰσὶ θυγατέρες¹ τῶν ἀδελφῶν
σου, καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ¹ μου γυνή, ὅτι
σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν Ἀλλοφύλων
τῶν ὑπεριμνητῶν¹, καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ, Ταῖτην λάβε μοι, ὅτι αὕτη
εὐθεῖα¹ ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι δέκδι-
κῃν¹ αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν Ἀλλοφύλων¹ καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ¹ οἱ Ἀλλοφύλοι¹ κυριεύοντες ἐν¹
Ἰσραὴλ.

5 Καὶ κατέβη Σαμψών καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθὰ¹ καὶ ἦλθεν ὥς τὸ
ἀμπελώνας¹ Θαμναθὰ, καὶ ἰδοὺ σκύμνος^δ λέοντος
ῥυπόμενος εἰς¹ νάνησιν¹ αὐτοῦ.

6 Καὶ ᾤηλατο¹ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ
συνέτριψεν¹ αὐτὸν ὥς ἐ συντρίψει¹ ἕριφον
αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ὅς τις χερσὶν¹ αὐτοῦ¹ καὶ
οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ¹ καὶ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ¹, ὅς¹ ἐποίησε.

7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναίκῃ,
καὶ ᾤθυβήθη ἐν ὀφθαλμοῖς¹ Σαμψών.

8 Καὶ ὑπέστρεψε¹ μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐ-
τήν, καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος,
καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ¹ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι
τοῦ λέοντος καὶ μέλι^α.

9 Καὶ ἐξείλεν αὐτὸ εἰς¹ χεῖρας¹ αὐτοῦ, καὶ
ἐπορεύετο¹ πορευόμενος καὶ ἐσθίαν¹ καὶ ἐπο-
ρεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν
μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον,
καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος
τοῦ λέοντος ἐξείλετο τὸ μέλι^α.

10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψὼν πότον ἡμέρας
ἐπτά, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανῖσκοι.

11 Καὶ ἐγένετο ὅς¹τε εἶδον αὐτὸν, καὶ ἔλαβον
γριάκοντα κλητούς¹ καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὁ πρόβλημα

ὑμῖν προβάλλομαι¹, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε¹ αὐτὸ¹ ἐν ταῖς ἐπτά ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὗρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σαρδύ-
νας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων.

13 Καὶ ἐὰν μὴ¹ δύνῃσθε¹ ἀπαγγεῖλαι μοι, δώσετε ὑμεῖς ἑμοὶ τριάκοντα¹ δρόνια¹ καὶ τριά-
κοντα¹ ἄλλασσόμενάς¹ στολὰς ἱματίων¹ καὶ
εἶπαν αὐτῷ, Προβάλλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ
ἀκουσόμεθα αὐτό.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ
βιβρώσκοντος, καὶ ἀπὸ¹ ἰσχυροῦ^α γλυκύ¹ καὶ οὐκ
δύοναντο¹ ἀπαγγεῖλαι¹ τὸ πρόβλημα ἐπὶ
τρεῖς ἡμέρας¹.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ
εἶπαν τῇ γυναίκῃ Σαμψών, Ἀπάτησον δὴ τὴν
ἄνδρα σε, καὶ ἀπαγγεῖλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μὴ
ποτε¹ κατακαυσώμεν¹ σε καὶ τὸν οἶκόν τῷ πα-
τρός σε ἐν πυρὶ¹ καὶ ἐκβαῖας¹ ἡμᾶς κεκλήκατε¹.

16 Καὶ ἐκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψών πρὸς αὐτόν,
καὶ εἶπε^α, Πλὴν¹ μεμίσσηκάς με¹ ἐκ ἡγάπησάς
με, ὅτι τὸ πρόβλημα¹ ὁ προεβίβλες τοῖς υἱοῖς τῇ
λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλās μοι αὐτό¹ καὶ εἶπεν
αὕτη Σαμψών, Εἰ τῷ πατρὶ μου καὶ τῇ μητρὶ
μου οὐκ ἀπήγγειλάς¹, σοὶ ἀπαγγείλω¹.

17 Καὶ ἐκλαυσεν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἐπτά
ἡμέρας, ὅς ἦν αὐτοῖς¹ ὁ πότος¹ καὶ ἐγένετο
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὕτη,
ὅτι παρηνόλησεν αὐτῷ¹ καὶ αὕτη ἀπήγγειλε
αὐτοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ὅτι
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ¹ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι¹ τὸν
ἥλιον, Τὴ γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρό-
τερον λέοντος¹; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Εἰ
μὴ¹ ᾤητριάσατε ἐν τῇ ὁσμᾷ μου¹, οὐκ ἂν
ἐγγυοτε¹ τὸ πρόβλημά μου.

19 Καὶ ᾤηλατο¹ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ
κατέβη εἰς¹ Ἀσκάλων, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐ-
τῶν¹ τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια
αὐτῶν, καὶ ἔδωκε^α τὰς στολὰς¹ τοῖς ἀπαγγεί-
λασι τὸ πρόβλημα¹ καὶ ὀργισθὲν θυμῷ¹ Σαμ-
ψών, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκόν τῷ πατρός αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο¹ ἡ γυνὴ Σαμψών ὅτι ἐνὶ τῶν
φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφίλιασε¹.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμῷ
πυρῶν, καὶ ἐπεσκένατο Σαμψών τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἐν ἕριφω¹ αἰγῶν, καὶ εἶπεν, Εἰσελεύ-
σομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου^δ καὶ εἰς τὸ ταμεῖον¹
καὶ ἡ δέωκεν¹ αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν^α.

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, λέγων, Εἰπα ὅτι
μισὸν ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτήν¹ ἐνὶ τῶν
ἐκ τῶν φίλων¹ σε¹ μὴ ἔχῃ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ
νεωτέρα¹ ἀγαθοτέρα ὑπὲρ αὐτήν¹; ἔστω ὅση
σοὶ¹ ἀντὶ αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὅτι ἠθώμωμαι
τὸ ἅπασι τῶν Ἀλλοφύλων, ὅτι ποῦ ἐγὼ μετ
δ' αὐτῶν πομπιαν¹.

4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψών, καὶ συνέλαβε τριακο-
σίας ὀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέ-
στρεψε¹ κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ ἔθηκε λαμπάδα
μῖαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκων¹ καὶ ἔδωκε¹.

5 Καὶ ἐξέκαυσε¹ πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσαι, καὶ
ἐξάπεστείλεν¹ ἐν τοῖς στάχυσι¹ τῶν Ἀλλοφύ-
λων καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ὥς στα-
χῶν ὀρθῶν¹, καὶ ὥς ἀμπελόωνας καὶ ἑλαιάς.

6 Καὶ εἶπαν οἱ Ἀλλοφύλοι, Τίς ἐποίησε ταῦτα;
καὶ εἶπαν, Σαμψὼν ὁ¹ ἐνιμφίος τῷ Θαμνί¹, ὅτι
ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ
ἐκ τῶν φίλων¹ αὐτῷ¹ καὶ ἀνέβησαν οἱ Ἀλλοφύ-
λοι, καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν, καὶ τὸν οἶκόν¹ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς¹ ἐν πυρὶ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ἐὰν ποιήσῃτε οὕτως αὐτήν, ὅτι ἡ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω.

8 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μῆρόν πληγὴν μεγάλην· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμναλίᾳ τῆς πέτρας· Ἠτάμ.

9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ παρενόβαλον ἐν Ἰούδα, καὶ ἐξερέβριψαν ἐν Λεχί.

10 Καὶ εἶπαν ἄνθρωποι Ἰούδα, Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Δῖσαι τὸν Σαμψών ἀνέβημεν, καὶ ποιήσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.

11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμναλίαν πέτρας Ἠτάμ, καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψών, Οὐκ οἶδας ὅτι ἐκυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν; καὶ ὅτι τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὅν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ὅσαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναι σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών, Ὁμοσάτε μοι μὴ ποτε συναντήσῃτε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.

13 Καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες, Οὐχί, ὅτι ἅλλ' ἡ ἰσχυρὸς ὄρισμένός σε, καὶ παραδόσωμένός σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσωμεν σε· καὶ ἔδωκαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης.

14 Καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν, καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἦλათο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου· καὶ ἐγενήθη τὰ καλωδία τὰ ἐπὶ βραχίονσιν αὐτοῦ ὥστε στῆναι ὁ ἐξεκρίθων ἐν πυρὶ· καὶ ἐτάκμαν δέσμοι αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτῆς.

15 Καὶ εἶρε σιαγὸν ὄνου ἐξερομένην, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλιούς ἄνδρας.

16 Καὶ εἶπε Σαμψών, Ἐν σιαγόνι ὄνου ἐλαφίων ἐξήλειψα αὐτοὺς, ὅν ἐν τῇ σιαγόνι τῷ ὄνῳ ἐπάταξα χιλιούς ἄνδρας.

17 Καὶ ἐγένετο ὥς ἐπάυστατο λαλῶν, καὶ ἔρριψε τὴν σιαγὸν ἐπ' αὐτῇ χεὶρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ἀναίρεσις σιαγόνος.

18 Καὶ ἐδίδωκε σφόδρα, καὶ ἐκλάουε πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου· σὺ σωτήριός μου τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ὑποβανούμαι τῷ δυνεῖ, καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμητῶν.

19 Καὶ ἐρρόρξεν ὁ Θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνῃ, καὶ ἐξήλθεν ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ εἶπε καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῷ καὶ ἐξῆλθε ἐκ τῆς ἐκλήθης τὸ ὄνομα αὐτῆς, Πηγὴ τῆς ἐπικαλουμένης, ἥ ἐστιν ἐν σιαγόνῃ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων· εἴκοσι ἐτη.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑὶ ἐπορεύθη Σαμψών εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

2 Καὶ ἀνγγέλην τοῖς Γαζαίοις, λέγοντες, Ἦκε Σαμψών ὁ ὧδε· καὶ ἐκίκαιον αὐτὸν καὶ ἐνδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα· δὲν τὴν πόλιν τῆς πόλεως· καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα, λέγοντες, Ἔως διαφάσῃ ὁ ἄρβρος, καὶ φονεύσωμεν αὐτόν.

3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψών ἕως μεσονυκτίου, καὶ ἀνέστη ἐν ἡμέρᾳ τῇ νυκτὸς· καὶ ἐπελάβετο τὴν θυρῶν τῆς πόλεως τῆς πόλεως· σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ ἀνεβίσταζεν αὐτάς σὺν τῷ μοχλῷ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρόν, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τῆτο, καὶ ἡγάπησε γυναῖκα

αὐτῆς ὀνόματι ἑαυτῆς ὀνόματι αὐτῆς ὀνόματι αὐτῆς.

5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχύς αὐτοῦ· ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δυνασάμεθα αὐτῷ, καὶ δῆσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν· καὶ ἡμεῖς δώσωμέν σοι ἄνθρωπον χιλιούς καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου.

6 Καὶ εἶπε Δαλιὰ πρὸς Σαμψών, Ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναι σε.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Σαμψών, Ἐὰν δῶσώ με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγρῶν μὴ διεσφαρμέναις,

καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεσφαρμέναις, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν ἐν αὐταῖς.

9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῇ ταμείῳ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ δέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἐνθουσίᾳ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἐνθουσίᾳ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Δαλιὰ πρὸς Σαμψών, Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς μέ ψευδῶν ὅτι ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐὰν δεσμεύωτες δῶσώ με ἐν καλωδίοις καινοῖς οἷς ἐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων.

12 Καὶ ἔλαβε Δαλιὰ καλωδία καινὰ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ταμείου· καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ δέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὥστε σπαρτίον.

13 Καὶ εἶπε Δαλιὰ πρὸς Σαμψών, Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς μέ ψευδῶς ἀνάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι, καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοίχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενῆς.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ κοιμᾷσθαι αὐτόν, καὶ ἔλαβε Δαλιὰ τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ὑφάνεν ἐν τῷ διάσματι, καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοίχον. καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος· ἐκ τοῦ τοίχου.

15 Καὶ εἶπε πρὸς Σαμψών Δαλιὰ, Πῶς λέγεαι, ἡγάπηκά σε, καὶ ἡ καρδία σου ἐκ ἐστὶ μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ ἐκ ἀπὴρ γαίλας μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη.

16 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέβληκεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐδεσποχώρησεν αὐτόν, καὶ ὠλεγονόνησεν ἕως ὅτε ἀποθανεῖν.

17 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτῆς; καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἄγιος Θεοῦ ἐγὼ εἰμι ἀπὸ κοιτίας μητρὸς μου· ἐὰν οὖν ὑφάνωμαι, ἀποστήσεται ὑπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι.

18 Καὶ εἶδε Δαλιὰ, ὅτι ἀπὴρ γαίλας αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσαι, Ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὑπαὶ τοῦτο, ὅτι ἀπὴρ γαίλας ἐν πᾶσιν τὴν καρδίαν αὐτῆς· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐκοίμισε Δαλιὰ τὸν Σαμψών ἐπὶ τὰ γόνατά αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσεν ἀνδράρα καὶ ἐξύφρυνε τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχύς αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπε ὁ Δαλιὰ, ὁ Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψὼν καὶ ἐξυπνίσθη! ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ ἔκτιναχθήσομαι! καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος ἀπέστη ἁπάνωθεν! αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν, καὶ ἐπέδωσαν αὐτὸν ἐν πέδας χαλκαίας καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμοτηρίου.

22 Καὶ ἤρξατο θριεῖς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρῆσατο.

23 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Ἀλλοφύλων συνήχθησαν ὁ θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγῶν θεῷ αὐτῶν, καὶ εὐφρανθήναι, καὶ εἶπαν, Ἐδωκεν! ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.

24 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρμεινύοντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὅς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν.

25 Καὶ ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλάκης, καὶ παιζάτω ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου δεσμοτηρίου, καὶ ἔπαυζεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔρρατιζον αὐτὸν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν κίωνων.

26 Καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, Ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτοῦς.

27 Καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν Ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψὼν.

28 Καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Ἀδυναίῃ! Κύριε μνησθήτι δῆμον, καὶ ἐνισχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο ὁ Θεός, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν! μίαν ἀλφύλον! τὸν δὲ ὀφθαλμῶν μου τοὺς Ἀλλοφύλους!

29 Καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει, καὶ ἐπεστήριχθ' ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐβάσταξεν ἑνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἑνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ.

30 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ τῶν Ἀλλοφύλων, καὶ ἐβάσταξεν! ἐν ἰσχύϊ καὶ ἔπεσαν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσαν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

31 Καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτόν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἑσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι ἔτη.

Κεφ. ιζ'. XVII.

Καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπὸ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μιχαίας.

2 Καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς, Οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν δὲ ἔλαβες ἀργυρίῃ σεαυτῇ, καὶ με ἠράσω, καὶ προσέσεις ἐν ὀστί μου, Ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό καὶ εἶπεν ἡ μητηρ αὐτοῦ, Ἐὐλόγητός ὁ υἱός μου τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ ἀπέδωκε τοὺς χίλιους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μητηρ αὐτοῦ, Ἁγιαζοῦσα ἡγιασα τὸ ἀργύριον τῷ

Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρὸς μου τῷ υἱῷ μου! τῇ ποιήσαι γλυπλὸν ἔχωνειλὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.

4 Καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτό ἄγγυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπλὸν ἔχωνευτόν καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαίας.

5 Καὶ ὁ οἶκος Μιχαίας αὐτῷ οἴκος Θεοῦ καὶ ἐποίησεν ἑφῶδ καὶ θεραφὶν καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ ἄνθρωπος τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ δήμου Ἰσὰ, καὶ αὐτὸς Λευΐτης, καὶ ὅτος παρῶκε ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐνῶπιον ἐάν ἐρῶ τὸ πῶ καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἕως οἴκου Μιχαίας τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας, Πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λευΐτης εἰμὶ ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ἔάν ἐρῶ τὸ πῶ.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας, Κάθου μετ' ἐμῶν, καὶ γίνουμι ἐν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν, καὶ στολήν ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου.

11 Καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευΐτης, καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευΐτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαίας.

13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθὴν μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευΐτης εἰς ἱερέα.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτη ἐαυτῇ κληρονομίαν καὶ κατοικήσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσαν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν φυλῶν Ἰσραὴλ κληρονομία.

2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμειος, ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἑσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς, Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραΐμ ἕως οἴκου Μιχαίας καὶ ἠυλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ.

3 Ἐν οἴκῳ Μιχαίας καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τῷ Λευΐτῃ, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τίς ἥνεγκες σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε;

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας, καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγένετο μοι αὐτῷ εἰς ἱερέα.

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἐπερώτησον δὲ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοθήσεται ἡ ὁδός ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδός ὑμῶν, ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ ἦλθον εἰς Δαΐδ καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι, ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζονσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπον ἡ κατασχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπείζων θησαυροὺς καὶ μακρὰν εἰς Σιδωνίαν, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον.

8 Καὶ ἦλθον¹ οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τὸς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαὺλ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς² αὐτῶν, Τί ὑμεῖς κάθησθε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὰς³, ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδὲ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε⁴· μὴ ὀκνήσητε τὴν πορεύσασθαι⁵, καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομήσαι⁶ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃτε, εἰσελεύσεσθε⁷ πρὸς λαὸν⁸ ἐπ' ἑλπίδι⁹, καὶ ἡ γῆ¹⁰ πλατεία, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν¹¹· τόπος ὅπου¹² ἰούκ¹³ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος¹⁴ τῶν¹⁵ ἐν τῇ γῇ.

11 Καὶ ἀπῆραν ἐκείθεν ἄπο δῆμων¹⁶ τῶ Δάν ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὺλ ἐξακόσιοι ἄνδρες¹⁷ ἐξωσμένοι¹⁸· σκευὴ¹⁹ παρατάξως²⁰.

12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ παρεμβάλον ἐν Καριαθαρίμ ἐν Ἰούδα²¹ διὰ τοῦτο ἐκλήθη²² ἐν²³ ἐκείνῳ τῷ τόπῳ²⁴, παρεμβολὴ Δάν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης²⁵· ἰδοὺ ὅπισω²⁶ Καριαθαρίμ.

13 Καὶ παρήλθον ἐκεῖθεν ὁ ὅρος²⁷ Ἐφραΐμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαΐα.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι²⁸ τὴν γῆν Λαϊσά, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς, Ἐγνώτε²⁹ ὅτι ἔστιν ἐν³⁰ τῷ οἴκῳ τούτῳ³¹ ἐφώδι καὶ θεραφὶν καὶ γλυπτόν καὶ χωνευτόν³²· καὶ νῦν γινώτε³³ ὅ, τι ποιήσετε.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου³⁴ τῷ Δευίτου, εἰστὸν οἶκον Μιχαΐα, καὶ ῥώτησαν³⁵ αὐτὸν εἰς εἰρήνην.

16 Καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες³⁶ οἱ ἀνεξωσμένοι τὰ³⁷ σκευὴ³⁸ τῆς παρατάξως³⁹ αὐτῶν ἐστῶτες⁴⁰ παρά θύρας τῆς πόλης⁴¹, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες⁴² κατασκέψασθαι⁴³ τὴν γῆν, καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαΐα, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστῶς⁴⁴.

18 Καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτόν καὶ τὸ ἐφώδι καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτόν⁴⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς, Τί ὑμεῖς ποιεῖτε;

19 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Κώφευον, ἐπίθετε τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὸ στόμα σου, καὶ ὀνέου⁴⁶ μεθ' ἡμῶν, καὶ ὀνέου⁴⁷ ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα⁴⁸· μὴ ἄγαθόν⁴⁹ εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἁνδρός ἑνός, ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου⁵⁰ ἐς δῆμον⁵¹ Ἰσραὴλ;

20 Καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφώδι καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτόν καὶ τὸ χωνευτόν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

21 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἔθηκαν⁵² τὰ τέκνα⁵³ καὶ τὴν κτήσιν⁵⁴ καὶ τὸ βάρος⁵⁵ ἐμπροσθεν αὐτῶν.

22 Αὐτοὶ ἐμίκρυναν⁵⁶ ἀπὸ οἴκου Μιχαΐα, καὶ ἰδοὺ Μιχαΐας καὶ οἱ ἄνδρες⁵⁷ οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκον Μιχαΐα ἔβησαν, καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱούς Δάν.

23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δάν ἐπὶ⁵⁸ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν τῷ Μιχαΐᾳ, Τί ἐστὶ σοι, ὅτι ἐβόησας;

24 Καὶ εἶπε Μιχαΐας, Ὅτι τὸ γλυπτόν μου, ὃ ἐποίησα, ἐλάβετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἐπορευθήτε⁵⁹· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε ἐπὶ⁶⁰ μέ, τί⁶¹ κράξεις;

25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δάν, Μὴ ἀκουσθῆτω δὴ φωνὴ σου μεθ' ἡμῶν, μή ποτε⁶² συναντήσωσι⁶³ ὑμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ, καὶ προσθήσουσι⁶⁴ ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου.

26 Καὶ ἐπορευθήσαν οἱ υἱοὶ Δάν εἰς⁶⁵ ὁδὸν αὐτῶν, καὶ εἶδε Μιχαΐας, ὅτι δυνατώτεροί⁶⁶

εἰσιν⁶⁷ ὑπὲρ αὐτόν⁶⁸· καὶ ἐπέστρεψεν⁶⁹ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δάν⁷⁰ ἔλαβον⁷¹ ἐποίησε Μιχαΐας, καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Δαισά, ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα⁷² ἐπ' ἑλπίδι⁷³· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στομάτι⁷⁴ ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

28 Καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος⁷⁵, ὅτι μακράν⁷⁶ ἔστιν ἀπὸ Σιδωνίων, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ⁷⁷ ἀνθρώπων⁷⁸· καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ⁷⁹ τοῦ οἴκου⁸⁰ Ραββ⁸¹· καὶ φηκοδύμησαν τὴν πόλιν, καὶ κατεσκήνωσαν⁸² ἐν αὐτῇ.

29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, ἐν ὀνόματι⁸³ Δάν⁸⁴ πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη⁸⁵ τῷ Ἰσραὴλ⁸⁶ καὶ ἦν⁸⁷ Οὐλαμαῖς⁸⁸ ὄνομα⁸⁹ τῆς πόλεως⁹⁰ τοπρότερον.

30 Καὶ ἔστησαν⁹¹ ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δάν τὸ γλυπτόν⁹² καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Γερσῶν υἱὸς⁹³ Μανασσῆ αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δάν ἕως ἡμέρας τῆς ἀποικίας⁹⁴ τῆς γῆς.

31 Καὶ ἔθηκαν⁹⁵ ἑαυτοῖς⁹⁶ τὸ γλυπτόν⁹⁷ ὃ ἐποίησε Μιχαΐας⁹⁸, πάσας τὰς ἡμέρας⁹⁹ ὅας¹⁰⁰ ἦν ὁ οἶκος τῷ Θεῷ ἐν Σηλὼμ¹⁰¹ καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς¹⁰² ἐν Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἄνθρωπος Δευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν¹ αὐτῷ² γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ³ Βηθλεέμ⁴ Ἰούδα.

2 Καὶ ἐπορεύθη⁵ ἀπ' αὐτοῦ⁶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε⁷ παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεέμ⁸ Ἰούδα, καὶ ἦν⁹ ἐκεῖ ἡμέρας¹⁰ ὀκτὼ¹¹ μηνῶν¹² τεσσάρων¹³.

3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη¹⁴ ὀπίσω¹⁵ αὐτῆς τοῦ λαλήσαι¹⁶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς, ὅ¹⁷ τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ¹⁸ καὶ νεανίας¹⁹ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ζεύγος²⁰ ὄνων²¹· ὃ²² δὲ εἰσῆγγενεν αὐτὸν εἰς οἶκον²³ πατρὸς αὐτῆς²⁴ καὶ εἶδεν αὐτόν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἠψφράνθη²⁵ εἰς συνάντησιν²⁶ αὐτοῦ.

4 Καὶ κατέσχευ²⁷ αὐτόν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκάθισεν μετ' αὐτοῦ²⁸ ἐπὶ²⁹ τρεῖς ἡμέρας³⁰, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἠνυλίσθησαν³¹ ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ ὤρθησαν³² τοπρῶι καὶ ἀνέστη³³ τοῦ ἐπορευθῆναι³⁴, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν³⁵ νυμφίον³⁶ αὐτοῦ, Στήρῃσον τὴν καρδίαν σου³⁷ ψωμῷ³⁸ ἄρτον, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεθε.

6 Καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον³⁹ οἱ δύο⁴⁰ ἐπὶ τὸ αὐτό⁴¹ καὶ ἔπιον⁴² καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα, Ὁ ἄγε δὴ⁴³ αὐλίσθητι, καὶ ἡγαθυνήσεται⁴⁴ ἡ καρδία σου.

7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος⁴⁵ τοῦ πορεύεσθαι αὐτοῖς⁴⁶ καὶ ἐβιάσατο αὐτόν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν καὶ⁴⁷ ἠνύσθη⁴⁸ ἐκεῖ.

8 Καὶ ὤρθησε τοπρῶι τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἐπορευθῆναι⁴⁹, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, Στήρῃσον δὴ τὴν καρδίαν σου⁵⁰, καὶ στρατεύσον⁵¹ ἕως κλῖνας τὴν ἡμέραν⁵² καὶ ἔφαγον⁵³ οἱ δύο⁵⁴.

9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος⁵⁵ τοῦ πορευθῆναι⁵⁶ αὐτοῦ, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ νεανίας⁵⁷ αὐτοῦ⁵⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, Ἰδοὺ δὴ⁵⁹ ἡσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν⁶⁰. Αὐλίσθητι⁶¹ ὥδε⁶², καὶ

ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὐριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁπορεύσῃ εἰς τὸ σκῆνωμά σου.

10 Καὶ οὐκ ἐυδόκησεν ὁ ἄνθρωπος αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἦλθεν ἕως ἀπεναντί Ἰερουσαλὴμ, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐτοῦ ζεύγος ὄνων ἐπισεσχαγμένον, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἦλθον ἕως Ἰεβοὺς, καὶ ἡ ἡμέρα ὁπρωβέβηκεν ἰσφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλινάμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβοῦσι ταύτην, καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, Ὁὐκ ἐκκλινόμεν εἰς πόλιν ἄλλοτρίαν, ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ὑπὸ νύκτον Ἰσραὴλ ὥδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.

13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ, Δεῦρο καὶ ἐγγύσωμεν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαά ἢ ἐν Ραμᾷ.

14 Καὶ παρήλθον καὶ ὁπορεύθησαν, καὶ ἔδω αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ Βενιαμίν.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν ὁ αὐλισθῆναι ἐν Γαβαά, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι.

16 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος πρεσβύτερος ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἄγρου ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐν Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμίν.

17 Καὶ ἤρε τους ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τοὺς ὁδοποιροὺς ἄνδρας ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς αὐτοὺς, Ποῦ πορεύεσθε, καὶ πόθεν ἐρχεσθε;

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Παραπορευόμενος ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλέεμ Ἰουδα ἕως μηνῶν ὄρους Ἐφραΐμ, ὁ ἐκεῖθεν ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐπορεύθη ἕως Βηθλέεμ Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ ὑποστρέφωμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν.

19 Καὶ γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ἔδωκε τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνος ἔστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδῶν σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντός πράγματος.

20 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς αὐτοὺς, Εἰρήνη σοὶ, πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθῇ.

21 Καὶ εἰσηγγενεν αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ὁποῦ ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ ὁ αὐτοὺς ἐνίστατο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐφαγον καὶ ἐπίνον.

22 Ὁ αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίας αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκίκλωσαν τὴν οἰκίαν, ὁκρούντες ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου, τὸν πρεσβύτερον, λέγοντες, Ὁ Ἐξέγεγε τὸν ἄνδρα ὅς ἐστιν ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν.

23 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τοῦ οἴκου, καὶ εἶπε, Ὁ Μὴ ἁδελφοί, μὴ ἐκακοποιήσετε διὰ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσετε τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

24 Ἴδε ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσετε αὐτάς, καὶ ποιήσετε αὐτάς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἄνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.

25 Καὶ οὐκ ἐυδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσα-

κοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄνθρωπος τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἐξω, καὶ ἐνέωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῆ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτήν ὥς ἀνέβη τοπρωῇ.

26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ ὁπρὸς τὸν ὄρθρον, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου, οὐ ἦν δαυτῆς ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἕως οὗ διέφανεσε.

27 Καὶ ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς τοπρωῇ, καὶ ἠνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ ὁπορεύθηναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ὁ Ἀνάστα! καὶ ἀπέλθωμεν, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ὁπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτήν εἰς δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὄρει Ἰσραὴλ.

30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλάπων ἔλεγεν, Ὁὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως νύκτον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὥς αὕτη, ὁ θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ' αὐτήν, καὶ λαλήσατε.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὥς ἄνθρωπος εἰς ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβῆ, καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς Κύριον εἰς Μασσέφα.

2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τετρακόσκιαι χιλιᾶδες ἄνδρων πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίας.

3 Καὶ ἦκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσέφα, καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Δαλήσατε, ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὐτῆς;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος ὁ Δευίτης, ὁ ἄνθρωπος τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν, Εἰς Γαβαά τῆς Βενιαμίν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ αὐλισθῆναι.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαά, καὶ ἐκίκλωσαν ἐπ' ἐμέ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νεκρὸς ἐμέ ἠθέλησαν φονεῖν, καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπεινώσαν, καὶ ἀπέθανε.

6 Καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου, καὶ ἐμέλισα αὐτήν, καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὄρει κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐποίησαν ζῆμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ.

7 Ἴδου πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὁστε εἰνα τοῖς λόγον καὶ βουλὴν δέκετε!

8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὥς ἄνθρωπος εἰς, λέγοντες, Οὐκ ἂπελευσόμεθα ἄνθρωπος εἰς σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἂπιστρέψωμεν ἄνθρωπος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὁ ποιηθήσεται τῇ Γαβαά, ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

10 Ὁ Πλήρῳ ληψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἐκατοῖς εἰς πᾶσας φυλάς Ἰσραὴλ, καὶ ἐκατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἔλθειν αὐτοὺς εἰς Γαβαά Βενιαμίν, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα, ὁ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ.

11 Καὶ συνήχη πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὥς ἄνθρωπος.

12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμίν, λέγοντες,

Τίς ἡ πονηρία! αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν;

13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἀνδρας ὁ νῦν παρανόμων! τοὺς ἐν Γαβαὰ, α καὶ θανατώσωμεν αὐτούς, καὶ ὁ καθαριούμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι ῥομφαίαν, ἑκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαὰ.

16 Οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἐκ παντὸς λαοῦ ἁμφοτεροδέξιοι πάντες οὗτοι σφενδονήται ἔν λιθοῖς πρὸς τρίχα, καὶ οὐκ ἔξαμαρτάνοντες!

17 Καὶ ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἑκτὸς τοῦ Βενιαμίν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως!

18 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ, καὶ ῥώτησαν ἐν τῷ Θεῷ α καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παρατάξιν πρὸς υἱὸς Βενιαμίν; καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφηγημένος.

19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοπρῶι, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαὰ.

20 Καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμίν, καὶ συνήψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαὰ.

21 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ τῆς Γαβαὰ, καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

22 Καὶ ἐνίσχυσαν ὁ ἄνθρωπος Ἰσραὴλ, καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνήψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.

23 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ὡς ἑσπέρας, καὶ ῥώτησαν ἐν Κυρίῳ, λέγοντες, Εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν ἁδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος, Ἀνάβητε πρὸς αὐτούς!

24 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

25 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν πάντες οὗτοι ἑλκόντες ῥομφαίαν.

26 Καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ ἦλθον εἰς Βαιθὴλ καὶ ἔκλαυσαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας!

27 Ὁ ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐκεῖ κίβωτός διαθήκης Κυρίου ὡς Θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

28 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἑλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν παρεστήκει ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις α καὶ ἐπρωῆσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ, λέγοντες, Εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελεύμεν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν ἁδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος, Ἀνάβητε, αἶψιον ὀδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ὑμῶν!

29 Καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἑνεδρά τῇ Γαβαὰ κύκλῳ.

30 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ

συνήψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπασι καὶ ἅπασι 31 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξεκένωθησαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἅπασι καὶ ἅπασι ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἡ ἔστι μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθὴλ, καὶ μία εἰς Γαβαὰ ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραὴλ.

32 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, Πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον! καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν, Φύγωμεν, καὶ ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς α καὶ ἐποίησαν οὕτω!

33 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ συνήψαν ἐν Βαλὰ Θαμάρ καὶ τὸ ἑνέδρον Ἰσραὴλ ἐπήρχετο! ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μαρααθαβὶ!

34 Καὶ ἦλθον ἐξεναντίας Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ παράταξις βαρεία! καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι ἐφθάει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία.

35 Καὶ ἐπάταξε! Κύριος τὸν Βενιαμίν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμίν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἀνδρας πάντες οὗτοι εἶκον ῥομφαίαν.

36 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ὅτι ἐπληγήσαν! καὶ ἔδωκεν ἄνθρωπος Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμίν τόπον, ὅτι ἡπαῖσαν πρὸς τὸ ἑνέδρον ὃ ἐθήκαν ἐπὶ τῇ Γαβαὰ.

37 Καὶ ἐν τῷ αὐτοῖς ὑποχωρήσαι, καὶ τὸ ἑνέδρον ἐκίνηθη! καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαὰ, καὶ ἐξεχύθη! τὸ ἑνέδρον, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ρομφαίας.

38 Καὶ σημείων ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης! ἀνεγκάκισαν αὐτοὺς σύσσημον! καπνὸς ἀπὸ τῆς πόλεως.

39 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι προκατελάβετο τὸ ἑνέδρον τὴν Γαβαὰ, καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει! καὶ Βενιαμίν ἤρξατο πατάσσειν! τραυματίας ἐν ἀνδράσι! Ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἀνδρας ὅτι εἶπαν, Πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη!

40 Καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς! στύλος καπνοῦ! καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμίν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως ὡς οὐρανοῦ!

41 Καὶ ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐπέστρεψε! καὶ ἐσπευσαν ἄνδρες Βενιαμίν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησαν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία!

42 Καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐφύγον! καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν.

43 Καὶ κατέκοπτον! τὸν Βενιαμίν, καὶ ἐδώξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτῶν ἕως ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.

44 Καὶ ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμίν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν! οἱ πάντες οὗτοι! ἄνδρες δυνάμειος!

45 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ! καὶ ἐφύγον! εἰς τὴν ἐρήμον πρὸς τὴν πέτρων τοῦ Ρεμμὼν! καὶ ἐκαλοῦντο αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχίλιους ἀνδρας! καὶ ἐκάβησαν! ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ! ὡς Γεδὰν! καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἀνδρας.

46 Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτακότες ἀπὸ Βενιαμίν, εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ! οἱ πᾶντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμειος!

47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμίων ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμίων ὁ τέσσαρας μῆνας!

48 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως ὁ Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους, καὶ ἕως παντὸς τοῦ ἐυρίσκόμενου! εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείας ἐνέπρησαν! ἐν πυρὶ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμωσαν! ἐν Μασσηφάθ, λέγοντες! Ἄνιρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει! θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμίν εἰς γυναῖκα.

2 Καὶ ἦλθεν! ὁ λαὸς εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν.

3 Καὶ εἶπαν, Ὁ Εἰς τί! Κύριε Ὁ Θεέ! Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη, τῇ ἐπισκεπῇναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ὠρθρισεν ὁ λαός, καὶ ὠκοδόμησαν! ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἄνηγξαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας!

5 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς οὐκ ἀνέβη! ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ ὅρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι! πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ, λέγοντες, Θανάτῳ ὁ θανατωθήσεται!

6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμίν ἁδελφὸν! αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Ἐξεκόπη! σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραὴλ.

7 Τί ποιήσωμεν! αὐτοῖς! τοῖς περιστοῖς τοῖς! ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὤμωσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας.

8 Καὶ εἶπαν, Τίς εἰς ἀπὸ! φυλῶν Ἰσραὴλ, ὅς οὐκ ἀνέβη πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἄνιρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβείν Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

9 Καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ! ἄνιρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβείν Γαλαὰδ.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ νῆον τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες, Πορεύεσθε! καὶ πατάξτε τοὺς οἰκύντας! Ἰαβείν Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας.

11 Καὶ τοῦτο! ποιήσετε! πᾶν ἄρσεν! καὶ πᾶσαν γυναῖκα! εἰδυῖαν! κοίτην ἄρσενος, ἀναθεματιεῖτε! τὰς δὲ παρθένας, περιποιήσεσθε! καὶ ἐποίησαν οὕτως.

12 Καὶ εὔρον ἀπὸ οἰκούντων! Ἰαβείν Γαλαὰδ, τετρακοσίας νεάνιδας παρθένας, αἵτινες! οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἦνεγ-

καν! αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν! ἐν γῇ Χαναάν.

13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμίν! ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμίων, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.

14 Καὶ ἐπέστρεψε! Βενιαμίν πρὸς τοὺς υἱὸς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ! τὰς γυναῖκας ὅας ἐξωποιοῦσαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων! Ἰαβείν Γαλαὰδ! καὶ ἤρσεν αὐτοῖς οὕτως.

15 Καὶ ὁ λαός παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμίν, ὅτι ἐποίησε Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ.

16 Καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς, Τί ποιήσωμεν τοῖς περιστοῖς! εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμίν γυνή.

17 Καὶ εἶπαν, Κληρονομία! διασωζόμενων τῶν Βενιαμίν! καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται! φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ.

18 Ὅτι ἡμεῖς οὐκ δυνήσομεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς! Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἐπικατάρατος ὁ διδούς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν.

19 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ δὴ ἐορτὴ! Κυρίου! ἐν Σηλὼμ ἅφ! ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἡ ἐστὶν ἀπὸ Βορρᾶ τῆς Βαιθὴλ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβασινοῦσης ἀπὸ! Βαιθὴλ εἰς Συχέμ, καὶ ἀπὸ Νότου! τῆς Λεβωνᾶ.

20 Καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν, λέγοντες, Πορεύεσθε! καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελώσι.

21 Καὶ ὤψεσθε, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων! Σηλὼμ! ὁ χορεύειν ἐν τοῖς! χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ! τῶν ἀμπελῶνων, καὶ ἀρπάσατε! αὐτοὺς ἄνιρ γυναῖκα! ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλὼμ, καὶ πορεύεσθε! εἰς γῆν Βενιαμίν.

22 Καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν ἑαυτοῖς, Ἐλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς! ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἄνιρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ! ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς, ὥς κληρὸς! πλημμελήσατε.

23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν! καὶ ἔλαβον γυναῖκας! εἰς! ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν! ὧν ἤρπασαν! καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς! τὴν κληρονομίαν αὐτῶν! καὶ ὠκοδόμησαν! τὰς! πόλεις, καὶ ἐκάθισαν! ἐν αὐταῖς.

24 Καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνιρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον! ἐκεῖθεν ἄνιρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ! ἄνιρ! τὸ εὐθὺς ἐνῶπιον! αὐτοῦ ἐποίησε.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμός ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπορεύθη ἄνθρωπος ἀπὸ Βηθλεέμ ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμὶν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν, καὶ Χেলাῖον, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεέμ τῆς Ἰουδα καὶ ἤλθουσιν εἰς ἀγρὸν Μωάβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ.

3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἄνθρωπος τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.

4 Καὶ ἐλάβουσιν αὐτοὺς γυναῖκες Μωαβίτιδες ὄνομα τῇ μιᾷ, Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Ροῦθ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.

5 Καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι Μααλὼν καὶ Χেলাῖον καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψαν ἑξ ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωάβ ὅτι ἐπισκεπταὶ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, δίδουσι αὐτοῖς ἄρτους.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέφαι εἰς τὴν γῆν Ἰουδα.

8 Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς, Πορεύεσθε δὴ, ἀποστράφητε ἐκαστὴ εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς ποιῆσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποίησατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ.

9 Δὴ Κύριος ὑμῖν καὶ εὗρηται ἀνάπαισιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρός αὐτῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτάς, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.

10 Καὶ εἶπαν αὐτῇ, Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφωμεν εἰς τὸν λαόν σου.

11 Καὶ εἶπε Νωεμὶν, Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου καὶ ἰναὶ πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ, μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἀνδράς.

12 Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἄνδρ' ὅτι εἶπα, Ὅτι ἐστὶ μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι νύμφη.

13 Μὴ αὐτὰς προσδέξεσθε ἕως ἃ ἀδυνάωσιν, ἢ αὐτοὺς κατασχέσῃσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ, μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνηθι μοι ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

14 Καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἔτι καὶ κατεφίλησεν Ὀρφά τὴν πενθερίαν αὐτῆς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαόν αὐτῆς. Ροῦθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.

15 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ροῦθ, Ἰδὲ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαόν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σύ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.

16 Εἶπε δὲ Ροῦθ, Μὴ ἀπάντησά μοι τοῦ καταλιπεῖν σε, ἢ ἀποστρέφαι ὀπίθεν σου, ὅτι ὅπου ἔαν πορευθῇς, πορεύσομαι, καὶ

οὐ ἔαν ἀλλισθῇς, ἀλλισθήσομαι ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου Θεός μου.

17 Καὶ οὐ ἔαν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, κακεὶ ταφῆσομαι, τάδε ποιῆσαι μοι Κύριος, καὶ τάδε προσθεῖται, ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀνάμεσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18 Ἰδούσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.

19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τῆ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτάς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς, καὶ εἶπον, Ἐἴ αὕτη ἔστι Νωεμὶν.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς, Μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμὶν, καλεσάτέ με πικραν, ὅτι ἐπικράνηθι ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα.

21 Ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴ ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος καὶ ἰναὶ καλεῖτέ με Νωεμὶν, καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκώκωσέ με.

22 Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ροῦθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, αὐταὶ δὲ παρενηθήσαν εἰς Βηθλεέμ ἐν ἀρχῇ θερσιμοῦ κριθῶν.

Κεφ. β'. Π.

ΚΑΙ τῇ Νωεμὶν ἄνθρωπος γνωρίμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὁ δὲ ἄνθρωπος δυνατὸς ἰσχυρὸς ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοός.

2 Καὶ εἶπε Ροῦθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμὶν, Πορευθὼ δὴ εἰς ἀγρὸν, καὶ συνάξω ἐν τοῖς στήχυσιν κατόπισθεν οὐ ἔαν εἴρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶπε δὲ αὐτῇ, Πορεύου, θύγατερ.

3 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλθουσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθε τῶν θερίζοντων καὶ περιέπεσε περιπτύματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοός τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ.

4 Καὶ ἰδοὺ Βοός ἦλθεν ἐκ Βηθλεέμ, καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσιν Κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ εἶπον, αὐτῷ, Εὐλογήσῃς σε Κύριος.

5 Καὶ εἶπε Βοός τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἔφεστώτῳ ἐπὶ τοῖς θερίζοντας, Τίνος ἡ νεάνις αὕτη;

6 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἔφεστός ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπεν, Ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστὶν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμίν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ.

7 Καὶ εἶπε, Συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θερίζοντων καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρῶθεν καὶ ἕως ἑσπέρας οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρὸν.

8 Καὶ εἶπε Βοός πρὸς Ροῦθ, Οὐκ ἤκουσας θύγατερ, μὴ πορευθῇς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ καὶ σύ οὐ πορεύῃ ἐντεῦθεν, ὡς κολλήθητι μετὰ τῶν κορασιῶν μου.

9 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἔαν θερίζω, καὶ καὶ πορεύῃ κατόπισθεν αὐτῶν ἰδοὺ ἐντετελεύμηται τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄφασθαι

σου¹ και ὅτε διψήσεις και πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεῖη, και πίεσαι ὅθεν ἐὰν ὕδρευνται¹ τὰ παίδαρια.

10 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, και προσεκίνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, και εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγινῶναι με, και ἐγὼ εἰμι ξένη;

11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὺζ, κ¹ εἶπεν αὐτῇ, Ἀπαγγελία ἀπηγγέλη μοι¹ ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθάνειν τὸν ἀνδρα σου¹ και πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου, και τὴν γῆν γενέσέως σου, και ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθρὸς και τρίτης.

12 Ἀποτίσαι Κύριος τὴν ἐργασίαν σου¹ γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.

13 Ἡ δὲ εἶπεν, Εὖροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε¹, ὅτι παρεκάλεσάς με¹ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίᾳ τῆς δούλης σου, και ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδικῶν σου.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὺζ, Ἦδὴ ὥρα τί φαγεῖν, πρόσελθε ὥδε και φάγεσαι τὸν ἄρτον, και βιάσεις τὸν πλῶμόν σου ἐν τῷ ὄρει¹ και ἐκάθισε Ῥοῦθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων¹ και ἐβούτισεν αὐτῇ Βοὺζ ἄλφικτον, και ἔφαγε και ἐνεπλήσθη και κατέλειπε,

15 Καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν¹ και ἐνετείλατο Βοὺζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Καὶ γε ἀναμίσον τῶν δραγματῶν συλλεγέτω, και μὴ κατασχύνητε αὐτήν.

16 Καὶ βασιτάζοντες βασιτάσατε αὐτῇ, και γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουλισμένων, και δάφεται¹, και συλλέξει, και οὐκ ἐπιτιμᾶτε αὐτήν.

17 Καὶ συνέλεκεν ἐν τῷ ἄγρῳ ἕως ἑσπέρας, και ἐρράβιδισεν ἂν συνέλεξε, και ἐγενήθη ὡς νιφί κριθῶν.

18 Καὶ ἦρε και εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν¹ και εἶδεν ἡ πενθερά αὐτῆς ἂν συνέλεξε¹ και ἐξελέγκασα Ῥοῦθ ἔδωκεν αὐτῇ ἂ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερά αὐτῆς, Πού συνέλεξας σήμερον και πού ἐποίησας; εἴη ὁ ἐπιγινῶν σε εὐλογημένος¹ κ¹ ὁ ἀνηγγέλει¹ Ῥεθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς πού ἐποίησε, και εἶπε, Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός μεθ¹ οὗ ἐποίησα σήμερον, Βοὺζ.

20 Δεῖπε δὲ Ἰ Νωεμὶν τῇ νόμφῃ αὐτῆς, Εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων και μετὰ τῶν τεθνηκότων¹ και εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν, Ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευνόντων¹ ὁ ἡμῖν¹ ἔστι.

21 Καὶ εἶπε Ῥοῦθ πρὸς τὴν πενθεράν αὐτῆς, Καὶ γε ὅτι εἶπε πρὸς με¹, Μετὰ τῶν ὁκωσιῶν¹ τῶν ἐμῶν προσκολληθήτη ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἄμικτον ὃς ὑπάρχει μοι.

22 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοῦθ τὴν νόμφην αὐτῆς, Ἀγαθὸν θύγατερ, ὅτι δέξηθε¹ μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, και οὐκ ἀπαντήσονται σοι ἐν ἄγρῳ ἐτέρῳ.

23 Καὶ προσεκολλήθη Ῥοῦθ τοῖς κορασίοις τῷ Βοὺζ τῷ συλλέγειν, ἕως τοῦ¹ συντελέσαι¹ τὸν θερισμόν τῶν κριθῶν και¹ τῶν πυρῶν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς¹ εἶπε δὲ αὐτῇ Ἰ Νωεμὶν ὅτι ἡ πενθερά¹ αὐτῆς, Θύγατερ,

οὐ μὴ δ¹ ζητήσω¹ σοι ἀνάπαισιν, ἵνα εὖ γένηται σοι;

2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὺζ γνωρίμος ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ¹; ἰδοὺ οὗτὸν λικμῶ τὸν ἄλιον τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί.

3 Σὺ δὲ Λούση, και ἀλείψῃ, και¹ περιθήσεις¹ τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ δ¹ σέ¹, και ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλῳ¹ μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως δ¹ τοῦ¹ συντελέσαι αὐτὸν¹ τοῦ¹ φαγεῖν και πιεῖν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, και γνώσῃ τὸν τόπον δ¹ οὗ¹ κοιμάται ἐκεῖ, και ἐλεύσῃ και ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, και κοιμηθήσῃ, και αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἂ ποιήσεις.

5 Εἶπε δὲ Ῥοῦθ πρὸς αὐτήν, Πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς¹, ποιῶσα.

6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλῳ, και ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερά αὐτῆς.

7 Καὶ ἔφαγε Βοὺζ και ἔπινε, και ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, και ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς¹ ἡ δὲ ἦλθεν¹ ἐν κριφῇ¹, και ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ¹.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ και ἐξέστη ὁ ἀνὴρ, και ἐταράχθη, και ἰδοὺ γυνὴ κοιμάται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

9 Εἶπε δὲ, Τίς εἶ¹ σύ; ἡ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ῥοῦθ ἡ δούλη σου, κ¹ περιβάλλεις τὸ πτερυγίον σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεύς εἰ σύ.

10 Καὶ εἶπε Βοὺζ, Εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ¹ Θεῷ¹, θύγατερ, ὅτι ἡγάθυνας¹ τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον¹, μὴ πορευθῆναι σε ὅπισθον νεανίῳ, εἰτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος.

11 Καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβῶ, πάντα ὅσα ἐάν εἴπῃς ποιῶσα σοι¹ οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἰ σύ.

12 Καὶ νῦν δ¹ ὁ¹ ἀληθὺς ἀγχιστεύς ἐγὼ εἰμι, και γε ἐστὶν ἀγχιστεύς ἐγγίῳν ὑπὲρ ἐμέ.

13 Αὐλίσθητι τὴν νύκτα, κ¹ ἔσται τοπρῶ¹ ἐάν ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθὸν¹ ἀγχιστευέτω¹ ἐάν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῖναι σε, ἀγχιστεύτω σε ἐγὼ¹ ζῇ Κύριος¹ κοιμηθήτη ἕως¹ τοπρῶ¹.

14 Καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτῆς ἕως πρωῆ¹ ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τῶν ἐπιγινῶναι ἀνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ¹ και εἶπε Βοὺζ, Μὴ γνωσθήτω, ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλῳ

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Φέρε τὸ περιζῶμα τὸ ἐπάνω σου¹, και ἐκράτησεν αὐτό, και ἐμέτρησεν ἐξ κριθῶν, και ἐπέθηκεν ἐπ¹ αὐτήν, και εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

16 Καὶ Ῥοῦθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθεράν αὐτῆς¹ ἡ δὲ εἶπεν¹ αὐτῇ, Θύγατερ¹ και εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ¹ ὁ ἀνὴρ.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τὰ ἐξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρὸς με¹, Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Κάθου θύγατερ, ἕως τοῦ ἐπιγινῶναι σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα¹ οὐ γὰρ μὴ δ¹ ἡσυχάσῃ¹ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν δ¹ τελεσθῇ¹ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ Βοὺζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πόλιν, και ἐκάθισεν ἐκεῖ, κ¹ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεύς παρεπορεύετο, ὃν δ¹ ἐλάλησε¹ Βοὺζ¹, και εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοὺζ, Ἐκκλίνας καθίσον ὥδε δ¹ κρύφιε¹, και ἐξέκλινε και ἐκάθισε.

2 Καὶ ἔλαβε Βοὺζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε, Καθίσαιτε ὧδε^α καὶ ἐκάθισαν.

3 Καὶ εἶπε Βοὺζ τῷ ὁ ἄρχιστεῖ¹, Τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἧ^α ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἑλμέλεχ, ἡ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστροφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,

4 Κἀγὼ εἶπα, Ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων, Κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθήμενων, καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου¹ εἰ ἄρχιστεῦεις, ἄρχιστενε²· εἰ δὲ μὴ ἄρχιστεῖς, ἀνάγγελλον μοι, καὶ γνῶσομαι, ὅτι οὐκ ἐστὶ πάρεξ σοῦ τοῦ ἄρχιστεῦσαι, κἀγὼ εἰμι μετὰ σέ³· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι, ἄρχιστεύσω.

5 Καὶ εἶπε Βοὺζ, Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ρούθ τῆς Μωαβίτιδος γυναῖκος τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ, ὥστε ὁ ἀναστήσῃ¹ τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄρχιστεὺς, Οὐ δυνήσομαι ἄρχιστεῦσαι ἑμαυτῷ, μή ποτε διαφθείρῃ τὴν κληρονομίαν μου¹· ἄρχιστευσον σεαυτῷ τὴν ἄρχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἄρχιστεῦσαι.

7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἄρχιστείαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι¹ πάντα λόγον²· καὶ ὑπελύετο ἄνθρωπος τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄρχιστεὺς τῷ Βοὺζ, Κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἄρχιστείαν μου¹ καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Βοὺζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἑλμέλεχ, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιῶν καὶ τῷ Μααλῶν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν.

10 Καὶ γὰρ Ρούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλῶν κέκτημαι ἑμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται

τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς^α λαοῦ αὐτοῦ¹ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.

11 Καὶ εἶποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πόλει, Μάρτυρες¹ καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶποσαν, Δῶν Κύριος τὴν γυναῖκά σου, τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου, ὥς Ῥαχὴλ καὶ ὥς Λίαν, αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ ἐποίησαν¹ ὄντα ἐν Ἐφραθᾷ, καὶ ἐστὶ ὄνομα ἐν Βηθλεέμ.

12 Καὶ γένοιτο^α οἶκος σου, ὥς οἶκος Φαρέε, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσῃ Κύριος σοὶ ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.

13 Καὶ ἔλαβε Βοὺζ τὴν Ρούθ, καὶ ἐγέννηθ¹ αὐτῇ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσηλθε πρὸς αὐτήν¹ καὶ ἔδωκεν^α αὐτῇ¹ Κύριος κῆσιν^α, καὶ ὁ ἔτεκεν¹ υἱόν.

14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἄρχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν, καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε, ἔτεκεν αὐτὸν, ἡ ἐστὶν ἀγαθὴ σοὶ ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς.

16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον, καὶ ἔθηκεν^α εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.

17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα, λέγουσαι, Ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμίν¹ καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὡβήδ¹ οὗτος πατήρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυὶδ.

18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρέε. Φαρέε ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ¹.

19 Ἑσρώμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ¹ καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ.

20 Καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών¹ καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών¹.

21 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ¹ καὶ Βοὺζ ἐγέννησε τὸν Ὡβήδ¹.

22 Καὶ Ὡβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί¹ καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ^α.

Κεφ. α'. Ι.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἔξ Ἀρμαθαίμ ὁ Σιφά¹, ἔξ ὅρου Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανὰ υἱὸς Ἰερεμεήλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Ὁκεὲν ἐν Νασιβ Ἐφραΐμ².

² Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες, ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνα παιδίᾳ καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παίδιον.

³ Καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἔξ Ἀρμαθαίμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σαβαώθ εἰς Σηλῶμ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὅφνι καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

⁴ Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἐλκανὰ, καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνα γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας.

⁵ Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παίδιον, πλην ὅτι τὴν Ἄνναν ἡγάπα Ἐλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς.

⁶ Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παίδιον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι οὐ συνέκλεισε¹ Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παίδιον.

⁷ Οὕτως ἐποίησεν ἑναισὺν κατ' ἑναισὺν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἠσθιε.

⁸ Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε! καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστὶ σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἰνατί¹ οὐκ ἠσθίεις; καὶ ἰνατί οὐκ πίπτεις ἐπὶ τὴν καρδίαν σου; οὐκ ἄγαθός ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα.

⁹ Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλῶμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς, ὅτι τοῦ διφρου ἐπὶ τῶν φλυῶν καὶ Κυρίου.

¹⁰ Καὶ αὕτη κατῳδίνους ψυχῇ, καὶ προσηῴετο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίονσα ἔκλανε.

¹¹ Καὶ ἠῴετο εὐχὴν Κυρίῳ, λέγουσα, Ἄδωναι Κύριε ἐλωὲ σαβαώθ, ἔνν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψης ἐπὶ τὴν ταπεινότητα τῆς δούλης σου, καὶ μνησθῆς μου, καὶ ὥς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίνεται, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

¹² Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυσε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.

¹³ Καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· ὥς ἔλογατο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύσαν.

¹⁴ Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλὶ, Ἔως πότε μεθύσῃς; περιελθὺ τὸν οἶνον σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου.

¹⁵ Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν, Οὐκί κύριε· γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον Κυρίου.

¹⁶ Μὴ ὥς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοκίμην, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολοσχίας μου ἔκτετακα εἰς νῦν.

¹⁷ Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πορεύου εἰς εἰρήνῃ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἷμα σου, ὃ ἤτησεν παρ' αὐτοῦ.

¹⁸ Καὶ εἶπεν, Ἐὐρεν¹ ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ πρόσπονον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἐτι.

¹⁹ Καὶ ὀρθρίζουσι τοτρωὶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ πορεύονται ἐπὶ τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ συνέλαβε¹.

²⁰ Καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν, Ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ σαβαώθ ἡτήσάμην αὐτόν.

²¹ Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θύσαι ἐν Σηλῶμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ.

²² Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, Ἔως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

²³ Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ ἐξελθόν ἐκ τοῦ στόματός σου· καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.

²⁴ Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλῶμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἶφι σεμιδάλεως, καὶ βεβέλ οἶνον· καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Σηλῶμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν.

²⁵ Καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν ἐποίησεν ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον; καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἡλὶ.

²⁶ Καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριε ζῇ ἡ ψυχὴ μου, ἐγώ ἡ γυνὴ ἡ καταστάσα ἐνώπιόν σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεῖσθαι πρὸς Κύριον.

²⁷ Ὑπερ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηξάμην· καὶ ἔδωκε μοι Κύριος τὸ αἷμα μου ὃ ἡτήσάμην παρ' αὐτοῦ.

²⁸ Κράγω κερῶν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ὥς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν¹.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΣΤΕΡΕΩΘΗ ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑνιῶθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, δευφάνηθην ἐν ἐσπέριας σου.

² Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου¹.

³ Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ· μὴ ἐξεληθῆτε μεγαλορρομοσύνην ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἔπιτιθεμένα αὐτοῦ.

⁴ Τόξον δυνατὸν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.

⁵ Πληρεῖς ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

⁶ Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει.

⁷ Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ

καὶ ἀνυστοί.

8 Ἀνιστὰ ἀπὸ γῆς πένθητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαῶν, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομήσιν αὐτοῖς.
9 Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ ἐνδόξησεν ἔτι δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἄνθρωπος.

10 Κύριος ἄσπετον ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἄγιος· μὴ κωχίσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ κωχίσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ κωχίσθω ὁ πλάσιος ἐν τῇ πλοίτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ κωχίσθω ὁ κωχούμενος, συνίεναι καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχύιν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσκει κέρας χριστὴ αὐτοῦ καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου.

11 Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ ἐδότες τὸν Κύριον.

13 Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τῇ λαῷ παντὸς τοῦ θύοντος· καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας, καὶ κρείττω τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,

14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν ἄλβητα τὸν μέγαν· ὃς εἰς τὸ χάλκειον ἢ εἰς τὴν χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρέατῳ, ἐλάμβανεν ἐαυτῷ ὁ ἱερεὺς· κατὰ ταῦτα ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλωμ.

15 Καὶ πρὶν θυμαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι, Δός κρέας ὁππῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας ἐφθόν ἐκ τοῦ λείψαντος.

16 Καὶ ἔλεγε ὁ ἄνθρωπος ὁ θύων, Θυμαθῆτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐτίθυμει ἡ ψυχὴ σου· καὶ εἶπεν, Οὐχί· ὅτι νῦν δώσεις· καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταῖως.

17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου· τῶν παιδῶν μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν Κυρίου.

18 Καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου παιδάριον περιεφωσμένον ἐφουδὸ βᾶδι.

19 Καὶ διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.

20 Καὶ ἐνδόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναικα αὐτοῦ, λέγων, Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄναν, καὶ ἔτεκεν ἑπτὰ υἱοὺς, καὶ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον Κυρίου.

22 Καὶ Ἡλὶ πρεσβυτὴς σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰνατὶ ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω· ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου·

24 Μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἡ ἐγὼ ἀκούω· μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ὥς ἐγὼ ἀκούω τῇ μὴ δουλεύειν λαὸν Θεῷ.

25 Ἐὰν ἁμαρτάνω ἁμάρτη ἄνθρωπος εἰς ἄνθρωπον, καὶ προσεύξωμαι ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτη, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς

αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς.

26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκάλυφθην πρὸς οἶκόν σου· πατὴρ σου ὄντων αὐτῶν ἐκ γῆ· Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραὼ,

28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς σε ἐκ πάντων αὐτῶν σκῆπτρον Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεῖν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστηρίῳ μου, καὶ θυμᾶν θυμιάμα, καὶ αἶρεν ἐφουδὸν καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς νύκτον Ἰσραὴλ εἰς βρώσιν.

29 Καὶ ἰνατὶ ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμιάμα μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναδεῖ ὀφθαλμῶν· καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱοὺς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχὴν πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἐμπροσθέν μου·

30 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει· Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἴπα, Ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησι Κύριος, Μηδαιῶς ἐμοὶ, ὅτι ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντας με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ὠτιμωθήσεται.

31 Ἰδοὺ ἐρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σε καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρὸς σε.

32 Καὶ οὐκ ἔσται σοὶ πρεσβυτὴς ἐν οἴκῳ μου πάρας τῆς ἡμέρας.

33 Καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πᾶς περιστεύων οἶκόν σου πεσούναι ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.

34 Καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον ὃ ἔξει ἐπὶ τοῖς δύο υἱοῖς σου· Ὅφναι καὶ Φινεὲς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανούντων ἀμφοτέρων.

35 Καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερεὰ πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει· καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκόν πιστόν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον ἁγίων μου· πάσας τὰς ἡμέρας.

36 Καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου, ἔξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἄργυριον, λέγων, Παράρξινον με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἡλὶ ἐκάθευden ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ᾔδυναντο βλεπεῖν.

3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευden ἐν τῷ ναφ, οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος, Σαμουὴλ· Σαμουὴλ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἔγω ὅτι κέκληκας με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, καθευδὸν καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευde.

6 Καὶ προσέθετο Κύριος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ Σαμουὴλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκας με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, καθευδὸν.

7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν γυνῶναι Θεόν, καὶ

ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου.

8 Καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι^α Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ^β καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδὼ ἐγὼ, ὅτι κέκληκας με^γ ἐς σοφίσατο Ἡλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον,

9 Καὶ εἶπεν^α, Ἀνάστρεφε, κάθευθε τέκνον^β καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἔρεις, Δάδει^γ ὅτι ἀκούει ὁ δούλος σου^δ καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἀπᾶς καὶ ἀπᾶς^α καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Δάδει, ὅτι ἀκούει ὁ δούλος σου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἰδὼ ἐγὼ ποῦ^β τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ, ἤχησει ἑμφοτέρα τὰ ἅτα αὐτοῦ.

12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω.

13 Καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐδόκω^β ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὥς αἰῶνος ἐν ἀδικίᾳ νῦν αὐτοῦ, ὅτι κακολογούντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουῦνται αὐτούς^α.

14 Καὶ οὐδ' οὕτως ὥμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ, Εἰ ἐξήλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις αὐτοῦ.

15 Καὶ κοιμήται Σαμουὴλ ὥς πρωί, καὶ ὤρθρισε τοπρῶ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν^α.

16 Καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουὴλ, Σαμουὴλ τέκνον^β καὶ εἶπεν, Ἰδὼ ἐγὼ.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ^β τάδε ποιῆσαι σοὶ ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖν, ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοὶ ἐν τοῖς ὡσὶ σου.

18 Καὶ ἀπήγγειλε^α Σαμουὴλ πάντα τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ^β καὶ εἶπεν Ἡλὶ, Κύριος αὐτός, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.

19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ὡς ἦν Κύριος^α μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεισεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἡσῶν.

20 Καὶ ἔγνωσαν πάντες Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὴν καὶ ἔως Βηρσαβέ, ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφῆτην τῷ Κυρίῳ.

21 Καὶ προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλῳ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουὴλ^α καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ^β εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔως ἄκρων^γ καὶ Ἡλὶ πρεσβύτες σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

Κεφ. δ'. IV.

Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι^α ἐπὶ Ἰσραὴλ ὡς πόλεμον^β καὶ ἐξῆλθεν^γ Ἰσραὴλ^δ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς^ε εἰς πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβεζέρ^β καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ.

2 Καὶ παρατάσσονται^α ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ^β καὶ ἐκλίνουν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπταισεν ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων^γ καὶ ἐπληγήσαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.

3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, Κατὰ τί ἐπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων^α; λάβαμεν^β τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκ^γ Σηλῳ, καὶ ἐξελεθῶν ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλῳ, καὶ αἵρουντι ἐκείθεν τὴν κιβωτὸν^α Κυρίου^β καθήμενου χειροβίμ^γ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ^δ, Ὅφνι καὶ Φινεές.

5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς^α Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραγε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.

6 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι^α τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Τίς ἡ κραυγὴ^β ἡ μεγάλη αὐτῇ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολήν.

7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπον, Οὗτοί οἱ θεοὶ ἦκασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν.

8 Ὅδοι ἡμῖν^α, ἐξελοῦ ἡμᾶς Κύριε σήμερον, ὅτε οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς^β καὶ τρίτην^γ ἡμεῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοί οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πλητῇ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Κρατανοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ^α δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδοῦλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας, καὶ πολεμήσατε αὐτούς.

10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς^α καὶ πταίει ἄνθρωπος Ἰσραὴλ, καὶ ἐφυνεν ἕκαστος εἰς σκῆνωμα αὐτοῦ^β καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ ἔπεσον ἐς Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.

11 Καὶ^α κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἄμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὅφνι καὶ Φινεές.

12 Καὶ ἑώραμεν ἄνθρωπος Ἰεμμαίσις ἐκ τῆς παρατάξεως, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεφρόγυτα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ^α ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεῖν τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν^β καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκῆναι περὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ^γ καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν^δ εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι^ε καὶ ἀνεβόησεν^β ἡ πόλις.

14 Καὶ ἤκουσαν Ἡλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε^α καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἡλὶ.

15 Καὶ Ἡλὶ υἱὸς^α ἐνενηκοντα^β ἔτην, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστῆσαν, καὶ ἐκ^γ ἐδέβλεπε.

16 Καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ, Τίς ἡ φωνὴ τῆς ἡχῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος προσῆλθε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἦκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ γὰρ ὁ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως^α σήμερον^β καὶ εἶπεν ὁ Ἡλὶ, Τί τὸ γεγονός ῥῆμα, τέκνον;

17 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, καὶ εἶπε, Πέφευγεν ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη^α ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἄμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.

18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐμήνησθ^α τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπεισεν ἀπὸ τῆς διφρᾶς οὐσιμῶς ἐχόμενος τῆς πόλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτερος ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς^β καὶ αὐτὸς ἐκρίνε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι ἔτην.

19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς συνειληφνῆναι τὴν τεκεῖν, καὶ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενήτερος αὐτῆς καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς, καὶ ἐκλαυσε^α καὶ ἔτεκε, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὡδίνες αὐτῆς.

20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει^α καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρестηκυῖαι αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι νῦν τέτοκας^β καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.

21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐναβαρχαβὼθ ὑπὲρ^α τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ

πενθεροῦ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.^α
 22 Καὶ εἶπαν, Ἀπώκισται δόξα Ἰσραὴλ δὲν
 τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου!.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἀλλοφύλοι ἐλαβον τὴν κιβωτὸν τῆ Θεᾶς,
 καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενεζέρ εἰς Ἀζωτον.

2 Καὶ ἐλαβον ἀλλοφύλοι τὴν κιβωτὸν ὁ Κύριος,
 καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγῶν, καὶ
 παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγῶν.

3 Καὶ ὠρθρισαν οἱ Ἀζῶτις^α, καὶ εἰσήλθον εἰς
 οἶκον Δαγῶν· καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼς Δαγὼν πεπτωκὸς
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶ^α ἐνώπιον κιβωτῇ τῇ Θεᾶς· καὶ
 ἤγειραν τὸν Δαγῶν, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον
 αὐτῆς· καὶ ἐβάρυνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τὰς Ἀζῶτις,
 καὶ ἐβασάνισεν αὐτὰς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὰς εἰς τὰς
 ἐδρας αὐτῶν, τὴν Ἀζωτον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς.

4 Καὶ ἐγένετο ὅτε ὠρθρισαν τοπρωί^α, καὶ ἰδοὺ
 Δαγῶν πεπτωκὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶ^α ἐνώπιον
 κιβωτῇ διαθήκης Κυρίου· καὶ κεφαλὴ Δαγῶν καὶ
 ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτῶ^α ὠφρημένα ἐπὶ
 τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφῆθ' ἐκάστοι, καὶ ἀμφότεροι
 οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῶ^α πεπτοκότες ἐπὶ τὸ
 πρόθυρον, πλὴν ἡ ράχις Δαγῶν ὑπελείφθη.

5 Διὰ τοῦτο ἐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγῶν,
 καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγῶν, ἐπὶ
 βαθμὸν οἶκος Δαγῶν ἐν Ἀζῳτῇ ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι.

6 Καὶ ἐβάρυνθη ἡ^α χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον,
 καὶ ἐπήγαγεν αὐτοὺς, καὶ ἐξέξεσεν αὐτοὺς εἰς τὰς
 ἐδρας αὐτῶν, καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύσησαν
 μύες· καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη
 ἐν τῇ πόλει.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζῶτου ὅτι οὕτως, καὶ
 λέγουσιν, Ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τῇ Θεοῦ
 Ἰσραὴλ μετ' ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ'
 ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγῶν Θεὸν ἡμῶν.

8 Καὶ ἀποσέλλασι καὶ συναγάσῃ τὰς σατράπας
 τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς, καὶ λέγῃσι, Τί
 ποιήσωμεν τῇ κιβωτῇ Θεᾶς Ἰσραὴλ; καὶ λέγῃσιν
 οἱ Γεθαῖοι, Μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς
 ἡμᾶς· καὶ μετῆλθε κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς
 Γεθ^α.

9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν, καὶ
 γίνεται χεὶρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας
 σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ
 μικρῆς ἕως μεγάλης, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς
 ἐδρας αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἐαυτοῖς
 ἐδρας.

10 Καὶ ἐξαποστέλλασι τὴν κιβωτὸν τῇ Θεᾷ εἰς
 Ἀσκάλωνα· καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσηλθε κιβωτὸς Θεᾶς
 εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται, λέ-
 γοντες, Τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τῇ Θεᾷ Ἰ-
 σραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν
 ἡμῶν;

11 Καὶ ἐξαποστέλλουσιν^α καὶ συναγοῦσι^α τοὺς
 σατράπας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἰπὼν, Ἐξαπο-
 στείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 καθίστω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανα-
 τώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν.

12 Ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει
 βαρεῖα σφόδρα, ὡς εἰσηλθε κιβωτὸς Θεοῦ Ἰ-
 σραὴλ ἐκεῖ· καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες
 ἐπληγήσαν εἰς τὰς ἐδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ
 τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἄγρῳ τῶν ἀλλοφύλων
 ἐπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέξεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.

2 Καὶ καλῶσιν ἀλλοφύλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς
 μάντις καὶ τὴν ἐπαοιδὴν αὐτῶν, λέγοντες, Τί
 ποιήσωμεν τῇ κιβωτῇ Κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν
 ἐν τίνι ἀποστελεῖται αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπαν, Εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τὴν
 κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δι'
 ἐξαποστείλειτε αὐτὴν κενὴν, ἀλλὰ ἀποδι-
 δόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ τότε
 ἰαθήσεται, καὶ ἐξηλασθήσεται ἡμῖν· μὴ οὐκ
 ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν;

4 Καὶ λέγουσιν, Τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσο-
 μεν αὐτῇ; καὶ εἶπαν,

5 Κατὰ ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύ-
 λων πέντε ἐδρας χρυσᾶς, ὅτι πταίσμα ἐν ἡμῖν
 καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ, καὶ ὁ μὲν
 χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν δια-
 φθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δόξαν,
 ὅπως κούφισῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ
 ἀπὸ τῶν Θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

6 Καὶ ἰναὶ θανύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς
 ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαριώ τὴν καρδίαν αὐ-
 τῶν; οὐχ ὅτι ἐνέταίεν αὐτοὺς, ἐξαπέστειλαν
 αὐτοὺς καὶ ἀπήλθον;

7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἡμας καινῶς,
 καὶ δύο βόας πρωτοτοκόνας ἀνὲν τῶν τέκνων,
 καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ ἀπα-
 γάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπίσθεν αὐτῶν εἰς οἶκον.

8 Καὶ ληψάσθῃ τὴν κιβωτὸν, καὶ θῆσατε αὐτὴν
 ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, καὶ τὰ σκευῖτά χρυσᾶ ἀποδώσατε
 αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ ὅθρησεν ἐν θέματι ὁ βερ-
 σεχθῆναι^α ἐκ μέρους αὐτῆς· καὶ ἐξαποστελεῖτε
 αὐτὴν, καὶ ἀπελάσσετε αὐτὴν, καὶ ἀπελείψετε,

9 Καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὀρίων αὐτῆς πορευ-
 σεται μετὰ Βαιθαμῶν, αὐτὸς πεποιήκειν
 ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλαν ταύτην· καὶ ἐάν
 μὴ, καὶ γνωστόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἦται
 ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλοφύλοι ἔσω καὶ ἔλαβον
 δύο βόας πρωτοτοκόνας, καὶ ἐζεύξαν αὐτὰς ἐν τῇ
 ἀμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκάλυψαν εἰς οἶκον·

11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν
 ἄμαξαν, καὶ τὸ θέμα ἐργάβ^α καὶ τὰς μῦς τοὺς
 χρυσοῦς^α.

12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς
 ὁδὸν Βαιθαμῶν, ἐν τριβῇ ἐν^α ἐπορευόντο καὶ
 ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά·
 καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορευόντο
 ὀπίσω δ' αὐτῆς· ἕως ὀρίων Βαιθαμῶν.

13 Καὶ οἱ ἐν Βαιθαμῶν ἐθέριζον θερσιμὸν
 πυρῶν ἐν κοιλάδι· καὶ ἤραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
 καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου, καὶ νύφρανθησαν
 εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς.

14 Καὶ ἡ ἄμαξαι εἰσηλθεν εἰς ἀγρὸν δ' Ὠση^α
 τὸν ἐν Βαιθαμῶν, καὶ ἐστήσαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ
 λίθον μέγαν· καὶ σχίζει τὰ ἐγὼ τῆς ἀμάξης, καὶ
 τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς δόλοκαῦτωσιν^α τῷ
 Κυρίῳ.

15 Καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ
 Κυρίου, καὶ τὸ θέμα ἐργάβ^α μετ' αὐτῆς, καὶ
 τὰ ἐπ' αὐτῆς σκευῖτά χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ
 τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθαμῶν
 ἀνήνεγκαν δολοκαῦτῶσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.

16 Καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων
 ἑώραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς δ' Ἀσκάλωνα^α τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

17 Καὶ αὐταὶ αἱ ἐδραι αἱ χρυσᾶς, ἃς ἐπέδωκαν
 οἱ ἀλλοφύλοι τῆς βασάνος τῷ Κυρίῳ τῆς Ἀζῳτῆς
 μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν,
 τῆς Γεθ μίαν, τῆς Ἀκκαρῶν μίαν.

18 Καὶ μὲν οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν
 πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν
 ἐκ πόλεως ἐστερωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ
 Φερεζαίου, καὶ ἐως λίθου τοῦ μεγάλου, οὗ
 ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῇ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

τοῦ ἐν ἀρχῇ Ὡσὲ τοῦ Βαϊθσαμῦν.

19 Καὶ οὐκ ἠμενέσαν ⁴οἱ υἱοὶ Ἰεχονιὸν ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαϊθσαμῦν, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἄνδρες, καὶ πεντηκοντα χιλιᾶδας ἀνδρῶν· καὶ ἐπέθυθεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῇ λαφύῃ πλῆρην μεγάλην σφόδρα.

20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαϊθσαμῦν, Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πότε τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἀφ' ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καραθιάρημ, λέγοντες, Ἀπεστρέψαισιν ἅλλοφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου, κατὰ βητε καὶ ἀναγύγατε αὐτὴν πρὸς ἑαυτοὺς.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καραθιάρημ, καὶ ἀναγνοσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσαγάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ τὸν ἐν τῇ βουνῇ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

2 Καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καραθιάρημ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἰκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιελετε^α θεοὺς ἄλλοτριους ἐκ μέσων ὑμῶν, καὶ τὰ ἄλσῃ, καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμεῖς ἐκ χειρὸς ἁλλοφύλων.

4 Καὶ ^δπεριέλθον^ι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βαυλὶμ καὶ τὰ ἄλσῃ Ἀσταριὲθ, καὶ ἐδοίκευσαν^α Κυρίῳ μόνῳ.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἀθροίσατε^α πάντα Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσφάθ, καὶ ἰδρεῖνται ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν, Ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδικάζει Σαμουὴλ τὰς νύκτας Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ.

7 Καὶ ἤκουσαν ⁴οἱ ἁλλοφύλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ· καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἁλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀκούοντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἁλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὴ μὴ βοᾶν πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἁλλοφύλων.

9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθνὸν ἓνα, καὶ ἀνήγειρεν αὐτὸν ὀλοκαύτωςιν σὺν παντὶ τῇ λαφύῃ Κυρίου· καὶ ἐδόξασε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτὸν Κύριος.

10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρον τὴν ὀλοκαύτωςιν· καὶ ἁλλοφύλοι προσήγον ἐἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὰς ἁλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἐπάτασαν ἐνώπιον Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσφάθ, καὶ κατεδιώξαν τοὺς ἁλλοφύλους, καὶ ἐπάτασαν αὐτοὺς ὥς ὑποκάτω τοῦ Βαϊθχόρ.

12 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λίθον ἓνα, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον Μασσφάθ καὶ ἀναμέσον τῆς παλαιᾶς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέξερ, λίθος τοῦ βοηθοῦ· καὶ εἶπεν, Ὡς ἐνταῦθα ἐβόηθησεν ἡμῖν Κύριος.

13 Καὶ ἐταπεινώσε Κύριος τοὺς ἁλλοφύλους, καὶ οὐ προσέβητο ἐπὶ^δ προσελθεῖν^ι εἰς ὅριον Ἰσραὴλ· καὶ ἐγενήθη^ι χεῖρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἁλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας ⁴τῆς Σαμουὴλ.

14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ὥς ἔλαβον οἱ ἁλλοφύλοι παρὰ τὸν υἱὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ ^δἈσκάλωνος ὥς Ἀζόβ^ι· καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἁλλοφύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμορραίου.

15 Καὶ ἐδικάζει Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκύκλον Βαϊθλὴ καὶ τὴν Γαλγαλά καὶ τὴν Μασσφάθ· καὶ ἐδικάζει τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις.

17 Ἡ δὲ ἀποστρέφῃ αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ ἐδικάζει ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ κοδομένην ἐκεῖ θυσίας ἤριον τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐγῆρασε Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου

^αἈβιά, δικαστὰς ἐν Βηρσαβέε.

3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας, καὶ ἐλάμβανον ὄδρα, καὶ ἐξέκλινον δικαιοσύματα.

4 Καὶ συναθροίζονται^α ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ παραγίνονται^α εἰς Ἀρμαθαίμ πρὸς Σαμουὴλ.

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ σὺ γεγηράκας, καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐκ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατάρτησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλεῖα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.

6 Καὶ ^απονηρὸν τὸ ὄημα^β ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν, Δός ἡμῖν βασιλεῖα δικάζειν ἡμᾶς· καὶ προσήνδατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ ἂν ^δλαλήσῃ^ι σοι, ὅτι ἡ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ ἐμὲ ἐξουθενήκασιν τῇ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν.

8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤγαγον αὐτὰς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκατελίπον με, καὶ ἐδόξουν θεοὶ ἑτέροις· οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί.

9 Καὶ νῦν ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοὺς, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλείως ἐκ βασιλεύουσιν ἐπ' αὐτοὺς.

10 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ἔθνος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν· ^αταῦτας παρ' αὐτῷ βασιλεῖα.

11 Καὶ εἶπε, Τούτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλείως ὃς βασιλεύουσιν ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θίσεται αὐτοὺς ἐν ὅριον αὐτοῦ, καὶ ἐν ἰππεύσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ὁρμάτων αὐτοῦ,

12 Καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἐαυτῷ^α ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους^ι, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκευὴ πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκευὴ ὁρμάτων αὐτοῦ.

13 Καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψούς, καὶ εἰς μαγειρίσσας, καὶ εἰς πεισίσσας.

14 Καὶ τὰς ἄγρας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀμπελώνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαιώνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς δούλοις^α ἑαυτοῦ.

15 Καὶ ^δτὰ σπέρματα^α ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν ἀποδεκτώσει, καὶ δώσει τοῖς εἰνούχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

16 Καὶ τὰς δόλους ὑμῶν, καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ βεκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰς ὄνας ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκτώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὰ ποιῖμα ὑμῶν ἀποδεκτώσει, καὶ ἡμεῖς ἔσσεσθε αὐτῷ δούλοι.

18 Καὶ βούσσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλείως ὑμῶν οὐ^α ἐξελέασθ-

ἐαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἐαυτοὺς βασιλεῖα.

19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς ἰσχυροῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐχί, ἀλλ' ἡ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς,

20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν.

21 Καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάντα τοὺς λόγους τῶν λαῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ῥήματα Κυρίου.

22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, "Ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ βασιλεύσουσιν αὐτοῖς βασιλεῖα· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἀνδράς Ἰσραὴλ, Ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἄνθρωπος ἐξ υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κίς, υἱὸς Ἀβιήλ, υἱοῦ Ἰαρέθ, υἱοῦ ὁ Βαχίρ, υἱὸς Ἀφεκ, υἱὸς ἀνδρὸς Ἰεμιναιῶν, ἀνὴρ δυνατὸς.

2 Καὶ τοῦτ' υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαουλ, εὐμεγέθης. ἄνθρωπος ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑπερρώμιαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπόλονται αἱ ὄνοι Κίς πατρός Σαουλ· καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Δάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδάριων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.

4 Καὶ διήλθον δι' ὁρίων Ἐφραΐμ, καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς ὁ Σελχι', καὶ οὐκ εὗρον· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς ὁ Σεγαλίμ', καὶ οὐκ ἦν· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς ὁ Ἰαμίν', καὶ οὐκ εὗρον.

5 Αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σίφ, καὶ Σαὺλ εἶπε τῶν παιδάριων αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Δεύρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνείς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους, φροντίζη' αὐτὰ περὶ ἡμῶν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον, Ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνδοξός, πᾶν ὁ ἐν λαλήσει παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν πορεύσωμεν, ὥπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν.

7 Καὶ εἶπε Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Καὶ ἰδοὺ πορευόμεθα· καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοιπᾶσιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλείον οὐκ ἔστι μετ' ἡμῶν· εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.

8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαουλ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρὶ μὴ τέταρτον σίκλι ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.

9 Καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τὰδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι· ἐπερωτᾷ τὸν Θεόν, ὁ Δεῦρ' ἐπορεύθωμεν πρὸς τὸν Βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλεο ὁ λαὸς ἔμπροσθεν, ὁ Βλέπων.

10 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα· δεῦρο καὶ πορεύθημεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ Θεοῦ.

11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὕρισκον τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὑδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς, Εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ Βλέπων;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, "Ἔστιν· ἰδοὺ κατὰ πρόσκπον ἡμῶν· ὅνυν' διὰ τὴν ἡμέραν ἦκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θύσῃ σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμὰ.

13 Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὕρησθε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀναβῆναι

αὐτὸν εἰς Βαμὰ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὕτως εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὕρησθε αὐτόν.

14 Καὶ ἀναβαίνουνσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ ἀναβῆναι εἰς Βαμὰ.

15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὥτιον Σαμουὴλ ἡμέρα μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαουλ, λέγων,

16 Ὡς ὁ καιρὸς, αἶριον ἀποστελῶ πρὸς σέ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτόν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπεινότητα τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἤλθε βοή αὐτῶν πρὸς μέ.

17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαουλ, καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι, Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

18 Καὶ προσήγαγε Σαουλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, Ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ Βλεπόντος.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαουλ, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμὰ, καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρῶτ', καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγεῖλῶ σοι.

20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ὑπολωλυῶν σήμερον τριταῖον, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὐρηται· καὶ τίνι τὰ ὠραία τοῦ Ἰσραὴλ; οὐ σοί, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου;

21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαουλ, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ ἄνδρός υἱὸς Ἰεμιναιῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ τίς φυλὴς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν; καὶ ἰνατί ἐλάλησας πρὸς ἐμέ κατὰ τὸ ῥῆμα τῆτο;

22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαουλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τὸ πόνον ἐν πρώτοις τῶν κεκλήμενων ὥστε ἐβδόμηκοντα ἀνδρῶν.

23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἐδώκα σοι, ἣν εἶπά σοι θείαν αὐτὴν παρὰ σοί.

24 Καὶ ὤψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλάν, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνὶ πύλιν Σαουλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαουλ, Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθεο αὐτὸ ἐνὶ πύλιν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειται σοι παρὰ τοὺς ἄλλους, ἀπόκρινε· καὶ ἔφαγε Σαὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμὰ εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τὸ Σαὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.

26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ ὄματι, λέγων, Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἀνέστη Σαουλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως ἔξω.

27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαουλ, Εἰπον τῷ νεανίσκῳ, καὶ διελεύθω ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ σὺ στηθὶ ὡς σήμερον, καὶ ἀκούσου' ῥῆμα Θεοῦ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακόν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχὶ κέχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτόν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ· καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἐχρίσε' σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα.

2 Ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ

εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοὺς τάφους Ῥαχὴλ ἐν τῇ ὁρεὶ Βενιαμὶν ἀλλομένους μεγάλα· καὶ ἐροῦσί σοι, Ἐρῶνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτείνεκται! τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, λέγων, Τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;

3 Καὶ ἀπελεύσθῃ ἐκέθεν, καὶ ἐπέκεινα ἤξεις ἕως τῆς ὁρυθὸς Θαβώρ, καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἰρόντα τρία αἰγίδια, καὶ ἕνα αἰρόντα τρία ἀγνῆα ἄρτων, καὶ ἕνα αἰρόντα ἄσκον οἴνου.

4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσωσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τῷ Θεοῦ, οὗ ἔστιν ἡ ἐκεῖ! τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων· ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσται ὡς ἀν ἐπέλεθτε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῶν προφητῶν καταβαίνόντων ἐκ τῆς Βαμὰ, καὶ ἐμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ ὁ τύμπανον! καὶ αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύουσιν.

6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.

7 Καὶ ἔσται ὅταν ἤξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.

8 Καὶ καταβήσῃ ἐμπροσθεν τῆς Γαλγὰλ, καὶ ἰδοὺ ὁ καταβαῖνός σου σὲ ἀνεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ ὁ θυσίας ἐρινγκὰς ἐπὶ τὰς ἡμέρας θαλάσφειν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.

9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὧμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, καὶ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην, καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

10 Καὶ ἔρχεται ἐκείθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἔξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προσεφύτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ νῦν Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὸν αὐτῶν, καὶ εἶπε, Καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ; καὶ αὐτὸς διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν, Ἡ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν.

14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν, Ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ ὁ εἶδμεν! ὅτι οὐκ εἰσί, καὶ εἰσῆλθον πρὸς Σαμουὴλ.

15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ, Ἀπάγγελον δὴ μοι τί εἶπέ σοι Σαμουὴλ;

16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εὐρῶνται αἱ ὄνοι· τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύριον εἰς Μασσephάθ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Τάδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμῖν υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξελέλκην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τῶν θλιδουσῶν ὑμᾶς.

19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενίκατε τὸν Θεόν, ὅς αὐτὸς ἔστιν ὁ ὑμῶν σωτὴρ! ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν· καὶ εἶπατε,

Οὐχί, ἀλλ' ἡ ὅτι! βασιλέα ὁ καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν καταστήτε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκήπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.

20 Καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκήπτρα Ἰσραὴλ, καὶ κατακληροῦται σκήπτρον Βενιαμίν.

21 Καὶ προσάγει σκήπτρον Βενιαμίν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Μανασσῆ· καὶ προσάγει τὴν φυλὴν Μανασσῆ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς· καὶ ἐζητεῖ αὐτὸν, καὶ οὐχ εὐρίσκειτο.

22 Καὶ ἐπρωτόησε ὁ Σαμουὴλ ἔτι! ἐν Κυρίῳ, Εἰ ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος ἐνταῦθα! καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ αὐτὸς κέρνυται ἐν τοῖς σκέυσι.

23 Καὶ ὅραμα καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκείθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐνύσθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπεριωμίαν καὶ ἐπάνω.

24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν, Εἰ ἐωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἐαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἐγνωσαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπαν, Ζήτω! ὁ βασιλεὺς.

25 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως· καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

26 Καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαὰ· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ ὁ δυνάμεων, ὧν ἦσαν τὸ Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαοὺλ.

27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, Τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠνεγκαν αὐτῷ ὄψρα.

Κεφ. ια. XI.

ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαὰδ· καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην, Διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομεν σοι.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης, Ἐν ταύτῃ ὁ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑμῶν πάντα ὀφθαλμῶν δεξιόν, καὶ θησομαι ὁ ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς, Ἄνετ ἡμῖν ἐπτά ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ· ἐὰν μὴ ὁ ἦ! ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἔρχονται οἱ ἀγγελοὶ εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαοὺλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ ἦσαν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἐκλάσαν.

5 Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τοπρωῖ ἐξ ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαοὺλ, Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός!; καὶ διηγούντα αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβὶς.

6 Καὶ ἐφῆλato πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα.

7 Καὶ ἔλαβε δύο βόους, καὶ ἐμέλισεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων, Ὅς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὑπὸς Σαοὺλ καὶ ὑπὸς Σαμουὴλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βοῦσιν αὐτοῦ· καὶ ἐπῆλθαι ἐκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαόν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόσαν ὡς ἐν εἰς.

8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζεκ ἀν Βαμὰ! πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξακοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας ἰσοδα ἑβδομηκοντα χιλιάδας.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις,

Τάδε ἔρεϊτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, Αὔριον ὁ ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ εὐφράνθησαν.

10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμωνίτην, Αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἄγαθόν ἐνώπιον ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὐρίον, καὶ ἔβητο Σαοὺλ τὸν λαόν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ εἰσπορεύονται ὁ μέσος τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ θωοθινῇ, καὶ ἔβητο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων ἡλθεν ἐπ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε, Οὐχί, ἀλλ' ὅτι ὑποδεκνήμενοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαοὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἀνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς.

13 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Οὐκ ἀποθάνειται οὐδὲς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Πορευθῶμεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.

15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα· ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλαζαῖς· καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλεῖα,

2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν· καγὼ γεγηράκα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοὶ μοι ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· καγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος· καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μύσχαν τίνος εἴληψα, ἢ δυν τίνος εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὁ ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξετίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα· καὶ ὑπόδημα· ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

4 Καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ, Οὐκ ἡδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλάσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληψας ἐκ χειρὸς οὐδενός οὐδέν.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χριστός αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εὐήκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν· καὶ εἶπαν, Μάρτυς.

6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσήν καὶ τὸν Ἀαρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ νῦν κατὰστητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπαγγέλω ὑμῖν ὅ τῃν πᾶσαν δικαιοσύνην· Κύριον, ὁ αἰ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσήν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατὰκτισεν αὐτοὺς ἐν τῇ τόπῳ τούτῳ.

9 Καὶ ἐπελάθοντο ὁ Κύριον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβίς βασιλέως Ἀσώρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωᾶβ,

καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ ἔλεγον, Ἠμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον, καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλ, καὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ νῦν ἐξέδωκε ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ δουλεύσομεν σοι.

11 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰεροβᾶλ, καὶ τὸν Βαράκ, καὶ τὸν Ἰεφθῆ, καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν· τῶν κυκλόθεν, καὶ κατὰκτισε πεποιθότες.

12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμων ἦλθεν ἐπ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε, Οὐχί, ἀλλ' ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ὑμῶν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν βασιεῖ εἰς ὑμῶν.

13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε· καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.

14 Ἐὰν φοβήσῃτε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσητε αὐτῷ, καὶ ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐρίσῃτε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὅπισθω Κυρίου πορευόμενοι.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ὁ ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐρίσῃτε τὸ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν.

16 Καὶ νῦν κατὰστητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τοῦ μέγα τούτου, ὅ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

17 Οὐχὲ θερισμὸς πυρῶν σήμερον· ἐπικαλέσονται Κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ἱετόν· καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποίησατε ἐνώπιον Κυρίου, αἰτήσαντες ἐαυτοὺς βασιλεῖα.

18 Καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν Κύριον· καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ ἱετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουὴλ.

19 Καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθεικάμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν, αἰτήσαντες ἐαυτοῖς βασιλεία.

20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβέσθε· ὑμεῖς πεποικάτε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὁπίσθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν.

21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηνῶν ὄντων, οἱ οὐ περανῶσιν οὐθέν, καὶ οἱ οὐκ ἐξελδύνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν.

22 Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτῷ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπικεύς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἐαυτῷ εἰς λαόν.

23 Καὶ ἐμοὶ μὴδ᾽ αὐτῶν τοῦ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνέναντι τοῦ προσεῖχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ, καὶ δέξτε ὑμῶν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν.

24 Πλην φοβέσθε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ὅ ἔμεγάλυνε μετ' ὑμῶν.

25 Καὶ ἐὰν κακία κακοποιήσῃτε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

Κεφ. ιγ'. XIII.

2 ΚΑΙ ἐκλέγεσθαι ἐαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιᾶδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ χιλιᾶδες οἱ ἐν Μαχμᾶς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαθθὴλ, καὶ χιλιᾶδες ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμὴν· καὶ τὸ κατὰλοιπὸν τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Ναοὶβ τὸν

ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων, Ἡθεήκασιν οἱ δούλοι.

4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠκούσε! λεγόντων, Πέπακε Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλόφυλοις· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλααίοις.

5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀναβαίνουντες ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιᾶδες ὀρμάται, καὶ ἔξ χιλιᾶδες ἰππέων, καὶ λαὸς ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν· τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνουνσι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμάς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρίων κατὰ Νότον.

6 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενώσιν αὐτῷ μὴ προσίεναι αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις, καὶ ἐν ταῖς μανόραις, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκκοις. 7 Καὶ οἱ ἑδραβόντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γαδ καὶ Γαλαὰδ· καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλααίοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ.

8 Καὶ διέλιπεν ἐπτά ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουὴλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς Γαλααζ, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτῷ ἀπ' αὐτῆς.

9 Καὶ εἶπε Σαουλ, Προσπαγέτε ὅπως ποιήσω δλοκαίτωσιν καὶ ἐιρηνικός· καὶ ἀνιέρηκε τὴν δλοκαίτωσιν.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς συντελέσειεν ἀναφέρειν τὴν δλοκαίτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγένηται· καὶ ἐξῆλθε Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Τί πεποίηκας, ὡς εἶπε Σαουλ, Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς.

12 Καὶ εἶπα, Νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς με εἰς Γαλααζ, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθην· καὶ ἐνεκρατευσάμην, καὶ ἀνιέρηκα τὴν δλοκαίτωσιν.

13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ, Μεματαιώτα σοι, ὅτι ἐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἢ ἐνετείλατό σοι Κύριος, ὡς νῦν ἠτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στησεται σοι, καὶ ζητήσει Κύριος ἐαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἐντελεῖται Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.

15 Καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλααζ· καὶ τὸ κατάλειμμα τῆς λαῶ ἀνέβη ὀπίσω Σαουλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τῆς λαῶ τοῦ πολεμιστοῦ· αὐτὸν παραγενομένων ἐκ Γαλααζ εἰς Γαβαὰ Βενιαμιν, ὅς ἐπεσκέψατο Σαὺλ τὸν λαόν τὸν εὐρεθέντα μετ' αὐτῶ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας.

16 Καὶ Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες μετ' αὐτὸν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμιν, ὅς ἐκλαίον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς.

17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθεῖρον ἐξ ἄγρου ἀλλοφύλων τρισὶν ἄρχαϊς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέψασα ὁδὸν Γοφερά ἐπὶ γῆν Σαγάλ.

18 Καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρίων· καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὰ τὴν εἰσκούπτουσαν ἐπὶ Γαί τὴν Σαβίμ.

19 Καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὗρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ρομφαίας καὶ δόρυ.

20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλ-

λοφύλων. χαλκεῖν ἕκαστος τὸ θέριτρόν· αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἑτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεῦη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτῇ.

22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πολέμων Μαχμάς, καὶ οὐχ εὐρέθη ρομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντός τοῦ λαοῦ τὸν μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν· καὶ εὐρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν νῖψ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΚΑΙ γίνεταί ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ τῷ παιδάρῳ τῷ αἰρητῇ τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε.

2 Καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρον τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ροάν τὴν ἐν Μαζδὼν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ Ἀχιά υἱὸς Ἀχιτῶβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὶδ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἡλὶ ἱερέως τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλωμ αἶρων ἐφοῖδ', καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

4 Καὶ ἀνομέσον τῆς διαβίσεως οὐ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὁδοῦς πέτρας ἐκ τούτου, καὶ ὁδοῦς πέτρας ἐκ τούτου· ὄνομα τῷ ἐνὶ Βασές, καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σενιά.

5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ Βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχμάς, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ Νότου ἐρχομένῳ Γαβαά.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Δεῦρο, διαβῶμεν εἰς Μεσσαβ τῶν ἀπεριτμητῶν τῶν, εἴτι ποιήσαι Κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σωῖεν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλιγοῖς.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Ποίει κἄν ὃ ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐκκλίνη· ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδιά σου καρδιά μου.

8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ ἡμεῖς διαβίωμεν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ κατακλισθώμεθα πρὸς αὐτοὺς.

9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν· καὶ στησώμεθα ἐφ' ἐαυτοὺς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτοὺς.

10 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἀναβησώμεθα, ὅτι παραδόμεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.

11 Καὶ εἰσῆλθον ἁμφότεροι εἰς Μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι, Ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τραγῶν αὐτῶν, οὐ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Ἐβραῖοι πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἰρητὰ τὰ σκεῦη αὐτῶ, καὶ λέγουσιν, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριούμεν ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἰρητὰ τὰ σκεῦη αὐτοῦ, Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπύταξεν αὐτοὺς· καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολαίᾳ καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλασι τοῦ πεδίου.

15 Καὶ ἐγενήθη ἑκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ἐν ἀγρῷ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσήβ, καὶ ὁ διαφθεύριμας ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ ἔκ ἤθελαν ὀρεῖν. καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἑκστασις παρὰ Κυρίου.

16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τετραραγμένη ἐνθεν καὶ ἐνθεν.

17 Καὶ εἶπε Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. Ἐπισκέψασθε δὴ, καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὕμῶν, καὶ ἐπισκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ εὐρίσκειτο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπε Σαουλ τῷ Ἀχιζ, Προσάγαγε τὸ ἔφοδόν, ὅτι ὁ αὐτός ἦρε τὸ ἐφοδὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε, καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα, Συνάγαγε τὰς χειράς σου.

20 Καὶ ὁ ἀνέβη Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ρομφαία ἀνδρός ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

21 Καὶ οἱ δούλοι οἱ ὄντες ἔχθες καὶ τρίτην ἡμέραν ὁ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες, εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἐπεσπάρασαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαδλ καὶ Ἰωνάθαν.

22 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Εφραῖμ, καὶ ἵκονταν οὗτοι πεφεύγαντες οἱ ἀλλοφύλοι, καὶ συνάπτει καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὁ πόλεμος διήλθε τὴν Βαμωθ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ ὡς ἑκατὶ χιλιάδες ἀνδρῶν.

23 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος διασπαρμένος εἰς ὅλην πᾶσιν ἐν τῷ ὄρει Εφραῖμ.

24 Καὶ Σαδλ ἠγνόησεν ἀγνοίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἄρτα τὴν λαῷ, λέγων, Ἐπικατίρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου, καὶ οὐκ ἐγέυσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτον, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἥριστα.

25 Καὶ Ἰάαλ ὁρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσκρον τοῦ ἀγροῦ.

26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορευετο λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον Κυρίου.

27 Καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκοῖ ἐν τῷ ὄρκῳ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν, καὶ ἐξέτεινε τὸ ἱκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐβάνην αὐτὸ εἰς τὸ κνήριον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν, Ὀρκίᾳς ὥρκισε τὸν λαόν ὁ πατήρ σου, λέγων, Ἐπικατίρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον, καὶ ἐξελίθη ὁ λαός.

29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν, Ἀπῆλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν, ἰδε, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγενεσάμην βραχύ τις μέλιτος τῆς.

30 Ἄλλ' ὅτι ἐφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὡς εὖρεν, ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἢ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχμῆς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.

32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα, καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βοσκίλια, καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἐσφαζεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἥσαν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.

33 Καὶ ἀπηγγέλθη ἡ Σαουλ, λέγοντες, Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φάγων σὺν τῷ αἵματι

καὶ εἶπε Σαουλ, Ὁ ἔκ Γεθθαίμ, κυλισάτε μοι λίθον ἐνταῦθα, μέγαν.

34 Καὶ εἶπε Σαουλ, Διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἴπατε αὐτοῖς προσάγαγεῖν ἐνταῦθα ἑκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἑκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ ἁμάρτην τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐσθιεν σὺν τῷ αἵματι, καὶ ὁ προσήγγεν ὁ λαὸς ἑκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐσφαζον ἐκεῖ.

35 Καὶ φησὶ μὴ ὄντων ἐκεῖ Σαουλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, τοῦτο ἤφρατο Σαουλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ εἶπε Σαουλ, Καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφύσης ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα, καὶ εἶπαν, Πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ, καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν Θεόν.

37 Καὶ ἐπηρώτησε Σαουλ τὸν Θεόν, Εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς καὶ χεῖρας Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σαουλ, Προσάγαγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὐτῇ σήμερον.

39 Ὅτι ἤ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τῷ νῦν μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται, καὶ ἔκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντός τῷ λαῷ.

40 Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν, καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ, Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ.

41 Καὶ εἶπε Σαδλ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι ἔκ ἀπεκρίθης τῷ ὄλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δῆλον, καὶ ἐὰν τὰδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσιότητα, καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαουλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.

42 Καὶ εἶπε Σαουλ, Βάλλετε ἀναμέσον ἑμοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου, ὃν ἂν κατακληρώσῃται Κύριος, ἀποθανέτω, καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ, Οὐκ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τούτου, καὶ κατεκράτησε Σαουλ τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.

43 Καὶ εἶπε Σαδλ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γενόμενος ἐγενεσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχύ μέλι, καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἀποθνήσκω.

44 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεός καὶ τὰδε προσθέει, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον.

45 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ, Εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν ἡμῶν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραὴλ, ἤ ἤ Κύριος, εἰ πεσεῖται τριχὺς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ προσήνετο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.

46 Καὶ ἀνέβη Σαδλ ἀπὸ ὀπισθε τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

47 Καὶ Σαουλ ἔλαχε τοῦ βασιλείου, καὶ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπολείμει κύκλῳ πάντας τὰς ἐχθρὰς αὐτῆς εἰς τὸν Μωάβ, καὶ εἰς τὰς νῆς Ἀμμων, καὶ εἰς τὰς νῆς Ἑδῶμ, καὶ εἰς τὸν Βαθαϊαρ, καὶ εἰς βασιλεῖα Σουβᾶ, καὶ εἰς τὰς ἀλλοφύλους, καὶ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο.

48 Καὶ ἐποίησε δύναμις, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλῆ, καὶ ἐξέλειτο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν.

49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαούλ Ἰωνάθαν, καὶ νύου καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυβή Κυρίῳ τῷ Θεῷ
 6 Ἰεσσαὺ, καὶ Μελχισά· καὶ ὀνόματα τῶν δύο σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσαν.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ, Ἄνεε, καὶ ἀπαγγέλω σοι ἡ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μετὰ τὴν
 καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μερόβ, νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δάλλσον.

50 Καὶ ὄνομα τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἀχινοὺμ, θυγάτηρ Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῇ ἀρχιστρατήγῳ αὐτῇ Ἀβεννήρ, υἱὸς Νήρ, υἱὸς οἰκείας Σαῦλ.

51 Καὶ Κίς πατήρ Σαῦλ, καὶ Νήρ πατήρ Ἀβεννήρ υἱὸς Ἰαμίμ, υἱὸς Ἀβὶλ.

52 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τὰς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαῦλ· καὶ ἰδὼν Σαῦλ πάντα ἄνδρα δυνατόν, καὶ πάντα ἄνδρα νύον δυνάμει, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ Εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ, Ἐμεῖς ἀπέστειλε Κύριος χρίσαι σε εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν ἀκούει τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου.

2 Τάδε εἶπε Κύριος σβαθῶν, Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὶκ τῷ Ἰσραὴλ, ὅς ἀπὴντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ νῦν πορεύε, καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλὶκ καὶ Ἰεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτὰ, καὶ οὐ περιποίησιν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν· καὶ ἀναθεματίεις αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃς αὐτῶν· καὶ ὑποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἑως γυναίκας, καὶ ἀπὸ νηπιῶν ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου.

4 Καὶ παρήγγειλε Σαούλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλιλάσι καὶ τετρακοσίαι χιλιάδας ταγμάτων, καὶ ὁ τὸν ἰδὼν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.

5 Καὶ ἤλθε Σαούλ ἐως τῶν πόλεων Ἀμαλὶκ, καὶ ἐνέηδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ.

6 Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν Κιναιὸν, Ἀπελθε καὶ ἐκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαλῆκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναιὸς ἐκ μέσου Ἀμαλὶκ.

7 Καὶ ἐπάταξε Σαούλ τὸν Ἀμαλὶκ ἀπὸ Βυλάτ ἕως Σουρ ἐπὶ προσώπων Αἰγυπτῶν.

8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλὶκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαόν καὶ Ἰεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.

9 Καὶ περιποίησάτο Σαούλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκολίων, καὶ τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν ἀμπελώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐβόλυντο ἐξολοθρεῖν αὐτὰ· καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἐξουδενώμενον ἐξωλόθρευσαν.

10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων,

11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαούλ εἰς βασιλεῖα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθέ μου, καὶ τὰς λόγους μὴ ἔκ ἐτήρησεν· καὶ ἤθιμην Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.

12 Καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τοπρῶ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαῦλ, λέγοντες, Ἦκει ὁ Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἄρμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλαγα πρὸς Σαῦλ, καὶ ἰδὼς αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλὶκ.

13 Καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ, Εὐλογοῦντός σου τῷ Κυρίῳ· ἔστινα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου δ' τοῦτου· ἐν τοῖς ὡσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἦν ἐγὼ ἀκούω·

15 Καὶ εἶπε Σαούλ, Ἐξ Ἀμαλὶκ ἦνεγκα αὐτὰ, καὶ περιποίησάτο ὁ λαὸς τὰ κρᾶστα τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυβή Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσαν.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ, Ἄνεε, καὶ ἀπαγγέλω σοι ἡ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μετὰ τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δάλλσον.

17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαῦλ, Οὐχὶ μικρὴ ἐστὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγοῦμενος σκήπτρον φυλῆς Ἰσραὴλ· καὶ ἐχρίσέ σε Κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπε σοι, Πορεύθητι, καὶ ἐξολοθρεῖς ἃ ἐνέειπες τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, τὸν Ἀμαλὶκ, καὶ πολέμησεις αὐτοὺς ἕως ὁ συντελέσῃς αὐτούς.

19 Καὶ ἰνατὶ οὐκ ἤκησας φωνὴν Κυρίου, ἀλλ' ὤρμησας τὸν θέσθαι ἐπὶ τὰ σκύλα, καὶ ἐποίησας τὸ ποιῆν ἐνώπιον Κυρίου·

20 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς Σαμουὴλ, Διὰ τὸ ἀκήσασθαι με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ἡ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλὶκ, καὶ τὸν Ἀμαλὶκ ἐξωλόθρευσαν.

21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποιμνία καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρεῖματος, θύσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλιλάσι.

22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Εἰ θελητὴν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ὅς τὸ ἀκήσας φωνῆς Κυρίου· ἰδὼ ἀκοῇ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν.

23 Ὅτι ἁμαρτία οἰωνισμὸς ἐστίν, ὁδὸν καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδενώσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσῃ σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς Σαμουὴλ, Ἠμάρτηκα, ὅτι παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαόν, καὶ ἤκησα τῆς φωνῆς αὐτῶν.

25 Καὶ νῦν ἄφρον δὴ τὸ ἀμάρτημά μου, καὶ ἀνὰ στρεφον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ, Οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδενώσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσῃ σε Κύριος τῇ μὴ εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαούλ τοῦ πτερυγίσ τῶν διπλοῖδος αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτό.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ, Διέρρηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς σου σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ.

29 Καὶ διαιεργήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέφῃ δ' οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπος ἐστὶ τοῦ μετανοῆσαι αὐτός.

30 Καὶ εἶπε Σαῦλ, Ἠμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ ἀνάστρεφον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαούλ, καὶ προσεκίνησε τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλὶκ καὶ προσήλθε πρὸς αὐτόν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ εἶπεν Ἀγὰγ, Εἰ ὅτω πικρὸς ὁ θάνατος.

33 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἀγὰγ, Καθότι ἡτέκνωσε γυναῖκάς ἡ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σου· καὶ ἐσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλιλάσι.

34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαῖα· καὶ Σαῦλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ εἰς Γαβαά.

35 Καὶ ὁ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαῦλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένεθε, Σαμουὴλ ἐπὶ Σαῦλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαούλ ἐπὶ Ἰσραὴλ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ Εΐπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, "Ἔως πότε σὺ πειθεῖς ἐπὶ Σαουλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτόν, μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραὴλ; πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἐώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔμοι βασιλεῖα.

2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαουλ, καὶ ἀποκτενεῖ με" καὶ εἶπε Κύριος, Δάμλιον βῶτον λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἔρεις, Θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἡκω.

3 Καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς ἄ τὴν^α θυσίαν, καὶ ὁ θνωριῶ^β σοὶ ἂ ποιήσεις^γ; καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπῃ πρὸς σέ.

4 Καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, "Ἡ^δ εἰρήνη ἢ εἰσοδὸς σὺ ὁ βλέπων;

5 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη^ε θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἡκω ἀγιάσθητε καὶ εὐφρανθήτε μετ' ἔμοι σήμερον, καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.

6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε τὸν Ἐλιὰβ, καὶ εἶπεν, Ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ ἐπιβλήψῃς ἐπὶ ὅ τὴν ὄψιν^α αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν ἔξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν, ὅτι οὐχ ὧς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄνεται ὁ Θεός^β; ὅτι ἄνθρωπος ὄνεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεός^γ ὄνεται εἰς καρδίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ παρήλθε κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν, Οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ Θεός^δ.

9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμὰ^ε καὶ εἶπε, Καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.

10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἐπτά υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ, καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἐκλελοιπᾶσι τὰ παιδιάρια, καὶ εἶπεν, Ἐτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ^α καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἀποστείλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακληθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν^β.

12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν^γ καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάρους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ^δ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυὶδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός.

13 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχριsen αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ^α καὶ ἐφῆλτο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω^β καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρναθαίμ.

14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαῦλ, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου.

15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ εἶπεν πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε.

16 Εἰπάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ^α καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἄ τῃ^β σοὶ, καὶ ψαλῇ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.

17 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς μέ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδαριῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην, καὶ αὐτὸν εἰδότα ὁ ψαλμὸν^α, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός, καὶ πολεμιστής, καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπέστειλε Σαῦλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαί, λέγων, Ἀποστείλον πρὸς με^β τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορον ἄρτων, καὶ ἄσκον οἴνου, καὶ ἔριφον^γ αἰγῶν ἑνα, καὶ ἔξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαῦλ.

21 Καὶ εἰσήλθε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, καὶ παρεἰστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἡγάπησεν αὐτόν σφόδρα^α καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἵρων ἄ τῃ^β σκευῇ αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπέστειλε Σαουλ πρὸς Ἰεσσαί, λέγων, Παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὔρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ, καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέβηκε Σαῦλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Κεφ. ις'. XVII.

ΚΑΙ συνάγονται ἀλλ' ὧλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχώβ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον Σοκχώβ, καὶ ἀναμέσον Ἀζηκά^α ὁ Εφερμείν^β.

2 Καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοῖ, καὶ παρτάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας τῶν ἀλλοφύλων.

3 Καὶ οἱ^α ἀλλόφυλοι ἵστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἵστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄνθρωπος δυνατός ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιάθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ὕψους αὐτοῦ ὁ τεσσάρων^α πήχεων καὶ σπιθαμῆς.

5 Καὶ περικεφαλαῖα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀντισθῶτον αὐτοῦ ἐνοδευκώς^β καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου.

6 Καὶ κνημίδες χαλκαῖ^α ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπίς χαλκῇ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ.

7 Καὶ ὁ κοντός τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥσει μεσακλον δὴ φανόντων^α, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου^β καὶ ὁ αἶρων τί ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσθη καὶ ἀνεβόησεν^α εἰς^β τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἐκπορεύεσθε παρτάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ ὕμεις Ἑβραῖοι τοῦ Σαουλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ καταβήτω πρὸς με.

9 Καὶ ἂν δυνηθῇ^α πολεμῆσαι πρὸς με^β, καὶ ἂν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ἡμῖν εἰς δούλους^γ; ἂν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν, ἐσσεθε ἡμῖν εἰς δούλους, καὶ δουλεύετε ἡμῖν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος, Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ^α δότε μοι ἄνδρα, καὶ ὁ μονομαχησομεν^β ἀμφοτέροι.

11 Καὶ ὁ ἤκουσε^α Σαουλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τί ῥήματα^β τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφροβήθησαν σφόδρα.

(12) Καὶ εἶπεν Δα ἰδὺς υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου· οὗτος ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαί, καὶ αὐτῷ ὅκτωι υἱοί. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Σαουλ πρεσβύτερος ἐληλυθὺς ἐν ἀνδράσιν. (13) Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαί οἱ μείζονες, ἐπορεύθησαν ὅπισω Σαουλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Ἀμναδάβ, καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά. (14) Καὶ Δαυὶδ αὐτὸς ἔστιν ὁ νεώτερος, καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὅπισω Σαουλ. (15) Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθεν, καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαουλ, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεὲμ. (16) Καὶ προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀφρίζων καὶ ὀφρίζων, καὶ ἐστηλώθη τεσσαράκοντα ἡμέρας. (17) Καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ πρὸς Δαυὶδ, λαβὲ δὴ τοὺς ἀδελφούς σου οἵφει τοὺ ἀλφίτου, καὶ δέκα ἄρτους τούτους, καὶ διάδραμε εἰς τὴν περιμβόλην, καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου. (18) Καὶ τὰς δέκα τυφалиδὺς τοῦ γάλακτος τούτου εἰσπίσεις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκέψῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρῆζουσι γνώσῃ. (19) Καὶ Σαουλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς ὁδοῦ πολεμῖντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. (20) Καὶ ὥρθησεν Δαυὶδ τοπρωί, καὶ ᾄσῃεν τὰ πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἀπῆλθεν καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαὶ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στοργήλῳ καὶ δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἠλάλαξαν ἐν τῷ πολέμῳ. (21) Καὶ παρτάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρτάξιν ἐναντίας παρατάξεως. (22) Καὶ ᾄσῃεν Δαυὶδ τὰ σκεῖα αὐτοῦ ὑψ' ἐαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθεν καὶ ᾠρώτησεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην. (23) Καὶ αὐτοὺς λαλῶντες μετ' αὐτῶν, ἰδὺν ἀνὴρ ὁ μεσσίος ἀνέβαινον, Γολιάθ ὁ Φιλιστῆος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ἐκ τῶν παρατίξων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησεν κατὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ. (24) Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἄνδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. (25) Καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, εἰ ἠρώκατε τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαινόντα τούτου, ὅτι ὀνειδίσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν, πλουτίσει αὐτόν ὁ βασιλεὺς πλουτὸν μέγαν, καὶ τὴν θυγάτέρα αὐτοῦ δώσει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει ἐλευθέρον ἐν τῷ Ἰσραὴλ. (26) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τὰς συνεστηκότας μετ' αὐτοῦ, λέγων ἡ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφελὲς ὀνειδίσμων ἀπὸ Ἰσραὴλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὗτος, ὅτι ὀνειδίσεν παράταξιν Θεοῦ ζῶντος; (27) Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου, λέγων· οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν. (28) Καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν τῷ λαλεῖν αὐτόν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὀργίσθη θυμῷ Ἐλιὰβ ἐν τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν, ἰνατί τούτου κατέβη; καὶ ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; ἐγὼ οἶδα τὴν υπερηφάνίαν σου, καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἐνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον, κατέβη. (29) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμα ἔστιν; (30) Καὶ ἐπέστρεψεν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἐτέρου, καὶ εἶπεν

κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου. (31) Καὶ ἠκῆσθησαν οἱ λόγοι οὗς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ ἀνηγγέλησαν ὀπίσω Σαουλ. Καὶ παρέλαβεν αὐτόν.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, Μὴ δὴ συμπέστω^α καρδιά τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν ὁ δούλος σου πορεύεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.

33 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς^α τὸν^α Δαυίδ, Οὐ μὴ^δ δυνήσῃ^δ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμῆν^δ μετ' αὐτοῦ, ὅτι^δ παιδάριον^δ εἰ σὺ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολέμιστος ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, Ποιμαίνων ἦν ὁ δούλος σου τῷ πατρί αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνί^ω καὶ ὅταν ᾤρχετο ὁ λέων, καὶ ἡ ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης,

35 Καὶ ἐξεπενομήην ὅπισω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκρίθησα^δ τοῦ^δ φάργγος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.

36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἐτίπτεν ὁ δούλος σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτῳ^ν οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελὼς^δ σημερον^δ ὀνειδος^δ ἐξ Ἰσραὴλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ὀνειδίσεν παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;

37 Κύριος ὃς ἐξεἰλάτο με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου, αὐτὸς ἐξελεύεται με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπερίτμητου τούτου; καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Δαυίδ, Πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος^δ μετὰ σου.

38 Καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ τὸν^α Δαυίδ^α μανθίν^α, καὶ τὴν περικεφαλίαν χαλκῇ^ν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,

39 Καὶ ἔζωσε^δ τὸν^α Δαυίδ^α τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανθίου αὐτοῦ^ν καὶ ἐκοπίασε^δ περιπατήσας^δ ἀπᾶς^δ καὶ δις^δ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, Οὐ μὴ δύναμαι^δ πορευθῆναι ἐν τούτοις^δ, ὅτι οὐ πεπείραμαι^δ καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ.

40 Καὶ ἐλάβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ^ν καὶ ἐξελέξατο ἐαυτῷ^ν πέντε λίθους^α λέως ἐκ τῆ χειμάρρου, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὅτι αὐτῷ εἰς συλλογὴν, καὶ σφενδόνη^ν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ^ν καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τῶν ἀλλοφύλων.

42 Καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυίδ, καὶ ὀφθητίμασεν^δ αὐτόν^ν ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς πυρρᾶκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν.

43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυίδ, Ὡς ἐκὼν ἐγὼ εἴμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ^δ ἐπ' ἐμέ^ν ἐν ῥάβδῳ^ν καὶ λίθοις^α; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐχί, ἀλλ' ἡ χεῖρων κυνὸς^ν καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυίδ ἐν τοῖς^δ θεοῖς^α αὐτοῦ.

44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυίδ, Δεῦρο πρὸς μέ, καὶ δώσω^ν τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς^δ κτήνεσι^ν τῆς γῆς.

45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον, Σὺ ἔρχῃ^δ πρὸς μέ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἄσπιδι, καὶ ὡς πορεύομαι πρὸς σέ ἐν ὀνόματι Κυρίου^ν Θεοῦ σαβαὼθ^ν παρατάξω^ν Ἰσραὴλ, ἢν ὀνειδίσας.

46 Σήμερον, καὶ ἀποκλείσει σε Κύριος^δ σήμερον εἰς τὴν χεῖρά^ν μου^ν, καὶ ἀποκτενῶ σε, καὶ ἀφελὼ^ν τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σου, καὶ

ἵωσται τὰ ἐνώλα σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἐστὶ Θεὸς ἐν Ἰσραὴλ.

47 Καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὐτῇ, ὅτι οὐκ ἐν ρομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυὶδ.^α

49 Καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδῖον, καὶ ἔλαβεν ἄκειθεν¹ λίθον ἓνα, καὶ ἐσφενδόνησε, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον εἰς² τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδυν ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.^α

51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἀφείλε³ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, τότε τέθηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔβηγον⁴.

52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἠλάνθασαν, καὶ κατεδιώξαν ὅπισθεν αὐτῶν ἕως εἰσόδου δ' Γεθ⁵, καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος⁶, καὶ ἔπεσον τραυματίαι τῶν ἄλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ δ' ἕως⁷ α. εθ, καὶ ἕως Ἀκκαριῶν.

53 Καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσθω τῶν ἀλλοφύλων, καὶ κατεπαῖον τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.

54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἰὰ σκεύη αὐτῆς ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῆς.^α

Κεφ. ιη'. ΧVΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν λαλῶν πρὸς Σαουλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰωνάθαν συνεδέθη τῇ ψυχῇ Δαυὶδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτόν Ἰωνάθαν καλὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. (2) Καὶ ἔλαβεν αὐτόν Σαουλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτόν ἐπιστρέψαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. (3) Καὶ διέθετο Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἑσπέρῳ αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτῆς. (4) Καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπειθύντην τὸν ἐπάνω, καὶ ἔδωκεν αὐτόν τῷ Δαυίδ, καὶ τὸν μαγδίαν αὐτοῦ, καὶ ἕως τῆς ρομφαίας αὐτοῦ, καὶ ἕως τοῦ τόξου αὐτοῦ, καὶ ἕως τῆς ζώνης αὐτοῦ. (5) Καὶ ἐξεπορεύετο Δαυὶδ ἐν πανί οἱς ἀπέστειλεν αὐτόν Σαουλ, συνήκεν⁸ καὶ κατέστησεν αὐτὸν Σαουλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου⁹ καὶ ἤρρεεν ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ, καί γε ἐν ὀφθαλμοῖς δούλων Σαουλ. (6) Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ πατάδος τὸν ἀλλοφύλου.

6 Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορευούσαι εἰς συνάντησιν Δαυίδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν χαρμοῖσι¹⁰, καὶ ἐν κυμβάλοις.

7 Καὶ ἔβησαν αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Ἐπάταξε Σαουλ ἐν χιλιῇσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ.

8 Καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαουλ περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπε, Ὁ Δαυὶδ ἔδωκεν¹¹ λίς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκεν λίς χιλιῶδας¹².

(9) Καὶ ἦν Σαουλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινος. (10) Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπεσεν πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ, καὶ προεφίτευσεν ἐν

μέσῳ οἴκου αὐτοῦ. Καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐλοῦ ὡς καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαουλ. (11) Καὶ ἤρρεν Σαουλ τὸ δόρυ καὶ εἶπεν, πατάξω ἐν Δαυίδ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ. Καὶ ἐξεκλίβεν Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτῆς οἰς.

12 Καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ προσώπου Δαυίδ, ὅτι ἦν Κύριος μετ' αὐτῆς, καὶ ἀπὸ Σαουλ ἀπέστη.

13 Καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν δ' ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐναντὶ χιλιόρχον¹³ καὶ ἐξεπορεύετο εἰσπορεύετο ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος δ' ἦν¹⁴ μετ' αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Σαουλ ὡς αὐτὸς συνιεὶ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυίδ, ὅτι αὐτὸς εἰσπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο¹⁵ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.

(17) Καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυίδ, ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μείζων Μερῶβ, αὐτὴν δώσω σοι εἰς γυναῖκα, καὶ πληρὴ γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως, καὶ πολέμει τοὺς πολεμίους Κυρίου. Καὶ Σαουλ εἶπεν, μὴ ἔστω χρεὶς μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτὸν χεὶρ ἀλλοφύλου. (18) Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ, τίς ἐγὼ εἰμι, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας [σου] πατρὸς μου ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως; (19) Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν Μερῶβ θυγατέρα Σαουλ τῷ Δαυίδ, καὶ αὐτὴ ἐδόθη τῷ Ἀδριὴλ τῷ Μουθλαβίτῃ εἰς γυναῖκα.

20 Καὶ ἠγάπησεν Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαουλ τὸν Δαυίδ¹⁶ καὶ ἀπηγάγει¹⁷ αὐτὸν Σαουλ, καὶ ἠνθύνθη¹⁸ αὐτὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

21 Καὶ εἶπε Σαουλ, Δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσαι αὐτῷ εἰς σκάνδαλον¹⁹ καὶ ἦν ἐπὶ Σαὺλ χεὶρ ἀλλοφύλου.

22 Καὶ ἐνετείλατο Σαουλ τοῖς παῖσιν αὐτῆς, λέγων, Δαλθίσατε ὑμεῖς δ' λάτρε τῷ Δαυίδ²⁰, λέγοντες, Ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπήσωσιν σε, καὶ σύ ἐπιγαμβρεύσιν τῷ βασιλεῖ.

23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαουλ εἰς τὰ ὅσα Δαυὶδ²¹ ῥήματα ταῦτα καὶ εἶπε Δαυίδ, Εἰ κῆφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεύσαι βασιλεῖ; κῆρῳ δ' ἀνὴρ²² ταπεινός, καὶ οὐχὶ ἐνδοξός.

24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαουλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐλάλησε Δαυίδ.

25 Καὶ εἶπε Σαουλ, Τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυίδ. Οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἡ ἐν ἐκαλῷ ἀκροβυστίαι ἀλλοφύλου²³ ἐκδικήσαι ἐχθρούς τῆ βασιλείας²⁴ καὶ Σαουλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων²⁵.

26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαουλ τῷ Δαυίδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠνθύνθη²⁶ ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυίδ ἐπιγαμβρεύσαι τῷ βασιλεῖ.

27 Καὶ ἀνέθη Δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῆς, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις²⁷ ἐκατόν²⁸ ἄνδρας²⁹ καὶ ἐκίνησεν³⁰ λίς ἀκροβυστίας αὐτῶν, καὶ ἐπεγαμβρεύει τῷ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὼλ θυγατέρα αὐτῆς αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

28 Καὶ εἶδε Σαουλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαυίδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν.

29 Καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυίδ³¹ ἐπὶ αὐτόν.

(30) Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐβέβη³² ἀφ' ἑκείνης ἐξοδίας αὐτῶν συνήκεν Δαυὶδ παρὰ πᾶσι τοὺς δούλους Σαουλ, καὶ ἐτιμήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.

Κεφ. 19. XIX.

ΚΑΙ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατώσαι τὸν Δαυὶδ.

2 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαουλ ἠρέτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ, λέγων, Ὁ Σαὺλ ζητεῖ θανατώσαι σε· φύλαξαι ἑν αὐρίῳ σου, καὶ κρύβηθαι καὶ κάθισον κρυφῇ.

3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τῇ πατρὸς μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐάν ᾖ ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὁψομαι ὁ, τί ἐάν ᾖ, καὶ ἀπαγγεῖλω σοι.

4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθῇ πρὸς Σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μη ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δούλόν σου Δαυὶδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ· σφόδρα.

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀλλοφύλον, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἰνατί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ὄντων θανατώσαι τὸν Δαυὶδ ὁραεὶν;

6 Καὶ ἤκουσε Σαουλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθάνεται.

7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσηγάγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν.

8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι ἅπρος Σαὺλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς Ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἐν αὐτοῖς· πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἐφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθέδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐψάλλει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐζήτηε Σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ· καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαὺλ, καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ ἐν τὸν τοῦχόν· καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτόν τοῦ θανατώσαι αὐτόν πρωὶ· καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ Μελχὼλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγῃσα, Ἐάν μὴ σύ σώσῃς τὴν ψυχὴν σου τοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὐρίον θανατώσῃ.

12 Καὶ κατέγει ἡ Μελχὼλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐφυγε καὶ σώζεται.

13 Καὶ ἐλάβεν ἡ Μελχὼλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ.

14 Καὶ ὁ ἀπέστειλε Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.

15 Καὶ ἀποστέλλει· ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, λέγων, Ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μέ τοῦ θανατώσαι αὐτόν.

16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ αὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπε Σαουλ τῇ Μελχὼλ, Ἰνατί οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπέστειλεις τὸν ἐχθρόν μου, καὶ διεσώθη, καὶ εἶπε Μελχὼλ τῷ Σαὺλ, αὐτὸς εἶπεν, Ἐξαπόσειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανάτωσέ με.

18 Καὶ Δαυὶδ ἐφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμυὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαὺλ· καὶ ἐπορεύθη Σαμυὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

19 Καὶ ἀπήγγειλε τῷ Σαὺλ, λέγοντες, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

20 Καὶ ἀπέστειλε Σαὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν

Δαυὶδ, καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν· καὶ Σαμυὴλ εἰστήκει καθεστῆκως ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαουλ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς.

21 Καὶ ἀπήγγειλε τῷ Σαὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐτέρους, καὶ ἐπροφητεύσαν καὶ αὐτοὶ· καὶ προσέθετο Σαουλ ἀποστέλσαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφητεύσαν καὶ αὐτοὶ.

22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἐρχεται ἕως τοῦ φρεάτος τοῦ ὁ ὁλῶ· τὸν δὲ τῷ Σεφὶ, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, Ποῦ Σαμυὴλ καὶ Δαυὶδ; καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ· καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν ἐν Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ.

24 Καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφητεύουσιν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐπεσε γυνὴς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο ἔλεγον, Εἰ καὶ Σαὺλ ἐν προφήταις;

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυᾶθ ἐν Ῥαμᾶ, καὶ ἐρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἀδικημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου, ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου;

2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ οὐ μὴ ποιῇσιν ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα, ἢ ὁ μικρόν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὥπιόν μου· καὶ τί ὅτι κρίνει ὁ πατήρ μου ἅπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο.

3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι εὑρήκα χάριν ὅ ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε, Μη θῶναι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ Ζῇ Κύριος καὶ Ζῇ ἡ ψυχὴ σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀναμέσον ἐμῇ καὶ τῇ θανάτῳ.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τί τὴν ποιῶ σοι;

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὐρίον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι· φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με, καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δέλης.

6 Καὶ ἔαν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκεψῇται με ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς, Παραίτοιχοις πιρὴ τήσατο ἅπ' ἐμοῦ Δαυὶδ ὁραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεέμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ.

7 Ἐάν τὰδε εἶπῃ, Ἀγαθῶς, εἰρήνῃ τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐάν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι συντελέσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου· τὸν δούλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανατώσων με σύ, καὶ ἕως τοῦ πατρὸς σε ἰνατί οὕτως εἰσάγεις με;

9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι· ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντελέσται ἡ κακία παρὰ τῇ πατρὸς μου τῇ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ, καὶ ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγεῖλω σοι.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Τίς ἀπαγγεῖλῃ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σε σκληρῶς;

11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πορεύε, καὶ μένε εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφοτέροι εἰς ἀγρόν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς, τρισῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἔστιν περὶ Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἀγρόν,

3 Τάδε ποιήσαι δ' ὁ Θεὸς ἰ τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσθήη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὥπριον σε, καὶ ἔξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σου καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρὸς σου.

14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμῇ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,

15 Οὐκ ἔξαρεις ἔλεος σε ἀπὸ τῆ οἴκας με ἕως τῆ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἔξαιρειν Κύριον τὰς ἐχθρὰς Δαυὶδ ἔκαστον ἀπὸ τῆ προσώπας τῆς γῆς, δ' εὐρεθήναι· τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆ οἴκας Δαυὶδ, καὶ ἐκζητήσῃ Κύριος δ' ἐχθρὰς τῆ Δαυὶδ.

17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμοσαι τῷ Δαυὶδ ὅτι ἡγάπησε ψυχὴν ἀγαπώντων αὐτόν, 18 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Ἀῖριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.

19 Καὶ τρισσέσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ κρυψῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίᾳ, καὶ καθήσῃ· παρὰ τὸ ἐργάζεσθαι.

20 Καὶ ἐγὼ τρισσέσω ταῖς σχίξαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν δ' Ἀματταρίν.

21 Καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδίον, λέγων, Δεῖρο, εὐρὲ μοι τὴν σχίξαν.

22 Ἐὰν εἰπῶ λέγων τῷ παιδαρίῳ, Ὡδε ἡ σχίξα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτὴν· παραγίνω, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ἥ τῇ Κυρίῳ· ἐὰν ταῖς εἰπῶ τῷ νεανίσκῳ, Ὡδε! ἡ σχίξα· ἀπὸ σοῦ ἐπέκεινα· πορεύῃ, ὅτι ἐξαπέσταλκε σε Κύριος.

23 Καὶ τὸ ῥῆμα δ' ἐδαλῆσamen ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδὼς Κύριος μάρτυς ἀναμίσρον ἐμοῦ καὶ σὺ ἐὺς αἰῶνος.

24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

25 Καὶ ἐκάθισεν ἔπι τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπας καὶ ἅπας ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοίχῳ, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννηρ ἔκ πλαγίων Σαουλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ.

26 Καὶ ἔκ ἐλάλησε Σαὺλ ἂν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἰρήκη, Συμπτῶμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται.

27 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς α' τῇ ἡμέρᾳ· τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ· καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθρὸς, καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Παρήτῃται ὁ παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ! ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθήναι,

29 Καὶ εἶπεν, Ἐξαπόστευόν με ὡς ὅτι θυσια τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐντελείαντο πρὸς με ὁ οὐδελφοί μου· καὶ νῦν εἰ εὐρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δ' διαβήσομαι! διὰ καὶ ὀφθαλμοὺς τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο δ' παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλεῖος.

30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφοδρὰ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, γιὲ κοραῖον αὐτομολώντων, οὐ γὰρ οἶδα τί μέτοχος εἰ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχίνην σου, καὶ εἰς αἰσχίνην ἀποκαλύψως μητρόσ σου;

31 Ὅτι πᾶσας τὰς ἡμέρας ὡς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαουλ ὅτι, Ἰνατί ἀποθνήσκει; τί πεποιήκει;

33 Καὶ ἐπῆρε Σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τῷ θανατώσαι αὐτόν· καὶ ἐγὼν Ἰωνάθαν ὅτι συντελέσται ἡ κακία αὐτῇ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατώσαι τὸν Δαυὶδ.

34 Καὶ δ' ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τριᾶ πῆξης ἐν ὀργῇ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῇ μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συνετέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐγενήθη πρῶτῃ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρὸν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ.

36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Δράμε, εὐρὲ μοι τὰς σχίξας ἐν αἰς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίξῃ, καὶ παρήγαγεν αὐτὴν.

37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίξης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν· καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὅπισω τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν, Ἐκεῖ ἡ σχίξα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα.

38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὅπισω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων, Ταχίνας σπένδων, καὶ μὴ σπῆς· καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίξας, καὶ ἤνεγκε τὰς σχίξας πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ.

39 Καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν, παρέξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ.

40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτῷ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Πορεύου, εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν.

41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τῆς ἀργαβῆ, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσεν ἕκαστος δ' ὅτ' ἡ πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης.

42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ. Πορεύῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμοιωσάμεν ἡμεῖς ἀμφοτέροι! ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγοντες, Κύριος ἔσται μάρτυς ἀναμίσρον ἐμῇ καὶ σὺ, καὶ ἀναμίσρον τοῦ σπέρματός μου, καὶ ἀναμίσρον τοῦ σπέρματος σε ἕως αἰῶνος· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Ὀρμζάβ' πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερεῖα καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ;

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ ὁ τῷ ἱερεῖ, Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ὁ ῥῆμα σήμερον! καὶ εἶπέ μοι, Ὁ Μηδεὶς γινώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαι! σοὶ καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρηται ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ, Θεὸς πίστις δ' ὀφθαλμοῖς μαρτυροῦμαι!

3 Καὶ νῦν εἰ εἰσιν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς τὴν χεῖρά! μου τὸ εὐρεθῆναι.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰσιν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἄλλ' ἡ ἀροῖα ἄγιοι εἰσιν· εἰ περὶ φυλάγμενα τὰ παιδάριά! ἐστὶ πληρὸν ἀπογνακῶς καὶ φαίγεται.

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχημῆτα ἔχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παῖδιά! ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτας τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ ἔκ' ἡν' ἂρτοι, ἄλλ' ἡ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἡ ἡμέρᾳ ἐλαβεν αὐτοῖς.

7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσαρὰν ἐνόπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σίρος νέμων τὰς ἡμίονους Σαουλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ, Ἴδε εἰ ἔστιν ἐλπίδα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ρομφαία, ὅτι τὴν ρομφαίαν μετὰ τὸ σκεῖν ἐκ ἐλπίδα ἐν τῇ χειρὶ μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τῷ βασιλεὶ κατὰ σπᾶδην.

9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Ἰδοὺ ἡ ρομφαία Γολιάθ τῷ ἄλλοφύλῳ, ὃν ἐπάταξεν ἐν τῇ κοιλάδι Ἥλα· καὶ αὕτη ἔβειλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτὸν λάβε, ὅτι ἐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὡσπερ αὕτη· δός μοι αὕτην.

10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαῦλ, καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχὺς βασιλέα Γέθ.

11 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχὺς πρὸς αὐτόν, Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξήρχοντο αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι, Ἐπάταξε Σαῦλ ἐν χιλιᾷσιν αὐτῷ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτῷ;

12 Καὶ ἔθετο ὁ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχὺς βασιλέως Γέθ.

13 Καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτῇ ἐνίο-
πιον αὐτῇ, καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐντυμύλινεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῷ, καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς πόλεως, καὶ ἔτα σιέλα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πόγωνα αὐτοῦ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγχὺς πρὸς τὰς παῖδας αὐτῇ, Ἰδοὺ ἰδοτε ἄνδρα ἐπιληπτον, ἱνατί εἰσηγάγετε αὐτόν πρὸς μέ;

15 Ὁ Μὴ ἐλαττωμένῃ ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι εἰσα-
γόμεθα αὐτὸν ἐπὶ ἀληπτεῖσθαι πρὸς μέ; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ὁ ἀπῆλθεν ὁ ἐκείθεν Δαυὶδ, ὁ καὶ διεσώθη, ἔρχεται εἰς τὸ σπῆλαιον τὸ Ὀρολάμ· καὶ ἄκουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῇ, καὶ ὁ οἶκος τῷ πα-
τρὶ αὐτῇ, καὶ καταβιβᾶσιν πρὸς αὐτόν ἐκεῖ.

2 Καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτὸν ἡγούμενος, καὶ ἦσαν μετ' αὐτὸν ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκείθεν εἰς Μασσηφάθ τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ, Γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί, ἕως ὅτου γνῶμι ποιήσει μοι ὁ Θεός.

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασι-
λέως Μωάβ, καὶ κατόκουν μετ' αὐτῇ πάσας τὰς ἡμέρας, ὅντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.

5 Καὶ εἶπε Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ, Μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ πορεύς, καὶ ἡξεῖς εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ ἐπορεύθῃ Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίκ.

6 Καὶ ἦκουσε Σαῦλ, ὅτι ἐγνωσται Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτῇ· καὶ Σαῦλ ἐκάθητο ἐν τῷ βενθῷ ὑπὸ τὴν ἄρσραν τὴν ἐν Ραμᾷ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῇ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρεστήκεισαν αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς τὰς παῖδας αὐτοῦ τὰς παρεστηκότας αὐτῷ, Ἀκούσατε δὴ υἱοὶ ὁ Βενιαμὴν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἄγρους καὶ ἀμπελώνας, καὶ πάντα ὑμῶς τάξει· ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους.

8 Ὅτι συγκείσθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτιόν μου, ἐν τῷ διαθεσ-
θαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τῷ υἱῷ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ ἔστι πονῶν ἐπεὶ ἐμὲ ἐξ ὑμῶν, ὁ ἀποκα-
λύπτων τὸ ὥτιόν μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δῆλον μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡμέρα αὕτη.

9 Καὶ ἀποκρίνεται Δαὼκ ὁ Σῦρος ὁ καθεστηκώς ἐπὶ τὰς ἡμίονες Σαῦλ, καὶ εἶπεν, Ἐώρακα τὸν υἱόν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς Ὁνομβὰ πρὸς

Ἀβιμέλεχ υἱόν Ἀχιτῶβ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ πρῶτον αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρί-
μῳ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ρομφαίαν Γολιάθ τοῦ ἄλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱόν Ἀχιτῶβ, καὶ πάντας τὰς υἱὰς τῆ πατρὸς αὐτῇ τὰς ἱερεῖς τὰς ἐν Ὁνομβὰ· καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Σοῦλ, Ἀκούε δὴ υἱὲ Ἀχιτῶβ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, λάλει κύριε.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαῦλ, Ἰνατί συνέθεσ' ἐκεῖ ἐμὲ σὺ; ὁ υἱὸς Ἰεσσαί, δὴναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ρομφαίαν, καὶ ἔρωτῶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, θέσθαι αὐτόν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡμέρα αὕτη;

14 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστός, καὶ γαμβρός τῷ βασιλεὶ, καὶ ἄρχων παντὸς παραγ-
γέλματος σου, καὶ ἐνδοξὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου;

15 Ἡ σῦδος ἡργαία ἔρωτᾷ αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μὴδωμὸς; μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τῆ δόλῳ αὐτῷ λόγον, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δούλος σου ἐν πᾶσι τοῖσι τοῖσι ῥήματι μικρὸν, ἡ μέγα.

16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαῦλ, Θανάτῳ ἀπο-
θανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῆ πατρὸς σου.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτόν, Προσαγάγετε καὶ θανατῶτε τὰς ἱερεῖς τῆ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἐγνωσαν ὅτι φυγὴ αὐτός, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὥτιόν μου· καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.

18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαὼκ, Εἰστρέψθαι σὺ, καὶ ἀπάντα εἰς τὰς ἱερεῖς καὶ ἐπιστρέψθαι Δαὼκ ὁ Σῦρος, καὶ ἐθανάτωσε τὰς ἱερεῖς τῆ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακόσιους καὶ πεντε-
ἄνδρας, πάντας αἰρόντας ἐφόδῳ.

19 Καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπά-
ταξεν ἐν στόματι ρομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίς ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχου, καὶ ὄνου, καὶ προβάτου.

20 Καὶ διασώζεσθαι υἱὸς εἰς τῷ Ἀχιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτῶβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυὶδ.

21 Καὶ ἀπῆγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυίδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαῦλ πάντας τὰς ἱερεῖς τῆ Κυρίου.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ, Ἦδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δαὼκ ὁ Σῦρος ὅτι ἀπαγ-
γέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαῦλ· ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οὐκ ἐμὲ πατὴρ σου.

23 Κάθῃ μετ' ἐμὲ μὴ φοβῶ, ὅτι οὐ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι περὶ λαοὺς σὺ παρ' ἐμοί.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἀπῆγγελεν τῷ Δαυίδ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ ἄλλοφύλοι πολεμήσιν ἐν τῇ Κεῖλᾳ, καὶ αὐτοὶ διαρπάξουσιν, καταπατοῦσι τοὺς ἄλῳ.

2 Καὶ ἐπρώτησε Δαυὶδ διὰ τῆς Κυρίου, λέγων, Εἰ πορευθῶ, καὶ πατάξω τὰς ἄλλοφύλους τούτους· καὶ εἶπε Κύριος, Πορεύς, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν Κεῖλᾳ.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῷ Δαυίδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλᾳ, εἰς τὰ σκύλα τῶν ἄλλοφύλων εἰσπορευόμεθα;

4 Καὶ προσέθετο Δαυὶδ ὅτι ἐπερωτήσῃ διὰ τῆς Κυρίου· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνστήθι καὶ καταβῆθι εἰς Κεῖλᾳ, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἄλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.

5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτῇ εἰς Κεῖλᾳ, καὶ ἐπολέμησαν τοὺς ἄλλοφύλους.

καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὴν κτην αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλā.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεῖλā κατέβη ἔχων ἐφ' οὗδ' ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαῦλ, ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεῖλā· καὶ εἶπε Σαουλ, Πέπρακεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκλείσται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν.

8 Καὶ παρηγγεῖλε Σαῦλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεῖλā, συνέχεν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδράς αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἀποκλείσται Σαουλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Προσάγαγε τὸ ἐφ' ὃ Κυρίως.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δούλος σου, ὅτι ἤττει Σαῦλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεῖλā διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμέ.

11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται· καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαουλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δούλος σου· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου καὶ εἶπε Κύριος, Ἀποκλεισθήσεται.^α

13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλā, καὶ ἐπορεύοντο οὐ ἐάν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεῖλā, καὶ ἀνῆκε τὸν ἐλθεῖν.

14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασερέμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ, ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμῶδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαουλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἐξέρχεται Σαουλ τοῦ ἡττεῖν τὸν Δαυὶδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῇ αὐχμῶδει· ἐν τῇ Κανιῇ Ζίφ.

16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Κανιὴν, καὶ ἐκράταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ,

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἴρῃ σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεξιόν, καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἶδεν ἔτις.

18 Καὶ διέβητο ἡμφοτέροι διαθῆκην ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐκάθιστο Δαυὶδ ἐν Κανιῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδης πρὸς Σαουλ ἐπὶ τὸν βουνόν, λέγοντες, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῶν ἐν Μεσσαρά ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Κανιῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἑχελά τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου;

20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν, καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς· κεκλεί- κασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ, Εὐλόγημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπρονέσατε πρὸς ἐμὸν.

22 Πορεύθητε δι' ἡ ἐτοιμάσατε ἐπὶ, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ ἔσται ὁ πους αὐτοῦ ἐν τάχει· ἐκεῖ οὐ εἶπατε, μὴ ποτε πανουργήσῃται.

23 Καὶ ὁἶδετε καὶ γνῶτε!· ^α καὶ πορεύσομαι μεθ' ἡμῶν· καὶ ἔσται εἰ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσι Ἰούδα.

24 Καὶ ἀνέστησαν ὁ οἱ Ζιφαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν· ἐμπαρόθεν Σαουλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαῶν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου.

25 Καὶ ἐπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπηγγείλαν· τῷ Δαυίδ, καὶ

κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαῶν· καὶ ἤκουσε Σαουλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρήμον Μαῶν.

26 Καὶ πορεύονται Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ· καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδράς αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτοὺς.

27 Καὶ ὁ πρὸς Σαουλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων, Σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἄλλοφύλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν.

28 Καὶ ἀνέστρεψε Σαουλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Πέτρα ἡ μερισθείσα.

Κεφ. κδ'. XXIV.

Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκείθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἑγγαδὶ.

2 Καὶ ἐγενεῖτο ὡς ἀνέστρεψε Σαουλ ἀπὸ ὀπίσθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λέγοντων· Ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἑγγαδὶ.

3 Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ τοὺς ἀνδράς αὐτοῦ ἐπὶ προσώπων· ὁ Σαδδαιέμ.

4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπηλαῖον· καὶ ὁ Σαουλ εἰσήλθε· παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.

5 Καὶ εἶπον· οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σέ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἀφείλε τὸν πετρίγιον τῆς διπλοῦδος τοῦ Σαουλ λαθραῖος.

6 Καὶ ἐγενεῖτο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφείλε τὸν πετρίγιον τῆς διπλοῦδος αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἀνδράς αὐτοῦ, Μηδამῶς μοι παρὰ Κυρίου, εἰ ποιήσω τὸ ρῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ Χριστῷ Κυρίῳ, ὁ ἐπενέγκαι· χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς Κύριον ἐστὶν οὗτος.

8 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἀνδράς αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας ὀθῆσαι τὸν Σαουλ· καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη τὸν ὁδόν.

9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαουλ, λέγων, Κύριε· βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαουλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐκνεψέ Δαυὶδ ἐπὶ προσώπων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαῦλ, Ἰνατί ἀκήεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ, λεγόντων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου;

11 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐσφράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε· Κύριος σήμερον· εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἔβουλήθη ἀποκτεῖναι σε, καὶ ἐφείσαμην σε, καὶ εἶπα, Οὐκ ἐποίησω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστις.

12 Καὶ ἰδοὺ τὸ πετρίγιον τῆς διπλοῦδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου, ἐγὼ ἀφῆρκα τὸ πετρίγιον· καὶ ἐκ ἀπεκταγὰς σε· καὶ γνῶθι ἡ ἰδέ σήμερον, ὅτι οὐκ ἐστὶ κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀεβεία καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ, καὶ συ- δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.

13 Δικασαί Κυριος αναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι σοί! Κύριος ἐκ σοῦ καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ δ' σέ!.

14 Καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἄρχαυ· Ἐξ ἀνόμων ἐξελεῖσεται πλημμέλεια! καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.

15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραὴλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κυνὸς θεβηκότος, καὶ ὀπίσω ψύλλου ἐνός;

16 Γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σου, ἰδοὺ Κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μὲ, καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρὸς σου.

17 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαουλ, καὶ εἶπε Σαουλ, Ἦ φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ ἤρε Σαουλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε.

18 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Δαυὶδ, Δίκαιος σὺ ἔμει, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.

19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλός μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέλειπες με Κύριος ὁ εἰς χειράς σου σήμερον! καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με.

20 Καὶ ὅτι ἐβίβου! τίς τὸν ἐχθρόν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψεν αὐτόν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος δ' ἀποτίσει! αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον.

21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στησεται ἐν δ' χεῖρί! σου ἡ βασιλεία Ἰσραὴλ.

22 Καὶ νῦν ὁμοσόν μοι ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μὲ ὀπίσω μὲ, ἢ ἀφανίεις τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.

23 Καὶ ὡμοσε Δαυὶδ τῷ Σαουλ, καὶ ἀπῆλθε Σαουλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσερέϊ στένην.

Κεφ. κέ'. XXV.

ΚΑΙ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συνιαροῦνται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται αὐτόν, καὶ θάπτωσιν αὐτόν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν δ' Ἀρμαθαίμ! καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἐρήμον Μαὼν!

2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαὼν, καὶ τὰ ποιμνία αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα καὶ τοιῦτ' ποιμνία τρισχίλια, καὶ αἶγες χίλια! καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν δ' τοῖν ποιμνίον! αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.

3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναίκῃ αὐτοῦ Ἀβιγαία! καὶ ἡ θυγὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ δ' ἀγαθῇ! τῷ εἶδε σφόδρα! καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς! ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.

4 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμηλῖος τὸ ποιμνιον αὐτοῦ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδουρίοις, Ἀνάβητε εἰς Καρμήλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτόν ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου εἰς εἰρήνην.

6 Καὶ ἐρεῖτε τάδε! εἰς ὥρας καὶ σὺ υἱαῖόν μου καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ υἱαῖόν σου.

7 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρονται σου νῦν οἱ ποιμένες σου οἱ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα αὐτοῖς οὐθέν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ.

8 Ἐρώτησον τὰ παιδάρια σου, καὶ ἀπαγγέλουσί σοι! καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια δ' σου! χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν! δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὖρῃ ἡ χεὶρ σου! τῷ νῦν σου τῷ Δαυίδ.

9 Καὶ ἐρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλοῦσι

πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ! καὶ ἀνεπήδησε,

10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυίδ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ Δαυίδ, καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυνμένοι εἰσὶν οἱ εἰδῶλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτῶ.

11 Καὶ λήσονται τοὺς ἄρτους μὲ καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κερσασί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσι;

12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυίδ εἰς ὁδόν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ, Ζώσαθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ! καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυίδ, ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες! καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναίκῃ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδάρίων, λέγων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν! ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἡμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἦμεν! παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποιμνιον.

17 Καὶ νῦν γινῶθι καὶ ἴδε ὅ σὺ τί! ποιήσεις, ὅτι συνετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς ὁ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοίμοιο! καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίας ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἶνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιμένα, καὶ πέντε οἰφί ἁλφίτων, καὶ γόμορ ἐν σταφίδος, καὶ διακοσίας παλάθας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους.

19 Καὶ εἶπε τοῖς παιδουρίοις αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι! καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε.

20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖνης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβανούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρου, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβησαν εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς.

21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν, Ἰσως εἰς ἀδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

22 Τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυίδ καὶ τάδε προσθεῖν, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρῶι οὐρόντα πρὸς τοίχον.

23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυίδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔπευσε ἐνώπιον Δαυίδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.

24 Ἐπὶ τὴν πόδας αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δόλιχός σου εἰς τὰ ὠτά σου, καὶ ἀκουσον λόγων τῆς δούλης σου.

25 Μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δ' οὗτός! ἐστὶ! Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ! καὶ ἐγὼ ἡ δόλη σου ἐκ εἰδόν τὰ παιδάρια τῷ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλται.

26 Καὶ νῦν κύριέ μου, ᾤ Κύριος ἐξ ᾤ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς ἐκώλυσε σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἄθων, καὶ σώξῃεν τὴν χεῖρά σου σοί!

καὶ νῦν γένοιτο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητούντες τῷ κυρίῳ μου κακά.

27 Καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἠννοχεν ἡ δούλη σε τῷ κυρίῳ μὲν, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου.

28 Ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποίων ποιήσει Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε.

29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔσται ψυχὴ κυρίου μὲν ἐνδεμένη ἐν ὁσμῇ τῆς ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.

30 Καὶ ἔσται ὅτε ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖται σοὶ εἰς ἡγουμένον ἐπὶ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βέβηλμα καὶ σκάνδαλον ὡς τῷ κυρίῳ μου, ἐκθάψαι αἵμα ἄθωον ὀφρην, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίου μου αὐτῷ καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτήν.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλε σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μου,

33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἔλθειν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου ἐμοί.

34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκώλυσε με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαι σε, ὅτι ἐγὼ ἔσπευσα καὶ παρενβῆν εἰς ἀπάντησίν μου, τότε εἶπα, Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτός τοῦ πρωὶ οὐρῶν πρὸς τοῖχον.

35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χείρας αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερον αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, καὶ ἡρέτισα τὸ πρόσωπόν σου.

36 Καὶ παρεγενίθῃ Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ καὶ ἰδὼς αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτῆς, ὡς πότος βασιλέως καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς μεθίων ὡς σφόδρα καὶ ἐκ ἀπῆγγελεν αὐτῷ ὄμμα μικρὸν ἢ μῆλα ἕως φωτός τοῦ πρωὶ.

37 Καὶ ἐγένετο πρωί, ὡς ἐξένηνεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπῆγγελεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐναπέθεκεν ἡ καρδία αὐτῆς ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.

38 Καὶ ἐγένετο ὥσπερ δέκα ἡμέραι, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.

39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ οὐνειδισμῶν μὲ ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δούλον αὐτοῦ περιεποίησεν ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησεν περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν αὐτὴν ἐαυτῷ εἰς γυναῖκα.

40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ, λέγοντες, Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπόν, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νύμφαι πόδας τῶν παίδων σου.

42 Καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέτεε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυὶδ, καὶ γίνεταί αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

43 Καὶ τὴν Ἀχιναὴμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραὲλ, καὶ ἀμφοτέραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες.

44 Καὶ Σαουλ ἔδωκε Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτί υἱῷ ὁ ἄμμις τῷ ἐκ ὁ Ῥομμὰ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδου πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνόν, λέγοντες, Ἰδὼ Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ, κατὰ πρόσσωπον τοῦ Ἰεσσαεμοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Σαουλ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιᾶδες ἀνδρῶν ἑκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἔρῳμῳ Ζιφ.

3 Καὶ παρενέβαλε Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ πρόσσωπον τοῦ Ἰεσσαεμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἔρῳμῳ καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἦκε Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκόπους, καὶ ἔγνω ὅτι ἦκε Σαουλ ἔτοιμος ἐκ Κεῖλά.

5 Καὶ ἐνόστη Δαυὶδ λάβρα, καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθηνεν ἐκεῖ Σαουλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννήρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθηνεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβολήν, καὶ εἶπεν ὁ Ἀβессά, Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σου.

6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβессά, λέγων, Τὸν Σαουλ καὶ τὸν Σαουλ, καὶ πρὸς Ἀβессά υἱὸν Σαρονίας ἀδελφόν Ἰωάβ, λέγων, Τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπεν ὁ Ἀβессά, Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σου.

7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ ὁ Ἀβессά εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ Σαουλ καθεὶδὼν ἐν ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτῆς ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννήρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθηνεν κύκλῳ αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν Ἀβессά πρὸς Δαυὶδ, Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χειράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτόν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ὑπ᾿ αὐτῆς, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβессά, Μὴ ἐταπεινώσῃς αὐτόν, ὅτι τίς ἐποίει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστόν Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται;

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ζῇ Κύριος, ἐάν μὴ Κύριος παῖσῃ αὐτόν, ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ.

11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγέειν χεῖρά μου ἐπὶ χριστόν Κυρίου καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτοὺς.

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τῷ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτοὺς καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγεγρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔσθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακροῦ, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν.

14 Καὶ προσεκάλεσάτο Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβεννήρ ἐλάλησε, λέγων, Οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ, καὶ εἶπε, Τίς εἰ σὺ ὁ καλῶν;

15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννήρ, Οὐκ ἀνὴρ σὺ; καὶ τίς, ὡς σὺ, ἐν Ἰσραὴλ; καὶ διὰ τοῦ οὐ φηλάσσεις ἐν κύριόν σου τὸν βασιλέα; καὶ εἰς ἡλθον εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖρας τὸν κυρίον σου τὸν βασιλέα.

16 Καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ εἶμα τούτου, ὃ ποιήσας ζῇ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανάτῳ εἰς ὑμεῖς,

οὐ φυλάσσοντες τον βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν
τον χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν ἴδε διὰ τὸ δόρυ τοῦ
βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος, ποῦ ἐστὶ τὰ
πρὸς κεφαλὴς αὐτοῦ;

17 Καὶ ἐπέγνω Σαουλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ
εἶπεν, Ἡ φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ
εἶπε Δαυὶδ, Δουλὸς σου κύριε βασιλεῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἰνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ
κύριός σου; ὅπως τοῦ δουλοῦ αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρ-
τηκα; καὶ τί εὗρέθην ἐν ἐμοὶ ἀδικημα;

19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασι-
λεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δουλοῦ αὐτοῦ· εἰ ὁ Θεὸς
ἐπισείει σε ὅπως ἐγώ, ἐμὲ, ὁσφρανθεὶς θυσία σου·
καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι·
ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σημερον μὴ
ἐστηρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου, λέγοντες,
Πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις.

20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν
γῆν ἐξεναντίας προσώπῳ Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ὁ ψυχὴν μου, καθὼς
καταδιώκει ὁ νυκτικόρας ἐν τοῖς ὄρεσι.

21 Καὶ εἶπε Σαουλ, Ἠμάρτηκα ἐπίστρεφε
τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε, ἂν ᾖ ὡς
ἐντιμος ψυχὴ μου ἐν ὁσφραμίσι σου, καὶ ἐν τῇ
σημερον μεματαίωμαι καὶ ὁ ἡγνήκα! πολλὰ
σφόδρα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ δόρυ
τοῦ βασιλέως· διελθέτω εἰς τῶν παιδάρῶν κα-
λαβέτω αὐτό.

23 Καὶ Κύριος ἐπίστρεψεν ἐκίστω κατὰ τὰς
δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς
παρέδωκε σε Κύριος σημερον εἰς χεῖρας μου,
καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ
χριστὸν Κυρίου.

24 Καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ ση σημε-
ρον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ὥτως μεγαλυν-
θεὶς ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ σκεπάσαι
με, καὶ ἐξελείψαι με ἐκ πάσης θλίψεως.

25 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Δαυὶδ, Εὐλογημένος
σὺ τέκνον· καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυναμένος
δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ
Σαουλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Λέγων,
Νῦν προστεθῆσμαι ἐν ἡμέρᾳ μὴ εἰς χεῖρας
Σαουλ· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐάν με σωθῶ εἰς
γῆν ἄλλοφύλων, καὶ ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ Σαουλ τοῦ
ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθῆσμαι
ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἐξάκόσιοι ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχούς υἱὸν
Ἀμιάχ· βασιλέα Γεθ.

3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχῆς, αὐτὸς καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἑκάστος ἐκ ὁ οἴκος αὐτοῦ, καὶ
Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτῆς, Ἀχινάα
ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ
Καριθιού.

4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαὺλ ὅτι πέφυγε Δαυὶδ
εἰς Γεθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῆς, Εἰ δι' εὐρηκεν
ὁ δούλος σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σοι, δώτωσαν δὴ
μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἄγρον,
καὶ καθῆσμαι ἐκεῖ· καὶ ἰνατί κάθηται ὁ δούλος σου
ἐν πόλει βασιλευμένη μετὰ σοῦ;

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν
Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελάκ τῷ βα-
σιλεὶ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὡς
ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἄλλοφύλων, τέσ-
σαρας μῆνας.

8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ
ἐπέτιθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρ καὶ ἐπὶ τὸν
Ἀμάλικητῃν· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατωφκεῖτο ὅλη
ἀνηκόντων ἡ ἀπὸ Γελαμψὲρ τετελειωμένων καὶ
ἕως γῆς Αἰγυπτου.

9 Καὶ ἐτύπτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξωσόγονε ἄν-
δρα ὅτι γυναῖκα καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ
βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμὸν,
καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχούς.

10 Καὶ εἶπεν Ἀγχούς πρὸς Δαυὶδ, Ἐπὶ τίνα
ἐπέθεσθε σημερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῆς,
Κατὰ Νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Νότον
Ἰερμεγὰ καὶ κατὰ Νότον τοῦ Κεβεζῆ.

11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐξωσόγονησα τοῦ
εἰσαγαγεῖν εἰς Γεθ, λέγων, Μὴ ἀναγῆλθωσιν
εἰς Γεθ κατ' ἡμῶν, λέγοντες, Τάδε ὁ Δαυὶδ
ποιεῖ! καὶ τὸδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ὡς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἄλλο-
φύλων.

12 Καὶ ἐπιστεῖθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχούς·
σφόδρα, λέγων, Ἦσχηται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ
λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται μοι δούλος εἰς
τὸν αἰῶνα.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ
συναθροίσαντο ἄλλοφύλοι ἐν ταῖς παρεμβο-
λαῖς αὐτῶν· ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσ-
ραὴλ· καὶ εἶπεν Ἀγχούς πρὸς Δαυὶδ, Γινώσκων
γινώσκῃ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πόλεμον
σου, καὶ οἱ ἄνδρες σου.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχούς, Οὕτω νῦν
γινώσκῃ ὅ ποιήσεις ὁ δούλος σου· καὶ εἶπεν Ἀγχῆς
πρὸς Δαυὶδ, Οὕτως ἀρχισματοφύλακα θησο-
μαί σε πάσας τὰς ἡμέρας.

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν
πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάπτησιν αὐτόν ἐν Ἀρμαθαῖ
ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ Σαουλ περιεῖλε τοὺς ἐγ-
γαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Καὶ συναθροίσαντο οἱ ἄλλοφύλοι, καὶ
ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ, καὶ
συναθροίζει Σαουλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ
παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουέ.

5 Καὶ εἶδε Σαὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἄλλο-
φύλων, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ
σφόδρα.

6 Καὶ ἐπληρώθη Σαουλ διὰ Κυρίου, καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

7 Καὶ εἶπε Σαουλ τοῖς παισὶ αὐτοῦ, Ζητή-
σατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστριμύθων, καὶ παρεν-
σσομαι πρὸς αὐτήν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν
οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ γυνὴ ἐγ-
γαστριμύθος ἐν Λενδιάρ.

8 Καὶ συνεκαλύφθη Σαὺλ, καὶ περιεβρίλετο
ἱμάτια ἑτέρα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες
μετ' αὐτῆς, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός,
καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγ-
γαστριμύθῳ, καὶ ἀνάγαγε μοι ὃν ἐὰν εἴπω
σοι.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, Ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδεις
ὅσα ἐποίησε Σαουλ, ὡς ἐξωλόθρευσεν τοὺς ἐγ-
γαστριμύθους καὶ τὸς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἰνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν με θανατῶσαι
αὐτήν;

10 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος,
εἰ ἀπαντήσεται σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Τίνα ἀναγῶ σοι; καὶ
εἶπε, Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγε μοι.

12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὴν Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε
φωτὴν μεγάλην· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ,
Ἰνατί παρελόγιώσω με; καὶ σὺ εἰ Σαουλ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Μὴ φοβοῦ, δεῖπον! τίνα ἐώρακας; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ γυνὴ, θεοὺς ἐώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἔγνω; καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοῖται ἀναβεβλημένος· ἐγένω Σαῦλ, ὅτι· οὗτος Σαμουὴλ! καὶ ἐκύψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκίνησεν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἰνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβνῆναι με; καὶ εἶπε Σαὺλ, Θλίβονται σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακροῦσέ μοι ἐτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἰνατί ἐπερωτῶς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;

17 Καὶ πεποίηκε Κύριος σοι, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ μου, καὶ διαῤῥήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ,

18 Διότι οὐκ ἤκουσας· φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλῇ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε ὁ Κύριος σοι! ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αἴρουν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σὲ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.

20 Καὶ ἔσπευσε Σαὺλ καὶ ἔπεσαν ἐσθῆκῃς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφύβηθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχύς ἐτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην!

21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέλην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους ὧς ἐλάλησάς μοι.

22 Καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοὶ ἰσχύς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.

23 Καὶ ἐκ ἐβουλήθη φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον.

24 Καὶ τῇ γυναίκα ἦν δάμαλις νομᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτὴν· καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐπέψεν ἄζυμα,

25 Καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. κθ'. XXXIX.

ΚΑΙ ὁ συνῆθροίζοντι ἀλλόφυλοι πᾶσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Ἀενδῶρ τὴν ἐν Ἱεζραὲλ.

2 Καὶ οἱ σατραπαὶ τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγγού.

3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων, Τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγγού πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων, Οὐκ οὗτος Δαυὶδ ὁ δούλος Σαὺλ βασιλεὺς Ἰσραὴλ; ὁ γέγονε μετ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὗρηκα ἐν αὐτῷ οὐθέν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μέ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀποστρέψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφῆτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὐ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐκρήσθω μετ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γενέσθω ἐπίβελος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τινὶ διαλλαγησεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;

5 Οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ὃς ἐξῆρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, Ἐπάταξε Σαὺλ ἐν χιλιᾷσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγγού τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἐξοδός σου καὶ ἡ εἰσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὗρηκα· κατὰ σοῦ· κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκεις πρὸς μέ ἕως τῆς ὁσμῆρον ἡμέρας! καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ.

7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς· κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγγού, Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω ὁ πολεμήσας! τοὺς ἐχθροὺς τῷ κυρίῳ μου τοῦ βασιλέως;

9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγού πρὸς Δαυὶδ, Οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, Οὐχ ἤξει μετ' ἡμῶν εἰς πόλεμον.

10 Καὶ νῦν ὀρθρίσον τοπρίῳ δ' σὺ! καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἤκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον, καὶ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὁδρήσατε! ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν, καὶ πορεύητε.

11 Καὶ ὠρῆσεν Δαυὶδ αὐτοῦς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἠπελθεῖν· καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἱεζραὴλ.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν! Σεκελάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλῇ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν Νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελάκ καὶ ἐνεπέρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ.

2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλιώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπνύρισαι ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ὁ χμαλωτνεμένοι!

4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλανσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐ αὐτοῖς ἰσχύς ἐτι τοῦ κλαίειν.

5 Καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἤχημα! τεύθησαν, Ἀχιαῖμ ἡ Ἱεζραηλῆτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλιον.

6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολοῦν αὐτόν, ὅτι κατώδυνος ψυχῇ παντός τοῦ λαοῦ ἐκίσταον ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ, Προσάγαγε τὸ ἐφῆoud.

8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ δια τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ καταδιώξω ὅπως τοῦ γεδδὸν τῆς ἐκ καταλήψεαι αὐτοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ,

Καταδίδωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς¹, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελεῖ.

9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσὸρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.

10 Καὶ κατεδίωξεν¹ τετρακοσίους ἀνδράσιν² ὑπέστανον δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσὸρ.

11 Καὶ εὐρίσκειν ἀνδρα Αἰγυπτίων ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ ἄγουν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ καὶ δίδουσιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ.

12 Καὶ δίδουσιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτῷ δὲν³ αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον, καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίνος σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδίον τὸ Αἰγύπτιον, Ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνδρὸς Ἀμαλῆκτου, καὶ κατέλιπε με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠνοχλήθην ἐν ᾧ σήμερον τριτάτους.

14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθεμεθα ἐπὶ ᾧ τὸν⁴ Νόϊον τῷ Χελεθ⁵, καὶ ἐπὶ τῇ Ἰσδαίας μέρῃ, καὶ ἐπὶ Νότον⁶ Χελεθ⁷, καὶ τὴν Σεκελάκ ἐνεπύρισamen ἐν πυρί.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ⁸ Δαυὶδ, Εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδὼρ τῆτο; καὶ εἶπεν, Ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τὸν Θεὸν μὴ θανατώσειν με, καὶ μὴ παραδῶναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατὰξω σε ἐπὶ τὸ γεδδὼρ τοῦτο.

16 Καὶ κατήγαγεν⁹ αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχημένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐσθίνοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορταζόντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλους, οἱς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰουδα.

17 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐωφόρου¹⁰ ἕως δεῖλης¹¹ καὶ τῇ ἐπαίριον, καὶ ἔκ ἐσώθη¹² ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπος, ὅτι ἀλλ' ἡ τετρακοσία παιδάρια, ᾧ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον.

18 Καὶ ἀφέλιτο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαλῆκται, καὶ ἄμφότερας τὰς γυναῖκας αὐτῶ ἐξέλιτο¹³.

19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοὺς ἀπὸ μικρῶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως τῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτοὺν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ.

20 Καὶ ἔλαβε¹⁴ πάντα τὰ ποιμνία, καὶ τὰ βεκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων¹⁵ καὶ τοῖς σκύλοις ἐκέλευε ἐλέγετο, Ταῦτα τὰ σκύλα Δαυὶδ.

21 Καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τὰς διακοσίας ἄνδρας τοὺς ὑπολειφθέντας¹⁶ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν αὐτὲς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσὸρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτῶ¹⁷ καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην.

22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἄνθρωπος τοῖς¹⁸ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, καὶ εἶπον, Ὅτι ἔκατεδίωξαν μετ' ἡμῶν, οὐ ὥσπομεν αὐτοὺς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξελεόμεθα, ὅτι ἀλλ' ἡ ἑκάστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγάγεσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέσθωσαν.

23 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐ ποιήσετε ἕτως, ἀ μετὰ τὸ παραδῶναι τὸν Κύριον ἡμῖν, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γεδδὼρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

24 Καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τοιούτων; ὅτι ἡχ ἤττον¹⁹ ἡμῶν²⁰ εἰσι, διότι κατὰ τὴν μερίδα τῇ καταβάνοντος εἰς ᾧ τὸν²¹ πόλεμον, ἕως ἔσται ἡ μερίς τῇ καθήμενῃ ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριούνται.

25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.

26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ, καὶ ἀπέστειλε²² τοῖς πρεσβυτέροις²³ τῶν σκύλων²⁴ Ἰδα καὶ τοῖς πλήσιον αὐτοῦ, λέγων, Ἰδοὺ²⁵ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου,

27 Τοὺς ἐν²⁶ Βαιθσούρ²⁷, καὶ τοῖς²⁸ Ῥαμὰ Νόθα, καὶ τοῖς ἐν Γεθόρ,

28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροήρ, καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαθ²⁹ καὶ τοῖς ἐν Σαφί³⁰, καὶ τοῖς ἐν³¹ Ἐσθιέ³²,

29 Ὁ καὶ τοῖς ἐν Γεθ³³, καὶ τοῖς ἐν Κιμάθ, καὶ τοῖς ἐν Σαφέκ, καὶ τοῖς ἐν Θημάθ³⁴, καὶ τοῖς ἐν³⁵ Καρμήλ³⁶, καὶ τοῖς ἐν τὰς πόλεσι τοῦ Ἰερεμειήλ, καὶ τοῖς ἐν τὰς πόλεσι τοῦ³⁷ Κενεζ³⁸.

30 Καὶ τοῖς ἐν³⁹ Ἰεριμοῦθ⁴⁰, καὶ τοῖς ἐν⁴¹ Βηρσαβε⁴², καὶ τοῖς ἐν⁴³ Νομβέ⁴⁴,

31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρόν, καὶ⁴⁵ πάντας τὰς τόπας οὓς διήλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολείμενοι ἐπὶ Ἰσραὴλ¹ καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτεισι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβοῦ.

2 Καὶ συνάπτεισιν² οἱ³ ἀλλόφυλοι τῷ Σαῦλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶ, καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀμινάδα, καὶ τὸν Μελχισὰ υἱὸν⁴ Σαούλ.

3 Καὶ βυρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, καὶ εὐρίσκειν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια.

4 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς τὸν αἰρώντα τὰ σκεῖη αὐτῶ, Σπίσαις τὴν ῥομφαίαν σὺ καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκέντησώσι με καὶ ἐμταίξωσιν ἑμοί⁵ καὶ οὐκ ἔβλετο ὁ αἶρων τὰ σκεῖη αὐτῶ, ὅτι ἐφοβίσθη σφόδρα⁶ καὶ ἔλαβε Σαούλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἶρων τὰ σκεῖη αὐτοῦ ὅτι τέθηκε Σαούλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαούλ, καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῖη αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς Ἰορδάνης, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθηκε Σαῦλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶ, καὶ καταλείψει τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι⁷ καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αἰταις.

8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαίριον⁸ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιόσκουσιν τὰς νεκρὰς, καὶ εἰρίσκουσιν Σαούλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβοῦ.

9 Καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν, καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεῖη αὐτῶ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰσὶ τοῖς αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ⁹.

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεῖη αὐτῶ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτῶ κατέπηναν ἐν τῷ τείχῃ Βαιθσάμ.

11 Καὶ ἀκήρουν¹⁰ οἱ κατοικῶντες Ἰαβὶς τὴν Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαῦλ.

12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἄνθρωπος δυνάμει, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαῦλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τῶν υἱῶν αὐτῶ ἀπὸ¹¹ τῆς τεύχεος Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν αὐτὴν εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

13 Καὶ λαμβάνουσιν τὰ ὄστα αὐτῶν, καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρβαν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ νηστεύουσιν ἐπὶ τὰς ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ὑποθανεῖν Σαούλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τὴν πτόν τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελῆκ ἡμέρας δύο.

9 Καὶ ἐγενήθη^α τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἰδὼς ἄνθρωπος ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαούλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῖρῳγγότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐντῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἐπέσειν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσκύνησεν αὐτῷ.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωμαι.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι, καὶ εἶπεν, Ὅτι ἐφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τῆς πολέμου, καὶ πεπτόκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπέθανε.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;

6 Καὶ εἶπε τὸ παιδίριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, Περιπτώματι^β περιέπεσον^γ ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβᾶ, καὶ ἰδὼς Σαὺλ ἐπεστῆρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἱππάρχαι συνήσαν αὐτῷ.^δ

7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶδεν με, καὶ ἐκάλεσέ με^ε καὶ εἶπα, Ἰδού ἐγώ.

8 Καὶ εἶπέ μοι, Τίς εἰ σὺ; καὶ εἶπα, Ἀμαλκήτης ἐγὼ εἰμι.

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Στήθῃ δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος θανάτου, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί.

10 Καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾄδειν οὐκ οὐκ ἔσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν^ς ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸν ὄχλον αὐτῆς ἐπὶ τῇ βραχίονι αὐτῆς, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὡδε.

11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτῆς, καὶ διεῖρῳγγεν αὐτὰ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ διεῖρῳγγον τὰ ἱμάτια αὐτῶν^ι.

12 Καὶ ἐκόψαντο καὶ ἐκλάσαν^ι ἐκ ἐνίστησαν εἰς δαίλους ἐπὶ Σαὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ρομφαίᾳ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πόθεν εἰ σὺ; καὶ εἶπεν, Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαλκήτιον ἐγὼ εἰμι.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πῶς ἐκφοβήθηκες ἐκνεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;

15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτῆς, καὶ εἶπε, Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Δαυὶδ, Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ, λέγων, Ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.

17 Καὶ ἐθρόνησε Δαυὶδ τὸν θρόνον τῶν ἐπὶ Σαὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτῆς.

18 Καὶ εἶπε τῇ δοῦλᾳ τῆς υἱᾶς Ἰάδα^α ἰδὼ γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ τῆς ἐκείνης.

19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὅπερ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ

τῇ ὕψει^ι ὅσα τραυματίων^ι πῶς ἐπέσαν δυνατοὶ; 20 Μὴ ἀναγγεῖλητε ἐν Γεθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν.

21 Ὅρη τὰ ἐν Γελβᾶ μὴ καταβατὸ δρόσος^β καὶ μὴ νετὸς^γ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἄγροι ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχρίσθη θυρεὸς δυνατῶν θυρεὸς Σαούλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἔλαιῳ^δ.

22 Ἀφ' αἱμάτων τραυματίων^α καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστρίφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ρομφαία Σαούλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

23 Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἡγαπήμενοι καὶ ὄρατοι^α ἀδιακεχωρισμένοι, εὐπρέπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ θανάτῳ αὐτῶν^β διεχωρίσθησαν^γ ὑπὲρ αἰेतὸς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.

24 Θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαούλ κλαῖσατε, τὸν ἐνδιδόσκοντα ὑμᾶς κόκκινον μετὰ κόσμον ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον^α χρυσοῦν^β ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

25 Πῶς ἐπέσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τῆς πολέμου^α, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου^β τραυματίαι;

26 Ἀλγὼν ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὄραιώθης μου σφόδρα, ἐθανασιώθῃ^α ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ^β ἀγαπήσιν^γ γυναικῶν.

27 Πῶς ἐπέσαν δυνατοὶ, καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικὰ;

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπρωτόησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ, λέγων, Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀνάβηθι^α καὶ εἶπε Δαυὶδ, Πᾶς ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Εἰς Χεβρόν^β.

2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ^α εἰς Χεβρόν^β, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόμα ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαῖα ἡ θυγὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου^γ.

3 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ^α ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατόικουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρόν.

4 Καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰσθαίας, καὶ χρίσι^α τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ^β ὅτι βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα^γ καὶ ἀπῆρχεσαν τῷ Δαυίδ, λέγοντες, Ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἐθάψαν τὸν Σαούλ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς^α Δαυίδ^β, Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε^γ τὸ ἔλεος τοῦτο^δ ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαούλ τὸν χριστὸν Κυρίου^ε, καὶ ἐθάψατε αὐτόν^ς καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ^ι.

6 Καὶ νῦν ποιῆσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν^α ἔλεος καὶ ἀλήθειαν^β καὶ γε ἐγὼ ποιῶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τῆτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τῆτο.

7 Καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱὸς δυνατοὺς, καὶ γε τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαούλ, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐκείνῳ οἶκος Ἰούδα^α ἐφ' ἐαυτὸν^β εἰς βασιλεῖα^γ.

8 Καὶ Ἀβεινὴρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ

Σαουλ ἔλαβε τὸν Ἰεσοθὲ υἱὸν Σαουλ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς^α εἰς Μαναιὴμ.^β
9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν, καὶ ἐπὶ τὸν Θασίρι, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰεζραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραὴμ, καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὴν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.^γ

10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεσοθὲ υἱὸς Σαουλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλὴν τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἵ ἦσαν ὑπὸ Σαυιδά.

11 Καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ὡς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.^δ

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεσοθὲ υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναιὴμ εἰς Γαβαὼν.

13 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρωνία, καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρών, καὶ συναντήσαντες αὐτοὺς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν^ε Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Ἰωάβ, Ἀναστήθωσαν οἱ τὰ παιδιάρια, καὶ παιζήτωσαν ἐννοπίων ἡμῶν, καὶ εἰπὲν Ἰωάβ, Ἀναστήθωσαν.

15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμὴν δώδεκα τῶν Ἰεσοθὲ υἱῶν Σαουλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυὶδ.

16 Καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχηρα αὐτὴ εἰς δὲ πλευράν^ς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτει κατὰ τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μερὶς τῶν ἐπιβουλῶν, ἡ ἐστὶν ἐν Γαβαὼν.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λιανὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἔπτασεν Ἀβεννήρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον^ζ παιδῶν Δαυὶδ.

18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ πρεῖς υἱοὶ Σαρραία, Ἰωάβ, καὶ ὁ Ἀβεσσαί, καὶ Ἀσαιήλ, καὶ Ἀσαιήλ κῆφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ὡσεὶ μίαν δορκὰς ἐν ἡγρῷ.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαιήλ ὑπὸ Σαουλ Ἀβεννήρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά^ς κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννήρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαιήλ; καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννήρ, Ἐκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ κατάσχε σε αὐτῶν ἐν τῶν παιδαριῶν, καὶ λάβε σε αὐτῶν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαιήλ ἐκκλινεῖν ἐκ τῶν ὀπίσθεν αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννήρ λέγων τῷ Ἀσαιήλ, Ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν, καὶ πῶς ἄρῳ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;

23 Καὶ πῶς ἔστι ταῦτα; καὶ ἐπίστρεψε^ς πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ οὐκ ἐβόλευτο τοῦ ἀποστῆναι, καὶ τύπτεται αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῷ ὀπίσθῳ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τὴν ψῆαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσθων αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαιήλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑψίστατο.

24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσαὶ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυεν, καὶ αὐτοὶ εἰσήλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμιάν, ὁ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Γαὶ, ὁδὸν ἔρημον Γαβαὼν.

25 Καὶ συναθροίζονται ὁ^ς υἱοὶ Βενιαμὴν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν, καὶ ἐστήσαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός.

26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννήρ Ἰωάβ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰς νίκος καταφάγεται^ς ἡ^ς ρομφαία; ἢ ἐκ οἶδας οὐκ ἐπὶ πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως οὗτο οὐ μὴ εἶπεν τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὀπίσθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

27 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρώτοθεν ἀνέβη^ς ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἡ κατεδίωξαν ὀπίσω τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τι πολέμειν.

29 Καὶ Ἀβεννήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς διαμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσιν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.

30 Καὶ Ἰωάβ ἀνέστρεψεν ὁ ὅπισθεν ἀπὸ τῶν Ἀβεννήρ, καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπισκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες, καὶ Ἀσαιήλ.

31 Καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὴν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννήρ τριακασίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.

32 Καὶ αἶρσεν τὸν Ἀσαιήλ, καὶ θύπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ ταφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ^ς ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐπορεύθη Ἰωάβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφασαν αὐτοὺς ἐν Χεβρών.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολλῷ ἀναμέσῳ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀναμέσῳ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταούτο, καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει.

2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινοόμης τῆς Ἰερουσαλὴτιδος,

3 καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαυιδία τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὸν υἱὸν Μααχά θυγατρὸς Θολμὶ βασιλῆως Γεσθίμ,

4 καὶ ὁ τέταρτος Ὀρῖα υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ,

5 καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὶμ τῆς Αἰγάλ γυναικὸς Δαυὶδ, οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσῳ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀναμέσῳ^ς τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατὶς τοῦ οἴκου Σαουλ.

7 Καὶ τῷ Σαουλ παλλακὴ Ῥεφαί θυγάτηρ Ἰωλ, καὶ εἶπεν Ἰεσοθὲ υἱὸς Σαουλ πρὸς Ἀβεννήρ, Τί οἱ εἰσήλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου;

8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τῆς λόγῃ τούτου, τῇ Ἰεσοθῇ, καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς αὐτόν, Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα σήμερον^ς ἔλεος μετὰ τῷ οἴκῳ Σαουλ τῷ πατρός σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ἤτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τῆς^ς ἐπιχρίσεως ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;

9 Τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε προσθεῖν αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ^ς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

10 Περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τῶν οἴκων Σαουλ, καὶ τῷ ἀναστήσει τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰαυδαν ἀπὸ Δάν ἕως Βηρσαβέ.

11 Καὶ ἐκ ἡδυνάσθη ἔτι Ἰεσοθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβέσθαι αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Βαιθλὴμ οὗ ἦν, παραχρῆμα, λέγων, Διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σου, ἐπιστρέψαι πρὸς σέ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Καλὸς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σέ διαθήκην^ς πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτῶμαι παρὰ σου, λέγων, Οὐκ ὀφείλει^ς τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαουλ παραγινόμενης^ς σὺ ἰδεὶν τὸ πρόσωπόν μου.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε^ς Δαυὶδ πρὸς Ἰεσοθὲ υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους, λέγων, Ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν

ἐκατὸν ἄκροβυστίας ἄλλοφύλων.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθέ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τῶ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλιήλ υἱὸν Σελλῆς.

16 Καὶ ἐπορεύετο δὲ ἄνθρωπος αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ, Πορεύς, ἀνέστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε. 17 Καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς τὸς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων, Χθές καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὅμῃς.

18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων, Ἐν χειρὶ τῆ δούλης μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἔν τοις ὡσὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τῇ λαλήσει εἰς τὰ ὠτα τῶ Δαυὶδ εἰς Χεβρών πάντα ὅσα ἤρουν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν. 20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ μετ' αὐτῆς εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννήρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτῶ πότον.

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ, Ἀναστήσομαι διὰ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς σὺ κύριόν μου τὸν βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτῇ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

22 Καὶ ἰδὼς οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μετ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.

23 Καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῇ ἤλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωάβ, λέγοντες, Ἦκει Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ εἶπε, Τί τῆτο ἐποίησας; ἰδὼ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἰνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν, καὶ β' ἀπελήλυθεν; ἐν εἰρήνῃ;

25 Δ' ἦ! ἐκ οὐδας τὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ, ὅτι ἀπατήσαι σε β' παρεγένετο, καὶ γυνῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσόδον σου, καὶ γυνῶναι ἅπαντα ὅσα σύ ποιεῖς;

26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῷ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους α' πρὸς ὃν Ἀβεννήρ ὀπίσω· καὶ ἐπιστρέψουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φράτους τοῦ Σεεράμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρών, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ ἐκ πλαγίων τῆς πόλης λαλήσαι πρὸς αὐτὸν, ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.

28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, Ἀθῶς εἰμι ἢ ἐγὼ· καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ.

29 Καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκόν τῆ πατρὸς αὐτῆς, καὶ μὴ ἐκλείπειν ἐκ τῆς οἴκῃ Ἰωάβ γονορρῆν, καὶ λεπρὸς, καὶ κρατὺν δ' σκυτάλης, καὶ πίπτων ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἐλασσόμενος ἄριστος.

30 Ἀβεννήρ δὲ καὶ Ἀβεσά δ' ἀδελφοὶ αὐτοῦ διαπαρήκνυντο τὸν Ἀβεννήρ, ἀν' ὃν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῇ πολέμῳ.

31 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτῆς, Διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιχύσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

32 Καὶ θίπτεσιν τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρών· καὶ ἤρουν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τῇ τάφῳ αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ, καὶ εἶπεν, Εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

34 Αἱ χεῖρες σου ἢ ἐδόθησαν, οἱ πόδες σου ἢ ἐν πέδιλοις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαύσαι αὐτόν.

35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς β' περιδειπνήσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτους ἐπὶ ἥσας ἡμέρας· καὶ ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθήη, ὅτι ἐὰν μὴ δῶ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι ἄρτου ἡ ἀπὸ παντὸς τινός.

36 Καὶ ἐγὼ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἤρουν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

37 Καὶ ἐγὼ πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Οὐκ οἶδα, ὅτι ἡγούμενος μέγας πτέτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ;

39 Καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι β' συγγενὴς σήμερον, καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροι μοι εἰσίν· β' ἀποδοῖ· Κύριος τῶν ποιούντων τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

Καὶ ἤκουν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαὺλ, ὅτι τέθηκεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρήϊθσαν.

2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγήμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθέ υἱῷ Σαὺλ ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὸν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τὸν υἱὸν Βενιαμίν.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικούντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαὺλ υἱὸς πεπληγὼς τὰς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ ἥτος ἐν τῷ ἔλθειν τὴν ἀγγελίαν Σαὺλ καὶ Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ αὐτῇ ἐ' Ἰεζραήλ, καὶ ἤρουν αὐτὸν ἡ τιθὴν αὐτῆς, καὶ ἐφύγε· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπύειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὸν τῶ Βηρωθαίου Ῥηχάβ καὶ Βαανὰ, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καίματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον β' Ἰεβοσθέ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας.

6 Καὶ ἰδὼς ἡ θυρωρὸς τῆς οἴκῃ ἐκάθαιρε πυρὸς, καὶ ἐνίστατο καὶ ἐκάθευδε· καὶ Ῥηχάβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον.

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον· καὶ β' Ἰεβοσθέ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς ἐν τῷ κοιτῶν αὐτῇ· καὶ τύπτεσαν αὐτὸν, καὶ θανατῶσαν αὐτόν, καὶ ἀφαιρῶσι τὴν κεφαλὴν αὐτῇ· καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμῆς ὅλην τὴν νύκτα.

8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν β' Ἰεβοσθέ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλεῖα, Ἰδὲ ἡ κεφαλὴ β' Ἰεβοσθέ υἱῷ Σαὺλ τῷ ἐχθρῷ σου, ὃς ἐζήτηε τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεὶ ἐκδικίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥηχάβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτῶν υἱοῖς Ῥεμμὸν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ζῆ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως.

10 Ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τέθηκε Σαὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς ἐναγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτόν καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ὃ ἐδεῖ με δοῦναι εὐαγγέλιον.

11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῆς· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῆ καὶ χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἡμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτῶν, καὶ ἀπακτείνουσιν αὐτὰς, καὶ κόλοβουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτὰς ἐπὶ τὰς κρήνας ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσαθεῖ ἐθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννερυὺς Νηρ.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδου ὅσατα σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖν.

2 Καὶ ἔχθες καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλεὺς ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σέ, Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ὁ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον Κυρίου· καὶ χρίσαντες τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.

4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλευσέναι αὐτόν, καὶ τεσσαράκοντα ἐτὴ βασιλεύσεν.

5 Ἐπὶ ἑτῆς ἐμῆς ἐξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰσδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰσδαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβοσαθαὶ τὸν κατοικῆντα τὴν γῆν καὶ ἐρρήθη τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὡς, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, λέγοντες, Ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὡς.

7 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Πᾶς τύπτων Ἰεβοσσαῖον, ἀπέσθω ἐν παραξίφιδι καὶ τὸν χωλόν καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισούντας· ἤτις ψυχὴν Δαυὶδ. Διὰ τοῦτο ἐρούσι, Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ καὶ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

9 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ· καὶ φησὶν ὁ ποιητὴς αὕτη πόλις κυκλῶ ἀπὸ τῆς ἁκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἡγγέλον πρὸς Δαυὶδ, καὶ ζύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ζύλων, καὶ τέκτονας λίθων, καὶ φκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ.

12 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαόν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐπὶ γυναῖκας καὶ παλ-
λακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὸ ἔλθειν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἐπὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

14 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμίου, καὶ Σωβάβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμών.

15 Καὶ ὁ Εβέρ, καὶ ὁ Ελισαῖ, καὶ ὁ Ναφὲκ, καὶ Ἱεφίας,

16 Καὶ ὁ Ελισαμά, καὶ ὁ Ελιδά, καὶ ὁ Ελιφαθά, καὶ ὁ Σαμαῖ, Ἱεσιβαῖ, Νάθαν, Γαλαμαῖν, Ἱε-
βαῖρ, Θεισαῖ, Ἐλιφαλάτ, Ναγὰδ, Ναφὲκ, Ἰανᾶν, Λεασαῖν, Βαυλιμάθ, Ἐλφαθά.

17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄλλοφυλοι ὅτι κέχρη-
σται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἄλλοφυλοι ἵπτειν τὸν Δαυὶδ· καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν.

18 Καὶ οἱ ἄλλοφυλοι παραγίνονται, καὶ συνέ-
πεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων.

19 Καὶ ἠρώτησεν Δαυὶδ διὰ Κυρίου, λέγων,

Εἰ ἀναβῶ πρὸς τὰς ἀλλοφύλους, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ, Ἀνάβαινε, ἐπὶ παραδίδους παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.

20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε τὰς ἀλλοφύλους ἐκεῖ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψε Κύριος τὰς ἐχθρας ἀλλοφύλων ἐνώπιον ἐμῶν, ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τῶν τοπῶν ἐκείνων, Ἐπάνω διακοπῶν.

21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τὰς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβωσαν· αὐτοὺς Δαυὶδ· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθεντο ἐπὶ ἄλλοφυλοι τῷ ἀναβῆ-
ναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων.

23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὁ παρέσθ' αὐτοὺς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος.

24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἁκκαῖ σε τὴν φωνὴν τῇ συγκλεισμένῃ ἀπὸ τῆς ἁλσεως τῆς κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἐμπροσθεν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.

25 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐ-
τῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζρά.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ συνήγαγεν ἐπὶ Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς ἐβδόμηκοντα χιλιάδας.

2 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὑπάρχοντων ἰοῦσα ἐν ἀναβάσει τῷ ἀναγαγεῖν· ἐκείθεν τὴν κιβω-
τὸν τῷ Θεῷ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τῷ Κυ-
ρίῳ τὸν δυνάμενον καθημένον ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπ' αὐτῆς.

3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν ἐνώπιον Κυρίου ἐφ' ἁμαξαν καὶ νηῖν, καὶ ἦσαν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ· τῶν τῷ βεννὶ καὶ ὁ Ὀζά· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδάβ ὁ ἦγαν· τὴν ἁμαξαν δὲ σὺν τῇ κιβωτῷ.

4 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἐμπροσ-
θεν τῆς κιβωτοῦ.

5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὄργανοις ἡρμωμένοι ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐν φόβῳ, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβχοις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς.

6 Καὶ παραγίνονται ἕως ὁ ἄλω Ναχώρ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ὀζά τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κι-
βωτὸν τοῦ Θεοῦ κατασχέιν αὐτήν, καὶ ἐκρά-
τησεν αὐτήν, ὅτι περιέσπασεν αὐτήν ὁ μύσχος.

7 Καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Κύριος τῷ Ὀζά, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τῷ Θεῷ.

8 Καὶ ἠθύμωσε! Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύ-
ριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὀζά, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Διακοπὴ Ὀζά, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;

10 Καὶ οὐκ ἐβόλυτο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλίνειν πρὸς αὐτὸν· τὴν πόλιν Δαυὶδ· καὶ ἀπέκλεινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδοῦρ τοῦ Γεθαίου.

11 Καὶ ἐκάθισεν ὁ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδοῦρ τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδοῦρ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, λέγον-
τες, Εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδοῦρ, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἐνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδοῦρ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.

13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν αἰρόντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ, καὶ θύμα μόσχος καὶ ἄρνες.

14 Καὶ Δαυὶδ ἀνεκρέτο ἐν ὄργανοις ἡρμωμένους ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδοκίως στολὴν ἔβαλλον.

15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνῆλθον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινόμενης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαουλ δέκνυτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχήζοντα, καὶ ἀνακρούοντα ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξεδέυνωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

17 Καὶ φέρει τὴν κιβωτὸν τῇ Κυρίῳ, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ὃ αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἐπῆεν αὐτῇ Δαυὶδ ὅτι ἀνιέγκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι εἰρηνικός.

18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δυνάμιν τῇ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὶν ἕως Βηρσαβέ, ὃς ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἕκαστος κολλυρίδα ἄρτη, ὃς καὶ ἔσχαρτην, ὃς λάγανον ἀπὸ τηγάνης, καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, ὃς εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε, Τί δέδοξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὀρχουμένων;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὼλ, Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τῇ καταστροφῇ καὶ με εἰς ἡγόμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῶν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παῖδομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,

22 καὶ ἀποκαλυφθῆσομαι εἰς οὕτως, καὶ ἔσομαι ἄρχεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπας με μὴ δοξασθῆναι.

23 Καὶ τῇ Μελχὼλ θυγατρὶ Σαὺλ ἔκ ἐγένετο παῖδον ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἀποθανεῖν αὐτήν.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκλήρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὅσων κύκλῳ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδὲ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βιάδιζε καὶ ποιεῖ, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ὅτι νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων,

5 Πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δούλον μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με.

6 Ὅτι οὐ κατακῆκα ἐν οἴκῳ ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀνῆλθον τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἡμῖν ἔμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ.

7 Ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ· εἰ λαῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τῇ Ἰσραὴλ,

ὃ ἐνετείλειμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέγων, Ἰναὶ οἶκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κεδρίνον;

8 Καὶ νῦν τάδε ἄρεις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐλάβον σε ἐκ τῆς μάνδρας ὅσων προβάτων, τοῦ εἶναι σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,

9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστόν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν, καὶ κατασκηνώσῃ κατ' ἐαυτόν, καὶ οὐ μεριμνήσῃ οὐκέτι· καὶ οὐ προσθήσῃ υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς,

11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἀναύτας σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.

12 Καὶ ἔσται ἐάν πληρωθῶσι αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τὸ ὄνομά μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐάν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἀφαίς υἱῶν ἀνθρώπων·

15 Τὸ δὲ ἔλεός μου ἔκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστησα ἀπ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπων σου.

16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁράσιν ταύτην, ἔως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ.

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ὃς ἠγάπησάς με ἕως τούτων;

19 Καὶ κατεσμικρήνουν μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε;

20 Καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἐτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλον σου, Κύριέ μου Κύριε,

21 Καὶ διὰ τὸν δούλον σου πεποιθήσας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην, γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου,

22 Ἐνεκεν τοῦ μεγαλύναι σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σου ἐν πᾶσιν οἷς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν.

23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θέναι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὐτ' ἐλυτρώσῃ σε αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

25 Καὶ νῦν Κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ,πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν· καθὼς ἐλάλησας,

26 Ὁ Μεγαλυνθεὶς τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.

27 Κύριε παντοκράτωρ Θεός Ἰσραὴλ, ἀπεκά-
λυσας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου, λέγων, Οἶκον
οἰκοδομήσω σοί· διὰ τούτου εἶπεν ὁ δούλος σε
τὴν καρδίαν ἐαυτοῦ τὸ προσευξάσθαι πρὸς σέ
τὴν προσευχὴν ταύτην.

28 Καὶ νῦν Κύριε μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ Θεός, καὶ
οἱ λόγοι σου ἐστὶν ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας
ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ ἐυλόγησον τὸν οἶκον
τοῦ δούλου σε, τὸ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν
σου, ὅτι σὺ ὁ Κύριε μου Κύριε ἑλάλησας, καὶ
ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος
τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὰς
ἄλλοφύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐτὰς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τὴν ἡφαιρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἄλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ, καὶ ἡμετέρησεν
αὐτὸς ἐν σχοινοῖς, κομίσας αὐτὸς ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τὰ θανατῶσαι,

καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐξώγρησε· καὶ ἐγένετο
Μωάβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὶρ υἱὸν
Ῥαάβ, βασιλέα Σαβᾶ, πορευομένον αὐτῇ ἐπιστῆ-
σαι τὴν χεῖρα αὐτῇ ἐπὶ τὸν παταμόν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκελεύετο Δαυὶδ τὸν αὐτὸν χίλια
ἄρματα, καὶ ἐπὶ χιλιάδας ἰππέων, καὶ εἰκοσι χι-
λιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα

τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἄρματα.

5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκὴ βοηθῆσαι
τῷ Ἀδρααζὶρ βασιλεῖ Σαβᾶ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ
ἐν τῷ Σύρῳ εἰκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουράν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ
Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς
δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν

Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὰς χλιδαῖνας τὰς χρυσεῖς,
αἷ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζὶρ βασι-
λέως Σαβᾶ, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ

ἔλαβεν αὐτὰ Σουτακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου,
ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέ-
ραις Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σαλωμῶντος.

8 Καὶ ἐκ τῆς ὁ Μετεβὰκ· καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν
πόλεων τῇ Ἀδρααζὶρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
χαλκὸν πολὺν σφόδρα, ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σα-
λωμὼν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς

στόλους, καὶ τὰς λουτήρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη.

9 Καὶ ἤκουσε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἡμᾶθ, ὅτι
ἐπίταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζὶρ,

10 Καὶ ἀπέστειλε Θεὸς Ἰεδόθραιμ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς

εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ἐπολέμησε
τοῦ Ἀδρααζὶρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἠντικει-
μενος ἦν τῷ Ἀδρααζὶρ· καὶ ἐν ταῖς χειρὶν αὐτῆς

ἦσαν σκεὺ ἄργυρά, καὶ σκεὺ χρυσά, καὶ σκεὺ
χαλκᾶ.

11 Καὶ ταῦτα ἤγασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ
Κυρίῳ, μετὰ τὰ ἄργυρια καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ
οὗ ἤγασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυ-
νάστευσεν,

12 Ἐκ τῆς Ἰδαμαίας, καὶ ἐκ τῆς Μωάβ, καὶ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων, καὶ
ἐξ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζὶρ

υἱοῦ Ῥαάβ βασιλέως Σουβᾶ.

13 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ
ἀνακάμπειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν
Γεβελέμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουράν, ἐν
πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ

Ἰδουμαῖοι δούλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύ-
ριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

217

15 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ·
καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

16 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρωνίας ἐπὶ τῆς στρατίας·
καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλὸδ ἐπὶ τῶν ὑπομηματίων·

17 Καὶ Σαδὸκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς
Ἀβιάθαρ ἱερεῖς· καὶ ὁ Σασά· ὁ γραμματεὺς·

18 Καὶ ὁ Βαναΐας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος· καὶ ὁ
Χελεθί, καὶ ὁ Φελετί, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐ-
τῶν ἦσαν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Εἰ ἔστιν ἐτι ὑπολελειμμένος
ἐγὼ τῷ οἴκῳ Σαουλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ
ἔλεος ἐνεκεν Ἰωνάθαν·

2 Καὶ ἐκ τῶ οἴκου Σαουλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σιβᾶ· καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, Ὁ σὺ εἶ Σιβᾶ;

καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δούλος σός.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ
τῆ οἴκου Σαὺλ ἐτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ
ἔλεος Θεοῦ· καὶ εἶπε Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐτι

ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγμένος τοὺς πόδας.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Πᾶς οὗτος; καὶ εἶπε
Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχίρ
υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λοθάβαρ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν
αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχίρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς
Λοθάβαρ.

6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνά-
θαν υἱοῦ Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ

ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησεν
αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μεμφιβοσθὲ;

καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὁ δούλος σου.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι
ποιῶν ποιήσω ἐμετὶ σου ἔλεος· διὰ Ἰωνάθαν
τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα

ἄγρῳ Σαουλ πατρός τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ
φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.

8 Καὶ προσεκίνησε Μεμφιβοσθὲ, καὶ εἶπε,
Τίς εἰμι ὁ δούλος σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν

κύνα τὸν τεθνῶντὰ τὸν ὁμοῖον ἐμοί;

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβᾶ τὸ παιδάριον
Σαὺλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάντα ὅσα ἐστι
τῷ Σαουλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ
νῦν τοῦ κυρίου σου.

10 Καὶ ἐργά· αὐτῷ τὴν γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοὶ σου,
καὶ οἱ δούλοι σου, καὶ εἰσίσσεις τῷ νῦν τοῦ
κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἐδεσά· ἄρτους· καὶ Μεμ-
φιβοσθὲ υἱὸς τῆς κυρίας σου φαγεται διαπαντός

ἄρτου· ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ τῷ Σιβᾶ
ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοί, καὶ εἰκοσι δούλοι.

11 Καὶ εἶπε Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ
πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασι-
λεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δούλος

σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἦσθιν ἐπὶ τῆς τραπέζης
Δαυὶδ καθὼς εἰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶ βασιλέως.

12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ πᾶς μικρὸς ἦν,
καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις
τοῦ οἴκου Σιβᾶ δούλου τοῦ Μεμφιβοσθὲ.

13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατώκει ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶ βασιλέως αὐτὸς δια-
παντὸς ἦσθιν, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις
τοῖς ποσίν αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασι-
λεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν
υἱοῦ Ναῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
μετ' ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακα-
λέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τῆς

πατρός αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμών πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν, ἢ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλε σοι πρακαλόντας· ἢ ἀλλ' ὥπως οὐχὶ ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τὴ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξήρσεν τοὺς πύργους αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχυίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς.

5 Καὶ ἀπηγγέλειαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσате ἐν Ἱερὶχὺ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πύργους ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφίσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμών ὅτι κατασχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν ὁ Βαιθραάμ¹, καὶ τὴν Συρίαν Σουβά², καὶ Ῥωῶβ³, εἰκοσι χιλιάδας πεζίων, καὶ τὸν βασιλέα ὁ Ἀμυλῆκ⁴ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστώβ⁵ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατοὺς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πόλεως, Συρίας Σουβά², καὶ Ῥωῶβ³ καὶ Ἰστώβ⁵ καὶ ὁ Ἀμυλῆκ⁴ μόνοι ἐν ἄκρῳ.

9 Καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τὸν πολεμὸν ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ὁ ἐξεναντίας¹· καὶ ἐκ τοῦ διςθεν, καὶ ὁ ἐπελέξατο¹ ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 Καὶ τὸ κατόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσά¹ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών.

11 Καὶ εἶπεν, Ἐάν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐσσεῖθαι μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐάν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμών¹ ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σώσαι σε.

12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τῷ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ αὐτοῦ¹ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἐφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ¹.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἐφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσά¹, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἐπτάσεν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζῦρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τῆς πέρας τῆς ποταμῆς ὁ Χαλαμῆκ¹, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ² καὶ Σουβάκ³ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζῦρ ἐμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ² καὶ παρετάξατο Συρία ὁ ἀπέναντι¹ Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· καὶ ἀνέειλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἐπτακόσια ἄρματα, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἰππέων, καὶ τὸν Σουβάκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλοι Ἀδρααζῦρ ὅτι ἐπτάσαν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ νητομώθησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐδούλευσαν

αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σώσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐγένετο, ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐναντιοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξορίας τῶν βασιλείων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωάβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διεφθέραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ ὁ δεικαθίσαν¹ ἐπὶ Ῥαββὰδ² καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεῖ¹ θυγάτηρ Ἐλιάβ² γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου;

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ αὐτὴ ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα αὐτήν γαίρει τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἐχῶ.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, λέγων, Ἀποστείλον πρὸς με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταίου· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυὶδ.

7 Καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπληρώθη Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ, καὶ εἰς εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ εἰς εἰρήνην τῷ πολέμῳ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ, Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὅπισθεν αὐτοῦ ἄριστος τοῦ βασιλέως.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἀνηγγέλειαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ εὐ ἔρχῃ; τί οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκόν σου;

11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ, Ἡ κιβωτός, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοκοῦναι ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ, καὶ οἱ δούλοι τῷ κυρίῳ μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τῷ φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναίκας μου· πῶς; ὅτι ἡ ψυχὴ μου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τούτο.

12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Κάθισον ἐν ταῦθα καὶ γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἑπαιρίῳ.

13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν Δαυὶδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐπιε, καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τὸ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ οὐ κατέβη.

14 Καὶ ἐγένετο πρῶτῃ, καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.

15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων, Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξεναντίας τοῦ πολεμίου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφίσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσειεν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον οὗ ᾗδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.

17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ὁ ἐκ¹ τῷ λαῷ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ, καὶ ἀπηγγέλειαν τῷ

Δαυὶδ πάντα τοὺς λόγους τοῦ πολέμου ὡς λα-
λήσας πρὸς τὸν βασιλῆα,

19 καὶ ἐπέτατο τῷ ἀγγέλῳ, λέγων. Ἐν τῷ
συντελεῖσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου
λαλήσας πρὸς τὸν βασιλῆα,

20 καὶ ἐ. ται εἰν ἀναβῆναι ὁ θυμὸς τοῦ βασι-
λέως, καὶ εἰπῇ σοι, τί ὅτι ἡγγίσαστε πρὸς
τὴν πόλιν ὅτι πολεμήσαι; οὐκ ἴδετε ὅτι τοξεύ-
σουσιν ἀπάνωθεν τοὺς τεύχους;

21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ
υἱὸς Νήρ; ἔχῃ γυνὴ ἔρριψε ἑκλάσμα μύλας ὅτι
αὐτὸν ἀπὸ ἀνωθεν τοῖς τεύχεσι, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θα-
μασί; ἰναὶ προσηγγίγεται πρὸς τοὺς τεύχους; καὶ ἔρεῖς,
καὶ γε ὁ δοῦλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν
βασιλῆα εἰς Ἱερσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγ-
γειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπηγγείλουν αὐτῷ.
Ἰωάβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου, καὶ ἐθυ-
μώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀγ-
γελον, ἰναὶ προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοὺς
πολεμήσαι; ἔκ ἴδετε ὅτι πληγγήσεσθε ἀπὸ τῶν
τεύχων; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱερο-
βάαλ; οὐκ ἔχῃ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα
μύλου ἀπὸ τοῦ τεύχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θα-
μασί; ἰναὶ προσηγάγετε πρὸς τοὺς τεύχους;

23 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ, Ὅτι
ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ ἐξηλθον
ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἄγρον, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ'
αὐτοὺς ὥς τῆς θύρας τῆς πύλης.

24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς
παιδας σου ἀπάνωθεν τοὺς τεύχους, καὶ ἀπέ-
θανον τῶν παιδῶν τοῦ βασιλέως, καὶ γε ὁ
δοῦλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

25 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον, Τάδε
ἔρεῖς πρὸς Ἰωάβ, Μὴ ποιηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου τὸ ῥῆμα τῆτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ
ποτὲ οὕτως ὁ φαγῆται ἡ μίχαιρα κραταίωσιν
τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατεί-
σασιν αὐτήν, καὶ κραταίωσιν αὐτήν.

26 Καὶ ἤκουεν ἡ γυνὴ Οὐρίας ὅτι ἀπέθανεν Οὐ-
ρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

27 Καὶ διήλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε
Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς,
καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν·
καὶ ὁ ποιηρὸς ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

Κεφ. ιβ'. ΧΙΙ.

ΚΑΙ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφή-
την πρὸς Δαυὶδ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Δύο ἥσαν ἄνδρες ἃν πώλει μὴ,
εἰς πλούσιος, καὶ εἰς πένης.

2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποιμένα καὶ βουκόλια
πολλὰ σφόδρα

3 Καὶ τῷ πέννι ἡδὲν ἄλλ' ἡ ἡμῶν μία μικρά,
ἣν ἐκήσαστο καὶ περιποιήσαστο, καὶ ἐξέθρεψεν αὐ-
τήν, καὶ ἠρόνην μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε,
καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ
αὐτοῦ ἐκάθευθε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ.

4 Καὶ ἦλθε πῆροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ
ἐφείσαστο λαβεῖν ἑκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ, καὶ
ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ
ὁδοποιῶν τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε
τὴν ἡμῶν αὐτοῦ πέννητος, καὶ ἐποίησεν αὐτήν
τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.

5 Καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Δαυὶδ σφόδρα ἰδὼν αὐτῷ,
καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν, Ζῆ Κύριος, ὅτι
νιὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιῆσας τοῦτο.

6 Καὶ τὴν ἡμῶν ἀποτίσει ἑπταπλασίονα,
ἀντ' ὃν ἔτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ
οὗ οὐκ ἐφείσαστο.

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ
ποιῆσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, Ἐγὼ εἰμι ὁ χρίστας σε εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαῶλ,

8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκόν τοῦ κυρίου σου, καὶ
τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὴν κυρίαν σου ἀντ' ὃν κόλπω σου,
καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκόν Ἰσραὴλ καὶ τὴν ἡμῶν καὶ
εἰ μικρὸν ἐστὶ, προσθήσῃ σοι κατὰ ταῦτα.

9 Τί ὅτι ἐφάνησας τὸν λόγον Κυρίου, τοῦ
ποιῆσαι τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν
Οὐριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα,
καὶ αὐτὸν ἀπικτενας ἐν ῥομφαίᾳ νιῶν Ἀμμων.

10 Καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ
οἴκου σου εἰς αἰῶνας, ἀντ' ὃν ἔτι ἐξουδένωσάς με,
καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου τοῦ
Χετταίου, τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ
σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψωμαι τὰς
γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου, καὶ δώσω
τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν
γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου.

12 Ὅτι σὺ ἐποίησας ὁ κρηβὴν, κτήν ποιήσω
τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον πάντων Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν, Ἡμάρτηκα τῷ
Κυρίῳ, καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Καὶ Κύριος
παρεβίβασε τὸ ἡμάρτημά σου· καὶ μὴ ἀποθήνης.

14 Πλὴν ὅτι ὁ παροργίζων παροργίσεις τοὺς
ἐχθροὺς· Κύριον ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γε ὁ
νιὸς σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.

15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς καὶ
ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον, ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ
Οὐρίας τῷ Χετταίῳ τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρρώστησε.

16 Καὶ ἐξήτησε Δαυὶδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παι-
δαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστειάν, καὶ
εἰσῆλθε καὶ νηλίσθη ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ὅτι αὐτὸν οὐ πρεσβύηροιο
τῶ οἴκῳ αὐτῆς ἡγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοὺς ἄρτον.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ
ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δούλοι
Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθηκεν τὸ παιδί-
ον, ὅτι εἶπον, Ἰδοὺ ἐν τῷ τῷ παιδάριον ἐτι
ζῆν· ἐλάλησαμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ εἰσῆκσε
τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ πῶς εἵπωμεν πρὸς αὐτόν
ὅτι τέθηκεν τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσει κακά;

19 Καὶ συνέκτε Δαυὶδ, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῆς ψι-
θυρίσκει, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθηκεν τὸ παι-
δάριον, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτῆς,
Εἰ τέθηκεν τὸ παιδάριον, καὶ εἶπαν, Τέθηκεν.

20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐλθὼν, καὶ
ἡλείψατο, καὶ ἡλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκόν τῆς θεῆς, καὶ προσεκίνησεν αὐτῷ, καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἦρπσεν ἄρτον
φαγεῖν, καὶ παρέθηκεσαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτῆς πρὸς αὐτόν, Τί
τὸ ῥῆμα τῆτο ὃ ἐποίησας ἐνεκα τοῦ παιδαρίου;
ἐτι ζῶντος ἐνήστευσας καὶ ἐκλείας καὶ ἡγρῆντες,
καὶ ἡνικα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ
ἔφαγες ἄρτον καὶ πέτασας;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἐν τῷ τῷ παιδάριον ἐτι
ζῆν ἐνήστευσας καὶ ἐκλῆσαν, ὅτι εἶπα, Τίς οἶδεν εἰ
ἐλήσεται με Κύριος, καὶ ἵσταται τὸ παιδάριον;

23 Καὶ νῦν τέθηκεν, ἰναὶ ἵδω ἐγὼ νηστειά; μὴ
δυνήσομαι ἐπιστρέφειν αὐτὸν ἐτι; ἐγὼ πορεύσο-
μαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐλὸς ἐκ ἡ ἀσπρῆς πρὸς με.

24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ ὁ Βηρσαβεὲ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ
ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν
νιόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών,
καὶ Κύριος ἡγάπησεν αὐτόν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τῆς προφή-
της, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεζεκιὴν, ἐνεκεν Κυρίου.

26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ ἐν Ῥαββὰθ νιῶν
Ἀμμων, καὶ κατελαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.

27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ,
καὶ εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ κατε-
λαβόμεν τὴν πόλιν τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

2B Καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τῆ λαῆς, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκαταλαβὸν αὐτὴν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν.

29 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθη ὁ εἰς ἱ. Ραββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κατελάβετο αὐτήν.

30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον ὁ Μολχὸμ¹ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ, καὶ λίθου τιμίου, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

31 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα¹ ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι, ἔν τοις τριβέλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομνεῖσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς πλινθίου, καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν νῦν Ἀμμὼν¹ καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ὅτι τῷ Ἀβессαλώμ¹ νῦν Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴν¹ εἶδε σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ὁθμάρ¹ καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμμὼν υἱὸς Δαυὶδ.

2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμμὼν ὥστε ἀρρώσκειν διὰ Ὁθμάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὐτή, καὶ ὑπέροκον ἔν ὀφθαλμοῖς Ἀμμὼν τῆ ποιήσαι αὐτὴν¹.

3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμμὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωαδάβ, υἱὸς Σαμαῖα τοῦ ἀδελφοῦ Δαυὶδ¹ καὶ Ἰωαδάβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενεῖς, νιὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶτον¹ καὶ ἂν ἀπαγγέλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμμὼν Ὁθμάρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβессαλώμ¹ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαδάβ, Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακισθῇ, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, Ἐλθέτω δὴ Ὁθμάρ ἡ ἀδελφὴ με, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιήσάτω κατ' ὀφθαλμοῖς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 Ὁ καὶ ἐκοιμήθη Ἀμμὼν καὶ ἠρώσθησε¹ καὶ εἰσηλθὼν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν Ἀμμὼν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐλθέτω δὴ Ὁθμάρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς μέ, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ὁθμάρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων, Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκόν σου ἀδελφοῦ σου, καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα.

8 Καὶ ἐπορεύθη Ὁθμάρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμμὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος¹ καὶ ἔλαβε τὸ σταίς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, καὶ ἤψησε τὰς κολλυρίδας.

9 Καὶ ἔλαβε τὸ τηράνον καὶ κατεκένωνσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἠθέλησε φαγεῖν¹ καὶ εἶπεν Ἀμμὼν, Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν μου¹ καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν Ἀμμὼν πρὸς Ὁθμάρ, Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου¹ καὶ ἔλαβε Ὁθμάρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσένεγκε τῷ Ἀμμὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα.

11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπὶ ἐλάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφὴ μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀδελφε μου, μὴ ταπεινώσης με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσης τὴν προσφύσιν ταύτην.

13 Καὶ ἔγω περ ἀποίσω¹ ὁ νεκρὸς μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἰς τὸν ἀφρονέν¹ Ἰσραὴλ¹ καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐγὼ καλύψω με ἀπὸ σέ.

14 Καὶ ἐκ ἠθέλησεν Ἀμμὼν τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς¹ καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτήν, καὶ ἐταπεινώσεν αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμμὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν, ὅτι

μεῖζον ἢ κακία ἡ ἐσχάτη ἡ ἡ πρώτη¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμμὼν, Ἀνίσταθι, καὶ πορεύου.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὁθμάρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἢ ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστείλαι με¹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμμὼν ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 Καὶ ἐκάλεσε τὸν παιδάριον αὐτοῦ τὸν πορευτικόν τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπὸ κλεισίου τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτὸς, ὅτι οὕτως ἐνδιδόν¹ σκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτήν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

19 Καὶ ἔλαβε Ὁθμάρ σποδόν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν¹ αὐτῆς¹ καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε¹ καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβессαλώμ¹ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μὴ Ἀμμὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφὴ με κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶ μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τὴ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο¹ καὶ ἐκάθισε Ὁθμάρ χρεύνουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβессαλώμ¹ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤκασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τὰς λόγους τούτους, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 Καὶ οὐκ ἐδάλησεν Ἀβессαλώμ¹ μετὰ Ἀμμὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἁγίου, ὅτι ἐμίσηε Ἀβессαλώμ¹ τὸν Ἀμμὼν ἐπὶ λόγον ὃν ἐταπεινώσε Ὁθμάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβессαλώμ¹ ἐν Βελασῶρ τῇ ἐχόμενῃ Ἐφραίμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβессαλώμ¹ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ ἦλθεν Ἀβессαλώμ¹ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ δὴ κείρισται τῷ ὄσλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τῶν ὄσλων.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβессαλώμ¹, Μὴ δὴ νιέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ¹ καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ ἐκ ἠθέλησεν πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλώμ¹ πρὸς αὐτόν, Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μετ' ἡμῶν Ἀμμὼν ὁ ἀδελφός μου¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἰνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Ἀβессαλώμ¹, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τὸν Ἀμμὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως¹ καὶ ἐποίησεν Ἀβессαλώμ¹ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως.

28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβессαλώμ¹ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Ἰδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμμὼν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, Πατάξετε τὸν Ἀμμὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν¹ μὴ φοβηθῇτε, ὅτι ἐγὼ ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐνελλόμενος ὑμῖν, ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 Καὶ ἐποήσαν τὰ παιδάρια Ἀβессαλώμ¹ τῷ Ἀμμὼν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβессαλώμ¹ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τῶ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ὁ ἑκαστὸς ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ, καὶ ἐφύγον.

30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ οἴῳ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐπάλλειν Ἀβессαλώμ¹ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδε εἷς.

31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆ¹ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωαδάβ υἱὸς Σαμαῖα ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰπάτω ὁ κίριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια¹ τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμμὼν

μονώτατος ἀπέθηνεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλώμῃ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπεινώθη ὁ Θυμὴρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὁ ῥῆμα, λέγων, Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· ὅτι ἄλλ' ἢ Ἀμιὼν μονώτατος ἀπέθανε.

34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ' καὶ ἤρε το παῖδριον ὁ σκοπὸς τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, κ' εἶδε· καὶ ἰδὼν λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ ὁ πλευνῶς· τὸν ὅρουσ ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς ἐκ ἀπῆλθαι τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν, Ἀνδρὰς εὐράκα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωννῆ· ἐκ μέρους τῶ ὅρουσ.

35 Καὶ εἶπεν Ἰωνάδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδὼν οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιλέως περὶ σὺν κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, κ' ἰδὼν οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, κ' ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν κ' ἐκλαυσαν, καὶ γε ὁ βασιλεὺς κ' πᾶν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

37 Καὶ Ἀβεσσαλώμ' ἔφυγε, κ' ἐπορεύθη πρὸς Ὁθολμὶ υἱὸν Ἐμιὸν βασιλέα Γεδσοῦρ εἰς γῆν Χαμασαχάδ'· κ' ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Καὶ Ἀβεσσαλώμ' ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἑπτὰ τρία.

39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσσαλώμ', ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμιὼν, ὅτι ἀπέθανε.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρωνίας, ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμῳ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκωί, κ' ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Πένθησον διὰ, καὶ ἐνόσασα ἱμάτια πενθικά, καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσθ' ὡς γυνὴ πενθούσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς.

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τὰς λόγουσ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα, κ' ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς ἐκ τῆς γῆν, καὶ προσέκνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε, Σῶσον βασιλεῦ, σῶσον.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστὶ σοί; ἡ δὲ εἶπε, Καὶ μάλα γυνὴ χυρὰ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου.

6 Καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφοτέροι ἐν τῷ ἀγρῷ, κ' οὐκ ἦν ὁ ἐξαρρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν· καὶ ἐπίουσεν ὁ εἰς τὸν ἑνα ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

7 Καὶ ἰδὼν ἐπανεστῇ ὅλη ἡ πατρίς πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ εἶπαν, Δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατώσωμεν αὐτόν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ὑπέκτεινε, καὶ ἐξαρρούμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ἡμῶν καὶ σβέσσοις τὸν ἀνθρακὰ μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θεσθῇ τῷ ἀνδρὶ μου· καταλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὑγιαίνουσα βιάζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελούμαι περὶ σοῦ.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἁθῆος.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ; καὶ ἀφῆκε αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσήγει ἐτι ἀνέμισα αὐτόν;

11 Καὶ εἶπε, Μνημονεύστω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεόν αὐτοῦ ὁ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱὸν μου· καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, ἐπεσείτα ἀπὸ τῆς τριχὸς τῆς νύξ σε ἐπὶ τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Δαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου ὁ βασιλεὺς ῥῆμα· καὶ εἶπε, Δαλησόν.

13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἰνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεῶ; ἡ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;

14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανέμεθα, καὶ ὥσπερ ἐν ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθῆσεται, κ' λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, κ' ἐλογίζομενος τὸν ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεωσμένον.

15 Καὶ νῦν ὁ ἤλθον λαλήσωσι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὀφείτα μέ ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου, Δαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἰπὼς ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ.

16 Ὅτι ἀκέραιος ὁ βασιλεὺς ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτῆς ἐκ χειρὸς τῶ ἀνδρὸς τῆς ζητῶντος ἐξάραι με κ' τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ὅτι πῶς ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τῷ βασιλεῶς εἰς Θεοῦς; ὅτι καθὼς ἀγγέλωσ Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐστὶ μετὰ σοῦ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, κ' ἐγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Δαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τῷ μετὰ σέ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ, Ζῇ ἡ ψυχὴ σὺ κύριέ μου βασιλεῖ, εἰ ἐστὶν εἰς τὰ δεξιὰ ἡ εἰς τὰ ἀριστερά ἐκ πάντων· ὃν ἐκάλυπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, οἱ ὁ ὅλος σου Ἰωάβ αὐτὸς ἐντελειτὰ μοι, κ' αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σε πάντας τὰς λόγους τῆς τῆς.

20 Ἐνεκεν τῆς περιελεύθῃ ὁ πρόσωπόν τῆς ῥήματος τῆς τῆς, ὁ ἐποίησεν ὁ ὅλος σου Ἰωάβ τὸν λόγον τῶν τῶν, κ' ὁ κύριός μου ἀσοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, τῆς γυνῶν πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ, Ἰδὼν δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σὺ τίλον· πορεύε, ἐπίστρεψον τὸ παιδίον τὸν Ἀβεσσαλώμῳ.

22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσέκνησεν, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Σήμερον ἔγνω ὁ δούλος σου ὅτι εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σοι κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, κ' ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἦγαγε τὸν Ἀβεσσαλώμῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀποστραφῆτω εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλέπῃ, κ' ἀπέστρεψεν ὁ Ἀβεσσαλώμῳ εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον τῶ βασιλέως ἐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλώμ' οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀνετός σφόδρα, ἀπὸ ἔχοντος ποδὸς αὐτῆς κ' εὖς κορυφῆς αὐτῆς ἐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῦθος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, κ' ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν, κ' κείρομενος αὐτὴν ἐσθῆσε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σικλῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέθησαν αὐτῷ Ἀβεσσαλώμῳ τρεῖς υἱοί, κ' θυγάτηρ μία, κ' ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· κ' γινέτα γυνὴ Ῥοβοάμ υἱῷ Σαλῳμών, καὶ τίκτηται αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλώμ' ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἑτῆς ἡμέρων, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ' πρὸς Ἰωάβ ἀποστείλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, κ' ἐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν· κ' ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλώμ' πρὸς τὰς παῖδας αὐτῆς, Ἰδεῖτε, ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τῷ Ἰωάβ ἐχόμενος

λου, καὶ αὐτῷ ἑκεὶ κριθαί· πορεύεσθε καὶ ἐμπρὸς αὐτὴν ἐν πυρὶ· καὶ ἐνέηρσαν οἱ παῖδες Ἀβessαλωὶμ τὴν μερίδα· καὶ παραγίνονται οἱ ὅλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτὸν διερχόμενοι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐνυπρίσαν οὐ δούλοι Ἀβessαλωὶμ τὴν μερίδα ἐν πυρὶ.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, κ' ἦλθε πρὸς Ἀβessαλωὶμ εἰς τὸν οἶκον, κ' εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰνατί ἐνέπυρσαν οἱ παῖδες σὲ τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ;

32 Καὶ εἶπεν Ἀβessαλωὶμ πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ, λέγων, Ἦκε ὧδε, κ' ἀποσελῶ σε πρὸς τὸν βασιλεῖα, λέγων, Ἰνατί ἦλθον ἐκ Γεδσέρ; ἀγαθὸν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· κ' νῦν ἰδὼ ὅτ' ὁ πρόσωπον τῷ βασιλεῖος ἂν ἔκ εἶδον· εἰ δὲ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτῳ με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβessαλωὶμ· κ' εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα, κ' προσεκύνησεν αὐτῷ, κ' ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλεῖος καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβessαλωὶμ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ Ἀβessαλωὶμ ἄρματα, καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

2 Καὶ ὥρθησεν Ἀβessαλωὶμ, καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πόλεως· καὶ ἐγένετο πᾶς ἄνθρωπος ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς κρίναι, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβessαλωὶμ· κ' ἔλεγεν αὐτῷ, Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν, Ἐκ μίας φυλῆν Ἰσραὴλ τοῦ δούλου σου.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰσραὴλ Ἀβessαλωὶμ, Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ κ' ἐύκολοι, κ' ὁ ἄκων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τὸν βασιλεῖος.

4 Καὶ εἶπεν Ἀβessαλωὶμ, Τίς με καταστήσει κρίτην ἐν ἡ γῇ, κ' ἐπ' ἐμὲ θελεῖ στείλει πᾶς ἄνθρωπος ἐν ἡ ἀντιλογία κ' κρίσις, κ' δικαίωσιν αὐτόν; 5 Καὶ ἐγένετο ἐν ἡ ἐγγίγειν ἄνδρα τῷ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτῷ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβessαλωὶμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβessαλωὶμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους Ἰερουσαλὴμ ἔβαν, καὶ εἶπεν Ἀβessαλωὶμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πορεύσομαι δὴ, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου, ὅς ἡδύαμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρόν.

8 Ὅτι ἐνύχην ἤρξατο ὁ δούλος σου ἐν τῷ οἰκῷ μου ἐν Γεδσοῦρ ἐν Συρία, λέγων, Ἐν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Βιάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρόν.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβessαλωὶμ κατασκοπεῖν ἐν πᾶσις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῷ ἄκῳ σὺν ἡμῶν τῇ φωνῇ τῆς κερατίνης, κ' ἐρεῖτε, Βε- βασιλεῦκε ὁ βασιλεὺς Ἀβessαλωὶμ ἐν Χεβρόν.

11 Καὶ μετὰ Ἀβessαλωὶμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἰερουσαλὴμ κληροῖ· κ' πορεύομενοι τῇ ἀπώλει αὐτῶν, κ' ἔκ ἐγνωσαν πᾶν ῥῆμα.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβessαλωὶμ τῷ Ἀχιόφελ τῷ θεκῶν συμβουλον· Δαυὶδ ἔκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλά ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν· καὶ ὁ λαὸς ὁ ὅς πορεύομενοι καὶ πολὺς μετὰ Ἀβessαλωὶμ.

13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλαν πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὅτι σὺ Ἀβessαλωὶμ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ, Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβessαλωὶμ· ταχύνετε τὴν πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχὴν καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν

πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

15 Καὶ εἶπεν οἱ παῖδες τὸν βασιλεῖος πρὸς τὸν βασιλεῖα, Κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδες σου.

16 Καὶ ἐξηλθεν ὁ βασιλεὺς κ' πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· κ' ᾤψην ὁ βασιλεὺς δέκα γυναικάς τῶν παλακῶν αὐτῷ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

17 Καὶ ἐξηλθεν ὁ βασιλεὺς κ' πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ δ' ἐπεῖν, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρῷ.

18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ὁ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρήγον· ὁ πᾶς Χελεθὶ κ' πᾶς ὁ Φελεθὶ, κ' ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἑλίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτῷ, κ' πάντες οἱ περὶ αὐτόν, κ' πάντες οἱ ἄνδρες, κ' πάντες οἱ μαχηταὶ ἐξᾠκόσιοι ἄνδρες· καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ Γεθαιοὶ οἱ ἐξᾠκόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ, καὶ πορεύομενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλεῖος.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαιόν, Ἰνατί πορεύῃ καὶ σὺ μετ' ἡμῶν; ἐπίστρεψε, καὶ οἶκε μετὰ τοῦ βασιλεῖος, ὅτι ἔξενος εἶ σὺ, καὶ ὅτι μετῴκηκας σὺ ἐκ τῶν τόπων σου.

20 Εἰ δὲ ἐξῆς παραγίνονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μετ' ἡμῶν· καὶ γὰρ μετὰπατήσεις τὸν τόπον σου· χθρὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετὰκινήσω σε μετ' ἡμῶν τὸν πορευθῆναι· κ' ἐγὼ πορεύσομαι· σὺ εἰν ἐγὼ πορευθῶ· ἐπίστρεψέ· καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σέ, κ' Κύριος ποιήσει μετὰ σέ ὅς ἂν ἡθέλων.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος κ' ζῇ ὁ κύριος μὲ ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον σὺ εἰν ἡ ὁ κύριός μου, καὶ εἰν εἰς θναίνον καὶ εἰν εἰς ζῶν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δούλος σου.

22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ, Δεῦρον, καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ· καὶ παρήλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος κ' ὁ βασιλεὺς· καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ πᾶσα ἡ γῇ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο· ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν Κέδρων· καὶ ὁ βασιλεὺς διεβῆν τὸν χειμάρρῳ Κέδρων· κ' πᾶς ὁ λαὸς κ' ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο ἐπὶ πρόσωπον ὁδῶ τὸν ἔρημον.

24 Καὶ ἰδοὺ καὶ γὰρ Σαδὼκ κ' πάντες οἱ Δευταῖ μετ' αὐτοῦ, αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαυθάρ· καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀνέβη Ἀβιάρ· ὥς ἐπ' ἀνάστα πᾶς ὁ λαὸς παρελθὼν ἐκ τῆς πόλεως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ, Ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ εἰς τὴν πόλιν· εἰν εὖρα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κ' ἐπιστρέψῃ με, κ' δείξει μοι αὐτὴν κ' τὴν εὐσπερίαν αὐτῆς.

26 Καὶ εἰν εἶπῃ οὕτως, Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ, Ἰδετε, σὺ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήρῃ, καὶ Ἀχιάμās ὁ υἱός σου, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάρ· οἱ δύο υἱοὶ ἡμῶν μετ' ἡμῶν.

28 Ἰδετε, ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβίῳ τῆς ἐρήμου, ὧς τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ἡμῶν τοῦ ἀπαγγέλλαι μοι.

29 Καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ κ' Ἀβιάρ τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλατῶν ἀναβαίνον καὶ κλαίων, καὶ αὐτὸς ἐκεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπέκαλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 Καὶ ὁ ἀνγγελὸς Δαυὶδ, λέγοντες, Καὶ Ἀχιόφελ ἐν τοῖς συστρεφόμενοις μετὰ Ἀβessαλωὶμ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διασκεδάσω δὴ τὴν βουλήν Ἀχιόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.

32 Καὶ ἦν Δαυὶδ ὁ ἀγόμενος· εἶως τῇ Ρωμῇ.

προσέκύνῃσεν ἐκτὶ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χασὶ ὁ ἀρχιερεὺς Δαυὶδ διερχόμενος τὸν χειμῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Ἐὰν μὲν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμέ εἰς βασίλισσα.

34 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔρεῖς τῷ Ἀβессαλωμ, Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθε μου· διεληλύθεν ὁ πατήρ σου· καὶ νῦν παῖς σου εἰμὶ βασιλεὺς, ἕσσομαι μετὰ σου πύς τοῦ πατρὸς σου ἡμῖν τότε καὶ ἄρτιως, καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός· καὶ διασκέδασαι μοι τὴν βουλὴν ἡ Χιτόφελ.

35 Καὶ ἰδοὺ ἔκει μετὰ σὺ· Σαδὼκ καὶ Ἀβιθάαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὁ ἐάν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιθάαρ τοῖς ἱερεῖσιν.

36 Ἰδοὺ ἔκει μετ' αὐτὸν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιθάαρ· καὶ ὑποστρίψατε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὁ ἐάν ἀκούσῃτε.

37 Καὶ εἰσήλθε Χουσί ὁ δὲ ταῖρος· Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβессαλωμ ὁ ἄρτι εἰσπορεύετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. ις' XVI.

ΚΑΙ ΔΑΥΙΔ ΠΑΡΗΛΘΕ ΒΡΑΧΥ ΤΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΡΩΣ, καὶ ἰδοὺ Σιβά τὸ παιδίον Μεμφιβουθὲ εἰς δὲ παντὴν αὐτοῦ· καὶ ζήγος ὄνων ἐπιεσαγμένον, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σταφίδες, καὶ ἑκατὸν φοίνικες, καὶ νέβελλ οἶνον.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβά, Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβά, Τὰ ὑποζύγια τῆ οἰκίας τῷ βασιλεὺς τοῦ ἐπικυθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρώσιν τῶν παιδῶν σου, καὶ ὁ οἶκος πλεῖν τοῖς ἐκτελευμένοις ἐν τῇ ἱερῇ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ πὺν ὁ υἱός τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ κῆνται ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε, Σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβά, Ἰδοὺ σοι ῥάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβουθὲ· καὶ εἶπε Σιβά προσκυνήσας, Εἴρωμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε μου βασιλεῦ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βιουρίμ· καὶ ἰδὼ ἐκείθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαὺλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρί· ἐξῆλθε ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος.

6 Καὶ λιθάξεν ἐν λιθῶν τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντας τὰς παῖδας τῷ βασιλεὺς Δαυὶδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἡν, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν· καὶ ἐξ ἐναντίων τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν, Ἐξέλθε ἐξέλθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος.

8 Ἐπέστρεψεν ἔπει σὲ Κύριος· πάντα τὰ αἵματα τὰ οἴκῃ Σαὺλ, ὅτι ἐβασιλεύσας ἀντ' αὐτῆς· καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβессαλωμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβессαὺ υἱὸς Σαρωνίας πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰνατί καταρᾶται ὁ κῶνος ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελὼ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί μοι καὶ υἱοὶ Σαρωνίας; ἄ καὶ ἄφετε αὐτόν, καὶ οὕτως καταρᾶσθαι, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυὶδ· καὶ τίς ἔρει, ὥς τίς ἐποίησας οὕτως;

11 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβессαὺ καὶ πρὸς πάντας τὰς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξεληθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱός τῶν ἱμενι· ἄφετε αὐτόν· καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Εἰπὼς ἰδοὺ Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρσεώς μου· καὶ ἡμεῖς ταύτη.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πυρενόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάξεν ἐν λιθῶν ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοί πάσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκτελευμένοι, καὶ ἀνέψυσαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβессαλωμ καὶ πᾶς ὁ δυνάστης Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς Δαυὶδ πρὸς Ἀβессαλωμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλωμ, Ζήτησέ τὸν βασιλέα.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ πρὸς Χουσί, Τοῦτο τὸ κλέος σου μετὰ τὸν ἐταῖρόν σου; ἰνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταῖρόν σου;

18 Καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλωμ, Οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὐ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ὁ δυνάστης Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ αὐτοῦ καθησέμαι.

19 Καὶ τὸ δεύτερον, τίμ ἐγὼ δουλεύσω; ἐχὶ ἐνώπιον τῆς νύμφης αὐτῆς; καθάπερ ἐδόλευστο ἐνώπιον τῆς πατρὸς σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου.

20 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ πρὸς Ἀχιτόφελ, Φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν.

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβессαλωμ, Εἰσέλθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς σου, ὡς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκόν αὐτῆς, καὶ ἀκῆσται πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκατήσχευας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσονται αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σὺ.

22 Καὶ ἐπήρξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβессαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσήλθεν Ἀβессαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμούς πάντος Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ἡ βελὴ Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήθη τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ γε τῷ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβессαλωμ.

Κεφ. ιζ' XVII.

ΚΑΙ Εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβессαλωμ, Ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ ὀδῶκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὅπῃς Δαυὶδ τὴν νίκτα.

2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκτελευμένος χειροῖ, καὶ ἐκστήσω αὐτόν, καὶ δαφύεται· πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλεῖα μου.

3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαόν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἀνδρα αὐτῆς· πληρὴ ψυχῇ ἀνδρὸς ἐνός σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἐστίμει εἰρήνη.

4 Καὶ εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβессαλωμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ, Καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τὴν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ γε αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσήλθε Χασὶ πρὸς Ἀβессαλωμ, καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ πρὸς αὐτόν, Λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ· ποιήσωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δέ μὴ, σὺ λάλησον.

7 Καὶ εἶπε Χασὶ πρὸς Ἀβессαλωμ, Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαρ τοῦτο.

8 Καὶ εἶπε Χουσί, Σὺ οὖτος τὸν πατέρα σου καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῆς, ὅτι δυνατοὶ εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὡς ἄρκος ἡ τεκνωμένη ἐν ἄρῳ, καὶ ὡς ἡς τραχεῖα ἐν ἡρ πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστὴς, καὶ ἐμὴ καταλύσῃ τὸν λαόν.

9 Ἰδὼ γὰρ αὐτοὺς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βομώνων ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων· καὶ ἐστίμει τὴν ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκῆσῃ ἡ ἰκονὴν, καὶ εἰπῇ, Ἐγενήθη θάνατος ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβессαλωμ.

10 Καὶ γε αὐτὸς υἱὸς ἀνιάμεως. οὐ ἡ καρδία

καὶ ὡς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακί-
σεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατός ὁ
πατήρ σου, καὶ ἡ οὐσία σου δυναμὴς οἱ μετ' αὐτοῦ.

11 Ὅτι οὐλὸς ἀσυνβελέων ἐγὼ συνεβλέυσας,
καὶ συναγομένοις συναθροέμαι ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ
ἀπὸ Δαν καὶ ἑως Βηρσαβεὲ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ
τῆς θαλάσσης εἰς πληθύνει τὸ πρόσωπον
σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

12 Καὶ ἤξομεν ἔπος· αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων
οὗ ἐὰν εὑρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλέμεν
ἐπ' αὐτόν, ὡς πίπτει ὄρος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
οὐχ ὑπολεινόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἓνα.

13 Καὶ εἰς τὴν πόλιν συναθροί, καὶ λήψεται
πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοίνια,
καὶ συρμένον αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χεῖμαρρὸν, ὅπως
μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ, Ἀγαθὴ ἡ βουλή Χουσί τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ
τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο
διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν
ἀγαθὴν, ὅπως ἐν ἐπαγγελίᾳ Κύριος ἐπὶ Ἀβес-
σαλωμ τὰ κακὰ πάντα.

15 Καὶ εἶπε Χουσί ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σα-
δὸκ καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερεῖς, Οὗτος καὶ οὗτως
συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβессαλωμ καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ· καὶ οὕτως καὶ οὕτως
συνεβούλευσα ἐγὼ.

16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγεῖλαι
τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Μὴ αὐλισθήσῃς τὴν νύκτα ἐν
Ἀραβίῳ τῆς ἐρήμου, καὶ γε διαβιβάς σου σπένδον,
μηποτὲ καταπέσῃ τὸν βασιλεῖα, καὶ πάντα
τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.

17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάς εἰστήκεισαν ἐν
τῇ πηγῇ Ῥωγῆλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη, καὶ
ἠγγέλειεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ
ἀναγγελλοῦσι τῷ βασιλεὶ Δαυίδ ὅτι οὐκ ἦν
ναντο ὁφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

18 Καὶ εἶδεν αὐτὰς παιδάριον, καὶ ἠγγέλει
τῷ Ἀβессαλωμ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ οὐνοὶ ταχέως,
καὶ εἰσηλθὼν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαριμῷ καὶ
αὐτῷ λάκκῳ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικε-
λευμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου, καὶ ἐψυξεν
ἐπ' αὐτῷ ἀραφὼν, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.

20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβессαλωμ πρὸς τὴν
γυναικα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν, Πῶς Ἀχιμάς
καὶ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ, Παρηλ-
θὼν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν, καὶ οὐκ
εἶραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς, καὶ
ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ
ἀπῆγγελλον τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς
Δαυίδ, Ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ,
ὅτι οὕτως ἐβούλευσατο περὶ ἡμῶν Ἀχιτόφελ.

22 Καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τῆς φωτὸς τῆς πρωῆς,
ἕως ἐνός οὐκ ἔλαβεν ὁ οὐκ ὀφθῆναι τὸν Ἰορδάνην.

23 Καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγέννηθη ἡ βολὴ
αὐτῆς, καὶ ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτῆς καὶ ἀνέστη καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν αὐτῆς
καὶ ἐνετείλατο τῷ κόκῳ αὐτῆς, καὶ ἀπῆγγετο καὶ
ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῆς πατρὸς αὐτῆς.

24 Καὶ Δαυὶδ διηλθεν εἰς Μαναιμ· καὶ Ἀβес-
σαλωμ δὲ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς
ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαὶ καλῆστησεν Ἀβессαλωμ
ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀμεσσαὶ υἱὸς
ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθέρ ὁ Ἰσραηλῆτης·
οὗτος εἰσηλθεὶς πρὸς Ἀβιγαῖαν θυγατέρα Νάας
ἀδελφῆν Σαρούας μητροῦ Ἰωάβ.

26 Καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβес-
σαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ.

27 Καὶ ἐγένετο ἡνικά ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναιμ,
καὶ Οὐσσεβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββὰθ υἱὸν Ἀμμὼν,

καὶ Μαχίρ υἱὸς Ἀμὴλ ἐκ Λωδαβάρ, καὶ Βερ-
ζελλὶ ὁ Γαλααδῆτης ἐκ Ῥωγγελλίμ,

28 Ἦνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπους, καὶ
λέβητας δέκα, καὶ σκεῦῃ κερέμους, καὶ πυροὺς,
καὶ κριθάς, καὶ ἄλευρον, καὶ ἄλφιτον, καὶ κύα-
μον, καὶ φακόν,

29 Καὶ μέλι, καὶ βέτυρον, καὶ πρόβατα, καὶ
σαφῶς βοθῶν, καὶ προσηνεγκαν τῷ Δαυίδ, καὶ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν ὅτι εἶπεν, Ὁ
λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Καὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους
καὶ ἑκατοντάρχους.

2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν τρίτον ἐν
χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβессαὶ υἱὸς
Σαρούας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ
Ἐθὶ τῆς Γελαΐ· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν,
Ἐξελθόντες ἐξελεύσονται καὶ γε ἐγὼ μετ' ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ
φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίας, καὶ ἐὰν
ἀποθάνωμεν τὸ ἡμῖν ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ'
ἡμᾶς καρδίας, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες·
καὶ νῦν ἀγαθόν, ὅτι ἐστὶ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοή-
θεια ὁ τοῦ βοηθῆναι.

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, Ὁ ἐὰν
ἀρῶσιν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ποιήσω· καὶ ἐστὶ ὁ
βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πόλεως· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντιῆδας καὶ εἰς χιλιάδας.

5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ
Ἀβессα καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φεισασθε μοι τῇ
παιδιρίῳ τοῦ Ἀβессαλωμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἡκούσεν ἐντελεσμένοιον τῷ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς
ἀρχοῦσιν ὑπὲρ Ἀβессαλωμ.

6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν ὁρμὸν
Ἰερουσαλὴμ Ἰσραὴλ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος
ἐν τῷ ὁρμῷ Ἐφραίμ.

7 Καὶ ἐπίπαιον ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον
τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραύσις μεγάλη
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εἰκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.

8 Καὶ ἐγένετο τοῦ πολέμου δισπαρμένους
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπέδυνασεν
ὁ ὁρμὸς τοῦ καταφθαῖν ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ
οὗς κατέφαγεν ἄν τῷ λαῷ ἡ μάχιμα αὐτῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

9 Καὶ συνῆντησεν Ἀβессαλωμ ἐνώπιον τῶν
παίδων Δαυίδ καὶ Ἀβессαλωμ ἠνί ἐπιβε-
βηκώς ἐπὶ τοῦ ἡμῶν αὐτοῦ, καὶ εἰσηλθὼν ὁ
ἡμίονος ὑπὸ τὸ ἄσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης,
καὶ περιεπάλαξεν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυὶ, καὶ
ἐκρεμάσθη ἀναμέσον τῆς ἐρανὸς καὶ ἀναμέσον τῆς
γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρήλθε.

10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἰς, καὶ ἠγγέλει τῷ Ἰωάβ,
καὶ εἶπεν, Ἴδου εὗροκα τὸν Ἀβессαλωμ κρε-
μάμενον ἐν τῇ δρυὶ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέ-
λοντι· αὐτῷ, Καὶ ἴδου εὗροκας· τί ὅτι ἐκ ἐπά-
ταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγὼ ἐν ἐδεῶς
κεῖν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν·

12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ, Καὶ ἐγὼ εἰμι
ἴσθημι ἐπὶ τὰς χειρὰς μου χιλιῶν σίκλων
ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χειρά μου ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοι καὶ τῷ Ἀβессα καὶ τῷ
Ἐθὶ, λέγων, Φυλάξατέ μοι τὸ παιδί-
ριον τὸν Ἀβессαλωμ.

13 Μὴ ποιῇς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ
πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως,
καὶ σὺ στήσῃς ἐξεναντίας.

14 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Τοῦτο ἐγὼ ἔρξομαι, ὅτι
οὕτως μενὼν ἐνώπιόν σου· καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ
τὴν βέλῃ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπέηξεν αὐτὰ
ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβессαλωμ, ὅτι αὐτὸς ζῶντος
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς.

15 Καὶ ἐκόκλωσαν δέκα παιδάρια αἰρόντα τὰ σκεῖν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβессαλώμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.

16 Καὶ ἐτάλπισεν Ἰωάβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπώστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λ.ιού.

17 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβессαλώμ, καὶ ἐῤῥιψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ ὄρει μὲν ἐν τὸν βόθρυνον τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σφῶον λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφηνεν ἄνθρωπος εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ.

18 Καὶ Ἀβессαλώμ ἐτι ζῶν ἔλαβε ^α καὶ ἔστησεν ἐαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη· καὶ ἐστήλωσεν δ' αὐτὴν· λαβεῖν δ' τὴν στήλην· τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως ^α ὅτι εἶπεν, ^α Ὅτι μὴ ἔστιν δ' αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνησθαι τὸ ὄνομα δ' αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην ^α, Χεὶρ Ἀβессαλώμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Καὶ Ἀχιμάς υἱὸς Σαδώκ εἶπε, Δράμα δὴ καὶ εὐαγγελιστὴς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ, Οὐκ ἄνθρωπος εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιστὴς ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιστὴς, οὐκ ἐνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί, Βασιλεὺς ἀνάγκη ἀναλὼν τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ, καὶ ἐξῆλθε.

22 Καὶ προσέθετο ἐπὶ Ἀχιμάς υἱὸς Σαδώκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ, Καὶ ἔστω, ὅτι ὄραμα καὶ ^α γε· ἐγὼ ὀπίσω αὐτοῦ· Χουσί· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ἰνατί σὺ τοῦτο· τρέχεις νιέ μου· δεῖρο, οὐκ ἐστὶ σου εὐαγγελία· ^α εἰς ὠφέλειαν πορευομένην.

23 Καὶ εἶπε, Τί γάρ ἐάν ὄραμα; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ, Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάς ^α ἦν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχάρ, καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.

24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμείνον τῶν δύο πύλων· καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ ὄμμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τὰς ὀφθαλμούς αὐτὰ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ. 25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζειν.

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἔτερον τρέχοντα· καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην, καὶ εἶπε, ^α Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.

27 ^α Καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς, Ἐγὼ ὄρω τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάς υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰρήνη καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὅς ἀπέκλεισε τὰς ἄνδρας τὰς ἐπαρμολύμους· τὴν χειρὰ αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰρήνη τῷ παιδάρῳ τῷ Ἀβессαλώμ, καὶ εἶπεν Ἀχιμάς, Εἰδὸν τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ· καὶ τὸν δούλον σου, καὶ οὐκ ἔγνω τί ἐκεῖ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπιστρέψον, στηλῶντι ὧς· καὶ ἐπιστράφη, καὶ ἔστη.

31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Εὐαγγελισθήτω ^α ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐκρίμαε τὸν Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεχειρομένων ἐπὶ σέ.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί, Εἰ εἰρήνη τῷ παιδάρῳ τῷ Ἀβессαλώμ, καὶ εἶπεν ^α ὁ Χουσί, Γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ

τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά.

33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν, Υἱέ μου Ἀβессαλώμ, νιέ μου, νιέ μου Ἀβессαλώμ· τίς ὄνη τὸν θάνατόν μου ἀντί σου; ^α ἐγὼ ἀντί σου· Ἀβессαλώμ, νιέ μου, νιέ μου.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑὶ ἀνηγγέλῃ τῷ Ἰωάβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πένθει ἐπὶ Ἀβессαλώμ.

2 Καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκτισεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ νύμφῳ αὐτοῦ.

3 Καὶ διακλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνομένοι ἐν τῷ αὐτὸς φεύγειν· ἐν αὐτῷ πολέμῳ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρινε τὸ πρόσωπον αὐτῷ· καὶ ἔκραεν ὁ βασιλεὺς ^α φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Υἱέ μου Ἀβессαλώμ, Ἀβессαλώμ νιέ μου.

5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε, Κατήσχευας σήμερον ^α τὰ πρόσωπα· πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ ^α τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ ^α τῶν παλλακῶν σου.

6 Τὸ ἀγαπᾶν τὰς μισθῆτάς σε, καὶ μισεῖν τὰς ἀγαπῶντάς σε· καὶ ἀνηγγέλεις σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσίν οἱ ἀρχόντες σε, ὅδε παῖδες· ὁ ἐγγονακὸς σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβессαλώμ ἐξῆ, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί, ὁ δὲ ἰστέλ εὐθὺς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σε.

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἐξέλθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα, ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται· ἄνθρωπος μετὰ σέ· τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπὶ νύκτι σεαυτῷ, καὶ κακὸν σοι τὸτο ὑπὲρ πάντων τῶν κακῶν τὸ ἐπέλθον σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.

8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνηγγέλαιον, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ^α ἐπὶ τὴν πύλην· καὶ Ἰσραὴλ ἐφύγεν ἄνθρωπος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πασαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἔβριση τὸ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ νῦν πέφενον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ^α καὶ ἀπὸ Ἀβессαλώμ.

10 Καὶ Ἀβессαλώμ, ὃν ἐχοῖσμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ νῦν ἰνατί ὑμεῖς κωφεύετε τὸ ἐπιστρέφειν τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέπεσε πρὸς Σαδώκ καὶ πρὸς Ἀβιθάρ τὰς ἱερεῖς, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τὰς πρεσβυτέρους Ἰσάα, λέγοντες, Ἰνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέφειν αὐτὸν τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

12 Ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅσα τῷ θεῷ καὶ σάρκες με ὑμεῖς· ἰνατί γίνεσθε ἔσχατοι τῷ ἐπιστρέφειν αὐτὸν τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ;

13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαῖ ἐρεῖτε, Οὐχὶ ὅστις με καὶ σὰρξ με σὺ; καὶ νῦν τάδε ποιῶμαι μοι ὁ Θεός, καὶ τάδε προσθέτι, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἐσθὲ ἐνώπιον ἐμῆς πάσης τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.

14 Καὶ ἐκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰσάα, ὡς ἀνδρὸς ἐνός· καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἐπιστράφη σὺ καὶ πάντες οἱ δούλοι σου.

15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς

Ἰορδάνην' καὶ ἄνδρες Ἰῶδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ὁππαντὴν¹ τοῦ βασιλέως, διαβίβασιν τὸν βασιλέα πρὸς τὸν Ἰορδάνην.

16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεὶ υἱὸς Γηράνιου τῷ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρίμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰοῦδα εἰς ὁππαντὴν¹ τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.

17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτῆς ἐκ τῆς Βενιαμίν, καὶ Σιβά τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαδλ, καὶ πεντεκαίδεκα¹ υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δῆλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως,

18 Καὶ εἰλετάρησαν τὴν λειτωργίαν ὅτε διαβίβασαι τὸν βασιλέα¹ καὶ διέβη ἡ¹ διάβασις τῆς ἐξεγείραι τὸν οἶκον τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά¹ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην,

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἄνομον, καὶ μὴ μνηστὴς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ¹ ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο¹ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

20 Ὅτι ἐγὼ ὁ δούλος σου ὅτι ἐγὼ ἡμυρτον, καὶ ἰδὼς ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντός ἡ¹ Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσήφ, τὸν καταβῆναι με εἰς ὁππαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσαὶ υἱὸς Σαρουίας, ὁ καὶ εἶπε, Μὴ ἀντί τοιούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεὶ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν Κύριον;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρίας, ὅτι γίνεσθε μοι σήμερον εἰς ἐπίβλαστον; σήμερον ἡ θανατωθήσεται τίς ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ οἴδα ἐπὶ σήμερον ὁ βασιλεὺς ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ, Οὐ μὴ ἀποθάνῃς, καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

24 Καὶ Μεμφιβοσθέ υἱὸς Σαδλ κατέβη εἰς ὁππαντὴν¹ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν τὰς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχισατο, οὐδὲ ἐποίησε τὰς μυστακὰς αὐτῆς, καὶ τὰ ματία αὐτῆς ἐκ ἀπέπλυνεν¹ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ὁππαντὴν¹ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Τί ὅτι ἠκέπορεῖθις μετ' ἐμῆς Μεμφιβοσθέ;

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθέ, Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δούλος μου παρελογισατό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ, Ἐπίσασόν μοι τὴν ὄνον, καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν, καὶ καπορέσομαι μετὰ τῆς βασιλείας, ὅτι χλωὸς ὁ δούλος σου.

27 Καὶ μεθώδενον ἐν τῷ ὄλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα¹ καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιήσων τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τῆς πατρός μου, ἀλλ' ἡ ὅτι ἄνδρες θινάται τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθνακ τὸν δῶλον σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου, καὶ τί ἐστι μοι ἐτι δικαίωμα, καὶ τοῦ κεκραγῆναι με ἐτι πρὸς τὸν βασιλέα;

29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἰνατί λαλεῖς ἐπὶ τοὺς λόγους σου; εἶπον, Σὺ καὶ Σιβά διελέισθε τὸν ὑγρόν.

30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθέ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ ἄγε¹ τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγαλίμ, καὶ διέβη μετὰ τῆς βασιλείας τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

32 Καὶ Βερζελλὶ ἄνθρωπος πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὑποδουκῶντα ἔτων, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Μενάιμ, ὅτι ἄνθρωπος μέγας ἦν¹ σφόδρα.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί, Σὺ

διαβίβη μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω¹ τὸ γῆρας σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

34 Καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι ἡμέραι ἔτων ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ;

35 Υἱὸς ὑποδουκῶντα ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον, εἰ ἄμην¹ γινώσκωμαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακῆς; καὶ γεύσεται ὁ δούλος σου ἐτι ὁ φρίγεται ἡ πίσυμαι; ἡ ἀκροαομαι ἐτι φωνὴν γδόντων καὶ ἄδωντων; καὶ ἰνατί ἔσται ἐτι ὁ δούλος σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

36 Ὡς βραχὺ διαθήσεται ὁ δούλος σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τῆς βασιλείας, καὶ ἰνατί ἀνταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

37 Καθίστάω δὲ ὁ δούλος σου, καὶ ἀποθανούμαι ἐν τῇ πόλει μὴ παρὰ τῆς τάφῃ τῆς πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου¹ καὶ ἰδοὺ ὁ δούλος σου Χαμαὶμ διαβιβσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως¹ καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μετ' ἐμοῦ διαβίτω Χαμαὶμ, καὶ γὰρ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς¹ μου¹, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐκλέγῃ ἐπ' ἐμοί, ποιήσω σοι.

39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλί, καὶ ἐνύχθησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὶμ διέβη μετ' αὐτοῦ¹ καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰῶδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ γε τὸ ἡμῖν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

41 Καὶ ἰδὼς πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε¹ πρὸς τὸν βασιλέα, Τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἄνθρωποι Ἰοῦδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;

42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἄνθρωπος Ἰῶδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Διότι ἐγγίζει ὁ πρὸς με ὁ βασιλεὺς¹ καὶ ἰνατί οὕτως ἐθιμώθημεν περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἡ δόμα ἐδόκεν, ἡ ἄρσιν ἤρην ἡμῖν;

43 Καὶ ἀπεκρίθη ἄνθρωπος Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰῶδα, καὶ εἶπε, Δέκα χεῖρες μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἡ σύ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ¹ καὶ ἰνατί ἴστω ὑβρίσσει με, καὶ ἐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μου τῷ Ἰῶδα¹ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρίνηθ¹ ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰῶδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ¹ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος¹ υἱὸς παρ' ὀνόματος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ἄνθρωπος ὁ Ἰεμιν, καὶ ἐσάλπισε¹ τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἐστίν¹ ἡμῖν μερίς¹ ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ νῷ Ἰεσσαὶ¹ ἄνθρωπος εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅστιθεν Δαυὶδ ὅστις Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἐκολληθῆν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς¹ παλλακὰς¹ αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτάς, καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χηραὶ ὥσαι.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμессαί, Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰοῦδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στήθῃ.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ἀμессαί τοῦ βοηθῆσαι τὸν Ἰοῦδαν, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὐ ἐτάξατο

αὐτῷ ⁴ Δαυὶδ¹.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαί, Νῦν κατοποιήσε ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ὑπὲρ Ἀβεσσαίμ²· καὶ νῦν σὺ λάβε ³ μετὰ σεαυτῶν⁴ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδίωξον ὅπισω αὐτοῦ, μή ποτε ⁵ ἔαυτὸν εὕρῃ⁶ πόλεις ὀχυράς, καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

7 Καὶ ἐξῆλθον ὅπισω αὐτοῦ Ἀβεσσαί καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωάβ, καὶ ὁ Χερεθί, καὶ ὁ Φελεθί, καὶ πῖντες οἱ δυνατοί, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ διώκοντες ὅπισω Σαβεὲ υἱὸν Βοχορί.

8 Καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν⁷ ἔκ Ἀμεσσαί εἰσῆλθεν ἐμπροσθεν αὐτῶν⁸· καὶ Ἰωάβ περιεβλωμένος μαγνάν⁹ τὸ ἐνδιμα αὐτῆς, καὶ ἐπ' αὐτῷ ¹⁰ ἐξωσμένος¹¹ μάχαιραν ἐξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφίος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς¹², καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε¹³· καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε¹⁴ καὶ ἔπεσε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Ἀμεσσαί, Εἰ ἡγιαίνεις σὺ ἀδελφέα, καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πῶγωνος Ἀμεσσαί τῇ καταφίλῃσει αὐτόν.

10 Καὶ Ἀμεσσαί οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ¹⁵, καὶ ἔπεισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ ¹⁶ εἶς¹⁷ τὴν ψῆαν, καὶ ἐξεχίθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε¹⁸· καὶ Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσαί ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὅπισω Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί.

11 Καὶ ἄνηρ ἔσθη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαριῶν Ἰωάβ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὅπισω Ἰωάβ;

12 Καὶ Ἀμεσσαί πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τριβῆς¹⁹, καὶ εἶδεν ἄνηρ, καὶ εἰσῆκε πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαί ἐκ τῆς τριβῆς εἰς ἄγρον²⁰, καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτόν ἰμάτιον, καθ' ὅτι εἶδε τάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἔσθηκός τε.

13 Ἡνίκα δὲ ἐφθασεν ἐκ τῆς τριβῆς, παρῆλθε πᾶς ἄνηρ Ἰωάβ ὅπισω Ἰωάβ τοῦ διώξαι ὅπισω Σαβεὲ υἱὸν Βοχορί.

14 Καὶ οἰήθην ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβέλ καὶ εἰς Βεθμαχά²¹, καὶ πάντες ἐν Χαρρί καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἤλθον κατοπίσθεν αὐτῆς.

15 Καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτόν ἐν Ἀβέλ²² καὶ Φερμαχά²³, καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσθη ἐν τῷ προτερίσματι²⁴ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωάβ ἐνοῶσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

16 Καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφὴ ἐκ τῆς τείχεως, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε ἀκούσατε, εἰπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ, Ἐγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ ²⁵ προσήγγισε²⁶ πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ σὺ εἰ Ἰωάβ²⁷; καὶ οὐ εἶπεν· Ἐγὼ εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς δοῦλῃ σου²⁸, καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Αὐκοῦ ἐγὼ εἰμι.

18 Καὶ εἶπε λέγοντας, Λόγον ἐλάλησας ἐν πρώτοις, λέγοντες, Ἡρωτικὸς ἡρωτίσθη ἐν τῇ Ἀβέλ, καὶ ἐν Δάν εἰ ἐξέλιπον ἄ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ²⁹ ἐρωτῶντες ἑπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

19 Ἐγὼ εἰμι εἰρηνικὴ τὸν στηριγμάτων Ἰσραὴλ³⁰· σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητροπόλιν ἐν Ἰσραὴλ³¹· ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν, Ἰλεώς μοι³²· Ἰλεώς μοι, εἰ καταποντῶ καὶ εἰ ³³ ἐφθερῶ³⁴.

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἄνηρ ἐξ ὀρους Ἐφραιμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυὶδ³⁵, δότε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελευσόμεν ἀπαμωθῆν τῆς πόλεως³⁶, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ριφίσεται πρὸς σέ δια τοῦ τεύχους.

22 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν,

καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς³⁷, καὶ ἀφείλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί³⁸, καὶ ἀφείλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ³⁹, καὶ ἐσάλπισεν ἐν ⁴⁰ κερατινῇ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτῆς ἄνηρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ⁴¹, καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πίσση τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ⁴², καὶ Βαναὰς υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθί, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί.

24 Καὶ Ἀδωνιὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου⁴³, καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιούθ ἀναμνηνίσκων⁴⁴.

25 Καὶ Σοῦα⁴⁵ γραμματεὺς καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβινέθαρ ἱερεῖς⁴⁶.

26 Καὶ γε Ἰρὰς ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡμιος ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἐναντὶος ¹ ὁ² ἐχόμενος ἐναντιοῦ³ καὶ ἐζητήσῃ Δαυὶδ τὸ πρόσωπον⁴ Κυρίου⁵, καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἁδικία ⁶ βέν⁷ θανάτῳ αἰμάτων αὐτοῦ⁸, περὶ οὗ ἔθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς⁹, καὶ οἱ Γαβαωνίται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν, ὅτι ἀλλ' ἡ ἐκ¹⁰ τοῦ ἐλλείμματός¹¹ τοῦ Ἀμορράου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠμώσαν αὐτούς, καὶ ἐζήτησε Σαουλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλώσει αὐτόν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τί ποιήσω ἡμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξολοθίσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;

4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον¹² χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἄνηρ θανάτωσαι ἐν Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπε, Τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ἡμῖν, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα, Ὁ ἄνηρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελόγησατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτόν, τῇ μὴ ἐστάναι αὐτόν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ.

6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῆς, καὶ ἐξηλιθάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαουλ¹³ ἔκλεκτός¹⁴ Κυρίου¹⁵, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐγὼ δώσω.

7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱόν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ διὰ τὸν ὅρκον Κυρίου τὸν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ.

8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφά θυγατρὸς Αἰᾶ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαουλ, τὸν Ἐρμωνοὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, καὶ τὸς πέντε υἱοὺς¹⁶ Ἰσραὴλ¹⁷ Μιχὸλ θυγατρὸς Σαουλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἐσδρήλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μωουλαθί¹⁸.

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτὲς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίσαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἐναντὶ Κυρίου¹⁹, καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ αὐτοὶ δὲ ἔθανάτωθησαν ἐν ἡμέραις θερσιμ²⁰ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερσιμ²¹ κριθῶν.

10 Καὶ ἔλαβε Ῥεσφά θυγάτηρ Αἰᾶ τὸν σάκρον, καὶ ἐπῆσεν αὐτὴ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερσιμ²² κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τῆς ἑρᾶς²³, καὶ ἡ ἐκ²⁴ ἔδωκε τὰ πτενὰ τῶν ἑρᾶν καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.

11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφά θυγάτηρ Αἰᾶ παλλακὴ Σαουλ²⁵, καὶ ἐξελεύθησαν, καὶ κατέλαβαν αὐτοὺς Δάν υἱὸς Ἰωάβ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων.

12 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστέα Σαουλ, καὶ τὰ ὀστέα Ἰωνάθαν τῆς αὐτῆς παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ οἱ ἐκλεψαν

αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθαν, ὅτι ἔσθησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπά-
τασαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβονέ¹.

13 Καὶ ἀνήγγεικεν ἐκεῖθεν τὰ ὅσα τῶν Σαουλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τῷ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὅσα τῶν ἐξηλιτισμένων.

14 Καὶ ἔθαναν τὰ ὅσα τῶν Σαουλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὅσα τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὴν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῇ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπῆ-
κουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.

15 Καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ.

16 Καὶ Ἰεσβί, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφά, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, τρια-
κοσίων σίκλων ὁλκῇ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς περι-
εζωσμένος κορυμνῇ, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυὶδ.

17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσά υἱὸς Σα-
ρονίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανά-
τωσεν αὐτόν· τότε ὤμασαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ,
λέγοντες, Οὐκ ἐξελεῖσθ' ἐτι μετ' ἡμῶν εἰς πό-
λεμον, καὶ οὐ μὴ σβίσῃς τὸν λῆχον Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν
Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, τότε ἐπάταξε Σε-
βοχά ὁ Ἀσταθῶν τὸν Σεφ ἐν τοῖς ἐγγόνοις τῷ
Ῥαφά.

19 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥομ μετὰ τῶν
ἀλλοφύλων· καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὴν υἱὸς Ἀρω-
γίμ ὁ Βαυθλεεμίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθαῖον·
καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον
ἔφαινοντων.

20 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν
ἡνὴρ μάδων, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐξ καὶ
ἑξ, εἰκοστέσσαρες ἀριθμῷ· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐτέχθη
τῷ Ῥαφά.

21 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ.

22 Οἱ τσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι
τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ῥαφά ὁ οἶκος, καὶ
ἔπεισαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἔλαλσε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους
τῆς ψῆς ταύτης, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτόν
Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ,
καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριε πέτρα μου, καὶ
ὄχυρόν μου, καὶ ἐξαίρουμένος με ἐμοί,
3 Ὁ Θεὸς μου, φίλας μου ἔσται ἡ μοῖα,
πειποῦνός ἐσμαι ἐπ' αὐτῷ ὑπερασπιστὴς μου,
καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ
καταφυγὴ μου σωτηρίας μου, ἐξ ἀδικοῦ σώσεις
με.

4 Λινετὸν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

5 Ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου,
χειμαρροὶ ἀνομίας ἐθόμισάν με.

6 Ὡδίνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθυσάν
με σκληρότητες θανάτου.

7 Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι ὁ Κύριον,
καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπα-
κούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ
κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὤσιν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ
θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν· καὶ
ἐταράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς.

9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὕρῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ

ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδετα· ἄνθρακες ἔξε-
καίθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐκλινεν οὐρανοῖς καὶ κατέβη, καὶ
γνώφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῷ χειρουργίῳ καὶ
ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.

12 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλω-
σεν αὐτὸν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν
ἐν νεφέλαις ὁ ἀέρας.

13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαί-
θησαν ἄνθρακες πυρός.

14 Ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ
ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐ-
τοῖς· καὶ ἥστραψεν ἄστραπην, καὶ ἐξέστη-
σεν αὐτοῖς.

16 Καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπε-
καλίφθη θεμέλια τῶν οἰκουμένων ἐν τῇ ἐπι-
τιμίῃ Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ
αὐτοῦ.

17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με,
εἰλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18 Ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἐσχῶς, ἐκ
τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ
ἐμέ.

19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου· καὶ
ἐγένετο Κύριος ἐπιστηριγμὰ μου.

20 Καὶ ἐξηγάγε με εἰς πλατυσμόν, καὶ ἐξεί-
λετό με, ὅτι νηδύκην ἐν ἐμοί.

21 Καὶ ἀνταποδὸκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου ἀνταποδὸκέ μοι.

22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέ-
βησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

23 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον
μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη
ἀπ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυ-
λάσομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δι-
καιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου δυνάμει τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26 Μετὰ ὅσῳ ὁσιωθῆσθαι, καὶ μετὰ ἀνδρὸς
τελείου τελειωθῆσθαι.

27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσθαι, καὶ
μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθῆσθαι.

28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ
ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.

29 Ὅτι σὺ ὁ λῆχον μου Κύριε, καὶ Κύριος
ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.

30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόχωνος, καὶ ἐν
τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος.

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὸ ῥῆμα
Κυρίου· κραταῖον πεπυρωμένον ὑπερασπιστὴ
ἐστί πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

32 Τίς ἰσχυρὸς πλην Κυρίου; καὶ τίς κτίστης
ἐσται πλην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταῖος με δυνάμει, καὶ
ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

34 Τίθει τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου, καὶ ἐπι-
τά ὕψι ἰστών με.

35 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ
κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.

36 Καὶ ἔδωκας μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με.

37 Εἰς πλατυσμόν εἰς τὰ διαβήματά μου
ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσθαλείθησαν τὰ σκέλη μου.

38 Διὰ τοῦ ἐχθροῦ μου, καὶ ἀφανιστὴς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἔως ἂν συντελέσω αὐτοῖς.

39 Καὶ ὁ θλάσω αὐτοὺς καὶ ἐκ ἀναστήσονται,
καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον.

κάμψαι τοὺς ἐπιστανομένους· μοι ὑποκάτω μου.

41 Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθαγάτωσας αὐτοὺς.

42 Βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν.

43 Καὶ ἔλενα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτοὺς.

44 Καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω ἐδούλευσάν μοι.

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὧτίον ἢ κουσάν· μοι.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορρίψονται, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμένων αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητός ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται· ὁ Θεὸς μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ ἰσχυρὸς! Κύριος ὁ δίδους ἐκδικήσεις ἔμοι, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου,

49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ τῶν ἐπεγεγομένων· μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶς ἀδικημάτων ὅσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὴν σωτηρίαν βασιλέως αὐτῆ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι· πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστῷ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπέως ψαλμοὶ Ἰσραὴλ.

2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἔμοι, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

3 Λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ὁ ἐξ Ἰσραὴλ παραβολῇν· Εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ, Πῶς κραταιώσῃτε φόβον ὁ χριστοῦ!

4 Καὶ ἐν ὧσιν Θεοῦ! πρῶτας· ἀνατεῖλαι ἦλτος τοπρωί, οὐ ὁ Κύριος! παρηλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ νετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

5 Οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκος μου μετὰ ἰσχυροῦ, διαθήκη γὰρ αἰώνιον· ἔθετό μοι ἐτόιμην! ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην· ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

6 Ὡσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες ὁ οὗτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιήσει ἐν αὐτοῖς· καὶ πληρὴς σιδήρου, καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνῃ αὐτῶν.

8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ· Ἰεβοσθέ ὁ Χαναανίος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν· Ἀδινὼν ὁ Ἀσιωναίος, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ! ἐπὶ ὀκτακοσίους ἑστρατιώτας ἐσπάταξ.

9 Καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἐλεανὰ υἱὸς πατρὸς δέλφον αὐτοῦ υἱὸς Δουδὶ! τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυὶδ· καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ.

10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκollήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὑπὸ αὐτοῦ πλην ἐκδιδοῦσκειν.

11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαία υἱὸς ὁ Ἀσα! ὁ Ἀρουχάιος· καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία· καὶ ἦν ἐκεῖ μερίς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ· καὶ ὁ λαὸς ἐφύγην ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων.

12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐξέλατο αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ κατέβησαν εἰς ὁ Κασῶν! πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ παρενέβησαν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαὶν.

14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπὸ στέμα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

15 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ ὅ στέμα! τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

16 Καὶ διέφρξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ· καὶ ἔλαβαν, καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε κ' εἶναι αὐτό· καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ εἶπεν, Ἰλεώς μοι Κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πόμα· καὶ οὐκ ἠθέλησε πίνειν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

18 Καὶ Ἀβεσσά ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς Σαρονίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας· καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν,

19 Ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἐνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε.

20 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστός ἐργοῖς, ἀπὸ Καβεσεὶλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀρήλ τοῦ Μααίβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν Λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος.

21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἀνδρὰ τὸν Αἰγύπτιον, ἀνδρὰ ορατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἤρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς,

23 Ἐκ τῶν τριῶν ἐνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἀκούας αὐτοῦ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

24 Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰωάβ· οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα· Ἐλεανὶν υἱὸς Δουδὶ πατρὸς Δαυὶδ αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.

25 Ὁ Σαμαὶ ὁ Ῥουδαίος.

26 Ὁ Σελλῆς ὁ Κελωθὶ· Ἰρας υἱὸς Ἰσκα ὁ Θεοκωίτης.

27 Ἀβιζέρ ὁ Ἀνωθίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνωθίτου!

28 Ὁ Ἐλλων ὁ Ἀωίτης· Νοερέ! ὁ Νετωφατίτης.

29 Ἐσθαὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ Γαβαεὶθ υἱὸς Βενιαμὶν τοῦ Ἐφραθαίου· Ἀσμῶθ ὁ Βαρδιαμίτης!

32 ὁ Ἐμασού ὁ Σαλαβωνίτης υἱοὶ Ἀσάν,
 Ἰωνάθαν·
 33 ὁ Σαμνὴν ὁ Ἀρωδίτης Ἀμνὴν υἱὸς ὁ Ἀραὶ
 Σαραουρίτης·
 34 Ἀλφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ
 Μαχαχαχὶ· Ἐλιάβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελω-
 νιτου·
 35 Ἀσαραὶ ὁ Καρμήλιος ὁ Τῷ Οὐραιοερχί·
 36 Γαάλ υἱὸς Ναθανάδ· Πολυδυνάμεως υἱὸς
 Γαλααδός· Ἐλιέ· ὁ Ἀμμανίτης·
 30 ὁ Ἀδρόι ἀπὸ χειμάρρων·
 31 Γαδαβιήλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθαίου·
 37 Γελωρέ ὁ Βηθωραῖος αἰρων τὰ σκευή· Ἰωάβ
 υἱὸς Σαρουίας·
 38 Ἰρας ὁ Ἐθιραῖος· Γηράδ ὁ Ἐθιναῖος·
 39 Οὐρίας ὁ Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα
 καὶ ἑπτὰ.

Κεφ. κδ'. ΧΧΙΥ.

ΚΑΙ προσέθετο ὁ ὕμνην Κύριος· ἔκκαῃται ἐν
 Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσειε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγων,
 Βαδίζε, ἀριθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰσδαν.
 2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ ἄρχοντα
 τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ, Διέλθε δὴ πάσας
 φυλάς Ἰσραὴλ καὶ Ἰσδαί, ἀπὸ Δάν καὶ ἕως
 Βηρσαβεῆ, καὶ ἐπισκεψαί τὸν λαόν, καὶ γνώσο-
 μαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.
 3 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ
 προσθέη Κύριος ὁ Θεός ὁ πρὸς τὸν λαόν ὥσπερ
 αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλάσιον, καὶ
 ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
 ὀρῶντες· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνατί
 βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ·
 4 Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως
 πρὸς Ἰωάβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνά-
 μews· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς
 ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι
 τὸν λαόν τὸν Ἰσραὴλ.
 5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρενέ-
 βαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ' ἰδεῖαν τῆς πόλεως τῆς
 ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιέζερ.
 6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν ὁ Θαβα-
 σάν, ἣ ἐστὶν Ἀδυσαί, καὶ παρεγένοντο εἰς
 ὁ Δανιδάν καὶ Οὐδάν, καὶ ἐκύκλωσαν ὁ Σιδῶνα·
 7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάφρα Τύρου, καὶ εἰς πάσας
 τὰς πόλεις τοῦ Εὐλαίου καὶ τοῦ Χαναανίου· καὶ
 ἦλθαν κατὰ Νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεῆ,
 8 Καὶ περιώδουν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ παρε-
 γένοντο ἀπὸ τέλους ἐνεία μηνῶν καὶ εἰκοσι
 ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ.
 9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέ-
 ψews τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐγένετο
 Ἰσραὴλ, ὀκτακόσια χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεις
 σπωμένων ῥομφαίων· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα, πεντα-
 κόσια χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.
 10 Καὶ ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ
 ἀριθμίσαι τὸν λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύ-
 ριον, Ἥμαρτον σφόδρα ὁ ὁ ἐποίησα ὁ νῦν Κύριε·
 παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου,
 ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.
 11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τοπρωὶ καὶ λόγος Κυ-
 ρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφῆτην τὸν
 ὀρίοντα, λέγων,
 12 Πορεύθητι, καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέ-
 γων, Τάδε λέγει Κύριος, Τρία ἐγώ εἰμι αἴρω
 ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεις σεαυτὸν ἐν ἑξ αὐτῶν, καὶ

ποιήσω σοι.

13 Καὶ εἰσῆλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε·
 καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁ Ἐκλεῖαι σεαυτὸν γενέσθαι·
 εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ
 τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν
 σου, καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς
 ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· νῦν οὖν γνώθι
 καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.
 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ, Στενά μοι πάν-
 τοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσσοῦμαι δὴ εἰς χει-
 ρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ
 σφόδρα, εἰς δὲ χειράς ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω.
 15 Καὶ ἐξελέξατο ὁ αὐτῷ Δαυὶδ τὸν θάνα-
 τον· καὶ ἡμέραι θερσιμῶν πυρῶν καὶ ἔδωκε
 Κύριος ὁ θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως
 ὥρας ἁρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ
 καὶ ἀπέθανεν ἕκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δάν καὶ ἕως
 Βηρσαβεῆ, ἔδωκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.
 16 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι
 αὐτήν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ
 εἶπε τῷ ἁγγέλῳ τῷ διαφθεύοντι ἐν τῷ λαῷ,
 Πολὺν νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος
 Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἄλφ Ὀρνά τοῦ Ἰερουσαίου.
 17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν
 αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ,
 καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκησα· καὶ οὗτοι
 τὰ πρόβατά τί ἐποίησαν· γενέσθω δὴ ἡ χεῖρ
 σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.
 18 Καὶ ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβηθι, καὶ στήσον
 τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνά τῷ
 Ἰερουσαίου.
 19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ,
 καὶ ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.
 20 Καὶ διέκυνεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα
 καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παρμπυρενομένους
 ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνά, καὶ προσε-
 κύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ
 τὴν γῆν.
 21 Καὶ εἶπεν Ὀρνά, Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός
 μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλου αὐτοῦ; καὶ
 εἶπε Δαυὶδ, Κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλῳ
 τοῦ οἰκοδομήσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ
 συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.
 22 Καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαυὶδ, Λαβέτω καὶ
 ἀνεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ
 τὸ ἀγαθόν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ βόες
 εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκευή
 τῶν βοῶν εἰς ἔθλα.
 23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνά τῷ βασιλεῖ· καὶ
 εἶπεν Ὀρνά πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριος ὁ Θεός
 σου εὐλογησάι σε.
 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά, Οὐχί,
 ὅτι ἄλλὰ κτώμενος κτήσασθαι παρὰ σοῦ ἐν
 ὁ ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνίσω τῷ Κυρίῳ με-
 θεῶ ὀλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ
 τὸν ἄλῳ καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων
 πεντηκοντα.
 25 Καὶ ψωδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον
 Κυρίου, καὶ ἀνῆγγεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρη-
 κας· καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
 ριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις·
 καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ
 θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ.

Κεφ. α. Ι.

ΚΑΙ ο βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβηκώς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματί-
οις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο.

2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ, Ζητησάτωσαν τῷ βασιλεὶ παρθένον νεάνίδα, καὶ παραστή-
σεται τῷ βασιλεὶ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπυσα, καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθή-
σεται ὁ κύριός σου ὁ βασιλεὺς.

3 Καὶ ἐζήτησαν νεάνίδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραὴλ· καὶ εὗρον τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σω-
μανίτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα.

4 Καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἕως σφόδρα· καὶ ἦν ὁ θάλπυσα τὸν βασιλέα, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνων αὐτήν.

5 Καὶ ὁ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ ἐπήρετο, λέγων, Ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ ὅπλα καὶ ἱππεῖς, καὶ πεντηκοντα ἄνδρας· παριτρέ-
χων ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ οὐκ ὁ ἀπεκώλυεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐ-
τοῦ οὐδέποτε, λέγων, Διὰ τί σ' ἐποίησας; καί γε αὐτὸς ὥραϊος τῇ ὥρῃ σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἐτεκεν ὀπίσω Ἀβσορῶλ.

7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτῆ μετὰ Ἰωάβ τοῦ υἱοῦ Σαρωνίας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβόηθον ὀπίσω Ἀδωνίου.

8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰω-
δαέ, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Σεμεὶ, καὶ Ῥησί, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.

9 Καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ ὁ μόσ-
χους· καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ¹ τοῦ Ζωελεθί, ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς Ῥωγῆλ· καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄν-
δρους Ἰούδα παῖδας τοῦ βασιλέως.

10 Καὶ ὁ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμών² ἀδελφόν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε.

11 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμών, λέγων, Οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω;

12 Καὶ νῦν δεῦρο, συμβουλεύσω σοι διὰ συμβουλίαν, καὶ ἐξελεύσῃ τὴν ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.

13 Δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Οὐχὶ σὺ κύριέ μου βασιλεὺς ὡμωσας τῇ δούλῃ σου, λέγων, Ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών³ βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας;

14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λαλοῦσης σου⁴ ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου, καὶ πληρώσω τὸν λόγον σου.

15 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον· καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτερος σφόδρα· καὶ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις⁵ ἤνλειτου-
ργούσα τῷ βασιλεὶ.

16 Καὶ ἔκρυψε Βηρσαβεὲ, καὶ προσεκίνησε τῷ βασιλεὶ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστὶ σοί;

17 Ἡ δὲ εἶπε, Κύριε⁶, σὺ ὡμωσας ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου τῇ δούλῃ σου, λέγων, Ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών⁷ βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ

⁸ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

18 Καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεὺς οὐκ ἔγνως.

19 Καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρό-
βατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰωάβ τὸν ἀρχοντα τῆς δυνάμεως· καὶ τὸν Σαλωμών τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσε.

20 Καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεὺς, οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσραὴλ πρὸς σέ· ἀπάγγειλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.

21 Καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ Σαλωμών ὁ υἱός μου⁹ ἁμαρτωλός.

22 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ αὐτῆς λαλοῦσης μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἤλθε.

23 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεὶ, ὁ ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφήτης· καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκίνησε τῷ βασιλεὶ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

24 Καὶ εἶπε Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεὺς· συ εἶπας, Ἀδωνίας βασιλεύσει ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου;

25 Ὅτι κατέβη σήμερον, καὶ ἐθυσίασε μόσ-
χους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐβῆοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας.

26 Καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δούλόν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ, καὶ Σαλωμών τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν.

27 Εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Καλέσατέ μοι τὸν Βηρσαβεὲ· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.

29 Καὶ ὡμωσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πά-
σης θλίψεως.

30 Ὅτι καθὼς ὡμωσά σοι ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσ-
ραὴλ, λέγων, Ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασι-
λεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἂν¹⁰ ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ ἔκρυψε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκίνησε τῷ βασιλεὶ, καὶ εἶπε, Ζήτω ὁ κύριός μας ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, Καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ· καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς, Λάβετε¹¹ τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ἡμῶν¹² μετ' ἡμῶν¹³, καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν, καὶ καταγάγετε αὐτόν εἰς τὴν Γιάων.

34 Καὶ χρισάτω αὐτόν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ

Ισραὴλ καὶ οὐλπίσατε κερατίνῃ. καὶ ἐρεῖτε, τὴν γῆν καὶ ἂν κακία εἴρεθῇ ἐν αὐτῷ, θίναται ὡς θῆνηται.

35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύσει αὐτ' ἐμοῦ· καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι δεῖς ἡγοούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.

36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

37 Καθὼς ἦν Κύριος μετὰ τὸν κυρίον μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.

38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ ὁ Χερεθί, καὶ ὁ Φελεθί, καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπῆγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιῶν.

39 Καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμὼν, καὶ ἐσάλπισε τὴν κερατίνῃ, καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραίνοντο εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.

41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας ὅτι πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν Ἰωάβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἡχούσης;

42 Ἐπὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδὼν Ἰωνάθαν υἱὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέως ἐπισήλη· καὶ εἶπεν Ἀδωνίας, Εἰσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἰ σὺ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγελίσαι.

43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμὼν.

44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ ὁ Νάθαν τὸν προφῆτην, καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωδαὲ, καὶ τὸν Χερεθί, καὶ τὸν Φελεθί, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως.

45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης ἐν τῇ Γιῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραίνοντες, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις· αὕτῃ ἡ φωνὴ ἦν ἡκούσατε.

46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν θρόνον βασιλεὺς.

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ, λέγοντες, Ἀγαθὴν ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου· καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην.

48 Καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τῆς σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι.

49 Καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

51 Καὶ ἀνηγγέλῃ τῷ Σαλωμὼν, λέγοντες, Ἰδὲ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμών, καὶ κατέχει τὸν κέρατον τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ Σαλωμὼν, εἰ οὐ θανατώσει τὸν δούλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.

52 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν, Ἐὰν γέννηται εἰς ἐμὴν δυνάμει, εἰ πεσέται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἡ

τὴν γῆν καὶ ἂν κακία εἴρεθῇ ἐν αὐτῷ, θίναται ὡς θῆνηται.

53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ κατήνγκαν αὐτὸν ἀπ᾿ ἀνωθεν τὸν θυσιαστηρίον· καὶ εἰσῆλθε, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών, Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

Κεφ. β'. II.
Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ὑποθανεῖν αἱ αὐτῶν, καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμὼν νῖφ αὐτῆς, λέγων, Ἐγὼ εἰμὶ πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις, καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, καὶ φυλάξεις φυλακὴν Κυρίου Θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· καὶ τὰ κρίματα· τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως· ἵνα ὁ θνήσκῃ· αὐτὸ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαι σοί.

4 Ἵνα στήθῃ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν, λέγων, Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σὲ τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων, Οὐκ ἐξολοθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἐπ᾿ ἀνωθεν θρόνου Ἰσραὴλ.

5 Καὶ γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωάβ υἱὸς Σαρωνίας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβεννήρ υἱῷ Νηρ, καὶ τῷ Ἀμессαῖ υἱῷ Ἰεθέρ, καὶ ἀπεκτείνεν αὐτοὺς, καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ οὐ κατὰξεις τὴν πολιάν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς Ἰεμὶν ἐκ Βαουρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσάτο με κατὰραν ὀδυνήραν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην ἐς παρεμβολάς· καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν με εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ, λέγων, Εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ.

9 Καὶ οὐ μὴ ἀθώωσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἰ σὺ, καὶ γνώσκῃ αὐτοὺς αὐτῶν, καὶ κατὰξεις τὴν πολιάν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου.

10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ.

11 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριάκοντα τρία ἔτη.

12 Καὶ Σαλωμὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.

13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγχιθ πρὸς Βηρσαβέε μητέρα Σαλωμών, καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ· ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνῃ ἢ εἰσόδός σου; καὶ εἶπεν, Εἰρήνῃ.

14 Λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δάλησον.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σὺ οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία, καὶ ἐγένετο ἡ τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτῷ.

16 Καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐξ αὐτῶν παρασού, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου· καὶ εἶπεν αὐτῇ Βηρσαβέε, Δάλει.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἶπον δὲ πρὸς Σαλωμών τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὑπὸ σοῦ, καὶ ὥσει μοι τὴν Ἀβισὰν τὴν Σωμανίαν εἰς γυναικαί.

18 Καὶ εἶπε Βηρσαβέε, Καλῶς· ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ.

19 Καὶ εἰσήλθε Βηρσαβέε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών λαλήσας αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου· καὶ ἐξ-
ἀνέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπάντην αὐτῇ, καὶ κατεφί-
λησεν αὐτὴν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκί-
θισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Αἰτήσιν μίαν μικρὴν ἐγὼ αἰτῶμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν μου· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Αἰτήσαι
μητὲρ ἐμῇ, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε.

21 Καὶ εἶπε, Δοθήτω δὴ Ἀβισὰν ἡ Σωμανίτις
τῷ Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναικαί.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ
εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῇ, Καὶ ἰναὶ σὺ ἤτησαι τὴν
Ἀβισὰν· τῷ Ἀδωνίᾳ· καὶ αἰτήσαι αὐτῷ τὴν βασι-
λείαν, ὅτι ὅτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμὲ,
καὶ αὐτῷ Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐτῷ Ἰωάβ υἱὸς
Σαρουίας· ἀρχιστράτηγος ἐταίρος.

23 Καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κατὰ τῷ
Κυρίῳ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεός· καὶ τάδε
προσθεῖν, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν
Ἀδωνίας τὸν λόγον τούτου.

24 Καὶ νῦν ᾧ Κύριος ὁς ἡτοίμασέ με καὶ ἔθετό
με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τῷ πατρός μου, καὶ αὐτὸς
ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν Κύριος, ὅτι
σημερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας.

25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν
χειρὶ Βαναΐς νιᾶς Ἰωδαέ, καὶ ἀνέειλεν αὐτὸν, καὶ
ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
Ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθώθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι
ἡνὴρ θανάτις ἐὶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ
θανατώσω σε, ὅτι ἤρας τὴν κιβωτὸν ὁ Θεός· δια-
θήκης Κυρίου ἐνώπιον τῷ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακα-
χῆθης ἐν πᾶσιν οἰς ἐκακαχῆθη ὁ πατήρ μου.

27 Καὶ ἐξέβαλε Σαλωμών τὸν Ἀβιάθαρ τῷ μὴ
εἶναι ἱερεὰ τῷ Κυρίῳ, πληρωθῆναι δὲ ὅλημα Κυ-
ρίου, ὁ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἠλὶ ἐν Σηλόμ.

28 Καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν εἰς Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουίας,
ὅτι Ἰωάβ ἦν κεκλικὸς ὀπίσω Ἀδωνίᾳ, καὶ ὀπίσω
Σαλωμών· ἃ ἐκ ἐλπίε· καὶ ἔφυγον Ἰωάβ εἰς
τὸ σκήνωμα τοῦ Κυρίου, καὶ κατέσχε τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου.

29 Καὶ ἀπηγγέλει τῷ Σαλωμῶν, λέγοντες,
Ὅτι ὁ πέφυγεν Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τῷ θυσιαστηρίῳ· καὶ
ἀπέστειλε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ,
λέγων, Τί γέγονέ σοι, ὅτι πέφυγας εἰς τὸ θυ-
σιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς Κύριον· καὶ ἀπέ-
στειλε Σαλωμών τὸν Βαναΐν υἱὸν Ἰωδαέ, λέγων,
Πορεύου καὶ ἀνελε αὐτὸν, καὶ θάψον αὐτόν.

30 Καὶ ἦλθε Βαναΐς υἱὸς Ἰωδαέ πρὸς Ἰωάβ εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε
λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἐξελεῖ· καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Οὐκ
ἐκπορεύομαι, ὅτι ὡς ἀποθανοῦμαι· καὶ ἐπέ-
στρεψε Βαναΐς υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ εἶπε τῷ βασι-
λεῖ, λέγων, Τάδε λελάληκεν Ἰωάβ, καὶ τάδε
ἀποκεκριτά μοι.

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Περεούν, καὶ
ποιήσαν αὐτῷ καθὼς εἶρχε, καὶ ἀνελε αὐτόν, καὶ
θάψαις αὐτόν, καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ
ὠρεῖται ἐξέχεεν, ἀπ' ἐμῇ καὶ ἀπὸ τῷ οἴκῳ τῷ
πατρός μου.

32 Καὶ ἐπέστρεψε ὁ Κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδι-

κίας αὐτῆς εἰς κεφαλὴν αὐτῆς, ὡς ἀπῆντησε τοῖς
δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δίκαιους καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ
αὐτόν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸς ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὁ
πατήρ μου Δαυὶδ ἐκ ἐγὼν τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν
Ἀβεννήρ υἱὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ, καὶ
τὸν Ἀμεισά υἱὸν Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα.

33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφα-
λὴν αὐτῆς, καὶ εἰς κεφαλὴν τῷ σπέρματος αὐτῆς
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ
γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ Κυρίου.

34 Καὶ ἀνέβη Βαναΐς υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ ἀπῆντησεν
αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐθαψεν αὐ-
τόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἑρήμῳ.

35 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναΐον υἱὸν
Ἰωδαέ ἀντ' αὐτῆς ἐπὶ τὴν στρατηγίαν· καὶ ἡ βασι-
λεία καταρῆτο ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ Σαδὼκ τὸν
ἱερεὰ ἔδωκεν αὐτόν· ὁ βασιλεὺς εἰσεῖρε πρῶ-
τον ἀντ' Ἀβιάθαρ· καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσα-
λὴμ· καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμῶν·
καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρ-
δίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμών ὁ σφό-
δρα! ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων· νῦν ἀρχαίων·
καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου· καὶ ἔλαβε
τὴν θυγατέρα Φαραῶ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς
πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτόν· οἰκοδομή-
σαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου ἐν
πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν·
ἐν ἐπτά ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συντέλεσε.

Καὶ ἦν τῷ Σαλωμῶν ἐβδόμηκοντα χιλιάδες
αἰρόντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατό-
μων ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θα-
λασσαν, καὶ τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ τὰς λατή-
ρας τὰς μεγάλους, καὶ τὰς στύλους, καὶ τὴν κρήνην
τῆς αἰλῆς, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇ· καὶ
ῥυθώθη τὴν ἄκραν ἐπαλξίν ἐπ' αὐτῆς, διέ-
κοψε τὴν πόλιν Δαυὶδ· οὕτως θυγάτηρ Φαραῶ
ἀνέβηκεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς, ὃν ῥυθώθησεν αὐτῇ· τότε ῥυθώθησεν
τὴν ἄκραν καὶ Σαλωμών ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῇ
ἐνιαυτῷ ὀλοκαντώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον· ὁ ῥυθώθησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συντέλεσε τὸν οἶκον· καὶ
οὗτοι οἱ ἀρχόντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα
τοῦ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπι-
στάται τῶν λαῶν ποιεῖν τὰ ἔργα· καὶ ῥυθώ-
θησεν τὴν Ἀσσὺρ, καὶ τὴν Μαγδώ, καὶ τὴν Γαζέρ,
καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω, καὶ τὰ Βαλλάθ· πλην
μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτόν τὸν οἶκον τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ
ταῦτα ῥυθώθησεν τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐν τῷ
ἔτι ὁ Δαυὶδ ζῆν, ἐνετείλατο τῷ Γα' Σαλωμῶν,
λέγων, Ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά· ὁ δὲ
σπέρματος τῷ Ἰεμινὶ ἐκ Χεβρών· οὗτος κατα-
ρῆσάτο με κατὰραν ὀδυνηρὰν ἐν ἡμέρᾳ ἐπ'-
ρευομένη εἰς παρεμβολάς· καὶ αὐτὸς κατέβαινεν
εἰς Ἀπακτῇ· μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὡμῶσα
αὐτῷ κατὰ τῷ Κυρίῳ, λέγων, Εἰ θανάτωθήσεται
ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ νῦν μὴ ἰθὺώσης αὐτόν, ὅτι ἡνὴρ
φρόνιμος· σὺ καὶ γνώσις ἂ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ
κατάξεις τὴν πόλιν αὐτῆς ἐν αἵματι εἰς ἄδην.

36 Καὶ ἔκαλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεὶ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ὁκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ-
θεν οὐδαμῶς.

37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ
διαθήσῃ τὸν χειμαρρὸν Κεδρὼν, γινώσκων γνώσις
ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἐστὶ ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν σοι· καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασι-
λεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀγαθὸν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κυρίῳ μου βασιλεῦ· οὕτω
ποιήεις ὁ δούλος σου· καὶ ἐκάθισε Σεμεὶ ἐν
Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

39 Καὶ ἐγενήθη μετὰ αὐτῶν τρία ἔτη, καὶ ἀπέ-
δρασαν δύο δούλοις αὐτοῦ· Σεμεὶ πρὸς Ἀρχοὺς
νιὸν Μααχά βασιλέα Γεθ' καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σεμεὶ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ δούλοι σου ἐν Γεθ'.

40 Καὶ ἀνέστη Σεμεὶ καὶ ἐπέσχετο τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεθ' πρὸς Ἀρχοὺς τοῦ
ἐκζητήσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη
Σεμεὶ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ'.

41 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών, λέγοντες,
Ὅτι ἐπορεύθη Σεμεὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γεθ',
καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ.

42 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε
τὸν Σεμεὶ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὐχὶ ὥρκισα
σε κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπεμαρτυραμην σοι,
λέγων, Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά,
γινώσκων γινώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ·

43 Καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον Κυ-
ρίου, καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλαμην κατὰ σε·

44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ, Σὺ
οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν ὀΐδην· ἡ καρ-
διά σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀντα-
πέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου.

45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εὐλογημένος,
καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἑτοιμος ἐνώπιον Κυ-
ρίου εἰς τὸν αἰῶνα.

46 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ
Βαναΐᾳ νύφ' Ἰωδαῖ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνείλεν αὐτόν·
καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα καὶ
σοφός· καὶ Ἰδακ καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὥς ὅτι
ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθιοντες
καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες· καὶ Σαλωμών ἦν ἄρχων
ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις· καὶ ἦσαν προσφέ-
ροντες ὅπλα, καὶ ἐδίδουν τῷ Σαλωμών πάσας
τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς· καὶ Σαλωμών ἤρξατο
ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τῆς Λιβύης· καὶ αὐτὸς
ἐκδομήσῃ τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἑρήμῳ· καὶ τῆτο το-
ἀριστὸν τῷ Σαλωμών· τρικάοντα κόροι σεμι-
δάλεως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρης κεκοπανισ-
μένου, δέκα μισθοὶ ἐκλεκτοί, καὶ εἴκοσι βόες
νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἑκτὸς ἐλάφων καὶ
δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων· ὅτι
ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τῆς ποταμῆς ἀπὸ Ῥαφί
ἕως Γαζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείαις πέραν τοῦ
ποταμῆς· καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνῃ ἐκ πάντων τῶν μερῶν
αὐτῆς κυκλοῦν· καὶ καταφεύγει Ἰδακ καὶ Ἰσραὴλ
τεπιποιθεῖν, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἡμίτερον αὐτῆς καὶ
ὑπὸ τὴν σκὴν αὐτῆς, ἐσθιοντες καὶ πίνοντες καὶ
ἐορτάζοντες ἀπὸ Δᾶν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας
τάς ἡμέρας Σαλωμών· καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς
Σαλωμών· Ἀχαρίων υἱὸς Σαδὼκ τῆς ἱερέως, καὶ
Ορνίου υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεσθηκῶν· καὶ
ἔδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ Σαβὰ γραμ-
ματεὺς, καὶ Βασά υἱὸς Ἀχιθαλά ἀναμνησκῶν,
καὶ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωβὰ ἄρχιστράτηγος, καὶ Ἀχιρέ
υἱὸς Ἐδραὶ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, καὶ Βαναΐας υἱὸς
Ἰωδαῖ ἐπὶ τῆς αὐλορχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθίου,
καὶ Καχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβουλος· καὶ ἦσαν
τῷ Σαλωμών τεσσαράκοντα χιλιᾶδες ῥοκάδες
ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιᾶδες ἵππων·
καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεύουσιν ἀπὸ τῆς
ποταμῆς καὶ ἕως γῆς Ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων
Λιγύπτου· καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασί-
λευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδᾶ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμωῖντες ἐπὶ τοῖς

ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ἠκούσθη οἶκος τῷ Κυρίῳ
ἕως τοῦ νῦν.

3 Καὶ ἠγάπησε Σαλωμών τὸν Κύριον, πορευ-
εσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθηκε καὶ ἐθυμία.

4 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν ὕψος.
ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλοτάτη, καὶ μεγάλη· χι-
λιάς ὀλοκαύτων ἐνήνεγκε Σαλωμών ἐπὶ τοῖς
θυσιαστήριον ἐν Γαβαὼν.

5 Καὶ ὥφθη ὁ Κύριος τῷ Σαλωμών· ἐν ὕπνῳ
τὴν νύκτα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών,
Αἰτήσαι τι αἰτήματα σεαυτοῦ.

6 Καὶ εἶπε Σαλωμών, Σὺ ἐποίησας μετὰ αὐτοῦ
δούλου σου Δαυὶδ τὸν πατρός μου ἔλεος μέγα
καθὼς διήλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτῃ καρδίᾳ μετὰ σε, καὶ
ἐφύλαξας αὐτὸν τὸ ἔλεος τὸ μέγα τῆτο, δέναί τον
νιόν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτῆς, ὥς ἡ ἡμέρα αὐτῆς.

7 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ ἐδωκας τὸν
δουλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου· καὶ
ἐγὼ εἰμι παιδάριον μικρὸν, καὶ οὐκ οἶδα τῆς
ἐξόδου μου καὶ τὴν εἰσοδὸν μου!

8 Ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν
ἐξελέξω λαόν πολύν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.

9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν
καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
τοῦ συνιέναι ἀναμέσων ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ὅτι
τίς δινηθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τοῦ
βαρύν τούτων;

10 Καὶ ἤρεσεν ὁ ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ᾗτήσατο
Σαλωμών τὸ ῥῆμα τοῦτο.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀνὰ ὧν
ᾗτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ᾗτήσω
σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐκ ᾗτήσω πλου-
τον, οὐδὲ ᾗτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ᾗτή-
σω σεαυτῷ τοῦ συνιέναι τοῦ εἰσακοῦν ἐκρίμα.

12 Ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἰδοὺ
δέδωκα σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν· ὥς
σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σε οὐκ
ἀναστήσεται ὅμοιός σοι.

13 Καὶ ὁ οὐκ ᾗτήσω δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον
καὶ δόξαν, ὥς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν
βασιλεύσει.

14 Καὶ ἐν πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσ-
σειν τὰς ἐντολαίς μου καὶ τὰ προστάγματά
μου, ὥς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατὴρ σου, καὶ
πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου.

15 Καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον·
καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐσθι κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου
ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις, καὶ
ἐποίησεν εἰρηνικάς, καὶ ἐποίησε πότον μέγαν
ἐαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς πασι αὐτοῦ.

16 Τότε ὥφθησαν δύο γυναῖκες πόρνοι τῷ
βασιλεῖ, καὶ ἐστήσαν ἐνώπιον αὐτοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ μία, Ἐν ἐμοὶ κυρίε, ἐγὼ
καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ὠκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνί, καὶ ἐτέ-
κομεν ἐν τῷ οἴκῳ.

18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκέσθαι
μου, ὅτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη! καὶ ἡμεῖς κατὰ
τὸ αὐτό· καὶ ἐκ ἔσιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν· ἀπαρὲς
ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ.

19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος ταύτης
τὴν νύκτα, ὥς ἐτεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτός, καὶ ἔλαβε
τὸν νιόν μου ἐκ τῶν ἀγκυλῶν μου, καὶ ἐκοί-
μισεν αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τον νιόν
αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου.

21 Καὶ ἀνέστην τοιοῦτο θηλάσαι τὸν νιόν μου,
καὶ ἐκείνος ἦν τεθνηκώς· καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐ-

τὸν δ' ^απρωτῷ, ἢ ἰδὼς οὐκ ἦν ὁ υἱὸς μου ὃν ἔτεκεν.

22 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα, Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱὸς σου ὁ τεθνηκώς.^α
καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς, Σὺ λέγεις, Οὗτος ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις, Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς σου ὁ τεθνηκώς.^α

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Λίβετε ^αμάχαιραν· καὶ προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Διέλετε τὸ παιδίον· τὸ ζῶν τὸ θηλάζον· εἰς δύο, ἢ δότε τὸ ἡμισυ αὐτοῦ ταύτῃ, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ ταύτῃ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἥ ἡν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐπὶ τῷ πᾶσι αὐτῆς, ἢ εἶπεν, Ἐν ἔμοι κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτω· μὴ θανατώσῃτε αὐτό· καὶ αὐτὴ εἶπε, Μὴτε μοί, μὴτε αὐτῇ ἔστω, διέλετε ^α.

27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Δότε τὸ παιδίον ^ατῇ εἰπούσῃ, Δότε αὐτῇ αὐτό, καὶ θανάτω· μὴ θανατώσῃτε αὐτό, αὐτὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, οἱ εἶδον ὅτι φρόνις Θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτῷ· Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ·

3 Ἐλιαφ καὶ Ἀχιά υἱὸς ^δΣηβὰ^α γραμματεῖς· καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλοῦδ ἀναμνηστικῶν·

4 Καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωθαὲ ἐπὶ τῆς ^δδυνάμεως· καὶ Σαδώκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς·

5 Καὶ Ὀρνιά υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων· καὶ Ζαβούθ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως·

6 Καὶ Ἀχισάρ ἦν οἰκονόμος· καὶ Ἐλιακ ὁ οἰκονόμος· καὶ Ἐλιαβ υἱὸς ^δΣάφ^α ἐπὶ τῆς πατρὶδος· ἢ Ἀδωνιράμ υἱὸς Ἀδωνὶ ἐπὶ τῶν φόρων.

7 Καὶ τῷ Σαλωμῶν δώδεκα καθεστάμενοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μὴνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγένετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν.

8 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βεὲν υἱὸς Ὠρ ἐν ὅρει Ἐφραΐμ· εἰς^α.

9 Υἱὸς Δακάρ ἐν Μακές, καὶ ἐν Σαλαβίν, καὶ Βαῖθσαιμ, καὶ Ἐλὼν εἰς Βηθανάν εἰς.

10 Υἱὸς Ἐσθὶ ἐν Αβραβῶθ, αὐτοῦ Σωχῶ καὶ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφέρ.

11 Υἱὸν Ἀμιναδάβ πᾶσα Νεφθαδώρ, Τεφάθ θυγάτηρ Σαλωμῶν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἰς^α.

12 Βανὰ υἱὸς Ἀχιλοῦθ τὴν Ἰθανάα, καὶ Μαγεδδῶ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σάν ὁ παρὶ Σαβαθαὶν ὑποκάτω τοῦ Ἑσραὲ, καὶ ἐκ Βηθσαν ἕως Σαβελμαουλά, ἕως Μαεβέρ Λουκίμα, εἰς.

13 Υἱὸς ^δΝαβέρ ἐν Ραβυθ^α Γαλαὰδ· ^ατάφω σχοινίωμα ἐργάβ^α ἐν τῇ Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις μεγάλας τευχρεῖς καὶ μοχλοὶ χαλκοῦ, εἰς^α.

14 Ἀχινὰδὰβ υἱὸς ^δΣαδώδ^α Μαανιμί.

15 Ἀχιμαὰς ἐν Νεφθαλίμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Σαλωμῶν εἰς γυναῖκα, εἰς.

16 Βαανὰ υἱὸς Χουσί ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βααλώθ, εἰς^α.

17 Σεμεὶ υἱὸς Ἡλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν.

19 Γαβέρ υἱὸς Ἀδαὶ ἐν τῇ γῇ Γαδ· ^αΣηὼν βασιλεὺς τοῦ Ἑσεβῶν καὶ ὧγ βασιλεὺς τοῦ

Βασάν, καὶ νασεφ εἰς ἐν γῇ^α Ἰούδα.¹

17 Ἰωσαφάτ υἱὸς ^δΦουασούδ^α ἐν Ἰσασάαρ

27 Καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεστάμενοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν· καὶ πάντα τὰ διαγέγραμματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ, οὐ παραλλάσσουν λόγον.

28 Καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἄρμασιν ^δἤρην^α εἰς τὸν τόπον οὗ ἦν ἡ ὁ βασιλεὺς, ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῇ.

22 Καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροι σιμιδάλεως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου,

23 ^αΚαὶ δέκα μόσχου ἐκλεκτοί, καὶ εἴκοσι βόες νομίδες, καὶ ἐκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων, καὶ δορκάδων· ἐκλεκτὸν σι-ευτά.

24 Ὅτι ἦν ἄρχων ^απέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν.

29 Καὶ ἔδωκε Κύριος ^δφρόνησιν^α τῷ Σαλωμῶν καὶ ^δσοφίαν^α πολλὴν σφόδρα καὶ χῆμα καρδίας, ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.

30 Καὶ ἐπληθύνθη^α Σαλωμῶν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου.

31 Καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τὰς ἀνθρώπων· καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαϊθὰν τὸν ^δΖαρίτην^α, καὶ τὸν Αἰνίαν, καὶ τὸν Χαλκαὶ καὶ ^δΔαράλα^α υἱοὺς Μάλ^α.

32 Καὶ ἐλάλησε Σαλωμῶν τρισχιλίας παραβολὰς, καὶ ἦσαν ψάδι αὐτοῦ πεντακισχιλίας.

33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ^α τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἕως τῆς ὑσσώπης τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου· ἢ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν ἢ περὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων.

34 Καὶ παραινέοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμῶν· καὶ παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ· ^ακαὶ ἔλαβε Σαλωμῶν τὴν θυγατέρα Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, καὶ τὸν τέχος Ἱερουσαλὴμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ προκατέλαβε τὴν Γαζερ, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ· καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολάς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναῖκα Σαλωμῶν· καὶ Σαλωμῶν ἐφοδόμησε τὴν Γαζερ^α.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἀπέστειλε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου τοῖς παῖδας αὐτοῦ ^δχρῖσαι τὸν Σαλωμῶν^α ἂντι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἡγαπῶν ἦν Χιράμ τὸν Δαυὶδ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

2 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμῶν πρὸς Χιράμ λέγων,

3 Σὺ οἶδας ὁ τὸν πατέρα μου Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου ὑπὸ προσώπῳ τῶν πολεμῶν τῶν κυκλωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι Κύριος αὐτοῖς ὑπὸ τὰ ἰχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

4 Καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύριος ὁ Θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα^α πονηρὸν.

5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων, Ο υἱός σου ὃν δώσω ἂντι σου ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

6 Καὶ νῦν ἐντειλαί, καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ ἡυλοὶ μου ^αμετὰ τῶν δούλων σου, καὶ ^ατὸν^α μισθὸν δουλείας

δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτ' σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὸς ἕξλα κόπτειν¹ καθὼς οἱ Σιδωνιοί.

7 Καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιράμ τῶν λόγων Σαλωμών, ἐχάρη σφόδρα, καὶ εἶπεν, Εὐλόγητος ὁ Θεὸς σήμερον, ὃς ἐδωκε¹ τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τῶτον.

8 Καὶ ἀπέστειλε¹ πρὸς Σαλωμών, λέγων, Ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ὁ ἀπέσταλκας¹ πρὸς με¹· ἐγὼ ποιῶ παῖν θέλημά¹ σου¹· ἕξλα κέδρινα καὶ πεύκινα.

9 Οἱ δούλοι μου κατὰξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδία¹, ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔαν ἀποστείλῃς πρὸς με¹, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ, καὶ σὺ ἄρῃς¹· καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου, τὸν δούναί ἄρτες τῷ οἴκῳ μου.

10 Καὶ ἦν Χιράμ δίδους τῷ Σαλωμών κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ.

11 Καὶ Σαλωμών ἔδωκε τῷ Χιράμ εἴκοσι χιλιάδας κορὸν πυροῦ καὶ ἑκατὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαῖθ ἐλαίου κεκομμένον¹· κατὰ τοῦτο ἐδίδον Σαλωμών τῷ Χιράμ κατ' ἐναυτὸν.

12 Καὶ Κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμών καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμείσον Χιράμ καὶ ἀναμείσον Σαλωμών, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀναμείσον αὐτῶν.

13 Καὶ ἀνήγγειν ὁ βασιλεὺς¹ φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λιβάνον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι¹· μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου.

15 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐβδόμηκοντα χιλιάδες αἰρῶντες ἄρσιν, καὶ ὀγδόηκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει.

16 Χωρὶς¹ τῶν¹ ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων¹ ἐπὶ τῶν ἔργων τῷ Σαλωμών¹, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται¹ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα.

18 Καὶ ἠτοίμασαν¹ τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα¹ τρία ἔτη.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, τῷ ἑταίῳ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμών ἐπὶ¹ αὐτοῦ¹ Ἰσραὴλ¹.

17 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς¹ δ' ἵνα αἴρῃσι λίθους μεγάλους¹ τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου, καὶ λίθους ἀπελεκήτους.

18 Καὶ ἐπελέκσαν οἱ υἱοὶ Σαλωμών, καὶ οἱ υἱοὶ Χιράμ, καὶ ἔβαλαν αὐτοὺς¹.

1 Ὁ¹ ἐν τῷ ἑταίῳ τετάρτῳ ἔθεμελιώσε τὸν οἶκον Κυρίου ἐν μηνὶ Ζιού, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνὶ¹. 38 Ἐν ἐνδεκάτῳ ἐναντῶν, ἐν μηνὶ Βαῦλ, οὗτος ὁ μὴν ὁ ὀγδοὸς, συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ¹.

2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς¹ τῷ Κυρίῳ, ἑσσαράκοντα ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἰκοσι ἐν πῆχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ ἑπτὰ καὶ εἰκοσι¹ ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ.

3 Καὶ τὸ αἶλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ¹ εἴκοσι ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ¹ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου¹ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον, καὶ συνετέλεσεν αὐτόν.

4 Καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακνυπομένας κρυπτάς.

5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν¹ τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ.

6 Ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω¹ πέντε πήχεων ἐν πῆχει¹ τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἐξ¹, καὶ ἡ τρίτη ἐπὶ τὸν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς ὅτι ὀδίασθη¹ ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ ᾠκοδομῆσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργείοις ᾠκοδομήθη¹· καὶ σφίρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεὺς σιδηρῶν ἢ κῆσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ ᾠκοδομῆσθαι αὐτόν.

8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τῆς οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἐλκτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριόσφρα.

9 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν¹ καὶ ἐκοιλοστάθμισε τὸν οἶκον¹ κέδρις.

10 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸς ἐνδέσμονας δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνῆσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις.

15 Καὶ ᾠκοδόμησε τῆς τοίχας τῆς οἴκας ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τῆς ἐδάφους τῆς οἴκας καὶ ἔως τῶν τοίχων καὶ ἔως τῶν δοκῶν¹ ἐκοιλοστάθμισε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν¹ καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πεύκιναις.

16 Καὶ ᾠκοδόμησε τῆς εἰκοσι πῆχεις ἀπ' ἄκρῃ τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους¹ ἔως τῶν δοκῶν¹ καὶ ἐποίησεν¹ ἐκ¹ τοῦ δαβίρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

17 Καὶ τεσσαράκοντα πήχεων ἦν¹ ὁ ναὸς¹.

19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβίρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν¹, δούναί ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

20 Ἐἴκοσι πῆχεις μῆκος, καὶ εἴκοσι πῆχεις πλάτος, καὶ εἴκοσι πῆχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συνεκλεκισμένῳ¹ καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον¹ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβίρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ.

21 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ, ἕως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου¹.

23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβίρ δύο χερουβίμ¹ δέκα πῆχειν μέγεθος ἐσταθμωμένων¹.

24 Καὶ πέντε πήχεων πτερυγίων¹ τῶν χερουβίμ τοῦ ἐνός¹, καὶ πέντε πήχεων πτερυγίων αὐτοῦ τοῦ δευτέρου, ἐν πῆχει δέκα¹ ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ¹ εἰς μέρος¹ πτερυγίου αὐτοῦ.

25 Οὕτως τῷ χερουβίμ¹ τῷ δευτέρῳ, ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντελείᾳ μία ἑκατόμβη¹.

26 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβίμ τοῦ ἐνός¹ δέκα ἐν πῆχει¹ καὶ οὕτω τῷ χερουβίμ τῷ δευτέρῳ.

27 Καὶ ἑκατόμβη χερουβίμ ἐν μέσῳ τῆς οἴκας τοῦ ἐσωτάτου¹ καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἤπτετο πτερνὴς¹ μία¹ τοῦ τοίχου, καὶ πτερνὴς¹ χερουβίμ¹ τοῦ δευτέρου ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου¹ καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν¹ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου¹ ἤπτοντο¹ πτερνὴς πτέρυγος.

28 Καὶ περιέσχε τὰ χερουβίμ χρυσίῳ.

29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κυκλῶ ἐγκολαπτά¹ ἔγραψε γραφίδι χερουβίμ, καὶ φοινίκας¹ τῶν ἐσωτέρων καὶ τῶν ἐξωτέρων.

30 Καὶ τὸ ἐδάφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου.

31 Καὶ τῷ θυρωματί τοῦ δαβίρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκυθίνων, ὅσταις τετραπλῶς¹.

34 Ἐν ἑκατόμβη ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα¹ δύο πτυχῆι καὶ θύρα ἡ μία καὶ στρεφόμενα¹ αὐτῶν, καὶ δύο πτυχῆι ἡ θύρα ἡ δευτέρα στρεφόμενα¹. 35 Ἐγκατολαμμένα¹ χερουβίμ, καὶ φοινίκες, καὶ διαπεπτασμένα πέταλα, καὶ περιεχόμενα

χρυσίφ καταγομένω ἐπὶ τὴν ἐκτίπωσιν.

36 Καὶ ψκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην·
τρεῖς στίχους ἀπελεκτῶν, καὶ στίχους^α κατειρ-
γασμένους^β κέδρων^γ κυκλόθεν^δ· καὶ ψκοδόμησε
τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τῇ αἰλᾷ τῷ οἴκῳ
τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.¹^α

Κεφ. ζ'. VII.

13 ^α Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών,
καὶ ἔλαβε τὸν Χιράμ ἐκ Τύρου,

14 Υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς
φυλῆς τῆς Νεφθαλίμ^α καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς ἀνὴρ
ἤ Τύριος^β, τέκτων χαλκοῦ, καὶ πεπληρωμένος
τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ
ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ^γ καὶ ὁ εἰσπνέσθη^δ
πρὸς τὸν βασιλεῖα Σαλωμών^ε καὶ ἐποίησε πάντα
τὰ ἔργα.

15 Καὶ ἐχώνευσε τὰς δύο στύλους τῶ αἰλάμ^α
τῷ οἴκῳ^β ὑπεκαίδεκα πῆχεις ὕψος τῶ στύλου^γ
καὶ περιμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πῆχεις ἐκίκλε
αὐτὸν τὸ πάχος τοῦ στύλου^δ· τεσσαρὼν δακτύ-
λων τὰ κοιλώματα^ε καὶ οὗτως ὁ στύλος ὁ
δεύτερος.

16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν στύλων χανευτά^α· πέντε πῆχεις
τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε
πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.

17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ
ἐπίθεμα τῶν στύλων^α καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέ-
ματι τῷ ἐνί^β, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ
δευτέρῳ.

18 Καὶ ἔργον κρεμαστὸν, δύο στίχοι ῥοῦων
χαλκῶν, δεδικτυωμένον, ἔργον κρεμαστὸν, στί-
χος ἐπὶ στίχον^α καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέ-
ματι τῷ δευτέρῳ.^β

21 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλάμ τοῦ
ναοῦ^α καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ
ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχοὺμ^β καὶ ἔστησε
τὸν στύλον τὸν δεύτερον, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ^γ Βολώζ^δ.

19 Καὶ^α ἐπὶ τὼν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον
κρίνου κατὰ τὸ αἰλάμ τεσσαρῶν πηχίων^β καὶ
μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων^γ καὶ
ἐπ' ἀναθῶν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον
τῷ πάχει^δ.

23 ^α Καὶ ἐποίησε τὴν θύλασαν^β δέκα ἐν πῆ-
χει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ χεῖλους
αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό^γ πέντε ἐν
πῆχει^δ τὸ ὕψος αὐτῆς^ε καὶ συνηγμένη τρεῖς
καὶ τριάκοντα ἐν πῆχει^α.

24 Καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χεί-
λους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκίκλουν αὐτὴν δέκα ἐν
πῆχει κυκλόθεν^β καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον
χεῖλους ποτηρίου βλαστὸς κρίνου^γ καὶ τὸ πάχος
αὐτοῦ παλαιστής.^δ

25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης,
οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Βορρῶν, καὶ οἱ τρεῖς
ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέ-
ποντες Νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνα-
τολήν^α καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον,
καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτὸν ἐπάνωθεν.^β

27 Καὶ ἐποίησε ὁ δέκα μεχωνῶθ^α χαλκᾶς^β
πέντε πῆχεις ἡμικος τῆς μεχωνῶθ τῆς μῖας,
καὶ τέσσαρες πῆχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἕξ
ἐν πῆχει ὕψος αὐτῆς.

28 Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνῶθ συγκλει-
στὸν αὐτοῖς, καὶ συγκλείστων ἀναμέσον τῶν
ἐξεχομένων.

29 Καὶ ἐπὶ τὰ ὁ συγκλείσματα^α αὐτῶν ἀνα-
μέσον ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερου-
βιμ^β, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων, ὥτως^γ ἐπ' ἀνάσθεν,
αἱ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν

χῶραι, ἔργον καταβάσεως.

30 Καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῇ μεχωνῶθ
τῇ μῖα, καὶ τὰ προσέροντα χαλκᾶ^α καὶ τέσσαρα
μέρη αὐτῶν, ὡμίαι ὑποκάτω τῶν λουτρῶν^β

31 ^α Καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ με-
χωνῶθ.

32 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνός πῆχεις
καὶ ἡμισύς^α.

33 Καὶ ἐπὶ τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν
ἀρμάτων^α αἱ χεῖρες αὐτῶν^β καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν
καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν^γ πάντα χανευτά.^δ
34 Αἱ τέσσαρες ὡμίαι ἐπὶ τῶν τεσσαρῶν
γωνιῶν τῆς μεχωνῶθ τῆς μῖας, ἐκ τῆς μεχωνῶθ
οἱ ὡμοὶ αὐτῆς.

35 Καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ ἡμισὺ
τοῦ πῆχεος μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ
ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς μεχωνῶθ^α καὶ ἀρχὴ χειρῶν
αὐτῆς^β καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς^γ καὶ ἡνοίγεται
ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

36 Καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβιμ^α καὶ
λέοντες καὶ φοινίκες ἐστᾶτα, ἐχόμενον ἕκα-
στον κατὰ πρόσωπον^β ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν.

37 Κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς δέκα με-
χωνῶθ, ὁ τῶν μῖαν^α καὶ μέτρον ἐν^β πάσαις.

38 Καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς,
τεσσαράκοντα χροεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρό-
καυλον μετρήσει^α τεσσαρῶν πηχίων^β χυτρόκαυλος
ὁ εἰς ἐπὶ ὁ τῇ^γ μεχωνῶθ ὁ τῇ μῖα^δ ταῖς δέκα
μεχωνῶθ.

39 Καὶ ἔθετο τὰς ἑπέντε μεχωνῶθ^α ἀπὸ τῆς
ὡμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε ὁ ἀπὸ
τῆς ὡμίας^β τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν^γ καὶ ἡ
θάλασσα ἀπὸ τῆς ὡμίας^δ τῇ οἴκῳ ἐκ δεξιῶν
κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ Νότου.

40 Καὶ ἐποίησε Χιράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς
θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας^α καὶ συνετέλεσε
Χιράμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ
βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου.

41 Στύλους δύο, καὶ τὰ στρεπτά τῶν στύλων
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο^α καὶ τὰ
δίκτυα δύο τὰ καλύπτει ἀμφοτέρω τὰ στρεπτά
τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων^β

42 Τὰς βόας τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς
δίκτυοις, δύο στίχοι ῥοῦων τῷ δίκτυῳ τῷ ἐνί,
περικαλύπτει ἀμφοτέρα τὰ ὄντα τὰ στρεπτά
τῆς μεχωνῶθ ἐπ' ἀμφοτέροις αἰς τοὺς δέκα^α

43 Καὶ ὁ τὰ^α μεχωνῶθ δέκα, καὶ τοὺς χυτρο-
καύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνῶθ^β

44 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς βόους
δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης^α

45 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ
τὰς φιάλας^α πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χιράμ
τῷ βασιλεῖ Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου^β καὶ οἱ
στύλοι τεσσαράκοντα^γ καὶ ὅκτω τῶ οἴκῳ τῶ
βασιλέως^δ καὶ τῶ οἴκῳ^ε Κυρίου^β πάντα τὰ ἔργα τῶ
βασιλέως ἃ ἐποίησε Χιράμ χαλκᾶ ἄρδην.

47 Οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὐ ἐποίησε
πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα^α οὐκ
ἦν τέρμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ^β.

46 Ἐν τῷ περιόικῳ τῷ Ἰορδάνῳ ἐχώνευσεν
αὐτὰ^α ἐν τῷ πάχει τῆς τῆς ἀναμέσον Σοκῶθ^β
καὶ ἀναμέσον Σεира^γ.

48 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών^α τὰ
σκεύη ἃ ἐποίησεν^β ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσι-
αστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς
οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς, χρυσήν.

49 Καὶ τὰς λυχνίας^α πέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ
πέντε ἐκ δεξιῶν^β κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ^γ
χρυσᾶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ
τοὺς λύχνους, καὶ τὰς ἐπαρύστρις χρυσᾶς^δ.

50 Καὶ τὰ πρόθυρα, καὶ οἱ ἥλοι, καὶ αἱ φιάλαι,

καὶ τὰ τρυβλία, καὶ αἱ θύσαι χρυσαῖ, συγκλειστά καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τῶ οἴκῳ τοῦ ἑσπυατοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσαῖ.

51 Καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμών οἶκον Κυρίου· καὶ εἰσπνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τὸν θησαυρὸν οἴκου Κυρίου.

1 Καὶ τὸν οἶκον ἐαυτῷ ὑποδόμησεν Σαλωμών τρισκαίδεκα ἔτεσι.^α

2 Καὶ ὑποδόμησεν τὸν οἶκον δρυμὴν τῷ Λιβάνῳ· ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτῆς, καὶ πενήτηντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν στύλων στύλων κεδρίων, καὶ ὁμίαι κεδρίναι τοῖς στύλοις.

3 Καὶ ἐφάνωσεν τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων· καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε.^α οἱ στύχοι,

4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ χῶρα ἐπὶ χῶραν τρισσῶς.

5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα, καὶ αἱ χῶραι τετραγάμων μεμελαθρωμέναι· καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς.

6 Καὶ τὸ αἰλᾶν τῶν στύλων, πενήτηντα μῆκος, καὶ πενήτηντα ἐν πλάτει ἐξυγωμένα αἰλᾶν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ στύλοι καὶ πᾶχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἰλαῖν.

7 Καὶ τὸ αἰλᾶν τῶν θρόνων οὐ κρινεῖ ἐκεῖ, αἰλᾶν τοῦ κριτηρίου.^α

8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν ἐν ᾧ καθίσεται ἐκεῖ, αὐτῇ μία ἐξελισσομένη τοῦτο κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ ἣν ἔλαβε Σαλωμών, κατὰ τὸ αἰλᾶν τοῦτο.

9 Πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμιῶν^α κεκολλημένα ἐκ ἡσαστήματος ἔσθωθεν^α καὶ ἐκ τοῦ θεμελίον ἕως τῶν χειρῶν· καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην.

10 Τὴν τεθεμελιωμένην^α ἐν τιμίῳ λίθῳ μεγάλῳ, λίθοις δεκαπέντε καὶ τοῖς δεκαπέντε.

11 Καὶ ἐπάνωθεν^α τιμίῳ κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκτήτων καὶ κείροισ.

12 Τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στύχοι ἀπελεκτήτων, καὶ στύχοι κεκολλημένης κεδρῶ.^α καὶ συνετέλεσε Σαλωμών ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἔγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών τοῦ οικοδομήσαι τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἰκοσὶ ἔτη, τότε^α ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ· ἐν Σιών, τὸν ἐνεγκέν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὐτῇ ἐστὶ Σιών.

2^α Ἐν μηνὶ Ἀθανίῳ.

3^α Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν

4 καὶ^α τὸ σκηνώμα τοῦ μαρτυρίου καὶ^α τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου.^α

5 Καὶ ὁ βασιλεὺς^δ καὶ πᾶς^ι Ἰσραὴλ^α ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα, ὅβας, ἀναρίθμητα.^α

6 Καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν^α εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χειρῶν.

7 Ὅτι τὰ χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτερύξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτῆς^α καὶ περιέκλυπτον τὰ χερουβὶμ^δ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν.

8 Καὶ ὑπερέχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ οὐκ ὤπτανοντο ἔξω.^α

9 Ὅτι ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λί-

θιναι, πλάκες τῆς διαθήκης ὡς ἔθηκε Μωυσῆς^δ ἐν Χωρήβ, ὡς διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔκτορῳ ἐνιαυτῷ αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον.^α

11 Καὶ οὐκ ᾔδυναντο οἱ ἱερεῖς^δ στήκεν^ι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλήσε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον.^α

14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ· καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰσθήκει^ι.

15 Καὶ εἶπεν, Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον, ὅς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε, λέγων,

16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκῆπτρῳ Ἰσραὴλ τὸν οικοδομήσαι οἶκον τῷ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ^ι καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρτίας^α τοῦ πατρὸς μου οικοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, Ἀνθ' ὧν ἤλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οικοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου.

19 Πλὴν σὺ οὐκ οικοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ὁ υἱός σου ὃ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οικοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

20 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸ ρῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τῷ θρόνῳ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ὑποδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ, ἐν ᾗ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἣν διέθετο Κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμών κατὰ πρόσωπον τῷ θεσιασπρῆσι Κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ· καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,

23 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσωσιν διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ^α τῇ^ι καρδίᾳ αὐτοῦ,

24 Ἀ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σε Δαυὶδ τῷ πατρί μου^α· καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν^α τῇ^ι στόματί σου, καὶ ἐν χειρὶ σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

25 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ὃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἄνηρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι· ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθη ἐνώπιόν μου ἑμοῦ.

26 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ρῆμά σου^α τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.

27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικῆσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς· εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶ οὐρανοῦ οὐκ ἄρκεσούσι σου, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὑποδόμησα^α τῷ ὀνόματί σου^ι·

28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέσπιν μου^α Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν^α τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον,

29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἡνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον· ἡμέρας καὶ νυκτὸς^ι, εἰς τὸν

ιοπον ὃν εἶπας, Ἔσται τὸ ὄνιμί μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούει τῆς προσευχῆς ἧς ἡ προσεύχεται ὁ δέλος σου! εἰς τὸν τόπον τῶτον ἡμέρας καὶ νυκτός.

30 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως^α τοῦ δέλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τούτων· καὶ σὺ εἰσακούῃς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίᾳς σου ἐν οὐρανῷ^β καὶ ποιήσεις καὶ ἡλωσ ἔσθ.

31 Ὅσα ἂν ἀμάρτη ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἰς λαβρὴν ἐπ' αὐτὸν ἄραν τὰ ἄρασσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

32 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις^γ καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, ἀνομιθῆναι ἄνομον, δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον, δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

33 Ἐν τῷ πταίσει τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ ἐπιστρέψουσιν^δ ἐξομολογῶνται τῷ ὀνόματι σου, καὶ προσεύχονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ.

34 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡλωσ ἔσθ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψεις^ε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

35 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν, ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύχονται εἰς τὸν τόπον τούτων, καὶ ἐξομολογῶνται τῷ ὀνόματι σου, καὶ ὑπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτὰς,

36 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡλωσ ἔσθ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ· ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ὑγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετόν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.

37 Λιμὸς ἐάν γένηται^ς, ἀνάτομος ἐάν γένηται, ὅτι ἔσται ἔμπρισμα^ς, ἀβροῦχος, ἐρησιβὴ ἐάν γένηται, καὶ ὁ ἐάν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πολεων αὐτοῦ, πᾶν συνάντημα, πᾶν πόνον,

38 Πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέσιν ἐάν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ^α, ὡς ἂν γένῃσι ἕκαστος ἀφῆν καρδίας αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τούτων,

39 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ ἡραῶ^ς ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ἡλωσ ἔσθ, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδὰς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γῆνῃς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων νίων ἀνθρώπων,

40 Ὅπως φοβῶνται σε πᾶσας τὰς ἡμέρας ὅσας! αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ^ς τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

41 Καὶ τῷ ἁλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου^α οὗτος,

42 Καὶ ἡξοῦσι καὶ προσεύχονται εἰς τὸν τόπον τούτων,

43 Καὶ σὺ^δ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλεσθῇς σε ὁ ἁλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ^ς τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνται σε, καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τούτων ὃν φκοδόμησα.

44 Ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἧς ἐπιστρέψεις αὐτοὺς, καὶ προσεύχονται ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου οὗ φκοδόμησα τῷ ὀνόματι σου,

45 Καὶ σὺ^δ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν^α καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς.

46 Ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται^α, καὶ ἐπάξει αὐτὰς καὶ παραδώσει αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν^β οἱ αἰχμαλωτιζόντες^α εἰς^γ γῆν μακρὰν^δ ἢ ἐγγύς,

47 Καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσιν^ε εἰς γῆν μετοικίας αὐτῶν, καὶ δεηθῶσι σου, λέγοντες, Ἡμάρτομεν, ἡδικήσαμεν, ἠνομίσαμεν!

48 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγεν αὐτὰς, καὶ δροσιστέονται^ς πρὸς σέ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου οὗ φκοδόμηκα τῷ ὀνόματι σου,

49 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου^α,

50 Καὶ ἡλωσ ἔσθ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἰς ἡμάρτον σου, καὶ κατα πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σου, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτοὺς, καὶ οἰκτεήσουσιν^δ εἰς^α αὐτούς,

51 Ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου.

52 Καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ τὰ ὠτί σου ἠνεργημένα εἰς τὴν δέσιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέσιν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, εἰσάκτειν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλεσθῶνται σε.

53 Ὅτι σὺ δέσποτεῖς αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ^ς δούλου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ὃς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ Κύριε Κύριε! τότε ἐλάλησε Σαλωμών ὑπὲρ τοῦ οἴκου, ὡς συνετέλεσε τοῦ οικοδομῆσαι αὐτόν, Ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ^β Κύριος εἶπε τῷ κατοικεῖν ἐν γνοφῇ^γ οικοδομήσων οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπῆ σεαυτῷ τῷ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος^δ οὐκ ἰδοῦ! αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ὥδης;

54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέσιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ὁλοκαῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν.

55 Καὶ ἔστη, καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων,

56 Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον, ὃς ἔδωκε κατὰπανσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐλάλησεν^ς ὁ διεφώνησε λόγος εἰς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ^ς δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ!

57 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἡν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν^α μὴ ἐγκαταλείποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς,

58 Ἐπικλινὰς καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν πᾶσας ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ^δ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν,

59 Καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὡς δεδήμασι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγιζόντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τῷ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δέλου σου, καὶ τοῦ δικαιώμα λαοῦ Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐναντιοῦ^ς

60 Ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός^α, αὐτὸς Θεός, καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι.

61 Καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίας ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν ἐν τοῖς αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔβησαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου.

63 Καὶ ἔβησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἃς ἔβησε τῷ Κυρίῳ, βοῶν ὅτι οἱ εἴκοσι¹ χιλιάδας, προσβίων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας² καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

64 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου³ ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν⁴ καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν⁵ καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν.

65 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών ἑτὴν ἐορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμῶν ἕως ποταμοῦ Λιγύππου, ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ψωδοδόμησεν, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφρανόμενος ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας⁶.

66 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν⁷, καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες⁸ καὶ ἀγαθῇ⁹ ἡ καρδία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κεφ. Θ'. ΙΧ.

ΚΑὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμών οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλείου, καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ὅσα ἠθέλησε ποιῆσαι.

2 Καὶ ὥφθη Κύριος τῷ Σαλωμῶν δεύτερον, καθὼς ὥφθη¹ ἐν Γαθαίν.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἦκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου, καὶ τῆς δεήσεώς σου ἧς ἐδέησας ἐνώπιόν μου² πεποικῆκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχάν σου³ ὅ ἡγάγα⁴ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ψωδοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου⁵ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

4 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσίῳ τητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι, ἄκα¹ τὸ πῶτεν κατὰ πάντα ἡ ἐντετελέστη αὐτῷ, καὶ τὰ προστάγματα μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς,

5 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον² τῆς βασιλείας σου ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ πατρί σου, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγουμένος ἐν Ἰσραὴλ.

6 Ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῇτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἔδωκε Μωσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ πορευθῇτε καὶ διαλεῖσθε θεοὺς ἑτέροις καὶ προσκυνήσῃτε αὐτοὺς.

7 Καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἠγάσασθαι ὑμῶν¹ μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου² καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς λήθημα εἰς πάντα τοὺς λαούς.

8 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς ἐκστήσεται καὶ συνιεῖ, καὶ ἐροῦσιν, Ἐνεκεν τίνος ἐποίησε Κύριος ἕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον¹ Κύριον Θεόν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἄλλοτριῶν² καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοὺς, διὰ τοῦτο ἐπῆγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς³ τὴν κακίαν ταύτην⁴ τότε ἀνήγαγε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ

πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ψωδοδόμησεν αὐτῷ⁵ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

10 Εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ψωδοδόμησε Σαλωμών τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,

11 Χιράμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμών ἐν ὑλοῖς κεδρίνοις, καὶ ἐν ὑλοῖς πευκίνοις, καὶ ἐν χρυσῷ, καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ¹ τότε ἔδωκεν² ὁ βασιλεὺς τῷ Χιράμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.

12 Καὶ ἐξῆλθε Χιράμ ἐκ Τύρου, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών³ καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ,

13 Καὶ εἶπε, Τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφές; καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

14 Καὶ ἤνεγκε Χιράμ τῷ Σαλωμῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ.⁴

26 Καὶ ναὺν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν Γασίῳ Γαβὲρ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλαὺν ἐπὶ τοῦ χειλὸς τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Ἐδῶμ.

27 Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἀνὰς ναυτικούς ἐλαύνει εἰδότες θάλασσαν μετὰ τῶν παιδῶν Σαλωμών.

28 Καὶ ἦλθον εἰς Σωφίρα, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσοῦ¹ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεὶ Σαλωμών.

Κεφ. Ι'. Χ.

ΚΑὶ βασιλίσσα Σαβὰ ἰδοὺς τὸ ὄνομα Σαλωμών καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι.

2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα¹ καὶ κίχηλοι αἰρούσαι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον² καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών πάντας τὰς λόγους αὐτῆς³ ἃς ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τὴν βασιλείου, ὃν ἃς ἀπήγγειλεν αὐτῇ.

4 Καὶ εἶδε βασιλίσσα Σαβὰ πᾶσαν⁴ τὴν φρόνησιν Σαλωμών, καὶ τὸν οἶκον ὃν ψωδοδόμησε,

5 Καὶ τὰ βρώματα Σαλωμών, καὶ τὴν καθέδραν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ, καὶ τὰς οἰνοχόους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐγένετο⁵.

6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών, Ἀληθινός ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου.

7 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσι μοι, ἕως ὅτου παρεγενόμενα καὶ ἐωρίκαμ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ¹ μου² καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι³ προστεθείκας⁴ ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.

8 Μακάριαι αἱ γυναῖκες σου, μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ⁵ παρεστηκότες⁶ ἐνώπιόν σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου.

9 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναι σε ἐπὶ βρόχῳ Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Ἰσραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα¹ καὶ ἐθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτῆς, τοῦ ποιῆσαι κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμῶν ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ, καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον² οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἐτι εἰς πληθύν, ἃ ἔδωκε βασιλίσσα Σαβὰ τῷ βασιλεὶ Σαλωμών.

11 Καὶ ἡ ναὺς Χιράμ ἡ αἰρούσα τὸ χρυσίον, ἐκ Σωφίρα, ἤνεγκε³ ἑξήκοντα⁴ πελεκητὰ⁵ πολλὰ

σφόδρα καὶ λίθον τίμιον.

12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ τοὺ οἴκον τοῦ βασιλέως, καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς πόδοις· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελεκητὰ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ᾤφθησάν ποτε ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης.

13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἠτήσατο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἐδεδόκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμών· καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς· αὕτη, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς.

14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυθότος τῷ Σαλωμών ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί, ἑξακόσια καὶ ἑξήκοντα ἑξ τάλαντα χρυσοῦ.

15 Χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐποίησε ὁ Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλάτᾳ· τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν.

17 Καὶ τριακόσια ὅπλα χρυσᾶ ἐλάτᾳ· καὶ τρεῖς μναὶ ἔβησαν χρυσοῦ εἰς τὸ ὅπλον τὸ ἐν· καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περιεχύρσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ.

19 Ἐξ ἀναβαθμοῦ τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἐνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ ὅπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο ἄλκοντες ἐσθηκότες παρὰ τὰς χεῖρας.

20 Καὶ δώδεκα ἄλκοντες ἐστώτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἑξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· οὗ γέγονεν οὕτως πάση βασιλείᾳ.

21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τῷ Σαλωμών γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτήρες χρυσοὶ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου· ὅρυμμοι τῆ Διβάνης χρυσίῳ συγκελευσμένοι ἐκ τῆν ἀργυρίου, ὅτι ἐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών.

22 Ὅτι ναὺς Θαρσίς τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναὺς ἐκ Θαρσίς χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν. 15 αὐτῇ ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνηνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν ἄκραν, τοῦ περιφράζει τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ τὴν Ἀσσορ, καὶ τὴν Μαγδάλ, καὶ τὴν Γαζερ, καὶ τὴν Βαιθαρῶν τὴν ἀνωτέρω, καὶ τὴν Ἰεβερμαῦθ, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῶν ἱππέων, καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ἣν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομήσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, τὸ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ 20 πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ὑπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τῶν Φερεζαίων καὶ τοῦ Χανααῖου καὶ τοῦ Εὐδαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὧντων, 21 τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ὧς ἐκ ἐδίδαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθθεύσαι αὐτοὺς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὰς Σαλωμών εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· 22 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ ἔδωκε Σαλωμών πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολέμισται, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τριστοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλὴν καὶ φρονήσει.

24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐξήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών, τῷ ἀκῆσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα, σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμὸν, στακτήν, καὶ ἡδύσματα, καὶ ἵππους, καὶ ἡμίονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἔνιαντῳ.

26 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἦν ἡ γένησις πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τῶ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς Ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς σκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδίνῃ εἰς πληθὺς.

28 Καὶ ἡ ἐξοδὸς Σαλωμών τῶν ἱππέων καὶ ἑξ Αἰγύπτου, καὶ ἐκ Θεκου ἐμπόρων τοῦ βασιλέως καὶ ἐλάμβανεν ἐκ Θεκου ἐν ἀλλάγματι.

29 Καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἐξοδὸς ἑξ Αἰγύπτου ἄρμα· ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πενήκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χετταίων, καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἡ φιλογύνῃς.

3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἀρχουσαι ἐπτακόσιαι, καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι.

1 Καὶ ἔλαβε γυναῖκα ἄλλοτριας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαρωῦ, Μωαβιτίδας, Ἀμμωνιτίδας, Σύρας, καὶ Ἰδωμαίας, Χετταίας, καὶ Ἀμορραίας. 2 Ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπέειπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ἡμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν· εἰς αὐτοὺς ἐκκληλήθη Σαλωμών, τοῦ ἀγαπήσαι.

4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήριος Σαλωμών, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τὸ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες αὐτοῦ ἄλλοτριας τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ πᾶσι θεῶν αὐτῶν.

7 Τότε ᾠκοδόμησε Σαλωμών ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰδώλῳ Μωάβ, καὶ τῷ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμων.

5 Καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων. 8 Καὶ οὕτως ἐποίησε πᾶσαι τὰς γυναῖκες αὐτοῦ ταῖς ἄλλοτριας, αἱ ἐθυμῖαν καὶ ἐθυοῖ τοὺς εἰδώλους αὐτῶν.

6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐπορεύθη ὁπίσω Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις,

10 Καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου, τὸ παρίσταν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, καὶ φυλάσσειν· ποιήσει ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· αὐοὺ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου, κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρός αὐτοῦ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών, Ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσταγμάτά μου· ἃ ἐνετείλαμην σοι, διαρρήσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ

διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν.

13 Πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω· σκηπτρον ἐν ὧσώ τῃ νύῃ σου διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην.

14 Καὶ ἤγειρε Κύριος σατάν τῷ Σαλωμών τὸν Ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ τὸν Ἑσρώμ υἱὸν Ἐλσαδάε τὸν ἐν Ραεμὰ, Ἀδαδέξερ βασιλεὺς Σαβὰ κύριον αὐτοῦ· καὶ συνηθοίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, ἃς ἤρχων συστρέμματός, κ' προκατελάβετο τὴν Δαμασκ'· καὶ ἦσαν σατάν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών· καὶ Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῖσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς Στρατιᾶς· θάπτειν τοὺς τραυματίας, καὶ ἔκοθαν πᾶν ἄρσενικόν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

16 Ὅτι ἐξ μῆνας ὁ ἐνεκρίθητο! ἐκεῖ Ἰωάβ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξώλοθρευσεν πᾶν ἄρσενικόν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

17 Καὶ ἀπέδρα Ἄδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον· καὶ Ἄδερ παιδάριον μικρόν.

18 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιάμ, καὶ ἔρχονται εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτῶν, καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, καὶ ἄρτες διέταξεν αὐτῷ.

19 Καὶ εὗρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραῶ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναίκας αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμίνας· μεῖζω.

20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὴν ἀδελφὴν Θεκεμίναν τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβάθ υἱὸν αὐτῆς· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμῖνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραῶ· καὶ ἦν Γανηβάθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραῶ.

21 Καὶ Ἄδερ ἠκούσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθηκεν Ἰωάβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, καὶ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραῶν, Ἐξαποστείλον με, καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.

22 Καὶ εἶπε Φαραῶν τῷ Ἄδερ, Τίνι σὺ ἐλάτονη μετ' ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν ἐκ τῆς γῆς σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, Ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστειλὲς με· καὶ ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· αὕτη ἡ κακία ἣν ἐποίησεν Ἄδερ· καὶ ἐβαρυνθήσεται Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδὼμ.

23 Καὶ Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ο Ἐφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρᾶ υἱὸς γυναίκος χήρας! δούλος Σαλωμών.

24 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλεὺς Ἰεροβοὰμ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών· ὡς ἐπῆρατο τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

25 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει· καὶ εἶδε Σαλωμών τὸν παῖδόν αὐτοῦ ὅτι ἀνηρ ἔργων ἐστὶ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀρεὰς οἴκου Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ Ἰεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν Ἀχιά ὁ Σηλὼνιτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ Ἀχιά περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροί μόνον ἐν τῷ πεδίῳ.

27 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα,

31 Καὶ εἶπε τῷ Ἰεροβοὰμ, Λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών, καὶ δώσω σοι δέκα ὁσκήπτρα!

32 Καὶ δύο σκήπτρα ἔσονται αὐτῷ, διὰ τὸν δῶλόν μιν Δαυὶδ, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξίμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

33 Ἀνθ' ὧν ὁ ἐγκατέλιπέ με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ δολεύματα Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμῷ, καὶ τοῖς ἐιδώλοις Μωάβ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθεῖ ἐνώπιόν μου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ αὐτοῦ.

34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτῆς, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δῶλόν μιν ἐξελεξάμην αὐτόν.

35 Καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τῆς νύχου αὐτοῦ, καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκήπτρα.

36 Τῷ δὲ νύχῳ αὐτῷ δώσω ἑπτὰ δύο σκήπτρα, ὅπως ἡ θέσις τῷ δῶλῳ μιν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιόν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμᾶν τῇ θέσει τοῦ ὀνομαζέμεν ἐκεῖ.

37 Καὶ σὺ λήψομαι, καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

38 Καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαι σοι, καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθεῖ ἐνώπιόν μου, τῷ φυλίσσασθαι τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου!· καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δούλος μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν, καθὼς ἠκοδόμησα τῷ Δαυίδ.

40 Καὶ ἐξήστη Σαλωμών θανατώσας τὸν Ἰεροβοὰμ· καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανε Σαλωμών.

41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμών καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα ὁ γέγραπται· ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών;

42 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευσε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

43 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐθάψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκασεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτὴ ἐστὶ ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἐφυγεν ἐκ προσώπῳ Σαλωμών καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ, κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρᾶ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

44 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ἰεροβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. ΧΙΙ.

ΚΑΙ πορεύεται βασιλεὺς Ἰεροβοὰμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ὁ ἤρχοντο! πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν.

3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλεὺς Ἰεροβοὰμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κοῦφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομεν σοι.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ· καὶ ἀπῆλθον.

6 Καὶ ὁ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρειστώτες ἐνώπιον Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτι ὧντος αὐτοῦ, λέγων.

Πῶς ἡμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ
τούτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταυτῇ ἐστὶ ὁ λαὸς τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δαλεύ-
σεις αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις ἄπρὸς αὐτοὺς λόγους
ἀγαθούς, καὶ ἐσονται σοὶ ὄφελος πᾶσαι τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυ-
τέρων ἃ συνεβουλευσάντο αὐτῷ, καὶ συνεβου-
λεύσατο μετὰ τῶν παιδάρων τῶν ἐκτραφέντων
μετ' αὐτῶ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἡμεῖς συμβουλευέτε;
καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ; λέγουσι·
πρὸς μὲ, λεγόντων, Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ
οὗ ἔδωκεν ὁ πατὴρ σου ἐφ' ἡμῶν;

10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ
ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ
προσώπου αὐτοῦ, λέγοντες, Τάδε λαλήσεις τῷ
λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασαι πρὸς εὐς, λέγοντες,
Ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ συ-
νὴν κούφισον ἀφ' ἡμῶν, τάδε λαλήσεις πρὸς
αὐτοὺς, Ἡ μικρότης μὴ παχύτερα ὁ τῆς ὀσφύος
τοῦ πατρὸς μου.

11 Καὶ νῦν ὁ πατὴρ μου ἐπεσάσσετο ἡμᾶς
κλοιῷ βαρὲι, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν
ἡμῶν ὁ πατὴρ μου ἐπαίδευσεν ἡμᾶς ἐν μάστιγι,
ἐγὼ δὲ παιδεύσω ἡμᾶς ἐν σκορπίῳ.

12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν
βασιλεῖα Ῥοβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, κα-
θὼτι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀνα-
στράφητε πρὸς μετ' ἐμὴν τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἐγκατέλιπε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν
τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλευσάντο αὐτῷ.

14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ μου ἐβάρ-
υνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν
κλοιὸν ἡμῶν ὁ πατὴρ μου ἐπαίδευσεν ἡμᾶς ἐν
μάστιγι, καὶ γὰρ παιδεύσω ἡμᾶς ἐν σκορπίῳ.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῷ λαῷ, ὅτι
ἦν μετastrophῇ παρὰ Κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ
ῥήμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχά τοῦ
Σηλωνιτοῦ περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβιάτ.

16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν
ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ
βασιλεῖ, λέγων, Τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυίδ;
καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμῖν κληρονομία ἐν νύφ' Ἰεσσαί·
ἀπότρεχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα σου·
νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ· καὶ ἀπήλθεν
Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνι-
ράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐ-
τόν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς
Ῥοβοὰμ ἐφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς
Ἱερουσαλὴμ.

19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 Καὶ γέγονε ὡς ἤκουσε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι
ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέ-
στείλαν καὶ δέκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ·
καὶ οὐκ ἦν ὁπίσω οἴκου Δαυὶδ πᾶρες σκίπτρου
Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνοι.

21 Καὶ Ῥοβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐξέκκλησάσας τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκίπ-
τρον Βενιαμὴν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας
νεανῶν ποιοῦντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν
πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν
Ῥοβοὰμ νύφ' Σαλωμών.

22 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν
ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,

23 Εἰπὼν τῷ Ῥοβοὰμ νύφ' Σαλωμών βασιλεῖ,

Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενια-
μὴν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ, λέγων,

24 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδέ^α
πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ· ἀποστρέφεται ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
ἐαυτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥήμα τούτο·
καὶ ἤκουσαν τὸν λόγον Κυρίου, καὶ κατέπαυσαν
τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥήμα Κυρίου.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κοιμάται μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πα-
τέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν
Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
υἱὸς ἑν ἑκατάδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐ-
τόν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναανὰν,
θυγατὴρ Ἀνα υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμ-
μών· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου,
καὶ ἔκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὁρῶν Ἐφραὶμ δούλος τῷ Σα-
λωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοὰμ, καὶ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρὰ, γυνὴ πόρνη· καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν Σαλωμών εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ
ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ· καὶ φκοδόμησε τῷ Σαλω-
μών τὴν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ ἦσαν
αὐτῷ τριακόσια ἄρματα ἵππων· οὗτος φκοδό-
μησε τὴν ἀκρὰν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραὶμ,
οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἦν
ἐπαίρομενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν· καὶ ἐζήτηε Σα-
λωμών θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἐφοβήθη, καὶ
ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπ-
του, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλω-
μών· καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι
τέθνηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ῥήματα
Σουσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου, λέγων, Ἐξάπο-
στεῖλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν
μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακὶμ, Αἰτήσαι τι
αὐτῷ, καὶ δώσω σοι· καὶ Σουσακὶμ ἔδωκε τῷ
Ἱεροβοὰμ τὴν Ἀνὰ ἀδελφὴν Θεκεμίαν τὴν
πρεσβυτέραν τῆς γυναίκας αὐτοῦ εἰς γυναί-
κα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων
τῶ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιά
υἱὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακὶμ,
Ὅντως ἐξάποστεῖλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι· καὶ
ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς
γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ συνάγεται
ἐκεῖ πᾶν σκίπτρον Ἐφραὶμ· καὶ φκοδόμησεν
ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα· καὶ ἠρρώστησε τὸ πιάδι-
ον αὐτοῦ ἠρρώστια κραταῖα σφόδρα· καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἱεροβοὰμ ἐρωτῆσαι περὶ τῆς παιδαρίας· καὶ
εἶπε πρὸς Ἀνὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι,
πορεύου, ἐπερώτησον τὸν Θεὸν περὶ τῆς παιδα-
ρίας, ἐκζητεῖται ἐκ τῆς ἀρρώστιας αὐτοῦ· καὶ ἄν-
θρωπος ἦν ἐν Σηλώμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ
οὗτος ἦν υἱὸς ἐξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥήμα Κυρίου
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, καὶ λαβεῖ εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν
ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλύρια τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφυλὴν, καὶ στάμνον μέ-
λιτος· καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν
χεῖρα αὐτῆς ἄρτους, καὶ δύο κολλύρια, καὶ στα-
φυλὴν, καὶ στάμνον μέλιτος τῷ Ἀχιά· καὶ ὁ
ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τοῦ ἡμβλυώοντο τοῦ ἰδεῖν· καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρὰ
καὶ πορεύεται· καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς
τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιά τὸν Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν
Ἀχιά τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἐξέλθε δι' εἰς ἀπ-
αντὴν Ἀνὰ τὴν γυναῖκα Ἱεροβοὰμ, καὶ εἶρεῖς
αὐτῇ, Εἰσελθε, καὶ μὴ στήσῃ, ὅτι τάδε λέγει
Κύριος, Σκλήρα ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ· καὶ
εἰσῆλθεν Ἀνὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἰνατί ἐνήνοχάς μοι ἄρ-

τους, καὶ σταφυλὴν, καὶ κολλύρια, καὶ στάμονα μέλιτος· τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σου τὴν πόλιν εἰς Σαριρὰ, καὶ τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονται σοι εἰς συνάντησιν, καὶ ἐροῦσί σοι, Τὸ παιδάριον τέθνηκεν· ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τὴν Ἱεροβοάμ οὐρῆντα πρὸς τοίχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τῆς Ἱεροβοάμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγοντες οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῇ ἀγρῷ καταφάγεται καὶ πετεινὰ τῆς ἀρανῆς, καὶ τὸ παιδάριον κόψεται, Οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὐρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ, ὡς ἤκουσε· καὶ ἐγένετο ὡς εἰσηλθεν εἰς τὴν Σαριρὰ, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε· καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντὴν· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών· καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμί, λέγων, Δάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆσον αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα, καὶ δώσεις τῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ῥεῖς αὐτὰ, Τάδε λέγει Κύριος, Δάβε σεαυτῷ δέκα ῥήματα τοῦ περιβλεσθῆαι σε· καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοὰμ· καὶ εἶπε Σαμαίας, Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ υἱὸν Σαλωμών, Ὁ πατήρ σε ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε τὰ ῥήματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ· καὶ νῦν κουφίεις ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύομέν σοι· καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν λαόν, Ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ, Εἰσαγάγετέ μοι τὰς πρεσβυτέρους, καὶ συμβαλεῖσθε μετ' αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὰμ εἰς τὰ ὕα αὐτῶν, καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν· καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, ἔως ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ λαός· καὶ διεσκέδασε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε, καὶ εἰσήγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς μέ, λέγων· καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ, Οὐτως μαχηθήσεαι πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἡ μικρότης μου παχύτερα ὑπὲρ τὴν ὁσφύν τοῦ πατρός μου· ὁ πατήρ μου ἔμαστιγον ἡμᾶς μάστιγι, ἐγὼ δὲ κατάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίῳ· καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοὰμ· καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ, καθὼς συνεβόλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς ἕκαστος τῶ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες, λέγοντες, Οὐ μερὶς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἐν νύῳ Ἰσραὴλ· ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σε Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον· καὶ διεσπάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐς Σίκιμα, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκηνώμα αὐτοῦ· καὶ κατεκράτησε Ῥοβοὰμ, καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, καὶ εἰσηλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ πορεύονται ὀπίσω αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ἰουδα, καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμὴν· καὶ ἐγένετο ἐνιστάμενά τῃ ἐνιαυτοῦ, καὶ συνήθροισε Ῥοβοὰμ πάντα ἄνδρα Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἀνέβη τὸν πολεμειν πρὸς Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα· καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τῷ Θεοῦ, λέγων, Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ πρὸς τὸν κατὰ-λειμμα τοῦ λαοῦ, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσεσθε ὀδὸν πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμὲ γέγονε τὸ ῥῆμα τῆτο· καὶ ἤκουσαν τῆς λόγῃς Κυρίου, καὶ

ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.
 25 Καὶ ψκοδόμησεν Ἱεροβοὰμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ψκοδόμησε τὴν Φανουήλ.
 26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ,
 27 Ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπιστραφήσεται καρδίᾳ ὁ τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον καὶ κύριον αὐτῶν, πρὸς Ῥοβοὰμ βασιλέα Ἰουδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με.
 28 Καὶ ἐβαλευσάτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπορεύθη· καὶ ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσοῦς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν, Ἰκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἰδοὺ Θεοὺ σου Ἰσραὴλ οἱ ἀναγαγόντες· σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθὴλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν.
 30 Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν· καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἑως Δάν, καὶ εἶσαν πρὸν οἶκον Κυρίου.
 31 Καὶ ἐποίησεν οἶκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρους τὴ ἐκ τοῦ λαοῦ, οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.
 32 Καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἐορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαδεκτικῇ ἡμέρᾳ τῆς μηνός κατὰ τὴν ἐορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰουδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ τοῦ θυεῖν ταῖς δαμάλεσιν αὐτοῦ· ἐποίησε, καὶ παρῆσταν ἐν Βαιθὴλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ ἐποίησε.
 33 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, τῇ πεντεκαδεκτικῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἐορτῇ ἡ ἐπλάσαστο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθύσαι.
 Κεφ. ιγ', XIII.
 ΚΑΙ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὃ ἐξ Ἰουδα παρεγένετο· ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθὴλ, καὶ Ἱεροβοὰμ εἰσῆλκε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθύσαι.
 2 Καὶ ἐπέκαλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου, καὶ εἶπε, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ υἱὸς τίκεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰσασίας ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὀθήσει ἐπὶ σὲ τὰς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐπιθυούντων ἐπὶ σὲ, καὶ ὅσα τὰ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σὲ.
 3 Καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος, λέγων, Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγγνται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πύλις ἡ ἐπ' αὐτῷ.
 4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον, λέγων, Συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἐξηραίνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἢν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐτόν.
 5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πύλις ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον, κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ ἐν λόγῳ Κυρίου.
 6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Θεῷ, Δεήθητι τῷ προσώπῳ Κυρίου τῷ Θεῷ σε, καὶ ἐπιστρέψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς ἐμέ· καὶ ἐδέθη ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τῷ βασιλεῖ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον.
 7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Εἰσαλθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον, καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοι δόμα.
 8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐὰν ὄψῃ μοι τὸ ἡμῖς τοῦ οἴκου σου,

οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον, οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

9 Ὅτι ὅτως ἐνετείλατο μοι ὁ Κύριος ἐν λόγῳ· λέγων, Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃ ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, ἥ ἢ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθὴλ.

11 Καὶ προφήτης εἰς πρεσβύτες ὁ κατωκῆ! ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθὴλ, καὶ τοὺς λόγους οὗ ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτῶν, λέγων, Ποία ὁδὸς πεπορεύεσθαι; καὶ δεκνόμενοι αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ ὁ ἀνῆλθεν! ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰουδα.

13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἐπιστάτε μοι τὸν ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ ὀρνύ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰουδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο μετ' ἐμοῦ, καὶ φάγῃς ἄρτον.

16 Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ δύναμαι τῷ ἐπιστρέφειν μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγωμαι ἄρτον, οὐδὲ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

17 Ὅτι οὕτως ἐντέταλται μοι ἐν λόγῳ Κύριος, λέγων, Μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ! καὶ μὴ πῖνῃ ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Καγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς σὺ, καὶ ἄγγελος λελάληκε πρὸς με ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ὁ ἐπιστρέφον! αὐτόν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν ὁκόν σου, καὶ ὁ φαγέτω! ἄρτον, καὶ ὁ πῖέτω! ὕδωρ, καὶ ἐνεσθάτω αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν, ἥ ἢ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπινεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέφοντα αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ Θεῷ τὸν ἵκοντα ἐξ Ἰουδα, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Ὁ ἄνθρωπος παρεκρίνας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

22 Καὶ ἐπέστρεψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπινες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃν ἐλάλησεν πρὸς σέ, λέγων, Οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃς τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πῖνῃν ὕδωρ, καὶ ἐπέσαςεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθε.

24 Καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰστήκει παρ' αὐτόν, ἥ ἢ ὁ λέων! εἰστήκει παρὰ τὸ σῶμα.

25 Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπροενομένοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἢ ὁ λέων εἰστήκει ἐσχόμενα τοῦ θνησιμαίου· καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτερος κατῴκει ἐν αὐτῇ.

26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς παρεκρίναν τὸ ῥῆμα Κυρίου.

28 Καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος ἥ ἢ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα· καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ

λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον.

29 Καὶ ἤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν· εἰς τὴν πόλιν ὃ ὁ προφήτης, τὸν θάλας αὐτόν.

30 Ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν, Οὐαὶ ἀδελφε.

31 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόσασθαι αὐτόν, ἥ ἢ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Ἐάν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ θέταπται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὅσα αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὅσα μου μετὰ τῶν ὁστών αὐτοῦ.

32 Ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθὴλ ἥ ἢ ἐπὶ τὰς οἰκὰς τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτῆς, ἥ ἢ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλὰ.

34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ἐκ τῆς ἁμαρτίας τῷ οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

1 Καὶ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα· υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἔνιαυ τῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτόν· ἥ ἢ ἔπτα καὶ δεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο Κύριος θεσθαὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις.

22 Καὶ ἐποίησεν Ῥοβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ὁ παρεβλήσεν! αὐτόν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἡμαρτον.

23 Καὶ φιλοδόμησεν αὐτοῖς ὑψηλὰ ἥ ἢ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκίτω πάντος ξύλου σικίου.

24 Καὶ σὺνδόμενον ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, ἥ ἢ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βεβελγημάτων τῶν ἐθνητῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου νῶν Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

26 Καὶ ἔλαβε αὐτὸν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου ἥ ἢ τὰς θησαυρὰς οἴκου τῆς βασιλείας, ἥ ἢ τὰ δόρατα τὰ χρυσὰ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζάρ βασιλεὺς Σουβᾶ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ τὰ πάντα ἃ ἔλαβε, ἃ ὅπλα τὰ χρυσὰ ὅσα ἐποίησεν Σαλωμών, ἃ καὶ ἀπῆνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἐποίησε ὁ Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκὰ ἀντ' αὐτῶν· καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῶν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλεὺς.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεῶ τῶν παρατρεχόντων.

29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἔποίησεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα;

30 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβισὶ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀκτωκαιδέκτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, βασιλεὺς Ἀβιου υἱὸς Ῥυβοάμ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τῆ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, ὥς ἡ καρδιά ἁ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἁ κατάλειμμα ἁ, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐξεκλίβεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἁ.

7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβίου καὶ πάντα ἁ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα· καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβίου καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβίου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἁ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ θάπτεται ἁ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ ἁ βασιλεὺς Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἁντ' αὐτοῦ.

9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ ἁ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ, βασιλεὺς Ἀσά ἐπὶ Ἰούδαν.

10 Καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἁ ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἁ Ἀνα θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὥς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀφείλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἁ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

13 Καὶ τὴν ἁ Ἀνὰ τὴν μητέρα ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγούμενη, καθὼς ἐποίησε σινδοὺν ἐν τῷ ἁλσει αὐτῆς· καὶ ἐξέκοψεν Ἀσά τὰς καταδύσεις αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν τῷ χεσιάρρῳ τῶν Κέδρων.

14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε· πληρῆ ἁ καρδία Ἀσά ἦν τελεία μετὰ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἰσηνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσηνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, καὶ σκεύη.

16 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀσά καὶ ἀναμέσον Βασά βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἀνέβη Βασά βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ φκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ, τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἀσά σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν ταῖς ἡθυσαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πρὸς υἱὸν ἁ Ἀδερ υἱὸν ἁ Ταβερεμὰ υἱὸς Ἀζὶν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

19 Διάβη διαθήκην ἀναμέσον ἑμὲ καὶ ἀναμέσον σὲ, καὶ ἀναμέσον τῇ πατρὶ καὶ τῇ πατρὶ σὲ ἁ ἰδὼς ἐξαπέσταλκά σοι ἁ δῶρα ἁ ἀργύριον καὶ χρυσίον, διασκέδασον τὴν διαθήκην σὲ τὴν πρὸς Βασά βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται ἁ ἐμῷ.

20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τῷ βασιλέως Ἀσά,

καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἔρχοντας τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξαν τὴν Ἀιν, ἁ τὴν Δάν, καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μασχά, καὶ πᾶσαν τὴν ἁ Χεννερὲθ, ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί.

21 Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκισε Βασά, καὶ διέλιπε τὴν οἰκοδομὴν τὴν Ῥαμὰ, καὶ ἀνέστρεφεν εἰς Θερσά.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσά παρήγγειλε παντὶ Ἰούδα εἰς ἑνακίμ, καὶ αἰρῶσι τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ, καὶ εἰλὰ αὐτῆς ἁ φκοδόμησε Βασά· καὶ φκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πᾶν βουνὸν Βενανὶμ καὶ τὴν σκοπίαν.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἁ ἦν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις ἁς φκοδόμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰσά· πλην ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἁ γῆρας αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ ἁ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἁντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἱεροβοάμ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.

26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς αἷς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 27 Καὶ περιεκάθησεν αὐτὸν Βασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ τὸν οἶκον ἁ Βελαάν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἔχαραξεν αὐτόν· ἐν Γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ Ναβὰτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθὼν.

28 Καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βασά ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ἀσά υἱοῦ Ἀβίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἁντ' αὐτοῦ.

29 Καὶ ἐγένετο ὥς ἐβασίλευσε, καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐκ ὑπέλειπετο πᾶσαν πνοὴν τῶν Ἱεροβοάμ· ἕως τῆ ἐξολοθρεῖσιν αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὁ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνιτῶν.

30 Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, ἁ ὧς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ἁ παρόργισε τὸν Κύριον Θεόν τῆς Ἰσραὴλ.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβὰτ καὶ πάντα ἁ ἐποίησεν, οὐκ ἴδου! ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν· ἐν βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα βασιλεὺς Βασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Θερσῷ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὥς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἰού υἱοῦ Ἀνανι πρὸς Βασά.

2 Ἀνθ' ὅν ὑψώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐξῆμαρτες τὸν λαόν μου ἁ τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βασά καὶ ὀπισθεν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ὀψω τὸν οἶκόν σου ὥς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ.

4 Τὸν τεθνηκότα Βασά ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτόν· οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται αὐτόν τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βασαῖ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, καὶ αἱ δυναστείαι αὐτοῦ, οὐκ ἔιδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

6 Καὶ ἐκοιμήθη Βασαῖ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Θερσᾷ, καὶ βασιλεύει Ἡλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰού υἱοῦ Ἀνανὶ ἠέλαλθη Κύριος ἐπὶ Βασαῖ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι ὡς ἐκατὰ τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν.

8 Ὁ Καὶ Ἡλὰ υἱὸς Βασαῖ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσᾷ.

9 Καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρί ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσεος τῆς ἡπείρου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσᾷ πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὁσᾶ τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσᾷ.

10 Καὶ εἰσήλθε Ζαμβρί καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοῦ ἐν τῷ καθίσει αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βασαῖ, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἠέλαλθη Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βασαῖ, καὶ πρὸς Ἰού τὸν προφῆτην.

13 Περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Βασαῖ καὶ Ἡλὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι Κύριον τὸν Θεόν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίῳ αὐτῶν.

14 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἡλὰ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

15 Καὶ Ζαμβρί ἐβασίλευσεν ἐν Θερσᾷ ἡμέρας ἐπτά καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ Γαβιῶν τὴν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ, λεγόντων, Συνεστράφη Ζαμβρί καὶ ἐπάεισε τὸν Βασαῖ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ τὸν Ἀμβρί τὸν ἡγευμένον τῆς στρατίας ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρί καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῆς ἐκ Γαβιῶν, καὶ περικεκόμισαν ἐπὶ Θερσᾷ.

18 Καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρί ὅτι προκατέληπται αὐτοῦ ἡ πόλις, καὶ ὁ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τῆς βασιλείας, καὶ ἐνέπριον ἐπ' αὐτόν τὸν οἶκον τῆς βασιλείας, καὶ ἀπέθανεν.

19 Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὡς ἐποίησε, τὴν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρί καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ὡς συνέψην, οὐκ ἔιδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἡμίση τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ τῆς βασιλείας αὐτόν, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς λαῶς γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.

22 Ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω Ἀμβρί ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ Ἰωρίμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρί μετὰ Θαμνί.

23 Ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τῆς βασιλείας Ἀσᾶ βασιλεύει Ἀμβρί ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη ἐν Θερσᾷ βασιλεύει ἕξ ἔτη.

24 Καὶ ἐκτίσαστο Ἀμβρί τὸ ὄρος τὸ Σεμεριὸν παρὰ Σεμὴρ τῆς Κυρίας τῆς ὄρας ἐν δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμη-

σεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρου Σεμεριὸν.

25 Καὶ ἐποίησεν Ἀμβρί τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεόν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίῳ αὐτῶν.

27 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρί καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, οὐκ ἔιδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ;

28 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρί μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Ἀχαάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀμβρί βασιλεύει Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσᾶ ἐτῶν τριακόντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς Γαζαβὰ, θυγάτηρ Σελὶ καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσᾶ τῆς πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τὴν ποιῆναι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πλὴν τῶν ὑψηλῶν ἐκ ἐξήραν ἔθνον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐθυμίαν καὶ ὁ συνέθετο Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία ἦν ἐποίησε, καὶ οὐς ἐπολέμησεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ; καὶ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ὡς ἐπέθετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσᾶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξήρην ἀπὸ τῆς γῆς καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ ἐποίησε ναὺν εἰς Θαρσίς πορεύεσθαι εἰς Σωφίρ ἐπὶ τὸ χρυσίον καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ ναὺς ἐν Γασίῳ Γαβρὴ τότε ἐπὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδας σε καὶ τὰ παιδάρια μὲν ἐν τῇ νηὶ καὶ οὐκ ἐξήλθοι Ἰωσαφάτ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα, Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβρί ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσι καὶ δύο ἔτη.

30 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τὲς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

31 Καὶ ἔκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ θυγάτηρα Ἰεθε βααλ βασιλέως Σιδωνίων καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βαάλ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

32 Καὶ ἔσθησε θυσιαστήριον τῷ Βαάλ ἐν οἴκῳ τῶν προσχορημάτων αὐτοῦ, ὃν φκοδόμυσεν ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ ἄλσος καὶ προσέθηκεν Ἀχαάβ τοῦ ποιῆσαι ἁπαρογίσματα, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεόν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὴν ἐξολοθρευθῆναι, ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

34 Ἀ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἀχιζὰ ὁ Βαθηλῆτης τὴν Ἱεριχώ ἐν τῷ Ἀβιρίῳ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ τῷ Σεγούβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέσθησε θύρας αὐτῆς, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἠέλαλθεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυή.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ εἶπεν Ἡλιὸς ὁ προφῆτης Θεοβίτης ὁ ἐκ Θεοσβῶν τῆς Γαλααδ πρὸς Ἀχαάβ, Ζῆ Κύριος

11 Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρεστήν ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἐπὶ ταῦτα ὁρόσος; ἡμεῖς, ὅτι εἰ μὴ οὐκ ἔστι λόγος μου.

2 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα¹ Κυρίου πρὸς Ἠλίου,

3 Πορεύου ἐντεύθεν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ κριβηθὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.

4 Καὶ ἔσται ἐκ τῶ χειμάρρος πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοὶ κόρακες ἐντελούνται διατρέψαι σὲ ἐκεῖ.

5 Ἄ καὶ ἐποίησεν ὁ Ἠλίου² κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους³ τοπρωί, καὶ κρέα⁴ τοδείλης, καὶ ἐκ τῶ χειμάρρος ἔπινεν ὕδωρ.

7 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι ἐκ ἐγένετο ὑετός ἐκ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλίου,

9 Ἀνάστηθι, καὶ ἔπορεύου⁵ εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας⁶. ἰδοὺ ἐντέταλμα ἐκεί⁷ γυναίκα χήρα τοῦ διατρέψαι σέ.

10 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως⁸ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα, καὶ ἐβόσῃσεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλίου, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δάδε δή μοι ὕλιον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίωμαι.

11 Καὶ ἐπορεύθη λαβὼν, καὶ ἐβόσῃσεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλίου, καὶ εἶπε, Δήψη δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίς, ἄλλ' ἢ ὅσον ὁράς ἀλείφω ἐν τῇ ὕδρῃ, καὶ ὕλιον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ⁹ καὶ ἰδὲ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσσεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ὑποθανήμεθα.

13 Καὶ ἔειπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἠλίου¹⁰, Θάρσει, εἰσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου¹¹· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκείθεν ἐγκρυφίαν μικρὴν¹², καὶ ἐξοίσουσιν μοι¹³ ἐν πρώτῳ¹⁴, σαυτὴ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ¹⁵.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος¹⁶, Ἡ ὕδρια τοῦ ἀλεύρου σου ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττοῖται ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον¹⁷ τὸν ὕδωρ ἐπὶ¹⁸ τῆς γῆς.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε¹⁹, καὶ ἦσθεν²⁰ αὐτὴ καὶ αὐτοὶ²¹ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς²².

16 Καὶ ἡ ὕδρια τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλειπε, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττοῖνθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλίου.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἠρώσστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος τῆς κυρίας τοῦ οἴκου²³ καὶ ἦν ἡ ἀρρώστια αὐτῆς κραταῖα σφόδρα ἕως²⁴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα.

18 Καὶ εἶπε πρὸς Ἠλίου, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἀνθρώπε τῷ Θεῷ; εἰσήλθες πρὸς μετὰ ἀνανυῖσαι²⁵ ἀδικίας με, καὶ θανατώσαι τὸν υἱόν μου;

19 Καὶ εἶπεν Ἠλίου πρὸς τὴν γυναῖκα, Δός μοι τὸν υἱόν σου²⁶, καὶ ἐλαβον αὐτὸν ἐκ τῆς κόλπης αὐτῆς, καὶ δυνήνεγκον αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶν ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης²⁷.

20 Καὶ ἀνεβόσῃσεν Ἠλὺς, καὶ εἶπεν, Οἱ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας αὐτὴν θανατώσαι τὸν υἱόν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐνεφύσησεν τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπέκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο οὕτως²⁸ καὶ ἀνεβόσῃσεν ὁ τὸν παῖδάριον²⁹.

23 Καὶ³⁰ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῶν

εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλίου, Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου.

24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλὺς, Ἰδὲ ἐγνώκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεοῦ³¹, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματι σου ἀληθινόν.

Κεφ. ιη'. ΧVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἠλίου ἐν τῷ ἐναντιῷ τῷ τρίτῳ, λέγων, Πορεύθητι, καὶ ὄψθητι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

2 Καὶ ἐπορεύθη Ἠλὺς τὸν ὄψθητι τῷ Ἀχαάβ καὶ ἡ³² λιμὸς ἔκραταιά³³ ἐν Σαμαρείᾳ.

3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαάβ τὸν Ἀβδιὸν τὸν οἰκονόμον³⁴ καὶ Ἀβδιὸν ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον σφόδρα.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν³⁵ τὴν³⁶ Ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας Κυρίου, καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸν ἑκατὸν ἄνδρας προφῆτας καὶ κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι.

5 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβδιὸν, Δεῦρο, καὶ διέλθωμεν³⁷ ἐπὶ τὴν γῆν³⁸ καὶ ἐπὶ³⁹ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ εἰ⁴⁰ χειμάρρους, ἐάν πως εὕρωμεν βοτάνην, καὶ ἐπιποισώμεθα ἡμᾶς⁴¹ καὶ τὰ ὄκνην⁴², καὶ ἡ⁴³ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν ὀκνην⁴⁴.

6 Καὶ ἐμέρισαν⁴⁵ ἐαυτοὺς τὴν ὁδὸν τῇ διελθεῖν αὐτήν. Ἀχαάβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ⁴⁶ μὲν⁴⁷ ἡ Ἀβδιὸν ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ⁴⁸ μόνος.

7 Καὶ ἦν Ἀβδιὸς ἐν τῇ ὁδῷ⁴⁹ μόνος⁵⁰ καὶ ἦλθεν⁵¹ Ἠλὺς εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος⁵², καὶ Ἀβδιὸς ἔσπευσε καὶ ἔσπευεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἰ αὐτὸς, κύριέ μου Ἠλίου;

8 Καὶ εἶπεν Ἠλίου αὐτῷ, Ἐγὼ πορεύου, δέλεγε⁵³ τῷ κυρίῳ σου, Ἰδοὺ Ἠλίου.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβδιὸς, Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως⁵⁴ τὸν δούλόν σου εἰς⁵⁵ χεῖρα⁵⁶ Ἀχαάβ τοῦ θανατώσαι με;

10 Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἡ βασιλεία, καὶ ἐκ⁵⁷ ἀπέστειλεν⁵⁸ ὁ κύριός μου ζητεῖν σε⁵⁹ καὶ εἰ⁶⁰ εἶπον, Οὐκ ἔστι, καὶ ἐνέκρινε τὴν βασιλείαν⁶¹ καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι ἡ⁶² εὐρήκε σε.

11 Καὶ νῦν⁶³ σὺ λέγεις, Πορεύου, ἀναγγέλε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἠλίου.

12 Καὶ ἔσται ἐάν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς⁶⁴ τὴν⁶⁵ γῆν ἡν ἡκοῖδα, καὶ εἰσσελεύσομαι ἀπαγγέλαι⁶⁶ τῷ Ἀχαάβ, καὶ οὐχ εὐρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ με⁶⁷ καὶ ὁ δόλος σου ἔστι φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

13 Ὡς⁶⁸ ἡ⁶⁹ οὐκ ἀπηγγέλει σοι τῷ κυρίῳ μου, οἷα πέποιθα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τὰς προφῆτας Κυρίου, καὶ ἐκρυφα ἀπὸ τῆς προφῆτῶν Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνὰ πενήκοντα⁷⁰ ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἔθρεψα⁷¹ ἐν ἄρτοις⁷² καὶ ὕδατι;

14 Καὶ νῦν σὺ λέγεις⁷³ ἐμοὶ⁷⁴, Πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδοὺ Ἠλίου⁷⁵ καὶ ἀποκτενεῖ με⁷⁶!

15 Καὶ εἶπεν Ἠλίου, Ζῇ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθῇ⁷⁷ σομαὶ αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιὸς εἰς συνάντησιν τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἠλίου.

17 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἠλίου, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἠλίου, Εἰ σὺ εἰ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ;

18 Καὶ εἶπεν Ἠλὺς, Οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἄλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος τὸν πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον Θεὸν ὠμῶν, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τὸν Βασιλῆα.

19 Καὶ νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς με⁷⁸ πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὅρος πό Καρμήλιον, καὶ τῆς προφῆτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ

πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ὑλῶν τετρακόσιους ἐθόνοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ Καρμὴλιον.

21 Καὶ προσήγαγεν Ἡλιὺ πρὸς πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιὺ, Ἐως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέρας ταῖς ἡγούαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορευέσθε ὅπως αὐτῷ· εἰ δὲ Βάαλ^α, πορευέσθε ὅπως αὐτῷ· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς ἄλόν.

22 Καὶ εἶπεν Ἡλιὺ πρὸς τὸν λαόν, Ἐγὼ ὑπολέλειμαι προφήτης τῷ Κυρίῳ μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τῷ ἄλλῳς τετρακόσιοι.

23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλέξασθωσαν ἑαυτοὺς τὸν ἕνα, καὶ μελιστάσωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν· καὶ ὅς τις ποιήσῃ τὸν βῆν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ ἂ μὴ ἐπιθῇ.

24 Καὶ βοᾷτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τῷ Θεῷ μου· καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος θεός· καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπον, Καλὸν τὸ ρῆμα ὁ ἐλάλησας.

25 Καὶ εἶπεν Ἡλιὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης, Ἐκλέξασθε ἑαυτοὺς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτον, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς· καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῇτε.

26 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπακάλυτον ἐν ὀνόματι τῆς Βάαλ ἐκ πρῶθεν ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον, Ἐπάκυσον ἡμῶν ὁ Βάαλ, ἐπάκυσον ἡμῶν· καὶ ἔκ ἦν φωνή, καὶ ἔκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ ἐποίησαν.

27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμνητήριον αὐτῶν Ἡλιὺ ὁ Θεοβίτης, καὶ εἶπεν, Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεὸς ἐστίν, ὅτι ἀδολοσχία αὐτῷ ἐστί, καὶ ἅμα καὶ ποτε χρηματίζει αὐτός, ἡ μὴ ποτε καθεύδει αὐτός, καὶ ἐξαναστήσεται.

28 Καὶ ἐπακάλυτον ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατέτεμνοντο κατὰ τὸν ἔθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτὸς.

29 Καὶ ἔπροεφύον ἐως οὗ παρήλθον τὸ δειλινόν· καὶ ἐγένετο ἡνὶ ὁ καιρὸς τῷ ἀναθῆναι τὴν θυσίαν^α, καὶ ἐλάλησεν Ἡλιὺ ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων, Μετάσθητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιῶ τὸ ὀλοκαύτωμά μου· καὶ μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον.

30 Καὶ εἶπεν Ἡλιὺ πρὸς τὸν λαόν, Προσαγάγετε πρὸς μέν· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν.

31 Καὶ ἔλαβεν Ἡλιὺ δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰσραὴλ ἐστὶ τὸ ὄνομά σου.

32 Καὶ ψωκόδησε τὴς λίθας ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκευασμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητάς σπέρματος κυκλόθεν τῆς θυσιαστηρίου.

33 Καὶ ἐστοίβασε τὰς σχιδάδας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλεισε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχιδάδας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ εἶπε, Λάβετέ μου τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπ' ἑχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχιδάδας· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

34 Καὶ εἶπε, Δευτερώσατε· καὶ δευτερώσαν· καὶ εἶπε, Τρισώσατε· καὶ ἐτρίσσωσαν.

35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τῆς θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησαν ὕδατος.

36 Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιὺ εἰς τὸν ἑρᾶνον, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, Ἰσραὴλ, ἐπάκυσόν μου Κύριε, ἐπάκυσόν μου σημεῖον ἐν πυρὶ, καὶ γνῶτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὐλός, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ διὰ σέ πεποιήκα τὰ ἔργα ταῦτα.

37 Ἐπάκουσόν μου Κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ

ἄνωγ' ὁ λαὸς ἥτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός, καὶ σὺ ἐσπρῆσας τὴν καρδίαν τῆς λαοῦ τῆς ὀπίσω.

38 Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ ἑρᾶν^α, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς σχιδάδας· καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν^α ἐξέλειψε τὸ πῦρ.

39 Καὶ ἔπεσε^α πᾶς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἀληθὺς Κύριος ὁ Θεός αὐτός· ὁ Θεός.

40 Καὶ εἶπεν Ἡλιὺ πρὸς τὸν λαόν, Συλλάβετε τὰς προφῆτας τῆς Βάαλ, καὶ θάψατε αὐτὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ συνέλαβον αὐτὰς, κατὰ τὴν ἀνταγήν Ἡλιὺ εἰς τὸν χεῖμαρρον Κισσῶν, καὶ ἔσφαξεν αὐτὰς ἐκεῖ.

41 Καὶ εἶπεν Ἡλιὺ τῷ Ἀχαάβ, Ἀνίσθηθι, καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ νεοῦ.

42 Καὶ ἀνέβη Ἀχαάβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· καὶ Ἡλιὺ ἀνέβη ἐπὶ τὴν Κάρμηλον· καὶ ἐκύνεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ.

43 Καὶ εἶπε τῷ παιδάρῳ αὐτοῦ, Ἀνάβηθι, καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν οὐθέν· καὶ εἶπεν Ἡλιὺ, Καὶ σὺ ἐπίστρεφον ἐπτάκις.

44 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἐπτάκις· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ, καὶ ἰδὺν νεφέλῃ μικρᾷ ὡς ἔχον ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ· καὶ εἶπεν, Ἀνάβηθι, καὶ εἶπον Ἀχαάβ, Ζεῦσον τὸ ἄρμα σου καὶ καταβῆθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ νετός.

45 Καὶ ἐγένετο ἕως ὥδε καὶ ὥδε, καὶ ὁ ἑρᾶνος συνεσκότασε νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ἡ νετός μέγας· καὶ ἔκλεισε καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ὥς· Ἰερριέλ.

46 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλιόν, καὶ συνέσφιγξε τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἐμπροσθεν Ἀχαάβ εἰς Ἰερριέλ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑὶ ἀνιγγεῖεν Ἀχαάβ τῇ Ἰεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλιὺ, καὶ ὡς ἀπέκτεινε τοὺς προφῆτας ἐν ῥομφαίᾳ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ ἃ πρὸς Ἡλίου, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ Ἡλιὺ καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τάδε ποιήσαι· μοι δὲ ὅς θωρα^α καὶ τάδε προσθεῖν^α, ὅτι· ταῦτην τὴν ὥραν αὐρίον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

3 Καὶ ἐφοβήθη Ἡλιὺ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβὲ ὁ γῆν^α Ἰδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτῆς ἐκεῖ.

4 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ραβμὲν, καὶ ἠτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀποθανεῖν· καὶ εἶπεν, Ἰκανοῦσθω μὲν, λάβε δὴ^α τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ Κυρίου, ὅτι ἐκρίσσω ἐγὼ εἰμὶ ὑπὲρ τῶν πατέρων μου.

5 Καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπῶσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτὸν· καὶ ἰδὺν τὴς ἡψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι· καὶ φάγε.

6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιὺ· καὶ ἰδὼς πρὸς κεφαλῆς αὐτῆς ἐγκρυφίαν ὀδυρίτης καὶ καθύκης ὑδατος· καὶ ἀνέστη καὶ φάγε καὶ πίε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.

7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἦγατο αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστα!

8 Καὶ ἀνέστη, καὶ φάγε, καὶ πίε· καὶ ἐπορεύθη ἐν ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὅρας Χωρήβ.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδὼς ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιού;

10 Καὶ εἶπεν Ἡλιὺ, Ζηλῶν ἐξήλωκα· τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τὰς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.

11 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσῃ αἶψαν, καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδὼ παρελεύσεται Κύριος· καὶ ἰδὼ πνεῦμα μέγα κραταίον διαλυόν ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, ἐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος·

12 Καὶ μετὰ τὸ συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς·

13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκκεεν Ἡλὶς, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτὸν ἐν τῇ μλητῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθε καὶ ἔσθη ὑπὸ ἁσπίλαιον· καὶ ἰδὼ πρὸς αὐτὸν φωνή, καὶ εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλίου;

14 Καὶ εἶπεν Ἡλίου, Ζηλὼν δέζηκα! τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ τὰ θεσιαστήριά σου καθεῖλαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑποδέλεμμά ἐγὼ μονώτην, καὶ ζητοῦσαι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Πορεύου, ἀνίστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἑρμηνου Δαμασκῶ· καὶ ἤξεις καὶ χρίσεις αὐτὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλεῖα τῆς Συρίας.

16 Καὶ τὸν Ἰού νιόν Ναμεσσί χρίσεις εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Ἐλισαὴ νιόν Σαφάτ· χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ.

17 Καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαὴλ, θανατώσει Ἰού· καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰού, θανατώσει Ἐλισαί.

18 Καὶ καταλείψει ἐν Ἰσραὴλ ἐπὶ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα ἃ ἔκ ὠκλασαν ἄγον· τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσοκύνειν αὐτῷ.

19 Καὶ ἀπηλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὗρίσκει τὸν Ἐλισαί νιόν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡγοτρία ἐν βοσῇ· δώδεκα ζεῖγῃ ἄνθρωποι αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα καὶ ἀπηλθεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπερόβνε τὴν μλητὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ κατέλειπε Ἐλισαί τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλὶς, καὶ εἶπε, Καταφίλῃς τὸν πατέρα μου, καὶ ἰκολοθήσῃ ὀπίσω σου; κείπεν Ἡλὶς, Ἀνάστρεφε, εἰς πεποιθικά σου.

21 Καὶ ἀνέστρεφεν ἐξ ὀπίσθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὰ ζεῖγῃ τῶν βοῶν, καὶ ἔθηκε καὶ ἠψήσεν αὐτά· ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλίου, καὶ εὐλογοῦνται αὐτῷ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἄμπελὼν εἰς τὴν τῷ Ναβουθαί τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἁλῷ Ἀχαάβ βασιλέως Σαμαρείας.

2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαάβ πρὸς Ναβουθαί, λέγων, Δός μοι τὸν ἄμπελῶνά σου, καὶ ἔσται μοι εἰς κήπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζον οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἄμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἀρῆσκει ἐνώπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον· ἄλλαγμα! ἄμπελῶνος σου τοῦτου, καὶ ἔσται μοι εἰς κήπον λαχάνων.

3 Καὶ εἶπε Ναβουθαί πρὸς Ἀχαάβ, Μὴ γένοιτό μοι παρὰ Θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.

4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαάβ τεταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς, καὶ συνεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἔκ ἔφαγεν ἄρτον.

5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον, καὶ ἔκ εἰ σὺ ἐσθίων ἄρτον;

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαί τὸν Ἰεζραηλίτην, λέγων, Δός μοι τὸν ἄμπελῶνά σου ἀργύριον, εἰ δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἄμπελῶνα ἄλλον αὐτῷ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτῆς, Σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ; ἀνάστηθι καὶ φάγε ἄρτον καὶ σαυτὰ γενῶ, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν ἄμπελῶνα Ναβουθαί τῷ Ἰεζραηλίτῃ.

250

8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχαάβ, καὶ ἐσφραγίσαιτο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον πρὸς τὰς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους· τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί.

9 Καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις, λέγων, Ἡστανέσθαι ἡστανέ, καὶ καθίσαιτε τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ·

10 Καὶ ἐγκαθίσαιτε! δύο ἄνδρας υἱὸς παρὰ νόμων ἐξεμαντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρήσων αὐτόν, λέγοντες, Εὐλόγησε Θεὸν καὶ βασιλεῖα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτόν, καὶ λιθοβολήσάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθανέτω.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλευθέροι οἱ κατοικοῦντες! ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰεζάβελ, καὶ καθὰ ἐγέγραπτο! ἐν τοῖς βιβλίοις οὓς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς.

12 Καὶ ἐκάλεσαν ἡστανέ, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ εἰσῆλθον! δύο ἄνδρες υἱοὶ παρὰ νόμων καὶ ἐκάθισαν ἐξεμαντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτύρησαν αὐτοῦ, λέγοντες, Εὐλόγησας! Θεὸν καὶ βασιλεῖα· καὶ ἐξηγαγον αὐτόν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀπέθανε.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ, λέγοντες, Λελοβοδόληται Ναβουθαί, καὶ τέθνηκε.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκκεεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ, Ἀνάστα, κληρονομήσω τὸν ἄμπελῶνα Ναβουθαί τῷ Ἰεζραηλίτῃ, ὃς οὐκ ἔδωκε σοι ἀργυρίῳ, ὅτι ἐκ ἔστι Ναβουθαί ζῶν, ὅτι τέθνηκε.

16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκκεεν Ἀχαάβ ὅτι τέθνηκε Ναβουθαί ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διέορθε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἀνέστη· καὶ κατέβη Ἀχαάβ! εἰς τὸν ἄμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίτου κληρονομήσαι αὐτόν.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡλίου τὸν Θεοβίτην, λέγων,

18 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ὁπάντην! Ἀχαάβ βασιλεῖος Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν ἄμπελῶνι Ναβουθαί, ἐν καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν.

19 Καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Ὡς σὺ ἐφόρνευσας καὶ ἐκληρονομήσας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐν παντὶ τόπῳ ὃ εἴπεις αἱ δες καὶ οἱ κύνες! τὸ αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σου, καὶ αἱ πόρται Λούσανται ἐν τῷ αἵματί σου.

20 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλίου, Εἰ εὐρήκαίς με ὁ ἐχθρὸς μου; καὶ εἶπεν, Εὐρήκα! διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, παροργίζας αὐτόν·

21 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ! καὶ ἐκαύσω ὀπίσω σου, καὶ ἐξολοθρεύσω τῷ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ·

22 Καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά, περὶ τὸν παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος, λέγων, Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτήν ἐν τῷ προτεῖ χισματὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀχαάβ ἐν τῇ πόλει βφάγονται! οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ βφάγονται! τὰ πετεινὰ τοῦ ἑράνῃ.

25 Πλην ματαίως Ἀχαάβ, ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς μετέθηκε αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐβδελύχθη σφοδρὰ πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυνμάτων, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ἐν Ἀμορράοις, ὧν ἐξολοθρεύσε Κύριος ὅσοι προσέβουον υἱὸν Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου τῆ Κυρίας, καὶ ἐπορεύετο κλαίων, καὶ διέρρηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ ἐξώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνήστευσεν· καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξε Ναβουθα τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη.

28 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτῆς Ἥλις περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε Κύριος,

29 Ἐώρακας ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου μου· οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ συνήθροισεν υἱὸς Ἀδερῆ παῖσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀχαάβ βασιλεῖα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἀδερ,

3 Τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σε ἐμόνῃσιν, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἔμα ἔστι.

4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Καθὼς ἐλάλησας κυριε μου βασιλεῦ, σὸς ἐγώ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμαί.

5 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶπαν, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἀδερ, Ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς σε, λέγων, Τὸ ἀργυρίον σε καὶ τὸ χρυσίον σε καὶ τὰς γυναῖκάς καὶ τὰ τέκνα σου ὡς σεῖς ἐμοί,

6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐτοῖον ἀποστέλλω τῆς παιδᾶς μου πρὸς σε, καὶ ἐρευνήσουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τὰς οἰκὰς τῶν παίδων σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμώματα αὐτῶν ὅφρα αὐτῶν ἐπ' αὐτὴν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λήνυνται.

7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τὰς πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶπε, Γινώτε διῃ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρὸς μέ μετὰ τῶν γυναικῶν μου καὶ μετὰ τῶν υἱῶν μου καὶ μετὰ τῶν θυγατέρων μου· τὸ ἀργυρίον μου καὶ τὸ χρυσίον μου· οὐκ ἀπεκύλωσα ἑπ' αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός, Μὴ ἀκούσῃς, καὶ μὴ θελήσῃς.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ, Λέγετε τῷ κυρίῳ ἡμῶν, Πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δούλόν σου ἐν πρώτῳ ποίησω, τὸ δέ ῥημα τοῦτο οὐ δύνησμαι ποιῆσαι· καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον.

10 Καὶ δ' ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ, λέγων, Τάδε δ' ποιῆσαι μοι δ' ὁ Θεός· καὶ τάδε δ' προσθεῖναι, εἰ ἐκποίῃσει ὁ χεὺς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς περὶς μου.

11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἰκανούσθω μὴ καυχᾶσθω ὁ κυρτός, ὡς ὁ ὕψος.

12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τούτου, πίνων ἦν αὐτός καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς· οἱ μὲτ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς· καὶ εἶπε τοῖς παῖσιν αὐτοῦ, Οἰκοδομήσατε χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν.

13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθεν τῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐώρακας τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τούτου· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σῆς· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ, Ἐν τίνι· καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν· καὶ εἶπεν Ἀχαάβ, Τίς συνάψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπε, Σὺ.

15 Καὶ ἐπεσκέψατο ὁ Ἀχαάβ τοὺς ἄρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἐπτά χιλιάδας.

16 Καὶ ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἀδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκκῳθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμποροῖσι αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθον δ' ἄρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις· καὶ δ' ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, δ' συλλαβῇ· αὐτοὺς ζώντας· καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζώντας δ' συλλαβῇ· αὐτούς.

19 Καὶ μὴ ἐξελεύσασαν ἐκ τῆς πόλεως δ' ἄρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν· καὶ ἡ δύναμις ὅπισω αὐτῶν.

20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐκέντρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ· καὶ ἔφυγε Συρία· καὶ κατεδίωξεν αὐτὸς Ἰσραὴλ· καὶ σώζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἡμέρας δ' ἑπτά.

21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα, καὶ ἐπάταξε· πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.

22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Κραταὶοὶ καὶ γινώθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐναντιοῦ υἱοῦ Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας δ' ἀναβαίνει ἐπὶ σέ.

23 Καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας· καὶ εἶπον, Θεὸς ὀρέων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμῶν· ἐν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθὺν, εἰ μὴν κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτούς.

24 Καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσων· ἀπόστησεν τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ θοὺ ὧν αὐτῶν σατράπας.

25 Καὶ ἀλλάξομεν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν, καὶ ἵππων κατὰ τὴν ἵππων, καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα, καὶ πολεμήσωμεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθὺν, καὶ κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Καὶ ἔγένετο ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐναντιοῦ, καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἀδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκά εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέψαντο, καὶ παρεγένοντο εἰς δ' ἀπαντὴν αὐτῶν· καὶ παρενόβαλεν ὁ Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὥσπερ δύο ποίμνια αἰγῶν· καὶ Συρία ἔπλησε τὴν γῆν.

28 Καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν εἶπε Συρία, ὁ Θεὸς ὀρέων Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων αὐτῶν, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρά σου, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

29 Καὶ παρεβάλλουσιν ἔτσι ἀπέναντι τῶν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν ἐκατὼν χιλιάδας περὶ ὁ μὴ ἡμέρα.

30 Καὶ ἔφυγον οἱ κατὰλοιποι εἰς Ἀφεκά εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπτά χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοιπῶν· καὶ υἱὸς Ἀδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμεῖον.

31 Καὶ εἶπε τοῖς παῖσιν αὐτῶν, Οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους ἐσίν· ἐπιθωμεθα δ' ἡμῖν σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν, καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσομεν πρὸς βασιλεῖ Ἰσραὴλ, εἰπὼς ζωογονήσεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

32 Καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ ἐζέσαν· σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Δεῖός σου υἱὸς Ἀδερ λέγει, Ὁ ζωσάτω· δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν· καὶ εἶπεν, Ὁ ζωσάτω· δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

33 Καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο, καὶ ἐσπεύσαντο· καὶ ἀνελέξαντο τὸν λόγον ἐκ τοῦ στομάτος αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀδελφός σου υἱὸς Ἀδερ· καὶ

εἶπεν, Εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ, καὶ ἀναβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὰς πόλεις αἷς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρὸς σου ἀποδώσω σοί· καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξυποστειλῶ σε· καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν.

35 Καὶ ἄνθρωπος εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Πάταξον ὃ δὴ με! καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος παῖδάαι αὐτόν.

36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνθ' ὧν ἐκ ἡκισσας τῆς φωτὸς Κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πατάξεις σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὗρισκε αὐτὸν λέων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.

37 Καὶ εὗρισκε ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ εἶπε, Πάταξόν με δὴ· καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέντηψε.

38 Καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαπορεύετο ὁ βασιλεὺς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δαλὸς σὺ ἐξηλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὴν τῆς πολέμου, καὶ ἰδὼ ἄνθρωπος εἰσιγγαγε πρὸς με ἄνδρα, καὶ εἶπε ὡς πρὸς με, Φύλαξον τίττον τὸν ἄνδρα· ἐν ὃ δὲ ἐκπρόθυον ἐκπρόθυον, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ τὰ λαὸν ἀρχυρίσῃς.

40 Καὶ ἐγενήθη, περιεβλέψατο ὁ δούλος σὺ ὡς καὶ ὡς, καὶ οὗτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοῦ ἐφόνευσας.

41 Καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀφείλε τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπέγνων αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος.

42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος, Διότι ἐξηνεγκας· σὺ ἄνδρα ἀλέθριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σὺ ἀντὶ τῆς λαῶς αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑὶ ἐκάθισεν ὁ τῷ τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμέσθεν Συρίας καὶ ἀναμέσθεν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἔν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, καὶ κατέβη Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ.

3 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Εἰ οἶδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμάθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας;

4 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Ἀναβῆθι μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον;

5 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Καθὼς ἐγὼ, καὶ σὺ οὕτως· καθὼς ὁ λαὸς μου, ὁ λαὸς σου· καθὼς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν Κύριον.

6 Καὶ συνῆθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφῆτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπον, Ἀνάβαινε, καὶ δίδως δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Οὐκ ἔστιν ὡς προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπερωτήσωμεν τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ;

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Εἰς ὅστις ἄνθρωπος εἰς τὸ ἐπερωτήσαι· δι

αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἅλλ' ἢ κακά, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαὰ· καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα, Μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς ὅτι.

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνέχων ἐν αὐτῷ, καὶ εἶπε, Τοτάχως Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαὰ.

10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐκάθηντο ἄνθρωποι ἐπὶ τὴν θρόνον αὐτοῦ ἐνοπλίοι ἐν ταῖς πυλαῖς Σαμάρειας· καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπρόφητον ἐνώπιον αὐτῶν.

11 Καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρὰ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτοις κεραιαῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῇ.

12 Καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφῆτευσαν ὅτι, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ, καὶ εὐδοῖται· καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας σου καὶ τὸν βασιλέα ὁ Συρίας.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλεῖσαι τὸν Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλῇ περὶ τοῦ βασιλέως, γίνῃ δὴ καὶ σὺ εἰς τὸν λόγον σου κατὰ τὰς λόγους ἐνὸς τῶν, καὶ λάλησον καλὰ.

14 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῆ Κύριος, ὅτι ἂν εἴπῃ Κύριος πρὸς με, ταῦτα λαλήσω.

15 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπεν, Ἀνάβαινε, καὶ εὐδοῖται· Κύριος εἰς χεῖρα τῶν βασιλέως.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ποσάκης· ἐγὼ ὀρκίζω σε, ὅπως λαλήσεις πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου;

17 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως· ἔώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον, καὶ οὐκ ἔστι ποιμὴν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐ κύριος τούτους ὁ Θεός· ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἀναστρέφεται.

18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ εἶπα πρὸς σέ, ὅτι οὐ προφητεύει οὗτος μοι καλὰ, διότι ἅλλ' ἢ κακά;

19 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Οὐχ οὕτως· οὐκ ἐγὼ ἄκουε ῥῆμα Κυρίου· οὐχ οὕτως. Εἶδον Θεόν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστίκει περὶ αὐτόν ἐν δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐνωπίων αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσεῖται ἐν Ῥεμμάθ Γαλαὰδ; καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος οὕτως.

21 Καὶ ἐξῆλθε πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν.

22 Καὶ εἶπε ὁ πρὸς αὐτόν Κύριος, Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσονται, καὶ ἔσονται πνεῦμα ψευδὲς εἰς τὸ στόμα· πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἀπατήσεις, καὶ γε δυνήσῃ· ἐξέλθε καὶ ποιήσον οὕτως.

23 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τῶν, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακά.

24 Καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, καὶ εἶπε, Ποῖον πνεῦμα Κυρίου· τὸ δὲ λαλήσαν· ἐν σοί;

25 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδοὺ σὺ ὥσθ τῇ ἡμέρῃ εκείνῃ, ὅταν ἐισέλθῃς ταμεῖον τοῦ ταμεῖου τοῦ κρυβῆναι ἐκεῖ.

26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Λάβετε τὸν Μιχαίαν, καὶ ἀποστρέψατε αὐτόν πρὸς Σεμὴν τὸν βασιλέα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ἰωῶν υἱῷ τοῦ βασιλέως.

27 Εἶπον· θέσθαι τοῦτον ἐν φυλακῇ, καὶ ἐσθίειν αὐτόν· ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τῆς ἀποστρέφαι με ἐν εἰρήνῃ.

28 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Εἰς ἐπιστρέφω ἐπὶ

τῆς εἰρήνης ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος ἐν ἐμοί.
29 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰσδὰ μετ' αὐτῆς ἐν Ῥεμμὰθ Γαλααδ.
30 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰουδα, Συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ συνεκαλύφατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἀρχαῖς τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ ὀκτώσι, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον.

32 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰσδὰ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμήσαι· καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ.

33 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἠνέστρεψαν ἅπ' αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἠνιόχῳ αὐτοῦ, Ἐπίστρεψον τὰς χειράς σε καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι.

35 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τῷ ἄρματός ἐξ-εναντίας Συρίας ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἐσπέρας, καὶ ἀπέ-χυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς πλῆγης εἰς τὸν κόλπον τῷ ἄρματός, καὶ ἀπέθανεν ἐσπέραις, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος.

36 Καὶ ἔσθη ὁ στρατοκῆρυξ ἄδυντος τοῦ ἡλίου, λέγων, Ἐκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν.

37 Ὅτι τέθηκεν ὁ βασιλεὺς· καὶ ἦλθον εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἔθωσαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ.

38 Καὶ ἀπένυψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέδειξαν αὐ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα· καὶ αἱ πόρται ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε.

39 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαάβ καὶ πάντα

ἃ ἐποίησε, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, καὶ ἰδοὺ ταῦτα γεγραπταὶ ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ·

40 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαάβ μετὰ τῶν πατέρων αὐ-τῶ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχορζίας υἱὸς αὐτῆς ἀντ' αὐτῆς.

41 Καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδαν· ἐν ἑτετάρτῳ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωσαφάτ.

42 Ὅτι τριάκοντα καὶ πέντε ἐτίων ἐν τῷ βασι-λεῦειν αὐτὸν· καὶ εἰκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασί-λευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλαί.

43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ἀσῇ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ πα-τρός αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τὸν ποιῆ-σαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

44 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρ'· ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

45 Καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ.

46 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφάτ, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμε-ρῶν βασιλέων Ἰουδα·

51 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέ-ρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατρίσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δανὶ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

52 Καὶ Ὀχορζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ· ἐν ἑτετῇ πεντακαίδεκάτῃ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰσδὰ Ὀχορζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ὁ ἐν Σαμαρείᾳ· οὗ ἐτη.

53 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυ-ρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχαάβ τοῦ πατρός αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ τῆς μητρός αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

54 Καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλμὶ καὶ προσεκύνη-σεν αὐτοῖς, καὶ παρώργισε τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσ-ραὴλ, κατὰ πάντα τὰ γεγόμενα ἐμπροσθεν αὐτῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἠθέτησεν Μωάβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀπο-θανεῖν Ἀχαάβ.

2 Καὶ ἔπεσεν Ὀχορζίας διὰ τῆς δικτυωτῆ τῆς ἐν τῷ ὑπερφῶ αὐτῆς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἠρώσῃσεν· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους, καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς, Δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε! ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρίων, εἰ ζῆσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύ-της· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ.

3 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἠλιὲ τὸν Θεο-βίτην, λέγων, Ἀναστὰς δεῦρ'· εἰ συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Ὀχορζίας βασιλέως Σαμαρείας, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτῆς, Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, ἡμεῖς προέουσθε ἐπιζητήσαι ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρίων· καὶ οὐχ οὕτως.

4 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι· θανάτῳ ὑπο-θανῇ· καὶ ἐπορεύθῃ Ἠλιὲ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς.

5 Καὶ ἐπεστρέψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦ, Τί ὅτι ἐπεστρέψατε;

6 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν, καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Δεῦτε, ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ὑποστεί-λαντα ἡμᾶς, καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν, Τὰδε λέ-γει Κύριος, Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, σὺ πορεύῃ ἐπιζητήσαι! ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρίων· ἐχ ἥτ' ἢ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ὑποθανῇ.

7 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ καθὰ ἐλάλησεν Ἠλιού· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐ-τοὺς, Τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους;

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἀνὴρ δαΐς, καὶ ζῶντων δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄψιν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἠλιού ὁ Θεοβίτης οὗτός ἐστι.

9 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πενηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ Ἠλιού ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυ-φῆς τῆς ὄρεος· καὶ ἐλάλησεν ὁ πενηκόνταρχος πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, κατὰβηθι.

10 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιὲ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πε-νηκόνταρχον, Καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεῆ ἐγώ, κατα-βήσεται πῦρ ἐκ τῆς ἑρᾶς, καὶ καταφάγεται σε καὶ τὰς πενηκόντας σε· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τῆς ἑρᾶς, καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τὰς πενήκοντα αὐτῆς.

11 Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἄλλων πενηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτῶ· καὶ ἐλάλησεν ὁ πενηκόν-ταρχος πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἀνθρώπε τῆς Θεῆ, τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ταχέως κατὰβηθι.

12 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιὲ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Εἰ ἄνθρωπος Θεῆ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ ἑρᾶν, καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντάς σε· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τῆς ἑρᾶς,

καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πενήτηνonta αὐτοῦ.

13 Καὶ ὁ προσέθετο ὁ βασιλεὺς αὐτῇ ἀποστεῖλαι ἡγούμενον καὶ τὰς πενήτηνonta αὐτοῦ καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκονταρχος ὁ τρίτος, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς κατέναντι Ἡλίου, καὶ ἰδεύθη αὐτῇ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐντιμωθῆτω ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήτηνonta ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

14 Ἰδὼς κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ ἑρῶν, καὶ κατέφαγε τοὺς δύο πεντηκονταρχὰς τὰς πρώτας, καὶ νῦν ἐντιμωθῆτω δὴ ἡ ψυχὴ ὁμοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

15 Καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἡλίου, καὶ εἶπε, Κατάβηθι μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀνστήθῃ Ἡλίου καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα.

16 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν Ἡλίου, Τάδε λέγει Κύριος, ὅτι οἱ ἀπέστειλεις ἄγγελους ἔκζητῆσαι ἐν τῇ Βαβυλῶνι μὴναι θεὸν Ἀκαριῶν, ὃς ἐχ' ὕψος ἡ κλινὴ ἐφ' ἧς ἀνέβησεν ἐκεῖ, καὶ καταβίβησεν ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

17 Καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὁ ἐλάλησεν Ἡλίου.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ὅχοις ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰσραὴλ καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαάβ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δεκαδύο, ἐν εἰκοτακαδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου πλὴν ἐχ' ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστησε τὰς στήλας τοῦ Βαάλ ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ συνέντηνεν αὐτάς πλὴν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἰεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολληθῇ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἡλίου ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλίου καὶ Ἐλισαίε ἐκ Γαλαάδων.

2 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς Ἐλισαίε, Κάθου δὴ ἐν ταῦθα, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθὴλ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἔγκαταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς Βαιθὴλ.

3 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς Ἐλισαίε, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Εἰ ἔγνωσ, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν Κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε, Κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.

4 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς Ἐλισαίε, Κάθου δὴ ἐν ταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἔγκαταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.

5 Καὶ ἦγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ πρὸς Ἐλισαίε, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Εἰ ἔγνωσ, ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε, Καὶ γὰρ ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλίου, Κάθου δὴ ὡδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἔγκαταλείψω σε καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι.

7 Καὶ πενήτηνonta ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἔξωθεν αὐτῶν μακρόθεν καὶ ἀμφοτέροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἡλίου τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἰλῃσε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι ἐν ἔρμῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοῖς, καὶ Ἡλίου εἶπε πρὸς Ἐλισαίε, Αἰτήσεις τι ποιήσω σοι πρὶν

ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Γεννηθῶ δὴ διὰ πᾶν ἐν πνεύματι σου ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ εἶπεν Ἡλίου, Ἐοκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνοντα ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὗτος καὶ ἐὰν μὴ, οὐ μὴ γένηται.

11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διέστειλεν ἄνεμος ἰμφοτέρων καὶ ἀνεληφθῇ Ἡλίου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν ἑρῶν.

12 Καὶ Ἐλισαίε ἑώρα, καὶ ἐβόα, Πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵπποι αὐτοῦ καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἐπὶ καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα.

13 Καὶ ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἡλίου ἡ ἐπέσεν ἐπάνωθεν Ἐλισαίε καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαίε, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χειλὸς τοῦ Ἰορδάνου.

14 Καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἡλίου ἡ ἐπέσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ εἶπε, Ποῦς ὁ Θεὸς Ἡλίου ἀφῶς; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβη Ἐλισαίε.

15 Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ ἔξωθεν αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἐπαναπέπαιται τὸ πνεῦμα Ἡλίου ἐπὶ Ἐλισαίε καὶ ἦλθον εἰς συναντῆν αὐτοῦ, καὶ προσέκνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.

16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πενήτηνonta ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητήσασθαι τὸν κύριόν σε, μή ποτε ἦεν αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἡ ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ἡ ἐφ' ἑνα τῶν βῶν καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Οὐκ ἀποστελεῖτε.

17 Καὶ παρεβίασαν αὐτὸν, ὥς ὅτι ἡσχύνετο καὶ εἶπεν, Ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν πενήτηνonta ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ εὗρον αὐτόν.

18 Καὶ ὁ ἀνέστρεψεν αὐτὸν πρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐκάθηντο ἐν Ἱεριχῷ, καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Οὐκ εἶπον ὁ πρὸς ὑμᾶς, Μὴ πορευθῆτε;

19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαίε, Ἰδὼ ἡ κατοικίσις τῆς πόλεως ἀγαθὴ, καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνονμένη.

20 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίε, Λάβετέ μοι ὑδρὶσκήν καινὴν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἅλα καὶ ἔλαβον, καὶ ἦνεγκαν πρὸς αὐτόν.

21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαίε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὕδατων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἅλα, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰαμαί τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσται ἐπὶ ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνονμένη.

22 Καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίε ὁ ἐλάλησε.

23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθὴλ καὶ ἀναβαίνοντας αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαλλον αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀνάβαινε φαλακρὲ, ἀνάβαινε.

24 Καὶ ἐξένευσεν ὁπίσω αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι Κυρίου καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ ὄνυμ, καὶ ἀνέρρηξαν ἀπ' αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας.

25 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Καρμήλιον, κακεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν εἰκοτακαδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ μετέστησε τὰς στήλας τοῦ Βαάλ, ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ

ὅς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωάβ ἦν νοκῆδ, καὶ ἐπύστρεφε τῷ βασιλεὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀνῶν, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων.

5 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαὶβ, καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς Μωάβ ἐν βασιλεὶ Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Βασιλεὺς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον· καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι ὁμοῖός μοι, ὁμοῖός σοι· ὡς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου· ὡς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου.

8 Καὶ εἶπε, Ποία ὁδὸς ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Ὁδὸν ἔρημον Ἐδώμ.

9 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδώμ, καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπτά ἡμερῶν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ὡ, ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχόμενος δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Ὁὐκ ἔστιν ὡδε προφήτης τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ· καὶ ἀπεκρίθη εἰς τὸν παῖδαν τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ὡδε Ἐλισαῖ ἐνὶος Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρα Ἡλίου.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου· καὶ ὁ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδώμ.

13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Τί ἐμοὶ καὶ σοί· δεῦρο πρὸς τὴν προφητάς τῆ πατρός σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρός σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μὴ ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ ἡμετέρου παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ;

14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ζῆ Κύριος τὴν δυνάμεωσιν παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ προσώπων Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ἐπέβλεψα πρὸς σέ, καὶ εἶδόν σε.

15 Καὶ νῦν ὁ λάβε' μοι ψάλλοντα καὶ ἐγένετο ὡς ἐψάλλον ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ Κυρίου.

16 Καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Πούσατε τὸν χεμαῖρρον τούτον βοθίνους βοθίνους,

17 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ὀψεσθε πνεῦμα, καὶ οὐκ ὀψεσθε νετὸν, καὶ ὁ χεμαῖρρος οὗτος πλησθήσεται ὕδατος, καὶ πῖσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν.

18 Καὶ κέφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καὶ παραδώσω τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ὑμῶν.

19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυράν, καὶ πᾶν ὕλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πᾶσας πηγὰς ὕδατος ὁρμήψαζεσθε! καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀσχεύσατε ἐν λίθους.

20 Καὶ ἐγένετο πρῶτῃ ἀναβανέσῃ τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος.

21 Καὶ πᾶσα Μωάβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες τρεῖς βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοὺς· καὶ ἀνέβησαν ἐκ παντὸς περιεσφωμένοι ζώνην καὶ εἶπεν, Ὡ! καὶ ἔσθησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου.

22 Καὶ ὥρθησαν τοπρωί, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ εἶδε Μωάβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡς αἷμα,

23 Καὶ εἶπον, Αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξαν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκύλα Μωάβ.

24 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἐθνυγον ἀπὸ προσώπων αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ,

25 Καὶ τὰς πόλεις κατέβησαν, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἐρύψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν ὕλον ἀγαθὸν κατέβησαν ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τῷ τοίχῳ καθρηγμένοις· καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν.

26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωάβ ὅτι ἐκράλαιώσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος· καὶ ἔλαβε μετ' ἐαυτοῦ ἑπτακοσίους ἀνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδώμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

27 Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνιγενεκε αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μετὰ μελὸς μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν νύων τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισαῖ, λέγουσα, Ὁ δούλός σου ἀνὴρ μὴ ἀπέθανε, καὶ σὺ ἐγίνως, ὅτι ὁπλὸς σε ἦν φοβέμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστής ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἐαυτῷ εἰς δούλους.

2 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ἐὰν ποίησω σοι· ἀνάγειλόν μοι τί ἐστὶ σοὶ ἐν τῷ οἴκῳ· ἡ δὲ εἶπεν, Οὐκ ἔστι τί δούλη σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλ' ἄλλ' ἢ ὁ ἀλείφωμαι ἔλαιον.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Δεῦρο αἰτῆσαι σεαυτῇ σκεὺν ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων· σκεὺν κενά, μὴ ὀλιγώσῃς.

4 Καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σὴ καὶ κατὰ τῶν νύων σου, καὶ ἀποκλείσεις εἰς τὰ σκεύη ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἄρεις.

5 Καὶ ἀπῆλθε ὁ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἐαυτῆς καὶ κατὰ τῶν νύων αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλησθῆσαν τὰ σκεύη.

6 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱούς αὐτῆς, Ἐγγίσατε ἐτι πρὸς μετὰ τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ, Οὐκ ἔστιν ἐτι σκεῦος· καὶ ἔσθη τὸ ἔλαιον.

7 Καὶ ὁ ἦλθε, καὶ ἀπῆγγελε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Θεοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Δεῦρο καὶ ἀπόδου το ἔλαιον, καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου χήσεσθε ἐν τῷ ἐλοιπῷ ἔλαιῳ.

8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαῖ εἰς Σωμὰν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορευέσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Ἰδοὺ δὴ ὁ γένηται· ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός.

10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερφῶν τόπον μικρὸν, καὶ θώμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ.

11 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινε εἰς τὸ ὑπερφῶν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰπον δὴ πρὸς αὐτήν, ἴδου ἐξέστιας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἐκστασιν ταύτην, τί δὲ ποιῆσαι σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; ἢ δὲ εἶπεν, Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ εἰμι οἰκῶ.

14 Καὶ εἶπε ἡ πρὸς Γιεζὶ, Τί δὲ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτῆς, καὶ μάλα νῖος ἔκ ἔστιν αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτερος.

15 Ἡ δὲ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστι παρὰ τὴν θύραν.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς αὐτήν, Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, περιειληφνῆαι νῖον· ἢ δὲ εἶπε, Μὴ Κύριε, ἢ μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου.

17 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν νῖον εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισαῖ.

18 Καὶ ἠδυνήθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνῖκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας.

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου· καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.

20 Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ὁ ἀνῆνεγκεν αὐτόν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε.

22 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδάρων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ ὀριμνῶμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω.

23 Καὶ εἶπε, Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον· ἢ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

24 Καὶ ἐπέσχεε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς, Ἄγε, πορεύσθ, μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἰπω σοὶ δειρὸν καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ὁ ὅρος τοῦ Καριμῆλιον.

25 Ἡ δὲ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαῖ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτῆς, Ἴδὲ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη.

26 Νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἔρριψεν, Ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σὺ; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἢ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

27 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαῖ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπέλαβετο τὸν ποδὸν αὐτῆς· καὶ ἡγγίζετο Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν, καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ἄφες αὐτήν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατ' ὁδὸν αὐτῆς, καὶ Κύριος ἀπέκρινεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐκ ἀνῆγγεῖλός μοι.

28 Ἡ δὲ εἶπε, Μὴ ῥησάμην νῖον παρὰ τῆς κυρίας; ὅτι ἐκ εἶπα, Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ;

29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ Γιεζὶ, Ζῶσας τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μὲν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δειρὸν, ὅτι ἐὰν εὕρῃς ἄνδρα ἐκ εὐλογησέας αὐτόν, καὶ ἐὰν εὐλογῇ σε ἄνθρωπος οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μὲν ἐπὶ προσώπῳ τοῦ παιδαρίου.

30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἀνέστη Ἐλισαῖ, καὶ ἐπορεύθη ὁπίσω αὐτῆς.

31 Καὶ Γιεζὶ δὴλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἀπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον.

32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ

ἰδὲ τὸ παιδάριον τεθνῆκός· ἐκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηύδατο πρὸς Κύριον.

34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτῆς ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου.

35 Καὶ ἐπέστρεψεν, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ὡς ἐπτάκις· καὶ ἠνείκε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ, καὶ εἶπε, Καλέσων τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Λάβε τὸν νῖόν σου.

37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔλαβε τὸν νῖον αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθε.

38 Καὶ Ἐλισαῖ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλαγαλ· καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ νῖοι τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτῆς· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ παιδαρίῳ αὐτῆς, Ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν, καὶ ἐνεφείμα τοὺς νῖους τῶν προφητῶν.

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέγειν ἁρίων· καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς, τολὴν τὴν ἁγίαν πληρὴς τὸ ἰμάτιον αὐτῆς, καὶ ἐνεβάλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐνεματός, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν.

40 Καὶ ἐνένεξε τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐνεματός, καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν, καὶ εἶπαν, Θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τὰ Θεοῦ· καὶ ἐκ ἠδύνατο φαγεῖν.

41 Καὶ εἶπε, Λάβετε ἄλευρον αὐτοῦ, καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον, Ἐγχεῖ τὸ λαφὸν καὶ ἐσθίετεσσαν· καὶ ἐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἐπὶ ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι.

42 Καὶ ἄνθρωπος δὴλθεν ἐκ Βαθαρισῶν, καὶ ἦνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ πρωτογενήματων εἴκοσι ἄρτους κριθίνες καὶ παλάθας· καὶ εἶπε, Δότε τῷ λαφὸν καὶ ἐσθίετεσσαν.

43 Καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ, Τὸ ὅν τι τὸ ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε, Δός τῷ λαφὸν καὶ ἐσθίετεσσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Φάγονται καὶ καταλείψουσιν.

44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ΝΑΙΜΑΝ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως ὁ Συρίας ἦν ἄνθρωπος μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ τεθανασασμένος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν δυνάτει ἰσχυρὸς δολιχευομένος.

2 Καὶ Συρία ἐξῆλθεν μονόζωνος, καὶ ἡχηματώτεσσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναϊμάν.

3 Ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, Ὁφελόν ὁ κύριός μου ἐνώπιόν τῆς προφητῆς τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

4 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς, καὶ εἶπεν, Οὕτως καὶ ὅπως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ.

5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναϊμάν, Δειρὸν, εἰσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἑκατοχίλις χρυσίου, καὶ δέκα ἀλλασσομένους στολῆς.

6 Καὶ ἦνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλεα Ἰσραὴλ, λέγων, Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον

ἔγω πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναϊμάν τὸν δούλον μου, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸν ὁ πόσις τῆς λέπρας αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐγὼ τὸ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς μέ ἀποσυνάξει ἀνδρα ὁ πόσις τῆς λέπρας αὐτῆς· ὅτι πλὴν γινώσκετε καὶ ὅτι ἐδετε, ὅτι προσφάσεται ἑγὼς μοι.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαίᾳ, ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Ἰνατί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρὸς μέ Ναϊμάν, καὶ γινώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἦλθε Ναϊμάν ἐν ἵπῳ καὶ ἄρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαίου.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαίᾳ ἄγγελον ἄρματι αὐτοῦ, λέγων, Πορευθεὶς λῶσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ.

11 Καὶ ἐθυμώθη Ναϊμάν καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν, Ἰδὼ εἶπον, Πρὸς μέ πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι ὁ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ὁ ἀποσυνάξει τὸ λέπρον.

12 Οὐχὶ ὁ ἄγαθος Ἀβανά καὶ Φαρφάρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λῶσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθῶμαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ.

13 Καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ· οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, Λούσαι καὶ καθαρισθήτι.

14 Καὶ κατέβη Ναϊμάν καὶ ἐβαπτίστατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίου· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαίᾳ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδὼ ἐγνώκα ὅτι ἔστι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίᾳ, Ζῆ Κύριος ᾧ παρίστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐλὴνθόμαι καὶ παρεβιάσασθαι αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἡπειθήσῃ.

17 Καὶ εἶπε Ναϊμάν, Καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ δόλῳ σὺ γόμος, ζεύγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἐπὶ τοῦ δούλου σου ὁλοκαύτωμα καὶ ὁ θυσιάσμαι θεοῖς ἐτέροις ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ.

18 Καὶ ἵλάσεται Κύριος τῷ δόλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκόν Ῥεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου, καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν καὶ ἵλάσεται· δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίᾳ πρὸς Ναϊμάν, Δεῦρο εἰς εἰρήνην· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθὰ τῆς γῆς.

20 Καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαίου, Ἰδοὺ ἐφείσαστο ὁ κύριός μου τοῦ Ναϊμάν τοῦ Σύρος τοῦ, τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ὁ ἀνένηνχε· Ζῆ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ λήθωμαι ἀπ' αὐτοῦ τ.

21 Καὶ ἐδίδωκε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναϊμάν· καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναϊμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἁρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη· ὁ κύριός μου ἀπέστειλε με, λέγων, Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς μέ δύο παιδάρια ἐξ ὅρου· Ἐφραίμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου, καὶ δύο ἀλλασσομένους στολὰς.

23 Καὶ εἶπε, Ἄδβε διτάλαντον ἀργυρίου· καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυοὶ θυλάκοις, καὶ δύο ἀλλασσομένους στολὰς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἀνδράς.

25 Καὶ αὐτὸς εἰσήλθε, καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίᾳ, Πόθεν Γιεζὶ; καὶ εἶπε Γιεζὶ, Οὐ πεπόρευται ὁ δούλός σου ἐνθά καὶ ἐνθά.

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίᾳ, Οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ· ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἁρματος εἰς συναντήν σου; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια, καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας.

27 Καὶ ἡ λέπρα Ναϊμάν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτῆς λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαίᾳ, Ἰδοὺ ὁ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἄφ' ἡμῶν.

2 Πορευθῶμεν δὴ ἔως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἄνθρωπος εἰς τὸν δόκον μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἴκεν ἐκεῖ· καὶ εἶπε, Δεῦτε.

3 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικῶς, Δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν, Ἐγὼ πορεύσομαι.

4 Καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμον τὰ ῥέλια.

5 Καὶ ἰδοὺ ὁ εἰς καταβάλλων τὴν δοκὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ ἐβόησεν ὁ κνῖρος, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Πού ἐπέσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον, καὶ ὁ ἀπέκρινε· ἔξυλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον.

7 Καὶ δέηκεν, Ὑψώσον σεαυτῶν καὶ ἐξείτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἔλαβεν αὐτό.

8 Καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραὴλ· καὶ ἐβελεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, λέγων, Εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλμῶνι παρ' ἐμβάλῳ.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαίᾳ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κεκρυπται.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαίᾳ, καὶ ἔφην· λάξτα ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο.

11 Καὶ ἐξέκρινε ἡ ψυχὴ βασιλεὺς Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου· καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὐκ ἀναγχελεῖτέ μοι τίς προδιδῶσι με βασιλεῖ Ἰσραὴλ;

12 Καὶ εἶπεν εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ, Οὐχὶ κύριός μου βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαίᾳ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους, ὥς ἐάν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμεῖν τοῦ κοιτῶνος σου.

13 Καὶ εἶπε, Δεῦτε ἴδετε πού ἔστος, καὶ ἀποστείλας λήθωμαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγελεν αὐτῷ.

ἐγοντες, Ἰδοὺ ἐν Δωθαίμ.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἄπὸν καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρείαν, καὶ ἦλθεν νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.

15 Καὶ ὠρθησαν οἱ λειτεργὸς Ἐλισαῖ ἐνασθῆναι, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἰδὼ δύναμις κυκλῶσα τὴν πόλιν, καὶ ἔπικος καὶ ἄρμα καὶ εἶπε τὸ παιδίμῳ πρὸς αὐτόν, Ὡς κύνες, πῶς ποιήσομεν;

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Μὴ φοβού, ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν.

17 Καὶ προσήγατο Ἐλισαῖ, καὶ εἶπε, Κύριε, διανοίξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω καὶ διηνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ τὸ ὅρος πλήρες ἔπικων, καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ἐλισαῖ.

18 Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν, καὶ προσήγατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἁορασίᾳ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἁορασίᾳ, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαῖ.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαῖ, Ὁυχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς! δευτε ὀπίσω μου, καὶ δ' ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμαρείαν.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμαρείαν, καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ἀνοίξον δὴ Κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν καὶ διηνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαῖ, ὡς εἶδεν αὐτοὺς, Εἰ πατάξας πατάξω, πᾶτερ;

22 Καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ ἂς ἡχημῶτευσας ἐν ρομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθεσθαι ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πέτευσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

23 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσθαι μεγάλην, καὶ ἐφαγον καὶ ἐπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνον Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἠθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη, καὶ περιεκύκλωσεν ἐπὶ Σαμαρείαν.

25 Καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἰδοὺ περιεκάθητο δ' ἐπ' αὐτὴν ἔως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνυ πεντήκοντα ἀργυρίου, καὶ δέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περισσευόντων πέντε ἀργυρίαι.

26 Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτόν, Λέγουσα, Σῶσον κίριε βασιλεῦ.

27 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μὴ σὲ δώσωμαι Κύριος πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ἄλλωνος ἢ ἀπὸ Ἀλνῶ;

28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστὶ σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Αὐτὴ! εἶπε πρὸς με, Δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτόν! ἄφρων.

29 Καὶ ἠψάσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφαγόμεν αὐτόν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, Δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν! καὶ ἐκρυσῆ τὸν υἱόν αὐτῆς.

30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναίκος, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τὰ τείχος, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτῆς ἐσῶθεν.

31 Καὶ εἶπε, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθήη, εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαῖ ἐπ' αὐτῷ σήμερον.

32 Καὶ Ἐλισαῖ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθητο μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν

ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Ἐἰ εἶδετε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου; ἰδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀπακλείσατε τὴν θύραν, καὶ παραθήψατε αὐτόν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ;

33 Ἐτι αὐτοὺς λαλόντας μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ αὕτη ἡ κακία παρὰ Κυρίῳ τί ὑπομείνω τῷ Κυρίῳ ἐτι;

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ εἶπεν Ἐλισαῖ, Ἀκουσον λόγον Κυρίου τάδε λέγει Κύριος, Ὡς ἡ ὥρα αὕτη, αὐρίον μέτρον σεμδάλεως σίκλου, καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλον ἐν ταῖς πλυσίαις Σαμαρείας.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πρῶτατος ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῆς τῷ Ἐλισαῖ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ποιήσει Κύριος καταρίκτας ἐν ἡρανῶ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ Ἐλισαῖ εἶπεν, Ἰδοὺ σὺ ὄφει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκείθεν οὐ φάγη.

3 Καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί ἡμεῖς καθήμεθα ὥδε ἕως ἀποθάνωμεν;

4 Ἐάν εἰπωμεν, Εἰσεέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀποθανόμεθα ἐκεῖ! καὶ ἔάν καθίσωμεν ὥδε, καὶ ἀποθανόμεθα καὶ νῦν δευτε, καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας ἔάν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἡσώμεθα! καὶ ἔάν θανατώσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἀποθανοίμεθα.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, καὶ ἰδὼς ἔκ ἐστιν ἄνθρωπος ἐκεῖ.

6 Καὶ Κύριος ἔκαστῃ ἐποίησε παρεμβολὴν τῇ Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου, φωνὴν δυνάμεως μεγάλης καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Νῦν ἐμυσθώμεθα ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τὸς βασιλεῖς Αἰγύπτου τὰς ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς.

7 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰς ἵππους αὐτῶν, καὶ τοὺς θύους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἐστὶ, καὶ ἐφυγον πρὸς τὴν ψυχρὴν ἐνῶτιον.

8 Καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν, καὶ ἐφαγον, καὶ ἐπιον, καὶ ἦσαν ἐκείθεν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐσπορεύθησαν, καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐσπορεύσαν, καὶ κατέκρυψαν.

9 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιῶμεν ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς σιωποῦμεν, καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ, καὶ εὐρήσομε, ἀνομίαν! καὶ νῦν δεῦρο, καὶ εἰσελθώμεν καὶ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

10 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πόλιν τῆς πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς, λέγοντες. Εἰσῆλθωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν οὐ εἰσὶ.

11 Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροί, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω.

12 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτός, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἀναγγεῖλῶ δὴ ὑμῖν ὃ ἐποίησεν ἡμῖν Συρία! ἔγνωσαν ὅτι πενιῶμεν

ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρῦψαν ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγοντες, "Ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληφόμεθα αὐτὸς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα".

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπε, Λαβέτωσαν ἄδη! πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολειμμένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπον, καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀφόμεθα.

14 Καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ὑπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας, λέγων, Δεῦτε, καὶ ἰδετε.

15 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἰματίων καὶ σκευῶν ὧν ἐρόριψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτοὺς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἐγένετο μέτρον σειμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλου.

17 Καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριτάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτῇ ἐπὶ τῆς πόλης, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς δὲν τῇ πόλει, καὶ ἀπέθανε καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἐγένετο δ'καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαίῃ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Διμέτρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σειμιδάλεως σίκλου· καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα· αὐριον ἐν τῇ πόλει Σαμμερείας.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριτάτης τῶν Ἐλισαίῃ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταρτίκας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαίῃ, Ἰδοὺ ὁ ὄψις! τοὺς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκείθεν οὐ δ'μὴ! φάγη.

20 Καὶ ἐγένετο· οὕτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέθανε.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ Ἐλισαίῃ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, ἧς ἐξωπύρην τὸν νύιον, λέγων, Ἀνίστηθι καὶ δεῦρο συκαὶ ὁ οἶκος σου, καὶ παροικίης οὐ ἐὰν παροικίης, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτά ἔτη.

2 Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίῃ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἐπτά ἔτη.

3 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐπτά ἐτῶν, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς δ'ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδίον· Ἐλισαίῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων, Διηγήσαι δι' ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαίῃ.

5 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐξηγουμένον τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐξωπύρην νύιον τεθνηκότα· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἧς ἐξωπύρην τὸν νύιον αὐτῆς Ἐλισαίῃ, βῶσθα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἐαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ, κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ, καὶ οὗτος ὁ νύιος αὐτῆς ὃν ἐξωπύρην Ἐλισαίῃ.

6 Καὶ ἐπρωτότησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα· καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα, λέγων, Ἐπίστρεψον πάντα ταῦτα, καὶ πάντα τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλειπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν.

7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαίῃ εἰς Δαμασκόν, καὶ νύιος Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας δ' ἐρόύσθησε, καὶ ἀνήγγει-

λειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἕως ὧδε.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαήλ, Λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου μαναὰ, καὶ δεῦρο εἰς ἅπαν τὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιζητήσῃ τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;

9 Καὶ ἐπορεύθη Ἀζαήλ εἰς ἅπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκού, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαίῃ, Ὑῖός σου νύιος Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστείλε με πρὸς σέ· ἀπερωτήσῃ, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;

10 Καὶ εἶπεν Ἐλισαίῃ, Δεῦρο, εἶπον, ὁ Ζωὴ! ζῇ, καὶ ἔδειξε μοι Κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

11 Καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἐκλυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀζαήλ, Τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν, Ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς νύιοις Ἰσραὴλ κακὰ· τὰ ὑχνήματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχοῦσας αὐτῶν ἀναρρήσεις.

13 Καὶ εἶπεν Ἀζαήλ, Τίς ἐστὶν ὁ δούλός σου; ὁ κύνων ὁ τεθνηκὼς, ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαίῃ, Ἐδείξε μοι. Κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν.

14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαίῃ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί εἶπέ σοι Ἐλισαίῃ; καὶ εἶπεν, Εἶπέ μοι, Ζωὴ ζῇ.

15 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχβαρ καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ ἀντ' αὐτοῦ.

16 Ἐν εἰπε πέμπτῳ τῷ ἱωρὰμ νύιος Ἀχαάβ δ' βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ δ' βασιλεῖ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ἱωρὰμ νύιος Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα.

17 Υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὅκτω ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

19 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδα διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δούναί αὐτῷ Ἰλχὺν καὶ τοὺς νύιους αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδῶμ ὑποκάτωθεν ἁ χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ὧ αὐτὸν βασιλεῖς.

21 Καὶ ἀνέβη ἱωρὰμ εἰς Σιών, καὶ πάντα τὰ ἄρματα τὰ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀναστάντος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδῶμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτόν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμυτῶν, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδῶμ δ' ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἠθέτησε Λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἱωρὰμ καὶ πάντο ὅσα ἐποίησεν, ἃς ἰδὲ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα;

24 Καὶ ἐκοιμήθη ἱωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν

Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Ἐν ἑτὶ δωδεκάτῳ τῷ ἱωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὶς Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς ἱωράμ.

26 Υἱὸς εἰκόσι καὶ δύο ἔτων Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐναυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρός αὐτοῦ Γοβολία θυγάτηρ Ἀμβρί βασιλέως Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ.

28 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ ἱωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμώθ Γαλαὰδ, καὶ ἐπάταξεν αὐὸ Σύρου τὸν ἱωράμ.

29 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς ἱωράμ τοῦ ιατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Ῥεμμώθ, ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας καὶ Ὀχοζίας υἱὸς ἱωράμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν ἱωράμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ, ὅτι ἠρώσκει αὐτός.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ Ἐλισαίῃ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῶσσι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τῆς ἐλαίας τῆς ἐν τῇ χειρὶ σε, καὶ δέιρο εἰς Ῥεμμώθ Γαλαὰδ.

2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, καὶ ὄνῃ ἐκεῖ ἰδὲ υἱὸν Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσι, καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμεῖῳ.

3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπιχεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰπὼν, Τίδε λέγει Κύριος, Κέχρικα σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεῖξῃ καὶ ἐμενεῖς.

4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμώθ Γαλαὰδ,

5 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε, Λόγος μοι πρὸς σέ ὁ ἄρχων καὶ εἶπεν ἰδὲ, Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν, καὶ εἶπε, Πρὸς σέ ὁ ἄρχων.

6 Καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεσε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Κέχρικα σε εἰς βασιλεία ἐπὶ λαὸν Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ,

8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὅλων τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ οὐρύνοντα πρὸς τοίχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά.

10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ, καὶ ἡκ ἔστιν ὁ θάπτων καὶ ποιεῖ τὴν θύραν καὶ ἔφυγε.

11 Καὶ ἰοὺ ἐξῆλθε πρὸς τὸν παῖδα τῆς κυρίας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπιληπτός σου πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολοσχίαν αὐτῆς.

12 Καὶ εἶπὼν, Ἰδοὺ, ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν καὶ εἶπεν ἰοὺ πρὸς αὐτοὺς, Οὐτὸ καὶ ἔτι ἐλάλησε πρὸς με, λέγων, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Κέχρικα σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρεμὲ τῶν ἀναβάθμων καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατινῇ, καὶ εἶπεν, Ἐβασίλευσεν ἰδὲ.

14 Καὶ συνεστράφη ἰδὲ υἱὸς Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς ἱωράμ καὶ ἱωράμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥεμμώθ Γαλαὰδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας.

15 Καὶ ἀπέστρεψεν ἱωράμ ὁ βασιλεὺς ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας καὶ εἶπεν ἰδὲ, Εἰ ἔστι ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξελεθῶ ἐκ τῆς πόλεως διαπερυνῶς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζράελ.

16 Καὶ ἔπνευσε καὶ ἐπορεύθη ἰδὲ, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζράελ, ὅτι ἱωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων, ὧν κατετόξουν αὐτὸν οἱ Ἀραμί ἐν τῇ Ῥαμμώθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ κατέβη ἰδεῖν τὸν ἱωράμ.

17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζράελ, καὶ εἶδε τὸν κοινορτὸν ἰοὺ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε, Κοινορτὸν ἐγὼ βλέπω καὶ εἶπεν ἱωράμ, Λάβε ἐπιβάτην, καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω, Ἡ εἰρήνη.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντῆν αὐτῶν, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη καὶ εἶπεν ἰοὺ, Τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπίστρεψε δὲ τὰ ὀπίσω μου καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ὁ ἄγγελος εἰς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη καὶ εἶπεν ἰοὺ, Τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπιστρέφω εἰς τὰ ὀπίσω μου.

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ἔως αὐτῶν καὶ ἡκ ἀνέστρεψε καὶ ὁ ἄγων ἤγε τὸν ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσι, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.

21 Καὶ εἶπεν ἱωράμ, Ζεῦσθον, καὶ ἐξέυξεν ἄρμα καὶ ἐξῆλθεν ἱωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰουδα, ἀνῆρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντῆν ἰοὺ, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλῑτου.

22 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ἱωράμ τὸν ἰοὺ, καὶ εἶπεν, Ἡ εἰρήνη ἰοὺ; καὶ εἶπεν ἰοὺ, Τί εἰρήνη; ἐτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλὰ.

23 Καὶ ἐπέστρεψεν ἱωράμ τὰς χεῖρας αὐτῆ καὶ ἔφυγε καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν, Δόλος Ὀχοζία.

24 Καὶ ἔπλησεν ἰοὺ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἱωράμ ἀναμέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὸ γόνατα αὐτοῦ.

25 Καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκάρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ, Ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλῑτου, ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεῖθῳ ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο.

26 Εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαί καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθρὸς, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῶν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος καὶ νῦν ἄρας ἐγὼ ρίψω αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰουδα εἶδε καὶ αὐτὸν ἔφυγεν ὁδὸν Βαυθὰν καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῆς ἰοὺ, καὶ εἶπε, Καὶ γε αὐτὸν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ πρὸς τὸ ἄρμα δὲ ἐν τῷ ἀναβιβῆναι Γαί, ἡ ἔστιν Ἰεβλαὰμ καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδόδω, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἐπεβίβασεν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερου-

γαλήνη, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν ἐν πόλει Δαυὶδ.

29 Καὶ ἐν ἑτὶ ἐνδεκάτῳ ἰσραὴμ * βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰουδαν.

30 Καὶ ἦλθεν ἰδ' ἐπὶ Ἰερσαὲλ καὶ Ἰεζάβελ ἥκουσε, καὶ ἐστιμύμισατο τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἠγάθυνα τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυνε διὰ τῆς θυρίδος.

31 Καὶ ἰδ' εἰσπορεύετο ἐν τῇ πόλει, καὶ εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ζαμβροὶ ὁ φονεὺς τῶ κυρίου αὐτοῦ;

32 Καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, καὶ εἶδεν αὐτήν, καὶ εἶπε, Τίς εἰ σύ; κατὰ βῆθι μετ' ἐμοῦ καὶ κατέκυνσαν πρὸς αὐτὸν δύο εἰνούχοι.

33 Καὶ εἶπε, Κυλίσατε αὐτήν καὶ ἐκύλισαν αὐτήν, καὶ ἔρραντισθ τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοίχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ συνεπάτησαν αὐτήν.

34 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν, Επισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην, καὶ θάνατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστὶ.

35 Καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, καὶ οὐχ ἐντρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἰχνη τῶν χειρῶν.

36 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῶν καὶ εἶπε, Λόγος Κυρίου ἐνελέλησεν ἐν χειρὶ Ἠλίου τοῦ Θεοστίου, λέγων, Ἐν τῇ μερίδι Ἰερσαὲλ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ.

37 Καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπον τοῦ ἄγρου ἐν τῇ μερίδι Ἰερσαὲλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς, Ἰεζάβελ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ τῷ Ἀχαάβ ἐβδόμηκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔγραψεν ἰδ' βιβλίον, καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοῦ ἀρχοντος Σαμαρείας, καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πρὸς τοὺς τιθηνῶν Ἀχαάβ, λέγων,

2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα,

3 Καὶ ὤψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθὴν ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμίετε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν.

4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ εἶπον, Ἰδὲ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔσονται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς;

5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τῷ οἴκῳ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνῶν πρὸς ἰδ', λέγοντες, Παιδὲς σε καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σε ποιήσομεν.

6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς ἰδ' βιβλίον δεύτερον, λέγων, Εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ ἐνεγκάτε πρὸς με, ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν Ἰερσαὲλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἐβδόμηκοντα ἄνδρες, ὅτοι ἀδροὶ τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔσφαξαν αὐτούς ἐβδόμηκοντα ἄνδρας καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις, καὶ ἀπέστειλαν αὐτάς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰερσαὲλ.

8 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε, λέγων, Ηνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε, Θέτε αὐτάς βουνούς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως εἰς πρωί.

9 Καὶ ἐγένετο ὁ πρωὶ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν, Δίκαιοι ὑμεῖς ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου,

καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν, καὶ τίς ἐπάταξε πάντας τούτους;

10 Ἰδετε ἀφ' ὧν, ὅτι οὐ πεσείτα ἀπὸ τῆς ῥήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλίου.

11 Καὶ ἐπάταξεν ἰδ' πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ ἐν Ἰερσαὲλ, καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα.

12 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμαρείαν, αὐτὸς ἐν βασιθακά τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ.

13 Καὶ ἰοὺ εὔρε τοὺς ἀδελφούς Ὀχοζίου βασιλέως Ἰουδα, καὶ εἶπε, Τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον, Ἀδελφοὶ Ὀχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατεβήμεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης.

14 Καὶ εἶπε, Συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας, καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς βαθακάθ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας οὐ κατέλειπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκέθεν καὶ εὔρε τὸν Ἰωαθαβ υἱόν Ῥηχάβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ἰοὺ, Εἰ ἐστὶ καρδιά σου μετὰ καρδίας μου, εὐθεία καθὼς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν Ἰωαθαβ, Ἔστι, καὶ εἶπεν ἰοὺ, Καὶ εἰ ἐστὶ, δὸς τὴν χειρά σου, καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δεῦρο μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδε ἐν τῷ ζηλωσάι με τῷ Κυρίῳ καὶ ὑπεκρίθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμαρείαν καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἠλίου.

18 Καὶ συνῆβρισεν ἰοὺ πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀχαάβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, ἰοὺ δούλευσε αὐτῷ πολλὰ.

19 Καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν καλέσάτε πρὸς με, ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπτόμενος, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ, πᾶς ὅς ἐάν ἐπισκεπῇ, οὐ ζήσεται, καὶ ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πτερυσμῷ, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βάαλ.

20 Καὶ εἶπεν ἰοὺ, Ἀγιάσατε ἱερεῖαν τῷ Βάαλ καὶ ἐκήρυξαν.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ἰοὺ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, λέγων, Καὶ νῦν πάντες οἱ δούλοι, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολιπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ ὅς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται, καὶ ἦλθον πάντες οἱ δούλοι τοῦ Βάαλ, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βάαλ στόμα εἰς στόμα.

22 Καὶ εἶπε ὁ πᾶς ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσάαλ, Ἐξάγαγε! ἐνδόμω πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοὺς ὁ στολιστής.

23 Καὶ εἰσῆλθον ἰοὺ καὶ Ἰωαθαβ υἱὸς Ῥηχάβ εἰς οἶκον τῷ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τῷ Βάαλ, Ἐρευνήσατε, καὶ ἰδετε, εἰ ἐστὶ μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων Κυρίου, ὅτι ἄλλ' ἢ οἱ δούλοι τοῦ Βάαλ μονώτατοι.

24 Καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ ἰδ' ἔταξεν αὐτῷ ἔξω ὀλοκήκοντα ἄνδρας, καὶ εἶπεν, Ἀνὴρ ὃς ἐάν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῆς ψυχῆς.

25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τὴν ὀλοκαύτως, καὶ εἶπεν ἰοὺ τοῖς παρatreχούσιν καὶ τοῖς τριστάταις Εἰσελθόντες παρατάξτε αὐτοὺς

^α μὴ ἐξελεύσῃ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωποι· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ρομφαίας, καὶ ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται, καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ.

²⁶ Καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ, καὶ ἐνέκρησαν αὐτήν.

²⁷ Καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, ἃ καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς ὁδὸν τῶν ἡμερῶν ταύτης.

²⁸ Καὶ ἠφάνισεν Ἰοὺ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραὴλ.

²⁹ Πλὴν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ νῦν παύσας τὸ ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠπέστη Ἰοὺ ἀπὸ ὀπίσθεν αὐτῶν· αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαὶ ἔν Βαιθλ, καὶ ἐν Δάν.

³⁰ Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοὺ, Ἀνθ' ὧν ὅσα γὰθῶνας ποιῆσαι τοῦ εὐθὲς ἐν ὄφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοὶ ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ.

³¹ Καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἠπέστη ἀπάνωθεν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

³² Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔρξατο Κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς Ἀζαήλ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ.

³³ Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδί, καὶ τοῦ Ραββή, καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροῆρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χειλὸς χειμάρρου Ἀρνὼν, καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βαζάν.

³⁴ Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ συνήψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰσραὴλ.

³⁵ Καὶ ἐκοιμήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχὰς υἱὸς αὐτοῦ ἂντ' αὐτοῦ.

³⁶ Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευσεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ, εἰκοσιοκτὶ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.

² Καὶ ἔλαβεν Ἰωραβὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου υἱὸς Ἰωάς υἱὸν ἁδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῶν κληνῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας, καὶ οὐκ ἐθανάτωθη.

³ Καὶ ἡν μετ' αὐτῆς· κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου· ἐξ ἧς τῇ Γοθολίᾳ βασιλεύεσσα ἐπὶ τῆς γῆς.

⁴ Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἀπέστελεν Ἰωδαὲς, καὶ ἔλαβε τοὺς ἐκατοντάρχους τῶν Χορρί καὶ τῶν Ρασιμ, καὶ ἀπήγαγον αὐτούς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ διέθετο αὐτοὺς διαθήκην Κυρίου, καὶ ὥρκωσε· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲς τὸν νῦν τοῦ βασιλέως.

⁵ Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε·

⁶ Τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸν σάββατον, καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκῳ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὁπίσω τῶν παρατρεόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τῶ οἴκου.

⁷ Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸν σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

⁸ Καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἄνθρωποι καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ

εἰσπορευόμενος εἰς τὰς· σαδηνῶθ, ἀποθανεῖται· καὶ ὅσονταί· μετὰ τὸν βασιλέα ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν.

⁹ Καὶ ἐποίησαν οἱ ἐκατοντάρχες πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲς ὁ συνετός· καὶ ἔλαβεν ἄνθρωπος αὐτοῦ καὶ τὰς εἰσπορευομένους τὸν σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸν σάββατον, καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὲς τὸν ἱερέα.

¹⁰ Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατοντάρχοις τὰς σειρομίστας καὶ τὰς τρισσὰς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

¹¹ Καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἄνθρωποι καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὁμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὁμίας τοῦ οἴκου τῆς ἐναντίου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

¹² Καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν· νεφέρ καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν· καὶ ἐκρότησεν τῇ χειρὶ, καὶ εἶπεν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς.

¹³ Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου.

¹⁴ Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα· καὶ οἱ υἱοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγγι· καὶ διεῖρξε Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ ἔβροσε, Σύνδεσμος, σύνδεσμος.

¹⁵ Καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲς ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐσῶθεν τῶν σαδηνῶθ, ὁ εἰσπορευόμενος ὁπίσω αὐτῆς θανάτῳ· θανατωθήσεται ἐν ρομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Καὶ ἡ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

¹⁶ Καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσοδὸν τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

¹⁷ Καὶ διέθετο Ἰωδαὲς διαθήκην ἀναμέσον Κυρίου καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον τῆς λαῶν, τῇ εἶναι εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ.

¹⁸ Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶν· καὶ τὸν Μαθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων· καὶ ἔθληκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

¹⁹ Καὶ ἔλαβε τῶν ἐκατοντάρχων, καὶ τὸν Χορρί, καὶ τὸν Ρασιμ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου Κυρίου· καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν παρατρέχοντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν αὐτόν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων.

²⁰ Καὶ ἔχαρεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ρομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως.

²¹ Υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωάς ἐν τῷ βασιλευσίν αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΕΝ ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἰοὺ ἐβασίλευσεν Ἰωάς, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ τῆς Βηρσαβέε.

² Καὶ ἐποίησεν Ἰωάς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· πᾶσας τὰς ἡμέρας ὡς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὲς ὁ ἱερεὺς.

³ Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεσταθήσαν, καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίασε, καὶ ἐθυμῶν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

⁴ Καὶ εἶπεν Ἰωάς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, Πᾶν τὸ

ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδισζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἀργύριον^α συντιμήσεως, δ' ἀνὴρ^α ἀργύριον λαβίων συντιμήσεως¹, πᾶν ἀργύριον ὃ εἶν ἀναβή ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὐ εἶν εὐρεθῇ ἐκεῖ βεδέκ.

6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.

7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς¹ Ἰωδαῖ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Τί ὅτι οὐκ ἐκραταίωτε τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων μῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό.

8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ μὴ ἐνισχύσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.

9 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαῖ ὁ ἱερεὺς κιβωτόν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην ἐπὶ τῆς σαιίδος¹ αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἀμμαεβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου¹ καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς αἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.^α

10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον^α ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῇ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἱερεῖς ὁ μέγας, καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρήμυσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

11 Καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκοπῶν οἴκου Κυρίου, καὶ ἐξέδσαν τὸν τέκτοσι τῶν ξύλων, καὶ τοῖς οικοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

12 Καὶ τοῖς τεχισταῖς,^α καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ἔγλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδέκ οἴκου Κυρίου, εἰς πάντα ὅσα ἐξωδίσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταίωσαι.

13 Πλήν οὐ^α δ' ποιηθῇσονται¹ οἶκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἥλοι, φιάλαι, καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν, ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

14 Ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτοὶ καὶ ἐκραταίωσεν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον Κυρίου.

15 Καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἀνδρας οἱς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν.

16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας,^α ὅ, τι¹ εἰσενέχθη ἐν οἴκῳ Κυρίου, τοὺς ἱερεῖς ἐγένετο.

17 Τότε ἀνέβη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γέθ, καὶ προκατέλαβετο αὐτὴν¹ καὶ ἔταξεν Ἀζαὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰουδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἠγάσεν Ἰωσαφάτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὁχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰουδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσοῦν τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη αὐτὸν Ἱερουσαλὴμ.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλεῦσιν Ἰουδα;

20 Καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδωσαν

πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωᾶς ἐν οἴκῳ Μαλλὰ δ' τῷ ἐν¹ Σελά.

21 Καὶ δ' Ἰερὶχάρ¹ υἱὸς Ἱεμονάθ, καὶ Ἰεζεβούθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ¹ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. ΧΙΙΙ.

ΕΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὁχοζίου δ' βασιλεῖ¹ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶχαζ υἱὸς Ἰου^α ἐν Σαμαρείᾳ ἐπτακαίδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὅπως ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

3 Καὶ ὠργισθὲν θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ πάσας τὰς ἡμέρας.

4 Καὶ ἐδίδθη Ἰωᾶχαζ τῇ προσώπῳ Κυρίῳ, καὶ ἐπῆκονσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας.

5 Καὶ ἔδωκε Κυρίῳ σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξήλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας¹ καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἔχθης καὶ τρίτης.

6 Πλήν^α ἐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν¹ οἴκου Ἱεροβοάμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη¹ καὶ νετὸ ἄλλος ἐσάθη ἐν Σαμαρείᾳ.

7 Ὅτι οὐχ ἠτελείφθη τῷ Ἰωᾶχαζ λαός, ἀλλ' ἡ πενήτηκοντα ἱππεὶς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπόλωσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπίστιν.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχ¹ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου¹ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν^α ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωᾶχαζ¹ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐκκαίδεκα ἔτη.

11 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου¹ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρτίας¹, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ¹ ἐπορεύθη.

12 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὡς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσσίον βασιλέως Ἰουδα, οὐχ¹ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἱεροβοάμ ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ.

14 Καὶ Ἑλισαῖ ἠρώσθη τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, δι' ἣν ἀπέθανε¹ καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Πάτερ πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππευσι αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἑλισαῖ, Λάβε τόξον καὶ βέλη¹ καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη.

16 Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον¹ καὶ ἐπεβίβασεν Ἰωᾶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ^α καὶ ἐπέθηκεν Ἑλισαῖ¹ ὅτις χεῖρας¹ αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

17 Καὶ εἶπεν, Ἀνοίξον τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολάς¹ καὶ ἤνοιξε¹ καὶ εἶπεν Ἑλισαῖ, Ὁ δόξενσον¹ καὶ ἐτόξευσε¹ καὶ εἶπε Βέλος σωτηρίας τῷ Κυρίῳ, καὶ

βέλοι σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφεκ ἕως συντελείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἑλισαῖ, Δαβε τόξα καὶ ἔλαβε καὶ εἶπε τῷ βασιλεὶ Ἰσραὴλ, Πάταξον εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρίς, καὶ ἔστη.

19 Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἡ ἐξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ νῦν τρίς πατάξεις τὴν Συρίαν.

20 Καὶ ἀπέθανεν Ἑλισαῖ, καὶ ἔθαναν αὐτόν καὶ μονόκωνοι Μωάβ ἤλθον ἐν τῇ γῇ, ἰλλήντος τοῦ ἐναντιοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόκωνον, καὶ ἐρρίψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἑλισαῖ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦσαν τῶν ὁσίων Ἑλισαῖ, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

22 Καὶ Ἀζαὴλ ἔξεθλίψε τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωάχαζ.

23 Καὶ ἠλέησε Κύριος αὐτοὺς καὶ ὥκτειρσεν αὐτοὺς, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

24 Καὶ ἀπέθανεν Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἀδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωῶς υἱὸς Ἰωάχαζ, καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ, ἀνέλαβεν ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τὰ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρίς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωῶς, καὶ ἐπέστρεψε τὰς πόλεις Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιδ'. ΧΙΥ.

ΕΝ ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωῶς υἱῷ Ἰωάχαζ βασιλεὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα δ' τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰοαδὴμ ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλην ἔχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησε.

4 Πλὴν τὰ νύηλά οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς νύηλοις.

5 Καὶ ἐγένετο ὅτε κατισχύσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθάνατωση, καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἄλλ' ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται.

7 Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἑδὼμ ἐν γεμελὲδ δέκα χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

8 Τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωῶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰου βασιλέως Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῦρο ὀφθῆναι προσώποις.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διήλθον τὸ θηρία τὸ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα.

10 Τύππων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρε σε ἡ καρδία σου, ἐνδοξίσθητι καθήμενος

ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ἰνατὶ ἔριξαι ἐν κακίᾳ σου, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας καὶ ἀνέβη Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὠφθῆσαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺν τῇ τοῦ Ἰούδα.

12 Καὶ ἐπταίσεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

13 Καὶ τὸν Ἀμεσσίαν υἱὸν Ἰωῶς υἱοῦ Οχοζίου συνέλαβεν Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺν καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχεϊ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πηχεῖς.

14 Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς υἱούς τῶν συμμίσξων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμαρείαν.

15 Καὶ τὰ λοιπα τῶν λόγων Ἰωῶς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἀπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίον βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωῶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωῶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθάναι Ἰωῶς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ, πεντεκαίδεκα ἔτη.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίον καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα.

19 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχὶς καὶ ἀπέστειλεν ὕψιω αὐτοῦ εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

20 Καὶ ᾤον αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ αὐτοὺς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσίον.

22 Αὐτὸς ψοδόμησε τὴν Αἰλῶθ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

23 Ἐν ἔτει πεντεκαίδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσίον υἱῷ Ἰωῶς βασιλεὶ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ἰωῶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἑν ἔτος.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξημέρατε τὸν Ἰσραὴλ.

25 Αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβα, κατὰ τὸ ρῆμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ὁ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνά υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοφὲρ.

26 Ὅτι εἶδε Κύριος τὴν ταπεινότητα Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, καὶ ὀλιγοστὸς συνεχόμενος, καὶ ἐπανισμύμενος, καὶ ἐγκαταλειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὸν τῷ Ἰσραὴλ.

27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκαίωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοάμ υἱῷ Ἰωῶς.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοάμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἂν δυναστεία αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε, καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμαθ τῷ Ἰούδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων

τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΕΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τῷ Ἱεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίας βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ πεντηκονταοὗς ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα αὐτῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

4 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

5 Καὶ ἤφατο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφουσῶνθ' αὐτῷ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

6 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

7 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἱεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξάμηνον.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καθὼς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ αὐτῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς^α καὶ ἐπάταξαν αὐτόν^β Κεζβαάιμ^γ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

12 Ὁ λόγος Κυρίου ἐν ἐκάλεισε πρὸς Ἰού, λέγων, Υἱοὶ τέταρτοι καθίσονται σοὶ ἐπὶ θρόνῳ Ἰσραὴλ καὶ ἐγένετο οὕτως.

13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς ἐβασίλευσε^α καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ^β Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ.

14 Καὶ ἀνέβη Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλὰ, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱόν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν^α.

15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλοὺμ, καὶ ἡ συντροφιὴ αὐτοῦ ἢ συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

16 Τότε ἐπάταξε Μαναὴμ^α καὶ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς Θερσὰ, ὅτι οὐκ ἠνοίξαν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέῳρξεν.

17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ τῷ Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη^α.

18 Καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναὴμ ἔδωκε

τῷ Φουὰ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ^α.

20 Καὶ ἐξηγήκε Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ, δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων, πεντηκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνὶ καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔσθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαρίου ὁ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

25 Καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτόν Φακέ υἱὸν Ῥομελίον ὁ τριστάτης αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε αὐτόν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτῶν πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

27 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου ὁ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακέ υἱὸν Ῥομελίον ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσι ἔτη.

28 Καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακέ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαβφελλασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἰν καὶ τὴν Ἀβέλ^α καὶ τὴν Ὑαμααχά^β καὶ τὴν Ἀνιὼχ^γ καὶ τὴν Κενεθ^δ καὶ τὴν Ἀσώρ^ε καὶ τὴν Γαλαάν^ς καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους.

30 Καὶ συνεστρεψε σύστρεμμα Ὠσηέ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακέ υἱόν Ῥομελίον, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσε^α, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακέ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ὅ ταῦτα^α γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακέ υἱοῦ Ῥομελίον ὁ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα.

33 Υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσὰ θυγατὴρ Σαδὰκ.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

35 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· αὐτὸς φκοδόμησε τὴν πόλιν οἴκου Κυρίου τὴν ἐπάνω.

36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος ἐξ.

ἀποστέλλειν ἐν Ἰούδα τὸν Ῥαασσῶν βασιλεῖα

Συρίας, καὶ τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου.

38 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΕΝ ἔτει ἐπτακαίδεκάτῳ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι ἑτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτὸν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθεῖ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διήγειρεν ἐν πυρί, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἔθνων ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὕψηλοις, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλόφους.

5 Τότε ἀνέβη Ῥαασὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἀχαζ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμῖν.

6 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασὼν βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλὰθ, καὶ Ἰθουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλὰθ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαλγαθφελλασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, λέγων, Δύλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι, ὥσπῃς με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὔρεθ ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τῷ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὁδῶρα.

9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπώκησεν αὐτὴν, καὶ τὸν Ῥαασὼν ὁ βασιλεὺς ἔθνατῶσε.

10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς Δαμασκόν εἰς ἁπυτὴν Θαλγαθφελλασάρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν· καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερεὰ τοῦ ἰουδαίου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ρυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ.

11 Καὶ ψοδόομεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐκ Δαμασκοῦ.

12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό.

13 Καὶ ἐθυμίασε τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῆς, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Τὸ χάλκουν τὸ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ προσήγαγε τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀναμίσσον τοῦ οἴκου Κυρίου· καὶ δειξεν αὐτὸ ἐπὶ μῆρον τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ Βορρᾶν.

15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρωΐν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἐσπερινήν, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν,

καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτῷ δέχεσθαι· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χάλκουν ἔσται μοι εἰς τοπωταί.

16 Καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ.

17 Καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνῶν, καὶ μετήρην ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βῶων τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθινὴν.

18 Καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ψοδόομψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαζ ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

20 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΕΝ ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ὠσηὲ υἱὸς Ἠλᾶ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἑννέα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε, τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὠσηὲ δούλος, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναά.

4 Καὶ εἶρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὠσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναά τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς.

5 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη.

6 Ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὠσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἀπώκησεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατώκησεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμοῖς Γωζάν, καὶ ὅρη Μήδων.

7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐποβήθησαν θεοὺς ἐτέρους,

8 Καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιομασί τῶν ἔθνων ὧν ἐξῆρε Κύριος ἐκ' ἑλ' προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν,

9 Καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους, οὐχ οὕτως κατὰ Κύριον Θεοῦ αὐτῶν· καὶ ψοδόομεν ἑαυτοὺς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πέργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς,

10 Καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλόφους,

11 Καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὕψηλοις, καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκησε Κύριος ἐκ' ἑλ' προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνους, καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον,

12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις τοῖς εἰπε Κύριος αὐτοῖς, Οὐ ποιήσετε τὸ ρῆμα οὕτως τῷ Κυρίῳ.

13 Καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὀφνύοντος, λέγων, Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τὸν πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα

τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα· αὐτοὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν.

14 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἕ· ἐσκήληνσαν τὸν νότον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νότον τῶν πατέρων αὐτῶν.

15 Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἔθνων τῶν περιέκυλιν αὐτῶν, ὃν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς· μὴ ποιεῖσαι κατὰ ταῦτα.

16 Ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐλάτρευσαν τὴν Βάαλ.

17 Καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, καὶ ἐμνηστεύοντο μαντείας, καὶ οἰωνίζοντο, καὶ ἐπράθηναν τοῦ ποιεῖσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παραργίζας αὐτόν.

18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς προσώπῃ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πληρὴ φυλὴ Ἰουδα μονωτάτης.

19 Καὶ γε Ἰουδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οὓς ἐποίησαν, καὶ ἀπέσταντο τὸν Κύριον.

20 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς, καὶ ἐώκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς, ἕως οὗ ἀπέρριξεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

21 Ὅτι πληρὴ Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐβυσίλευσαν τὸν Ἱεροβοάμ υἱὸν Ναβαὶτ· ζέξωσαν Ἱεροβοάμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε Κυρίου, καὶ ἐξήμαρτεν αὐτὲς ἁμαρτίαν μεγάλην.

22 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πᾶσιν ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ· ἥ· ἐποίησαν, ἕ· ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς.

23 Ἔως οὗ μετέστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, καὶ ἀπώκισθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτῆς εἰς Ἀσσυρίαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουθὰι, ἀπὸ Αἰά, καὶ ἀπὸ Αἰμάθ, καὶ Σεπφαραναίμ, ἕ· κατεκίνησαν ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἅντι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμαρείαν, καὶ κατακτίσθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τὸν λέοντα, καὶ ἦσαν ἀποκτείνοντες ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, λέγοντες, Τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτάς, καθὼς ἐκ οἰδαὶς τὸ κρίμα τῷ Θεῷ τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων, Ὁ Απαγάγετε! ἐκεῖθεν, ἕ· πορευέσθωσαν, καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

28 Καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαθλῇ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν Κύριον.

29 Καὶ ἦσαν ποιούντες ἔθνη ἔθνη θεῶν αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατὰκον.

30 Καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σακκὴν Βενιθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Ὁργέλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ.

31 Καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ὁβλαζερ, καὶ τὴν Θαρβάκ, καὶ ὁ Σεπφαραναίμ ἠνίκα κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημελέχ θεοῖς Σεπφαραναίμ.

32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ κατέκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ᾗ κατῴκουν ἐν αὐτῇ, καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν.

33 Καὶ τὸν Κύριον ἐφοβοῦντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἔθνων, ὅθεν ἀπώκισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν.

34 Ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ποιεῖν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβούνται, καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον, καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰσραὴλ.

35 Καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέροις, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θυσιάσετε! αὐτοῖς.

36 Ὅτι ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχυί μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε! αὐτῷ θύσετε!

37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν εἰν, φυλάσσεσθε· πᾶσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέροις.

38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μετ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε! καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέροις.

39 Ἄλλ' ἢ τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

40 Καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι.

41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοὶς γλυπτῶσι αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες· καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ἑτεῖ τρίτῳ τῷ Ὠσηὲ υἱῷ Ἠλᾶ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβυσίλευσεν Ἐξεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰουδα.

2 Υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἔτῶν ἐν τῇ βασιλευσίᾳ αὐτοῦ, καὶ εἰκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβων θυγάτηρ Ζαχαρίου.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευση τὰ ἄλση, καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησε Μωϋσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμῶντες αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεθμάν.

5 Ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε, καὶ μετ' αὐτὸν ἐκ ἐνενήθη ὁμοιος αὐτῷ ἐν Ἀβασίλειον.

Ἰούδα, καὶ δὲν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκollήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἀνετείλατο Μωσῆς.

7 Καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἔποιε, συνῆκε^α καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ.

8 Αὐτὸς ἐπάταξε τὰς ἄλλοφύλους ἕως Γάζης, καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὕψους.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐzekία, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἑβδόμος τῷ Ὡση νιῶ Ἠλαῖ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμαρείαν, καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν,

10 Καὶ κατελάβλετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν ἔτων ἐν ἔτει ἑκτῷ τῷ Ἐzekία, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἕννατος τῷ Ὡση βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνεληφθῆ Σαμαρεία.

11 Καὶ ἀπῆλκε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμαρείαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ ἔθωκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαε καὶ ἐν Λβὼρ ποταμῷ Γαζὶν καὶ ὅρη Μήδων,

12 ὁ ἄνθ' ὧν^α οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτῶ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ δὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν.

13 Καὶ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλεῦς Ἐzekίου ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὑψηλὰς, καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐzekίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς, λέγων, Ἠμάρτηκα, ἀποστράφημι ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἐὰν ἐπιθῇς ἐπ' ἐμέ, βασιτάσω^α καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐzekίαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τριακόσια τάλαντα χρυσοῦ.

15 Καὶ ἔδωκεν Ἐzekίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Ἐzekίας τὰς θύρας ναοῦ^α, καὶ τὰ ἐστηρικμένα ἃ ἐχρῆσθαι^α Ἐzekίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων.

17 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν Ῥαφίς καὶ τὸν Ῥαφάκην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐzekίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ^α καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐστήσαν ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἁγροῦ τοῦ γναφίως.

18 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐzekίαν^α καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ υἱὸς Χελκίς ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς Σαφάτ ὁ ἀναμνησκων.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ῥαφάκης, Εἰπάτε δὴ πρὸς Ἐzekίαν, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων, τί^α ἡ πεποιθήσις αὐτῇ ἡν πέποιθας;

20 Εἶπας, πλὴν λόγου χειλέων, Βουλὴ καὶ δυνάμις εἰς πόλεμον^α ὅν^α οὐν^α τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί;

21 Νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαντῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον; ὅς ἂν στηριχθῇ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὀρήσει^α αὐτήν^α οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

22 Καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με, Ἐπὶ Κύριον Θεόν

πεποιθήαμεν^α οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν^α Ἐzekίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλὴμ;

23 Καὶ νῦν μίχηται δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ ὤσω σοι δισχίλους ἵππων, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτοῖς.

24 Καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον το-
πάρχου ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ ἠλπίσας σαντῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππους.

25 ὁ Καὶ νῦν^α μὴ ἄνεν Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τούτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν.

26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακίμ υἱὸς Χελκίς καὶ Σωμνάς καὶ Ἰωᾶς πρὸς Ῥαφάκην, Δάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδας σου Συρίστῃ, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαῖστῃ, καὶ ἰνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὧσιν τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαφάκης, Μὴ δέπῃ^α τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ ἀπέστειλε με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους, τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ πίνειν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ' ἡμῶν ὅμα^α;

28 Καὶ ἔστη Ῥαφάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ με γάλῃ Ἰουδαῖστῃ, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων.

29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐzekίας ὁ λόγιος, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς δ' αὐτοῦ^α.

30 Καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐzekίας πρὸς Κύριον, λέγων, Ἐξαιρέμενος ἐξελεύσεται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὐτῇ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

31 Μὴ ἀκούετε Ἐzekίον^α ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν, καὶ ἐξέλθατε πρὸς με, καὶ πιέται ἄνθρωπος τὴν ἀμπελον αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὴν σκῆκην αὐτοῦ φάιγεται, καὶ πιέται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ.

32 Ὡς ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαιᾶς ἐλαιῶν καὶ μέλιτος, καὶ ῥήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθνήητε^α καὶ μὴ ἀκούετε Ἐzekίαν, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς, λέγων, Κύριος ῥύσεται ὑμᾶς.

33 Μὴ ρυόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

34 Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμάθ, καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Σεφραουαίμ, Ἀνά, καὶ Ἀβά, ὅτι^α ἐξείλαντο Σαμαρείαν ἐκ χειρὸς μου;

35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, οἱ ἐξείλαντο τὰς γὰς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεύσεται Κύριος τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου;

36 Καὶ ἐκόφουσιν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως, λέγων, Οὐκ ἀποκρίθησθε αὐτῷ.

37 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακίμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς υἱὸς Σαφάτ ὁ ἀναμνησκων πρὸς Ἐzekίαν, διερρήχοντες τὰ ἱμάτια, καὶ ἀνγγέλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαφάκου.

Κεφ. 19. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, καὶ διέφραξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβύλετο σάκκον, καὶ εἰσήλθεν εἰς οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σωμάν τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν περιβεβλημένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφῆτην υἱὸν Ἀμώς.

3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγχμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι ἦλθον νιοὶ ἑως ἰωδαίων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστι τῇ τικτοίᾳ.

4 Εἰ πως εἰσακουσεται Κύριος ὁ Θεός σου πίντας τοὺς λόγους Ῥαψάκῃ, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτῇ ὀνειδίξει Θεὸν ζῶντα, καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ λήψῃ προσευχὴν περὶ τοῦ λειμματος τοῦ εὑρισκομένου.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασφήμῃς τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὼ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται ἀγγελίαν, καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ καταβαλὼν αὐτὸν ἐν ρομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Καὶ δ' ἐπέστρεψε Ῥαψάκῃ, καὶ εὔρε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνά, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς.

9 Καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακά βασιλέως Αἰθιόπων, λέγων, Ἰδοὺ ἐξῆλθεν πολεμεῖν μετὰ σοῦ· καὶ δ' ἐπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Μὴ ἐπαίρῃ σε ὁ Θεός σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθες ἐν αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαῖαις τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς· καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ δ' ἐξαιρούμενοι! ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γαζὴν, καὶ τὴν Χαρρὰν, καὶ τὴν Ῥαφίς, καὶ υἱοὺς Ἐδὲμ τοὺς ἐν θεασθένι;

13 Πού ἐστιν ὁ βασιλεὺς Αἰμὰθ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφαὶδ; καὶ αὖ πού ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεπφαρουαίμ, Ἀνὰ, καὶ Ἀβύ;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου,

15 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν σου, σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Κλῖνον Κύριε τὸν οἶόν σου καὶ ἀκούσον, ἀνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε, καὶ ἀκούσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

17 Ὅτι ἀληθεῖς Κύριε ἠρῆμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,

18 Καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ,

ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν, ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς.

19 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλείαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μόνος.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων Θεός Ἰσραὴλ, Ἄ προσήνξω πρὸς με περὶ Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἡκουσα.

21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐπ' αὐτόν, Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ.

22 Τίνα ὀνειδίσας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν, καὶ ὤηρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ;

23 Ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὀνειδίσας Κύριον, καὶ εἶπας, Ἐν τῷ πληθεί τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι! εἰς ὕψος ὀρέων μνηρῶν τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσω αὐτοῦ, καὶ ἦλθον! εἰς μέσον ἄδρου καὶ Καρμὴλ.

24 Ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξηρῆμωσα τῷ ἵχνει τοῦ ποδὸς μου πάντας ποταμούς περιοχῆς.

25 Ἐπλασα αὐτήν, δυνήγαγον αὐτήν· καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικιστῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς.

26 Καὶ οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἔπτηξαν καὶ κατησχύνθησαν· ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ, ἡ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωματίων, καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐστηκότος.

27 Καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἔγνω, καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμέ.

28 Διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ' ἐμέ, καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσὶ μου· καὶ θήσω τὰ ἀγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτηρίσι σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

29 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα, καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμπελὸς καὶ φυτεία ἀμπελώνων, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

30 Καὶ προσθήσει τὸν διασσεσσωμένον οἶκον Ἰοῦδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω.

31 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωζόμενος εἰς ὅρους Σιών ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν δυνάμεων ποίησιν τοῦτο.

32 Οὐχ οὕτως; τάδε λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ' αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέρῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα.

33 Τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης· δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου.

35 Καὶ ἐγένετο νυκτος, καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ἠρῆρισαν τοποῖα, καὶ ἰδὼ πάντες σῶματα νεκρά.

36 Καὶ ἀπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχιῆριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευη.

37 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνούντος ἐν οἴκῳ Μεσεράχ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρσάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν ἐν γῇ Ἀραράθ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. XX

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρώσθησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Γέδε λέγει Κύριος, Ἐντειλαὶ τῷ οἴκῳ σου, ἀποθήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ὁ ἀπέστρεψε· Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἠύζατο πρὸς Κύριον, λέγων,

3 ὦ Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πληρεῖ, καὶ τὸ ἀγαθὸν ὃ ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθίῳ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ὅημα Κυρίου ἐγένετο πρὸς οὐτὸν, λέγων,

5 Ἐπίστρεψον, καὶ ἔρῃς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν γινόμενον τοῦ λαοῦ μου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τῷ πατρὸς σου, Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχύομαι σε· ἡμέρα τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς αὐτὸν οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ προσήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σα πεντεκαίδεκα ἔτη· καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπίω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου.

7 Καὶ εἶπε ὁ Λαβέτωσαν παλάθην σκύων, καὶ ἐπιτίθεισαν ἐπὶ τὸ ἔλκος, καὶ ἰγίσει.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν, Τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰσάσεται ὁ με Κύριος, καὶ ἀναβήσονται εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;

9 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε· πορεύσεται ἡ σκιά δέκα ὁ βαθμοῖς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ δέκα ὁ βαθμοῖς.

10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Κῆφον τὴν σκιαν κλίνει δέκα ὁ βαθμοῖς· οὐχί, ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιά ὃ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς· δέκα ὁ βαθμοῖς· εἰς τὰ ὀπίσω.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς· εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμοῖς.

12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαβυλὼν υἱὸς Βαβυλὼν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μυατὰ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρώσθησεν Ἐζεκίας.

13 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοὺς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεκρωθῆ, τὸ ἀργύρον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἄρωματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τὸν σκευῶν, καὶ ὅσα εὐρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ, οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν οἱ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς

τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς μέ, ἐκ Βαβυλῶνος.

15 Καὶ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε ὁ, Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου, εἶδον· οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδεα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἄτ' ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

16 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν, Ἀκουσον ὁ λόγον Κυρίου,

17 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε ὁ Κύριος.

18 Καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεείσονται ἐκ σοῦ οὕς γεννήσεις, λήψονται, καὶ ἔσονται ἐνούχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

19 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν, Ἀγαθὸν ὁ λόγος Κυρίου ἐν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνῃ ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

20 Καὶ τα λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτῆς, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρίνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν, καὶ εἰσῆγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχί ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ιούδα;

21 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΥΙΟΣ δώδεκα ἔτων Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀψιδά.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἔθνων ὃν ἐῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾤκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσθεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βιβαλ, καὶ ἐποίησε τὰ ἄλλα καθὼς ἐποίησεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ προσεκίνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδόουλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾤκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλὴμ θῆσω τὸ ὄνομά μου.

5 Καὶ ᾤκοδόμησε θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τῇ ἐναντὶ ἐν ταῖς δυσιν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ διῆγε τὰς υἱὰς αὐτῆς ἐν πυρὶ, καὶ ἐκλήδονίζετο καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώστας ἐπλήθυσε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίζαι αὐτὸν,

7 Καὶ ἐθηκε τὸ ἡλυπτόν τῃ ἄλσυν· ἐν τῷ οἴκῳ, ὡς εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξελεξιμένη ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θῆσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα,

8 Καὶ οὐ προσήσω τοῦ σαλευθῆναι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἱ τινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐγέρεται λαμῆν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δούλος μου Μωσῆς.

9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τὸ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ᾤκτισε Κύριος

ἐκ προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων,

11 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελυγμένα ταῦτα καὶ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἐμ- προσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καὶ γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

12 Οὐχ οὕτως· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὺν ἐγὼ φέρω· κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ! καὶ Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἡχῆσαι ἀμφοτέρω τὰ ὦτα αὐτοῦ.

13 Καὶ ἔκτενω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ· καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ, καθὼς ἀπαλείφεται δὲ ἀλάβαστρος! ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ προσώπων αὐτοῦ.

14 Καὶ ἀπεώσομαι τὸ ὑπόλεμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν,

15 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τὸν πατέρα αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

16 Καὶ γε αἷμα ἄθλων ἐξεχέσε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν ἤμαρτεν, οὐκ ἔστι ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ κήφῃ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήφῃ Ὁζά· καὶ ἐβασίλευσεν δ' Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

19 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἔτην δ' Ἀμὼς! ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη βασιλεύσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ β Μεσολλάμ! θυγάτηρ Ἀρουῦ ἐξ Ἰετέβα.

20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἧς ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς.

22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Κυρίου.

23 Καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τὰς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα δ' Ἀμὼς! καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσιὰν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων δ' Ἀμὼς! ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

26 Καὶ ἔθαναν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῇ κήφῃ Ὁζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσιὰς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτῇ Ἰεδία θυγάτηρ Ἐδεῖα ἐκ Βασουριῶν.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ δ' αὐτοῦ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσιᾷ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ὑπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαπφάν υἱὸν Ἐζελίου υἱοῦ Μεσολλάμ τὸν γραμματέα οἴκου Κυρίου, λέγων,

4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὁ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ.

5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα τῶν οἴκῳ Κυρίου τοῦ κατισχυᾶσι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου,

6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τευχισταῖς, καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς, τοῦ κραταῖωσαι τὸ βεδέκ τῶ οἴκου.

7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιεῖσι.

8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφάν τὸν γραμματέα, Βιβλίον τοῦ νόμου εὑρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ δ' ἀπέστρεψε! τῷ βασιλεῖ ῥήμα, καὶ εἶπεν, Ἐχάρησεν οἱ δούλοι σου τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ εἶπε Σαπφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Βιβλίον ἔδωκε μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαπφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἐαυτοῦ.

12 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαπφάν, καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαῖλ, καὶ τῷ Σαπφάν τῷ γραμματεῖ, καὶ τῷ Ἀσαῖᾳ δάλφῳ τῷ βασιλεῦς, λέγων,

13 Δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἡμῶν, καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἔκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τὸ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.

14 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχικὰμ, καὶ Ἀχοβὼρ, καὶ Σαπφάν, καὶ Ἀσαῖας πρὸς Ὀλδαν τὴν προφήτην μητέρα! Σελλήμ υἱοῦ Θεκουὰν υἱοῦ Ἀράς τοῦ ἱματιοφύλακος· καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Μασενᾷ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτήν.

15 Καὶ εἶπεν δ' αὐτοῖς! Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἵπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με,

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὺν ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικῶντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα,

17 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον με, καὶ ἐθυμίωθ' ἐμέ, ὅπως παροργίσασί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκαυθήσεται ὁ θυμὸς

μον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιστήσῃαι τὸν Κύριον, τάδε ἔρειπε πρὸς αὐτόν. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας,

19 Ἀλλ' ὦν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετρίπης ἀπὸ προσώπου, ὥς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τούτων καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν, τοῦ εἶναι εἰς ὀφθαλμὸν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλασας ἐνώπιόν μου, καὶ γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει Κύριος.

20 Οὐχ οὕτως ἰδοὺ προστίθῃμι σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθῇς εἰς τὸν τάφον σου ἐν βερίρηνι, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐμὲ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτων.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεὶ τὸ ῥῆμα καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ᾧ σὺν αὐτῶν πάντας τὸν λόγον τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τῆς εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἔσθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στόλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ πορεύεσθαι ὅπισω Κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστήσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἔσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ.

4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεὶ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῶσι τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν, τοῖς ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἐξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σταθμῷ Κεδρών, καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθὴλ.

5 Καὶ κατέκαυσεν τοὺς χωμαριῖς οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐθυμίαν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλω Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς θυμιῶντας τῷ Βάαλ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τοῖς μαζουρῶθ, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ.

6 Καὶ ἐξηγεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χεϊμαρρὸν Κεδρών, καὶ κατέκαυσεν αὐτόν ἐν τῷ χεϊμαρρῷ Κεδρών, καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καθισμῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, οὓς αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χεττῶνι τῷ ἄλσει.

8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰούδα, καὶ ἔμiane τὴν ὑψηλὰ οὓς ἐθυμιάσαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν βαβυλῶν καὶ ἐξ Ἑθριαβῆ καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως Ἰησοῦ ἀρχόντος τῆς πόλεως, τῶν ἑξ ἀριστέρων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλῃ τῆς πόλεως.

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ἔμiane τὸν Ταφὲθ τὸν ἐν φάραγγι υἱὸν Ἐννὸμ, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολόχ ἐν πυρὶ.

11 Καὶ κατέκαυσεν τὰς ἵππους καὶ ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνοῦχου ἐν φανουρίᾳ καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρὶ.

12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερῶου Ἀχαζ, ἀεποιήσαν βασιλεῖς Ἰούδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χεϊμαρρὸν Κεδρών.

13 Καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθάβ, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς προσοχθίσματι Μωάβ, καὶ τῷ Μολόχ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὼν, ἔμiane ὁ βασιλεὺς.

14 Καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση, καὶ ἐπλησε τοὺς τόπους αὐτῶν ὅστω ἀνθρώπων.

15 Καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὁ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὶθ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο ᾧ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ συνέτριψε τὰς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χῶν, καὶ κατέκαυσεν τὸ ἄλσος.

16 Καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους· τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέστειλε, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστά ἐκ τῶν τάφων, καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ ἔμiane αὐτὸ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐσταῖν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ ἐορτῇ ἐπὶ τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ ἐπιστρέψας ἦρε τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὄψω; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὃ ἐξηλθὼς ἐξ Ἰούδα, καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ θυσιαστηρίῳ Βαιθὴλ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἀφετε αὐτόν, ἀνὴρ μὴ ἐκινῆσάτωσαν τὰ ὀστά αὐτοῦ καὶ ἐρρίσθησαν τὰ ὀστά αὐτοῦ μετὰ πᾶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἡκόντος ἐξ Ὀφθαλμοῦ.

19 Καὶ γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζον Κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ.

20 Καὶ ἐθυσίασε πάντα τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων, καὶ κατέκαυσεν τὰ ὀστά τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτὰ, καὶ ἐπέστραψε εἰς Ἱερουσαλὴμ.

21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης.

22 Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀπ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα.

23 Ὅτι ἀλλ' ἡ τῷ ὀκτωκαιδεκίτῳ ἔτει τοῦ

Βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

24 Καί γε τοὺς θελητάς, καὶ τοὺς γνωριστάς, καὶ τὰ θεράφιν, καὶ τὰ εἰδωλά, καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεινόμενα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρ' ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

25 Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτῷ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον ὁ Μωσῆς, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοιος αὐτῷ.

26 Πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παραργισμοὺς, οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς.

27 Καὶ εἶπε Κύριος, Καί γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τῆς προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέωσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου ἐπάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῦ βασιλεὺς ἐν Ἰούδα.

29 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτῇ ἀνέβη Φαραὺ Νεχαὺ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλεῖα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη ἰωσίας εἰς ἁπάντην αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὺ ἐν Μαγεδῶν ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν.

30 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδῶν, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

31 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ὁ τρίμηνον ἔβισίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάλ θυγάτηρ Ἰερεμίου ἐκ Δοβνά.

32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

33 Καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραὺ Νεχαὺ ἐν ὁρμαίνῃ ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μὴ βασιλεῦειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκε ζῆμیان ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ.

34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὺ Νεχαὺ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωακίμ καὶ τὸν ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν ἰωακίμ τῷ Φαραῶ, πλὴν ἐτίμωγράφησεν τὴν γῆν τοῦ δούναι τῷ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραῶ ἀνὴρ κατὰ τὴν συντημῶσιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δούναι τῷ Φαραῶ Νεχαῶ.

36 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδάφ θυγάτηρ Φαδαῖλ ἐκ Ῥομιά.

37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ ἰωακίμ δούλος τρία ἔτη καὶ ἐπέστρεψε καὶ

ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζῶνους τῶν Χαλδαίων, καὶ τοὺς μονοζῶνους Συρίας, καὶ τοὺς μονοζῶνους Μωάβ, καὶ τοὺς μονοζῶνους υἱὸν Ἀμμων, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα τοῦ κατισχύσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

3 Πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα, ἀποστήσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, 4 καὶ γε τὸ αἷμα ἁθῶν ἐξέχεε, καὶ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἁθῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἱλασθῆναι.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωακίμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλεὺς ἐν Ἰούδα.

6 Καὶ ἐκοιμήθη ἰωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἰωακίμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου.

8 Υἱὸς οὐκωκαίδεκα ἐτῶν ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα θυγάτηρ Ἑλλαναςθαίμ, ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ.

10 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.

11 Καὶ εἰσήλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐξήλθεν ἰωακίμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλεῖα Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μητὴρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ οἱ εὐνούχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτοὶ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὁδοῦ ἐτεῖ τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐξήνεγκεν ἐκείθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναφῷ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

14 Καὶ ἄφικε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυρῶς αἰχμαλωτίσας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας, καὶ πᾶν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐκ ὑπέλειφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς.

15 Καὶ ἄφικε τὸν ἰωακίμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα.

16 Καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἐπακισχυλίσας, καὶ τὸν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Βαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σεδεκία.

18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευ-

γεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
αμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου^α.

19 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυ-
ρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακὴμ.

20 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα, ὥς ἀπερρίψεν αὐ-
τὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ^β καὶ ἠθέτησε Σε-
δεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ ἐγενήθη^γ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ^δ βασιλεὺς Βαβυλῶνος,
καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ^δ
καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ῥυτιδίωσεν
ἐπ' αὐτὴν περικεχυρὸς κύκλω^ε.

2 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ^ε ἕως τοῦ
ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλείως Σεδεκίου ἐννάτῃ
τοῦ μηνός.

3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ
οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἑρράγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
τοῦ πολέμου ἐξηλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς
ἀναμέσον τῶν τειχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου
τοῦ βασιλείου, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν
κύκλω^ε καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Ἀραβὰ^ε.

5 Καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω
τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀρα-
βῶθ Ἱεριχῶν, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσ-
πάθη ἐκείνων ἐν αὐτῷ.

6 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον
αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς ὁ^δ Ῥεβλα-
θά^ε καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν.

7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου
ἔξετύφλωσε, καὶ ἔδθεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ
ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μη-
νός, αὐτὸς ἐνῆεντος ἑνεακαιδέκατος τῷ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἦλθε Ναβου-
ζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασι-
λέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντα τοὺς οἴκους
Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρ-
χιμάγειρος^ε.

10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ ἐκυκλόθεν
κατέσπασεν ἡ δύναμις^ε τῶν Χαλδαίων.

11 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφ-
θὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἱ
ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ
τοὺς λοιποὺς τοῦ στηρίγματος μετῆρε Ναβουζαρ-
δάν ὁ ἀρχιμάγειρος.

12 Καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν ὁ
ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς^δ γαβὶν^ε.

13 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν
οἴκῳ Κυρίου, καὶ ὅ^ας^ε μεχωνῶθ, καὶ τὴν θά-
λασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέ-
τριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ᾤραν τὸν χαλκὸν αὐ-
τῶν εἰς Βαβυλῶνα.

14 Καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰ ἱαμίμ, καὶ τὰς
φιάλας, καὶ τὰς θύσκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς,
ἐλάβε^ε.

15 Καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς χρυσᾶς
καὶ τὰς ἀργυρᾶς^ε ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος,

16 Στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ
τὰς μεχωνῶθ ἡς ἐποίησε Σαλωμὴν τῷ οἴκῳ
Κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων
τῶν σκευῶν.

17 Ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου
τοῦ ἐνός, καὶ τὸ χωθῆρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν^ε
καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθῆρ τοῶν πήχεων^ε σαβα-
χά, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθῆρ κύκλω τὰ πάντα
χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ
ἐπὶ τῷ σαβαχά.

18 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραῖαν
ιερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς
δευτερώσεως, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσον-
τας τὸν σταθμὸν.

19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἕνα,
ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν,
καὶ πέντε ἄνδρας τῶν ὀρίωντων τὸ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει,
καὶ τὸν γραμματεῖα τὸν ἀρχοντος τῆς δυνά-
μεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ
ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρε-
θέντας ἐν τῇ πόλει.

20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχι-
μάγειρος, καὶ ἤγαγεν^ε αὐτοὺς πρὸς τὸν βασι-
λέα Βαβυλῶνος εἰς ὁ^δ Ῥεβλαθά^ε.

21 Καὶ ἔπαυσεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Ῥεβλαθά^ε
ἐν γῇ Αἰμάθ^ε καὶ ἀπφκίσθη Ἰούδας ἐπάνωθεν
τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθείς ἐν τῇ γῇ Ἰού-
δα οὗς κατέλειπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν
Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱὸν Σαφάν.

23 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέ-
στησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν, καὶ
ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανιὸν, καὶ Ἰωνά υἱὸς Καριθ^ε,
καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναμὰθ ὁ Νετωφαθίτης,
καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μαχαβὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτῶν.

24 Καὶ ὥμοσε ὁ Γοδολίας αὐτοῖς^ε καὶ τοῖς
ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φο-
βείσθε πᾶρόδον τῶν Χαλδαίων, καθίσατε ἐν
τῇ γῇ, καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
νος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν
Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανιὸν υἱοῦ Ἐλισακὰ ἐκ τοῦ
σπέρματος τῶν βασιλείων, καὶ δέκα ἄνδρες
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ
ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλ-
δαίους, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφάθ.

26 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ^ε ἕως
μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων, καὶ
εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ
προσώπου τῶν Χαλδαίων.

27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ
ἔτει τῆς ὁ^δ τοικίας^ε τοῦ Ἰωακὴμ βασιλέως
Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐβδόμῳ καὶ εἰκίδι
τοῦ μηνός, ὕψωσεν Εὐλιμαρωδὲκ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωακὴμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα,
καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ
ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων
τῶν βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

29 Καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς
αὐτοῦ, καὶ ᾤσθιν ἄρτον διαπαντός ἐνώπιον
αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

30 Καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία δια-
παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως,
λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α.

Κεφ. α'. Ι.

ΑΔΑΜ, Σήθ, Ἐνὼς,
 2 ^αΚαὶ Καϊνᾶν, Μαλελεήλ, Ἰάρεδ,
 3 Ἐνὼχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ,
 4 Νῶε υἱοὶ Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ.
 5 Υἱοὶ Ἰάφεθ, Γαμέρ, ^βΜαγώγ, Μαδαΐμ,
 Ἰωῦν, Ἐλισά, Θοβέλ, Μοσόχ, καὶ Θίρας,
 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ, Ἀσχαναζ, καὶ Ῥιφάθ,
 καὶ ^δΘοργαμά.
 7 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωῦν, Ἐλισά, καὶ Θαρσίς, Κί-
 τιοι, ^ακαὶ Ῥόδιοι.
 8 Καὶ υἱοὶ Χάμ, Χούς, καὶ Μεσραΐμ, Φουδ,
 καὶ Χαναάν.
 9 Καὶ υἱοὶ Χούς, Σαβᾶ, καὶ Εὐιλᾶ, καὶ Σα-
 βαθά, καὶ Ῥεγμά, καὶ Σεβεθαχά, καὶ υἱοὶ
 Ῥεγμά, Σαβᾶ, καὶ Δαδάν.
 10 Καὶ Χούς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ^α οὗτος
 ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
 11 Υἱοὶ Σήμ, Αἰλὰμ, καὶ Ἀσουρ,^α
 24 Καὶ Ἀρφαξάδ, Σάλα,
 25 Ἐβερ, Φαλέγ, Ῥαγάν,
 26 Σερουχ, Ναχωρ, Θάρρα,
 27 ^αἈβραάμ.
 28 Υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰσμαήλ.
 29 Αὗτοι δὲ αἱ γενεαὶς ^βαὐτῶν πρωτότοκος
 Ἰσμαήλ, Ναβαιώθ, καὶ Κηδάρ, Ναβδεήλ,
^βΜασσάμ,
 30 Μασμά, Ἰδεμᾶ, Μασσή, Χονδάν, Θαιμάν,
 31 Ἰεττούρ, Ναφές, ^δΚεδμᾶ. οὗτοι ^αυἱοὶ
 Ἰσμαήλ.
 32 Καὶ υἱοὶ Χεττοίρας παλλακῆς Ἀβραάμ
 καὶ ἔτεκεν ^ααὐτῷ τὸν Ζεμβράμ, Ἰεζάν, ^βΜα-
 διάμ, Μαδάμ, ^δΣοβάκ, Σωέ καὶ υἱοὶ Ἰεζάν,
 Δαϊδάν, καὶ Σαβαΐ.^α
 33 Καὶ υἱοὶ Μαδιάμ, Γεφάρ, καὶ Ὁφέρ, καὶ
 Ἐνὼχ, καὶ Ἀβιδά, καὶ Ἐλδαδά πάντες ἔτοι-
 μοὶ υἱοὶ Χεττοίρας.
 34 Καὶ ἐγέννησεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ καὶ
 υἱοὶ Ἰσαάκ, ^δἸακώβ, καὶ Ἠσαὺ.
 35 Υἱοὶ Ἠσαὺ, Ἐλιφάξ, καὶ Ῥαγουήλ, καὶ
 Ἰεοὺλ, καὶ Ἰεγλὸμ, καὶ Κορέ.
 36 Υἱοὶ Ἐλιφάξ, Θαιμάν, καὶ Ὠμάρ, Σωφάρ,
 καὶ Ῥωθάμ, καὶ Κενέξ, καὶ Θαμνὰ, καὶ
 Ἀμαλήκ.
 37 Καὶ υἱοὶ Ῥαγουήλ, Ναχές, Ζαρέ, Σομέ,
 καὶ ^δΜοξέ.
 38 Υἱοὶ Σήθ, Δωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά,
 Δησών, Ὠσάρ, καὶ Δισάν.
 39 Καὶ υἱοὶ Δωτάν, Χορρί, καὶ Αἰμάν, ἀδελφὴ
 δὲ Δωτάν Θαμνί.

40 Υἱοὶ Σωβάλ, ^δἈλὼν, Μαχανάθ, Ταιβηλ,
 Σωφί, καὶ Ὠνάν υἱοὶ δὲ Σεβεγών, ^δΑἰθ, καὶ
 Σωνάν.
 41 ^δΥἱοὶ Σωνάν, ^αΔαισών υἱοὶ δὲ Δαισών,
^βἘμερών, ^γἸσσεβών, καὶ Ἰεθράμ, ^κΧαρρᾶν.
 42 Καὶ υἱοὶ ^δὨσάρ, Βαλαάμ, καὶ ^δΖουκάμ,
 καὶ Ἀκάν. Υἱοὶ Δισάν, Ὠς, καὶ Ἀράν.
 43 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν Βαλάκ υἱὸς
 Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά.
 44 Καὶ ἀπέθανε Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὸς Ἰωβάβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόρρας.
 45 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὸς Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανίων.
 46 Καὶ ἀπέθανεν Ἀσὸμ, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὸς Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ, ὁ πατάξας Μα-
 διάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει
 αὐτοῦ Γεθαΐμ.
 47 Καὶ ἀπέθανεν Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὸς ^δΣεβλά ἐκ Μασκεκάς.
 48 Καὶ ἀπέθανε ^δΣεβλά, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὸς Σαῶλ ἐκ Ῥωβῶθ τῆς παρὰ ποταμόν.
 49 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτὸς Βαλαεννώρ υἱὸς Ἀχωβώρ.
 50 Καὶ ἀπέθανε Βαλαεννώρ, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν αὐτὸς Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ, καὶ
 ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Φογώρ.
 51 ^αἩγεμόνες Ἐδώμ ἡγεμὼν Θαμνὰ, ἡγεμὼν
 Γωλαδά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ,
 52 Ἡγεμὼν Ἐλιβαμάς, ἡγεμὼν Ἠλὰς, ἡγε-
 μὼν Φινών,
 53 Ἡγεμὼν Κενέξ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν
^δΒαβσάρ,
 54 Ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν ^δΖαφωίν
 οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδώμ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ρου-
 βην, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰσάαχ, Ζαβουλὼν,
 2 Δάν, Ἰωσήφ, Βενιαμίν, ^βΝεφθαλί, Γάδ,
^αἈσέρ.
 3 Υἱοὶ Ἰούδα, Ἡρ, Αἰνάν, Σηλὼμ τρεῖς ἐγεν-
 νήθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαύας τῆς
 Χανανιτίδος καὶ ἦν Ἡρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα
 πονηρὸς ἐναντίον Κυρίου, ^κἐπέκτεινεν αὐτόν.
 4 Καὶ Θάμαρ ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ
 τὸν Φαρές, καὶ τὸν Ζαρί, πάντες υἱοὶ Ἰούδα
 πέντε.
 5 Υἱοὶ Φαρές, Ἐσρώμ, καὶ Ἰεμονήλ.

6 Καὶ υἱοὶ Ζαυρὰ, Ζαυβρί, κ' Αἰθὰμ, κ' Αἰμυ-
 ἄν', καὶ Καλχαλ, καὶ ὁ Δαρὰδ, πάντες πέντε.
 7 Καὶ υἱοὶ Χαμμί, Ἀχάρ ὁ ἐμποδοστάτης
 Ἰσραὴλ, δε ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα.

8 Καὶ υἱοὶ Αἰθὰμ, Ἀζαρίας.
 9 Καὶ υἱοὶ Ἑσρώμ οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ, ὁ
 Ἰεραμὲλ, καὶ ὁ Ὑρ, καὶ ὁ Χαλέβ^α.

10 Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ
 Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών ἀρχοντα
 οἴκου Ἰούδα,

11 Καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών, καὶ
 Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ,

12 Καὶ Βοὺζ ἐγέννησε τὸν ὁ Ὡβηδ^ι, καὶ
 ὁ Ὡβηδ^ι ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί,

13 Καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον
 αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ, Ἀμιναδὰβ ὁ δεύτερος,
 Σαμαὶ ὁ τρίτος,

14 Ναθαναὴλ ὁ τέταρτος, ὁ Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος,
 15 Ἀσάμ ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἑβδόμος.

16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουῖα, καὶ Ἀβι-
 γαῖα καὶ υἱοὶ Σαρουῖα, Ἀβισά, καὶ ὁ Ἰωάβ^ι,
 καὶ Ἀσαιλ, τρεῖς.

17 Καὶ Ἀβιγαῖα ἐγέννησε τὸν ὁ Ἀμεισάβ^ι κ'
 πατὴρ ὁ Ἀμεισάβ^ι ὁ Ἰοθὰρ ὁ Ἰσμαηλῆτης.

18 Καὶ Χαλέβ υἱὸς Ἑσρώμ ἔλαβε τὴν Γαζε-
 βί γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰεριώθ^ι καὶ οὗτοι υἱοὶ
 αὐτῆς, Ἰασάρ, καὶ Σουβίβ, καὶ ὁ Ἀρδών^ι.

19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβὰ, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ
 Χαλέβ τὴν Ἐφράθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὡρ^ι.

20 Καὶ Ὡρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί^ι, καὶ Οὐρί
 ἐγέννησε τὸν Βεσελεὴλ.

21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἑσρώμ πρὸς
 τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαὰδ, καὶ
 αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ὁ ἐξηκοντα-
 πέντε ἐτῶν ἦν^ι καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὁσερῶχ^ι.

22 Καὶ Ὁσερῶχ^ι ἐγέννησε τὸν Ἰαὶρ^ι κ' ἦσαν
 αὐτῷ εἴκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαὰδ.

23 Καὶ ἔλαβε Γεδσοὺρ καὶ Ἀράμ τὰς κόμης
 Ἰαὶρ ἐξ αὐτῶν, τὴν Καναθ καὶ τὰς κόμης αὐ-
 τῆς, ἐξηκοντα πόλεις· πᾶσαι αὗται υἱῶν Μα-
 χιρ πατρὸς Γαλαὰδ.

24 Καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἑσρώμ, ἦλθε
 Χαλέβ εἰς Ἐφραθὰ καὶ ἡ γυνὴ Ἑσρώμ Ἀβιά^ι
 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν ὁ Ἰαβὶ πατέρα Θεκωῆ.

25 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰεραμὲλ ὁ πρωτότοκος^ι
 Ἑσρώμ, ὁ πρωτότοκος Ῥάμ, καὶ Βαναΐ, καὶ
 Ἀράμ, καὶ ὁ Ἀσάν^ι ἀδελφὸς αὐτοῦ.

26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἰεραμὲλ, κ' ὄνομα
 αὐτῇ Ἀτάρα· αὕτη ἐστὶ μήτηρ ὁ Ὁζὼμ^ι.

27 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ῥάμ πρωτότοκος Ἰερα-
 μὲλ, Μαὰς, καὶ ὁ Ἰαμὴν^ι, καὶ Ἀκόρ.

28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ ὁ Ὁζὼμ^ι, Σαμαὶ, κ' Ἰαδαῆ^ι
 καὶ υἱοὶ Σαμαὶ, Ναδὰβ καὶ Ἀβισούρ.

29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναῖκος Ἀβισούρ, Ἀβιχαῖα·
 κ' ἔτεκεν αὐτῷ τὸν ὁ Ἀχαβάρ^ι, κ' τὸν ὁ Μωήλ^ι.

30 Καὶ υἱοὶ Ναδὰβ, Σαλαὰ, καὶ Ἀφφαῖν^ι καὶ
 ἀπέθανε Σαλαὰ οὐκ ἔχων τέκνα.

31 Καὶ υἱοὶ Ἀφφαῖν, ὁ Ἰσεμὴλ^ι καὶ υἱοὶ
 ὁ Ἰσεμὴλ^ι, Σωσάν^ι καὶ υἱοὶ Σωσίν, Δαδαί.

32 Καὶ υἱοὶ Δαδαί, Ἀχισαμῖς, Ἰεθέρ, Ἰωνά-
 θαν^ι καὶ ἀπέθανεν Ἰεθέρ οὐκ ἔχων τέκνα.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν, Φαλὲθ, καὶ ὁ Ὁζάμ^ι.
 οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰεραμὲλ^ι.

34 Καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Σωσάν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ
 ὄνομα αὐτῷ Ἰωχὴλ.

35 Καὶ ἔδωκε Σωσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ
 Ἰωχὴλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν
 αὐτῷ τὸν ὁ Ἐθὶ^ι.

36 Καὶ ὁ Ἐθὶ^ι ἐγέννησε τὸν Ναθάν, καὶ Να-
 θάν ἐγέννησε τὸν Ζαβὲδ,

37 Καὶ Ζαβὲδ ἐγέννησε τὸν ὁ Ἀφαιήλ^ι, καὶ
 ὁ Ἀφαιήλ^ι ἐγέννησε τὸν Ὡβηδ^ι,

38 Καὶ Ὡβηδ^ι ἐγέννησε τὸν Ἰηοῦ, καὶ Ἰηοῦ
 ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,

39 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Χελλῆς, καὶ
 Χελλῆς ἐγέννησε τὸν Ἐλεασά,

40 Καὶ Ἐλεασά ἐγέννησε τὸν Σοσομαὶ, καὶ
 Σοσομαὶ ἐγέννησε τὸν Σαλοὺμ,

41 Καὶ Σαλοὺμ ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίαν, καὶ
 Ἰεχεμίς ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμά, καὶ Ἐλι-
 σαμά ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ^ι.

42 Καὶ υἱοὶ Χαλέβ ἀδελφοῦ Ἰεραμὲλ, Μα-
 ρισά ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατὴρ Ζίφ^ι
 καὶ υἱοὶ Μαρισά πατρὸς Χεβρών.

43 Καὶ υἱοὶ Χεβρών, Κορέ, καὶ Θαπφους,
 καὶ Ῥεκόμ, καὶ Σαμαά.

44 Καὶ Σαμαά ἐγέννησε τὸν Ῥαῆμ πατέρα
 ὁ Ἰεκλάν^ι, καὶ ὁ Ἰεκλάν^ι ἐγέννησε τὸν Σαμαί.

45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαών^ι καὶ Μαών πατὴρ
 Βαιθσοὺρ.

46 Καὶ Γαιφά ἡ παλλακὴ Χαλέβ ἐγέννησε
 τὸν Ἀράμ, καὶ τὸν ὁ Μοσά^ι, καὶ τὸν Γεζουέ.

47 Καὶ υἱοὶ Ἀδδαί, Ῥαγέμ, καὶ Ἰωάθιμ, καὶ
 ὁ Σωγάρ^ι, καὶ Φαλέκ, καὶ Γαιφά, καὶ Σαγαά.

48 Καὶ ἡ παλλακὴ Χαλέβ Μωχά ἐγέννησε
 τὸν Σαβέρ, καὶ τὸν ὁ Θεράμ^ι.

49 Καὶ ἐγέννησε ὁ Σαγαά^ι πατέρα Μαδιμνὰ,
 καὶ τὸν ὁ Σαοὺ^ι πατέρα Μαχαβηνά, κ' πατέρα

Γαιβάλ^ι καὶ θυγάτηρ Χαλέβ, ὁ Ἀσχά^ι.

50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλέβ^ι υἱοὶ Ὡρ πρωτο-
 τόκου Ἐφραθὰ^ι Σωβὶλ πατὴρ Καραθιαρὶμ,

51 Σαλωμών πατὴρ Βαθαί, Λαμιών πατὴρ
 Βαθλααίμ, καὶ Ἀρὶμ πατὴρ Βεθγεδώρ.

52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβὶλ πατρὶ Καρα-
 θιαρὶμ Ἀρά, καὶ Αἰσί, καὶ Ἀμμανὶθ,

53 Καὶ Οὐμασφας, ὁ πόλες Ἰαὶρ, ὁ Αἰθαλίμ, κ'
 ὁ Μιφιθίμ^ι, κ' ἡ Σαμαθαίμ, κ' ἡ Μασαράίμ^ι ἐκ τέ-
 των ἐξήλθοσαν οἱ Σαραβλοῖ, κ' οἱ υἱοὶ Ἐσθαάμ^ι.

54 Υἱοὶ Σαλωμών Βαθλααίμ, ὁ Νετωφάτι,
 Ἀταριὸν οἴκου ὁ Ἰωάβ^ι, καὶ ἡμισυ τῆς Μαλαθί,
 ἡ Σαρί,

55 Πατριαὶ γραμματέων κατοικοῦντες ἐν
 ὁ Ἰάβις Παργαθίμ^ι, καὶ Σαμαθίμ^ι, καὶ Σαχα-
 θίμ^ι οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἰμὶν^ι
 πατρὸς οἴκου Ῥηχάβ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ
 ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος Ἀμνὴν τῇ Ἀχινάαμ
 τῇ ὁ Ἰεζραηλῆτιδι^ι ὁ δεύτερος ὁ Δαμινὴλ^ι τῇ
 Ἀβιγαῖα τῇ Κερμηλῖα

2 Ὁ τρίτος Ἀβεσσαλώμ, υἱὸς Μωχά θυγα-
 τρὸς Θολμαί βασιλείως Γεδσοὺρ^ι ὁ τέταρτος

Ἀδωνία υἱὸς Ἀγγίθ^ι

3 Ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ^ι ὁ ἕκτος
 Ἰεθραάμ τῇ Ἀγλὰ γυναίκα αὐτοῦ.

4 Ἐξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρών^ι καὶ ἐβα-
 σίλευσεν ἐκεῖ ἐπτά ἐτη, κ' ἐξάμηνον^ι κ' τρι-
 άκοντα κ' τρία ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ^ι
 Σαμαά, Σωβὰβ, Νάβαν, καὶ Σαλωμών τέσ-
 σαρες τῇ Βηρσαβέε θυγατρὶ Ἀμιήλ^ι.

6 Καὶ Ἐβαίρ, καὶ ὁ Ἐλισά^ι, καὶ Ἐλιφαιήθ,
 7 Καὶ Ναγὰι, καὶ ὁ Ναφέκ, καὶ Ἰαφιέ,

8 Καὶ Ἐλισαμά καὶ Ἐλιαδά, ὁ Ἐλιφαλά^ι,
 ἐννέα.

9 Πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλὴν τῶν υἱῶν τῷ
 παλλακῶν, καὶ Θήμαρ^ι ἀδελφῇ αὐτῶν.

10 Υἱοὶ Σαλωμών, Ῥοβοάμ, Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ,

11 Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβ υἱὸς αὐτοῦ,

12 Ἀασιὰς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίης υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ,

13 Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ, Μα: ασσῆς υἱὸς αὐτοῦ,

14 Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ.

15 Καὶ υἱοὶ Ἰωσία, πρωτότοκος Ἰωανάν, ὁ δευτέρως Ἰωακίμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλούμ.

16 Καὶ υἱοὶ Ἰωακίμ, Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ.

17 Καὶ υἱοὶ Ἰεχονία, Ἀσίρ, Σαλαθιήλ υἱὸς αὐτοῦ,

18 Μελχिरάμ, καὶ Φαδαίας, καὶ Σανεσάρ, καὶ Ἰεκμία, καὶ ὁ Ἰσααὶά, καὶ Ναβαδίας.

19 Καὶ υἱοὶ Φαδαίας, Ζοροβάβελ, καὶ Σεμεΐ, καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ, Μοσολλάμ, καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν,

20 Καὶ ὁ Ἀσουβέλ, καὶ Ὁδλ, καὶ Βαραχία, καὶ Ἀσαδία, καὶ Ἀσοβεδ, πέντε.

21 Καὶ υἱοὶ Ἀνανία, Φαλεττία, καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ῥαφάλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὁρνά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ.

22 Καὶ υἱὸς Σεχενία, Σαμαΐα καὶ υἱοὶ Σιμμαια, Χαττούς, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βερρί, καὶ Νωαδία, καὶ Σαφάθ, ἕξ.

23 Καὶ υἱοὶ Νωαδία, ὁ Ἐλιθενάν, καὶ Ἐζεκία, καὶ Ἐζρικάμ, τρεῖς.

24 Καὶ υἱοὶ ὁ Ἐλιθενάν, Ὁδολία, καὶ Ἐλιασβών, καὶ ὁ Φαδαΐα, καὶ Ἀκούβ, καὶ Ἰωανάν, καὶ Δαλααΐα, καὶ Ἀνάν, ἑπτά.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ υἱοὶ Ἰούδα, Φαρές, Ἑσρώμ, καὶ Χαρμί, καὶ ὁ Ἦρ, Σουβάλ,

2 Καὶ ὁ Ῥάδλ υἱὸς αὐτοῦ καὶ Σουβάλ ἐγέννησε τὸν Ἰέθ καὶ Ἰέθ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμαΐ, καὶ τὸν Λαάδ αὐτὰι αἱ γενέσεις τῷ Ἀραβί, 3 Καὶ ἔτος υἱοὶ Αἰτάμ, Ἰεζραήλ, καὶ Ἰεσμάν, καὶ ὁ Ἰεβδάς καὶ ὁνομα ἀδελφῆς αὐτῶν ὁ Ἐσηλεββών.

4 Καὶ Φανουήλ πατὴρ Γεδώρ, καὶ Ἰαζήρ πατὴρ Ὠσάν οὗτοι υἱοὶ Ἦρ τὸν πρωτότοκου Ἐφραθὰ πατρός ὁ Βαιθαλαέν.

5 Καὶ τῷ ὁ Ἀσουρ πατρί ὁ Θεκοὐέλ ἦσαν δύο γυναῖκες, ὁ Ἀωδά, καὶ Θωαδά.

6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ὁ Ἀωδά τὸν Ὠχαΐα, καὶ τὸν Ἥφαλ, καὶ τὸν Θαιμάν, καὶ τὸν Ἀασθήρ πάντες οὗτοι υἱοὶ ὁ Ἀωδάς.

7 Καὶ υἱοὶ ὁ Θωαδάς, Σερέθ, καὶ Σαάρ, καὶ ὁ Ἐσθανάμ.

8 Καὶ Κωδ ἐγέννησε τὸν Ἐνώβ, καὶ τὸν ὁ Σαβθαΐ καὶ γεννήσεις ἀδελφῶν Ῥηχάβ, υἱὸς Ἰαρίν.

9 Καὶ ἦν Ἰγαβίης ἐνόδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβίης, λέγουσα, Ἐτεκεν ὡς γαβίης.

10 Καὶ ἐπεκαλέσατο ὁ Ἰγαβίης τὸν Θεὸν Ἰσραήλ, λέγων, Ἐάν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃ τὰ ὄριά μου, καὶ ἡ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ παύσῃς γνώσιν τοῦ μή ταπεινώσασαί με, καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ῆτήσατο.

11 Καὶ Χαλέβ πατὴρ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Μαχίρ οὗτος πατὴρ Ἀσασθών.

12 Ἀ ἐγέννησε τὸν Βαθραΐαν, καὶ τὸν ὁ Βεσσηέ, καὶ τὸν Θαιμάν πατέρα πόλεως Ναῶς ἀδελφῶ

Ἑσελῶμ τοῦ Κενεζ' οὗτοι ἄνδρες ὁ Ῥηχαβ.

13 Καὶ υἱὸς Κενεζ' Γοθονιήλ, καὶ Σαραΐα καὶ υἱοὶ Γοθονιήλ, Ἀθάθ.

14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε τὸν Γοφερά, καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν ὁ Ἰωβάβ, πατέρα ὁ Ἀγε-αδδαΐρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν.

15 Καὶ υἱοὶ Χαλέβ υἱοῦ Ἰεφοννή, Ἦρ, ὁ Ἀδά, καὶ Νοόμ, καὶ υἱοὶ ὁ Ἀδά, Κενεζ'.

16 Καὶ υἱοὶ ὁ Ἀλεήλ, Ζιβ, καὶ Ζεφά, καὶ Θιριά, καὶ Ἑσερήλ.

17 Καὶ υἱοὶ Ἑσρί, Ἰεθέρ, Μωράδ, καὶ ὁ Ἀφερ, καὶ Ἰαμὼν καὶ ἐγέννησεν Ἰεθέρ τὸν ὁ Μαρών, καὶ τὸν Σεμεΐ, καὶ τὸν Ἰεσβά πατέρα Ἑσθαϊμίων.

18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς αὐτῆς Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰάρεδ πατέρα Γεδώρ, καὶ τὸν Ἀβέρ πατέρα Σαχών, καὶ τὸν ὁ Χετιήλ πατέρα Ζαμὼν καὶ οὗτοι υἱοὶ Βεθία θυγατρὸς Φαραῶν, ἦν ἔλαβε Μωρόδ.

19 Καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουίας ἀδελφῆς Ναχαΐμ ὁ πατὴρ Κεΐλ, ὁ Γαρμί, καὶ Ἑσθαϊμίων Ναχαΐμ.

20 Καὶ υἱοὶ Σεμὼν, Ἀμνών, καὶ ὁ Ἀνὰ υἱὸς ὁ Φανά, καὶ Ἰωνών, καὶ υἱοὶ ὁ Ζεΐ, ὁ Ζωνάν, καὶ υἱοὶ ὁ Ζωάβ.

21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰούδα, Ἦρ πατὴρ Δη-χάβ, καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά, καὶ γενέσεις οἰκείων ὁ Ἐφραθαβιάκ τῷ οἴκῳ Ἑσοβὰ,

22 Καὶ Ἰωακίμ, καὶ ἄνδρες Χωζηβὰ, καὶ Ἰωΐς, καὶ Σαράφ, οἱ κατωκῆσαν ἐν Μωάβ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβέδρην, ἀθεκίμ.

23 Οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀταΐμ καὶ Γαδिरὰ μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν, καὶ κατέκρησαν ἐκεῖ.

24 Υἱοὶ Σεμὼν, Ναμουήλ, καὶ Ἰαμίν, Ἰαρίβ, Ζαρές, Σαουή,

25 Σαλέμ υἱὸς αὐτοῦ, Μabasάμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμά υἱὸς αὐτοῦ,

26 Ἀμουήλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχούρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεΐ υἱὸς αὐτοῦ,

27 Τῷ Σεμεΐ υἱοὶ ἑκαταίδεκα, καὶ θυγατέρες ὁ ἔξ' καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί, καὶ πάσαι αἱ πατρίαι αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὥς υἱοὶ Ἰούδα.

28 Καὶ κατῳκῆσαν ἐν Βηρσαβεέ, καὶ Μω-λαδὰ, καὶ ἐν Ἑερεσσούλ,

29 Καὶ ἐν Βαλαά, καὶ ἐν Αἰσέμ, καὶ ἐν Θωλάδ,

30 Καὶ ἐν Βαθονήλ, καὶ ἐν Ἑρμά, καὶ ἐν Σικελάχ,

31 Καὶ ἐν Βαιθμαριμώθ, καὶ Ἡμισουσω-σίν, καὶ οἴκου Βαρουσεωρίμ αὐταὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ὥς βασιλέως Δαυίδ.

32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αἰτάν, καὶ Ἦν, Ῥεμνών, καὶ Θοκά, καὶ Ἀισάρ, πόλεις πέντε.

33 Καὶ πάσαι ὁ ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλω τῶν πόλεων τούτων ὥς Βάαλ αὐτῆς κατὰσχεσις αὐτῶν, καὶ ὁ καταλοχισμός αὐτῶν.

34 Καὶ Μοσωβάβ, καὶ ὁ Ἰεμολόχ, καὶ Ἰωσία υἱὸς Ἀμασία,

35 Καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰηοῦ υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Σαραῦ, υἱὸς Ἀσιήλ,

36 Καὶ Ἐλιωνάι, καὶ Ἰωκαβά, καὶ Ἰασονία, καὶ Ἀσαΐα, καὶ Ἰεδιήλ, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Βαναΐας,

37 Καὶ Ζουζά υἱὸς Σαφάι, υἱοῦ Ἀλών, υἱοῦ Ἰεδία, υἱοῦ ὁ Σεμρί, υἱοῦ Σαμαΐου.

38 Οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν οἴκοις πατρῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος,

39 Καὶ ἐπορεύθησαν ὥς τοῦ ἔλθειν Γέραρα ὥς τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαί, τοῦ ζητῆσαι νομαί τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν.

40 Καὶ εὗρον νομὰς πλείονας καὶ ἀγαθὰς· καὶ ἡ γῆ πλατεία ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαὶμ τῶν κατοικοῦντων ἐκεῖ ἐμπροσθεν.

41 Καὶ ἦλθσαν οὗτοι δ' οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐξεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τοὺς δ' οἴκους^α αὐτῶν, ἔδωκε δ' τὴν Μιναιὺς οὗς εὗρσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοὺς κτήνας αὐτῶν ἐκέ.^β

42 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὅρος Σιρί ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ φαλαεττία, καὶ Νωαδία, καὶ Ῥαφαία, καὶ Οὐζήλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἄρχοντες αὐτῶν.

43 Καὶ ἐπάταξαν τὴν καταλόμπας τὴν καταλειφθῆναι τῇ Ἀμαλίκῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ^α ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος^β, καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔδωκε δ' τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ υἱῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτότοκια, 2 Ὅτι Ἰούδας δυνατὸς ισχύει^α ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ

3 Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ, Ἐνῶχ, καὶ Φαλλοὺς, Ἀρῶμ, καὶ Χαρμί.

4 Υἱοὶ Ἰωὴλ, Σεμεὶ, καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ ὅτι Γουγ υἱοῦ Σεμεί,

5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχά, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηχά, υἱὸς αὐτοῦ Ὀϊήλ,

6 Υἱὸς αὐτοῦ Βεήλ, ὃν μετώκισε ὁ Θαυλαφάλας^α βασιλεὺς Ἀσσοῦ^β οὗτος ἄρχων τῶν Ῥουβὴν.

7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ ὁ πατρίδι^α αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἄρχων Ἰωὴλ, καὶ Ζαχαρία,

8 Καὶ Ὀβαδία υἱὸς Ἀζούξ, υἱὸς Σαμὰ, υἱὸς Ἰωὴλ οὗτος κατήκνησεν ἐν Ἀροῦρ, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ Βεελμασσών^α.

9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατήκνησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαὰδ.

10 Καὶ ἐν ἡμέραις Σαοὺλ ὁ ἐποίησαν^α πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους, καὶ ἔπεσον ἐν χερσίν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς αὐτῶν^β πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαὰδ.

11 Υἱοὶ γὰρ κατέναντι αὐτῶν κατήκνησαν ἐν γῇ Βασάν ἕως ὁ Σελά^α.

12 Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ Σαφάμ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ Ἰανὶν^α ὁ γραμματεὺς ἐν Βασάν.

13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν, Μιχαὴλ, ὁ Μοσολλάμ, καὶ ὁ Σεβεὶ^α, καὶ Ἰωρεὲ, καὶ Ἰωαχάν, καὶ Ζεὲ, καὶ Ὡβὴδ, ἐπτά.

14 Οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαία υἱοῦ Οὐρὶ, υἱοῦ Ἰδαί, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Ἰεσαί, υἱοῦ Ἰεδδαί, υἱοῦ Βουζ^α.

15 ὁ Ἀδελφοῦ υἱοῦ Ἀβδὶήλ, υἱοῦ Γουνὶ, ἄρχων οἴκου πατριῶν.

16 Κατήκνουν ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βασάν, καὶ ἐν ταῖς κωμαῖς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρὴν ἕως ἐξόδου.

17 Πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ.

18 Υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ γὰρ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἐξ υἱῶν δυνάμεως, ἄνδρες αἰρυντες ὑποπίδας καὶ μάχαιραν, καὶ ὁ τέκνοντες^α τόξον, καὶ δειδοαγμένους πόλεμον, ὁ τεσσαράκοντα

καὶ τέσσαρες^α χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν.

19 Καὶ ἐποίησαν πόλεμον μετὰ τῶν ὁ Ἀγαρηνῶν, καὶ Ἱτεραιῶν, καὶ Ναφισαίων, καὶ Ναδαβαίων,

20 Καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν^α καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἀγαραιοί, καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

21 Καὶ ἠχημαλῶτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καμῆλους πεντακισχιλίας, καὶ προβάτων διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, ὄνους διςχιλίους, καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας.

22 Ὅτι τραυματῖαι πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁ πόλεμος^α καὶ κατήκνησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως ὁ μετοικεσία.

23 Καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ κατήκνησαν ἀπὸ Βασάν ἕως Βααλ, Ἐρμῶν, καὶ Ζανὶρ, καὶ ὅρος Ἀερμών^α καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν.

24 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν Ὀφέρ, καὶ Σεὶ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἰερεμία, καὶ Ὠδοῦα, καὶ Ἰεδὶήλ ἄνδρες ισχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοί, ἄρχοντες τῶν οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν.

25 Καὶ ἠθέτησαν ἐν Θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρευον ὅπως θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οὗς ἐξῆρξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπῃ αὐτῶν.

26 Καὶ ἐπήγειρεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα ὁ Φαλῶχ^α βασιλέως Ἀσσοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα Θαυλαφάλας^β βασιλέως Ἀσσοῦ, καὶ μετώκισε τὸν Ῥουβὴν, καὶ τὸν Γαδί, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁ Χααχ^α, καὶ Χαβὼρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζάν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ε'. VI.

Υἱοὶ Λευὶ, Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί.

2 Καὶ υἱοὶ Καάθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσσυάρ, Σεβρῶν, καὶ Οὐζήλ.

3 Καὶ υἱοὶ Ἀμβραμ, Ἀρῶν, καὶ Μωνσῆς, καὶ Μαριάμ^α καὶ υἱοὶ Ἀρῶν, Νυδάβ, καὶ Ἀβιοῦδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεές, Φινεές ἐγέννησε τὸν Ἀβισοῦ,

5 Ἀβισοῦ ἐγέννησε τὸν Βοκκί, καὶ Βοκκί ἐγέννησε τὸν Οὐζί,

6 Ὁ Οὐζί ἐγέννησε τὸν Ζααρία, Ζααρία ἐγέννησε τὸν Ὀβιήλ,

7 Καὶ ὁ Μαριάμ^α ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία, καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ,

8 Καὶ Ἀχιτῶβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάς,

9 Καὶ Ἀχιμάς ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωαννί,

10 Καὶ Ἰωαννὴν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. οὗτος ἐράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ὁ ψυχοδόμησε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ,

11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία, καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ,

12 Καὶ Ἀχιτῶβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Σαλωμ,

13 Καὶ Σαλωμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν, καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,

14 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Σαραία, καὶ Σαραίας ἐγέννησε τὸν Ἰωσαάκ.

15 Καὶ Ἰωσαάκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ.

16 Υἱοὶ Λευὶ, ὁ Γεδσών^α, Καάθ, καὶ Μεραρί.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσών, Λοβενί, καὶ Σεμεί.

18 Υἱοὶ Καῖθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ.

19 Υἱοὶ Μεραρί, Μοολί, καὶ ὁ Μωσὶ καὶ αὗται οἱ πατρίαι τοῦ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν.

20 Τῷ Γεδσών, τῷ Λοβενί υἱὸν αὐτοῦ, Ἰέθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμάθ υἱὸς αὐτοῦ.

21 ὁ Ἰωάβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρί υἱὸς αὐτοῦ.

22 Υἱοὶ Καῖθ, Ἀμιναδάβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορέ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ.

23 Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισάφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ.

24 Θαάθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐρίηλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαούλ υἱὸς αὐτοῦ.

25 Καὶ υἱοὶ Ἐλκανά, Ἀμεσσί, καὶ Ἀχιμώθ, 26 Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σουφὶ υἱὸς αὐτοῦ,

καὶ Καιναάθ υἱὸς αὐτοῦ, 27 Ἐλκιάβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ.

28 Υἱοὶ Σαμουήλ, ὁ πρωτότοκος Σανὶ, καὶ Ἀβιά.

29 Υἱοὶ Μεραρί, Μοολί, Λοβενί υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτοῦ,

30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσαίας υἱὸς αὐτοῦ.

31 Καὶ οὗτοι οὗς κατέστησε Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς κίβωτου.

32 Καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις, ἕως οὗ φηκοδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

33 Καὶ οὗτοι οἱ ἔστηκότες, καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Καῖθ, Ἀϊμάν ὁ ψαλτῳδός υἱὸς Ἰωήλ, υἱοῦ Σαμουήλ,

34 Υἱοὶ Ἐλκανά, υἱοῦ ὁ Ἰεροβοάμ, υἱοῦ Ἐλκιάλ, υἱοῦ Θουῶν,

35 Υἱοὶ Σουφ, υἱοῦ Ἐλκανά, υἱοῦ Μαάθ, υἱοῦ Ἀμαθί,

36 Υἱοῦ Ἐλκανά, υἱοῦ Ἰωήλ, υἱοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ Σαφανία,

37 Υἱοῦ Θαάθ, υἱοῦ Ἀσὴρ, υἱοῦ Ἀβισαάφ, υἱοῦ Κορέ,

38 Υἱοῦ Ἰσαάρ, υἱοῦ Καῖθ, υἱοῦ Λευὶ, υἱοῦ Ἰσραήλ.

39 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσάφ ὁ ἔστηκός ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ Ἀσάφ υἱὸς Βαραχία, υἱοῦ Σαμαά,

40 Υἱοῦ Μιχαήλ, υἱὸς Βασαρία, υἱοῦ Μελχία, 41 Υἱοῦ Ἀθανί, υἱοῦ ὁ Ζααραί, υἱοῦ Λοαί,

42 Υἱοῦ ὁ Λιθάμ, υἱὸς Ζαμμάμ, υἱοῦ Σεμεί, 43 Υἱοῦ Ἰεθ, υἱὸς Γεδσών, υἱοῦ Λευὶ.

44 Καὶ υἱοὶ Μεραρί οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν Ἀιθάμ υἱὸς Κισά, υἱοῦ ὁ Ἀβαί,

υἱοῦ Μαλώχ, 45 Υἱοῦ Ἀσεβί,

46 Υἱοῦ Ἀμεσσία, υἱοῦ Βανί, υἱοῦ Σεμήρ, 47 Υἱοῦ Μοολί, υἱοῦ Μουσί, υἱοῦ Μεραρ, υἱοῦ εὐί.

48 Καὶ ὁ οἶ' ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, οἱ Λευῖται οἱ δ' δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ Θεοῦ.

49 Καὶ Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμωμένοι ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τῶν θυσιῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ὁ ἅγιος τῶν ἁγίων, καὶ ἐξ-

λάσκεσθαι περὶ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς τοῖς τοῦ Θεοῦ.

50 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀαρὼν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὲς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισού υἱὸς αὐτοῦ,

51 Βοκί υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σαραία υἱὸς αὐτοῦ,

52 ὁ Μαριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτάβ υἱὸς αὐτοῦ,

53 Σαδώκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιμάας υἱὸς αὐτοῦ.

54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῇ πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Ἰσραῖθ, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλήρος.

55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρών ἐν τῇ Ἰδδα, καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς κτήνη αὐτῆς.

56 Καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννί.

57 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδεντηρίων, τὴν Χεβρών, καὶ τὴν Λοβνὰ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν ὁ Σελνὰ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθαμὼ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,

58 Καὶ τὴν Ἰεθάρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,

59 Καὶ τὴν Ἀσάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαθαμὼς καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,

60 Καὶ ἕκ' φηλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαί καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλειάθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκά πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν.

61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καῖθ τοὺς καταλοίπους ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, κλήρω πόλεις δέκα.

62 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσών κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσάαχάρ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν, πόλεις ὅσες τρισκαίδεκα.

63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, ἐκ φυλῆς Γαδ, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, κλήρω πόλεις δεκάδι.

64 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευῖταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῶν.

65 Καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰδδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας ἅς ἐκάλεσαν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος.

66 Καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Καῖθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

67 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδεντηρίων, τὴν Συχέμ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,

68 Καὶ τὴν Ἰεκμαάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαθωρὼν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,

69 Καὶ τὴν Λιλὼν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμὼν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς.

70 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεμβλάαν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὰ πατρίαν τοῖς υἱοῖς Καῖθ τοῖς καταλοίπους.

71 Τοῖς υἱοῖς Γεδσών ἀπὸ πατριῶν ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσρηωθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς.

72 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσάαχάρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν ὁ Δεβερί, καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν ὁ Δαβωρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,

73 ⁴ Καὶ τὴν Ῥαμὼθ¹, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

74 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μασαὶλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδίων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

75 Καὶ τὴν Ἀκάκ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥωβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ὁχαμὼθ¹ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καραθαίμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

77 Τοῖς υἱοῖς Μεραρί τοῖς καταλοιποῖς ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμίων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

78 Ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὴν Ἰεριχώ κατὰ δυσμᾶς τοῦ Ἰορδάνου¹ ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἑρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

79 Καὶ τὴν Ὁκαμὼθ¹ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλά¹ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

80 Ἐκ φυλῆς Γάδ τὴν Ῥαμμὼθ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μινααίμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

81 Καὶ τὴν Ἑσεβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ τοῖς υἱοῖς Ἰσάαχ¹, Ὡθλά, καὶ Φονά, καὶ Ἰασουβ, καὶ Ὁσεμρων¹, τέσσαρες.

2 Καὶ υἱοὶ Ὡθλά, Ὄζι¹, Ῥαφαία, καὶ Ἰεριήλ, καὶ Ἰαμαί, καὶ Ὁἰμασάν¹, καὶ Σαμουήλ, ἄρχοντες οἴκων¹ πατρῶν αὐτῶν τῷ Ὡθλά, ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο χιλιᾶδες καὶ ἐξακόσιοι.

3 Καὶ υἱοὶ Ὄζι, Ἰεζραία¹ καὶ υἱοὶ Ἰεζραία, Μιχαήλ, Ἀβδιον, καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες.

4 Καὶ ὁ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατ' οἴκους¹ πατρῶν¹ αὐτῶν, ἰσχυροὶ παρατίξασθαι εἰς πόλεμον, τριάκοντα καὶ ἕξ χιλιᾶδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱούς.

5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ἰσάαχ⁴, καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ὀδωκόκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιᾶδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων.

6 ⁴ Υἱοὶ¹ Βενιαμίν, καὶ Βαλέ¹, καὶ Βαχίρ, καὶ Ἰεδιήλ, τρεῖς.

7 Καὶ υἱοὶ Βαλέ, Ἑσεβὼν, καὶ Ὄζι, καὶ Ὄζιήλ, καὶ Ἰερμουθ, καὶ Οὐρί, πέντε, ἄρχοντες οἴκων πατρῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο χιλιᾶδες καὶ τριάκοντά τέσσαρες.

8 Καὶ υἱοὶ Βαχίρ, Ζεμρά, καὶ Ἰωάς, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ὁελιθενάν¹, καὶ Ἀμαρία, καὶ Ἰερμουθ, καὶ Ἀβιονδ, καὶ Ἀναθὼθ, καὶ Ὁελνεμέθ¹, πάντες οὗτο υἱοὶ Βαχίρ.

9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οἴκων πατρῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, εἴκοσι χιλιᾶδες καὶ διακόσιοι.

10 Καὶ υἱοὶ Ἰεδιήλ, Βαλαάν¹ καὶ υἱοὶ Βαλαάν, Ἰαοὺς, καὶ Βενιαμίν, καὶ Ὁἰθ¹, καὶ Χανανα, καὶ Ὁζαβάν¹, καὶ Θαρσί, καὶ Ἀχισαίρ.

11 Πάντες οὗτο υἱοὶ Ὁἰθ¹, ἄρχοντες τῶν πατρῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, ἑπτακίσδεκα χιλιᾶδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι δυνάμει πολεμείν.

12 Καὶ Σαπφίν, καὶ Ἀπφίν, καὶ υἱοὶ Ὠρ, Ἀσώμ, υἱὸς αὐτοῦ Ἀόρ.

13 Υἱοὶ Νεφθαλὶ, Ἰασιήλ, Γωνί, καὶ Ὁἰσὴρ¹, καὶ Σελλῶν, υἱὸς αὐτοῦ, Βαλαμ υἱὸς αὐτοῦ.

14 Υἱοὶ Μανασσῆ, Ἐσριήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχίρ πατέρα Γαλαὰδ.

15 Καὶ Μαχίρ ἔλαβε γυναῖκα τῇ Ἀπφίν καὶ Σαπφίν¹ καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωωχά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρῃ Σαπφαὰδ¹ ἐγεννήθησαν δὲ τῷ Σαπφαὰδ θυγατέρες.

16 Καὶ ἔτεκε Μωωχα γυνὴ Μαχίρ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρέ¹ καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἑσρος¹ υἱοὶ¹ αὐτῆς Οὐλάμ⁴, καὶ Ῥοκόμ¹.

17 Καὶ υἱοὶ Οὐλάμ, Βαδάμ¹ οὗτοι υἱοὶ Γαλαὰδ, υἱοὶ Μαχίρ, υἱοὶ Μανασσῆ.

18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ¹ ἔτεκε τὸν Ἰσουδ, καὶ τὸν Ἀβιέζερ, καὶ τὸν Μαελά.

19 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμυρά, Ἄϊμ, καὶ Συχέμ, καὶ Ὁλαχίμ¹, καὶ Ἀνιάν.

20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραΐμ, Σωβαλὼθ, καὶ Βαριά υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαάθ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδ υἱὸς αὐτοῦ, Ὁσαάθ¹ υἱὸς αὐτοῦ,

21 Καὶ Σαβὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελέ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζέρ⁴, καὶ Ἐλεὰδ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τὸν λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν.

22 Καὶ ἐπένησεν Ἐφραΐμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς¹ καὶ ἦλθον⁴ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν.

23 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν¹ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βερίά, ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου.

24 Καὶ ἡ θυγατὴρ αὐτοῦ Σαραά¹ καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοιποῖς¹ καὶ φροδόμῳ¹ αὐτῆς¹ Βαιθωρὼν τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω¹ καὶ υἱοὶ Ὄζων Σερα⁴,

25 Καὶ Ῥαφ¹ υἱὸς αὐτοῦ Ὁσαράφ¹ καὶ Θαλεές υἱὸς αὐτοῦ, Ὁαέν υἱὸς αὐτοῦ¹,

26 Τῷ Ὁσαδάμ¹ υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς⁴ Ἀμμουδ⁴, υἱὸς Ὁελασμαί¹,

27 Ὁ υἱὸς Νουν, υἱὸς Ἰησουν¹, υἱοὶ αὐτοῦ¹.

28 Καὶ κατὰσχέσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, κατ' ἀνατολὰς Νοαράν, πρὸς δυσμᾶς Γάζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχέμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γάζης, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς.

29 Καὶ ἕως ὁρίων τῶν Μανασσῆ, Βαιθσαάν¹ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θαναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς¹ Μαγεδδὼν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς¹ ἐν ταύτῃ¹ κατοίκησαν υἱοὶ Ἰωσήφ υἱοῦ Ἰσραὴλ.

30 Υἱοὶ Ἀσὴρ, Ἰεμνὰ, καὶ Σουία, καὶ Ἰσωνί, καὶ Βερίά, καὶ Σορέ ἀδελφὴ αὐτῶν.

31 Καὶ υἱοὶ Βερίά, Χάβερ, καὶ Μελχίηλ¹ οὗτος πατὴρ Ὁβθαίθ¹.

32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλήτ, καὶ τὸν Σαμὴρ, καὶ τὸν Χωθάν, καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν αὐτῶν.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλήτ, Φασέκ⁴, καὶ Ἰ Βαμαήλ, καὶ Ἀσίθ¹ οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ.

34 Καὶ υἱοὶ Σεμμήρ, Ἀχίρ, καὶ Ὁ Ροογά, καὶ Ἰαβὰ¹, καὶ Ἀράμ.

35 Καὶ Ὁ Βανή¹ Ἐλάμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφά, καὶ Ἰμανά, καὶ Σελλῆς, καὶ Ἀμάλ.

36 Υἱοὶ Σωφά, Σοῦε, καὶ Ἀρναφάρ, καὶ Ὁ Σοδά¹, καὶ Βαρίν, καὶ Ἰμράν.

37 Καὶ Βασάν, καὶ Ὁ Νά¹ καὶ Σαμιά, καὶ Σαλίσά, καὶ Ἰεθρά¹, καὶ Βεθρά¹.

38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθρ¹, Ἰεφινά, καὶ Φασφά, καὶ Ἀρά.

39 Καὶ υἱοὶ Ὀλά, Ὀρέχ, Ὁ Ἀνιήλ, καὶ Ῥασιά.

40 Πάντες οὗτο υἱοὶ Ἀσὴρ, πάντες ἄρχοντες πατρῶν, ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄρχοντες ἡγουμένοι¹ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν τῇ πολεμείῳ, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσιεὶς χιλιᾶδες.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ Βενιαμὴν ἐγέννησε ὁ Βαδὲ πρωτότοκόν αὐτοῦ, καὶ Ἀσβὴλ τὸν δεύτερον, ἁ' Ἀαρὰ τὸν τρίτον, 2 ἁ' Νωῖ τὸν τέταρτον, καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον.

3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαδέ, Ἀδὶρ, καὶ Γηρά, καὶ Ἀβιουδ,

4 Καὶ Ἀβεσσουέ, καὶ ὁ Νοαμὰ, ἁ' καὶ Ἀχιά, ἁ'

5 Καὶ Γερί, ἁ' καὶ Σεφουφάμ, καὶ Οὐράμ'.

6 Οὗτοι υἱοὶ Ἀωδ, οὗτοι εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσι Γαβεέ, καὶ μετῴκισαν αὐτοὺς εἰς Μαχαναθί,

7 Καὶ Νοομά, καὶ Ἀχιά, καὶ Γηρά, οὗτος ἰεργλάμ, καὶ ἐγέννησε τὸν Λζά, καὶ τὸν Ἰαχιχώ.

8 Καὶ Σααρὶν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ μετὰ τὸ ἀποστελεῖν αὐτὸν Ὡσὶν καὶ τὴν Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀδὲ γυναῖκος αὐτοῦ τὸν ὁ Ἰωλὰβ, ἁ' καὶ τὸν Σεβία, καὶ τὸν Μισά, καὶ τὸν ὁ Μελλχάς,

10 Καὶ τὸν ὁ Ἰεβους, ἁ' καὶ τὸν Ζαβιά, καὶ τὸν Μαρμὰ, οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν.

11 Καὶ ἐκ τῆς Ὡσὶν ἐγέννησε τὸν Ἀβιτώλ, καὶ τὸν Ἀλφαάλ.

12 Καὶ υἱοὶ Ἀλφαάλ, Ὡβήρ, Μισαάλ, Σεμμήρ, οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν Ὠνάν, καὶ τὴν Δωδ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς.

13 Καὶ ὁ Βερί, ἁ' καὶ Σαμὰ, οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γέθ.

14 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσήκ, καὶ Ἀριμώθ,

15 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Ἰηρηθ, καὶ Ἑδερ,

16 Καὶ Μιχαήλ, καὶ ὁ Ἰεσφά, καὶ Ἰωδὰ, υἱοὶ Βερί.

17 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Μοσολλάμ, καὶ Ἀζακί, καὶ Ἀβάρ,

18 Καὶ Ἰσισμαρί, καὶ Ἰεζλίας, καὶ Ἰωβάβ, υἱοὶ Ἐλφαάλ.

19 Καὶ Ἰακίμ, καὶ Ζαχρί, καὶ Ζαβδί,

20 Καὶ Ἐλωναί, καὶ ὁ Σαλαθί, ἁ' καὶ Ἐλιηλί,

21 Καὶ Ἀδαία, ἁ' καὶ Βαραία, καὶ Σαμαράθ, υἱοὶ Σαμαίθ.

22 Καὶ Ἰεσφάν, καὶ Ὡβηθ, καὶ Ἐλεήλ,

23 Καὶ Ἀβδών, καὶ Ζεχρί, καὶ Ἀνάν,

24 Καὶ Ἀνανία, καὶ Ἀμβρί, καὶ Αἰλάμ, καὶ Ἀναθώθ,

25 Καὶ Ἰαθὶν, καὶ Ἰεφαδίας, καὶ Φανοήλ, υἱοὶ Σωσήκ.

26 Καὶ Σαμσαρι, καὶ Σααρίας, καὶ Γοθολία,

27 Καὶ Ἰαρασία, καὶ ὁ Ἐρί, ἁ' καὶ Ζεχρί υἱὸς Ἰροάμ.

28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες, οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαὼν, καὶ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μοαχά.

30 Καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβδών, καὶ Σούρ, καὶ Κίς, καὶ Βαάλ, ἁ' καὶ Ναδάβ, καὶ Νηρ,

31 Καὶ Γεδουρ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζακχούρ, ἁ' καὶ Μακελῶθ'.

32 Καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά, καὶ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

33 Καὶ Νηρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαούλ, καὶ Σαούλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελλχισέ, καὶ τὸν Ἀμναδάβ, καὶ τὸν ὁ Ἀσαβίλ'.

34 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν ὁ Μεριβαάλ, ἁ' καὶ ὁ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.

35 Καὶ υἱοὶ Μιχά, Φιθών, καὶ ὁ Μελάχ, καὶ Θαράχ, καὶ Ἀχάζ'.

36 Καὶ ὁ Ἀχάζ' ἐγέννησε τὸν Ἰαδὰ, καὶ Ἰαδὴ ἐγέννησε τὸν ὁ Σαλαμὰθ, καὶ τὸν Ἀσιμώθ, καὶ τὸν Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρί ἐγέννησε τὸν Μαισά.

37 Καὶ Μαισά ἐγέννησε τὸν Βαανὰ, Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτῆς, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτῆς.

38 Καὶ τῆς Ἐσὴλ ἑξ υἱοῦ καὶ ταῦτα τῇ ὀνόματι αὐτῶν ἔξῃκα μὲν πρωτότοκος αὐτῆς, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Σαράϊα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά, πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ.

39 Καὶ υἱοὶ ὁ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Αἰλάρ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ Ἰὰς ὁ δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλέτ ὁ τρίτος.

40 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Αἰλάρ ἰσχυροὶ ἄνδρες θυναί, τεκνόντες τόξον, καὶ πληθύνοντες υἱούς, καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν, ἑκατὸν ὁ πενήκοντα, πάντες οὗτοι ἑξ υἱῶν Βενιαμὴν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, καὶ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν,

2 Καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατὰσχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, καὶ οἱ δεδομένοι.

3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ.

4 ὁ Καὶ Γνωθί, καὶ υἱὸς Σαμιουδ, ἁ' υἱὸς Ἀμρί, ἁ' υἱὸς Ἀμβραΐμ, υἱὸς Βοννί, υἱὸς υἱῶν Φαρές, υἱὸς Ἰούδα.

5 Καὶ ὁ ἐκ τῶν Ἰσηλών, Ἀσαία πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

6 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρά, Ἰεήλ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἐννενηκοντα.

7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν Σαλὼμ υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς Ὡδωνί, υἱὸς Ἀσινού,

8 Καὶ Ἰεμναὶ υἱὸς ὁ Ἰεροβοάμ, καὶ Ἡλὼ, οὗτοι υἱοὶ ὁ Ὄζι υἱὸς Μαχίρ, καὶ Μοσολλάμ υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Ῥαγουήλ, υἱὸς ὁ Ἰεμναί,

9 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἑννακόσιοι πεντηκονταεξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν κατ' οἶκον πατριῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, Ἰωδαέ, καὶ Ἰωαριμ, καὶ Ἰαχίν,

11 Καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱοῦ Μοσολλάμ, υἱὸς Σαδὼκ, υἱὸς Μαριαώθ, υἱὸς Ἀχιτῶθ ἡγούμενον οἶκον τοῦ Θεοῦ,

12 Καὶ ὁ Ἀδαία υἱὸς Ἰραάμ, υἱὸς Φασχώρ, υἱὸς Μελχία, καὶ ὁ Μασαία υἱὸς Ἀδιήλ, υἱὸς Ἐζρά, υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς Μασελμῶθ, υἱὸς Ἐμμήρ,

13 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Σαμαία υἱὸς Ἀσώβ, υἱὸς Ἐζρικὰμ, υἱὸς Ἀσαβία ὁ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί.

15 Καὶ Βακβακάρ, καὶ Ἀρῆς, καὶ ὁ Γαλααὶλ, καὶ Μαθανίας υἱὸς Μιχά, υἱὸς Ζεχρί, υἱὸς Ἀσάφ.

16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμίας, υἱὸς ὁ Γαλααὶλ, υἱὸς Ἰδιθὲν, καὶ Βαραχία υἱὸς ὁ Ὄσσα, υἱὸς Ἐλκανά, ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κόμῃσι Νωτεφατί.

17 Οἱ πυλῶροι, Σαλὼμ, Ἀκὲμ, Τελμων, καὶ Διμὴν, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν Σαλὼμ ὁ ἄρχων.

18 Καὶ ἔως ταύτης ἐν τῇ πόλει τὸν βασιλεῖα κατ' ἀνατολὰς αὐταὶ αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί.

19 Καὶ Σαλλάμ υἱὸς ὁ Κορέ, υἱὸς Ἀβιασάφ, υἱὸς Κορέ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῶν, οἱ Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας

φυλασσοντες τὰς φυλάκας τῆς σκηνῆς· καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς Κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἰσόδον.

20 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγόμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν Κυρίου, καὶ ἦτο μετ' αὐτῆς.

21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολαμί πυλῶρος τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

22 Πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ὅτι ἐπὶ τῆς πύλης· ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δεκάδου· ἦτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν· τῆς ἐστῆσε Δαυὶδ καὶ Σαμὴλ ὁ Βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν.

23 Καὶ ἦτο καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τῇ φυλάσσουσιν.

24 Κατὰ τὰς τέσσαρας ἀνεμὲς ἦσαν αἱ πύλαι, κατὰ ἀνατολάς, θάλασσαν, βορρᾶν, νότον.

25 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τοιούτων·

26 Ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν· καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφόρων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ παρεμβάλλονσιν,

27 Ὅτι ἐπ' αὐτῆς ἡ φυλακὴ καὶ ἦτο ἐπὶ τῶν κλειδῶν τοπρῶι πρῶι ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ.

28 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσσῃ, καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσσῃ.

29 Καὶ ἐξ αὐτῶν καθεστανμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ πάντα σκεὴν τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σεμιόλας, τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβανωτοῦ, καὶ τῶν ἁρωμάτων.

30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερῶν ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου, καὶ εἰς τὰ ἁρώματα.

31 Καὶ Ματθαίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως.

32 Καὶ Βαναὰς ὁ Κασθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προέσεως, τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον.

33 Καὶ οὗτοι ψαλτῆρες ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις.

34 Οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οὗτοι κατήκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

35 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατήκησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰερὴλ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μωσχά.

36 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδὼν, καὶ

37 Καὶ Γεδούρ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ζακχούρ, καὶ Μακελῶθ.

38 Καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατήκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν·

39 Καὶ Νηρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαὺλ, καὶ Σαὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισαέ, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Ἀσαβάλ.

40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ, καὶ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.

41 Καὶ υἱοὶ Μιχά Φιθὼν, καὶ Μαλάχ, καὶ Θαραχ.

42 Καὶ ὁ Ἀχάζ· ἐγέννησε τὸν Ἰαδὰ καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Γαλεμέθ, καὶ τὸν Γαζμὼν, καὶ τὸν Ζαμβροί· καὶ Ζαμβροί ἐγέννησε τὸν Μασσά.

43 Καὶ Μασσά ἐγέννησε τὸν Βαανὰ, καὶ Ῥοφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ.

44 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἔξ υἱοί· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐρικόμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραία, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά· οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἐπολέησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἔπeson τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβουέ.

2 Καὶ κατεδιώξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὑπὸ Σαουλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισουέ υἱοὺς Σαουλ.

3 Καὶ ἐβάρυνθον ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ· καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξοὶ ἐν τοξοῖς καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τόξων.

4 Καὶ εἶπε Σαουλ τῷ αἰρόντι τὰ σκεύη αὐτῆς, Σπᾶσαι τὴν ρομφαίαν σε, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαῖξωσί μοι· καὶ ἐβάλετο ὁ αἰρὼν τὰ σκεύη αὐτῆς, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαὺλ τὴν ρομφαίαν, καὶ ἐπέπεσε ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἰρὼν τὰ σκεύη αὐτῆς, ὅτι ἀπέθανε Σαουλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαουλ, καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε.

7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἐφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον· καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ κατήκησαν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τῷ σκευεύειν τὰς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαουλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὄρει Γελβουέ.

9 Καὶ ἐξέθεναν αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κόκκῳ τοῦ εὐαγγελισσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεῶν αὐτῶν· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγῶν.

11 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλααδ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ· καὶ τῷ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλααδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτῆς, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς ὁ Ἰαβὶς, καὶ ἔβαψαν τὰ ὀστά αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὀρυὲν ἐν ὁ Ἰαβὶς· καὶ ἐνήνευσαν ἐπτά ἡμέρας.

13 Καὶ ἀπέθανε Σαὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῆς, αἷς ἠνόμησε τῷ Θεῷ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι ἐκ ἐφύλαξεν, ὅτι ἐπηρώτησε Σαὺλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τῇ ζητῆσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης.

14 Καὶ ἔκ δέξηται Κύριον· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρών, λέγοντες, Ἰδοὺ ὅσα σε καὶ σάρκες σε ἡμεῖς·

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὥρας Σαὺλ βασιλεύς, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ Κύριός σου, σὺ ποιμαίνεις τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔση εἰς ἡγόμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὴν βασιλείαν ἐκ Χεβρών· καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουὴλ.

4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ·

εἰς Ἱερουσαλὴμ, αὕτη Ἰεβοὺς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν

5 Εἶπον δὲ τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε· καὶ προκυτελάβετο τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Πᾶς τύπων Ἰεβουσαίων ἐν πρώτοις, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωάβ υἱὸς Σαρουία, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα.

7 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τὸτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυὶδ.

8 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ. α

9 Καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν, οἵ ᾤσαν τῷ Δαυίδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντός Ἰσραὴλ, τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ· ὁ Ἰεσεβαδὶ υἱὸς Ἀχαμίαν δὲ πρώτος τῶν τριάκοντα· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἅπας ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί.

12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχί· οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς.

13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμίν, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἡ μερίς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

14 Καὶ ἔσθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἔσωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

15 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἄρχοντες ἐν τῇ πέτρᾳ πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπῆλαιον Ὀδολλείμ, καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

16 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

17 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πόλιν;

18 Καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πόλιν, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυὶδ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτό, καὶ ἔσπεισεν αὐτό τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

19 Ὡς μοι ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τούτου· εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν· ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν· α καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

20 Καὶ Ἀβισά ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἦν ἄρχων τῶν δριῶν· ὁὗτος ἐσπάσατο τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν.

21 Ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἔως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.

22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὶ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Βαβασαήλ· οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο ἀρὶπλ Μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν Λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,

23 Καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπ-

τιον, ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁδρὸν ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

24 Ταῦτα ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδαὶ, καὶ τούτῳ ὀνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς.

25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἦν ἔνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο· καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατρίαν αὐτοῦ.

26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυναμέων, Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανὴ υἱὸς Δωδαὶ ἐκ Βηθλεέμ,

27 Σαμαὼθ δὲ Ἀρωρί, Χελλῆς ὁ Φελωνί,

28 Ὡρὰ υἱὸς Ἐκκίς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωί,

29 Σοβοχαὶ ὁ Οὐσθαί, Ἥλι ὁ Ἀχωνί,

30 Ὁ Μαράι ὁ Νετωφαθί, Ὁ Χθαὸδ υἱὸς Νοοζά ὁ Νετωφαθί,

31 Αἰρί υἱὸς Ὁ Ρεβιὲ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ Παραθωνί,

32 Οὐρί ἐκ Ναχαλὶ Γάας, Ἀβιήλ ὁ Ὁ Γαραβαθί,

33 Ὁ Ἀζβών ὁ Βαρωμί, Ἐλιαβὰ ὁ Σαλαβωνί,

34 Υἱὸς Ἀσάμ τοῦ Γιζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Ὁ Σωλά ὁ Ἀραρί,

35 Ἀχίμ υἱὸς Ὁ Ἀχάρ ὁ Ἀραρί, Ὁ Ἐλφάτ υἱὸς Θυροφάρ,

36 Ὁ Μεχωραθρί, Ἀχία ὁ Φελλωνί,

37 Ὁ Ἡσερέ ὁ Χαρμαδαί, Ὁ Ναοραὶ υἱὸς Ἀζοβαί,

38 Ἰωηλ υἱὸς Νάθαν, Ὁ Μεβαάλ υἱὸς Ἀγαρί,

39 Ὁ Σελὴ ὁ Ἀμμωνί, Ὁ Ναχώρ ὁ Βηρωθί, αἶρων σκευὴ υἱὸς Σαρουία,

40 Ἰρά ὁ Ἰεθρί, Γαρήβ ὁ Ἰεθρί,

41 Οὐρία ὁ Χεττί, Ζαβὲ υἱὸς Ὁ Ἀχαϊά,

42 Ἀδινὰ υἱὸς Ὁ Σαϊζά τοῦ Ρουβὴν ἄρχων, καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα,

43 Ἀνὰν υἱὸς Μωωχά, καὶ Ἰωσαφάτ ὁ Μαθβανί,

44 Ὁζία ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθὰ καὶ Ἰεὶήλ υἱοὶ Χωθαίμ τοῦ Ἀραρί,

45 Ἰεδιήλ υἱὸς Σαμερί, καὶ Ἰωζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ὁ Θωσαι,

46 Ἐλιήλ ὁ Μαωί, καὶ Ἰαριβί, καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλλαάμ, καὶ Ἰεθαμά ὁ Μωαβίτης,

47 Ὁ Δαλιήλ, καὶ Ὁ βήθ, καὶ Ἰεσσὴλ ὁ Μεσωβία.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικελὰ, ἔτι συνεχομένου ὑπο προσώπου Σαούλ υἱοῦ Κίς· καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ,

2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ σφενδονήται ἐν λίθοις καὶ τόξοις· ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαούλ ἐκ Βενιαμίν

3 Ὁ ἄρχων Ἀχιέζερ, καὶ Ὁ Ἰωάβ υἱὸς Ἀσμά τοῦ Γαβαθίτου, καὶ Ὁ Ἰωήλ, καὶ Ἰωφαλήτ υἱοὶ Ἀσμιὼθ, καὶ Βερχία, καὶ Ἰηοὺλ ὁ Ἀναθωί,

4 Καὶ Σαμαίας ὁ Γαβαωνίτης δυνατός ἐν τοῖς τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ὁ Ἱερεμία, καὶ Ἰεζήλ, καὶ Ἰωανάν, καὶ Ἰωαζαβὰθ ὁ Ὁ Γαδαραθίμ,

5 Ὁ Ἀζαί, καὶ Ἀριμουθ, καὶ Βααλιὰ, καὶ Σαμαραία, καὶ Σαφατίας ὁ Ὁ Χαφαθίμ,

6 Ἐλκανὰ, καὶ Ἰησουνί, καὶ Ὁζιήλ, καὶ

Ἰωζαρά, καὶ ὁ Σοβοκὴμ, καὶ οἱ Κορίται,
7 Καὶ Ἰελία, καὶ Ζαβαδία υἱοὶ Ἰροάμ, καὶ
οἱ τοῦ Γεδωρ.

8 Καὶ ἀπὸ τῆ Γαδδί ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ
ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες παρα-
τάξεις, πολεμικοὶ, αἰρόντες θορούς καὶ δόρατα,
καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ
κούφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων ὅτῳ τὰ χειρὶ.

9 Ἀζά ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ δεῦτερος, Ἐλιάβ
ὁ τρίτος,

10 Μασμανὰ ὁ τέταρτος, Ἰερεμίας ὁ πέμπτος,

11 δ' Ἰεβὶ ὁ ἕκτος, δ' Ἐλιάβ ὁ ἑβδόμος,

12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, δ' Ἐλιαζέρ ὁ ἕννατος,

13 Ἰερεμία ὁ δέκατος, Μελχαθαναὶ ὁ ἐνδέ-
κατος.

14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες τῆς στρα-
τίας, εἰς τοὺς ἑκατὸν μικροί, καὶ μέγας τοὺς
χιλίοις.

15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ
μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκὴς ἐπὶ
πάναν κρηπίδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδιώξαν πάντας
τούς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως δυσμῶν.

16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν καὶ
Ἰούδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυὶδ.

17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς
μέ, εἰ μοι καρδία καθ' ἐαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς
καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναι με τοῖς ἐχθροῖς μου
οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἰδοὶ ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξατο.

18 Καὶ πνεῦμα ἐνέδυνσε τὸν Ἀμασαὶ ἄρ-
χοντα τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπε, Πορεύου καὶ
ὁ λαὸς σου Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, εἰρήνη εἰρήνη
σοι, καὶ εἰς εἰρήνην τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβο-
ήθησέ σου ὁ Θεός σου καὶ προσεδέξατο αὐ-
τοὺς Δαυὶδ, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας
τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ ἀπὸ Μανασσὴ προσεχώρησαν πρὸς
Δαυὶδ ἐν τῷ ἔλθειν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ
Σαούλ εἰς πόλεμον καὶ οὐκ ἐβοήθησαν αὐτοῖς,
ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τὸν στρατηγῶν
τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων, Ἐν ταῖς κεφαλαῖς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύ-
ριον αὐτοῦ Σαούλ.

20 Ἐν τῷ πορευθῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σικελὰγ
προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασσὴ, Ἐδνὰ, καὶ
Ἰωζαβαθ, καὶ Ῥωδιήλ, καὶ Μιχαήλ, καὶ
Ἰωσαβαὶθ, καὶ Ἐλιμούθ, καὶ Σεμανί, ἀρχη-
γοὶ χιλιάδων εἰς τὸν Μανασσὴ.

21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ
τῷ γεδδερ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες καὶ ἦσαν
ηγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει.

22 Ὅτι ἡμέραν ἕξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ
εἰς δύναμις μεγάλην ὡς δύναμις τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων
τῆς στρατίας, οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Χε-
βρών τοῦ ἀποστρέψαι τὴν βασιλείαν Σαὺλ
πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου.

24 Υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δοροτοφόροι,
ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατά-
ξεως.

25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἰσχύος εἰς πα-
ράταξιν, ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν.

26 Ὁ τῶν υἱῶν Λευὶ, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι.

27 Καὶ Ἰωαδάς ὁ ηγούμενος ὅτῳ Ἀαρὼν, καὶ
μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

28 Καὶ Σαθὼκ νέος ἀναγὼς ἰσχύος, καὶ τῆς
πατρικῆς οικίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἰκοσιῶ.

29 Καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀδελφῶν

Σαούλ, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἐτι τὸ πλεῖστον
αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου Σαούλ.

30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραΐμ, εἰκοσι χιλιάδες
καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχύος ἄνδρες ὀνο-
μαστοὶ κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμισοῦ φυλῆς Μανασσὴ
δεκαοκτὼ χιλιάδες, καὶ οἱ ὀνομάσθησαν ἐν
ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ.

32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσάακ ἀρχὴ γινώσκοντες
σύνεσι ἐν τῷ καιρῷ, γινώσκοντες τί ποιῆσαι
Ἰσραὴλ, διακόσιοι, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν μετ' αὐτῶν.

33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς
παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκέεσι πολεμι-
κοῖς πενήντα χιλιάδες βοηθήσαι τῷ Δαυὶδ
οὐ χεροκένους.

34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλί ἄρχοντες χίλιοι, κα-
μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασι, τριακον-
ταεπτὰ χιλιάδες.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι
εἰς πόλεμον, εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτα-
κόσιοι.

36 Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆ-
σαι εἰς πόλεμον, τεσσαράκοντα χιλιάδες.

37 Καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ρουβὴν
καὶ Γαδδί, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμισοῦ φυλῆς Μα-
νασσὴ ἐν πᾶσι σκέεσι πολεμικοῖς, ἑκατὸ
εἰκοσι χιλιάδες.

38 Πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρα-
τασσόμενοι παρατάξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ καὶ
ἦλθον εἰς Χεβρών τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ
ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατάλοιποι Ἰσραὴλ
ψυχὴν μίαν τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ.

39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν.

40 Καὶ οἱ ὁμορῶντες αὐτοῖς ἕως Ἰσάχα
καὶ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλί, ἔφερον αὐτοῖς
ἐπὶ τῶν καμῶνων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμῶ-
νων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα, ἀλευρα
παλάδας, σταφίδας, οἶνον, καὶ ἔλαιον, μὺς
χοῦς καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, ὅτι ἐφρόσυν
ἐν Ἰσραὴλ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐβουλευσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν χιλιάρ-
χων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων, παντὶ ἡγούμενῳ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ
Εἰ καὶ ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ Κυρίου τὸ
Θεοῦ ἡμῶν εὐδοκῇ, ἀποστείλωμεν πρὸς
τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους
ἐν πάσῃ τῇ Ἰσραὴλ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς
οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ
συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς,

3 Καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐζητήσαν ἡμεῖς
αὐτὴν ἡμερῶν Σαούλ.

4 Καὶ εἶπε πᾶσι ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι
οὕτως, ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς
τοῦ λαοῦ.

5 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰο-
ραὴλ ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσοδοῦ
Ἠμὰθ τοῦ εἰσεγγκαί τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
ἐκ πόλεως Ἰαρίμ.

6 Καὶ ἀνῆγαγεν αὐτὴν Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰο-
ραὴλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰούδα
τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
Κυρίου κατημένον ἐπὶ χερουβὶμ, οὐ ἐπεκλήθη
ὄνομα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐφ'

ἡμας καὶ τὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ· καὶ Ὁζὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν ἡμας.

8 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβαίοις, καὶ ἐν σάλπιγγι.

9 Καὶ ἤλθοσαν ἕως τῆς ἁλωνος^α καὶ ἐξέτεινεν Ὁζὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτόν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μῶσχος.

10 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὁζί, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἔκτειναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπάναντι τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἠθύμισε Δαυὶδ, ὅτι διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν Ὁζί, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Διακοπὴ Ὁζὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Θεόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσίσω ἑτὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμαυτὸν;

13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν κιβωτόν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδάρ τοῦ Γεθαίου.

14 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδάρ τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς Ἀβεδδάρ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. XIV.
ΚΑΙ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ οἰκοδόμους, καὶ τέκτονας ξύλων, τοὺς οἰκοδόμους αὐτῶν οἶκον.

2 Καὶ ἔργον Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι νύστης εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἑπὶ γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἑπὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων, οἳ ἦσαν αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμαὶ, Σωβάβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμών,

5 Καὶ Βαάρ, καὶ Ἐλισά, καὶ Ἐλιθαλῆθ,

6 Καὶ Ναγέθ, καὶ Ναφάθ, καὶ Ἰαφιέ,

7 Καὶ Ἐλισαμαέ, καὶ Ὀλιαδέλ, καὶ Ἐλιφαλά.

8 Καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ· καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυὶδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς.

9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον, καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

10 Καὶ ἐπρωτόησε Δαυὶδ διὰ τῶ Θεῷ, λέγων, Εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.

11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασίν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυὶδ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψεν ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρὶ μου, ὥς διακοπὴν ὕδατος διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Διακοπὴ Φαρασίν.

12 Καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς Θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῖσαι ἐν πυρὶ.

13 Καὶ προσέθεντο ἑπὶ ἀλλόφυλοι, καὶ συνέπεσαν ἑπὶ ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἑπὶ ἐν Θεῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν, ἀποστρέφου ἅπ' αὐτῶν, καὶ παρέστη αὐτοῖς πλῆσιν τῶν ἁπίων.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκούσῃ σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ^δ αὐτῶν· ἄκρων τῶν ἁπίων, τότε^δ ἐσελεύσῃ^ι εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ Θεὸς ἐμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζήρμ.

17 Καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἠτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν.

2 Τότε εἶπε Δαυὶδ, Οὐκ ἔστιν ἄρα τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ τοὺς Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος ἰερεῖς τὴν κιβωτόν Κυρίου, καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος.

3 Καὶ ἐξεκκλησίασε^ε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῷ ἀνεγέκαι τὴν κιβωτόν Κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἠτοίμασεν αὐτῇ.

4 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας.

5 Τῶν υἱῶν Καάθ Οὐρῆλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκατὸν εἰκοσι.

6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαία ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι^ε εἰκοσι.

7 Τῶν υἱῶν Γεδσών Ἰωὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκατὸν^α τριάκοντα.

8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφάτ Σεμεὶ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τὸν Οὐρῆλ, διακόσιοι.

9 Τῶν υἱῶν Χεβρών Ἐλιήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα.

10 Τῶν υἱῶν Ὁζὶ Ἄμιναν ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκατὸν δεκαδύο.

11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸν Λευίτας, τὸν Οὐρῆλ, Ἀσαίαν, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Σεμαίαν, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἀμιναδάβ,

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἠτοίμασα αὐτῇ.

13 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμεῖς εἶναι, διέκοψεν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξεξήτησαμεν^ε ἐν κρίματι.

14 Καὶ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, τοῦ ἀνεγέκαι τὴν κιβωτόν^δ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτόν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ Θεοῦ κατὰ τὴν γραφὴν, ἐν ἀναφορεύσειν^δ ἐπ' αὐτοὺς.

16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀρχαῖς τῶν Λευιτῶν, Στήσατε τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τὰς ψαλτμὰς ἐν ὀργάνοις^α, νάβλαις, κινύραις, καὶ κυμβαίοις τῶν φωνῶν εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης.

17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται τὸν Αἰμάν υἱὸν Ἰωὴλ^δ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἀσάφ υἱὸς Βαραχία^δ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθάν υἱὸς Κισαίων^δ

18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δευτέρου, Ζαχαρίας, καὶ Ὁζιήλ, καὶ Σεμραμωθ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ἐλαιοήλ, καὶ Ἐλιάβ, καὶ Βαναίας, καὶ Μασααία, καὶ Ματθαβία, καὶ Ὀλιφεναί, καὶ Μακελλία, καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ὁζίας, οἱ πυλῶροι.

19 Καὶ οἱ ψαλτμοδοῖ, Αἰμάν, Ἀσάφ, καὶ Αἰθάν ἐν κυμβαίοις χαλκοῖς τῶν ἀκροσθῶν ποιήσας.

20 Ζαχαρίας, καὶ Ὁζήλ, Σεμραμωθ, Ἰεὶήλ, δ' Ὀνὶ, Ἐλιάβ, Μασαίας, Βαναίας ἐν νάβ-

Λαίς ἐπὶ Ἀλαιμῷ.

21 Καὶ Ματταθίας, καὶ Ἑλιθαίου, καὶ Μακενίας, καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺλ, καὶ Ὀζίας ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τοῦ ἐνισχύσαι.

22 Καὶ Χωνένια ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ψάων, ὅτι συνετός ἦν.

23 Καὶ Βαραχία καὶ Ἑλκανὰ πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ.

24 Καὶ Σομνία, καὶ Ἰωσαφάτ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἀμασαι, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Βαναΐα, καὶ Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σάλπιγγοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχου οἱ πορευόμενοι τὴν ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου Ἀβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ.

26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχύσαι τὸν Θεὸν τοὺς Λευίτας αἰρόντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἄν' ἐπτά μόσχους, καὶ ἄν' ἐπτά κριούς.

27 Καὶ Δαυὶδ περιεσπόμενος ἐν πολλῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες οἱ Λευίται αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ ψαλμῶδοι, καὶ Χωνένιας ὁ ἄρχων τῶν ψάων ἰσὺν δόδων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ πολλὴ βυσσινῇ.

28 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ, καὶ ἐν φωνῇ σωφῆρ, καὶ ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις.

29 Καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μετχόλ ἡ θυγατέρα Σαουλ παρέκυνσε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ ὀρχομένον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

Κεφ. ις. XVI.

ΚΑΙ εἰσήμεκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀππείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπλεεν αὐτὴ Δαυὶδ, καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίον, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

3 Καὶ διεμέρισε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἕως γυναίκος, τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπικόν, καὶ ἄμυρῖτῃν.

4 Καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργήντας ἀναφωνούντας, καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

5 Ἀσάφ ὁ ἡγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεὺλ, Σεμραμῶθ, καὶ Ἰεὺλ, Ματταθίας, Ἐλιάβ, καὶ Βαναΐας, καὶ Ἀβδεδομ καὶ Ἰεὺλ ἐν ὀργάνοις, νάβλαις, κινύραις, καὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν.

6 Καὶ Βαναΐας, καὶ Ὀζήλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διαπαντὸς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσάφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

8 ὩΔΗ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἑπικάλεσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, γνωρίζετε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

9 Ἀσάτε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγῆσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε Κύριος.

10 Αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ,

11 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

12 Μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτῷ ἃ ἐποίησε τέρατα καὶ κρίματα τὸν στόματος αὐτοῦ.

13 Σπέρμα Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

15 Ὁ μνημονεύομεν εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτῷ, λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.

16 Ὅν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὄρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

17 Ἐστῆσεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον,

18 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν σχολίσματα κληρονομίας ὑμῶν.

19 Ἐν τῷ γενέσθαι αὐτὸς ὀλιγοστὸς ἀριθμῷ, ὥς ἐσμικρύνθησαν, καὶ παρήκνησαν ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

21 Οὐκ ἄφικεν ἀνδρὰ τοῦ δυναστεύσαι αὐτοὺς, καὶ ἠλεγξε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς.

22 Μὴ ἄνηψε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρέεσθε.

23 Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ πᾶσι τῇ γῇ, ἀναγγέλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ.

24 Ἐξηγήεσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆς ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.

26 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδωλα, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁρανοῦς ἐποίησε.

27 Δόξα καὶ ἑπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχύς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ.

28 Δότε τῷ Κυρίῳ αἰματὶ πατρὶα τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν,

29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνομασίᾳ αὐτῷ λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ.

30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, καθορθώθῃ τῇ γῇ, καὶ μὴ σαλευθήτω.

31 Εὐφρανθήτω ὁ βράνος, καὶ ἀγαλλιάσθῃ ἡ γῆ καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Κύριος ὁ βασιλεὺς.

32 Βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ἔξωλον ἄγροὺ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ἔθνη τοῦ ὄνυμι ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦλθε κρίνει τὴν γῆν.

34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

35 Καὶ εἰπάτε, Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοὶ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τὸ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίον σου, καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσεσί σου.

36 Εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός, Ἀμήν καὶ ἦνεσαν τῷ Κυρίῳ.

37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἐναντί τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου τὸν Ἀσάφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς λειτουργοὺς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διαπαντὸς τῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ἡμέραν.

38 Καὶ Ἀβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐξήκοντα καὶ ὀκτὼ καὶ Ἀβδεδομ υἱὸς Ἰδισθὺν, καὶ Ὀσά, εἰς ἑπτὰ πυλωροί.

39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς Κυρίου ἐν βαμὶ τῇ ἐν Γαζιῶν,

40 Τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων διαπαντὸς τοπρῶ καὶ τοσεπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ Θεοῦ.

41 Καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰλιάν καὶ Ἰδισθὺν, καὶ

οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

42 Καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφανεῖν καὶ ὄργανα τῶν ψῶν τοῦ Θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδαίου ἐν τῇ πόλει.

43 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς ἑκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ' XVII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς κατήκτισε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου ὑποκάτω δέρρεων.

2 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποιεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Νάθαν.

4 Πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυὶδ, τὸν ὁ δούλων μου, Οὗτως εἶπε Κύριος, Οὐ σὺ οικοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ.

5 Ὅτι οὐ κατήκτισα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἡμῃν ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι.

6 Ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ· οἷς ἐνετείλαμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου, λέγων, Ὅτι οὐκ ὀικοδομήσατέ μοι οἶκον κεδρίνῳ;

7 Καὶ νῦν οὕτως ἔρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐγὼ ἐλάβον σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξοπισθὲν τῶν ποιμνίων σου εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ἡμῃν μετὰ σὺ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, καὶ καταστήσω αὐτόν, καὶ κατασκευάσει καθ' ἑαυτόν, καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καθὼς ἄρχης.

10 Καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ· καὶ ἐταπεινώσω πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἀνέστη σε, καὶ οἶκον οικοδομήσει σοι Κύριος.

11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶς ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

12 Αὐτὸς οικοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ τὸ ἔλεος μου οὐκ ἀποστήσῃ ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου.

14 Καὶ πιστώσω αὐτόν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος.

15 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ Κύριε ὁ Θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγάπησάς με ἕως αἰῶνος;

17 Καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ

μακρῶν, καὶ ἐπέδίδες με ὡς ὄρασις ἀνθρώπων, καὶ ὑψώσας με Κύριε ὁ Θεός.

18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δούλόν σου οἶδας,

19 Καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην.

20 Κύριε οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σου, κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὣσιν ἡμῶν.

21 Καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ᾗδήθησεν αὐτὸν ὁ Θεός τοι λυτρώσασθαι· λαὸν ἐάντῳ, τοῦ θέσθαι ἐαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου ὅους· ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη.

22 Καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς Θεόν.

23 Καὶ νῦν Κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πιστωθῆτω ἕως αἰῶνος· καὶ ποιήσουν καθὼς ἐλάλησας,

24 Καὶ πιστωθῆτω καὶ μεγαλυθῆτω τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, λεγόντων, Κύριε Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παῖδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου.

25 Ὅτι σὺ ὁ Κύριος ὁ Θεός μου· ἠνείκας τὸ σὺς τοῦ παιδός σου τοῦ οικοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεῦθασθαι κατὰ πρόσταγόν σου.

26 Καὶ νῦν Κύριε σὺ εἰ αὐτὸς ὁ Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δούλον σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

27 Καὶ νῦν ἔρξαι! τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκόν τε παιδός σου, τὸ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου· ὅτι σὺ Κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλογησὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ιη' XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὴν Γέθ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε τὴν Μωάβ, καὶ ἦσαν ὁ Μωάβ! παῖδες τῷ Δαυὶδ φερόντες δῶρα.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ βασιλέα Συρβὰ Ἠμαῦ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ ὁ αὐτῶν! χίλια ἄρματα καὶ ἐπτά χιλιάδας ἵππων καὶ εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυνσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατόν ἄρματα.

5 Καὶ ἦλθε Σύρος ἐκ Δαμασκῶ βοηθῆσαι Ἀδρααζάρ βασιλεῖ Συρβὰ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἰκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔβητο Δαυὶδ φεράν ἐν Συρίᾳ τὴν κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς πῦδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔθωψε! Κύριος Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοὺς οἳ ἦσαν ἐπὶ τοὺς παῖδας Ἀδρααζάρ, καὶ ἠνέγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

8 Καὶ ἐκ τῆς Ματαβέθ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζάρ ἔλαβε Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇν, καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ.

9 Καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς Ἠμαῦ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζάρ βασιλέως Συρβὰ.

10 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἀδουράμ υἱόν αὐτοῦ

πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν
τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ
οἱ ἐπολέμισεν τὸν Ἀδρααζάρ, καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος ὧν ἦν τῷ Ἀδρα-
αζάρ.

11 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἄταλ
ἄργυρᾶ, καὶ ἄταλ χαλκᾶ, καὶ ταῦτα ἡγίασεν
ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ τοῦ ἀργυρίου
καὶ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν
ἐθνῶν, ἐξ Ἰδουμαίας, καὶ Μωάβ, καὶ ἐξ υἱῶν
Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλῆκ.
12 Καὶ Ἀβεσὰ υἱὸς Σαρουίας ἐπάταξε τὴν
Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἁλῶν, ὅκτωκαίδεκα
χιλιάδας.

13 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς, καὶ ἦσαν
πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυὶδ· καὶ ἔσωξε
Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

14 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ,
καὶ ἦν ποῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντί
λαῷ αὐτοῦ.

15 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατίας,
καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλουὶ ὁ ὑπομηματο-
γράφος.

16 Καὶ Σαδώκ υἱὸς Ἀχιτῶβ καὶ Ἀχιμέλεχ
υἱὸς Ἀβιάθαρ ἄοι ἱερεῖς, καὶ Σουσά γραμμα-
τεὺς.

17 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωθαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ
ἐπὶ τοῦ Φελεθὶ καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διά-
δοχοι τοῦ βασιλέως.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανε Ναὰς βα-
σιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνάν
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποίησω ἔλεος μετὰ Ἀνάν
υἱοῦ Ναὰς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ'
ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυὶδ
τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμ-
μὼν πρὸς Ἀνάν τὸν παρακαλέσαι αὐτόν.

3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς
Ἀνάν, Μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου
ἐναντίον σου, ἀπέστείλε σοι παρακαλοῦντας·
οὐχὶ ὅπως ἔξερευνησώσι τὴν πόλιν, καὶ τοῦ
κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ
πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀνάν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ
ἐξήρτησεν αὐτοὺς, καὶ ἀφείλε τῶν μανδυνῶν αὐ-
τῶν τὸ ἡμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν
αὐτούς.

5 Καὶ ἦλθον ἀπαγγέλλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν
ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς,
ὅτι ἦσαν ἡτιμωμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς, Καθίσате ἐν ἱερικῷ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι
τοὺς πύργους ὑμῶν, καὶ ἀνακάμψατε.

6 Καὶ εἶδον ἄοι υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ἡσχύνθη
λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Ἀνάν καὶ οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου, τοῦ μισθώ-
σασθαι ἑαυτοῖς ἔκ Συρίας Μεσποταμίας καὶ ἐκ
Συρίας Μαακά καὶ παρὰ Σωβάλ ἄρματα καὶ
ἰππεῖς.

7 Καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα
χιλιάδας ἄρμάτων, καὶ τὸν βασιλέα Μαακά καὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον
κατέναντι Ἀμθαβὰ καὶ ἄοι υἱοὶ Ἀμμὼν συν-
ήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς
τὸ πολεμῆσαι.

8 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ
καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τῶν δυνατῶν.

9 Καὶ ἐξῆλθον ἄοι υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρα-

τίσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πολῶνα τῆς
πόλεως· καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέ-
βαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ.

10 Καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσ-
ωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον
καὶ ἐξόπισθε, καὶ ἐξέλεξάτο ἐκ παντὸς νεανίᾳ ἐκ
Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξατο ἑναντίον τῆς Σύρου.

11 Καὶ τὸ κατέλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν
χειρὶ Ἀβεσὰ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετά-
ξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν.

12 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ ὁ Σύρος,
καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν ἄοι υἱοὶ
Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σῶσω σε.

13 Ἀνδρίζων, καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ
ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
Κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῷ ποιήσει.

14 Καὶ παρετάξατο Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ κατέναντι Σύρου εἰς πόλεμον, καὶ ἔφθον
ἅπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἐφθγον ἄοι
Σύρου, καὶ ἐφθγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσὰ,
καὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωάβ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἔηλ-
θον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν Ἰωάβ εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ εἶδεν ἄοι Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐ-
τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ
ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ,
καὶ ὁ Σωβάθ ἄρχιστράτηγος δυνάμειος Ἀδρα-
αζάρ ἐμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν
πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἦλθεν
ἐπ' αὐτοὺς, καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτοὺς· καὶ
παράτασσεταὶ Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς
πόλεμον· καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν.

18 Καὶ ἐφθγε Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ
καὶ ἀπέκτενε Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χι-
λιάδας ἄρμάτων, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας
πεζῶν, καὶ τὸν ὁ Σωβάθ ἄρχιστράτηγος δυνά-
μειος ἀπέκτενε.

19 Καὶ εἶδον παῖδες Ἀδρααζάρ ὅτι ἐπαίκασεν
ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ διέθεντο μετὰ
Δαυὶδ, καὶ ἐδοῦλεσαν αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε
Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν ἐτι.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ
τῶν βασιλέων, καὶ ἦγαγεν Ἰωάβ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τῆς στρατίας, καὶ ἐφθεῖραν τὴν χώραν
υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἔηλε καὶ περιεκάθισεν τὴν
Ῥαββά· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ
καὶ ἐπάταξεν Ἰωάβ τὴν Ῥαββά, καὶ κατέσκαψεν
αὐτήν.

2 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχώμ
τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,
καὶ εὗρεθ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ,
καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος, καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν Δαυὶδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξηγεγε
πολλὰ σφόδρα.

3 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ
διέπρισε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐν σκεπήροις σιδηροῖς,
καὶ ἐν διασχίζουσι· καὶ οὕτως ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς
ἑπᾶσιν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ ἀνέστρεψε Δαυὶδ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐτι πό-
λεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· τότε
ἐπάταξε Σοβοχαὶ ὁ Σωσαβὶ τὸν Σαφετ· ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν γιγάντων, καὶ ἐταπεινώσεν αὐτόν.

5 Καὶ ἐγένετο ἐτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλο-
φύλων, καὶ ἐπάταξεν Ἐλεαν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν
Ἰαλαχμί· ἀδελφὸν Γολιάθ τοῦ Γετθαΐ, καὶ
ἔξυλον ἄδωροτος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφανόντων.

6 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πόλεμος ἐν Γεθ, καὶ ἦν ἀνὴρ υπερμεγεθὺς, καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἐξ κ' ἐξ, εἰκοστέσσαρες, καὶ αὐτὸς ἦν ὑπόκοπος γιγάντων.

7 Καὶ ἀνέδισεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαά ἀδελφοῦ Δαυὶδ.

8 Οὗτοι ἐγένοντο τῷ Ραφά ἐν Γεθ, πάντες ἦσαν τέσσαρες γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ.

Κεφ. κα' ΧΧΙ

ΚΑΙ ἔσθη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσειε τὸν Δαυὶδ τὸν ἀριθμησάιν τὸν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, Παρευθίτε, ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβέε καὶ ἕως Δάν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς με, καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ, Προσθήη Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὥς αὐτοὶ ἑκατονταπλάσιός, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶ κυρίου μὴ τῶ βασιλέως βλέποντες· πάντες τῶ κυρίῳ μὴ παῖδες ἵνα ζήτει κύριός μιν τῷτο; ἵνα μὴ γένηται εἰς ἁμαρτίαν ταῦτ' Ἰσραὴλ.

4 Τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἔσχυσεν ἐπὶ Ἰωάβ, καὶ ἐξήλθεν Ἰωάβ, καὶ διήλθεν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τῷ λαῷ τῷ Δαυὶδ· καὶ ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες, καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσὰκ τετρακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν.

6 Καὶ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Βενιαμὴν οὐκ ἠρίθμωσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι ἐκατίσχυσε ὁ λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάβ.

7 Καὶ ποιηρὸν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Ἡμάρτηκα σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ νῦν περίελε, δὴ τὴν κακίαν παιδός σου, ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Γαδ τὸν ὀρῶντα, λέγων,

10 Πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος, Τρία αἰρῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἅ ἐκλείει σεαυτὸν ἐν ἐξ αὐτῶν, καὶ πρήσῃ σοι.

11 Καὶ ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτως λέγει Κύριος, Ἐκλείει σεαυτῷ

12 Ἡ τρία ἔτη λιμοῦ, ἡ τρεῖς μῆνας φείγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σα, καὶ μάχαιρα ἐχθρῶν σα τῷ ἐξολοθρεῦσαι, ἡ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν Κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεῖν ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν ἰδε τί ἀποκριθῇ τῷ ἀποστείλαντι ὁ λόγος.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ, Στένα μοι καὶ τὰ τρία ὁ σφόδρα ἐμπέσομαι, ὅτι εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω.

14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεσον ἑξ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῖν αὐτὴν· καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε Κύριος, καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κίχᾳ· καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολοθρεῖν, Ἰκανούσθῃ σοι, ἄνεξ τὴν χειρὰ σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἔστως ἐν τῷ ἄλλῳ Ὀρνά τοῦ Ἱερουσαίου.

16 Καὶ ἔπῃρε Δαυὶδ τοὺς δόξαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τὸν ἄγγελον Κυρίου ὄψατα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐ-

τοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρὸς βύθιον περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ προσώπων αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Οὐκ ἐγὼ εἶπα τὸν ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἐγὼ εἴμι ὁ ἁμιρτιῶν, κακοποιῶν ἑκακοποίησα, καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; Κύριε ὁ Θεός, γενήθητω ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν, Κύριε.

18 Καὶ ἄγγελος Κυρίου εἶπε τῷ Γαδ· τοῦ εἰπεῖν πρὸς Δαυὶδ, ἵνα ἀναβῇ τοῦ στήσαι θυσιαστήριον Κυρίῳ ἐν ἄλλῳ Ὀρνά τῷ Ἱερουσαίῳ.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ, ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα, καὶ τέσσαρας υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ὁ μετ' ἀχαβίλ· καὶ Ὀρνά ἦν ἀλοῦν πυρός.

21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, καὶ Ὀρνά ἐξήλθεν ἐκ τῆς ἄλλῃ καὶ προσεκίνησε τῷ Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, Δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλλῃ, καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ.

23 Καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαυὶδ, Δάβε σεαυτῷ, καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ, ἰδε! δέδωκα τοῖς μωσχοῦς εἰς ὀλοκαύτωσιν, καὶ τὸ ἄροτρον εἰς ξύλα, καὶ τὸν σίτον εἰς θυσίαν, τὰ πάντα δέδωκα!

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὀρνά, Οὐχί, ὅτι ἀγοράζων ἀγορήσω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἅ ἐπὶ σοὶ Κυρίῳ, τοῦ ἀνεγκαι· ὀλοκαύτωσιν δωρεάν Κυρίῳ.

25 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὀρνά ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσίου ὀλκῆς ἑξακόσιους.

26 Καὶ ῥομφαίαν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνέθηκεν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου· καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως, καὶ κατηνάλωσε τὴν ὀλοκαύτωσιν.

27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκε τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν αὐτῆς.

28 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ Κύριος ἐν ἄλλῳ Ὀρνά τοῦ Ἱερουσαίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ.

29 Καὶ σκηνῇ Κυρίου ἐν ποίησει Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν βαμᾷ ἐν Γαβιζών.

30 Καὶ οὐκ ὀδύνατο Δαυὶδ τοῦ πορευθῆναι ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν Θεόν, ὅτι αὐτὸς κατέπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου Κυρίου.

Κεφ. κβ' ΧΧΙΙ.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦτο ὁ θυσιαστήριον εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλυτῶν τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, καὶ κατέστησε λατομῶνς λατομῆσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ.

3 Καὶ σίδηρον πολλὸν εἰς τὰς ἡλὰς τῶν θυριμάτων καὶ τῶν πυλῶν, καὶ τὰς στροφεῖς ἡτόμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλήθος, οὐκ ἦν σταθμός.

4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός· ὅτι ἐφόρουσαν οἱ Σιδωνίαι, καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πλήθος τῷ Δαυίδ.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Σαλωμών ὁ υἱός μου ποι

δάριον ἀπαλόν, καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην ἄνω, εἰς δόγμα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·¹ ἑτοιμάσω αὐτῷ· καὶ ἡτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλῆθος ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκάλεσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμῶν, Τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ.

8 Καὶ ἐγένετό μοι¹ λόγος Κυρίου, λέγων, Αἴμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμονας μεγάλους ποίησας, οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ὅτι αἱματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τῇ γῇ· ἐναντίον ἐμοῦ.

9 Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμών ὄνομα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνην καὶ ἰσχυρίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ.

10 Οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ γὰρ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

11 Καὶ νῦν νίε μου ἔσται μετὰ σοῦ Κύριος, καὶ εὐδοήσει, καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ σου, ὡς ἐλάλησε περὶ σοῦ.

12 Ἀλλ' ἢ δψή σοι σοφίαν καὶ σύνεσιν Κύριος καὶ κατισχύσει σε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

13 Τότε εὐδοώσει· ἂν φυλάξης τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα, καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραὴλ· ἀνδρίζον καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα εἰς οἶκον Κυρίου χρυσοῦν ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον, οὗ οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς πλῆθος ἔστι· καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθε.

15 Καὶ μετὰ σὴ πρόσθε εἰς πλῆθος ποιήντων ἔργα, τεχνίται καὶ οἰκοδόμοι λίθων, καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ πᾶς σοφὸς ἐν παντί ἔργῳ,

16 Ἐν χρυσῷ καὶ ἀργυρίῳ,^α χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς^β ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ Κύριος μετὰ σοῦ.

17 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραὴλ ἀνταλαβεῖσθαι τῷ Σαλωμῶν υἱῷ αὐτοῦ.

18 Οὐχὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χειρὶν ὑμῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ.

19 Νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἁγίασμα^α τῷ Θεῷ ὑμῶν, τῷ εὐεργέτῃ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ σκεύη τὰ ἁγία τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομώμενον τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ Δαυὶδ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐβασιλεύσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας.

3 Καὶ ἡρίθμησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετῶν καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας.

4 Ἀπὸ δὲ τῶν ἐργοδιωκτῶν^α ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἐξακισχίλιοι,

5 Καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλῶροι, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνούντες τῷ Κυρίῳ ἐν ὅργῃ νοῖς οἱς^β ἐποίησε^γ τοῦ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευὶ, τῷ Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί.

7 Καὶ τῷ Γεδσών, Ἐδάν¹, καὶ Σεμεί.

8 Υἱοὶ τῷ Ἐδάν, ἄρχων Ἰεὶήλ, καὶ Ζηθάν, καὶ Ἰωήλ, τρεῖς.

9 Υἱοὶ Σεμεί, Σαλωμίθ, Ἰεὶήλ, καὶ Δάν¹, τρεῖς· οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν δὲ τῶν Ἐδάν.

10 Καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεί, Ἰέθ, καὶ Ζιζά, καὶ Ἰωὰς, καὶ Βεριά· οὗτοι υἱοὶ Σεμεί τέσσαρες.

11 Καὶ ἦν Ἰέθ ὁ ἄρχων, καὶ Ζιζά ὁ δευτέρος· καὶ Ἰωὰς, καὶ Βεριά οὐκ ἐπληθύναν υἱούς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν.

12 Υἱοὶ Καάθ, Ἀμβράμ, Ἰσαὰρ, Χεβρίων, Ὀζιήλ, τέσσαρες.

13 Υἱοὶ Ἀμβράμ, Ἀριὼν καὶ Μωυσῆς· καὶ διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμῶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

14 Καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευί.

15 Υἱοὶ Μωυσῆ, Γηρσάμ, καὶ Ἐλιέζερ.

16 Υἱοὶ Γηρσάμ, Σουβαήλ ὁ ἄρχων.

17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέζερ, Ραβιά ὁ ἄρχων· καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι· καὶ υἱοὶ Ραβιά ὑψήθησαν εἰς ὕψος.

18 Υἱοὶ Ἰσαὰρ, Σαλωμίθ ὁ ἄρχων.

19 Υἱοὶ Χεβρών, Ἰερὰ ὁ ἄρχων, Ἀμαριά ὁ δευτέρος, Ἰεζιήλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος.

20 Υἱοὶ Ὀζιήλ, Μιχά ὁ ἄρχων, καὶ Ἰσιὰ ὁ δευτέρος.

21 Υἱοὶ Μεραρί, Μοολί, καὶ δ' οἱ Μουσὶ υἱοὶ Μοολί, Ἐλεάзар, καὶ Κίς.

22 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ἐλεάзар· οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ, ἀλλ' ἡ θυγατέρες· καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κίς ἀδελφοὶ αὐτῶν.

23 Υἱοὶ Μουσὶ, Μοολί, καὶ Ἐδερ, καὶ Ἰαριμῶθ, τρεῖς.

24 Οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετούς τοὺς καὶ ἐπάνω.

25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ, Κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκεπένωσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος.

26 Καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἰρόντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα· σκεὺς αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

27 Ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἔστιν ὁ ἀριθμὸς^α υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω.

28 Ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ δ' χειρὶ^β Ἀαρὼν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς, καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα

λειτουργίας οίκου τοῦ Θεοῦ,

20 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ εἰς τὴν σμίδαλιν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ λίγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τῆσανον, καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον,

30 Καὶ τοῦ στήναι πρῶτῷ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ οὕτω τοσπέρας,

31 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων ὀλοκαυμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νομικαῖς καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, κατὰ ἄριθμόν, καὶ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντός τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ φυλάξουσιν ἅτας φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου, καὶ τὰς φυλακὰς νύκτων Ἀαρὼν ἀδελφῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν διαιρέσει! Ναδάβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἑλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

2 Καὶ ἀπέθανε Ναδάβ, καὶ Ἀβιοὺδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ ἰεράτευσεν Ἑλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρὼν.

3 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἑλεάζαρ, καὶ Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, καὶ οἶκος πατριῶν αὐτῶν.

4 Καὶ εὐρέθησαν αὐτοῖς υἱοὶ Ἑλεάζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς Ἰθάμαρ· καὶ διεῖλεν αὐτούς, τοῖς υἱοῖς Ἑλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκατάδεκα, τοὺς υἱοὺς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὀκτώ.

5 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κληρονομίαν τοῦτους πρὸς τοῦτους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων, καὶ ἄρχοντες Κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἑλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαῖας υἱὸς Ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς, εἰς εἰς τῷ Ἑλεάζαρ, καὶ εἰς εἰς τῷ Ἰθάμαρ.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρὶμ, τῷ Ἰεδία ὁ δεύτερος,

8 τῷ Ἐχαρίβ ὁ τρίτος, τῷ Σεωρίμ ὁ τέταρτος,

9 τῷ Μελχία ὁ πέμπτος, τῷ Μείαμιν ὁ ἕκτος,

10 τῷ Κὼς ὁ ἕβδομος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος,

11 τῷ Ἰησὺ ὁ ἕννατος, τῷ Σεχενία ὁ δέκατος,

12 τῷ Ἐλιαβίβ ὁ ἐνδέκατος, τῷ Ἰακίμ ὁ δωδέκατος,

13 τῷ Ὀψφά ὁ τρισκαίδέκατος, τῷ Ἰεσβαὺλ ὁ τεσσαρεσκαίδέκατος,

14 τῷ Βεργά ὁ πεντεκαίδέκατος, τῷ Ἐμμήρ ὁ ἑκκαδέκατος,

15 τῷ Χηζὶν ὁ ἑπτακαίδέκατος, τῷ Ἀφεσή ὁ ὀκτωκαίδέκατος,

16 τῷ Φεταία ὁ ἐννεακαίδέκατος, τῷ Ἐζεκίηλ ὁ εἰκοστός,

17 τῷ Ἀχιμ ὁ εἰς καὶ εἰκοστός, τῷ Γαμουὺλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός,

18 τῷ Ἀδαλλαὶ ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ Μαασαὶ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός.

19 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

20 Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς καταλοιποῖς, τοῖς υἱοῖς Ἀμβράμ, Σωβαὴλ· τοῖς υἱοῖς Σωβαὴλ, Ἰεδία,

21 τῷ Ῥααβία ὁ ἄρχων,

22 Καὶ τῷ Ἰσααρί, Σαλωμὼθ· τοῖς υἱοῖς Σαλωμὼθ, Ἰάθ.

23 Υἱοὶ δ' Ἐκδιού, Ἀμαδία ὁ δεύτερος, Ἰαζήλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοάμ ὁ τέταρτος.

24 Τοῖς υἱοῖς Ὀζιήλ, Μιχά· υἱοὶ Μιχά, Σαμήρ.

25 Ἀδελφοὶ Μιχά Ἰσία· υἱοὶ Ἰσία, Ζαχαρία.

26 Υἱοὶ Μεραρί, Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί· υἱοὶ Ὀζία

27 τοῦ Μεραρί τῷ Ὀζία· υἱοὶ αὐτῷ Ἰσοάμ, καὶ Σαχκούρ, καὶ β' Ἀβαί.

28 τῷ Μοολὶ Ἑλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ· καὶ ἀπέθανεν Ἑλεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί.

29 Τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κίς Ἰεραμὴλ.

30 Καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μοολὶ, καὶ Ἑδέρ, καὶ Ἰερμὼθ· οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ Σαδὼκ, καὶ Ἀχιμέλεχ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι Ἀραάβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ νεώτεροι.

Κεφ. κε'. XXV.

ΚΑΙ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ὀνόματις εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ἀσάφ, καὶ Αἰμάν, καὶ Ἰδιθούν, τοὺς ἀποφθεγγόμενους ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κυμβάλοις· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

2 Υἱοὶ Ἀσάφ, Σαχκούρ, Ἰωσήφ, καὶ Ναθανίας καὶ ὁ Ἐραήλ· υἱοὶ Ἀσάφ ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως.

3 τῷ Ἰδιθούν, υἱοὶ Ἰδιθούν, Γοδολίας, καὶ Σουρί, καὶ ὁ Ἰσάας, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Μαμβαθίας, ἕξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθούν, ἐν κινύραις ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αἰνεσὶν τῷ Κυρίῳ.

4 τῷ Αἰμάν, υἱοὶ Αἰμάν, Βουκίας, καὶ Μαμβαθίας, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Σουβαήλ, καὶ Ἰερμὼθ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἐλεαθά, καὶ Γοδολαθί, καὶ Ῥωμεθιέζερ, καὶ ὁ Ἰεσβασακά, καὶ Μαλλιθί, καὶ Ὠθηρί, καὶ Μεαζῶθ.

5 Πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἰμάν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεὶ ἐν λόγοις Θεοῦ, ὑψῶσαι κέρας· καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Αἰμάν υἱοὺς τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς.

6 Πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὑμνοῦντες ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσάφ, καὶ Ἰδιθούν, καὶ Αἰμάν.

7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφὰς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ἀδειν Κυρίῳ πᾶς συνιών, διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ.

8 Καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρας ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος νύκτων αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῷ Ἀσάφ τοῦ Ἰωσήφ, Γοδολίας ὁ δεύτερος Ἠνεία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὁ δεκάδου.

10 Ὁ τρίτος Ζακκούρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὁ δεκάδου.

11 Ὁ τέταρτος Ἰεσρί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ

αὐτοῦ δεκαδύο·

12 Ὁ πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

13 Ὁ ἕκτος ὁ Βουκίας¹, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

14 Ὁ ἑβδόμος Ἰσερὴλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

15 Ὁ ὄγδοος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

16 Ὁ ἑννέτος Μαθθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

17 Ὁ δέκατος Σεμεΐα, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

18 Ὁ ἐνδέκατος Ἀσρίηλ, υἱοὶ αὐτῶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

19 Ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτῶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

20 Ὁ τρισκαδέκατος Σουβαίηλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

21 Ὁ τεσσαρεσκαδέκατος Μαθθαβίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

22 Ὁ πεντεκαίδεκατος Ἰεριμωθ, υἱοὶ αὐτῶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

23 Ὁ ἑκκαδέκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

24 Ὁ ἑπτακαδέκατος ὁ Ἰεσβασακά¹, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

25 Ὁ ὀκτωκαδέκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

26 Ὁ ἐννεακαδέκατος Μαλλίθι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

27 Ὁ εἰκοστός Ἐλιαθί, υἱοὶ αὐτῶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

28 Ὁ εἰκοστός πρῶτος ὁ ὠθηρί¹, υἱοὶ αὐτῶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

29 Ὁ εἰκοστός δεύτερος Γοδολλαθί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

30 Ὁ εἰκοστός τρίτος¹ Μεαζιῶθ, υἱοὶ αὐτῶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

31 Ὁ εἰκοστός τέταρτος¹ Ρωμεθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ αἰς¹ διαιρέσεις τῶν β' πυλῶν, υἱοὶ Κορεΐμ¹ Μοσελλεμία¹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ.

2 Καὶ τῷ Μοσελλεμιά υἱὸς Ζαχарίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδιήλ ὁ δεύτερος, Ζαβυδία ὁ τρίτος,

3 Ἰεγούηλ¹ ὁ τέταρτος,

3 δ' Ἰωλὰμ¹ ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ελιωναὶ ὁ ἑβδόμος, Ἀβδεδομ ὁ ὄγδοος¹.

4 Καὶ τῷ Ἀβδεδομ υἱοὶ, Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος, Ἰωάθ ὁ τρίτος,

Σαχάρ ὁ τέταρτος, Ναθαναήλ ὁ πέμπτος,

5 Ἀμιήλ ὁ ἕκτος, Ἰσάαχρ ὁ ἑβδόμος, Φελαθί ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.

6 Καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱὸν αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτοτόκου Ρωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν.

7 Υἱοὶ Σαμαί, Ὁθνί, καὶ Ῥαφαήλ, καὶ Ὡβηδ¹, καὶ Ελζαβὺθ, καὶ Ἀχιού, υἱοὶ δυνατοὶ¹, Ἐλιού, καὶ Ἐαβαχία, καὶ Ἰσβακίωμ.

8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδομ, αὐτοὶ¹ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν¹ ποιοῦντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ πάντες ἐξηκονταδύο τῷ Ἀβδεδομ.

9 Καὶ τῷ Μοσελλεμιά υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δεκακαικοτῶ δυνατοὶ.

10 Καὶ τῷ Ὁσά¹ τῶν υἱῶν Μεραρὶ υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ ἦν¹ πρωτότοκος¹ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀρχοντα τῆς διαίρεσως τῆς δευτέρας.

11 Χελκίας ὁ δεύτερος, Ταβλαὶ ὁ τρίτος,

Ζαχουρίας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσά τρισκαίδεκα.

12 Τούτοις β' αἱ διαιρέσεις¹ τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσιν τῶν δυνατῶν ἐφημερίαι, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργοὶ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

13 Καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.

14 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σελεμιά, καὶ Ζαχαρία υἱοὶ Σαωά¹ τῷ Μελχιά ἔβαλον κλήρους, καὶ ἐξήλθεν ὁ κλῆρος βορρᾶ.

15 Τῷ Ἀβδεδομ Νότον κατέναντι οἴκῳ Ἐσεφίμ.

16 Εἰς δεύτερον¹ τῷ Ὁσά πρὸς δυσμαὶς μετὰ τὴν πύλην¹ παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως¹ ἀφυλακὴ κατέναντι¹ φυλακῆς.

17 Πρὸς ἀνατολὰς ἐξ τῆς ἡμέραν¹ βορρᾶ τῆς ἡμέρας τέσσαρες¹ Νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες¹ καὶ εἰς τὸν Ἐσεφίμ δύο¹.

18 Εἰς διαδεχομένους¹ καὶ τῷ Ὁσά¹ πρὸς δυσμαὶς μετὰ τὴν πύλην τῷ παστοφορίῳ τρεῖς¹ φυλακὴ κατέναντι¹ φυλακῆς τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἐξ, καὶ τῷ βορρᾶ τέσσαρες, καὶ τῷ Νότῳ τέσσαρες, καὶ Ἐσεφίμ δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ πρὸς δυσμαὶς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους.

19 Αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς¹ τοῦ Κορέ, καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ.

20 Καὶ οἱ Λευῖται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγησισμένων.

21 Υἱοὶ Λαδὰν αὐτοὶ¹, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί¹ τῷ Λαδὰν ἀρχόντες πατριῶν τῷ Λαδὰν, τῷ Γηρσωνί¹ Ἰεήλ¹.

22 Υἱοὶ Ἰεήλ Ζεθὸμ, καὶ Ἰωήλ, δοὶ ἀδελφοὶ¹ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου.

23 Τῷ Ἀμβρόμ, καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών, καὶ Οὐζήλ.

24 Καὶ Σουβαίηλ ὁ τοῦ Γηρσάμ τοῦ Μωυσῆ¹ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν.

25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ¹ Ελιέζερ¹ Ῥαβίας υἱὸς¹, καὶ Ἰωσίας, καὶ Ἰωράμ, καὶ Ζεχρί, καὶ Σαλωμωθ.

26 Αὐτοὶ Σαλωμωθ¹ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, οὓς ἤγασεν Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, χιλιάρχοι καὶ ἐκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς δυνάμεως,

27 Ἀ ἔλαβεν ἐκ¹ πόλεων¹ καὶ ἐκ τῶν λαφύρων, καὶ ἤγασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομήν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,

28 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων¹ αὐτοῦ Θεοῦ¹ Σαμουὴλ τὸν προφήτην, καὶ Σαουλ τοῦ Κίς, καὶ Ἀβεννὴρ τῆς Νήρ, καὶ Ἰωάβ τῆς Σαρβία, πᾶν ὁ ἡγασαν διὰ χειρὸς Σαλωμωθ¹ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

29 Τῷ Ἰσσααρί Χωνενία, καὶ υἱοὶ¹ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ γραμματεῦν¹ καὶ διακρίν¹.

30 Τῷ Χεβρωνί¹ Ἀσασβίας¹ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χιλιοὶ καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάν¹ πρὸς δυσμαὶς, εἰς πᾶσαν λειτουργίαν¹ Κυρίου¹ καὶ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως.

31 Τοῦ Χεβρωνί Ουρίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνί¹ κατὰ γενεάς αὐτῶν, κατὰ πατρίδας, ἐν τῇ τεσσαυρακοστῇ¹ εἴτε τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπισκέπησαν, καὶ εὐρέθη ἡνὴρ δυνατός ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζήρ τῆς Γαλααδίτιδος.

32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ υἱοὶ δυνατοὶ¹ δισχιλιοὶ¹ ἑπτακόσιοι οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ῥαβννί, καὶ Ταδδὶ, καὶ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς¹ πᾶν πρόσταγμα Κυρίου¹ καὶ λόγον βασιλέως.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΚΑΙ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρ

χροντες των πατριών, χιλιάρχοι κ' εκατόνταρχοι, κ' γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ· εἰς πᾶν λόγον τῆ βασιλείας κατὰ διαίρεσεις, πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου κ' ἐκπορευομένου μηνᾶ ἐκ μηνός, εἰς πάντας τοὺς μηνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαίρεσις μία εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες.

2 Καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνός τῶ πρώτου, Ἰσβοᾶζ ὁ τῆ Ζαβδιήλ, ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες.

3 Ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, ἄρχων πάντων τῶν ἄρχοντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνός τοῦ πρώτου.

4 Καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως τοῦ μηνός τοῦ δευτέρου Δωδία ὁ ἐκ Χωκ', κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ, κ' Μακελλῶθ ὁ ἡγουμένος, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως.

5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναίας ὁ τοῦ Ἰωδαῆ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τῶν τρικόντα, κ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ Ζαβιάδ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

7 Ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαήλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωᾶβ, κ' Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ, κ' οἱ ἀδελφοί, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

8 Ὁ πέμπτος τῶ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαὶὼθ ὁ Ἰεσραῆ, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Ὁδοῦνίας' ὁ τῷ Ἐκκίης ὁ Θεοκώτης, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

10 Ὁ ἑβδόμος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλῆς ὁ ἐκ Φαλλῶς ὑπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες.

11 Ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὄγδῳ Σοβοχαΐ ὁ Οὐθαβὶ τῷ Ζαραι', κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῆς εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

12 Ὁ ἕνατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ Ἀβιέξερ ὁ ἐξ Ἀναθῶς ὁ ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἰκοσι χιλιάδες.

13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεπρά ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραι', κ' ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνδεκάτῳ Βαναίας ὁ ἐκ Φαραθῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι κ' τέσσαρες χιλιάδες.

15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ρουβὴν ἡγούμενος Ἐλιέξερ ὁ τοῦ Ζεχρὶ τῷ Συμεὼν, Σαφατίας ὁ τοῦ Μααχά.

17 Τῷ Λευὶ, Ἀσαβίας ὁ τοῦ Καμουήλ τῷ Ἀαρὼν, Σαδοκ.

18 Τῷ Ἰούδα, Ἐλιάβ τῶν ἀδελφῶν Δαυὶδ τῷ Ἰσάχαρ, Ἀμβρί ὁ τοῦ Μιχαήλ.

19 Τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαίας ὁ τοῦ Ἀβδίου τῷ Νεφθαλί, Ἰερμιωθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ.

20 Τῷ Ἐφραΐμ, Ὡση ὁ τοῦ Ὀζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ, Ἰουήλ υἱὸς Φαδαία.

21 Τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ τῷ ἐν γῇ Γαλαὰδ, Ἰωδαὶ ὁ τοῦ Ζαβδιου τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν, Ἰασιήλ ὁ τοῦ Ἀβεννήρ.

22 Τῷ Δάν, Ἀζαριήλ ὁ τοῦ Ἰρωάβ' οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσιεταῶν καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύ-

ριος πληθῆναι τὸν Ἰσραὴλ ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.

24 Καὶ Ἰωᾶβ ὁ τοῦ Σαρωνία ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τοῦτοις ὀργῇ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βαβίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.

25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως, Ἀσμωνθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κωμαῖς καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις, Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζιου.

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων, Ἐσδρι ὁ τοῦ Χελούβ.

27 Καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων, Σεμεὶ ὁ ἐκ Ραῆλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου, Ζαβδὶ ὁ τοῦ Σεφνί.

28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαίωνων, καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βαλλανὰν ὁ Γεδιωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, Ἰωᾶς.

29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Σαρὼν, Σατραὶ ὁ Σαρωνίτης· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσι, Σωφάτ ὁ τοῦ Ἰ'Αδλὶ.

30 Ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων, Ὁ'Αβίας' ὁ Ἰσμηλιτὴς· ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθῶν.

31 Καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαίξ' ὁ Ἀγαρίτης· πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος, ἄνθρωπος συνετός· καὶ Ἰεὴλ ὁ τοῦ Ὁ'Αχαμί· μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως.

33 Ἀχιτόφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσί ὁ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως.

34 Καὶ μετὰ τούτων Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωδαὶ ὁ τοῦ Βαναίου, καὶ Ἀβιάθαρ καὶ Ἰωᾶβ ἄρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἔξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραὴλ, ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, κ' ἄρχοντας τῶν χιλιάδων κ' τῶν εκατοντάδων, κ' τοὺς γαζοφυλάκας, κ' τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν, καὶ πάσης τῆς κτήσεως τῆ βασιλείας, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, σὺν τοῖς εὐνοῦχοις, καὶ τοῖς δυνάστας, καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατίας ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, κ' εἶπεν, Ἀκούσατέ μου ἀδελφοί μου, καὶ λαὸς μου· ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίᾳ οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου, καὶ στάςιν ποδῶν Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἡτοιμάσαται εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια.

3 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν, Οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπωνομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστῆς εἰ σύ, καὶ αἷμα ἐξέχεας.

4 Καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ πάντων οἴκου πατρὸς μου εἶναι βασιλεῦς ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰσδα ἤρτηκε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰούδα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρὸς μου, ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τοῦ γενέσθαι με εἰς βασιλεῦς ἐπὶ παντὶ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἀπὸ πάντων ἄντων υἱῶν μου, ὅτι πολλὰς νύκτας ἐδόκω μοι Κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμών

τῷ νῷ μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνον βασιλείας Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ Θεὸς, Σαλωμών ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αὐλὴν μου, ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναι μου υἱόν, κἀγὼ ἑσώμαι αὐτῷ εἰς πατέρα.

7 Καὶ καταρθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἔαν ἰσχύῃ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ κρίματά μου, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆς.

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας Κυρίου, καὶ ἐν ὧσι Θεοῦ ἡμῶν, φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μετ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος.

9 Καὶ νῦν Σαλωμών υἱέ^α, γνῶθι τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σου, καὶ δοῦλενε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι πάσας καρδίας δέταζει¹ Κύριος, καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει²· ἔαν ζητήσῃ αὐτὸν, εὐρεθήσεται σοι, καὶ ἔαν καταλείψῃς αὐτὸν, καταλείψει σε εἰς τέλος.

10 Ἴδε νῦν, ὅτι Κύριος ἡρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἵσχυε καὶ ποιεῖ.

11 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ νῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἰκῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ζακῶν³ αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερφῶν, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξίλασμού,

12 Καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ, τῶν αὐλῶν οἴκου Κυρίου, καὶ πάντων τῶν παστοφορίων τῶν κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, καὶ τῶν καταλυμάτων,

13 ὧς καὶ τῶν ἐφημερίων τῶν ἱερῶν καὶ τῶν λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου Κυρίου.

14 Καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν,

15 Λυχνίων τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τῶν λύχνων.

16 Ἐδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπέζων τῆς προθέσεως, ἐκάστης τραπέζης χρύσεως, καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν,

17 Καὶ τῶν κρέαθρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν⁴ καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν, καὶ θυέσκων⁵ κεφθρῆ, ἐκάστου σταθμοῦ.

18 Καὶ τῶν⁶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ὅρματος τῶν χειροβίμ⁷ τῶν διαπεπτασμένων ταῖς πτέρυξι, καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου,

19 Πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών, κατὰ τὴν περιγενηθείσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ νῷ αὐτοῦ, Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποιεῖ, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός μου μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνίσσει σε⁸ καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου⁹ καὶ ἰδοὺ τὸ παράδειγμα

τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ζακῶ αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑπερῶα καὶ τὰς ἀποθήκας τῆς ἐσωτέρας, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου.

21 Καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερῶν καὶ τῶν λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου Κυρίου¹ καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ, καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ καὶ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Σαλωμών ὁ υἱός μου εἰς ὃν ἡρέτικεν ἐν αὐτῷ Κύριος, νέος καὶ ἀπαλός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ², ἀλλ' ἡ Κυρίῳ Θεῷ.

2 Κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοιμάκα εἰς οἶκον Θεοῦ μου χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ῥύλα, λίθους σοῦμ, καὶ πληρώσω λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ Πάριον πολὺν.

3 Καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαι με ἐν οἴκῳ Θεοῦ μου, ἔστι μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον Θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτός ὧν ἡτοιμάκα εἰς τὸν³ οἶκον τῶν ἁγίων,

4 Τρισχίλια τάλαντα χρυσίου ταῦ ἔκ σουφιορ, καὶ ἑπτάκισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου, ἐξαλειφῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ,

5 Εἰς τὸ χρυσίον τῷ χρυσῷ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρῷ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν⁴ καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον Κυρίῳ;

6 Καὶ προθυμήθησαν ἄρχοντες⁵ πατριῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλιάρχους καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου Κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια, καὶ χρυσούς μυριάς, καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ ταλάντα μύρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν.

8 Καὶ οἱς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς⁶ Λείηλ τοῦ Γεδωνί.

9 Καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμῆναι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προθυμῆθησαν τῷ Κυρίῳ⁷ καὶ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως.

10 Καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνὸς τῆς ἐκκλησίας, λέγων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

11 Σοὶ Κύριε ἡ μεγαλωσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, καὶ ἡ νίκη, καὶ ἡ ἰσχύς, ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις⁸ ἀπὸ προσώπου σου ταρασσεται πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος.

12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχης Κύριε, ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχύς καὶ δυναστεία, καὶ ἐν χειρὶ σου⁹ παντοκράτωρ μεγαλύνει καὶ κατισχύει τὰ πάντα.

13 Καὶ νῦν Κύριε ἐξομολογοῦμεθά σοι, καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχῆσεώς σου.

14 Καὶ τίς εἰμι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι

ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ ταῦτα· ὅτι σὰ τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν σὼν δεδοκμένον σοι.

15 Ὅτι πάροικοι ἐσμέν ἐναντίον σου, καὶ παροικούντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκία αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

16 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὁ ἡτοίμακα οἰκοδομηθέναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρὸς σου ἐστὶ, καὶ σοὶ τὰ πάντα.

17 Καὶ ἐγὼν Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς ἐν ἀπλότητι καρδίας προεθυμήθην ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὐρεθέντα ὧδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι.

18 Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰσραὴλ, τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον ταῦτα ἐν δianoia καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ.

19 Καὶ Σαλωμών τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτυρία σου, καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσιν τῇ ἐκκλησίᾳ, Εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὁ Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ κίψαντες τὰ γόνατα προσεκύνουν· Κύριῳ, καὶ τῷ βασιλεῖ.

21 Καὶ ἔθηκε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα τῷ Θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους, κρινοὺς

χιλίους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς σπονδίας αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς· καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμών υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ εἰς βασιλέα, καὶ Σαδὸκ εἰς ἱερωσύνην.

23 Καὶ ἐκάθισεν Σαλωμών ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐδοκῆθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραὴλ.

24 Οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνάσται, καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ.

25 Καὶ ἐμεγάλυνεν Κύριος τὸν Σαλωμών ἐπ' αὐτὸν· πάντος Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως, ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

27 Ἐτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρών ἔτη ἑπτὰ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία.

28 Καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῇρᾳ καλῇ, πλήρης ἡμερῶν, πλοῦτος καὶ δόξης, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσιν ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλεπόντος, καὶ ἐπὶ λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ βλεπόντος.

30 Περί πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βασιλείᾳ τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β.

Κεφ. α. Ι.

ΚΑΙ ἐνίσχυσε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος.

2 Καὶ εἶπε Σαλωμών πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς ἐκατοντάρχου, καὶ τοῖς κριταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσιν τῶν πατριῶν.

3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμών καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαὼν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τῷ Θεῷ, ἣν ἐποίησε Μωσὴς παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ.

4 Ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως Κριαθιariμ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἐπῆξεν αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς Οὐρίου υἱοῦ Ὡρ, ἐκεῖ ἦν ἐναντὶ τῆς σκηνῆς Κυρίου· καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμών καὶ ἡ ἐκκλησία.

6 Καὶ ἤνεγκε ὁ Σαλωμών ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον Κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὀλοκαυτῶσιν χιλίαν.

7 Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὥφθη Θεὸς τῷ Σαλωμῶνι, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Αἰτήσαι τί σοι ἄν.

8 Καὶ εἶπε Σαλωμών πρὸς τὸν Θεόν, Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος αἰετα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός, πιστωθῆτω ὁ δὴ τὸ ὄνομα σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαόν πολλόν, ὡς ὁ χεὺς τῆς γῆς.

10 Νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσμαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τοῖς μέγαν τούτων;

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Σαλωμών, Ἀνθ' ὧν ἐγένετο τῷτο ἐν τῇ καρδίᾳ σε, καὶ οὐκ ᾔητσω πλοῦτον χρημάτων, οὐδὲ δόξαν, ἐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς κκ ᾔητσω, καὶ ᾔητσω σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν, ὅπως κρινῇς τὸν λαόν μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσάς σε ἐπ' αὐτόν.

12 Τὴν σοφίαν, καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμι σοι, καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι, ὡς οὐκ ἐγενήθη ὁμοίος σοὶ ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σέ οὐκ ἔσται οὕτως.

13 Καὶ ἦλθε Σαλωμών ἐκ βαμὰ τῆς ἐν Γαβαὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ συνήγαγε Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππους, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια κ' τετρακόσια ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων· καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

16 Καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἱππῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορῶν τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἡ γυραζόν.

17 Καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξήγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἐξακόσιον ἀργυρίον, καὶ ἵππον πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου· καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων καὶ τοῖς βασιλεῦσι Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ Εἶπε Σαλωμών τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

2 Καὶ συνήγαγε Σαλωμών ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι.

3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ βασιλέα Τύρου, λέγων, Ὡς ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομήσαι ἐαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ.

4 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου, ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμῶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ πρόσθετι διαπαντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὅλοκαυτώματα διαπαντός τοπρῶι καὶ τοδεῖλξαι, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ, μέγας, ὅτι μέγας ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τῶν θεοῦ.

6 Καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἄλλ' ὁ τοῦ θυμῶν κατέναντι αὐτοῦ.

7 Καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδота τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ, καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ἐν τῷ χαλκῷ, καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ, καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφῆν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃς ἡτοίμασε Δαυὶδ ὁ πατὴρ μου.

8 Καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκέυθινα καὶ πευκίνα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δούλοι σὺ οἶδασι κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σὺ μετὰ τῶν παίδων με.

9 Πορεύονται ἐτοιμασά μοι ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἐνδοξος.

10 Καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσι ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παῖσι σου· κόρων πυρρῇ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων εἰκοσι χιλιάδας, καὶ οἶνον μέτρων εἰκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου ὁ μέτρων εἰκοσι χιλιάδας.

11 Καὶ εἶπε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών λέγων, Ἐν τῷ ἀγαπήσει Κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλεῖα.

12 Καὶ εἶπε Χιράμ, Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφόν, καὶ ἐπιστάμενον ἐπιστήμην καὶ συνέσει, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ Κυρίῳ, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

13 Καὶ νῦν ἀπέστείλῃ σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδота συνέσει Χιράμ τὸν πατέρα μου,

14 Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄνθρωπος Τύριος, εἰδота ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ, καὶ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν σιδήρῳ, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐν τῇ βύσσῳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διάνοσιν, ὅσα ἂν ᾖ αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου, καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρὸς σου.

15 Καὶ νῦν τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν, καὶ τὸ ἐλαιον, καὶ τὸν οἶνον ὃς εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστείλω τῷ τοῖς παισιν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ ἀξομεν αὐτὰ σχεδιάς ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης, καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

17 Καὶ συνήγαγε Σαλωμών πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλυτισμένους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν Ἀβιθὺν δὲν ἠρίθμουν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι.

18 Καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισχίλιους ἑξακόσιους ἑργοδωκτάς ἐπὶ τὸν λαόν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἤρξατο Σαλωμών τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία, οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ φητοίμασε Δαυὶδ ἐν ἄλφ' Ὀρνά τοῦ Ἰεβουσαίου.

2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομήσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτῆς.

3 Καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμών τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· μήκος πῆχεων ἡ διαμέτρῃς ἡ πρώτη πῆχεων ἐξήκοντα, καὶ εὖρος πῆχεων εἰκοσι.

4 Καὶ αἰλίμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, μήκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πῆχεων εἰκοσι, καὶ ὕψος πῆχεων ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ κατεχύρωσεν αὐτὸν ἔσθλην χρυσίῳ καθαρῷ.

5 Καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις, καὶ κατεχύρωσσε χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἐγλύψε ἐπ' αὐτὸν φοινίκας καὶ χαλαστάς.

6 Καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις τιμίῃς εἰς δόξαν, καὶ ἐχύρωσσε χρυσίῳ χρυσίον τοῦ ἐκ Φαρονίμ.

7 Καὶ ἐχύρωσσε τὸν οἶκον, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς πυλῶνας, καὶ τὰ ὀροφώματα, καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ, καὶ ἐγλύψε χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων.

8 Καὶ ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μήκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πῆχεων εἰκοσι, καὶ τὸ μήκος ἡ πῆχεων εἰκοσι, καὶ ἐχύρωσσε αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς χερουβὶμ εἰς τάλαντα ἑξακόσια.

9 Καὶ ὅλην τὴν ἥλυν, ὅλην τοῦ ἐνὸς πενήκοντα σκιλοῦ χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῶν ἐχύρωσσε χρυσίῳ.

10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερουβὶμ δύο, ἕρον ἐκ ξύλων· καὶ ἐχύρωσσε αὐτὰ χρυσίῳ.

11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ τὸ μήκος πῆχεων εἰκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πῆχεων πέντε ἀπτομένη τῶν τοίχων τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πῆχεων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβὶμ τοῦ ἐτέρου.

13 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ ταύτων διαπεπετασμένοι πῆχων εἴκοσι, καὶ αὐτὰ εὐσηκῶτα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον.

14 Καὶ ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ ὕφονεν ἐν αὐτῷ χερουβὶμ.

15 Καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο, πῆχων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πῆχων πέντε.

16 Καὶ ἐποίησε περσερῶν ἐν τῷ δαβὶρ, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων καὶ ἐποίησε ρόισκους ἑκατὸν, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν.

17 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸν ἓνα ἐξ ἐνωτέρων· καὶ ἔκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν, Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἁριστεριῶν, Ἰσχύς.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐποίησε ἠθυσαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι πῆχων τὸ μήκος, καὶ εἴκοσι πῆχων τὸ εὖρος, καὶ δέκα πῆχων τὸ ὕψος.

2 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν χυτὴν, ἑκατάμηνον τὴν διαμέτρῳσιν, στρογγύλην κυκλῶν, καὶ πέντε πῆχων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα ἑξήκοντα πῆχων.

3 Καὶ ὁμοίωμα μύσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν αὐτὴν· δέκα πῆχεις ἑπεριέχουσι τὸν λουτήρα κυκλῶν· δύο γένη ἐχώνουσιν αὐτοὺς μύσχους ἐν τῇ χωνέσει αὐτῶν.

4 Ἦ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μύσχους, οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ὀδυμᾶς, καὶ οἱ τρεῖς ὀνότου, καὶ οἱ τρεῖς ὀνομαζόμενοι, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἥσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω.

5 Καὶ τὸ πᾶθος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου, ἡ χωροῦσαν μετρητὰς τριχλιδούς· καὶ ἐξετέλεσε.

6 Καὶ ἐποίησε λουτήρας δέκα, καὶ ἔθηκε τὸν πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἁριστεριῶν, τοὺς πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν οἰκτωμάτων, καὶ ἀποκλιθεῖν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτειν τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσὰς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῆς, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἁριστεριῶν.

8 Καὶ ἐποίησε τραπέζας δέκα, καὶ ἔθηκε ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἐνωτέρων, καὶ ἐποίησε φιάλας χρυσὰς ἑκατὸν,

9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερῶν, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ ὄνομα τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ.

10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι.

11 Καὶ ἐποίησε Χιράμ τὰς κρέαδας, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποίησαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ βασιλεὶ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

12 Στύλους δύο, καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλὰθ τῇ χωθαρὲθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρὲθ ἃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων.

13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακόσιους εἰς τὰ δύο αὐτῶν, καὶ δύο γένη ρόισκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλὰθ τῶν χωθαρὲθ ἃ ἐστὶν ἐπάνω τῶν στύλων.

14 Καὶ τοὺς μεχωνῶν ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς μεχωνῶν,

15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς μύσχους τοὺς δώδεκα ὑποκίτω αὐτῆς.

16 Καὶ τοὺς ποδιστήρας, καὶ τοὺς ἀναλημπτήρας, καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰς κρέαδας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιράμ, καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεὶ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ.

17 Ἐν τῷ περικύρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνουσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πᾶχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχώθ καὶ ἀναμέσον Σαρηθαῖ.

18 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλήθος σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐξέλειπεν ὀλκὴ τοῦ χαλκοῦ.

19 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσεόν, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως.

20 Καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτός κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσοῦν καθαροῦ,

21 Καὶ λαβίδες αὐτῶν, καὶ οἱ λύχνου αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θύσας, καὶ τὸ πύρεα χρυσοῦν καθαροῦ,

22 Καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς· καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσόν, καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου Κυρίου.

2 Τότε ἐξεκκλησίασε Σαλωμὼν πάντας τὸς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνεγχεῖν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ αὐτῇ Σιών.

3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐορτῇ, οὗτος ὁ μὴν ἐβδόμου.

4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν,

5 Καὶ ἡ σκηνὴν τὴν μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ φοβούμενοι, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μύσχους καὶ πρόβατα, οἱ οὐκ ἀριθμήθησονται· καὶ οἱ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πληθους.

7 Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβὶμ.

8 Καὶ ἦν τὰ χερουβὶμ διαπεπετακὸτα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν.

9 Καὶ ὑπερέβον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλὰι τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, οὐκ ἐβλέποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῇ πλην δύο πλικῆς ἃς ἔθηκε Μωσῆς ἐν Σωρήβ, ἃ διέθετο Κύριος μετὰ τὸν υἱὸν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εἰρεθέντες ἠγιάσθησαν, οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν.

12 Καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτωδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσάφ τῷ Αἵμαν τῷ Ἰδοθύν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νύβλαις καὶ ἐν κινύροις, ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες αἰτὰς σάλπιγγι.

13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτῶδειν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μᾶλλον ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ, καὶ ὡς ὕψωσαν αὐτὴν ἐν σάλπιγγι, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ὄργανοις τῶν ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίου.

14 Καὶ οὐκ ᾔδυναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνεπλήσθη δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. 5'. VI.

ΤΟΤΕ εἶπε Σαλωμών, Κύριος εἶπε τοῦ κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ,

2 Καὶ ἐγὼ ψυχοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἁγίον σοι καὶ ἔτοιμον τοῦ κατασκηνῶσαι ἐἰς τοὺς αἰῶνας.

3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εὐλόγησε τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παριστῆται,

4 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐν χειρὶν αὐτῆς ἐπλήρωσε, λέγων,

5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνέγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ ἐνὶ αὐτῷ ὀνόματί μου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι ἐἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

6 Καὶ ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τὸν υἱόν μου ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου, Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας, καὶ ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου.

9 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεῖσται ἐκ τῆς σφύδος σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

10 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον τοῦτοῦτον ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγενήθη ἐντὶ Δαυὶδ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ ψυχοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ,

11 Καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ᾗ ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου, ἢν διέθετο τῷ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμών βάσιν χαλκῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πέντε πήχεων τὸ εἶρος αὐτῆς, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανόν,

14 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι Θεὸς ἐν βρανῷ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισὶ σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ.

15 Ἄ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τὴν πατρί-

μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου, καὶ ἐν χειρὶ σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

16 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνῳ Ἰσραὴλ, πλὴν εἴαν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου, ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου.

17 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθῆτω δὴ τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυίδ.

18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἄρκεσσίσαι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ψυχοδόμησα;

19 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδὸς σου καὶ ἐπὶ τὴν δέσπιν μου Κύριε ὁ Θεός, τοῦ ἑπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον,

20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλμοῖς σου ἀνεφωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς καὶ προσεύχεται ὁ παῖς σου ἐἰς τὸν τόπον τοῦτον.

21 Καὶ ἀκούσθης τῆς δεήσεως τοῦ παιδὸς σου, καὶ λαβῇς Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεῖξωνται εἰς τὸν τόπον τῆτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικησείας σου ἐκ τῆς βρανῆς, καὶ ἀκούσῃ ἡ ψὺς ἔσω.

22 Εἴαν ἁμάρτη ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λαβῇ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀρᾶσθαι κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου, τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἄνομῳ, καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον, τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

24 Καὶ εἴαν θρασυθῇ ὁ λαός σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ, εἴαν ἁμάρτωσι σοι, καὶ ἐπιστρέψῃς καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

25 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴλως ἔσθαι τὰς ἁμαρτίας λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑπὸν, ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, καὶ προσεῖξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν, ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς,

27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴλως ἔσθαι ἁμαρτίας τῶν παιδῶν καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν, ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑπὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν.

28 Λιμὸς εἴαν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος εἴαν γένηται, ἀνεμοφθορία καὶ ἔκτερος, ἀκρίς καὶ βροῦχος εἴαν γένεται, καὶ εἴαν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τῶν πολεμῶν αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πάντα πόνον,

29 Καὶ πᾶσα προσευχὴ, καὶ πᾶσα δεήσις ἣ εἴαν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, εἴαν γνῷ ἄνθρωπος τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,

30 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τῆς βρανῆς ἐξ ἐτοίμης κατοικητηρίᾳ σου, καὶ ἰλίαις, καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ὡς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτῆς, ὅτι

μόνος! γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱὸν ἀνθρώπων.

31 Ὅπως φοβῶνται ὅσας! ὁδοὺς σου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ ὁρῶσιν τῆς γῆς, ἣς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

32 Καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σὺ Ἰσραὴλ ἔστιν αὐτός, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταίαν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθῃσι καὶ προσεύχονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

33 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμης κατοικητηρίᾳ σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σὲ ὁ ἀλλότριος, ὥπως γινώσκει πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαι σε, ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ γινώσκειν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα.

34 Ἐὰν δὲ ἐξελεῖς ὁ λαὸς σοῦ εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐν ὁδῷ ἢ ἀποστρέψῃς αὐτούς, καὶ προσεύχονται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ οἶκον οὐ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου.

35 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν.

36 Ὅτι ἀμαρτίζονται σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἀνθρώπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται, καὶ πατίζεις αὐτὸς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύουσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν μακράν ἢ ἐγγύς.

37 Καὶ ἐπιστρέψῃς καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ μετήχθῃσιν ἐκεῖ, καὶ γὰρ ἐπιστρέψῃς καὶ δεθῶσι σὺ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἡδιψήσαμεν.

38 Καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς, ὅπου ἡχμαλωτεύσαν αὐτούς, καὶ προσεύχονται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἣς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἣς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου οὐ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου.

39 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα, καὶ ἴλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ὁμαρτῶντί σοι.

40 Ὅτι νῦν Κύριε, ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι, καὶ τὰ ὦτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τοῦτου.

41 Καὶ νῦν ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου ἱερεῖς σου Κύριε ὁ Θεὸς ἐνδύσασθαι σωτηρίαν, καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς.

42 Κύριε ὁ Θεός, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἑλέη Δαυὶδ τοῦ δούλου σου.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος, καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ ὁδῶα Κυρίου ἐπληρώσε τὸν οἶκον.

2 Καὶ οὐκ ἰδὼντες οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἐπληρώσε ὁδοὶ Κυρίου τὸν οἶκον.

3 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἑώραν καταβαῖνον τὸ πῦρ, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον ἅπτες πρὸς ἀπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἦσαν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι Κυρίου.

5 Καὶ ἔθυσασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῇ θυσίᾳ μίσχων εἰκοσι καὶ δύο χιλιάδας, καὶ βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός. Ὁ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλάκας αὐτῶν ἔστηκότες, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ψάλλον Κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, τοῦ ἐξυμολογεῖσθαι ἔναντι Κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ὑμνολογούντες ταῖς σάλπιγγιν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔστηκώς.

7 Καὶ ἡγάγετο Σαλωμών τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τοῦ χαλκοῦν ὁ ἐποίησε Σαλωμών, οὐκ ἐξεποίησε δεῖξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μανὰ καὶ τὰ στέατα.

8 Καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσοδῶν Αἰγύπτου καὶ ἕως χεμιάρρου Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὴν ὁδοὺν ἐξ ὅσων, ὅτι ἐγκαίνισμον τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτήν.

10 Καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἑικοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφρανόμενοι, καὶ ἀγαθὴ καρδία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ Σαλωμῶντι, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

11 Καὶ συνετέλεσε Σαλωμών τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμών τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, εὐωδῶθη.

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμῶντι τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἑμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας.

13 Ἐὰν συσχωτὸν ἔβραν καὶ μὴ γένῃται ὕετος, καὶ ἐὰν ἐντεταλῶμι τὴν ἀκρίδα καταφαγεῖν τὸ ἔνδιον, καὶ ἐὰν ἀποστειλῶ θάνατον ἐν τῷ λαῷ μὴ,

14 Καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαὸς μου ἐφ' ἑσ' ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῆς, καὶ προσεύχεται καὶ ζητήσῃσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρίων, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν.

15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται ἀνεωγμένοι, καὶ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου.

16 Καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἡγάκα τὸν οἶκον τοῦτον, τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.

17 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην σοί, καὶ τὰ προσταγμάτων μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ,

18 Καὶ ἀνάστηθαι τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέτην Δαυὶδ τῷ πατρί σου, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεται σοὶ ἡ γῆ ἡγοῦμένος ἀνὴρ ἐν Ἰσραὴλ.

19 Καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς, καὶ ἐγκαταλείπητε τὰ προσταγμάτων μου καὶ τὰς ἐντολὰς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευθῇτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

20 Καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγάσσα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ ὧσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

21 Καὶ ὁ οἶκος ἦτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ ἔρει, Χάριν τίνος ἐποίησε Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τῆς
22 Καὶ ἐρούσι, Διότι ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐδόλουσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ εἰκοσὶ ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιράμ τῷ Σαλωμῶν, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμών, καὶ κατώκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἤλθε Σαλωμών εἰς Ὀβαϊσῶβ, καὶ κατίσχυεν αὐτήν.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Θεοδρὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῆς ὀχυρᾶς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἠμαθ.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν βαϊθωρὸν τὴν ἄνω καὶ τὴν βαϊθωρὸν τὴν κάτω, πόλεις ὀχυρᾶς τεῖχι, πύλαι, καὶ μοχλοί.

6 Καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἵππῶν, καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμών κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Διβιάθ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

7 Πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ,

8 Ἄλλ' ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὰς Σαλωμών εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών εἰς παιδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἵππων.

10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ.

11 Καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμών ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὅν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι εἶπεν, Οὐ κατοικήσει ἡ γυνὴ μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιος ἐστὶν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς Κυρίου.

12 Τότε ἀνῆνεγκε Σαλωμών ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ᾠκοδόμησε τῷ Κυρίῳ ἁπέναντι τοῦ ναοῦ.

13 Κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τῇ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολάς Μωσῆ ἐν τοῖς σαρβάταις, καὶ ἐν τοῖς μηνσί, καὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἁζύμων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν σκηνῶν.

14 Καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρίσιν Δαυὶδ τῇ πατρὶς αὐτοῦ τὰς διαβρέσεις τῶν ἱερῶν, καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ οἱ Δευταὶ ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερῶν κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ πύλωροι κατὰ τὰς διαβρέσεις αὐτῶν εἰς πύλιν καὶ πύλιν, ὅτι οὕτως ὁ ἐντολαὶ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

15 Οὐ παρήλθον τὰς ἐντολάς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Δευτιῶν εἰς πάντα λόγον, καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς.

16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας θεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσε Σαλω-

μὼν τὸν οἶκον Κυρίου.

17 Τότε ᾤχετο Σαλωμών εἰς Γαδίὼν Γαβέρ, καὶ εἰς τὴν Αἰλὰθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν τῷ Ἰδουμαίᾳ.

18 Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοία καὶ παῖδας εἰδοτάς θάλασσαν, καὶ ᾤχοντο μετὰ τῶν παίδων Σαλωμών εἰς Σωφίρι, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν ἄ τ' ἀ τετρακόσια καὶ πενήκοντα τάλαντα χρυσίου, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ βασιλίσσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμών, καὶ ἦλθε τοῦ πεῖραις Σαλωμών ἐν αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖς σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἰρουνται ἄρματα εἰς πληθός, καὶ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, καὶ ἦλθε πρὸς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ νυχτὶ αὐτῆς.

2 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ παρήλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμών ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.

3 Καὶ εἶδε βασιλίσσα Σαβὰ τὴν σοφίαν Σαλωμών καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε,

4 Καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπέζων, καὶ καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ στάσις λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ οἰνοχοοὺς αὐτοῦ, καὶ στολισμὸν αὐτῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο.

5 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν λόγων σου, καὶ περὶ τῆς σοφίας σου.

6 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οὐ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἡμῖν τοῦ πληθους τῆς σοφίας σου, προσέθηκες ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα.

7 Μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοι διαπαντός καὶ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου.

8 Ἔστω Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ τὴ δυνάμει σε ἐπὶ θρόνον αὐτῆς εἰς βασιλείᾳ Κυρίῳ Θεῷ σου, ἐν τῇ ἀγαπῇσαι Κύριον τὸν Θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔδωκε σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλείᾳ τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

9 Καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἰκοσι τάλαντα χρυσίου, καὶ ἄρματα εἰς πληθὺς πολὺ, καὶ λίθον τίμιον, καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἄρματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκε βασιλίσσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

10 Καὶ οἱ παῖδες Σαλωμών καὶ οἱ παῖδες Χιράμ ἔφερον χρυσίον τῷ Σαλωμῶν ἐκ Σωφίρι, καὶ ἕλα τὰ πένκινα, καὶ λίθον τίμιον.

11 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ἕλα τὰ πένκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κίθαρας καὶ νάβλας τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ᾤψθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν τῇ Ἰουδα.

12 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ ᾔτησεν, ἐκτός πάντων ὧν ἤνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.

13 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμῶν ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ, ἐξακόσια ἑξηκονταὶ τάλαντα χρυσίου.

14 Πληθὺν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ὧν ἔφερον, καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

15 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἑλατοῦς, ἐξακόσιοι

χρυσοὶ καθαροὶ ἔπῃσαν ἐπὶ τὸν ἑνὶ θυρεόν.

16 Καὶ τριακοσίαι ἀσπίδες ἐλάτεις χρυσαῖς, τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐκάστην, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ ὁρυμμοῦ τοῦ Λιβανίου.

17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων ὀδόντων μέγαν, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσῷ δοκίμῳ.

18 Καὶ ἐξ ἀναβαθμοῦ τῷ θρόνῳ ἐνδοδεμένοι χρυσοῖ, καὶ ἀγκῶνες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἐστήκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας,

19 Καὶ δώδεκα λέοντες ἐστήκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἑξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἐνθεν· οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάντα ᾧ τῇ βασιλείᾳ.

20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμων χρυσίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου ὁρυμμοῦ τῷ Λιβανίῳ χρυσῷ κατελιγμένα· οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμων εἰς ἐπὶ ἐπὶ.

21 Ὅτι ναὺς τῷ βασιλεὶ ἔπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν παίδων Χιράμ, ἅπασι διὰ τριῶν ἐτῶν ἦρχετο πλοία ἐκ Θαρσεῖς τῷ βασιλεὶ γέμοντα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πύθκων.

22 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλοῦτῳ καὶ σοφίᾳ.

23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν ἀκούσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτοὶ ἐφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργύριου καὶ σκεύη χρυσοῦ, καὶ ἱματισμόν, στακτήν καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ' ἐναντίον ἐναντίον.

25 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τέσσαρες ἑκατὶ χιλιάδες ἡμέτεροι ἵπποι ἐν ἄρματι, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἐθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἡρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ.

26 Καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως ᾗ γῆς ἁλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίων Ἀιγύπτου.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λύθους, καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πληθός.

28 Καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵππων ἑξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμὼν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.

29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμὼν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ οὗτοι γραμμένον ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχία τῷ Σηλωνίτῃ, καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τῷ ὀρνότῳ περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάζ.

30 Καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμὼν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τὸν πατρός αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ἱεροβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἦλθε Ἱεροβοάμ εἰς Συχέμ, ὅτι εἰς Συχέμ ἦρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν.

2 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβάζ, καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμὼν τοῦ βασιλέως, καὶ κατήκτισεν Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὐτὸς Ἱεροβοάμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σου ἐσκληρύνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὐ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομεν σοι.

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς μέ' καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός.

6 Καὶ συνήγαγον ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον αὐτοῦ ὧς Σαλωμὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτόν, λέγων, Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ εὐδοκήσῃς, καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθοῦ, καὶ ἔσονται σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ κατέλιπε τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμεῖς βουλεύεσθε, καὶ ἀποκριθήσονται, Λόγον τῷ λαῷ τούτῳ, οἱ ἐλάλησαν πρὸς με, λέγοντες, Ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὐ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς;

10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ, λέγοντες, Οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σέ, λέγων, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ συῶς ἐφ' ἡμῶν· οὕτως ἔρεῖς, Οὐ μικρὸς δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου,

11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ γὰρ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

12 Καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοάμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἐπιστρέψατε πρὸς με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρὰ, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων,

14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων, λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τῆς Θεᾶς, λέγων, Ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχία τῷ Σηλωνίτῃ περὶ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβάζ.

16 Καὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τίς ἡμῶν ἡ μερίς ἐν Δαυὶδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί;· εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ· νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ· καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἐβασίλευσαν δ' ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ.

18 Καὶ ἀπέστειλεν δ' ἐπ' αὐτοὺς ὁ Ῥοβοάμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιὰμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖσις, καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἔσπευσεν τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα, τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοάμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιοῦντων πόλεμον, καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπὶ στρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοάμ.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν

ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, λέγων,

3 Εἶπον πρὸς Ῥοβοάμ τὸν τοῦ Σαλωμών καὶ

πάντα Ἰουδαν καὶ Βενιαμὶν, λέγων,

4 Τίδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἂν ἀναβήσεσθε, καὶ οὐ πολεμήσεσθε, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἃ

ἂπαστρέφετε! ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τούτου· καὶ

ἐπῆκουσαν^α τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ.

5 Καὶ κατέφικε Ῥοβοάμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἠκοδόμησε πόλεις τεichéreis ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

6 Καὶ ἠκοδόμησε τὴν Βηθλέεμ, καὶ Ἀΐταν, καὶ ἠκοδόμησε,

7 Καὶ Βαιθουρά, καὶ τὴν Σοχώθ, καὶ τὴν Ὀδολάμ,

8 Καὶ τὴν Γεθ, καὶ τὴν Μαρισάν, καὶ τὴν Ζιφ,

9 Καὶ τὴν Ἀδωραὶ, καὶ Λαχίς, καὶ τὴν Ἀζήκα,

10 Καὶ τὴν Σαρατ, καὶ τὴν Αἰλὼμ, καὶ τὴν Χερών, ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα, καὶ Βενιαμὶν, πόλεις τεichéreis.

11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τεichéreis, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους, καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον,

12 Κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ κατήχυσεν αὐτάς εἰς πλῆθος σφόδρα, καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν.

13 Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὁρίων·

14 Ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοάμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν^α Κυρίῳ,

15 Καὶ κατέστησεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μύσχοις ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοάμ.

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι Ἐκκλῆσιον Θεὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ὑψοῦσαι Κυρίῳ Θεῷ τὸν πατέρα αὐτῶν.

17 Καὶ κατίσχυαν τὴν βασιλείαν Ἰούδα· καὶ κατίσχυσε Ῥοβοάμ τὸν τοῦ Σαλωμών εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμών ἐπὶ τρία.

18 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥοβοάμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ θυγατέρα Ἱερμοῦθ υἱοῦ Δαυὶδ, καὶ Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλιὰβ τοῦ Ἰεσσαί.

19 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱὸν τὸν Ἰεούς, καὶ τὸν Σαμοριά, καὶ τὸν Ζαάμ.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβιά, καὶ τὸν Ἰεθὶ, καὶ τὸν Ζηζά, καὶ τὸν Σαλημῶθ.

21 Καὶ ἠγάπησε Ῥοβοάμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλώμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας δεκαοκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἐξήκοντα· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ, καὶ θυγατέρας ἐξήκοντα.

22 Καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιά τὸν τῆς Μααχὰ εἰς ἡγουμένον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι βασιλεύσας διενεοῖτο αὐτόν.

23 Καὶ νῆξθη παρά πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτῷ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖςτροφάς· πλῆθος πολὺ, καὶ ἡγήσατο πλῆθος γυναικῶν.

Κεφ. β'. XII.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοάμ, καὶ ὡς κατεκρατίθη, ἐγκατέλιπε ταῖς

ἐντολαῖς Κυρίου, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ^α τῆς βασιλείας Ῥοβοάμ, ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου,

3 Ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις ἄρμασι καὶ ἐξήκοντα χιλιᾶσιν ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἡριθμὸς τοῦ πληθους τῶν ἐλθόντων μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου Λίβυες, Τρωγοῦνται, καὶ Αἰθίοπες.

4 Καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν, αἳ ἦσαν ἐν Ἰούδα, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ,

5 Καὶ Σαμαίαις ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς Ῥοβοάμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα τοὺς συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου Σουσακίμ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς ἐγκατέλιπετέ με, καὶ ἐγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ.

6 Καὶ ἠσχύνησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπαν, Δίκαιος ὁ Κύριος.

7 Καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν, λέγων, Ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ αὐτοὺς, καὶ ὥσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς μου^δ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας, καὶ γνώσονται τὴν δαλείαν μὲν, καὶ τὴν δαλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τῆς οἰκῆς Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἰκῇ τοῦ βασιλέως, τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τὰς θυρεοὺς τοὺς χρυσοὺς οὓς ἐποίησε Σαλωμών.

10 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ θυρεὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν· καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Σουσακίμ ἄρχοντας παρατρεχόντων, τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, εἰσπορευόντων οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ παρατρεχόντες, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντην τῶν παρατρεχόντων.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτόν, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτῆς ὁργῆς Κυρίου, καὶ ἔκ εἰς καταφθορίαν εἰς τέλος· καὶ γὰρ ἐν Ἰούδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί.

13 Καὶ κατίσχυον ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐβασίλευσε^α καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν Ῥοβοάμ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτόν, καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ πόλει ἡ ἐξελέξατο Κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν^δ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρος αὐτοῦ Νσομμά ἢ Ἀμμωνίτις.

14 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, ὅτι οὐ κατέθυνη τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.

15 Καὶ λόγοι Ῥοβοάμ οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαίαι τοῦ προφήτου, καὶ Ἀδδῶ τοῦ ὠρῶντος, καὶ ἠράξεν αὐτοῦ; καὶ ἐπολέμησε^α Ῥοβοάμ τὸν Ἱεροβοάμ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοάμ^α μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ^δ, καὶ ἐτάφη^α ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΕΝ τῷ ὀκτωκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἱεροβοάμ ἐβασίλευσεν Ἀβιά ἐπὶ Ἰούδα.

2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγατὴρ Οὐριήλ ἀπὸ Γαβαῶν· καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιά καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

3 Καὶ παρατάξαιτο Ἀβιά^α ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμει τετρακοσίων χιλιᾶσιν ἀνδρῶν δυνατῶν· καὶ Ἱεροβοάμ παρατάξαιτο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίοις χιλιᾶσι,

δυνατοί¹ πολεμισταὶ δυνάμει.

4 Καὶ ἀνέστη Ἀβιά ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομόρων, ὃ ἔστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε ἱεροβοάμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ².

5 Οὐχ ἡμῖν γινῶναι ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἔδωκε βασιλεῖα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διαθήκη ἁλός·

6 Καὶ ἀνέστη ἱεροβοάμ ὁ τοῦ Ναβὰτ ὁ παῖς Σαλωμών τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου δ' αὐτοῦ³.

7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ὁ ἀνέστη⁴ πρὸς Ῥοβοάμ τὸν τὸν Σαλωμών, καὶ Ῥοβοάμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

8 Καὶ νῦν ὁ ἡμεῖς λέγετε⁵ ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χειρὸς νῶν Δαυὶδ⁶ καὶ ἡμεῖς πληθὸς πολὺν, καὶ μετ' ἡμῶν μόσχῳ χρυσοῦ οὐκ ἐποίησεν ὑμῖν ἱεροβοάμ εἰς θεοῦς.

9 Ἡ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς νῶν⁷ Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς ὁ γῆς πάσης· ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κυρίως ἐπτά, καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ.

10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν.

11 Θυμῶσι τῷ Κυρίῳ ὁλοκαύτωμα πρῶτ' καὶ δειλῆς, καὶ θυμίαμα συνθέσας, καὶ προσθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς, καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσὴ καὶ οἱ λυχνιοὶ τῆς κησέως ἀνάψαι δειλῆς⁸ ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλκάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν.

12 Καὶ ἰδὼν μετ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ ὁ⁹ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνοντος ἡμᾶς¹⁰ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσητε πρὸς Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔνδοξασται¹¹ ἡμῖν.

13 Καὶ ἱεροβοάμ ἀπέστρεψε τὸ ἐνεδρόν ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐγένετο ἐμπροσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἐνεδρόν ἐκ τῶν ὀπισθεν.

14 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας, καὶ ἰδὼς αὐτοὺς ὁ πόλεμος¹² ἐκ τῶν ἐμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ἰούδα¹³ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾷν ἄνδρας Ἰούδα, καὶ Κύριος ἐπάταξε τὸν ἱεροβοάμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐναντίον Ἀβιά καὶ Ἰούδα.

16 Καὶ ἐφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς¹⁴ χεῖρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην¹⁵ καὶ ἔπεσον τραυματῆται ἀπὸ Ἰσραὴλ πεντακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί.

18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων δ' αὐτῶν¹⁶.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιά ὀπίσω ἱεροβοάμ, καὶ προκατέλαβε παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν Βαιθλὴ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεσούα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρών καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.

20 Καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν ἱεροβοάμ ἐτι πάσαις ταῖς ἡμέραις Ἀβιά, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.

21 Καὶ κατίσχυσεν Ἀβιά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσίδου καὶ ἑκατὶδε θυγατέρας¹⁷.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀβιά καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου τοῦ προφήτου Ἀδδώ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἀπέθανεν Ἀβιά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ αὐτ' αὐτοῦ¹⁸ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα¹⁹ ὅτι ἐκεῖ ἔτη²⁰.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστησε τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση,

4 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα ἐκλήθησαν τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς.

5 Καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν²¹ πόλεων Ἰούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα, καὶ εἰρηνέυσεν.

6 Πόλεις τευχρήσεν ἐν γῇ Ἰούδα, ὅτι εἰρηνέυσεν ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε²² Κύριος αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα, Οικοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τεῖχ' καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς, ἐνώπιον²³ τῆς γῆς δ' αὐτοῦ²⁴ ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν Κύριον ἁπλῶς²⁵ Θεὸν ἡμῶν, ἐξεζητήσεν ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλοθεῖν, καὶ ἐνώδωσεν ἡμῖν.

8 Καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ Ἀσά ὀπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα τριακόσιοι χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὴν πελτασταὶ καὶ τοξοὶ διακόσιοι καὶ ὀδοῦκοντα χιλιάδες, πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμει.

9 Καὶ ἐξήλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρέ ὁ Λιθίων ἐν δυνάμει ἐν χιλίας χιλιάδας καὶ ἄρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά.

10 Καὶ ἐξήλθεν Ἀσά εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγί κατὰ Βορρὰν Μαρησά.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἀσά πρὸς Κύριον Θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ παρά σοι σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις, κατίσχυσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἤλωμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺν τοῦτο²⁶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχύσάτω πρὸς σέ ἄνθρωπος.

12 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τοὺς Λιθίους ἐναντίον Ἰούδα, καὶ ἐφυγον Λιθιοὶ.

13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ²⁷ καὶ ἔπεσον Λιθιοὶ ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιτοίσις, ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον Κυρίου καὶ δ' ἐναντίον²⁸ τῆς δυνάμει αὐτοῦ, καὶ ἐσκόλευσαν σκῦλα πολλὰ.

14 Καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κυκλῶν Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη ἔκστασις Κυρίου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐσκόλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

15 Καὶ γε σκηνὰς κτήσεων, καὶ τοὺς²⁹ ἄλιμαζονεῖς³⁰ ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ Ἀζάριος υἱὸς Ὠδῆ, ἐγένετο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα Κυρίου.

2 Καὶ ἐξήλθεν εἰς ἀπάντησιν Ἀσά καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου

Ἀσὰ, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν· Κύριος μετ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἐκζητήσῃτε αὐτὸν, εὐρεθήσεται ὑμῖν, καὶ ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐτὸν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.

3 Καὶ ἡμεῖς πολλὰ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ Θεῷ ἀληθινῷ, καὶ οὐχ ἱερέως υποδεικνύντος, καὶ ἐν οὐ νόμῳ.

4 Καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εὐρεθήσεται αὐτοίς.

5 Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῇ ἐκπορευομένῳ καὶ τῇ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἐκστασις Κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας.

6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει.

7 Καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε, καὶ μὴ ἐκλυνέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι ἔστι μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν.

8 Καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι τοὺς λόγους τοῦτοντος καὶ τὴν προφητείαν Ἀδὰδ τοῦ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχευεν Ἱεροβοάμ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐνεκρίνωσε τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, ὃ ἦν ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ Κυρίου.

9 Καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ τοὺς προσηλπίτους τοὺς παροικούντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεὼν, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἄδει τῷ πεντεκαδεκατῷ τῆς βασιλείας Ἀσὰ.

11 Καὶ ἔθηκεν τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἠνεγκαν, υἱόχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια!

12 Καὶ δέληθεν ἡ διαθήκη τῇς ἡττίας Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

13 Καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποθάνει ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς.

14 Καὶ ὥμοσαν ἐν Ὁ Κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κερatinῶν.

15 Καὶ εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὅρου, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὥμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζητήσαν αὐτὸν, καὶ εὐρέθη αὐτοίς, καὶ κατέπαυσε Κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν.

16 Καὶ τὴν Μωαχὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε τὸ εἶδωλον, καὶ κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρὼν.

17 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἀλλ' ἡ καρδία Ἀσὰ ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

18 Καὶ εἰσηνεγε τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη.

19 Καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ἀσὰ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀσὰ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ῥοδόμησεν τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δούναί ἐξοδὸν καὶ εἰσοδὸν τῷ Ἀσὰ βασιλεὶ Ἰούδα.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἀσὰ ὁ ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ θησαυρῶν οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

3 Διὰ τὸν διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρὸς σου· ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον· δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βασσὰ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀπάταξέ τὴν ἑμῇ.

4 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Αἰών, καὶ τὴν Διν, καὶ τὴν Ἀβελμαῖν, καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλί.

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι Βασσὰ, ἀπέλιπε τὸ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ, καὶ κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ.

6 Καὶ Ἀσὰ ὁ βασιλεὺς ἔλαβε πᾶν τὸν Ἰούδαν, καὶ ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἃ ῥοδόμησε Βασσὰ, καὶ ῥοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαὲ καὶ τὴν Μασφά.

7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀναγὶ ὁ προφήτης πρὸς Ἀσὰ βασιλέα Ἰούδα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλείᾳ Συρίας, καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κυρίῳ Θεῷ σου, διὰ τοῦτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου.

8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβες ἦσαν εἰς δύναμιν πολλήν, εἰς θάρος εἰς ἰππεῖς εἰς πλῆθος σφόδρα· καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κυρίῳ παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου;

9 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, κατισχύει ἐν πίσει καρδία πλήρης πρὸς αὐτὸν, ἃ ἠγνόηκας ἐπὶ τοῦτῳ, ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος.

10 Καὶ ἐθυμώθη Ἀσὰ τῷ προφήτῃ, καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλάκην, ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τοῦτῳ, καὶ ἐλυμῆνато Ἀσὰ ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσὰ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

12 Καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσὰ ἐν τῷ ἄδει τῷ ἐν νάνῳ καὶ τριακοστῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοὺς πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη· καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν Κύριον, ἀλλὰ τοὺς ἰατροὺς.

13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ ὤρηνεν ἐαυτῷ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ κλίνῃ, καὶ δέπλησαν ὀρωμιάτων καὶ γένῃ μύρων μυρεψίων, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφύραν μεγάλην ἕως σφόδρα.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτῆς, καὶ κατίσχυεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἔδωκε δυνάμιν ἐν πάσις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμένους ἐν πάσις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν Ἐφραΐμ, ὡς προκατελάβετο Ἀσὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο Κύριος μετὰ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις, καὶ οὐκ ἐξεζήτησε τὰ εἰδωλα.

4 Ἀλλὰ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ ὡς ὅτ' ἔργα τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ κατέθυσε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα δῶρα τῷ Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή.

6 Καὶ ὑψώθη ὁ⁴ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἐξῆρε τὰ ὑψηλά καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα.

7 Καὶ ἐν τῷ⁵ ἔτει τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν Ἀβδιάν, καὶ Ὁ Ζαχαρίαν, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Μιχαίαν, τοῦ διδάσκοντος ἐν πόλεσιν Ἰούδα.

8 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται, Σαμαίαις, καὶ Ναθανιὰς, καὶ Ζαβδιὰς, καὶ Ἀσιήλ, καὶ Ζεμυραμιὺθ, καὶ Ἰωνάθαν, καὶ Ἀδωνίας, καὶ Τωβίας, καὶ Τωβαδωνίας, Λευῖται, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Ἑλισαμά, καὶ Ἰωραὶμ, οἱ ἱερεῖς.

9 Καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου Κυρίου, καὶ διήλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν.

10 Καὶ ἐγένετο ἑκστασις Κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς· κύκλῳ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ.

11 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφάτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα· καὶ οἱ Ἀραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτασχιλίους ἑπτακόσιους⁶.

12 Καὶ ἦν Ἰωσαφάτ πορευόμενος μεῖζων ἕως εἰς ὕψος, καὶ φιλοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκήσεις⁷ καὶ πόλεις ὑψηλὰς.

13 Καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ οὗτος ὁ⁸ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· καὶ τῷ Ἰούδα χιλίαρχοι, Ἐδίας ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμειος τριακόσιαι χιλιάδες.

15 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωανάν ὁ ἡγουμένος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες⁹.

16 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρι, ὁ προθυμούμενος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμειος.

17 Καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν δυνατοὶ δυνάμειος καὶ Ἑλιδάδ, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελταστίαι διακόσιαι χιλιάδες.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολεμῶν.

19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκ τῶν ὧν ὁ¹⁰ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφάτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ.

2 Καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαάβ εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαάβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡγάπα αὐτὸν τοῦ συναγαθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος.

3 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὡς ἐγώ, οὕτως καὶ σύ· ὡς ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μετὰ σου εἰς πόλεμον.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ζήτησον δὴ σήμερον τὸν Κύριον.

5 Καὶ συνήγαγον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰς προφῆτας τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχω; καὶ εἶπαν, Ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ;

7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Ἐτι ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον δι' αὐτῶν, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστι προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθόν, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλὶ· καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ, Μὴ λαλεῖτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς¹¹ εὐνοῦχον ἓνα, καὶ εἶπε, Τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλά.

9 Καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐνδοθεμένοι στολὰς, καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πόλεως Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφίητεον ἐναντίον αὐτῶν.

10 Καὶ ἐποίησαν ἐαυτῷ Ζεδεκίας υἱὸς Χαναάν κέρατα σιδηρὰ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, ἐν τοιούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ.

11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφίητεον οὕτως, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ, καὶ ἐνοδώθησιν, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθῷ περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνός αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ.

13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῇ Κύριος, ὅτι ὁ¹² εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς μεν, αὐτὸ λαλήσω.

14 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Μιχαία, εἰ¹³ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχω; καὶ εἶπεν, Ἀνάβαινε καὶ ἐνοδώσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ποσάκις¹⁴ ὁρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσης πρὸς με πλὴν τὴν ἀληθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου;

16 Καὶ εἶπεν, Εἶδον¹⁵ τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον¹⁶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον οὗτοι, ἀναστρεφέντων ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Οὐκ εἶπον σοι¹⁷ ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἄλλ' ἢ κακά;

18 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως¹⁸ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ παραιστέθηκε ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ.

19 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσείνται ἐν Ῥαμὼθ Γαλααδ; καὶ¹⁹ οὗτος εἶπε οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως.

20 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν· καὶ εἶπε Κύριος, Ἐν τίνι;

21 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀπατήσεις καὶ διωνήσῃ, ἔξελθε καὶ ποιήσουν οὕτως.

22 Καὶ ὅν ἰδὼν ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι²⁰ τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακά.

23 Καὶ ἤγγισεν Ζεδεκίας υἱὸς Χαναάν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ποία τῇ ὁδῷ παρήλθε πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ;

24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδοὺ ὅψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον ἐκ ταμείου τοῦ κατακυρβήναι.

25 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Λάβετε τὸν Μιχαῖαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Ἐμὴρ ὁ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰωᾶς ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως,

26 Καὶ ἔριτε, Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπόθεσθε τούτων εἰς οἶκον φυλάκης, καὶ ἐσθέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

27 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἐὰν ἐπιστρέφω ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί· καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε λαοὶ πάντες.

28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ραμὸθ Γαλαὰδ.

29 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ, Κατακλύψον με, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ συνεκαλύφωτο ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

30 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ὁπλῶν τοῖς μετ' αὐτοῦ, λέγων, Μη πολεμεῖτε τὸν μικρόν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον.

31 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ὁπλῶν τὸν Ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν, Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὴν τοῦ πολεμεῖν· καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ Κύριος ἑώρασεν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ὁπλῶν, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὁ καὶ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτοῦ.

33 Καὶ ἡνὶρ ὁ ἔτεινε τὸ ξόαν εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύματος καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ, Ἐπίστρεψε τὴν χεῖρά σου, ἐξάγαγε με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα.

34 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἐσθηκῶς ἐπὶ τοῦ ὁπλματος ἑξεναντίας Συρίας ἕως ἐσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντας τὸν ἥλιον.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἀνανὶ ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἀμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς, ἡ μισομένη ὑπὸ Κυρίου φιλάεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ ὀργὴ παρὰ Κυρίου.

3 Ὅτι ἅλλ' ἡ λόγοι ἀγαθοὶ νῆρήθησαν ἐν σοί, ὅτι ἐξήρας τὰ ἅλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ κατήνυσας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.

4 Καὶ κατήκhsen Ἰωσαφάτ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβέε ἕως ὅρου Ἐφραΐμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

5 Καὶ κατέστησε ὁ τοῦ κριτῆς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, ἐν πόλει καὶ πόλει.

6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς, Ἰδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' ἡμῶν λόγοι τῆς κρίσεως.

7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θανάσαι πρόσωπον, οὐδὲ λαβεῖν ὄψα.

8 Καὶ γε ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰωσα-

φάτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου, καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ.

9 Καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν πληρῇ καρδίᾳ.

10 Πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἔλθουσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικοῦντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀναμέσον αἵμα αἱμάτων, καὶ ἀναμέσον ὁ τοῦ προστάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαῖώματα καὶ κρίματα, καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἀμαρτήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν οὕτω ποιήσετε, καὶ οὐχ ἀμαρτήσθε.

11 Καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγοούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ Ζαβδιὰς υἱὸς Ἰσραὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωάβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφάτ εἰς πόλεμον.

2 Καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφάτ, λέγοντες, Ἦκει ἐπὶ σέ πληθὸς πολυὲς ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν Ἀσατὶν Θαμάρ, αὕτη ἐστὶν Ἑγγαδί.

3 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκε Ἰωσαφάτ ὁ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν ἐν παντὶ Ἰούδα.

4 Καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἰωσαφάτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ Κυρίου κατὰ πρόσωποι τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς.

6 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὁ μὲν, οὐχὶ σὺ εἶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ὁ ἄνω, καὶ σὺ κυριεῖς πασῶν τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σέ ἀντιστήναι;

7 Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπων τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραάμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα;

8 Καὶ κατήκhsan ἐν αὐτῇ, καὶ ἠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἀγίασμα τῷ ὀνόματί σου, λέγοντες,

9 Ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς σὰν, ρομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, πηλοσμομὴ ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα πρὸς σέ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν, καὶ Μωάβ, καὶ ὅρος Σηεῖρ· εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς.

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἣς ἔδωκας ἡμῖν.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστήναι πρὸς τὸν πληθὸς τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἔλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἶδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

13 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἐστήκει ἐναντὶ Κυρίου, καὶ τὰ παῖδιά αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.

14 Καὶ τῷ Ὁσίῳ τῷ τοῦ Ζαχαρίου, τῶν υἱῶν Βαναίου, τῶν υἱῶν Ἐλεῖηλ, τοῦ Ματθαίου τοῦ Λευΐτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

15 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰωσαφάτ· τάδε λέγει Κύριος ὑμῖν αὐτοῖς, Μη φοβησθε, μὴδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου, ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις, ἀλλ' ἡ τῷ Θεῷ.

16 Ἀβὶρον κατάρβητε ἐπ' αὐτοὺς· ἰδοὺ ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσσεῖς, καὶ εὐρήσετε αὐτοὺς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἱερὴλ.

17 Οὐχ ὑμῖν ἐστι πολεμῆσαι· ταῦτα σινετέ, καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν Κυρίου μεθ' ὑμῶν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ· μὴ δ' φοβηθῆτε, μὴδὲ πτοηθῆτε ἀπὸν ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

18 Καὶ κύναις Ἰωσαφάτ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, ἔπεσον ἐναντὶ Κυρίου προσκυνῆσαι Κύριον.

19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευΐται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὶθ, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορέ αἰνεῖν Κύριον· Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὑψος.

20 Καὶ ὠρθρισαν πρῶτ, καὶ ἐξήλθον εἰς τὴν ἐρημον Θεκωᾶ καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοῖς, ἔστη Ἰωσαφάτ καὶ ἐβόησεν, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· ἐμπιστεύσατε ἐν προφῆτῃ αὐτῷ, καὶ εὐοδωθήσεσθε.

21 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτμοδοῦς καὶ αἰνούντας, ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἔργα ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἐμπροσθεν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐν τῷ ὀρῆσθαι αὐτοὺς τῆς αἰνέσεως καὶ τῆς ἐξομολογήσεως, ἔδωκε Κύριος πολεμῆν τοὺς υἱούς Ἀμμών ἐπὶ Μωάβ καὶ ὅρος Σηεὶρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώθησαν.

23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ Μωάβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὅρος Σηεὶρ, ἐξολοθρεύσαι καὶ ἐκτρίβειν αὐτούς· καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηεὶρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοὺς ἐξολοθρευνῆσαι.

24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπίν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλήθος, καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτακότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος.

25 Καὶ ἐξήλθεν Ἰωσαφάτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεύσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ, καὶ ἀποσκευὴν καὶ σκῦλα, καὶ σκευὴ ἐπιθυμητὰ, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκῦλα, ὅτι πολλὰ ἦν.

26 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν Ἀβιὸν τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ἠλόγησαν τὸν Κύριον διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κοιλίας Εὐλογίας ὡς τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἄνθρωπος Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰωσαφάτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι εὐφραίνεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν νύκτι καὶ καίνουσι ἐν σάλπικιν εἰς οἶκον Κυρίου.

29 Καὶ ἐγένετο ἑκστασις Κυρίου ἐπὶ πᾶσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀκούσαι αὐτοὺς ὅτι Κύριος ἐπολέμησε! πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραὴλ.

30 Καὶ εἰρήνησεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.

31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὡν ἐτῶν τριακονταπέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλὶ.

32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσά, καὶ οὐκ ἐξέκλιε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐνώπιον Κυρίου.

33 Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἐτι ὑπῆρχε, καὶ ἐτι ὁ λαὸς οὐ κατέβηκε τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς Κύριον ὡς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφάτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰηοῦ τοῦ Ἀναν, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσραὴλ.

35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκoinώνησεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ οὗτος ἡμόμησεν.

36 Ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτόν, τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασίῳν Γαβέρ.

37 Καὶ προεφῆτησεν Ἐλιέξερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ Μαρτίης ἐπὶ Ἰωσαφάτ, λέγων, Ὡς ἐφίλιασας τῷ Ὀχοζίᾳ, ἔθρυσεν Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνετριβὴ τὰ πλοῖά σου· καὶ οὐκ ἐδυνάστη πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφάτ ἔξ, Ἀζαρίας, καὶ Ἰεὶηλ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ζαφαρίας· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα.

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλὰ, ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰούδᾳ, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε τῷ Ἰωρὰμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος.

4 Καὶ ἀνέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραὴλ.

5 Ὅντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὅκτω ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Κύριος ἐξολοθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δούναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδῶμ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἐαυτοὺς βασιλεῖς.

9 Καὶ ὥχθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτός, καὶ ἐκάταψεν Ἐδῶμ τὸν κυκλῶντα αὐτόν, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀρμάτων, καὶ ἔψωγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

10 Καὶ ἀπέστη δ' ἀπὸ 'Ιούδα 'Εδὼμ! ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἀπέστη Δομνὰ ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε· Κύριον τὸν! ἑνὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

11 Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὴν ἐν αὐταῖς πόλεσιν 'Ιούδα, καὶ ἐξεπόρνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν 'Ιερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν 'Ιούδα.

12 Καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ 'Ηλιοῦ τοῦ προφήτου, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος·Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου, 'Ανθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ 'Ιωσαφάτ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐν ὁδοῖς 'Ασὰ βασιλέως 'Ιούδα,

13 Καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων 'Ισραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν 'Ιούδα· καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν 'Ιερουσαλὴμ, ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος 'Αχαάβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρὸς σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας,

14 'Ιδοὺ Κύριος πατάξει σὲ πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ λαῷ σου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ ἐν γυναιξὶ σου, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου.

15 Καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν ὁσφ κοιτίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἐπήγειρε Κύριος ἐπὶ 'Ιωράμ τοὺς ἀλλοφίλους, καὶ τοὺς 'Αραβας, καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθίοπων.

17 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ 'Ιούδα, καὶ κατεδυνάστευον, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν ἔχον ἐν οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱός, ἀλλ' ἡ 'Οχοζία ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ἢ οὐκ ἔστιν ἱατρεία.

19 Καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας· καὶ ὡς ἦλθε καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νούσου, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφοράν, καθὼς ἐκφοράν πατέρων αὐτοῦ.

20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη ὡς ἔβασίλευσε, καὶ ὅκτις ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν 'Ιερουσαλὴμ· καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἑπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν 'Ιερουσαλὴμ τὸν 'Οχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε· τὸ ἐπελθὼν ἐπ' αὐτοὺς ληστήριον, οἱ 'Αραβες καὶ οἱ 'Αλμαζονεῖς· καὶ ἐβασίλευσεν 'Οχοζίας υἱὸς 'Ιωράμ βασιλέως 'Ιούδα.

2 Ὡς ἔτι ὡς εἴκοσι, 'Οχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐναντὶν ἐναὶ ἐβασίλευσεν ἐν 'Ιερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρὶ.

3 Καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου 'Αχαάβ, ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τῇ ἁμαρτανεῖν.

4 Καὶ ἐποίησε, τὸ πονηρὸν ἐναντὶον Κυρίου ὡς οἶκος 'Αχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι· μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, τὸν ἐξολοθρεῖσαι αὐτόν,

5 Καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη· καὶ ἐπορεύθη μετὰ 'Ιωράμ υἱοῦ 'Αχαάβ βασιλέως 'Ισραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ 'Αζαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς 'Ραμὼθ Γαλαὰδ, καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν 'Ιωράμ.

6 Καὶ ἐπέστρεψεν 'Ιωράμ τοῦ ἱατροῦ θῆναι ἐν 'Ιερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν δ' 'Ραμὼθ! ἐν τῇ πολέμειν αὐτὸν πρὸς 'Αζαὴλ βασιλέα Συρίας· καὶ 'Οχοζίας υἱὸς 'Ιωράμ βασιλεὺς 'Ισὰ κατέβη θεύσασθαι τὸν 'Ιωράμ υἱὸν 'Αχαάβ εἰς 'Ιερουσαλὴμ, ὅτι ἡρώσκει.

7 Καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καταστροφή 'Οχοζία ἐλθεῖν πρὸς 'Ιωράμ· καὶ ἐν τῇ ἐλθεῖν αὐτόν, ἐξῆλθε μετ' αὐτοῦ 'Ιωράμ πρὸς 'Ιοὶ υἱὸν Ναμεσσεί χριστὸν Κυρίου εἰς τὸν οἶκον 'Αχαάβ.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν 'Ιοὺ τὸν οἶκον 'Αχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς ἄρχοντας 'Ιούδα καὶ τοὺς ἀδελφούς 'Οχοζίου λειτουργοῦντας τῷ 'Οχοζίᾳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς.

9 Καὶ εἶπε τοῦ ζητῆσαι τὸν 'Οχοζίαν· καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἱατροὺς ἐμὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἵγαγον αὐτόν πρὸς 'Ιοὺν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, ὡς ἔβαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπαν, Υἱὸς 'Ιωσαφάτ ἐστίν, ὃς ἐζήτησε τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ 'Οχοζία κατισχυῖται δύναμις περὶ τῆς βασιλείας.

10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ 'Οχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, ὡς ἠγέρθη καὶ ἀπέδωκε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ 'Ιούδα.

11 Καὶ ἔλαβεν 'Ιωσαβεὺ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν 'Ιωάσ υἱὸν 'Οχοζίου· ὡς ἐκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσων υἱῶν τῶν βασιλέων τῶν θανατημένων, καὶ ἔδωκεν αὐτόν καὶ τὴν τροφὴν αὐτὸν εἰς ταμεῖον τῶν κλινῶν, ὡς ἐκρυσεν αὐτόν 'Ιωσαβεὺ θυγάτηρ τῆς βασιλέως 'Ιωράμ ἀδελφῇ 'Οχοζίου γυνὴ 'Ιωακὶμ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκρυσεν αὐτόν ἀπὸ προσώπου αὐτῆς! Γοθολίας, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

12 Καὶ ἡν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ κατακερμυμένους ἐξ ἔτη, καὶ Γοθολία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἐν τῇ ἔτει τῇ ὀγδόῃ, ἐκραταίωσεν 'Ιωακὶμ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, τὸν 'Αζαρίαν υἱὸν 'Ιωράμ, καὶ τὸν 'Ισμαὴλ υἱὸν 'Ιωανᾶν, ὡς τὸν 'Αζαρίαν υἱὸν 'Ωβὴδ, ὡς τὸν 'Μαασαῖαν υἱὸν 'Αδία, καὶ τὸν 'Ελισαφὰν υἱὸν Ζαχαρίαν, μετ' ἐαυτοῦ εἰς οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἐκύκλωσαν τὸν 'Ιούδα, καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων 'Ιούδα, καὶ ἄρχοντας πατριῶν τῶν 'Ισραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς 'Ιερουσαλὴμ.

3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία 'Ιούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδειξεν αὐτοὺς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, 'Ιδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ.

4 Νῦν ὁ λόγος ἔστω, ὃν ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθων τὸ σάββαλον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν· καὶ εἰς τὰς πόλεις τῶν εἰσόδων.

5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πόλει τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐταῖς οἴκον Κυρίου.

6 Καὶ μὴ εἰσελθῆτω εἰς οἶκον Κυρίου, ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται· καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοι εἰσι, ὡς πᾶς ὁ λαὸς δ' ὀφθαλμοῦ φυλακὰς Κυρίου.

7 Καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκευὸς σκευὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθάνεται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐκπορευόμενοι καὶ εἰσπορευόμενοι αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς· καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἀνδράς αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τῆ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυον Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδὰς τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὥμιας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὥμιας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τῆς οἴκῃς, ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

11 Καὶ ἐξηγάγε τὸν νιὸν τῆ βασιλείας, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτόρια, καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς.

12 Καὶ ἤκασε Γοθολία τὴν φωνὴν τῆ λαῶν τρεχόντων, καὶ ἐξομολογουμέναν, καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα· καὶ εἰσήλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου.

13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδὼ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου αὐτῆς ἀρχόντες καὶ ἀσάλπιγγες· καὶ οἱ ἀρχόντες περὶ τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ὑψοράνθη, καὶ ἐσάλπισαν τοῖς ἀσάλπιγξι, καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις ψοδοί, καὶ ὕμνοντες αἶνον· καὶ διέρρηξε Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ῥήσεν, Ἐπιτίθεμενοι ἐπιτίθεσθε.

14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐνετείλατο Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατοντάρχουσιν, καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ εἰσέλθατε ὅπισθεν αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Μὴ ἀποθανεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ δῆλθε διὰ τῆς πύλης τῶν ἵππῶν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ.

16 Καὶ διέθετο Ἰωδὰς διαθήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, εἶναι λαὸν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ εἰσήλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βαβὰλ, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν Ματθὰν ἱερεὰ Βαβὰλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὥς ἐπέτελε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνενέγκαι ὀλοκαυτώματα· Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾧδῳ διὰ χειρὸς Δαυὶδ.

19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα.

20 Καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τοὺς ἀρχόντας τοῦ λαοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ εἰσήλθε διὰ τῆς πύλης τῆς ἑσπετέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας.

21 Καὶ ὑψοράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε, καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν.

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ ἐνθὺς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδὰς τοῦ ἱερέως.

3 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδὰς δύο γυναῖκας αὐτῷ, καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωᾶς ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

5 Καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα, καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἄργυριον κατασχῶσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ σπένσατε λαλήσαι καὶ οὐκ ἔσπενσαν οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωᾶς τὸν Ἰωδὰς τὸν ἀρχτὰν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Διὰ τί οὐκ ἐπεσκέψα περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλὴμ τὸ κεκρίμενον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐξεκκλητίσας τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου;

7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅγαρ τὰ ἅγια οἴκου Κυρίου ἐποίησαν ὁ ταῖς Βαβὰλ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Γενθήτω γλωσσόκομον, καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου ἐξω.

9 Καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ, δεῖσενέγκαι Κυρίῳ καθὼς εἶπε Μωυσῆς παῖς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔδωκεν πάντες ἀρχόντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη.

11 Καὶ ἐγένετο ὥς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὥς εἶδον ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἄργυριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· οὕτως ἐποίησαν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνήγαγον ἄργυριον πολὺ.

12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδὰς ὁ ἱερεὺς τοῖς ποινοῖσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐμισθοῦντο λατόμοις καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ χαλκῆς σιδηρὸν καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

13 Καὶ ἐποιοῦν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνίσχυσαν.

14 Καὶ ὥς συνετέλεσαν, ἦνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδὰς τὸν κατὰλοιπον τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον Κυρίου, σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυσκεας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ Κυρίου διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδὰς.

15 Καὶ ἐγήρασεν Ἰωδὰς πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν· ἐν τῷ τελευτῶν αὐτόν.

16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθοσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωδὰς εἰσηλθὼν οἱ ἀρχόντες Ἰουδα, καὶ προσεκήνησαν τὸν βασιλέα· τότε ἐπήκουσαν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς.

18 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδήλουν τοῖς Ἀσάρταις καὶ τοῖς εἰδῶλοις, καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ Ἰοῦδαν καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

ΩΝ ἐτῶν ἐπτά Ἰωᾶς ἐν τῷ ὀβασιλεύειν αὐτόν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβὰ ἐκ Βηρσαβέε.

10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφῆτας ἐπιστρέφειν πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἥκουσαν· καὶ διεμαρτυράτο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν!

20 Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐνέδυσσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαῆ τὸν ἱερέα, καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπε, Ἰάδε λέγει Κύριος, Τί παρπαρεύεσθε τὰς ἐντολάς Κυρίου; καὶ οὐκ εὐδόκησεν· ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν Κύριον, καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.

21 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς Ἰωᾶς τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ οἰκῷ Κυρίου.

22 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωᾶς τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδαῆ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν, Ἰδοὺ Κύριος καὶ κρινάτω.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέφθειρεν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ.

24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ μετὰ Ἰωᾶς ποίησεν κρίματα.

25 Καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκαταλίπειν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἱμασιν υἱοῦ Ἰωδαῆ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐθάψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐθάψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων.

26 Καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβεδ ὁ τοῦ Σαμαάθ ὁ Ἀρμανιτις, καὶ Ἰωζαβεδ ὁ τοῦ Σαμαρήθ ὁ Μωαβίτης,

27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε· καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τῇ γραφῇ τῶν βασιλέων· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ κε. XXV.

ΩΝ ἑξήκοντα καὶ πέντε· ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, καὶ ἑκοσιεννέα· ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδὰν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ.

4 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε, κατὰ τὴν διαθήκην τῆ νόμιμ Κυρίου, καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἡ ἑκάστος τῇ εἰμασίᾳ ἑαυτοῦ ἀποθάνονται.

5 Καὶ συνήγαγεν Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰοῦδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἶκον πατέρων αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰοῦδα καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἠρίμνησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐκκοσαιοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας· ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον δυνατοὺς, κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεὸν.

6 Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χι-

λιάδας δυνατοὺς ἰσχυρῶς ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου.

7 Καὶ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, λέγων, Βασιλεῦ, οὐδ' ὀρεύσεται· μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ.

8 Ὅτι ἐὰν ὑπολήβῃς κατισχύσαι ἐν τοῖτοις, καὶ τροπώσεται σε Κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἐστὶ παρὰ Κυρίου καὶ ἰσχύσαι· καὶ τροπώσασθαι.

9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, Καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Ἔστί τῇ Κυρίῳ δοῦναί σοι πλείστα τούτων.

10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθοῦσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ, ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἀπέστρεψαν· εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὁρῇ θυμοῦ.

11 Καὶ Ἀμασίας κατισχύσε καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλίαν τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηεῖρ, δέκα χιλιάδας.

12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐξώγησαν οἱ υἱοὶ Ἰοῦδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, καὶ κατεκρήμνισον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεφθάρυντο.

13 Καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν Ἀμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰοῦδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωρῶν· καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας, καὶ ἐσκόλευσαν σκύλα πολλὰ.

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν ἐπάταξαν· τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἦνεγκε πρὸς αὐτόν· τοὺς θεοὺς υἱῶν Σηεῖρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ εἰς θεοὺς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ἔβυε.

15 Καὶ ἐγένετο ὁργὴ Κυρίου ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφῆτην, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ἐζητήσας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἱ οὐκ ἐξείλονται τὸν λαὸν ἐαυτῶν ἐκ χειρὸς σου;

16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλήσαι αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε; πρόσεχε ἵνα μὴ μαστιγώθῃς· καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφῆτης, καὶ εἶπεν, Ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τῇ καταφθεῖραί σε, ὅτι ἐποίησας τοῦτο, καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου.

17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰοῦδα, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰηοὺ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῖρο, καὶ ὀφθῶμεν προσώποις.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν βασιλεῖ Ἰοῦδα, λέγων, Ὁ ἀκούχου· ὁ ἐν τῷ Διβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Διβάνῳ, λέγων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεῖσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Διβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ θηρία, καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀκούχου.

19 Εἶπας, Ἰδοὺ βεπάταξα· τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδιά σου ἡ βαρεῖα· νῦν ἐκάθισον· ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἰναὶ νικητὰς ἐν κακίᾳ, καὶ πεσὴ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ.

20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας, ὅτι ἐξεζήτησε τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων.

21 Καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοισ ἀυτοῖς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺν, ἣ ἐστὶ τὸν Ἰούδα.

22 Καὶ ἐτροπώθη Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἐφυγεν ἕκαστος ἐπὶ τὸ σκῆνωμα αὐτῶν.

23 Καὶ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωᾶς υἱοῦ Ἰωάχαζ κατέλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τοίχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραὶμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίου πηχέως.

24 Καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ παρὰ τῷ Ἀβδεόμ, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τῆ βασιλείας, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμιξεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

25 Καὶ ἐξῆσεν Ἀμασίας ὁ τῷ Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἰωᾶς τὸν τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκαπέντε.

26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίῃ οὐκ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίων βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ·

27 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἤπασθη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπιθεσιν, καὶ ἐφυγεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Λαχὶς, καὶ ἀπέσειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχὶς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς δ' ἑκακίδεκα ἔτων, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τῶ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίᾱ.

2 Αὐτὸς ψωδοδόμησε τὴν Αἰλαθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

3 Υἱὸς δ' ἑκακίδεκα ἔτων ἐβασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησε τὸν Κύριον, καὶ εὐώσασεν αὐτῷ Κύριος.

6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τὰς ἀλλοφύλους, καὶ κατέσπασε τὰ τεῖχη Γεθ, καὶ τὰ τεῖχη Ἰαβὴνιρ, καὶ τὰ τεῖχη Ἀζώτου, καὶ ψωδοδόμησε πόλεις Ἀζώτου, καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

7 Καὶ κατίσχυεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπὶ τὰς Ἀραβας τὰς κατοικῶντας ἐπὶ τῆς πέτρας, καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναιούς.

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι ὄψαρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυεν ἕως αὐτοῦ.

9 Καὶ ψωδοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς φάραγγος, καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ κατίσχυσε.

10 Καὶ ψωδοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε Λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφελᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ αὐμπελοουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμὴλῳ, ὅτι ὁ γεωργὸς ἦν.

11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ ὁ δυνάμις ποιοῦσα πόλεμον, καὶ ὁ ἐκπορευομένην εἰς παράταξιν εἰς ὁ πόλεμον καὶ ὁ ἀπορευομένην εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἰεὶηλ τῷ γραμματέως, καὶ Μαασιᾷ τῷ κριτῇ,

διὰ χειρὸς Ἀνανίου τῷ διαδόχῳ τῷ βασιλέων.

12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον διαχίλιοι ἑξακόσιοι.

13 Καὶ μετ' αὐτῶν δυνάμις πολεμικῇ, τριακόσιοι χιλιάδες καὶ ὅς ἐπτακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι ἔσται οἱ ποιεῖτες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχυρὸς βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους.

14 Καὶ ἠτόιμασεν αὐτοὺς Ὀζίας πάση τῇ δυνάμει θυρεῶν καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδόνας.

15 Καὶ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστῇ, τῇ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλλειν βέλεισι καὶ λίθοις μεγάλους καὶ ἡκίστην ἡ κούλασκειν αὐτῶν ἕως πόρῳ ὅτι ἐθαναστώθῃ τῷ βοηθῆναι ἕως κατίσχυσε.

16 Καὶ ὡς κατίσχυσεν, ἠψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι καὶ ᾠκήσεν ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιασσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων.

17 Καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὑποδονκοντα υἱοὶ δυνατοί.

18 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ σοὶ Ὀζία θυμιάσαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἡ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θύσαι ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ Κυρίου καὶ οὐκ ἔσται σοι τῆτο εἰς δόξαν παρὰ Κυρίου Θεοῦ.

19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τὸ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων.

20 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸν λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτοὺς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος.

21 Καὶ ὁ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀφουσιώθῃ ἐκάθηντο λεπρῶς, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου καὶ Ἰωᾶθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσοῦ τοῦ προφήτου.

23 Καὶ ἐκοιμήθη Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἐστὶ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΥἱΟΣ Εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων Ἰωᾶθαμ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτοῦ, καὶ ἑκακίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγατὴρ Σαδώκ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἐπὶ ὁ λαὸς κατεφθείρετο.

3 Αὐτὸς ψωδοδόμησε τὴν πύλιν οἴκου Κυρίου τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει ὅ ὅπελ' ἠψωδοδόμησε πολλὰ.

4 Ἐν ὅροις Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς ὁρμυοῖς καὶ οἰκήσεις καὶ πύργους.

5 Αὐτὸς ἐμαχέσαστο πρὸς βασιλέα υἱὸν Ἀμμων, καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν καὶ εἰόδαυ

αὐτῶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ' ἐναντίον ἑκατὸν
τάλαντα ἀργυρίου, καὶ δέκα χιλιάδας κόρων
πυρροῦ, καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα ἔφερον
αὐτῷ βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμὼν κατ' ἐναντίον ἐν
τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔ τῷ τρίτῳ.

6 Κατισχύσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτόμασε τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ.

7 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πό-
λεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἰδοὺ ὁ γεγραμμέ-
ναι ἐπὶ βιβλῷ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασί-
λευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΥἱΟΣ εἰκοσι δ' καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν
τῷ ὅτι βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐποίησε
τὸ εὐθὺς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων
Ἰσραὴλ, καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε.

3 Καὶ τοὺς εἰδωλοὺς αὐτῶν ἐν γέ Βεγεννόμ
καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ
βδελύγματα ὧν ἐθύον, ὧν ἐξωλόθρευσε
Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν
δωμάτων, καὶ ὑποκάτω πάντος ξύλου ἀλωάδας.

5 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ
διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν
αὐτῷ, καὶ ἡχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλω-
σίαν πολλήν, καὶ ἦγαγεν εἰς Δαμασκόν, καὶ
εἰς ἄλγεας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐ-
τόν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην.

6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὲ ὁ τοῦ Ῥομελία βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν
εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχυί, ἐν τῷ
καταλίπειν αὐτοῦ. Κύριον τὸν Θεόν τῶν
πατέρων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχρὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ
τὸν Μασσίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν
Ἐζεκίαν ἰγχομένον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν
Ἐλκανὰ τὸν διὰδοχον τοῦ βασιλέως.

8 Καὶ ἡχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυ-
ναῖκας καὶ υἱούς καὶ θυγατέρας καὶ σκύλα
πολλὰ ἐσκόλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἦνεγκαν τὰ
σκύλα εἰς Σαμάρειαν.

9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφῆτης τοῦ Κυρίου, Ὡδὴδ
ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἐξηλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς
δυναμὸς τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὁρῆθ Κυρίου Θεοῦ τῶν πα-
τέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐ-
τοῖς ἐν ὀργῇ, καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακε.

10 Καὶ νῦν υἱὸς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ
ὑμεῖς λέγετε κατακτενησάσθαι εἰς δούλους καὶ
δοῦλας, οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι
Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν;

11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέψατε
τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἡχμαλωτεύσατε τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν.

12 Καὶ ἀνέστησαν ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἐφραὶμ, Ὁυδεῖας ὁ τοῦ Ἰωαννοῦ, καὶ Βαρα-
χίας ὁ τοῦ Μοσολαμῶθ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ
Σελλήμ, καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἐλδαὶ ἐπὶ τοὺς
ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου.

13 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν
αἰχμαλωσίαν ὥδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἅμαρ-

τάνειν τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς ἔχετε προσ-
θεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν
ἀγνοίαν ἡμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, καὶ
ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλω-
σίαν καὶ τὰ σκύλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ
πάσης τῆς ἐκκλησίας.

15 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν
ἐν ὀνόματι, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλω-
σίας, καὶ πάντα τοὺς γυνίμους περιέβαλον
ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ
ὑπέδησαν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλεί-
ψασθαι, καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις
παντὸς ἀσθενούντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς
εἰς Ἱεριχώ πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελ-
φούς αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς Ἀχαζ πρὸς βασιλέα Ἀσσοῦρ βοηθήσαι
αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ.

17 Ὅτι οἱ Ἰσραεῖοι ἐπέθεντο, καὶ ἐπάταξαν
ἐν Ἰούδα, καὶ ἡχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν.

18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πό-
λεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ
ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺν, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόν-
των, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεὶ τὴν Ἀιλὼν, καὶ
τὴν Γαλθρῶν, καὶ τὴν Σαχίω καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν
Γαμζὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ κατήκταν ἐκεῖ.

19 Ὅτι ἐταπεινώσεν Κύριος τὸν Ἰούδα διὰ
Ἀχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ὑποστάσει
ἀπὸ Κυρίου.

20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Θαλγαφελλασάρ
βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ ἐθλίψεν αὐτόν.

21 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ
τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ
ἔδωκε τῷ βασιλεὶ Ἀσσοῦρ καὶ οὐκ εἰς βοή-
θειαν αὐτῷ ἦν.

22 Ἀλλ' ἡ τῷ θλίβῃν αὐτόν, καὶ προσέθηκε
τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς Ἀχαζ.

23 Ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς
τύπτοντάς με, καὶ εἶπεν, Ὅτι θεοὶ βασιλέως
Συρίας αὐτοὶ κατισχύουσιν αὐτοὺς, αὐτοῖς
τοῖν ὄντων, καὶ ἀντιλήψονται αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ
ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκύλα καὶ παντὶ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἀπέστησεν Ἀχαζ τὰ σκεύη οἴκου
Κυρίου, καὶ κατέκοψεν αὐτὰ, καὶ ἔκλεισε τὰς
θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυ-
σιαστήριον ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰούδα
ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμῶν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ
παρώργισαν Κύριον τὸν Θεόν τῶν πατέρων
αὐτῶν.

26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις
αὐτοῦ ἀπὸ πρώτων καὶ ἔσχαται, ἰδοὺ γεγραμμέ-
ναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι οὐκ
εἰσηνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασι-
λέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κθ'. XXIX

ΚΑΙ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὡς εἰκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν, καὶ εἰκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιά
θυγάτηρ Ζαχαρίου.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὺς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔσθη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέωξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς.

4 Καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλῆτος τὸ πρὸς ἀνατολάς,

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε οἱ Λευῖται, νῦν ἀγνίσθητε, καὶ ἀγνίσате τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ ὧν ἡμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων.

6 Ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δέγκατε λιπαρὰ αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐχένα,

7 Καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβησαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα οὐκ ἔθυμιάσαν, καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

8 Καὶ ὠργίσθη ὁ ὀργῆν ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὀπισθομόν ὥς ὑμεῖς ὁράτε τοὺς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἐστίν.

10 Ἐπὶ τοῦτοις νῦν ἐστίν ἐπὶ καρδίας διαθεῖσθαι διαθῆκην μοι, διαθῆκην Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀπ' ἡμῶν.

11 Καὶ νῦν μὴ διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ἤρέτικε Κύριος στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας.

12 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται, Μααθ ὁ τοῦ Ἀμασι, καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ' καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί, Κίς ὁ τοῦ Ἀβδὶ καὶ Ἀζαρίας ὁ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδθωνί, ὁ Ἰωδαὶδ ὁ τοῦ Ζεμμαθ, καὶ Ἰωαδάμ ὁ υἱοῦ Ἰωαχά.

13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλῖσαφάν, Ζαμβρί, καὶ Ἰεὶήλ καὶ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, Ζαχαρίας καὶ Μιθβαιάν.

14 Καὶ τῶν υἱῶν Αἰμά, Ἰεὶήλ καὶ Σεμεὶ καὶ τῶν υἱῶν Ἰδθούν, Σαμαίας, καὶ Ὁξίηλ.

15 Καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἠγνίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προσταγμάτων Κυρίου, καθαρῖσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

16 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἕσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἠγνίσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὐρεθείσαν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χεμαῖρρον Κεδρων ἕξω.

17 Καὶ ἤρξατο ἡ ἡμέρα τῇ πρώτῃ νομηνία τοῦ ἁπλοῦ μηνος ἠγνίσαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνος εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἤρρισαν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρισκαδεκάτῃ τοῦ μηνος τοῦ πρώτου συνετέλεσαν.

18 Καὶ εἰσῆλθον ἕσω πρὸς Ἐζεκιάν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, ἠγνίσσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς,

19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἔμειναν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ, ἠτοιμάκαμεν καὶ ἠγνίσσαμεν, ἰδοὺ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου.

20 Καὶ ὥρρισεν Ἐζεκιᾶς ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου.

21 Καὶ ἀνῆνεγκε μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς ἑπτὰ, ἄμνους ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἀμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῶσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου.

22 Καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς, καὶ προσέχεον τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς ἄμνους, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ.

23 Καὶ προσήγαγον τὰς χιμάρους τὰς περὶ ἀμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτάς.

24 Καὶ ἔθυσαν αὐτὰς οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐξελάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξελάσαντο περὶ παντός Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Περὶ παντός Ἰσραὴλ ἡ ὀλοκαύτως, καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας.

25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευῖτας ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβχαις, καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, καὶ Γαδ τοῦ ὀργάνου τῷ βασιλεῖ, καὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς Κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν.

26 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις Δαυὶδ, καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξι.

27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκιᾶς ἀνεγείναί τὴν ὀλοκαύτως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτως, ἤρξαντο ἀεῖν Κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ.

28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλτφόδοι ἀδόντες, καὶ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἕως οὐ συνετέλεσθαι ἡ ὀλοκαύτως.

29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες, καὶ προσεκύνησαν.

30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἐζεκιᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευῖταις, ὕμνετε τὸν Κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου καὶ ὕμνετε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν.

31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκιᾶς, καὶ εἶπε, Νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυρίῳ, προσάγαγετε καὶ φέρετε θυσίας ἀινέσεως εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ἀνῆνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ ἀινέσεις εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσεις.

32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς ἀνῆνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἐβδόμηκοντα, κριοὶ ἑκατὸν, ἄμνοι διακόσιοι ἐς ὀλοκαύτως Κυρίῳ πάντα ταῦτα.

33 Καὶ οἱ ἠγιασμένοι μόσχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια.

34 Ἄλλ' ἡ οἱ ἱερεῖς ὅσαν ὀλίγοι, καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι τὴν ὀλοκαύτως, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὐ συνετέλεσθαι τὸ ἔργον, καὶ ἕως οὐ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς ὅτι οἱ Λευῖται πρόθυμοι ἦνσαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς

35 Καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὀλοκαυτώσεως· καὶ κατορθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου.

36 Καὶ νῦφράνθη Ἐzekías καὶ πᾶς ὁ λαὸς, διὰ τὸ ἡτοιμακέναι τὸν Θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἐzekías ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῇ, ἔλθειν εἰς οἶκον Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασέκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὃ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασέκ τῷ μνηί τῷ δευτέρῳ.

3 Οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἔχ ἡγνίσθησαν ἱκανοί, καὶ ὁ λαὸς ὁ συνήχη εἰς Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ᾤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας.

5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντί Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲς ὡς Δάν, ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασέκ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ δεῖς Ἱερουσαλὴμ, οὗ πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν.

6 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, λέγοντες, Ὁι υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀνασσωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ.

7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὄρατε.

8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, δότε δόξαν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ ὃ ἡγάσεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς.

9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς Κύριον, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἐναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐλεήμων ὁ οἰκτιρῶν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, ἐνὶ ἐπιστρέφωμεν πρὸς αὐτόν.

10 Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες ὁ διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῇ, καὶ ἔως Ζαβουλὼν καὶ ἐγένετο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν, καὶ καταμωκώμενοι.

11 Ἄλλα ἄνθρωποι Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ Μανασσῇ καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐνετράπησαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα.

12 Καὶ ἐγένετο χεῖρ Κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἔλθειν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου.

13 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μνηί τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ καθεῖλαν τὰ θυγαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντας ἐν οἷς ἐθυμίων τοὺς ψευδέσι, κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων.

15 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασέκ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἡγνίσαν, καὶ εἰσήνεγκαν

ὀλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ Κυρίου.

16 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν.

17 Ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασέκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἡγνίσθῃναι τῷ Κυρίῳ.

18 Ὅτι ὁ πλείστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῇ, καὶ Ἰσασάρ, καὶ Ζαβουλὼν, ἐχ ἡγνίσαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασέκ, παρὰ τὴν γραφήν· αὐτοῦ καὶ προσηνεύατο Ἐzekías περὶ αὐτῶν, λέγων, Κύριος ἀγαθὸς ἐξιλίσθω.

19 Ὑπὲρ πάσης καρδίας κατενυνοῖσης ἐκζητήσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγένην τῶν ἀγίων.

20 Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐzekía, καὶ ἰάσατο τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτά ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ καθυμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις τῷ Κυρίῳ.

22 Καὶ ἐλάλησεν Ἐzekías ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν σπινόντων σίνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτά ἡμέρας, θύοντες ὁ θυσίαν ὁ σωτηρίου, καὶ ἐξομολογοῦμεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

23 Καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἐπτά ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐποίησαν ἐπτά ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ.

24 Ὅτι Ἐzekías ἀπῆρξατο τῷ Ἰούδα τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ χίλιος μόσχους καὶ ἐπτακισχίλια πρόβατα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπῆρξαν τὸ λαφύ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος.

25 Καὶ νῦφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνῃ μεγάλῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ἡμερῶν ὁ Σαλωμών υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

27 Καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν λαόν, καὶ ἐπήκουσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τοῦ ἁγίου αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. λ'. XXXI.

ΚΑΙ ὁ συνετελέσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλειν Ἰούδα, καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας, καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλσιν, καὶ κατέσπασαν τὰ ψήφια καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης αὐτῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῇ ὡς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ἔταξεν Ἐzekías τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἐκάστου κατὰ τὴν ἐαυτοῦ λειτουργίαν, τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευῖταις, εἰς τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ αἰνεῖν, καὶ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πόλιν ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

3 Καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωΐαν καὶ τὴν δειλινὴν, καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς τὰ ἁγία βὰτα, καὶ εἰς τὰς νομηνίας, καὶ εἰς τὰς ἑορτάς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου.

4 Καὶ εἶπαν¹ τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, δύναναι τὴν μερίδα τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου.

5 Καὶ ὡς προσέταξε τὸν λόγον ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτης, κῆσιν, καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν γέννημα ἀγροῦ, καὶ ἐπιδέκατα πάντα² εἰς πλῆθος ἤνεγκαν³ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

6 Καὶ οἱ κατοικῶντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰδδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων, καὶ προβάτων, καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν, καὶ ἡγάσασαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ εἰσηνεγκαν⁴ ἐθήκαν σωρὲς σωρῶς. 7 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ φεμελιούσθαι, καὶ ἐν τῷ ὄκτῳ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ⁵ συνετελέσθησαν.

8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς, καὶ ἠλόγησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν.

10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδὼκ, καὶ εἶπεν, Ἐξ οὗ ἤρκαται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ἔως εἰς πλῆθος, ὅτι Κύριος ἠλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο.

11 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἐτι ἐτοιμάσει παστοφόρια εἰς οἶκον Κυρίου⁶ καὶ ἡτοίμασαν,

12 Καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει⁷ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνεῖας ὁ Λευίτης, καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος⁸.

13 Καὶ Ἰεὶηλ, καὶ Ὀζίας⁹, καὶ Ναεθ, καὶ Ἀσαὴλ, καὶ Ἰεριμῶθ, καὶ Ἰωσαβὰδ, καὶ Ἐλὶηλ, καὶ Ὁ Σαμαχία, καὶ Μαὰθ, καὶ Βαναίας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεστὰς διὰ Χωνεῖον καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προσέταξεν ὁ Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς¹⁰ καὶ Ἀζαρίας ὁ ἡγουμένος οἴκου Κυρίου.

14 Καὶ Κορὲ ὁ τοῦ Ἰεμὲν ὁ Λευίτης ὁ πωλῶρος κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων, δύναι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,

15 Διὰ χειρὸς Ὀδοῦ, καὶ Βενιαμὶν, καὶ Ἰησοῦς, καὶ Σεμεὶ, καὶ Ἀμαρίας, καὶ Σεχονίας, διὰ χειρὸς τῶν ἱερῶν ἐν πίστει, δύναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καλὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν,

16 Ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετῶς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξως αὐτῶν.

17 Οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερῶν κατ' οἶκους πατρῶν¹¹ καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετῶς καὶ ἐπάνω ἐν διαίξει, 18 Ἐγκαταλοχισαί ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ νῦν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἤρρισαν τὸ ἅγιον.

19 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρῶν τοῖς ἱερατεύουσι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὀνομάσθησαν ἐν ὀνόματι, δύναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ παντὶ καθαριθμωμένῳ ἐν τοῖς Λευῖταις.

20 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδα, καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον¹² τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ¹³ ᾗ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξετέλεσεν τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης¹⁴ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ¹⁵, καὶ ἐποίησε, καὶ εὐδοῶθη. Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀληθεῖαν ταύτην ἦλθε Σενναχηρίμ Βασιλεὺς Ἀσ-

συρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τευχίρεις, καὶ εἶπε προκαταλαβεσθαι αὐτὰς.

2 Καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἦκει Σενναχηρίμ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὰς πολεμῆσαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν¹⁶ δυνατῶν, ἐμφράσαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπύχρυσαν αὐτὰς.

4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πολλόν, καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων, Μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ εὖρῃ ὕδωρ πολὺ, καὶ κατισχύσῃ.

5 Καὶ κατισχύσεν Ἐζεκίας, καὶ ψκοδόμησε πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκευαμένον, καὶ πύργους, καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατισχύσε τὸ ἀνάλημμα¹⁷ τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλὰ.

6 Καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατείαν τῆς πόλεως τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν, λέγων,

7 Ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίξεσθε, καὶ μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ πρόσωπου βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ ἀπὸ πρόσωπου παντὸς τῶ ἔθνους τῷ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μετ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτῶν.

8 Μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινον, μετ' ἡμῶν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ σώζειν καὶ τὸν πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν¹⁸ καὶ κατεβάρησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίας βασιλέως Ἰδδα.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτοὺς ἐπὶ Λαχίμ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιά μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέγων,

10 Οὕτως λέγει Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Ἐπὶ¹⁹ δὲ τὶ ὑμεῖς πεποιθάτε, καὶ καθήσεσθε²⁰ ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ;

11 Οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατᾷ ὑμᾶς τὸ παραδῶναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ;

12 Οὐχ οὕτως ἐστὶν Ἐζεκίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῇ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε, καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσατε;

13 Οὐ γνώσεσθε²¹ δ' ὅ, τὶ ἐποίησα ἐγὼ²² καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν; μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἔθνων πάσης τῆς γῆς σώσαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου;

14 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἔθνων τούτων ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ ἐδόξαναι²³ σωσαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι δυνήσεται ὁ Θεὸς ἡμῶν, σώσαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου;

15 Νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, καὶ μὴ πεποιθῆναι ὑμᾶς ποιεῖτω κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνῃται ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σώσαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου.

16 Καὶ ἐπὶ ἐλάλησεν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεόν, καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖδα αὐτοῦ.

17 Καὶ βιβλίον ἔγραψεν οὐνεὶδίζεν τὸν Κύριον Θεόν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ, λέγων, Ὡς²⁴ οἱ²⁵ θεοὶ τῶν ἔθνων τῆς γῆς ἐκ ἐξέλιγαν²⁶ λαὸς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέλθῃ τὸ Θεὸς Ἐζεκίον λαόν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου.

18 Καὶ ἐβόησε φωνὴ μεγάλη Ἰουδαῖσιν ἐπὶ τὸν λαόν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους.

τοῦ βοηθῆσαι αὐτοῖς, καὶ κατασπάσαι, ὥπως προκαταλάβωται τὴν πόλιν.

19 Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ ᾧ Θεὸν Ἱερουσαλὴμ, ὡς καὶ ἐπὶ θεοῖς λαῶν τῆς γῆς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

20 Καὶ προσήψατο Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ Ἰσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφῆτης περὶ τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελόν, καὶ ἐξετρίψε πάντα δυνατὸν ἂ καὶ ἠπολεμάσῃν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοῦρ· καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνῃς προσώπον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ὤληθεν εἰς οἶκον ᾧ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ τῶν ἐξεληθόντων ἐκ κοιλάδος αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ρομφαίᾳ.

22 Καὶ ἔωσσε Κύριος τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἔνθ' Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν.

23 Καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ ὁ ὑπερήρη κατ' ὀφθαλμούς πάντων τῶν ἔθνων ἔμετά ταῦτα.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώσθησεν Ἐζεκίας ἕως θανάτου, καὶ προσήψατο πρὸς Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ.

25 Καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτός καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου.

27 Καὶ ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα, καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἄρωματα, καὶ ὀπλοθήκας, καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητά.

28 Καὶ πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου καὶ οἶνον καὶ ἐλαίου, καὶ κώμας ἂ καὶ φάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποιμνία.

29 Καὶ πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν αὐτῷ, καὶ ἀποσκεύην προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλήθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκεύην πολλὴν σφόδρα.

30 Αὐτὸν Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γεῶν τοῦ ἄνω, καὶ καθήρουνεν αὐτὰ κατὰ πρὸς Λίβα τῆς πόλεως Δαυὶδ· καὶ εὐοδόθη Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

31 Καὶ οὕτως τοῖς πρέσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος, τοῖς ἀποσταλέσι πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, ἔγκατέλιπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

32 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἰσαΐου υἱοῦ Ἀμώς τοῦ προφῆτου, καὶ ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων τῶν Δαυίδ· καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΩΝ δεκαδύο ἔτων Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ὡς ἐναντίον Κυρίου· ἐπὶ πάντων τῶν βδελυνμάτων τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξωλόθρευσεν Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε στήλας ὅ τοις βασιλεῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλσιν, καὶ προσεκύνησε πᾶσιν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ Κυρίου, οὐ εἶπε Κύριος, Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια πᾶσιν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσιν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ αὐτὸς ὀδύγαγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γῇ Βενενομὸν καὶ ἐκκληρονοῖτο, καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐφαρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἐγκαστριμύθους καὶ ἐπαροῖδους, καὶ ἐπλήθυνε ποιήσας τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν.

7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτόν, τὸ χανευτόν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν, ἐν οἴκῳ Θεοῦ, οὐ εἶπε Θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλμων υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, θῆσο τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ οὐ προσήσω σαλευῖσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πληρὴ ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐν χειρὶ Μωσῆ.

9 Καὶ ἐπλάνησε Μανασσῆς τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μανασσῇ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν.

11 Καὶ ἤγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως τοῦ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδησαν αὐτόν ἐν πέδασι, καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα.

12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ πρόσωπον Θεοῦ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Θεοῦ πατέρος αὐτοῦ.

13 Καὶ προσήψατο πρὸς αὐτόν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκασε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστι Θεός.

14 Καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ Λιβὸς κατὰ Νότον ἐν τῇ χεῖμαρρῷ, καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τὴν διὰ τῆς πύλης τῆς ἰσχυρῆς ἐκπορευομένην τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν, καὶ εἰς ὃ Ὀπελ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς τευχῆρεσιν ἐν Ἰούδα.

15 Καὶ περιεῖλε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους καὶ τὸ γλυπτόν ἐξ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἃ ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου Κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως.

16 Καὶ κατέφωρε τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα, τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ.

17 Πληρὴ ἔτι ὁ λαὸς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πληρὴ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ λόγοι τῶν ὀρνέων τῶν λαλοῦντων πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραὴλ.

19 Ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ· καὶ πᾶσι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἃ ᾠποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἓ

ῥηκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλά, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλσιν καὶ γλυπτὰ, πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁράντων.

20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσὴς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῆς Ἀμιὼν υἱὸς αὐτῆς.

21 Ὡς ἐτὼν ἑξήκοντι καὶ δύο Ἀμιὼν ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, ὥς ἐποίησε Μανασσὴς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ πᾶσι τοῖς εἰσώλοις οἷς ἐποίησε ὁ Μανασσὴς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔθνην Ἀμιὼν καὶ ὁ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

23 Καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον Κυρίου, ὥς ἐταπεινώθη Μανασσὴς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμιὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν.

24 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὰς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀμιὼν, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΩΝ ὁκτώ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ ὁ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλεινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐν τῷ ὁδῶν ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρῶσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν, καὶ τῶν ἁλσεων, καὶ ἀπὸ τῶν περιβωμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν χυοντῶν.

4 Καὶ κατέσπασε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ὁ θυσιαστήρια τῶν βασιλῶν, καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐκόνε τὰ ἄλσιν καὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ τὰ χυονετὰ συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἐρύρηνεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιάζοντων αὐτοῖς.

5 Καὶ ὅσα ἱερεῶν κατέκανσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ,

6 Καὶ ἐν πόλεσι ὁ Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ, καὶ Συμεὼν, καὶ Νεφθαλὶ, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ.

7 Καὶ κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ ἄλσιν, καὶ εἰδῶλα κατέκοψε λεπτὰ, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἐκόνε· ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τοῦ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρῶσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον, ἀπέστειλε τὸν Σαφάν υἱὸν Ἑσελίας, καὶ τὸν Μαασά ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰωάχυν τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ, κραταῖως τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον Θεοῦ, ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πόλιν ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ πάντων καταλοίπων ἐν Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν Ἰουδά καὶ Βενιαμὴν, καὶ οἰκονότων ἐν Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιοῦντων τὰ ἔργα, οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οἱ ἐπίοιον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐπισκευάσαι καὶ κατασκευάσαι τὸν οἶκον.

11 Καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοις καὶ τοῖς οἰκοδόμοις, ἄγοράσαι λίθους τετραπέδους, καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάζαι τοὺς οἴκους, οὓς ἐξώλωθρευσαν βασιλεῖς Ἰουδά.

12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων· καὶ

ἐπ' αὐτῶν ἐπισκοποῖ, Ἰθὺ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται, ἐξ υἱῶν Μερारी, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλάμ ἐκ τῶν υἱῶν Καὶθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευῖτης, καὶ πᾶς συνὶν ἐν ὁργάνοις ᾧδῶν.

13 Καὶ ἐπὶ τῶν ναποφθῶραν, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιοῦντων τὰ ἔργα, ἐργασία καὶ ἐργασία· καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί.

14 Καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδισθὲν εἰς οἶκον Κυρίου, εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου Κυρίου διὰ χειρὸς Μωσῆ.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφάν τὸν γραμματέα, βιβλίον νόμου εὑρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν.

16 Καὶ εἰσηγγεκε Σαφάν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέδωκεν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ λόγον, Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χεὶρὶ πάντων λαόν σου τῶν ποιοῦντων.

17 Καὶ ἔχωνεσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὗρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν.

18 Καὶ ἀπηγγεῖλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων, Βιβλίον ὁδεωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφάν ἐναντίον τοῦ βασιλέως.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τῶ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς.

20 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφάν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαῖα καὶ τῷ Σαφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαὶα παιδί τοῦ βασιλέως, λέγων,

21 Πορεύθητε, ζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἡμῶν καὶ περὶ παντός τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὗρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου ἐκκέκασται ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ εἰσηκούσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων Κυρίου, τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

22 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας, καὶ οἱ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδὴν τὴν προφήτιν γυναῖκα Σελλήμ υἱῶ Ὁεκαὶ υἱοῦ Ἀρας, φυλάσσεσαν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μασαναι, καὶ ἐλάλησαν αὕτη κατὰ ταῦτα.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἰπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ἡμᾶς πρὸς με,

24 Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον κακὰ, τοὺς πάντας λόγους τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰδὰ,

25 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυμιασαν θεοῖς ἄλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις μου ἐν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμὸς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

26 Καὶ ἐπὶ Βασιλέα Ἰδὰ τὸν ἀποστείλαντα ἡμᾶς τὸν ζητῆσαν τὸν Κύριον, οὕτως εἴρεται αὐτῷ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας,

27 Καὶ ἐντεράθη ἡ καρδιά σου, καὶ ἐταπεινώθη ἀπὸ προσώπου με ἐν τῷ ἀκούσαι σε τῶν λόγων με ἐπὶ τὸν τόπον τῶτον· καὶ ἐπὶ τὴν κατοικῆντας αὐτόν, καὶ ἐταπεινώθη ἐναντίον μου, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου, καὶ ἐκλαυσας κατεναντίον μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ Κύριος.

28 Ἰδοὺ προστίθωμί σε πρὸς τὸς ποταμούς σου, καὶ προστεθήσονται πρὸς τὰ μνημάτων σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐκ ὧνται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν· καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον.

29 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

30 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς Ἰσὰκ, καὶ οἱ κατοικῆντες Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ᾧ σὺν αὐτῶν πάντα λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης ὃ τοὺς εὐρεθέντας ἔν οἴκῳ Κυρίου.

31 Καὶ ἔσθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον Κυρίου, τῷ πορευθῆναι ἐνώπιον Κυρίου, τῷ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτῆς, καὶ μαρτύρια, καὶ προστάγματα αὐτῆς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τὰς λόγους τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τῆτι.

32 Καὶ ἔστησε πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ Βενιαμὴν καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ διαθήκην ἐν οἴκῳ Κυρίου Θεοῦ πατέρων αὐτῶν.

33 Καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἣ ἦν νῦν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν Ἰσραὴλ, τῷ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, οὐκ ἐξεκλινεν ἀπὸ ὁποῖα Κύριον Θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκε τὸ φασὲκ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς τῶν πρώτων.

2 Καὶ ἔστησε τὰς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, καὶ κατίσχυον αὐτὲς εἰς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευῖταις τοὺς δυνατοὺς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, τοῦ ἀγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον, ὃν ἠκοδόμησε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Οὐκ ἐστὶν ὑμῖν

ἐπ' ὧμων ἄραι· οὐδὲν νῦν ἐν λειτουργίᾳ σκατε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

4 Καὶ ἐτομάσθη καὶ τὰ οἴκου πατριῶν ἡμῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμών υἱοῦ αὐτοῦ.

5 Καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς τῶν λαῶν, καὶ μερὶς οἴκου πατρὶδος τοῖς Λευῖταις.

6 Καὶ θύσατε τὸ φασὲκ, καὶ ἐτομάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Μωσῆ.

7 Καὶ ἀπῆρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα, καὶ ἄμνους, καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασὲκ, καὶ πάντα τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριακόντα χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας, ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπῆρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῖσι καὶ τοῖς Λευῖταις· ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰεὶήλ οἱ ἄρχοντες ὃ τοὺς ἱερεῖσιν οἶκον Θεοῦ, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα, καὶ ἄμνους, καὶ ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια, καὶ μόσχους τριακοσίους.

9 Καὶ Χωνενίας, καὶ Βαναιας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, ἀπῆρξαντο τοῖς Λευῖταις εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα πεντακισχίλια, καὶ μόσχους πεντακοσίους.

10 Καὶ καταρθώθη ἡ λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν σάβαν αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδεσαν.

12 Καὶ ἡτοιμασαν τὴν ὀλοκαυτωσιν παραδόντες αὐτοὺς κατὰ τὴν διαιρέσιν κατ' οἴκους πατριῶν

τοῖς υἱοῖς τῆ λαῷ, τῷ προσεῖν ἐν τῷ Κυρίῳ, ὥς γεγραπταὶ ἐν βιβλίῳ Μωσῆ, καὶ ἔως εἰς τὸ πρῶν.

13 Καὶ ὥπτησαν τὸ φασὲκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, καὶ τὰ ἅγια ἤψαν ἐν τοῖς χαλκοῖς καὶ ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐωδίσθη, καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ μετὰ τὸ ἐτοιμάσαι αὐτοὺς καὶ τοῖς ἱερεῖσιν ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέα εἰς ὧς ὑκλῖν, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν υἱοὺς Ἀαρὼν.

15 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ υἱοὶ Ἀσάφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν καὶ τὰς ἐντολάς Δαυὶδ, καὶ Ἀσάφ, καὶ Λίμαν, καὶ Ἰδοὺμ οἱ προφῆται τῆ βασιλείας, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης, ἐκ ἧν αὐτοὺς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας Ἀῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοὺς.

16 Καὶ καταρθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ ποιῆσαι τὸ φασὲκ, καὶ ἐνεγκέν ἡ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆ βασιλείας Ἰωσίου.

17 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες τὸ φασὲκ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας.

18 Καὶ οὐκ ἐγένετο φασὲκ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμψὴλ τῷ προφῆτῃ, καὶ παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ ἐκ ἐποίησαν τὸ φασὲκ ὁ ἐποίησεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶς Ἰσὰκ ὁ Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθείς, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, τῷ Κυρίῳ.

19 Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰης βασιλείας Ἰωσίου ἐποίησεν τὸ φασὲκ τῆτι μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἔδρασαν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τὰς ἐγγραμμύθους καὶ τὰς γνώτας καὶ τὰ θεράφιν καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ τὰ καρμησθ' ἃ ἦν ἐν τῇ Ἰσὰκ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐνεπύρσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας, ἵνα στήσει τὰς λόγους τῶ νόμου τὰς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ ἡ εἴρη

Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ὅμοιος αὐτῷ ἐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτῷ, ὃς ἐπέσπερε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ

καὶ ἐν ὅλῃ ᾧ ἰσχύϊ αὐτῆς κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος.

20 Πλὴν ἐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ ὄργης θυμῷ αὐτῆς τῷ μεγάλῳ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κυρίου ἐν τῷ Ἰσὰκ, ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα αὐτῆς ἃ παροργίσει Μανασσῆ, καὶ εἶπε Κύριος, Καὶ γε τὸν Ἰσὰκ ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπώστημην τὴν πόλιν ἣν ἐξελέξαμην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

20 Καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαιὺ βασιλεὺς Αἰγύπτῃ ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

21 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους, λέγων, Τί ἔμοι καὶ σοὶ βασιλεῖ Ἰουδα; οὐκ ἐπὶ σέ ἢ καὶ σήμερον πόλεμον ἔπολεμήσοι; καὶ ὁ Θεὸς εἶπε τὸ κατασπεύσαι με· πρόσχευ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ, μὴ καταφθέρῃ σε.

22 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτῷ ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ πολέμειν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχαιῷ διὰ στόματος Θεοῦ, καὶ ἤλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδῶν.

23 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξοταὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παῖσι αὐτοῦ, Ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα.

24 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτῆς ἀπὸ τῶ ἄρματος, καὶ ἀνεβίβωσαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τοῦ δευτερεύοντος ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερ

σαλὴμ, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπένησαν ἐπὶ Ἰωσὶαν.

25 Καὶ ἐθρήνησεν Ἰερεμίας ἐπὶ Ἰωσὶαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρήνον ἐπὶ Ἰωσὶαν ὥς τῆς σημερον· καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρῶταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων.

26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσὶαν καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου.

27 Καὶ οἱ ἄλλοι λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Κεφ. λς'. XXXVI.

Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσὶαν, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν, καὶ ὁ κατέστησαν αὐτὸν ἄντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁ εἰς βασιλεῖα ἔτι Ἱερουσαλὴμ.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτὰλ, θυγάτηρ Ἰερεμίας ἐκ Λοβνὰ· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαῦ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰγύπτου, τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατόν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ.

4 Καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαῦ τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσὶαν βασιλεῖα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσὶαν τὸ πατέρα αὐτοῦ, καὶ μετέδρεψε τὸ ὄνομα αὐτῶν Ἰωακὴμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε Φαραὼ Νεχαῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκε τῷ Φαραῶ· τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τῷ δυνάμει τοῦ ἀργυρίου ἐπὶ στόμα Φαραῶ· καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῆρτε το ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τὰς λαὸς τῆς γῆς, δύναν Φαραῶ Νεχαῦ.

5 Ἄν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὴμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδεκά ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ θυγάτηρ Νηριὰ ἐκ Ῥαμὰ· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς ἦλθε Ναβαχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνῶν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δαδύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτὰς τὰς Χαλδαίας, καὶ ληστήρια Σύρων, καὶ ληστήρια Μωαβιτῶν, καὶ υἱὸν Ἀμιὼν, καὶ τῆς Σαμάρειας, καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τῶτον κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτῶν τῶν προφητῶν· πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδα, τοῦ ὁ ἀποστῆναι· αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν αἵματι ἀδῶς ὧν ἐξέχεεν Ἰωακὴμ, καὶ ἐπλησεν τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀδῶς, καὶ ἐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτὰς.

6 Καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβαχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν χυκαῖς πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου Κυρίου ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτῶν ἐν Βαβυλῶνι.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὴμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, ἐκ ἰδὼ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα· καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν γανοζαῖ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

9 Ὁ ὅκτω ἔτων Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

10 Καὶ ἐπιστρέφοντος τῆς ἐνιαντίας, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβαχοδονόσορ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

11 Ἐτῶν εἴκοσι υἱὸς καὶ ἐνὸς ἔτους ὁ Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέτραπή ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τὸν προφήτην καὶ ἐκ στόματος Κυρίου.

13 Ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ναβαχοδονόσορ ἀθετήσαι, ἃ ὥρκειεν αὐτὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκκληρίων τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ.

14 Καὶ πάντες οἱ ἐνδοκοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπληθύναν τοῦ ἀθετήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἔθνων, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Καὶ ἐξάπεσται Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ὁρθρίων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ.

16 Καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τὰς ἀγγέλους αὐτῶν, καὶ ἐξέθενοντες τὰς λόγους αὐτῶν, καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ὥς ἀνέβη ὁ θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὥς ἐκ ἡν ἰαμα.

17 Καὶ ἦγαγεν ἐπ' αὐτὰς βασιλεῖα Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τὰς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ· καὶ ἐκ ἐφέισατο τοῦ Σεδεκίου, καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν.

18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τὰς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰς θησαυροὺς τῆς βασιλείας καὶ τῶν μεγιστάνων, πάντα εἰσήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα.

19 Καὶ ἐνένηρσε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν σκεῦος ὠραίον εἰς ἀφανισμόν.

20 Καὶ ἀπῆρκε τὸν καταλοῖπον εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ὥς βασιλείας Μήδων.

21 Τοῦ πληρωθῆναι λόγον Κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ὥς τοῦ προσέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώσεως αὐτῆς ὁ σαββατίαι· εἰς συμπληρωσὶν ἐτῶν ἑβδομηκοντα.

22 Ἔτους πρώτου Κυρίου βασιλείας Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα Κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε ἁκρηῖσαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ, λέγων,

23 Τάδε λέγει Κύριος βασιλεὺς ὁ Περσῶν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, Ἐδωκέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· τίς ἐξ ἡμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται Θεὸς ἂν εἰ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω.

Ε Σ Δ Ρ Α Σ.

Κεφ. α. Ι.

ΚΑΙ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον Κυρίου ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐξῆγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ γε ἐν γραπτῷ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος βασιλεὺς Περσῶν, Πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐδωκέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμέ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

3 Τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ ἔσται ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον Θεοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ πᾶς ὁ καταλιπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ ὁ χρυσῷ, καὶ ὁ ἀποσκευῇ, καὶ κτήνεσι μετὰ τοῦ ἐκουσίου εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξῆγειρεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἑν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου, ἐν χρυσῷ, ἐν ἀποσκευῇ, καὶ ἐν κτήνεσι, καὶ ἐν ξενίοις, παρέξ τῶν ἐκουσίων.

7 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύριος ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, ἃ ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ Θεοῦ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρηνοῦ, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασάρ τῷ ἄρχοντι τοῦ Ἰουδα.

9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες χρυσοῖ τριάκοντα, καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῦ χίλιοι, παρηλλαγμένα ἐνέα καὶ εἴκοσι, ὁ κεφουρῆς χρυσοῖ τριάκοντα,

10 Καὶ ἀργυροῖ διπλοὶ τετρακόσια δέκα, καὶ σκεῦη ἕτερα χίλια.

11 Πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασάρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας, ἧς ἀπώ-

κισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ.

2 Οἱ ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραΐας, Ῥεελίας, Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγοναί, Ῥεοῦμ, Βαανὰ ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραὴλ.

3 Υἱοὶ Φαρὲς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἐβδομηκονταδύο.

4 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἐβδομηκονταδύο.

5 Υἱοὶ Ἀρες, ἑπτακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε.

6 Υἱοὶ Φααθ Μωάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησὺ ἐν Ἰωῖβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

7 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

8 Υἱοὶ Ζαθουὰ, ἐννακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

9 Υἱοὶ Ζακχὺν, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα.

10 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.

11 Υἱοὶ Βαβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

12 Υἱοὶ Ἀσγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο.

13 Υἱοὶ Ἀδωικάμ, ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἑξ.

14 Υἱοὶ Βαγονέ, δισχίλιοι πεντηκονταῖς.

15 Υἱοὶ Ἀδδίν, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

16 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Ἐξέκιά, ἐννενηκονταοκτώ.

17 Υἱοὶ Βασσοῦ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

18 Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δεκαδύο.

19 Υἱοὶ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

20 Υἱοὶ Γαβέρ, ἐννενηκονταπέντε.

21 Υἱοὶ Βεθλαέμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

22 Υἱοὶ Νετωφά, πεντηκονταῖς.

23 Υἱοὶ Ἀναθῶθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

24 Υἱοὶ Ἀζμὺθ, τεσσαρακοντατρεῖς.

25 Υἱοὶ Καραθιάριμ, Χαφιρά, καὶ Βηρωθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς.

27 Ἄνδρες Μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.

28 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Αἰά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

29 Υἱοὶ Ναβού, πεντηκονταδύο.

30 Υἱοὶ Μαγεβίς, ἑκατὸν πεντηκονταῖς.

31 Υἱοὶ Ἠλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

32 Υἱοὶ Ἡλὰμ, τριακόσιοι εἰκοσι.

33 Υἱοὶ Λοδαὶ καὶ Ἠνω, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε.

34 Υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

35 Υἱοὶ Σεναὰ, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ, ἑννακόσιοι ἐβδομηκονταεῖς.

37 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.

38 Υἱοὶ Φασσοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ.

39 Υἱοὶ Ἡρέμ, χίλιοι ἑπτὰ.

40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς Ὠδουῖα, ἐβδομηκονταέσσαρες..

41 Οἱ ῥῥόντες υἱοὶ Ἀσιφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

42 Υἱοὶ τῶν πυλωρῶν, υἱοὶ Σελλοῦμ, υἱοὶ Ἀτῆρ, υἱοὶ Τελμών, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτὰ, υἱοὶ Σωβαί, οἱ πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα.

43 Οἱ ὁ Ναθινὴμ, υἱοὶ Σουθία¹, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβιῶθ,

44 Υἱοὶ ὁ Κάδης¹, υἱοὶ Σιαὰ, υἱοὶ Φαδών,

45 Υἱοὶ Δαβαβῶν, υἱοὶ Ἀγαβὰ, υἱοὶ Ἀκούβ,

46 Υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ Σελαμί, υἱοὶ Ἀνάν,

47 Υἱοὶ Γεδδὴλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ραῖά,

48 Υἱοὶ Ρασών, υἱοὶ Νεκωδὰ, υἱοὶ Γαζέμ,

49 Υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ Βασί,

50 Υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουσίμ,

51 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ,

52 Υἱοὶ Βασαλῶθ, υἱοὶ ὁ Μαουδὰ¹, υἱοὶ Ἀρσά,

53 Υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμί,

54 Υἱοὶ Νασθιέ, υἱοὶ Ἀτουφά¹

55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σωταῖ, υἱοὶ ὁ Σεφνρά¹, υἱοὶ Φαδουρί,

56 Υἱοὶ Ἰεηλά, υἱοὶ Δαρκών, υἱοὶ Γεδήλ,

57 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀτίλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσεβωειμ, υἱοὶ Ἡμεί.

58 Πάντες οἱ Ναθανίμ, καὶ υἱοὶ Ἀβδησελμὰ, τριακόσιοι ἐννενηκονταδύο.

59 Καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελέχ, Θελαρσά, Χερουῖβ, Ἰδάν, Ἐμμὴρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν¹ τοῦ ἀναγγέλλαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰς ἐξ Ἰσραὴλ εἶσιν¹

60 Υἱοὶ Δαλαῖα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ Ραβίον, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ ὁ Λαβεία¹, υἱοὶ Ἀκκούρ, υἱοὶ Βερζελλαί, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Βερζελλαί τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν.

62 Οὗτοι ἐξήγησαν ἡράφην αὐτῶν οἱ μεθωεσίμ, καὶ οὐκ ἐνρέθησαν, καὶ ἠγχοστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.

63 Καὶ εἶπεν ἀθερσασθὰ αὐτοῖς τοῦ μὴ φαρεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς τελείοις.

64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὥσει τέσσαρες μυριάδες διαχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα,

65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν, οὗτοι ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ¹ καὶ οὗτοι ῥόντες καὶ ῥόνουσαι διακόσιοι.

66 Ἰπποὶ αὐτῶν, ἐπτακόσιοι τριακονταεῖς ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε¹

67 Κάμηλοι αὐτῶν, τετρακόσιοι τριακοντα-

πέντε¹ ὄνοι αὐτῶν, ἑξακισχίλιοι ἐπτακόσιοι εἰκοσι.

68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ ὁ εἰσελθεῖν¹ αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠκουσιάσαντο εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ, τοῦ στήσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ,

69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον ὁ καθαρὸν μναί¹ ἔξ μυριάδων καὶ χίλια, καὶ ἀργυρίου μνάς πεντακισχιλίας, καὶ ὁ κόθωνοι¹ τῶν ἱερέων ἑκατὸν.

70 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ῥόντες, καὶ οἱ πυλωροί, καὶ οἱ Ναθινίμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἐβδομῶς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἓν εἰς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον Θεοῦ Ἰσραὴλ, τὸ ἀνεγέρκει ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν¹ καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ τοπρῶ¹ καὶ εἰς ἐσπέραν.

4 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ¹

5 Καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς πᾶσας ἑορτάς ὁ τῷ¹ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένῳ ἐκούσιον τῷ Κυρίῳ.

6 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος ὁ τοῦ¹ Κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη.

7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοι καὶ τοῖς Τυρίοις, ὁ ἐνέγκαι ἐξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Διβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν¹ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἰκοσαιοῦς καὶ ἐπάνω¹ ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ὁ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὁ Καδμὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰουδὰ ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ¹ υἱοὶ Ἡναδὰδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

10 Καὶ θεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἑστολισμένοι ἐν σάλπιγγι, καὶ οἱ Δευταῖαι υἱοὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δανὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἶψῃ καὶ ἀνθομολογῆσαι τῷ Κυρίῳ, οἱ ἄγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔσημαινε φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ θεμελίῳσαι αὐτοῦ ἱεροῦ οἴκου Κυρίου.

12 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Δευτιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰδόσαν τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελίῳσαι αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ· καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψώσαι ψῆφν.

13 Καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνῇν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἤκουετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἦκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδα καὶ Βενιαμίν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τῶν ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς, Οἰκοδομοῦμεν μετ' ὑμῶν, ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκλήτομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαράδαν βασιλέως Ἀσσοῦρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ καταλόποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομοῦμεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπείθον αὐτοὺς ὁ οἰκοδομεῖν.

5 Καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύριον βασιλέως Περσῶν καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσουήρου^α, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῖντας ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθᾶ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεήλ^α καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστί καὶ ἡρμηνευμένην.

8 Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἱερουσαλὴμ τῷ Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ.

9 Τότε ἔκρινε Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ καταλόποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δεναῖοι, Ἀφαρσαβαχάιοι, Ταρφαλαιοί, Ἀφρσαῖοι, Ἀρχναῖοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαῖοι, Δαναῖοι,

10 Καὶ οἱ καταλόποι ἐθνῶν ὧν ἀπέκτισεν Ἀσσεναφάρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος, καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῆς Σομώραν καὶ τὸ καταλόποιον πέραν τοῦ ποταμοῦ.

11 Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν· Πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλέα^α παῖδες σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ,

12 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰου-

δαῖοι οἱ ἀναβίντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἤλθουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτι καὶ πονηράν, ἣν οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισμένα εἰσὶ, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνέψωσαν.

13 Νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσονται σοι, οὐδὲ δώσωσι· καὶ τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ.

14 Καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν· διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ.

15 Ἵνα ἐπισκένηται ἐν βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ, τῶν πατέρων σου, καὶ εὐρήσεις, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτης, καὶ κακοποιούσα βασιλεὺς καὶ χώρας, καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος, διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη.

16 Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη.

17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέα καὶ τοὺς καταλόπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκῶντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλόπους πέραν τοῦ ποταμοῦ, Εἰρήνην^α καὶ ψόνιν.

18 Ὁ φορολόγος ὃν ἀπέστειλάτε πρὸς ἡμᾶς, ἐκλήθη ἐμπροσθεν ἡμῶν.

19 Καί παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὗραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ βασιλεῖς ἱσχυροὶ^α ἐγένοντο^α ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέραι δίδονται αὐτοῖς.

21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην, καταρτῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι.

22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν παῖσαι περὶ τούτου, μὴ ποτε πληθυνθῇ ἀφαισμός εἰς κακοποιήσιν βασιλεῦσι.

23 Τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεοὺμ βαλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέων καὶ συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδα, καὶ κατήγγησαν αὐτοὺς ἐν ἱπποῖς καὶ δυνάμει.

24 Τότε ἤρρησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ^α καὶ ἦν ἀργοὺν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου^α βασιλέως Περσῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ^α προεφίητευεν^α Ἀγγαῖος ὁ προφῆτης καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοὺς.

2 Τότε ἀνέστησαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς τὸν δὲ Ἰωσεδέκ, καὶ ἦρξαντο^α οἰκοδομῆσαι^α τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ^α καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ βοηθῶντες αὐτοῖς.

3 Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θαναταὶ ἑπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαῖα, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ βουίειδε^α εἰπὼν^α αὐτοῖς, Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;

4 Τότε ταῦτα εἶπσαν αὐτοῖς, Τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην;

5 Καὶ οἱ ὑφ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνῶμῃ τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθ'· καὶ τότε ἀπεστείλῃ τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου·

6 Διασάφῃσις ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλε Θανθαναὶ ὁ ἑπαρχὸς τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφασαχαιοὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ.

7 ὁ Ῥήματιν' ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν· καὶ τὰδε γέγραπται ἐν ᾧ αὐτῷ· Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνῃ πᾶσα.

8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνον ἐπιδείξιν γίνεται, καὶ εὐδοκῶνται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

9 Τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως εἶπαμεν αὐτοῖς, Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνῶμην τὸν οἶκον τούτον οἰκοδομῆσαι, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;

10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.

11 Καὶ τοῦτο ᾧ τῷ ῥήμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, Ἡμεῖς ἐσμεν δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἡν ψκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ψκοδομῆσαν αὐτόν, καὶ κατηρτίσματο αὐτόν αὐτοῖς.

12 Ἀφότε δὲ παρήργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τούτον κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀψφίκεσεν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Ἀλλ' ἐν ἑτεῖ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως, Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνῶμην τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τούτου οἰκοδομῆσαι·

14 Καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξηνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπῆνεγκεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξηνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκε τῷ ᾧ Σαβανασάρ· τῷ θησαυροφύλακι, τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ,

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πάντα τὰ σκεύη λάβε καὶ πορεύου, ὅς ἐσται ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

16 Τότε ᾧ Σαβανασάρ· ἐκεῖνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως ᾧ τούτῳ νῦν ψκοδομήθη, καὶ οὐκ ἐτέλεσθη.

17 Καὶ νῦν ἐστὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν, ἐπισκεπτήτω ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γάξης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὅπως γνῶς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνῶμῃ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου, πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΟΤΕ Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνῶμην, καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γὰζα κεῖται ἐν Βαβυλῶνι.

2 Καὶ εὗρεθ' ἐν ᾧ πόλει ἐν τῇ βίρει κεφαλὴ μία, καὶ τούτο ᾧ γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα.

3 Ἐν ἑτεῖ πρώτῳ Κύρου βασιλέως, Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνῶμην περὶ οἴκου ᾧ ἱερῷ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Οἶκος οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος τὸν θυσιάζονσι τὰ θυσιάσματα· καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψους πῆχους ἐξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ πῆχων ἐξηκοντα·

4 Καὶ δόμοι λίθινοι κρατικοὶ τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἷς, καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται.

5 Καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξηνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δόθητω καὶ ἀπελθῶσι εἰς τοὺς ναοὺς τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτίθη ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

6 Νῦν δώσατε ἑπαρχοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφασαχαιοὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν,

7 ᾧ Νῦν ἀφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ Θεοῦ· οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ γνῶμῃ ἐτέθη, μή ποτε τι ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον· καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνῃ ἔστω δδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι.

9 Καὶ ὁ ἄν υστέρημα, καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν, καὶ ἄμνοους εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, πυροὺς, ἄλυσ, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερῶν τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω δδομένοι αὐτοῖς, ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ, ὃ ἐὰν αἰτήσωνται,

10 Ἰνα ὧσιν ᾧ εὐωδία προσφέροντες· τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ νῶν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνῶμῃ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τούτου, καθαρευθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οικίας αὐτοῦ, καὶ ὠρθωμένος ᾧ πληγῆσεται· ἐπ' αὐτόν, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται.

12 Καὶ ὁ Θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ, καταστρέψει πάντα βασιλέα καὶ λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξει ἡ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐγὼ Δαρείος ἔθηκε γνῶμην, ἐπιμελῶς ἔσται.

13 Τότε Θανθαναὶ ὁ ἑπαρχὸς πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέστειλε Δαρείος βασιλεὺς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς.

14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ψκοδομοῦσαν καὶ οἱ Δευταῖαι ἐν προφητείᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδῶ· καὶ ἀνψκοδομήσαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνῶμης Θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνῶμης Κύρου, καὶ Δαρείου, καὶ Ἀρθασασθᾶ ᾧ βασιλέων· Περσῶν.

15 Καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τούτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδάρ, ὃ ἐστὶν ἔτος ἕκτον τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Δευταῖαι, καὶ οἱ κατάλοιποι νῶν ἀποικεσίας ἔγκαῖνα τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνα τῶ οἴκου τοῦ Θεοῦ μόσχους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄμνους τετρακοσίους, χιμαῖρους αἰγῶν ὑπὲρ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἄριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαίρεσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευῖτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν, ἐπὶ ἁδουλείας Θεοῦ ἃ ἐν Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωσῆ.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

20 Ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἰς πάντες καθαροὶ καὶ ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἑαυτοῖς.

21 Καὶ ἔφαγον ἁ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας, καὶ πᾶς ὁ χωρίζομενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς, τὸν ἐκζητήσας Κύριον ὁ Θεὸν Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ, οἱ εὐφράναν αὐτὰς Κύριοι, καὶ ἔπεστρεψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ' αὐτοὺς κραταίωσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Περσῶν, ἀνέβη ὁ Ἑσδρας υἱὸς Σαραίου, υἱοῦ Ἀζαρίου, υἱοῦ Χελκιά,

2 Υἱοῦ Σελούμ, υἱοῦ Σαδδούκ, υἱοῦ Ἀχὶτάβ,

3 Υἱοῦ Σαμαριά, υἱοῦ Ἑσριά, υἱοῦ Μαρεῶθ,

4 Υἱοῦ Ζαραῖα, υἱοῦ Ὀζιόν, υἱοῦ Βοκκί,

5 Υἱοῦ Ἀβισουὲ, υἱοῦ Φινεὲς, υἱοῦ Ἐλεάζαρ,

υἱοῦ Ἀαρών τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου ὁ αὐτὸς Ἑσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτοὺς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωσῆ ὃν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεῖρ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζητεῖ αὐτός.

7 Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, καὶ οἱ ἄγοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινίμ, εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἑτὶ ἐβδόμῃ τῷ Ἀρθασασθᾶ τῷ βασιλεῖ.

8 Καὶ ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο ἔτος ἐβδόμῃ τῷ βασιλεῖ.

9 Ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβυσιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἤλθυσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι χεῖρ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.

10 Ὅτι Ἑσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα.

11 Καὶ αὕτη ἡ διασάφισις τῶν διατάγματος, οὗ ἔδωκεν Ἀρθασασθᾶ τῷ Ἑσδρᾷ τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐν ὀνόματι Κυρίου καὶ προστάγματων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

12 Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς βασιλέων Ἑσδρᾷ γραμματεῖ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ Τελεέσθω λόγος καὶ ἡ ἀποκρίσις.

13 Ἀπ' ἐμοῦ ἐτίθη γνώμη, ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερῶν καὶ Λευιτῶν πορεύθῃναι εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετὰ σοῦ πορεύθῃναι.

14 Ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν

ἐπὶ τὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νόμον Θεοῦ αὐτῶν τῇ ἐν χειρὶ σου.

15 Καὶ εἰς οἶκον Κυρίου, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκούσασθησαν τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατασκευόντι,

16 Καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ, τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἱερῶν τῶν ἐκταξαζόμενων εἰς οἶκον Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

17 Καὶ πάντα προσπορεύομενον τοῦτον ἐτοίμως ἔνταον ἐν βιβλίῳ τοῦτῳ μόσχους, κριῶς, ἄμνους, καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδάς αὐτῶν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

18 Καὶ εἰ τὴν ἐπὶ σέ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθὴν ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ ποιῆσαι, ὥς ἀρεστὸν τῷ Θεῷ ἡμῶν ποιήσατε.

19 Καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου Θεοῦ, παράδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

20 Καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου Θεοῦ σου, ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἴκου γάζης βασιλέως.

21 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἀν' αἰτήσῃ ἡμᾶς Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἐτοίμως γινέσθω.

22 Ἐως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυρὸς κόρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἶνου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἄλλας οὐ οὐκ ἔστι γραφὴ.

23 Πᾶν ὃ ἔστιν ἐν γνώμῃ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, γινέσθω προσέχετε μήτις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν οἶκον Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μή ποτε γέννηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

24 Καὶ ὑμῖν ἐγνωρίσται ἐν πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευῖταις, ἄδουσι, πυλωροῖς, Ναθινίμ, καὶ λειτουργοῖς οἴκου Θεοῦ τοῦτο, φόρος μὴ ἔστω σοι, οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτοὺς.

25 Καὶ σὺ Ἑσδρα, ὥς ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ἐν χειρὶ σου, καταστήσῃ γραμματεῖς καὶ κριτὰς, ἵνα ὥς κρινόντες παντὶ τῷ λαῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ Θεοῦ σάν, καὶ τῷ μὴ εἰδότι γνωριεῖτε.

26 Καὶ πᾶς ὃς ἀν' μὴ ἢ ποιῶν ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοίμως, τὸ κρίμα ἔσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, εἴαν τε εἰς θάνατον, εἴαν τε εἰς παιδείαν, εἴαν τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου, εἴαν τε εἰς ὁ παράδοσιν.

27 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

28 Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, τῶν ἐπιημένων καὶ ἐγὼ ἐκράταιώθην ὡς χεῖρ Θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνῆξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὁδοὶ οἱ ἀρχόντες πατρῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ

Ἀρθασασθῆ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

2 Ἀπὸ υἱῶν Φινεές, Γηρσών ὑπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιήλ ὑπὸ υἱῶν Δαυίδ, Ἀττούς.

3 Ἀπὸ υἱῶν Σαχανία, καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστημα ἑκατον καὶ πενήτηκοντα.

4 Ἀπὸ υἱῶν Φαῶθ Μωάβ, Ἐλιανὰ υἱὸς Σαραΐα, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἄρσενικά.

5 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθόης, Σεχεινίας υἱὸς Ἀζιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσια τὰ ἄρσενικά.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδιν, Ὡβηθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήτηκοντα τὰ ἄρσενικά.

7 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλὴμ, Ἰσαίας υἱὸς Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομηκοντα τὰ ἄρσενικά.

8 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβυδίας υἱὸς Μιχαήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἄρσενικά.

9 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεῖηλ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ ἄρσενικά.

10 Καὶ ἀπὸ ⁴ τῶν υἱῶν Βανι, Σελιμούθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἄρσενικά.

11 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβί, καὶ μετ' αὐτοῦ εἰκοσιόκτω τὰ ἄρσενικά.

12 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσγιάδ, Ἰωανάν υἱὸς Ἀκκατίν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἄρσενικά.

13 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀδωνικήμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐλιφαλάτ, Ἰεῖηλ, καὶ Σαμαΐα, καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήκοντα τὰ ἄρσενικά.

14 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγοναί, Οὐθαί καὶ Ζαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἄρσενικά.

15 Καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐλ, καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Δεὶ οὐχ εὗρον ἐκεῖ.

16 Καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ Ἀριήλ, τῷ Σεμεΐα, καὶ τῷ Ἄλωνιμ, καὶ τῷ Ἰαρίβ, καὶ τῷ Ἐλνάθαμ, καὶ τῷ Νάθαν, καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ, καὶ τῷ Μεσολλάμ, καὶ τῷ Ἰωαρίμ, καὶ τῷ Ἐλνάθαν, συνιέντας.

17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντας ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τῶν Ἀθινειμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν.

18 Καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ὡς χεὶρ Θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἀνῆρ σαχὺν ἀπὸ υἱῶν Μοολί, υἱὸς Δεὶ, υἱὸς Ἰσραὴλ καὶ ἀρχὴν ἤλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαοκτὼ.

19 Καὶ τὸν Ἀσεβία, καὶ τὸν Ἰσαΐα ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρί, ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ εἴκοσι.

20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινίμ, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν, Ναθινίμ διακόσιοι εἴκοσι, πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασι.

21 Καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀνὸν, τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον ⁴ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσῃ ἡμῶν.

22 Ὅτι ἡσχύνθη αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βα-

σιλέως δύναμιν καὶ ἵππεϊς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἶπαμεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες, Χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν καὶ κράτος αὐτοῦ, καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.

23 Καὶ ἐνηστείσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ ⁴ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν.

24 Καὶ διέστειλα ὑπὸ ἄρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα, τῷ Σαραΐα, τῷ Ἀσαβία, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα.

25 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ὑπαρχῆς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὑψωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρισκόμενοι.

26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργύριον τάλαντα ἑξακόσια πενήτηκοντα, καὶ σκευὴ ἀργυρῶ ἑκατὸν, καὶ τάλαντα χρυσοῦ ἑκατὸν,

27 Καὶ χαφουρῇ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν ἁχίλοι, καὶ σκευὴ χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσῷ.

28 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἅγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐκείσια τῷ Κυρίῳ Θεῷ πατέρων ἡμῶν.

29 Ἀργυριεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον ⁴ ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατρῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰς σκηνὰς οἴκου Κυρίου.

30 Καὶ ἔδεδαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν σκευῶν, ἐνεγκέν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν.

31 Καὶ ἤλθομεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀνὸν ἐν ⁴ τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἔλθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ χεὶρ Θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἔρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ.

32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἑκαθίσταμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

33 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα ^δ Μερμιάδ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεές, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ υἱὸς Ἰησοῦ, καὶ Νωαδία υἱὸς Βαβαΐα οἱ Λευῖται.

34 Ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. 35 Οἱ ἐλθόντες ^δ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας, προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ, μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, κριούς ἐννενηκονταεξ, ἀμνὸς ἑβδομήκονταεπτὰ χιμάρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρὸς μὲ ἀρχόντες, λέγοντες, Οὐκ ἐχωρήσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμματος αὐτῶν, τῷ Χανανί, ὁ Ἐθί, ὁ Φερεζί, ὁ Ἰεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβί, καὶ ὁ Μοσερί, καὶ ὁ Ἀμορρί,

2 "Οτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν" καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν, καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ.

3 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἐτίλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμεν ἡρεμάζων.

4 Καὶ συνήχθησαν πρὸς μέ πᾶς ὁ διώκων λόγον Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας· καὶ ἡμεῖς καθήμενοι ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἐσπερινῆς.

5 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἐσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ^αταπεινώσεώς μου^α καὶ ἐν τῷ διαρρήξαι με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν.

6 Καὶ εἶπα, Κύριε, Ἦσχύθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι Θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμελείαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς ^δτοὺν οὐρανόν.

7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἔσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν· οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χεὶρ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ, καὶ ἐν αἰσχύρῃ προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 Καὶ νῦν ἐπτεκεύσαστο ἡμῖν^α ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμᾶς^β εἰς σωτηρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμούς ἡμῶν, καὶ δοῦναι ζωοποιήσιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν.

9 "Οτι δούλοι ἐσμέν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν" καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποιήσιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀναστήσαι τὰ ἔρρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

10 Τί εἵπωμεν ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ τούτου; ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου.

11 Ἄς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χεὶρ δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων, Ἢ γὲν εἰς ἡμεῖς πορεύσθε κληρονομήσαι αὐτήν, γῇ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμικτασιν αὐτῶν, ὧν ἐπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνισχύσητε, καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ^δκληροδοτήσητε^δ τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

13 Καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν.

14 "Οτι ^δἐπεστρέψαμεν^α διασκεδάσαι ἐντόλās σου, καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν· μὴ παροξύνῃς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας, τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασωζόμενον.

15 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζόμενοι, ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ· ἴδου ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις

ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ὡς προσήξατο Ἐσδρας, καὶ ὡς ἐξηγόρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι, ὅτι ἐκλαυσαν ὁ λαὸς, καὶ ὕψωσε κλαίων.

2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν Ἠλαμ, καὶ εἶπε τῷ Ἐσδρα, Ἡμεῖς ἡσυνθετήσαμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσταμεν γυναῖκας ἄλλοτριās ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ.

3 Καὶ νῦν διαβόματα διαθήκη τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βούλῃ ἀνάσθῃ, καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος, γεννηθῇτω.

4 Ὁ Ἀνάστα, ὅτι ἐπὶ σέ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ κραταίωσι καὶ ποιήσονται.

5 Καὶ ἀνέστη Ἐσδρας, καὶ ὤρκισε τοὺς ἀρχοντας, τοὺς ἱερεῖς, καὶ Λευίτας, καὶ πάντα Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου· καὶ ὤμωσαν.

6 Καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισουβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένευ ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας.

7 Καὶ παρήνεγκαν φωνῇν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ.

8 Πᾶς δὲ ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας, ὡς ἡ βουλή τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.

9 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας· οὗτος ὁ μὴν ὁ ἑννάτος· ἐν ἐκείδῃ τοῦ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ^αθυρῶν αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

10 Καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἡσυνθετήκατε, καὶ ἐκαθίστατε γυναῖκας ἄλλοτριās τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμελείαν Ἰσραὴλ.

11 Καὶ νῦν δότε αἰνεσιν ^αΚυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διασταλήτε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἄλλοτριῶν.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶπαν, Μέγα τούτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιήσαι.

13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στήναι ἐξ ὧν· καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδύκῃσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ.

14 Στήτωσαν δι᾽ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὅς ἐκάθισε γυναῖκας ἄλλοτριās, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν, καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως, καὶ κριταί, τοῦ ἀποστρέψαι ὁ γὴν θυμῷ Θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

15 Πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαήλ, καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωῆ μετ' ἐμοῦ περὶ τρύτου καὶ Μεσολλάμ, καὶ Σαββαθαὶ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐποίησαν οὕτως ^α υἱοὶ τῆς ἀποικίας καὶ διεστάλησαν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῶ οἴκῳ, καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῇ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἁλλοτρίας, ἕως ἡμέρας μίας τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

18 Καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ νύων τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἁλλοτρίας, ἀπὸ νύων Ἰησοῦ υἱῆς Ἰωσεδέκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μασσία, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἰαρίβ, καὶ Γαδαλία.

19 Καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἐαυτῶν, καὶ πλημμελείας κρινὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν.

20 Καὶ ἀπὸ νύων Ἐμμήρ, Ἀνανὶ καὶ Ζαβδία.

21 Καὶ ἀπὸ νύων Ἡράμ, Μασαήλ, καὶ Ἐλία, καὶ Σαμαία, καὶ Ἰεήλ, καὶ Ὀζία.

22 Καὶ ἀπὸ νύων Φασούρ, Ἐλιωναὶ, Μασσία, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἡλασία.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβὰδ, καὶ Σαμουὶ, καὶ Κωλία. αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθεΐα, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἐλιέζερ.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόντων, Ἐλισάβ^η καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν, ^β Σολμὴν, καὶ Τελμὴν, καὶ Ὠδοῦθ^ι.

25 Καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, ἀπὸ νύων Φόρος, Ῥαμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία, καὶ Μεαμὴν, καὶ

Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βαναία.

26 Καὶ ἀπὸ νύων Ἡλάμ, Ἀθανία, καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαήλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰαριμῶθ, καὶ Ἡλία.

27 Καὶ ἀπὸ νύων Ζαθούα, Ἐλιωναὶ, Ἐλισάβ^η, Ματθαναὶ, καὶ Ἀριμῶθ, καὶ Ζαβὰδ, καὶ Ὠζιζά.

28 Καὶ ἀπὸ νύων Βαβεί, Ἰωανάν, Ἀνανία, καὶ Ζαβού^ν καὶ Θαλί^η.

29 Καὶ ἀπὸ νύων ^β Βανού^ι, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Ἀδαίας, Ἰασούβ, καὶ ^δ Σαλουία^ι καὶ Ῥημῶθ.

30 Καὶ ἀπὸ νύων Φαάθ Μωάβ, Ἐδνέ, καὶ Χαλήλ, καὶ Βαναία, Μασσία, Ματθανία, Βεσελεήλ, καὶ Βανού^ι, καὶ Μανασσή.

31 Καὶ ἀπὸ νύων Ἡράμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσία, Μελχία, Σαμαίας, Σεμεών,

32 Βενιαμὴν, ^β Βαλούχ^ι, Σαμαρία.

33 Καὶ ἀπὸ νύων Ἀσὴμ, Μετθανία, Ματθαθά, ^δ Ζαδὰβ^η, Ἐλιφαλέτ, Ἰεραμί, Μανασσή, Σεμεί.

34 Καὶ ἀπὸ νύων Βανὶ, Μοοδία, Ἀμρήμ, ^α Οὐήλ,

35 Βαναία, Βαδαία, ^δ Χελκία^ι,

36 Οὐονανία, Μαριμῶθ, Ἐλιασίφ,

37 Ματθανία, Ματθαναὶ^η καὶ ἐποίησαν

38 Οἱ υἱοὶ Βανουὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεί,

39 Καὶ Σελεμία, καὶ Νάθαν, καὶ Ἀδαία,

40 ^δ Μαχαδναβού^ι, Σεσεΐ, Σαριου,

41 Ἐζρήλ, καὶ Σελεμία, καὶ Σαμαρία.

42 Καὶ Σελλούμ, Ἀμαρεία, Ἰωσήφ.

43 Ἀπὸ νύων Ναβού, Ἰαήλ, Ματθανίας, Ζαβὰδ, Ζεβεννάς, Ἰαδαί, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βαναία.

44 Πάντες οὗτοι ἐλάβουσιν γυναῖκας ἁλλοτρίας, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

N E E M I A Σ.

Κεφ. α'. Ι.

Ἰ. ΛΟΓΟΙ Νεεμία νιοῦ Χελκία· καὶ ἐγένετο ἐν
μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ, καὶ ἐγὼ ἡμην
ἐν Σουσαν ὁ ἀβιθαί·

2 Καὶ ἦλθεν Ἀνανὶ εἰς ἀπὸ ἀδελφῶν μου,
αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ ῥώτησα αὐτοὺς
περὶ τῶν σωθέντων, οἱ κατελείφθησαν ἀπὸ
τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ εἶπσαν πρὸς με, Οἱ καταλειπόμενοι
οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ
ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν πονηρίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐν ὀνει-
δισμῷ, καὶ τείχῃ Ἱερουσαλὶ καθρημένα,
καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπληρώθησαν ἐν πνι-

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι με τοὺς λόγους
τούτους, ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα
ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστείων καὶ προσευχόμενος
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

5 Καὶ εἶπα, Μὴ δὴ Κύριε ὁ Θεὸς τῶ οὐρανῷ,
ὁ ἰσχυρὸς, ὁ μέγας καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσων
τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς αὐτῆ.

6 "Εστω δὴ τοῦτο οὗς σου προσέχου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεφωμένοι, τὸν ἀκούσαι προσευχῆς σου· τοῦ δούλου σου, ἡν ἐγὼ προσεύχομαι ἐκ νῦν ἕως σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου· καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίας νῦν Ἰσραὴλ· αἰεὶ ἡμαρτοὶν σοὶ καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρὸς μου ἡμάρτομεν.

7 Διαλύσει διεύταται πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἐφη-
λάξαιμεν τὰς ἐντολάς καὶ τὰ προστάγματα καὶ
τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλει τῷ Μωυσῇ παίδι σου.
8 Μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλει τῷ

9 Καὶ ἂν ἐπιστρέψῃτε πρὸς μέ, καὶ φυλά-

ήτε τὰς ἐντολὰς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς,
ἢ ἡ διασπορὰ ἡμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἐκείθεν συνάξω αὐτοὺς, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς
ἐν τὸν τόπον, ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι
τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

10 Καὶ αὐτοὶ παῖδες σου καὶ λαὸς σου, οὓς
 λυτρώσω ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ,
 καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ.

11 Μὴ δὲ Κύριε; ἀλλὰ ἔστω τοῦ αὐτοῦ σου προ-
 ἔχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ
 εἰς τὴν προσευχὴν παιδὸν σου τῶν θεολόγων
 οὐβείσθαι τὸ ὄνομα σου· καὶ εὐδοχῶσον δὴ τῷ
 κυρίῳ σου σήμερον, καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρ-
 οσύνην ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου· καὶ ἐγὼ
 ἂν οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μηνὶ Ν σὺν ἔτους εἰκοστού
Ἀρθασασθέῃ βασιλεῖ, καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον
ἐμοῦ· καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον, καὶ ἔδωκα τῷ
βασιλεῖ· καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ.
2 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, Διὲ τί τό πρό-
σωπόν σου πονηρὸν, καὶ οὐκ εἰ μετριάζων;
καὶ οὐκ ἔστι τῷτο, εἰ μὴ πονηρία καρδίας· καὶ
ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα.

2 Καὶ εἶπε μοι ὁ βασιλεὺς, Διὰ τί τὸ πρό-
σωπόν σου πονηρὸν καὶ οὐκ εἰ μετρίωζον;
καὶ οὐκ ἔστι τιτὸ, εἰ μὴ πονηρία καρδίας· καὶ
ἐφωβήθην πολὺ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αἰῶνα ζήτω· διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου, διότι ἡ πόλις οἴκος μνημείων πατέρων μου ἡρμωμή, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρόθθσαν ἐν πυρὶ;

4 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, Περὶ τίνος τοῦτο
σύ ζητεῖς; καὶ προσηξάμην πρὸς τὸν Θεὸν
τοῦ οὐρανοῦ,

5 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα
ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώ-
πιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν Ἰουδα εἰς
πόλιν μνησίων πατέρων μου, καὶ ἀνοικυδο-
μήσω αὐτήν.

Ὁ Καὶ εἶπε μοι ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡ παλλακὴ
ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ, "Ἔως πότε ἔστα,
ἡ πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέψεις; καὶ
ἡγαθὴν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέ-
στείλε με, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρον.

7 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα
ἀγαθὸν, δότω μοι ἐπιστολὴς πρὸς τοὺς ἐπάρ-
χους πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγαγεῖν
με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰούδαν,

8 Καὶ ἐπιστολήν ἐπὶ Ἀσάφ φύλακα τοῦ πα-
ραδείσου ὅς ἐστι τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναι μοι
κύλα στεγᾶσαι τὰς πύλας, καὶ εἰς τὸ τεῖχος
τῆς πόλεως, καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσονται εἰς
αὐτόν· καὶ ἑδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ
θεοῦ ἡ ἀγαθὴ.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ
 ὁδοσταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολάς τῃ
 βασιλεῶς· καὶ ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βα-
 σιλεὺς ἀρχηγούς^α δυνάμεως καὶ ἵππεϊς.

10 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀριωνί, καὶ ὠβία ὁ δοῦλος Ἀμμωνι, καὶ πονηρὸν αὐταῖς γέμετο, ὅτι ἤκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡμην ἐκεῖ
μέρας τρεῖς.

12 Καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὁλί-
γοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπων
ὅτι ὁ Θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ κτήνος οὐκ ἔστι μετ'
ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτήνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ'
αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξηλθον ἐν πύλῃ τοῦ ῥωληλαῖ, καὶ
 ῥοὺς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν, καὶ εἰς πύλῃν
 οὐ κοπρίας· καὶ ἤμην συντριβὼν ἐν τῷ τειχεῖ
 προυσαλμῇ, ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι
 αὐτῆς κατεβρώθησαν ἅ πυρι.

4 Καὶ παρήλθον ἐπὶ πύλην τοῦ αἰν. καὶ εἰς
 λυμβήθραν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν τόπος
 ὃ κτήνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου.

5 Καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάρ-
 υ νυκτός, καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει,
 ἡ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπέ-
 ρεψα.

καὶ οἱ φυλάττοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐποίησαν, καὶ τί ἐγὼ ποιῶ· καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς ἱερέσιν, καὶ τοῖς ἐκτίμοις, καὶ τοῖς ραββίνοις, καὶ τοῖς καταλοῦσι τοὺς παισὶν τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγγελα.

17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς βλέπετε, τὴν πονηρίαν ταύτην, ἐν ᾗ ἔσμεν ἐν αὐτῇ. πῶς Ἱερουσαλὴμ ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ· δεῦτε, καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἐτι δυνεῖς.

18 Καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τῆ Θεοῦ ἣ ἔστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἔπος· τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὗς εἶπε μοι· καὶ εἶπα, Ἀναστῶμεν, καὶ οικοδομήσωμεν, καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἄγαθόν.

19 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλάιτ ὁ Ἀρωνί, καὶ Τωβία ὁ δούλος ὁ Ἀμμωνί, καὶ Ἰθσαμ ὁ Ἀραβί, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον, Τί το ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἡ ἐπὶ τὸν βασιλεῦς ὑμεῖς ἀποστατεῖτε;

20 Καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτοὺς εὐδώσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δούλοι αὐτοῦ καθαροί, καὶ οικοδομήσωμεν· καὶ ἡμῖν οὐκ ἔστι μερίς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑὶ ἀνέστη Ἐλιασούβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ φιλοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν· αὐτοὶ ἠγάσαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου ἑκατὸν ἠγάσαν ἕως πύργου Ἀναμὴλ.

2 Καὶ ἐπὶ χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἱεριχώ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχούρ, υἱοῦ Ἀμαρί.

3 Καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυερὰν φιλοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά· αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἐστέγασαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

4 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ῥαμὼθ υἱοῦ Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκώς· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλάμ υἱὸς Βαραχίου, υἱὸς Ὁμαζέβηλ· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Σαδὼκ υἱὸς Βαανά.

5 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεσαν οἱ Θεκωῖμ, καὶ ἰδωρίμ οὐκ εἰσῆλθον τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν.

6 Καὶ τὴν πύλην ὁ ἰασαναὶ ἐκράτησαν Ἰωῖδὰ υἱὸς Φασέκ, καὶ Μεσουλάμ υἱὸς Βασωδία· αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

7 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαββανίτης, καὶ Εὐάρων ὁ Μηρωνωθίτης, ἀνδρες τῆς Γαβαῶν καὶ τῆς Μασφά· ἕως θρόνου τοῦ ἀρχόντου τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ.

8 Καὶ παρ' αὐτὸν παρησφαλίστο Ὀζιήλ υἱὸς Ἀραχίου πυργῶν· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τῆ ῥωκέιμ, ὁ κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τεύχεος τῆ πλατέος.

9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε Ῥαφαῖα υἱὸς Σούρ, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαία υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέναντι οικίας αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀττούθ υἱὸς Ἀσάβαν.

11 Καὶ δεύτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡράμ, καὶ Ἀσουβ υἱὸς Φαάτ Μωάβ, καὶ ἕως πύργου τῶν θανουρίμ.

12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε Σαλλοῦμ, υἱὸς Ἀλλωῖς, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.

13 Τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνὼν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανώ· αὐτοὶ φιλοδόμησαν

αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλιῶνς πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας.

14 Καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ῥηχάβ, ἀρχων περιχώρου Βηθακχαρίμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἐσκέπασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

15 Τὴν δὲ πύλην τῆς πηγῆς ἡσφαλίστο Σαλωμών υἱὸς Χολεβε, ἀρχων μέρους τῆς Μασφά· αὐτὸς ἐξωκοδόμησεν αὐτήν καὶ ἐστέγασεν αὐτήν, καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς· καὶ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κορυφῇ τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλιμακίων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως Δαυὶδ.

16 Ὅπισω αὐτοῦ ἐκράτησε Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβουχ, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Βηθσούρ, ἕως κήπου τάφου Δαυὶδ, καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονίας, καὶ ἕως ὁ βηθαγγαρίμ.

17 Ὅπισω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευαῖ, Ῥαούμ υἱὸς Βανί· ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀσάβια ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Κεῖλά τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεὶ υἱὸς Ἡναδάδ, ἀρχων ἡμίσεως περιχώρου Κεῖλά.

19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Ἀζούρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἀρχων τοῦ Μασφά, μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτουῆς τῆς γωνίας.

20 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βαρέχ υἱὸς Ζαβῆ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου.

21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμὼθ υἱὸς Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκώς, μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελιασουβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασουβ.

22 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκχεχάρ.

23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὴν καὶ Ἀσουβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν· καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασίου, υἱοῦ Ἀνανία ἔχοντα οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανί υἱὸς ὁ Ἀδάδ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς γωνίας, καὶ ἕως τῆς καμπῆς.

25 Φαλὰχ υἱοῦ Εὐζαὶ ἔξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς· καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαῖαν υἱὸς Φόρος.

26 Καὶ οἱ Ναθινίμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ ὠφάδ, ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων.

27 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωῖμ, μέτρον δεύτερον ἔξεναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος, καὶ ἕως τοῦ τεύχεος τοῦ ὠφάδ.

28 Ἀνατόρον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἔξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ.

29 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδούκ υἱὸς Ἐμμὴρ ἔξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ· καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαμαῖα υἱὸς Σεχενία φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς.

30 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς Σελεμῖα, καὶ Ἀνάμ υἱὸς Σελεφ, ὁ ἔκτος, μέτρον δεύτερον μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλάμ υἱὸς Βαραχία ἔξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτῶν.

31 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφά ἕως βιβάν Ναθινίμ, καὶ οἱ ῥωποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ Μαφεκάδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς.

32 Καὶ ἀναμέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥωποπῶλαι.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλάτ, ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ ἐφάνη, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις.

2 Καὶ εἶπεν ἐνῳπίον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, αὕτη ἡ δύναμις Σομώρων, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὐτοὶ οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν· ἀρα θυσιάουσιν; ἀρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται τοὺς λίθους, μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καθέναν;

3 Καὶ Τωβίας ὁ Ἀρμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἤλθε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ θυσιάουσιν ἢ φέρονται ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν;

4 Ἀκούσων ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν, καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ αἰχμαλωσίας,

5 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλλάτ καὶ Τωβία καὶ οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀρμμανίται, ὅτι ἤρθε ἡ φωνὴ τοῖς τεχνεῖσιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤνεξαν αἱ διασφαγαὶ ἀναφρασσεσθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.

8 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπιτροαυτοῦ, ἐλθεῖν ἁ παρτάσσασθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ἀφανῆ.

9 Καὶ προσηξάμεθα πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐσθήσαμεν προφυλάκας ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Συνετρίβῃ ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ χόυς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνήσομεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει.

11 Καὶ εἶπαν οἱ θλιβόντες ἡμῶν, Οὐ γινώσκονται καὶ οὐκ ὄψονται, ὥς ὅτου ἐλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν, καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον.

12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθοσαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἶπσαν ἡμῖν, Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς.

13 Καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τεύχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δῆμους μετὰ ῥωμαφαίων αὐτῶν, λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην, καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς τὰς καταλοίπας τοῦ λαοῦ, Μὴ φοβήθητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μνήσθητε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ παρατίξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν ὑμῶν, θυγατέρων ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν, καὶ οἰκῶν ὑμῶν.

15 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκωσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ Θεὸς τὴν βαλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνῆρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμῖσι τῶν ἐκτετιναγμένων ἵπποιον τὸ ἔργον, καὶ ἡμῖσι αὐτῶν ἀντειχόντο, καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα καὶ ὅπλα, καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω πάντοσ' οἴκου Ἰοῦδα.

17 Τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει, καὶ οἱ αἰρόντες ἐν τοῖς ἀρτίρσιον ἐν ὅπλοις· ἐν μιᾷ

χειρὶ ἐποίει αὐτοῦ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὴν βολίδα.

18 Καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνῆρ ῥωμαφαίαν αὐτοῦ ἐξωσμένους ἐπὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ ῥωδοῦσαι· σάν· καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, Τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπισόμεθα ἐπὶ τοῦ τεύχους μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

20 Ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσχητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν.

21 Καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον, καὶ ἡμῖσι αὐτῶν κρατούντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων.

22 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ, Ἐκαστος μετὰ τοῦ νεανίσκου αὐτοῦ αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔστω ἡμῖν ἡ νύξ προφυλακὴ, καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον.

23 Καὶ ἡμῖν ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδι-
νυσόμενος ἀνῆρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Κεφ. ε. V.

ΚΑΙ δὴ ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους.

2 Καὶ ἦσαν τινες λέγοντες, Ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατέρας ἡμῶν ἡμεῖς πολλοί, καὶ ληψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζήσομεθα.

3 Καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες, Ἄγροί ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγ-
γυῶμεν καὶ ληψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα.

4 Καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες, Ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρος τοῦ βασιλέως, ἄγροί ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν.

5 Καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν· ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν· καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσιν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεναι, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἄγροί ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις.

6 Καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους.

7 Καὶ ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ· καὶ ἔμαχασάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ εἶπα· αὐτοῖς, Ἀπαιτῆσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἢ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην.

8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἠμεῖς κεκμημένα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλου-
μένους τοὺς ἔθνεσιν ἐν ἐκούσῳ ἡμῶν· καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, καὶ παραδοθή-
σονται ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν, καὶ οὐκ εὗροσαν λόγον.

9 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ἔμεν ποιεῖτε· οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ Θεοῦ ἡμῶν ἀπε-
λεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχ-
θρῶν ἡμῶν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γυνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν αὐτοὺς ἀργύριον καὶ σίτον· ἐγκαταλείπομεν δὴ τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην.

11 Ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγ-
ρους αὐτῶν καὶ ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐλαιώνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου

τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκαι ἑαυτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν, 'Αποδώσομεν, καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις' καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

13 Καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα, καὶ εἶπα, 'Οὕτως ἐκτινάξαι ὁ Θεὸς πάντα ἄνδρα, ὃς οὐ στήσῃ τὸν λόγον τοῦτον, ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός' καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία, 'Ἀμήν' καὶ ᾔνεσαν τὸν Κύριον' καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

14 Ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετειλάτο μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ 'Ιούδα, ἀπὸ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασαθᾷ ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον.

15 Καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἅς ἐμοὶ ἔβριναν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄριστοι καὶ ἐν οἶνῳ ἔσχατον ἀργίριον διδραχμὰ τεσσαράκοντα' καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν' καγὰρ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου Θεοῦ.

16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα, ἀγρόν οὐκ ἐκτησάμην, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον.

17 Καὶ οἱ 'Ιουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου.

18 Καὶ ἡν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἷς, καὶ πρόβατα ἕξ ἐκλεκτά καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι' καὶ ἀναμέσων δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνός τῳ πλήθει' καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἔζητησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαὸν τούτων.

19 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

Κεφ. 5'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἡκᾶσθη τῷ Σαναβαλλάτ, καὶ Τωβία, καὶ τῷ Γησάμ τῷ Ἀραβί, καὶ τοῖς καταλοίποις ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ψκοδομήσα τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή' ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις.

2 Καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλλὰτ καὶ Γησάμ πρὸς μέ, λέγων, Δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπιστοαυτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ὠνῷ' καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι 'ποιήσαι μοι' πονηρίαν.

3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους, λέγων, Ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι, μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον' ὡς ἂν τελειώσω αὐτό, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς μέ ὡς πρὸ ῥήμα τίτος καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα.

5 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς μέ Σαναβαλλὰτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστολὴν ἀνεγχαμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ, 'Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ 'Ιουδαῖοι λογιζέσθε ἀποστατῆσαι, διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἐσθι αὐτοῖς εἰς βασιλέα.

7 Καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν 'Ιερουσαλὴμ εἰς βασιλεῖα ἐπὶ 'Ιούδα' καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι' καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπιστοαυτό.

8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτόν, λεγὼν, Οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύθῃ αὐτούς.

9 Ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς, λέγοντες, 'Ἐκλυθήσονται χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται' καὶ νῦν ἐκράται-ωσα τὰς χεῖράς μου.

10 Καγὰρ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεὶ υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Μεταβεήλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενος' καὶ εἶπε, Συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κλεισώμεν τὰς θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε.

11 Καὶ εἶπα, 'Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὃς εἵνε-λεύσεται εἰς τὸν οἶκον, καὶ ζήσεται;

12 Καὶ ἐπέγνω, καὶ ἰδοὺ ὁ Θεὸς οὐκ ἀπέ-στειλεν αὐτόν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ' καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλὰτ ἐμισθώ-σαντο

13 Ἐπ' ἐμέ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ, καὶ ποιήσω οὕτως, καὶ ἁμάρτω, καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρὸν, ὅπως ὀνειδίσωσί με.

14 Μνήσθητι ὁ Θεὸς Τωβία καὶ Σαναβαλλὰτ, ὡς τὰ ποιήματα αὐτῶν ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδία τῷ προφήτῃ, καὶ καταλοίποις τῶν προφητῶν οἱ ἦσαν φοβερίζοντες με.

15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ εἰ-κάδι τοῦ Ἑλοῦλ ἡ μηνὸς' εἰς πενήκοντα καὶ δέκα ἡμέρας.

16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ δέπεπεςε! φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο.

17 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολ-λῶν ἐντίμων 'Ιουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτούς.

18 Ὅτι πολλοὶ ἐν 'Ιουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενία υἱοῦ 'Ηραέ' καὶ Ἰωανῆ' υἱοῦ αὐτοῦ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Με-σουλὰμ υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα.

19 Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς μέ, καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐ-τῷ' καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλε Τωβίας φοβε-ρίσαι με.

Κεφ. 7'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ψκοδομήθῃ τὸ τεῖχος, καὶ ἔστησα τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλῶροι, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ Λευῖται.

2 Καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ἀνανία ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ Ἀνανία ἀρχόντῃ τῆς βερά ἐν 'Ιερουσα-λὴμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος ἀληθὴς καὶ φοβού-μενος τὸν Θεὸν παρὰ πολλοῖς.

3 Καὶ εἶπα! αὐτοῖς, Οὐκ ἀνοιγήσονται πύ-λαι 'Ιερουσαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ' καὶ ἔτι αὐτῶν ἁγηρεοῦντων, κλειέσθωσαν αἱ θύραι, καὶ σφηνώσθωσαν' καὶ στήσων προφύλα-κας οἰκονόμους ἐν 'Ιερουσαλὴμ, ἄνθρωποι προ-φυλακῇ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωποι ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ.

4 Καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι ψκο-δομημέναι.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν ἐν συνόδῳ' καὶ εὔρον βιβλίον τῆς συνόδου οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις καὶ εἶρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ,

- 6 Καὶ οὗτοι^α υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ^α αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπῆκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα ἄνθρωποι εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.
- 7 Μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, καὶ Νεεμίας, Ἀζαρίας, καὶ Ῥεελμὰ, Ναεμανί, Μαρδοχαῖος, Βαλσάν, Μασφάρῳ, Ἐσδρα, Βοηουία, δ' Ἰνὰ-οὐμ', Βυανὰ, Μασφάρ, ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ.
- 8 Υἱοὶ Φόρος, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο.
- 9 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.
- 10 Υἱοὶ Ἡρά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.
- 11 Υἱοὶ Φαάθ Μωάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι δεκαοκτώ.
- 12 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.
- 13 Υἱοὶ Ζαθουία, ὀκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
- 14 Υἱοὶ Ζακχοῦ, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα.
- 15 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.
- 16 Υἱοὶ Βηβί, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
- 17 Υἱοὶ Ασγὰδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.
- 18 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεπτὰ.
- 19 Υἱοὶ Βαγοὶ, δισχίλιοι ἐξηκονταεπτὰ.
- 20 Υἱοὶ Ἡδὶν, ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε.
- 21 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Εἰζερίᾳ, ἑννενηκονταοκτώ.
- 22 Υἱοὶ Ἡσάμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
- 23 Υἱοὶ Βεσεὶ, τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες.
- 24 Υἱοὶ δ' Ἀρίφ', ἑκατὸν ὀδώδεκα^α υἱοὶ Ἀσέν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.
- 25 Υἱοὶ Γαβαὼν, ἑννενηκονταπέντε.
- 26 Υἱοὶ δ' Βαθαλέμ' ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς^α υἱοὶ Ἀτωφά', πεντηκονταεξ.
- 27 Υἱοὶ Ἀναθῶθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
- 28 Ἄνδρες δ' Βηθασμῳθ', τεσσαρακονταδύο.
- 29 Ἄνδρες Καραθαρίμ, Καφίρᾳ, καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ.
- 30 Ἄνδρες Ἀραμὰ, καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἰκοσι^α.
- 31 Ἄνδρες Μαχεμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.
- 32 Ἄνδρες Βαιθὴλ, καὶ Αἰ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.
- 33 Ἄνδρες Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο^α.
- 34 Ἄνδρες Ἠλαμαάρ, χίλιοι διακόσιοι δ' πεντηκονταδύο^α.
- 35 Υἱοὶ Ἡράμ, τριακόσιοι εἰκοσι.
- 36 Υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
- 37 Υἱοὶ Λοδαδίῳ καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς.
- 38 Υἱοὶ Σανανὰ, τρισχίλιοι ἑννακόσιοι τριακοντα.
- 39 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἑννακόσιοι ἑβδομηκονταεπτὰ.
- 40 Υἱοὶ Ἐμμηρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.
- 41 Υἱοὶ Φασεοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ.
- 42 Υἱοὶ Ἡράμ, χίλιοι δεκαεπτὰ.
- 43 Οἱ Λευῖται, υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ Καθμὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Οὐδουία, ἑβδομηκοντατέσσαρες.
- 44 Οἱ ἄδοντες, υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ.
- 45 Οἱ πυλωροὶ, υἱοὶ Σαλῶμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμών, υἱοὶ Ἀκουβ, υἱοὶ Ἀτιτὰ, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν τριακονταοκτώ.
- 46 Οἱ Ναθινίμ, υἱοὶ Σηά, υἱοὶ δ' Ἀσφά', υἱοὶ Ταβαῶθ,
- 47 Υἱοὶ Κιράς, υἱοὶ δ' Ἀσουία', υἱοὶ Φαδών.
- 48 Υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀγαβί^α, υἱοὶ Σελμελ.
- 49 Υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ δ' Γαδὴλ', υἱοὶ Γαάρ,
- 50 Υἱοὶ Ῥααία, υἱοὶ Ῥασών, υἱοὶ Νεκωδὰ.
- 51 Υἱοὶ Γηζάμ, υἱοὶ Ὀζι, υἱοὶ Φεση,
- 52 Υἱοὶ Βησι, υἱοὶ Μείνων, υἱοὶ δ' Νεφωσασί^α.
- 53 Υἱοὶ Βακβουκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
- 54 Υἱοὶ Βαθαλῶθ, υἱοὶ Μιδά, υἱοὶ Ἀδασάν,
- 55 Υἱοὶ Βαρκουέ, υἱοὶ Σισαράθ, υἱοὶ Θημά,
- 56 Υἱοὶ Νισιὰ, υἱοὶ Ἀτιφά.
- 57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σουτεῖ, υἱοὶ Σαφαράτ, υἱοὶ Φεριδὰ,
- 58 Υἱοὶ δ' Ἰελήλ', υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαδαήλ,
- 59 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαράθ, υἱοὶ Σαβαίμ, υἱοὶ Ἡμίμ.
- 60 Πάντες οἱ Ναθινίμ, καὶ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, τριακόσιοι ἑννενηκονταδύο.
- 61 Καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελέθ, Θελαρσά, Χαροῦβ, Ἡρών, Ἰεμήρ, καὶ οὐκ ἔδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσίν.
- 62 Υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.
- 63 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκώς, υἱοὶ Βερζελλί, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλί τοῦ Γαλααδὶτῃ γυναῖκα, καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν.
- 64 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνορίας, καὶ οὐχ εὑρέθη, καὶ ἡγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
- 65 Καὶ εἶπεν ἄθερσασθὰς^α ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς φωτίσων.

66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα,

67 Πάρεκ δοῦλῶν αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν οὔτοι ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι, διακόσιοι τέσσαρακονταπέντε.^α

68 Ὅνοι δισχίλιοι ἐπτακόσιοι.^α

70 Καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Ἰσραὴλ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χίλιοι, φιάλας πενήκοντα, καὶ χυθωνῶν τῶν ἱερῶν τριάκοντα.

71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυροὺς τὸν ἔργου χρυσοῦ ^α νομισματίας ^α δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου ^α μῆρας δισχιλίας ^α τριακοσίας.

72 Καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίου δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μῆρας δισχιλίας ^α διακοσίας, καὶ χυθωνῶν τῶν ἱερῶν ἐξήκονταεπτά.

73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ Λευῖται, καὶ οἱ πνυλῶροι, καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ Ναθινιμ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἔβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς τὸ πλάτος τοῦ ἑμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπεν ^α τῷ Ἐσδρᾷ τῷ γραμματεῖ, ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωσῆ, ὃν ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἦνεγκεν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρῶν ἕως γυναικῶς, καὶ πᾶς ὁ συνὺν, ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ.

3 Καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ὁ ἡμίσους· τῆς ἡμέρας, ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες· καὶ ὡτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

4 Καὶ ἔστι Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἔχοντα αὐτοῦ Ματθαθίας, καὶ Σάμαϊς, καὶ Ἀνανίας, καὶ Οὐρίας, καὶ Χελκία, καὶ Μασαία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἔξ ἑξιστερῶν Φαθαΐας, καὶ Μισαὴλ, καὶ Μελχίας, καὶ Ἀσώμ, καὶ Ἀσαβυδμά, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μεσουλλάμ.

5 Καὶ ἠνοίξεν Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτοὺς ἦν ἐπάνω τῷ λαῷ· καὶ ἐγένετο ἡμῖκα ἠνοίξεν αὐτό, ἔστι πᾶς ὁ λαός.

6 Καὶ ἠυλόγησεν Ἐσδρας Κύριον τὸν Θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπαν, Ἀμήν, ἐπάραντες ^α τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἐκύψαν ^α προσκυνήσαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ προσώπον ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βααθίας, καὶ Σαραβίας ἦσαν συνετίοντες τὸν λαόν· καὶ τὸν νόμον· καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐδίδασκον Ἐσδρας, καὶ δίσταλλον ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει.

9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀμειβόμενοι τὸν λαόν, καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ, Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, μὴ πένθειτε

μηδὲ κλαίετε· ὅτι ἔκλειε πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε, φάγετε λιπασματα καὶ πίετε γλυκύσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα· τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· καὶ μὴ διαπέσσητε, ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχύς ἡμῶν.

11 Καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαόν, λέγοντες, Σιωπᾶτε, ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίτετε.

12 Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀποστellaν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.

13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν συνὺν τῷ παντὶ λαῷ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἐσδραν τὸν γραμματεῖα, ἐπιστήσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

14 Καὶ εὗρισαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ὃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ, ὅπως κατοικήσασιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν εορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ,

15 Καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπιγγιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἶπεν Ἐσδρας, Ἐφέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκαι φύλλα ἐλαιάς, καὶ φύλλα ξύλου κυπαρισσίνων, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλου δασέος, ποιῆσαι σκηνάς κατὰ τὸ γεγραμμένον.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαός, καὶ ἦνεγκαν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνάς· ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δωματός αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἕως πύλης Ἐφραίμ.

17 Καὶ ἐτοίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, σκηνάς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς· ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη.

18 Καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ Θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης· καὶ ἐποίησαν εορτὴν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νητείᾳ καὶ ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν.

2 Καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντός νιου ἁλλοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.

3 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν· καὶ ἦσαν ἐξαγορευόντες τῷ Κυρίῳ καὶ προσκυνόντες τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.

4 Καὶ ἔστι ἐπὶ ἀναβίσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ Καθμῆλ, Σεχενία υἱὸς Σαραβία, υἱοὶ Χωνένι· καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

5 Καὶ ἐπὶ οὐκ οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καθμῆλ, ἀνάστητε, εὐλογεῖτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἕως τοῦ αἵματος· καὶ εὐλογήσονται ὄνομα δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ ἀνέσει.

6 Καὶ εἶπεν Ἐσδρας, Σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσις καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν.

7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός, σὺ ἐξελέξω ἐν Ἀβραμ, καὶ ἐξηγάγεις αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαιῶν, καὶ ἐπέθηκες αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ.

8 Καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην ὁρᾶν αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορρῶν, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαιῶν, καὶ Γεργεσαίων, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δικαίος σὺ.

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπεινώσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρίν.

10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντί τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼς ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐποίησας σεσαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

11 Καὶ τὴν θάλασσαν ἐρόηξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ, καὶ τοὺς καταδιώκοντας αὐτοὺς ἐρύψας εἰς βυθὸν, ὥσει λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

12 Καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα, τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ ἐπὶ ὅρος Σινὰ κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, προσταγμάτων, καὶ ἐντολᾶς ἀγαθῆς.

14 Καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολὰς καὶ προσταγμάτων καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωσῆ ὁδούλου σου.

15 Καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοσίαν· αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξηγεκας αὐτοῖς εἰς πόσιν αὐτῶν· καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χειρὰ σου δοῦναι αὐτοῖς.

16 Καὶ αὐτοί, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο, καὶ ἐσκληρύναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου,

17 Καὶ ἀνένευσαν σοὶ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασιῶν σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ σὺ ὁ Θεὸς ἐλεῆμων καὶ οἰκτιρῶν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς.

18 Ἐτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπαν, Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς, οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στύλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὀδηγήσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στύλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, φωτίζειν αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἁγιάζον ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς· καὶ τὸ μάνα σου οὐκ ἄφστησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν.

21 Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρηνσας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ ὑστέρησας αὐτοὺς οὐδὲν· ἱμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διεβράβησαν.

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς ἐμέρισας· αὐτοὶ δ' καὶ ἐκληρονομήσαν τὴν γῆν Σηὼν βασιλεῖς Ἑσεβῶν, καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλεῖς τοῦ Βασάν.

23 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

24 Καὶ ἐκληρονομήσαν αὐτὴν· καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

25 Καὶ καταλάβσαν πόλεις ὑψηλῆς, καὶ ἐκληρονομήσαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, λάκκους λελατομήνους, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιώνας, καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος· καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ βέτριψαν ἐν ἀγαθῶσιν σου τῇ μεγάλῃ.

26 Καὶ ἥλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐβρίβαν τὸν νόμον σου ὅπως σώματος αὐτῶν· καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, οἱ δὲ διεμαρτύραντο· ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

27 Καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτοὺς, καὶ ἐθλιβαν αὐτοὺς· καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ αὐτοὺς ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτηρίας, καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτοὺς.

28 Καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατήρξας ἐν αὐτοῖς· καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσηκούσας, καὶ ἐβρώσας αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς,

29 Καὶ ἐπεμαρτύρουν αὐτοὺς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ κρίμασιν σου ἡμάρταν· καὶ ὡς ποίησας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθούντα, καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκληρύναν καὶ οὐκ ἤκουσαν.

30 Καὶ ἔλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἐπεμαρτύρουν αὐτοὺς ἐν πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου, καὶ οὐκ ἐνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς.

31 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς εἰς συντέλειαν, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεῆμων καὶ οἰκτιρῶν.

32 Καὶ νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταῖος καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσω τὴν διαθήκην σου καὶ τὰ ἐλεός σου, μὴ ὀλιγωθῇ ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς, καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς ἀρχοντας ἡμῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ ἐν παντί τῷ λαῷ σου αὐτῶν ἡμερῶν βασιλεῶν Ἀσσυρῶν καὶ ἐως τῆς ἡμέρας ταύτης.

33 Καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν,

34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ προσέσχον τῶν ἐντολῶν σου, καὶ τὰ μαρτύρια σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθῶσιν σου τὴν πολλὴν ἣ ἔδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιταρὰ ἣ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν, οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν.

36 Ἰδοὺ ὁ ἥμερον ἐσμέν¹ δούλοι, καὶ ἡ γῇ ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἐσμέν δούλοι ἐπ' αὐτῆς,

37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι, καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλη ἐσμέν.

38 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πιστίν, καὶ γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζουσιν ἄρχοντες ἡμῶν, λευῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

Κεφ. ε'. Χ.

ΚΑΙ ἐπὶ τῶν σφραγίζοντων Νεεμίας ἄρτα-
σαθὰ υἱὸς Ἀχαλίας, καὶ Σεδεκίας

2 Υἱὸς Ἀραΐα, καὶ Ἀζαρία, καὶ Ἱερεμία,

3 Φασούρ, Ἀμαρία, Μελχία,

4 Ἀττούς, Σεβανί, Μαλουχ,

5 Ἰράμ, Μεραμῶθ, Ἀβδία,

6 Δανιὴλ, Γανγαθὼν, Βαρούχ,

7 Μεσουλάμ, Ἀβία, Μιαμίν,

8 Μααζία, Βελγαΐ, Σαμαΐα¹ οὗτοι ἱερεῖς.

9 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς υἱὸς Ἀζανία, Βα-
ναίου ἀπὸ υἱῶν Ἡναδὰδ, Καδμὴλ

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαβανία, Ὤδονία,
Καλιτὰν, Φελία, Ἀνὰν,

11 Μιχα, Γωῶβ, Ἀσεβίας,

12 Ζακωφ, Σαραβία, Σεβανία,

13 δ' Ὤδουμ¹ υἱοὶ Βανουαὶ

14 Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ Φόρος, Φαάθ, Μωάβ,

Ἡλάμ, Ζαθουβία υἱοὶ Βανί,

15 Ἀσγάδ, Βηβαΐ,

16 Ἀδανία, Βαγοῖ, Ἡδὶν,

17 Ἀτήρ, Ἐξεκία, Ἀζούρ,

18 Ὤδονία, Ἡσάμ, Βησι,

19 Ἀριφ, Ἀναθὼθ, Νωβαί,

20 Μεγαφίης, Μεσουλλάμ, Ἡζὶρ,

21 Μεσῳζεβήλ, Σαδούκ, Ἰεδδούα,

22 Φαλτία, Ἀνὰν, Ἀναία,

23 Ὡσπὲ, Ἀνανία, Ἀσουβ,

24 Ἀλῳς, Φαλαί, Σωβήκ,

25 Ῥεούμ, Ἑσσαβανὰ, Μαασία,

26 Καὶ Αἴα, Αἰνάν, Ἡνάμ,

27 Μαλουχ, Ἡράμ, Βαανὰ,

28 Καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς,

οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροὶ, οἱ ἄδοντες, οἱ Να-
θινίμ, καὶ πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν

τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ Θεοῦ, γυναῖκες αὐτῶν,
υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν¹ πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ
συνών.

29 Ἐνίσχυνον ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ
κατηράσαντο αὐτούς, καὶ εἰσῆλθον ἐν ἡρᾷ
καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ τοῦ Θεοῦ,
ὅς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωσῆ¹ δούλου τοῦ Θεοῦ,
φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πᾶσας τὰς ἐντολὰς
Κυρίου, καὶ τὰ κρίματα αὐτῆ, καὶ τὰ προσταγ-
ματα αὐτοῦ.

30 Καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς

λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ
ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν.

31 Καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγο-
ρασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου ἀποδοῦσθαι, οὐκ ἀγοράωμεν παρ' αὐτῶν
ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγίᾳ, καὶ ἀνήσομεν
τὸ ἔτος τὸ ἐβδόμῳ, καὶ ἀπαίτησις πάσης
χειρὸς.

32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι
ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνιαυτὸν
εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

33 Εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου, καὶ θυσίαν τῇ
ἐνδεδουλωμένῳ, καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδε-
λεχισμοῦ τῶν σαββάτων, τῶν νομνιῶν, εἰς
τὰς ἑορτάς καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ
ἁμαρτίας, ἐξελάσασθαι περὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς
ἔργα οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

34 Καὶ κληρὸν ἐβάλοντες περὶ κλῆρον ξυλο-
φορίας, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαός,
ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεῶ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατρίων
ἡμῶν, εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων, ἐνιαυτὸν κατ'
ἐνιαυτὸν, ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου
Θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ.

35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογεννήματα καρπῶ παντὸς ξύλου
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον Κυρίου,

36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν
ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ πρω-
τότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν
ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεῶ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
λειτουρگوῦσιν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν.

37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν, καὶ τὸν
κίρπον παντὸς ξύλου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, οἷσο-
μεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς τὸ γαστροφυλάκιον οἴκου
τοῦ Θεῶ, καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευῖταις¹
καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖταις δεκατοῦντες ἐν πάσαις
πόλεσι δουλείας ἡμῶν.

38 Καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Δαυὶδ μετὰ τοῦ
Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ Λευίτου, καὶ οἱ Λευί-
ται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης¹ εἰς
οἶκον Θεῶ ἡμῶν εἰς τὰ γαστροφυλάκια εἰς οἶκον
τοῦ Θεοῦ.

39 Ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίσουσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ
ἐκεῖ σκενὴ τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λει-
τουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ῥόντες¹ καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τῆς Θεῶ ἡμῶν.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ¹ καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλ-
λυσαν κληρὸν ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα
καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἀγίᾳ, καὶ
ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσι.

2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας
τοὺς ἐκουσίως ἑορμίζοντας καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκα-
θίσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα¹
ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτῆ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ
οἱ Ναθιναιοί, καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών.

4 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν
Ἰσδα, καὶ ἀπὸ υἱῶν Βεναμίν¹ ἀπὸ υἱῶν Ἰσδα,
Ἀθαΐα υἱὸς Ἀζία, υἱὸς Σαχαρία, υἱὸς Σαμαρία,
υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Μαλελεήλ¹ καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Φαρές,

5 Καὶ Μαασία υἱὸς Βαρούχ, υἱὸς Χαλαζαί,
υἱὸς Ὀζία, υἱὸς Ἀδαΐα, υἱὸς Ἰωαβὶς, υἱὸς Ζα-
χαρίων, υἱὸς τοῦ Σηλωνί.

6 Πάντες υἱοὶ Φαρές οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ, τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυνάμεως.

7 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν, Σηλὼ υἱὸς Μεσουλὰμ, υἱὸς Ἰωαῶ, υἱὸς Φαθαΐα, υἱὸς Κωλεΐα, υἱὸς Μασαίου, υἱὸς Ἐθιήλ, υἱὸς Ἰεσία,

8 Καὶ ὑπίσω αὐτοῦ Γηβέ, Σηλὶ, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτὼ.

9 Καὶ Ἰωήλ υἱὸς Ζεχρὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτές· καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανὰ ἀπὸ τῆς πόλεως δευτέρου

10 Ἀπὸ τῶν ἱερέων· καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαρίβ, Ἰαχίν,

11 Σαραία υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς Μεσουλὰμ, υἱὸς Σαδδούκ, υἱὸς Μαριώθ, υἱὸς Ἀιτιῶθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου, οκτακόσιοι εἰκοσιδύο· καὶ Ἀδάϊα υἱὸς Ἰεροάμ, υἱὸς Φαλαλία, υἱὸς Ἀμασι, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Φασσούρ, υἱὸς Μελχία,

13 Καὶ ἄδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες πατριῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταδύο· καὶ Ἀμασία υἱὸς Ἰσδριήλ, υἱὸς Μεσαριμὶθ, υἱὸς Ἐμμήρ,

14 Καὶ ἄδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως, ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ· καὶ ἐπίσκοπος ὁ Βαδιήλ υἱὸς τῶν μεγάλων.

15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, Σαμαΐα υἱὸς Ἐσρκάμ,

16 Ματθανίας υἱὸς Μιχά, καὶ Ἰωβηβ υἱὸς Ζαμονὶ.

18 Διακόσιοι ὀγδοηκοντατέσσαρες.

19 Καὶ οἱ πυλωροί, Ἀκούβ, Τελαμίν, καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτῶν, ἑκατὸν ἐβδομηκονταδύο.

22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανί, υἱὸς Οἶζι, υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά· ἀπὸ υἱῶν Ἀσάφ τῶν αἰδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ Θεοῦ·

23 Ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτοίς.

24 Καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασηζά πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν χρήμα τῷ λαῷ,

25 Καὶ πρὸς τὰς ἐπαύσεις ἐν ἡγρῇ αὐτῶν· καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Κριαθαρβόκ,

26 Καὶ ἐν Ἰησοῦ,

27 Καὶ ἐν Βηρσαβεέ, καὶ ἐπαύσεις αὐτῶν

30 Λαχίς καὶ ἄγροί αὐτῆς, καὶ παρενεβά-
λοσαν ἐν Βηρσαβεέ.

31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχ-
μίας.

36 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

2 Ἀμαρία, Μαλούχ,

3 Σεχενία·

7 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων, καὶ ἄδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ.

8 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦ, Βαρονί, Καδιμήλ, Σαραβία, Ἰωδαέ, Ματθανία, ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίας.

10 Καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησε τὸν Ἰωακίμ, καὶ Ἰωακίμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασίβ, καὶ Ἐλιασίβ τὸν Ἰωδαέ,

11 Καὶ Ἰωδαέ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού.

12 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ ἄδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, τῷ Σαραία, Ἀμαρία· τῷ Ἰερεμία, Ἀνανία·

13 Τῷ Ἐσδρα, Μεσουλὰμ· τῷ Ἀμαρία, Ἰωανάν·

14 Τῷ Ἀμαλούχ, Ἰωνάθαν· τῷ Σεχενία, Ἰωσήφ·

15 Τῷ Ἀρέ, Μαννάς· τῷ Μαριώθ, Ελκαί·

16 Τῷ Ἀδαδαί, Ζαχαρία· τῷ Γαναθώθ, Με-
σολάμ·

17 Τῷ Αβιά, Ζεχρὶ· τῷ Μιαιμίν, Μασδαί· τῷ Φελετί,

18 Τῷ Βαλγάς, Σαμονέ· τῷ Σεμία, Ἰωνά-
θαν·

19 Τῷ Ἰωαρίβ, Ματθαναί· τῷ Ἐδιφ, Οἶζι·

20 Τῷ Σαλαί, Καλλαί· τῷ Ἀμέκ, Ἀβέδ·

21 Τῷ Ἐλκία, Ἀσαβίας· τῷ Ἰεδεϊοῦ, Να-
θανάηλ.

22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασίβ, Ἰωδαέ, καὶ Ἰωά, καὶ Ἰωανάν, καὶ Ἰδοβα, γεγραμμέ-
νοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν
βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Περσίου·

23 Υἱοὶ δὲ Λεβὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν,
καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανάν υἱοῦ Ἐλισοῦ.

24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, Ἀσαβία,
καὶ Σαραβία, καὶ Ἰησοῦ, καὶ υἱοὶ Καδιμήλ,
ἄδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ἡμέρας
αἰνείας ἐν ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ
ἐφημερίαν πρὸς ἐφημερίαν.

25 Ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοῖς πυλωροῖς

26 Ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰω-
σεδέκ, καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία, καὶ Ἐσδρας ὁ
ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς.

Κεφ. β', XII.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται· οἱ ἀνα-
ρῶντες μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιήλ καὶ
Ἰησοῦ Σαραία, Ἰερεμία, Ἐσδρα,

27 Καὶ ἐν ἑγκαίνιοις τειχους Ἱερουσαλὴμ ἐξήρτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι ἑγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθά, καὶ ἐν ψδαῖς κυμβαλίζοντες, καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύρα.

28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἄδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλοθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων.

29 Καὶ ἀπὸ ἄγων, ὅτι ἐπαύλεις ὑποδομήσαν ἑαυτοὺς οἱ ἄδοντες ἐν Ἱερουσαλὴμ.

30 Καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλῶρους καὶ τὸ τεῖχος.

31 Καὶ ἀνήνεγκαν τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα ἐπάνω τοῦ τεύχους καὶ ἔστησαν ὁσὸ περι ἀνέσεως μεγάλους, καὶ διήλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τεύχους τῆς κοπρίας.

32 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν Ὡσαΐα καὶ ἡμισὺν ἄρχοντων Ἰουδα,

33 Καὶ Ἀζαρίας, καὶ Ἑσδρας, καὶ Μεσολλάμ,

34 Καὶ Ἰουδα, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Σαμαΐας, καὶ Ἱερεμῖα.

35 Καὶ ἀπὸ ἄτων ἡνὶ τῶν ἱερέων ἐν σάλπγι, Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν, υἱὸς Σαμαΐου, υἱὸς Ματθανία, υἱὸς Μιχαΐα, υἱὸς Ζακχουρ, υἱὸς Ἀσάφ.

36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαμαΐα, καὶ Ὁζιήλ, Γελῶλ, Ἰαμὰ, Λία, Ναθαναήλ, καὶ Ἰούδα, Ἀνανι, τοῦ αἰνεῖν ἐν ψδαῖς Δαυὶδ ἀνθροπου τοῦ Θεοῦ καὶ Ἑσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν.

37 Ἐπὶ πύλης, τοῦ αἰνεῖν κατέναντι αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τεύχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἕως τῆς πύλης τοῦ ὕδατος.

39 Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην δι' ἰχθυρὰν, καὶ δι' ὑρῶν Ἀναμειήλ, καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς.

42 Καὶ ἡκούσθησαν οἱ ἄδοντες, καὶ ἐπεσκέπησαν.

43 Καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιᾶσματα μεγάλα, καὶ ὑψράνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἠψφρανε αὐτοὺς μεγάλως καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὑψράνθησαν, καὶ ἡκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν.

44 Καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπορχαῖς, καὶ ταῖς δεκάταις, καὶ τοῖς συνημέροις ἐν αὐτοῖς ἄρχοντι τῶν πολειῶν, μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας.

45 Καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς Θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ τοὺς ἀδοντας, καὶ τοὺς πυλῶρους, ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ.

46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσάφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἄδόντων, καὶ ὕμνον καὶ αἶνεσιν τῷ Θεῷ.

47 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, διδόντες μερίδας τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλῶρων, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγιάζοντας τοὺς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντας τοὺς υἱοὺς Ἀαρῶν.

Κεφ ιγ'. XIII.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωϋσῆ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ καὶ εἰρέθη γεγραμ-

μένον ἐν αὐτῷ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμανίται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ἕως αἰῶνος,

2 Ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτω καὶ ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαὰμ καταράσασθαι καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίκριτος ἐν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασίβ τῇ ἱερυν οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγιῶν Τωβία.

5 Καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλῶρων, καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων.

6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν Ἱερουσαλὴμ ὅτι ἐν ἔτει τριακοσῶν καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἡρησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως,

7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἡ ἐποίησεν Ἐλιασίβ τῇ Τωβία, ποιήσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ πονηρὸν μοι ἐφάνη σφόδρα καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου.

9 Καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ Θεοῦ τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον.

10 Καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν καὶ ἐψύχονσαν ἀνὴρ εἰς ἀγρόν αὐτῶν, οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον.

11 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς, καὶ εἶπα, Διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτοὺς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν.

12 Καὶ πᾶς Ἰουδα ἦνεγκαν δεκάτην τῆ πυρᾶ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς.

13 Ἐπὶ χεῖρα Σελεμῖα τῆ ἱερέως, καὶ Σαδὼκ τοῦ γραμματέως, καὶ Φαδαῖα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζακχουρ, υἱὸς Ματθανίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν, ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν.

14 Μνησθήμην μου ὁ Θεὸς ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ἐλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ Κυρίου αὐτοῦ Θεοῦ.

15 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰουδα πατούντας ληνοὺς ἐν τῇ σαββάτῃ, καὶ φέροντας δράγματα, καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς δious καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν.

16 Καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν, καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλούντες τῇ σαββάτῃ τοῖς υἱοῖς Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

17 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ἰουδα τοῖς ἐλευθεροῖς, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς, ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

18 Οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην; καὶ ὑμεῖς προστιθετέ γεγνη ἐπὶ Ἰσραὴλ βεβηλῶσαι τὸ σάββατον;

19 Καὶ ἐγένετο ἡνῖκα κατέστησαν πύλαι ἐν

Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαββάτου, καὶ εἶπα, καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας· καὶ εἶπα, ὥστε μὴ ὀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββάτου· καὶ ἐκ τῶν παιδαριῶν μου ἕστησα ἐπὶ τὰς πύλας, ὥστε μὴ αἰρεῖν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

20 Καὶ ἠγύσθησαν πάντες, καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἕξω Ἱερουσαλὴμ ἅπας καὶ διτ.

21 Καὶ ἔπεμαρτυράμην ἑν' αὐτοῖς, καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί ὑμεῖς ἀντίκεισθε ἀπέναντι τοῦ τείχους; ἔάν δευτερώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἑν' ὑμῖν· ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἠλθσαν ἐν σαββάτῳ.

22 Καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι, καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῇ σαββάτῃ· πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ Θεός, καὶ φείσai μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

23 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας, Ἀμμωνιτίδας, Μωαβίτιδας.

24 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἤμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστί, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαιστί.

25 Καὶ ἔμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρσάμην αὐτοὺς· καὶ ἐπάταξα ἐν' αὐτοῖς ἄν-

δρας, καὶ ἐμαθόρισα αὐτοὺς, ὁ καὶ ὤρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ Θεῷ, Ἐάν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐάν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

26 Οὐχ οὕτως ἤμαρτε Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραὴλ; καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ Θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς βασιλεῖα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτον ἐξέκλειναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι.

27 Καὶ ὑμῶν μὴ ὁ ἀκρωμένθα ποιῆσαι ὅπως πάντων πονηρίαν ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθίσαι γυναῖκας ἀλλοτρίας;

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ τοῦ Ἐλिसούβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τῇ Σαναβαλλὰτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ.

29 Μνήσθητί αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀγχιστεῖα τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκῃ τῆς ἱερατείας; καὶ τοὺς Λευίτας.

30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἑφημέριαις τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

31 Καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς βακχυρίαις μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὑμῶν εἰς ἀγαθοσύνην.

ΕΣΘΗΡ.

Κεφ. α'. Ι. (Α)

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου· οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν·

2 Ἐν δὲ αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἔθρονισθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σάσοις τῇ πόλει.

3 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τῆς πλάττει αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τὸν εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμέρας ἕξ, ἐν αὐτῇ οἴκου τοῦ βασιλέως.

6 Ἐκεκοσμημένην βυσσίνους καὶ καρπασίνους τεταμένους ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνους καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις Παρίνοις καὶ λιθίνοις κλίνας χρυσαὶ καὶ ἀργυραὶ ἐπὶ λιθοστρώτων ἑσμαραγδίου λίθου, καὶ πεννίνου, καὶ Παρίνου· λίθου καὶ στρωμνὰς διαφανεῖς ποικίλως δινηθισμένας, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα·

7 Ποτήρια χρυσαὶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ ἥδυσ, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὤπεν.

8 Ὅ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο· οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

9 Καὶ Ἄστιν ἡ βασιλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖκιν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.

10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἡδὲως γενόμενος ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Ἀμάν, καὶ Βαζάν, καὶ Θάρρα, καὶ Βαραξ, καὶ Ζαθολθαῖ, καὶ Ἀβαταξά, καὶ Θαρμβαῖ, τοῖς ἐπτά εὐνέχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου.

11 Εἰσαγαγεῖν τὴν βασιλισσάν πρὸς αὐτὸν, βασιλεῖν αὐτήν, καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διαδήμα, καὶ δεῖξαι αὐτὴν τοῖς ἄρχουσι, καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν.

12 Καὶ οὐκ εἰσηκουσεν αὐτοῦ Ἄστιν ἡ βασιλισσα ἔλθειν μετὰ τῶν εὐνέχων· καὶ ἐλπιήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὀργίσθη.

13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ, Κατὰ ταῦτα

ἐλάλησεν Ἄστιν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν.

14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος, καὶ Σαρσαθαῖος, καὶ Μαλισεᾶρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγῆς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ.

15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἄστιν τῇ βασιλίᾳ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνέχων.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας, Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἄστιν ἡ βασιλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως·

17 Καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης, καὶ ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξης.

18 Οὕτω σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκέσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν.

19 Εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασιλικόν, καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω ἐπὶ ἡ βασιλίσσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς· δότω ὁ βασιλεὺς γυναῖκί κρείττονι αὐτῆς.

20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἐάν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ οὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου.

21 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι· καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος.

22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ τὰς χώρας, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τὸν θυμὸν, καὶ οὐκ ἐτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν, ὁ μνημονεύων οἷα ἐλάλησε, καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.

2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, Ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει.

3 Καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ ἐπιτελέστωσαν κοράσια παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σάσσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα·

καὶ παραδοθῆτωσαν τῷ εὐνύχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν· καὶ ὁρθῇτω σμήγμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια·

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἣ ἂν ἄρῃσθ τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντὶ Ἀστίν· καὶ ἥρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

5 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἦν Ἰουδαῖος¹ ἐν Σάσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαίρου, ² τοῦ Σεμείου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμιν,

6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἣν ἡχμαλῶτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶν.

7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή, θυγατὴρ Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἑσθήρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτὴς τοὺς γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἐαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει.

8 Καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν ¹ πολλὰ κοράσια² εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαί, καὶ ἤχθη Ἑσθήρ πρὸς Γαί τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν.

9 Καὶ ἥρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον, καὶ εὔρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐσπευσε δύναι αὐτῇ τὸ σμήγμα, καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἐπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ· καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἁβραῖς αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι.

10 Καὶ οὐχ ὑπέδειξεν ὁ Ἑσθήρ τὸ γένος αὐτῆς· οὐδὲ τὴν πατρίδα· ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.

11 Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ¹ περιεπάτει ὁ Μαρδοχαῖος² κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπισκοποῦν τί Ἑσθήρ ³ συμβήσεται⁴.

12 Ὁὗτος δὲ¹ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ² ἀναπληρώσῃ μῆνας³ δεκάδύο· οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἕξ ἀλειφομέναις ἐν ⁴ βισμυρνίνῳ⁵ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,

13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ὡς ἂν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεχσερχεσθαι ¹ αὐτῷ² ὑπὸ τῶν γυναικῶν³ ἕως τῶν βασιλείων⁴.

14 Δείλνῃ εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαί ὁ εὐνούχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῇ ὀνόματι¹.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἑσθήρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου¹ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέλησεν² ἂν ἐνετείλατο³ ὁ εὐνούχος⁴ ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν⁵ ἦν γὰρ Ἑσθήρ εὕρισσεν χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτὴν.

16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἑσθήρ πρὸς Ἀρταξέρην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

17 Καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἑσθήρ, καὶ εὔρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ¹ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους Ἑσθήρ, καὶ ἄφῃσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτῆς.

19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.

20 Ἡ δὲ Ἑσθήρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ¹ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν Θεόν, καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ²· καὶ Ἑσθήρ ³ οὐ μετήλλαξε⁴ τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνούχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζητούν ἀποκτείνει Ἀρταξέρην τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσημάνεν Ἑσθήρ¹, καὶ ² αὐτῇ³ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεῖ⁴ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.

23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἐν ἐγκωμίῳ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΜΕΤΑ δὲ¹ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμὴν Ἀμαδαῶν Βαγαίων, καὶ ὕψωσεν αὐτόν, καὶ ἐπρωϊοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτῆς,

2 Καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν ¹ αὐτῷ²· οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι³· ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ.

3 Καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ, Μαρδοχαίε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τὸν βασιλέως λεγόμενα;

4 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ¹ ἐλάλουν² αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμὴν, Μαρδοχαίον³ τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ⁴ ἀντιτασσόμενον⁵, καὶ ὑπέδειξαν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖος ἐστίν.

5 Καὶ ¹ ἐπιγινούσι² Ἀμὴν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ³ ἐθυμώθη⁴ σφόδρα,

6 Καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρην βασιλείων Ἰουδαίους.

7 Καὶ ἐποίησε ψήφισμα¹ ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρας ἡμέραν ἕξ ἡμέρας, καὶ μῆνα ἕκ μηνός, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου· καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρην, λέγων, Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἑξῆς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τὸν βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἔασαι αὐτούς.

9 Εἰ δοκεῖ¹ τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς, κατὰ διατάξιν εἰς τὸ γασφυλάκιον τὸν βασιλέως ἀργυρίῳ τάλαντα ὑστρί.

10 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον^α, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει.

12 Καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μὴνί πρώτῳ τῇ τρισκαίδεκάτῃ, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν¹ Ἀμάν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Λιθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσιν τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

13 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιοφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ὑφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτις, ὅς ἐστιν Ἀδύρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. (B)

14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν¹ καὶ ἐπροπετάγη¹ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοιμοὺς εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.

15 Ἐσπεύδeto δὲ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰς Σούσαν¹ ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκωθωνίζοντο¹ ἐταράσσeto δὲ ἡ πόλις.

Κεφ δ'. IV.

ΟΔΕ Μαρδοχαῖος ἐπιγινούς τὸ συντελούμενον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον, καὶ κατεπάσατο σποδόν¹ καὶ ἐκπηδῶσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ, Αἰρεται ἔθνος μὴδὲν ἰδικηκός.

2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη¹ οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἐξόν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν, σάκκον ἔχοντι¹ καὶ σποδόν.

3 Καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγῇ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἐστρωσαν ἑαυτοῖς.

4 Καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλείας, καὶ ἀνηγγείλαν αὐτῇ¹ καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός¹, καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μυρδοχαῖον, καὶ ἀπολέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον¹ ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη.

5 Ἡ δὲ Ἑσθῆρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρεστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν¹ αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.^α

7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός¹ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμάν τῷ βασιλεῖ εἰς¹ τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους.

8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς, ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἑσθῆρ¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ¹ εἰσελθούσῃ¹ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα, καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τῆ λαῶ^α, μνησθεῖσα ἡμέρων ταπεινώσεώς σου, ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε κατὰ ἡμῶν εἰς θάνατον¹.

ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον, καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ὥςται ἡμῖς ἐκ θανάτου.

9 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν¹ αὐτῇ¹ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

10 Εἶπε δὲ Ἑσθῆρ πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεῖσθι πρὸς Μαρδοχαῖον, καὶ εἶπον,

11 Ὅτι^α τὰ ἔθνη πάντα¹ τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἡ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία¹· πλὴν ὃς ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χροσὴν¹ ῥάβδον, ὅτος σωθήσεται¹ κατὰ¹ τὴν ἐκκλήμην¹ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα.

12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἑσθῆρ.

13 Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεῖσθι, καὶ εἰπον αὐτῇ, Ἑσθῆρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι¹ σωθήσῃ¹ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους.

14 Ὡς¹ ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις¹· σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἀπολείσθῃ¹ καὶ τίς¹ εἶδεν¹, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τούτον ἐβασίλευσας;

15 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἑσθῆρ¹ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγουσα^α,

16 Βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε, μὴδὲ πῖνετε¹ ἐπὶ¹ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν¹ κατὰ¹ αἱ ἄβραι μὴ ἀσιτήσομεν¹ καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, εἴην καὶ ἀπολέσθαι με δέη.

17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἑσθῆρ. (Γ)

Κεφ. ε'. V.

3 Καὶ εἶπεν^α ὁ βασιλεὺς, Τί θέλεις Ἑσθῆρ; καὶ τί σου ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι.

4 Εἶπε δὲ Ἑσθῆρ, Ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν¹ ἐστίν¹· εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω¹ καὶ αὐτός¹ καὶ Ἀμάν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιῶσω σήμερον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Κατασπεύσατε Ἀμάν¹ ὅπως ποιήσωμεν¹ τὸν λόγον Ἑσθῆρ¹ καὶ¹ παραγίνονται¹ ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἑσθῆρ.

6 Ἐν δὲ τῷ πότῳ¹ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ, Τί ἐστὶ¹ βασιλίσσα Ἑσθῆρ¹; καὶ ἔσαι¹ ὅσα ἀξίους.

7 Καὶ εἶπε, Τὸ αἰτήμά μου, καὶ τὸ ἀξίωμα^α.

8 Εἰ εἶπον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐπὶ τὴν αὐρίον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιῶσω αὐτοῖς, καὶ αὐρίον^α ποιῶσω τὰ αὐτά.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμάν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχάρης εὐφραινόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν ὁ Ἀμάν Ἰαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐθυμώθη^α σφόδρα.

10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια^α ἐκάλεσε τοὺς φίλους, καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

11 Καὶ ὑπέδειξε αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησαν αὐτὸν ἡρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμάν, Οὐ κέκληκεν^α ἡ βασιλίσσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν, ἀλλ' ἡ ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν αὐρίον κέκλημαι.

13 Καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ φίλοι, Κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν πενήκοντα, ὀρθρου δὲ εἰπον τῷ βασιλεῖ, καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου· σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ εὐφρανῶν^α καὶ ἥρесе τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.

Κεφ. v. VI.

Ο ΔΕ Κύριος ἀπέστειλε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ εἶπε τῷ διάκονῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγιγνώσκειν αὐτῷ.

2 Εὔρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπηγγεῖλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτούς, καὶ ζητήσαι^α ἐπιβαλεῖν^α τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη.

3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίνα δόξαν ἡ χάριν ἐποίησαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν ὁ δὲ διάκονος τῷ βασιλεῖ, Ὁὐκ ἐποίησας, αὐτῷ ἐδέν.

4 Ἐν δὲ τῷ πυθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσηλθὼν εἰπὲν τῷ βασιλεῖ, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ὃ ἠτοιμάσας.

5 Καὶ εἶπαν^α οἱ ὀδῶντες^α τοῦ βασιλέως, Ἰδοὺ Ἀμάν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καλέσασθε αὐτόν.

6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοῦναι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμάν, Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοῦναι εἰ μὴ ἐμὲ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀνθρώπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοῦναι,

8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει,

9 Καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων, καὶ στολισάτω τὸν ἀνθρώπον, ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ· καὶ ἀναβιβάστω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυστέτω διὰ τῆς πλατείας

τῆς πόλεως, λέγων, Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοῦναι.

10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Καλῶς ἐλάλησας· οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ, τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὃν ἐλάλησας.

11 Ἐλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισεν τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διήλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυξε λέγων, Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοῦναι.

12 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν· Ἀμάν δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς.

13 Καὶ διηγήσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρα τῇ γυναίκα αὐτῆς, καὶ τοῖς φίλοις· καὶ εἶπαν^α πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυνὴ, Εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίου Μαρδοχαῖος, ἥρξαι ταπεινωθῆναι ἐνώπιον αὐτῆς, πεσὼν πεσῇ, καὶ οὐ μὴ δύνηται αὐτὸν ἀμύνεσθαι, ὅτι ὁ Θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ.

14 Ἐτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι, ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἠτοιμάσαν· Ἐσθήρ.

Κεφ. ζ. VII.

Εἰσηλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν, συμπεῖν^α τῇ βασιλίσσῃ.

2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ, Τί ἐστίν, Ἐσθήρ βασιλίσσα; καὶ τί τὸ αἰτήματά σου; καὶ τί τὸ ἀξίωματά σου; καὶ εἶπεν^α οἱ εἰς ἡμῖς τῆς βασιλείας με-

3 Καὶ ἀποκριθεῖσα, εἶπεν, Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξίωματί μου.

4 Ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπόλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παιδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως.

5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς οὗτος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

6 Εἶπε δὲ Ἐσθήρ, Ἀνθρώπων ἐχθρὸς Ἀμάν, ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ τῆς συμποσίας εἰς τὸν κήπον· ὁ δὲ Ἀμάν παρητέτο τὴν βασιλίσσαν· ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.

8 Ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου. Ἀμάν δὲ ἐπιτεπτόκει^α ἐπὶ τὴν κλίνην, ἀξίων^α τὴν βασιλίσσαν· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Ὡστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάξῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ.

9 Εἶπε δὲ Βαγαθάν εἰς τῶν εὐνύχων πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδὲ καὶ ξύλον ἠτοιμάσαν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Ἀμάν ξύλον πηχῶν πενήκοντα· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Σταυρωθήτω ἵπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμάν ἐπὶ τῇ ξύλῳ ὃ ἦτο·
μάσθη Μαρδοχαίφ'· καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκό-
πασε^ς τοῦ θυμοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
ἐδώρησато Ἐσθῆρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμάν τῷ δια-
βόλῳ· καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τῆ βα-
σιλέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθῆρ, ὅτι ἐνοικεῖται
αὐτῇ.

2 Ἐλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν
ἀφείλato Ἀμάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίφ'
καὶ κατέστησεν Ἐσθῆρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάν-
των τῶν Ἀμάν.

3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα,
καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤξιον
ἀφελεῖν τὴν Ἀμάν κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς
Ἰουδαίοις.

4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθῆρ τὴν ράβδον
τῆν χρυσήν· ἐξηγήρηθ' Ἐσθῆρ παρεστηκέναι
τῷ βασιλεῖ.

5 Καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ, Εἰ δοκεῖ σοι, καὶ εὖρον
χάρι^α, πεμφθῆτω ἄποστραφῆναι¹ τὰ γράμ-
ματα τὰ ἀπεσταλμένα² ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γρα-
φέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, ὅ³ οἱ εἰσιν
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν¹ τὴν κάκωσιν
τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν
τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου;

7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὁ πρὸς Ἐσθῆρ¹, Εἰ
πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμάν ἔδωκα καὶ² ἔχα-
ρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου,
ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἐτι
ἐπιζητεῖς;

8 Ὁ Γράψατε¹ καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου,
ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ
μου² ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτά-
ξαντος, καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν.

9 Ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ
μηνί, ὅς ἐστι Νισάν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐ-
τοῦ ἔτους¹, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσα
ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι
τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Λιθιο-
πίας, ἑκατὸν² εἰκοσιεπτὰ σατράπαις³ κατὰ
χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν.

10 Ἐγράφη δὲ διὰ τῆ βασιλέως, καὶ ἐσφρα-
γισθῇ τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ¹ καὶ ἐξαπέστειλαν
τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων,

11 Ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς¹ χρῆσθαι² τοῖς νό-
μοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει, βοηθῆσαι³ τε αὐ-
τοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντίδοις αὐτῶν καὶ
τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν, ὡς βούλονται,

12 Ἐν ἡμέρᾳ μὲν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρ-
ταξέρξου, τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου
μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδάρ

13 Ἦν ἐστιν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ
ὑπογεγραμμένα¹ (Δ)

Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἔκτεθέσθωσαν² ὀφθαλ-
μοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμους τε
εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν
ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.

Κεφ. θ. IX.

14 Οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ
ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν¹ ἐξε-
τέθη δὲ τὸ² πρόσταγμα³ καὶ ἐν Σούσοις.

15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος
τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ στέφανον ἔχων
χρυσόν, καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν·
ιδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.

16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφρο-
σύνη

17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν, οὗ ἂν ἐξετέθη¹
τὸ πρόσταγμα² οὗ ἂν ἐξετέθη³ τὸ ἔκθεμα,
χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κώθων
καὶ εὐφροσύνη⁴ καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιε-
τέμοντο, καὶ Ἰουδαῖον δὴ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων.

1 Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνί τῇ τρισκαίδε-
κάτῃ τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, παρῇν τὰ
γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

2 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἄντικει-
μενοὶ τοῖς Ἰουδαίοις¹ οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φο-
βούμενος αὐτούς.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν, καὶ οἱ
τύραννοι, καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων
τοὺς Ἰουδαίους² ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου
ἐνέκειτο αὐτοῖς.

4 Προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασι-
λέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ
Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,

7 Τὸν τε¹ Φαρσαννὲς², καὶ Δελφῶν, καὶ
Φασγά,

8 Καὶ Φαραθαθὰ, καὶ Βαρεὰ³, καὶ Σαρβακὰ,

9 Καὶ Μαρμασιμὰ, καὶ Ρουφαῖον, καὶ Ἀρ-
σαῖον, καὶ Ζαβουθαῖον⁴,

10 Τοὺς δέκα υἱούς Ἀμάν Ἀμαδαθοῦ Βουγαῖα⁵
τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων⁶, καὶ διήρπασαν

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ¹ ἐπεδόθη² τε ὁ
ἄριθμός τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σού-
σοις.

12 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ. Ἀπώ-
λεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας
πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἶε
ἔχρησαντο³; τί οὖν⁴ ἀξίους ἐτι, καὶ ἔσται
σοι;

13 Καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ τῷ βασιλεῖ, Δοθήτω

τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὴν κρεμάσαι.

14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὴν κρεμάσαι.

15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, κ' ἀπέκτειναν ἄνδρας τρακοσίους, καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ ὁ συνήχθησαν, καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων ὡπλίσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

17 Καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

18 Οἱ δὲ Ἰσραῖλοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, καὶ ἀνεπαύσαντο ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

19 Διὰ^α τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ^β χώρᾳ τῇ ἔξω, ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῇ πλησίον.^α

20 Ἐγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ὁ ἐξαπέστειλε^β τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοὺς ἐγγυς καὶ τοὺς μακρὰν,

21 Στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ·

22 Ἐν γὰρ ταύταις^β ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν^β καὶ τὸν μῆνα ἐν ψ^β ἐστράφη αὐτοῖς, ὅς ἐν Ἀδάρ, ἀπὸ ὁπνίου^β εἰς χαρὰν, καὶ ἀπὸ ὁδύνης^β εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον^β ὁ ἀγαθὸς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἔξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις, καὶ τοῖς πτωχοῖς.

23 Καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τοὺς ἐγγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος·

24 Ὁ Πῶς^β Ἀμὴν Ἀμαδαθοῦ ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει ὁ αὐτοῦς^β, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κληρὸν ἀφανίσαι αὐτοὺς,

25 Καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα, λέγων, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον^β ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάσαι^β ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους^β κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ὁ ἐγένοντο^β, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ^α.

26 Διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κληρούς, ὅτι ὁ τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται^β Φρουραὶ^β διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο,

27 Καὶ ἔστησε^β καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῇ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλως χρῆσονται^β αἱ δὲ ἡμέραι αὗται ὁ μνημόσυνον ἐπιτελούμενον^β κατὰ γενεάν καὶ γενεάν, καὶ πόλιν, καὶ πατριάν^β, καὶ χώραν.

28 Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουρῶν ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐκ τῶν γενεῶν.

29 Καὶ ἔγραψεν Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμινάδαβ, καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τό, τε στερεώμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουρῶν.

31 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήλην αὐτῶν.

32 Καὶ Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Κεφ. ι'. Χ.

ἘΓΡΑΨΕ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλουτὸν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας ὁ αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων, εἰς μνημόσυνον.

3 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλεῖα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων^β καὶ φιλούμενος, διηγείτο τὴν ἀγωνίην παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.

Κεφ. α'. Ι.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρα τῇ Αὐσίτιδι, ὃ ὄνομα ἰωβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ἀληθινός, ἄμειπτος, δίκαιος, ὁ θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.
2 Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπὶ κ' θυγατέρες τρεῖς.

3 Καὶ ἦν τὰ κλῆνη αὐτῷ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι ὀκτώκισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὀθλίσαι ὄνοι ἑκατόμβαι, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.

4 Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίησαν· πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφάς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

5 Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἠπέστελλον ἰωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτὸς ἀνίσταμενος τοπρῶν, καὶ προσέφερε ἱερεῖ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἑκατοντίας δ' περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγε γὰρ ἰωβ, Μὴ ποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ δ' διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνόησαν πρὸς ὁ Θεόν; ὅπως ἂν ἔποισεν ἰωβ παρὰ τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδὼς ἡλθον οἱ ἄγγελοι τῷ Θεῷ παραστήσαντες ἐναντίον τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν παρεργίζοντας καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρεμι.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τῶν παιδῶν μου ἰωβ, ὅτι ἐκ ἔστε κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἄνθρωπος ἄμειπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.

9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, Μὴ ὀφραῖν ἰωβ σέβεται τὸν Κύριον.

10 Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐξω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐξω πάντων τῶν ὄντων ὁ αὐτοῦ κυκλώ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Ἀλλὰ ἀποστείλον τὴν χειρὰ σου, καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχει· καὶ ἡ μὴν, εἰς πρόσωπόν σου εὐλογῇ.

12 Ὅτε ἔειπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Ἰδὲ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ᾤσῃ καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἐπίνον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ.

14 Καὶ ἰδὼς ἄγγελος ἦλθε πρὸς ἰωβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν προτρία, καὶ αἱ θηλείαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν,

15 Καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτευόμεναι ἤμαλ' αὐτῶν ἐν μαχαίραις, καὶ τοὺς παῖδας ὁ ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ὁ σῶθεις δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

16 Ἐτι τότε λαλῶντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς ἰωβ, Πῦρ ἐπέσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τὸς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· ὁ σῶθεις δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

17 Ἐτι τότε λαλῶντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς ἰωβ, Οἱ ἰππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ὁ κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκάλωσαν τὰς καμήλας, καὶ ἤμαλ' αὐτῶν αὐτάς, καὶ τὸς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

18 Ἐτι τότε λαλῶντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ ἰωβ, Τῶν νύων σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθόντων καὶ πικρῶν, παρὰ

τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, 19 Ἐξαίφην πνεῦμα μέγα ἐπέπλησεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἦν αὐτῶν τεσσάρων γυναικῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπέσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδά σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι.

20 Οὕτως ἠναστάς ἰωβ ἔρριξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ, προσεκύνησε.

21 Καὶ εἶπεν, ὁ Κύριος γυμνὸς ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυνὸς καὶ ἀπελευθέρωσάι ἐκέλευσε ὁ Κύριος ἐδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

22 Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ ὁ δὲ ἐν ἡμαρτὶν ἰωβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστήσαντες ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν· παραστήσαντες ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ὁ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρεμι.

3 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Προσέσχες ἐν τῷ θεράποντί μου ἰωβ, ὅτι ἐκ ἔστε κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός, ἄμειπτος, ὁ θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακῆς, ἔτι δὲ ἔχετα ἀνακίας· σὺ δὲ εἶπας· ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακένῃς ἀπολέσαι.

4 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ, Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπου· ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσεις.

5 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτῶν· καὶ ἡ μὴν, εἰς πρόσωπόν σου εὐλογῇ.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Ἰδὲ παραδίδωμι σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

7 Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπάισε τὸν ἰωβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

8 Καὶ ἔλαβεν ὁ σπαρακόν, ἵνα τὸν ἰχθῶρα ἐξή, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοιλίας ἐξω τῆς πόλεως.

9 Χρόνι δὲ πολλῶν προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Μέχρι τίνος καρτερήσεις, λέγων, Ἰδὲ ἀναμένω χρόνον ἐπὶ μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδὼν γὰρ ἠφάνισαι σε τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς υἱοί· καὶ θυγατέρες, ὁ ἐμῆς κοιλίας ῥώδεις καὶ πόνοι, ἕως εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίσασα μετὰ μόχθου· σὺ τε αὐτὸς ἐν σαρκί σκωλήκων κἀθήνηαι διανυκτερεύων αἴθριος, κατὰ τὴν πλανωμένην καὶ λάτριν τόπον ἐκ τοῦ πύλου, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἡλίου πότε δούσεαι, ἵνα ἀναπαύωμαι τῶν μόχθων· καὶ τῶν ὀδυνῶν αἶμα με νῦν συνέχυσαι· ἀλλὰ εἰπὼν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα.

10 Ὅ δὲ ἐμβλέψας, εἶπεν αὐτῇ, Ὅσπερ μία τῶν ὀφρῶνων γυναικῶν ὁ ἐλάλησας· εἰ τίς ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ ἔχ' ὑποίσωμεν; ἐν· πᾶσι ταῖσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ· οὐδὲν ἡμαρτεν ἰωβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

11 Ἀκίσταντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακά πάντα· τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν· Ἐλιφάθ· ὁ Θαυμαῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ· ὁ Σαυκῶν τῦραννος, Σωφάρ· Μινῶν βασιλεὺς· καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν ὁμοθυμαδὸν, τὸν παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

12 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλη ἐκλαυσαν, ῥέξαντες ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασσάμενοι γῆν.

13 Ὁ Παρεκάθισαν· αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑάδρων γὰρ τὴν πληγὴν δεῖναι οὖσαν καὶ μετὰ τὴν σφόδρα.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΜΕΤΑ τούτου ἦνοιξεν ἰσὺς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ,

2 Ἀλέγων,

3 Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγενήθη, καὶ ἡ νύξ ἡ ἐκείνη, ἢ εἴπαν, Ἰδοὺ ἄρσεν.

4 Ἡ δὲ νύξ ἡ ἐκείνη εἷς σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος.

5 Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου, ἑπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος· ὁ καταραθεῖς ἡ ἡμέρα ἡ ἐκείνη.

6 Καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἷη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμῇται εἰς ἡμέρας μηνῶν.

7 Ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἷη ὁδὴν, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμὴν.

8 Ἀλλὰ καταρρασαίτω αὐτὴν ὁ καταρῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρᾶσθαι.

9 Σκοτασθεὶ τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι, καὶ μὴ ἰδοὶ ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα.

10 Οἱ τὴν συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μηρός μου, ὑπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

11 Διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ ἐκ ἐτελεύτησα; ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξηλθον, καὶ ἐκ εὐθὺς ἀπώλομην;

12 Ὅτι ἐνὶ αὐτῇ δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνυα; ἐνὶ αὐτῇ δὲ μαστοὺς ἐθήλασα;

13 Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἠσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην.

14 Μετὰ βασιλέων ὁ βουλευτῶν γῆς οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ εἴψεσιν,

15 Ὅτι ἡ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολλοὶ ὁ χρυσὸς, οἱ ἐπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου.

16 Ὡς περ ἐκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ὥς περ νήπιον οἷ ἐκ εἶδον φῶς.

17 Ἐκεῖ ἄσεβεις ἐξέκανσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατὰ κοκοί· τῷ σώματι.

18 Ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου.

19 Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ θεραπαῶν δέδοικας τὸν κύριον αὐτοῦ.

20 Ἰνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ ὁ φῶς; ζωὴ δὲ ταῖς ἐν δύναις ψυχαῖς,

21 Οἱ μείρονται αὐτοῦ θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορθοῦσιντες ὥς περ θησαυρὸς.

22 Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἕαν καλαύχῃσι;

23 Θάνατος ἀνδρὶ ἄνάπαυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ' αὐτοῦ.

24 Πρό γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἦκει, δακρῶς δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ.

25 Φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἤλθε μοι, καὶ ὃν ἐδεδοικέν, συνήντησέ μοι.

26 Οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε ἠσύχασα, οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δὲ μοι ὀργή.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαϊμανίτης, λέγει.

2 Μη πολλάκις σοι λελλάθῃς ἐν κόπῳ; ἰσχύον δὲ ῥηματῶν σου τίς ὑποίσει;

3 Εἰ γὰρ σύ ἐνουθέτησας πολλοὺς, καὶ κείρας ἠσθενού; παρεκάλεσας,

4 Ἀσθενούντας τε ἐξανέστησας ῥήμασι, γόνασαι τε ἄδυνατοι· οὐ θάρσος περιεβήκας!

5 Νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἡψατό σου, σὺ δὲ σπουδάσας!

6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου;

7 Μὴ σῆθητι ἐν, τίς καθάρως ὢν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλοόριζοι ἀπώλοντο;

8 Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀορτιῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ δύνανς θεριεῖν ἑαυτοῖς.

9 Ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ὑπολύνονται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτὰ ἀφανισθήσονται.

10 Ὁ Σθένης ὁ Λέοντος, φωνῇ δὲ λεανῆς, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.

11 Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμνῳ δὲ Λέοντος ἔλιπον ἀλλήλους.

12 Εἰ δὲ τίς ῥημα ἀληθινὸν ἐχέγονει ἐν λόγοις σου, οὐδὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε ἢ πότερον· οὐ δέξεται μοι τὸ οὗς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ;

13 Ὁ Φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

14 Φρίκη μοι συνήντησε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὄστα διέεεισε!

15 Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἐφρίξαν δὲ μοι τρίχες καὶ σάρκες.

16 Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὐραν καὶ φωνὴν ἤκουον.

17 Τί γὰρ; μὴ καθαρὸς ἔσαι βροτὸς ἐναντίον τοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν ἀμεμπτός ἀνήρ;

18 Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τί ἐπενόησε.

19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἔσμεν!

ἔπεισαν αὐτοὺς σπητὸς τρόπον,

20 Καὶ ἀπὸ πρωΐνους μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἰσι· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοὺς βοηθήσαι, ἀπώλοντο.

21 Ἐνεφίσησε γὰρ αὐτοὺς ὁ ἐξηράνθησαν· ἀπώλοντο! παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Κεφ. ε'. V.

ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δὲ εἰ τις σοὶ ὑπακούσεται, ἢ εἰ τίνα ἀγγέλων ἁγίων ὀψῃ.

2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3 Ἐγὼ δὲ ἑώρακα ἄφρονας, ρίξαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθὺς ἐβρώθη αὐτῶν ἡ διαίτα!

4 Πόρρω γέγονιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαριθθεύσαντες δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος,

5 Ἀ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαιρετοὶ ἔσονται ἐκ σφωτισθεῖσιν αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὁρέων ἀναβλαστήσει πόνος.

7 Ἀλλὰ ἀνθρωπος γεννάται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ θυνοῖται τὰ ὑψηλὰ πέτονται.

8 Οὐ μὴν δὲ ἄλλα ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,

9 Τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ ἀνεξήγητα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς,

10 Τὸν δίδόντα νετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν,

11 Τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα,

12 Διαλλάσσοντα βαλεῖς πανοῦργων, καὶ μὴ ποιήσοντας αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀλθές.

13 Ὁ καταλαμβάνων σοφὸς ἐν τῇ φρονήσει, βουλήν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν.

14 Ὁ ἡμέρας^α συναντήσεται αὐτοῖς^α σκοτος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασιν ἴσα νυκτί,
15 Ἀπόλοιτο δὲ ἐν πολέμῳ^α ἀδύνατος δὲ ἐξελθοῖ ἐκ χειρὸς δυνάτου.
16 Εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς, ὁ ἀδίκου δὲ^α στόμα ἐμφραχθεῖν.
17 Μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἡλεγεῖν ὁ Κύριος^α, νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.
18 Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν^α ἔπεισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ^α διασάντο.
19 Ἐξέλκω ἐξ ἀναγκῶν^α σε ἐξελεῖται^α, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ, ὁ οὐ μὴ^α ἀψηταῖ σου κακόν.
20 Ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου, ἂν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε.
21 Ἀπὸ μαστίγος γλώσσης^α σε κρύνει^α, καὶ οὐ^α δὲ μὴ φοβήθῃς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.
22 Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ^α ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων ὁ οὐ μὴ φοβήθῃς.
23 Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι^α.
24 Ἐἴτα γνῶσθι ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος^α ἡ δὲ δαίτια τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη.
25 Γνώσθι δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ.
26 Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν^α θερίζομενος, ἡ ὥσπερ θιμανία ἀλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.
27 Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσμεν^α ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν^α σὺ δὲ γυνῷ σεαυτῷ^α, εἰ^α τι ἐπράξας.

Κεφ. σ'. VI.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
2 Εἰ γὰρ τις ἰσθῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, πᾶς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὀμοθυμαδόν,
3 Καὶ δὴ ἄμμον παραλίας^α βαρυτέρη ἔσαι^α ἄλλ' ὥς ἔοικε τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα.
4 Βέλη γὰρ Κύριον ἐν τῷ σώματί μου ἔστιν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν^α ἐκπίνει μου τὸ αἷμα, ὅταν ἄρῶμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.
5 Τί γάρ^α μὴ διακενῇς κεκράζεται ὄνος ἄγριος, ἄλλ' ἡ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ρηεῖς φωνὴν βουῶν ἐπὶ φάτινις ἔχων τὰ βρώματα;
6 Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἐστὶ γέυμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;
7 Οὐ δύναται γάρ^α παύσασθαι μὴ^α ἡ ὀργή^α ῥόμον γὰρ ὀρώ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.
8 Εἰ γὰρ δώῃ καὶ ἔλθοι^α μου ἡ αἷταις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ^α Κύριος.
9 Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελέτω.
10 Εἴη δὲ^α μου πόλις^α τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχεῶν ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ^α φείσομαι οὐ γὰρ ἐνευσάμην ῥήματα ἄγια Θεοῦ μου.
11 Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς, ὅτι ὑπομένω; ^α τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνεχεται μου ἡ ψυχὴ;
12 Μὴ ἰσχύς λίθων ἡ ἰσχὺς μου; ἢ αἰ σάρκες μου εἰσι χάλκεαι;
13 Ἡ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποιθῆιν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεισιν.
14 Ἀπειπάτω με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.
15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου, ὥσπερ χειμάρρους ἐκλείπων, ἡ ὥσπερ^α κύμα^α παρηλθόν με.
16 Οἵτινες με ὀδυνάβουόν^α νῦν ἐπιπεπτώ-

κασι μοι ὥσπερ χιῶν ἡ κρύσταλλος πεπηγώς.
17 Καθὼς^α τακεῖσα^α θέρμης γενομένης, ὁ^α ἐπεγνώσθην ὅπερ^α ἦν,
18 Οὕτω καὶ γὰρ κατελείφθην ὑπὸ πάντων. ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19 Ἰδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ^α ἀτραπὰς Σαβῶν οἱ^α διορτυνέ^ασι.
20 Καὶ^α αἰσχύνῃ^α ὀφειλήσουσιν, οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.
21 Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.
22 Τί γάρ; μὴτι ὑμᾶς ἤτησα, ἡ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι.
23 Ὡστε σώσαι με^α δὲ^α ἐκ χερῶν, ὁ^α ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με^α;
24 Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἰ^α τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25 Ἀλλ' ὥς ἔοικε φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν^α ἰσχυρὸν αἰτούμαι,
26 Οὐδὲ ἐλεγχος ὑμῶν^α ῥήμασί με^α παύσει, οὐδὲ^α γὰρ ὑμῶν φθῆγμα ῥήματος^α ἀνέξομαι.
27 Πλὴν ὅτι^α ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ-φίλῳ ὑμῶν.
28 Νυνὶ δὲ^α εἰσβλέψας^α εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.
29 Καθίστατε δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον, ^α καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30 Οὐ γάρ ἐστιν^α ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον^α, ὁ^α ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ^α σύνεναν μελετᾷ;

Κεφ. ζ'. VII.

ΠΟΤΕΡΟΝ οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2 Ἡ ὥσπερ θεράπων δεδοικώς τὸν Κύριον αὐτοῦ, καὶ^α τετενχώς^α σκιάς; ἡ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὴν μισθὸν αὐτοῦ;
3 Οὕτως καγὼ ὑπέμενα μῖγας κενούς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναί μοι εἰσίν.
4 Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, Πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, Πότε ἐσπέρα; πλήρη δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ εὐπέρως ἕως πρωῆ.
5 Φύρεται δὲ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βῶλακας γῆς ἀπὸ ἰχθῶρος^α δούων.
6 Ὁ δὲ βίος μου ἔστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.
7 Μνήσθητι^α οὖν^α ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ, καὶ οὐκ ἐτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν.
8 Οὐ περιβλέψεται με^α ὀφθαλμός ὁρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐκ^α ἐτι^α εἰμί.
9 Ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ^α ἔαν γὰρ ἀνθρώπου καταβῇ εἰς ἄδην, οὐκ ἐτι μὴ ἀναβῇ.
10 Οὐδ' οὐ^α μὴ ἀπιστρέψῃ^α εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἐτι ὁ τόπος αὐτοῦ.
11 Ἀτὰρ οὖν^α οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω^α ἐν ἀναγκῇ ὧν^α, ἀνοίξω^α πικρίαν^α ψυχῆς^α μου^α συνεχομένου.
12 Πότερον θάλασσα εἰμί ἢ ὀράκων, ὁ^α ἐτι^α κατέταξας δὲ^α ἐμὲ^α φυλακῇ;
13 Ὅτι^α ἐπεὶ ὅτι^α παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἑμαυτὸν^α ἰδίᾳ λόγον^α τῇ κοίτῃ μου.
14 Ἐκφοβέει με ἐνυπνίους, καὶ^α ὁράμασί με καταπλήρσει.

15 Ὁ Ἀπαλλάξεις ἵ ἀπὸ πνεύματός μου ἡν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὅσα μὲ.
 16 Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσωμαι, ἵνα μακροθυμῶ ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γὰρ μου ὁ βίος.
 17 Τί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἡ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;
 18 Ἡ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρῶν; καὶ εἰ ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;
 19 Ἔως τίνος οὐκ ἔξῃ με, ἕως πρὸς με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου;
 20 Εἰ ἐγὼ ἤμαρτον, τί δὲ δυνήσομαι πρᾶξι, ὃ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθῃ με κατεντεικτὴν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;
 21 Διατί οὐκ ἐποίησάω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μὲ; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμὶ.

Κεφ. η'. VIII.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,
 2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρήμον τοῦ στόματός σου;
 3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσεις κρίνων; ἡ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξὶ τοὺς δίκαιους;
 4 Εἰ οἱ υἱοὶ σου ἤμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἠέπεστέιν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.
 5 Σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς τὸν Κύριον ἵ παντοκράτορα δεόμενος.
 6 Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς, δέησας ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δὲ σοὶ δίκαιαν δικαιοσύνην.
 7 Ἔσται οὖν τὰ μεν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατα σου ἀμύθητα.
 8 Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων.
 9 Χθίζοι γὰρ ἔσμεν, καὶ οὐκ οἶδαμεν σκιά γὰρ ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος.
 10 Ἡ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσιν, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα;
 11 Μὴ θάλλει πάμπρος ἀνὲν ὕδατος, ἡ ὕψωθήσεται βούτομον ἀνεν πότον;
 12 Ἐτι ὃν ἐπὶ ρίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ, πρὸ τοῦ πνέειν δὲ πᾶσα βοτάνη οὐχί; ἡραίνεται;
 13 Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου ἡ ἐλπίς γὰρ ἄσεβους ἀπολείπεται.
 14 Λοικητός γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος ἡ ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή.
 15 Ἐάν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ τῇ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ.
 16 Ὑγρὸς γὰρ ἔστιν ὑπὸ ἡλίου καὶ ἐκ σπιρίας αὐτοῦ ὁ ράδαμος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
 17 Ἐπὶ συναγωγῇ λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται.
 18 Ἐάν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν ἡ οὐχ ἐφρακας τοιαῦτα,
 19 Ὅτι καταστροφὴ ἄσεβους τοιαυτή, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβαστήσκει.
 20 Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον πᾶν δὲ ἄπορον ἄσεβους δὲ βέβηται.
 21 Ἀληθινὸν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.
 22 Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃ, δίκαια δὲ ἄσεβους οὐκ ἔσται.

Κεφ. θ'. IX.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
 2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι ἔως ἐστὶ πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;
 3 Ἐάν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, ὃ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντεπίη πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων.

4 Σοφὸς γὰρ ἔστι διανοία, κραταῖος τε καὶ μέγας τὸς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν;
 5 Ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὃ καταστρέφον αὐτὰ ὄρη;
 6 Ὁ σείων τὴν ἵπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται.
 7 Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει.
 8 Ὁ ταῦσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης.
 9 Ὁ ποῖων Πιλεάδα κ' Ἐσπερον κ' Ἀρκτῶρον, καὶ ταμεῖα Νότου.
 10 Ὁ ποῖων μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
 11 Ἐάν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἰδῶ ἔάν παρέλθῃ με, οὐδ' ὡς ἔγνων.
 12 Ἐάν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; ἡ τίς ἔρει αὐτῷ, τί ἐποίησας;
 13 Αὐτὸς γὰρ ἀπεστραπται ὄρη, ὑπ' αὐτῷ ἐκάμψθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν.
 14 Ἐάν δὲ μου ὑπακούσεται, ἡ διακρίνει τὰ ῥήματα μου.
 15 Ἐάν γὰρ ὁ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεται μὲ, τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι.
 16 Ἐάν τε καλέσω καὶ ὃ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέ μου τῆς φωνῆς.
 17 Μὴ γνώσῃ με ἐκρίψῃ πολλὰ δὲ μου τὰ συντριμμάτα πεποίηκε διακρινῆς.
 18 Οὐκ ἔα γὰρ με ἀναπνεύσαι ἐνέπλησε δὲ με πικρίας.
 19 Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει τὸ ἐν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται;
 20 Ἐάν γὰρ ὁ δίκαιος, τὸ εἶμα μὲ ἄσεβησει ἔάν τε ὡς ἀμειπτος, σκολιὸς ἀποβήσεται.
 21 Εἴτε γὰρ ἡσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλην ἀφαιρεῖται μου ἡ ζωή.
 22 Διὸ εἶπον, Μέγαν καὶ δυνάστην, ἀπολλύει ὄρη,
 23 Ὅτι φαῦλόν ἐν θανάτῳ ἐξαισῶ, ἀλλὰ δίκαιος καταγελῶνται,
 24 Παραδεδόνται γὰρ εἰς χεῖρας ἄσεβους, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτὸς ἔστι, τίς ἐστιν;
 25 Ὁ δὲ βίος μου ἔστιν ἐλαφρότερος ὁ δρομέως ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ ὡς εἶδον.
 26 Ἡ καὶ ἐστὶ νανσὶν ἵχνος ὁδοῦ, ἡ αἰετοῦ πετομένου ζητούντος βορᾶν;
 27 Ἐάν τε γὰρ εἶπω, Ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
 28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἄθῳον με ἔσσεις.
 29 Ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἄσεβης, διὰ τί κἀπέθανον;
 30 Ἐάν γὰρ ἀπολούσῃμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χειρὶ καθαράς,
 31 Ἰκανῶς ἐν ῥύτῳ με ἔβανθας, ἐβδελύξασθαι δὲ με ἡ στολή.
 32 Οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ὡς ἀντικρινουμαί, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
 33 Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ἐλέγχων, καὶ διακούων ἀναμεινον ἀμφοτέρων.
 34 Ἀπαλλάξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβιλεῖτω,
 35 Καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.
 Κεφ. ι'. X.

ΚΑΜΝΩΝ τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτόν τὰ ῥήματα μου λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος,
 2 Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον, Μὴ με ἄσεβειν διδάσκει καὶ διατί με οὕτως ἐκρίνας;

3 Ἡ καλὸν σοι ἔαν ἡ ἀδικήσω; ὅτι ἀπέπω ἔργα χειρῶν σου, βουλὴ δὲ ἡσέβων προσέσχευ.

4 Ἡ ὥσπερ βροτὸς ὀρᾷ, καθορᾷ; ἡ καθὼς ὀρᾷ ἄνθρωπος, βλέψῃ;

5 Ἡ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν, ἢ τὰ ἔτη σου ἂν ἀνδρός;

6 Ὅτι ἀνεζητήσας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐζητιάσας;

7 Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἡσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαίρουμένος;

8 Αἱ χεῖρές σου ἔπλασαν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας.

9 Μνήσθητι, ὅτι πλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.

10 Ἡ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ;

11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὑστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνέειπας.

12 Ζωὴν δὲ καὶ βίον ἐθου παρ' ἐμοί, ἢ δὲ ἐπισκοπὴ σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα.

13 Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν.

14 Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, βουλᾶσαις με, ὑπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἂν ὦν με πεποίηκας.

15 Ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἶμοι· ἐάν δὲ ὧ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἡ ἀτιμίας εἰμί.

16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγὴν· πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὑλέκεις,

17 Ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμέ τὴν ἑτασίαν μου· ὅργη δὲ μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἀπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμέ πειρατήρια.

18 Ἰνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξηγάγες, καὶ ἐκ ὑπέθανον, ὀφθαλμοὶ δέ με οὐκ εἶδε,

19 Καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην;

20 Ἡ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου; ἄσόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,

21 Πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν,

22 Εἰς γῆν σκότους αἰανίου, οὐ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὄραν ζωὴν βροτῶν.

Κεφ. ια'. XI.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφῶρ ὁ Μιναιος, λέγει,

2 Ὅ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀντακούσεται ἡ καὶ ὁ εὐλαὸς οἶεται εἶναι δίκαιος; εὐλογημένος ὁ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος.

3 Μὴ πολὺς ἐν ῥήματι γίνου, οὐ γὰρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενος σοι,

4 Μὴ γὰρ λέγῃ, Ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.

5 Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λαλήσῃ πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξῃ χεῖλιν αὐτοῦ μετὰ σοῦ;

6 Εἴτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας, ὅτι διπλοῦς ἐσθαί τῶν κατὰ σέ, καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἀξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.

7 Ἡ ἴχνος Κυρίου εὐρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου δ' ἀποείπῃς ὁ παντοκράτωρ;

8 Ὑψηλὸς ὁ οὐρανός, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτητα δὲ τῶν ἐν ἄδον, τί οἶδας;

9 Ἡ μακρότερα μέτρον ἡγῆς, ἢ εὖρους θαλάσσης;

10 Ἐάν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

11 Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἂν ὁτοπα οὐ παρόφεται.

12 Ἀνθρώπος δὲ ἄλλως νῆχεται λόγοις· βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὧν ἐρημίτη.

13 Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπιάξεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτὸν,

14 Εἰ ἀνόμιον τί ἐστὶν ἐν χερσὶ σου, πόρρω ποιήσου αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν δαιτη σου μὴ αὐλισθήτω.

15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ὑδωρ καθαρὸν, ἐκδύση δὲ ῥύνω, καὶ ἐμὴ φοβηθήσῃ.

16 Κοὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθόν, καὶ οὐ ποτηθήσῃ.

17 Ἡ δὲ εὐχὴ σου ὥσπερ ἔωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.

18 Πεποιθὼς τε ἔσῃ, ὅτι ἐστί σοι ἑλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη.

19 Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται.

20 Σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἑλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακίσονται.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,

2 Εἴτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία;

3 Κῆμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστί.

4 Δίκαιοι γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλευασμῶν.

5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκου τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μὴδεὶς πεποικῆτο πονηρὸς ἢ ἀνὴρ ἔσεσθαι,

6 Ὅσοι παροργίζουσιν τὸν Κύριον, ὥς οὐχὶ καὶ ἑταῖοις αὐτῶν ἐσται.

7 Ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τὰ τετράποδα ἔαν σοι εἰπῶσι, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἔαν σοι ἀπαγγεῖλῶσιν.

8 Ἐκδήγησαι γῇ, ἔαν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθυεὶς τῆς θαλάσσης.

9 Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι χεῖρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα;

10 Εἰ μὴ ἐν χερσὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώων, καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου.

11 Οὐς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάτρυξ δὲ σῖτα γενεταί.

12 Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη.

13 Παρ' αὐτῷ σοφία, καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλὴ καὶ συνέσις.

14 Ἐάν καταβάλλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἔαν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει;

15 Ἐάν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ἔφρανεὶ τὴν γῆν· ἔαν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστροφῆς.

16 Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ συνέσις.

17 Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κράτος δὲ γῆς ἐξέστησε.

18 Ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνους, καὶ ἐπεριέδωκε τὴν ζωὴν ὀσφύας αὐτῶν.

19 Ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.

20 Διαλλάσσων χεῖρὶ πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.

21 Ἐκχέων ἄτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.

22 Ὁ Ἀνακαλύπτων^α βαθέα ἐκ σκότους, ἐξηγάγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.

23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύνων αὐτὰ, καταστραυνῶν ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά.

24 Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων^α γῆς, ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς^α ἐν^α ὁδῷ ἣ οὐκ ᾔδεισαν. 25 Ψηλαφήσασαι σκότος καὶ^α μὴ^α φῶς, πλανηθείησαν δὲ ὡς περ ὁ μεθύων.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΙΔΟΥ ταῦτα^α ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ^α ἀκήκοέ μου τὸ οὖς^α.

2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ^α οὐκ^α ἀσυνετώτερός εἰμι^α ὑμῶν.

3 Οὐ μὴν δὲ^α ἄλλ' ἐγὼ^α πρὸς Κύριον λαλήσω^α, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βέλῃται.

4 Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰατὰ κακῶν πάντες.

5 Εἰη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν^α σοφία^α.

6 Ἀκούσατε δὲ ἐλέγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν^α δὲ χειλῶν μου προσέχετε.

7 Πότερον οὐκ ἐναντὶ Κυρίου λαλεῖτε, ἐναντὶ δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;

8 Ἡ δὲ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε^α.

9 Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς^α· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιούντες προστεθήσεσθε αὐτῷ.

10 Οὐδὲν ἔπτον ἐλέγξει ὑμᾶς^α· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ^α πρόσωπα θαυμάσεσθε^α.

11 Πότερον οὐχ^α ἡ δυνάμις αὐτοῦ στροβίσει ὑμᾶς^α; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ^α ἐπιπεσεῖται ὑμῖν.

12 Ἀποβήσεται δὲ^α ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα πληλὺν.

13 Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω^α, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ.

14 Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῖς^α, ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν^α χειρὶ^α.

15 Εἰάν^α με χειρώσῃται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ κ^α ἤρκαται, δ^α ἡ μὴν^α λαλήσω καὶ ἐλέγξω^α ἐναντίον αὐτοῦ.

16 Καὶ τοῦτο μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ^α ἐναντίον αὐτοῦ δόλος^α εἰσελεύσεται^α.

17 Ἀκούσατε^α ἀκούσατε^α τὰ ῥήματα μου^α, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων.

18 Ἴδου ἐγὼ ἐγγὺς εἰμι τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοίμαι.

19 Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κριθησόμενός μοι, δ^α οὐ^α τὴν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;

20 Δυνεῖ δὲ^α μοι χρῆσις, τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι.

21 Τὴν χεῖρα δ^α παρ' ἐμοῦ ἀπέχου^α, καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησέτω.

22 Εἰτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι δ^α ὑπακούσωμαι^α, ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δὲ σοι δώσω δ^α ἀνταπόκρισιν^α.

23 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; δίδαξόν με τίνες εἰσὶ^α;

24 Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτη, ἡγήσαι δὲ με^α ὑπεραντίον σοι;

25 Ἡ δὲ^α φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἡ ὥς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντικεισάται μοι;

26 Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακά, περιέθηκας δὲ μοι νεότητος ἁμαρτίας.

27 Ἐθου δὲ μου τὸν πόδα ἐν^α βυβάλλω^α, ἐφύλαξας δὲ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας δ^α τῶν^α ποδῶν μου ἀφίκου.

28 Ὁ παλαιούται ἴσα ἀσκή, ἡ ὥς περ ἰμάτιον σπητόβρωτον.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΒΡΟΤΟΣ γὰρ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς,

2 Ἡ ὥς περ ἄνθος ἀνθήσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥς περ σκιά, καὶ οὐ μὴ στῇ.

3 Οὐχὶ καὶ τοῦτου λόγον ἐποίησά^α καὶ τοῦτον ἐποίησας^α εἰσελθεῖν ἐν κρίματι^α δ^α ἐνώπιον^α σου;

4 Τίς γὰρ^α καθαρὸς ἐστὶ^α ἀπὸ ῥύπου; δ^α ἅλλ' οὐθεὶς^α.

5 Εἰάν^α καὶ^α μία ἡμέρα^α ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς^α ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' ἐαυτοῦ^α εἰς χρόνον^α ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

6 Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχῇ, καὶ εὐδοκῇσῃ^α τὸν βίον, ὥς περ ὁ μισθωτός.

7 Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἑλπίς, ἐὰν δ^α γάρ^α ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει^α, καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

8 Εἰάν^α γὰρ ῥήσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ, τὸ στέλεχος αὐτοῦ

9 Ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος ἀνθήσει, ποιήσει δὲ θερισμόν, ὥς περ νεόφυτον.

10 Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας^α ψῆχετο, πειρῶν δὲ βροτὸς οὐκ εἴς τιν.

11 Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς δ^α ἐξηράνηται.

12 Ἀνθρώπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ^α ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς δ^α οὐ μὴ συρράφῃ^α, καὶ οὐκ ἐξυπνιαθῇσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν.

13 Εἰ γὰρ^α ὄφελον ἐν ᾧ με δ^α ἐφύλαξας^α, ἔκρυψας δὲ με ἕως ἂν παύσῃται^α σου ἡ ὀργή, καὶ τάχῃ μοι χρόνον ἐν^α φ^α μείναι με ποιήσῃ.

14 Εἰάν^α γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ἂ^α ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ ἕως^α πάλιν γένωμαι;

15 Εἰτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι ὑπακούσωμαι^α τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιού.

16 Ἡρίθμης δὲ μοι τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου.

17 Ἐσφράγισας δὲ μου δ^α τὰς ἀνομίας^α ἐν βαλάντι, ἐπεσημίην δὲ εἰτι ἄκων παρέβην.

18 Καὶ πλην ὅρος πίπτον δ^α διαπεσεῖται^α, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τῶ τόπου αὐτῆς.

19 Ὁ θεὸς δ^α ἐλέανεν^α ὕδατα, καὶ κατέκλυσε^α ὕδατα ὕπνια τοῦ χώματος τῆς γῆς^α καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπάλεσε.

20 Ὡς αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ψῆχετο δ^α ἐπέστησας αὐτῷ^α τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστεilas^α.

21 Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν νῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν^α ἐάν δὲ ολίγοι γένωνται, ἕκ ἐπίσταται.

22 Ἄλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ^α ἤλγησαν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένησεν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαμιανίτης, λέγει,

2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει ἀνέσεων δ^α πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε^α πόνον γαστροῦ;

3 Ἐλέγξων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οὐκ οὐδὲν ὀφείλος;

4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συντελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἐναντὶ^α τοῦ^α Κυρίου;

5 Ἐνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου, ὃ οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.

6 Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ, τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσί σοι.

7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ πρὸ τινῶν ἐπάγης;

8 Ἡ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας; ἢ συμβούλῃ σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο σοφία;

9 Τί γάρ οἶδας, ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἢ τί δὲ συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς;

10 Καὶ γε πρεσβύτερος καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρὸς σου ἡμέραις.

11 Ολίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστιγῶσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.

12 Τί ἂ ἐτόλμῃσεν ἡ καρδία σου; ἢ τί δὲ ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου,

13 Ὅτι θυμὸν ἐρρήξας ἔναντι Κυρίου, ἐξηγάγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα;

14 Τίς γάρ ὦν βροτός, ὅτι ἐσται ἀμεμπτος; ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;

15 Εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθάρως ἐναντίον αὐτοῦ.

16 Ἐὰ δὲ, ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ὁ ἀδίκιος ἴσα ποτῶ.

17 Ἀναγγελῶ δέ σοι, ὁ ἀκουέ μου, ἃ δὴ ἔώρακα, ἀναγγελῶ σοι.

18 Ἄ σοφοὶ ὁ ἐρούσι, καὶ οὐκ ἐκρύψαν πατέρας αὐτῶν.

19 Αὐτοὶ μόνους ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἄλλογενὴς ἐπ' αὐτοῦς.

20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβῶν ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἡριθμητὰ δεδομένα δύναστη.

21 Ὅ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ ὅταν δοκῇ ἡδὴ εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή.

22 Μὴ πιστεutéω ὑποστραφῆναι ἀπὸ σκότους, ἐντέταλται γάρ ἡδὴ εἰς χεῖρας σιδήρου.

23 Κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυνῖν' οἶδε δὲ ἐν αὐτῷ ὅτι μένει εἰς πτώμα ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει.

24 Ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει, ὡς περ στρατηγὸς πρωτοστάτης ἐπίπτει.

25 Ὅτι ἤρκε χείρας ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίσεν.

26 Ἐδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ὑπὸ πύδους αὐτοῦ.

27 Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων.

28 Αὐλισθεῖ δὲ πόλεις ἐρήμους, αἰεῖσθαι δὲ εἰς οἴκους αοικήτους ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἠτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται;

29 Οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα ὃ οὐ μὴ βάλλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκίαν,

30 Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράνας ἀνεμος, ἀπέκσοι αὐτὸν αὐτοῦ τὸ ἀνθος.

31 Μὴ πιστεutéω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ.

32 Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ράδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ.

33 Τρυγηθεῖ δὲ ὡς ὅς ὄμφας πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλάιας.

34 Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος πῦρ δὲ καυσεῖ οἴκους διαροδεκτῶν.

35 Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὀδύνας, ὑποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

ΥΠΟΔΕΩΝ δὲ ἰώβ, λέγει,

2 Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν πάντες.

3 Τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη;

4 Κάγω καθ' ὑμᾶς λαλήσω, εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς.

5 Εἰτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ὁ ῥήμασι, κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν.

6 Εἴη δὲ ἰσχυρὸς ἐν τῷ στόματί μου, κινήσιν δὲ χεῖλέων οὐ φείσομαι.

7 Εἴην γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγίσω τὸ τραῦμα, εἰ δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι;

8 Νῦν δὲ κατὰκόπον με πεποιήκε μωρὸν σεσηπτότα, καὶ ἐπελάβον μου.

9 Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεύδος μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.

10 Ὁργῇ χρησάμενος κατέβαλέ με, ἐβρυξεν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας, βέλη δὲ πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπесαν.

11 Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὀξεῖ ἐπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.

12 Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἐρρήσέ με.

13 Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με λαβῶν με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὡς περ σκorpion.

14 Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφροῦς μου, οὐ δὲ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου.

15 Κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον ὅπως μὲ δυνάμενοι.

16 Σάκκον ἐρράβαν' ἐπὶ δὲ βύρσηϊ μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη.

17 Ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκία.

18 Ἀδίκον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχὴ δὲ μου καθάρα.

19 Γῇ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵματι ἀτῆς σαρκὸς μου, μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου.

20 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανῷ ὁ μάρτυς μου, ὃ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις.

21 Ἀφικοῖτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ ἐστάζοι μου ὁ ὀφθαλμός.

22 Εἴη δὲ ἐλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ νῦν ἀνθρώπων τῷ πλησίον αὐτοῦ.

23 Ἐτῇ δὲ ἀριθμητὰ ὁ ἥκρανι, ὁδῶ δὲ ἡ οὐκ ἐπαναστραφῆσομαι, πορεύσομαι.

ΟΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω.

2 Δίσσομαι κάμωνον καὶ τί δὲ ποιήσας; ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἁλλότριος.

3 Τίς ἐστίν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω.

4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρύψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ψύσῃς αὐτοῦς.

5 Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δὲ ἀφ' οὐκ ἐτάκῃσαν.

6 Ἐθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, ὁ γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην.

7 Πεπάρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως πρὸ πάντων.

8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, εἰς καιὸς δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίῃ.

9 Σχοιη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, α καθα-
ρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος.
10 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες εἰدیدετε καὶ δεῦτε
δὴ, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν λόγις ἀληθές.
11 Αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ, ἐρ-
ράχη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου.
12 Νύκτα εἰς ἡμέραν ἐβήκα, ὡς ἐγγὺς
ἀπὸ προσώπου σκότους.
13 Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾄδῃς μου ὁ οἶκος, ἐν
δὲ γνώφῳ ἐστρωταί μου ἡ στρωμνή.
14 Θάνατον ὁ ἐπεκαλεσάμην ὁ πατέρα μου
εἶναι, μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν.
15 Ποῦ οὖν μου ἄτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς, ἢ τὰ
ἀγαθὰ μου ὄψομαι;
16 Ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ὅθεν καταβήσονται;
ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβόμεθα;

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σανχίτης, λέγει.
2 Μῆχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ
αὐτοὶ λαλήσωμεν.
3 Διὰ τί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκα-
μεν ἐναντίον σου;
4 Κέχρηται σοι ὀργή; τί γὰρ ἂν σὺ ἀπο-
θάνῃς, ἀοικητός ἢ ὑπ' οὐρανόν; ἡ καταστρα-
φήσεται ὀρη ἐκ θεμελίων;
5 Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ
ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ.
6 Τὸ φῶς αὐτοῦ σκοτὸς ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ
λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται.
7 Ὁ θηρεύσας αὐτὸν ὁ ἐλάχιστος τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ ὁ σφάλαι ἢ αὐτοῦ ἡ βουλή.
8 Ἐμβέβληται δὲ ὁ πους αὐτοῦ ἐν παγίδι,
ἐν δικτύῳ ἐλιχθεῖ.
9 Ἐλθοῖσαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύ-
σει ἐπ' αὐτὸν διψώντας.
10 Κέκρυνται ἐν τῇ γῇ σχοίνιον αὐτοῦ, καὶ
ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον.
11 Κύκλω ὀλέσαςιν αὐτὸν ὀδύναι πολλοὶ
δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν
12 Ἐν λιμῷ στενφ' πτώμα δὲ αὐτῷ ἡ τοί-
μασται ἡ ἐξαίσιον.
13 Βρωθεισαν αὐτὸν κλῶνες ποδῶν, κατέ-
δετα δὲ αὐτοῦ τὰ ὠρᾶτα θανάτος.
14 Ἐκραγεῖν δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη
δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῇ.
15 Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ὡς ἐν
νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ
αὐτοῦ θεῖα.
16 Ὑποκάθων αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσου-
νται, καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπέσειται θερσιμὸς αὐτοῦ.
17 Τὸ νημιόσσουν αὐτοῦ ἀπόλοιστο ἐκ γῆς,
καὶ ἡ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ προσώπων ἐξω-
τέρω.
18 Ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος.
19 Οὐκ ἔσται ἐπίγνωτος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ
σεσωμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν ὁ οἶκος αὐτοῦ.
20 Ἄλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἔτεροι ἐπ'
αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρῶτους δὲ ἔσχε
θαύμα.
21 Οὐτοὶ εἰσιν οἱ οἶκοι ἀδικῶν, οὗτος δὲ ὁ
τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν Κύριον.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
2 Ὡς τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου,
καὶ ὁ καθαιρεῖτέ με λόγος; γινώτε μόνον
ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ οὕτως.
3 Καταλαλεῖτέ μοι, οὐκ αἰσχυνομενοὶ με
ἐπικεσθέ μοι.
4 Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην

παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάσιος λαλήσαι ὁ ῥή-
ματα ἂν οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾷ-
ται καὶ οὐκ ἐπὶ καιρῷ.
5 Ἐὰ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐνάλ-
λεσθε δὲ μοι ὀνειδεῖ.
6 Γινώτε οὖν ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ταραξίας,
ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν.
7 Ἴδου γελῶ ὀνειδεῖ, οὐ λαλήσω κεκραζο-
μαι, καὶ οὐδαμῶς κρίμα.
8 Κύκλω περικοδοίμηναι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ
ἐπὶ ὁ πρόσωπόν μου σκοτός ἔθετο.
9 Τὴν δὲ δόξαν ἂν ἐμοῦ ἐξέδυσεν ἀφείλε
δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου.
10 Διέσπασέ με κύκλω καὶ ὠχόμην, ἐξέ-
κοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.
11 Δεινὸς δὲ μοι ὀργὴ ἔχρησατο, ἡγήσατο
δὲ με ὥσπερ ἐχθρόν.
12 Ὁμοθυμαδὸν ὁ δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια
αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκόκλωσαν
ἐγκάθετο.
13 Ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγ-
νωσαν ἄλλοτρίους ἢ ἐμέ· φίλοι δὲ μου ἀνελε-
ήμονες γεγόνασιν.
14 Οὐ προσποιεῖσαντό με οἱ ἐγγίτατοι
μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελεύθοντό
μου.
15 Γείτονες οἰκίας, ἀθεράπαιναί τε μοῦ, ἄλ-
λογενὸς ἦμην ἐναντίον αὐτῶν.
16 Θερᾶποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ὑπή-
κουσε ὁ στόμα δὲ μου ἐδέετο.
17 Καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκα-
λούμην δὲ κολακεύων υἱούς παλλακίδων μου.
18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα με ἀποποιήσαντο,
ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.
19 Ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με ὡς
δὲ ἡγαπήκειν, ἐπανέστησαν μοι.
20 Ἐν δερματί μου ἔσάπηναν αἱ σάρκες
μου, τὰ δὲ ὀστά μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι.
ἡ χεὶρ γὰρ Κυρίου ἡ ἀσφαμένῃ μου ἐστὶ.
22 Διὰ τί με δώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος;
ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπύλασθε;
23 Τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματά
μου· τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα;
24 Ἐν γραφεῖω σιδηρῷ καὶ μολίβῳ, ἢ ἐν
πέτραις ἐγγλυφῆναι;
25 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με
μέλλον, ἐπὶ γῆς.
26 Ἀναστήσαι τὸ δὲρμα μου τὸ ἀναντλοῦν
ταῦτα παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετε-
λέσθη.
27 Ἀ ἐγὼ ἐμάντῳ συνεπίσταμαι, ἢ ὁ ὀφ-
θαλμός μου ὡρακεῖ, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα
δὲ μοι συνετέλεσται ἐν κόλπῳ.
28 Εἰ δὲ καὶ ἔρειτε, τί ἔροῦμεν ἔναντι αὐ-
τοῦ, καὶ ρίζαν λόγον εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ;
29 Εὐλαβήθητε δὴ καὶ υἱεὶς ἀπὸ ἐπικαλύμ-
ματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται
καὶ τότε γνώσονται πᾶς ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὑλή.

Κεφ. κ'. XX.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, λέγει,
2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦ-
τα, καὶ οὐχὶ συνέετε μάλλον ἢ καὶ ἐγώ,
3 Παιδείων ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ
πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεται μοι.
4 Μὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἐτι, ἂν οὐ ἐτέθη
ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς;
5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτώμα ἐξαίσιον,
χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπόλεια.

6 Ἐάν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν ἡ αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἀψηται.
 7 Ὅταν γὰρ ἡ δὴ ἡδὴ καταστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολείπαι· οἱ δὲ ἐβόησαν αὐτὸν ἐροῦσι, Πού ἐστιν;
 8 Ὡς περ ἐννύκτιον ἐκτετασθὲν οὐ μὴ εὐρεθῇ, ἐπὶ τῷ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν.
 9 Ὁφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκ ἐπὶ προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ.
 10 Τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὁ ὕλεσασιν! ἦττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρρεῦσαισαν ὁδῖνας.
 11 Ὅστ' αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν! νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται.
 12 Ἐάν γλῦκαιθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύνει αὐτὴν ὑπὸ τῇ γλῶσσῃ αὐτοῦ,
 13 Οὐ φέισεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν· καὶ ὁ συνάξει! αὐτήν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ.
 14 Καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ· χολὴ ἀπὸ τοῦ ἐν γαστρὶ αὐτοῦ.
 15 Πλοῦτος ἀδίκος συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ὁ δὲ οἰκίας αὐτοῦ ἐλεγκῶν αὐτὸν ἀγγέλος.
 16 Θυμὸν δὲ δρακόντων ὁ θηλάσειεν! ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσαι ὄφeos.
 17 Μὴ ἴδοι ἄμειλλον νομάδων, μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου.
 18 Εἰς κενὰ καὶ μίτματα ἐκοπίασε, ὁ πλοῦτον ἐξ οὐ οὐ γέισται· ὥς περ ὁ σφίφνος ἀμίσητος, ἀκατάπτος.
 19 Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἶκους ἔθλασε· δίδαν δὲ ἥρπασε, καὶ οὐκ ἔστησεν.
 20 Οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία· τοῖς ὑπάρχουσιν, ἂν ἐπιθυμία αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
 21 Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῦ βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ.
 22 Ὅταν δὲ δοκῇ ἡδὴ πεπληρωθῆναι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται.
 23 Εἰ πως εἰ πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, ὁ νίψαι! ἐπ' αὐτὸν ὁδῖνας.
 24 Καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρου· τρώσονται αὐτὸν τόξον χαλκείον.
 25 Διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ὅστρον δὲ ἐν δαιταῖς αὐτοῦ· περιπατήσασιν! ἐπ' αὐτῷ φόβος.
 26 Πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομένει· κατέδετα αὐτὸν πῦρ ὁ ἄκαυστος! κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἑλκὸς τὸν οἶκον.
 27 Ἀνακαλῖνθαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομιὰς, τῇ δὲ ἐπανασταίῃ αὐτῷ.
 28 Ἐλκύσας τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπόλεια εἰς τέλος, ὅτι ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
 29 Αὕτη ἡ μερίς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Κεφ. κα'. XXI.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει,
 2 Ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ἢ μοι παρ' ὑμῶν αὐτῇ ἡ παράκλησις.
 3 Ὁ Ἀρατὲ! με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ ὁ καταγελασέτ' ἐμοί.
 4 Τί γὰρ; μὴ ἂν ἀνθρώπου μου ἦ ἐλεγεῖς; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθῆσομαι;
 5 Ὁ Εἰσβλέψαντες! εἰς ἐμὲ θαυμάσετε, χεῖρα βέντες ἐπὶ σιαγόνι.
 6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἔσπούδακα· ἔχουσι δὲ μου τὰς σάρκας ὁδῖνας.
 7 Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;

8 Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς.
 9 Οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθνηοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμῶς, μάλιστα δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς.
 10 Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλε.
 11 Μένονσι δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παῖδια αὐτῶν ὁ προσπαῖονσιν!
 12 Ὁ Ἀναλαβόντες! ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
 13 Συντετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδον ἐκοιμήθησαν.
 14 Λέγει δὲ ὁ Κύριος, Ἀπόστα ὑπ' ἐμοῦ, ὁ δὲ σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.
 15 Τί ἱκανός, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντησομεν αὐτῷ;
 16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν! τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφόρῃ!
 17 Οὐ μὴν δὲ ἄλλὰ καὶ ἀσεβῶν λῦχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὧδινες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς.
 18 Ἔσονται δὲ ὥς περ ἄχυρα ὁ ὑπ' ἀνέμου, ἡ ὥς περ κονιορτὸς ὃν ὑφέιλετο λαίλαψ.
 19 Ἐκλείπει υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται.
 20 Ὁ ἴδουσιν! οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἐαυτοῦ σφαγὴν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διςωθήν.
 21 Ὅτι ὁ τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μνηῶν αὐτοῦ διηρέθησαν.
 22 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σίνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρίνει;
 23 Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθνήων.
 24 Τὰ δὲ ἔγκτα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται.
 25 Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φάγων οὐδὲν ἀγαθόν.
 26 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἂν ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σάπρια δὲ αὐτοὺς ἐκάλυνται.
 27 Ὡστε οἶδ' ὑμᾶς, ὅτι τὸ λυμὴ ἐπὶ κείσεθέ μοι.
 28 Ὡστε! ἐρεῖτε, Πού ἐστιν οἶκος ἀρχόντος; καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;
 29 Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε.
 30 Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται.
 31 Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ ὁ προσωπὸν αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ;
 32 Καὶ αὐτὸς ἐς τάφους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ὁ σῶρ' ἠγρόπινθη.
 33 Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου καὶ ὅπισω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἀναριθμητοί.
 34 Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν!

Κεφ. κβ'. XXII.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαϊμανιτης, λέγει,
 2 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σίνεσιν καὶ ἐπιστήμην;
 3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ ἐάν σὺ ἤσθα τοῖς ἔργοις ἀμειπτος! ἡ ὠφέλεια, ὅτι ἀπλώσῃς τὴν ὁδόν σου;

4 Ἡ λόγον σου ποιοῦμενος ὁ ἐλέγξεις, καὶ συνελεῖσται σοι εἰς κρίσιν;
 5 Πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλή, ἀναρίθμητοι δὲ σου ὁ εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι;
 6 Ἦνεχράζεις δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διακρινῆς, ἀμφίβυστον δὲ θυμῶν ἀφείλου.
 7 Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμὸν.
 8 Ἐθαύμασας δὲ τινῶν πρόσωπον, ὥκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.
 9 Χήρας δὲ ἐξάπεστεilas κενὸς, ὀρφανούς δὲ ἐκάκωσας.
 10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαιτίας.
 11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε.
 12 Μὴ οὐχὶ ὅ τὰ ὑψηλὰ ναῖον ἔφορᾷ; τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσε;
 13 Καὶ εἶπας, Τί ἔγνω ὁ ἰσχυρὸς; ἡ κατὰ τοῦ γνόφου κρίνει;
 14 Νεφέλη ἀποκρυφῇ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὀραθήσεται, καὶ γῆρον οὐρανοῦ διαπορεύεται.
 15 Μὴ τρίβων αἰώνιον φυλάξεις, ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες δίκαιοι;
 16 Οἷ συνεληφθῆσαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπὶ ῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν,
 17 Οἱ λέγοντες, Ὁ Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἡ τί ἐπιάζεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
 18 Ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἅπ αὐτοῦ.
 19 Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν.
 20 Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.
 21 Γενοῦ δὴ σκληρὸς, εἰς ὑπομείνης, εἰτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς.
 22 Ἐκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου.
 23 Ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ ταπερῶσης σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου, πόρρω ἔποιήσας ἀπὸ διαίτης σου ἀδικον.
 24 Ὁθήσῃ ἐπὶ χῶματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα δὲ χεῖμαρρὸν Σωφίᾳ.
 25 Ἔσται ὁ ὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.
 26 Εἰτα παρρησιασθήσῃ ἔναντι Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς.
 27 Εὐχαιμένον δὲ σε πρὸς αὐτὸν εἰσακίσσεται σου δώσει δὲ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς.
 28 Ἀποκαταστήσει δὲ σοι λίμναι δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος.
 29 Ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν, καὶ ἔρεῖς, Ὑπερφανεύσαστο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει.
 30 Ῥύσεται ἄθῳ, καὶ διασώθητι ἐν καθαροῖς χερσὶ σου.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΥΠΟΔΕΩΝ δὲ ἰωβ, λέγει,
 2 Καὶ διὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρὸς μου ἡ ἐλεγξίς ἐστι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμὴν στεναγμῷ.
 3 Τίς δ' ἄρα γνῶνι, ὅτι εὗρομι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;
 4 Εἰποῖμι δὲ ἑμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσῃ ἐλέγχων.
 5 Γνῶνι δὲ διὰ ματαὶ ἃ μοι ἔρεῖ, αἰσθόμινη

δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.
 6 Καὶ ἐν πολλῇ ἰσχυρῇ ἐπελεύσεται μοι, εἰτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται.
 7 Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἐλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
 8 Εἰ γὰρ πρῶτος πυρεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμι, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα;
 9 Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὀψομαι.
 10 Οἶδε γὰρ ἡδὴ ὁδόν μου διέκρινε δὲ με ὥσπερ ἄτο χροῖον.
 11 Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοῦ γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω.
 12 Ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἐκρυψα ῥήματα αὐτοῦ.
 13 Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστιν ὁ ἀντεπῶν αὐτῷ; ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε.
 14 Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα νουθετοῦμενος δὲ, ἐφρόντισα αὐτοῦ.
 15 Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ.
 16 Κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με!
 17 Οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι ὁ σκότος, πρὸ προσώπου δὲ μου ἐκάλυψε γνόφος.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΔΙΑΤΙ δὲ Κύριον ἔλαθον ἴδρα,
 2 Ἀσεβεῖς δὲ ὄριον ὑπερέβησαν, ποίμινον σὺν ποιμένι ἄρπάσαντες;
 3 Ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν.
 4 Ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πρᾶξις γῆς.
 5 Ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελλθόντες τὴν ἐαυτῶν τάξιν ἡδύνθη αὐτὰρ ἄρτος εἰς νεοτέρους.
 6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο.
 7 Γυναικὲς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίβυστον δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.
 8 Ἀπὸ ψεκᾶδων ὀρέων ὑγραίνονται, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐαυτοὺς σκέπη, πέτραν περιεβάλλοντο.
 9 Ἠρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπωκότα δὲ ἐταπείνωσαν.
 10 Γυναικὲς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο.
 11 Ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ᾔδεισαν.
 12 Οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἰκῶν ἰδιῶν ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπιῶν ἐστέναξε μέγα.
 13 Αὐτοὶ δὲ διατὶ τοιούτων ἐπισκοπῇ οὐ πεποίηται; ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν.
 14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νικτὸς ἔσται ὡς κλέπτης.
 15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων, Οὐ προνοήσει με ὀφθαλμὸς καὶ ἀποκρυβήν προσωποῦ ἔθετο.
 16 Διῶρυσεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἐαυτοὺς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς.

17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρῶν σκιά θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται τάραχος σκιάς θανάτου.

18 Ἐλαφρὸς ἐστὶν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθεῖν ἡ μερίς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανεῖν δὲ τὰ φῶτα αὐτῶν.

19 Ἐπὶ γῆς ξηρὰ ἀγκαλίδας γὰρ ὀρφανῶν ἤρπασαν.

20 Ἐγὼ ἀνεμνήσθην αὐτοῦ ἡ ἀμαρτία ὥσπερ δὲ οὐκίχλη ὁρόσου ἀφανὴς γέγενετο· ἀποδοθεῖν δὲ αὐτῷ ὁ ἄϊ ἐπράξε, συντριβεῖν δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.

21 Στεῖραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε, ὃ καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε,

22 Θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἄδυνάτους· ἀναστὰς τοιγαροῦν, οὐ μὴ πιστεύσῃ ὁ κατὰ τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς.

23 Μαλακισθεὶς, μὴ ἐλπιζέτω ὁ ὕγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσφ.

24 Πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολύχη ἐν καίματι, ἡ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλαμῆς αὐτόματος ἀποπεσών.

25 Εἰ δὲ μὴ, τίς ἐστιν ὁ φάμενος· ψευδῇ μελεῖν, καὶ θῆπαι εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου;

Κεφ. κε'. XXV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σανχίτης, λέγει,

2 Τί γὰρ προοίμιον ἡ φόβος παρ' αὐτοῦ; ὁ ποῖόν τιν' σύμψασαν ἐν ὕψιστῳ;

3 Μὴ γάρ τίς ὑπολάβοις τίς ἐστι παρέλκυσσις πειραταῖς ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἐνεδρά παρ' αὐτοῦ;

4 Πῶς γὰρ ἔσται ὁ δίκαιος βροτὸς ἐναντὶ Κυρίου; ἡ τίς ἂν ἀποκαθαρίσας αὐτὸν γεννητὸς γυναικὸς;

5 Εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφάσκει, ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ.

6 Ἐὰ δὲ, ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ ἰὼβ, λέγει,

2 Τίνι πρόσκεισαι, ἡ τίς μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς, καὶ ᾧ βραχίων κρατοῖς ἐστι;

3 Τίνι συμβεβέλευσαι; ἔχῃ ᾧ ἅσα σοφία; τίνι ἐπακολουθήσεις; ἔχῃ ᾧ μεγίστη δύναμις;

4 Τίνι ἀνῆγειρας ῥήματα, πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ ἐξελέθουσα ἐκ σου;

5 Μὴ γίγαντες μαιωθῆσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ;

6 Γυμνὸς ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπώλειᾳ.

7 Ἐκτείνων Βορέαν ἐπ' οὐδὲν, ὁ κρεμαῖζων γῆν ἐπὶ οὐδενός.

8 Δεσμίων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔρριχθ' ἡ νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ.

9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ.

10 Πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους.

11 Στόλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆώς αὐτοῦ.

12 Ἰσχυρὰ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμῃ δὲ ἔστρωται τὸ κῆτος.

13 Κλεῖθρα δὲ οὐρανὸν δεδοίκασιν αὐτόν· προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ὑποστάτην.

14 Ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἑκάδα λόγους ἀκροσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθένος δὲ βροτὸς αὐτοῦ τίς οἶδεν, ὅποτε ποιήσει;

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΕΤΙ δὲ προσθεὶς ἰὼβ, εἶπε τῷ προοίμιῳ.

2 Ζῇ ὁ Θεός, ὃς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν.

3 Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περίον μοι ἐν ὕρηνι.

4 Μὴ λαλήσει τὰ χεῖλη μου ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσει ἄδικα!

5 Μὴ μοι εἴη δίκαιος ἡμᾶς ἀποφθῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω ἀμουίᾳ τὴν ἀκακίαν μου.

6 Δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῤῃμαι, οὐ γὰρ σύννοιά ἐμὰν ἄτοπα πράξας.

7 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανομῶν.

8 Καὶ τίς γὰρ ἐστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; ἀπειθῶν ἐπὶ Κύριον ἀρα σωθήσεται;

9 Ἡ τὴν δέσπαι αὐτῷ εἰσακκᾶται ὁ Θεός, ἡ ἐπελθοῖσιν αὐτῷ ἀνάγκη.

10 Μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἐναντὶ αὐτοῦ; ἡ ὡς ἐπικαλεσαμένον αὐτὰς εἰσακκᾶται αὐτῶν.

11 Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἃ ἐστὶ παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.

12 Ἰδοὺ πάντες ὁ οἶδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε!

13 Αὕτη ἡ μερίς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίῳ, κτήμα δὲ δυνάστης ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτοῦ.

14 Ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαυτήσουσιν.

15 Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ δὲν ἰθὺς θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.

16 Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πληρῷ ἑτοιμάσῃ χρυσίον!

17 Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν.

18 Ἀπέρβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ ἡ σῆτες, καὶ ὥσπερ ἀράχην.

19 Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διηνοίξας καὶ οὐκ ἔστι.

20 Σιννητήριον αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἰ δύναι νικτὶ δὲ ὑφέιλετο αὐτὸν γνῶφος.

21 Ἀναληφεται δὲ αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐπὶ ῥίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγὴ φεύγεται.

23 Κροτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτῶν, καὶ συρρίει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΕΣΤΙ γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίου ὅθεν διηθεῖται.

2 Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

3 Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται, λίθος σκοτία, καὶ σκιά θανάτου.

4 Διακοπὴ χεμαίρῳ ἀπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν ὁ δίκαιον ἡσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν.

5 Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὥσει πῦρ.

6 Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίου αὐτῶν.

7 Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρέβλεπεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπὸς.

8 Καὶ οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.

9 Ἐν ἀκρότάτῳ ἔξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη.
10 Δύνας δὲ ποταμῶν διέρρηξε¹, πᾶν δὲ ἔδυν-
τιμον¹ εἶδὲ μου ὁ ὀφθαλμός.
11 Βάθῃ δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ
αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.
12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τό-
πος ἐστὶ ^ατῆς ἐπιστήμης;
13 Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὐ-
ρέθη ἐν ἀνθρώποις.
14 Ἄβυσσος εἶπεν, Οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί·
καὶ ἡ θάλασσα εἶπεν, Οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ.
15 Οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ
σταθίσειται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς.
16 Καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ^β, Σω-
φίᾳ^γ ἐν θυμῷ τιμῇ καὶ παμφείρῳ.
17 ^αΟὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον κ^γ ὕαλος,
καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκέυη χρυσᾶ.
18 Μετέωρα καὶ γαβῖς οὐ μνησθήσεται, καὶ
ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα.
19 Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάξιον Αἰθιοπίας,
χρυσίῳ καθαῖον οὐ συμβασταχθήσεται.
20 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ ^ατό-
πος ἐστὶ ^ατῆς συνέσεως;
21 Λέληθε πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετει-
νῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη.
22 Ἡ ἀπάλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, Ἀκηκό-
αμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος.
23 Ὁ Θεὸς εὐ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν,
αὐτὸς ^βδὲ¹ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.
24 Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσιν ἐφορᾷ·
εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ, πάντα
25 Ἄ ἐποίησεν, ^αἀνέμων σταθμὸν, ^βὑδατος
μέτρα¹
26 Ὅτε ἐποίησεν ^αοὕτως ἰδὼν¹ ἠρίθμισε, κ^γ
ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνᾶς.
27 Τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν,
ἐτόμισας ἐξιχνίασεν.
28 Εἶπε δὲ ἄνθρωπος, Ἰδὼν ἡ θεοσεβεία ἐστὶ
σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐστὶ
ἐπιστήμη.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΕΠὶ δὲ προσθεῖς¹ ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ,
2 Τίς ἄν με θείῃ^α κατὰ μῆνα ^αἐμπροσθεν
ἡμερῶν, ὧν με ὁ θεὸς ^βἐφύλαξεν¹;
3 Ὡς ὅτε ἤγαι ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς
μου, ὅτε ^ατῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκό-
τει.
4 Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῦ¹, ὅτε ὁ ^βΘεός¹
ἐπισκοπῇ ἐποιοῖτο τοῦ οἴκου μου¹
5 Ὅτε ἤμην ἠλώδης λίαν, κύκλω δὲ μου οἱ
παῖδες^α.
6 Ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοὶ μου βουτύρῳ, τὰ δὲ
ὄρη μου ἐχέοντο¹ γάλακτι.
7 Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ
πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ ὀφθαλμός.
8 Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν^α, πρεσβύ-
ται δὲ πάντες ^βἐστῆσαν¹.
9 Ἀδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον
ἐπιθέοντες ἐπὶ στόματι^α.
10 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ^αἐμακάρισάν με, καὶ
γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη.
11 Ὅτι οὓς ἤκωσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλ-
μὸς δὲ ἰδὼν με ἐξέκλινε.
12 Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυναστοῦ,
καὶ ὀρφανῷ ^βοὐκ ἦν βοηθός, ἐβοήθησα.
13 Ἐβλόγα ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμέ¹ ἔλθοι,
στόμα δὲ χήρας ^αμε εὐλόγησε¹.
14 Δικαιοσύνην δὲ ἐνδοκίμει, ἡμφιασάμην
ὁὲ κρίμα ἰσα διηλοῖσι.

15 Ὄφθαλμοί¹ ἤμην ^βδυφλῶν¹, πὲρ δὲ ^γχωλῶν¹.
16 Ἐγὼ ἤμην πατήρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν
οὐκ ἦδεν ἐξιχνίασα.
17 Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ^α μέσση
τῶν ὁδῶν αὐτῶν ἄρταγμα ἐξήρπασα.
18 Εἶπα δὲ, Ἄ ἡ¹ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ
στέλεχος φοίνικος, πολὺν ^αχρόνον βιώσω.
19 Ἡ ρίζα διηνοκταί ἐπὶ ὑδατος, καὶ δρόσος
αὐλισθήσεται ἐν τῷ θρισμῷ μου.
20 Ἡ δόξα μου ^βκενὴ¹ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τό-
ξον μου ἐν χειρὶ ^βαὐτοῦ πορεύεται¹.
21 ^αἘμοὶ ἀκούσαντες¹ προσέσχον, ἐσιώπη-
σαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ.
22 Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, ^απε-
ριχάρει¹ δὲ¹ ἐγένοντο ὁπόταν αὐτοὶ ἐλάλουν.
23 Ὅσπερ γῇ διηψῶσα προσδεχομένη ^ατοῦ¹
ὑετὸν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν^α.
24 Ἐὰν γελᾶσά¹ πρὸς αὐτοὺς, ^βοὐ μὴ πισ-
τεύουσιν¹, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέ-
πιπτεν.
25 Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκίβησα ἄρ-
χων, καὶ κατεσκήνον ὥσει βασιλεὺς ἐν μονο-
ζώνοις, ὃν τρόπον ^βπαθεῖνους παρακαλῶν.

Κεφ. λ'. XXX.

ΝΥΝΙ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν
νουθετοῦσίν με ἐν μέρει^α, ὧν ἐξουδένουν τοὺς
πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίως κυνῶν
τῶν ἐμῶν νομάδων.
2 Καὶ γὰρ ἰσχυρὴν χειρὸν αὐτῶν ἰνατὶ μοι; ἐπ'
αὐτοὺς ἀπώλετο συνέτελεια.
3 Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες
ἀνδρὸν ἐχθρὸς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν¹.
4 Οἱ ^βπερικυκλῶντες¹ ἄλμα ἐπὶ ἡχοῦντι,
οἵ τινες¹ ἄλμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ
καὶ πεφωτισμένοι, ἐνδεεῖς παντοῦ ἀγαθοῦ,
οἱ καὶ ρίζας ῥύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ
μεγάλου.
5 Ἐπανέστησάν μοι κλέπται,
6 Ἦν οἱ οἰκοὶ αὐτῶν ἦσαν τρώγλαι^α πετρῶν.
7 Ἀναμέσον εὐχῶν βοήσονται οἱ ὑπὸ φρυ-
γανᾶ ἄγρια διητῶντο.
8 Ἀφρόνιαν νίκοι καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος
ἐβσεσμένον ἀπὸ γῆς.
9 Νυνὶ δὲ κιθάρᾳ ^αἐγὼ εἰμι αὐτῶν¹, καὶ ἐμέ
θύλλημα ἔχουσιν.
10 Ἐβδελύξαντο δὲ με ἀποστάντες μακρὰν,
ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο ^βπτύ-
ελον¹.
11 Ἀνοίξας γὰρ^α φάρετραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ
με, κ^γ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξάσπει-
λαν.
12 Ἐπὶ δεξιῶν βλαστῇ ἐνανέστησαν, ^βπόδα¹
αὐτῶν ἔξτειναν, καὶ ὀδοποίησαν ἐπ' ἐμέ τρί-
βους ἀπαλείας αὐτῶν.
13 Ἐξέτριβησαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γὰρ
μου τὴν στολὴν^α, βέλεσαν αὐτοῦ κατηκνόντισέ
με.
14 ^βΚέκριται¹ δέ μοι ὡς ^ββούλεται¹, ἐν ὁδί-
ναις πέφριμαι.
15 Ἐπιστρέφονται ^βμου¹ αἱ ὁδوناί, ὥχετό
μου ἡ ἐλπίς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νεφὸς
ἡ σωτηρία μου^α.
16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμέ¹ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου
ἐχρῶσι δὲ με ἡμέραι ὀδυνηταί.
17 ^βΝυκτὶ¹ δέ μου τὰ ὀσά¹ συγκέχεται¹, τὰ
δὲ νεύρα μου διαλέλυνται.
18 Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς στο-
λῆς. ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνος μου
περιεσχε με.

19 Ὁ Πηλῶσαι δέ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῇ κ' σποδῶ μου ἢ μερίς!

20 Κέκραγα δὲ πρὸς σέ καὶ οὐκ ἄκουεῖς μου, ὅ ἐστησαν δέ! καὶ κατενόησάν με.

21 Ὁ Ἐπέβησαν! δέ μοι ἀνελεσημῶνας, αἱ χεῖρι κραταῖα με ἐμαστιγύσας.

22 Ἐτάξας δέ με ἐν ὑδύναις, καὶ ἀπερρίψας με ἀπὸ σωτηρίας.

23 Οἶδα γὰρ ὅτι θανάτος με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ ἑπ' ἀντὶ θνήτῳ γῆ!

24 Εἰ γὰρ ὄφελον θυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ ὀσηθείς γε! ἐτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο.

25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἔστέναξα ἰδὼν ἀνδρὰ ἐν δ' ἀνγκαιῇ!

26 Ἐγὼ δὲ ἐπέχω! ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήντησάν μου μᾶλλον ἡμέραι κακῶν.

27 Ἡ κοιλία μου ἐξέτεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προεφθασάν με ἡμέραι πτωχείας.

28 Στένων πεπότευμαι ἄνευ δ' φιμοῦ, ἔσθηκα δὲ ἐν ἐκκλήρῳ κεκραγώς.

29 Ἀδελφός γεγόνα σειρήνων, ἐταῖρος δὲ σερβῶν.

30 Τὸ δὲ δέρμα μου δ' ἐσκότῳται! μέγας, τὰ δὲ ὕστα μου ἀπὸ καύματος.

31 Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἔμοι.

Κεφ. λβ'. XXXI.

ΔΙΑΘΗΚΗΝ ἔθεμν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον.

2 Καὶ τί ἐμέρισε(ν) ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστου;

3 Ὁ οὐαί! ἀπώλεια τῆς ἀδικίης, καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν.

4 Οὐχὶ αὐτοὶ ὤψεται ὁδόν μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμῆσεται;

5 Εἰ δὲ ἦμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς ὁδόν!

6 Ὁ ἔσταμαι! γὰρ ἐν ὑγρῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου.

7 Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ κ' τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἠνέμην διώρων.

8 Σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.

9 Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἁνδρός ἑτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς.

10 Ὁ Ἀρέσαι! ἄρα κ' ἡ γυνὴ μου ἐτέρῳ, τὰ δὲ νηπίά μου ταπεινώθειν.

11 Θυμὸς γὰρ ὀργῆς δ' ἀκατάσχετος, τὸ μιῶναι ἀνδρὸς γυναῖκα.

12 Πῦρ γὰρ ἐστὶ καίόμενον ἐπὶ πάντων τῶν δ' ἐμῶν, οὐδ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν.

13 Εἰ δὲ κ' ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπεινῶς, κρινομένων αὐτῶν πρὸς μέ,

14 Τί γὰρ ποιῶν ἐάν ἐτασίν μου δ' ποιῆται! ὁ Κύριος; ἐάν δὲ καὶ ἐπισκοπῇν τινα, ἀποκρισὶν ποίησμαι;

15 Πότερον οὐχ ὡς αἱ καὶ! ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκείνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.

16 Ἀδύνατοι δὲ ὀφθαλμοὶ ἦν ποτε εἶχον! ἐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ δ' ἐξέτηξα!

17 Εἰ δὲ καὶ τὸν ψυμῶν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὀφθαλμῷ μετέδωκα!

18 Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατήρ, καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὠδήγησα.

19 Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμφίασα αὐτόν!

20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ δ' εὐλόγησά! με, ἀπὸ

δὲ κορυφῆς δ' ἁμῶν! μου ἐθερμάνυσαν οἱ ἱμοὶ αὐτῶν.

21 Εἰ ἔπῃρα ὀφθαλμῷ χεῖρα! πεποιθώς ὅτι πολλὴ μου βοήθεια δ' ἐπείσται!

22 Ἀποσταίῃ ἄρα ὁ ὠμός μου ὑπὸ τῆς κλειδός! ὃ δὲ βραχιῶν μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβείν.

23 Φόβος γὰρ Κυρίου δ' ἐσίνεσχε! με, ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑπόιστω.

24 Εἰ ἐτάξα χριστὸν δ' εἰς χυλὸν! μου, εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπειοίθησα,

25 Εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου!, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου!

26 Ἡ οὐχ ὁ ὀρώμεν! ἥλιον τὸν ἐπιφανέσκοντα αἱ ἐκλείποντα, σελήνην δὲ δ' φθίνουσιν! οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστί!

27 Καὶ εἰ ἠπατήθῃ λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ στόματι μου ἐφίλησα!

28 Καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία! ἢ μεῖοισι! λογισθεῖν, ὅτι ἐψενσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

29 Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὶς ἐγενόμην πτώματι δ' ἐχθρῶν! μου, καὶ αἶπεν ἡ καρδία μου, Εὐγε!

30 Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου, θρυλληθεῖν δὲ ἄρα! ὑπὸ λαῶν μὴ κακῶν.

31 Εἰ δὲ καὶ πολλὰκις εἶπον αἱ θεράπαιναι μου, Τίς ἂν ὤψῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτῶ! πλησθῆναι; λίαν μου χρηστοῦ ὄντος!

32 Ἐξω δὲ οὐκ ἠλίζετο ξένος, ἢ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέφκτο!

33 Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου!

34 Οὐ γὰρ διετράπην πολυουχλίαν δ' πλήθης! τῇ μὴ ἐξαγορεύσαι ἐναντίον αὐτῶν! εἰ δὲ κ' εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ.

35 Τίς ὤψῃ ἀκύντο! μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδοδοίκεν! συγγαφῇ δὲ ἦν εἶχον κατὰ τίνος.

36 Ἐπ' ὠμούς αἱ ἀν' περιθέμενος! στέφανον ἀνεγίνωσκον.

37 Καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου!

38 Εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτε ἢ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αἰλῶνες αὐτῆς ἐκλαυσαν ὁμοθυμαδόν!

39 Εἰ δὲ καὶ! τὴν ἰσχύν αὐτῆς ἔφαγον! μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύθησα!

40 Ἀντὶ περὶ αὐτῶν! ἐξέλεθ' μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. καὶ ἐπαύσατο ἰὼβ ῥήμασιν.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΠΕΝΤΑΧΕΙΡΑΣ δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντεπεῖν ἰὼβ, ἦν γὰρ ὁ ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν!

2 Ὁ ῥιγίσθη δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιήλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ῥάμ, τῆς Αὐσίτιδος χώρας ὠργίσθη δὲ τῷ ἰὼβ! σφόδρα, διότι ἀπέφθινεν αὐτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίου.

3 Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠνουνθήσαν ἀποκριθεῖν ἀντίθετα αἱ ἰσχυρίαι αὐτῶν εἰς αἰσθήναι.

4 Ἐλιούς δὲ ὑπέμενε δοῦναι ἀποκρίσιν ἰὼβ, ὅτι πρὸς βύθους αὐτοῦ εἰσὶν ἡμέραις.

5 Καὶ εἶδεν Ἐλιούς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ.

6 Ὁ ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιήλ ὁ Βουζίτης, δ' εἶπε, Νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσυχάσατε φοβηθεὶς τὸ ὄνομα ἀναγγεῖλαι τὴν ἑμεῖς! ἐπιστημὴν.

7 Εἶπα δὲ, Ὅτι αὐτὸς ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἰδαὶ σοφίαν.

8 "Αλλά πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς^α· πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἐστιν ἡ διδάσκουσα^α.

9 Ὁὐχ^α οἱ πολυχρόνιοι εἰσι σοφοί, οὐδ^α οἱ γέροντες οἶδουσιν κρίμα.

10 Διό εἶπα, Ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.

11 Ἐνωτίξεσθε^α μου τὰ ῥήματα^α· ἔρῳ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων^α ἄχρως οὐ ἐτάσσετε λόγους.

12 Καὶ^β μέχρ^α ὑμῶν συνήσω, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰώβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑψών.

13 Ἵνα μὴ εἶπτε, Εὐρομεν σοφίαν· Ὁ Κύριψ προσθέμενοι^α.

14 Ἀνθρώψω δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα.

15 Ἐποτήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.

16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ^β ἐλάλησα^α, ὅτι ἔστη-
σιν, οὐκ ἀπεκρίθησαν.^α

17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιῆς, λέγει, Πάλιν λαλήσω,

18 Πλήρης γὰρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦ^α.

19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἄσκος γλεύκους^β ζέων^α· δεδεμένος, ἡ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκῆως^β ἔρρηγών^α.

20 Λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χειρῶν^α.

21 Ἀνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ.

22 Οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι^β πρόσωπα^α· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀκούσων Ἰωβ τὰ ῥήματά μου, καὶ λαλήσιν^α ἐνωτίζου μου^α.

2 Ἰδοὺ γὰρ ἡνοῖσα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3 Καθαρά μου ἡ καρδία^α ῥήμασι, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρά νοήσει.

4 Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιήσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσα^α με.

5 Ἐὰν^β δύνῃ, δός μου ἀποκρισιν, πρὸς^β ταῦτα^α ὑπόμεινον,· στήθ^α κατ' ἐμέ, κ^β ἐγὼ κατὰ σέ.

6 Ἐκ πηλοῦ διηρτίσαι σύ ὥς καὶ ἐγώ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα^α.

7 Οὐχ^α ὁ φόβος μου σὲ στροβήσῃ^α, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεία ἔσται ἐπὶ σοί.

8 Πλὴν εἶπας ἐν ὥσ^α μου· φωνὴν ῥημάτων σε ἀκήκοα^α· διότι λέγεις,

9 Καθαρός εἰμι ἄχ^α ἁμαρτῶν^α, ἄμεμπτός εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμῃσα.

10 Μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗρεν^α ἥγηται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον^α.

11 Ἔθετο δὲ^β ἐν ἐξύμ^α τὸν πόδα μου^α, ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς.

12 Πῶς γὰρ λέγεις, Δίκαιος εἰμι, κ^β οὐκ ἐπακήκοέ μου^α; αἰώνιος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω βροτῶν.

13 Λέγεις δέ, Διὰ τὴν δίκης μου οὐκ ἐπακήκοέ^β μου πᾶν ῥῆμα^α;

14 Ἐν γὰρ τῷ ἁπᾶς^β λαλήσαι^α ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

15 Ἐνόπνιον ἡ^α ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὥς ὅταν ἐπικρίπῃ^α· δεινὸς φόβος^α ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοιτης.

16 Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων, ἐν εἰ-
δεσι φόβου τοιοῦτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν.

17 Ἀποστρέφει ἀνθρώπον ἀπὸ^α ἀδικίας^α, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ^α πτώματος ἔρρησато.

18 Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

19 Πάλιν δὲ ἠλεγξεν αὐτὸν^β ἐπὶ^α μαλακίᾳ ἐπὶ κοιτης, καὶ πλῆθος ὄστων αὐτοῦ ἐνάρκησε.

20 Πᾶν δὲ βρωτὸν σιτον οὐ μὴ δύνῃται προσ-
δεξασθαι, κ^β ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρώσιν ἐπιθυμῇ.

21 Ἔως ἂν σαπίων αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ ὑποδείξῃ τὰ ὁσᾶ αὐτοῦ κενά.

22 Ἦγγισε δὲ^β εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ^α, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν^α ἄδῃ.

23 Ἐὰν ὅσι χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι, εἴς^α αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν^α· ἐὰν νοῆσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι^β πρὸς^α Κύριον, ἀναγ-
γεῖλη δὲ ἀνθρώψω τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ.

24 Ἀνθέεται^α τοῦ μὴ πεσεῖν^α εἰς θάνατον^α· ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχῃ, τὰ δὲ ὁσᾶ αὐτῷ ἐμπλήσει μνελοῦ.

25 Ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νη-
πίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐξέλεσμένος δὲ^β πρὸς Κύριον κ^β δεκτὰ αὐτῷ^α ἔσαι, ἐσελεύσεται^α προσώπ^α ἐλάρω^α· σὺν ἐξ-
γορίᾳ ἀποδώσει δὲ^β ἀνθρώποις δικαιοσύνην^α.

27 Εἴτα τότε ἀπομέμψεται^α ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων, Οἶα^β συνετέλον^α; καὶ οὐκ ἔβια ἦτασέ με ὡν ἡμαρτον.

28 Σῶσόν^α ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς δια-
φθοράν, καὶ^β ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται.

29 Ἰδοὺ ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός.

30 Καὶ ἔρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν^α.

31 Ἐνωτίζου^α Ἰωβ καὶ^β ἀκούε^α μου^α· κώφευ-
σον, καὶ ἐγὼ^β εἰμι^α λαλήσω.

32 Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκριθῆτι μοι^α· Λάλη-
σον, θέλω γὰρ^β δικαιωθῆναι σέ.

33 Εἰ μὴ, σὺ ἄκωσόν με, κώφευσον κ^β διδάξω σε^α.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιῆς, λέγει,
2 Ἀκούσατέ^α μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἐνωτί-
ξεσθε^α.

3 Ὅτι οὖς^α λόγους δοκιμάζει^α, καὶ λάρυγξ^α γνέται βρώσιν.

4 Κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοὺς, γινώμεν ἀναμέ-
σον ἑαυτῶν, ὅ^β τι καλόν.

5 Ὅτι εἶρκεν Ἰωβ, Δίκαιός εἰμι^α· ὁ Κύριος ἀπῆλλαξέ μου τὸ κρίμα.

6 Ἐνεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνεν ἀδικίας.

7 Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰωβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ;

8 Οὐχ^α ἁμαρτῶν οὐδὲ ἄσεβήσας, ὃ^β οὐδ^α οὐ κοινωήσας μετὰ^α ποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ^α ἐσεβῶν.

9 Μὴ γὰρ εἶπες, Ὅτι οὐκ^β ἔσται^α ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ^α Κυρίου^α;

10 Διὸ συνετοὶ^α καρδίας^α ἀκούσατέ μου, μὴ μοι εἴῃ ἐναντί Κυρίῳ ἄσεβῆσαι, καὶ ἐναντί παντοκράτορος ταριέξαι τὸ δίκαιον.

11 Ἀλλὰ ἁποδοῖδ^α ἀνθρώψω καθά ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εἰρήσει αὐτόν.

12 Ὁ^β οἶε^α δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα^β ποιήσειν^α, ἡ ὁ παντοκράτωρ ταράξει^α δ^β κρίσιν^α, ὥς ἐποίησε τὴν γῆν.

13 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ^β ποιῶν^α τὴν ὑπ^α οὐρανόν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;

14 Εἰ γὰρ βούλοιο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχέιν,

15 Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν,^α πᾶς δὲ^β βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

16 Ὁ^β ἰδεῖ^α μὴ νθεθῇ, ἄκουε ταῦτα^α, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων.

17 Ἴδε! σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομι, καὶ τὸν ὀλοῦντα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.¹
 18 Ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ, Παρανομεῖς, ἄσεβέστατε τοῖς ἀρχουσιν.
 19 Ὃς οὐκ ἔπαισχυθη! πρόσωπον δ' ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδούτοις, ἑθαυμασθῆναι ὡς πρόσωπα αὐτῶν.
 20 Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται δ', τὸ κεκραγῆναι κ' δεῖσθαι ἅ δαός' ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλεινομένων ἀδυνάτων.
 21 Αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λελήθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὡν πράσσουντων.
 22 Οὐδὲ ἔσται τόπος αὐτοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα.
 23 Ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρα θήσει ἔτι.
 24 Ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἑφορᾷ ὁ καταλαμβάνων ἀνεξίχνιστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὡν οὐκ ἐστὶν ἄριθμος.
 25 Ὅι γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέφει νύκτα καὶ ταπεινωθῆσονται.
 26 Ἐσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ.²
 27 Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιοῦματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν,
 28 Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν δ' πενήτων,³ καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται.
 29 Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάζεται; κ' κρίνῃς πρόσωπον, κ' τίς ὀψεται αὐτόν; κ' κατὰ ἔθνος, κ' κατὰ ἀνθρώπων ὅμιλον.
 30 Βασιλεύων ἀνθρώπων ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ,
 31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, Εἰλήφα, οὐκ ἐνεχυράσω.
 32 Ἄνευ ἑμαντοῦ ὄψομαι σὺ δ' δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικία ἐργασάμην, οὐ μὴ δ' προσθήσω.⁴
 33 Μὴ δ' ἀπὸ σοῦ ἀποτίσκει αὐτήν, ὅτι δ' σὺ ἀπάσῃ; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνω, λάλησον.
 34 Διὸ συνετὸς δ' καρδίας! ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς! ἀκηκόε μου τὸ ῥῆμα.
 35 Ἰώβ δ' ἐπ' οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ.
 36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ματὲρ Ἰώβ, μὴ ὧς ἔτι ἀνταπάκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες.
 37 Ἰνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῶν λογισθῆται, πολλὰ δ' λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἐλιού, λέγει,
 2 Τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, Δίκαιός εἰμι ἐναντί Κυρίου.⁵
 3 Ἐγὼ σοι δώσω ἀποκρίσιν, καὶ τοὺς τρισὶ φίλους σου.⁶
 4 Ἀνάβησον εἰς τὸν οὐρανόν, κ' ἴδε· κατάμαθε δὲ ἄνεψ, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ.
 5 Εἰ ἡμάρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας,⁷ τί δύνασαι ποιῆσαι;
 6 Ἐπεὶ δὲ σὺν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; ἢ τί ἐκ χειρὸς σου λήψεται;
 7 Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσεβεία σου, καὶ νῦν ἀνθρώπων ἡ δικαιοσύνη σου.
 8 Ἀπὸ πλήθους συκοφαντοῦμενοι κεκράζονται, βρῆσαντες ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.
 9 Καὶ οὐκ εἶπε, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός ὁ ποιήσας με, ὁ κατὰσσων φυλακὰς νυκτερινὰς,
 10 Ὁ διατρέχων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ;⁸
 11 Ἐκεὶ κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ, καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.
 12 Ἀτομα γὰρ οὐ βουλεύεται ἰδεῖν ὁ Κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ.⁹

14 Ὁρατὴς ἐστὶ τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με ὁ κρῖναι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνῆσαι, ὡς ἔστι καὶ νῦν.
 15 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα,
 16 Καὶ Ἰώβ ματαιῶς ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΠΡΟΣΘΕΙΣ δὲ ἔτι Ἐλιού, λέγει,
 2 Μεινόν με μικρόν ἔτι, ἵνα διδάξω σε ἔτι γὰρ δὲν ἐμοὶ ἐστὶ λέξις.
 3 Ἄνθρωπον τὴν ἐπιστήμην μου μακράν, ἔργοις δὲ μου
 4 Δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἁληθείας, καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδικῶς συνείδω.
 5 Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας
 6 Ἀσεβῇ οὐ μὴ β' ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει.
 7 Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου δ' ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ, καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθιεῖ αὐτὸν εἰς νίκας, καὶ ὑψωθήσονται.
 8 Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, συσχεθήσονται ἐν σχοινοῖς πενίας.
 9 Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύουσιν!
 10 Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται καὶ εἰπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας.
 11 Ἐάν ἀκούσῃς καὶ δουλεύωσι, συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείᾳ.
 12 Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διατρίβει, παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἶδέν με τὸν Κύριον, καὶ διότι νοουθετοῦμενοι ἀνήλθω ἦσαν.
 13 Καὶ ὑποκριτὰ καρδία τάξουσιν θυμὸν, οὐ βρῆσαντες, ὅτι ἔδρην αὐτοῦ.
 14 Ἀποθνήσκουσιν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἢ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκόμενη ὑπὸ ἀγγέλων,
 15 Ἀνὴρ ἐν θλίβῃ ἀσθενὴς δὲ ἀδύνατον, κριμαὶ δὲ πράων ἐκθῆσει.
 16 Καὶ προσεπιπάτησέ σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατάχυσιν ὑπόκατω αὐτῆς, καὶ κατέβη τρίτεξί σου πλήρης πύθνης.
 17 Οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα.
 18 Θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται, οἱ ἀσεβῆται δὲ ὄντων ἐν ἐδεχομένῳ ἐπ' ἀδικίας.
 19 Μὴ σε ἐκκλινάτω ἡ ἐκὼν ὁ νοῦς! δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, καὶ πάντας τοὺς κραταιοὺς δ' ἰσχύϊ
 20 Μὴ ἐξελέκῃς τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν.
 21 Ἀλλὰ φύλαξα μὴ πράξῃς ἄτοπα ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας.
 22 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τίς γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτὸν δυνάστης;
 23 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς οἱ εἶπών, Ἐπρᾶξεν ἄδικα;
 24 Μνησθήτι, ὅτι μεγάλα ἔστιν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὡν ἦσαν ἄνδρες.
 25 Πᾶς ἀνθρώπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκόμενοι εἰσι βροτοί.
 26 Ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα ἁρμόδς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπείρατος.
 27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχρῆνται ὑετῷ εἰς νεφέλῃν.
 28 Ῥνῆσαντες παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθῆν βροτῶν ὥραν ἔθετο κτηνεῖσι, οἶδας δὲ κοίτης ταξίν ἐπὶ τοῦτο πᾶν οὐκ ἐξίσταται! σὺ ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος.
 29 Καὶ ἐάν συνῇ δ' ἀπέκτασι νεφέλης, ἰσό-

τῇ σκηνῇ αὐτοῦ

30 Ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἰδῶν, καὶ ριζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν.

31 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, δώσει τροφὴν τῷ ἰσχυρόντι.

32 Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐντετέλειτο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι.

33 Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ φίλον· αὐτοῦ ὁ Κύριος, κτήσις! καὶ περὶ ἀδικίας.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑΙ ὁ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου, καὶ ἀπερρόη ἐν τοῦ τόπου αὐτῆς.

2 Ἀκούε ὁ ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

3 Ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερυγίων αὐτῆς γῆς.

4 Ὅπως αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ, βροντῇσιν ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτός, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ.

5 Βροντῇσιν ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια· ἐποίησε γὰρ μεγάλα ὃ οὐκ ᾔδειμεν,

6 Συντάσας χιόνι, ὁ γινῶ ἐπὶ γῆς, καὶ χειμῶν νύκτος· καὶ χειμῶν νύκτος ἐν δυνάστεϊ αὐτοῦ.

7 Ἐν χειρὶ παντός ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γινῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἐαυτοῦ ἀσθένειαν.

8 Εἰσῆλθε δὲ θύραι ὑπὸ τὴν σκέπην! ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ ὁκοίτης!

9 Ἐκ ταμειῶν δὲ ἐπέρχονται ὑδῖναι, ἀπὸ δὲ ἀκρατηρίων ψυχῶς.

10 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος· οὐκ ἀκίξει δὲ τὸ ὕδωρ ὥς ἐάν βούληται,

11 Καὶ ἐκλεκτός· καταπλάσσει! νεφέλην· διασκορπίζει! νέφος φῶς αὐτοῦ,

12 Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει ἐν θεβουλαθῶ, εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται! αὐτοῖς,

13 Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐάν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐάν εἰς ἔλεος· εὐρήσει αὐτόν.

14 Ἐνωτίζον· ταῦτα ἰώβ!· στῆθι δὲ νομβετούμενος! δύναμιν Κυρίου.

15 Ὅϊδ' αὖτε ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο! ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιῶν! ἐκ ὁκότου αὐτοῦ.

16 Ἐπιστάται! δὲ διακρίσιν νεφῶν, ἐξάστια δὲ πτώματα δὲ πονηρῶν.

17 Σοὺ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἵσχυρα! ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως.

19 Διατὶ δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.

20 Μὴ βίβλος ἡ γραμματεῖς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐστήκω κατασιωπῶσω;

21 Πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν ὁ τὸ φῶς, τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν.

22 Ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσανθῶντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ.

23 Παντοκράτορος, καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον· τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἷε ἐπακούειν αὐτόν!

24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτόν ὁ οἶ! ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ ὁ καρδία.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιὸν τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ ἰωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν.

2 Τὶς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἷετα κρύπτειν;

3 Ζώσας ὥσπερ ἄνθρωπον τὴν σφύρην σου ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκοθήτη,

4 Πού ὅς ἐν τῷ θεμελιῶν με! τὴν γῆν; ἡ ἀγγελίαν δὲ μοι εἰ ἐπίστη! σύνεσιν.

5 Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἡ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς;

6 Ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπηγάσιν; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς;

7 Ὅτε ὁ ἐγενήθησαν! ἀστράπησάν με φωνὴ μεγάλη πάντες ἄγγελοι μου!

8 Ἐφραζέ δὲ θαλάσσαν πύλαις, ὅτε ὁ ἐμαίμασεν! ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη!

9 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφιάσιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνασα.

10 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλειθρα καὶ πύλας.

11 Εἶπα δὲ αὐτῇ, Μέχρις τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα.

12 Ἡ εἰ σοὺ συντέταχα φέγγος ὁ πρῶνόν; Ἐωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἐαυτοῦ τάξιν.

13 Ἐπικαθέσθαι πτερυγίων γῆς, ἐκτινάξαι ἄσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14 Ἡ σὺ λαβὼν γῆν πληθὺν, ἐπλάσας ζῶον, καὶ λαλήτων αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς;

15 Ὅ Ἀφείλες! δὲ ἀπὸ ἄσεβων τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερψήφῶν συνέτριψας;

16 Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἔχνευσιν ἰβύσσου περιεπάτησας;

17 Ἀνοίγονται δὲ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἰδοῦντες σε ἐπτήσαν.

18 Νενυθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν, ἀνάγγειλον δὴ μοι, πόση τίς ἐστι;

19 Πόια δὲ γῆ αὐλίζεται! τὸ φῶς; σκότης δὲ ποῖος ὁ αἰ τόπος;

20 Εἰ ἀγάγεις με εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται τριβῶν ὁ αὐτῶν!

21 Ὅϊδα! ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἔτων σου ὁ πολὺς!

22 Ἦλθες δὲ εἰς θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλαζῆς ἑώρακας;

23 Ὅ Ἀπόκειται! δὲ σοὶ εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης;

24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχη, ἡ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;

25 Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῶν λάβρην ῥύσιν, ὅδον δὲ ὁ κυδοιμῶν;

26 Τού νυκτὶς αἰτὶ γῆν οὐ οὐκ ἀνὴρ, ἔρημον οὐ οὐκ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,

27 Τού χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἐξοδὸν χλόης;

28 Τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τοτοκὸς ὁ βώλους δρόσου;

29 Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρίσταλλος; πάχην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν.

30 Ἡ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ὁ ἄσεβος! τίς ἐπτήξει;

31 Σύνθηκας δὲ! δεσμὸν Ἠλειάδος, καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἡνοίας;

32 Ἡ διανοίξεις μαζουρῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά;

33 Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ, ἡ τὰ ὑπ' οὐρανόν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;

34 Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ ὁ τρόμος ὑδάτος λάβρην ὑπακούσεται σου;

35 Ἀποστελεῖς δὲ κερανοῦς καὶ πορεύσονται; ἐρῶσι δὲ σοι, Τί ἐστι;

36 Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἡ ποικιλικτὴν ἐπιστήμην;

37 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;

38 Κέχεται δὲ ὥσπερ γῆ ὁ κονία, ὁ κεκολληκαὶ δὲ αὐτόν ὥσπερ ὁ λίθος κύβον!

39 Θηρεύσεις δὲ λέσσι βορὰν, ψυχὰς δὲ δράκωντων ἐμπλήσεις,

40 Δεδοικας γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.

41 Τίς δὲ ἠτοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον^α κεκραγῶσι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

42 Ἐἴ γινωσκαιρὸν τοκετὺ τραγελᾶφων πέτρας, ἐφίλαξας δὲ ὠδῖνας^β ἐλάφων,

2 Ἡρίψμασας δὲ^α μῆνας αὐτῶν^α πληρεῖς τοκετῶ^α αὐτῶν^α, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν^α δ' ἐλυσας,

3 Ἐξήθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παῖδια^α δ' ἐξω^α φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν^α δ' ἐξαποστειλεῖς,

4 Ἀπορήθουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι^α ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς.

5 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφείψ^α ὄνον ἄγριον ἐλευθερὸν; δέσμοις δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;

6 Ἐθέμην δὲ^α τὴν δαίταν αὐτοῦ^α ἔρμουν, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ^α ἀλμυρίδα.

7 Καταγελῶν πολυτοχίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων,

8 Κατασκέψεται ὅρη νομῆν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ^α ζητεῖ.

9 Βουλῆσεται δὲ σοὶ^α μονόκερος δουλεύσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτιν σου;

10 Διήσεις δὲ^α ἐν ἱμάσι δ' ὑγρόν αὐτοῦ^α, ἢ ἐλεύσεις σου αὐλάκας ἐν πεδίῳ;

11 Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου;

12 Πιστεύσεις δὲ^α, ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσίοισι δὲ σου τὸν ἄλωνα,

13 Πτέρυξ τερπομένην νεέλασσα, ἐάν συλλάβῃ σῖδα καὶ νέσσα,

14 Ὅτι ἀψύξει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χροῖν θάλασσε,

15 Καὶ ἐπελάθεται, ὅτι ποῦς σκορπιεῖ^α, καὶ θηρία ἄγρου καταπατήσῃ^α.

16 Ἀπεσκήρυνε τὰ τέκνα εαυτῆς, ὥστε μὴ ἐαυτήν^α εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἀνεν φόβου.

17 Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτὴ ὁ Θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ^α ἐν τῇ συνέσει.

18 Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσῃ, καταγελᾶσθαι ἵππου, καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ.

19 Ἡ σὺ περιέθῃκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;

20 Περιέθῃκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν; δόξαν δὲ^α στηθῶν αὐτοῦ τόλμῃ;

21 Ἀνорύσσω ἐν πεδίῳ γαυριᾶ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ.

22 Συναντῶν^α βασιλεῖ^α καταγελᾷ, καὶ οὐ μὴν ἀποστραφῇ^α ὑπο^α σιδήρῳ.

23 Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ^α μάχαιρα, καὶ ὀργὴ ἀφανιεῖ τὴν γῆν^α καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ὥς ἂν σημάνῃ σάλπιγγς.

24 Σάλπιγγος δὲ σηματοῦσθαι, λέγει, Ἐγὼ πόρρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου^α σὺν^α ἄλματι^α καὶ κραυγῇ^α.

25 Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης δ' ἐσκεν^α ἰεοᾶς, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον;

27 Ἐπὶ δὲ σὺ προστάγματι ὑψοῦται ἁετὸς, γῆν δὲ ἐπὶ νοστιάς αὐτὰ καθεσθῆεις αὐλίζεσαι,

28 Ἐγὼ ἔσχω^α ἡ πέτρας, καὶ ἀποκρύψω;

29 Ἐκείσιν ὡν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσιν.

30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὐδ' ἂν ὡς τεθνῶτες, παραχρῆμα εὐρίσκονται.

31 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰώβ, καὶ εἶπε,

32 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει; ἐλέγχων δὲ^α Θεὸν, ἀποκρίθησεται αὐτῇ.

33 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰώβ λέγει τῷ Κυρίῳ,

34 Τί ἐγὼ κρίνομαι, νοουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον^α, ἀκούων τοιαῦτα^α οὐδ' ἐν ὧν, ἐγὼ^α δὲ τίνα ἀπόκρισιν^α δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θῆσω ἐπὶ στόματι μου.

35 Ἀπαξ^α βελάληκα^α, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

Κεφ. μ'. XL.

Ἐπὶ δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος εἶπε τῷ Ἰώβ δὲ^α τοῦ νέφους,

2 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπὸν τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι^α ἀποκρίναι.

3 Μὴ δ' ἀποποιῶ^α μου τὸ κρίμα^α; οἶει δὲ με ἄλλας σοι κεχηρηματικένας, δ' ἢ ἵνα ἀναφανῶς δίκαιος;

4 Ἡ βραχίον σοὶ ἐστὶ κατὰ^α τοῦ Κυρίου^α, ἢ φωνῇ^α κατ' αὐτοῦ βροντᾶς;

5 Ἀνέλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ὑψίασαι.

6 Ἀποστείλον δὲ ἄγγελους^α ὀργῇ^α, πάντα δὲ ὑβρίσῃν ταπεινώσων.

7 Ὑπερήφανον δὲ σβέσων, σῆψον δὲ ἄσεβεῖς παραχρῆμα.

8 Κρύψον δὲ εἰς γῆν^α ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἐμπλήσων.

9 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ^α σου σωσαί^α.

10 Ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ^α θηρία παρὰ σοὶ^α,^α χορτόν ἴσα βουσί^αν^α ἐσθίουσιν.

11 Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ^α ἐπ' ὀσφύν^α, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ^α ἐπ' ὀμφαλῷ γαστροῦ.

12 Ἐστήσεν οὐρὰν^α ὡς κυνάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέλεκται.

13 Αἱ πλευраὶ αὐτοῦ^α πλεურαι^α χάλκειαι, ἡ δὲ ράχις αὐτοῦ^α σιδήρου χυτὸς^α.

14 Τοῦτέστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου^α πεποιημένον^α ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἄγγέλων αὐτοῦ.

15 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὅρος ἀκρότομον, ἐποίησε χαρμονὴν τετρίποσιν ἐν τῷ δ' ταρτάρῳ^α.

16 Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ^α πύργων καὶ κάλαμον^α καὶ βοῦτομον.

17 Σκιαζοῦνται δὲ ἐν^α αὐτῷ δένδρα μεγάλα συν^α ραδάμονας, καὶ κλώνες ἄγρου.

18 Εἰν^α γέννηται πλημύρας, οὐ μὴ αἰσθηθῇ πέποιθεν, δ' οὔ^α προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

19 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν, ἐν σκολενωμένον τρήσει^α ρῖνα^α.

20 Ἄξει δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ρῖνα αὐτοῦ;

21 Ὡς^α δ' ὁ δῆσει^α κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ;

22 Λαλήσει δὲ σοὶ^α δεξιῇ, ἱκετήρια^α μαλακῶς;

23 Θῆσεται δὲ μετὰ σου διαθήκη^α; λήψῃ δὲ αὐτόν οὐλον αἰώνιον;

24 Ὡς^α δ' ἐν^α αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέψ^α; ἢ δὴ σεῖς αὐτόν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ;

25 Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτόν Φοινικῶν ἔθνη;

26 Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὼν οὐ μὴ^α ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν^α οὐρᾶς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ.

27 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεῖς ὁ πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν στόματι αὐτοῦ^α καὶ μηκέτι^α γινέσθω^α.

Κεφ. μα'. XLI.

Οὐχ ἑώρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις θαυμάμας;

1 Οὐ δέδοικα^α, ὅτι ἠτοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἂντιστάς¹;

2 Ἦ τίς ἂντιστῆται μοι, καὶ ὑπομενεῖ;^β εἰ^β πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν.

3 Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν^γ καὶ ὁ λόγον δυνάμει^γ ἐλέησει τὸν ἴσον αὐτῷ.

4 Τίς δ' ἀποκαλύψει^δ πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;

5 Πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω ὀδόντων αὐτοῦ φόβος.

6 Τί^ε ἔγκατα^ε αὐτοῦ ἄσπιδες χάλκεαι^ε συνδεσμός δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ σμυρτῆς λίθος.

7 Εἰς^ς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν.

8 Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ προσκολληθήσεται^ς ὁ συνένοχός^ς αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν.

9 Ἐν παρμῷ αὐτοῦ ἐπιφαύσκειται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἔωσφόρου.

10 Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὥς^ς λαμπάδες καίόμεναι, καὶ διαρρίπτονται ὥς^ς ἐσχάται πυρός.

11 Ἐκ μυκτῆρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιόμενης πυρὶ ἀνθρώπων.

12 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται^ς.

13 Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἐμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια.

14 Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται^ς καταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται.

15 Ἡ καρδιά αὐτῆς πέπηγεν ὥς λίθος, ἔστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνηλίκτος.

16 Στραφέντος δ' ἐπ' αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετράποδος^ς ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις^ς.

17 Ἐάν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι, ἔδεν^ς αὐτὸν ποιήσωσι^ς, δόρυ^ς, καὶ ὁ θώρακά^ς.

18 Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον^ς ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὥσπερ ὕλον σαθρόν.

19 Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν τόξον χάλκεον^ς ἡγηται μὲν πετροβόλον^ς ὀχρότον.

20 Ὡς καλὴμῃ δ' ἐλογισθῆσαν^ς σφυρά, καταξελαῖ δὲ σεισμοῦ πυρφόρον.

21 Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι δέξεται, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος.

22 Ἀναεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον^ς ἡγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξυλεῖπρον.

23 Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἄβυσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον^ς ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον.

24 Οὐκ ἔστιν ἔδεν ἐπὶ^ς τῆς^ς γῆς ὅμοιον αὐτῷ, πεποιημένον ἐγκυταπαίσεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου.

25 Πᾶν ὑψηλὸν ὄρε^ς αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

Κεφ. μβ'. XLII.

ΥΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ, λέγει τῷ Κυρίῳ,

2 Οἶδα ὅτι^ς πάντα δύνασαι^ς, ἄδυνατοι δέ σοι οὐδέν.

3 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλὴν^ς; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, κ^ς σὺ οἶεται κρύπτειν^ς; τίς δὲ ἀναγγελεῖ^ς μοι ἂ οὐκ ᾔδει, μεγάλα καὶ θαυμαστά ἃ οὐκ ἐπίσταμην;

4 Ἀκούσον δέ μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω^ς ἔρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ με διδάσων.

5 Ὁ Ἀκούη^ς μὲν ὅτες ἤκον σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.

6 Διὸ ἐφάυλισα ἑμᾶντόν, καὶ ἐτάκη^ς ἡγήμαι δὲ ἑμᾶντόν γῆν καὶ σποδόν.

7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὴν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰώβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφάξ τῷ Θαϊμανίτῃ, Ἠμαρτες σύ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου^ς οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθές οὐδέν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ.

8 Νῦν δὲ λάβετε^ς ἑπτὰ μόσχους, κ^ς ἑπτὰ κριεῖς, κ^ς πορεύθητε πρὸς τὸν^ς θεράποντά^ς μου Ἰώβ, καὶ^ς ποιήσει κάπωνσιν ὑπὲρ ἡμῶν^ς. Ἰώβ δὲ ὁ θεράπων μου εὗξεται περὶ ἡμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι^ς εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἂν ἡμᾶς^ς οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθές^ς κατὰ τὸν θεράποντόν μου Ἰώβ^ς.

9 Ὁ Ἐπιφάνης δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαϊμανίτης καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφάρ ὁ Μιναιὶος, κ^ς ἐποίησαν^ς καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν^ς αὐτοῖς^ς διὰ Ἰώβ.

10 Ὁ δὲ Κύριος ἡᾔσθησε τὸν Ἰώβ ἐξαίμενον δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἤφικεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν^ς ἔδωκε ἡ δὲ ὁ Κύριος διπλαῖα, ὅσα ἦν^ς ἔμπροσθεν Ἰώβ εἰς διπλασιασμόν.

11 Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, πάντα τὰ συμβεβηκότα, αὐτῷ, καὶ ἤλθον πρὸς αὐτόν, καὶ πάντες ὅσοι ᾔδεισαν αὐτόν ἐκ πρώτου^ς φαζόντες δὲ κ^ς πίνοντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν, κ^ς ἐθαίμασαν ἐπὶ πᾶσιν^ς οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος^ς ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἑμιανάδα μίαν, κ^ς τετράραχμον^ς χρυσοῦ καὶ ἀσημῶν.

12 Ὁ δὲ Κύριος ἐλόγησε^ς τὰ ἐσχάτα Ἰώβ, ἢ τὰ ἔμπροσθεν^ς ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτῆς πρόβατα μίαι τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θηλειαι νομάδες χίλια.

13 Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς.

14 Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἠμέραν^ς τὴν δὲ δευτέραν, Κασίαν^ς τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίαν^ς κέρας.

15 Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς^ς θυγατέρας Ἰώβ, ἃ βελτίους αὐτῶν^ς ἐν τῇ ὑπ' ἑρανόν^ς ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς^ς.

16 Ἐξῆσε δὲ Ἰώβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν^ς ἐβδόμηκοντα^ς τὰ δὲ πάντα^ς ἔτη ἔξησε^ς διακόσια τεσσαράκοντα^ς καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν.

17 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν^ς γέγραπται δὲ, αὐτόν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν^ς ὁ Κύριος ἀνίστησιν^ς.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄρισις τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἀραβίας^ς προὔπληρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ^ς λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν ᾧ ὄνομα Ἐννών^ς ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ^ς ἐκ^ς τῶν^ς Ἠσαὺ υἱῶν^ς, υἱός, μητρὸς δὲ Βοσδόρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ^ς καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἠρέε^ς χώρας^ς πρώτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεωρ, κ^ς ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δεναβαβ^ς μετὰ δὲ Βαλὰκ, Ἰωβάβ^ς ὁ καλούμενος Ἰώβ^ς μετὰ δὲ τούτου, Ἀσώμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν τῆς Θαϊμανιτίδος χώρας^ς μετὰ δὲ τούτου, Ἀδὰ υἱὸς Βαραδ^ς, ὁ ἐκκόψας Μαδιμὴ ἐν τῷ πεδίῳ Μαϊάβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαιμ^ς οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν φίλοι, Ἐλιφάξ^ς τῶν Ἠσαὺ υἱῶν Θαϊμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ^ς ὁ Σαυχίων τύραννος, Σωφάρ ὁ Μιναιῶν βασιλεὺς.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ^δ ἄνθρωπε, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βλαῇ ἁσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

² Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

³ Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήνεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ᾖ ποιῇ¹, κατενοώθησεται.

⁴ Οὐχ οὕτως οἱ ἁσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνούς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς.

⁵ Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ^δ οἱ ἁσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ^δ ἁμαρτωλοὶ ἐν βλαῇ δικαίων.

⁶ Ὅτι γινώσκῃ Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἁσεβῶν ἀπολείται.

Ψαλ. β'. II.
ΙΝΑΤΙ ἐφρόναζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

² Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαντὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

³ Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρήξωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

⁴ Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελᾷσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

⁵ Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

⁶ Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὁρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

⁷ Διαγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

⁸ Αἰτήσῃ παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατὰσχέσιν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

⁹ Ποιμαίνεις αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκευὸς κεραμῆς συντρίψει αὐτούς.

¹⁰ Καὶ νῦν βασιλεῖς σίνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

¹¹ Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἡγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

¹² Δράξασθε παιδείας, μὴ ποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολείσθῃ ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλ. γ'. III.
Ψαλμός τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ τοῦ προσώπου Ἀβессαλωμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλιβόντές με; πολλοὶ ἐπ' ἐναντίονταί μοι ἐπ' ἐμέ.

² Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.

³ Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὅδεα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

⁴ Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἔπήκουσέ¹ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.

⁵ Ἐγὼ ^δ ἐκοιμήθην καὶ ἤνυσσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

⁶ Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων¹ μοι.

⁷ Ἀνάστα Κύριε, σώσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθρούς μου.

ματαίως, ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

⁸ Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. δ'. IV.
Εἰς τὸ τέλος, ἐν ^δ ψαλμοῖς ^δ τῷ Δαυίδ.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσηκουσέ με ὁ Θεός· τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνας μοι· οἰκτιρήσάν με, καὶ εἰσακέκασον τῆς προσευχῆς μου.

² Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ· ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.

³ Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακουσέται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

⁴ Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ὑμῶν· κατανύγητε¹ διάψαλμα.

⁵ Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

⁶ Πολλοὶ λέγασιν, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημειώθῃ ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

⁷ Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ ^δ καρποῦ¹ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

⁸ Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω¹ ὅτι σὺ Κύριε καὶ μόνος ἐπ' ἐλπίδι κατήκισας με.

Ψαλ. ε'. V.
Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομίης, ψαλμός τῷ Δαυίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτις Κύριε, σῶνες ^δ τῆς κραυγῆς¹ μου,

² Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε,

³ Τοπρᾷ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τοπρᾷ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

⁴ Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἄνομίαν σὺ εἶ· ὁ δὲ¹ παροικῶν ἐστί¹ πονηρεύμενος,

⁵ Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

⁶ Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλῶντας τὸ ψεῦδος, ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

⁷ Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πληθεῖ τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου¹.

⁸ Κύριε δόξησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

⁹ Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδιά αὐτῶν ματαιὰ· τῆφος ἀνεφγμένον ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν.

¹⁰ Κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν¹ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.

¹¹ Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἡγαλλιῶσονται, καὶ κατασπάρῃσιν ἐν αὐτοῖς¹ καὶ καυχῶνται ἐπὶ¹ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,

¹² Ὅτι σὺ εὐλόγησας ^δ δίκαιον¹ Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλ. ε'. VI.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὑγδότης, ψαλμοὶ τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἰασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὁσά μου.

3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπιστρέψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾄδει τίς ἐξομολογήσεται σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν ἁ στέναγμαί μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὄφθαλμός μου, ἐπαλειώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροίς μου.

8 Ἀπόστρεψε ἅπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τῆς κλαυθμοῦ μου.

9^β Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείσαν καὶ ταραχθείσαν σφόδρα πάντες οἱ ἔχθροί μου, ἐπιστραφείσαν καὶ αἰσχυνθείσαν· σφόδρα διὰ τῆς χάριτος.

Ψαλ. ζ'. VII.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ, ὃν ᾗσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσι υἱὸς Ἰεμενεί.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, 2 Μὴ ποτε ἀρπάζῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λητρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδόνσι μοι κακὰ, ὑποπέσοιμι ἄρα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός· 5 Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν με καὶ καταλάβει, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν με, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χάριν κατασκηνώσαι διὰ ψαλμοῦ.

6 Ἀνίστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου· ἔξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπιστρέψον.

8 Κύριος κρινεὶ λαούς· κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τῷ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῆς στιλβώσκει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκευὴ θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καίομένοις ἐξειργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνῃσεν ἀδικίαν, ἁ συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὥρυε καὶ ἀνέκαψεν αὐτόν, καὶ ἐπέσειται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι ἁ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ἁ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. η'. VIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμοὶ τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπληρώθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν.

3 Ὅτι ὅσμοι τοὺς οὐρανούς ἁ ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνη καὶ ἀστέρας, ἁ σὺ ἐθεμελίωσας.

4 Ὅ τί! ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ, ἡ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἡγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν.

6 Καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Πρόβατα καὶ βόας ἁ πάσας¹, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθῆας τῆς θαλάσσης, καὶ διαπορευόμενα τριβῆς θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ψαλ. θ'. IX.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμός τῷ Δαυίδ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσμαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῷ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφένῳ τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ὑπὸ προσώπῳ σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνῳ ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπόλωτο ὁ ἀσεβής, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαφαὶ εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες ἀπόλωτο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡχοῦ,

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

8 Καὶ αὐτὸς κρινεὶ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίᾳ, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ δέ σέ¹ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντας σε Κύριε.

11 Ψάlate τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμήνησθη, οὐκ ἐπελάβετο τῆς δέσσεως¹ τῶν πενιτῶν.

13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὕψιστος με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

14 Ὅπως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πόλεις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλιάσομαι δέ ἐπὶ¹ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπαύησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἥ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ ἥ ἐκρυψαν συνέληψθῇ οὗς αὐτῶν.

16 Γινώσκειται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνέληψθῇ ὁ ἀμαρτωλός· ψῆδὴ διαφύλατος.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τῷ Θεῷ.

18 Ὅτι ἕκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑποκρινόμενων πενήτων ἕκ ἀπολείεται εἰς τὸ αἶωνα.
 19 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταίωσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
 20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτὰς, γινώσκων ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσι· διὰ ψαλμοῦ.
 1 Ἰναὶ Κύριε ἀφέσθηκας μακρότης, ὑπερόρας ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει;
 2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβη, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαβάνονται ἐν διαβουλίᾳ οἱ διαλογιζόμενοι.
 3 Ὅτι ἐπαινείται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
 4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλήθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.
 5 Βεβηλῆνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναίρειται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς κατακυριεύσει.
 6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνεν κακῶν.
 7 Οὐ ᾤρας τὸ στόμα αὐτῆς γέμειν κικρίας καὶ δόλῳ, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς κόπος καὶ πόνος.
 8 Ἐγκάθηται ὁ ἐνεδρὰ ἡμεῶν πλουσίῳ ἐν ἀποκρίφοις, τοῦ ἀποκτείνειν ἄθῳ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.
 9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρίφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τὸν ἄρπασαι πτωχόν, ἄρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσει αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,
 10 Κύνει καὶ πεσείται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.
 11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῇ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
 12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.
 13 Ἐνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἄσεβης τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ ζητήσει.
 14 Βλέπει, ὅτι σὺ δὲ πόνον καὶ θυμὸν καλοῦσιν, τῷ παραδῶναι αὐτὸς εἰς χεῖρας σοῦ· ἐγκαταλέλειπαι ὁ πτωχός, ὀρφανὸς σὺ ἦσθα ὁ βοηθός.
 15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τῷ ἁμαρτωλῇ καὶ πονηρῷ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ.
 16 Βασίλειος Κύριος εἰς τὸ αἶωνα, καὶ εἰς τὸ αἶωνα τῷ αἰῶνος, ἀπολείσθω ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
 17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων δὲ εἰσηκούσε Κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου.
 18 Κρίναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἐτι μεγαλυνεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.
 Ψαλ. ι'. Χ. (Ἑβρ. ια'.)
 Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυίδ.
 1 Κυριφ πόποι, πῶς ἔρειτε τὴν ψυχὴν μου;
 2 Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;
 3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη ἐν φαρέτρᾳ, τῷ κατατοξεύσαι ἐν σκοτομῇ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
 4 Ὅτι ὁ κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τὴν ἐποίησε;
 5 Κύριος ἐν ναφ' ἀγίῳ αὐτοῦ, Κύριος, ἐν βρανῶν ὁ θρόνος αὐτῆς· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
 6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄσεβη, ὁ δὲ ἀγαπῶν ὁ ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἐαυτῆς ψυχὴν.
 7 Ἐπιβρέθει ἐπὶ ἁμαρτωλὸς παγίς, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταγίγος ἡ μερίς τῆς ποτιρίας αὐτῶν.
 8 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Ψαλ. ια'. XI. (Ἑβρ. ιβ'.)
 Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὕδους, ψαλμός τῷ Δαυίδ.
 ΣΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκτέλειπεν ὅσους, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν νῶν τῶν ἀνθρώπων.
 2 Μάταια δ' ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια, ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν.
 3 Ὁ ἔξολοθρεῖσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσσαν μεγαλορρήμονα.
 4 Τοὺς εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνούμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἔστι· τίς ἡμῶν Κύριος ἔστιν;
 5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιασσομαι ἐν αὐτῷ.
 6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά· ἀργύριον πεπρωμένον, δοκιμὸν τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπὶ ταπλάσιος.
 7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς· καὶ διαληρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἶωνα.
 8 Κῦκλῳ ὁ ἄσεβης περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σὺ ἐπολυνώρησας τὰς νῦν τῶν ἀνθρώπων.
 Ψαλ. ιβ'. XII. (Ἑβρ. ιγ'.)
 Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυίδ.
 Εἰς πότε Κύριε ἐπλήρησεν με εἰς τέλος; ἔως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 2 ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ;
 3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μὴ ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.
 4 Μὴ ποτε εἴποι ὁ ἐχθρὸς μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· ὁ θλίβων ἐμεῖς ἀγαλλιάσομαι ἐν σαλευθῶ.
 5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπίσω, ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν τῇ σωτηρίῳ σου.
 6 Ἄστω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετησάντι με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.
 Ψαλ. ιγ'. XIII. (Ἑβρ. ιδ'.)
 Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυίδ.
 Εἰπὼν ἄρρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Οὐκ ἔστι Θεός· διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασι, ἐκ ἔσθι ποιῶν χρηστότητα, ἐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
 2 Κύριος οὐκ ἔβραν διέκρινεν ἐπὶ τὰς νῦν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
 3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, ἐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ἐκ ἔστιν ἕως ἐνός· ἀτάφος ἀνεγγίμνος ὁ λαρυνγὶς αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιψαν, ἰὸς ἀσιδῶν ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· ὡν τὸ στόμα ᾤρας κικρίας γέμει, ὅρεις οὐκ ὀδὸς αὐτῶν ἐκχεῖται αἷμα· σὺντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἐκ ἔγνωσαν· ἐκ ἔσθι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
 4 Οὐχὶ γνωστοὶ πάντες οἱ ἐραζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου· ἀβρῶσει ἅπτον; τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο.
 5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὐ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δίκαια.
 6 Βαλὴν πτωχῶν κατησχύνετε, ὅτι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι.
 7 Τὸ δώσει ἐκ Σιὸν τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐσπέρειναι Κυρίῳ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ἀγαλλιάσθω ἰακώβ, καὶ ὁ εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ.
 Ψαλ. ιδ'. XIV. (Ἑβρ. ιε'.)
 Ψαλμός τῷ Δαυίδ.
 ΚΥΡΙΕ, τίς παροκλήσει ἐν τῷ σκηνώματι σου;

κτις κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;
2 Πορευόμενος ἄνωμος, κ' ἐργαζόμενος δικαιοσύνην' λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.
3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ οὐκ ἐβόησεν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγιστάς αὐτοῦ.

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ^α πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβούμενους Κύριον δοξάζει· ὁ δυνάστης τῶν πλησίων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἄθետῶν.
5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, κ' δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ιε'. XV. (Ἑβρ. ιε'.)

Σηλογραφία τῷ Δαυίδ.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
2 Εἴπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἰ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγῳ τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ^α μὴ μνηστῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος^α μερίτις κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἰ ὁ ὑποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.

7 Εὐλόγησά τὸν Κύριον τὸν^β συνετίσαντά με, ἔτι δε καὶ ἔως νυκτός ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

8 Προωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο νῆφρύνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡγαλλίασά μου ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην^γ, ἕδὲ δώσεις τὸν ὄντα σὺν ἰδεῖν οἰαφθοράν.

11 Ἠγέρωσάς μου ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τὸν προσώπον σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ψαλ. ις'. XVI. (Ἑβρ. ις'.)

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

ΕἰΣΑΚΟΥΣΟΝ Κύριε^δ τῇ^δ δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δέήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου οὐκ ἐν χειλέσι δολίου.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου.

4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ^ε σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπέκρησάς με ὁ Θεός· κλῖνον τὸ ὄς σου ἐμοί, κ' εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θανμιάτωσαν τὰ ἑλὲν σου, ὁ σῶζων τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σέ^ε ἐκ τῶν ἀνθεσθηκῶν τῇ δεξιᾷ σου.

8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ^ς ἐν σκέπῃ τῶν περὶ γού σου σκεπάζεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαπωρησάντων με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περισχόν.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ὁ^δ ἔκβαλοντές με νυνὶ περιέκυκλωσάν με, τὴς ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐθέλει ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφτοις.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόσφασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου

ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥομφαίαν σου.

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου· Κύριε^ε ἀπολύων^ε ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχортаσθήσαν^ε δ' αἰών^ι, κ' ἀφήκαν τὰ κατὰλοιπα τῶν νηπίων αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι^ε τὴν δόξαν σου.

Ψαλ. ιζ'. XVII. (Ἑβρ. ιη'.)

Εἰς τὸ τέλος τῶ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυίδ, ᾧ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ, τοὺς λόγους τῆς ψῆδης ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν.

ΑΓΑΠΗΣΩ σε Κύριε^ε ἰσχύς μου.

2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου· ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἔλπιώ ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστὴς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ^ε ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὀδίνες θανάτου, κ' χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με.

5 Ὡδίνες ἄδου περιέκυκλωσάν με, προέφθασίν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, κ' πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναὸ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, κ' ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρακες ἀνέφθησαν ἅπ' αὐτόν.

9 Καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοῖς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χειρουβὶμ καὶ ἐπειάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ περὶ γῶν ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῷ, κύκλῳ αὐτῷ ἡ σκηνὴ αὐτῷ, σκοτεῖνον ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρον.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐνώπιον αὐτῷ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ^ε Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη κ' ἐσκόρπισεν αὐτὸς, κ' ἀστράπες ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτὸς.

15 Καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη^ε τὰ θεμέλια τῆς οἰκεμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, κ' ἐκ τῶν μισάντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

19 Καὶ ἐξηγάγε με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἡλιθίός με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματά αὐτῷ ἐνώπιόν μου, κ' τὰ δικαίωμά αὐτῷ ἐκ^ε δ' ἀπέστησαν^ε ἅπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἐσομαι ἄνωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ὀνείας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν

δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
25 Μετὰ ὅσιον ὁσώθησάν με, καὶ μετὰ ἀνδρὸς
ἀθῶον ἀθῶος ἔσῃ

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῆ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ
σπρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Ὅτι σύ λαόν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλ-
μοὺς υπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σύ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ Θεὸς
μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου,
καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου υπερβήσομαι τείχος.

30 Ὁ Θεὸς μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ
λόγια Κυρίου πεπρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστι
πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς
Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζώνων με δυνάμιν, καὶ
ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου

33 Ὁ ὁκαταρτιζόμενος¹ τοὺς πόδας μου ὥσει
ῥέλαφον², καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με³

34 Διόσκειν χεῖράς μου εἰς πόλεμον⁴ καὶ
ἔθον τῶν χαλκῶν τοὺς βραχίονάς μου,

35 Καὶ ἔδωκάς με ὑπερασπισμὸν σωτηρίας⁵
ῥ μου⁶ καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ
ἡ παιδεία σου ἀνθρώπωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ
παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου, καὶ οὐκ ἠσθένεισαν τὰ ἵχνη μου.

37 Καταδιώξω τὴν ἐχθρὸν μου, κ. καταλήψομαι
αὐτὸν, κ. ἐκ ἀποσπασθήσομαι, ἕως ἀνέκλειψωιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνανται
στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέξωσάς με δυνάμιν εἰς πόλεμον,
συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ'
ἐμέ ὑποκάτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῦτον,
καὶ τοὺς μισούντάς με ἐξωλόθρευσας.

41 Ἐκέκραξάν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων⁷ πρὸς
Κύριον, καὶ οὐκ ἐσίγηκεν⁸ αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτύνω αὐτὰς ὥς ὕδην⁹ κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατεῖον λεανὸν αὐτοῦς.

43 Ῥύσαι με ἐξ ἀντιλογίων λαοῦ, καταστή-
σεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν¹⁰ λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων,
ἐδοῦλεύσέ μοι,

44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίον ὑπήκουσέ μοι¹¹ υἱοὶ ἀλ-
λότριοι ἐφεύσαντό μοι,

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώ-
λαναν δ' ἀπὸ¹² τῶν τριβῶν αὐτῶν.

46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μου, καὶ
ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

47 Ὁ Θεὸς ὁ δίδως ἐκδικήσεις ἑμοί, καὶ ὑπο-
τάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,

48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν¹³ ὀργίλων¹⁴ ἀπὸ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ
ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ¹⁵ με.

49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνει
Κυρίε, καὶ τῷ ὀνόματι σου ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
αὐτοῦ, καὶ ποῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ
Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

Ψαλ. ιη'. XVIII. (Ἐβρ. ιθ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ δηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν
δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει ῥῆμα.

3 Οὐκ εἰσι λαλαῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκού-
ονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐ-
τῶν, κ. εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκμένης τὰ ῥήματα

αὐτῶν¹⁶ ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ,
5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορεύμενος ἐκ
παστοῦ αὐτοῦ¹⁷ ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δρα-
μεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδὸς αὐτοῦ¹⁸ κ.
τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ¹⁹ κ.
ἐκ ἐστίν²⁰ ὁ ἀποκριβήσεται²¹ τὴν θέρμην²² αὐτῆς.

7 Ὁ νόμος²³ αὐτοῦ²⁴ Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων
ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νηπία.
8 Τὰ δικαίωμα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα
καρδίαν, ἡ ἐντολή Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα
ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἄγνος διαμένων εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεικναι-
μένα ἐπὶ τὸ αὐτό²⁵

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον
πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
11 Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτά, ἐν
τῷ φυλάσσει αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυ-
φίων μου καθάρισόν με,
13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φέσαι τὰ δάξ σου²⁶
ἐάν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσο-
μαι, κ. καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τῆς στό-
ματός μου, κ. ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν
σου²⁷ διαπαντός²⁸ Κύριε βοηθέ μου, κ. λυτρωτὰ μου.

Ψαλ. ιθ'. XIX. (Ἐβρ. κ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι μου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών ἀντιλαβοίτῃ σου,

3 Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὅλο-
καὶνῶμά σου πιανάτω²⁹ διάψαλμα.

4 Δψή σοι³⁰ κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν
τὴν βουλήν σου πληρώσαι!

5 Ἀγαλλιάσόμεθα ἐν³¹ τῷ σωτηρίῳ σου, κ.
ἐν ὀνόματι Θεῶ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα³² πλη-
ρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ³³ ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἅγιος
αὐτοῦ, ἐν δυναστείᾳ ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς
αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς
δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεῶ ἡμῶν ὁ μεγαλυνθη-
σόμεθα!

8 Αὐτοὶ συνεπόδισθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς
δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθα σε.

Ψαλ. κ'. XX. (Ἐβρ. κα'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλια-
σεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς³⁴ αὐτοῦ ἔδωκεν
αὐτῷ, καὶ τὴν δέξιν³⁵ τῶν χειλέων αὐτοῦ
οὐκ ἐστέρησας αὐτόν³⁶ διάψαλμα.

3 Ὅτι προέφθασεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρη-
στότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζῶνν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκες αὐτῷ μακ-
ρότητα ἡμερῶν³⁷ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,
δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐ-
τόν.

6 Ὅτι ὥσεις αὐτῷ εὐλογίας εἰς αἰῶνα αἰῶ-
νος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προ-
σώπου σου.

367

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὐρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισούντάς σε.

9 Θήσεις αὐτὸν ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτὸς πῦρ. 10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολείψῃ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ νῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἐκλίναν αὐτὸν σὲ κακὰ, διελογίσαντο ὁ βουλήν ἦν· οὐ μὴ δυνάσταν στήσῃ.

12 Ὅτι θήσεις αὐτὸς νῶτον ἐν τοῖς περιλοιπίοις σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώσῃτι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ψαλ. κα'. XXI. (Ἑβρ. κβ').

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντίληψεως τῆς ἐωθίνης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με· μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. 2 Ὁ Θεὸς μου κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σέ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἔμοι.

3 Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τῷ Ἰσραὴλ. 4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἑρρύσῃ αὐτοὺς.

5 Πρὸς σέ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατασχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, θνητὸς ὁ ἀνθρώπων· καὶ ἐξουθένημα λαγῦ.

7 Πάντες οἱ θεωρητὲς με ἐξεμυκτήριάν με, ἐκάλεσαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν,

8 Ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου,

10 Ἐπὶ σέ ἐπερίφην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεὸς μου εἶ σὺ,

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περικύκλωσάν με μύσχοι πολλοὶ, ταῦροι κίονες περιέσχον με.

13 Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἀρπάξας καὶ ὠρῶμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀσᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὥσει κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὥσει ὀστρακὸν ἡ σὺνός μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτον κατηγαγέ με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγῇ πονηρευομένων περιέσχον με· ὠρυξίαι χεῖράς μου, καὶ πόδας.

17 Ἐξηρίθμηναι πάντα τὰ ὀσᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπείδον με.

18 Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐάντοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρίνης τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ῥῥσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενὴν μου.

21 Σωσόν με ἐκ στόματος λεόντων, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπεινώσιν μου.

22 Δηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἡμῶν σέ.

23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἀνέσατε αὐτόν. ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτωσαν αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθησε.

τῇ δέσσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀνέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραμένῳ με πρὸς αὐτόν· εἰσῆκουσέ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλην, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένιτες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητούντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ παῖραι τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἐφαγον καὶ προσεκίνησαν πάντες οἱ πίνοντες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτῶν προπεσὺναι πάντες οἱ καταβαινόντες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ.

30 Καὶ τὸ σπέρμα μου· δούλευσέν αὐτῷ ἀναγγελῆσθαι τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

31 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κβ'. XXII. (Ἑβρ. κγ').

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ ἐδὲν με ὑστερήσει. 2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκίνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν· ἐδῶθήσέν μοι ἐπὶ τριβύνη δικαιοσύνης, ἵκεν ἐν δόμοις αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, ὁ αὐταί μοι παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανες ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ πόθητόν μου μεθύσκειν ὡς κρίσιον.

6 Ἦν τὸ ἔλεός σου καθεζόμεθα ἐν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. κγ'. XXIII. (Ἑβρ. κδ').

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ τῇ μῶς σαββάτου.

ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἔπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθώους χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν νύχην αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητοῦνται αὐτόν, ζητοῦνται τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· διὰ ψαλμόν.

7 Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

9 Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. κδ'. XXIV. (Ἑβρ. κε').

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

- 2 Ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασχυνθεῖν¹ μὴδὲ καταγελασάτωσαν μου οἱ ἐχθροί μου.
- 3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυνθῶσιν² αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομιῶνες διακενής.
- 4 Τὰς δούδας σου Κύριε γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξον με.
- 5 Ὁδηγῶν με δ' ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ διδάξον με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- 6 Μνησθῆτι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἶναι.
- 7 Ἀμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς³ κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθῆτί με.
- 8 Ἐκενε τῆς χρηστότητός σου Κύριε.
- 9 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετῆσαι ἀμαρτανόνας ἐν ὁδῷ.
- 10 Ὁδηγήσει πρᾶεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πρᾶεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
- 11 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μυστήρια αὐτοῦ.
- 12 Ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἰλάσῃ τὴν ἁμαρτίαν μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ.
- 13 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετῆσαι αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσαστο.
- 14 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- 15 Κραταίωμα Κύριος τὸν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- 16 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου διανοήσονται πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκπάσκει ἐκ παγίδος τῆς πόδας μου.
- 17 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.
- 18 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, καὶ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγε με.
- 19 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἀφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
- 20 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνησαν, καὶ μίσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- 21 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με, μὴ κατασχυνθεῖν, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.
- 22 Ἀκακοὶ καὶ εὐθεὶς ἐκολλώντων μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.
- 23 Λύτρωσαι ὁ Θεός τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. κς'. XXV. (Εβρ. κς').

Τοῦ Δαυὶδ.

ΚΡΙΝΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων ἐμὴ ὁσάλευθώ.¹

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρρως τὸν νεφροῦς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίων ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριον σου Κύριε.

7 Τοῦ ἀκούσαι φωνῆς² αἰγέσεως, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμαστά σου.

8 Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωὴν μου.

10 Ὡν ἐν χερσίν³ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπληθῆ δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

12 Ὅσπουός μου ἔστι ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε Κύριε.

Ψαλ. κς'. XXVI. (Εβρ. κς').

Τοῦ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακούντας, τῷ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθῆναι καὶ ἔπεσαν.

3 Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου¹ ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἡμερᾶμην παρὰ Κυρίῳ, ταύτην ἐκζητήσω τὰ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τῷ θεωρεῖν με τὴν τεργνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναόν² αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ὑποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ³ ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με,

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου⁴ ἐκύκλωσα καὶ ἔβησα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἁλαλαγμῶν, ἄσμοι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου ἥς ἐκέκραφα⁵, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, δ' ἐξεῖρηται⁶ τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δαλίου σου⁷ βοηθός μου γενού⁸, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με⁹ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδηγήσόν με ἐν τριβῇ εὐθείᾳ ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραβῇς με εἰς ψυχῆς θλίβοντων με, ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

13 Πιστεύω τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν τῇ ζῶντῃ.

14 Ὑπόκεινόν τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιώσῃ ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλ. κς'. XXVII. (Εβρ. κη').

Τοῦ Δαυὶδ.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἐκέκραφα¹ ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς δ' ἐπ' ἐμοί, μὴ ποτε παρασιωπήσῃς δ' ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέσθαι με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρῃν με χεῖράς μου δ' εἰς² ναὸν ἁγίων σου.

3 Μὴ συνελκίσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδίκων μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δός αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηρυμάτων αὐτῶν³ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δός αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνέκλινον εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οικοδομήσεις αὐτοῖς.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσῆλκε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου⁴ ἐπ' αὐτῷ ἥλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοήθηθην, καὶ ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ μου⁵ καὶ ἐκ θελήματός μου ἐβοηλομήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τῶν χριστῶν αὐτοῦ ἐστὶ.

9 Σώσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιήσανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαυον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. κη'. XXVIII. (Εβρ. κθ'.)

ΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκομίσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτοῦ.

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, α συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτεῖναι αὐτὰς ὡς τὸν μύσχον τὸν Λιβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μογοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

8 Φωνὴ Κυρίου συνσειόντος ἔρμην, συσσεισει Κύριος τὴν ἔρμην Κάδης.

9 Φωνὴ Κυρίου καθαριζομένη ἑλίφους, καὶ ἀποκαλύψει ὄρυμους, καὶ ἐν τῷ ναφ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμόν κατοικεῖ καὶ καθιέται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ ὥστε Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλ. κθ'. XXIX. (Εβρ. λ.)

Ἐἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ψόδης τοῦ ἑγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ.

ΥΨΩΣΕ σε, Κύριε, ὅτι υπέλαβες με, καὶ ἠκ εὐφρανas τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴασθε με.

3 Κύριε ἀνῆγαγες ἐξ ᾄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνημῇ τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆς.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θηλήματι αὐτοῦ τοσπερὰς αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τοπρὰ ὑγαλλίας.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθνήᾳ μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θηλήματι σου παρέσχου τῷ κίλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σέ Κύριε κεκραῖσμαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογῆσεται σοι χεὺς; ἡ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθείαν σου;

10 Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἐσρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς ἠδράν ἔμοι, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέξωσάς με εὐφροσύνην.

12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανηγῶ Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Ψαλ. λ'. XXX. (Εβρ. λα')

Ἐἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐκδάσεως.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασυνθελῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥυσάι με καὶ ἔξελθαι με.

2 Κλῖνον πρὸς μέ τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεσθαι με γενεῶν μὴ εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆς σώσεώς με.

3 Ὅτι κραταίωμ' μου καὶ καταφυγὴ μου εἰ σὺ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαβρέψεις με.

4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἐκρυψάμην, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσονται τὸ πνεῦμά μου, ἐλντρώσω με Κύριε ὁ Θεός τῆς ἀληθείας.

6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότηας διακενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

7 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου ὅτι ἐπέειδες τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἐστήσας ἐν ευρυχωρίᾳ τοὺς πόδας μου.

9 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβωμαι ἐταράχῃ ἐν θυμῷ ὁ ὄφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

10 Ὅτι ἐξέλειπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ὦτα μου ἐν στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ὄνειδος, καὶ τοὺς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἐξέψυχον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἐπελήσθη ὥσει νεκρός ἀπὸ καρδίας ἐγενήθη ὥσει σκεὺς ἀπολλωλός,

13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα Κύριε εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου,

15 Ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ δὲ κληροῖ μ' ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδικούντων με.

16 Ἐτίφρανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου.

17 Κύριε μὴ κατασυνθελῶ, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε αἰσχυνηθῆσαν οἱ ἄσεβεις, καὶ καταχθῆναι εἰς ᾄδου.

18 Ἀλάλα γεννηθῶ τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τὸν δικαίον ἀνομίαν ἐν υπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενήσεις.

19 Ὡς πολὺ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἐκρυψας τοὺς φοβούμενός σε; ἐξεργάσω τοὺς ἐλπίζουσιν ἐπὶ δέσῃ, ἐναντίον τῶν νίων τῶν ἀνθρώπων.

20 Κατακρίνεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρίφῃ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτὰς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀνιλοχίας γλωσσῶν.

21 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθανιμάτωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπέρριμμα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσηκουσας Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέῳ με πρὸς σέ.

23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀναποδώσει τοὺς περισσὰς ποιῶνς υπερηφανίαν.

24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταίωσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. λα'. XXXI. (Εβρ. λβ')

Ἐξουθενήσεις τὸν Δαυίδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφῆθσαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

2 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς οὐ μὴ λογισθῇ Κύριος ἀμαρτίαν, ὅδε ἐστὶν ἐν τῷ ὅσῳ αὐτὸς δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαίσθω τὰ ὀστά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνω ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρ σου, ἐστράφη ἐν ταλαιπωρίᾳ ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαι διάψαλμα.

5 Τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγγνώρισά, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἶπα, Ἐξαγορεύω κατ' ἐμὰ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας

τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου διάψαλμα.
6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς
δαίς ἐν καιρῷ εὐθέτω· πλην ἐν κατακλισμῷ
ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίσει.

7 Σὺ μὲν εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς πε-
ριεσχέσης με, τὸ ἀγαλλίαμα μου λύτρωσαι με
ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με διάψαλμα.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτης
ἢ πορείᾳ, ἐπιστηρῶ ἐπὶ σέ τας ὀφθαλμούς μου.

9 Ἡ γίνεσθαι ὡς ἵππος κῆμιος, οὗς ἐκ ἐστὶ
συνέσις ἐν ᾧ χαλινῷ καὶ κημῷ· τὰς σιαγονὰς
αὐτῶν ἀγχαί· τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

10 Πολλὰ αἱ μάστιγες τὸν ἀμαρτωλοῦ, τὸν
δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Ἐκφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε
δικαίως, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθέεις τῇ καρδίᾳ.
Ψαλ. λβ'. XXXII. (Ἑβρ. λγ'.)

Τῷ Δαυίδ.
ἀγαλλιάσθω δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς
εὐθέσις πρέπει· αἰνεῖσις.

2 Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν
ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἀσάτε αὐτῷ ῥῆμα καινόν, καλῶς ψάλατε
ἐν ὑδαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πιστεῖ.

5 Ἀγαπᾷ ἑλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ
ἔλεους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώ-
θησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
πάντα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ὕδρον ὑδάτα θαλάσσης,
τίθει ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐ-
τοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτοῦ εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτοῦ ἐν-
τείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάσει βουλὰς ἐθνῶν, ἄθετε
δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἄθετε βολὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα
μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ
γενεῶν εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός αὐ-
τοῦ, λαὸς οὗ ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε
πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλε-
ψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐ-
τῶν, οὐ σινοῖσι πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζειαι βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ
γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πληθείᾳ ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψεύδῃ ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πληθείᾳ
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς φοβημένους
αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ διαβρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν,
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἡλλίσταμεν.

22 Γένοιτο τὸ ἔλεος σου Κύριε! ἐφ' ἡμᾶς,
καθαρὴν ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Ψαλ. λγ'. XXXIII. (Ἑβρ. λδ'.)

Τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἡλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτὸ
ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν,
καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογῆστω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
διαπαντὸς ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαυθεῖσεται ἡ ψυχὴ μου.
ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
ὑψώσωμεν! τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιταύτω.

4 Ἐξέζητησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου.
καὶ ἐκ πασῶν τῶν ὑπακούων! μὴ ἐρρίψατό με.

5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος
εἰσηκούσεν αὐτόν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν
φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γενώσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσου-
νται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα.

11 Δεῦτε τέκνα, ἀκουσατέ μου, φόβον Κυ-
ρίου διδάξω ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπᾷ
ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

13 Πάσων τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ
χείλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.

14 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσων ἀγαθόν,
ζητήσων εἰρήνην, καὶ διαφύει αὐτήν.

15 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅσα
αὐτοῖς εἰρήσιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τῷ
ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰση-
κούσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
τῶν ἐρρίψατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
καρδίαν, καὶ τὰς ταπεινὰς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὁσὰ αὐτῶν, ἐν ἔξ
αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μι-
σοῦντες τὸ δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Αντρώπιας Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ' αὐτόν.

Ψαλ. λδ'. XXXIV. (Ἑβρ. λε'.)

Τῷ Δαυίδ.
ΔΙΚΑΣΩΝ Κύριε τοὺς ἀδικούντάς με, πολέ-
μῃσιν τοῖς πολεμοῦντίς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὄπλον καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι
εἰς βοήθειάν μου.

3 Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σὺγκλειςον ἐξε-
ναντίας τῶν καταδικνόντων με, εἰπὼν τῇ ψυχῇ
μου, σωτηρία σου ἐγώ εἰμι.

4 Ἀισχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ὑποστραφείσονται
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ὁ κατασχυνθήσονται οἱ λο-
γιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ ὄχους! κατὰ πρόσσωπον
ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίγ-
θημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδικῶν αὐτούς.

7 Ὅτι ὤρεαν ἐκρυψάν μου διαφθορὰν παγί-
δος αὐτῶν, μάτην ὠνειδίσαν τὴν ψυχὴν μου.

8 Ἐλθέτω ὁ αὐτοῖς! παγίς ἡν οὐ γνώσκουσιν,
καὶ ἡ θῆρα ἣν ἐκρυβάν, συλλαβέτω ὁ αὐ-
τοῖς! καὶ ἐν τῇ παγίδι ὀπισθύνονται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σώτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὁσὰ μου ἐροῦσι, Κύριε! τίς

ὅμοιοι σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ ἁ χειρὸς¹ στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, δ' ἐπρώτων² με.

12 Ἀνταπεδίδουσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ δ' καλῶν³, καὶ ἰτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυσάμην σακκόν⁴ καὶ ἀταπεινὸν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσεχὴ μου εἰς κόλπον μου δ' ἀσπαστραφίσεται⁵.

14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐνέρεστον, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάων οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ ἁ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάλιστα καὶ οὐκ ἐγνων⁶ διεσθήσαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἐβρυσαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὁδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόνη, ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενὴ μου.

18 Ἐξομολογήσομαι σοι ἁ καὶ⁷ ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαίρεισάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι δ' ματαίως⁸, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διακινῶντες ὀφθαλμούς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, βεῖπαν⁹, Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, κ' πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου κ' ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρίνῃ με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σε Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαίρεισάν μοι.

25 Μὴ εἰποίησαν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν¹⁰ μηδὲ δ' εἰποιεν¹¹, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθέντες κ' ἐντραπήθησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου¹² ἐνδυσάθωσαν αἰσχύνην κ' ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονῶντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ ἐφράνθησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, δ' Μεγαλυνθεῖ¹³ ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαιόν σου.

Ψαλ. λε'. XXXV. (Ἐβρ. λς.)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ δαυὶδ Κυρίῳ τῷ Δαυὶδ¹⁴.

ΦΘΕΙΝ ὁ παράνομος τῶν ἁμαρτιῶν ἐν ἑαυτῷ, δ' ἐστὶ φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μίσῃσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία κ' δόλος, οὐκ ἡβουλήθη συνίεναι τοῦ ἀγαθῆναι.

4 Ἀνομίαν δ' ἐλογίσασατο¹⁵ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, ἀτὴ δὲ¹⁶ κακία¹⁷ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἁ ὥσει¹⁸ ἄβυσσος πολλῇ ἀνθρώπων καὶ κτήν σωσεις Κύριε,

7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σε ὁ Θεός¹⁹ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὠπών ἐν σκέπη²⁰ πτερύγων σου ἐλπίσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πρῶτονος οἴκου σου, κ' τὸν χεῖμαρρόν σου τρυφῇ σε ποτιείς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὑψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκονσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθεσί τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι πόνος ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ δ' ἀμαρτωλῶν²¹ μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ δ' ἐπέσπον²² πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ψαλ. λς'. XXXVI. (Ἐβρ. λζ.)

Ἄ τῷ Δαυίδ.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσούνται.

3 Ἐλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποιεῖ χρηστότητα, καὶ κατασκινὸν τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσεται ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρέψονον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν δόδον σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγητι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτῷ²³ μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοθυμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Πάυσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὡς πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι ἁ τὴν²⁴ γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ δ' ὑπάρξῃ²⁵ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρης.

11 Οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρίβησονται ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐν εἰσίναν τοῖς αὐτοῖς, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξει τὰς ἐνείκεις τῆς καρδίας.

15 Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλουτῶν ἁμαρτωλῶν πολλῶν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστρίψει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμίων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς ἁ τὸν²⁶ αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολούνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τὸ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλπιν.

21 Δυναίεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτερεῖ καὶ δ' διδοί²⁷.

22 Ὅτι οἱ ἐλογίζοντες αὐτὸν κληρονομήσει γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν δόδον αὐτοῦ θελήσει.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταρραφθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστρίψει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ

οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλκει καὶ δανεῖζει^α, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογία^ν ἔσται.

27 Ἐκκλινόν^{τες} ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσου^ν ἀγαθόν, καὶ κατασκηνώ^{σιν} εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀπατῶ^ν κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται^ν ὁ ἅμαρτωλός^{ος} ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δίκαιου μελετήσεται σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τῷ Θεῷ αὐτῷ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεῖ^ν ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι^ν αὐτόν, ὅταν δ^ὲ κρίνηται^ν αὐτῷ.

34 Ὑπομένειν τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι^ν τὴν γῆν ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἁμαρτάνους, ὁ ὅστις^{ος}.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερψεύμενον, καὶ ἐπαρμόμενον^{ον} ἐἰς^ς τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου.

36 Καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζητήσα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθ^η ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἁκακίαν καὶ ἰδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτοῖ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλ. λζ'. XXXVII. (Ἑβρ. λη')

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ ὁσαυβ-
βάτου.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ὁ πλοῦτός σου ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴσως ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη^ν τοῖς ὁστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώξεσάν μοι ἐσάπισαν οἱ μὴλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαπύρῃσα καὶ κατεκράβηθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι ὁ ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαγισμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσως ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκαώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Ὅ καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου^ς οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σου.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου^ς μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ὁξεβιάζοντο^ν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου^ν καὶ οἱ ζητούντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν

ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσπερ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὥσπερ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, σὺ εἰσακίσῃς Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπα, Μὴ ποτε ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῦρήμουνσαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μαστίγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγῶν μου ἐνώπιόν μου^ς διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραϊάωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισῶντές με ἀδικῶς.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες^ν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατέδωκον^ν δικαιοσύνην^ν.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχευς εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. λη'. XXXVIII. (Ἑβρ. λθ')

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδοὺν ᾧδῃ τῷ Δαυίδ.

Εἰπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τὴν μὴ ἁμαρτάνειν^ν ἐν γλώσσῃ μου^ς ἔθεμην τὴν ἐσμάρι μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγισμά μου ἀνεκαίνισθην.

3 Ἐβερμάνθην^ν ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ^ς ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.

4 Γνώρισον μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τὴ ὑστερῶ ἐγώ.

5 Ἰδὲ ὁ παλαῖός^{ος} ἔθω τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὁ ὑπόστασις μου ὥσπερ ὁδὸν ἐνώπιόν σου^ς πλην τὰ σύμ-
παντα μαλαίοντες, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν^ν διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλην μάτην ταρασσεται^ν θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίς^{ος} θυνάξει^ν αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ υπομονή μου, καὶ ὅχι ὁ Κύριος, καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σοὶ ἐστὶ^ν διάψαλμα.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥυσαί με ὀνειδὸς ἄφρονι ἐδώκας με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἠνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.

10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστίγας σου^ς ἀπὸ^ς τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλειπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας^ν ἄνθρωπον^{ον} καὶ ἐξέτῃξας ὡς ἀράχην τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ, πλην μάτην^ν ταρασσεται^ν πᾶς ἄν-
θρωπος^{ος} διάψαλμα.

12 Εἰσακίσσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώπιόν μου^ς δακρύων μου^ς μὴ παρασώψῃς, ὅτι πάροκος ἐγὼ εἰμι^ς ἐν τῇ γῇ^ν καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πα-
τέρες μου.

13 Ἄνεις μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελ-
θεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ υπάρξω.

Ψαλ. λθ'. XXXIX. (Ἑβρ. μ')

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ ψαλμός.

ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προ-
σέσχε μοι, καὶ εἰσέηκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλᾶ ἰλύος^{ος} καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατέυθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν ἐἰς τὸ στόμα μου ἄσφα-
καιόν, ἵμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν^ν ὅψονται πολλοὶ^ς καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἔλπιουσιν ἐπὶ Κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου

ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιό-
τητα καὶ μαρίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ
ἔστι τις ὁμοιωθήσεται σοί· ἀπήγγειλα καὶ
ἐδάλστα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν.

6 Θυσίαν καὶ προσφῶρον οὐκ ἠθέλησας,
σῶμα δὲ καθαρτίσω μοι· ὁ δλοκαῦτωμα¹
περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἤτιστα.

7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου
γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

8 Τὰ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἡβλή-
θην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας¹ μου.

9 Εὐαγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ
μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω·
Κύριε σὺ ἔργως

10 Τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου τὴν ἀληθείαν σου, καὶ τὸ σωτή-
ριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀληθείάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιροῦ-
σους ἅπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀληθεία σου
διαπαντός· ἀντελάβοντό¹ μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὡν ἐκ ἔξιν ἀριθμὸς,
κατέλαβόν με αἰ· ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάστην
τὴν βλάβην· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με.

13 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε
εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι πρόσχες.

14 Κατασχινυθῆσαν καὶ ἐντραπείσαν ἅμα
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τὸν ἐξάραι αὐ-
τὴν· ἀποστράφεισαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐν-
τραπείσαν¹ οἱ θελοντές μου κακὰ.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνῃ αὐ-
τῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθήσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτω-
σαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ, ὁ Κύριος
φρονεῖ μοι· βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής
μου εἰ· σὺ ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλ. μ'. XL. (Εβρ. μα')

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα,
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος ὁ φυλάξαι· αὐτὸν καὶ ζῆσαι αὐτόν,
καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ ἐπα-
ροδοῖ αὐτόν εἰς χεῖρας· ἐχθροῦ αὐτοῦ.

3 Κύριος ὁ βοηθήσαι· αὐτὸν ἐπὶ κλίμῃ οἰκτρῆς
αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ
ἀρρώστειᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροὶ μου εἶπαν κακά μοι, Πότε ἀπο-
θαιεῖται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰ εἰσπορεύετο τῷ ἰδεῖν, μάτην ὁ ἐλά-
λει· ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑω-
τῆς, ἔξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἔβλαλε ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,
κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῷ, Μὴ ὁ
κοιμώμενος ὡς προσήκει τοῦ ὁ ἀναστήναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ'
ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγαλύνεν
ἐπ' ἐμὲ πτερυισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν
με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι θελήθηκες με, ὅτι
οὐ μὴ ἐπιχαρῶ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβον,

καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶ
αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. μα'. XLI. (Εβρ. μβ')

Εἰς τὸ τέλος, ὁ εἰς συνέσει¹ τοῖς υἱοῖς
Κορέ².

ΟΝ Ἦρόπων ἐπιποθεῖ ἡ ἐλαφὶς ἐπίλυσ πηγὰς τῶν
ὕδατων, οὐλοῦν ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ Θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν³ τὸν
ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώ-
πῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας
καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην

ἡμέραν, Ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τῷ πνεύματι θανούσης

ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως
καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑρταζόντων.

5 Ἰνατί περιλύποις εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατί συν-
ταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξο-
μολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῷ προσώπῳ μου.

6 Ὁ Θεός μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου· ἐκ
γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνίειμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἀβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταρράκτων σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί
σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

8 Ἡμέρας ἐντελείται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
καὶ νυκτός ὁ δὴλώσει· παρ' ἐμοῦ¹ προσευχῇ
τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς² μου.

9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτω μου εἰ, διὰ τί
μοῦ ἐπελάθου; ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Ἐν τῷ καταβλῆσθαι¹ τὰ ὄσα μου, ὠνεῖ-
σάν με οἱ θλιβόντες με· ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς
μου καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

11 Ἰνατί περιλύποις εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατί
συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξο-
μολογήσομαι αὐτῷ, ὁ ὡς τῆς ἐλπίδος² τῷ προ-
σώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μβ'. XLII. (Εβρ. μγ')

² Ψαλμός τῷ Δαβὶδ.

ΚΡΙΝΟΝ με ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην
μου, ἐξ ἔθνων οὐχ· ὅσιον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀ-
δίκου καὶ δολίου ῥύσαι με.

2 Ὅτι σὺ εἰ¹ ὁ Θεός κραταιώμα μου, ἰνατί
ἀπώσω με; καὶ ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Ἐξασπείρειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλη-
θείάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν καὶ ἠγάγον με
εἰς ὄρος ἁγίον σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν
νεότητά μου, ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν κιθάρᾳ
ὁ Θεός ὁ Θεός μου.

5 Ἰνατί περιλύποις εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατί
συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν,
ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ
προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μγ'. XLIII. (Εβρ. μδ')

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς συνέσειν
Ψαλμός.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τοῖς ὡσιν ἡμῶν ἠκίσταμεν, οἱ πα-
τέρες ἡμῶν ἀνῆγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὁ εἰργάσω
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαῖαις.

2 Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξώλοδρευσεν, καὶ κατέφυτευσεν
αὐτούς, ἐκράκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν
γῆν, καὶ ὁ βραχίονας αὐτῶν ἐκώσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ
ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίονας σου, καὶ ὁ φωτισμός
τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου, ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν κερατιούμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσωμεν τοὺς ἐπαυσιβότους ἡμῶν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τὴν τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαυσιβότου μεθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς διγμήσειν ἡμῶν.

10 Ἀπέρριψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἠμῶν δὲ ἀντιπαύσας ἐαυτοὺς.

11 Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ τὴν πληθύν ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

13 Ἔθνη ἡμᾶς ὡς οὐδὲν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκηθισμόν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

14 Ἔθνη ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ τροπῇ μου ὁ κατεναντιῶν μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψε με.

16 Ἀπὸ φωνῆς οὐκ ἐκόντος καὶ παραλαλῶντος, αὐτὸ πρόσωπον ἐχθροῦ καὶ ἐκόνικοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπελαθόμεθα σε, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακῷ, ὥστε καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκία θανάτου.

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλοτριον.

21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἐνεκὶ σου θανατοῦμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἰναὶ ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόση εἰς τέλος.

24 Ἰναὶ τὸ πρόσωπόν σου ἀποσρέψεις; ἐπιλανθάνη τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βόηθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. μδ'. XLIV. (Ἑβρ. με')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς σύνεσιν, ὡδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον αγαθόν, λέγων ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως, ὡς ὑγραφοῦ.

2 Ἐβραῖος κάλλις παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περίξωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου ὡς ἀνταρτή· τῇ ῥομφαίᾳ σου.

4 Καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινόν, καὶ κατεινόν, καὶ ὡς βασιλεὺς· ἐνεκεν ἀληθείας καὶ σπράγματος καὶ δικαιοσύνης, καὶ δόξης σου ἐν θαυμάσιον καὶ δεινόν σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκουσμένα δυνάτεις, λαοὶ ὑποκάτω σε πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος ἐκτίθηται ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

7 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἐχρίσέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου ἐλαίου ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

8 Σιμύρα καὶ ῥακλή καὶ ἀπὸ τῶν ἱμαλίων σου, ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ὑψοῦραν σε.

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρῆστη ἡ βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

10 Ἀκροσὺν θυγατρὸς καὶ ἰδε καὶ κλίνον τὸ ἴσ σου, καὶ ἐπὶ λαὸν σου, καὶ τὸ οἶκόν σου πατρός σου.

11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ καλίου σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Κύριός σου.

12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ὁ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦστοι τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρός τοῦ βασιλέως ὁ ἔσθων, ἐν κροσσῶσι χρυσοῖς.

14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη ἡ ἀνεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπως αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀνεχθήσονται σοι.

15 Ἀνεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλείας.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνησθήσονται τῷ ὀνόματί σου ἐν πίστει γενεὰ καὶ γενεὰ, διὰ τὴν λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. με'. XLV. (Ἑβρ. με')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ὁ ψαλμός.

Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρύταις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομεθα ἐν τῷ τάρσῳ σεσθαί τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδαίαις θαλάσσης.

3 Ἥχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταύτητι αὐτοῦ· διάψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖται, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 ὁ ἄνταναρῶν πόλεμον μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

10 Σχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ψαλ. με'. XLVI. (Ἑβρ. με')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός.

ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ἐπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλοῦν Ἰακώβ, ἣν ἡγάπησε· διάψαλμα.

5 Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεός καθήμενος ἐπὶ θρόνον ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἀρχόντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τῷ Θεῷ Ἀβραίμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κράταιοι τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μθ'. XLVII. (Ἑβρ. μθ'.)

• Ψαλμός ψόδης τοῖς υἱοῖς Κορέ δευτέρᾳ σαββατοῦ.

ΜΕΓΑΣ Κύριος, καὶ αἰνετοὶ σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Ὁ Εὐρίζων! ἀγαλλιάματα πάσης τῆς γῆς! ὅρη Σιών τὰ πλεῖρα τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλεῖος τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, δῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

6 Τρόμος ἐπέλαβεν αὐτῶν ἑκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θάρσας.

8 Καθάπερ ἤκασαμεν, οὕτως καὶ εἰδομεν! ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα! διάψαλμα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεός τὸ ἔκτος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομα σου ὁ Θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ὁ ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου Κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγέσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἀν διηγίσθητε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μθ'. XLVIII. (Ἑβρ. μθ'.)

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμός.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσαθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

2 Οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιταυτὸ πλοῦσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου σίνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἰνατί φοβούμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ἡ ἁνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλῆθει τοῦ πλοῦτος αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος ὃ οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,

9 Καὶ ζητεται αἰς τέλος ὅτι οὐκ ὤφεται καταφθόραν.

10 Ὅταν ἰδῇ σφοδρὸς ἀποθνήσκοντας, ἐπιταυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολούντας, καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίους τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις, καὶ ὠμοκώθη αὐτοῖς.

13 Αὕτῃ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐμίσησόν σου! διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾄῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτοὺς καὶ κατακτενεύσονται αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρῶς, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθείσεται ἐν τῷ ᾄῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.

15 Πλὴν ὁ Θεός λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με! διάψαλμα.

16 Μὴ φοβῶ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ὑποθνήσκειν αὐτὸν λήνεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθῶν ἦς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὀφεται φῶς.

20 Ἀνθρώπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις, καὶ ὠμοκώθη αὐτοῖς.

Ψαλ. μθ'. XLIX. (Ἑβρ. ν'.)

• Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

2 Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

3 Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιώπησεται πῦρ θανάτου αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταίγῃ σφόδρᾷ.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν ὁ διακρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγαγετὸ αὐτῷ τοὺς οἰσῖτος αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσiais.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι Θεός κριτὴς ἐστὶ! διάψαλμα.

7 Ἀκουσεν λαὸς μὴ καλῆσθαι σοι, Ἰσραὴλ, ὁ διαμαρτυρούμαι σοι, ὁ Θεός ὁ Θεός σε εἰμι ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσiais σε ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτωμάτά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέχομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, ἐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄδρου μου, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.

11 Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

12 Ἐάν πενάσω, οὐ μὴ σοι εἰπω, ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ δ' ἀφάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι.

14 Θύσον τῷ Θεῷ θυσιάαν αἰνεύσεως, καὶ ὑπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς ἐνύχας σου.

15 Καὶ ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαι σε, καὶ δοξάσεις με! διάψαλμα.

16 Ἵψ δὲ ἀμαρτωλῶ. εἶπεν ὁ Θεός, Ἰνατί σὺ διηγῇ! τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου δ' ἀπὸ τῶν στόματός σου.

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιχίτητα.

20 Καθημένος κατὰ τὸ ἀδελφὸν σε κατελέλειψας.

κατὰ τὴ νύκτ' τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ εἰσήγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.
22 Συνέτε δὴ ταῦτα οἱ ἐπλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἡ ὀρώμενος.
23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἥ δείξω αὐτὸν τὸ σωτήριον Θεοῦ.

Ψαλ. ν'. L. (Ἐβρ. κα')

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, πνικὰ εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβέε.

ΕΛΕΗΣΘΕΝ με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οικτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμιμά μου.

2 Ἐπιπλεῖαν πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῃ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀνδικαίωθης ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἴδον γὰρ ἐν ἀνομίαις συνεληψθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησε με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἴδον γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ὀρθὰ καὶ τὰ κρίματα τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 ῥαντίεις με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λεκανθήσομαι.

8 Ἀκουτίεις με ὑαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ὑαλλιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀνταιέλης ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ὑαλλίαν σου τοῦ σωτηρίου σου, πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνομους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ὑαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνίαν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὅλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῇ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγαθὸν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσκῃς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλ. κα'. LI. (Ἐβρ. νβ')

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δαυὶδ τὸν Ἰουδαίου, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

ΤΙ ἐγκανχά ἐν κακίᾳ ὁ ὀδυνάτορ ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν

2 Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου ὥσει ξυρδὸν ἠκονμένον ἐποίησας ὄλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διὰ ψαλμα.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλώσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτείλει σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος, καὶ τὸ ῥέζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων διὰ ψαλμα.

6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσουσιν, καὶ ἐρούσιν,

7 Ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἡλίπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὥσει ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαι σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Ψαλ. νβ'. LII. (Ἐβρ. νγ')

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός· διέφθεiran, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ὁ Θεός ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δέκνυεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι σινιάν, ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρηώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

4 Οὐχὶ γινώσκοντες πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεστθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Θεόν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεός διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεός ἐξεδέυνεν αὐτάς.

6 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι ὁ Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὑαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Ψαλ. νγ'. LIII. (Ἐβρ. νδ')

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζειφάιους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαουλ, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ ἡμῖν;

Ο Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.

2 Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἄλλοτριοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ πρόεθεντο τὸν Θεόν ἐνώπιον αὐτῶν· διὰ ψαλμα.

4 Ἴδου γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτω τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοὺς ἐχθροίς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἐκουσίσας θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ἐπὶ ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέειδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλ. νδ'. LIV. (Ἐβρ. νε')

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΝΩΠΙΣΑΙ ὁ Θεός τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέσπην μου.

2 Πρόσχε μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὁρῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρομος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψε με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσπερ
πεοιστεράς; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.

7 Ἴδον ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ὑλίσθην
ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα.

8 Προσδεχόμεν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγο-
ψυχίας καὶ καταγιγώσκει.

9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδιέλε τὰς
γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντι-
λογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς.

11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλα-
τειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ἀνείδισέ με, ὑπῆνεγκα ἄν,
καὶ εἰ ὁ μισθὸς ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν,
ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμόν μου καὶ
γνωστὸς μου,

14 Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθησιν ἐν ὁμονοίᾳ.

15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κατα-
βήτωσαν εἰς ᾄδον ζῶντες, ὅτι πονηρία ἐν ταῖς
παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύ-
ριος ἐσῆκουσέ μου.

17 Ἐστέρας καὶ πρῶτ' ἐς μεσημβρίας διηγῆσο-
μαι, καὶ ἀπαγγελάω, καὶ εἰσακέσεται τῆς φωνῆς μου.

18 Ἀνύρωσάιν ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν
ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

19 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐ-
τοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα,
οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ
ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

20 Ἐφέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδι-
δόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

21 Διμερισθῆσαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ· ἠπαλύν-
θησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἑλαίου, καὶ αὐτοὶ
εἰσι βολίδες.

22 Ἐπὶ ῥῆψιν ἐπὶ Κύριον τὴν μερίμνάν σου,
καὶ αὐτὸς σε διατρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα
σάλον τῷ δικαίῳ.

23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ
μὴ ἡμισέυσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ
ἐλπῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

Ψαλ. νε'. LV. (Ἑβρ. νς'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν
ἀγίων μεμακρυνμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στη-
λογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ
ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄν-
θρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθέλησέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν
ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας! ὅτι πολλοὶ οἱ
πολεμούντές με.

3 Ὁ φοβηθήσονται! ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σοί.

4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαίνεσω τοὺς λόγους μου,
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν! τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φο-
βηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδε-
λύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κατ' ἐμὸν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί,
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν· καθάπερ ὁ ὑπέ-
μεйна τῇ ψυχῇ! μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μητειὸς σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ
λαοὺς κατάξεις ὁ Θεός.

8 Τὴν ζωὴν μου βέβηγγεῖλά σοι! ἔθα τὰ δάκρυά
μου ἐνώπιόν σου, ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὕψιστά μου.

ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε· ἰδοὺ ἔγνων
ὅτι Θεός μου εἰ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἰ εὐχαί*, ἃς ἀποδώσω
ἡ αἰνέσέ σου!

13 Ὅτι ἐῤῥώσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,
καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐ-
αρεστήσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. νς'. LVI. (Ἑβρ. νς'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν
ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπῆλαιον.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ
σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν
πετρώων σε ἐλπῶ, ὥς οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

2 Κεκραξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν
Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· διάψαλμα.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανό· ἐξωσέ με, ἐδωκεν
εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατῶντάς με· ἐξαπέστειλεν
ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐῤῥώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου
σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἄν-
θρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλον καὶ βέλη,

καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα δόξεια.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέ-
καμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὥρυαν πρὸ προσώπου
με βόθρον, καὶ ἐνέπτεον εἰς αὐτόν· διάψαλμα.

7 Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ
καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλ-
τήριον καὶ κithάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρον.

9 Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ
σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. νς'. LVII. (Ἑβρ. νη'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα
κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν
τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλη-
σαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ
ὄφεως, ὥσπερ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βουούσης τὰ
ὦτα αὐτῆς,

5 Ἦτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆν ἐπαδόντων,
φαρμάκον τε φαρμακευόμενον παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς δόνοντας αὐτῶν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων
συνέβλασεν ὁ Κύριος.

7 Ἐξεδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον.
ἐντενεὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ὥς οὐ ἀσθενήσουσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναρεθῆσονται,
ἐπέσει πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

9 Πῶς τοῦ συνέιναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν
ράμνον, ὥσπερ ζῶντας ὥσπερ ἐν ὀργῇ καταπίετα
δύμας!

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδικη-
σιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίπτει ἐν τῷ
αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς

τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Ψαλ. νη'. LVIII. (Ἑβρ. νθ'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς ζηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέπειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφίλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ ἀναλίσκῳ αὐτοῦ.

ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπαιστανμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαι με.

2 Ῥῥαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σώσον με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρυσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταῖοι· οὐτὲ ἡ ἀνομία μου, οὐτὲ ἡ ἁμαρτία μου Κύριε·

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ ἔκατεύθυνα· ἐξεγέρθη εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχευ τῇ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτείρης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· διάψαλμα.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ ἀποφθέγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἥκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκελεύσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μὴ ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ ὀνόμου· σὺ διασκορπίσῃς αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστὴς μου Κύριε.

12 Ἀμαρτῖαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ υπερφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγελήσονται.

13 Ὁ Συντέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γνώσκοντα ὅτι ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς· διάψαλμα.

14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τῇ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

16 Ἐγὼ δὲ ἄσσομαι ἢ τῇ δυνάμει· σὺ, κ' ὑγαλλιάσομαι τοπρῶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου, σοὶ ὁψαλῶ ὁ Θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου δ' εἶ! ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. νθ'. LIX. (Ἑβρ. ξ'.)

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς ζηλογραφίαν τῷ Δαυίδ εἰς διδασχὴν, ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβαλ, καὶ ἐπέσπερψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε ὅτιν φάραγγα· τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ο Θεὸς ἁπλώσῃ ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ὤκτειρσας ἡμᾶς.

2 Συνέσεις τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἔθαλευθ.

3 Ἐδείξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἐδῶκας τοῖς φοβημένοις σε σημειώσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου· διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἡγαπητοὶ σου, σώσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐτάκουσόν μου.

6 Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑγαλλιάσομαι καὶ διαμερῶ Σίκιμα, καὶ τὴν

κοιλίαν τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμὸς ἐστὶ Γαλαὰδ, καὶ ἐμὸς ἐστὶ Μανασσῆ, καὶ Ἑβραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· ἰούδας βασιλεὺς μου,

8 Μωὰβ λέβηθ τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκένω τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἁλόφουλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός ὁ ἀποπνέων ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαίᾳ στήνῃ ἀνθρώπων.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ψαλ. ξ'. LX. (Ἑβρ. ξα'.)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΩΝ ὁ Θεός τῆς δεήσεώς μου, πρόσχευ τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδίασαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με ὀδήγησάς με,

3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνωματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· διάψαλμα.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεός εἰσήκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλεὺς προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῷ τίς ἐκστήσει αὐτῶν;

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ὑποδοιναί με τὰς εὐχὰς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ψαλ. ξα'. LXI. (Ἑβρ. ξβ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἰδιούων ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγῆσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτοῦ γάρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γάρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλείον.

3 Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἀνθρώπων; φονεῖτε πάντας ὡς τοῖχας κεκλιμένῃ καὶ φραγμῷ ὠρμένῃ.

4 Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπάσθαι· ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ σώματι αὐτῶν εὐλόγη, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο· διάψαλμα.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονὴ μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίζατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεός βοηθὸς ἡμῶν· διάψαλμα.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιταυτοῦ.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ δάρπαγμα· ματαίᾳ μὲ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέπῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

11 Ἀπαεῖ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκεσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ σοῦ! Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδῶς τίς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλ. ξβ'. LXII. (Εβρ. ξγ'.)

Ψαλμός τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ἔρημῳ τῆς Ἰδουμαίας.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρὸς σέ ὑβρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσάπλως σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἔρημῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, 2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ἠψήθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

4 Οὕτως εὐλογῶν σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ δνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεὶς ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνεῖσι τὸ ὄνομά σου!

6 Εἰ ἐμνημόνεύον σου ἐπὶ τῆς στραμῆς μου, ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὶ γῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

8 Ἐκολληθῇ ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥαμφίας, μεριδὲς ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινέθησεται πᾶς ὁ ὁμῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλοῦντων ἁδικῶν.

Ψαλ. ξγ'. LXIII. (Εβρ. ξδ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυίδ.

ΕἰΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεός τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἔβηλόν τὴν ψυχὴν μου.

2 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πληθους ἐργαζομένων ἁδικῶν.

3 Οἷτινες ἠκόνισαν ὡς ρομφαίαν τὰς γλῶσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον· πρᾶγμα πικρὸν,

4 Τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμωμον, ἐξάψινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβήθησονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἐάντοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς ὄψεται αὐτοῖς;

6 Ἐξηπρένυσαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνητὲς ἐξερευνησεῖ· προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

7 Καὶ ὑψώθησεται ὁ Θεός· βέλους νηπιῶν ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

8 Καὶ ἐξεδέθησαν αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτοὺς,

9 Καὶ φοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνηγγέλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνέκω.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπιε ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινέθησονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. ξδ'. LXIV. (Εβρ. ξε'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυίδ, ψδῃ.

ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν ζωῇ, καὶ σοὶ ἀποδοῖσεται εὐχή.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

3 Λόγοι ὁ ἀνόμων ὑπερδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν οὐκ ἴλασθ'.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκευάσας ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναὸς σου,

5 Θανμαστός ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκνουν ἡμῶν ὁ Θεός ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν πειραστῶν τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ.

6 Ἐτοιμάωμεν ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιέξωμενος ἐν δυναστείᾳ.

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς.

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρῶτας καὶ ἐσπείρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὕδατος· ἠτοίμασσε τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

10 Τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πληθύνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς στατάσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλονσα.

11 Ἐπληρώσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πότῃτος.

12 Πληθύνεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἡ γαλλίαν οἱ βουνοὶ περιζύσσονται.

13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλᾶδες πληθύνουσι σίτον, κεκρατῶνται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ψαλ. ξε'. LXV. (Εβρ. ξε'.)

Εἰς τὸ τέλος, ψδῃ ψαλμός ἀναστάσεως.

ΑΛΛΗΛΕΙΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Ψάλατε δὴ τῷ δνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνεῖσι αὐτοῦ.

3 Εἰπάτε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πληθεῖ τῆς ἀνάμειψ σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ δνόματί σου· διάψαλμα.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὰ ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς νόμους τῶν ἀνθρώπων.

6 Ὁ μέταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ἔρηρον, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδὶ· ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐτῷ,

7 Τῷ δεσποζόντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέποντες, οἱ παρακριναντες μὴ ὑφούσθωσαν ἐν αὐτοῖς· διάψαλμα.

8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούτισατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνεσεως αὐτοῦ.

9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοῖς ποδας μου.

10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψει ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώματι, ὑποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου,

14 Ἀς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

15 Ὀλοκαυτώματα μεμελεωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κρατῶν, ὁ ποιῶν σοι βόας μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

16 Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

17 Πρὸς αὐτὸν τὸ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν μου.

18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῇ προσευχῇ μου.

20 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἀπέστρεψε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμὲν.

Ψαλ. 66. LXVI. (Εβρ. 65.)

Ο Εἰς τὸ τέλος, ἐν ἤμιν ψαλμός τῷ Δαυίδ.
ΘΕΟΣ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι
ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
διάψαλμα.

2 Τὸ γυνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶ-
σιν ἔθνεσι τὸ σωτηρίῶν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη,
ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ
γῇ ὀνήγησιν διάψαλμα.

5 Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες.

6 Ἡ ἔδοκε τὸν καρπὸν αὐτῆς εὐλογῆσαι
ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν,

7 Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν
αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλ. 67. LXVII. (Εβρ. 66.)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ ψαλμός ψόδης.
ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγῆτωσαν οἱ μισούντες
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν ὡς τῆ-
κεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπό-
λειντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιά-
σθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐ-
φροσύνῃ.

4 Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτῷ,
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ θυμῶν,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ, ὁ ἀγαλλιάσθων ἐνώπιον
αὐτῆς ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τὸν πατὸς τῶν ὄρνων, καὶ κριτοῦ τῶν
χηρῶν, ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεός κατοικεῖ ἐν μονοτροπίῳ ἐν οἴκῳ,
ἐξάγων πεποδημένους ἐν ἀνδρείᾳ ὁμοίως τὰς
παραπικραίνοντας, τὰς κατοικῆντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιόν τῃ
λαῷ σε, ἐν τῇ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἔρημῳ
διάψαλμα.

8 Ἡ εἰσείσθαι, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔστασαν
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

9 Βροχὴν ἐκούσιον ἀφορίεις ὁ Θεός τῇ κλη-
ρονομίᾳ σε, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω
αὐτήν.

10 Τὰ ζωᾶ σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοιμα-
σας ἐν τῇ χρηστότητι σου τῷ πτωχῷ.

11 Ὁ Θεός ὁ Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγε-
λιζομένοις δυνάμει πολλῇ,

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπήντος, τῷ
ἀγαπήντι, ὁ ὑπακούων τῷ οἴκῳ διελῆσθαι σκῆλα.

13 Εἰάν κοιμηθῇ ἀναμείνον τῶν κληρῶν,
πτερυγὲς περιστέρως περιγυρωμέναι, καὶ τὰ
μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῖς.

14 Ἐν τῷ διασέλλειν τὸν ἐπ' οὐρανὸν βασιλεῖς
ἐπ' αὐτῆς, χιονοθήσονται ἐν Σαλμῶν.

15 Ὅρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρω-
μένον, ὄρος πῖον.

16 Ἰνατὶ ὑπολαμβάνετε ὅρη τετυρωμένα, τὸ
ὄρος ὁ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Ὁ
γὰρ ὁ Κύριος κατασκευάσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἄρμα τῷ Θεῷ μυριοπλάσιον, χιλιάδες
εὐθηνῶν, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἤμαλ' ὠκυπέτας αἰχμα-
λωσίαν ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ
ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκευῶσαι.

19 Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύ-
ριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατενοῶσαι
ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν διάψαλμα.

20 Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ
Κυρίου αἰδεῖσθαι τοῦ θανάτου.

21 Πληρὴ ὁ Θεὸς συνθήσεται κεφαλὰς ἐχθρῶν
αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὺς διαφορευομένων ἐν
πλημμελείᾳ αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βαβυλῶν ἐπιστρέψω, ἐπι-
στρέψω ἐν βυθὸς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἐν βαθὺ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ
γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐπὶ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήσονται αἱ πορεῖαι σου ὁ Θεός, αἱ
πορεῖαι τῇ Θεῷ μετὰ βασιλείας τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέβησαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόν-
των, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

27 Ἐκεῖ Νεβριμ νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρ-
χοντες Ἰουδα ηγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζα-
βουλων, ἄρχοντες Νεφθαλί.

28 Ἐντεῖκα ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σε, δυνάμει
σου ὁ Θεός τοῦτο, ὁ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ
οἴσουσι βασιλεῖς ὄρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἡ
συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάσεσι τῶν
λαῶν, τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμα-
μένους τῷ ἀργυρίῳ διασκορτίσιν ἔθνη τὰ τὰς
πολέμους θέλοντα.

31 Ἡβοῦσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία
προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλείαι τῆς γῆς ᾗσατε τῷ Θεῷ, ψά-
λατε τῷ Κυρίῳ διάψαλμα.

33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν
αἶσαν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ ὡ-
σεὶ ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνῇ δυνάμεως.

34 Δότε δοξάν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ
μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν
ταῖς νεφέλαις.

35 Θαναστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ
Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κρα-
ταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ψαλ. 68. LXVIII. (Εβρ. 67.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τῷ
Δαυίδ.

ΣΩΣΟΥ με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἔως
ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπαγγήν εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπόστασις ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
καὶ καταγὰς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραχίσαιεν ὁ λάρυξ
μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπὸ τοῦ ἐλπί-
ζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφα-
λῆς μου οἱ μισούντες με δωρεάν ἐκραταιώθη-
σαν οἱ ἐχθροὶ μου οἱ ἐδικαιωκότες με ἀδικίᾳ ἢ
οὐκ ἤρπασα, τότε ἀπεινῶν.

5 Ὁ Θεός σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ
αἱ πλημμελείαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθῆναι ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομεινόντες
σε Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπέλαιον ἐπ'
ἐμέ οἱ ζητούντες σε ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι ἐνέκα σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκά-
λυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπῆλλατριωμένοις ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς
μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου.

9 Ὅτι ὁ Κύριος τὸ οἶκόν σε κατέφαγέ με, καὶ οἱ
ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ'
ἐμέ.

10 Καὶ ὁ συνέκαψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμὸν ἔμοι.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἐνδύματόν μου σάκκον, καὶ
ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμῇ ἡδολέσχην οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, κ' εἰς ἐμέ ἐψάλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεός· ἐν τῷ πληθεῖ τῆ ἐλέους σου ἐπάκυσόν με, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.

15 Μὴ με καταποντισάτω καταγίγς ὑδάτος, μὴδὲ καταπίετω με βυθὸς, μὴδὲ συσχετῶ ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

16 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

17 Καί με ἀπορρίψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῆ παιδός σου· ὅτι θλιβομαι, ταχὺ ἐπάκυσόν μου.

18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

20 Ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου κ' ταλαιπωρίαν· κ' ὑπέμεινα συλλυπημένον, κ' οὐχ ὑπῆρξε, κ' παρακαλοῦντα, κ' εὐχ εὐρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμᾶ μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γεννήθω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, κ' εἰς ἀναπόδοσιν, κ' εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ βλέπειν, κ' τῷ νόστον αὐτῶν ἀπαλλοτρίωσιν.

24 Ἐκχεον ἐπ' αὐτὴν τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβει αὐτοὺς.

25 Γεννήθω ἡ ἔπαυσις αὐτῶν ἡρημαμένη, κ' ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσῃ ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, κ' ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, κ' μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Ἐφαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφίτῃσαν.

29 Πτωχὸς καὶ ἄλγην εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τῆ Θεοῦ με μετ' ὧδης, ἡ μεγαλύνω αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρᾷσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.

32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ ἐυφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ὁρίσησθε.

33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τὸν πεπεδημένον αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.

35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ κατέβησιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτῆς κατακληρονομήσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX. (Ἑβρ. ο'.)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαι με Κύριον.

Ο ΘΕΟΣ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

2 Αἰσχυνθήϊσαν κ' ἐντροπήϊσαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποσφαφείσαν εἰς τὰ ὀπίσω, κ' κατασχυνθήϊσαν οἱ βουλομένοι μοι κακά.

3 Ἀποστραφείσαν παραντικά αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητεντές σε, κ' λεγέτωσαν δια-

παντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεός, οἱ ὑπαγῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἰ σύ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

Ψαλ. ο'. LXX. (Ἑβρ. σα'.)

Τῷ Δαυὶδ υἱὸν Ἰωνάδαβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

Επὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με, κλίνον πρὸς μέ τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενού μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὤχρουν τοῦ σώσαι με, ὅτι στέρημα μοι κατὰφυγὴ μου εἰ σύ.

4 Ὁ Θεός μου ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούντων καὶ ἀδικούντων.

5 Ὅτι σὺ εἰ ἡ ὑπομονὴ μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σὺ μου εἰ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς κραταῖός.

8 Πληρωθὴτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὥπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροὶ μου ἐμοί, καὶ οἱ ψυλάσσοντες τὴν ψυχὴν με ἐβδελύσαντο ἐπιτο-
ντό,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος.

12 Ὁ Θεός μου μακρόνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεοὶ μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλείψωσαν οἱ ἐνδία βάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνῃ κ' ἐντροπῇ οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπίζω, καὶ προσθήσω ἐπὶ πάναν τὴν αἰνέσιν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων ἡ πραγματείας.

16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνηστήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ἐδιδάξας με ὁ Θεός ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου,

18 Καὶ ἔως γήρους καὶ ἡ πρεσβείον· ὁ Θεός μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγεῖλω τὸν βραχίονά σου πᾶσιν τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ.

19 Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεός ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγα-
λεῖα· ὁ Θεός τις ὁμοῖός σοι;

20 Ὅσας ἐδείξας μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς; καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, κ' ἐκ τῶν ἁβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου! καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἁβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀληθείαν σου ὁ Θεός, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἔν εὐφρωσῶ.

24 Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶ σοι καὶ ἐντροπήωσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. οα'. LXXI. (Εβρ. οβ'.)

Εἰς Σαλωμών.

Ο ΘΕΟΣ τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεάς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὕετος ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σταγόνες στάσουσι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οὐκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἔχθροί αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν.

10 Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσάξουσιν.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πέντην ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φεῖσεται πτωχοῦ καὶ πέντητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτῆς διαπαύειν ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσῃσιν αὐτόν.

16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων· ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὥσει χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιοῦν Ραμμάσια μόνος.

19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.

20 Ἐφέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱῆς Ἰσσαὰκ.

Ψαλ. οβ'. LXXII. (Εβρ. ογ'.)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.

2 Ἐμὸς δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξέχυθ' ἃ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνένειυσιν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερῶμα ἐν τῇ μαστίγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτὴς ἐν ὑπερηφανίᾳ, περιεβάλλοντο ἀδικίαν κατὰ βεβαιαν αὐτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διενόησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ὑδρίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

383

9 Ἐθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιτρέψει ὁ λαὸς μὴ ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός, καὶ εἰ ἔστι γνώσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

12 Ἴδου οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἐθνηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέχουν πλοῦτον.

13 Καὶ εἶπα, Ἀρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνψύαμην ἐν ἰσθμῷ τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ ἐγένεον μερασιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας.

15 Εἰ ἔλεγον, Διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ηὐνοῦντο.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου.

17 Ἔως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τῷ Θεῷ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἔπαρθῃναι.

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρημωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὅσοι ἐνώπιον ἐξεγειρομένου Κυρίου ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

21 Ὅτι ἐψηφράνθῃ ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν.

22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγένονην παρὰ σοί.

23 Κἀγὼ διαπαντός μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.

24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβον με.

25 Τί γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26 Ἐφέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεός· εἰς ἰὺν αἰῶνα.

27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σῆς, ἀπολούντο· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνευόντα ἀπὸ σοῦ.

28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαι ὅσας τὰς αἰνεσεις! σε ἐν ταῖς πυλαῖς τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. ογ'. LXXIII. (Εβρ. οδ'.)

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

ΙΝΑΤΙ ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σε· ὅρος Σιών τοῦτο ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

3 Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις! σου,

4 Καὶ ἐνκαυχήσαντο οἱ μισούντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σε· ἔθειλό τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὅς εἰς τὴν εἰσοδὸν ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναι ἐξέκοψαν

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιταυτοῦ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτήρῳ κατέρρασαν αὐτήν.

7 Ἐνεπύρσαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκηνώμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιταυτοῦ, Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἐορτάς· ὁ Κύριός ἡμῶν ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἐτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐκ γνωσέται ἐτι.

10 Ἔως πότε ὁ Θεός, ὀνειδιεὶ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεὶ ὁ ὑπερῶν τὸ ὄνομά σε εἰς τέλος;

11 Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σε εἰς τέλος,

12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, ἐργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

13 Σὺ ἐκράταξάν σου ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέτριψας¹ τὰς κεφαλὰς τῶν δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῆμα λαοῖς λιθίοσι.

15 Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρυνας ποταμούς² δ' ἡβάμῃ.

16 Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω³ ὃ ἥλιον καὶ σελήνην¹.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας¹.

18 Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου¹· ἔχθρὸς ὠνεῖδαισεν τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώ-
ρυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολο-
γουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σὺ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπλη-
ρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἰκονόμοι¹.

21 Μὴ ἀποσραφήτω τεταπεινωμένοι καὶ κα-
τησχυμένοι, πτωχοὶ καὶ πένις αἰδέουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ὠνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρο-
νων ὄλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν δικετῶν¹ σου, ἡ ὑπερηφάνια τῶν μισούντων σε ὡς ἀναβαίη¹ διαπαντός πρὸς σέ.

Ψαλ. οδ'. LXXIV. (Ἑβρ. σε'.)

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθεῖρην, ψαλμὸς ψδῆς τῷ Ἀσάφ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι ὁ Θεός, ἐξομολο-
γοῦμένους σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου¹· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

3 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, ἤγω ἐξερεύσω τὰς σύλας αὐτῆς¹· διάψαλμα.

4 Εἰπα τοῖς παρανομῶσι, μὴ ὑπαρνομεῖν¹, καὶ τοῖς ἀμαρτανουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

6 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἑρμῶν ὀρέων,

7 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ¹· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἶνον ἀκράτης πληρὲς κεράσματος¹, καὶ ἐκλινεν ἐκ τοιῶν εἰς τῷτο, πλην ὁ τρυγίας αὐτῆς ἐκ ἐξεκυνώθη¹· πί-
ονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς¹.

9 Ἐγὼ δὲ ὁ ἀγαλλιάσομαι¹ εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Ψαλ. σε'. LXXV. (Ἑβρ. ος'.)

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ¹·
ψδῆς πρὸς τὸν Ἀσσυρίον.

ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τοκος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τοξῶν, ὅπ-
λον καὶ ῥομφαίαν καὶ πολεμὸν¹· διάψαλμα.

4 Φωτίζεις σὺ θανουμάς¹ ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρ-
δίᾳ¹· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον ὁδόν¹·
πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλῆθης ταις χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύ-
σταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

7 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ¹ τῆς ὀργῆς¹ σου;

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφο-
βήθη καὶ ἠσύχασεν.

9 Ἐν τῷ ἀναστήναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σώσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς¹ τῇ καρδίᾳ¹· διά-
ψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθυμῶν ἀνθρώπων ἐξομολογήσεσθαι σοι, καὶ ἐγκαταλείμω ἐνθυμίου ἐορτάσεις σοι.

11 Εὐξασθε¹ καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν¹, πάντες οἱ κύκλοι αὐτοῦ οἵσουσι δῶρα¹· τῷ φο-
βερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρημένῳ πνεύματι ἀρχόντων, φο-
βερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. σς'. LXXVI. (Ἑβρ. ος'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἰδιούτων ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΦΩΝΗ μὲς πρὸς Κύριον ἐκέκραξεν, καὶ ὁ ἡ-
φωνῆ¹ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέχευέ μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξετίη-
σα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην¹· ἀπηνῆντο παρακληθῆναι ἡ
ψυχὴ μου¹.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐεὐφράνθην¹, ἠδολέσχισα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου¹·
διάψαλμα.

4 Προκαλεῖσθοντο φυλακὰς¹ πάντες οἱ ἐθνοί¹ μου, ἐταράχθησαν καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογησάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἐτι αἰώνια ἐμνήσθην.

6 Καὶ ἐμελέτησα¹ νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχον, καὶ ἐσκαλλὸν τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπίσται¹ Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἡ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος¹ ἀπὸ γενεᾶς¹ καὶ γενεᾶς¹;

9 Ἡ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός, ἡ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐ-
τοῦ¹; διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἡρέσασα, αὕτη ἡ ἀλλοίω-
σις, τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθή-
σομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχίσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρι-
σας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου.

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τὰς υἱὰς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ¹· διάψαλμα.

16 Εἰδὸσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἰδὸσάν σε ὕδαλα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν¹ ὁ βύσσος¹.

17 Πλήθος ἤχους ὁ ὕδατων¹, φωνὴν ἔδωκεν αἱ νεφέλαι¹· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου δὲ διαπορεύονται¹.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ¹· ἔφω-
ναν αἱ ἀστράπαι σου τῇ οἰκουμένῃ, ἔσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἵχνη σου οἱ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν.

Ψαλ. ος'. LXXVII. (Ἑβρ. οη'.)

Συνέσεις τῷ Ἀσάφ.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαὸς μὲν τὸν νόμον μου, κλίνετε τὸ οὐς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέρχομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγῆσαντο ἡμῖν.

- 4 Οὐκ ἐκρίβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεάν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς ᾗ ἐποίησε.
- 5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ· ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ἀγνωρίσαι αὐτόν· τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
- 6 Ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησάμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
- 7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·
- 8 Ἵνα μὴ γένωνται ὥς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἥτις οὐ κατείθυνεν ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ¹ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστάθην μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
- 9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
- 10 Οὐχ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι,
- 11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·
- 12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ᾗ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάβεως.
- 13 Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, ἔστησεν ὕδατα ὥσπερ ἄσκον.
- 14 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
- 15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὥς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
- 16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὥς ποταμοὺς ὕδατα.
- 17 Καὶ προσέθεντο ἐπὶ τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῶν, παρεπύκρναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ,
- 18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τῇ αἰτίᾳ βρώματαις ψυχαῖς αὐτῶν.
- 19 Καὶ κατελάλησαν τὰ Θεῶ, καὶ εἶπαν, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι ἡμῶν ἐν ἐρήμῳ,
- 20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἔρρηξαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρ ῥοκαὶ ἐκλύθησαν· μὴ καὶ ἄρπον δυνήσεται δίνειν; ἡ ἐτοιμάσαι τράπεζαν καὶ λαὸν αὐτοῦ;
- 21 Διὰ τοῦτο ἥκουσε Κύριος καὶ ἀνεβίβλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὄργη ἀνέβη ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ.
- 22 Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ,
- 23 Καὶ ἐνετείλατο νιφέλαις ὑπερίνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέψφε.
- 24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρπον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.
- 25 Ἄρπον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπιστιάζων ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς πλησμονήν.
- 26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα.
- 27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὰς ὥσπερ χῆν σάρκας, καὶ ὥσπερ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ περρωτά.
- 28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
- 29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς.
- 30 Οὐκ ἐσερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἐπὶ τῆς βρώσεως αὐτῶν ἤσθην ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν,
- 31 Καὶ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοισιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
- 32 Ἐν πᾶσι τοῖτοῖς ἡμάρτον ἐπὶ, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ὁ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.
- 33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
- 34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐξήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρῆριζον πρὸς τὸν Θεόν.
- 35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοήθης αὐτῶν ἔστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἔστι.
- 36 Καὶ ἠγάπησαν¹ αὐτὸν ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψέψαντο αὐτῶν.
- 37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεία μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπιστάθην ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
- 38 Αὐτὸς δὲ ἔστιν οἰκτῆρμων, καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ, καὶ πληθύνει τὰ ἀποστρέφει τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαίει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
- 39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ ἐστί, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
- 40 Ποσάκις παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
- 41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώζυναν.
- 42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς² αὐτῶν ἡμέρας,¹ ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλιβόντος.
- 43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τίνεως.
- 44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τὰς ποταμὸς αὐτῶν, καὶ τὰ ὕμβρηματά αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.
- 45 Ἐξάψειλεν εἰς αὐτὰς κινόμνιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτὰς, καὶ βιάραχον, καὶ διεφθέρειν αὐτὰς.
- 46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὰς πόνας αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
- 47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἀμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχυν.
- 48 Καὶ παρέδωκεν² ἐν χαλάζῃ¹ τὰ κτηνὰ αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί.
- 49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν, ἀποστολήν δὲ ἀγγέλων πονηρῶν.
- 50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐφέισατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτηνὰ αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.
- 51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμι.
- 52 Καὶ ἀπῆρεν² πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἠγάγεν¹ αὐτοὺς ὥσπερ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ.
- 53 Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἐλπίδι, καὶ ἔκδεξι-
λέασαν, καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θεία σκασα.
- 54 Καὶ ἐσῆγαγεν αὐτὰς εἰς² ὄρος¹ ἁγίασμα αὐτῶν, ὅρος τοῦτο ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
- 55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.
- 56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπύκρναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν ἐκ ἐφύλαξι, οὐκ ἔβλεπον.
- 57 Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.
- 58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτόν.
- 59 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ.
- 60 Καὶ ἀπάσας τὴν σκηνὴν Σηλὼμ, σκηνωμα αὐτοῦ οὐ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.
- 61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ισχὴν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.
- 62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὑπερεῖδε,

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένησαν.
64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χήραι αὐτῶν οὐ καλύσθησονται.
65 Καὶ ἐξηγήθη ὡς ὁ ἰππὺν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραίπαλκώς ἐξ οἴνου.

66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ εἰς τὰ ὅπια, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἑφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὅρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε.

69 Καὶ ψκδομήσεν ὡς μονοκεριῶτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἔθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβαίων.

71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν βῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

Ψαλ. οη'. LXXVIII. (Ἑβρ. οθ'.)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἕμειναν τὸν ναὸν τὸν ἁγίον σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωρυφύλιον.

2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν οσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεον τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μукτιρησμοὶ καὶ χλευασμοὶ τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ὡς ποτε Κύριε ὀργισθήσῃς τέλος; ἐκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλος σου;

6 Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκῶτα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ μνηστῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμῶς οἱ οἰκτιρμοὶ σε, ὅτι ἐπταχέωσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ὁ ῥύσαι ἡμῶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μὴ ποτε εἰπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆ βασιλείας σου περιποιήσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπαπαλίσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν ὃν ὀνειδίσαν σε Κύριε.

13 Ἡμεῖς ὁ γὰρ ἰ λαὸς σου ἐκ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθα σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν εξαγγελούμεν τὴν αἰνεσίαν σου.

Ψαλ. οθ'. LXXIX. (Ἑβρ. π'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχε, ὁ ὁδη-

γῶν ὥσει ὁ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνθη.

2 Ἐναντίον Ἑφραὶμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σώσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ἐπιστρέψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσόμεθα.

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὥς ποτε ὀργίσῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;

5 Ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυον ἐν μέτρῳ.

6 Ἔθον ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία τῶν γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπιστρέψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσόμεθα διὰ ψαλμα.

8 Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπληρώθη ἡ γῆ.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κήδους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ὥς θαλάσσης, καὶ ὥς ποταμοῦ τὰς παραφύαδας αὐτῆς.

12 Ἰναὶ καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

13 Ἐλυμνήματο αὐτὴν ὁ σῶς ἡ ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄριστος κατεμύησατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπιστρέψον δὴ, ἐπὶ βλεψὸν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἥ ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Ἐμπεριρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τῆ προσώπῃ σου ἀπολύνται.

17 Γεννήθῃα ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σε, ζωώσῃς ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπιστρέψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσόμεθα.

Ψαλ. π'. LXXX. (Ἑβρ. πα'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληθῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλίξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίστατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὁμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο δαίμων, ἐν τῷ ἐφελδὲν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὤσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἠκούσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κόφινῳ ἐδοῦλεσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρύσασθαι σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρίφῳ καταγιγὼς ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας διὰ ψαλμα.

8 Ἀκούσων λαὸς με καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτυρήσομαι ὅσοι· εἰάν ἀκούσης μου.

9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, αἱ ἐπὶ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ σῶμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ πορεύεθι.

14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπεινώσῃ, καὶ ἐπὶ τοὺς θλιβόντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χειρά μου.

15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ κυριὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

16 Καὶ ἐψώμωσεν αὐτοὺς ἐκ στήθεος πυρὸς, καὶ ἐκ πέτρης μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Ψαλ. πα'. LXXXI. ('Εβρ. πβ'.)

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ ἔστιν ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ διακρίνει.

2 Ἐως ποτε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα.

3 Κρίνατε ὁρφάνων καὶ πτωχῶν, ταπεινὸν καὶ πένθητα δικαιώσατε.

4 Ἐξέλεσθε πένθητα, καὶ ὁ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε.

5 Οὐκ ἐγνώσαν οὐδὲ συνήκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἔστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ψαλ. πβ'. LXXXII. ('Εβρ. πγ'.)

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ τίς ὁμοιωθήσεται σοι; καὶ σιγῆσης, μηδὲ καταπραυνῇς ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισούντες σε ἦσαν κεφαλὴν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανοργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαντὸν, κατὰ σοὺ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται, Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί.

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἄλλοφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαραγέγενετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Δαὼτ' διάψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ καὶ τῷ Σεμσαρ, ὡς τῷ Ἰαβείν ἐν τῇ χειρᾷ Ῥαββὶν.

10 Ἐξολοθρεύθησαν ἐν Λενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θοὺ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, πάντας τὰς ἀρχοντας αὐτῶν.

12 Οἷτινες εἶπαν, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θεοκρατήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θοὺ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ὡσεὶ πῦρ ὁ διαφλέει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ κατακαίσας ὄρη.

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτὰς ἐν τῇ καταγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταραξείς αὐτοὺς.

16 Πληρώσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

17 Αἰσχυνήτωσαν καὶ ταριχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τὰ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πγ'. LXXXIII. ('Εβρ. πδ'.)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδίᾳ μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεόν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρομβίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσίαν ἑαυτῇ, οὐ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῇ, τὰ θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσασί σε, διάψαλμα.

5 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ τοῦ Κυρίου, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῇ διέθετο.

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο, καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

7 Πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὁφθήσεται ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεός Ἰακώβ, διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπιβλεπὼν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας, ἐξελεξάμην ὁ παρὰ-ρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ὅ με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει, Κύριος οὐχ ὑπερήσει τὰ ἀγαθὰ ὁ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. πδ'. LXXXIV. ('Εβρ. πε'.)

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Εὐδοκῆσαι Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέσρεψαι τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πᾶσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέσρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμὸν σου.

4 Ἐπίστρεφον ἡμᾶς ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεφον τὸν θυμὸν σου ἅψ ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἡ διατενέεις τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεός, σὺ ἐπίστρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου ὡς ὅφης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τὴν λαλήσει ἐν ἔμοι Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβεσμένων αὐτὸν ἡ σωτηρία αὐτῶν, τὴν κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήτησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφύλισαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυνε.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῆ.

Ψαλ. πε'. LXXXV. (Ἑβρ. πς')

ᾠδὴ Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

ΚΑΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ εἰσακούσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ κερπὸν εἰμι ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸ δῶλόν σου ὁ Θεός, τὸ ἑλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὐφράνουν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δέησέως μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσηκούσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος ὁ μέγας.

11 Ὅδῃ ἤσόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαί το ὄνομά σου.

12 Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρίψω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ὀδοῦ κατωτάτου.

14 Ὁ Θεός, παράνομος ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταῖων ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρόθετό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅς το κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἁγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισούντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Ψαλ. πς. LXXXVI. (Ἑβρ. πς')

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ψδς.

ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. 2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

3 Δοδοξασμένα ἔθαληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· διάψαλμα.

4 Μνησθήσομαι Ῥαάβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκασί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροις καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν, οὗτοι γεγενήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιών ἔρει ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐβεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὑψίστος.

6 Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.

7 Ὡς εὐφραίνομένων πάντων ἡ καλοκίκα· ἐν σοί.

Ψαλ. πς'. LXXXVII. (Ἑβρ. πη')

ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελὶθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμάντῃ δ' Ἰσραηλίτῃ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνων τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου Κύριε.

3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε.

4 Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος.

5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὥστε τραυματῖαι ἐβρίμμενοι· καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ἕκ ἐμνήσθης ἐτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

6 Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κοτωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιά θανάτου.

7 Ἐπ' ἐμέ ἐπετηρίχη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας ἄνθρωποις μετεωρίσθησιν ἐπ' ἐμέ· ἐπ' ἐμὲ διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας ἄνθρωπος με ἀπ' ἐμοῦ, ἐθέλω με βδελύσσειν ἑαυτοῖς· παρεδόθην ἐκ ἐξεπορευόμενου.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας, καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἡ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

11 Μὴ διηγῆσεται τίς ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθείάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότεινι θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιτελησμένη;

13 Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρῶ ἡ προσευχή μου προφθάνει σε.

14 Ἰνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψώθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, καὶ οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξέταράξαν με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστοὺς μου ἀπὸ ταλιπωρίας.

Ψαλ. πη'. LXXXVIII. (Ἑβρ. πθ')

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ δ' Ἰσραηλίτῃ.

ΤΑ ἐλέη σου ὁ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀληθείάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθεια σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἐως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ ἑρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀληθείάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσώθησεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

7 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός· ἐπὶ πάντας τῆς περικύκλῳ αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τῆς ὁμοίας σοι; δυνατὸς εἰ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

10 Σὺ ἐταπεινώσας ὥς τραυματίαν, ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς συθεμελίωσας.

12 Τὸν Βορρᾶν καὶ ὁ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβωρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ὑγαλλιάσονται.

13 Σὺ δὲ ὁ βραχίον μετὰ δυναστείας· κραταιώθητ' ἡ χεὶρ σου, ὑψώθητ' ἡ δεξιὰ σου.

14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριος ἐν τῷ φωτί τὴν προσώπῃ σου πορεύσονται.

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ὑγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψώθησονται.

17 Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεώς αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψώθησεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλεία ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὑψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὐρὺν Δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν δ' ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισά αὐτόν.

21 Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήληψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ὠφελῆσει ἐχθροὺ ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τὰς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτὸν τροπώσωμαι.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι μου ὑψώθησεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλεῖσεται με, Πατήρ μου εἰ σὺ, Θεὸς μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Κράω πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασι μου μὴ πορευθῶσιν·

31 Ἐὰν τὰ δικαϊώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μαστίγῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἠδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.

35 Ἀπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστὸς διάφασμα.

38 Σὺ δὲ ὡς ἄνωσα καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλον τὸν χριστόν σου.

39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτῆς.

40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φαγμένους αὐτοῦ. ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

41 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διδοεῦντες ὀδόν, ἐγενήθη θνείδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆς.

42 Ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, εὐφρανas πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβον αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρίσμου αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατερράδας.

45 Ἐσμίκρνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχευας αὐτοῦ αἰσχύνῃ διάψαλμα.

46 Ὡς πότε Κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος; ἔκκαυθῆσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργὴ σου;

47 Μνησθῆτι τίς ἡ ὑπόστασις μου· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τὰς νῆας τῶν ἀνθρώπων;

48 Τίς ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὀψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου; διάψαλμα.

49 Πού ἐστι τὰ ἔλεή σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ὁ ὥμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

50 Μνησθῆτι Κύριε τὰ ἐνεδίδωμι τῶν δούλων σου, οὐ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν·

51 Οὐ ἀνείδισαν οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, οὐ ἀνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

52 Εὐλόγητος Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. πθ'. LXXXIX. (Εβρ. ζ')

Κ Προσευχὴ ἡ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. ΚΥΡΙΕ καταφυγὴ ἡ γενεή σου ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τοῦ ὅρου γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἦτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἐννοῦται, τοῖς πρῶτοις χλόνι παρέλθοι.

6 Τοπρῶ ἀνέστης καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεὶς καὶ ξηρανθεὶς.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμόν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξελίπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὥς ἡ ἀράχνη ἐμελέτοιν.

10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἔτη, εἰάν δὲ ἐν δυναστείᾳ, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτε ἐπῆλθε ἡ πρᾶσις ἔφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευσθήσμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου

12 Ἐξαρτήσασθαι· τὴν δεξιάν σου οὔτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε ἕως πότε; καὶ παρακληθῆτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήσθημεν τοπρῶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἡγαλλιάσαμεθα καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

15 Ἐυφρανθήμεν, ἂν θ' ὦν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ δόξησον τοὺς υἱούς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλ. 4'. XC. (Εβρ. 3α')

Λίνος ψῶδης τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὀλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μὲν εἰ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεὸς μου, ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρίνοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἑλπίσεις· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀληθεία αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Περσεύεται ἐκ τοῦ κλίτης σὴ χιλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἔγγιχει.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀναπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὀψεί'.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου.

10 Οὐ προσελείσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγίει τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἁρουσί σε, μή ποτε προσκύνῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ' ἄσπida καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσονται αὐτόν σκεπάσας αὐτόν, ὅτι ἐγένω τὸ ὄνομα μου.

15 Ὁ Ἐπικαλέσεται πρὸς μέ, καὶ ὁ εἰσακούσεται αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξέλθωμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Ὁ Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. 4α'. XCI. (Εβρ. 4β')

Ψαλμός ψῶδης εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε.

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπωρὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθείαν σου κατὰ νῆκτα,

3 Ἐν δεκαχόρῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ψῶδης ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι εὐφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι.

5 Ὡς ἐμεγαλίνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσκειται, καὶ ἀσίνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ λόρτον, καὶ διέκυναν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἠνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Σὺ δὲ ὑψίστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἠνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐβέλει' ἰόνι.

11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ ὄν μου.

12 Δίκαιος ὡς φθίνει ἀνθήσει, ὥς ἡ ἡ κεδρός ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν γῇρει ἰόνι, καὶ εὐπαθροῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

15 Ὅτι ἐϋθής Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 4β'. XCII. (Εβρ. 4γ')

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε νεκρωθήσεται ἡ γῆ, αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζύσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τέγε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἰ.

3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνάς αὐτῶν,

4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 4γ'. XCIII. (Εβρ. 4δ')

Ψαλμός τῷ Δαυίδ τετράδι σαββάτου. ἘΘΕΟΣ ἐκδικήσας Κύριος, ὁ Θεὸς ἐκδικήσας ἐκδικήσασατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερφηνοῦσι.

3 Ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ Κύριε, ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχθήσονται;

4 Φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἠνομίαν.

5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπεινώσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν. Οὐκ ὄνεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτὲ φρονήσατε.

9 Ὁ φυτεύσας τὸ ὄν, οὐκ ἂν ἀκεί; ἡ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, οὐκ ἂν κατανόει;

10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐκ ἂν ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπων γινώσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν.

13 Τοῦ πρᾶναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἔως ὅς ῥηγῇ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι ἐκ ἀπίστευται Κύριος τὸν λαόν αὐτῷ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Ἔως οὐ δικαιοσύνην ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθέως τῇ καρδίᾳ διαψάλλωμαι.

16 Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένης, ἡ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζόμενους τὴν ἠνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῆκσε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ ποὺς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθη μοι.

19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν δδυνῶν μὴ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ὁ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν μου.

20 Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἠνομίας, ὁ πλάσας κόπον ἐπὶ προστάγματι.

21 Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίων, καὶ αἷμα ἁθῶν καταδικάζονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος ἐκ καταφυγῆν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοήθην ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς^α τὴν ἰσχυρίαν αὐτῶν, καὶ^α τὴν πονηρίαν αὐτῶν^α ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 43'. XCIV. (Ἑβρ. 4ε')

Ἄλνος ὥδης τῷ Δαυίδ.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιάσθητε τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῇ ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς^α ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ.¹

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἔστιν.

5 Ὅτι αὐτῇ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν χεῖρες αὐτῆς ἐπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνῶμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτῆς, καὶ πρόβατα^α χειρὸς αὐτοῦ^α σήμερον ἔτι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πικρασμοῦ ἐν τῇ ἔρημῳ,

9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν^α ἐδοκίμασαν^α, καὶ εἶδόν τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, ὅτι^α εἶπα^α, Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὴν ὁδόν μου.

11 Ἵς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου.

Ψαλ. 4ε'. XCV. (Ἑβρ. 4ς')

*Ὅτε ὁ οἶκος φκοδόμηται μετὶ τὴν αἰχμαλωσίαν, ὥδη τῷ Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

2 Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλόγησατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τὸν οὐρανὸν ἐποίησεν.

6 Ἐξομολογήσῃς καὶ ὠραῖατος ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ᾄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆς.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτῆς, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάσα ἡ γῆ.

10 Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὁ Κύριος ἐβάσιλευσε^α καὶ γὰρ κατῴρθωσε τὴν οἰκὴν αὐτοῦ, ἥτις ἐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαὸν ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς^α τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῶν δρυμῶν.

13 Ὅτι^α προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν^α κρινεῖ τὴν οἰκὴν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆς.

Ψαλ. 4ς'. XCVI. (Ἑβρ. 4ς')

Ὁ Τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται
Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τῆς θρόνου αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπρεύεται, καὶ φλογεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἐφάναν αἱ ἀστράπη αὐτοῦ τῇ οἰκὴν αὐτοῦ, εἶδε καὶ ἐσάλυθῃ ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη^α ὥσπερ κηρὸς ἐτάκῃσαν^α ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ ἔρανοι τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, καὶ εἶδονσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν^α προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες^α ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Ἦκαστε καὶ εὐφράνθητε Σιών, καὶ ἡγαλλιάσασθωσι θυγατέρες τῆς Ἰσραὴλ, ἐνεκ τῶν κριμάτων σα Κυρίου.

9 Ὅτι σὺ εἶ^α Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερνύθῃς ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρόν^α φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς^α ἁμαρτωλῶν^α ῥύσεται αὐτῆς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνῃ.

12 Εὐφράνῃτε δικαιοὶ ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογήσῃτε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλ. 4ς'. XCVII. (Ἑβρ. 4η')

Ψαλλὸς τῷ Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος^α ἔσωσεν αὐτῇ^α δεξιὰ αὐτῆς, καὶ ὁ βραχίον^α ὁ ἄγιος αὐτοῦ.

2 Ἐγνωρίσει Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῆς, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς.

3 Ἐμνήσθη τῆς ἐλπίδος αὐτῆς τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ^α εἶδονσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆς Θεῆς ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ψάλατε.

5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

6 Ἐν σάλπιγγιν ἑλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης^α ἀλαλάξατε ἐνώπιον τῆς βασιλείας Κυρίου.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκὴν αὐτοῦ^α οἱ κατοικῶντες^α αὐτήν^α.

8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαντὸ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται^α.

9 Ὅτι ἡκεῖ κρῖναι τὴν γῆν^α κρινεῖ τὴν οἰκὴν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. 4η'. XCVIII. (Ἑβρ. 4θ')

Ψαλλὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοί^α ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὕψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.

3 Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ ὀνόματι σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι^α.

4 Καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ^α κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν^α ἐν Ἰακώβ^α σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψάτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἅγιός^α ἐστὶ ὁ Μωυσῆς^α Ἄαρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῆς, Σαμὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλεσμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ^α ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτοὺς εἰσήκουεν^α.

7 Ἐν στίλβῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς^α ἐφύλασσαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ^α τὰ προστατάγματα^α αὐτοῦ^α ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουε αὐτῶν ὁ Θεός, εὐλατος ἔγινον αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. 40'. ΧCΙΧ. (Ἑβρ. ρ'.)

Ψαλμός εἰς ἐξομολόγησιν.

ΑΛΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

3 Γνωτέ ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα ἡ τοῦ νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, ὅτι αὐτὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογείσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὁ εἰς τὸ αἶμα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. ρ'. C. (Ἑβρ. ρα'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι Κύριε· ψαλῶ 2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμων· πότε ἤξεν πρὸς με· διεπορεύομην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

3 Οὐ προθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι

4 Καρδία σκαμβῆ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονήρου, οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον· ὑπερφάνη ὀφθαλμῶν καὶ ὀλίγησθαι καρδία, τοῦτω οὐ συνήθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενοι ἐν ὁδῷ ἀμώμων, οὗτός μοι ἐλεειτούργει.

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ἱπερφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρῶτας ἤπτεκτον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοὺ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

Ψαλ. ρα'. CI. (Ἑβρ. ρβ'.)

Προσευχὴ τῷ πλάτῳ, ὅταν ἀκηδίσχη, καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέσπιν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

2 Μὴ ὑποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλίνων πρὸς με τὸ ἔς σου· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ εἰσακούσῃς μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὥσει φρύγιον συνεφύγησαν.

4 Ἐπλήρην ὥσει χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τὰ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστρον μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκῆμαι ἐρμηκῷ, ἐγενήθην ὥσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενήθην ὥσει ἱστρῶθιον μονάξου ἐπὶ δώματι.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζων με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαίνοντές με κατ' ἐμὸν ὤμνον.

9 Ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἐφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκρίναν.

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς δόξης σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκία ἐκλήθησαν, καὶ γὰρ ὥσει χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἶωνα μένειν, καὶ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτερῆσαι αὐτὴν ὅτι ἦκει καιρὸς.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λιθοῦς αὐτῆς, καὶ τὸν χῶν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέσπιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνεῖται τὸν Κύριον.

19 Ὅτι ἐξέκρινεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

20 Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῶ λυσαὶ τὰς νύκτας θεθνατωμένων,

21 Τῶ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσι αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπιταυτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητά τῶν ἡμερῶν μου.

24 Ἀνιγγεῖλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἐπὶ σου.

25 Κατ' ἀρχάς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἔθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι.

26 Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβολαῖον ἑλίξεις· αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ὡς ἐκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἶωνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλ. ρβ'. CII. (Ἑβρ. ργ'.)

Τῷ Δαυίδ.

ΕΥΧΑΡΕῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐνὸς μου τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.

2 Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνω πάσας τὰς ἀνέσεις ἑαυτοῦ.

3 Τὸν εὐλατεύοντα πᾶσαις ταῖς ἀνουαῖς σου, τὸν ἰστέμενον πάσας τὰς νόσους σου,

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,

5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς αἰετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθύμως καὶ πολυέλεος.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἶωνα μνηεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἡ πόλις τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς φοβούμενας αὐτόν.

12 Καθίσον ἀπέχσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτερεῖ πατὴρ υἱόν, φκτειρήσε Κύριος τοὺς φοβούμενους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χροὺς ἔσμεν.

15 Ἀνθρώπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

16 "Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, κ' ἐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν.

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ ἡρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες· ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύ'· ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆς.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες ὃ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας· αὐτῇ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλ. ργ'. CIII. ('Εβρ. ρδ'.)

ᾠὴ Δαυὶδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεούσω,

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥστε ἰδεῖν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδατι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ θιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ περύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποῶν τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ ὅ πῦρ φλεγόν·

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος.

6 Ἀβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβάλλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὕδρων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον ὃν θεμελιώσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελθόνται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγιν, ἀναμέσων τῶν ὕδρων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδεδόνται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ σκηνώσιν, ἐκ μέσων τῶν πετρῶν δώσωσι φωνήν.

13 Ποτιώσιν ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, κ' ἐχλὼν τὴ δουλεία τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου στηριζει.

16 Χορτασθήσεται τὰ ἔξλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσεν.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐνοσσεύουσιν, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγείται αὐτῶν.

18 Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιροφυλλίοις·

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρυμμου.

21 Σκύμνοι ὠρούμενοι· ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρώσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ ὁ συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐ-

τοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου·

25 Αἴτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετ' ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ἐν ἔπλασαν ἐμπαίζει αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν ὁ αὐτοῖς εὐκαίρον·

28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξας δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀνταναλίσ τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὕδρων καὶ καπνίζοντα.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἦδυνήσθαι αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείψουσιν ἁμαρταί μοι ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλ. ρδ'. CIV. ('Εβρ. ρε'.)

Ἀλληλουῖα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγέλλετε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτῆς ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραάμ· δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ· ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,

9 Ὅν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔψαυεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοῖμισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοῖς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροῖκους ἐν αὐτῇ,

13 Καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον,

14 Οὐκ ἤφηκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ᾤψηνσθε! τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρείσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 ὁ Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράβη Ἰωσήφ.
 18 Ἐταπεινώσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτῆς, σιδήρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
 19 Μῆχρ' τοῦ ἔλθειν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λογιόν αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπύρωσεν αὐτόν.
 20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
 21 Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ.
 22 Τοῦ παιδεύσαι τὰς ἀρχοντας αὐτοῦ ὡς ἐαυτὸν, καὶ τὰς πρεσβυτέρους αὐτῆς σοφίαις.
 23 Καὶ εἰσήλθεν Ἰσραὴל εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρήκασεν ἐν γῇ Χάμ.
 24 Καὶ νύησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.
 25 Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τῇ μισῇ· τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιουσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
 26 Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δῶλον αὐτοῦ, Ἄαρὼν δὲ ἐξελέξατο αὐτόν.
 27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τερίτων ἐν γῇ Χάμ.
 28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκοτάσεν· καὶ παρεπύκρναν τὸν λόγον αὐτοῦ.
 29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
 30 Ἐξήρπεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν.
 31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνὸμνία, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.
 32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλασαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
 33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπελόους αὐτῶν καὶ τὰς σικὰς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν.
 34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος οὐ ἐκ ἡν ἀριθμὸς,
 35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
 36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντός πόνης αὐτῶν.
 37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐκ ἡν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὅ ἅσθεναν.
 38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
 39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα.
 40 Ἦτσαν, καὶ ἦλθεν ὀρυττομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
 41 Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοῖς.
 42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ.
 43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίᾳ, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς αὐτῆς ἐν εὐφροσύνῃ.
 44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνας λαῶν ὃ ἐκλήρονόμησαν.
 45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆς, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσασιν.
 Ψαλ. ρε'. CV. (Ἑβρ. ρε'.)

Ἀλληλουῖα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τὶς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκούσας ποιῆσαι πᾶσας τὰς αἰνεσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνησθητὶ ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆς λαῶ σου, ἐπισκεῖναι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἔθνης

σου, τῆς ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
 6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμασιὰ σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πληθους τοῦ ἔλεους σου· καὶ παρεπύκρναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπέτιμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ἠδότηθησαν αὐτὰς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ὁ μισῶντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, εἰς ἔξ αὐτῶν οὐχ ὑπέλειψθη.

12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεσαν τὴν αἰσιν αὐτοῦ.

13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῆς, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλῆσμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

16 Καὶ παρώρυξαν ὁ Μωυσῆς ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἄαρὼν τὸν ἄγιον Κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὶν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς.

19 Καὶ ἐποίησαν μύσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύναν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὸν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιωμάτι μύσχου ἐσθοντος χόρτον.

21 Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτὰς, τῆ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ.

22 Ὁ θαυμαστά ἐν γῇ Χάμ, καὶ φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔσθι ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὰς.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

27 Καὶ τὰ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὰς ἐν ταῖς χώραῖς.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώρυξαν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.

30 Καὶ ἔσθι Φινεὺς καὶ ἐξίλασατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώρυξαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτοὺς.

33 Ὅτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδοῦλευσαν αὐτοὺς γλυπτῶς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἁθῶν, αἷμα υἱῶν

αὐτῶν καὶ θυγατέρων^α, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτ-
τοῖς Χαναάν^α καὶ ἐφοнокτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι.^α

39 Καὶ ἐμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν^α καὶ
ἐπορεύσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτὰς εἰς χεῖρας ἑξέθρων^α,
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισούντες αὐτοὺς.

42 Καὶ ἐθλίψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ
ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ
παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν^α καὶ
ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῇ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ
μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἑλέους αὐ-
τοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιροὺς ἐναντίον
πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς.

47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπι-
συνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἐξομολογή-
σασθαι τὸ ὄνόματί σου τῷ ᾀμῳ, τοῦ ἐγκαι-
ρᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος^α καὶ ἐρεῖ πᾶς
ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. ρς'. CVI. (Ἑβρ. ρς'. J)

Ἀλληλουῖα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λευιτρωμένοι ὑπὸ Κυρίῳ,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοῖς^α ἀπὸ
ἀνατολῆς, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θα-
λάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνδρῶν^α
ὁδὸν πολλὰς κατοικητήριον οὐχ εὗρον^α.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς ἐξέλιπε.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτοὺς.

7 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τῇ
πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητήριον.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ^α.

11 Ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώμηναν^α.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδιά αὐ-
τῶν, ἡ θούνησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν
αὐτοὺς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ
σκιάς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρ-
ρηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχ-
λοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτὸν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐ-
τῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώ-
θησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν
αὐτοὺς.

20 Ἀπέειλε τὸν λόγον αὐτῶν, καὶ ἰάσατο αὐτὰς,
καὶ ἐρρύσατο αὐτὰς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως,
καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγα-
λασίαι.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς ἃ θάλασσαν ἐν
πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυ-
μάσια αὐτοῦ ἐν τῷ θυμῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστι πνεῦμα καταϊγίδος, καὶ
ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ κα-
ταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων^α ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,
καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλί-
βεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἐξήγαγεν αὐτοὺς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταϊγίδι, καὶ ἔστι εἰς
αὐραν, καὶ εἰσῆλθον τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ
ὠδήγησεν αὐτὰς ἐπὶ ἡμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.

32 Ὑψώσατο αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, λαῷ,
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν
αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἐρήμον, καὶ διεξόδα
ὕδατων εἰς διψῶν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας
τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἐρήμον εἰς ἡμίνας ὕδατων, καὶ
γῆν ἀννύρον εἰς διεξόδους ὑδατων.

36 Καὶ κατωκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συ-
νεστήσαντο πόλεις^α κατοικεσίας^α.

37 Καὶ ἐσπεῖραν ἄγρους, καὶ ἐφύτευσαν ὁμι-
πελώνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν
σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ
θλίψεως κώλων καὶ ὀδύνης.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν,
καὶ ἐπλανήσαν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ ἐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ
ἔθετο ὡς πρόβατα πατρίδας.

42 Ὁ ψόφιαι εὐθείς^α εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα
ἀνομία ἐμψάξει^α ἀπὸ στόματος αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει
τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Ψαλ. ρς'. CVII. (Ἑβρ. ρη. J)

Ἦδη ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ
καρδία μου, ἄσπομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μ.

2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγε-
ρησμοὶ ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσονται σοὶ ἐν λαοῖς Κύριε^α ψαλῶ
σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός, καὶ ἐκ-
 πασαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σω-
 σον τὴν δεξιὰ σου, καὶ ἐπίκουσόν μου.

7 Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ῥήματι αὐτοῦ, ὑψω-
 θήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα
 τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασ-
 σης, καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου·
 Ἰούδας βασιλεὺς μου,

9 Μωάβ βέλης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν
 Ἰουμαϊάν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδημά μου, ἔμοι
 ἁλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἡ τίς
 ὁδήγησέν με ὡς τῆς Ἰουμαϊας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός ὁ ἀποστέλλων ἡμᾶς; καὶ
 ἡ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία
 σαοτήριον ἀνθρώπου.

13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς
 ἐξουδευνῶσι τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.

Ψαλ. ρη'. C VIII. (Ἐβρ. ρθ').

Ο ΘΕΟΣ τὴν αἰνέσιν μὴ μὴ παρασιωπήσης,
 2 Ὅτι στόμα ἀμαρτωλῶν καὶ ζόμα δολίῳ ἐπ'
 ἔμῃ ἠνοήχθῃ· ἐλάλησαν καὶ ἐμὲ γλώσση δολία,

3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπο-
 λέμισαν με δωρεάν.

4 Ἀντί τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ
 δὲ προσηκούμην.

5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ
 μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6 Κατάστησαν ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλοὶ, καὶ
 διὰβόλος στήθε ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, ἐξέλθοι καταδεδι-
 κασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς
 ἀμαρτίαν.

8 Γενθῆτῶσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ
 τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβω ἕτερος.

9 Γενθῆτῶσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Σαλευόμενοι μεταναστήτῶσαν οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐπαίτησάτωσαν, ἐκβληθήτῶσαν ἐκ
 τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11 Ἐξερεινῶσάτω θανειστέως πάντα ὅσα
 ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἁλλότριον
 τοὺς πόνους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντίληπτῳ, μηδὲ
 γενθῆτῳ οἰκτιρμῶν τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενθῆτῳ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευ-
 σιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἔξελαιφθεῖ· τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

14 Ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων
 αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μη-
 τρός αὐτοῦ μὴ ἐξελαιφθεῖ.

15 Γενθῆτῶσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός,
 καὶ ἐξολορευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·

16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθῃ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ
 κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ
 κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατώσαν.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάρην, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἐκ
 ἡβλήθη ἐν εὐλογίᾳ, καὶ μακρυνήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάρην ὡς ἱμάτιον, καὶ
 εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ
 ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19 Γενθῆτῳ αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὑπεριβάλλεται,
 καὶ ὡσεὶ ζώνῃ ἣν διαπαντός περιζώνονται.

20 Τίτῳ τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με
 παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ
 τῆς ψυχῆς μου.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ·
 ἔλεκεν τὸ ὄνομάτος σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἐλεός
 σου.

22 Ῥυσάι με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ,
 καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκία ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀνταν-
 ρήθην, ἐξετινάχθην, ὥσει ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηείας,
 καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδοσάν
 με, ἐσάλευσάν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σω-
 σόν με κατὰ τὸ ἐλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῇ, καὶ
 σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταρῖσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις·
 οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ
 δούλος σου εὐφρανθήσεται.

29 Ενδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐν-
 τροπὴν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα,
 αἰσχυρὸν αὐτῶν.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν
 τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
 αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σω-
 σαι ἐκ τῶν καταδικώκοντων τὴν ψυχὴν μου.

Ψαλ. ρθ'. C IX. (Ἐβρ. ρι').

Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ
 δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
 διον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαπτελεῖ σοι Κύριος
 ἐκ Σιών, κατακρίνει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς
 σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ
 γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται,
 Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
 χισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ
 ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρίνει ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα,
 συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται^α, διὰ τοῦτο
 ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλ. ρι'. C X. (Ἐβρ. ρια').

Ἀλληλοῦα,
 ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρ-
 δία μου, ἐν βυλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς
 πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔρ-
 γον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
 τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνεῖαν ἐποίησας τῶν θανουσίων αὐτοῦ,
 ἐλέημων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
 μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχυρὸν ἔργον αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ
 αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀληθεία καὶ κρίσις·
 πιστὰ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἐστρηγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
 πεπονημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Ἀύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνε-

τάλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ ἁγίον
καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ
ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς πόθοσιν αὐτὴν ἡ αἰνεσις
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρα'. CXI. (Ἑβρ. ριβ'.)

Ἀλληλουῖα.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
γενεὰ εὐθὺς ἐυλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

4 Ἐξανέτελεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν
ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

5 Χρηστὸς ὁ ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κριῶν, οἰκο-
νομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται ἡ
μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται
ἐτόλμη ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐλπίζει ἐπὶ Κυρίῳ.

8 Ἐστήρικται ἡ καρδιά αὐτοῦ, οὐ ἄ φοβηθῇ,
ὥς οὐ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τὴν πένθησιν, ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ
κέρας αὐτοῦ ὑψώθησεται ἐν δόξῃ.

10 Ἀμαρτωλὸς ὁφθαλμοὶ καὶ ὀργισθήσεται,
τοὺς δόδοντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακθήσεται ἐπι-
θυμία ἡ ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Ψαλ. ριβ'. CXII. (Ἑβρ. ριγ'.)

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐυλογημένον ἀπὸ τῶν
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἄχρι δυσμῶν,
αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4 Ὑψῆλος ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
τοῖς οὐρανοῖς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν.

6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
ἐν τῇ γῇ.

7 Ὁ ἐγειρὼν ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἀνθρώπων πένητα,

8 Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ
ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

9 Ὁ κατοικῶν στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ
τέκνον ἐνφραϊνόμενῃ.

Ψαλ. ριγ'. CXIII. (Ἑβρ. ριδ'. ριέ'.)

Ἀλληλουῖα.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ
ἐξουσία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὥσει κριοὶ, καὶ οἱ βανοὶ
ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἐφυγες; καὶ σὺ
Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφησιν εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτησάν ὥσει κριοὶ; καὶ
οἱ βανοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ,
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ,

8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὕδατος, καὶ τὴν ἀκρότον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

1 Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνό-
ματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ
ἀληθείᾳ σου.

2 Μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Πού ἐστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ
γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

4 Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλ-
μοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁφνύονται,

6 Ὡς ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας
ἔχουσι καὶ οὐκ ὁσφρανθήσονται,

7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας
ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσασιν
ἐν τῷ λόρῳ αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι δ' αὐτοῖς γέγονιν οἱ ποιῶντες αὐτὰ,
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κυρίῳ, βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κυρίῳ, βοηθὸς
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ
Κυρίῳ, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν ἐυλόγησεν ἡμᾶς,
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν
οἶκον Ἀαρὼν.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον,
τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθεὶ Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς καὶ
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν.

15 Εὐλόγημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιῶ-
σαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ
γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐκ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσιν σε Κύριε, οὐδὲ
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου.

18 Ἄλλ' αἱ καὶ ζῶντες δ' εὐλογοῦμεν τὸν
Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριδ'. CXIV. (Ἑβρ. ρις'.)

Ἀλληλουῖα.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, ἃ κίνδυνος
ἄδου ἐυρόσάν με θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρον.

4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσάμην, Ὁ
Κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου.

5 Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐλέει.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθη
καὶ ἔσωσέ με

7 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου, ὅτι Κύριος ἐνηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,
τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς
πόδας μου ἀπὸ ῥησθῆματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ
ζώντων.

Ψαλ. ριέ'. CXV. (Ἑβρ. ρις'.)

Ἀλληλουῖα.

ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ, διό ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐτα-
πεινώθη ἐν σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἔκστασει μου, Πᾶς
ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀναπαύσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων
ᾧ ἀνταπέδωκέ μου;

13 Πατήριον σωτηρίῳ λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναν-
τίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν
ὁσίων αὐτοῦ.

16 Ὁ Κύριε ἡ ἐγὼ δούλος σὸς, ἐγὼ δούλος
σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παροίκου σῆς, ὁ ἐξέρρηξας
τοὺς δεσμούς μου.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
18 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλὴμ.

Ψαλ. ρις'. CXVI. (Εβρ. ριζ').

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ὃ ἐπαίνεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
2 Ὅτι ἐκραταιώθη ὁ Θεὸς αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ριζ'. CXVII. (Εβρ. ριγ').

Ἀλληλουῖα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
4 Εἰπάτωσαν δὲ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον.
9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχους.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ ὁ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ ὁ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.
12 Ἐκύκλωσάν με ὅσπερ μέλισσαι κήριον, καὶ ἐξεκάθισαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ ὁ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.
13 Ὡςθεὶς ἀνερτρήναι τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.
14 Ἰσχύς μου καὶ ἡμῖνος μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,
16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ ὁ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.
18 Παιδένων ἐπαίδενσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
22 Δίδον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
25 Ὡ Κύριε πῶσον δὴ, ὦ Κύριε εὐδόσωον δὴ.
26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογηκαὶν ἡμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.
27 Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πικράζουσιν, ὥς τῶν κερμάτων τὸν θνησιαστήριον.

28 Θεὸς μου εἰ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαι σοὶ Θεός μου εἰ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαι σοὶ, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
29 Ἐξομολογήσῃς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. ριγ'. CXVIII. (Ψαλ. ρθ').

Ἀλληλουῖα.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὁ ὁμοῖοι ἐν ὀδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.
2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ ὁ φυλάξασθαι ἱ σφόδρα.
5 Ὅφελον κατενυθνεῖσθαι αἱ ὁδοὶ μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
6 Τότε οὐ μὴ ἀίσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
7 Ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9 Ἐν τίνι καταρθώσαι νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ ὁ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζητήσά σε, μὴ ἀώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυφα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
12 Εὐλόγητός εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
13 Ἐν τοῖς χεῖρεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τὸν στόματός σου.
14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλοῦτῳ.
15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἠδολεσχῶ, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17 Ἀνταπόδος τῷ δοῦλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.
19 Πάροικος γὰρ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
21 Ἐπετίμησας ὑπερφόνοις, ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζητήσα.
23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὴν κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου ἠμελέτη μὴ ἐσεῖ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.
25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ ὁ τὸν λόγον σου.
26 Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα καὶ ἐπήκουσάς μου, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
27 Ὅδον δικαιοσύνης σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῶ ἐν τοῖς θαύμασις σου.
28 Ὁ ἑνώσταθεν ἡ ψυχὴ μου ὑπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
29 Ὅδον ἠδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐθέλσόν με.
30 Ὅδον ἀληθείας ῥητευσάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελάθθην.

31 Ἐκολληθῇν τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με κατασχύνῃς.
 32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ὁδραμον, ὅταν ἐπλά-
 τυνας τὴν καρδίαν μου.
 33 Νομοθέτησον με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαι-
 ωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
 34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον
 σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
 35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν
 σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
 36 Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτυρία
 σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
 37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ τοῦ μὴ
 ἰδεῖν ματαιότητά, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με.
 38 Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
 τὸν φόβον σου.
 39 Περιελε τὸν δνειδισμόν μὴ ὃν ὑπέπτυσας,
 ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
 40 Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με.
 41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε
 τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
 42 Καὶ ἀποκριθῆσμαι τοῖς δνειδίζουσι
 μοι ὡς λόγον, ὅτι ἠλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
 43 Καὶ μὴ περιέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου
 λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρί-
 μασί σου ἐπλήπισα.
 44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός,
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 45 Καὶ ἐπορευομένη ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
 ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
 46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναν-
 τίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσυχονόμην.
 47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἵ
 ἡγάπησα σφόδρα.
 48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς
 σου ὡς ἡγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς
 δικαιώμασί σου.
 49 Μνησθητὶ τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου
 ὃν ἐπλήπισάς με.
 50 Αὕτη με παρεκάλεισεν ἐν τῇ ταπεινώσει
 μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξῆσέ με.
 51 Ὑπερήφανοι παρηνοῦν ἕως σφόδρα,
 ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν.
 52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἅπ' αἰῶνος
 Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
 53 Ἀθυναία κατέσχέ με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν
 ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
 54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν
 τόπῳ παροικίας μου.
 55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύ-
 ριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
 56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά
 σου ἐξεζήτησα.
 57 Μερὶς μου εἰ Κύριε, εἶπα τῷ φυλάσσει
 τὸν νόμον σου.
 58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρ-
 διά μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
 59 Διελογισάμην ὡς τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
 ἐπερενήνα τὴν πόδα μου εἰς τὰ μαρτυρία σου.
 60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ
 φυλάσσειν τὰς ἐντολάς σου.
 61 Στοιχία ἁμαρτωλῶν περιπλάκυσάν μοι,
 καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τὰ ἔξομολογεῖ-
 θαι σου ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 63 Μετοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβημένων
 σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
 64 Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ
 δικαιώματά σου διδάσκον με.
 65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου
 σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα καὶ παιδεῖαν καὶ γνώσιν δι-
 δάσκον με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπιστεύσα.
 67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέ-
 λησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
 68 Χρηστός εἰ σύ Κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστό-
 τητί σου διδάσκῃς με τὰ δικαιώματά σου.
 69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων,
 ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐν-
 τολάς σου.
 70 Ἐτυρήθην ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ
 δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
 71 Ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως
 ἂν μᾶθὼ τὰ δικαιώματά σου.
 72 Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου,
 ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
 73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με,
 συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
 74 Οἱ φοβούμενοί σε ὀφθαλμοὶ καὶ εὐφραν-
 θήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγους σου ἐπλήπισα.
 75 Ἐγὼν Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά
 σου, καὶ ἀλήθεια ἐταπεινώσας με.
 76 Γενθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακα-
 λέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
 77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ
 χρῆσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μὴ ἐστίν.
 78 Αἰσχυροθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως
 ἠρώμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολέσχισα ἐν ταῖς
 ἐντολαῖς σου.
 79 Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε,
 καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
 80 Γενθήτω ἡ καρδία μου ἁμωμος ἐν τοῖς
 δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρωθῶ.
 81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ
 μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπλήπισα.
 82 Ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
 σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;
 83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ τὰ
 δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῷ δούλῳ σου; πότε
 ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικωκόντων με κρίσιν;
 85 Διηγησάτο μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
 ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.
 86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια· ἀδίκως
 κατεδίωκάν με, βοήθησόν μου.
 87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,
 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
 88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω
 τὰ μαρτύριά τοῦ στόματός σου.
 89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει
 ἐν τῷ οὐρανῷ.
 90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου
 ἔθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
 91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ
 συμπαντα δοῦλα σά.
 92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν,
 τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
 93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλαθώμαι τῶν
 δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξῆσάς με.
 94 Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώ-
 ματά σου ἐξεζήτησα.
 95 Ἐμέ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι
 με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
 96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεία
 ἡ ἐντολή σου σφόδρα.
 97 Ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε; ὅλην
 τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
 98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσφόδιας με τὴν
 ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.
 99 Ὑπὲρ πάντας τὰς διδάσκοντας με συνῆκα,
 ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
 100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐν-
 τολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
 102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
 103 Ὡς γλυκεία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ἵππερ μέλι τῷ στόματί μου.
 104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τὸτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
 105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
 106 Ἐμυστα καὶ ἔστιψα τοὺ φυλάσσειν τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
 108 Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον διὰ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξον με.
 109 Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 110 Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
 111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.
 112 Ἐκλινὰ τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
 114 Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα,
 115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρενόμενοι, καὶ ἐφερενήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.
 116 Ἀντιβαοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόν με, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
 117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
 118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθόμημα αὐτῶν.
 119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τὸτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
 120 Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβῃς σε τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παρωδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
 122 Ἐνδεξάμεν τὸν δούλον σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
 123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλειπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.
 124 Ποίησον μετὰ τῆς δόξης σου κατὰ τὸ ἑλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
 125 Δουλός σου εἰμὶ ἐνῶ, συνέτισόν με, καὶ γνώσκουμαι τὰ μαρτύριά σου.
 126 Καίρως τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
 127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπαζίον.
 128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σε καταρωθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
 129 Θανασιάζω τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρένησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
 130 Ἡ δόξασις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
 131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
 132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὰ κρίματά σου ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
 133 Τὰ διαβημάτων μου κατέβηθον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
 134 Λύτρωσάι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλον σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
 137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεὶς αἱ κρίσεις σου.
 138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
 139 Ἐξέτηξέ με ὁ ἑλὸς σου, ὅτι ἐπελαθοντο τὴν λόγον σου οἱ ἐχθροί μου.
 140 Πεπρωμένοι τὸν λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό.
 141 Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
 143 Θλίψαι καὶ ἀνάγκα εὔροσάν με, ἐντολαὶ σου μελέτη μου.
 144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ἤσονται.
 145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
 146 Ἐκέκραξα σε, σωσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
 147 Προέφθασα ἐν ᾠρᾷ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
 148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
 149 Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἑλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.
 150 Προσηγγισαν οἱ καταδικωντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρινήθην.
 151 Ἐγγὺς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια.
 152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμελεῖσώσας αὐτά.
 153 Ἴδε τὴν ταπεινσίαν μου καὶ ἐξελεῖ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 154 Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσάι με. διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με.
 155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσαν.
 156 Οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.
 157 Πολλοὶ οἱ ἐκδικωντές με καὶ θλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
 158 Εἶδον ἀσυνετοκύντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφύλαξαντο.
 159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἑλέει σου ζήσόν με.
 160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.
 161 Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδεξιέσθην ἡ καρδία μου.
 162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὥς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλὰ.
 163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
 164 Ἐπάτης τῆς ἡμέρας ἦνεν ὁ ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
 167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
 168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σε καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου Κύριε.
 169 Ἐγγυσάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
 170 Εἰσελθὼ τοῦ ἐξωμίου μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαι με.

171 Ὁ Ἐξερεῖσθαι τοὶ τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.
172 Ὁ Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου ἐν τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου δικαιοσύνη.
173 Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἡρετίσαιμι.
174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.
175 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κριματὰ σου βοήθησι μοι.
176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν ρούλον σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπέλαθόμην.

Ψαλ. ρθ'. CXIX. (Ἑβρ. ρκ'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ ὀλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσηκούσέ μου.

2 Κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τὶ δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ῥηκνομήματα σὺν τοῖς ἀνθραξικοῖς τοῖς ἔρημικοῖς.

5 Οἶμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρήκρυσεν ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν μισούντων ἐμὴν εἰρήνην.

7 Ἦμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρέαν.

Ψαλ. ρκ'. CXX. (Ἑβρ. ρκα'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΗΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ ὀδῶς· εἰς σάalon τὸ πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει ἀλλ' ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χειράς σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος δ' φυλάξει· σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρκα'. CXXI. (Ἑβρ. ρκβ'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηνόμοις μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευομένης.

2 Ἐσῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, α φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθνήα τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δινιμίει σου, καὶ εὐθνήα ἐν ταῖς πυργοβάρεσι σου.

8 Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξετίμησα ἀγαθὰ σοι.

Ψαλ. ρκβ'. CXXII. (Ἑβρ. ρκγ'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡΟΣ σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κα-

τοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδὼς ὀφθαλμοὶ δάλνων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ἡ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλησθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλησθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνήσι καὶ ἡ ἐξουδενώσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII. (Ἑβρ. ρκδ'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς.

2 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέντην ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

3 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χεῖμαρρὸν διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

4 Ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

5 Ἐλλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

6 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρήνισθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευντῶν· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρήνισθημεν.

7 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV. (Ἑβρ. ρκε'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὅρος Σιών, οὐ σαλευθήσονται εἰς αἰῶνα ὁ κατοικῶν

2 Ἱερουσαλήμ· ὅρη κέκλην αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κέκλην τῆ λαὸν αὐτῆς, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ὅτι ἐκ ἀψήσει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸ κληρονομεῖν δικαίους, ὅπως ἀνμὴ ἐκλείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις· χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τὴν καρδίαν.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγαλιάς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ρκε'. CXXV. (Ἑβρ. ρκς'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὥστε παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλησθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἔρσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τὴν ποιήσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφρανόμενοι.

4 Ἐπιστρέψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν δ' ἡμῶν ὡς· χεῖμαρρὸν ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριούσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορευόντο, καὶ ἔκλειον βάλλοντες· τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἔξαιον ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI. (Ἑβρ. ρκς'.)

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος οἰκοδομῇ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῶντες· ἂν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην νῦν ἐστὶ· δὲ τὸ ὀρθρίζειν· ὁ γεγερεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ δ' ἐσθιόντες· ἄρτον ὀδύνης, ὅταν ὦν τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ.

4 Ὡς εἰ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὁ πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐξ αὐτῶν· οὐ δ' κατασχινθήσονται, ὅταν λυλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πόλεσι.

Ψαλ. ρκζ'. CXXVII. (Εβρ. ρκη')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβήμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
2 Τοῦτε πόνοις τῶν καρπῶν σου ἄ φάγεσai μακάριοι εἰ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνὴ σὺ ὡς ἄμπελος ἐθνήσυσαν δ ταῖς¹ κλίτεσι τῆς οἰκίας σου² οἱ υἱοὶ σου ὡς νεύφυτα ἐλαίων κύκλω τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

5 Εὐλογῆσαι σε Κύριε ἐκ Σιών, ὅτι οἶδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ ἰδοὺ υἱὲς τῶν υἱῶν σου εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII. (Εβρ. ρκθ')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

2 Πλεονακίς ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν¹ μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν¹ μου ἐτέκταινον οἱ ἁματωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἁνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφίτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ ἄνθρωποι Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὥστε χορτὸς δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνῃ¹.

7 Οὐ ἔκ πληρώσει τὴν χεῖρα αὐτῷ ὁ θείζων, καὶ τὸν κολπον αὐτῷ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἔσθ¹ ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX. (Εβρ. ρλ')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰς βαθέων ἐκέκραξά¹ σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνήν¹ τῆς δεξιῶς μου.

3 Ἐὰν ἁνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

6 Ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρῶτα μέχρι νυκτός.

7 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος¹, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἁνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλ'. CXXX. (Εβρ. ρλα')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΚΥΡΙΕ ἐχ ὕψους ἡ καρδία μου, ἐδὲ ἐμετρώρισθον οἱ ὀφθαλμοί μου¹ ἐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, ἐδὲ ἐν θανάμοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν¹ μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ὥς ἂν ἀνταποδώσεις¹ ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

3 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλα'. CXXXI. (Εβρ. ρλβ')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πρῶτης αὐτοῦ.

2 Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἤσφατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ¹, εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου σου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροῖς μου νυσταγίον, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοῖς μου.

5 Ἔως οὐ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν δ' Ἐφραθᾶ, ἔρραμεν¹ αὐτὴν ἐν τοῖς β' πεδίοις¹ τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα¹ αὐτῆς προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἄγαλλιάσονται.

10 Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

11 Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν, καὶ ὃ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν, Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου¹ σου.

12 Ἐὰν φυλάξωται ὁ υἱός σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύρια μου ταῦτα ἂ δώδῃς αὐτοῖς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθίσονται¹ ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

13 Ὅτι ἔξελεξάτο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

14 Αὕτῃ κατὰπαντός μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσάμην αὐτὴν.

15 Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλόγησά, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτον.

16 Τοῖς ἱερεῖσι αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσιν ἀγαλλιάσονται.

17 Ἐκεῖ ἔξανταλέω κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα ἄλυχον τῷ Χριστῷ μου¹.

18 Τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνῃ, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξαιθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλ. ρλβ'. CXXXII. (Εβρ. ρλγ')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΙΔΟΥ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὶ ἐπιτοαυτοῖς.

2 Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς¹ τὸ καταβαίνειν ἐπὶ πάγων τὸν πάγον τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν ἰσὺν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ὡς ὁρσός Ἀερμὴν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών¹ ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν¹, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII. (Εβρ. ρλδ')

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΙΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅδοι Κυρίου, οἱ ἐστίωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν¹ ἐν ταῖς νύσιν.

2 Ἐπαύετε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Εὐλογῆσαι σε Κύριε ἐκ Σιών, ὃ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV. (Εβρ. ρλε')

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δελοὶ Κύριον.

2 Οἱ ἐστίωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι ἔκαλόν¹.

4 Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτοῦ.

5 Ὅτι ἐγὼ βέβηκα¹, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντα τοὺς θεοὺς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις τὰς ἀβύσσοις.

7 Ἀνίσταν νεφέλας ἐξ ὀρεγμάτων τῆς γῆς, ἀσπάζει εἰς ὕδρον ἐκποίησεν¹ ὁ ἐξίσχων ἀνέμεος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αὐτόν.

8 Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Λιγυτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξάπεσε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σο Λιγυτῶν, ἐν Φεραφ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄλοις αὐτῶν.

10 "Ος ἐπάταξεν ἔθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·

11 Τὸν Σηὺν βασιλέα τῶν Ἀμορρραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν ᾧ Ἰσραὴλ λαφ' αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημονόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

14 "Οτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στομα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὶ ἔχουσιν καὶ οὐκ ὁρνοῦνται.

17 Ὡτα ἔχουσιν καὶ ἐκ ἐνωτισθήσονται· ἃ δὲ γάρ ἐσι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 "Ομοιοὶ αὐτοῖς γέγοντο ᾧ οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Δαρῶν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

20 Οἶκος Δευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητός Κύριος ἐν ᾧ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

Ψαλ. ρλε', CXXXV. (Ἑβρ. ρλε'.)

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΘΕ τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ ᾧ ὕδατων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἡλιον εἰς ἑξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήην καὶ τὰς ἀστέρας· εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοκόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταῖᾳ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαίρεσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάζαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὺν βασιλέα τῶν Ἀμορρραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

23 "Οτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ δίδους τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλε'. CXXXVI. (Ἑβρ. ρλε'.)

Τῷ Δαυιδ ᾧ, Ἱερεμίου'.

ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἱτεαῖς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἔκρεμασμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 "Οτι ἐκεῖ ἐπρωρτήσαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ψῶδων, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον· Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ψῶδων Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν ἱμῶν ψῶδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳ;

5 Ἐάν ἐπιλάθωμαι σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθήσῃ ἡ δεξιὰ μου.

6 Κολαῖσθῃ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἴην μὴ σε μνησθῶ· εἴην μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνησθήτι Κύριε τὸν υἱόν· Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ· τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως ὅτων θεμελίῳν αὐτῆς.

8 Θνητὰν Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκαν ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφίει τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλ. ρλε', CXXXVII. (Ἑβρ. ρλε'.)

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκησας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Προσκύνησα πρὸς ναὸν ἁγίων σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἑλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγαλύνεις ἐπὶ πάντῳ τὸ ὄνομα τῷ ἁγίῳ σου.

3 Ἐν ᾧ ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσόν μου· πολυνώρησεις με ἐν ψυχῇ μου ὡς δυνάμει ἄσου.

4 Ἐξομολογήσασθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφόρᾳ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐάν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὅργην ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἔμου· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Ψαλ. ρλη'. CXXXVIII. (Ἑβρ. ρλη'.)

Εἰς τὸ τέλος ᾧ, ψαλμὸς ὁ τῷ Δαυιδ.

ΚΥΡΙΕ ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.

2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.

3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοινίον μου ᾧ ἐξέκρινάς· καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου ᾧ εἶδες.

4 "Οτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλῶσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα.

5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἐπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

6 Ἐθανασιώθη ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκρά-
νωθή, οὐ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτήν.

7 Πῶ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πού φύγω;

8 Ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἑκεῖ εἶ,¹
ἐάν καταβῶ εἰς τὸν ᾄδην, παρεί.

9 Ἐάν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὀρ-
θόν¹, καὶ κατασκηνώσω ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς
θαλάσσης,

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ
καθέσει με ἡ δεξιὰ σου.

11 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με,
καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ,
καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται¹ ὥς τὸ σκότος
αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 Ὅτι σὺ ἐκήτησας τοὺς νεφροὺς μου Κύριε,
ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητροῦ μου.

14 Ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι φοβερώς ἔθαν-
μασιώθης¹ θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ
μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅστούν μου ἀπὸ σοῦ ὁ
ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν
τοῖς¹ κατατάται¹ τῆς γῆς.

16 Ἀκατέργαστον μὲ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου,
καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται¹
ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ
Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαρβήσουμαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἁμμον
πληθυνθήσονται¹ ἐξηγήρην, καὶ ἔτι εἰμι μετὰ σὺ.

19 Ἐάν ἀποκτείνης ἀμαρτωλοὺς ὁ Θεός¹ ἄν-
δρες αἰμάτων ἐκκλινάτε εἰς ἐμοῦ,

20 Ὅτι ὀρεῖς¹ εἰς διαλογισμὸν¹ λήψονται
εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα,
καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μίσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθρὸς
ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν
μου¹ ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἔμοι, καὶ ὁδὴ
ζησὸν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX. (Ἑβρ. ρμ'.)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς¹.

ΕΞΕΛΘΟΥ με Κύριε ἐκ ἀνθρώπου πονηροῦ,
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρύσαι με.

2 Οἷτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην
τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμοις.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὀφews, ἰδὲ
ἄσπιδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν¹ διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ
ἀνθρώπων¹ ἀδίκων ἐξέλθω¹ με¹ οἷτινες ἐλο-
γίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβηματά μου,

5 Ἐκρυσαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι¹ καὶ σχοι-
νία δέστεσαν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐξο-
μενοῦν τριβὸν σκάνδαλον ἔθεντό μοι¹ διάψαλμα.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἰ σὺ, ἐνώπιόν σου,
Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεησεώς μου.

7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπε-
σκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἀμαρτωλῶν¹ διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ποτε ὑψώθωσι¹ διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος
τῶν χελέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρωποι πυρὸς ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν τάλαιπω-
ρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευνθιθήσεται ἐπὶ
τῆς γῆς¹ ἀνδρα ἀδικὸν κακὴ θηρεύσει εἰς¹ κα-
ταφθοράν¹.

12 Ἐγὼν ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
παχοῦ, καὶ τὴν δικὴν τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνό-
ματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προ-
σώπῳ σου.

Ψαλ. ρμ'. CXLI. (Ἑβρ. ρμα'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου¹
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2 Κατεπύθητόν ἡ προσευχὴ μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου¹ ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἑσπερινή.

3 Θού. Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὴν χεῖλιν μου.

4 Μὴ ἐκκλινῇ τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφίσεις ἐν
ἀμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ¹ συνδοιάσω¹ μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῶν¹ μὴ λιπανάτω τὴν
κεφαλὴν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν
ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεπύθησαν ἐκθόμενα πέτρας οἱ¹ κραιαῖοι¹
αὐτῶν¹ ἀκέσσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύν-
θησαν.

7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῖρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διε-
σκορπίσθη τὰ ὡς ἕμιον παρὰ τὸν ᾄδην.

8 Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀνανέλης τὴν ψυχὴν μου.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσατό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων ἧς ἐργαζομένων ἦν ἀνομία.

10 Πεσῶντι ἐν ἀμφιβληστροῦ αὐτῶν¹ ἀμαρτωλοὶ,
καταμύοντες εἰμὶ ἐγὼ¹ ὡς¹ ἀν¹ παρέλθω.

Ψαλ. ρμα'. CXLI. (Ἑβρ. ρμβ'.)

Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ
σπηλαίῳ, προσευχῇ.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐθέτην¹.

2 Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δεήσιν μου, τὴν
θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ¹ ἀπαγγελῶ¹.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα¹ μου¹,
καὶ σὺ ἐγὼν τὰς τρίβους μου¹ ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ
ἐπορευόμην, ἐκρυσαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι
ἦν ἡ¹ ἐπιγινώσκων με¹ ἀπώλετο φυγὴ ἰδὲ
ἐμῶ, καὶ ἐκ ἐσίν¹ οἱ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

5 Πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ εἶπα, Σὺ
εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχες¹ πρὸς¹ τὴν δεήσιν μου, ὅτι ἔτα
πεινώθην σφόδρα¹ ρύσαι με ἐκ τῶν καταδιω-
κόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἐξο-
μολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε¹ ἐμὲ ὑπο-
μενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλ. ρμβ'. CXLI. (Ἑβρ. ρμγ'.)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατε-
δίωκε.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπι-
όν σου τὴν δεήσιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου,
ὅτι εἰ δικαιοσύνη ἐναντίον σου πᾶς ὥν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου¹ ἐκάθισέ
με ἐν σκοτεινίᾳ ὡς νεκρὸς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα¹ μου¹ ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων¹ καὶ ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χε-
ρῶν σου ἐμελέτησα.

6 Διεπέτασα πρὸς σέ τῆς χειρὶς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνδρός σοι· διάψαλμα.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῇσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουστὸνποίησόν μοι ταπρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τὸν ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεὸς μου εἶ σύ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.

11 Ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐξίξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

12 Καὶ ἐν τῇ ἐλπί σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁ δούλός σου εἰμι ἐγώ.

Ψαλ. ρμγ'. CXLIII. (Ἑβρ. ρμδ'.)

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν ὁ Γολιάθ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χειράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

2 Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύσας μου, ὑπερασπιστὴς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλπισα, ὁ ὑποτάσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ὁ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογιζῇ αὐτόν;

4 Ἀνθρώπος ματαιότητι ὁμοιωθῇ, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσπερ σκιά παράνοιας.

5 Κύριε, κλίνον οὐρανοὺς σου καὶ κατὰβηθι, ὥσπερ τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἀσραφὸν ἀσραφὴν· καὶ σκορπίεις αὐτὸς, ἐξαπώστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτὸς.

7 Ἐξαπώστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὑψού, ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ἰδμάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·

8 Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

9 Ὁ Θεός, ὧδῃν καινὴν ἥσσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·

10 Τῷ διδόντῃ αὐτῇ σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρομένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

11 Ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

12 Ὡν οἱ υἱοὶ ὡς νεότερα διδρυσμένα· ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένα, περικοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναῦ.

13 Τὰ ταμίαι αὐτῶν πλήρη, ἐξερעυνόμενα ἐκ τούτου εἰς τὸτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν·

14 Οἱ βοες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἐστὶ κατάπωμα φραγμένον, οὐδὲ διεξόδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαυλῶσι αὐτῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λαόν ὃ ταῦτα ἐστὶ· μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κυρίου ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV. (Ἑβρ. ρμε'.)

Αἰνεῖται ὁ τοῦ Δαυὶδ.

ΥΠΝΩ σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ἐνλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐνλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὰς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου δηγήσονται.

6 Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσίαν σου δηγήσονται.

7 Μνήμην τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῖξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

8 Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς Κύριος τοὺς ὑπομένονσι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσοι σὺ εὐλογησάσθωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρέπειας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσους ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεστραγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις τὸ ὄμμα τῆς χειρὸς σου, καὶ ἐμπιπλᾷ πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσους ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβερῶν αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δέσσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἰνεῖσιν Κυρίον λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσι σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Ψαλ. ρμε'. CXLV. (Ἑβρ. ρμε'.)

Αλληλεῖα· Ἀγγαῖα καὶ Ζαχαρίας.

ΑΙΝΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

2 Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποιθήσῃς ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἵς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῷ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολήναι πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς ἰακωβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀληθείαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πενιῶσι· Κύριος λυεῖ πεπεδημένους,

8 Κύριος, σοφοὶ τυφλοὺς, Κύριος ἄνορθοις κατεστραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

9 Κύριος φθάσει τοὺς προσηλύτους· ὁρῶν καὶ χίρην ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίει.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ψαλ. ρμ'. CXLVI. (Ἑβρ. ρμ').
Ἀλληλῳα. Ἀγγαῖον καὶ Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνήσῃ αἰνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθην ἀστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

6 Ἀναλαμβάνων πράξεις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμυρτωλοῦς ἕως τῆς γῆς.

7 Ἐσάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐταμιάζοντι τὴν γῆν ὑέτον· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χοῦτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

9 Καὶ δίδοντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλεσμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμας τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβισμένοις αὐτόν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζον ἐπὶ τὸ τέλος αὐτοῦ.

Ψαλ. ρμ'. CXLVII.

Ἀλληλῳα. Ἀγγαῖ καὶ Ζαχαρίας.

ΕΠΑΙΝΕΙ, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί·

14 Ὁ τίθει τὰ ὄρια σου εἰρήνην· καὶ στίαρ πυρὸς ἐμπεπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·

16 Τοῦ δίδοντος χιόνα ὥσει ἔριον, ὀμίχλην ὥσει σποδὸν πάσσοντος·

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτῷ ὥσει ψωμός· κατὰ πρόσωπον ψυχῆς αὐτῆς τίς ὑποθήσεται;

18 Ἀποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῆς, καὶ τηρεῖ αὐτὰ, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ρυήσεται ὕδατα.

19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτῇ τῷ Ἰακώβ, δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτῇ τῷ Ἰσραὴλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδῆλωσεν αὐτοῖς.

Ψαλ. ρμ'. CXLVIII.

Ἀλληλῳα. Ἀγγαῖ καὶ Ζαχαρίας.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἡλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἀστέρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καὶ αἰθήρ, τὰ ποιεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα κάρπιδ· φόρα καὶ πᾶσαι κέδρος·

10 Τὰ θῆρα καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ περρωτὰ·

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον· ἡ ἐξομολογήσις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανό·

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαῶ αὐτῆς· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὀφίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλ. ρμ'. CXLIX.

Ἀλληλῳα.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ὅμοα καινόν· ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτήρῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πράξεις ἐν σωτηρίᾳ.

5 Κανυθύσσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν ἡλύρῳ αὐτῶν, καὶ ῥομφαίᾳ διστομῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγεμὸς ἐν τοῖς λαοῖς·

8 Τῷ ὁρᾶσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδοις, καὶ τοῖς ἐνδόξεσιν αὐτῶν ἐν χειροπέδοις σιδηραῖς·

9 Τῷ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δοξα αὐτῇ ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλ. ρν'. CL.

Ἀλληλῳα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗψ ὁσπλήγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτήρῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοισιν εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοισιν ἀλαλαγμού.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οὗτος ὁ ψαλμός ἰδιόγραφος εἰς Δαυὶδ, καὶ ἔφωθεν τὴν ἀριθμὸν, ὅτι ἐμονομήνησεν Γολιάδ.

ΜΙΚΡΟΣ ἦλθεν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, ἐποίμηνον τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς μου.

2 Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον.

3 Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούει·

4 Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ᾄρει με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

5 Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.

6 Ἐβῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδωλοῖς αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρὰ αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν, καὶ ἤρα θνείδους ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμώντος υἱὸς Δαυὶδ, ὃς ἐβασιλευσεν ἐν Ἰσραὴλ,

2 Γινῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως,

3 Δέξασθαι τε στροφὰς λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν·

4 Ἴνα δὴ ἡ ἀκακία πανουργίαν, παιδί δὲ νέψαισθῇ καὶ ἔννοιαν.

5 Τῶν δὲ γὰρ ἡκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὃ δὲ νοῆμων κυβέρνησιν κτήσεται·

6 Νοῆσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ὀήσει τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.

7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἄσβεστις ἐξουθενήσουσιν.

8 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώγῃ θεσμούς μητρὸς σου.

9 Στέφανον γὰρ χαρίτων ὁ δέξῃ¹ σὴ κορυφῇ, καὶ κλοῖον χρύσειον περὶ σφῶ τραχήλῳ.

10 Γιὲ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἄσβεστις, μηδὲ βουλῆς.

11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, Ἐλθέ μεθ' ἡμῶν, κοινωνήσουσιν αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἡδίκως,

12 Κατατίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἄδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοὺ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,

13 Τὴν κτίσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελὴ καταλάβωμεθα, πλησώμεν δὲ οἴκος ἡμετέρους σκύλων·

14 Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βίβει ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίπιον ἐν γεννητῷ ἡμῶν·

15 Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἐκκλινὸν δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.

17 Οὐ γὰρ ἡδίκως ἐκτείνεται δίκτυα περρωτοῖς.

18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνον μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακὰ· ἡ δὲ καταστροφή ἡδρότων παρὰ νόμον κακῇ.

19 Αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελέων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἄσβεστὶς τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει.

21 Ἐπ' ἄκρῳ δὲ τειχεῶν κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πολλὰς θαρρόνεια λέγει,

22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ὁῦνται¹ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὅντες ἀπισθυμῆται, ἄσβεστὶς γενόμενοι ἐμίσησαν αἰσθήσειν,

23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους· ἰδοὺ προσήμοια ὑμῖν ἔμῃς πνοῇς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.

24 Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὁ ὑπηρετοῦσατε¹· καὶ ἐξείτενον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε·

25 Ἀλλὰ ἡκούοντες ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ὁ ὑπηρετήσατε¹.

26 Τοιγαροῦν κατὰ τὴν ὑμετέρα ἀπωλείαν ἐπιγελάσονται, κατὰ χαρὰμα δὲ ἡνίκά ἐρχεται ὁ ὀλεθρός·

27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκεται ὑμῖν ἄφρων θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταγίγδι παρῇ, ὅς ἐστιν ἔρχεται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία, ἡ ὅταν ἐρχῇ αἱ ὑμῖν ὀλεθροί.

28 Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐχ εὐρήσουσιν.

29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ ὁ λόγον¹ τοῦ Κυρίου οὐ προσέλαγτο,

30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμικτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.

31 Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοῖς καρποῖς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἄσβεστίας πλησθῆρσονται.

32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ἡδίκων νηπιούς, φονευθήσονται, καὶ ἐξετασμός ἄσβεστις ὀλεῖ.

33 Ὁ δὲ ἐμοῦ ἡκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ὑπὸ παντὸς κακοῦ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

Υἱε ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,

2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς συνέσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νοουθήσειν τῷ νύφ σου.

3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει ὡς φωνῇ σου,

4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·

5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὐρήσεις.

6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνώσις καὶ σύνεσις.

7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν,

8 Τοῦ φυλάξει ὁδοὺς δικαιοματιῶν, καὶ ὁδὸν εὐλαβομένων αὐτὸν διαφυλάξει.

9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντα ἄξονας ἁγαθῶν.

10 Ἐἴν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ ἀσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,

11 Βουλή καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε,

12 Ἴνα ῥησῇται σε ὑπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ὑπὸ ἀνδρός λαλοῦντος μὴδὲν πιστὸν.

13 Ὡ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους·

14 Οἱ εὐφραίνόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ·

15 Ὡς ἀνὰ τρίβῳ σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχαὶ αὐτῶν,

16 Τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ὑπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότρινον τῆς δικαίας γνώμης· νὺξ μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ·

17 Ἡ ἀπολειπούσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θεῖαν ἐπιλελησμένη.

18 Ἐθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς.

19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐναντιῶν ζωῆς.

20 Εἰ γὰρ ἐπορευόμην τρίβους ἁγαθὰς, εὔροσαν ἂν τρίβους δεκαιοσύνης λείας.

21 Ὅτι εὐθείας κατασκευήσουσι γῆν, καὶ ὅσοι υπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ.

22 Ὅδοι¹ ἄσβεστῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παρὰ νόμον ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΥΙΕ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ
 ρήματα μου τηρεῖται σὴ καρδιά.

2 Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην
 προσθήσουσί σοι.

3 Ἐλεημοσύναι καὶ πίστει μὴ ἐκλείπῃς τὴν
 σὴν ἀφάνειαν, ἀλλὰ ἐπὶ σὴν τραχήλῳ.

4 Καὶ εὐρήσεις χάριν^α καὶ προνοῖα καλὰ
 ἐνὸντιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἴσθι πεποισθὼς ἐν ὅλῃ^α τῇ^β καρδίᾳ ἐπὶ
 Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ καὶ ἐπαίρου.

6 Πάσαις ὁδοῖς σου γινώριζε^δ αὐτὴν^γ, ἵνα
 ὁρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῶν, φοβοῦ δὲ
 τὸν Θεόν, καὶ ἐκκλίνε ἀπὸ πῶν δικαίων πόνων, καὶ

8 Τότε ἰασίς ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπι-
 μέλεια τοῖς ὁστέοις σου.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ πῶν δικαίων πόνων, καὶ
 ὑπάρχου αὐτῷ ἀπὸ πῶν καρπῶν δικαιοσύνης.

10 Ἴνα τίμπληται τὰ ταμειᾶ^δ σῇ πληρομῆνῃ
 σίτου, οἶνου δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύουσιν.

11 Υἱέ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ
 ἐκλίνου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

12 Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ^δ ἐλέγχει^ε, μαστι-
 γοῖ δὲ πάντα νιόν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ
 θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν.

14 Κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεῖσθαι, ἢ
 χρυσίον καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.

15 Τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ
^δ ἀντιτάσσεται^ε. αὐτὴ οὐδὲν πονηρὸν^ε εὐγνωστὸς
 ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον
 οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ.

16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ
 αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ
 δόξα^ε ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δι-
 καιοσύνην, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ
 τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις
 αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς
 ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλὴς.

19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ θεμελίωσεν τὴν γῆν,
 ἡτοίμασεν δὲ οὐρανὸν^ε φρονήσει.

20 Ἐν αἰσθήσει^ε ἄβυσσος ἐξέμάγησαν, νέφη
 δὲ ἐρύησαν δρόσους.

21 Υἱέ μὴ παραρρήγῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βου-
 λὴν καὶ ἐννοίαν.

22 Ἴνα ῥῃσι^ε ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ἡ περὶ
 σὴν τραχήλῳ^ε ἔσται δὲ ἱασίς ταῖς σαρκί σου,
 καὶ ἐπιμέλεια τοῖς^δ ὁστέοις^ε.

23 Ἴνα πορεύῃ πεποισθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς
 ὁδοὺς σου, ὃ δὲ ποῦς σε οὐ μὴ προσκίνησιν.

24 Ἐὰν^δ γὰρ^ε κάθῃ, ἀφοβὸς ἔσῃ, ἐὰν δὲ
 καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις.

25 Καὶ οὐ^δ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθούσαν,
 οὐδὲ ὁρμάς ἀσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου,
 καὶ ῥερίσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ ἐν ποιεῖν ἐνδεῇ, ἥνικα ἂν ἔχη
 ἡ χεὶρ σου^δ βοήθειαν^ε.

28 Μὴ ἐπίρῃς, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, ^α αὐριον
 ὠδωσ, δυνατοῦ σου ὄντος εὐ ποιεῖν^ε οὐ γὰρ οἶ-
 δας τί τέξεται ἡ ἐπιτοῦσα.

29 Μὴ τεκτῇν^ε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροι-
 κουντα καὶ πεποίθῃτα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην,
 μῆτι σε ἐργάσῃται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδῃ, μηδὲ
^δ ζηλώσῃς^ε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

32 Ἀκαθάartos γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παρά-
 νωμος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

33 Κατὰρ Θεοῦ ἐν οἴκῳ ἀσεβῶν, ἐπαύλει^ε
 δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.

34 Κύριος ὑπερφάνους ἀντιτάσσεται, ταπει-
 νοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

35 Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσε-
 βεῖς ὑψώσαν ἀτιμίαν.

Κεφ. δ'. IV

ΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδεῖαν πατρὸς, καὶ
 προσέχετε γυνῶνας ἐννοίαν.

2 Δωρὸν γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν
 ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.

3 Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην καὶ γὰρ πατρί ὑπήκοος,
 καὶ ἀγαπῶμενος ἐν προσώπῳ μητρός.

4 Οἱ^δ ἔλεγον καὶ εἰδίδασκόν με,^ε Ἐρειδέτω ὁ
 ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν^ε φύλασσε ἐν-
 τολὰς^ε, μὴ ἐπιλάβῃ.

5 Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, ^α
 6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεται^ε
 σου^ε ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.^α

8 Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε^ε
 τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ.

9 Ἴνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων,
 στεφάνῳ δὲ τρυφῇ περισπῆσθαι σου.

10 Ἀκουε υἱέ καὶ δεξάι ἐμούς λόγους, καὶ
 πληθυνθήσεται^ε ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένων
 πολλὰ ὁδοὶ βίου.

11 Ὅδους γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω
 δὲ σε τροχίαις ὁρθαίς.

12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου^ε
 τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιήσεις.

13 Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς, ^α ἄλ-
 λὰ^ε φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζῶν σου.

14 Ὅδους ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώ-
 σῃς ὁδούς παρανομῶν.

15 Ἐν^δ ᾧ τὸν τόπον στρατοπεδεύωσι, μὴ ἐπέλ-
 θῃς ἐκεῖ, ἐκκλίνου δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλαξον^ε

16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσω-
 σιν, ἀφῇρηται ὁ ὕπνος^ε αὐτῶν, καὶ^ε κοιμῶνται.

17 Οἷδὲ γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἶνον^ε
 δὲ παρανομῶν μεθύσκοντι.

18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμ-
 πονσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ὥς
 κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτεῖναι, οὐκ
 οἶδας πῶς προσκόπτουσιν.

20 Υἱέ ἐμῇ ῥήσει^ε πρόσχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λό-
 γοις παράβαλε σὸν οὐς.

21 Ὅπως μὴ ἐκλείψῃ σε αἱ πηγαὶ σου, φύ-
 λασσε αὐτάς ἐν^δ καρδίᾳ.

22 Ζῶ γὰρ ἐν τοῖς εὐρίσκουσιν αὐτάς, καὶ
 πάσῃ σαρκὶ^ε ἱασίς.

23 Πάσῃ φυλακῇ^ε τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ
 τούτων ἐξέοδοι ζωῆς.

24 Περιελε σεαυτὸν σκολιὸν στόμα, καὶ
 ἀδικα χεῖλ^ε μακρὰν ἀπὸ σου^ε ἄψωσαι.

25 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπεδωσαν, τὰ
 δὲ βλέφαρά σου νενέτω δίκαια.

26 Ὅρθας τροχίαις ποιεῖ τοῖς ποσὶ, καὶ τὰς
 ὁδοὺς σου κατεύθυνε.

27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιά, μηδὲ εἰς τὰ
 ἀριστερά, ἀπὸστρεφὼν δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ
 κακῆς^ε ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεός,
 διεστραμμένα δὲ εἰσὶν αἱ ἐξ ἀριστερῶν^ε αὐ-
 τῶν δὲ ὀρθὰ ποιήσαι τὰς τροχίας σου, τὰς δὲ
 πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Κεφ. ε'. V.

ΥΙΕ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις
 παράβαλε σὸν οὐς,

2 Ἴνα φυλάξῃς ἐννοίαν ἀγαθὴν^ε ἀίσθησις^ε
 δὲ ἐμῶν χειλέων^ε ἐντέλλεται^ε σοί^ε μὴ πρό-
 σχε φαλὴν γυναῖκα.

3 Μέλι γὰρ ὑποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικῶν

πορνῆς, ἢ πρὸς ὁ καιρὸν^δ λιπαίνει σὸν φάρυγγα,
 4 Ὑστερον^α μέντοι^β πικροτερον χολῆς εὐρή-
 σεις, κ^γ ἠκονημένον μάλλον μαχαίρας διζόμεν.
 5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατὰγουσι
 τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν
 ᾄδην, τὰ δὲ ἔχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται.
 6 Ὅδους γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραί
 δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὐήνωςτοι.
 7 Νῦν οὖν νιὲ ἀκούε μου, καὶ μὴ ἀκύρους
 ποιήσεις^δ ἐμοὺς λόγους.
 8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν^α μὴ
 ἐγγίσῃς πρὸς ὁθίραις^β οἴκων αὐτῆς,
 9 Ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου, καὶ σὸν
 βίον ἀνελεήμοσιν.
 10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἄλλότριοι σῆς ἰσχύος,
 οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκας ἄλλοτρίων ἔλθωσι^α.
 11 Καὶ^α μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων^α, ἥνικα
 ἂν καταρβῶσι σάρκε^β σωματός σου,
 12 Καὶ ἔρει, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ
 ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;
 13 Οὐκ ἤκουον φωνῇν παιδευόντός με καὶ
 διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου.
 14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ^α,
 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.
 15 Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ
 σῶν φρεάτων πηγῆς.
 16 Μὴ ὑπερεκχείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς
 πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ
 σὰ ὕδατα.
 17 Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς
 ἀλλότριος μετασχέτω σοι.
 18 Ἡ πηγὴ σου τὸ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ
 συνευφρανῇ μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σε.
 19 Ἐλαφὸς φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων
 ὁμιλεῖτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγεσθῶ σου καὶ συ-
 νέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ^β ἐν γὰρ τῇ ταύτης
 φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστός ἔσῃ.
 20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἄλλοτριαν, μηδὲ
 συνέχου ἀγκάλας τῆς μὴ ἰδίας.
 21 Ἐνυπτιον γὰρ εἰσι τῶν τὸ θεοῦ ὀφθαλμῶν
 ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας ἄτας^β τροχίας αὐ-
 τοῦ σκοπεύει.
 22 Παρανομία ἀνδρα γνέουσι, σειραῖς δὲ
 τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.
 23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ δὲ
 πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερίψῃ, καὶ
 ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κεφ. σ'. VI.

Υἱε ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν
 χεῖρα ἑχθρῷ.

2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ὁ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη^α,
 καὶ ἀλίσκεται ὁ χεῖλεσιν^β ἰδίῳ στόματι.
 3 Ποιεῖ νιὲ ἂ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώξῃς^γ
 ἥκει γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον^δ
 ὁ ἴσθι μὴ ἐκλύομενος^δ, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν
 φίλον σου ὃν ἐνεγγυήσω.
 4 Μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινεσ-
 τάξης σοῖς βλεφάροις,
 5 Ἵνα σώξῃ ὥστερ δорκὰς ἐκ βρόχων, καὶ
 ὥστερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.
 6 Ἰθὶ πρὸς τὸν μύρμηκα ὁ ὀκνηρὸς, κ^γ ζήλωσον
 ὅταν τὰς ὁδὰς αὐτῆς, κ^γ γενῇ ἐκείνῳ σοφώτερος.
 7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίᾳ μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ
 τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὄν,
 8 Ἐτοιμάζεται θέρουσιν τὴν τροφήν, πολλήν
 τε ἐν τῷ ᾄμῳ ποιεῖται τὴν παράθεσιν^β ἢ
 πορευθῆτι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μῦθε ὡς
 ἔργατις ἐστὶ, τὴν τε ἐργασίαν ὡς σεμνήν
 ποιεῖται^β ἢ τοὺς πόρους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶ-
 τὰ πρὸς ὑγίειαν ὁ προσφέρονται^β ποθεινὴ δὲ
 εἶσι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος, καὶ περ οὖσα τῇ ῥώμῃ
 ὡς θένῃ, τὴν σοφίαν τιμῆσασα προήχθη.

9 Ἔως τίνος ὀκνηρὸς κατὰίκεσαι; πότε δὲ ἔξ
 ὕπνου ἐγερθήσῃ;

10 Ὀλίγον μὲν ὕπνοις, ὀλίγον δὲ κάθῃσαι,
 μικρὸν δὲ νησταίξεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίξῃ
 χερσὶ στήθε.

11 Εἰ^β ἐμπαραινέται σοι ὥστερ κακὸς ὁδο-
 πόρος ἡ πενία, κ^γ ἡ ἔνδεα ὥστερ ἀγαθὸς δρο-
 μεύς^γ ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖ, ἥξει ὥστερ πηγὴ ὁ
 ἄμυθος σου^δ ἡ δὲ ἔνδεα, ὥστερ κακὸς ὁδρο-
 μεύς ἂν παυτομολήσῃ^δ.

12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται
 ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς.

13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ
 ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλοις.

14 Διεσπασμένην καρδίαν^α τεκταίνεται κακὰ, ἐν
 παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει.

15 Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
 αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἁνιάτος.

16 Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ ὁ θεός^β,
 συντριβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.

17 Ὀφθαλμοὶ ὁ ὕπριστον^β, γλῶσσα ἄδικος,
 χεῖρες ἐκχέουσιν αἷμα δίκαιον^β.

18 Καὶ καρδία τεκταινόμενη λογισμοὺς κα-
 κοῖς, καὶ πόδες ἐπισπειδόντες κακοποιεῖν.

19 Ἐκκαίει ψευδῇ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμ-
 πει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.

20 Ὑιὲ φίλασσε^β νόμον πατρός σου, καὶ
 μὴ ἀπώσῃ θεομοῖς μητρός σου.

21 Ἀφανίαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαν-
 τός, καὶ ἐγκλοῖωσαι περὶ σῇ τραχίλῃ.

22 Ἡνίκα ἂν περιπατήσῃ, ἐπάγου αὐτὴν καὶ
 μετὰ σου ἔστω, ὡς δ' ἂν καθέδρης, φυλασ-
 σέτω σε, ἵνα ἐγερομένη συλλαλή σοι.

23 Ὅτι λῆγος ἐντολῇ νόμου καὶ φῶς, ὁ ὁδὸς
 ζωῆς, καὶ ἡ ἐλεγχος καὶ παιδεία,

24 Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάν-
 δρου, καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλῶσσης ἄλλοτρίας.

25 Μὴ σε νικήσῃ κἀλλὸς ἐπιθυμία, μηδὲ
 ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς
 ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων.

26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἐνὸς ἄρτου,
 γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

27 Ὁ Ἀποθήσει^β τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ
 ἱμάτια αὐτοῦ κατακαύσει;

28 Ἡ περιπατήσῃ τις ἐπ' ἀνθρώκων πυρὸς,
 τοὺς δὲ πόδας αὐτοῦ κατακαύσει;

29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπανδρὸν.
 ἕκ ἀθωάθησεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς.

30 Οὐ θανάσιον ἐὰν ἄλῳ τις^β κλέπτῃ,
 κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ αὐτὴν^β ψυχὴν πεινῶν.

31 Ἐὰν δὲ ἄλῳ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ
 πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς δὲς ῥίπεται ἐαυτὸν.

32 Ὁ δὲ μοιχος δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν
 τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,

33 Ὅδους τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ
 ὄνειδος αὐτῆς ἐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

34 Μεστός γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς,
 οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

35 Οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδένος λύτρου τὴν
 ἔχθραν, οὐδὲ μὴ ὁ δαλυθῇ^β πολλῶν ὥρων.

Κεφ. ζ'. VII.

Υἱε φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμάς ἐν-
 τολάς κρύνῃς παρὰ σεαυτῷ.

2 Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ
 αὐτοῦ μὴ φοβού ἄλλον^β φύλαξον ἐμάς ἐντολὰς
 καὶ βιωσεις, τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥστερ
 κόρας ὀμμάτων.

3 Περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις, ἐπὶ-
 γραψὸν δὲ ἐπὶ ὁ πλάτος^β τῆς καρδίας σου.

4 Εἰπόν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν
 δὲ φρόνησιν γνῶριμον περιποιήσαι σεαυτῷ.

5 Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἄλλοτρίας καὶ

πονηρᾶς, εἴαν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλλῃται.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακλύπτουσα,

7 Ὅν ἂν ἰδῇ τὸν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεὴ φρενῶν,

8 Παραπειρούμενον ἂ παρὰ γυνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ ὁλοοῦντά.

9 Ἐν σκότει ἐσπεριώσῃ, ἥνικα ἂν ἡσυχία νυκτερινῇ καὶ ὁ νυφώδης.

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

11 Ἀεσπερωμένη δὲ ἐστί καὶ ἄσματος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχίζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γὰρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλυταίᾳ πυρὶ πᾶσαν γυνίαν ἐνεδρεύει.

13 Εἴτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδέϊ δὲ προσώπῳ προεσίπειν αὐτῷ,

14 Θυσία ἐιρηνικὴ μοι ἐστί, σημερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς μου.

15 Ἐνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν ὅσοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὐρῇκά σε.

16 Κεiriaς τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἐστρωκα τοῖς ὑπ' Ἀλύπτον.

17 Διέρραγκα τὴν κοίτην μου ὁ κροκίνφ, τὸν δὲ οἶκόν μου κιννάμωμον.

18 Ἐλθέ, καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὁρθοῦ, δεῦρο καὶ ἐγκλισθώμεν ἐρωτι.

19 Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μικρῶν,

20 Ἐνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτῆς, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανάγει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

21 Ἀπελάνησε δὲ αὐτόν πολλὰ ὀμλία, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

22 Ὅ δὲ ἐπικολούθηεν αὐτῇ κεφωθεῖς ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγῇ ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύνες ἐπὶ δεσμοῖς, ἣ ὥς ἔλαφος τοξενεῖται.

23 Πεπληγὼς δὲ τοῦ ἥπαρ σπενδεῖ δὲ ὥσπερ ὄρνειον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν οὖν νιὲ ἄκουέ με, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναριθμητοὶ εἰσιν οὖν πεφόνευσαν.

27 Ὅδοι ἄδον ὁ οἶκος αὐτῆς, κατὰγούσαι εἰς τὰ ταμεία τοῦ θανάτου.

Κεφ. η'. VIII.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν, ἀναμέσον δὲ τῶν τριβῶν ἐστῆκε.

3 Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.

4 Ὑμᾶς ὁ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν νιοῖς ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνέθεθε καρδίαν.

6 Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὁρθὰ.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἔρδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ὁ ἑαυτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπιον τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὐρίσκασι γνωσιν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνώσκον ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν,

12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατέσκηψα βουλήν καὶ γνώωσιν, καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερφηανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν μεμίσκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένους ὁδοὺς κακῶν.

14 Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.

15 Δὲ ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην.

16 Δὲ ἐμοῦ μεγίσταις μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δὲ ἐμοῦ κρατοῦσι τῆς.

17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι.

18 Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτήσις ὁ πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτων ἐμὲ καρτίεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τριβῶν δικαιοσύνης ἀναστρέφομαι.

21 Ἰνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξιν, καὶ τοῖς θησαυροῖς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν ἕαν ἀναγέλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμησά.

22 Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ.

23 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι.

24 Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

25 Πρὸ τοῦ θρῆ ἐδραστήθην, πρὸ δὲ πάντων βουὼν, γεννᾶ με.

26 Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανῶν.

27 Ἦνικα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαύρημην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων.

28 Ὅ καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς τίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανῶν.

29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

30 Ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρριόζουσα ἔγὼ ἡμην ἢ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

31 Ὅτε ἐνευφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐνευφραίνεται ἐν νιοῖς ἀνθρώπων.

32 Νῦν οὖν νιὲ ἄκουέ μου, μοκάριος ἀνὴρ ὅς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος ὅς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει.

34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν τῶν σταθμῶν ἐμῶν εἰσόδων.

35 Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοῖμα ῥύται θέλησις παρὶ Κυρίου.

36 Οἱ δὲ ἁμαρτανόντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀπαύσις θάνατον.

Κεφ. θ' IX.

Ἡ ΣΟΦΙΑ ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στήλην ἐπτά.

2 Ἐσφαζε τὰ ἐαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.

3 Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλῶσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα,

4 Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἰπεν,

5 Ἐλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.

6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει συνέσιν.

7 Ὁ παιδεύων κακὸς λήνεται ἑαυτῷ ἁτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσται ἑαυτόν.

8 Μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ ἂν ἡμισθωσί¹ σε² ἐλέγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε.³

9 Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέ-χσθαι.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἰγνώνουσιν⁴ τὸ δ' γὰρ⁵ γνῶναι νόμον, δια-νομίας ἐστὶν ἀγαθὸς.

11 Τοῦτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ὀχρεῖς⁶ χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς σου.

12 Υἱὲ ἂν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσθαι καὶ ὁ τοῖς⁷ πλησίον· ἂν δὲ κακὸς ἀποβῇ, μόνος ἂν ὀκλήσῃ⁸ κακὰ· ὅς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὖτος διώσεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξοντας τῇ ἰδίᾳ γεωργίῳ πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρον ἐρήμῳ, καὶ γῆν⁹ διαταταγμένην¹⁰ ἐν διψήσει, συναίγει δὲ θεράσιν ἀκαρπῖαν.

13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασύς ἐνδεὴς ψωμοῦ γάταί, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ.

14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δόφρον ἐμφανὺς ἐν πλατεῖαις,

15 Προσκαλομένη τοὺς παριόντας¹¹ καὶ κα-τευσθύναντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

16 Ὅς ἐστιν ἡμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς μέ¹²· καὶ τοῖς ἐνδεῇσι¹³ φρονήσας παρα-κλεῖσθαι, λέγονσα,

17 Ἄρτων κρυφίων ἠδέως ἄψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδων συναντῶν¹⁴ ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ὀκρονίσῃς¹⁵· ἐν τῷ τόπῳ, μὴδὲ ἐπιστήσης τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλοτρίῳ¹⁶· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πῖης, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῇ δὲ σοι ἔτη ζωῆς.

Κεφ. ι'. X.

ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφ-ρων λύπη τῇ μητρί.

2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δι-καιοσύνη δὲ ρύσεται ἐκ θανάτου.

3 Οὐ λημοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζῶν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.

4 Πενία ἄνδρα ταπεινὸν, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν¹⁷· υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται.

5 Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνε-μόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμνητῷ υἱὸς παράνομος.

6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ δικαίᾳ, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ὕμνων.

7 Μνημὴ δ' δικαίων μετ' ἐγκωμίων¹⁸, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς¹⁹ σβέννεται.

8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς, ὁ δὲ ἄστε-γος χεῖλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὅς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποισθός· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδὸς αὐτῆς, γνωσθήσεται.

10 Ὁ ἐνείων ὁφθαλμοῖς²⁰ μετὰ δόλου, συναίγει ἀνόριστ' λύπας²¹· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν ὁχείρῳ²² δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει ἀπώλεια.

12 Μίσος ἑγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεκικοῦντας δ' ἀκαλύπτει²³ φιλία.

13 Ὅς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάριον.

14 Σοφοὶ κρύνουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προ-πετοῖς ἐγγίζει συντριβῇ.

15 Κτήσης πλουσίαν πόλις ὀχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζῶν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσε-βῶν ἁμαρτίας.

17 Ὅδους ἀδικαίᾳ²⁴ ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾷται.

18 Καλύπτουσιν ἐχθρὰν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέρουσιν λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν.

19 Εκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσθαι.

20 Ἀργυρὸς πετυρωμένος γλῶσσα δικαίου, καρδίᾳ δὲ ἀσεβῶν ἐκλείψει.

21 Χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελεσιπύσω.

22 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ δικαίου, αὐτὴ πλουτίζει, καὶ ὡς μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πρᾶσσει κακὰ, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκει φρόνησιν.

24 Ἐν δ' ἀπωλείᾳ²⁵ ἀσεβῆς περιφέρεται, ἐπι-θυμία δὲ δικαίου δεκτή²⁶.

25 Παραπορευομένης καταγίδος ἀφανίζεται ἡ ἀσέβης, δίκαιος δὲ ἐκκλινὰς σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὡς περ ὄμφαξ ὁδοῦσι δ' βλαβερόν²⁷, καὶ καπνὸς ὀμμάτων, οὕτως παρανομία τοῖς χρω-μένοις αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρίου προστίθησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28 Ἐγχεῖν δὲ δικαίους εὐφροσύνη, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείπειται.

29 Ὅχρωμα ὅσιον δ' φόβος²⁸ Κυρίου, συν-τριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, ἀσε-βεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν.

31 Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.

32 Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων δ' ἀποστάζει²⁹· χά-ριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Κεφ. ια'. XI.

ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2 Οὐ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἁτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3^a Αποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰ μελλον, πρό-χειρος δὲ γίνεται κ' ἐπὶ χάρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμων ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέ-βεια δὲ περιπίπτει αἰκία.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται³⁰· αὐτὸς, τῇ δὲ δ' ἀπώλεια αὐτῶν³¹ ἀλίσκονται παράνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίᾳ, οὐκ ὄλλυνται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυνται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας δ' ἐκδύνει³², αὐτ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.

9 Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσ-θησις δὲ δικαίων εὐδοῶς.

10 Ἐν ἀγαθοῖς δίκαιων κατάρθωσε πόλις,³³ στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12 Μικτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρεῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἰσχυρίαν ἄγει.

13 Ἀνὴρ διγλωσσὸς ἀποκαλύπτει βολὰς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ πνοῇ κρίπτει πράγματα.

14 Οὐ μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥς περ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βελῇ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δίκαιῳ, μισεῖ δὲ ἤχον ἀσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάριστος ἔγειρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια^α πλῆθος ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ αγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτὸν σῶμα ὁ ἀνελέημων.

18 Ἀσβεὶς ποιεῖ ἔργα ἀδίκᾶ, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβούς εἰς θάνατον.

20 Βδελύγμα Κυρίῳ διεστραμμένοι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν^δ ταῖς ὁδοῖς^α αὐτῶν.

21 Χεῖρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν^α δαδίκως^α οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστὸν.

22 Ὡςπερ ἐνὸντιον^α ἐν ρινὶ ὕδης, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ὑπολείπεται.

24 Εἰσὶν, οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν^α εἰς^α δὲ καὶ οἱ συνάγοντες^α ἔλαττονοῦνται.

25 Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλῇ, ἀνὴρ δὲ θυμῶδης οὐκ εὐσχημῶν.

26 Ὁ συνεχὼν σιτον ὑπολείπειτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27 Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκκητοῦντα δὲ κακὰ καταλήφεται αὐτόν.

28 Ὁ πεποθὺς ἐπὶ πλούτῳ^α οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φέεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πού φανεύεται^α.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ο ΑΓΑΠΩΝ παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν^α ὁ δὲ μισθὸν ἐλέγχους, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὐρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥςπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώλῃς, οὕτως ἀνδρα ὑπόλλυει γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλου.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι^α, στόμα δὲ ὀρθῶν ρύσεται αὐτοῖς.

7 Οὐ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι.

8 Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, ναυροκάριος δὲ μукτιρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτίθει, καὶ προσδεόμενος ἄρτου.

10 Ὁ δίκαιος οἰκτεῖρε, ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελέημονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν^α ὥς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνῳ διατρι-

βῆς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12 Ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακὰ, αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δι' ἁμαρτίαν χεῖλιν ἐμπίπτει εἰς^α παγίδα^α ἁμαρτωλός, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος^α ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν^α ὁ πύλαις^α ἐκθλίβει ψυχὰς.

14 Ἀπὸ καρπῶν στοματος ψυχὴ ἀνδρός πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀναπόδομα δὲ^α χειλέων^α αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὅδοι ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.

16 Ἀφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὄργην αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανούργος.

17 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

18 Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι, μάχαιραι^α γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19 Χεῖλη ἀληθινὰ κατορθοὶ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχύς γλῶσσαν ἔχει ἀδικον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ, οἱ δὲ^α βουλόμενοι^α εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ αὐδὲν ἀδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

22 Βδελύγμα Ὁ Κυρίῳ^α χεῖλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστις δεκτός παρ αὐτῷ.

23 Ἀνὴρ συνετός θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραίς.

24 Χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατῆσι ευχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν^α προνομίᾳ.

25 Φοβερός λόγος καρδίαν τaráσσει ἀνδρός δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἢ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτοῖς.

27 Οὐκ ἐπιτεύχεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικακών εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΥΙΟΣ πανούργος ἱπῆκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνῆκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2 Ἀπὸ^α καρπῶν^α δικαιοσύνης φύγεται ἀγαθός, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετής χεῖλεσι πτοήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐστὶ πᾶς ἄεργος, χεῖρες δὲ ἀνδρέων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγον ἀδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἔξει παρρησίαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινούντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8 Αὐτὸν ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλῇ.

9 Φῶς δικαίους διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννεται^α ψυχαὶ δόλια πλανῶνται ἐν ἀμαρτίᾳ, δίκαιοι δὲ οἰκτεῖρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

10 Κακὸς μετ' ὕβρεως πράσσει κακὰ, οἱ δ' ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11 Ὑπαρξίς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται^α δίκαιος οἰκτεῖρε καὶ κίχρᾳ.

12 Κρείσσων ἐναρχόμενος ὁ βοηθῶν καρδίᾳ, τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθῆ.

13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ἡγιαίνει· ὡς δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκῆτῃ δὲ σοφῷ εὐδοοὶ ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γυνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανούργος κρίσεται μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φιλάσων ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἄσεβων μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Ὑμνορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ὁ ἔσθ', ὁ δὲ ὁσμυρευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, τοῖς δὲ δικαίοις καταλήψεται ἀγαθὰ.

22 Ἀγαθὸς ἄνθρωπος κληρονομήσει υἱοὺς νῶν, ῥησαυρίζεται δὲ δικαίος πλοῦτος ἄσεβων.

23 Δικαίος ποιήσουσιν ἐν πλοῦτῳ ἔτη πολλὰ, ἅδικος δὲ ἀπολούνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱόν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.

25 Δικαίος ἐσθλὸν ἐμπιπλά τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἄσεβων ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε τὰς χερσὶν αὐτῆς.

2 Ὃ περυνόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεὶρ δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτοὺς.

4 Οὐ μὴ εἰσι βόες, φῖνται καθαραὶ· οὐ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερά βόος ἰσχύς.

5 Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἑκκαίει δὲ ψευδὴ μάρτυς ἅδικος.

6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις, αἰσθήσεις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερῆς.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖρ δὲ σοφῆ.

8 Σοφία πανούργων ἐπιγινώσκεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκία δὲ παρανόμων ὀφειλήσους καθαρισμὸν, οἰκία δὲ δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικῆς, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφρανῇται οὐκ ἐπιμύνηται ὕβρει.

11 Οἰκία ἄσεβων ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἡ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἐρχεται εἰς πυθμένα ἁδου.

13 Ἐν εὐφροσύνῃς οὐ προσμύνηται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἐρχεται.

14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκαρδίας, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἄνθρωπος ἀγαθός.

15 Ἀκακὸς πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανούργος δὲ ἐρχεται εἰς μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἐαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17 Ὁ ἐὺθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἄνθρωπος δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανουργοὶ κρατήσονται αἰσθήσεως.

19 Ὁ αἰσθησῶσις κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἄσεβεῖς θεραπεύουσιν θύρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσους φίλους πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίαν πολλοί.

21 Ὁ ὑπὲρ πάντων ἡμετέρων ἁμαρτάνει, ἔλεων δὲ πτωχοῦς μακαριστός.

22 Πλανώμενος τεκταίνουσι κακὰ, ἔλεων δὲ καὶ ἀληθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί· οὐκ ἐπιστάνται ἔλεων καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύνην δὲ καὶ πίστει παρὰ τέκτοσιν ἀγαθῶν.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.

24 Στέφανος σοφῶν ὁ πανούργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἄφρόνων κακὴ.

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἑκκαίει δὲ ψευδῇ δούλιος.

26 Ἐν φόβῳ Κυρίου ἔλπις ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα.

27 Ὁ πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλεῶς, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστεως.

29 Μακρόθυμος ἄνθρωπος ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πρᾶθυμος ἄνθρωπος καρδίας ἱατρός, σὴς δὲ ὁστέων καρδία αἰσθητικῇ.

31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν ὁ ἐλεεῖ τὸν πτωχόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἄσεβης, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἄνδρος ἡ σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγιγνώσκεται.

34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35 Δεκτὸς βασιλεὺς ὑπηρετῆς νομίμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐτροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμὸν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργὰν.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ὁ ἀναγέλλει κακὰ.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεῖν οὖσι κακοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς.

4 Ἰασίς γλῶσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἀφρων μυκτηρίζει παιδεῖαν πατρός, ὁ δὲ φυλάσσω ἐντολὰς, πανουργότερος ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχύς πολλή, οἱ δὲ ἄσεβεῖς ὀλόρριζοι ἐκ γῆς ἀπολούνται.

6 Οἰκὸς δικαίων ἰσχύς πολλή, καρποὶ δὲ ἄσεβων ἀπολούνται.

7 Χεὶρ σοφῶν δέδετα αἰσθήσει, καρδία δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖ.

8 Θυσίαι ἄσεβων βδέλυγμα Κυρίου, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.

9 Βδέλυγμα Κυρίου ὁδοὶ ἄσεβους, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10 Παιδεία ἀκρίβη νῶνρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισῶντες ἐλέγχους τελευτῶσι αἰσχυρῶς.

11 Ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερά παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;

12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφὸν οὐχ ὁμιλήσει.

13 Καρδίας εὐφραίνοντές πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις οὐδὲς σκυθρωπάζει.

14 Καρδία ἰσθρὴ ζητεῖ αἰσθῆσιν, στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσκει κακά.

15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός.

16 Κρεῖσσον μικρὰ μερίς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλου μετὰ ἀφοβίας.

17 Κρεῖσσαν ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μύσχαν μετὰ ἐχθρας.

18 Ἄνθρωπος θυμῶδης παρασκευάζει μῆχος· μακροθύμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μακροθύμος ἄνθρωπος κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς γέγειρε μάλλον.

19 Ὅσοι ἀεργῶν ἐστρωμένοι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμένοι.

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μνηστρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21 Ἀνοήτων τρίβος ἔνδεξι φρενῶν, ἄνθρωπος δὲ φρονίμος κατευθύνων πορεύεται.

22 Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.

23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἰπῇ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24 Ὅδοι ζωῆς διανοήματα συνεινῶν, ἵνα ἐκκλίνῃς ἐκ τοῦ ἄδου σωθῇ.

25 Οἶκος ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐξήρισε δὲ ὄριον χήρας.

26 Βδελύγμα Κυρίου λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27 Ἐξέλλουσιν ἑαυτὸν ὁ ὀδωρλήπτης, ὁ δὲ μισῶν ὧρων λήψει σωζέται· ἐλεημοσύνας καὶ πίστειν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

28 Ὁ καρδίας δίκαιων μελετῶσι· πίστεις, τόμα δὲ ἀσεβῶν ὀπκινοῦνται· κακὰ δὲ κατὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαίς δὲ δικαίων ἐπακούει· κρεῖσσαν ὀλίγη λήψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Κεφ. ις. XVI.

ΚΑΡΔΙΑ ἄνδρος λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φῆμῃ δὲ ἀγαθὴ παινεῖται ὁ δὲ δόξῃ.

32 Ὅς ἀπαθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν, ὁ δὲ τῶν ἐλέγχων, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκρίθησεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὑλοῦνται.

5 Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοῦς· χεῖρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἄδικος οὐκ ἄθωωθήσεται· ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μάλλον ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον εὐρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτόν, εὐρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακῇ.

10 Μαντεύειν ἐπὶ χεῖλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.

11 Ῥοπή ζυγὸν δικαιοσύνης παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ σταθμὰ δίκαια.

12 Βδελύγμα βασιλεῖ ὁ ποῶν κακὰ, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χεὶρ δίκαια, λόγον δὲ ὀρθοῦ ἀγαπᾷ.

14 Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἄνθρωπος δὲ σοφὸς ἐξιδάσκει αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄμιμον.

16 Νοστίαι σοφίας αἰρετώτεροι χροσῖν, νοστίαι δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύριον.

17 Τρίβος ζωῆς ἐκκλινουσιν ἀπὸ κακῶν, μήκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσων ἐλέγχους σοφισθήσεται· ὁ φυλάσσει τὰς ἐαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγείται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνῃ.

19 Κρεῖσσαν πρᾶθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὅς διαιρεῖται σκῦδα μετὰ ὕβριστῶν.

20 Συνετός ἐν πράγμασιν εὐρετής ἀγαθῶν, πεπαιθὸς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαριστός.

21 Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

23 Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσει ἐπιγνώμωσιν.

24 Κηρία μέλειτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ ἰασίς ψυχῆς.

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκούσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευτᾷ αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου.

26 Ἄνθρωπος ἐν πόνοις ποιεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ.

27 Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν· ἄνθρωπος ὀφθαλμοῖς ἑαυτοῦ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χεπέων θησαυρίζει πῦρ.

28 Ἄνθρωπος σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτήρα ὁδου ὀπκισθεῖς· κακοὶς, καὶ διαχωρίζεται φίλους.

29 Ἄνθρωπος παράνομος ἀποπείρεται φίλων, καὶ ἀπᾶντες αὐτοῦ οὐδὲν οὐκ ἀγαθὰς.

30 Στριβὼν δὲ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ διαλογίζεται· διεστραμμένον, ὁρίζει δὲ τοῖς χεπέσιν αὐτῆς πάντα τὰ κακὰ· ὁρᾷ καμινὸς ἐξ ἐκείνης· κακίας.

31 Στεφανὸς κωχιστεὺς γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται.

32 Κρεῖσσαν ἄνθρωπος μακροθύμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατὺν ὀργῆς κρεῖσσαν καταλαμβανόμενον πόλιν.

33 Εἰς κόλπῳς ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδικοῖς, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. ιζ. XVII.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μετ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἡ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκῆτης νομίμων κρατῆρες δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς οἰελεῖται μέρη.

3 Ὡσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ.

4 Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσι ψευδῶν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχὸν ποροῦναι τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ὑπολλυμένῳ ἔκ ἄθωβήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλυγχιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν· τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

7 Οὐχ ἀμύσσει ἄφρονι χεῖλη πιστὰ, οὐδὲ δίκαιῳ χεῖλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων· παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐδοθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φίλιαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διίστησι φίλους κ' οἰκείους.

10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρόνιμου, ἄφρων δὲ μαστιγώθεις οὐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐδγειρεῖ πᾶς κακός, ὁ δὲ Κύριος ἀγγελὸν ἀνεληνόμενα ἐπέμψει αὐτῷ.

12 Ἐμπεσείται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιούνται κακὰ.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινήσεται κακίᾳ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

14 Ἐξοίσαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγείται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἡκάθετος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ.

16 Ἰνατί ἠπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκαρότος οὐ δύνηται· ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντρίβιν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἔμπεσείται εἰς κακὰ.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν, τούτων γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὥς καὶ ὁ ἐγγνώμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φίλων.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὁ δὲ σκληροκαρδὸς οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς· ἡνὶκ ἐμετάβολος γλώσση ἔμπεσείται εἰς κακὰ.

20 Ὁ δὲ σκληροκαρδὸς οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς· ἡνὶκ ἐμετάβολος γλώσση ἔμπεσείται εἰς κακὰ.

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὁδὴν τῷ κεκτημένῳ αὐτῇν οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ὑπαίκευται, υἱὸς δὲ φρόνιμος ἐυφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραίνουμένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὕστα.

23 Καμβάνοντος δῶρα δ' ἀδίκως ἐν κόλποις· οὐ κατενοδοῦνται ὀδοὶ, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὀδοὺς δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον δ' σμεῖνον ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἀκρὰ γῆς.

25 Ὅργη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὁδὴν τῇ τεκοῦσιν αὐτόν.

26 Ζημιῶν ἀνδρὰ δίκαιον οὐ καλόν, ἐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δίκαισις.

27 Ὃς φεῖδεται ῥήμα προσέθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων, μακροθύμως δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἔπερωτήσαντι σοφίαν· σοφία λογιθήσεται, ἐνέον δὲ τις ἐαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἄνθρωπος βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονεύειστος ἔσται.

2 Οὐ χρειάν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μάλ-

λον γὰρ ἄγεται ἄφροσύνῃ.

3 Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.

4 Ὑδὼρ βαθύ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμός δὲ ἀναπηδῶν· καὶ πηγὴ ζωῆς.

5 Θανατῶσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χεῖλη ἄφρονος ἀγούσιν αὐτόν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἄφρονος συντρίβη αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγίς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8 Ὅκνητους καταβάλλει φόβος, ψυχαι δὲ ἀνδρογύναν πενιάσουσιν.

9 Ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτοῦ.

10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιος ὑψοῦνται.

11 Ὑπαρξίς πλουσίον ἀνδρός πόλις ὀχυρὰ, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρὸ συντρίβιν ὑψοῦται καρδία ἀνδρός, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον ποῖν ἀκούσαι, ἄφροσύνῃ αὐτῷ ἐστὶ καὶ ὄνειδος.

14 Θυμὸν ἀνδρός πρᾶναι θεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἀνδρὰ τίς ὑποίσει;

15 Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν, ὥτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἐννοίαν.

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ δυνάσταις καθίζαναι αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογία, ὥς δ' ἂν ἐπιβάλῃ τὸν ἀδικὸς ἐλέγχεται.

18 Ἀντιλογίας παύει σιγήρως, ἐν δὲ δυναστείᾳ ὀρίζει.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθοῦμενος, ὥς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τε βεμελιώμενον βασίλειον.

20 Ἀπὸ καρπῶν τῷματος ἀνὴρ ἐμπλήσῃ κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατῶντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

22 Ὃς εὖρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὖρε χάριτας, ἔλαβε δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα· ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδά, ἄφρων καὶ ἀσεβῆς.

3 Ἀφροσύνῃ ἀνδρός λυμάνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ Θεὸν αἰτιάται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

4 ΠΛΟΥΤΟΣ προστίθῃσι φίλους πολλοὺς, δὲ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδικῶς οὐ διαφεύγεται.

6 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέω, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ.

7 Πᾶς δὲ ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται· ἐννοία ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγίει, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει αὐτὴν· ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσουργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8 Ὁ κτῶμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὐρήσει ἀγαθὰ.

9 Μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολείπει ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ σὺμφέρει ἄφρονι τρυφή, καὶ ἐὰν οἰκείης ἄρξῃται μετ' ὕβρεως δυναστεύειν.

11 Ἐλεῆμον ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καίχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμως

12 Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῇ λέοντος, ὥσπερ δὲ ὀρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.

13 Αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, ὃ οὐχ ἀγναί εὐχαι ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας.

14 Οἶκον κ' ὑπάρخين μερίζονσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ Κυρίου ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ.

15 Δειλία καταχέει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἱεροῦ πενᾷσει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολείται.

17 Δανεῖζει ὁ Θεὸς ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παίδευσεν υἱὸν σε, ὥτως γὰρ ἔσται εὐελπίς, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει.

20 Ἄκουε υἱὲ παιδεῖαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ὁ ψευδὴς.

23 Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24 Ὁ ἐγκρίπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτῷ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ ὁ προσενεῖκῃ αὐτάς.

25 Λοιμοῦ μαστιγούμενου ἄφρων πανουργότερος ὁ γίνεταί, ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἰσθήσιν.

26 Ὁ ὑπαιμάζων πατέρα καὶ ὑπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, κατασχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.

27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξει παιδεῖαν πατρός, μελετήσει ῥήσεις κακᾶς.

28 Ὁ ἐγγινώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἁσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29 Ἐτοιμάζονται ἁκολάστοις μαστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν.

Κεφ. κ'. XX.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ ὕβριστικὸν μέθη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιοῦτοις συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδωρίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιοῦτοις συμπλέκεται.

4 Οὐνεκιδόμενος δεικνὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σίτον ἐν ἀμῇτῳ.

5 Ὑδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6 Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεῖμῳ, ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὖρειν.

7 Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει.

8 Ὃταν ὁ βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνον, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῖ πᾶν πονηρόν.

9 Τίς καυχῆσεται ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἡ τίς παρρησιάζεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

10 Κακολογούντος πατέρα ἢ μητέρα, σβεσθήσεται λαμπτήρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος.

11 Μερὶς ἐπισπορδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

12 Μὴ εἴπῃς, Τίσομαι τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ὑπόμεινον τὸν Κύριον ἵνα σοὶ βοηθήσῃ.

13 Στάθμιον μέγα καὶ μικρόν, καὶ μέτρα δισσά, ἀκίβητα ἐνὶπνον Κυρίου καὶ ἀμφοτέρα, καὶ ὁ ποιῶν ὁ αὐτά.

14 Ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ὁ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεία ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

15 Οὓς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμοὶ ὁρά, Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφοτέρα.

16 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇ διάνοξις τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἐμπλησθῇ τὴν ἄρτων.

17 Βδελύγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

18 Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ, θνήσκῃ δὲ πᾶς ἂν νοήσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῷ.

19 Παγὶς ἀνδρὶ ταχὺ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι, μετὰ γὰρ τὸ εὐξασθαι μετανοεῖν γίνεταί.

20 Δικμῆτωρ ἁσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

21 Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὥς ἔρευνᾷ ταμεία κοιλίας.

22 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀληθεία φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλῶσυσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

23 Κόσμος νεανίας σοφία, δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολία.

24 Ὑπόπτια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμεία κοιλίας.

Κεφ. κα'. XXI.

ὩΣΠΕΡ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ, ὃ οὐ ἂν θέλων νεύσαι ἔκει' ἔκλινεν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατενθύνει δὲ καρδίαν Κύριος.

3 Ποιῶν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μάλλον ἢ θυσιῶν αἵμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν' ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δὲ ἁσεβῶν ἁμαρτία.

5 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ, μάταια δώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου.

6 Ὁλεθρὸς ἁσεβῆσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

7 Πρὸς τοὺς σκολιούς σκολιὰς ὁδοὺς ὁ ἀποστέλλει ὁ Θεός, ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

8 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκολλημένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

9 Ψυχὴ ἁσεβίου οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

10 Ζημιούμενου ἀκολάστου πανουργότερος γίνεταί ὁ ἄκακος, συνιὼν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

- 12 Συνίει δίκαιος καρδίας ἄσεβων, καὶ φαυ-
λίξει ἄσεβεις ἐν κακοῖς.
13 Ὃς φράσσει τὰ ὕτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπα-
κοῦντος ἄσθενος, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ
οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.
14 Δόσις Λάβριος ἀνατρέπει ὄργας, δώρων δὲ
ὁ φειδόμενος θυμὸν ἡγείρει ἰσχυρόν.
15 Εὐφροσύνη δίκαιων ποιεῖν κρίμα, ὅστις δὲ
ἀκάθαρτα παρὰ κακούργους.
16 Ἄνιρ πλαγίως ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν
συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
17 Ἄνιρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν
οἶνον καὶ ἔλαιον ὃ εἰς πλοῦτον.^α
18 Περικάθαρμα δὲ δίκαιον ἄνομος.^α
19 Κρείσσον οἰκεῖν ἐν ῥῆϊ ἤρμῳ, ἢ μετὰ
γυναικὸς μαχίμῃ καὶ γλωσσωδὲς καὶ ὀργίλου.
20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ
στόματι σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες κακα-
πύονται αὐτόν.
21 Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρή-
σει ζῶν καὶ δόξαν.
22 Ὁ πόλις ὀχυρὰς ἔπρεβη σοφὸς, καὶ καθεῖλε
τὸ ὄχυρῳμα ἐφ' ᾧ ἐπεποιθείσαν οἱ ἄσεβεις.
23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν
γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
24 Θρασύς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς
καλεῖται, ὅς δὲ μνησικακεῖ παράνομος.
25 Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ
προσπαύονται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.
26 Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας
κακὰς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτερεῖ ἀφειδῶς.
27 Θυσταὶ ἄσεβων βδελύγνῃ Κυρίῳ, καὶ γὰρ
παρανόμος προσφέρουσιν αὐτάς.
28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπολείται, ἀνὴρ δὲ ὑπὴρ-
κοὸς φυλασσόμενος λαλήσει.
29 Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναίδως ὑφίσταται προσώ-
πῳ, ὁ δὲ εἰθὺς αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστι ἀνδρεία, οὐκ
ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἄσεβῃ.
31 Ἰππὸς ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου,
παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.
Κεφ. κβ'. XXII.
- ΑΙΡΕΤΕΡΟΝ** ὄνομα καλὸν ἢ πλεῖτος πολὺς,
ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσὸν χάρις ἀγαθὴ.
2 Πλούσιος καὶ πτωχὸς συννητήσαν ἀλλή-
λοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.
3 Πανήργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κρα-
ταῖως αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελ-
θόντες ἐξημιώθησαν.
4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος,
καὶ δόξα, καὶ ζωὴ.
5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς. ὁ δὲ
φυλάσσει τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεταί αὐτῶν.^α
6 Πλούσιοι πτωχῶν ἄρουνσι, καὶ οἰκεταὶ
ἰδιοὺς δεσπότης δανειοῦν.
7 Ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακὰ, πληγὴν δὲ
ἔργων αὐτοῦ συντελέσει· ἄνθρωποι ἵλαρον καὶ
δότῃν δ' εὐλογεῖ ὁ Θεός, ματαιότητα δὲ ἔργων
αὐτοῦ συντελέσει.
8 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφίσεται,
τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ὥσπερ τῷ πτωχῷ
νίκη καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δόνς, τὴν
μένοιτο ψυχὴν ἀφαίρειται τῶν κερκημένων.
9 Ἐκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν, καὶ συνε-
λεύσεται αὐτῷ νείκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν
συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει.
10 Ἀγαπᾷ Κύριος ὅσας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐ-
τῷ πόντες ἄνωμοι· χεῖλεις ποιεῖται βασιλεῖς.
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηροῦνται αἰσ-
θησιν, φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος.
13 Προφασίζεταί, καὶ λέγει ὀκνηρὸς, λέγων

- ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.
14 Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου, ὁ δὲ μ-
σηθείς ὑπὸ Κυρίου ἐμπροσθεῖται εἰς αὐτόν· εἰσὶν
ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τὴν
ἀποστρέφειν ἀπ' αὐτῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ
ὑπὸ ὁδοῦ σκολιαῖς καὶ κακῆς.
15 Ἄνοια ἐξήπτα ὁ καρδίας· νέον, ῥάβδος
δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.
16 Ὁ σκυφοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τα
ἑαυτοῦ^α, δίδωσι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσει.
17 Δόγοις σοφῶν παραβάλλε σὸν ἐς, καὶ ἄκουε
ἔκον λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα
γνῷς.
18 Ὅτι καλοὶ εἰσὶ καὶ ἐὰν ἐμβάλλῃς αὐτοὺς
εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανουσί σε ἅμα ἐπὶ
σοῖς χεῖλεσιν.
19 Ἴνα σου γέννηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς, καὶ
γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν ὃ σου.^α
20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραφαι αὐτὰ σεαυτῷ τρις-
σας, εἰς βουλήν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλῆτος τῆς
καρδίας σου.
21 Διδάσκω σὺν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γινώσκῃς
ἀγαθὴν ὑπακοίνην, τοῦ ἀποκρίνεσθαί σε λό-
γους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.
22 Μὴ ὑποβιάζου πένητα, πτωχὸς γὰρ ἔστι,
καὶ μὴ ἀτιμᾷς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.
23 Ὁ γὰρ Κύριος κρίνει αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ
δράσῃ σὴν ἄστυλόν ψυχὴν.
24 Μὴ ἰσθὶ εἰταίρους ἀνδρὶ θυμῶδες, φίλῳ δὲ
ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου.
25 Μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λά-
βῃς βρώχους τῇ σῇ ψυχῇ.
26 Μὴ δῶς σεαυτὸν εἰς ἐγγὺν αἰσχυρόμενος
πρόσωπον.
27 Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃ πόνθεν ἀποτίσῃς, λή-
ψονται τὸ στήρωμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου.
28 Μὴ μέταίρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πα-
τέρες σου.
29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ δέξιν ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ βασιλεῖσι δεῖ παρεστάναι, καὶ μὴ πα-
ρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.
Κεφ. κγ'. XXIII.
- Ε**ΑΝ καθίσῃς δεκνὴν ἐπὶ τραπέζῃς δυνάστη,
νοητῶς νόει τὰ παρατηρούμενά σοι.
2 Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χειρὰ σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτα
σε δεῖ παρασκευάσαι· εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ,
3 Μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ, ταῦτα
γὰρ ἔχειται ζωῆς ψευδοῦς.
4 Μὴ παρεκτείνου πένης ὦν πλουσίῳ, τῇ δὲ
σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου.
5 Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν,
οὐδαμῶς φανεῖται· κατεσκευάσται γὰρ αὐτῷ
πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν
οἶκον τοῦ προσητηκότος αὐτοῦ.
6 Μὴ συνοῖπναι ἀνδρὶ βασκανῶν, μηδὲ ἐπι-
θύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ,
7 Ὅν τρόπον γὰρ εἰ τις καταπίοι τρίχα, ἕτως
ἐσθίει καὶ πίνει· μηδὲ πρὸς σε εἰσαγάγῃς αὐ-
τόν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμὸν σου μετ' αὐτοῦ,
8 ὃ ἐξεμέσει· γὰρ αὐτόν, καὶ λυμανεῖται τὰς
λόγους σου τοὺς καλοὺς.
9 Εἰς ὅτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, μήποτε μυκ-
τηρίσῃ τοὺς συνετούς λόγους σου.
10 Μὴ μεταβῇς ὅρια αἰώνια, εἰς δὲ κτῆμα
ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς.
11 Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κρα-
ταῖός ἐστι, καὶ κρίνει τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σῶ.
12 Δὲς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ
ὅτα σου ἐτοιμάσας λόγους αἰδοθήσεως.
13 Μὴ ἀπόσχῃ νῆπιον ἀποδέειν· ὅτι ἐὰν
πατάξῃ αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15 Ὡς ἂν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἑμὴν καρδίαν.

16 Καὶ ὁ ἐνδιατρίψει¹ λόγους τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἑμὰ χεῖλη, ἂν ὀρθά ᾧσι.

17 Μὴ ζηλοῦτῃ ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὕλην τὴν ἡμέραν.

18 Ἐάν γὰρ τηρήσῃς² αὐτὰ³, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἔλπις σου οὐκ ἀποστήσεται.

19 Ἄκουε υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μὴδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς.

21 Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρήγμένα καὶ ρακώδη πᾶς ὑπνώδης.

22 Ἄκουε υἱέ πατρός τοῦ γεννησαντός σε, καὶ μὴ καταφρονεῖς ὅτι γεγηράκε⁴ σου ἡ μήτηρ.⁵

24 Καλὸς ὁ κτράφει⁶ πατήρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ νύφ σοφῇ εὐφραίνεται⁷ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

25 Εὐφραινέσθω ὁ πατήρ⁸ καὶ ἡ μήτηρ⁹ ἐπὶ σοι, καὶ χαίρετω ἡ τεκοῦσά σε.

26 Δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτωσαν.

27 Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστίν ἀλλότριος οἴκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.

28 Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείται, καὶ πᾶς παρὰνομος ἀναλωθήσεται.

29 Τίνι οὐαί; τίνι ὁρῦος; τίνι κρίσεις; τίνι¹⁰ δὲ ἀηδία; καὶ¹¹ λέσχαί; τίνι συντριμμάτια διακονῇ; τίνος πελιδνοὶ¹² οἱ ὀφθαλμοί;

30 Οὐ τῶν ἐγχεραζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἱχνευόντων πᾶ πότῳ γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε¹³ ἐν οἴνοις¹⁴, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίους, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περικάτοις.

31 Ἐάν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ¹⁵ τὰ ποτήρια ὥς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυναικότερος ὑπέρου.

32 Τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄψεως πεπληγὸς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχίται αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἰδῶσιν ἄλλοτριαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιὰ.

34 Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῇ κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δὲ, τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιζάν μου, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν¹⁶ πότε ὀρθὸς ἔστα, ἵνα ἔλθω ζητήσω με¹⁷ ὧν συνελεύσομαι;

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΥἱΕ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μὴδὲ ἐπιθυμῆσιν εἶναι μετ' αὐτῶν.

2 Νεύσῃ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ.

3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται.

4 Ἀμετὰ αἰσθήσεως δὲ ἐμπίμπλυνται¹ ταμειεῖα ἐκ παντὸς πλουτοῦ καὶ καλοῦ.

5 Κρείστων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίῳ μεγάλῳ.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7 Σοφία καὶ ἐννοία ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυρίου, ἀλλὰ λογιζονται ἐν συνεδρίοις² ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος.

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις³ ἀκαθαρσίᾳ δὲ ἀνδρὶ λοιμὴν.

10 Ἐμολυνθήσεται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὥς ἂν ἐκλείη.

11 Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρὶν κτεινομένους, μὴ φείσῃ.

12 Ἐάν δὲ εἴπῃς, Οὐκ οἶδα τοῦτον⁴ γινώσκει, ὅτι Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει⁵ καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὅς δ' ἀποδίδωσιν⁶ ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

13 Φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκαίνῃ⁷ σου ὁ φάρυγξ.

14 Οὗτως δ' αἰσθήσῃ σοφίαν⁸ τῇ σῇ ψυχῇ, ἂν γὰρ εὐρῆς, ἔσται καλὴ ἡ τελευτὴ σου, καὶ ἔλπις σε οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Μὴ προσυγάγῃς ἄσεβῃ, νομῇ δ' δικάων⁹, μὴδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλάδας.

16 Ἐπτάκις γὰρ πεισείται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἄσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.

17 Ἐάν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου.

18 Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἄρᾷ αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς, μὴδὲ ζήλου ἁμαρτωλοῦς.

20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτήρ δὲ ἄσεβον σβεσθήσεται.

21 Φοβὸς τὸν Θεὸν υἱέ καὶ βασιλεία, καὶ μὴ¹ ἑτέρω αὐτῶν ἀπειθήσῃς.

22 Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τοὺς ἄσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γινώσκει;

23 Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν² αἰδεῖσθαι πρόσωπον³ ἐν κρίσει οὐ καλόν⁴.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἄσεβῃ, Δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητός εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἔξει εὐλογία⁵.

26 Χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἁγαθούς.

27 Ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου, καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ πορεύου κατόπισθέν μου, καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.

28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μὴδὲ πλάτυνον σοὺς χεῖλεσι.

29 Μὴ εἴπῃς, Ὅν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ᾧ με ἠδίκησεν.

30 Ὡσπερ γεωργίον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπέλων ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν.

31 Ἐάν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται καὶ χερσὶ τομῆς ὅλος, καὶ γίγεται ἐκλελειμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτουται.

32 Ὑστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τοῖς ἐκλέξασθαι¹ παιδείαν.

33 Ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χερσὶ στήθῃ.

34 Ἐάν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ ἐνδεΐα σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

Κεφ. κε'. XXV.

ΑὐΤΑΙ αἱ δ' παιδεῖαι Σαλωμῶντος¹ αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκιὺν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

2 Δόξα Θεοῦ ὁ κρύπτει² λόγον, δόξα δὲ βασιλεὺς³ ἐν τιμᾷ πράγματα⁴.

3 Οὐρανὸς ὑψηλός, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία ἡ

βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4 Ὁ τύπτε^α ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν.

5 Κτείνει ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο.

7 Κρεῖσσον γὰρ σοὶ τὸ ῥηθῆναι^α, Ἀνάβαινε πρὸς με, ἡ ταπεινώσει σε ἐν προσώπῳ δυνατοῦ^α ὃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου λέγει.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμελήθῃς ἐπ' ἐσχάτων^α ἡνίκα ἂν σε οὐκ εἴδῃς ὁ σὸς φίλος.

9 Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω^α μὴ καταφρόνει,

10 Μὴ σε οὐκ εἰδῶσι μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχην σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλὰ ἔσται σοὶ ἰση θανάτῳ^α χίρις καὶ φίλια ἐλευθεροί, ὡς τήρησον σεαυτῶν, ἵνα μὴ ἐπὶ οὐκ εἰδῶσι γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σε εὐσυναλλάκτως.

11 Μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπὺν λόγῳ^α.

12 Εἰς ἐνώπιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐηκοον οὖς.

13 Ὡς περ ἐξυδὸς χιόνος ἐν ἱμῇ^α κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν^α ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῶν χρωμένους ὠφελεῖ.

14 Ὡς περ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοί, δέπιφανέστατα^α, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδῇ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐδοκία βασιλεῦσι^α, γλῶσσα δὲ μαλακῇ συντρίβει ὅσα^α.

16 Μέλι εὐρών φαγὸν τὸ ἱκανόν, μὴ ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃ.

17 Σπάνιον εἶσαγε σὸν πόδα πρὸς^α σεαυτοῦ φίλον, μὴ ποτε πλησθεὶς σου μισθῇ σε.

18 Ῥοπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τοξένμα ἀκιδωτόν, οὕτως καὶ ἄνηρ ὁ καταμαρτυρῶν^α τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῇ.

19 Ὁδὸς κακοῦ καὶ πύς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.

20 Ὡς περ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπῶν ἐν πάθος^α ἐν^α σώματι καρδίαν λυπεῖ^α ὥς περ σῆς^α ἐν^α ἱματίῳ καὶ σκιδῇ^α ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν^α.

22 Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρωπος ἀπυρρὸς^α ἰσωρεῖται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοὶ ἀγαθὰ.

23 Ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖ ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσπνέει, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὡς περ εἰ τις πηγὴν φρέσιν^α καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαιοτόν, οὕτως ἄσκομον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦ.

27 Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους^α.

28 Ὡς περ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἄνηρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κεφ. κς'. XXVI.

Ὡς περ ὁρόσος ἐν ἀμῇ^α, καὶ ὥς περ ὑετὸς ἐν θέρῃ, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμῇ.

2 Ὡς περ ὄρνεια δ' ἐπάται^α καὶ ἀστρουθοί, οὕτως ἄρ' αὐτά οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3 Ὡς περ μαστίγ' ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἐθνεῖ^α παρανόμῳ^α.

4 Μὴ ἀποκρίνῃς ἄφρονι δ' πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνῃς ἄφρονι δ' κατὰ^α τὴν ἀφροσύνην αὐτῇ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἐαυτῷ.

6 Ἐκ τῶν^α ὁδῶν ἐαυτοῦ^α οὐκ εἶται^α ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7 Ἀφελὺ ποτεῖαν σκελῶν^α, καὶ δ' παρανομία^α ἐκ στόματος ἀφρόνων.

8 Ὅς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιος ἐστὶ τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9 Ἀκανῶνα φύνοντα ἐν χειρὶ^α μεθύσου, δουλεῖα δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χεμίζεται^α πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἐκστασις αὐτῶν.

11 Ὡς περ κῶνα ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν^α ἐαυτοῦ ἐμετον^α καὶ μισθὸν^α γέννηται, οὕτως ἀφρων τῇ ἐαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέφας ἐπὶ τὴν ἐαυτοῦ ἁμαρτίαν^α ἔστιν αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἐστὶν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπὶδα μέντοι ἔσχε^α μᾶλλον ἀφρων^α αὐτόν.

13 Λέγει ὁ κηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Ὡς περ θύρα στρέφεται ἐπὶ^α τοῦ στρόφιγγος^α, οὕτως ὁ κηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

15 Κρύψας ὁ κηρὸς τὴν χειρὰ^α ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ^α δύνησεται^α ἐπενεγκεῖν^α ἐπὶ^α τόμα.

16 Σοφώτερος^α ἐαυτῷ ὁ κηρὸς^α φαίνεται, τῷ ἐν πληρομῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὡς περ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς, οὕτως ὁ προσεστὼς ἄλλοτριᾳ κρίσει.

18 Ὡς περ οἱ δ' ἰώμενοι^α προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται^α.

19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεῖοντες τοὺς ἐαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὁραθῶσι^α, λέγουσιν, Ὅτι παίζω ἐπράξα.

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι διθυμὸς, ἡσυχάζει μάχη.

21 Ἐσχάρη ἄνθρωποι καὶ ξύλα πυρὶ, ἄνηρ δὲ λοιδόρος εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγος κερκῶν μαλακός, οὗτοι δὲ τριτοῦσιν εἰς ταμίεια σπλάγχνυν.

23 Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου, ὥς περ ὄστρακον ἡγήτεον^α χεῖλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24 Χεῖλεσι πάντα δ' ἐπινεύει^α ἡποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταινεται δόλος.

25 Ἐὰν σου δεῖται ὁ ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς^α, ἐπτά γὰρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ^α αὐτοῦ.

26 Ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἐαυτοῦ ἁμαρτίας εὐγνωστος ἐν^α συνερίοις^α.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν^α ὁ δὲ κυλῶν λίθον, ἐφ' ἐαυτὸν κυλῖει.

28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίαν^α.

Κεφ. κς'. XXVII.

Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ γινώσκει τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

2 Ἐγκωμιάζω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη.

3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμοις, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἡμφοτέρων.

4 Ἀνελεήμων θυμός καὶ ὀξεία ὀργή, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζήλος.

5 Κρείσσους ἐλέγχοι δ' ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.

6 Ἀξιοπιστότερα ἔστι τραύματα φίλου, ἢ δ' ἐκούσια φιλήματα ἐχθροῦ.

7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὐσα κηρίοις ἐμπαίζει, νυχτὶ δὲ ἐνδεεὶ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεὰ φαίνεται.

8 Ὡς περ ὅταν ὄρνειοι καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἄνθρωποι δουλοῦνται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.

9 Μύριοι καὶ οἶνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταρρήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ.

10 Φίλον πόν δ' ἢ φίλον πατρῶον μὴ ἐγκαταλίπη, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σε μὴ εἰσελθῆς ἀτυχῶν κρείσσων φίλος ἐγγύς, ἢ ἀδελφός μακρὰν οἰκίαν.

11 Σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα δ' σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, καὶ ἀποστρέψω ἀπὸ σοῦ ἐπονείδιστος λόγους.

12 Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν.

13 Ἀφελὸν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρήλθε γὰρ ὕβριστης, ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.

14 Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρῶι μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένον οὐδὲν διαφέρει δόξα.

15 Σταγόνας ἐκβάλλουσιν ἄνθρωποι ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδορὸς ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου.

16 Βορέας σκληρὸς ἀνεμὸς, ἀνόματι δὲ ἐπιδόξιος καλεῖται.

17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταίρου.

18 Ὃς φυτεύει σукὴν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον, τιμῇσεται.

19 Ὡς περ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ δ' ἀνάνοιαι τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἄδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπιμπλυνται, ὥσαυτος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοὶ· βδέλυγμα Κυρίου στηρίζον ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσης.

21 Δοκίμιον ἀργυρῶν κ' χρυσῶ πυρώσει, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακὰ, καρδία δὲ εὐθὺς ζητεῖ γνώσιν.

22 Ἐὰν μασίγοις ἄφρονα ἐν μέσφ' συνεδρίῳ ὑπτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

23 Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχᾶς ποιμνίου σου, καὶ δ' ἐπιστήσῃς ἡ καρδία σου σαῖς ἀγέλαις.

24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, οὐδὲ παραδίδωσιν δ' ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.

25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κρεῖς δ' ὁπᾶν, καὶ συναγε χόρτον ὀρεινόν,

26 ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν τιμα πείδιον, ἵνα ὥσι σοι ἄρνες.

27 Υἱέ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥῆσις ἰσχυράς εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μνηστὴρ διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥς περ λέων πέποιθε.

2 Δὲ ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανούργος κατασβέσει αὐτάς.

3 Ἀνδρείος ἐν ἀσεβείας συκοφαντεῖ πτωχούς ὥς περ νετὸς λάβρος καὶ ἀναφελής,

4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐκωμιάζουσιν ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοὺς τείχος.

5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν Κύριον συνήσουσιν ἐν παντί.

6 Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσιώτα ψευδοῦς.

7 Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσώτιαν ὑπτιμάζει πατέρα.

8 Ὃ πληθύνων τὸν πλῆτον αὐτῇ μετὰ τῶν κλών πλεονασμῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς συναίγει αὐτόν.

9 Ὃ ἐκκλίνει τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ εἰσακούσαι νόμον, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδελυκται.

10 Ὃς πλανά εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθοράν αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἁγαθὰ, καὶ οὐκ εἰσπλεύσονται εἰς αὐτά.

11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νόημων καταγνώσεται αὐτοῦ.

12 Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι.

13 Ὃ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοκῇσεται, ὁ δὲ ἐξηγουμένος ἐλέγχων ἀγαπήσεται.

14 Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν, ὃς τυραννεί, πτωχὸς ὢν, ἔθνους πενιχροῦ.

16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφαντήν, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτία φόνου ὁ ἐγγυώμενος, φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ· παίδευσιν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ δ' ὑπακούσει· ἔθνεϊ παρανόμῳ.

18 Ὃ πορευόμενος δικαίως βεβώθηται, ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακῇσεται.

19 Ὃ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πένιας.

20 Ἄνθρωπος δ' ἀξιοπίστος! πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ ὑπτιμώρητος ἔσται.

21 Ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθὸς, ὁ τοιοῦτος ψαυμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα.

22 Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βύσκανος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεῆμων κρατήσῃ αὐτοῦ.

23 Ὃ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοῦς, χάριτας ἔξε: μάλλον τοῦ γλωσσωχαριτοῦτος.

24 Ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινῶς ἐστὶν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.

25 Ὃ ἄπιστος! ἀνὴρ κρίνει εἰκὴ, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται.

26 Ὃς πέποιθε θραεῖα καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27 Ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμόν αὐτῇ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται.

28 Ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτράχηλον, ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενον αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἰασις.

2 Εγκωμιοζόμενων^α δίκαιων εὐφρανθήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες.

3 Ἄνδρες φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατήρ αὐτοῦ, ὅς δὲ ποιμαίνει πόρνas ἀπολεῖ πλοῦτον.

4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν, ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.

5 Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δικτύων περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ πύσιν.

6 Ἀμαρτάνονται ἄνδρι μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἄν^α εὐφροσύνη ἔσται.

7 Ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ^δ ὕψει¹ γινώσιν, καὶ πτωχῷ οὐχ ἵπταρεαι νοῦς ἐπιγινώσκων.

8 Ἄνδρες ἄνομοι¹ ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.

9 Ἄνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελαῖται καὶ οὐ καταπτήσσει.

10 Ἄνδρες αἰμάτων μέτοχοι^δ μισοῦσιν¹ ὄσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.

11 Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12 Βασιλεὺς ὑπακούοντος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ^α αὐτὸν παράνομοι.

13 Δανειστοὶ καὶ χρεωφειλέτων ἀλλήλοις συνελλοθῶν, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται¹ ὁ Κύριος.

14 Βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοῦς, ὁ θρόνος αὐτῆ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.

15 Πληγαὶ καὶ ἐλέγχοι διδοῦσι σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχροὶν γυνεῖς αὐτοῦ.

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλὰ γίνονται ἀμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων καταφθοῖ γίνονται.

17 Παῖδευσέ νιόν σου, καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου.

18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ¹ ἐξηγητὴς ἔθνει παρα νόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός.

19 Λόγιος οὐ παιδεύθησεται οἰκέτης σκληροῦ, ἐάν γάρ καὶ νοήσῃ,^α ἀλλ¹ οὐχ ὑπακούσεται.

20 Ἐάν ἴδῃs ἄνδρα τὰχύν ἐν λόγοις, γινώσκει ὅτι ἐλπὶδα ἔχει μάλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.

21 Ὃς κατασπατάλᾳ ἐκ παιδός, οἰκέτης ἔσαι, ἔσχατον δὲ ὀδυνήθησεται ἐφ^α ἑαυτῷ.

22 Ἀνὴρ θυμῶδης^δ ἐγείρει¹ νείκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυσεν ἀμαρτίαν.

23 Ὑβρις ἄνδρα ταπεινοῦ, τοὺς δὲ ταπεινὸφρονas ἐρείδει δόξῃ Κυρίου.

24 Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν¹ ἐάν δὲ ὅρκον προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγεῖλωσι,

25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἄνθρωποις ὑπεσεκλήσθησαν¹, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ ὁ Κυρίου^δ εὐφρανθήσεται¹ ἀσέβεια ἄνδρι δίδωσι σφάλμα, ὅς δὲ πέποιθεν¹ ἐπὶ τῷ δεσπότη σωθήσεται.

26 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπι ἡγουμένων, παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.

27 Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἄδικῳ, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

27 Κεφ. XXIX. Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ὀψωλείας ἐκτὸς ἔσται, ἰδεόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν¹ μὴδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ οὐδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ¹ μάχαιρα γλώσσα βασιλεῶς καὶ οὐ σαρκίνῃ, ὅς ὃ ἐν παραδόξῃ, συντριβήσεται¹ ἐάν γάρ ὀδυνῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἰσχυρῶς ἀναλίσκει, καὶ ὅσα ἰσχυρῶν

κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ φλόξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοὶ αἰτῶν¹ τῆς ἐμῆς λόγῃς νιὲ φοβήθητι, καὶ δεξιόμενος αὐτοὺς μετανόει.]

Κεφ. λ'. XXX.

ΤΑΔΕ λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσιν Θεῷ, καὶ παύομαι.

2 Ἀφρονέστατος γάρ εἰμι ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνης^δ ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί.

3 Θεός^δ δεδιδοχέ με σοφίαν, καὶ γινώσκιν ἁγίων ἔργακα.

4 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἁκρῶν τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἡ τὸ ὄνομα ὁ τοῖς τέκνοις^δ αὐτοῦ¹.

5 Πάντες^δ γὰρ¹ λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτοὺς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.

6 Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.

7 Διὸ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρό τοῦ ἀποθανεῖν με.

8 Μάταιον λόγον καὶ ψευδῇ μακράν μου ποιήσον, πλοῦτον δὲ καὶ πένιαν μὴ μοι ὄψς, σύνταξον δέ μοι^α τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη.

9 Ἰνα μὴ πλησθεῖς ψευδῶς γένωμαί, καὶ εἰπω, Τίς με ὀρά; ἡ πενήθεις κλέψω, καὶ ὁμῶσα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

10 Μὴ παραδῶς οἰκῆτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μήποτε καταράσῃται σε καὶ ἀφανίσῃς.

11 Ἐκγονον κακὸν πατέρα καταρῶται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ.

12 Ἐκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ¹ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.

13 Ἐκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοῦς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται.

14 Ἐκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν^α καὶ κατεσθίειν¹ τοὺς ὀταπεινοὺς¹ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς πένιτας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

15 Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπωμένα, καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν, καὶ ἡ τέταρτη οὐκ ἠρέκεσθῃ εἰπεῖν, Ἰκανόν.

16 Ἀδὴς καὶ ἔρως γυναικὸς^α, καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλάμεν ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἰπωσιν, Ἀρκεῖ.

17 Ὀφθαλμοὶν καταγελῶντα πατρός, καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός, ὁ ἐκκόμισαι¹ αὐτόν κόρακες ἐκ τῶν φαραγγῶν, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ αἰτῶν.

18 Τρία δὲ ἔστιν ἀδύνατα μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω.

19 Ἰχνη αἰετοῦ πετομένου, καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτραις, καὶ τρίπους νηὸς ποντοπορεύσης, καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

20 Τοιαύτῃ ὁδῷ γυναικὸς μοιχαλίδος, ἥ ὅτι ἂν πράξῃ ἀπονηψαμένη, οὐδὲν φησι πεπραχέναι ἀποπν.

21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν¹.

22 Ἐάν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτης ἐάν ἐκβάλλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μισήτῃ γυνὴ ἐάν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

24 Τέσσαρα δὲ^α ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἔστι σοφώτερα τῶν σοφῶν.

25 Οἱ μύριμβοι οἱς μὴ ἔστιν ἰσχύς, καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τῶν φιδῶν.

26 Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν,

οὐ ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους.

27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἡκρίς, καὶ ὁ στρατεύει! ἅψ' ἐνός κελεύσματος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος, καὶ ἐνάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὑχυρώμασι ὁ βασιλέων!

29 Τρία δέ ἐστιν ἃ εὐδὸς ὁ πορεύεται!, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει!

30 Σκίμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπήσσει κτήνος.

31 Καὶ ὑλκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.

32 Ἐάν πρόη σεαυτὸν ὁ ἐν εὐφροσύνῃ!, καὶ ἐκλείνης τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.

33 Ἀμελγε γάλα, καὶ ἔσται βατuron· ἔάν δὲ ἐκπιέξης μυκτήρας ἐξελεύσεται αἷμα· ἔάν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

Κεφ. λα'. XXXI.

Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνταὶ ὑπὸ Θεοῦ, βασιλέως χρηματισμός, ὃν ἐπαίδευεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; ὅτι; ῥήσεις Θεοῦ! πρωτογενὲς σοὶ λέγω νιέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ ὥς γυναῖξιν σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν σὺν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν· μετὰ βελῆς ἅντα ποιεῖ, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.

4 Οἱ δυνάσται θυμῶδεις εἰσιν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν.

5 Ἴνα μὴ πίνοντες ἐπιλάβωνται τῆς σοφίας, καὶ ὀρθὰ ὁκρίναι! οὐ μὴ δύνωνται τὰς ἀσθενείας.

6 Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις.

7 Ἴνα ἐπιλάβωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

8 Ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ἰγῶς.

9 Ἀνοίγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἄσθενῃ.

10 Γυνῶκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

11 Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκυλῶν οὐκ ἰσπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ὁ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.

13 Μηρνομένη ἔρια καὶ λινὸν, ἐποίησεν ὁ εὖ χρηστον! ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὥσει ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ ὁ αὐτῇ τὸν βίον.

15 Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας.

16 Θωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφύν αὐτῆς ἤρεισε τὸν βραχίονα αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγένετο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα.

19 Τοὺς ὁ πῆχει! αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροισιν, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἀτρακτον.

20 Χείρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρποὶ δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21 Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πονηροῖσιν, πάντες γὰρ οἱ ὁ παρ' αὐτῆς ἐνεδειμένοι εἰσὶ!

22 Ὁ Δισσὰ! χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσος καὶ πορφύρας ἐαυτῇ ἐνδύματα.

23 Περίβλεπτος δὲ γίνεταί ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις!, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν ἡγερόντων κατοίκων! τῆς γῆς.

24 Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις· στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

25 Ἰσχύν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

27 Στεγναὶ διατρίβαι οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε.

26 Τὸ στόμα δὲ ἄνοιγέ σοφῶς καὶ νομοθέσμως.

28 Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ὀanéστησε! τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν.

29 Πολλοὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δυνάμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας.

30 Ψευδεὶς ἀρέσκεται, καὶ μάταιον κάλλος γυναῖκος, γυνὴ γὰρ ὁ συνετὴ! εὐλογεῖται, φόβου δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖται.

31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν ὁ χειλέων! αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κεφ. α'. Ι.

ΡΗΜΑΤΑ Ἐκκλησιαστῆ νῦν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστῆς, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.

3 Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ὃ μόχθει ὑπὸ τὸν ἥλιον;

4 Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔστηκε.

5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῷ ἔλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων·

6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νότον, καὶ κυκλοῖ πρὸς Βορρᾶν· κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλῳ αὐτῇ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα.

7 Πάντες οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιμπλαμένη· εἰς αὐτὸν τόπον οὐ οἱ χεῖμαρροι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσι τοῦ πορευθῆναι.

8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, ὃ δυνήσεται ἄνθρωπος λαλεῖν· καὶ ὃ πλησθήσεται· ὀφθαλμοὶ τῶ ὄραν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὐδ' ἀπὸ ἀκροάσεως.

9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γεννησόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθόμενον· καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Ὅς λαλήσει καὶ ἔρει, ἴδε τοῦτο καινόν· ἔστιν· ἥδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

11 Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις, καὶ γε τοῖς ἔσχατοις· γενομένοις· οὐκ ἔσται αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων· εἰς τὴν ἔσχατην.

12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαστῆς ἑγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

14 Εἶδον δὲ σύμπαντα· τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

15 Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται· ἐπικοσμηθῆναι· καὶ ὑστέρημα δὲ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ἐλάττωσα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, τῷ λέγειν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἔμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἱς ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ γινῶσιν.

17 Καὶ καρδίᾳ μου εἶδε πολλὰ, σοφίαν καὶ γινῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων δὲ ὅτι καὶ γε τοῦτο ἔστι προαίρεσις πνεύματος.

18 Ὅτι ἐν πλῆθει σοφίας πλῆθος γινώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς γινῶσιν, προσθήσει ἄληθια.

Κεφ. β'. ΙΙ.

Εἰπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· καὶ ἰδοὺ καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

2 Τῷ γέλωτι εἶπα, Περιφορὰν, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ, Τί τοῦτο ποιεῖς;

3 Καὶ κατεσκέψαμην· δὲ ἡ καρδίᾳ μου ἔλκυσε ὡς· οἶνον τὴν σάρκα μου, καὶ καρδίᾳ μου ὠδήγησεν ἐν σοφίᾳ, καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην, ἕως οὗ ἰδῶ ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

423

4 Ἐμεγάλυνα ποιήμα μου, ὥς κοδόμησά μου οἶκους, ἐφύτευσά μοι ἀμπελώνας,

5 Ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραείσους, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ἔϋλον πᾶν καρπῶν.

6 Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὕδατων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν ὄρυμόν βλαστῶντα ἔϋλα.

7 Ἐκτίστημι δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογενεὶς ἐγένοντό μοι, καὶ γε κτήσις βοουκολίου καὶ ποιμνίου πολλῇ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ.

8 Συνήγαγον μοι καὶ γε ἀργύριον καὶ γε χρυσίον, καὶ περισσiasμὸς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν· ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας, καὶ ἐντροφήματα νῶν ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνοχοᾶς.

9 Καὶ ἔμεγαλύνθην· καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τὺς γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι.

10 Καὶ πᾶν ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔκ δ' ἀφείλυν· ἀπ' αὐτῶν· οὐκ ἠπεκώλυστα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης· αὐμὸν, ὅτι καρδίᾳ μου εὐφράνθην ἐν παντὶ μόχθῳ μου· καὶ τοῦτο ἐγένετο μερὶς μου ἀπὸ παντός μόχθου μου.

11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασι μου οἱς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ ὃ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.

12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν· καὶ ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἀνθρώπος ὃς ἐπελεύσεται ὑπίσω τῆς βουλῆς; τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν.

13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην, ὡς περίσσεια τοῦ φωτός ὑπὲρ τὸ σκότος.

14 Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται· καὶ ἔγνων καὶ γε ἔγω ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Ὡς συνάντημα τοῦ ἀφρονος καὶ γε ἐμοὶ συναντήσεται μοι, καὶ ἵνατι ἐσοφισάμην ἐγὼ;· ἀπερίσπαστον ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, Ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ.

16 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τῷ ἀφρονος εἰς αὐτὸν αἰῶνα, καθότι ἥδη δ' αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι· τὰ πάντα ἐπελήσθη· καὶ πῶς ἀποθάνεται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἀφρονος;

17 Καὶ ἐμίσησα οὖν τὴν ζωὴν· ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποιῆμα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινόμενῳ μετ' ἐμεῖ.

19 Καὶ τίς δ' εἶδεν εἰς σοφὸς ἔσται ὁ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ὃ ἐμόχθησα καὶ ὃ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

20 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ὃ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον.

21 Ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνῶσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ· καὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλῃ,

22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντί μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαίρεσι καρδίας αὐτοῦ ὡς αὐτὸς μοχλεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον.¹

23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγυμάτων καὶ θυμοῦ περιπασιμὸς αὐτοῦ, καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.

24 Οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φέγεται καὶ πείταται καὶ ὁ δεῖξει τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ· καὶ γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστίν·

25 Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πείταται πάρεξ αὐτῆς;

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτῆς ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τοῦ προσθίνειν καὶ τῇ συναγαγεῖν, τῇ δὸναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΤΟΙΣ Πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθάνειν, καιρὸς τοῦ φτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλει το πεφτυμένον,

3 Καιρὸς τῆ ἀποκτείνειν καὶ καιρὸς τῆ ἰασασθαι, καιρὸς τῆ καθελεῖν καὶ καιρὸς τῆ οἰκοδομεῖν,¹

4 Καιρὸς τῆ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τῆ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κónιασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι,

5 Καιρὸς τῆ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τῆ συναγαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ δ' περιλήψεως,¹

6 Καιρὸς τῆ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τῆ ἀποδέσσει, καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν,

7 Καιρὸς τοῦ ρῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ράψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν,

8 Καιρὸς τοῦ φιλεῖσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς ἐιρήνης.

9 Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχλεῖ;

10 Εἶδον σὺν πάντα! τὸν περισπασμὸν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς ὧν ἀνθρώπων! τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

11 Ὅτι τὰ σύμπαντα! ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτῆς· καὶ γε δ' σύμπαντα!, τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὐρὸν ὁ ἄνθρωπος τὸ ποιῆμα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.

12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ.

13 Καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φέγεται καὶ πείταται, καὶ ἰδὼν ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ὁ δόμα Θεοῦ ἐστίν.

14 Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσαι ἐν τῷ αἰῶνι, ἐπ' αὐτῷ ἢ ἐκ εἰς προσθίνειν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἀφελεῖν· καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.

15 Τὸ γενόμενον, ἥδη ἐστὶ, καὶ ὅσα τῇ γίνεσθαι, ἥδη γέγονε, καὶ ὁ Θεὸς ζητῇ τὸν διωκόμενον.

16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρισεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβὴς· καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ εὐσεβής.¹

17 Ὅτι καὶ εἶπα! ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῇ κρινεῖ ὁ Θεός, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι ἄκεῖ.¹

18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, περὶ λαλιᾶς νῶν τοῦ ἀνθρώπου, Ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτῆνη εἰσὶ.

19 Καὶ γε αὐτοὺς συνάντημα νῶν τῶ ἀνθρώπου, καὶ συνάντημα τοῦ κτίνοντος, συνάντημα ἐν αὐτοῖς· ὡς ὁ θάνατος τούτου, οὕτως ἄκα!¹

ὁ θάνατος τούτου· καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσι· καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος; οὐδὲν· ὅτι πάντα ματαιότης.

20 Τὰ πάντα! εἰς τὸν ἕνα, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τῆ χόρς, καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέψει εἰς τὸν χῶν.

21 Καὶ τίς εἶδε! πνεῦμα νῶν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κτίνοντος, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς τὴν γῆν;

22 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐκ μὴ δ' εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ· ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τὸν ἰδεῖν ἐν ᾧ ἕαν γέννηται μετ' αὐτόν;

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον δ' συμπᾶσας! τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδὼν δάκρυον τῶν συκοφαντημένων, καὶ ἢ ἐκ εἰς αὐτοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντῶντων ὁ αὐτοῖς! ἰσχύς, καὶ ἢ ἐκ εἰς αὐτοῖς παρακαλῶν.

2 Καὶ ἐπῆρξα ἐγὼ δ' σύμπαντας! τοὺς τεθνήκοντας τοὺς ἡδ' ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἐκ τῶν νῦν.

3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις οὐτῶς ἐγένετο, ὃς ἐκ εἶδε σὺν πάντα! τὸ ποιῆμα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιτημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

4 Καὶ εἶδον ἐγὼ δ' σύμπαντας! τὸν μόχθον, καὶ συμπᾶσαν ἀνδρίαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸς ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔφαγε τὰς σάρκας αὐτοῦ.

6 Ἀγαθὸν πληρῶμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα δύο δρακὸν μόχθου καὶ προαίρεσεως πνεύματος.

7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον.

8 Ἔστιν εἷς, καὶ ἢ ἐστὶ δεύτερος· καὶ γε υἱὸς καὶ γε ἀδελφὸς ἢ ἐστὶν αὐτῷ· καὶ ἢ ἐστὶ περασμὸς τῷ παλὶ μόχθῳ αὐτῆς· καὶ γε ὁ φθαλμὸς αὐτῆς ἐκ ἐμπιπλάσας πλάτῃ· καὶ τινὶ ἐγὼ μόχθῳ, καὶ ἐτίσκα τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης; καὶ γε τῆτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρὸς ἐστίν.

9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν.

10 Ὅτι εἰς πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ· καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἐν, ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ἦ δεύτερος· ἐγγεῖραι αὐτόν.

11 Καὶ γε εἰς κοιμηθῶσι ὁ δύο, καὶ θέρηται αὐτοῖς, καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ;

12 Καὶ εἰς ἐπικραταῶν ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ, καὶ τὸ σπάρτιον τὸ ἐντρίτον οὐ ταχέως ἀπορραγίσειται.

13 Ἀγαθὸς πᾶσι πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἐγὼ τοῖ προσέχειν ἔτι.

14 Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμιῶν ἐξελεύσεται τῇ βασιλεύσας, ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγενήθη πένης.

15 Εἶδον δ' σύμπαντας! τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς στήσεται ἀν' αὐτοῦ.

16 Οὐκ ἐστὶ περασμὸς τῷ παλὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν ὁ εἷς ἐγένετο ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται δ' αὐτῷ· ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

17 Φύλαξον τὸν πόδα σου, ἐν ᾧ εἰς πορεύῃ εἰς οἶκόν τῃ Θεῷ· καὶ ἐγγύς τῆς ἀκείας, ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου, ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ τῷματί σου, καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τῇ ξενεγῆναι λόγον πρὸ προσώπου τῇ

9 εἴς ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἡράνῳ ἄνω¹, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς²· διὰ τούτο ἔσωναν οἱ λόγοι σοὶ ὀλίγοι.

2 Ὅτι παραίνεται ἐν πνικτον ἐν πληθεί³ πειρασμοῖ⁴, καὶ φωνῇ ἄφρονος ἐν πληθεί λόγων.

3 Καθὼς ἔβη εὐχὴν ἐν τῷ Θεῷ, μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῇ⁵, ὅτι οὐκ ἐστὶ θέλημα ἐν ἄφροσι⁶· σὺ οὖν δὸς ἂν εὐχὴν ἀπόδος.

4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὐξασθαὶ σε, ἢ τὸ εὐξασθαὶ σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.

5 Μὴ ὄψῃς τὸ στόμα σε τῷ ἔξαμαρτήσῃ⁷ τὴν σάρκα σε, καὶ μὴ εἰπῇς πρὶ προσώπῃ τῷ Θεῷ.

Ἅν ἀγνοία ἐστὶν⁸ ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σε, καὶ διαφθεῖρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σε.

6 Ὅτι ἐν πληθεί ἐν πνικτον καὶ ματαιότητων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν φοβοῖ.

7 Ἐὰν συκοφαντίαν πένιτος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θναύσῃς ἐπὶ τῷ πρίγματι⁹· ὅτι ἡ ψήλος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ θ φυλάξει¹⁰, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντί ἐστὶ, βασιλὺς τοῦ ἀγροῦ εἰρσάσμενον.

9 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργύριον¹¹· καὶ τίς ἡγάπησεν ἐν πληθεί αὐτῶν γέννημα¹²; καὶ τίς γε τοῦτο ματαιότης.

10 Ἐν πληθεί ἀγαθωσύνης ἐπληθύνησαν¹³ ἔσθοντες αὐτῇ¹⁴· καὶ ὅτι ἄνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς¹⁵; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὄρνιν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δοῦλου εἰ ὀλίγοι καὶ εἰ πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτήσαι, οὐκ ἐστὶν ἀφίαν αὐτὸν τοῦ ὑπνώσαι.

12 Ἔστιν ἀρρώστια ἢν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν¹⁶ αὐτῷ¹⁷.

13 Καὶ ἀπολείπει¹⁸ ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ¹⁹· πονηρὴ καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν.

14 Καθὼς ἐξηλθεν ἀπὸ γαστροῦ μητρὸς αὐτοῦ γυνὴς, ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει, καὶ οὐδέν οὐ λήγεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρώστια²⁰· ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται²¹· καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτῇ²² ἢ μοχθὴ εἰς ἄνεμον;

16 Καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτῆς ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρώστια, καὶ χόλῳ.

17 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὅ ἐστι καλόν, τῷ φαγεῖν καὶ τῷ πίνειν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ὡς ἂν ὁ μόχθῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἡριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, ὅτι αὐτὸ μέρος αὐτοῦ.

18 Καὶ γε πᾶς ἄνθρωπος ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίαν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστίν.

19 Ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεός περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. 5'. VI.

Ἔστι πονηρία ἢν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλὴ ἐστὶν ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον.

2 Ἀνὴρ ὃ ὥσπερ αὐτῷ ὁ Θεός πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, καὶ οὐκ ἐστὶν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὧν³ ἐπιθυμᾷ, καὶ οὐκ ἐξουσιάζει αὐτῷ ὁ Θεός τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτῶν⁴· τὸ ματαιότης καὶ ἀρρώστια πονηρία ἐστίν.

3 Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἐτη πολλὰ ζῇσεται, καὶ πληθὺς ὁ, τί ἔσονται αἱ ἡμέραι

ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ οὐ πλησθήσεται⁵ ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης, καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα, Ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἐκτρώμα.

4 Ὅτι ἐν μαλαιότητῃ ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορευέται⁶, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται.

5 Καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω ἀναπαύσεις⁷· τοῦτο ὑπὲρ τοῦτον.

6 Καὶ ἔχῃσε χιλιῶν ἐτῶν καθόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα⁸.

7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.

8 Ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονι, διότι ὁ πένις οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς⁹.

9 Ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ¹⁰ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαῖρεσις πνεύματος.

10 Εἰ τί ἐγένετο, ἥδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγκώσθη ὁ ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται¹¹ κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου ὑπὲρ αὐτόν.

11 Ὅτι εἰσι λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφ. 5'. VII.

Τὴν περιστὸν τῷ ἀνθρώπῳ· Ὅτι τίς οἶδεν¹² ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ¹³, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν¹⁴ ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ¹⁵· ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔσται ὅπως αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

2 Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἑλαιον ἀγαθόν, καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως.

3 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου¹⁶· καθότι τοῦτο τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν ὥσπερ ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτοῦ.

4 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπων ἀγαθωθήσεται καρδία.

5 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6 Ἀγαθὸν τὸ ἀκούσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ἄσμα ἀφρόνων.

7 Ὡς φωνὴ ἱκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως ὁ γέλως¹⁷ τῶν ἀφρόνων¹⁸· καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

8 Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφόν, καὶ ὁ ἀπόλλυται τὴν καρδίαν ἐυγενείας¹⁹ αὐτοῦ.

9 Ἀγαθὴ ἐσχάτη ὁ λόγων²⁰ ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακροθύμιος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10 Μὴ σπείσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμώσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11 Μὴ εἴπῃς, Τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεροι²¹ ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπρωτήσας περὶ τούτου.

12 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληρονομίας²², καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον.

13 Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιά²³ ἀργυρίου, καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωποιοῖσιν τὸν παρ' αὐτῆς.

14 Ἰδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμεῖν ὃν ἂν ὁ Θεός διαστρέψῃ αὐτόν;

15 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῇθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας²⁴ ἴδε, καὶ γε δὲ σὺν τούτῳ συμφώνως τοῦτο²⁵ ἐποίησεν ὁ Θεός περὶ λα-

λαῖς, ἵνα μὴ εὗρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ ὁ οὐδέν'.

16 Ὅσα πάντα¹ εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου² ἐστὶ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐστὶν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτῇ.

17 Ἡ γίνου δίκαιος πολὺ, ὁ μὴδὲ σοφίζει περισσά, μὴ ποτε ἐκπλαγῆς.

18 Ἡ ἀσεβήσης πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καίῳ σου.

19 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τοίτῳ, καὶ γε ἀπὸ τούτου μὴ δμῖαν¹ τὴν χειρά σου, ὅτι δφοβμένους² τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει.

21 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὅς ποιῇς ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἀμαρτῆσαι.

22 Καὶ γε εἰς πάντα¹ λόγους οὐς λαλήσουσιν ὁ ἀσεβὴς², μὴ θῆς καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἀκούσης τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε.

23 Ὅτι πλειστάκις πονηρεύεται σε, καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου, ὅτι ὥς¹ καὶ γε σύ καταρῖναις ἑτέροις.

24 Πάντα ταῦτα ἐπέρασεν ὁ σοφία² εἶπα, σοφισθῆσομαι³ καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ.

25 Μακράν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὕρησει αὐτό;

26 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητήσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν¹ καὶ δ περιφοράν².

27 Καὶ εἰρίσκω ἐγὼ αὐτήν, ὁ ἀέρω¹ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναικα ἥτις ἐστὶ δ θήρεμα², καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δ δεσμός εἰς χειράς³ αὐτῆς⁴ ἀγαθὸς πρό προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐξαيرهθήσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀμαρτανών συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.

28 Ἴδε τοῦτο εὔρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής¹· μία τῇ μιᾷ τοῦ εὐρεῖν λογισμόν.

29 Ὅν ἐπέζητησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ οὐχ εὔρον², καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὔρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι ταύταις οὐχ εὔρον.

30 Πλὴν ἴδε τοῦτο εὔρον, ὁ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθεῖ¹ καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμούς πολλούς. Τίς οἶδε σοφούς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

Κεφ. η'. VIII.

ΣΟΦΙΑ ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτῇ, καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

2 Στόμα βασιλεῶς φύλαξον, καὶ περὶ λόγῳ ὅρκου Θεοῦ.

3 Μὴ σπουδάσῃς, ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ¹ μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐάν θελήσῃ ποιῆσει,

4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων², καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί δ ποιεῖς;

5 Ὁ φυλάσων ἐντολήν, οὐ γινώσεται ῥῆμα πονηρόν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ.

6 Ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γινώσκει τὸ ἄνθρωπου πολλῇ ἐπ' αὐτόν.

7 Ὅτι οὐκ ἐστὶ γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καὶ οὐκ ἐστὶ, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

8 Οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, τοῦ κωλύσαι σὺν τὸ πνεῦμα¹ καὶ οὐκ ἐστὶν δ ἐξουσία² ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.

9 Καὶ δ σύμπαν¹ τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν² αὐτὸ³ ποίημα ὁ πεποιήται

ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο¹ ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου¹ καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν² καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

11 Ὅτι οὐκ ἐστὶ γινωμένη ἀντίρρηση ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ, διὰ τοῦτο ἐπληροφόρηθῃ καρδία νιῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῖς ποιήσῃ τὸ πονηρόν.

12 Ὅς ἡμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότης¹ ταύτης² ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ἐστὶν³ ἀγαθὸν τοῖς φοβημένοις τὸν Θεόν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἐσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιά, ὅς οὐκ ἐστὶ φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

14 Ἐστὶ ματαιότης ἡ πεποιήται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσιν ἀσεβεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων

εἶπα, Ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπῆνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ¹ φαιεῖν καὶ τοῦ πειν καὶ τῷ εὐφρανθῆναι² καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας³ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ιδεῖν τὸν περισπασμόν τὸν πεποιτημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον¹ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ βλέπων.

17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον² ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητήσαι, καὶ οὐχ εὕρησεί³ καὶ γε ὅσα ἂν εἶπῃ⁴ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν⁵ ὅτι δ σύμπαν⁶ τοῦτο ἔδωκα εἰς⁷ καρδίαν μου, καὶ καρδία μου δ σύμπαν⁸ εἶδε τοῦτο.

Κεφ. θ'. IX.

6 ΩΣΤΙ¹ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος οὐκ ἐστὶν εἰδὸς ὁ ἀνθρώπος² τὰ πάντα πρό προσώπων αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι¹ συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι² ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἀμαρτανών, ὡς ὁ ὀμνῶν καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

3 Τοῦτο¹ πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιτημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσι² καὶ γε καρδία νιῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ, καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὅπισω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.

4 Ὅτι τίς ὅς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἐστὶν ἑλπίς, ὅτι ὁ κίων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.

5 Ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανόνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσι γινώσκοντες οὐδὲν¹ καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς ἐτι μισθός, ὅτι ἐτελεθῆσθῃ ἡ μνήμη αὐτῶν.

6 Καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν, καὶ γε μῖσος αὐτῶν, καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἥδη ἀπώλετο² καὶ γε μερίς οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς ἐτι εἰς³ τὸν αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιτημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἡδὴ ἐνδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.

8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτια σιν λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ ὀφθαλμοῖς σου μὴ ὑστερήσῃς.

9 Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πᾶσαις τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητος σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον^α, ὅτι αὐτὸ μερὶς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ὃ σὺ μοχθήεις ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὥς ἡ δύναμις σου ποιήσῃ, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾧ, ὅπου σὺ πορεύῃς ἐκεῖ.

11 Ἐπεστρέψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κόποις ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καὶ γε οὐ^β τῷ σοφῷ^α ἄρτος, καὶ γε οὐ τοῖς σκευτοῖς^γ πλῆθος, καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται σὺν παντὶ αὐτοῖς.

12 Ὅτι καὶ γε^δ καὶ^ε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὥς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἁμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὥς ὄρεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι^ς ὥς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.

13 Καὶ γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἔστι πρὸς μέ^ς.

14 Πόλις μικρά καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτήν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους.

15 Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πέννητα^α σοφόν, καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τῷ ἀνδρὶ τοῦ πέννητος ἐκείνου.

16 Καὶ εἶπα ἐγὼ, Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμι^ν καὶ σοφία τοῦ πέννητος ἐξουθενωμένη, καὶ οἱ^α λόγοι αὐτοῦ οὐκ^β εἰσακουόμενοι^γ.

17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγῆν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευῆς πολέμου^α καὶ ἁμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κεφ. Γ'. Χ.

ΜΥΙΛΙ θανατοῦσαι σαπιοῦσι σκευασίαν ἔλαιον ἡδυσμάτων^α τιμίον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης.

2 Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερόν αὐτοῦ.

3 Καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ ἂ λογίζεται πάντα ἀφροσύνη ἔστιν.

4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζόντος ἀναβῇ ἐπὶ σέ, τόπον σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἅμα καταπαύσεις ἀμαρτίας μεγάλας.

5 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὥς ἄκωσιν^α ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου ἐξουσιαζόντος. 6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψει μεγάλῳ, καὶ πλοῖσόν ἐν ταπεινῷ καθίστανται.

7 Εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας^α πορευομένους ὡς δούλους^β ἐπὶ τῇ γῆς.

8 Ὁ ὕψιστος βόθρον, ὅς ἐστι αὐτὸν^α ἐμπεσεῖται^β καὶ καθαίρουντα φραγμὸν, δῆξεται αὐτὸν ὄψις.

9 Ἐξάρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς^α σχίσιν^β ξύλα κινουμένους ἐν αὐτοῖς.

10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδῆρον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε^α, καὶ δυνάμεις δυνάμει, καὶ περίσσεια τῷ ἄνδρὶ οὐ^β σοφία.

11 Ἐὰν δάκῃ ὄψις ἐν οὐ^α ψιθρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ ἄνδρὶ.

12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χεὶρ ἄφρονος^α καταποντιοῦσιν^β αὐτόν.

13 Ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρὰ.

14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους^α οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος^β τί τὸ^γ γενόμενον^δ, καὶ τί τὸ ἐσόμενον^ε, ὅ, τι ὀπίσω αὐτοῦ τίς^ς ἀναγγελεῖ^ζ αὐτῷ;

15 Μόχθος τῶν ἀφρόνων^α κακώσκει αὐτοὺς^β, ὅς οὐκ ἔγνω τοῦ πορεύησαι εἰς πόλιν.

16 Οὐαὶ σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἄνωγ^α ἔσθιον.

17 Μακαρία συγῇ, ἧς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.

18 Ἐν ὀκνηρίᾳ ταπεινωθήσεται ἡ δόκσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία.

19 Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄνδρες, καὶ^α οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ εὐφρανθῆναι^β ζῶντας, καὶ τὸ ἄρχοντι^γ ταπεινώσει^δ ἑπακούσεται τὰ πάντα.^ε

20 Καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλεῖα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμείοις κοιτῶνων σου μὴ καταράσῃ πλοῖσόν^α ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνὴν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

Κεφ. ια'. XI.

ΑΠΟΣΤΕΙΔΟΝ τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλῆθει^α ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν.

2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καὶ γε τοῖς ὀκτὼ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί^α ἔσαι πονηρὸν ἢ τὴν γῆν.

3 Ἐὰν^α πλησθῶσι^β τὰ νέφη νετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσιν^γ καὶ ἔαν^δ πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἔαν^ε ἐν τῷ Βόρρᾳ, τόπῳ οὐ^ς πεσέται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται.

4 Τηρῶν ἄνεμον οὐ^α ὀσπεῖται^β, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ^γ θερίσει.

5 Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς^α ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ὥς ὅσα^β ἐν γαστρὶ^γ κυφορῶσιν, οὕτως οὐ γνῶσθ^δ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει^ε τὰ σὺν παντὶ.

6 Ἐν^α τῷ πρωτῷ^β σπεῖρον τοῦ σπέρματος σου, καὶ^γ ἐν^δ ἑσπέρᾳ^ε μὴ ἀφέτω ἡ χεὶρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ ἔαν^ς τὰ δύο ἐπιτοαῖον, ἀγαθὰ.

7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον.

8 Ὅτι καὶ ἔαν^α ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται^β τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι πολλὰ ἔσονται^γ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραῖνον νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθινάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἁμῶς, καὶ^α μὴ^β ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου^γ καὶ γνῶθι^δ ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς αἵματι^ς σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.

10 Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου, καὶ^α ἄπαρε^β πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου, ὥς^α ὅτου^β μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας^γ, καὶ^δ φθάσουσιν^ε ἔτη ἐν οἷς ἔρεῖς, Οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα.

2 Ἐως οὐ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ^α ἐπιστρέψουσιν^β τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ νετοῦ.

3 Ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐὰν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ διασπασθῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ᾤρησαν αἱ ἀληθινότητες ὅτι ὠλιγόησαν, καὶ σκοτάδουσιν αἱ βλάβησαι ἐν ταῖς ὕπαις.

4 Καὶ κλείσουσι θύρας ἐν ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ ταπεινωθῶσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰσματος.

5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ δυνήσῃ ὁ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κίτταρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι.

6 Ἔως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ τὸ ἰσχυρίον τοῦ ἀργυρίου, καὶ συντριβῇ ὁ ὕδρις ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον.

7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὅς ἔδωκεν αὐτό;

8 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής, τὰ πάντα ματαιότης.

9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο ἡ Ἐκκλησιαστής σοφός, ὅτι ἐδίδασκε γνῶσιν συν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐς ἐξιχνίσεται κόσμιον παραβολῶν.

10 Πολλὰ ἐζητήσεν Ἐκκλησιαστής τὴν εὐρεῖν λόγους θελήματος, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀληθείας.

11 Λόγος σοφῶν ὡς τὰ βοῦκεντρα, καὶ ὡς ἦλοι πεφυτευμένοι, οὐ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένων ἐνός.

12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν νιέ μιν δούλαίαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ ἔστι περασμός, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης σαρκός.

13 Τέλος λόγον, τὸ πᾶν ἄκουε τὸν Θεὸν φοβῶ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε· ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος.

14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ Θεὸς ἔξε· ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρὸν.

ΑΣΜΑ

Κεφ. α'. Ι.

ΑΣΜΑ ἁσμάτων, ὅ ἐστι ἡ Σαλωμών.

2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ· ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ μου ὑπὲρ οἶνον.

3 Καὶ ὁ σμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἔκκευξεν ὄνομά σου· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε.

4 Εἵλκυσάν σε ὅπως σε εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμιῶν· εἰσηνεγέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ· ἀγαλλισάμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.

5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ θυγατὴς Ἱερουσαλὴμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρεῖς Σαλωμών.

6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· νύκτι μὴτρος μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.

7 Ἀπάγγελόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ποιμαίνειν, ποῦ κοιτάζει· ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμα ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐταίρων σου.

8 Ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξέλθε· σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποίμανε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.

9 Τῇ ἰππῷ μου ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὠμοιώσά σε ἡ πλίσιον μου.

10 Τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σε ὡς δρυγόνος, τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι;

11 Ὁμιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ σιγμάτων τοῦ ἀργυρίου.

12 Ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ.

13 Ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφίδός μου ἐμοί, ἀναμέσον τῶν μαζῶν μου αὐλισήσεται.

14 Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφίδός μου ἐμοί, ἐν ἀμπελώσιν Ἐνγαδδί.

15 Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πλίσιον μου, ἰδὲ εἰ καλὴ ὀφθαλμοὶ σου περιστέραι.

16 Ἰδοὺ εἰ καλὸς ὁ ἀδελφίδός μου, καὶ γε ὠραίος ἡ πρὸς κλίνην ἡμῶν δούσκιος.

17 Δοκοὶ οἰκῶν ἡμῶν κέδροι, φατνιώματα ἡμῶν κυπρίσσοι.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.

2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλίσιον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρυμνός, οὕτως ἀδελφίδός μου ἀναμέσον τῶν νύκτων ἐν τῇ σκιά αὐτοῦ ἐπεβήμην, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.

4 Σισαγάγέ με εἰς οἶκον τοῦ οἶνον, τάξατέ ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

5 Στηρίσατέ με ἐν ἐμύροις, στοιβασατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

6 Εὐάνημι αὐτοῦ ὑπὸ τῇ κεφαλῇ μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

7 Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁδῶν μου καὶ ἐν ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγειρήτε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

8 Φωνὴ ἀδελφίδος μου, ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βανάς.

9 Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφίδός μου τῷ δορκάδι ἡ νεβρῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ· ἰδὲ ὅτος ὅπως τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακίπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δακτύλων.

10 Ἀποκρίνεται ἀδελφίδός μου, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα, ἔλθε ἡ πλίσιον μου, καλὴ μου, περιστέρα μου.

11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρήλθεν, ὁ ἕτερος ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἐαυτῷ.

12 Τὰ ἀνθ' ὧσθ ἐν τῇ γῇ, καὶροὺς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

13 Ἡ σὺκὴ ἐξῆνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἀμπελοὶ κυπρίσουσι, ἔδωκαν ὁσμὴν ἀνάστα, ἔλθε ἡ πλίσιον μου, καλὴ μου, περιστέρα μου, καὶ ἐλθέ.

14 Σὺ περιστέρα μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούσιόν με τὴν φωνὴν σου, ὅτι ἡ φωνὴ σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὠραία.

15 Πιάσατέ ἡμῖν ἀλῆπελας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας· καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν ἐκπρίξουσιν αὐτοὺς.

16 Ἀδελφίδος μου ἐμοί, κἀγὼ αὐτῷ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,

17 Ἐως οὐ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί ἀπὸ στρεφόν, ὁμοιωθῇ τὸν ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκω ἢ νεβρῷ ἐλάφω ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΕΙΠΙ κοίτην μου ἐν νυξί, ἐξήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐξήτησα αὐτόν, καὶ ἔχ εὖρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ με.

2 Ἀναστήσομαι διὰ τοῦ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐξήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὖρον αὐτόν.

3 Εὐρῶσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ἴδετε;

4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν, ἔως ἃ εὖρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ᾤφηκα αὐτόν, ἔως οὐ εἰσηγαγόν αὐτὸν εἰς οἶκον μητρὸς με, καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με.

5 Ἐρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ισχύσεσι τῆς ἀγρῆς ἐὰν ἐγείρηται καὶ ἐξεγείρηται τὴν ἀγάπην ἔως ἂν θέλῃσθ.

6 Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμαμένη σμύρνα καὶ λιβάνον ἀπὸ πάντων κοινοτῶν μυρεψῶν;

7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμων, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ.

8 Πίντες κατέχοντες ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἀνὴρ ρομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἐαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ἑύλων τοῦ Λιβάνου.

10 Στέλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρῖσεν· ἐπίβασε αὐτοῦ περφυρά, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἰερουσαλὴμ.

11 Ὅ θυγατέρες Σιών! ἐξέλθατε, καὶ ἴδετε ἐν τῇ βασιλείᾳ Σαλωμων, ἐν τῇ στεφανῷ ᾧ ἐσεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΙΔΟΥ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἰ καλὴ ὑψοβαλμὸν σου περιστέρα, ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως σου· τριχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.

2 Ὅδοί σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδόμεινσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3 Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκικον χεῖλῃ σου, καὶ ἡ λαλία σου ὥραια, ὡς λεπτὸν ῥοῦς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.

4 Ὡς πύργος Δαυὶδ πρᾶχλός σου, ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλπωρὴν· χεῖλοι θυρεοὶ κρέμνται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.

5 Ὅσοι μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,

6 Ἐως οὐ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί· πορεύσομαι ἐμὰντὸ πρὸς τὸ ὅρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸ βουνὸν τοῦ λιβάνου.

7 Ὅλη καλὴ εἰ πλησίον μου, καὶ μῦθος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νόμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς Πι-

στεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ κ' δ' Ἐρμών¹, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων

9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νόμφη, ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.

10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου, νόμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σὺ ἀπὸ οἶνου, κ' ὁσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα;

11 Κηρίον ἀποστάξουσιν χεῖλῃ σου νόμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλώσσῃ σου· κ' ὁσμὴ ἱματίων σου, ὡς ὁσμὴ Λιβάνου.

12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφὴ μου νόμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

13 Ἀποστολαὶ σου παρὰ δεισοῖς ῥοῦν μετὰ καρποῦ ἀκροδρῶν, κύπριος μετὰ νάρδων.

14 Νάρδος καὶ κρίκος, κάλαμος καὶ κινναμῶν, μετὰ πάντων ἑύλων τῆς Λιβάνου, σμύρνα, ἄλωθ, μετὰ πάντων πρώτων μυρών,

15 Πηγὴ δ' κήπου, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ροιζούντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

16 Ἐξεγέρθητι Βορρᾶ, καὶ ἔρχου Νότε, κ' διὰ διάνευσον κήπον μου, καὶ ρευσάτωσαν ἀρώματά μου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΤΑΒΗΤΩ ἀδελφίδος μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, κ' φαγέτω καρπὸν ἀκροδρῶν αὐτοῦ· εἰσῆλθον εἰς κῆπον μου ἀδελφὴ μου νόμφη· ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον δ' ἄρντον² μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνον μου μετὰ γάλακτός μου· φαγέτε πλησίοι καὶ πίστετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.

2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελφίδου μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν· Ἄνοιξον μοι· ἡ πλησίον μου, ἀδελφὴ μου! περιστέρα μου, τελεῖα με· ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί με ψεκάζων νυκτός.

3 Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά με, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;

4 Ἀδελφίδος μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.

5 Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, αἱ χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου.

6 Ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου· ἀδελφίδος μου πορήλθε· ἡ ψυχὴ μου ἐξήλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐξήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὖρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.

7 Εὐρῶσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦσαν τὸ θέριστον μου ὑπὲρ ἐμοῦ φύλακες τῶν τευχῶν.

8 Ἐρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ισχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν εὕρηται τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγεῖλητε αὐτῷ; ὅτι τετραμμένη ἀγάπης ἐγὼ εἰμι.

9 Τί ἀδελφίδος σου ἀπὸ ἀδελφίδου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφίδος σου ἀπὸ ἀδελφίδος, ὅτι οὕτως ὥρπισας ἡμᾶς;

10 Ἀδελφίδος μου λευκὸς καὶ πυρρὸς, ἐκλελοιπός ἐκ τῶν μυριόδων.

11 Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσοῖν κεφαλῆ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἑλάνται, μέλανες ὡς κόραξ.

12 Ὅφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περσιτεράι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων, ὅλελουσιν· ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.

13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς ^δφιάλαι¹ τοῦ ἀρώματος φύσσαι μυρεψικά²· χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη.

14 Χείρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαὶ πεπληρωμένοι θαροῖς³· κοιλία αὐτῆς πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθων σαπφείρων.

15 Κλῖνμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρিনিοι τεθμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖς⁴· εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι.

16 Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία⁵· οὗτος ἀδελφιδὸς μου καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

17 Πού ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδὸς σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; πού ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδὸς σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

Κεφ. ε'. VI.

ΑΔΕΛΦΙΔΟΣ μου κατέβη εἰς κήπον αὐτῆς εἰς ^δφιάλας¹ τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.

2 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ^αἀδελφιδὸς με ἔμοι, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

3 Καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμένα.

4 Ἀποστρέψων ὀφθαλμοὺς σου ἀπεναντίον ^δμου¹, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με²· τριχωμὰ σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ του Γαλαάδ.

5 Ὅδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι δίδου μένους, καὶ ἀτεκνύουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς³· ὡς σπάρτιον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ γαλιά σου ὡραία.

6 Ὡς λέπυρον τῆς ρῶας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσώς σου.

7 Ἐξήκοντά εἰσι βασιλίσσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

8 Μία ἐστὶ περιστέρα μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκούσῃ αὐτήν¹· εἶδον αὐτήν θυγατέρες καὶ μακαριστὶν αὐτὴν βασιλίσσαι, καὶ ^αγε¹ παλλακαί, καὶ αἰνέουσιν αὐτήν.

9 Τίς αὐτὴ ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένα;

10 Εἰς κήπον καρίας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ^δἐξηθήσαν¹ αἱ ροαί.

11 Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί²· οὐκ ἔγωγ' ἡ ψυχὴ μὲ³ ἔθετο με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

12 Ἐπίστρεψε ἐπίστρεψε ἡ ^δΣουναμίτις¹· ἐπίστρεψε ἐπίστρεψε, καὶ ὑψόμεθα ἐν σοί.

Κεφ. ζ'. VII.

ΤΙ ὄψεσθε ἐν τῇ ^δΣουναμίτιδι¹· ἡ ἐρχομένην ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν²· ὡραιωθήσαν διαβηματα σου ἐν ὑποδήμασί σου· θύγατερ ^δναάβ¹· ρυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ^δέργον¹ τεχνίτου.

2 Ὁμφαλὸς σου κρατὴρ τορευτὸς, μὴ ὑπερέμνος ^δκράμα¹· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφυγαγμένη ἐν κρίνοις.

3 Δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4 ^αὍ¹· τράχηλός σε ὡς πύργος ἐλεφάντινος· ^αοἱ¹ ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Ἑσβεῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτὴρ σου, ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεῖων πρόσωπον Δαμασκού.

5 Κεφαλή σου ἐπὶ σέ² ὡς Κάρμηλος, καὶ

πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα³· βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

6 Τί ὡραῖότης, καὶ τί ἡδύνθη ^δαγάπη¹; ἐν τρυφαίᾳ σου!

7 Τοῦτο μέγεθος ^δσου¹ ὁμοιωθήσῃ¹ τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυνσι.

8 Εἶπα, Ἀναβήσομαι ^δἐπὶ¹ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψων αὐτοῦ²· καὶ ἔσονται διὰ μαστοῦ σου ὡς βότρες τῆς ἄμπελου, καὶ ὅσμη ρίνος σου ὡς μῆλα,

9 Καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος ^δχείλεσσι¹ μου καὶ ὀδοῦσιν.

10 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμέ² ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ.

11 Ἐλθέ ἀδελφιδέ με, ἐξέλθωμεν εἰς ἄγρον, αὐλισθώμεν ἐν κώμαις.

12 Ὁρθρίσωμεν εἰς ἀμπελώνεις¹· ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἦνθησεν ὁ κυπρισμός, ἦνθησαν αἱ ροαί²· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς με σοί.

13 Οἱ μανδραγόροι ἔδωκαν ὅσμήν¹ καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκροδύνα ^δνεά¹ πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι.

Κεφ. η'. VIII.

ΤΙς ὥσῃ σε ἀδελφιδέ μου θηλείοντα ματὲς μητρός μου; εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσί μοι.

2 Παραλήψομαι ἐν, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με¹· ποτὶς σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματος ρῶον μου.

3 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ^αἡ¹ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

4 Ὡρκισα ἡμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ² ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἄγρου³· ἔδαν¹ ἐγγείρητε καὶ ^δεάν¹ ἐγγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἀν θελήσῃ.

5 Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐπιστηρίζουμένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδόν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγηρά σε¹· ἐκεῖ ὠδινῇ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ ὠδινῇ σε ἡ τεκούσά σε.

6 Θες με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταὶ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ὁ ὄψης ζῆλος²· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς, φλόγες αὐτῆς.

7 Ὑδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύουσιν αὐτήν¹· ἐάν ^δἄν¹ ἄν¹· πάντα τὸν¹ βίον αὐτῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσῃ ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρά καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ¹ ἐάν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;

9 Εἰ τεῖχος ἐστίν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτήν¹· ἐπάξει¹ ἀργυρὰς² καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.

10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρέσκουσα εἰρήνην¹.

11 Ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμών ἐν Βεελαμῶν¹· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτῇ τοῖς τηρήσιν²· ἀνὴρ οἶσις ἐν καρπῷ αὐτοῦ χίλιος ἀργυρίου.

12 Ἀμπελῶν μου ἔμός ἐνώπιόν μου, οἱ χίλιοι¹ Σαλωμών, καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

13 Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου, ἀκούισάν με.

14 Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιωθήτω τῇ δορκάδι, ἡ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλαφῶν ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

Η Σ Α Ι Α Σ.

Κεφ. α'. 1.

ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.

2 Ἀκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Υἱὸς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν.

3 Ἐγὼν βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνήκεν.

4 Οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλῶν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Τί ἐτι πληγῆτε προστιθέντες ἄνομαι· πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδίᾳ εἰς λύπην.

6 Ἀπὸ ἁ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μῶλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμιος.

7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρκαϊστοί· τὴν χθῶν ὑμῶν ἐνώπιον ἱμῶν ἀλλότριος κατεσθίουσιν αὐτήν, καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.

8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὕποφυλον αἰκινῆται, ὡς πόλις πολιορκουμένη.

9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σταβασθ' ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἐν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γομορρὰ ἂν ὁμοιωθήμεν.

10 Ἀκουσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ ἁ, λαὸς Γομορράς.

11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλῆρης εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι,

12 Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζητήσε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε.

13 Ἐάν φέρητε σεμιδαλιν, ὁμίταιον ἁ θυμίαμα, καὶ τὰ σάββητα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχουμαι ἠνιοτεῖαν, καὶ ἄργιαν,

14 Καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἐορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνίσχω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας ἁ, ἀποσρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ἱμῶν ἁ, καὶ ἐάν πληθύνητε τὴν δέσιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

16 Λοῦσασθε, καθαροὶ γενεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,

17 Μίθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικουμένον, κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ δικαιώσατε χθραν.

18 Καὶ δευτε ἁ, διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐάν ὣσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν,

ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐάν δέ ὣσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἐρίον λευκανῶ.

19 Καὶ ἐάν θέλητε, καὶ εἰσακούσῃτέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε.

20 Ἐάν δέ μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσῃτέ με, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών πλήρης κρίσεως; ἐν ἡ δικαιοσύνῃ ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δέ φονεῦται.

22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἁδόκιμον ἁ οἱ κἀπηλοῖ σου μισγοῦσι τὸν οἶνον ὕδατι.

23 Οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες ὄψωρα, διώκοντες ἀνταπίδομα, ὀρφανοὶ οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν ἁ χηρῶν ἁ οὐ προσέχοντες.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ Κύριος ὁ δεσπότης ἁ σταβασθ', Οὐαὶ οἱ ισχύοντες Ἰσραὴλ· οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, ἡ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω.

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ πυρώσω ἁ εἰς καθαρὸν. τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντα ἄνομους ἀπὸ σοῦ.

26 Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῇ.

27 Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι ἁ αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἁ αὐτοὶ ἠβούλουντο, καὶ ἁ ἰσχύνησαν ἐπὶ τοῖς κηπίοις ἁ, ἁ ἐπεθύμησαν.

30 Ἐσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ ἡ ἔχων.

31 Καὶ ἔσται ἡ ἰσχύς αὐτῶν ὡς καλάμη τιππύου, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες ἁ, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Κεφ. β'. II.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος ἁ πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς περὶ τῆς Ἰουδαίας, ἡ περὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρον τῶν ὄρεων, ἡ ὑψωθήσεται ὑπερῶν τῶν βουνῶν, καὶ ἡξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμίστον τῶν ἔθνων, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολὺν· καὶ συγκόψουσι τὰς μάχαιρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, ἡ ἐ μὴ μίσθωσιν ἐτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος ὁ Ἰακώβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυρίου.

6 Ἀνῆκε γὰρ τὸν λαόν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληρονομίαν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἰππῶν, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν.

8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσκύνησαν οἱ ἐποίησαν οἱ δακτυλοὶ αὐτῶν.

9 Καὶ ἔκυνεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ ἀνίσω αὐτούς.

10 Καὶ νῦν εἰσελθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κριπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοὶ· ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ υπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται.

13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασάν,

14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν,

15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλόν,

16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θῆαν πλοίων κάλλους.

17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὁ ὕβρις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν,

19 Εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

20 Τὸ γὰρ ἡμέρα ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρῶν, καὶ τὰ χρυσῶν, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτηρίαις,

21 Τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς τερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰσδαίας, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύσαν, ἰσχυρὸν ἄρτος καὶ ἰσχυρὸν ὕδατος.

2 Γίγαντας καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον.

3 Καὶ πεντηκονταρχόν, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνέτον ἀκροατὴν.

4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαικτὰς κυριεύουσιν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παῖδιον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἐντιμόν.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τὸ ἀδελφεῖ αὐτοῦ,

ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἵμῃ τιον ἔχεις, ἀρχηγός· γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔρεῖ, Οὐκ ἔσονται σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσονται ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου,

8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπτέτακε. καὶ αἱ γλώσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον αἰνούντες.

9 Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνηγγείλαν, καὶ ἐνεφάνισαν· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβέβηλονται βεβλήν πονηράν, καθ' ἑαυτῶν.

10 Εἰπόντες, Διησώμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσ- χρηστος ἡμῶν ἐστὶ· τοῖνυν τὰ γεννηματα τῶν ἔργων αὐτῶν φέγονται.

11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν συμβήσεται αὐτῷ.

12 Λαὸς μὲν, οἱ πρίκτορες ὡμῶν καλαμώνται ἡμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτῆντες κυριεύουσιν ἡμῶν· λαὸς μὲν, οἱ μακαρίζοντες ἡμᾶς, πλανῶσιν ἡμᾶς, καὶ τὸν τριβὸν τῶν ποδῶν ἡμῶν ταρασσουσιν.

13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαόν αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἔξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ τὴν ἐπεφυρίσκατε τὸν ἀμπελώνά μου, καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ἡμῶν;

15 Τὶ ἡμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ το προσώπων τῶν πτωχῶν καταισχύνετε;

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶν τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σιφῆσαι τοὺς χιτῶνας, καὶ τοὺς ποσὶν ἅμα παίζουσαι,

17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς ἀρχέσας θυγατέρας Σιών· καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, ὅτι ἐμπλόκιον, καὶ τοὺς κοσμήτους, καὶ τοὺς μηνίσκους,

19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν,

20 Καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης, καὶ τοὺς χιλιῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τὸ ἐμπλόκιον, καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ περιδέξια,

21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσπορφυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τῆ κατὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά, καὶ τὰ βύσσιννα, καὶ τὰ ὑακινθίνα, καὶ ὁ κοκκίνα, καὶ τὴν βύσσιν, σύν χρυσῷ καὶ ὑακινθῶν συγκαιθυφασμένα, καὶ θέριστρα κατάκλιτα.

24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδέας, κοινοτόρος· καὶ ἀντὶ ζῶνης, σχοινίῳ ζωῇ· καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τῆς χρονίου, φαλάκρωμα ἔξει διὰ τὰ ἔργα σου· καὶ ἀντὶ τῆς χιτῶνος τῆς μεσπορφοῦρας, περιζώσῃ σάκκον.

25 Καὶ ὁ υἱὸς σου ὁ καλλίστος ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρα πεσεῖται· καὶ οἱ ἰσχύοντες ἡμῶν, μαχαίρα πεσούντοι, καὶ ταπεινωθήσονται.

26 Καὶ πενήθουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ἡμῶν· καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἐπὶ τὰς γυναῖκες ὁ ἀνθρώπου ἐνός, λέγουσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγομεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα, πλην

τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφελε τὸν ὀνειδισμόν ἡμῶν.

2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψώσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

4 Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἔκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως.

5 Καὶ ἦξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται.

6 Καὶ ἔσται εἰς σκιάν ἂν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρίφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ νεύου

Κεφ. ε'. V

Ἄσπ' δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἁμπελῶνί μου ἁμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίνου.

2 Καὶ φραγμὸν περιέβηκα, καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἁμπελον σωρῆκ, καὶ κοκοδύμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήμιον ὠρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας.

3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικούντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα, κρῖνατε ἂν ἐμοὶ καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁμπελῶνός μου.

4 Τί ποιήσω ἐτι τῷ ἁμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.

5 Νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἁμπελῶνί μου ἁφελὼν τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν καὶ καθελὼ τὸν τοίχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπίεσιν.

6 Καὶ ἀνίσω τὸν ἁμπελῶνά μου, καὶ δὲ τμηθῇ, οὐδὲ μὴ σκαφῇ καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτόν, ὡς εἰς χέρσον ὁ ἀκανθῆς καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελούμαι, τοῦ μὴ βρέξει εἰς αὐτὸν νετόν.

7 Ὁ γὰρ ἁμπελῶν Κύριον σαββαῖθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα νεόφυτον ἡγαπημένον ἔμεινα τῷ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, καὶ ὁ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν.

8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἄγρον πρὸς ἄγρον ἐγγίζοντες, ἵνα τὸ πλησίον ἀφελῶνται τι· μὴ οἰκῆσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὅτα Κυρίου σαββαῖθ ταῦτα· ἕν γάρ γένονται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλάι, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικούντες ἂν ἐν αὐταῖς.

10 Οὐ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεραιὸν οὐ καὶ ὁ σπείρων ἀντάβας ἐξ, ποιήσει μέτρα τρία.

11 Οὐαὶ οἱ ἐγερόμενοι τοπρωῖ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ψεῖ· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.

12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, οὐ κατανόουσι.

13 Τοῖνυν αἰχμαλώτους ὁ λαὸς μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον καὶ

πλήθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος.

14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ὄψης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλεπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ ἐνδοχοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται.

16 Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος σαββαῖθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

17 Καὶ ῥοσκηθήσονται οἱ διηρασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται.

18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμιλέω τὰς ἀνομίας.

19 Οἱ λέγοντες, Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἂ ποιησῇ, ἵνα ἰδῶμεν καὶ ἐλθῶμεν ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν.

20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκύν, καὶ τὸ γλυκύν πικρὸν.

21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες.

22 Οὐαὶ οἱ ἰσχυόντες ὑμῶν οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραυνῶντες τὸ σίκερα,

23 Οἱ δικαιοῦντες τὸν ἄσεβη ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δίκαιου αἴροντες.

24 Διατί τοι ὃν τρόπον καυθήσεται καλὰ μὴ ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀειμένης, ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χυοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κοινορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου σαββαῖθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν.

25 Καὶ ἐθυμώθη ὁργὴ Κύριος σαββαῖθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ὅπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαία αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ καὶ ἐν πᾶσι τοῖσι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ.

26 Τοιγαρὸν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακράν, καὶ συριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ ταχὺ κοίφως ἔρχονται.

27 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ κοπιήσουσιν, οὐδὲ νύσταξουσιν, οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λήθουσιν τὰς ζῶνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ραγίσουν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν.

28 Ὡν τὰ βέλη δέξια ἐστὶ, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα· οἱ πῶδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν· οἱ τρυχοὶ τῶν ὁρμάτων αὐτῶν ὡς καταγίγες.

29 Ὅργισιν ὡς λέοντες, καὶ παρῆστηκαν ὡς σκύμνοι λέοντος καὶ ἐπληθήσεται, καὶ ὁ βόησεν ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ρυόμενος αὐτούς.

30 Καὶ βόησει δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαίνουσας καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ

θρόνον ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ ἡμέραν καὶ πληρὴς ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ, καὶ ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυοῖ, κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οἱ πόδας αὐτοῦ, κατεκάλυπτον τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ταῖς δυοῖς ἐπέταντο.

3 Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς ἐκέκραζον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ.

5 Καὶ εἶπον, Ὡς ἅπαντες ἐγώ, ὅτι κατανένημαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖρ ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖρ ἔχοντος ἐγώ οἶκός, καὶ τὸν βασιλεῖα Κύριος σαβαώθ εἶδον τοὺς ὀφθαλμοί μου.

6 Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἔειχεν ἄνθρακα, καὶ ὅν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,

7 Καὶ ἤψατο τὸν στόματός μου, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαρίει.

8 Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τούτον; καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἀποστείλόν με.

9 Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ, Ἀκοῦτε, ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδωτε.

10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοὶ ὦτες αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοὺς ὀφθαλμοί, καὶ τοὶς ὦτες ἀκούσῃ, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσῃται αὐτοὺς.

11 Καὶ εἶπα, Ἔως πότε Κύριε, καὶ εἶπεν, Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων, καὶ ἡ γῆ καταλειφθῇται ἐρήμω.

12 Καὶ μετὰ ταῦτα μακρινεῖ ὁ σῶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡ πληθυνθήσονται αὐτοὶ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομήν σου τερέβινθος, καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς αὐτῆς. **Κεφ. ζ'. VII.**

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλεῖως Ἰουδα, ἀνέβη ὁ Ῥαβὶν βασιλεὺς Ἀράμ, καὶ Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμήσαι αὐτήν, καὶ οὐκ ἰδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.

2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, ὁ λέγων, Συνεφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἐφραὶμ καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅν τρόπον ἐν δρυμὶ ξύλου ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν, Ἐξελθε εἰς συνάντησιν Ἀχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασουβὸς ὁ υἱὸς σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἁγῆς οὐδοῦ ἀγροῦ τοῦ κυνέως.

4 Καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, Φίλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνισομένων τούτων ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσονται.

5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλευσάντο βουλὴν πονηράν.

6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλ-

λήψαντες αὐτοὺς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβέθλ.

7 Τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Οὐ μὴ ἔμεινῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔσται,

8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκόν, Ῥαβὶμ ἄλλ' ἐπὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ,

9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομὸρῶν, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομὸρῶν, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου καὶ ἐάν τις πιστεῖσῃ, οὐδὲ μὴ συνῆτε.

10 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων,

11 Αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος.

12 Καὶ εἶπεν Ἀχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω ὁ Κύριος.

13 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ μὴ μικρὸν ἱμῖν ἁγῶνα παρεχέν ἄνθρωποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρεχέται ἁγῶνα;

14 Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἱμῖν σημεῖον ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ δὴλήσεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.

15 Βούτρυον καὶ μέλι φάγεταί πρηνὴ γυνὴ αὐτὸν ὡς ἡ προελθούσα πονηρὰ, ἐκλεξασθαι τὸ ἀγαθόν.

16 Διότι πρηνὴ γυνὴν τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλεξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἢν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.

17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἱ οὗτω ἤκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰουδα τὸν βασιλεῖα τῶν Ἀσσυρίων.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μνίαις, ὁ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Λιγύπτον, καὶ τῇ μελίσῃ, ἢ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων.

19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξιν τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρύγλαις τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπῆλαια, καὶ εἰς τὰς παρὰ ῥαγάδας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρῆσει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῶν μεμισθωμένων πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλεῖς Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς τριχὰς τῶν ποδῶν, καὶ τὴν πωγῶνα ἀφείλει.

21 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θνήψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα.

22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλείστον πεινῇ γάλα, βούτρυον καὶ μέλι φάγεταί πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ ἐάν ᾧσι χίλιαι ἀμπελοὶ χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἄκανθαν.

24 Μετὰ βέλους καὶ τοξέυματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσον καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

25 Καὶ πᾶν ὄρος ἡροτριωμένων ἡροτριωθήσεται ὡς ἡ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσον καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτων, καὶ καταπάτημα βοῶς.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με, Λάβε σεαυτῷ τόνον καὶ κινὸν μεγάλον, καὶ γράφον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὁξέως προνομήν ποιῆσαι σκόλῳ.

2 Πάρεστί γάρ καὶ μάρτυράς μοι ποιήσων πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαρυχίου.

3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφήτην, καὶ ἐν γυναιξὶ ἔλαβε, καὶ ἐτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε Κύριός μοι, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὥξεων προνοήσεις·

4 Διότι πρὶν ἡ γυνὴ τὸ παῖδον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήγεται δύναμις Δαυιδ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἐναντὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

5 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλήσαι μοι ἐτι·

6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τοῖς πορευόμενοις ἰσχυρῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασσιν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίον βασιλέα ἐφ' ἡμῶν,

7 Διατοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνάγει· ἐφ' ἡμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἰσχυρόν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ἡμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ἡμῶν,

8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἀραι, ἢ δυνατόν συντελέσασθαι τι· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

9 Γνωπτε ἔθνη καὶ ἠτῶσθε, ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότες ἠτῶσθε· ἐάν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἠττηθήσεσθε.

10 Καὶ ἂν βουλευσῇσθε βουλήν, διασκεδάσει Κύριος· καὶ ἂν λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐκμείνῃ, ἐν ἡμῖν, ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

11 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ἴσχυρ' αἰεὶ ἰσχυρὸς· ἡμῶν ἡ χεὶρ ἰσχυρὴ ἐπὶ τοὺς ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγοντες,

12 Μήποτε δεῖπωσι, Σκληρόν· πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐστι· τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇτε οὐδὲ μὴ ταραχθῇτε.

13 Ὁ Κύριος· αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται συν φόβος·

14 Κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμά, καὶ οὐχ ὡς λίθον προσκόμματι συναγτησέσθαι, οὐδὲ ὡς πέτρας πτωμάτι· οἱ δὲ οἶκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλιάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Διατοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγινοῦσι, καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ·

16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ ὁμοῦ·

17 Καὶ ἔρει, Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποσπρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσσομαι ἐπ' αὐτῷ.

18 Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ· Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου σαβωῶθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

19 Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κεκοινολογήσαντας, οἱ δὲ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν· οὐκ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι· τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς;

20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐκ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῖναι περὶ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς σκληρὰ λιμός, καὶ ἔσται ὡς ἂν πενίσσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια· καὶ ἀναβήσονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,

22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ δού· ἀπορία στενὴ, καὶ σκότος, θλίψις, καὶ

στενοχωρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν· καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΤΟΥΤΟ πρῶτον πῖε· ταχὺ ποιεῖ χώρα Βαβυλῶν, ἢ γῆ Νεφθαλείμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαίων ἐθνῶν.

2 Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα ἐσκία· θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

3 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγε ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραίνονται ἐν ἀμύτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διατριβεῖται σκῦλα.

4 Διότι ἀφῆρηται ὁ ζυγὸς ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ράβδος ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ράβδον τῶν ἀπειτούντων διεσκέδακεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ.

5 Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλω, καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι· καὶ θελήσουσιν, εἰ δέγοντο· περικαστοί.

6 Ὅτι παῖδion ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βουλῇς ἄγγελος· ὁ δὲ γὰρ· εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.

7 Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθώσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβεῖσθαι· ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ἕληος Κυρίου σαβωῶθ ποιήσει ταῦτα.

8 Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ Ἰακώβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

9 Καὶ γινώσκονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ οἱ καθήμενοι· ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες,

10 Πλῖνθοι πεπτῶκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαθεύσωμεν λίθους, καὶ δόλωμεν· συκαμίνες, καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοὺς πύργον.

11 Καὶ ράξει ὁ Θεός τοὺς ἐπανισταμένους· ἐπὶ ὅρος Σιών ἐπὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐχθρούς· διασκεδάσει.

12 Συρίαν ἐφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἑλληνῆς ἐφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίνοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλην τῇ στόματι· ἐπὶ πᾶσι τοῦτο· ἢ καὶ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὕψλη.

13 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεστράφη, ἕως ἐπλήρη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.

14 Καὶ ἀφείλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ οὐραν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,

15 Πρεσβύτους, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὐτῇ τῇ ἀρχῇ· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά.

16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσι, ὥπως κατὰ πλάνωσιν αὐτοὺς.

17 Διατοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰ χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα· ἐπὶ πᾶσι τοῖς οὗτοι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὕψλη.

18 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἄνομία, καὶ ὡς ἄγρωσις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ

καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κυκλῶντων βουνῶν πάντα.

19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκέκτανται ἡ γῆ ὅλη· ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλέησει.

20 Ἄλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ὑπὸ ἰσχυροῦ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἐσθῶν τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.

21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ Ἐφραΐμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἡμαπολιορκήσονται τὸν Ἰούδα· ἐπὶ τοῖς πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ.

Κεφ. ι' Χ.

ΟΥΑΙ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν, γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν.

2 Ἐκκλινόντες κρίσιν πατρῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοὺς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν.

3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῶν πόρρωθεν ἦξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξετε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλειψέτε τὴν δόξαν ὑμῶν.

4 Τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγὴν, ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοῖς οὐκ ἀπεστράφη ἡ ὀργή, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίους, ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ὀργὴ ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἔμῳ λαῷ συντάξω· πολεῖσαι σκῆλα καὶ προνομήν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, καὶ θῆναι αὐτάς εἰς κοινοτόν.

7 Αὐτοὺς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθους ἐξολοθρεύσεται οὐκ ὀλίγα.

8 Καὶ εἰς εἰπώσιν αὐτῶν, Σὺ μόνος εἰ δ' ἄρχων!

9 Καὶ ἔρεῖ, Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὐ ὁ πύργος ὑποδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν.

10 Ὅν τρόπον ταύτας ἔλαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήνομαι· ὀλοῦντα τὰ γλυπτά ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμάρειᾳ.

11 Ὅν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμάρειαν, καὶ τοῖς χειροποίητοισι αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.

12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τοὺς ἀρχόντας τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἔθνων, καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν ποονομεύσω.

14 Καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκομένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοστίαν, καὶ ὡς καταλειμμένα ὡς ἄνω· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξει με, ἢ ἀντίηχός μου.

15 Μὴ δοξασθῇται ἄξιον ἀνέν τῃ κοπτοντὸς ἐν αὐτῇ, ἡ ὑψωθήσεται πρῶτον ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν, ὡς ἂν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ οὕτως,

16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καίόμενον καυθήσεται.

17 Καὶ ἔσται τὸ πῦρ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκὸς, καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογος καιομένης.

19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἄριθμὸς ἔσονται, καὶ παίδιον γράψει αὐτούς.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτοὺς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

21 Καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακώβ ἐπὶ Θεὸν ὑψόντα.

22 Καὶ ἂν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται.

23 Λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι ἰσχυρὸν συντετμημένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλη.

24 Διαιτούτο τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Μὴ φόβος ὁ λαὸς μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σε, τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου.

25 Ἐτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύσεται ἡ ὀργή, ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν.

26 Καὶ θήγερει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτούς, κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιάμ ἐν τῷ πλῆθει· καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σου, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.

28 Ἦπει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί, καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγηδὼν, καὶ ἐν Μαχμὺς θήσει τὰ σκεῆα αὐτοῦ.

29 Καὶ παρελεύσεται φάραγμα, καὶ ἦξει εἰς Ἀγγαί, φόβος ληφεται Ῥαμὰ, πόλιν Σαούλ, φεύσεται.

30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ, ἐπακούσεται Δαΐσά, ἐπακούσεται ἐν Ἀναθὼθ.

31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβηνά, καὶ οἱ κατοικῆντες Γιββεὶρ.

32 Παρακαλεῖτε σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μείναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὅρος τὴν θυγατέρα Σιών, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

33 Ἰδοὺ ὁ δεσποτὴς Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὑβρεὶ συντριβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται.

34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Δάβανος συν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια' ΧΙ.

ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναθήσεται.

2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας.

3 Ἐμπλήσει αὐτὸν, πνεῦμα φόβου Θεοῦ· οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει.

4 Ἀλλὰ κρινεῖ αὐταπεινῶ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι δια χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ.

5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένων τὴν ὁσφύν αὐτοῦ, καὶ ἀληθεία εἰλημένος τὰς πλευράς.

6 Καὶ συμβοσκηθήσεται λυκὸς μετὰ ἄρνου, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παῖδιον μικρὸν ἄξει αὐτοὺς.

7 Καὶ βοὺς καὶ ἄρκτος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παῖδια αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοὴς φάγεται ἄχρῳ.

8 Καὶ παῖδιον νηπιὸν ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοίτῃ ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ.

9 Καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδὲ αὖ μὴ δύνασθαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τῇ γνώμῃ τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει θαλάσσας.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμὴ.

11 Καὶ ἔσται αὖ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας.

12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συναξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συναξει ἐκ τῶν τεσσάρων περὶ γων τῆς γῆς.

13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἔχθροί τοῦ Ἰούδα ἀπολούνται. Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει Ἰούδα, καὶ Ἰούδας οὐ θλίψει Ἐφραὶμ.

14 Καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασσαν ἅμα προνομεύουσιν, καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ Ἰδομειάν, καὶ ἐπὶ Μωῦρ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν· οἱ δὲ νιοὶ Ἀμμὼν πρῶτον ὑπακούουσιν.

15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαιῇ, καὶ πατάξει· ἐπὶ τὰ φάραγγας, ὥστε καταπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι.

16 Καὶ ἔσται διόδοος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἐὐλόγω ἰ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου, καὶ ἠλέησας με.

2 Ἰδοὺ ὁ Θεὸς μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰεσίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.

4 Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μνησκασθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

6 Ἀγαλλιάσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΟΡΑΣΙΣ ἩΝ ΕΙΔΕΝ ΗΣΑΙΑΣ ὁ ΥΙΟΣ Ἰ ΑΜΩΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

2 Ἐπ' ὅρου πεδινῷ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, ἀπακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες.

3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς· ἄ γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.

4 Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὅμοια ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων· καὶ ἐθνῶν συνηγμένων· Κύριος σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνεσι ὀπλομάχῳ.

5 Ἐρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι ἅπασαν τὴν οἰκουμένην.

6 Ὀλοῦξετε, ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔξει.

7 Διατοῦτο ἡ πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται· καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει.

8 Ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδίνεσιν αὐτοὺς ἔξουσιν, ὡς γυναῖκες τικτούσας· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν.

9 Ἰδοὺ γὰρ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνιάτος, θυμὸς καὶ ὀργῆς, θείναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι· καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη ὡς ὥσει τὸ φῶς αὐτῆς.

11 Καὶ ἐντελεύμηναι τῇ οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν υπερφάνων ταπεινώσω.

12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἀνθρώπος μᾶλλον ἐντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Ἰ Σαφίρ.

13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου, σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι ὡς δορκάδιον φεύγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἀνθρώπων εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἀνθρώπος εἰς τὴν χώραν ἧ αὐτοῦ διώζεται.

15 Ὅς γὰρ ἂν ἄλφ, ἡτληθήσεται, καὶ ὁ ὀπίσθιος· συνηγμένοι εἰς, πεσούντες μαχαίρᾳ.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ράιζουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύουσιν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν.

17 Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἱ ἄργυριον οὐ λογιζόμεναι, οὐδὲ χρυσίον χρεῖαν ἔχοντες.

18 Τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσιν, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

19 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἡ καλεῖται ἐνδοξὸς ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὃν τρόπον κατέστρε-

ψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα·

20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γεγενην, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἀραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἑμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἥχου· καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὕρχισονται,

22 Καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΤΑΧΥ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖ^α. Καὶ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐκλέξεται ἐτι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γεῖώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστεθήσεται^δ πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ,

2 Καὶ λήγονται αὐτοὺς ἔθνη, καὶ εἰσιέουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι^α, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς^α εἰς δούλους καὶ δούλας^δ καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτισάντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου, τῆς δουλείας^α σου^δ τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς.

4 Καὶ λήψῃ τὸν θρῶνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλώνας, ὁ Πῶς ἀναπέμπεται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ ἀναπέμπεται ὁ ἐπισπουδαστής;

5 Συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων.

6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγῇ ἀνιάτω, παῖων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφέισατο, ἀνεκασάτο ποιηθῶς.

7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης.

8 Καὶ τὰ ῥέγα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοί, καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτης ἡμᾶς.

9 Ὁ ᾄξῃς κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι^α· συνηγέρθησαν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγειράντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν.

10 Πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἔροῦσί σοι, Καὶ σὺ ἑάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς^α ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθη.

11 Κατέβη εἰς ἄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου^δ ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.

12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἐωσφόρος ὁ πρῶτ' ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.

13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ὀρυζάνων^δ τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθὼ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τα πρὸς Βορρᾶν,

14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν^δ, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.

15 Νῦν δὲ εἰς ὁ ἄδην^δ καταβήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

16 Οἱ ἰδόντες σε ὀθαυμάσονται^δ ἐπὶ σοί, καὶ ἔροῦσιν^α, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων^δ βασιλεῖς!

17 Ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ^α οὐκ ἔλυσεν.

18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

19 Σὺ δὲ ῥιφῇς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθηγκότων ἐκ κεκετημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ἄδου.

20 Ὀντρόπον^α ἰμάτιον ἐν αἵματι^δ πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς^α· διότι τὴν γῆν μου ἀπόλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας^δ οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρὸν.

21 Ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν^δ, καὶ ἐμπληθώσι τὴν γῆν πολέμων.

22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαῶθ, καὶ ἀπολώ αὐτῶν ὄνομα, καὶ καταλειμμοί, καὶ σπέρμα^α· τὰδε λέγει Κύριος.

23 Καὶ θῆσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται ἐκεῖ οὐδὲν^α καὶ θῆσω αὐτὴν πληθὺ βάραβρον εἰς ἀπώλειαν.

24 Τὰδε λέγει Κύριος σαβαῶθ, Ὀν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

25 Τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου, καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων ἀφαιρεθήσεται.

26 Αὕτη ἡ βουλὴ ἦν βεβούλευτα Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην^α, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη^α.

27 Ἀ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευτα, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;

28 Τῷ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ^δ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο.

29 Μὴ εὐφρανθήτε^α οἱ ἀλλόφυλοι πάντες^δ, συνετρίβῃ γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παῖοντος ὑμᾶς^α· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄψεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄψεις^δ βεταμένοι!

30 Καὶ βωσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι^δ ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται^α· ἀνελεί δὲ ἐν λίμῳ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεί.

31 Ὁ Ολολύξατ' πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς^δ ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ^δ εἶναι!

32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ^α.

Κεφ. ιε'. XV.

ΤΟ ῬΗΜΑ^α ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ.

ΝΥΚΤΟΣ ἀπολείται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολείται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.

2 Δυπέισθε ἐφ' ἑαυτοὺς ἀπολείται γὰρ καὶ Δηβίων, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν^δ· ἐκεῖ ἀναβήσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαὺ τῆς Μωαβίτιδος^δ ὁλολύξατε^α, ἐπὶ πάσης κεφαλῇ φαλάκρωμα πάντες βραχιόνες κατετεμνημένοι.

3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιέκυσσθε σάκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν ὀμμάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύξετε μετὰ κλαυθμοῦ.

4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ἔως

Ἰασὰ ἡκέσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν διατοῦτο ἡ ὑσ-
φους τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώ-
σεται οὐκ.

5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ὥς
Σηγῶρ· δάμαλις γάρ ἐστι τριετής· ἐπὶ δὲ τῆς
ἀναβάσεως ἁ δουεῖθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβή-
σονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιέμ· βοᾷ, Σύντριμμα καὶ
σεισμός.

6 Τὸ ὕδωρ τῆς Νεμροεὶμ ἔρημον ἔσται^α, καὶ
ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς
οὐκ ἔσται.

7 Μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ
ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἀραβας καὶ λήψονται αὐτήν.

8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὄριον τῆς Μωαβιτι-
δος τῆς Ἀγαλείμ, καὶ ὀλολυγμός αὐτῆς ὥς
τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλείμ^α.

9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμὼν πλησθήσεται αἵμα-
τος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἀραβας, καὶ ἄρῳ
τὸ σπέρμα Μωάβ, καὶ Ἀριήλ, καὶ τὸ κατὰ-
λοιπον Ἀδάμα.

Κεφ. ις'. XVI.

ΑΠΟΣΤΕΛΑ ὡς ἐρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ πέ-
τρα ἔρημός ἐστι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών;

2 Ἐσῆ γὰρ ὡς πετεινὸς ἀνιπταμένον νοσοῦς
ἀφῆρημένος, ἔση θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ
Ἀρὼν πλείονα

3 Βουλεύου, ποίει τε σκέπη^ν πένθους! αὕτη
διαπαντός, ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν,
ἐξέστησαν· μὴ ἀχθῆς,

4 Παροικήσουσι σοὶ οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσον-
ται· σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος,
ὅτι ἦρθῃ ἡ συμμαχία σου,^α καὶ ὁ ἄρχων ἀπό-
λετο ὁ καταπατών, ἀπὸ τῆς γῆς.

5 Καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ
καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ
Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων
δικαιοσύνην.

6 Ἰκοῦσαμεν τὴν ὕβριν Μωάβ, ὕβριστης
σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν^α ἐξῆρα^α· οὐκ οὕτως
ἡ μαντεία σου, οὐκ οὕτως.

7 Ὁλοῦξαι Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι
πάντες ὀλοῦξουσιν τοὺς κατοικοῦσι δὲ σὲθ με-
λετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήση.

8 Τὰ πεδία Ἑσβεῶν πενήθει, ἄμπελος Σε-
βαμά· καταπίνουσιν τοὺς ἔθνη, καταπατήσατε
ταὺς ἀμπελούς αὐτῆς, ὥς Ἰαζήρ· οὐ μὴ συνά-
ψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπεσταλμέ-
νοι^α ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν
θάλασσαν.

9 Διατοῦτο κλαῖσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰα-
ζήρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σου κατέβα-
λεν Ἑσβεῶν καὶ Ἐλεαή, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ
καὶ ἐπὶ τῷ τραγῇ σου καταπατήσω, καὶ πάν-
τα πεσοῦνται.

10 Καὶ ἄρθῃσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα
ἐκ τῶν ἀμπελων^α, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελώσιν
σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατή-
σουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολῆνια, πέπαιτα γὰρ^α.

11 Διατοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωάβ ὡς κι-
θάρα ἠχήσει, καὶ τὰ ἐντὸς μου ὡς τείχος^α ἐνε-
καίνισας.

12 Καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναί σε, ὅτι ἐκο-
πίασε Μωάβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσε-
ται εἰς τὰ χεῖροποίητα αὐτῆς, ὥστε προσέυ-
ξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνῃται ἐξελεῖσθαι αὐτόν.

13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ
Μωάβ, ὅποτε ἂ ἐλάλησιν.

14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισ-

θωτοῦ ἠτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωάβ^α πνιγ-
τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται
ὀλιγοστῶ, καὶ οὐκ ἐντίμος.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ.

ΙΔΟΥ Δαμασκὸς ἁρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ
ἔσται εἰς πύσιν,

2 Καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην
ποιμῶν καὶ ἀνάπαυσιν^α, καὶ οὐκ ἔσται ὁ δι-
ώκων.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν
Ἐφραίμ· καὶ οὐκέτι ἡ βασιλεία ἐν Δαμασκῷ,
καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων· οὐ γὰρ σὺ βελτίων
εἰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτις δόξης αὐτῶν· τάδε
λέγει Κύριος σαβαῶθ.

4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψει^α δόξης
Ἰακώβ, καὶ τὰ πύονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθή-
σεται.

5 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ
ἄμνητόν ἐστιν κόκκα, καὶ σπέρμα σταχύων^α ἀμῆ-
ση^α, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ
στάχυν ἐν φάραγγι στερεῇ.

6 Καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλὰμία, ἡ ὡς
ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἀπ' ἄκρου μετεώρου,
ἡ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν
καταλειφθῇ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ.

7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρω-
πος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοί
αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται,

8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθὸς ᾧσιν ἐπὶ τοῖς βω-
μοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἐργοῖς τῶν χειρῶν αὐτῶν,
ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὀψυν-
ται τὰ δένδρα^α, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐ-
τῶν.

9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγ-
κατελελειμμέναι, ὃν τρόπον κατελείπον εἰ
Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐδαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι,

10 Διότι ἐκατέλιπες^α τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά
σου, καὶ Κυρίῳ τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης·
διατοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον, καὶ σπέρ-
μα ἄπιστον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἂν φυτεύσης, πλανήθησῃ^α τὸ
δὲ πρῶτῃ ἐάν σπεῖρῃς ἀνθήσει εἰς ἄμνητον ἢ ἂν
ἡμέρα κληρώσῃ, καὶ ὅς πατὴρ ἀνθρώπων κλη-
ρώσῃ τοὺς υἱοὺς^α σου.

12 Οὐαὶ πλήθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα
κυμαίνουσα, οὕτω παραχθήσεσθ^α καὶ κῆντος
ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχῆσει.

13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἐθνὴ πολλά, ὡς ὕδατος
πολλοῦ βιά^α φερομένου· καὶ ἀποσκορρικεῖ
αὐτόν, καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται, ὡς χροὺν
ἀχίρουν λικυμένων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς
κοινοῖον τροχὸν καταγίγεις φέρονσα.

14 Πρὸς ἐσπέραν καὶ ἔσται πένθος, πρὶν^α πρῶτῃ,
καὶ ἔκ^α ἔσται· αὕτη ἡ μερίς τῶν προνομευσάντων
ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομή-
σασιν.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποτα-
μῶν Αἰθιοπίας·

2 Ὁ ὀπισθέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα, καὶ
ἐπιστολάς βελλίας ἐπάνω τοῦ ὕδατος πορεῖ-
σονται γὰρ ἀγγελοὶ κῆφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον,

καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν· τὶς αὐτοῦ ἐπέ-
κεινα· ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημέ-
νον· οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς

3 Πάντες, ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθή-
σεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὥσπερ σημεῖον ἀπὸ ὄρου
ἀρθή, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστον ἔσται.

4 Ὅτι· ὁτι· ἔγωγε εἶπε· Κύριός μοι, Ἀσφάλεια
ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημ-
βρίας, κ' ὡς νεφέλη ὁρόση ἡμέρας ἀμῆτι· ἔσται.

5 Πρὸ τοῦ θερίσμου, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος,
κ' ὁμφαξ ὁ ξανθὸς ἄνθος ὁμφακίζουσα· καὶ
ἀφελεὶ τὰ βοτρίδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις,
καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει,

6 Καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐ-
ρανοῦ, κ' τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσε-
ται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κ' πάντα
τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἔξει,

7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνεχθήσεται δῶρα
Κυρίου σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου κ' τετιλ-
μένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάлу ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ἔθνος ἐλπίστον καὶ κατα-
πεπατημένον, ὃ ἔστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς
χωρᾶς αὐτοῦ, εἰς τὸν ποτόν οὐ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου σαβαὼθ, ὅρος Σιών.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

ΙΔΟΥ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κούφῃς, κ'
ἔξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειρο-
ποίητα Αἱγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ
καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐπεγεγρήσονται Αἱγύπτιοι ἐπ' Αἱγυπ-
τίους, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, ὁ πό-
λις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον.

3 Καὶ παραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἱγυπ-
τίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκε-
δάσω, καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, κ'
τὰ ἁγίασμα αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φω-
νούντας, καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους·

4 Καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων, κυρίων σκληρῶν, κ' βασιλεῖς σκληροὶ
κυριεύσουσιν αὐτῶν· τότε λέγει Κύριος σαβαὼθ.

5 Καὶ πίνοντα οἱ Αἱγύπτιοι ὕδωρ τὸ πορὶ θέ-
λασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθή-
σεται.

6 Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ αἱ διώ-
ρυχες τοῦ ποταμοῦ, καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα
συνικαγῇ ὕδατος, καὶ ἐν πᾶντι ἔλει καλὰ μόνον
καὶ παπύρου,

7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ
ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ πο-
ταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφορον.

8 Καὶ στεναῖουσιν οἱ ἀλιεῖς, καὶ στεναῖουσι
πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποτα-
μόν, καὶ οἱ βιάλλοντες σαγήνας, καὶ οἱ ἀμφι-
βολεῖς πενήθουσι.

9 Καὶ αἰσχύνῃ λήσεται τὰς ἐργαζομένους τὸ
λῖνον τὸ σκιδόν, κ' τὰς ἐργαζομένας τὴν βύσσον.

10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὁδί-
νῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῆλον λυπη-
θήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πονέουσιν.

11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἀρχοντες Τάνεως, οἱ
σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βελὴ αὐτῶν
μωρανθήσεται· πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, Υἱοὶ
ἁσμετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;

12 Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου; καὶ ἀναγγε-
λάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν, Τί βεβούλευται
Κύριος σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον,

13 Ἐξέλιπον οἱ ἀρχοντες Τάνεως, κ' ἐψώθη-

σαν οἱ ἀρχοντες Μέμφεως, καὶ πλανήσουσιν
Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

14 Κύριος γὰρ ἐκέραςεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανή-
σεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ
ἐμῶν ἅμα.

15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἱγυπτίοις ἔργον ὃ
ποιήσει κεφαλὴν κ' οὐράν, κ' ἀρχὴν καὶ τέλος.

16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἱγύπτιοι.
ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσ-
ώπου τῆς χειρὸς Κυρίου σαβαὼθ, ἣν αὐτοὶ
ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.

17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἱ-
γυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ
αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βελὴν ἣν
βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' αὐτὴν.

18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν
τῇ Αἱγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανί-
τιδι, καὶ ὁ μνῦντες τῷ ὀνοματι Κυρίου σα-
βαὼθ· πόλις ἀσεδέκ κληθήσεται ἡ μία πόλις.

19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἱγυπτίῳ, καὶ στήλη πρὸς τὸ
ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυ-
ρίῳ· ἐν χώρᾳ Αἱγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς
Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, καὶ ἀποσ-
τελεῖ αὐτοὺς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτοὺς, κρί-
νον σώσει αὐτούς.

21 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἱγυπ-
τίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἱγύπτιοι τὸν Κύριον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, κ'
εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἱγυπτίους πλη-
γῇ, καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει, καὶ ἐπιστρα-
φήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται ἡ
αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει.

23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἱ-
γύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται
Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον, καὶ Αἱγύπτιοι πορεύ-
σονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύουσιν
Αἱγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις.

24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν
τοῖς Αἱγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογη-
μένος ἐν τῇ γῇ.

25 Ἦν εὐλόγησεν Κύριος σαβαὼθ, λέγων,
Εὐλόγησεν ὁ λαὸς μου ὃ ἐν Αἱγύπτῳ, καὶ
ὃ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσ-
ραὴλ.

Κεφ. κ'. XX.

ΤΟΥ ἔτους ὅτε· εἰσῆλθε Τανθάαν εἰς Ἀζω-
τον, ἡνίκά ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνὰ βασιλέως
Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἀζωτον, καὶ
ἔλαβεν αὐτὴν,

2 Τότε ἔδάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν
Ἀμὸς, λέγων, Πορεύου καὶ ἀφελὲ τὸν σάκκον
ἀπὸ τῆς ὁσφίος σου, καὶ τὰ σανδάλια σου
ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποιήσον
οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος.

3 Καὶ εἶπε Κύριος· Ὁν τρόπον πεπόρευται
ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος
τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεία καὶ τέ-
ρατα τοῖς Αἱγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν·

4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν
αἰχμαλωσίαν Αἱγύπτου καὶ Αἰθίοπων, νεανί-
σκους καὶ πρεσβύτες, γυμνοὺς καὶ ἀνυπόδετους,
ἀνακακαλωμένους τὴν αἰσχύνην Αἱγύπτου.

5 Καὶ αἰσχυνηθήσονται ἠττηθέντες ἐπὶ τοῖς
Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἱγύπ-
τιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.

6 Καὶ ἐροῦσιν εἰ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἡμεν πεπονήότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτὰς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κεφ. κα'. ΧΧΙ.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

ΩΣ καταγίγεις δι' ἐρήμου διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερῶν.

2 Τὸ ὄραμα, καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι· ὁ ἀθετὼν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ· ἐπ' ἐμοὶ οἱ ἑλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται· νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἑμαυτὸν.

3 Διατοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὁσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδὴν ἔλαβον με ὡς τὴν τίκτωσαν· ἠδίκησα τοῦ μὴ ἄκωσαι, ἐσπούδασα τῷ μὴ βλέπειν.

4 Ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον.

5 Ἐτοίμασον τὴν τριπέζαν, ἄφαγετε, πῖετε· ἀνοστάντες οἱ ἄρχοντες, ἐτοίμασα θυρεοὺς, ὅτι οὕτως εἶπε ὁ πρὸς με Κύριος, Βαδίσας σεαυτῷ στήσον σκοπὸν, καὶ ὁ ἄν ἰδῇς ἀνάγειλον.

7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεὺς δύο, καὶ ἡ ἀναβίτην ὄνου, καὶ ἀναβάτην καμήλου· ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλήν.

8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπεῖαν· ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐστην διαπαντός ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα.

9 Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυμωρόδος· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε, Πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλῶν, καὶ πᾶντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετριβήσαν εἰς τὴν γῆν.

10 Ἀκούσατε, οἱ καταλειμμένοι, καὶ οἱ οδυνώμενοι ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίου σαβαῶθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

11 Πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τοῦ Σηεὶρ, ὁ φυλάσσει· ἐπάλλεις.

12 Ὁ φυλάσσω! τοπρῶι καὶ τὴν νύκτα· ἐν ἡμέρᾳ ζητῇς ζῆτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἶκει.

13 Ἐν τῷ ὄνυμῳ ἐσπέρας κοιμηθῇς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαϊδάν.

14 Εἰς συνάντησιν· διψῶντι ὕδωρ ἔφερετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμάν, ἄρταις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι.

15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ.

16 Ὁ Διότι! οὕτως εἶπε μοι Κύριος, Ἐτι ἐνι-αυτὸς ὡς ἐνι-αυτὸς μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ.

17 Καὶ τὸ κατάλοιπον αὐτῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησε.

Κεφ. κβ'. ΧΧΠ.

ΤΟ ῬΗΜΑ ΤΗΣ ΦΛΑΓΓΟΣ ΣΙΩΝ.

ΤΙ ἐγένετό σοι, ὅτι νῦν ἡ ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια;

2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων, οἱ τραυματίαι σου οὐ τραυματίαι· ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμων.

3 Πάντες οἱ ἄρχοντες σου πεφύγασιν, καὶ οἱ

ἀλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσι, καὶ οἱ ἰσχυρόντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν.

4 Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἀφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατισχύσῃτε παρακλῆσιν με ἐπὶ τὸ συντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου.

5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπύματος, καὶ πλάνης παρὰ Κυρίου σαβαῶθ· ἐν φάραγγι Σιών πλανῶνται, ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.

6 Οἱ δὲ ἑλαμίται ἔλαβον φάρετρα, καὶ ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ παρατάξεως.

7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγες σου, πλησθήσονται ἀρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφράξουσιν τὰς πύλας σου.

8 Καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως.

9 Καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ κρυπτὰ τῶν οἰκῶν τῆς ἁκρας Δαυὶδ· καὶ εἰδούσαν, ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ ὅτι ἡ ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἁρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν.

10 Καὶ ὅτι καθεύδουσιν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα· τείχους τῆς πόλεως.

11 Καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμίσσον τῶν δύο τειχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἁρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἄπ' ἀρχῆς ποιῆσαντα αὐτήν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτήν· οὐκ ἐδότε.

12 Καὶ ἐκίλεσε Κύριος Κύριος σαβαῶθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν, καὶ ξυρῆσιν καὶ ζώσιν σάκκων.

13 Αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μόσχους, καὶ θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα, καὶ πίνειν οἶνον, λέγοντες, Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὐριον γὰρ ἀποθήησκομεν.

14 Καὶ ἀνακαλυμμένα ταῦτα ἔστιν ἐν τοῖς ὡσὶ Κυρίου σαβαῶθ, ὅτι οὐκ ἀφελήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε.

15 Τάδε λέγει Κύριος σαβαῶθ, Πορεύου· εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπόν αὐτῷ,

16 Τί σου ὥδε, καὶ τί σοὶ ἔστιν ὥδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὥδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν;

17 Ἰδοὺ δὴ Κύριος σαβαῶθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἐνδοξόν.

18 Καὶ ρίψει σε εἰς χωρᾶν μεγάλῃν καὶ ἀμέτρῃν, καὶ ἐκεῖ ἀποθαγῇ· καὶ θῆσει τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκόν τοῦ ἀρχοντός σου εἰς καταπάτημα.

19 Καὶ ἀφαιρήσῃς ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακὴμ τὸν τοῦ Χελκίου.

21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολὴν σου, καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς πατήρ τοις ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδα.

22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλειδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ ὅτῳ ὥμῳ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων· καὶ κλείσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων.

23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσται πεποισθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, α καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι α αὐτῷ

25 Ἀτὴ ἡμέρα ἐκείνη· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιρεθήσεται, κ πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτόν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΤΟ ΔΡΗΜΑ ΤΥΡΟΥ.

δ ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ! πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἥκται αἰχμάλωτος.

2 Τίνι ὄμριοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετὰ βολοὶ Φοινίκης, διαπερύντες τὴν θάλασσαν

3 Ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων, ὡς ἀμητοῦ ἐσφερόμενον, οἱ μετὰ βολοὶ τῶν ἐθνῶν.

4 Αἰσχύνθητι Σιδὼν, εἶπεν ἡ θάλασσα α ἡ δὲ ἰσχύς τῆς θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὤδινον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκας, οὐδὲ ὕψωσα παρθένους.

5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὁδύνῃ περὶ Τύρου.

6 Ἀπολύθατε εἰς Καρχηδόνα, δ' ὀλολύξατε! οἱ κατοικοῦντες! ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

7 Οὐκ αὕτη ἦν ὕμῳ! ἡ ὕβρις α ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἡ παραδοθῆναι αὐτήν;

8 Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσαν ἔστιν, ἡ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι α ἄρχοντες τῆς γῆς.

9 Κύριος σαβαώθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ ατιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι δέρεται! ἐκ Καρχηδόνας.

11 Ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βυσίλει· Κύριος σαβαώθ ἐνετείλατο περὶ Χαναάν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.

12 Καὶ ἔρουσιν, Οὐκέτι δ' οὐ! μὴ προστεθῇ τοῦ ὑβρίσει κ' αἰδεῖν α τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἂν ἀπέλθῃς εἰς δ' Κιτιεῖς! οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπασσις ἔσται σοι

13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἡρήμωται ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοίχος αὐτῆς πέπτωκεν.

14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπόλωλε! τὸ ὀχύρωμα ὕμῶν.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἐβδόμηκοντα, ὡς χρόνος βασιλείας, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης.

16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβενσον πόλιν πόρνην ἐπιλελειμμένην, καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ἄσον, ἵνα σου α μνεία γένηται.

17 Καὶ ἔσται μετὰ ατὰ! ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ ἅλιν ὑποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἔσται ἔμπροσθεν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται αὕτης ἡ ἔμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἁγίων Κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ

τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι Κυρίου, πᾶσα ἡ ἔμπορία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκωμένην, καὶ ἐρημώσῃ αὐτήν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς, κ διασπερὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

2 Καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς, καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπεινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, α ὁ δαεῖζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὑφείλων ὡς ὁ ὑφείλει.

3 Φθορὰ φθιρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομὴ προνομυθήσεται ἡ γῆ, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

4 δ' Ἐπένθησεν! ἡ γῆ, κ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς.

5 Ἡ δὲ ἀ' ἠνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, διότι κ παρήλθον α τὸν νόμον, καὶ ἥλθον τὰ πρυστάγματα διαθήκην αἰώνιον.

6 Διαιτοῦτο ἀρὰ ἔδετοι τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· διαιτοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι.

7 Πενθήσει οἶνος, πενήθεισι ἄμπελος, στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραίνόμενοι τὴν ψυχὴν.

8 Πέπανται εὐφροσύνη τυμπάνων, α πέπανται φωνῇ κιθάρας.

9 Ἦσχύνθησαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν.

10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν.

11 δ' Ὀλολύξατε! περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ, πέπανται πᾶσα εὐφροσύνη α τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς.

12 Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκαταλειμμένοι ἀπολούνται.

13 Ταῦτα πάντα δ' ἔσονται! ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν τρόπον ἂν τις καλαμίσσεται ἐλαῖαν, οὕτως καλαμίσσονται αὐτοὺς· καὶ ἂν παύσῃται ὁ τρυγητὸς,

14 Οὕτοι δ' βοῇ φωνήσιν! οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

15 Διαιτοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς ἡσίοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται.

16 Κρίε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἐκούσαμεν, ἐλπὶς τῶ εὐσεβεῖ καὶ ἔρουσιν, α Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες α τὸν νόμον.

17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὕμᾱς τῆς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Καὶ ἔσται ὁ φεῖγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἐκβάνων ἐκ τοῦ βοθίνου, ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνεψήχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

19 Ταραχὴ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

20 Ἐκλινε α ὡς ὁ μεθύων καὶ κραπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὁ παροφυλάκιον ἡ γῆ κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐ μὴ δύνῃται ἀναστῆναι.

21 Καὶ ἔπαξε ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

22 Καὶ συνάξαι συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμοτήριον, καὶ ἀποκλείουσιν εἰς ὄχυρμα διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν.

23 Καὶ τακῆσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσέεται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθῆσεται.

Κεφ. κ'. XXV.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς ὁδοῶσαί σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν γένοιτο.

2 Ὅτι ἔθλας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρας τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλεις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἰσοδομηθῇ.

3 Διατοῦτο εὐλογῇσαι σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε.

4 Ἐγένοντο γὰρ πάσης πόλει ταπεινῇ βοηθός, καὶ τοῖς ἄθυμῃσαι δι' ἔνδειαν σκεπή, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτοὺς σκέπη διπλώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.

5 Ὡς ἀνθρώποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἱς ἡμᾶς παρέδωκας.

6 Καὶ ποιήσει Κύριος σαβαὶθ παῖσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὅρος τοῦτο πίνοντι ἐφροσύνην, πίνοντι οἶνον.

7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τοῦτ' παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν ἡ γὰρ βουλὴ αὐτῇ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Κατέπειν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντός προσώπου τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε.

9 Καὶ ἔρυσσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ ἐφφρανησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 Ἀναπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξιαις.

11 Καὶ ἄνῃσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπεινώσε τοῦ ἀπολέσαι καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ' ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.

12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Κεφ. κς'. XXVI.

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς τῆς Ἰουδαίας, Ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά, καὶ σωτήριον ἔσται τοῖς τεῖχος, καὶ περιτεῖχος.

2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσω δίκαιουσιν, καὶ φυλάσσω ἀλήθειαν,

3 Ἀντιλαμβάνομενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσω εἰρήνην ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίζω.

4 Ἠλπίσαν Κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος,

5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγε τοὺς ἐνοικοῦν-

τας ἐν ὑψηλοῖς πόλεις ὀχυράς καταβαλεῖς, καὶ καταβείβῃς ἕως ἐδάφους.

6 Καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πρᾶεων καὶ ταπεινῶν.

7 Ὅδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν καὶ παρεσκευασμένη.

8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου, καὶ ἐπὶ τῇ μυνείᾳ.

9 Ἡ ἐπιθυμία ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖται τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής ὡς ὁ δὲ οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

11 Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἥδιστα, γινόντες δὲ αἰσχυνήσονται ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἐδεται.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, κτήσαι ἡμᾶς Κύριε ἑκτός σου ἅλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι διατοῦτο ἐπηγάγε, καὶ ἀπόλεσας, καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15 Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθετε κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπῇ σου.

18 Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδίνησαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ δὲ πεσοῦμεθα ἄλλα πεσῶνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἡ γὰρ ὁρὸς ἡ παρὰ σου ἵμα αὐτοῖς ἔστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

20 Βάδιζε λαὸς μου, εἰσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου, ἀποκλείουσιν τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οἱ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔπαξε ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυράν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν σκολιόν ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξάρχειεν κατ' αὐτῆς.

3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτὴν ἄλῳσεται γὰρ νυκτός, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τῆς πόλεως.

4 Οὐκ ἔστιν, ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θῆσει φυλάσσειν καλὴμην ἐν ἁγρῷ διὰ τὴν

πολεμῶσαν ταύτην ἡθέτηκα αὐτὴν· τοίνυν δια-
τούτο ἐποίησε Κύριος ᾧ πάντα ὅσα συνέταξε·
κατακέκαυμαι,

5 Βοήσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐτῇ, ποιήσω-
μεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην,

6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ· Βλαστήσει κ'
ἐξηνθήσει Ἰσραὴλ, κ' ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκου-
μένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ.

7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως
πληγήσεται· καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως
ἀναيرهθήσεται·

8 Μαχόμενος καὶ ἀνειδίξων ἐξαποστελεῖ αὐ-
τοὺς· οὐ σὺ ἔσθα ᾧ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ
σκληρῷ, ἀνελείν αὐτοὺς πνεύματι θιμοῦ·

9 Διατούτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακώβ,
κ' τὸτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτῷ, ὅταν ἀφέλωμαι
τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν θῶσι πάντας τὰς
λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κόνι-
αν λεπτὴν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν,
καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ
δρυμὸς μακράν.

10 Τὸ κατοικοῦμενον ποίμνιον ἀνείμενον ἔσ-
ται, ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον· καὶ ἔσται
πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύ-
σονται ᾧ ποίμνια·

11 Καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν
χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι· γυναικὲς ἐρχόμε-
ναι ἀπὸ θῆας δεύει· οὐ γὰρ λαὸς ἐστὶν ἔχων
σύνεσιν, διατούτο οὐ μὴ οἰκτερίσῃ ὁ ποιήσας
αὐτοὺς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ.

12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συμφρά-
ξει ὁ Θεός· ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ
ἕως Ῥινκορὼρων ἡμεῖς δὲ συναγάγετε ᾧ κατὰ
ἕνα· τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σαλπιοῦσι
τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπο-
λόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, κ' οἱ ἀπο-
λόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ
Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ
Ἐφραὶμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ᾧ
ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ ᾧ παχέως, οἱ
μεθύοντες ἄνευ οἴνου.

2 Ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίου,
ὡς χάλαρα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην,
βία καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος
σύρον χώραν, τῇ γῇ ποιήσει ᾧ ἀνάπαυμα·
ταῖς χερσὶ,

3 Καὶ τοὺς ποσὶ καταπατήθησεται ὁ στέφα-
νος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραὶμ.

4 Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπί-
δος τῆς δόξης ᾧ, ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὕψι-
λου· ὡς προδρόμος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτό, πρὶν
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν ᾧ αὐτό, θελήσει
αὐτὸ καταπιεῖν.

5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος σαβαὶθ ὁ
στέφανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλεκεὶς τῆς δόξης,
τῷ καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ.

6 ᾧ Καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως
ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχύιν κωλύοντων ἀνελείν.

7 Οὗτος γὰρ οἶνῳ ᾧ ἐμπλημελῆμένοι· εἰσίν·
ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προ-
φήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν
διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης ᾧ,
ἐπλανήθησαν· τούτεστι ᾧ φάσμα.

8 Ἄρ' ἔδεται ᾧ ταύτην· τὴν βουλήν, αὕτη
γὰρ ἡ βουλή ἕνεκα πλεονεξίας.

9 Τίτι ἀνηγγείλαμεν κακὰ, καὶ τίτι ἀνηγγεί-
λαμεν ἀγγελίαν, οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι
ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μασ-
τοῦ.

10 Θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα
ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν,

11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων, διὰ γλώσσης
ἐτέρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ,

12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ
πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ συντριμμα· καὶ οὐκ
ἠθέλησαν ἀκοῦειν.

13 Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον ᾧ τοῦ Θεοῦ.
θλίψιν ἐπὶ θλίψιν, ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρόν
ἔτι μικρόν, ἵνα ᾧ πορεύσῃ· κ' πέσωσιν ᾧ πώ-
σω, ᾧ καὶ συντρίβησονται, καὶ κινδυνεύσουσι,
καὶ ἀλώσονται.

14 Διατούτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου ἄνδρες
τεθλιμμένοι, καὶ ᾧ οἱ ἄρχοντες τῷ λαοῦ τοῦ-
τον τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Ὅτι εἶπατε, Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ
τοῦ ἄδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας·
καταγίγεις φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἐλθῇ
ᾧ ἐφ' ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεύδος τὴν ἐλπίδα
ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα.

16 Διατούτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐμβαλάλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πο-
λυτελεῖ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαίον, ἐντίμον, εἰς
τὰ θεμελίδια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ κα-
ταίσχυνθῇ.

17 Καὶ θῆσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημο-
σύνη μου εἰς σταθμὸν, κ' οἱ πεποιθότες μά-
την ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡμᾶς καταγίγεις,

18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θα-
νάτου, καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ἄδην οὐ
μὴ ἐμείνῃ· καταγίγεις φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ,
ἔσσεσθε αὐτῇ εἰς καταπίεσιν.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ἡμᾶς, ᾧ πρῶτῃ
πρῶτῃ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσ-
ται ἔλπις πονηρὰ· μάθετε ἀκοῦειν.

20 Στενωχωρήμενοι· οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι,
αὐτοὶ δὲ ἀσθενούμεν τοῦ ὑμᾶς συναχθῆναι.

21 Ὡσπερ ὁρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος,
ᾧ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Ταβαῖων, μετὰ θυμοῦ
ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πακίρας ἔργον· ὁ δὲ
θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ ἡ σι-
πρία· αὐτοῦ ἀλλοτρίως.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε, μηδὲ ἰσχυ-
σάτωσαν ἡμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσ-
μένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα
παρὰ Κυρίου ᾧ σαβαὶθ, ᾧ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

23 Ἐνοτίθεσθε ᾧ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου,
προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου.

24 Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ᾧ ἀροτριάσει· ὁ ἀρο-
τριῶν ᾧ· ἡ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργά-
σασθαι τὴν γῆν·

25 Οὐχ ὅλην ὁμολίση· τὸ πρόσωπον αὐτῆς,
ᾧ τότε! σπείρει μικρὸν μελάνθιον ᾧ κῆμι-
νον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, καὶ
κῆγχρον, καὶ ζῶαν ἐν τοῖς ὀρίοις σου·

26 Καὶ παιδευθῇ κρίματι Θεοῦ σου, καὶ
εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ
μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμάξει περιείξει ἐπὶ
τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδῳ τανασσεῖται τὸ με-
λάνθιον, τὸ δὲ κύμινον ᾧ

28 Μετὰ ἄρτον βρωθήσεται· οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ εἰμὶ ὑμῖν ὀργισθήσομαι, οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατήσῃ ὑμᾶς.

29 Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίου σαβα὿θ ἐξήλθε τὰ τέρατα· βουλευσάσθε, ὑψώσατε ματαίην παράκλησιν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΟΥΑΙ· Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἔπολεμῆσε Δαυὶδ· συναγάγετε γεννήματα ἑναντίον ἐπὶ ἑναυτὸν, ὁ φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωάβ, ὁ ἔκθλιψεν γὰρ Ἀριὴλ· καὶ ἔσται αὐτὴν ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλούτος ἔμοι.

3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ ἐπὶ σέ, καὶ βαλῶ περὶ σέ χάρακα, καὶ θήσω περὶ σέ πύργους, 4 Καὶ ταπεινωθήσονται ἡ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται· καὶ ἔσονται ὡς οἱ φωνῶντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνὴ σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνὴ σου ἀσθενήσει.

5 Καὶ ἔσται ὡς κοινορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τὸν ἀσεβᾶν, καὶ ὡς χνῶς φερόμενος τὸν πλῆθος τῶν καταδυναστεύοντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχρήμα.

6 Παρὰ Κυρίου σαβα὿θ ἑπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, καταγίγῃ φερομένη, καὶ φλοὺ πυρὸς κατεσθίουσα.

7 Καὶ ἔσται ὡς ἐνυπνιαζόμενος ὁ καθ' ἡπνοῦς νικτὸς, ὁ πλούτος ὁ ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ πάντες οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν.

8 Καὶ ὡς οἱ ἐν ᾧ ὕπνου πίνοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαναστάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον· καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξαναστὰς ἐτι διψᾷ ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν· οὕτως ἔσται ὁ πλούτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὅρος Σιών.

9 Ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε, καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σίκερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου·

10 Ὅτι πεπότηκεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι καταψέως, καὶ καυμώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὀρίοντες τὴν κρυψά.

11 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τῆ ἐσφραγισμένου τοῦτον, ὃ ἐὰν δάσιν αὐτὸ ἐν θρωπῇ ἐπιστημένη γράμματα, λέγοντες, Ἀνάγνωθι ταῦτα· καὶ ἔρει, Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφραγίσται γάρ.

12 Καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἔρει αὐτῷ, Ἀνάγνωθι τοῦτο· καὶ ἔρει, Οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῇ στήθεϊ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χεῖρεσιν αὐτῶν τρυφήσιν με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόριον ἀπέχει ἐπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες ἀνάληματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας.

14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἔπροσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ μεταθήσω αὐτοῖς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν συνέσιν τῶν συνετῶν ἀκριψά.

15 Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες, καὶ οὐ οἶα Κυρίου· οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦν-

τες, καὶ ἔσται ἐν σκοτεῖ τα ἔργα αὐτῶν καὶ ἔρουσι, Τίς ἑώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἡ ἡμεῖς ποιοῦμεν;

16 Οὐχ ὡς πηλὸς τὸν κεραμῆος λογισθήσθε; μὴ ἔρει τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό, Οὐ σὺ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι, Οὐ συνετὸς με ἐποίησας;

17 Οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυὸν λογισθήσεται;

18 Καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίων, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ομίχλῃ· ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται.

19 Καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοβρέυθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ.

21 Καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπων ἐν λόγῳ πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις προσκομίμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκους δίκαιον.

22 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ, Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μεταβαλεῖται.

23 Ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἀγιασοῦσι τὸ ὄνομά μου, καὶ ἰσχύσουσι τὸν ἄγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

24 Καὶ γνώσονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι· σύνευν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακοίειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κεφ. λ. XXX.

ΟΥΑΙ τεκνα ὑποσταται, λέγει Κύριος· ποιήσατε βουλήν· οὐ δὲ ἐμοῦ, καὶ συνήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας,

2 Οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ βοηθηθῆναι ὑπο Φαραῶ, καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἴγυπτίνων.

3 Ἐσταί γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραῶ εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποθοῖσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος.

4 Ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι· πονηροί.

5 Μάτην κοπιᾶσθαι πρὸς λαὸν, ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.

6 Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΕΡΗΜΩ.

Ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέοντος, ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἐκγόνα ἀσπίδων πετομένων, οἱ ἔφερον ἐπὶ ὄνους καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς.

7 Αἰγύπτιοι μάλιστα καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ἡμᾶς· ἀπάγγελλον αὐτοῖς· Ὅτι ματαία ἡ παράκλησις ὑμῶν αὐτῇ.

8 Νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίδου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας ταῦτα καιρῷ, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθεὶς ἐστίν, υἱοὶ ψευδεῖς, οἳ οὐκ ἠβοῦλάντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.

10 Οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις, Μὴ ἀναγέλλετε ἡμῶν, καὶ τοῖς τὰ ὄραματα ὀρώσ-

Μὴ λαλεῖτε ἑμῖν^α, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε^α καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν.

11 Καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης· ἀφέλετε ἀπ' ἡμῶν τὸν τρίβον τούτον, καὶ ἀφέλετε ἡμῶν^β τὸ λόγιον^β τοῦ Ἰσραὴλ.

12 Διατοῦτο τῷδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις, καὶ ἠλπίζατε ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποιθὼς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ,

13 Διατοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη, ὡς τείχος πίπτον παραρῆμα πολέως ὀχυρᾶς ἐαλωκυίας, ἧς παραρῆμα πάρεστι τὸ πῦμα.

14 Καὶ τὸ πῦμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἄγχιον ὄστρακινον, ἐκ κεραμίδων λεπτᾶ, ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρακον, ἐν^γ ᾧ πῦρ ἄρεις^α, καὶ ἐν^δ ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρὸν.

15 Ὁὕτω^ε λέγει Κύριος, Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ὅταν ἀποσπαρῇς στενάζης, τότε σῶσῃ, καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα, ὅτε ἐπεποιθεῖς ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαία ἡ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη^β καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκοῦειν.

16 Ἄλλ^γ εἶπατε, Ἐφ' ἵππων φευόμεθα^α διατοῦτο φεύξεσθε^β καὶ^γ ἐπὶ κούφοις^δ ἀναβίταις^ε ἑσόμεθα^β διατοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.

17 Χίλιοι^δ διὰ φωνῆν ἐνὸς φεύγονται^α, καὶ δια φωνῆν πέντε φεύγονται πολλοί, ἕως ἂν κατελειφθῇτε, ὡς ἰσθὸς ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σιμαίαν φέρον ἐπὶ βουνοῦ.

18 Καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, καὶ διατοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς^α· διότι κριτὴς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν^α, μακίριοι^β οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ,

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκῇσει καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ^α ἔκλαυσεν, Ἐλεήσόν με^β ἐλεήσει σε, ἡν φωνῆν τῆς κραυγῆς σου ἠνῆκα εἶδεν, ἡ ἐπήκουσέ σου.

20 Καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ στενόν, καὶ οὐκ ἔτι μὲ ἐγγισωσί σοι οἱ πλανῶντές σε^α· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε,

21 Καὶ τὰ ὠτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὑπὶσώ σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὐτὴ ἡ ὁδὸς, πορευθώμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἰδῶλα τὰ περιργυρωμένα, καὶ περικεχυσμένα λεπτὰ ποιήσης^α, καὶ λικμήσης ὡς ὕδωρ ἀποκαθιμένης, καὶ ὡς κόπρον ὥσεις αὐτά.

23 Τότε ἔσται ὁ νετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννημάτος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ λιπαρός^α καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τύπον πίονα καὶ εὐρύχωρον.

24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένη.

25 Καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπαρευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλυνται πολλοί, καὶ ὅταν πᾶσῃσι πύργῳ.

26 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἐπαπλάσιον^α ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰύσῃται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πληγῆς σου ἰάσεται.

27 Ἰδού τὸ ὄνομα Κυρίου^β, ἔρχεται διὰ χρόνου^α, καί οἰκίμενος^β θυμῶς^α μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτῆς, λόγιον ὀργῆς πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεσται.

28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάσσαν

γὶ σύρον, ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαιρεθήσεται, τοῦ^α ταραῖαι ἐθνη^β ἐπὶ πλάνησι ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις^α, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσσπον αὐτῶν.

29 Μὴ διαπαντός δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἁγία^α με διαπαντός, ὥσπερ ἑορτάζοντας, καὶ ὥσπερ εὐφραينوμένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐτῶν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ;

30 Καὶ ἀκουστήν ποιήσει Κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, ὃ δείξει^α μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ φλογὸς κατεσθίονσης, κεραυνῶσει βίαιως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ.

31 Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἠτηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς.

32 Καὶ ἔσται σὺν^α κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτοὺς ἐπεποιθεῖ, αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρᾳ πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν^α ἠπατηθήσῃ^β· μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσῃ^γ ὁ βασιλεὺς^δ; ἡ φάριγγα βαθεῖαν, ἐνθα κείμενα, πῦρ καὶ ἐνθα ὁ πολὺς^ε λαός^δ ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεοῦ καιομένη.

Κεφ. λα. XXXI.

ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοηθείαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασιν, ἔστι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ' ἵπποις πλήθος σφόδρα^α καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐβέβησαν^β.

2 Καὶ αὐτοὶ ὁ σοφῶς^α ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν.

3 Αἰγύπτιον, ἀνθρώπων, καὶ οὐ Θεόν, ἵππων σάρκας, καὶ οὐκ ἔστι βοηθεῖα^α· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς^β καὶ κοπιήσουσιν οἱ βοηθούντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολούνται.

4 Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος, Ὅν τρόπον^α βοήσῃ ὁ λέων, ἡ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἣ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἠτηθήσων, καὶ τὸ πλήθος τοῦ θυμοῦ ἐποθήσων, οὕτως καταβήσεται Κύριος σαβαῶθ^α ἐπιστρατεύσας ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπίζει Κύριος σαβαῶθ, ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπίζει, καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει.

6 Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνομοι, υἱοὶ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποιήτα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποιήτα τὰ χρυσοῦ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.

8 Καὶ πσεύεται Ἀσσοὺρ^α οὐ μάχαιρα ἀνδρός, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφύγεται αὐτῶν, καὶ φευθήσεται ἕκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας^β· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἡττημα.

9 Πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἠτηθήσονται, ὁ δὲ φεῖγων ἀλώσεται^α· τὰ δὲ λέγει Κύριος, Μικαῖρος^β ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα, καὶ οἰκίους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

ΙΔΟΥ γάρ βασιλεὺς δ' δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξονται.

2 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ κρυβήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος ἱερομένον· καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς φερόμενος ἐνδόξος ἐν γῇ διψήσῃ.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὕδατα ἀκούειν δώσουσι·

4 Καὶ ἡ καρδία τῶν ὁσθευνόντων προσέξει τῷ ἀκοῦειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ φελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ οὐκέτι ἡ μὴ εἰπωσιν τῷ μωρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἰπωσιν οἱ ὑπηρεταί σου, Σίγα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσῃ, τοῦ συντελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ διασπεῖραι ψυχῆς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψήσας κενὰς ποιήσει.

7 Ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύεται, καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδικίας, καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλή μενεῖ.

9 Γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰπακούσατε λόγους μου.

10 Ἡμεῖς ἐν αὐτῷ μνηστῆρι ποιήσασθε ἐν ὁδῷ μετ' ἐλπίδος ἀνῆλθαι ὁ τρυγητὸς, πέτανται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἐκστήτε, λησθήτε αἱ πεποθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναὶ γένεσθε περιζύσασθε τὰς οὐράς,

12 Καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ἀπὸ τοῦ ἄγρου ἐπιθυμημάτων, καὶ ἀμπέλου γεννημάτων.

13 Ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἂρθήσεται.

14 Πόλις πλουσία, οἶκοι ἐγκαταλειμμένοι πλουτῶν πόλως ἀφίσουσιν, οἴκου ἐπιθυμημάτων, καὶ ἔσονται αἱ κύμια σπῆλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων.

15 Ἔως ἂν δέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς ὄρυμνον λογισθήσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμῆλ κατωικήσει.

17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαντι, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος.

18 Καὶ κατοικήσῃ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσῃ πεποθὼς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλοῦτον.

19 Ἡ δὲ χάλαζα ἐν καταβῇ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἔξει· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν τοῖς ὄρυμνοις πεποθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδίνῃ.

20 Μακρίοι οἱ σπειρόντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὐ βους καὶ ὄνος πατεῖ.

ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρου, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σῆς ἐφ' ἱματίου, οὕτως ἡττηθήσονται.

2 Κύριε ἔλεησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν ἡ γενεὴ τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς

ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἔξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῆλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου· ὁν τρόπον εἴαν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαΐξουσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσεβεία πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδοὺ ὃν ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται· οὓς ἐφοβήσῃτε, βοήσονται ἀφ' ὑμῶν ἄγγελοι· ἀποσταλήσονται, πικρῶς κλαίωντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.

8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοὶ· πέπανται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τοῦτους διαθήκη αἰρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσσῃ αὐτοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἐπέσθῃ ἐν γῇ, ἡσχύνθη ὁ Λίβανος, ἔλη ἔγενετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ.

10 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαῖα ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν· πῦρ ἐδοτε ὑμᾶς.

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη κατακεκαυμένη.

13 Ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἂ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγιζόντες τὴν ἰσχύν μου.

14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιών ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τῶν αἰώνων;

15 Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν εὐθεῖαν ὁδόν, μισθὸν ἄνομον καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χειράς ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρίνων τὰ ὕδατα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς. ἵνα μὴ ἰδῇ ἀδικίαν.

16 Οὗτος οἰκῇ ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας· ἡσυχυῖται· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 Βασιλεῖα μετὰ δόξης ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν.

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον, πού εἰσιν οἱ γραμματικοί; πού εἰσιν οἱ συμβουλευόντες; πού ἐστὶν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους;

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν· ὃ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ἤδε βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἄκῃσαι λαὸς πεφανλισμένους, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σίνεσις.

20 Ἰδοὺ Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηνὰ αἱ οὐ μὴ σεισθῶσι, οὐδὲ μὴ κινήσῃσιν οἱ πύσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν.

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὅμιον· τόπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διωρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαίνον.

22 Ὁ γὰρ Θεὸς μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελίσταται με· Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς ὥσσει.

23 Ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἰστός σου ἐκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ

ἰστία, οὐκ ἄρει σημείων, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομήν ποιήσουσι,

24 Καὶ οὐ μὴ δ' εἴπωσι! Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφ' ἑθῆ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κεφ. λδ. XXXIV.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη, ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὁρῇ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγὴν.

3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφίσονται, καὶ οἱ νεκροὶ καὶ ἀναβήσονται αὐτῶν ἡ ὄσμη, καὶ βραχίσειται τὰ ὄρη ὑπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

4 Καὶ τακίσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐλεγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἀστρά πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ αὐπλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ σκῆης.

5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχηρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καταβήσεται, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 Ἡ μάχηρα τοῦ Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἔπαχύνθη ἀπὸ στέατος, ἀπὸ αἵματος τράγων καὶ ἀμνῶν, καὶ ἀπὸ στέατος πράγαν καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν ἑβραίοις, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

7 Καὶ συμπέσουσιν οἱ δόροι μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.

8 Ἡμερα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἐναντὶς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.

9 Καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πῖσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον, καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πῖσσα καιομένη.

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον ὁ πολὺν.

11 Ὅρμα καὶ ἔχινος, καὶ ἕβρας καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐπιβλήσεται ἐπ' αὐτὴν ἀσπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ.

12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 Καὶ ἀναφύσκει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἡ ἀκάνθια ξύλα, καὶ αἱ τὰς ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ στρουθῶν.

14 Καὶ συναντήσουσι δαίμονα ὀνοκένταυροι, καὶ βοηθοῦνται ἑτέροις πρὸς τὸν ἑτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, ἐνδρόντες αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

15 Ἐκεῖ ἐνοσσεύσων ἔχινος, καὶ ἔσται ἡ γῆ τα παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ ἔσται ἡντσαν ἑλάφοι καὶ εἰδοὶ τὰ πρόσωπα ἀλλήλων.

16 Ἀριθμῶ παρήλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο· ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐνετίλειτο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν συνήγαγεν αὐτάς.

17 Καὶ αὐτὸς ἐμπαλεῖ αὐτοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισε βόσκειν· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Κεφ. λε. XXXV.

ΕΥΦΡΑΝΕΘΗΤΙ ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθίστω ὡς κρίνον.

2 Καὶ ἔξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμύλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὀψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνιμῆναι, καὶ γόνατα παρακληνέμενα.

4 Παρακαλέσατε οἱ διλιγόφυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, μὴ φοβείσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδώσει, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἡς καὶ σώσει ἡμᾶς.

5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὡς κωφῶν ἀκούσονται.

6 Τότε ἀλείψαι ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, τρανὴ δὲ ἔσται γλῶσσα μογαλάων, ὅτι ἐρύγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραξ ἐν γῇ διψώσῃ.

7 Καὶ ἔσται ἡ ἀνδρὸς εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμων καὶ ἔλη.

8 Ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διέσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλινθισθῇ.

9 Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων· οὐ μὴ ἀναβῇ ἐκεῖ αἰὼν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λευτοί μόνον.

10 Καὶ συνηγμένοι διὰ Κέριον, καὶ ὑποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεῖς καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὁδὸν καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Κεφ. λς. XXXVI.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκιῦν, ἀνέβη Σενναخرειμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς.

2 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λάχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκιάν μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ ἔστη ἐν τῷ ὁδῳ γῶ· τῆς κορυφῆς τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῳ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφῆος.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακειμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωάχ· ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπογραμματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἰπατε Ἐζεκιᾶ· ὅτι λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων· τί πεποιθὸς εἶ;

5 Μὴ ἐν βουλῇ καὶ λόγῳ χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδοὺ πεποιθὸς εἶ ἐπὶ τὴν ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον, ὡς ἂν ἐπιστηρίβῃ ἡνὲρ ἐπ' αὐτὴν, ἐισελείσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν.

7 Εἰ δὲ λέγετο, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν πεποιθαμεν, τότε οὐκ ἐλπίσαμεν ὅτι ἡμῶν ἐλπίσαμεν, καὶ οὐκ ἐλπίσαμεν ὅτι ἡμῶν ἐλπίσαμεν.

8 Νῦν μέλῃθε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ πῶς δόνασθε ἀποστρέψαι ἐς; πρόσσωπον ὧν τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσίν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἄνεν Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀνίσθη ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωῶχ· Δάλησον πρὸς τὰς παῖδας σὺ Συριστί· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖστί· καὶ ἰνατὶ λαλεῖν εἰς τὰ ὧτα τῶν ἄνθρώπων! ἐπὶ τῇ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἄνθρώπους! τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι· κόπρον, καὶ πῖωσιν οἶνον· μεθ' ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔσθη Ῥαβσάκης, καὶ ὁ ἀνεβόησε! φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τῶν λόγων τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἁπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, ὃ οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς.

15 Καὶ αὐτὸν λέγω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ρύσεται ὑμᾶς ὁ Θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς με, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἀμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκὰς, καὶ πῖεσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν.

17 Ἔως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελωνῶν.

18 Μὴ ἁπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ Θεός ῥύσεται ὑμᾶς! μὴ ἐρρίσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

19 Πού ἐστιν ὁ θεός Ἐμᾶθ καὶ Ἀρφᾶθ; καὶ πού ὁ θεός τῆς πόλεως Ἐπφαραουαίμ; μὴ ἐδίδναντο ῥύσασθαι Σαμίρειαν ἐκ χειρὸς μου;

20 Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου ὅτι ρύσεται ὁ Θεός τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου;

21 Καὶ ἐπιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξαν τὸν βασιλεῖα μηδὲνα ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χελκίου, οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωῶχ ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν, ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας, καὶ ἄνηγειλαν! αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαβσάκου.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλεῖα Ἐζεκιαν, ἐσχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιεβάλετο σάκκον! καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομνᾶν τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν περιβεβλημένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς τὸν προφήτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως καὶ δνειδισμού καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἦκει ἡ ὥδιν τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν.

4 Εἰσακούσαι Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, δνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, καὶ δνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύριόν σου περὶ τῶν καταλειμμένων τοιῶν.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίᾳ πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνεΐδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἐμβάλλω! εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν, ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλεῖα Ἀσσυρίων πολιορκούντα Λυβνᾶν καὶ ἤκουσεν ὅτι ἠνέηεν ἀπὸ Λαχίε.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μὴ σε ἀπατάτω ὁ Θεός σε, ἐφ' ᾧ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Ἀσὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπόλεσαν, καὶ σὺ ρυσθήσῃ.

12 Μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπόλεσαν οἱ πατέρες μου! τὴν τε Γωζαν, καὶ Χαρρίαν, καὶ ὁ Ῥαφέθ, αἱ εἰσὶν ἐν χώρᾳ Θεεμαθ;

13 Πού εἰσι βασιλεῖς Ἐμᾶθ; καὶ πού Ἁρφαθ; καὶ πού ἰ πόλεως Ἐπφαραουαίμ, Ἀναγουάνα;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτό ἑναντίον Κυρίου.

15 Καὶ προσήυξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων,

16 Ὁ Κύριος! σαβαῶθ ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος! πάσης βασιλείας τῆς οἰκμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσακούσων Κύριε, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰσβλεψὼν Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχηρείμ, οὓς ἀπέστειλεν δνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἰδῶλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἔξλα καὶ λίθοι· καὶ ὁ ἀπώσαντο! αὐτοῖς.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ἵνα γνῇ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μόνος.

21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἤκουσα ἃ προσηύξατο πρὸς μέ πρὶ Σενναχηρείμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ Θεός, Ἐφάντισέ σε, καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ.

23 Τίνα ἀνείδισας καὶ παρώξυνας; ἡ πρὸς τίνα ὕψους τὴν φωνὴν σου; καὶ οἷκ ἥρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ὁ πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ;

24 Ὅτι οἱ ἄγγέλων ἀνείδισας Κύριον σὺ γὰρ εἶπας; Ὡς πλήθει τῶν ὁπμάτων ἄγω ἀνέβην εἰς ὕψος ὁρέων, καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Δαδάνου, καὶ ἔκοφα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος ἃ τῆς κυπαρίσσου, καὶ ἐσπῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ ὄρουμ^α.

25 Καὶ ἔθηκα γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος.

26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλοι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἔξ ὧν ἡμερῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπείδειξα ἐξηρημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροις καὶ οἰκῆν τας ἐν πόλεσιν ὄχυραις.

27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χορτὸς ὁ ξηρὸς ἐπὶ ὁμαμάτων, καὶ ὡς ἄγρωστις ἄ.

28 Νῦν δὲ τὴν ἀνάπυσίν σου, καὶ τὴν ἑξοδὸν σου, καὶ τὴν εἰσοδὸν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.

29 Ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐξημώθησας, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς μέ, καὶ ἐμβαλὼν φιδὸν εἰς τὴν ρινά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεῖρά σου, καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

30 Τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἐσπαρξας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ καταλείμμα, τῷ δὲ τρίτῳ ἃ σπείραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπέλωνας, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυήσουσι ρίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω.

32 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών ὁ ὅλος Κύριον σβαθῶ ποιήσει ταῦτα.

33 Διατοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων, Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χεῖρα.

34 Ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ· τάδε λέγει Κύριος.

35 Ὑπερασπῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σώσαι αὐτὴν δι' ἐμέ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου.

36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνέειλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιᾶδας καὶ ἀναστάντες τοπρωὶ, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

37 Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Ἰσενναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ.

38 Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαράχ τὸν πάτερχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη

Ἐζεκίας ἕως θανάτου καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος, Τάξι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον,

3 Λέγων, Ἄ Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων,

5 Ὑπορέυθητι, καὶ εἶπὸν Ἐζεκία, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου, ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδόν τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ προστίθμι πρὸς τὸν χρόνον σου ἑκαπέντε ἔτη,

6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαι σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

7 Τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει ὁ Θεός το ῥημα τοῦτο.

8 Ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκίαν τῶν ἀναβαθμῶν οὐς κατέβη τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς καὶ ἀνέβῃ ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς, οὐς κατέβη ἡ σκία.

9 Ὁ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ, ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ, ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, Πορεύσομαι ἐν πόλεσι ἄδου, καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.

11 Εἶπα, Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.

12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴ καταλὼν πῆξας, ὡς ἰστός τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο, ἐρίθην ἐγγιζούσης ἐκτεμερί.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρῶς ὡς λέοντι, οὕτως συνετρίψε πάντα τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως νυκτός παρεδόθην.

14 Ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστερά, οὕτω μελετῶ· ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξεῖλατό με, καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὁδύν τῆς ψυχῆς.

16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξηγεῖράς μου τὸν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.

17 Εἶδον γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀποληταί, καὶ ἀπέρριψας ὅπισθον μου πᾶσας τὰς ἁμαρτίας.

18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ἄδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἔλπιουσιν οἱ ἐν ἄδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.

19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κήγῳ ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου.

20 Ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πᾶσας τὰς

ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας πρὸς Ἐζεκιάν, Λάβε παλάθην ἐκ σίκκου, καὶ τρίψον, καὶ κατάπλασαι^α, καὶ ὑγίης ἔσθ.

22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Τὸτο^α σημεῖον^δ πρὸς Ἐζεκιάν¹, ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.¹

Κεφ. λθ'. XXXIX.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλοδάν οὐῖος τοῦ Βαλοδάν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιστολὴν καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ^α ἥκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἔως θανάτου, καὶ ἀνέστη.

2 Καὶ ἐχάρη ἐν^α αὐτοῖς Ἐζεκίας^α, ὃς ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθᾶ, καὶ τοῦ ἀργυρίου, καὶ τοῦ χρυσίου,¹ καὶ τῆς στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γᾶς, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ¹ καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ ἔδειξεν Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαίας ὁ προφῆτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκιάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἦκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασι πρὸς μέ, ἐκ Βαβυλῶνος.

4 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, καὶ οὐκ ἔστιν^α ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαίας αὐτῷ¹ Ἀκουσον τὸν λόγον Κυρίου σαβαώθ.

6 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,^α καὶ λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνηγαγον οἱ πατέρες σε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἔξει, καὶ οὐδὲν¹ οὐ μὴ καταλείψουσιν^α εἶπε δὲ ὁ Θεός,

7 Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ἴων γεννήσεις, λήψονται, καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡσαίᾳ, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησες γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Κεφ. μ. XL.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαὸν μου, λέγει ὁ Θεός.

2 Ἰερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς, λέλυνται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται^α καὶ ἔσται^α πάντα¹ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία.

5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

6 Φωνὴ λέγοντος, Βόησον^α καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.

8 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε,^α τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψώσον τὴν ἰσχυί^α τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλὴμ^α ὑψώσατε, μὴ φοβείσθε^α εἰπόν ταις πόλεσιν Ἰουδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

10 Ἰδοὺ Κύριος^α Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίον^α μετὰ Κυρίας Ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον^α ἐναντίον αὐτοῦ.

11 Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τὴν βραχίονα αὐτῆς συνάξει ἄρνας,^α καὶ ἐν γαστρὶ ἐχοῖσας παρακαλέσει.

12 Τίς ἐμέτρησε τὴν χειρὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπλάμῃ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἐστήσε τὰ ὄρη σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ;

13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου; καὶ τίς^α αὐτοῦ σύμβουλος¹ ἐγένετο, ὃς^δ συμβιβᾷ¹ αὐτόν;

14 Ἡ πρὸς τίνα συμβουλευσάτο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;^α

15 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κίδαου, καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σιέλως λογισθήσονται;

16 Ὁ δὲ Δάβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν,

17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι, καὶ εἰς οὐθέν ἐλογίσθησαν^α.

18 Τίμι ὠμοιώσατε Κύριον; καὶ τίμι ὁμοίωμα ὠμοιώσατε αὐτόν;

19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσὸν περὶεχρύσωσεν αὐτόν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;

20 Ξύλον γὰρ ἀσπιπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλευθῇ.

21 Οὐ γνώσεσθε^α; οὐκ ἀκούσεσθε^α; οὐκ ἀνηγγέλη^δ ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;

22 Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες ὁ στήσας ὡς καμρίαν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖ^α.

23 Ὁ δίδους ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.

24 Οὐ γὰρ^α μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπεύρωσιν¹, οὐδὲ μὴ ριζώθῃ εἰς τὴν γῆν ἡ ρίζα αὐτῶν^α ἐπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταίγης ὡς φρύγανα^δ λήψεται¹ αὐτούς.

25 Νῦν οὖν τίμι με ὠμοιώσατε, καὶ ὑψώθησομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.

26 Ἀναβλέψατε εἰς^α ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε, τίς κατέδειξε^α ταῦτα πάντα¹; ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, ὁ πάντας¹ ἐπ' ὀνόματι καλεῖται ἀπὸ^α πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ^α οὐδὲν σε ἔλαθε.

27 Μὴ γὰρ εἶπε^α Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδὸς μου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν^α ἀφείλε, καὶ ἀπέστη.

28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνω; εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς

γῆς^α οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιήσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξουρίας τῆς φρονήσεως αὐτοῦ,
29 Διδούς τοῖς πεινῶσιν ἰσχύιν, καὶ τοῖς μὴ δδυνάμενοις λῦπην.
30 Πεινᾶσονται γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιᾶσονται νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.
31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεόν, ἀλλάξουσιν ἰσχύιν, πτεροφθήσονται ὡς ἄετοι, δραμονταὶ καὶ οὐ κοπιᾶσονται, βαδιούνται καὶ οὐ πεινᾶσονται.

Κεφ. μα'. ΧΛΙ.

ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΘΕ πρὸς μέ νῆσοι, οἱ γὰρ ἀρχαυτες ἀλλάξουσιν ἰσχύιν^α ἐργισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.

2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει^α καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν.

3 Καὶ διώζεται αὐτούς, διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ.^α

4 Τίς ἐνῆργησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλὸν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς^α ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι.

5 Εἶδον ἐθνη καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς^α ἠγγισαν, καὶ ἤλθον ἅμα,

6 Κόιναν ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθήσαι^α καὶ ἐρεῖ,

7 Ἰσχυσεν ἄνθρωπος τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφῆρη, ἅμα ἐλαύνων^α πότε μὲν ἐρῶ, Σύμβλημα καλὸν ἔστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλαῖς, θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήθησονται.

8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ὃν ἐξελεξίμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα^α

9 Οὐ ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἰπά σοι, Παις μου εἶ, ἐξελεξίμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.

10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σὺ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ^α ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.

11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντιόικοί σου.

12 Ζήτησεις αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὔρης τοὺς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ^α ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμούντες σε^α

13 Ὅτι ἐγὼ^α ὁ Θεὸς σε, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι,

14 Μὴ φοβοῦ^α Ἰακώβ ὀλιγιστὸς Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεὸς σου, ὁ λυτρούμενός σε^α Ἰσραὴλ.

15 Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἀμάξης ἀλω-
ντας καινοὺς^α πρσιτπροειδείς^α, καὶ ἀλοήσεις ὄρη, καὶ λεπτυνεῖς βουνούς, καὶ ὡς χυτὺν θήσεις,

16 Καὶ λικιμαίσεις, καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, καὶ καταγίγῃ διασπερεῖ αὐτούς^α σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ^α ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐμ-
δεεῖς^α ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀψύγῃ ἐξηράνθη^α ἐγὼ

Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσ-
ραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς,

18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὁρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς^α ποιήσω τὴν ἐρη-
μον εἰς ἐλὴ ὑδάτων, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν
ὕδασι ποταμῶν.

19 Ὅθως εἰς τὴν ἀνυδρον γῆν, κέδρον καὶ πί-
ξον,^α μυρσίνην καὶ κυπάρισσον, καὶ λεύκην^α

20 ἵνα ἴδωσι καὶ γινῶσι, καὶ ἐννοηθῶσι καὶ
ἐπιστῶνται ἅμα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε
ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν^α.

21 Ἐγγίσει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ
Θεός^α ἠγγίσαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασι-
λεὺς Ἰακώβ.

22 Ἐργισάτωσαν, καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν^α
ἃ συμβήσονται, ἡ τὰ ὁ πρότερον^α τίνα ἦν, εἴ-
πατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ γνωσά-
μεθα τί τὰ ἐσχάτα^α καὶ τὰ ἐπερχόμενα^α εἶπατι
ἡμῖν,

23 Ἀναγγεῖλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ'
ἐσχάτων, καὶ γνωσάμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε^α εὐ-
ποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θανατώσατε,
καὶ ὠφείμεθα ἅμα

24 Ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργα-
σία ὑμῶν^α ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.

25 Ἐγὼ^α δὲ^α ἤγειρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ
τὸν ἀπὸ ἡλίου^α ἀνατολῶν^α κληθήσονται^α τῶν
ὀνομάτων^α ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς
πληθὸν κεραμῶν, καὶ ὡς κεραμῖνες καταπατῶν
τὸν πληθόν, οὕτω καταπατήσεσθε.

26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνω-
μεν καὶ τὰ ἐμπροσθεν, καὶ ἐρούμεν ὅτι ἀληθῆς
ἔστιν; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ^α ἀκού-
ων^α ὑμῶν τοὺς λόγους^α.

27 Ἀρχὴν Σιών δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρα-
κάσω εἰς ὄδον.

28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν, ἰδοὺ οὐδεὶς^α καὶ ἀπὸ
τῶν εἰδωλῶν αὐτῶν, οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων^α
καὶ ἔαν ἐρωτήσω αὐτοὺς, Πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ
ἀποκριθῶσί μοι.

29 Εἰσὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ
πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφ. μβ'. ΧΛΙΙ.

ΙΑΚΩΒ ὁ ποῖς μου, ἀντλήσωμαι αὐτοῦ^α Ἰσ-
ραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ
ψυχὴ μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
κρίσιν τοῖς ἐθετοῖς ἐξοίσει.

2 Οὐ κεκράζεται, οὐδὲ ἀνίστει, οὐδὲ ἀκουσθή-
σεται ἐξ ἡ φωνῇ αὐτοῦ.

3 Κἀλαμὸν^α τεθλασμένον^α οὐ συντρίψει, καὶ
λίνον καμπύζομενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλη-
θειαν ἐξοίσει κρίσιν.

4 Ἀναλαμνέει, καὶ οὐ θρानσθήσεται, ὥς ἂν
θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ ἔθνη ἑλπιούσιν.

5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὸν
οὐρανόν, καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν
γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ διδούς^α πνοὴν τῷ
λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν
αὐτὴν.

6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιο-
σύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου, καὶ ἐνε-
σχύω σε, καὶ ἐδώκα σε εἰς διαθήκην γένους,
εἰς φῶς ἐθνῶν.

7 Ἀνοΐξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἔξαγαγεῖν ἐκ
δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ
καθήμενους ἐν σκότει.

8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς ἑλλήτοις.

9 Τὰ ἅπ' ἄρχης ἰδοὺ ἦκασι, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, κ' ἐπὶ τοῦ ἁναγγεῖλαι ἔδηνλώθη ἡμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἅπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.

11 Εὐφράνθητι ἔρμος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἅπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι,

12 Δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι.

13 Κύριος ὁ Θεός τῶν δυναμείων ἐξελεύσεται, καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, α καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.

14 Ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι· ὡς ἡ τίκτω ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα.

15 Ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμούς εἰς νήσους, καὶ ἔλη ξηρανῶ.

16 Καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἂν οὐκ ῥέδισαν, πατήσαν ποιήσω αὐτοῖς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιά εἰς εὐθείαν· ταῦτα τὰ ῥήματα α ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.

17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχυνθὲτε αἰσχυρὴν οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς Ὑμεῖς ἐστέ θεοὶ ἡμῶν.

18 Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

19 Καὶ τίς τυφλὸς ἄλλ' ἢ οἱ παῖδες μου, καὶ κωφοὶ ἄλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν· καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰδότε πλεονάκει, καὶ οὐκ ἐφύλαξασθε· ἠνοικμένα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε.

21 Κύριος ὁ Θεός ἐβουλεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, καὶ μεγαλύνῃ αἶναις.

22 Καὶ εἶδον, α καὶ ἔγένετο ὁ λαὸς πεπρονουμένος, καὶ διηρασμένος· ἡ γῆρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχού, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἐκρύβαν αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνομήν, καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἄρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λόγος, Ἀπόδος.

23 Τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωπιεῖται ταῦτα· εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα.

24 ε Οἱ εἰδὼν εἰς διαρπαγὴν Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομείουσιν αὐτόν· οὐχὶ ὁ Θεός φη ἡμάρτοσαν αὐτῶ, καὶ οὐκ ἠβούλουντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ·

25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυεν αὐτοὺς πόλεμον, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν, οὐδὲ θέντο ἐπὶ ψυχὴν α.

2 Καὶ ἐὰν διαβαίνης δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμί, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλόες οὐ κατακαύσει σε.

3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σε ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώζων σε· ἐποίησα α ἄλλαγμα σου· Αἴγυπτον καὶ Λιβυοπίαν, καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ.

4 Ἀφ' οὗ ἐντιμος ἐγένον ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, κ' ἐγὼ σε ἡγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους α ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.

5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε.

6 Ἐρῶ τῷ Βορρᾷ, Ἄγε, καὶ τῷ Λιβί, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόριώθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἅπ' ἄκρων τῆς γῆς.

7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτόν, καὶ ἐπάσα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτόν.

8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ α τὰ ὦτα ἔχοντες.

9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα α· ἡ τὰ ἐξ ἄρχης τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιώσωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεάμην, ἵνα γνῶτε κ' πιστεῦσητε, κ' συνήτε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι.

11 Ἐγὼ α ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σῶζων.

12 Ἐγὼ ἀνήγγιλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ α Κύριος ὁ Θεός.

13 Ἐτι αἱ ἄρχη, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος α τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ φείγοντας πάντας, κ' Χαλδαίους ἐν πλοίοις δεθήσονται.

15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ ἕγων ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλεία ὑμῶν.

16 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδούς α ἐν θालάσσῃ ὁδόν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῶ τρίβον,

17 Ὁ εἰσαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἄλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέβηθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον.

18 Μὴ ἠνυμνεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἄρχαία μὴ συλλογίζεσθε.

19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ α καινὰ! α νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνῶσθε αὐτά· α καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδόν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμόν.

20 Εὐλόγησούσι με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σερῖνες, καὶ θυγατέρες στρουθίων, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, κ' ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐλεκτόν,

21 Λαόν μου ὃν περιποιήσάμην τὰς ἀρετάς μου διηγέσθαι,

22 Οὐ γὰρ ἐκάλεσά σε Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραὴλ.

23 Οὐκ ἤνεγκάς μου πρόβατά σου τῆς ὁλοκαρπώσεως σε, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σε ἐδόξα-

Κεφ. μγ'. XLIII.

ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ποιήσας σε Ἰακώβ, κ' ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρώσάμην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου· ἐμός εἰ σὺ.

σάς με' οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν ὀχυραῖς, οὐδὲ ἐγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ.

24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίῳ θυσίασμα, οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθήμισα· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου ἡ προέστης μου, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου!

25 Ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἐνεκεν ἑμοῦ, καὶ τὰς ἀμαρτίας σε, καὶ οὐ μὴ μνησθῆσομαι!

26 Σὺ δὲ μνησθῆτι, ἡ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.

27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

28 Καὶ ἔμειναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἁγία μου· καὶ ἔδωκα ἀπωλεῖσαι Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΝΥΝ δὲ ἄκουσον ὁ Ἰακώβ ὁ παῖς μου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, Ἐτι βοηθηθήσῃ μὴ φοβῶν παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ἡγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψητοις πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου,

4 Καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἡ ἀναμέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ.

5 Οὗτος ἐρεῖ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψῃ χειρὶ αὐτοῦ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοηθήσεται.

6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ῥυσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαῖθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα· πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

7 Τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω, καὶ καλεσάτω, καὶ ἀναγγελάτω, καὶ ἐτοίμασάτω μοι ἄφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρό τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἔστε, ἐστὶ Θεὸς πλὴν ἐμοῦ.

9 Καὶ οὐκ ἔβησαν! τότε οἱ πλάσσοντες καὶ οἱ γλίσφοντες, πάντες μάταιοι, οἱ ποιῶντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται.

10 Οἱ πλάσσοντες Θεὸν, καὶ γλίσφοντες πάντες· ἀνωφελῆ,

11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν· καὶ κοφῶι ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ στησάτωσαν ἅμα· καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα.

12 Ὅτι ὥξυνε τέκτων σίδηρον· σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτό, καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτό, καὶ εἰργάσατο αὐτό ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ πεινάσει, καὶ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πῖν ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐ-

τὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρύρυθμισεν αὐτό, καὶ ἐποίησεν αὐτό ὡς μορφὴν ἀνδρός, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στήσαι αὐτό ἐν οἴκῳ.

14 Ἐκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμῶν, ὃ ἐφύτευσε Κύριος, πῖνυ, καὶ ὑετὸς ἐμῆκυνεν,

15 Ἵνα ἡ ἀνθρώποις εἰς καύσιν· καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτῆς, ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἐπέψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὶ, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοὺς.

16 Οὐ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσιου αὐτοῦ ἐπέψεν ἐν τοῖς ἀνθράξιν ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπήσας ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἠδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς Θεὸν γλυπτόν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, Ἐξελοῦ με, ὅτι θεὸς μου εἰ σὺ,

18 Οὐκ ἐγίνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημανρώθησαν τοῦ βλέπε·ν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ οὐκ ἐλογίσαντο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐγνώ τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπέψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.

20 Γινώθι ὅτι σποδοὶ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε, Ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου.

21 Μνησθῆτι ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἰ σὺ, ἔλασά σε παῖδά μου, καὶ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιδανθῶν μου.

22 Ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὴν ἀμαρτίαν σου· ἐπιστραφήτι πρὸς με, καὶ λυτρώσομαι σε.

23 Εὐφράνθητε οὐρανοί, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ· σάλπισατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὀρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται.

24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρούμενός σε, καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἐξέτερον τῶν οὐρανῶν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν.

25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας; ἀποστρέψων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μοραίνων,

26 Καὶ ἰστών ὁ ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ Ἰερουσαλὴμ, Κατοικήθησθε, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰουδαίας, Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ.

27 Ὁ λέγων τῇ ἁβύσσῳ, Ἐρημωθήσῃ, καὶ ποταμούς σου ξηρανῶ.

28 Ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματα μου ποιῆσαι· ὁ λέγων Ἰερουσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκόν τὸν ἁγίον μου θεμελιώσω.

Κεφ. με'. XLV.

Ὁ ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ καὶ Κύρῳ, ὃ ἐκρίθησθε τῆς δεξιᾶς, ἐπακούσαι ἐμὰς προσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχύιν βασιλέων δια-

ρήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτῆς θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὁμαλιῶν, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω.

3 Καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς, ἀποκρίσεις, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα ὁ γνῶς ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σε, ὁ ὁ Θεός Ἰσραὴλ.

4 Ἐνεκεν τοῦ παιδὸς μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσδεξομαί σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγινος με.

5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτι πλὴν ἐμοῦ Θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ἤδεις με.

6 Ἴνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίον καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι ὁ Θεός· πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτι.

7 Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ὁ ποίων εἰρήνην, καὶ κτίζων κακὰ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποίων πάντα ταῦτα.

8 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστήσάτω, ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατελάτω ἅμα· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε.

9 Ποίον βέλτιον κατασκευάσω ὥς πλὴν κεραμῆος; μὴ ὁ ἀροτρίων ἀροτρίσει τὴν γῆν ὅλην γῆν ἡμέραν; μὴ ἔρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ, τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ, οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; ὁ μὴ ἀποκρίθηται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό;

10 Ὁ ὁ λέγων τῷ πατρί, τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρί, τί ὀιδνεῖς;

11 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν νῦν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι.

12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρί μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἀστροῖς ἐντείλαμην.

13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης· βασιλεῖα, καὶ πᾶσι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθείαι· οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μὲ ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρου, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος οὐ βασιλεῖ.

14 Οὕτω λέγει Κύριος οὐ βασιλεῖ, Ἐκοπίασεν, λίγνυτον, καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαῖμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σέ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δούλοι, καὶ ὅπως σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σε, καὶ προσκυνήσουσι σοι, καὶ ἐν σοὶ προσευξάνται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι, καὶ ὁ Θεός ἐστι Θεός πλὴν σου.

15 Σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ἥδεσιν, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ.

16 Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύονται ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαίνισθε πρὸς με νῆσοι.

17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπήσονται ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτι.

18 Ὡς λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ Θεός ὁ καταδείξας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐτήν, αὐτὸς διώρισεν αὐτήν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἐπλάσεν αὐτήν, Ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτι.

19 Οὐκ ἐν κρυφῇ ἠελάκηκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτείνῃ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ,

Μάταιον ζητήσατε ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀληθείαν.

20 Συνάχθητε, καὶ ἤκετε, βουλευσάσθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἰρόντες τὸ ξύλον γλῆμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσερχόμενοι πρὸς θεούς, οἱ οὐ δὲ σώζουσιν.

21 Εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς ἀκουσά ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνγγέλην ὑμῖν· ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· δικαίος καὶ σωτήρ, οὐκ ἔστι· ἀπέξ ἐμοῦ.

22 Ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος.

23 Κατ' ἐμαυτοῦ ὁμνῶ, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἡσυχάζουσιν.

24 Ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ὁ ὁμείται πᾶσα γλῶσσα τὸν Θεόν.

25 Λέγων, Δικαιοσύνην καὶ δόξα πρὸς αὐτὴν ἔξει, καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς.

26 Ἀπὸ Κυρίου δικαιοθήσονται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἔνδοξασθήσεται· πᾶν τὸ σπέρμα τῶν νῦν Ἰσραὴλ.

Κεφ. μζ'. XLVI.

ΕΠΕΣΕ Βῆλ, συντριβὴν Ναβῖο, ἐγένετο τὰ γλυπτά αὐτοῦ εἰς θηρία, καὶ τὰ ἰκτὴνη αἶρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὥς φορτίον κοπιῶντι ὁ ἐκλελυμένος.

2 Καὶ πενιῶνται, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ οὐ δύνῃσονται· σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμαλωτοὶ ἤχθησαν.

3 Ἀκούετ' ἡ οἰκὸς τῷ Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ κατὰ λίκον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδῶν.

4 Ἔως ὁ γῆρος· ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔως ἂν καταγῆράσῃτε, ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς.

5 Τί με ὀμνῶντες; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι.

6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσυπίας, καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταβλῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσοῦν ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.

7 Αἶρουν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ πορεύονται· εἰν δὲ θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, μένει, οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὅς ἐάν βοήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σῶσιν αὐτόν.

8 Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στενάξατε, μετανόησατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ.

9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτι πλὴν ἐμοῦ.

10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθαι· καὶ εἶπα, Πᾶσα ἡ βουλὴ μου· στήσεται, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω.

11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινόν, καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα, καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ ἐνώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

12 Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὴν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

13 Ἠγγίσα τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ τῇ

σωτηρίαν τὴν παρ ἑμοῦ οὐ βραδύνω· δέδωκα ἔν Σιών σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

Κεφ. μζ'. XLVII.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπλήλῃ καὶ τρυφερά.

2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι τὶς πόλιν, ἀνάστυρε τὰς κνήμας, διάβηθι ποταμούς·

3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου, φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σὲ ληψομαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις.

4 Ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

5 Κάθισον κατανενυγμένη, εἰσελθε εἰς τὸ ἑκτός γυάτερ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ὡς βασιλείας.

6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου· ἔγωγ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοὺς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα,

7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχοντα· οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.

8 Νῦν δὲ ὁ ἄκουε! ταῦτα τρυφερά, ἡ καθημένη, ἡ πεποικυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα, οὐ καθὼ χηρά, οὐδὲ γνωστόμαι ὀρφανίαν.

9 Νῦν δὲ ἦξει ἐπὶ σέ· τὰ δύο ταῦτα! ἐξαίφνης ἐν ὁμῇ μιᾷ, ἄτεκνία καὶ χρεῖα! ἦξει ἐξαίφνης ἐπὶ σέ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχυὶ τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα,

10 Τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σέ· σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γυνῆ, ἡ σύνεσις τούτων ἔσται, καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχύνῃ· καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα.

11 Καὶ ἦξει ἐπὶ σέ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶς· βόθρον, καὶ ἐμπροσθὶ εἰς αὐτόν· καὶ ἦξει ἐπὶ σέ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἦξει ἐπὶ σέ ἑξαπίνης! ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶσθι.

12 Στήθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι·

13 Κεκοπίας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ σωσάτωσαν σε οἱ ἰατρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὀρίωντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσαν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σέ ἔρχεσθαι.

14 Ἰδοὺ πάντες ὡς φρήγαντα ἐπὶ πυρὶ ὁ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἀνθρακας πυρός· κάθισαι ἐπ' αὐτούς,

15 Οὗτοι ἔσονται σοι βοήθεια· ἐκοπίσας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κεφ. μη'. XLVIII.

ΛΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακώβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ὅξ' Ἰούδα

ἐξεληθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου· Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμητσκομένοι οὐ μετὰ ἀληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης,

2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηρίζόμενοι· Κύριος σαβαώθ ὄνομα αὐτῷ.

3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε καὶ ἀκουστόν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.

4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.

5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι· πάσαι· ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστόν σοι ἐποίησα, μὴ ποτε εἶπες, Ὅτι τὰ εἰδωλά μοι ἐποίησε!, καὶ εἶπες, Ὅτι! τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐντεῖλατό μοι.

6 Ἦκούσατε πάντα, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἔκουσά σοι ἐποίησα· τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἶπας,

7 Νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάλοι, καὶ οὐ πρότεροις ἡμέραις ἤκουσας αὐτά· μὴ εἶπες, Ναὶ γινώσκω αὐτά.

8 Οὐτὲ ἔγνωες, οὔτε ἠπίστως, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοιξά· σου τὰ ὦτα!· ἔγνω γάρ, ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἐπὶ ἐκ κοιλίας κληθήσῃ.

9 Ἐνεκεν τοῦ ἑμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμὸν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ!, ἵνα μὴ ἐξολοθρεύω σε.

10 Ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου· ἐξείλαμν δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας.

11 Ἐνεκεν ἑμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἔμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ οὐ δώσω.

12 Ἀκούε μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτούς, καὶ στήσονται ἅμα,

14 Καὶ συναχθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται· τίς αὐτοὺς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἁγαπῶν σε ἐποίησα· τὸ θελημαί σου ἐπὶ Βαβυλῶνα, τοῦ ὅρου σπέρμα Χαλδαίων.

15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ ἐνώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

16 Προσαγγεγετε πρὸς μέ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ὁ λελάληκα! ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπέστείλε μέ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

17 Οὐτὼ λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, δέδειχα σοι· τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὥσει ποταμός ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὥς κύμα θαλάσσης.

19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὥς ἡ! ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὥς ὁ χοῦτ τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολείπεται τὸ ὄνομα σου ἐνώπιον ἐμοῦ.

20 Ἐξέλθε ἐκ Βαβυλῶνος· φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε,

καὶ ἄκουσάντων γενέσθω τοῦτο. ἀναγγεῖλατε ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς· λέγετε, Ἐρρυσάτο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ·

21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται πέτρα, καὶ ρυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς μου.

22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, ἔλεγει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν·

Κεφ. μθ'. XLIX.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος, ἡ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,

2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ἐπὶ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· ἔθηκε με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με,

3 Καὶ εἶπέ μοι, Δουλόε μου εἰ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδόξασθῆσομαι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενὼς ἐκοπίασα, ἡ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύϊν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

5 Καὶ νῦν οὕτω λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δούλου ἐαυτοῦ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακώβ· πρὸς αὐτόν, καὶ Ἰσραὴλ! συναχθήσομαι καὶ δοξασθῆσομαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεός μου ἔσται ὁμοῖ· ἰσχύς.

6 Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναι σε παιδὰ μου, τοῦ στήσαι τὰς φυλὰς Ἰακώβ, καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, ἡ εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.

7 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, Ἀγιάσετε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βεβηλωσμένον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄνουν αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἀρχόντες, καὶ προσκινήσουσιν αὐτῷ, ἔνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμενν σε.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσαι κληρονομίαν ἐρήμων,

9 Λέγονται τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθατε, καὶ ταῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλυφθῆναι· ἡ ἐπ' αἰσῶν ταῖς ὁδοῖς βόσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τριβούτοις ἡ νομὴ αὐτῶν.

10 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, ὁ οὐδὲ! πατάξει αὐτοὺς ὁ καινισμός, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς.

11 Καὶ θήσω πᾶν ὅρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τριβὴν εἰς βόσκημα αὐτοῖς.

12 Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ ἡ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεός τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ οὐς ταπεινούς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.

14 Εἶπε δὲ Σιών, Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ἡ ἐπὶ! Κύριος ἐπελάθετό μου.

15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τὸ παιδίον αὐτῆς, ἡ τοῦ μὴ ἐλεήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας·

αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ τὰυτα ἐπιλάβοιτο! γυνή! ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σου, εἴτε Κύριος.

16 Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξωγράφος σου τὰ τεῖχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἰ διαπαντός, 17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσεται ὑφ' ὧν καθρέθῃς, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἑξελεύσονται ἐκ σου!

18 Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἤλθουσιν πρὸς σέ. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον! ἐνδύσει, καὶ ὁ περιθήσεις! αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφη.

19 Ὅτι τὰ ἐρημιά σου καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ ἡ πεπτακότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.

20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ῥῆτά σου οἱ υἱοὶ σου, οὓς ἀπολώλεκα, Στεγνὸς μοι ὁ τόπος, ποιήσου μοι τοπὸν ἵνα κατοικήσω.

21 Καὶ ἔρεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τοῖς τοῖς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν;

22 Οὕτως λέγει Κύριος, Ἰδοὺ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἄρουσιν.

23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς τειθηνοὶ σου, αἱ δὲ ἀρχουσαι αὐτῶν τροφοὶ σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκινήσουσί σε, καὶ τὸν χεῖρ τῶν ποδῶν σου λείψουσιν, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με.

24 Μὴ λήψεται τις παρὰ γίγαντος σκύλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τὴν ἀδικίαν, σωθήσεται;

25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος, Ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκύλα λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσσομαι.

26 Καὶ φάγονται οἱ ὀθλίφαντές! σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθύσθησονται· καὶ ἀσθαιθήσεται πᾶσα σαρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ρυσάμενος σε, καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κεφ. ν'. L.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίον τῆς μητρὸς ὑμῶν, ὃ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἡ τίνι ὑπόχρεω ἐπέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν.

2 Τί ἐτοί ἦλθον, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι; ἡ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελεῖσθαι; ἰδοὺ ὁ τῷ ἐλεγμῷ μου ἐξερημίσω τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθάνουσιν ἐν οἴσῃ.

3 Ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον θήσω! τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.

4 Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τῇ γυνάμιν ἡνικά δέειπεν λόγον· ἔθηκε μοι ἄρω, προσέθηκε μοι ὠτίον ἀκούειν,

5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίον ἀνοίγει^α μοι τὰ ὦτα¹· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω.

6 Τὸν νῶτόν μου¹ ὁδῶκα¹ εἰς μάστιγας, τὰς δὲ διαγόνους μου εἰς ραπισμάτα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέσρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπυτομάτων,

7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθὸς μου ἐγενήθη¹· διὰ τοῦτο οὐκ ἐντραπήν, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,

8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με¹· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα¹ καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

9 Ἴδου Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι¹· τίς κακοίσει με; Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σῆς καταφύγεται ἡμᾶς.

10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὁ ὑπακούσάτω¹ τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστήρσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ^α.

11 Ἴδου πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα¹ πορεύσεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἡ ἐξεκαύσατε¹· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. να'. ΛΙ.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθρον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ, τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάρραν τὴν ὠκύνουσαν ὑμᾶς¹· ὅτι εἰς ἣν, καὶ ἐκαλεσα αὐτὸν, καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ ἡγάγησα αὐτόν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιών, καὶ παρεκάλῃσα πάντα τὰ ἔρμηα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ ἔρμηα αὐτῆς ὡς παράδεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμᾶς αὐτῆς ὡς παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὕρυσσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνεύσεως.

4 Ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ¹ μου¹ λαὸς μου, καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἔθνων.

5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς¹· τὸ σωτήριον μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἑλπιούσιν¹ ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἑλπιούσιν.

6 Ἀρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω¹· ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἑσπεριώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες^α ὡς περ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς^α οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν¹ μὴ φοβείσθε νοειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαντισμῷ αὐτῶν μὴ ἠττάσθε.

8 Ὡς¹ γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνῳ, καὶ ὡς¹ ἔρμα βρωθήσεται ὑπὸ σιγῆς¹· ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχύον τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημόσῃς θάλασσαν, ὕδωρ

ἄβυσσος πληθὺς; ἡ θεῖα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ροιόμεναι

11 Καὶ λευκωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου¹· ἐπὶ κεφαλῇ γὰρ^α αὐτῶν αἰνεῖσις καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς¹ ἀπέδρα ὁδὸν καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

12 Εγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι^α ὁ παρακαλῶν σε¹· γινῶθι τίς οὗσα ἐφοβήθης ὑπὸ ἀνθρώπων θνητοῦ, καὶ ἀπὸ νιού ἀνθρώπου, οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν.

13 Καὶ ἐπελάβου Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν¹ καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπόν σου θυμοῦ τοῦ θλιβόντος σε¹· ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀραῖ σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλιβόντος σε;

14 Ἐν γὰρ τῷ σπείσεσθαί σε οὐ στήσεται, οὐδὲ χρονεῖ^α,

15 Ὅτι ἐγὼ^α ὁ Θεός σου, ὁ ταρίσων τὴν θλίψασαν, καὶ ἡχῶν τὰ κύματα αὐτῆς¹· Κύριος σαβαὶθ ὀνομαζόμενος.

16 Θῆσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σοι, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς χειρὸς μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανόν, καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν¹ καὶ ἐρεῖ Σιών, λαὸς μου εἰ σύ.

17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, ἡ πύσις^α ἐκ χειρὸς Κυρίου¹ τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ¹ τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ¹ ἐξέπιες¹ καὶ ἐξεκένωσας,

18 Καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρὸς σου, οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ἔψωσας.

19 Διὸ ταῦτα ἀντικειμένα σοι, τίς^α σὺ λληπθήσεται σοι¹; πτώμα καὶ σύντριμμα, λιμός καὶ μάχη, τίς^α παρακλέσει σε¹;

20 Οἱ υἱοὶ σου οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρον πᾶσης ἐξόδου ὡς σεντλίον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις θυμοῦ Κυρίου, ἐκλεμνόμενοι διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ^α.

21 Διατοῦτο ἄκουε^α τεταπεινωμένην, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου.

22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ κρινὼν τὸν λαόν αὐτοῦ, Ἴδου εἴληψα ἐκ τῆς χειρὸς σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἐτι πῖνεν αὐτό¹.

23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε¹· τῶν ταπεινωσάντων σε, οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου, ὁ Κύριον¹, ἵνα παρέλθωμεν¹ καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μέσα σε ἔξω τῶν παρὰ πρενομένων.

Κεφ. νβ'. ΛΙΙ.

ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρου Σιών, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύον σου Σιών, καὶ σὺ¹ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία, οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.

2 Ἐκτίναξαι τὸν χεῖν, καὶ ἀνάστηθι, κῆθισον Ἱερουσαλὴμ, ἐκδύσαι τὸν δεσμόν τῷ τραχήλῳ σου ἡ αἰχμαλώτους θυγάτηρ Σιών.

3 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.

4 Οὕτως λέγει Κύριος, Εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαὸς μου τὸ πρότερον παρικοῦσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίων βία ἤχθησαν.

5 Καὶ νῦν τῇ¹ ἔσπε ὡδε¹; τὰδε λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλήφθη ὁ λαὸς μου δωρεὰν θανάμζετα

καὶ ὀλολύζετε τάδε λέγει Κύριος, Δι' ὑμᾶς διαπαντός τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι.

6 Διατοῦτο γινώσκειται ὁ λαὸς μου τὸ ὄνομά μου ὃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός ὁ λαὸς, πᾶραιμι.

7 Ὡς ὥρι ἐπὶ τῶν ὕδρων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοῇν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκούσονται ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων δ, Σιών ἡ βασιλεύσει σου ὁ Θεός.

8 Ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμούς ὄφονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών.

9 Ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἠλέησε Κύριος δ' αὐτήν, καὶ ἐρρύσατο Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτῷ ἐνώπιον πάντων τῶν ἔθνων, καὶ ὄφονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Ἀπόσπῃτε, ἀπόσπῃτε, ἐξέλθατε ἐκείθεν, καὶ ἀκαθάρτου μὴ δ' ἀψησθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκευὴ Κυρίου.

12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγὴν πορεύσεσθε δ' προπορεύεται γὰρ πρότερος ὑμῶν Κύριος, καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται ὁ σφόδρα.

14 Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σε πολλοὶ, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ πάντων ἁνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ νῶν ἀνθρώπων.

15 Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῶν, καὶ συνέξονται βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλην περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

Κεφ. γγ. LIII.

ΚΥΡΙΕ τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίον μου Κύριος ὅτι ἀποκαλύφθη;

2 Ἀνηγγείλαμεν ὡς παῖδιν ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῇ διψώσῃ οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῶν, οὐδὲ δόξα καὶ εἰδομέν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος.

3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ τοὺς υἱούς τῶν ἀνθρώπων ὁ ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδώς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἡτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη.

4 Οὕτως τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾷται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει.

5 Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.

6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῇ ἤχη, καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ δ' κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα.

8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν γενεὰν αὐτῆς τίς διηγῆσεται; ὅτι αἶρεται ἀπὸ

τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομῶν του λιοῦ μου ἠχῇ εἰς θάνατον.

9 Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, ἐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

10 Καὶ Κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς ἐάν δ' ὧτε! περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακροβίον καὶ βούλεται Κύριος.

11 Ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δι- καιῶσαι εἰκαῖον εὐ δουλούνοντα πολλούς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει.

12 Διατοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τὸν ἰσχυρὸν μεριεῖ σκυλᾶ ἂν ὢν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδ'. LIV.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ στείρα ἡ οὐ τέκονσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχοῦσης τὴν ἀνδρα εἶπε γὰρ Κύριος,

2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐλῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μακρυνον τὰ σχοινίσματα σου, καὶ τοὺς πασσάλους σου κατισχυσον,

3 Ἐτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἄριστερά ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἡρμωμένας ὁ κατοικεῖς.

4 Μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνῃς, μὴδὲ ἔντραπῃς, ὅτι ὠνεῖδίσθης, ὅτι αἰσχύνῃ αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ οὐνεὶδος τῆς χρηρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἐτι.

5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαὶὶθ ὄνομα αὐτοῦ ὃ ὁ ρυσάμενός σε, αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται.

6 Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκλυκε σε ὁ Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισσημένην, εἶπεν ὁ Θεὸς σου.

7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλέως μεγάλου ἐλεήσω σε.

8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε, εἶπεν ὁ ρυσάμενός σε Κύριος.

9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτο μοι ἐστὶ καθὼς ὥμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἐτι, μὴδὲ ἐν ἀπειλῇ σου.

10 Τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινήσονται οὕτως ἐδὲ τὸ παρ' ἐμοὶ σοὶ ἔλεος ἐκλείψει, ἐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ εἶπε γὰρ ὁ ἰλεὺς σοὶ Κύριε!

11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος εἰς παρεκλήθης ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοίμαζω σοὶ ἄνθρακα τὸν λίθον σε, καὶ τὰ θεμέλια σου σάφειρον.

12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἱασπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου, καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς.

13 Καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου διδασκούς Θεὸς καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου.

14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχου ἀπὸ ἁδίκου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἔγγειε σοι.

15 Ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύονται σοι δι' ἐμοῦ, καὶ παροικήσουσί σοι, καὶ ἐπὶ σέ καταφείζονται.

16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά ἰ σε, οὐχ ὥς χαλκεὺς φουσῶν ἄνθρακας, καὶ ἐκφέρων σκευὸς εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθείραι.

17 Πᾶν σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ σέ, οὐκ ἐυδῶσω ἰ καὶ πᾶσα φωνὴ ἠ ἀναστήσεται ἐπὶ σέ εἰς κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἠτήσεις, οἱ δὲ ἐνοχοὶ σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν Κύριον καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Κεφ. νε'. LV.

Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ.

2 Ἰνατί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἠ, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ ἠ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

3 Προσέχετε τοῖς ὣσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολυθήσασθε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ χρησεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.

4 Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνειν δέδικκα ἰ αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεισιν.

5 ἠ ἔβην ἠ οὐκ ὀίδασι ἰ σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανται ἰ σε, ἐπὶ σέ καταφεύδονται, ἔνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἠ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε.

6 Ζήτησας τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε ἠνικά δ' ἠν δέγγιζῃ ἰ ὑμῖν.

7 Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

8 Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλὰί μου ὥσπερ αἱ βουλὰι ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος.

9 Ἀλλ' ὥς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.

10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ νετὸν ἡ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἠ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ ἐκβλαστήσῃ ἠ, καὶ ὅψ' ἠ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν.

11 Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἠ, ἕως ἂν ὀλεσθῇ ἠ ὅσα ἂν ἠθελῃσα, καὶ εὐδῶσω τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου.

12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδασθήσεσθε· τὰ γὰρ ὅρα καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλόνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις.

13 Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυνάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κοιλίης ἀναβήσεται μυρμίνη καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κεφ. νς. LVI.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην ἠ ἤγαγε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἐλεός μου ἀποκαλυφθήμα.

2 Μακάριος ἄνθρωπος ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλῶν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα ἠ.

3 Μὴ λεγέτω ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον, ἠ Ἀφορίε με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, Ὅτι ὁ ὕψιλον ἐγὼ εἰμι ἠ ξηρόν.

4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνοῦχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου, ἐκλέξωνται ἠ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχωμαι τῆς διαθήκης μου.

5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῇ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν, κρείττω νῆδον καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει ἠ.

6 Καὶ τοῖς ἄλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις ὁ Κυρίῳ ἠ δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλάσσοντας τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλῶν, καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου.

7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὅρος τοῦ ἁγίου μου, καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ὁ γὰρ οἰκόσμου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν.

9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, φάγετε, πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρυμν.

10 Ἰδετε, ὅτι ἐκτετύφλονται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν ἠ, κύνες ἐνεοὶ ἐ δύνονται βλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοῖτιν, φιλοῦντες νυστάζει.

11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, ἠ ἐκιδότες πλησμονῇ καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ἠ ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἠ.

Κεφ. νς'. LVII.

ΙΔΕΤΕ ὥς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ ἔδειξ' ἠ ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ ἔδειξ' κατανοεῖ ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἤρται ὁ δίκαιος.

2 ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ, ἤρται ἐκ τῆ μέσου.

3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνῃς.

4 Ἐντὶν ἐνετρυφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; ὅχι ὑμεῖς ἐστέ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον.

5 Οἱ παρακαλόντες ἠ εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραξιν ἀναμέσον ἠ τῶν πετρῶν ἠ.

6 Ἐκείνῳ σον ἡ μερίς, οὗτος σον ὁ κλῆρος, κἀκείνους ἐξέχεας σπονδάς, ἠ καὶ τοῖσι αὐτῶν ἀνιηγέας θυσίας ἐπὶ ταῖσι οὖν ἠ ἐκ ὀργισθήσομαι ἠ.

7 Ἐπ' ὅρος ὕψιλον καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας ὁ θυσίας ἠ σου,

8 Καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σὺ ἔθης· καὶ μνημόσυνά σου ᾧ, ὅτι ἐὰν ἂν ἐμοὶ ἀποστής, πλείον τ' ἔξεις; ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ,

9 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια σου, καὶ ἐταπεινώθης ἕως ἄδου.

10 Ταῖς πολυδοαῖς σου ἐκοπίσας, καὶ ἔκ εἶπας, Παύσομαι ἐνισχύουσα, ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διατοῦτο ἡ κατεδέηθης μου σύ.

11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης, καὶ ἐψεύσω με, καὶ ἔκ ἐμνήσθης, ἡδὲ ἐλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν, ἡδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ ἐγὼ σε ἰδὼν παρῶ, καὶ ἐμὲ ἔκ ἐφοβήθης.

12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελάω τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὰ κακά σου, ἡ ἔκ ὧν ἐφελήσῃ σε,

13 Ὅταν ἀναβοήσης, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου· τοῖσι τὴν γὰρ πάντα ἀνεμοὶ λήφεται, καὶ ἀποίσει καταγίγ' οἱ δὲ ἀντεχόμενοι μου κτήσονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

14 Καὶ ἔρσι, Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺ, καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου.

15 Ὅτι δὲ λέγει ὁ ὕψιστος, ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, Ἅγιος ἐν ἀγίοις, ὄνομα αὐτῷ, ὕψιστος ἐν ἀγίοις ἀναπαύομενος, καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν, καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντηρημένοις τὴν καρδίαν.

16 Ὅς εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς, ἡδὲ διαπαντός ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦμα γάρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα.

17 Δὲ ἁμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτόν, καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα, καὶ ἱασάμην αὐτόν, καὶ παρεκάλεσα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν,

19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὖσι· καὶ εἶπε Κύριος, Ἰάσομαι αὐτὸς,

20 Οἱ δὲ ἄδικοι· κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται.

21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἁσεβέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινὴν ἀνθρώπων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· ἡδὲ ἂν κάμψῃ ὡς κρίκον τὸν τριήλικόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, ἡδὲ οὕτω καλέσετε νηστείαν ἡ δέκτην.

6 Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλίς βιαίους συναλλαγμάτων, ἀπόσπελτε θεβραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἀδικον διάσπα.

7 Διὰ θύρπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοῦς ἀπτήγους εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐάν ἴδῃς γυμνόν, περιβάλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ἡ ὑπερόψει.

8 Τότε ραγήσεται πρῶίμου τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἱμάτια σου ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεται σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, Ἰδοὺ πάρειμι· ἐάν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμῶν,

10 Καὶ ὥς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σε, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία,

11 Καὶ ἔσται ὁ Θεός σε μετὰ σοῦ διαπαντός· καὶ ἐμπληροθήσῃ καθαπέρ ἐπιθυμεί ἡ ψυχὴ σε, καὶ τὰ ὅσα σου πλανήσεται· καὶ ἔσται ὡς κήπος μεθύνων, καὶ ὡς πηγὴ ἡ ἢ ἐξέλιπεν ὕδωρ.

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμελίά σου αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμέσων παύσεις.

13 Ἐάν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελημάτα σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τριφερά, ἅγια τῷ Θεῷ· ἔκ ἄρτι τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, ἡδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

14 Καὶ ἔσθι πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον· καὶ ἀναβιβάσεις σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμίει σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ'. LIX.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ πῶς αὐτοῦ τῇ μὴ εἰσακκεῖσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διίστῶσιν ἀναμέσων ὑμῶν καὶ ἀναμέσων τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὑμῶν τῇ μὴ ἐλεήσει.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν ἡμεροδυσμέναι· αἶματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χεῖρ ὑμῶν ἐλάλησαν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 Οὐδέτις λαλεῖ δίκαια, ἡδὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή· πεποιθᾶσιν ἐπὶ ματαίῃς, καὶ λαλεῖσι κενά, ὅτι κύουσι πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 Ὡς ἀσπίδων ἐρρήξαν, καὶ ἰσθὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν, καὶ ὁ μέλλων πᾶν ὥν αὐτῶν φαγεῖν, συντρίψας οὖρον, εὔρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλεύσκον.

6 Ὁ ἰσθὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, ἡδὲ μὴ περιβάλλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

Κεφ. νη'. LVIII.

ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγγ ὕψωσον τὴν φωνὴν σου καὶ ἀναγγείλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ὁζητοῦσι, καὶ γυνῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνης· πεποικῶς καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτῇ μὴ ἔγκαταλειπὼς· αἰτοῦσι με νῦν κρίσιν δίκαιαν, καὶ ἐγγίξιν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι,

3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ ἔκ ἔγνωσ; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ἡμῶν εὐρίσκατε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς υποχείριους ὑμῶν ὑπονύσσετε.

4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τιπτετε πνευμαῖς ταπεινῶν, ἵνατί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθήναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, ταχίον ἐκχέει αἷμα^α, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ δ' ἐπὶ φόνων^α· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασιν^α, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ὥς διοδεύουσαι, καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην.

9 Διαταῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ὠριᾷ περιπάτησαν.

10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῦτον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στεναξουσιν^α.

11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστέρα ἅμα πορεύονται^α· ἀνεμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἐνώμεν.

13 Ἦσέβησαμεν καὶ ἐψενσάμεθα^α, καὶ ἀπέστημεν ὅπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐβλήσαμεν ἀδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν^α· ἐκίσαμεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδόκους^α.

14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν^α· ὅτι κατηναλήθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δὲ εὐθείας οὐκ εὐρίοντο διελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνίνα^α· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.

16 Καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος^α· καὶ ἡμύνατο αὐτοῖς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ^α ἐστηρίξατο.

17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέβητο περικεφαλαιᾶν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιέβλετο ἱμάτιον ἐκδόκῃσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον δ' αὐτοῦ^α.

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις^α.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ὑπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα^α τὸ ἐνδοξόν^α· ἦξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὁρὴ παρά Κυρίου, ἦξει μετὰ θυμῷ.

20 Καὶ ἦξει ἔνεκεν Σιών ὁ ῥύόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ^α.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμά το ἐμόν, ὅ ἐστιν ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματος σου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος σου^α· εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ξ'. LX.

ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζον Ἱερουσαλήμ, ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδοὺ σκότος καλύψει γην, καὶ γνώφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητι^α σου.

4 Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδε ἁσυνηγμένα τὰ τέκνα σου^α· ἦκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρῶνται.

5 Τότε ὄψῃ^α καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἦξον σοι.

6 Ἀγέλαι καμῆλων, καὶ καλύψουσι σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβᾶ ἦξον· φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσσει, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ^α κριοὶ Ναβαυὼθ ἦξουσι^α, καὶ ἀνεγχεθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται.

8 Τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὥσει περισσότερα σὺν νόσοις^α ἐπ' ἐμέ^α;

9 Ἐμέ^α αἱ^α νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν^α ἄλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσουσιν σοι^α διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ^α ἔλεον^α ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δυνάμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς^α, οἵτινες οὐ δουλεύουσίν σοι, ὑπολύνονται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρήμια δ' ἐρημωθήσεται^α.

13 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγίον μου^α.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, καὶ παρεθήσαντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιών ἁγίου Ἰσραὴλ^α.

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμσημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν^α καὶ θῆσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γεγενῆν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλείων φάγεται, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε Θεός Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἶσω σοι χαλκόν, ἀντὶ δὲ λίθων, σιδήρον^α· καὶ δώσω τοὺς ἀρχοντας σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἐτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύντριμμα, οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθήσεται Σωτήριον τὰ τεῖχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου Γλῆμμα.

19 Καὶ οὐκ ἔσται σοι ἐτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σε τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι Κύριος φῶς αἰώνιον. καὶ ὁ Θεός^α δόξα σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιος σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει^α· ἔσται γὰρ σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τῷ πένθους σου.

21 Καὶ ὁ λαὸς σου πῶς δίκαιος, ὁ δὲ αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύ-
τευμα ἔργα χειρῶν αὐτῶ ἐν δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ
ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ
καιρὸν συνάξω αὐτοὺς.

Κεφ. ξα'. LXI.

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ
με^α, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με,
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους^β τὴν καρδίαν^γ,
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνά-
βλεψιν,

2 Καλέσαι ἐν αὐτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέ-
ραν ἀνταποδόσεως^α, παρακαλέσαι πάντας τὸς
πενθούσας,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθούσι Σιών^α αὐτοῖς δόξαν
ἀντὶ σποδοῦ, ἀλειμνίμω εὐφροσύνης τοῖς πεν-
θούσι, κατὰ στολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκη-
δίας^α καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύ-
τευμα Κυρίου εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξη-
ρημωμένους πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ καινίσαι
πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς^α.

5 Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ
πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ
ἀμπελοουργοί^α.

6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, ὁ Λει-
τουργοὶ Θεοῦ^α, ἰσχύν ἔθνων κατεδέσθε, καὶ ἐν
τῷ πλοῦτι αὐτῶν θανύμασθήσεσθε.

7 Ὅτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν
γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰωνίος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐ-
τῶν.

8 Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύ-
νην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας^α· καὶ
δώσω τὸν μόχθον αὐτὸν δικαίαις, καὶ διαθήκην
αἰωνίον διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα
αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν
λαῶν^α πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς, ἐπιγινώσκεται αὐτὸς,
ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ἡυλογημένον ὑπὸ Θεοῦ,

10 Καὶ^α εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύ-
ριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ^α ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χι-
τῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι
μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατακόσμησέ με κόσμῳ.

11 Καὶ ὡς γῆν ἀύφροναν^α τὸ ἄνθος αὐτῆς,
καὶ ὡς κήπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ^α, οὕτως
ἀνateleῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλ-
λίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων.

Κεφ. ξβ'. LXII.

ΔΙΑ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσα-
λὴμ οὐκ ἀνήσω, ὥς ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δι-
καιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπρὰς
καυθήσεται.

2 Καὶ δύνονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ
βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσεις σε τὸ
ὄνομα^α τὸ κανὼν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου,
καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.

4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ
ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἐτι Ἐρημος· σοὶ γὰρ
κληθήσεται, Θέλημα ἔμὸν, καὶ τῇ γῇ σου,
Οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ
ἡ γῆ σου^δ συνοικισθήσεται^ε.

5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω
κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου^α, καὶ ἔσται ὃν τρό-
πον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, ὅπως
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοὶ.

6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱερουσαλὴμ κατέ-
στησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν
νύκτα, οὐ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μὴνη-
σκόμειοι Κυρίου.

7 Οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὁμοίος· ἐὰν διορθώσῃ,
καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Ὅμοσε Κύριος κατὰ τῆς^δ δόξης^ε αὐτοῦ, καὶ
κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Εἰ ἐτι
δώσω τὸν σίτον σου, καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς
ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἐτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριου
τὸν οἶνον σου, ἐφ' ᾧ ἐμόχησας.

9 Ἀλλ' ὁὖοι συναγαγόντες^α φάγονται αὐτὰ,
καὶ αἰνεῖσονται Κύριον, καὶ οἱ^β συναγαγόντες^γ
πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεισι ταῖς ἁγίαις μου.

10 Πορεύεσθε^α διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὁδο-
ποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λίθους ἐκ
τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη.

11 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως
ἐσχάτου τῆς γῆς· εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών,
Ἰδοὺ ὁ σωτὴρ σοὶ^δ παραγένονεν^ε ἔχων τὸν
ἑαυτοῦ μισθόν^α, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρό προ-
σώπου αὐτοῦ.

12 Καὶ καλέσει αὐτὸν Λαὸν ἅγιον, λελυτρω-
μένον ὑπὸ Κυρίου^α σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζητημένη
πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Κεφ. ξγ'. LXIII.

ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδῶμ, ἐρή-
θημα ἱματίων ἐκ Βοσῶρ; οὕτως ὥραϊος ἐν
στολῇ^α, βία μετὰ ἰσχύος· Ἐγὼ διαλέγομαι
δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου.

2 Διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύ-
ματά σου ὡς ἀπὸ πατιτοῦ ληνοῦ;

3 Πλήρης καταπεπατημένος, ἐκ τῶν ἔθνων οὐκ
ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς
ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτὰς ὡς γῆν^α,
καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

4 Ἡμεῖρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς,
καὶ ἐναντὶος Λυτρώσεως παρέστη.

5 Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐκ ἦν^α βοηθός· καὶ
προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ
ἐρρώριστο αὐτοὺς ὁ βραχίον μου, καὶ ὁ θυμὸς
μου ἐπέστη.

6 Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ
κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς
Κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς^α ἡμῖν ἀνταποδίδωσι· Κύ-
ριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει
ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαὸς μου; τέκνα ἐ μὴ
ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν.

9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν οὐ πρέσβυν, ἡδέ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρίωσάτο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πᾶσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἐχθρὰν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς.

11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰώνιων· Πού ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων· ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;

12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιήσας ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

13 ἤγαγεν αὐτοὺς δι' ἁβύσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν.

14 Καὶ ὡς κτῆνη διὰ πεδίων· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιήσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.

15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλος σου καὶ ἡ ἰσχὺς σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλήθος τῶν ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;

16 Σὺ γάρ εἰ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ ἄκ ἔργου ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ.

17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνες τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τὸν δούλου σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου.

18 Ἰνα μὴ κερὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τῆς ἁγίου σου.

19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλίθη· τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Κεφ. ξδ'. LXIV.

ΕΑΝ ἀνοίξης τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσονται,

2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τὸν ὑπερανίστον, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπερανίστοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται,

3 Ὅταν ποιῇ τὰ ἔνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.

4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, ἡδὲ οἱ ὑφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεόν πλην σου, καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον.

5 Συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τὸν δόξαν σου μνησθήσονται· ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διατοῦτο ἐπλανήθημεν.

6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς· ὡς ῥάκος ἀποκαθήμενης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξεβρίχθημεν ὡς φύλλα· ἃ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν οὕτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς.

7 Καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνηστὴς ἀνταλαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες.

9 Μὴ ὀργίζου ἡμῖν· σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνηστῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαὸς σου πάντες ἡμεῖς.

10 Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν.

11 Ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα ἦν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυστος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε.

12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου Κύριε, καὶ ἐσιώπησεις, καὶ ἐταπεινώσας ἡμᾶς· σφόδρα.

Κεφ. ξε'. LXV.

Εἰμφανῆς ἐγενήθη τὸς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· εἶπα, Ἰδοὺ εἰμι· τῷ ἔθνει, οἱ οὐκ ἐκάλεσάν· μου τὸ ὄνομα.

2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῶντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ, ἀλλ' ὅπισω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

3 Ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός· αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιάσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις· ἃ οὐκ ἐστὶν.

4 Ἐν τοῖς μύημασι, καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἐσθόντες κρέας ὕειον, καὶ ζῶον θυσίῳ, μεμολυμένα πάντα τὰ σκεῖῃ αὐτῶν,

5 Οἱ λέγοντες, Πόρρω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίγῃ μοι, ὅτι καθαρὸς εἰμι· οὗτος καπνὸς τῶν θυμῶν, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

6 Ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου, οὐ δισιωπήσω· ἕως ἂν ἀποδώσω· εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

7 Τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος· οἱ ἐθυμιάσαν ἐπὶ τῶν ὄρεων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ἐνείδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, Ὁν τρόπον εἰρεθίσαι· ὁ ρῶς ἐν τῷ βότρυνι, καὶ ἐροῖσιν, Μὴ λυμήνη αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω· ἔνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τοῦτο ἐνεκεν οὐ μὴ ἀπαλῶσω πάντας.

9 Καὶ ἐξῆξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου, καὶ οἱ δούλοι μου, καὶ κοτοικήσουσιν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχώρ εἰς ἰνάπαισιν βοσκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐζητήσαν με.

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπλανθανόμενοι τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου μου, καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέραςμα,

12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηρεύσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποίησατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε.

13 Διατοῦτο τῷδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φέγονται, ὑμεῖς δὲ πενιάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε.

14 Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκρίξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος· ὡς ὕμν' ὁλοκρίετε.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ δουλεύουσιν· μοι· κληθήσεται ὄνομα καινόν,

16 Ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· καὶ οἱ ὀνύκθινον ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοῦνται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλαμβάνοντες γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρῶτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.

17 Ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, ὅς οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,

18 Ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἡ ἀγαλλίαμα Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην.

19 Καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσονται ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς.

20 Ὁ Οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτες, ὅς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτῶν· ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἔτων, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἔτων, καὶ ἐπικατάρατος ἔσται.

21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννήματα αὐτῶν.

22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται· κατὰ γὰρ τὴς ἡμέρας τοῦ ἔυλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.

23 Οἱ ἑκλεκτοὶ μου οὐ κοπιήσουσιν εἰς κενόν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἐστί, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκραῖσαι αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν· ἐτι λαλοῦντων αὐτῶν, ἔρω, Τί ἐστί;

25 Τότε λυκοὶ καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχραν, ὅφιν δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν, οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Κεφ. ἑξ'. LXXI.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, ὁ οὐρανὸς μου θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαυαέως μου;

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἐστὶν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχον, καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου;

3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύμῳ μου μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτείνων κύνα· ὁ δὲ ἀναφῆρων σμεῖδαι, ὡς αἷμα βέιον· ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφημος· καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε,

4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαιγμάτα αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου· ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξαντο.

5 Ἀκούσατε δῆρματα· Κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ· εἰπάτω ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ, καὶ ὁ ὄψθῃ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ἐκείνοι αἰσχυνθήσονται.

6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταποδοσὶν τοῖς ἀντικειμένοις.

7 Πρὶν τὴν ὀδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὀδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.

8 Βίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἐώρακε οὕτως;

εἰ ὥδιε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ὃ καὶ ἐρέχθη ἔθνος ἐν ἀπαξ, ὅτι ὥδιε καὶ ἔτεκε Σιών τὰ παῖδιά αὐτῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐνήθησάν μου, εἶπε Κύριος· οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννώσας καὶ στείραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου.

10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε· ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, ὁ χάρηται ἅμα αὐτῇ χαρὰ· πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,

11 Ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῇτε ἀπὸ μαστῆ παρακλησῶς αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τριψήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

12 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμοὶς ἐρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλίσζων δόξαν ἔθνων· τὰ παῖδιά αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρῆθονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.

13 Ὡς ἐὰν τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε.

14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὴν ὁστὰ ὑμῶν ὡς βοτάνῃ ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν.

15 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἦξει, καὶ ὡς καταίγῃς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδικήσιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.

16 Ἐν γὰρ τῇ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ· πολλοὶ τραυματῆται ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.

17 Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἑσθόντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἡ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

18 Καὶ γὰρ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλῶσσας, καὶ ἤξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.

19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἔξασπαστελὸν ἔξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσίς, καὶ Φουδ, καὶ Λοῦδ, καὶ Μοσχ, καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, οὐκ ἐκ ἀκηκόασιν μου τὸ ὄνομα, ὅτε ἐώρακάς με τὴν δόξαν· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου· ἐν τοῖς ἔθνεσι,

20 Καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφὰς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μετ' ἱππομάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος, ὡς ἀνενηγκάσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰς θυσίας αὐτῶν ἔμοι' μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε Κύριος.

22 Ὅν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.

23 Καὶ ἔσται δὲ μὴν' ἐκ μηνός, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, ἦξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος.

24 Καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκόληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσῃ, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὄρασι πᾶσιν σαρκί.

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Α Σ.

Κεφ. α'. Ι.

Το ρῆμα τοῦ Θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερῶν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼ ἐν γῇ Βενιαμίν,

2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαίδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μνηί.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς δ' αὐτόν·

5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελεθεῖν^α ἐκ μήτρας, ἡγιακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.

6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις.

8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με, καὶ ἤψατο τὸ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου.

10 Ἰδοὺ καθέστακά σε ἡμέρον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκρίζουν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολύνειν,^α καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, Τί σὺ ὀράς^α; καὶ εἶπα, Βακτριάν καρινήν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ὃς δευτέρου πρὸς με^α, λέγων, Τί σὺ ὀράς; καὶ εἶπα, Λέβητα ὑποκαίμενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Βορρᾶ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἀπὸ προσώπου Βορρᾶ ἔκκαυθῃσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας^α δ' τῆς γῆς ἀπὸ Βορρᾶ^α, λέγει Κύριος· καὶ ἤξουσιν καὶ θήσονται ἑκαπτος τὸν θρόνον αὐτῆς ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα.

16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτὰς^α μετὰ κρίσεως^α, περὶ πίσις τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοις, καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

17 Καὶ ἐπὶ ῥῶσιν αὐτῶν τὴν δσφιν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ ἐπὶ πᾶν^α πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι^α μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

18 Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυράν,^α καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν, ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ. καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.

19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ οὐ μὴ δύνυνται πρὸς σε, διότι ἐμετὰ σοῦ ἐγώ^α εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, δ' εἶπε^α Κύριος.

Κεφ. β'. ΙΙ.

^α Καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος,

2 Ἐμνήσθην ἑλὼς νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, ἀρχῇ γεννημάτων αὐτοῦ^α πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτὰς, φησὶ Κύριος.

4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἴκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Τί εὗροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὅπως τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν;

6 Καὶ ἐκ εἶπαν, Πού ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ^α ἀπειρώ καὶ ἁβάτῳ^α. ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἁκάρῳ, ἐν γῇ ἣ δ' διδούευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ ἔθην, καὶ ἐκατάρχησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;

7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ^α καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλλημα.

8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Πού ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται δ' ἐπροφήτεον^α τῇ Βαάλ, καὶ ὅπισω ἀνωφελούς ἐπορεύθησαν.

9 Διατοῖτο ἔτι κριθήσονται πρὸς ὑμᾶς,^α καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδάρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα^α.

11 Εἰ ἀλλάσσονται^α ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί^α· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξαι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ἀφελήθησονται.

12 Εξέστη ὁ ὄρανός ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλείον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου^α· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζῶντος^α, καὶ ὥρυσαν ἐαυτοὺς λάκκους συντετριμμένους, οἱ οὐ δύνυνται ὕδωρ συνέχειν.

14 Μὴ δούλους ἐστὶν Ἰσραὴλ, ἡ οἰκογενὴς ἐστὶ; διατί εἰς προνομίην ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρόνουν λόντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ ἔταφον τὴν γῆν αὐτοῦ

εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφως καὶ Τάφνας ἔγνωσαν σε, καὶ καταπαύσῃ σου.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησας σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ λίγυπτον τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνώθῃ, καὶ ἴδε, ὅτι πικρὸν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ ἐυδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας τοὺς δεσμοὺς σου, καὶ εἶπας, Οὐ θαλέω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βηγὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός ἐξέλκω κατασκίς, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορείᾳ μου.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον· πᾶσαν ἀληθινὴν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἢ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νήρῳ, καὶ πληθυνῇς σεαυτὴν ποίαν, κεκληλιδώσαι· ἐν ταῖς ἀδικίαις σου· ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἔρεις, Οὐκ ἐμιάμην, καὶ ὀπίσω τῆς Βάβυλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γνώθῃ τί ἐποίησας· ὅψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἔρημον, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητούντες αὐτήν οὐ κοπίσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν.

25 Ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχέως, καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριούμαι, ὅτι ἡγαπήκει ἀλλοτρίους, καὶ ὁπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνῃ κλέπτον ὅταν ἀλῶ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ πρόφηται αὐτῶν.

27 Τῷ ἔξῳ εἶπεν, Ὅτι πατήρ μου εἰ σύ, καὶ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἐστρεψάμεν ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καρφῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρούσιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν· ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι καὶ ἄριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθουν τῇ Βάβυλ.

29 Ἰνατί λαλεῖτε πρὸς μέ; ὅ πάντες ὑμεῖς ἡσεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδεῖαν ἐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τὰς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκούσατε· λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἡ γῆ κεχερσωμένη, διὰτι εἶπεν ὁ λαός μου, Οὐ κυριευθήσομεθα, καὶ οὐχ ἤξιμεν πρὸς σέ· ἔτι;

32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό με ἡμέρας ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμός.

33 Τί ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, τῷ ζητῆσαι ἀγάπην; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπὶνονήσω τὸ μίαναι τὰς ὁδοὺς σου.

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα

ψυχῶν ἀθάνων· οὐκ ἐν διωρύγμασιν εὔρον αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ ὁρῇ.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῶός ἐμι, ἀλλὰ ἀποστραφῆτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ ἤμαρτον.

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου κατασχυνθήσῃ, καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ἀσσοῦ.

37 Ὅτι καὶ ἐντεθεῖν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐδοθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἄνθρωπὸν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γέννηται ἄνδρι ἑτέρῳ, μὴ ἀνακείμενος ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; καὶ μαινομένη μανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκεῖνη; οὐκ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμένι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς μέ, λέγει Κύριος.

2 Ἄρον· τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς εὐθειάν· καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὲ ἐξεφύρθῃς· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς· ἐκάθισας αὐτοὺς ὥστε κωρὴν ἐρημωμένην, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκοιμα σεαυτῇ· ὅψις πόρνης ἐγένετό σου, ἀπηναισχύνθησας πρὸς πάντας.

4 Οὐχ οὗς οἶκόν με ἐκάλεσας, καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου,

5 Μὴ διαμενεῖς εἰς τὸν αἰῶνα, ἡ δ' φυλαχθήσεται ἡ νίκος; ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέν μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὅρος ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου ἀλσάδους, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.

7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορνεύσαι αὐτὴν· ταῦτα πάντα!· πρὸς μέ ἀνέστρεψον· καὶ οὐκ ἀνέστρεψε· καὶ εἶδα τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα.

8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάντων ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέσειλα αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίας εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτῇ.

9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐδὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.

10 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖσι οὐκ ἐπεστράφη πρὸς μέ ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθεσίας Ἰούδα.

12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἶρε, Ἐπιστράφητι πρὸς μέ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐβλεμῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μνησθῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Πλὴν, γνώθῃ τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχευας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντός ξύλου ἀλσάδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.

14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεσηκότες, λέγει Κύριος, διότι· ἐγὼ κατεκυριεύσω ὑμῶν, καὶ ληφθῶμαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριάς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών,

15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

16 Καὶ ἔσαι ἔαν πληθυνθῇ, καὶ αὐξηθῇ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Κι βλάτωρ διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.

17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσι τὴν Ἱερουσαλὴμ, Θρόνον Κυρίου καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν, καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας.

18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ συνελευσεται ὁ οἶκος Ἰουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἤξουσιν ἐπιτασθῆναι ἀπὸ τῆς βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονομήσα τὸν πατέρα αὐτῶν.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο Κύριε ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν, κληρονομίαν Θεοῦ παντοκράτορος ἑθνῶν καὶ εἶπα, Πατέρα καλέσέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστράψῃς.

20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμέ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυμοῦ καὶ δέησος υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠόκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ ἁγίου αὐτῶν.

22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἰσάσμαι τὰ συντριμμὰτα ὑμῶν. Ἰδὲ ὅσλοι ἡμεῖς ἐσόμεθα οἱ ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.

23 Ὅντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων, πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Ἡ δὲ αἰσχρὴν κατηνάλωσε τοὺς μόσχους τῶν πατέρων ἡμῶν, τοὺς νεότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχρῇ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἐναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἠμαρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὁ ὑπηρεοῦσάμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. δ'. IV.

ΕἰΑΝ ἐπιστράψῃ Ἰσραὴλ, ὁ λέγει Κύριος, πρὸς μέ, ἐπιστράφησεται καὶ ἔαν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ὁ ἐκ σπλάχνων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ.

2 Καὶ ὁμολογήσῃ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ εὐλογήσας ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

3 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰσραὴλ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νεώσατε ἐάν τοις νεώματα, καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.

4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐπεριτέσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ ἐξέλεξις ὡς τῇ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐκκαλύψεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

5 Ἀναγγεῖλατε ἐν τῷ Ἰουδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶπατε, Σημάνετε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκραγέτω μέγα εἶπατε, Συναχθήτε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχεῖρας.

6 Ἀναλαμβάνοντες φείγετε εἰς Σιών σπεύσατε, μὴ στήτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴν μεγάλην.

7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξήρει, καὶ ἐξήλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θείναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαيرهσονται, παρὶ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

8 Ἐπὶ τοῖς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλαλάετε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀπ' ὑμῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ὑπολείπεται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

10 Καὶ εἶπα, Ὁ δέσποτα Κύριε, ἀρὰ γε ἀπατῶν ἡπάτηςας τὸν λαὸν τούτον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται καὶ ἰδοὺ ἦσαν οἱ μάχαιρα ὡς τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τῶν καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθάρων, οὐδ' εἰς ἄγιον.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κριμάτα μοι πρὸς αὐτοῦς.

13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλῃ ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταγίγῃ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κονφότεροι αἰτιῶν οἱ ἵπποι αὐτῶν οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωρημέν.

14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σωθῇς ὡς πότε ὑπάρχουσι ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου.

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δάν ἦξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραίμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἦκασιν ἀναγγεῖλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσοντες ἄγρον, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω, ὅτι ἐμὲ ἠμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἦσαν ὡς τῆς καρδίας σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἄλγῳ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαίμαρσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου.

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφρων τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ ὁδοὶ μου.

21 Ὡς πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σάλπιγγος.

22 Διότι οἱ ἠγοῦμένοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν υἱοὶ ἄφρονες εἰσι καὶ οὐ συνετοί, σοφοὶ εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτῶν.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσόμενον.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.

26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἐρήμος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρσιμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντελείαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

23 Ἐπὶ τούτοις πεινθήτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτα-
σάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ
οὐ μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω
ἂπ' αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἰππέως, καὶ ἐντεταμένου τῶς
ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ
σπῆλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρίβησαν, καὶ
ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατε-
λείφθη, οὐ κατῆκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

30 Καὶ σὺ ἂ τι ποιήσεις; ἂν περιβάλῃ
κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ· ἂν
ἐγχαρῖσθαι στίβῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς σε, εἰς δ' ἁ-
νταίῳ ἰωραῖσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασαί
σου, τὴν ψυχὴν σου δ' ζητοῦσιν.

31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠιδινοῦσῃς ἤκουσα τοῦ στε-
ναζμοῦ σου, ὡς πρωτοκοιούσῃς· φωνὴ θυγα-
τρὸς Σιών ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας
αὐτῆς· Οἶμοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
ἐπὶ τοῖς ἀνερρημένοις.

Κεφ. ε. V.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἴδετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλα-
τείαις αὐτῆς, ἂν εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρί-
μα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς,
λέγει Κύριος.

2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διατοῦτο οὐκ ἐν
ψεύδεσιν ὀμνύουσιν;

3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστί-
γισαυς αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλε-
σας αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παι-
δείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ
πέτραν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ὡς πτωχοὶ εἰσι, διότι
οὐκ ἐδυνάσθησαν· οἱ οὐκ ἐγινωσαν ὁδὸν Κυ-
ρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ.

5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς, καὶ λαλήσω
αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωνσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ
κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν
ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.

6 Διατοῦτο ἔπαυσεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ
δρυμοῦ, καὶ λύκος ὥς τὸν οἰκτὸν ὠλόθρευσεν
αὐτοὺς, καὶ πάρδαλις ἐγήρησεν ἐπὶ τὰς
πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ'
αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπληθύναν ἀσεβείας
αὐτῶν, ἡ ἰσχυρὸν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 Ποία τούτων ἴλεως γένωμαι σοι; οἱ υἱοὶ
σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὥμουν ἐν τοῖς οὐκ
οἰσὶ θεοῦ· καὶ ἐχόρτασα αὐτοὺς, καὶ ἐμοι-
χῶντο, καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυνον.

8 Ἰπποὶ θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος
ἐπὶ τὴν γυναῖκα τὴν πλησίον αὐτοῦ ἐχεμεκτίζον.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει
Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχὴ μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ
κατασκάψατε, συντέλειαν δέ αὐμὴ ποιήσητε·
ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ
Κυρίου εἰσιν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ, λέγει
Κύριος, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰούδα

12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ εἶπαν,
Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς κακά, καὶ
μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα.

13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν ἐν ἁνομίᾳ, καὶ
λογος Κυρίου οὐχ ἠπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
Ἄνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τούτο, ἰδοὺ ἐνῶ
δεδόκα τὸν λόγον μου εἰς τὸ στόμα σου
πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τούτον ξύλα, καὶ καταφάγε-
ται αὐτοῖς.

15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν
οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὐ οὐκ
ἀκούσει τῆς φωνῆς αὐτοῦ· τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

16 Πάντες ἰσχυροὶ,

17 Καὶ κατέδονται τὸν θερισμόν ὑμῶν, καὶ
τοὺς ἄρτους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ κατέδονται
τὰ πρόβατα ὑμῶν, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ
κατέδονται τοὺς ἄμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς
συκῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαῖωνας ὑμῶν· καὶ
ἀλοήσουσι τὰς πόλεις· τὰς ὀχυράς ὑμῶν ἐφ'
αἷς ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συν-
τέλειαν.

19 Καὶ ἔσται ὅταν εἶπητε, Τίνος ἔνεκεν
ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦ-
τα; καὶ ἔρει αὐτοῖς, Ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε
θεοῖς ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δου-
λεύσετε ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν.

20 Ἀναγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ
καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μαρὸς καὶ ἀκάρ-
διος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὥτα
αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβήθησθε, λέγει Κύριος;
δὴ ἂν ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβήθησθε;
τὸν τάξαντα ἅμουν ὄριον τῇ θαλάσῃ, πρό-
σταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό, καὶ
ταραχθήσεται, καὶ οὐ ὀδυνησεται· καὶ ἡχη-
σουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται
αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος
καὶ ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθσαν.

24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Φοβη-
θῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόντα
ἡμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὀψιμον, κατὰ καιρὸν
πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύ-
λαξεν ἡμῖν.

25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ
ἀμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν· τὰ ἀγαθὰ ἀφ'
ὑμῶν.

26 Ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἄσεβεῖς,
καὶ παγιδέσθησαν αὐτοὶ· διαφθεῖραι
ἄνδρας, καὶ συνελαμβάνουσαν.

27 Ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν,
οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διατῆτο
ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλούτησαν.

28 Καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν
κρίσιν ὀρφανῶν, καὶ κρίσιν χήρας ἐκ ἐκρίνουσαν.

29 Μὴ ἐπὶ τοιούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει
Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχὴ μου;

30 Ἐκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.

31 Οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ
ἱερεῖς ἐπεκρότησαν· ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ
ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν· οὕτως· καὶ τί ποιή-
σετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

Κεφ. ς. VI.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὴν ἐκ μέσης τῆς Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἐν Θεοκνέ συμμάχους σάλπιγγι, καὶ

ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος ἂ ὅγατερ Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πῆξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλω, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσαθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐκί ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σικαὶ τῆς ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν· νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Ἐκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμις ὡ πόλις ψευδής, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ἦ ψυχεὶ Λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψυχεὶ κακία αὐτῆς, ἀσέβεια καὶ ταλαπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνω καὶ μίστιγι.

8 Παιδεύθησθ' Ἱερουσαλὴμ, μὴ ὑποστῇ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσῃ σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθῇ.

9 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατὰλοιπα τῇ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγὼν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ ὅ εἰσακούσεται· ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὠτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκοῦν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὕπνισμόν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό·

11 Καὶ τὸν θυμὸν μὲ ἐπλησα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτοὺς· ἐκχεῖ ἐπὶ νηπία ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθῆσονται, πρεσβύτερος ἂ μετὰ πλῆρους ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους, ἄγροί καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν ἐπιτοαυτοῦ· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες ὅ συνετέλεσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.

14 Καὶ ἴωντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, ἐξ ὧν θεοῦντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ πού ἐστιν εἰρήνη;

15 Κατησχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ ἐδ' ὡς κατασχυνόμενοι κατησχύνθησαν, καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν· διατουντο πεσένται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἂ ὑπολούνται, εἶπε Κύριος.

16 Τὰδε λέγει Κύριος, Στήθε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τριβύνας Κυρίου αἰώνιους· καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίετε· ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀντισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν, Οὐ πορευόμεθα.

17 Καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοποῖς· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀκουσόμεθα.

18 Διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.

19 Ἀκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακίαν, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι ὁ τῶν λόγων· μου οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἠπώσαντο.

20 Ἰνατί μοι λιβανὸν ἐκ Σαβὰ φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ τῆς μακροθεν; τὰ ὀλοκαυτώ-

ματα ὑμῶν οὐκ εἰσι δεκτὰ, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδύναν μοι.

21 Διατοῦτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὁσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείταναι καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολούνται.

22 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται· ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς·

23 Τόξον καὶ ξιβύνην κρατήσουσιν· ἱταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτοῦ, ὡς θάλασσα κυμαίνουσα· ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασι παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιών.

24 Ἰκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς ὥδινες ὡς τικτούσας.

25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίετε, ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλοθῆν.

26 Θύγατερ λαοῦ μου περιζώσαι σάκκον, ἂ κατάπασσε ἐν σποδῷ, πένης ἀγαπητοῦ ποιήσαι σεαυτὴν κοπετόν οἰκτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἔξει ταλαπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμασθὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοι, καὶ γνῶσθ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

28 Πάντες ἀνῆκοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, ἂ πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φουστὴρ ἀπὸ πυρὸς, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

Κεφ. ζ'. VII.

ἂ ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία·

3 Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικίω ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποιθατέ ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθώσετε διορθώσῃτε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιήντες ποιήσῃτε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

6 Καὶ προσήλυνον καὶ ὄρφανόν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσῃτε, καὶ αἷμα αἰθῶν μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὅπισω θεῶν ἄλλοτριων μὴ ὁπορήσῃτε· εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικίω ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθατέ ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελήσεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιάτε τῇ Βάαι, καὶ ὁπορεύεσθε ὅπισω θεῶν ἄλλοτριων, ὧν οὐκ οὔσατε,

10 Τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὐ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶν, καὶ εἶπατε, Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 Μὴ σιγήλοιον ληστῶν ὁ οἶκος μου, καὶ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλῷ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ^α καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ^α καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοῖνυν καὶ ὡς ποιήσω τῷ οἴκῳ ὧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ὧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλῷ.

15 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς δ' ὑμῶν¹, πᾶν τὸ σπέρμα Εφραΐμ.

16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου ^δ περὶ¹ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἐξίσχου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς, καὶ μὴ εὖχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

17 Ἡ οὐχ ὁρῶς, τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ;

18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ ποιῆσαι κανῶνας τῇ στρατίᾳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ^δ ἐσπεῖσαν¹ σπονδάς θείας ἄλλοτριοις, ἵνα παροργίσωσί με.

19 Μὴ ἐμέ αὐτοὶ παροργίζουσιν, λέγει Κύριος; οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως κατασχυνῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς μου ^δ χεῖται¹ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ^α τὰ γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα.

22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἀνηγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὅλο κατωμάτων καὶ ^δ θυσιαῖν¹.

23 Ἀλλ' ἡ τὸ ρῆμα τὸ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς Θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ πορεύσεθ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ^δ ἐντετελλόμενοι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾔη ὑμῖν.

24 Καὶ οὐκ ^δ ἤκουσίν¹ μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμημασί τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακίας, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν¹ καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντα τοὺς δούλους μου, τοὺς προφήτας, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπεστείλα,

26 Καὶ οὐκ εἰσῆκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκήληνον τὸν τράχηλον αὐτῶν ^α ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.

27 ^α, 28 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς ^α τῶν τὸν λόγον¹, Τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ^α ἐκ στόματος αὐτῶν.

29 Κεῖρε τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἀπορρίπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρήνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος, καὶ ἀπώσata τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.

30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα το πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος¹ ἔξαζαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ μᾶναι αὐτόν.

31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφέθ, ὃς ἐστὶν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διενόηθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔρουσιν ἐτι, βωμὸς τοῦ Ταφέθ καὶ φάραγξ υἱῷ Ἐννὸμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων¹ καὶ θάψουσιν ἐν τῷ ^α Ταφέθ¹, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρωσίν¹ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσποβὼν.

34 Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεως Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφρανομένων, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. η'. VIII.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀσά τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀσά τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀσά τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀσά ^α προφητῶν¹, καὶ τὰ ὀσά τῶν κατοικοῦντων ^δ ἐν¹ Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν,

2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνῃ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς¹ οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφίσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,

3 Ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλείπειν τοὺς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης¹, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ¹.

4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ^δ ἀναστρέφει¹; 5 Διατὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς ^δ μου¹ ὁ οὗτος ἀποστrophῇ ἀναιδῇ, καὶ κατεκτρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;

6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε¹ οὐχ οὗτω λαλήσουσιν, Οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ^α ἀπὸ¹ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος κἀθιδρός ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τριγων καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλλαξαν καιροὺς ^δ εἰσόδων¹ αὐτῶν, ὃ δὲ λαὸς μου ^α οὗτος¹ οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.

8 Πῶς ἔρειτε, Ὅτι σοφοὶ ἔσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστίν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοίνος ψευδὲς γραμματεῦσιν.

9 Ἦσχύνθησαν σοφοί, καὶ ἐποτήθησαν καὶ ἐάλωσαν, ὅτι τὸν ^δ νόμον¹ Κυρίου ἀπεδοκίμασαν¹ σοφία τίς ἐστὶν ἐν αὐτοῖς;

10 Διατοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐτέροις, καὶ τὰς ἄγρας αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, καὶ συναΐξωσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

13 Οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σύκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν.^α

14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἀπορρήψωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπερρίψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.

15 Συνήχηθμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθόν, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδῇ.

16 Ἐκ δὲ ἀν' ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀδυήτου ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσειζθε^α πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπάσαι, καὶ δέξονται ὑμᾶς^α.

18 Ἀνιάτα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορριμμένοι.

19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν^α· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἡ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παρωρύρισαν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις.

20 Δηλήθε θέρος, παρήλθεν ἀμὴντος, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.

21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου^α ἐσκοτώθη^α ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδίνες ὡς τικτούσης.

22 Καὶ μὴ ῥητὴν οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαὰδ, ἡ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἱασις θυγατρὸς λαοῦ μου;

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΤΙΣ δώσει κεφαλὴν μου ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου πληρῇ δακρύων; καὶ κλαύσωμαι τὸν λαόν μου τούτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου.

2 Τίς δῶν μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σαβῶν ἔσχατον, καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σὺ νοδὸς ἀθετούντων,

3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον^α ψεύδος, καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακά ἐξήλθοσαν, καὶ ἐμέ οὐκ ἔγνωσαν, φησί Κύριος.

4 Ἐκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ^α φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφός αὐτῶν μὴ πεποιθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρην πτερνίει, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.

5 Ἐκαστος κατὰ τὸ φίλον αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσας^α μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῇ, ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι.

6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ^α οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησί Κύριος.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πυρρῶσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς^α ὅτι ποιῶσιν ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου.

8 Βολίς τετρώσκονσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν^α τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικά, καὶ ἐν ἐαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέφομαι; λέγει

Κύριος^α ἡ ἐν λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου;

10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετόν^α, καὶ ἐπὶ τὰς τριβύνας τῆς ἐρήμου θρήνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων^α, οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς^α κτηνῶν, ἐξέστησαν, ὄφροντο.

11 Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν, καὶ εἰς κατοικήτηριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θήσεται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

12 Τίνος ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός, καὶ δυνάτω^α τούτου; καὶ ὅ λογὸς στόματος Κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγχιλάτω ἡμῖν, ἔνεκεν τίνος^α ἀπόλωτο ἡ γῆ, ἀνέφθη, ὡς ἐρμος, παρὰ τὸ μὴ διδοῦεσθαι^α αὐτῇ;

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Διὰ τὸ ἐγκαταλείπειν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸς προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,^α

14 Ἄλλ^α ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν εἰδῶλων ἃ ἐδίδασιν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν^α.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ψωμιῶ^α αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς,

16 Καὶ διασκορπίω αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποσελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ὥς τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐκαλέσατε τὰς θρηνοῦσας, καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθελῆσθώσιν,

18 Καὶ ἁ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρήνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ρεῖτω ὕδωρ,

19 Ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών. Πῶς ἐταλαπώρησαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν^α;

20 Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον ὁ Θεοῦ^α, καὶ δεξάσθω τὰ ὅσα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρήνον.

21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, ὁ εἰσῆλθεν^α εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρίψαι ἡνίκα ἐξώθεν, καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν^α.

22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος ὅστις βερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλοῦσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

24 Ἀλλ^α ἡ ἐν τέτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεν καὶ γνώσκειν, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετευμένους ἀκροβυστίας αὐτῶν^α.

26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ υἱὸν Ἀμμων, καὶ ἐπὶ

ἰούς Μωάβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ὑπεριμνητὰ σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὑπεριμνητοὶ καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι. Χ.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβῶνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἔστιν ἐκ τοῦ ὅρου οὐκ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χῶνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἃ ἐν σφύραις καὶ ἡλοῖς ἐστερέωσαν αὐτὰ.

5 Ἀθήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήσονται· ἃ ἀργύριον τορευτόν ἔστιν, οὐ πορεύονται, ἀργύριον προσβλητόν ἔστιν.

9 Ἀπὸ Θαρσῖς ἤξει χρυσίον Μωφάξ, καὶ χειρὶ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτὰ.

4 Ἀιρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

11 Οὕτως εἴρετε αὐτοῖς, Θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν δὲ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τοῦτου.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

13 Καὶ ἃ πληθὺς ὕδατος ἐν οὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἐχώνευσεν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἔστιν ἔργα ἐμπειαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολύνται.

16 Οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, ὁ Κύριος ὁ ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κατοικοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ σκαλίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὐρεθῇ ἡ πληγὴ σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου, ἀλγηνρὰ ἡ πληγὴ σου· κἀγὼ εἶπα, Ὁντως τοῦτο τὸ τραυμὰ δού, καὶ κατέλαβέ σε.

20 Ἡ σκηνὴ δού ἔταλαιπώρησεν, ὥλετο· καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις δού διεσπίσθησαν· οἱ πόαι μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν, οὐκ ἔστιν ἐν τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δερρέων μου.

21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν· διατοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθησαν.

22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς Βορρᾶ, τοῦ τάξει τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν, καὶ κοίτην στρουθῶν.

23 Οἶδα Κύριε ὅτι ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.

24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης.

25 Ἦλκεον τὸν θυμὸν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότες σε, καὶ ἐπὶ γενεάς αἱ τὸ ὄνομα σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρημώσαν.

Κεφ. ια. ΧΙ.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΔΕΤΩΝ,

2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰουδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τίδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐπικατάρτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης,

4 Ὅτι ἐντετεῖλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

5 Ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὠμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα, Γένοιτο Κύριε.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἀνάγνωντι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτοὺς.

8 Καὶ οὐκ ἐποίησαν

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Εὐρέθη πίνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰουδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

10 Ἐπεσφράγησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἱ οὐκ ᾔθελαν εἰσακοῦναι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορνεύοντες ὅπως θεῶν ἄλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς· καὶ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰουδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

11 Διατοῦτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαόν τούτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν· καὶ κεκραῖνται πρὸς μέ, καὶ οὐκ εἰσακούσονται αὐτῶν.

12 Καὶ πορεύονται πόλεις Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ κεκραῖνται

πρὸς τοὺς θεοὺς^α, οἷς αὐτοὶ θυμῶσιν αὐτοῖς, οἱ μὴ σώσωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.

13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατο βωμοὺς^α θυμῶν τῇ Βάαλ.

14 Καὶ σὺ μὴ προσέχου περὶ τοῦ λαοῦ τοῦτου, καὶ μὴ ἀξίω περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ^α ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 Τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελῶσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἡ τοῦτοιο διαφεύξῃ;

16 Ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκόιν τοῦ εἶδε ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς, ἀνιήθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἡχρηώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς.

17 Καὶ Κύριος ὁ καταφύγιόν σου, ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅ, τι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμῶν αὐτοῦ τῇ Βάαλ.

18 Κύριε γινώρισόν μοι, καὶ γινώσκειν^α τότε εἶδόν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἄνριον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων^α ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες, Δεῦτε καὶ ἐμβιβώμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ ἄτολ^α οἶμα αὐτοῦ οὐ μὴ μνηστῆ^α δοκέει^α.

20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἵδοιμι τὴν παρά σου ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς^α σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαιώμα μου.

21 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος^α ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν Ἀναθὼ τὸς ζητούντας τὴν ψυχὴν μου, τὰς λέγοντας, Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

22 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτοὺς^α οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθάνονταί, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λίμνῃ.

23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσαι αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἔλ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ^α πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ^α τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν ἐνοδοῦται; εὐθνήσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες^α δ' ἀθετήματα!

2 Ἐφύτεις αὐτοὺς, καὶ ἐρρίζωθῃσαν^α ἔτεκον ποιεῖσθαι, καὶ ἐποίησαν καρπὸν^α ἔγγυς εἰς τὸν τοῦ φόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με, δ' δεδοκίμακας^α τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου^α ἄγισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

4 Ἔως πότε πενήθῃσι ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ἡραυθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδὸς ἡμῶν.

5 Σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσίν σε^α πῶς παρασκευάσῃς ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σου πέποιθας^α πῶς ποιήσεις ἐν φρυγάματι τοῦ Ἰορδάνου;

6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ἡθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὅπισω σου ἐπισυνήχθησαν^α μὴ πεισέσῃς ἐν αὐτοῖς, οὐτὶ λαλήσουσι πρὸς σέ καλὰ.

7 Ἐγκαταλείπει τὸν οἶκόν μου, ἀφήκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην^α ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν ὄρμῃ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμέ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διατοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

9 Μὴ σπῆλαιον ναῖνης ἡ κληρονομία μου ἐμοί, ἡ σπῆλαιον κύκλω αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ^α φαγεῖν^α αὐτήν.

10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελώνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα^α τὴν^α ἐπιθυμητήν μου^α εἰς ἐρπὸν ἄβατον.

11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας^α δι' ἐμέ ἀφανισμῷ ἡφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἕκ^α ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μίχαιρα τοῦ Κυρίου^α καταφύγεται^α ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς^α ἕως ἄκρου τῆς^α ὄχης^α οὐκ^α ἔστιν εἰρήνη πάση σαρκί.

13 Δ' Σπείραται^α πυρρὺς, καὶ ἀκύνθας^α θ' ἐρίζετε^α, οἱ κλήροι αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς^α αἰσχυνθήτε ἀπὸ καυχώσεως ἡμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμῶν ἐναντὶ Κυρίου.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ ἁπάντων τῶν γεϊτῶν τῶν^α πονηρῶν^α, τῶν ἀποτιμῶν τῆς κληρονομίας μου, ἡς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐκβαλῶ ἐκ μεσῶ αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται μετὰ^α τοῦ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικίω αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἔσται ἕαν^α μαθόντες^α μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὀμνύνει τῷ ὀνόματί μου, Ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδασκεν τὸν λαόν μου ὀμνύνει τῇ Βάαλ, καὶ^α οἰκοδομηθήσεται^α ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

17 Ἐάν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεία.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος^α, Βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίσσωμα λινού, καὶ περιθὼν περὶ τὴν ὀσφίν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεις.

2 Καὶ ἐκτεσάμην τὸ περίσσωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφιν μου.

3 Καὶ δ' ἐγενήθη^α λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, 4 Λάβε τὸ περίσσωμα^α τὸ περὶ τὴν ὀσφίν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατακρύνῃς αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλίᾳ τῆς πέτρας.

5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυνσα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετειλάτο μοι Κύριος.

6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ περίσσωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύναι ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ ὠρεξα, καὶ ἔλαβον τὸ περίσσωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν.

8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλὴμ.

10 Τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, ^α τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου, ^β καὶ πορευθέντας ὑπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεῖν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς ^γ καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περιζῶμα τῶτο, ὃ οὐ ^δ χρησθήσεται εἰς οὐδέν.

11 ^α Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζῶμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ^β καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα, ^γ τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστόν, καὶ εἰς καίχημα, καὶ εἰς δόξαν, ^δ καὶ οὐκ ἐσηκουσάν μου.

12 Καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν ^α τοῦτον, ^β Πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἶνον ^γ καὶ ἔσαι ἕαν εἴπωσι πρὸς σέ, Μὴ γινόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἶνον ^δ.

13 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους νῆους τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ ^α τῇ θρόνῳ αὐτῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ τὸν Ἰούδα καὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, μεθύσματι ^β.

14 Καὶ διασκορπῶ αὐτοὺς ἀνδρά καὶ τὸν ὠδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τοὺς νῆους αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ ^α οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκότατος, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὅρη σκοτεινὰ ^α καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

17 Ἐν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, ^α καὶ κατίζουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον Κυρίου.

18 Εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν, Τυπενώθητε καὶ καθίσате, ὅτι καθάρρη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν.

19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον, συνεκλείσθησαν, ^α καὶ οὐκ ἔν ^β ἀνοίγων ^γ ἀνοικίσθη Ἰούδας, συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν.

20 Ἀνάλαβε ^α ὀφθαλμούς σε ^β Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ^γ ποῦ ἐστὶ τὸ ποίμνιον ^δ ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου ^ε.

21 Τί ἔρεῖς ὅταν ἐπισκέπτονται σε ^α; καὶ σὺ ἐδίδασας αὐτὸς ἐπὶ σέ ^β μαθήματα ^γ εἰς ἀρχήν ^δ οὐκ ὠδίνες καθέξουσὶ σε καθὼς γυναῖκα τίκτουν ^ε.

22 Καὶ ἕαν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Διὰ τί ἀπῆλθον ἀπὸ ταῦτα ^α; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὑπίσθι σου, παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου.

23 Εἰ ἀλλάξεται λίθον τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ πῶδαίς τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὕμεις δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακὰ.

24 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὥς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον ^α.

25 Οὕτως ὁ κληρὸς σου, καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει Κύριος ^α ὥς ^β ἀπελάθου ^γ μου, καὶ ἡλπίσας ἐπὶ ψεύδει.

26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ^α ὑπίσω ^β σου ^γ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, ^δ καὶ ὀφθήσεται ἡ ἁτιμία σε, ^ε καὶ ἡ μοicheia ^ζ σου, καὶ χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορείας σου ^η ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα

τὰ βδελύγματα σου ^α οὐαί σοι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ ἐκαθάρισθης ὑπίσω μου ^β ἕως τίνος ἐτί;

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.

3 Καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ ^α ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα, καὶ οὐκ εὗρονσαν ὕδωρ, ^β καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀργεῖα αὐτῶν κενὰ ^γ.

4 Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλειπεν, ὅτι οὐκ ἦν νετός ^α ἡσχύνθησαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν ^β τὰς κεφαλὰς ^γ αὐτῶν.

5 Καὶ ἔλαφον ἐν ἀγρῷ ἔτεκεν, καὶ ἐγκατέλειπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.

6 Ὅνοι ἄγριοι ἐστήσαν ἐπὶ νείπας, καὶ εἴλκυσαν ἀνεμόν ^α, ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χορτὸς ^β.

7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν ^α Κύριε ποίησον ἡμῖν ἕνεκεν ^β σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοι ἡμάρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, καὶ σῴξεις ἐν καιρῷ κακῶν ^α ἵνατί ἐγενήθησιν ὥσπερ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα ^β.

9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐκ ἐκ δυνάμεως σῴξειν ^α; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἰ Κύριε, καὶ τὸ ὄνομα σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ ἐνείδωσεν ^α ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν ^β.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ,

12 (Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεξιᾶς αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσεγκύσωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαι, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἔγω συνετέλεσα αὐτοὺς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ Ὄν ^α Κύριε, ἰδὲ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὀψέσθαι μάχαιραν, οὐδὲ λιμός ἐσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀληθεύει καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ψευδῇ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐκ ἀπέστεila αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνδοκίμουν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς ^α ὅτι ὀρίσεις ψευδεῖς, καὶ μαγείας, καὶ οἰωνίσματα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 Διαιτοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῇ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οὐ λέγουσι, Μάχηρα καὶ λιμός οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ^α. Ἐν θανάτῳ νοσερῶ ὑποθαγένται, ^β καὶ ἐν λιμῷ λανθῶσεσθῆσονται οἱ προφῆται ^γ.

16 Καὶ οἱ λαοί, οἱς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρρίμμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς ^α Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον, Κυταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς ὑμῶν δάκρυα ἡμέ

ρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπέωσαν, ὅτι συν-
τρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ
πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυ-
ματίαι ὡς μαχαίρας^α· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν
πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ^β· ὅτι ἱερεὺς καὶ
προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν ἐκ ᾗδισαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου· ἵνατί
ἐπαίσεις ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰασις· ὑπε-
μείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς
καὶ ὁρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχὴ.

20 Ἐγνωμένε Κύριε ἁμαρτήματα ἡμῶν ἀδι-
κίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.

21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσῃς
θρόνον δόξης σου^α· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς
τὴν διαθήκην σου^β· τὴν^γ μετ' ἡμῶν.

22 Μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίς;
καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς ὁμοσεὶ πλησμονὴν αὐτοῦ, ὅχι
σὺ εἰ αὐτός· καὶ ὑπομενοῦμέν σε Κύριε, ὅτι
σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐὰν στῇ Μωυσῆς
καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ
ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς· ἐξυπόστειλον τὸν λαόν
τούτον, καὶ ἐξελεθέωσαν.

2 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ, Πῶ ἐξελε-
σόμεθα; καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει
Κύριος^α, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ
ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν^β· καὶ ὅσοι εἰς
λιμόν, εἰς λιμόν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν,
εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη,
λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν, καὶ
τοὺς κύνas εἰς διασπασμόν, καὶ τὰ θηρία τῆς
γῆς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρώσιν
καὶ^α διαφθοράν.

4 Καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκas πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ υἱὸν
Ἐξεκίου βασιλέως^α Ἰουδα, περὶ πάντων ὧν
ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Τίς φέισεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλὴμ; καὶ τίς
δειλιάσει ἐπὶ σοὶ; ἢ τίς ἀνακάμψει^α εἰς
εἰρήνην σοι;

6 Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω
πορεύσῃ^α καὶ ἔκτενῶ τὴν χειρά μου^β, καὶ δια-
φθερῶ σε, καὶ οὐκ ἐτι ἀνήσω αὐτούς^γ.

7 Καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ ἐν πύ-
λαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν
λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν^α.

8 Ἐπληθύνθησαν^α αἱ^β χηρὰι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν
ἄμμον τῆς θαλάσσης^γ· ἐπηγαγον ἐπὶ μητέρα
νεανίσκους, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέ-
ριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν.

9 Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκησεν ἡ
ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδν ὁ ἥλιος αὐτῇ ἐτι μεσσοῦ-
σης τῆς ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ἀνείδισθη^α τοὺς
καταλόπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν ὥσως ἐναν-
τίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν^β.

10 Οἷόν μοι ἐγὼ ἤμῃ, ὡς τινὰ με ἔτεκες ἄνδρα
δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ·
οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με οὐδεὶς^α· ἢ
ἰσχύς μου ἐξέλειπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 Γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν,
εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐ-
τῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὴ
πρὸς τὸν ἐχθρόν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος, καὶ περιβόλαιον
χαλκοῦν ἡ ἰσχύς σου.

13 Καὶ τοὺς θησαυροὺς σου εἰς προνομήν
δώσω ἀντίλλαγμα, διὰ πάσαις τὰς ἁμαρτίας
σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

14 Καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς
σου, ἐν τῇ γῇ ἣ οὐκ ᾗδεις^α· ὅτι πῦρ ἐκκέκταιται
ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί μου, καὶ ἐπισκεψαί με, ὡς
ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικαζόντων με, μὴ
εἰς μακροθυμίαν^α γνώθι, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ
ὀνειδισμὸν.

16 Ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου^α
συντέλεσον αὐτοῖς^β· καὶ ἔσται ὁ λόγος σου
ἔμοι εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου,
ὅτι ἐπικρίκῃται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ Κύριε
παντοκράτωρ.

17 Οὐκ ἐκίθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόν-
των, ἀλλὰ εὐλαβοῦμην ἀπὸ προσώπου χειρὸς
σου^α· καταμόνας ἐκάθην, ὅτι πικρίας ἐνε-
πλήσθην.

18 Ἰνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου;
ἢ πληγὴ μου στερεὰ, πόθεν^α ἰαθήσομαι^β;
γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές, ἐκ ἔχου
πίστιν.

19 Διατοῦτο, τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν ἐπι-
σρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προ-
σώπου μου στήσῃ^α· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον
ἀπὸ ἀναξίου, ὡς^α τὸ^β στόμα μου ἔσῃ^γ· καὶ
ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ
ἀναστρέψῃς πρὸς αὐτούς.

20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τεῖχος
ὀχυρόν, χαλκοῦν^α· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σέ,
καὶ οὐ μὴ θίγῃναί σε, διότι μετὰ σοῦ
εἰμι τοῦ σώζειν σε,

21 Καὶ τοῦ ἐξαίρεσθαί σε^α ἐκ χειρὸς πονη-
ρῶν, καὶ λυτρώσομαι σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ^α σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ὁ γεννηθήσεται σοι υἱός, οὐδὲ θυγάτηρ
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ
περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν
τετοκινῶν αὐτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν
τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

4 Ἐν θανάτῳ νοσεῖ^α ἀποθανοῦνται, οὐ κοπή-
σονται, δ^α καὶ οὐ^β ταφῇσονται^γ· εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπων τῆς γῆς ἔσονται^δ· καὶ^ε τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς ἔδονται^ς· καὶ τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ^α ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν
λιμῷ συντελεσθήσονται.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον
αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ μὴ
πενθήσῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου
ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου^α.

6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτούς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ
μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ἐνρηθήσονται,

7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν
εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιού-

σιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ, ἡ συγκαθίσαι! μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

9 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης.

10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγέλῃς τῷ λαῷ τῶν πάντων τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰπῶσι πρὸς σέ, Διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν;

11 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ὄψοντο ὅπισω θεῶν ἁλλοτρίων, καὶ ἐδοῦλενσαν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμέ ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου ἐκ ἐφυλάξαντο.

12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοῖς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρίας, τοῦ μὴ ὑπακούειν μου.

13 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤδετε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἱ οὗ ὁσούσαν ὑμῖν ἔλεος.

14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔρουσιν ἐτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

15 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοῖς ἀλῆεῖς τοῖς πολλοῖς, λέγει Κύριος, καὶ ἀλειούσουσιν αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς, καὶ θηρεύουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρου, καὶ ἐπὶ πᾶν παντὸς βουνοῦ, καὶ ἐκ τῶν τρυμνιῶν τῶν πετρῶν.

17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρίβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.

18 Καὶ ἀνταποδώσω ἡμῖν κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.

19 Κύριε ὁ σὺ ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου, καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέραις κακῶν, πρὸς σέ ἔβην ἔξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἔρουσιν, Ὡς ψευδὴ ἐκτίσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδῶλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλεια;

20 Εἰ ποιήσει ἐάνθρωπος θεοὺς, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί.

21 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστή ἡ καρδία αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσται ὥς ἡ ἀγριομυρική* ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὀψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλίσκοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται.

7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἑλπίς αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσται ὥς ἔϋλον εὐθηνῶν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἱκμάδα βαλεῖ ρίζαν αὐτοῦ, οὐ φοβήσεται ὅταν ἔλθῃ καῖμα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσῶν, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπὸν.

9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπος ἔστι καὶ τίς γινώσκει αὐτόν;

10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας, καὶ δοκιμάζων νεφρούς, τῷ ὁναί ἐκάστω κατὰ τὰς ὁδούς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρπούς τὰν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.

11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἂν οὐκ ἔτεκε, ποιῶν πλούτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως* ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.

12 Ὁρόνος δόξης ὁ ὑψωμένος, ὁ ἁγίασμα ἡμῶν.

13 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήσων, ὠφένηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήσων, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

14 Ἰασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι* σωσόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι καίχημά μου σὺ εἶ.

15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς μέ, Ποῦ ἔστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἔλθέτω.

16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολυθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα* σὺ δ' ἐπίστη* τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί.

17 Μὴ γενήθῃς μοι εἰς ἁλλοτρίωσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρα πονηρᾶ.

18 Καταισχυνθήσων οἱ διώκόντές με, καὶ μὴ καταισχυνθῇ ἐγὼ* πτοηθῆισαν αὐτοί, καὶ μὴ πτοηθῇ ἐγὼ* ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, δισδὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος, Βίδισον, καὶ στήθι ἐν ταῖς πύλαις νύων λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπρηφύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ,

20 Καὶ ἔρεῖς ὁ αὐτοῖς*, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ πᾶσα Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἰρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε τὰς πύλας Ἱερουσαλὴμ,

22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὗ ποιήσετε* ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετείλαμιν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

23 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς

αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τὰς πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ ἀκοῦσαί με, καὶ τοῦ μὴ δεῖξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσται, ἐὰν ᾗσακουστέ¹ μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀγιάξιν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν² πᾶν ἔργον,

25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν³ Ἱερουσαλὴμ⁴ καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὐτῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ ἦξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ ὑσθίας καὶ θυμιάματα⁵ καὶ μύνα καὶ λίβανον, φέροντες ἀνεῖναι εἰς οἶκον Κυρίου.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ᾗσακουστέ¹ μου τοῦ ἀγιάξιν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἰρεῖν βαστάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἰνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφ. ιθ'. XVIII.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ κατάρθῃ εἰς οἶκον τοῦ κεραμεῦς, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμεῦς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων.

4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἄγγειον, ὃ αὐτὸς ἐποίησεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ¹, καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτό¹ ἄγγειον ἕτερον, καθὼς ἤρесе ἐνώπιον αὐτοῦ ποιεῖσαι.

5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τῇ ποιήσει ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ²; ἰδὲ, ὡς ὁ πηλὸς³ τοῦ κεραμεῦς, ὅμοιος ἔξε ἐν χερσὶ μου.

7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξάραι αὐτούς, καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

8 Καὶ ᾗπιστραφή¹ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν. καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τῇ ποιήσει αὐτοῖς.

9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν, τῇ ἀνοικοδομείσθαι καὶ τῇ καταφθιένεσθαι,

10 Καὶ ποιήσωσι καὶ τὴν πονηρὰν ἐναντίον μου, τῇ μὴ ἰκάνει δ' τῆς φωνῆς² μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τῇ ποιήσει αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν εἶπον πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίσμαί ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν³ ἀποστροφῆ⁴ δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν⁵.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριέμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἄρεσά τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσμεν.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τῇ ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραὴλ;

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοῖ, ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου, μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βίαιως ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου λαὸς μου, εἰς κενὸν ἐθυμίαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοῖνους αἰώνιους, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν βεῖς πορείαν¹.

16 Τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἄσπιγμα αἰῶνον² πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκτρίβονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοῖς κατὰ πρόσπορον ἐχθρῶν αὐτῶν, δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ὕπνωσης αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογιζόμενον, ὅτι ἐκ ἡπολείται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ ββλή ἀπὸ συνετῆ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτῃ³ δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἄκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

19 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, καὶ ᾗσακούσου¹ τῆς φωνῆς τοῦ δικαιοματώ² μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κλίσαν αὐτῶν ἐκρυσάν μοι³ μνησθητὶ ἐσηκότες με κατὰ πρόσωπόν σου, τῇ λαλήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τῇ ὑποσφείσαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν.

21 Διατοῦτο ὁδὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὲν, καὶ ἄθροισαν αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας⁴ γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χήραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες⁵ μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 Γενήθηται κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν¹ ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄνω, ὅτι ἐνεχείρισαν λόγους εἰς σὺλλήψιν μου, καὶ παγιδῶς ἐκρύβαν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἄγνων ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν² ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον³ μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας⁴ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου⁵ μὴ ἐξαλείψῃς⁶ γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Βάδισον, καὶ κτήσῃ βίκον πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ¹ καὶ ἀπὸ² τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον νῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσεὶθ³ καὶ ἀνάγνῳθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ,

3 Καὶ εἰπὲς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν¹ λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικῆντες ἐν² Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις³ τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἴδου ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥς παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἤχηται τὰ ὕδα αὐτοῦ.

4 Ἀνθ' ὧν ἐγκατελίπον¹ με, καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τῆτον, καὶ ἐθυμίανσαν ἐν αὐτῷ θεοὺς ἄλλοτρίους, οἳ οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἁθῶων,

5 Καὶ φκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαιλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ², ἃ οὐκ ἐτετελάμην, ἃ δὲ διενοήθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου,

6 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται¹ τῷ τῷ πῶ τῷ τῷ² ἐτι³ Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐνωμ, ἀλλ' ἡ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλήν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ

καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

8 Καὶ καταξῶ^δ τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συρισμόν^δ πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν νῦν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν νεωτέρων αὐτῶν καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτῷ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιούκᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν^α.

10 Καὶ συντρίψει τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ,

11 Καὶ ῥεῖσι^α, Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τούτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, ^αλέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοὺς δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπύπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπύπτων, ὑπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πῖσιν τῇ σπριτζῇ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σποδὸν θεοῦ ἄλλοτρίοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ τῆς διαπίστσεως^α, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι^α καὶ ἔστιν ἐν τῇ αὐτῇ οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν,

15 Τάδε λέγει Κύριος^α, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν^α, ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακοῦνεν τῶν ἐντολῶν^δ μου.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἤκουσε Πασχώρ ὁ υἱὸς Ἐμμίρ ὁ ἱερεὺς καὶ οὗτος ἦν καθεστάνωνος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου, τοῦ Ἰερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 Καὶ ἐπάταξεν^α αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν κατάρρακτον, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τῷ ὑπερφῶν, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχώρ τὸν Ἰερεμίαν, ἐκ τῆς κατάρρακτον καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας, Οὐχὶ Πασχώρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἡ Μέτοικον^α.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι σε εἰς μετοίκιον συν πᾶσι τοῖς φίλοις σου καὶ πεσούνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀφνύνται^α καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιούσιν αὐτοὺς^α, καὶ κατακόψουσιν^δ ἐν μαχαίραις^δ.

5 Καὶ δώσω^α τὴν πᾶσαν ἰσχύν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰουδα^α εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ^α καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι^δ ἀποθάνη, καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἱς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῇ

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκρατήσας, καὶ ἠδυνάσθην^α ἐνενομήν εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μνηστριζόμενος.

8 Ὅτι πικρὸς λόγος μου γελᾶσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικάλεσμαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμόν πᾶσαν ἡμέραν μου.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ^α καὶ ἐγένετο^α ὡς πῦρ καίόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὅστοις μου, καὶ παρείμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροισμένων κυκλόθεν, Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ^α τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνήσόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκισιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.

11 Ὅ δέ^δ Κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητῆς δισχύων^δ διατοῦτο ἐδίδωκεν, καὶ νοήσαι οὐκ ἠδύναντο^α ἤρχινθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίαις αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνες οὐκ ἐπλησθήσονται.

12 Κύριε δοκιμαζὼν δίκαια, συνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, ἰδοὺ μὴ παρὰ σοῦ ἐκδίκισιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογία ματά μου.

13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξέλιτο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρένων.

14 Ἐπικατάρτος ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ^α ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτεκεν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτὴ.

15 Ἐπικατάρτος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρὶ μου λέγων, Ἐτέχθη σοι^α ἄρσνη^δ εὐφραυνόμενος^α.

16 Ὅ ἐστω^α ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμελήθη^α ἀκουσάτω κραυγῆς τῇ προῇ, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ^α, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτηρ συλλήψεως αἰωνίας.

18 Ἰνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κα'. XXI.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥΙΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟΦΟΝΙΑ ΥΙΟΝ ΔΒΑΣΑΙΟΥ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ,

2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν Κύριον ὅτι^α βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς^α εἰ^α ποιήσει Κύριος^α κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰερεμίας, Οὕτως ῥεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα.

4 Τάδε λέγει Κύριος^α, Ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικά, ἃ ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς^α τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλειότας^δ ἡμᾶς ἐξωθεν τοῦ τεύχους^δ καὶ συναῶ αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης,

5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένην καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς^δ μεγάλης^δ.

6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν

τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθάνουσι.

7 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει Κύριος, Δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, ⁸ εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτῶν, τῶν ἵσχυόντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακύψουσιν αὐτοὺς ἐν στομάτι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς.

8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τῶτον ἔρεις, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθάνει ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τὸς συγκεκλεικίτας ἡμᾶς, ἕξεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, καὶ ἕξεται.

10 Διότι ¹ ἐστὶρκα! τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνῶς παραδοθήσεται, καὶ κατακαίσει αὐτὴν ἐν πυρὶ.

11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει Κύριος, Κρίνατε πρῶτ' κρίμα, καὶ κατευθύνετε, καὶ ἐξέλεσθε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργὴ μου, καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα σόρ, τὴν πεδεινὴν, τοὺς λέγοντας, Τίς ποιήσει ἡμᾶς; ἡ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;

14 ¹ Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται· πάντα τὰ κυκλῶ αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Πορεύου καὶ κατὰβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τούτου.

2 Καὶ ἔρεις, Ἀκουε λόγον Κυρίου Βασιλεῦ Ἰούδα· ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου· καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις.

3 Τάδε λέγει Κύριος Ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρέσθε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, καὶ προσήλυντον καὶ ὄρφανόν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσβεβείτε, καὶ αἷμα ἁθῶν μὴ ἐκχέτε ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ.

4 Διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσῃτε τὸν λόγον τούτου, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς· καθήμενοι ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρματα, καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν.

5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃτε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἔμμαντόν ὦμος, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα, Γαλαὰδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῷ σε εἰς ἐρήμον, πόλεις μὴ κατοικηθισμένας,

7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὁλοθρεύοντα ἄνδρα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη ⁹ διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἔρει' ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτόν, Διὰ τὴ ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ·

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκίνησαν θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἔπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλήμ υἱόν δ' Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ δ' Ἰωσίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξηλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,

12 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ οὐ μετέκισα αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθάνεται, καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὀνέται ἔτι.

13 Ὁ οἰκοδομῶν ¹ οἰκίαν αὐτοῦ δὲ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάται δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσῃ αὐτῷ.

14 Ὡκοδομῶντες σεαυτῶν οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα ῥιπίστα διεσταλμένα θυρίδι, καὶ ἐνλωμένα ἐν κέδρῳ, καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ παροξύνῃς Ἀχαζ τῷ πατρὶ σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πίνονται βέλτιον ¹ σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

16 Οὐκ ἐγνώσαν, ἐκέκριναν κρίσιν ¹ ταπεινῷ, οὐδὲ κρίσιν πένιτος· οὐ τοῦτό ¹ ἐστὶ τὸ μὴ γινῶναι σε ἐμέ, λέγει Κύριος;

17 Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί σου, οὐδὲ ἡ καρδιά σου καλὴ, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σε, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἁθῶν τοῦ ¹ ἐκχέαι αὐτό, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖς αὐτά.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ υἱόν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τούτου, οὐ ¹ κόψονται αὐτόν, ² Ὡ! ἀδελφε, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, Οἶμοι Κύριε.

19 Ταφὴν ὄνουν ταφῆσεται, συμνησθεῖς ῥίφηται ἐπεκενα τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ.

20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον, καὶ ¹ κράξον, καὶ εἰς τὴν Βασάν ὁδὸς τῆς φωνῆς σου, καὶ βόησον εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἑρασταί σου.

21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σε, καὶ εἶπας, Οὐκ ἀκούσομαι αὐτῇ ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, ¹ οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.

22 Πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἑρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυρήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε.

23 Κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, ¹ καταστενάξεις ἐν τῷ ἔλθειν σοι ὁδύνας ¹ ὡς τικτούσης.

24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱός Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα ἀποσφραγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ¹ ἐκέθεν ἐκπάσῳ σε,

25 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητάνων τὴν ψυχὴν σου, ¹ ὡς σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων,

26 Καὶ ἀπορρίψω σε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκούσαν σε εἰς γῆν, οὐ οὐκ ἐτέχης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνεισθε.

27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὕχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ¹ ἀποστρέψωσιν.

28 Ἡτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκευὸς οὐ οὐκ

ἔστι χρεία αὐτοῦ, ἔτι δ' ἐξερρίφη,¹ α καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδει.

29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου,

30 Ὁ Γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, α ὅτι ἔ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τῆ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἐτι ἐν τῷ Ἰουδα.

Κεφ. κγ'. XXIII.

Ω α ΠΟΙΜΕΝΕΣ οἱ α ἀπολλύοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς δ αὐτῶν.

2 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος α ἐπὶ α τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ βέβησατε αὐτά, καὶ οὐκ ἐπισκέψασθε αὐτά, ἰδὼ ἐγὼ δ' ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι δ τοὺς καταλοιπούς τὸν λαόν μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὐ ἔξωσα αὐτούς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτούς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς ποιμένας, δ οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἐτι, οὐδὲ πτοηθήσονται α, λέγει Κύριος.

5 Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεῖς βασιλεὺς, καὶ συνήσει, κ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσῃ πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ καλέσει αὐτὸν Κύριος, δ Ἰωσεδὲκ ἔν τοις προφήταις.

9 Συνετρίβῃ ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὅσα μου, ἐγενήθη ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

10 α Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτου ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν α οὕτως.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, κ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν α.

12 Διατοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλισθημα ἐν γνόφῳ, κ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν α.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα ἐποφητεύσαν α διὰ τῆς Βαάλ, κ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ, μοιχαμένους, καὶ πορευομένους ἐν ψεύδει, κ ἀντιλαμβάνομένους χειρῶν δ πολλῶν, τὸν μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, ὡς περ Γόμορρα.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος α, Ἴδου ἐγὼ ψωμίζω αὐτοὺς δύνῃν, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξηλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν α, ὅτι ματαιῶσιν δ ἑαυτοὺς ὅρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι, καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου.

17 Λέγουσι α τοῖς ἀποθουμένοις τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρήνῃ ἔσται ἡμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐχ ἦξει ἐπὶ σέ κακὰ.

18 Ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι Κυρίου, καὶ εἶδε α τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο α, καὶ ἤκουσεν;

19 Ἴδου σεισμοὶ παρὰ Κυρίου, καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη α ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἦξει α.

20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιῇ αὐτό, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτό, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό α.

21 Οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφῆτας, κ αὐτοὶ ἔτρεχον οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, κ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν.

22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς α ἀπὸ τῶν α πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν α.

23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν.

24 Εἰ κρυβήσεται δ τις ἱ ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; α μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.

25 Ἦκουσα α λαλοῦσιν οἱ προφῆται, α προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῇ λέγοντες, Ἦννυπιασμένη ἐνύπνιον.

26 Ἔως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῇ, α ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὰς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν,

27 Τῶν λογιζομένων τῷ ἐπιλαθέσθαι τῷ νόμῳ μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἀδηγούντο ἑκάστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βαάλ,

28 Ὁ προφήτης ἐν τῷ ἐνύπνιον ἔστι, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας τί τὸ ἄχρον πρὸς τὸν σίτον; α οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

29 Οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου, ὡς περ πυρ, α λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλους κόπτων πέτρων;

30 Ἴδου ἐγὼ διατοῦτο α πρὸς τοὺς προφῆτας, λέγει Κύριος ὁ Θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἑκάστος παρὰ τῶν πλησίων αὐτῶν,

31 Ἴδου ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας α τοὺς ἐβάλλοντας δ προφητείας γλώσσης α, καὶ νυσάζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν.

32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῇ, α οὐ α διηγούντο αὐτά, κ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, κ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λαόν τούτον.

33 Καὶ ἐάν ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος, ἡ ἱερεὺς, ἡ προφήτης α, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἔστε τὸ λῆμμα, καὶ ράβω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

34 Ὁ προφήτης, καὶ δ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν εἰπωσιν, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικίῃα τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35 ^a Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα ^a τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ.

37 ^a Καὶ ^b διατί ^c ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38 ^a Διατί τὸ τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ^a ἡμῶν, Ἄνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τῆτον, Λῆμμα Κυρίως, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα Κυρίου,

39 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ^a, καὶ ράισω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοὺς πατράσιν ὑμῶν.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

7 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

8 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

ADVERTAT LECTOR,

Plurimas esse capitum et versiculorum transpositiones in versione Græca.

Secundum
Heb. Vulg. Lat. et V. Angl.

CAP.
25 ad vers. 14
25 à ver. 14 ad finem
26 :
27 ad vers. 19
à ver. 19 ad finem
28
29
30
31
32
33 ad vers. 14
à ver. 14 ad finem
34
35
36
37
38
39 v. tres priores, et 5 post.
à ver. 3 ad 14
40
41
42
43
44
45
46
47
48 ad vers. 45
à ver. 45 ad finem
49 vers 5 priores
à ver. 7 ad 23
à ver. 23 ad 28
à ver. 28 ad 34
à ver. 34 ad finem
50
51
52

Secundum
Græcam τῶν LXX.

CAP.
25 ad ver. 14.
32
33
34
desunt.
35
36
37
38
39
40
desunt.
41
42
43
44
45
46
desunt.
47
48
49
50
51 ad ver. 31.
51 ad ver. 31 ad finem.
26
29 ver. 7 priores.
31
desunt.
30 ver. 5 priores.
29 à ver. 7 ad finem.
30 ver. 5 postremi.
30 post. ver. 5 sex sequentes.
25 à ver. 13 ad finem.
27
28
52

ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τοὺς ἀποκίτας Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰερχονίαν υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰουδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

2 Ὁ ἀλάθος ὁ εἶς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σύκα τὰ πρῶϊμα· αὐτὸ δὲ καλάθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ὃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τί σὺ ὄρᾳς Ἱερεμία; καὶ εἶπα, Σύκα· ^ασύκα τὰ χρηστὰ, χρηστὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σύκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγινώσκονται τῶς ἀποικισθέντας Ἰσρααίτις, ὥς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ.

6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ· καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφύτεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοὺς καρδίαν τοὺς εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν.

8 Καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα, καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατὰλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν, καὶ εἰς παραβολὴν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ.

10 Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ὥς ἂν ἐκλείψωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα,

2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, λέγων,

3 Ἐν τρισκαδέκῳ ἔτει Ἰωσία, υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἑὸς τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίων, καὶ λέγων,

4 Καὶ ἀπέστειλλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας, ὀρθροῦ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσκούσατε, καὶ οὐ προσέχετε τοῖς ὡσὶν ἡμῶν,

5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπι-

τηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

6 Μὴ πορεύεσθε ὅπως θεῶν ἁλλοτριῶν, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶς εἰναι ὑμᾶς.

7 Καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου!

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ λήψομαι ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερμηύσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ὀφανεῖσμον, καὶ εἰς συριγμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰῶνων.

10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμήν μύρου, καὶ φῶς λύχνου.

11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄφανισμὸν, καὶ ἀθελεύσασιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔβδομήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκείνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἄφανισμὸν αἰῶνων,

13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

34 Α ΕΠΡΟΦΗΤΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΑΙΛΑΜ.

35 Τάδε λέγει Κύριος, Συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλαίμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλαίμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἤξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλαίμ.

37 Καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστελῶ ὅπως αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου, ὥς τοῦ ἐξανάλωσαι αὐτοὺς.

38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλαίμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστάναν.

39 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαίμ, λέγει Κύριος.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλεψόντος Σεδεκίε βασιλέως, ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλαίμ.

2 ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΡΤΟΥ, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεί, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἄσπίδας, καὶ προσ-
αγίγετε εἰς πόλεμον,

4 Καὶ ἐπιστάξτε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἵππεῖς, καὶ κατὰστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὑπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπή-

σονται, φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλοθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κούφος, καὶ μὴ ἀνασπώσῃσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτιν ἡσθένησε, καὶ πεπτώκασι.

7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμὸς ὁ κυμαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὑδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται· καὶ εἶπεν, Αναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν, καὶ ἀπολώ ^δ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τὰς ἵππους, ^δ παρυσκευάσατε τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων, καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνετε τόξον·

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ· καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθύσθεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ^δ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτι.

11 Ἀνίβηθι Γαλαὰδ, καὶ Λίβη ρήτινν τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς ^δ τοῖς κενὸν ἐπλήθυνας ἰαματὶ σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

12 Ἦκασαν ἔθνη φωνὴν σε, καὶ τῆς κραυγῆς σε ἀνίστην ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἔπесαν ἀμφοτέροι.

13 Α ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ἐν χειρὶ Ἰερεμίου· ^{τῷ} ἔλθειν ^δ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τῷ ^δ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγεῖlate ^α εἰς Μαδωλὸν, καὶ παραγγεῖlate εἰς Μέμφιν· εἶπατε, Ἐπίσθι, καὶ εἰτόμασον· ^δ ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμιλακά σου.

15 Διατί ἔφυγεν ^α ἀπὸ σοῦ ὁ ἄπιστος; ὁ μόνος ὁ ἐλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι ὁ Κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθος σου ἡσθένησε, καὶ ἔπесε· καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει· Ἀναστῆναι, καὶ ἀναστρέψωμαι· πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὺ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν, ἐσβεῖε μωὴδ.

18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβίριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ^δ ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἦξει.

19 Σκεὺή ἀποικισμοῦ ποιήσον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγατερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ κληθήσεται Οὐαί, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 Δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν.

21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόνχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ αὐτοὶ ^δ ἐπεστράφησαν· καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν αἵματι ^δ πορεύονται, ἐν ἀξίνοις ἤξουσιν ἐπ' αὐτῇ· ὡς κόπτοντες ὕλα.

23 Ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι ^δ πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός.

24 Κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ Βορρᾶ.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἄμμων τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραῶ, καὶ ἐπὶ τοῖς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ.

27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δοῦλός μου Ἰακώβ, μηδὲ πτοηθῇ Ἰσραὴλ· διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σε ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει Ἰακώβ, καὶ ἡσυχίσει καὶ ἀπνώσει, καὶ ἐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν.

28 Μὴ φοβῶ παῖς μὲν Ἰακώβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι· ἡ ἀπότητος καὶ τρυφερὰ παρεδόθη ὅτι ποιήσω ἔθνη· συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνηι εἰς οὗς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἔθνη· καὶ παιδεύσω σε εἰς ἔκκριμα, καὶ ἀθῶν οὐκ ἀθώωσω σε.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΛΟΓΟΣ ΔΕ ΚΥΡΙΟΥ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΕΠΙ ΒΑΒΥΛΩΝΑ·

2 Ἀναγγεῖlate ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ μὴ κρίνητε· εἶπατε, Ἐάλωκε Βαβυλὼν, κατησχύνθη Βήλος, ἡ ἀπότητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαιρωδάχ.

3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ, οὗτος ἔσθει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους.

4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσὰ ἐπὶ τὸ αὐτό, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύοντες, τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.

5 Ὡς· Σίῶν ἐρωτῆσουσιν τὴν ὁδόν, ὡδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὠσόουσι, καὶ ἤξουσιν, καὶ καταφείδονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν· διαθήκη γὰρ αἰῶνος οὐκ ἐπιλήσθησεται.

6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαὸς μὲν, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλήναντο αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ψύχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

7 Πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς, ἀνήλισκον· αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνίμην αὐτὰς, ἀντ' ὧν ἡμαρτον τῷ Κυρίῳ· νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τὰς πατέρας αὐτῶν.

8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσης Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἔθνων· ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρὰ τὰ ἔθνη αὐτῇ· ἐκείθεν ἀλώσεται, ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέφει κενή.

10 Καὶ ἔσαι ἡ Χαλδαία εἰς προνομίαν, πάντες οἱ προνομέοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.

11 Ὅτι νῦφραίνεσθε, καὶ κατεκαυχᾶσθε, διαρπαζόντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτάτε, ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.

12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνείραπῃ ἡ τεκοῦσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχάτη ἔθνων, ἐρημός.

13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου, οὐ κατοικηθήσεται· καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διδοὺς διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.

14 Παράταξθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσεσθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν,

15 Καὶ ὁ κατακρατήσατε αὐτήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπιάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστίν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν, καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτήν.

16 Ὁ ἔξολοθρεύσασθε· σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέγοντο δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου μαχίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ οὗτος ὑπερτον τὰ ὅσθα αὐτοῦ· βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ὁ ἐξεδίκησα· ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀσσοῦρ.

19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτῆς, καὶ νηθήσεται ἐν τῷ Καρμῆλῳ, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν τῇ Γαλαὰδ, καὶ πληθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ζητήσῃ τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ ὅχι ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὑρεθώσιν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις.

21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος· πικρῶς ἐπιβῇ ἐπ' αὐτήν, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικῶντας ἐπ' αὐτήν· ἐκδικήσον μάχαιρα, καὶ ἀφανίσον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλωμαι σοι.

22 Φωνὴ πόλεμον καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.

23 Πῶς ὁ ἐκλάσθη· καὶ συντερίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς· πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν·

24 Ἐπιβήσονται σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλὼν καὶ ἀλώσῃ· ὁ εὗρήνης, καὶ ἐληφθῆς, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.

25 Ἦνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἔρευνήσατε αὐτήν ὡς σπῆλαιον, καὶ ἔξολοθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα·

27 Ἀναθεράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπὲς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδίκησεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασχωμένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

29 Παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοὺς, παντὶ ἐντεινόντι τὸξον, παρεμβάλλετε· ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασχωμένος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀνέστη Θεὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ.

30 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ριφήσονται, εἶπε Κύριος,

31 Ἰδοὺ ἐγὼ δέπῃ· σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος· ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδίκησεώς σου.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὑβρις σου, καὶ πεσεῖται· καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀντιπῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ ὀρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος, Καταδευνάσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτευθέντες αὐτῆς, κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

34 Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιόικους αὐτοῦ, ὅπως ἔξαρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοὺς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα,

35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς συνετεὶς αὐτῆς·

36 Ὁ Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλύθουσιν· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν.

37 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὥσπερ γυναικες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς, καὶ διασκορπισθήσονται.

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυνηθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστί, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὗ κατεκαυχῶντο.

39 Διατοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοικήθῃ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ τὰς ὁμοροῦσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἔγχειριδιον ἔχοντες, ἱταμοὶ ἐστί, καὶ οὐ μὴ ἐλεῇ· ὁ ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵππους ἰππίζοντα, παρρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σέ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἦκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὥδινες ὡς τικτούσης.

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς Γαϊθάν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτήν ἐπιστήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγὼ· καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διατοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου ἡν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὗ ἐλογίσαστο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀντία τῶν προσβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανίσθῃ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκούσθήσεται.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδού ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὕβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν, καὶ λυμαίνονται τὴν γῆν αὐτῆς. οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Ἀτενέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ ἀπορρίψτω ὃ ἐστὶν ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσῃθε ἐπὶ τοὺς ἱενοῖς αὐτῆς, καὶ ἀφανίσате πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.

4 Καὶ πρὸς τὴν τραυματίαν ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ κατακεκεντημένον ἐξέθεν αὐτῆς.

5 Διότι οὐκ ἐχέρυσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ὑπὸ ἡ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ὀνείων Ἰσραὴλ.

6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος, καὶ ἀνασώξετε ἑκάστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορρίψῃτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδίκησης αὐτῆς ἐστὶ παρὰ Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.

7 Ποτήριον χρυσὸν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διατοῦτο ἐθαλεύθησαν.

8 Καὶ ἄφω ἐπέσε Βαβυλῶν, καὶ συνετρίβῃ θρηνεῖται αὐτήν, λείπετε ῥητὴν τὴν διαφθορὰν αὐτῆς, εἰπὼς ἰαθήσεται.

9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἐκ ἰάθης ἐγκαταλίπωμεν αὐτήν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἡγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων.

10 Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγγεῖλμα ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Ὁ Παρασκευάζει τὰ τοξεύματα, πληρῶτε τὰς φαρέτρας ἡγεῖρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδίκησης Κύριος ἐστίν, ἐκδίκησης λαοῦ αὐτοῦ ἐστίν.

12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλάκας, ἐτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,

13 Κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήρῃ θησαυρῶν αὐτῆς ἦκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

14 Ὅτι ὥμοσε Κύριος ὡς ἀπὸ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, διότι πληρῶς σε ἀνθρώπων διότι ἀκριδῶν, καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ κοταβαίνοντες.

15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῇ, ἐτοιμάζων οἰκονομῆν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν ὕδατι, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀτραπαὶ εἰς νέτον ἐποίησε, καὶ ἐξηγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.

17 Ἐματαιῶν πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, καταρχὴν πᾶς χρυσόχοος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἐχώνευσαν, οὐκ ἐστὶ πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταια ἐστὶν ἔργα μεμνημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολούνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερίς τῇ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς ἐστὶ ἐκκληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὁ ὄνομα αὐτῶν.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς.

21 Καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τοῖς ποιμῶν αὐτοῦ, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ γεωργόν καὶ τὸν γεωργὸν αὐτοῦ, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.

24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶν καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πᾶσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδού ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μὴ ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρρισμένον.

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔσθις εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σπάλισατε ἐν ἔθνεσι σάληγγι, ἀγρίσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγεῖλατε ἐπ' αὐτήν, βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοσπίτες. ἀναβίβασατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκριδῶν πλῆθος.

28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πᾶσιν τῆς γῆς, τοὺς ἐξουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ.

29 Ἐσεῖσθι ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξάνεση ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμός Κυρίου, τοῦ θείναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δύνασις αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μόχλοι αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξει, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτων τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ σκευήματα αὐτῶν ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Οἱκοὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἄλλων ὅμοιος ἀπολεθῶσονται ἐπὶ μικρὸν, καὶ ἦξει ὁ ἀμὴν αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτόν, Ναβζαχονόδορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέτιέ με, ὡς δράκων ἐπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου.

35 Ἐξωσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών, καὶ τὸ αἶμά μου ἐπὶ τοῖς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἰερουσαλὴμ.

36 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδού ἐγὼ

κρινῶν τὴν ἀντιδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδικήσιν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, ^α καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 ^δ Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.

39 Ἐν τῇ θερμιάσῃ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτοὺς, ὥπως καρθώσι. καὶ ὑπνώσασιν ὕπνον αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος.

40 ^δ Καὶ καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

41 Πῶς ἐάλω ^α καὶ ἐθρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκλύφη,

43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς ἡ γῆ ἀνδρός καὶ ἄβας, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ ^δ Βαβυλῶνα ἡ ἐξοίσω ^α κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ^δ ἐτι ἡ ἔθνη,

49 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαῖα πάσης τῆς γῆς.

50 Ἀνασφῶζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, ^δ καὶ μὴ ἴσασθε οἱ μακρότερον μνήσθητε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱερσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν,

51 Ἦσχύνημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμόν ἡμῶν, κατεκλύψεν ἁτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσηλθὼν ἁλλογενεὶς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

52 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτά αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσόνται τραυματαῖα.

53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ^δ τὰ τεῖχη ἰσχύϊ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτήν, λέγει Κύριος.

54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων,

55 Ὅτι ἐξωλόθρευσεν Κύριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἡχῶσαν ὡς ὕδατα πολλά ἔδωκεν εἰς ὀλεθρον φωνῆν αὐτῆς.

56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόσον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.

57 Κύριος ἀνταποδίδωσι ^α, καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τοὺς σοφούς αὐτῆς, καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

58 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφίηται, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιήσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.

59 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕΤΕΙΔΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΙ ΤΩ ΠΡΟΦΗΤΗ ΕΙΠΕΙΝ ΤΩ ΣΑΡΑΙΑΙ ΥΙΩ ΝΗΡΕΙΟΥ, ΥΙΟΥ ΜΑΑΘΑΙΟΥ, ΟΤΕ ΕΠΟΡΕΥΕΤΟ ΠΑΡΑ ΣΕΔΕΚΙΩ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΩΔΑ ΕΙΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑ, ΕΝ Τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραίαις ἄρχων δώρων.

60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ^α, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὅψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους,

62 Καὶ ἔρεῖς, Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, τοῦ ἐξολοθρεῖσαι αὐτόν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

63 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τούτου, καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ρίψῃς αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτη,

64 Καὶ ἔρεῖς, Οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν ^α.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ ^α ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ

2 Ἴδου ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντάς ^α ἐν αὐτῇ καὶ κεκράνεται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν

3 Ἀπὸ φωνῆς ὀργῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὄπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχα τροχῶν αὐτοῦ ἕκ ἐπέσρεψαν πατέρες ἐφ' υἱὸς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τῷ ἀπολέσαι πάντας τὰς ἀλλοφύλους ^α καὶ ἀφανῶν τὴν Τύρον, καὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ πάντας τὰς καταλοιπὰς τῆς βοήθειας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος ^α ^δ τοὺς καταλοιπούς τῶν νήσων

5 Ἦκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλων, καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.

6 Ἔως τίνος κόψῃς ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατίστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπανσαι, καὶ ἐπάρηθι.

7 Πῶς ἡσυχάσει, καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλάσσιους, ἐπὶ τὰς καταλοιπούς ἐπεγεγερθῆναι;

7 Τῇ ΙΔΟΥΜΑΙΑΙ, τάδε λέγει Κύριος ^α, Οὐκ ἔστιν ἐτι σοφία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν, ψίχeto σοφία αὐτῶν,

8 Ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν βαθύνεται ^α εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαϊδάμ, ὅτι δυσκόλα ἐποίησεν ἡγαγὼν ἐπ' αὐτόν ἐν χρόνῳ, ὃ ἐπεσκεψάμεν ἐπ' αὐτόν.

9 Ὅτι ὁ τρυγητὰς ἦλθεν, οἱ ^α οὐ καταλείψασιν ^α κατὰλειμμα ὡς ^α κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν.

10 Ὅτι ἐγὼ καλέσω τὸν Ἠσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτά αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται, ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὁ γείτονός μου ^α, καὶ οὐκ ἔστιν

11 Ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου, ἵνα ζῆσῃς καὶ ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποίθασιν.

12 "Οτι τάδε εἶπε Κύριος, Οἷς οὐκ ἦν νόμος πεῖν τὸ ποτήριον, "ἐπιοῦν" καὶ σὺ ἠθωωμένη^α οὐ μὴ ἠθωώῃς^α,

13 "Οτι κατ' ἐμαυτῶν ὥμοσα, λέγει Κύριος, ἥτις^α εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς κατάρσιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλε· Συνάχθητε, καὶ παραγέσθε εἰς αὐτήν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον.

15^α Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.

16 Ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν, συνελάβεν ἰσχύιν βουνοῦ ὑψηλῆς^α· ὅτι ὀύλωσεν^α ὥσπερ ἕτος νοσσιὰν^α αὐτῆς^α, ἐκείθεν καθελῶ σε^α.

17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπερευόμενος ἐπ' αὐτήν^α συριεῖ^α.

18 Ὡς περ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσαι ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς^α τοπὸν Αἰθαίμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξῃ αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτήν^α ἐπιστήσεται^α· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

20 Διατοῦτο ἀκούσατε βουλὴν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας θαιμάν· Ἐάν μὴ συμψησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐάν μὴ ἄβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν,

21 "Οτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν^α ὁ φόβος ἦ^α ἡ γῆ, καὶ^α κραυγὴ θαλάσσης ἐκ ἡκέσθης^α.

22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἕτος ὄψεται^α, καὶ ἔκτενεῖ τὰς πτέρυγας^α ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς^α· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινέσης.

Κεφ. λ'. XXX.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἡ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς· διὰτι παρέλαβε Μελχὼλ τὴν Γαλαὰδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;

2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ^α θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βῶμοι αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ^α.

3 Ἀλάλαξον Ἑσεβὼν, ὅτι ὤλετο Γαί^α κεκράξατε θυγατέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε σάκκους^α καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὼλ^α βαδιέται ἐν ἀποικίᾳ^α, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

4 Τί^α δ' ἀγαλλιᾷσθε^α ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακείμ;^α ὁ θυγατὴρ ἰταμίας, ἡ πεποισυῖα ἐπὶ^α θησαυροῖς^α, ἡ λέγουσα, Τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;

5 Ἰδὲ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπε Κύριος^α,

ἀπὸ πάσης τῆς περιόικου σου, καὶ διασπαρσέσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν^α ὁ συνάγων^α.

28 Τῆς ΚΗΔΑΡ Τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ, ἩΝ ΕΠΑΤΑΞΕ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ, οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδάρ, καὶ πληγάτε τοὺς υἱοὺς κεδέμ.

29 Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήφονται^α· ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ καμήλους αὐτῶν λήφονται ἑαυτοῖς^α· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἀπώλειαν^α κυκλῶθεν.

30 Φεύγετε, λίαν^α ἐμβαθύνετε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ^α, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς^α βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν, καὶ ἐλογίσατο^α λογισμὸν.

31 Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθῶν, καθήμενον εἰς ἀναφυχὴν, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, ἔ βαλάνοι, ἔ μοχλοὶ, μόνος καταλύσις,

32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομήν, καὶ πληθὸς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ λικμησὼ αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντός πέραν αὐτῶν οἷσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύριος.

33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ ἀκοῇν πονηρίαν, ἐξέστησαν^α, καὶ ἔβρωσαν ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ^α μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

23 Τῆς ΔΑΜΑΣΚΩ^α Κατησχύνθη Ἡμᾶθ, καὶ Ἀρβὰθ, ὅτι ἤκσαν ἀκοὴν πονηρίαν, ἐξέστησαν^α, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι^α καὶ μὴ δύνωνται.

24 Ἐξελύθη Δαμασκὸς, ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς^α.

25 Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πόλιν ἐμὴν, κώμην ἡγάθησαν;

26 Διατοῦτο πεσόνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πίνετε οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσούνται, φησὶ Κύριος.

27 Καὶ καίσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα νιού^α Ἀδερ.

Κεφ. λα'. XXXI.

Τῆς ΜΩΑΒ οὕτως εἶπε Κύριος^α, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαὺ, ὅτι ὤλετο^α, ἐλήφθη Καριαθαίμ, ἡσχύνθη ἡμᾶθ^α καὶ Ἀγάθ^α.

2^α Οὐκ ἔστιν ἐπὶ ἰατρεία^α Μωᾶβ, γυαρίαμα ἐν Ἑσεβὼν, ἐλογίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά^α· ἐκόψαμεν αὐτήν ἀπὸ ἔθνους, καὶ πᾶσιν παύσεται^α ὀπίσθιν σου βαδιέται μάχαιρα,

3 Ὅτι φωνὴ κεκραγούτων ἐξ Ὀρωναίμ, ὄλεθρον καὶ συντρίμμα μέγα.

4 Συνετρίβη Μωᾶβ, ἀναγγεῖλατε εἰς Ζογόρα, 5 Ὅτι ἐπλήσθη ἰλλῶν ἐν κλαυθμῷ^α ἀναβήσεται κλαίον ἐν ὀδῷ Ὀρωναίμ, ὁ κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε.

6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.

7 Ἐπειδὴ ἐπεποιθεῖς^α ἐν ὀχυρώματί σου, καὶ^α σὺ συλληφθήσῃ^α καὶ ἐξελεύσεται Χαμῶς ἐν ἀποικίᾳ^α, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

8 Καὶ ἦξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν.^α οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολείται ὁ αὐλὸν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπε Κύριος.

9 Δότε ^δ σημεία! τῇ Μωάβ, ὅτι ἀπῇ ἀφθί-
σεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον
ἔσονται· ^δ πόθεν ἔνοικος αὐτῇ; !

10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου
ἀμελῶς,⁴ ἐξαιρῶν μάχαιραν αὐτῷ ἅφ' αἵματος.

11 Ἐπεαυαστο Μωῦς ἐκ παιδαρίου, καὶ πε-
ποιθὸς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἕξ
ἀγγελιοῦ εἰς ἀγγελιοῦ, καὶ εἰς ἀποκικρίον οὐκ
ψέχετο· διατὸν ἔσται γεῖμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ὀξέελλιπε!

12 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἃ αὐτοῦ ἔρχονται, φησί Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλινοντας, καὶ κλινούσιν αὐτὸν, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λεπτυνούσι, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι,

13 Καὶ καταισχυνθήσεται Μωὰβ ἀπὸ Χαμῶς,
ὥσπερ κατησχύνθη ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθήλ
ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

14 Πῶς ἐρεῖτε, Ἰσχυροὶ ἐσμεν, καὶ ἄνθρωπος
ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;

15 Ὡλετο Μωῦβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ
νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν^α.

16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωάβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα.

17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες ἔκδοτε ὄνομα αὐτοῦ· εἶπατε, Πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλείης, ῥάβδος μεγαλώματος;

18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη, ^a Δαιβίων ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωάβ, ἀνέβη εἰς σέ λυμαινόμενος ὑχώριά σου.

19 Ἐφ' ὁδοῦ στῆθι, καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν Ἀρῇ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα, καὶ σωζόμενον, καὶ εἰπὸν, Τί ἐγένετο;

20 Κατησχύνθη Μωάβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλό-
λυσον καὶ κέκραξον, ἀνάγγελον ἐν Ἀρνῶν,
ὅτι ὤλετο Μωάβ,

21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισῶρ
ἐπὶ Χελῶν, καὶ Ῥεφᾶς, καὶ Μωφᾶς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιβῶν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαίμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαίμ, καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμῶλ,
καὶ ἐπ' οἶκον Μαῶν,

24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ, καὶ ἐπὶ Βοσόρ, καὶ ἐπὶ
πάσας τὰς πόλεις ^a Μωάβ τὰς πόρρω καὶ τὰς
ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρασ Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη^α.

26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγα-
λύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ.
καὶ ἐν κλοπαῖς σε εὐρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν^α.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωαβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστῆραι νοσσεύουσαι ἐν πέτραις, στόματι βοθύνου.

29 Καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωάβ, ὕβρισε δὲ λίαν ὕβριν¹ αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνω ἔργα αὐτοῦ^α. οὐχὶ τὸ
κανὸν^δ αὐτῷ^ι οὐχ οὕτως ἐποίησε;

31 Διατῆτο ἐπὶ Μωᾶβ ὁλολύζετε πάντοθεν·
βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἀποκλάνομαι σοι
 ἄμπελος Ἀσερηνά, κληματὰ σου διῆλθε θά-
 λασσαν, πόλεις Ἰαζήρ ἤψαντο, ἐπὶ ὧρων
 σε, ἐπὶ τρυγηταῖς σε ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρμωσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ
τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς συν-
πρῶτ' οὐκ ἔπατησαν, οὐδὲ δαίλης οὐκ ἐποίη-
σαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἑσεβῶν ἕως δ' Αἰτάμῃ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζωγόρ ἕως Ὠρωναῖμ, καὶ ἀγγελίαν σιλασσία, ὅτι ἐν τῷ ὕδωρ Νεβρεῖν εἰς κατάκνυμα ἔσται.

35 Καὶ ἀπολῶ τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ἀνα-
βαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμὸν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς
αὐτοῦ.

36 Διατί το καρδία τοῦ Μωῦσῆ, ὥσπερ αὐτοὶ
βομβήσουσι, καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους κει-
ράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει· διατοῦτο ἂ
περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.

37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρηθή-
σονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι
χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὁσφύος σάκκος.

38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δομμάτων Μωᾶβ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς^α, ὅτι συνέτριψα, φησὶ Κύριος^α, ὡς ἀγγεῖον, οὗ οὐκ ἔστι χρεῖα αὐτοῦ.

39 Πῶς κατήλλαξε; ^a πῶς ἔστρεψε νῶτον
Μωαῖβ; ἡσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωαῖβ εἰς γέ-
λωτα, καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.

40 "Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,^a

41 Ἐλήφθη Καριώθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συ-
ελήφθη,^a

42 Καὶ ἀπολεῖται Μωᾶβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι
ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγαλύνθη.

43 Παῖς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σέ κα-
 ῥήμενος ^α Μωάβ. ^α

44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου,
ἔμπεσεται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνειν
ἐκ τοῦ βόθυνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ
ταγίδι· ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἡμε-
ραις ἐπισκέψεως αὐτῶν.^a

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Λάβε
ὁ πονηρὸν τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρός μου, καὶ ποτίει^α πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς
ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτοὺς.

16 Καὶ πίνονται, καὶ ἐξεμοῦνται, καὶ ἐκμανή-
τονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ
ποστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν·

17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου, καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ
με Κύριος πρὸς αὐτὰ,

18 Τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα,
αἱ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ
εἶναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον,
αἱ εἰς συριγμὸν.^a

19 Καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,

20 Καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους^a, καὶ πάντας
ἐν βασιλείς^a ἁλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀσκάλωνα,
καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἰζώτων.

21 Καὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτην, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν,

22 Καὶ ἁ βασιλεῖς Τύρου, καὶ ἁ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς ὅ τούς¹ ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης,

23 Καὶ τὴν Δαδὰν, καὶ τὴν Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ,

24 Ἄ καὶ πάντας ἁ τοὺς συμμίκτους ἁ τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ,

25 Ἄ καὶ πᾶντας βασιλεῖς Αἰλὰμ, καὶ πᾶντας βασιλεῖς Περσῶν,

26 Καὶ πᾶντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλῶντος τὰς πόρειν καὶ τὰς ἐγγύς, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

27 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος πάντοκράτωρ^α, Πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἥς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν.

28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλῳνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, ὥστε πίνειν, καὶ ἔρεῖς ἁ, Οὕτως εἶπε Κύριος ἁ, Πιόντες πίεσθε,

29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ἧ ὀνομάσθη τὸ ὄνομά μου^α αὕτην, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθίρσει^α οὐ μὴ καθαρισθῇτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς ἁ.

30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ὅ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦτον¹, καὶ ἔρεῖς, Κύριος ἁφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ οἶδε ὡς περ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἐπὶ ἁ καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν ἥκει ὕλεθρος.

31 Ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι^α κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

32 Οὕτως εἶπε Κύριος ἁ, Ἴδου κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς.

33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρα Κυρίου, ἐκ μέρος τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς ἁ μὴ ἁ καταρυσθῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἑσονται.

34 Ἀλλυλάζετε ποιμένες, καὶ κεκραῖζετε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὡς περ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί,

35 Καὶ ἀπολείπει φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

36 Φωνὴ κράυγης τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν.

37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.

38 Ἐγκατέλιπεν ὡς περ λέων κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης ἁ.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΕΝ ΑΡΧΗ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩΣΙΑ^α, ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ἁ.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στήθῃ ἐν αὐτῇ οἶκον Κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι ἁ χρηματίσαι αὐτοῖς¹, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα.

3 Ἰσως ἀκούσονται, καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσονται ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν.

4 Καὶ ἔρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐάν μὴ ἀκούσῃτε μου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν^α μου οἱ ἐδόξα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

5 Εἰσακούειν τῶν λόγων ἁ τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, καὶ ἅκ ἡκούσατέ μου,

6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡς περ Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν ἁ δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

7 Καὶ ἡκοντα οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερემῆ λαλῶντος τοὺς λόγους τοῦτον ἐν οἴκῳ Κυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο Ἰερემῆ παυσάμενος λαλῶντος πάντα ἁ συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, λέγων, Θανάτῳ ἀποθανῇ,

9 Ὅτι ἐπρόφητυσας τῷ ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ὡς περ Σηλῶ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων^α καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερემῆ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ ἥκοντα οἱ ἄρχοντες Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλεως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης ἁ τῆς καινῆς.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἁ, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἡκούσατε ἐν τοῖς ὧσιν ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰερემῆ πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέστείλε με προφητεύσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους ἁ οὓς ἡκούσατε.

13 Καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου ἁ, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν ἐγὼ ἐν χερσίν ὑμῶν, ποιήσατέ μου ὡς συμφέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν ἁ.

15 Ἀλλ' ἡ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναίρετέ με, ἁ αἷμα ἄθων δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ^α ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκε με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ῥῆματα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦτον.

16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας, Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πᾶσιν τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ ἁ,

18 Μιχαῖας ὁ Μωραθίτης ἦν ἑν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίας βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σιών ὡς ἀγρός ὁρπαθθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐξ ἄβαντος ἔσται, καὶ τὸ ὅρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλλος ὄνυμος.

19 Μὴ ἀνελὼν ἀνείλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι δεδήκνησαν τὸν προσώπον Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἡμεῖς ἐποίησαμεν κακά μετὰ ἡμᾶς ἐν ψυχῇς ἡμῶν.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθαρίου, καὶ ἐπροφήτευσεν ἅ περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐξήτουν ἀποκτείνειν αὐτόν, καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον.

23 Καὶ ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγασαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.

24 Πλὴν χεὶρ Ἀχεικάμ υἱοῦ Σαφάν ἦν μετὰ Ἱερεμίου, τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

Οὕτως εἶπε Κύριος, Ποίησον σεαυτῷ δεσμούς καὶ κλοιούς, καὶ περιθὺν περὶ τὸν τράχηλόν σου.

3 Καὶ ἀποσελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδαμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱὸν Ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.

4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν,

5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἑν τῇ ἰσχυί μου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ὡς ἐάν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

6 Ἐδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐάν μὴ ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χερὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐνπιπιαζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων, Οὐ μὴ ἐργάσῃσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

10 Ὅτι ψευδὴ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρύναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτῆς ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος,

καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ καταλείψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργᾶται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

14 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύουσιν ἅ τῳ ὀνόματι μου ἐπ' ἀδικίαν, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολείσθε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδικίαν ψευδῇ.

16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν, λεγόντων, Ἰδοὺ σκευὴ οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

18 Εἰ προφῆται εἴσι, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντήσάτωσάν μοι, ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος.

19 Καὶ τῶν ἐπιλοιπίων σκευῶν,

20 Ὡν οὐκ ἔλαβε ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπώκισε τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ μοι Ἀναίας υἱὸς Ἀζῶφ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

3 Ἐτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποσπρέψω εἰς τὸν τόπον τούτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου.

4 Καὶ Ἰεχονίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.

5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Ἀναίαν κατ' ὀφθαλμούς παντὸς τοῦ λαοῦ κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου,

6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀληθῶς ἔγω ποιῆσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τούτον.

7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὕδα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὕδα παντὸς τοῦ λαοῦ.

8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροί ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῇς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλαις εἰς πόλεμον.

9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γινώσκονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

10 Καὶ ἔλαβεν Ἀναίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἀναίας κατ' ὀφθαλμούς παν-

τὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν^α βασιλέως Βαβυλωνῶς^α ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν^α καὶ ῥήξω Ἱερემίαν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Ἱερემίαν, μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου^δ αὐτοῦ¹, λέγων,

13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιοὺς φυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω αὐτ' αὐτῶν κλοιὸς σιδηρῶς^ε.

14 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τραχήλον πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι τῷ^α βασιλεῖ Βαβυλωνῶς^α.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερემίας^α τῷ Ἀνανίᾳ, Οὐκ ἀπέσταλκέ με Κύριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδικίᾳ.

16 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τοῦτω τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθάνῃ^α.

17 Καὶ ἀπέθανεν^α δ' ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ¹.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ἱερემίας^α ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὰς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα^α τῇ^α ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν^α,

2 Ὑστερον ἐξεληθόντος Ἱερχίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλείας, καὶ τῶν εὐνούχων, καὶ παντὸς ἑλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασάν υἱοῦ Σαφάν, καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰουδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλωνῶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων,

4 Οὕτως εἶπε Κύριος^α ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπέκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ^α,

5 Οἰκοδομήσατε οἴκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς καρπούς αὐτῶν,

6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱούς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅστε ἀνδράσι^α, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ μικρυνθῆτε^ε.

7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπέκισα ὑμᾶς ἐκεῖ^α καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι δ' ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς¹ εἰρήνη ὑμῖν.

8 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἁκέτες εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζετε,

9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς^α.

10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶν ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἐπισκέννομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου^α ἐφ' ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέφαι τὸν λαόν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

11^δ Καὶ¹ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς^α λογισμὸν εἰρήνης, καὶ^δ κακὰ, τοῦ δοῦναι ὑμῖν^α ταῦτα^α.

12 Καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν.

13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσετέ με^δ ὅτι¹ ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

14 Καὶ ἐπιφανούμαι ὑμῖν^α.

15 Ὅτι εἶπατε, Κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι¹.

21 Οὕτως εἶπε Κύριος^α ἐπὶ Ἀχάβ^α καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν^α, Ἴδου ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνῶς, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.

22 Καὶ λήφονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες, Ποιῆσαι σε Κύριος, ὥς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ ὥς Ἀχάβ, οὓς ἀπετηγάτισε βασιλεὺς Βαβυλωνῶς ἐν πυρὶ,

23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἄνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχίοντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου^α. ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς¹ καὶ ἐγὼ^α μάρτυς, φησὶ Κύριος.

24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἔρεῖς^α,

25^δ Οὐκ ἀπέστείλά σε¹ τῷ ὀνόματί μου^α καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασαΐν τὸν ἱερέα^δ εἰπέ¹,

26 Κύριος ἔδωκε σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίῳ παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δάσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν καταρράκτην.

27 Καὶ νῦν διατί συνελοιδωρήσατε Ἱερემίαν τὸν ἐξ Ἀναθῶθ, τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;

28^δ Οὐ¹ διατοῦτο ἀπέστειλεν^α; ὅτι διὰ τῷ μηνὸς τούτου ἀπέστειλε¹ πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων, Μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας^α τὸ βιβλίον^α εἰς τὰ ὅτα Ἱερემίου^α.

30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Ἱερემίαν, λέγων,

31 Ἀπόστειλον πρὸς^α τὴν ἀποικίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην, Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδικίᾳ,

32 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν^α, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος^α ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιῶ ὑμῖν, οὐκ ὄψονται^α.

Κεφ. λς'. XXXVII.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΙΠΕΙΝ,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος^α ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον^α πάντα τοὺς λόγους, οὓς ἐ χρημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα, εἶπε Κύριος^α, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.

4 ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴν φόβου ἀκέσσεσθε^α φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.

6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν· καὶ περὶ φόβου, ἐν φῇ καθέσονται ὁσφύν καὶ σωτηριαν· διότι εἶδρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ^α· ἐστράφησαν^α πρόσωπα εἰς ἕκτερον.

7 Ὅτι ἐγενήθη^α μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι τοιαύτη^α καὶ χρόνος στενός^α ἐστι τῷ Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διαρρήξω^α καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι^α ἄλλοις τοῖς.

9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν^α καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς^α.

12 Οὕτως^α εἶπε^α Κύριος, Ἀνάστησα σύντριμμα, ἀληγρὰ ἡ πληγὴ σου,

13 Οὐκ ἔστι κρίνων κρίνειν σου, εἰς ἀληγρὸν ἰατροῦθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔστι^α.

14 Πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελίθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν^α· ὅτι πληγὴν ἐχθρῷ ἔπαίσα^α σε, παιδείαν στερεά^α ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου^α.

16 Διατοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδοται^α.

15 Ἐπὶ πλῆθος ἀδικιών σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου^α· ἐποίησαν ταῦτά σοι^α.

16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφύρισμα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομὴν.

17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἅμα σου, ἀπὸ πληγῆς ὑδνηρᾶς ἰατροῦσω σε, φησὶ Κύριος^α· ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήρης, θήρευμα ὕμνων ἔστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτῇ.

18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω^α τὴν ἄποικιν Ἰακώβ, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω^α καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.

19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες^α φωνὴν παιζόντων^α καὶ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι^α.

20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν^α κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται^α καὶ ἐπισκέψομαι^α τοὺς θλίβοντας αὐτούς,

21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται^α καὶ συνάξῃ αὐτούς, καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς μέ^α· ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρὸς μέ^α· φησὶ Κύριος^α.

23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμῷ, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξει.

24 Οὐ μὴ ἀποτραφῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὐρον θερμὸν ἐν ἔρημῳ μετὰ ὀλοτότων ἐν μαχαίρᾳ^α βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσθητε τὸν Ἰσραὴλ,

3 Κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ^α ἀγάπησιν αἰώνιον ἡγάπησα^α σε^α· διατοῦτο εἰλκυσά σε εἰς οἰκτερήματα.

4 Ὅτι^α οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ^α· ἔτι λήψῃ τύμπανον σε, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

5 Ὅτι^α ἐφυτεύσατε^α ἄμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε,

6 Ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραὶμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὕμνων.

7 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ, Εὐφράνθητε, καὶ χρομετῆσατε ἐπὶ κεφαλῇν ἔθνων^α· ἀκουστά ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε^α· εἶπατε, Ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτῷ, τὸ κατ'ἀλοῖπον τοῦ Ἰσραὴλ.

8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ Βορρᾶ^α, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ^α· καὶ τεκνοποιήσῃ οἶκον πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὡδε.

9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτούς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὕδατων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ^α· ὅτι ἐγενόμεν τῷ Ἰσραὴλ ἐξ πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότοκός μου ἐστίν.

10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου ἔθνη, καὶ ἀναγαγεῖλατε ἐς νῆσους τὰς μακρόθεν^α· εἶπατε, Ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει αὐτόν, ὡς ὁ βόσκων^α ποιμνιον αὐτοῦ.

11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξείλατο αὐτόν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

12 Καὶ ἤξουσιν, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῇν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων^α· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡς περ ξύλον ἐγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι.

13 Τότε χαρήσονται παρθένον ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύτεροι χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς^α χαρμονίην^α, καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραίνουμένους.

14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερῶν νύων Λευὶ^α, καὶ ὁ λαὸς μου τῶν ἱθίων μου ἐμπλησθήσεται^α· οὕτως εἶπε Κύριος.

15 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκᾶσθη θρήνον, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρμῷ^α· Ῥαχὴλ^α ἀποκλαίοντ^α· οὐκ ἠθέλε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσὶν^α.

16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀπὸ δακρύων^α σου, ὅτι ἔστι μισθός τοῖς σοῖς ἔργοις^α, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν^α,

17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις^α.

18 Ἀκοὴν ἤκῃσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένη, Ἐπαίδενάς με, καὶ ἐπαίδευσήν^α· ἐγὼ ὡς περ μὸσχος οὐκ ἐδιδαίχην^α· ἐπιστρέψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου^α.

19 Ὅτι ὑπερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὑστερον τοῦ γνώναί με, ἐσέναξα ἐν^α ἡμέρας ἀσκήνης, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὑπερισμον ἐκ νεότητός μου.

20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραΐμ, ἔμοι παιδίον ἐντρύφω, ὅτι ἀντ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνεῖα μνησθήσομαι αὐτῷ, διατιοτὸ ἔσπενσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλέησω αὐτόν, φησὶ Κύριος.

21 Στήσον σεαυτὴν Σιών, ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους. ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης, ἀποστράφηθι παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

22 Ἔως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτι ἐκτίσε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύγευσιν καινὴν, ἐν ᾧ σωτηρία περιελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐτι ἔροῦσι τὸν λόγον τούτων ἐν γῇ Ἰδδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ, Εὐλόγημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔνοικούντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰδδα, καὶ ἐν πόσει τῇ γῇ αὐτοῦ, ἅμα γεωργῶ, καὶ ἀρβήσεται ἐν ποιμνίῳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διατιοτὸ ἐξηγέρθη, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἥδύς μοι ἐγενήθη.

27 Διατιοτὸ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰδδα, σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους.

28 Καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρων ἐπ' αὐτοὺς καθαίρειν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἡ ἑκάστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθινεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδίασουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰδδα διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἑπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλεισα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, φησὶ Κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἑκάστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἑκάστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γινῶθι τὸν Κύριον ὅτι πάντες εἰδῆσά με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν.

35 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, ὁ σέληνον καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ, καὶ

ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀποπρώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τε γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι. ἔθνος κατὰ προσώπον μου πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδοιηθήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεῖλ, ἕως πύλης τῆς γωνίας.

39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρηβ, καὶ περικυλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων.

40 Καὶ πάντες ἄσαρρημοὶ ἕως νάχαλ Κεδρὸν, ἕως γωνίας πύλης ἱππῶν ἀνατολῆς, ἀγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλείπη, καὶ οὐ μὴ καθαيرهθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν ἐν τῷ ἑναιυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ, οὗτος ἑναιυτὸς ὀκτωκαίδεκάτος τῷ βασιλεῖ Ναβεχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰερემίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐτῇ τῆς φυλακῆς, ἣ ἐστὶν ἐν οἴκῳ βασιλέως.

3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεῖεις; λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

4 Καὶ Σεδεκίας ὁ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδοῖσι παροδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ὄψονται.

5 Καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθίεται.

6 ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

7 Ἰδοὺ Ἀναμεῖλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σέ, λέγων, Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ δέκρισις¹ παραλαβεῖν εἰς κτήσιν.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς με Ἀναμεῖλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπε, Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ σὺ πρεσβύτερος καὶ ἐγγινω, ὅτι λόγος Κυρίου ἐστίν.

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεῖλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου,

10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ ἐσφραγισίμην, καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.

11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον,

12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαροὺχ υἱῷ Νηριού υἱῷ Μαασαίου, κατ' ὀφθαλμούς Ἀναμεῖλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως, καὶ κατ' ὀφ-

θαλμούς των Ἰουδαίων ὁ τῶν¹ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ κατ' ὄφθαλμούς αὐτῶν, λέγων,

14 Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ^α, Δάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο^α, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωμένον^α, καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους.

15 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος^α, Ἐτι κτισθήσονται ἀγροὶ, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

16 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρεχ υἱὸν Νηρίου, λέγων,

17 Ὁ ὢν Κύριε^α, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν^α τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ βραχίονι σου τῇ ὑψηλῇ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθέν^α,

18 Ποῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδοιδὺς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπον τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτοῦς^α ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς,

19 Κύριος μεγάλης βουλῆς, καὶ^α δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλάνυμος Κύριος^α οἱ ὀφθαλμοὶ σου^α εἰς^α τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ὁ δύναι^α ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ^α.

20 Ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι^α καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη,

21 Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν^α, ἐν χειρὶ κραταῖα, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν^α γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

23 Καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ ἔλαβον αὐτήν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἔπορεύθησαν^α ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.

24^α Ἰδοὺ ὄχλος ἦκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας, καὶ τὸν λιμοῦ^α ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο^α.

25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς με^α, Κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου^α καὶ ἔγραψα^α βιβλίον, καὶ ἐσφραγίσαιμιν, καὶ ἐπεκαταρτυρήμην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται^α τί^α!

28 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας^α βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

29 Καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν

ταύτην ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθνικῶσαν^α ἐπὶ τῶν ὀνείων αὐτῶν τῇ Βάαλ, καὶ ἔσπενδον σπονδάς θεοῖς ἐτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναι με^α.

30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰδδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν^α κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν^α.

31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ψυχοδόμησαν αὐτήν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτήν ἀπὸ προσώπου μου,

32 Διὰ πάσας τὰς^α πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα^α, ὧν ἐποίησαν πικράναι με, αὐτοὶ^α καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,

33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς με^α ὥστων, καὶ οὐ πρόσωπον^α καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὁ ὄρθρον^α, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐτι λαβεῖν παιδείαν.

34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μίσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὁ οὐ^α ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶν, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

35 Καὶ ψυχοδόμησαν τοὺς βωμοὺς^α τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολόχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη^α ἐπὶ^α καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐφαρμαρτεῖν τὸν Ἰδδαν.

36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποστολῇ.

37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὐ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου, καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ^α καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιοῦτάς^α.

38 Καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

39 Καὶ δώσω αὐτοὺς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθήναι με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτοῦς.

40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπισθεν αὐτῶν^α καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.

41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει, καὶ ἐν πίστει καρδίᾳ μου, καὶ ἐν πίστει ψυχῇ.

42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαόν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοὺς.

43 Καὶ κτηθήσονται ἐτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ὅ^α σὺ λέγεις, Ἄβαςτος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνων, καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαιῶν.

44 Καὶ κτησονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ^α καὶ γράψουσιν βιβλίον καὶ σφραγίσουσιν, καὶ διαμαρτύρηται μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὴν, καὶ ἐκείλῳ τῇ^α

Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφληά, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. μα'. XLII.

Κεφ. μ. XL.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δ' αὐτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἐπὶ δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλάσσωσιν αὐτήν, τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

3 Κέκραζον πρὸς μὲ, καὶ ἀποκριθῆσομαι σοι, καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἃ οὐκ ἔγνωσ αὐτά.

4 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος ἅ περὶ οἰκῶν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἰκῶν βασιλέως Ἰουδα τῶν καθηρημένων εἰς χιράκας καὶ προμαχῶνας,

5 Τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐτήν αὐτῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὄργῃ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου ἅ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.

6 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα, καὶ φανερώσω αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτήν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ πίστιν.

7 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰουδα, καὶ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς καὶ τοπρότερον.

8 Καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησθῆσθαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμαρτόν μοι, καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἶνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.

10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τῷ τῷ, ὃ ὑμεῖς λέγετε, Ἐρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, ταῖς ἡρημωμέναις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτήνη.

11 Φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ ὀδυροσύνης, φωνὴ νυμφίου, καὶ φωνὴ νυμφῆς, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογήσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσιρρυσὶν δῶρα ἐς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω ὅσας τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς τοιμῶν κοιταζόντων πρόβατα,

13 Ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφληά, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμίν, καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμούντος, εἶπε Κύριος.

Ο ΔΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ πάσαις τὰς πόλεις Ἰούδα) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Βρίθισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλληφεται αὐτήν, καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψῃ συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοὶ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ σφονταί, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἀκούσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα. Οὕτως λέγει Κύριος,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ καὶ ὡς ἐκλάνσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαῖσονται καὶ σὺ, Οὐαὶ Κύριε, καὶ ἔως ἄδον κόνονται σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαχίς, καὶ ἐπὶ Ἀζήκα, ὅτι αὐταὶ κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὄχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαόν, τὴν καλέσαι ἄφεσιν,

9 Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραῖαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεῖν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα.

10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἔωσαν

11 Ἄντους εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

13 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἐξελάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων,

14 Ὅταν πληρωθῇ ἔξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον ὃς πραθήσεται σοι, καὶ ἐργαταί σοι ἔξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλευθέρων καὶ οὐκ ἡκουσάν μου καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὖθες πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπεστρέψατε, καὶ ἐβεβηλώσατε ὁ τὸ ὄνομά μου·¹ τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτῆς. οὐκ ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν², τοῦ εἶναι ἡμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλεῖσθαι ἄφεςιν ἕκαστον³ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν ἡμῖν⁴ εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν, καὶ θῶσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς·

18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῶν⁵.

19 Τοὺς ἄρχοντας Ἰῆδα, ^α καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ^β τὸν λαόν,^α

20 Καὶ δώσω αὐτοὺς ^β τοῖς ἐχθροῖς^α αὐτῶν,^α καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ^β βρώσις^α τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα ^δ τῆς Ἰουδαίας,¹ καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ^δ δύναμις¹ βασιλέως Βαβυλῶνος ^β τοῖς ἀποτρέχουσιν¹ ἀπ' αὐτῶν.

22 Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτήν, καὶ λήψονται αὐτήν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις ^δ Ἰῆδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν¹ κατοικούντων.

Κεφ. μβ'. XLII.

Ο ΛΟΤΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ὁ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ¹ βασιλέως Ἰούδα, λέγων,

2 ^α Βάδισόν¹ εἰς οἶκον Ἀρχαβεῖν, καὶ ^β ἄξεις¹ αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.

3 Καὶ ^δ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν¹ υἱὸν Ἰερεμίου υἱοῦ Χαβασίν, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεῖν,

4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφῶριον τῶν ^δ Ἰωνᾶν, υἱοῦ Ἀναίου, υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ^δ ὃς ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου¹ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ Σελῶμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν.

5 Καὶ ^δ ἔδωκα¹ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἶνον, καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.

6 Καὶ εἶπον, Οὐ ^α μὴ¹ πῖωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχάβ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν, ^δ λέγων,¹ Οὐ μὴ πῖντε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ἕως αἰῶνος,

7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ^δ ἡμελῶν οὐκ ἔσται¹ ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέ-

ρας¹ ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ὑμῶν^α, πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας^α ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικῆναι ἐκεῖ, καὶ ἀμπελῶν, καὶ ἀγρὸς, καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.

10 Καὶ ὠκήσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκέσαμεν, καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ^α ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπαμεν ^β εἰσελθεῖν, καὶ εἰσῆλθόμεν¹ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὠκούμεν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

13 Οὕτως λέγει Κύριος ^α Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰῆδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν^α Ἱερουσαλὴμ, Οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου·^α

14 Ἔστησαν ἔγῃα υἱοὶ Ἰωναδὰβ νῆς Ῥηχάβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν^α καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρον, ^δ καὶ οὐκ ἠκούσατέ¹.

15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς ^δ παῖδας¹ μου τοὺς προφήτας, ^α λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ βελτίῳ ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορευέσθε ὀπίσω Θεῶν ^δ ἐτέρων¹ τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν^α καὶ οὐκ ἐκλινάτε τὰ ὦτα ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκούσατε.

16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν^α, ὁ δὲ λαὸς^α οὗτος οὐκ ἠκουσέ μου.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ^α, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδα καὶ ἐπὶ τοῖς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς^α.

18 ^α Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ^α, Ἐπειδὴ ἠκούσαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν^α τοῦ πατρὸς αὐτῶν^α ποιεῖν ^β καθότι¹ ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,

19 ^α Οὐ μὴ ἐκλείπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ παρεγκλῶς κατὰ πρόσωπον μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφ. μγ'. XLIII.

ἘΝ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ ΤΩ ΤΕΤΑΡΤΩ ΙΩΑΚΕΙΜ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Λάβε σεαυτῷ ^β χαρτίον¹ βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ^δ ἐλάλησα¹ πρὸς σέ ἐπὶ ^β Ἱερουσαλὴμ,¹ καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας

Ἀπλῆσαντός μου πρὸς σέ, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἰσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐγὼ λογιζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἂν ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἕλως ἔσονται ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν.

4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰερემίας τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἰερემίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἔλαλῃσεν πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου.

5 Καὶ ἐνετείλατο Ἰερემίας τῷ Βαρέχ, λέγων, Ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὡτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὧσι παντός ἡμερᾶς τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.

7 Ἰσως πεσεῖται ἄλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἃ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

8 Καὶ ἐποίησε Βαροὺχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερემίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τὰς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακείμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑννιάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα.

10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρέχ ἐν τῷ βιβλίῳ τὰς λόγους Ἰερემίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς, καὶ ἐν ὧσι παντός τοῦ λαοῦ.

11 Καὶ ἤκουσε Μιχαῖας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου, ἐκ τοῦ βιβλίου.

12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθητο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαῖας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀκχοβάρ, καὶ Γαμαριὰς υἱὸς Σαφὰν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες.

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαῖας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρέχ υἱὸν Νηρίου, τὴν Ἰουδὴν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τῷ λαοῦ, λαβε αὐτὸ εἰς τὴν χειρὰ σου, καὶ ἔκει καὶ ἔλαβε Βαροὺχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ.

16 Καὶ ἀνέγνω ὡς ἤκουσαν πάντας τὰς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀναγγέλλοντες ἀνα-

γγέλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώτησαν, λέγοντες, Πού ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

18 Καὶ εἶπε Βαροὺχ, Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἰερემίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

19 Καὶ εἶπον τῷ Βαρέχ, Βάδισον, καὶ κατακρήβηθι σὺ καὶ Ἰερემίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω τοῦ ἡμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλίσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὴν, λαβεῖν τὸ χαρτίον καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμὰ καὶ ἀνέγνω Ἰουδὴν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδὴν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως ἡμέρας πᾶς ὁ χρόνος εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

25 Καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γοδολίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.

26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραῖα υἱῷ Ἐσριήλ, συλλαβεῖν τὸν Βαροὺχ, καὶ τὸν Ἰερεμίαν, καὶ κατεκρίβησαν.

27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαρέχ ἀπὸ στόματος Ἰερემίου, λέγων,

28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τὰς λόγους, τὰς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, ὅς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ.

29 Καὶ ἔρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διὰ τὴν ἔγραφον ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται βασιλεὺς Βαβυλώνης, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;

30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ ἔσται αὐτῷ κατήμενος ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παραγεφῇ τῆς νυκτός.

31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὸν κατοικοῦντα Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

32 Καὶ ἔλαβε ὁ Βαρέχ χαρτίον ἕτερον, καὶ

ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἀπαντας τὰς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκανυσεν Ἰωακείμ^α, καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς οὗτοι.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΚΑΙ ἔβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἔβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα.

2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τὰς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου^α.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μισααίου τὸν ἱερεὰ πρὸς Ἱερεμίαν^α, λέγων, Πρὸς εἶπε δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον^α.

4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διήλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναιμι Φαραὶ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι^α τὴν ἀκοήν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Ἱερεμίαν^α, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος^α, Οὕτως ἔρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σέ, τοῦ ἐκζητῆσαί με, Ἰδὲ δύναιμι Φαραὶ ἡ ἐξεληθούσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν^α ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναστρέψουσιν^α αὐτοὶ! οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλληφόνται αὐτήν, καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ.

9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες, Αποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι^α ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναιμι τῶν Χαλδαίων τὰς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσι^α τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ^α δοῦτο! ἀναστήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναιμι τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραί,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλήμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πόλῃ Βενιαμὴν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουῖα υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν^α, λέγων, Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σύ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, οὐκ εἰς τὰς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω^α καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν αὐτοῦ^α καὶ συνέλαβε Σαρουῖα τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

15 Καὶ ἐπικρίνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν

εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χερεθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς.

17 Καὶ ἀπέστειλε^α Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ ἠρώτα^α αὐτὸν ὁ βασιλεὺς^α κρυφαίως εἰπεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔστιν^α εἰς^α χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἡδίκησά σε, καὶ τὰς παιδίδες σου, καὶ τὸν λαόν σου, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν^α φυλακῆς;

19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος^α ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν ὁ κύριε βασιλεῦ, πεσέτω! τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου^α καὶ τί ἀποστρέψεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδόσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας, ἐξώθεν οὐ πέσσουν, ὥς ἐξέλειπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως^α καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Κεφ. με'. XLV.

ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχώρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σεμεαί^α, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαόν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανέεται ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ^α, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τὰς Χαλδαίους, ζῆσται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εἴρημα, καὶ ζῆσται^α.

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Παροδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλληφεται αὕτη^α.

4 Καὶ εἶπεν^α τῷ βασιλεῖ, Ἀναίρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλίνει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιούντων τῶν καταλειπομένων^α ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτὸς κατὰ τὰς λόγους τοῦτοῦ^α ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἡ πονηρία.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδοὺ αὐτὸς ἐν^α χερσὶν ὑμῶν^α ὅτι οὐκ ἡδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 Καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς^α λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν^α εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἡ βορβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον^α καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πόλῃ Βενιαμὴν.

8 Καὶ ἐξῆλθε ^α πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν,

9 Ὁ ^β ἔπονθρῆσω, ὃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τούτον, ἵ ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσιν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ ^α, λέγων, Δάβε εἰς ^δ τὰς χεῖράς σου ἐν- τέθεν ^ι τρικάντα ἄνθρώπους, καὶ ἀνίγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἄνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, ^α Ταῦτα θές ^α ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.

13 Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν ^α τοῖς σχοινοῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἄσπελσηλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ ^δ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγεῖλω σοι, ἐχὶ θανάτῳ ^ε με θανατώσεις ^ι; καὶ ἐὰν συμβουλευῶ σοι, οὐ μὴ ^α ἀκούσῃς μου ^ι;

16 Καὶ ὡμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ^α, λέγων, Ζῇ Κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε, καὶ εἰ ^δ ὀδώσω ^ι σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν ^α,

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὕτως εἶπε Κύριος ^α, Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ^α ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς ^α, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ^α.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ ὀδώσει με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκῆσονται μου.

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Οὐ μὴ ^δ παραδώσω ^ι σε ^α ἀκούσῃ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου.

21 Καὶ εἰ μὴ ^δ θέλῃς ^ι σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος

22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰσδὰ, ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ αὐταὶ ἔλεγον, Ἠπάτησάν σε, καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου, καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σῶ.

23 ^α Καὶ τὰς γυναῖκές σου, καὶ τὰ τέκνα σὺ ^ι ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ^α, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται ^α.

24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γινώτω ἐκ τῶν λόγων τῶν ^α, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

25 Καὶ ἐὰν ^α οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ^ι, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σέ, καὶ εἰπώσω σοι, Ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε ^α καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς;

26 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς, Ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου καὶ ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέφαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν ^α με ^ι ἐκεῖ.

27 Καὶ ἦλθσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς κατὰ πάντα τὰς λόγους τῶν ^α, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκέσθη ὁ λόγος Κυρίου.

28 Καὶ ἐκίθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἱερουσαλὴμ ^α.

Κεφ. μτ'. XLVI.

ΚΑΙ ἐγένετο ^δ τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰσδὰ, ^α παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιοῦκον αὐτήν.

2 Καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐννάτῃ τοῦ μηνός, ἐρρύγη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ^δ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργασάρ, καὶ Σαμαγάθ, καὶ Ναβου-σάχαρ, καὶ Ναβουστρεῖς, Ναχαργάδ, Ναβε-ράβαμὰθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος ^α.

14 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Ἀχεκάμ, υἱοῦ Σαφάν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ^α, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ^α ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύου καὶ εἰπέ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα ^α. Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὼ ἐγὼ φέρω τὰς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ ^α.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς ^α καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα, ὅτι ἐπεποιθεῖς ἐπ' ἐμοί, φησὶ Κύριος.

Κεφ. μζ'. XLVII.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ^α, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδάν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ^α ἐν χειροπέδεσιν, ἐν μέσῳ ὑποκίτας ^α Ἰσδὰ τῶν ^δ ἡγμένων ^ι εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ

εἶπεν αὐτῷ, Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακά ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τούτον·

3 Καὶ ἔποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

4 Ἰδὲ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἔλθην μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ θῆσω τὸς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ὑπότρεχε, ἀνίστρεψον! πρὸς τὸν Γοδολιάν υἱὸν Ἀχεικάμ, υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰδδα, καὶ οἰκήσων μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰδδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμαγείρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε ἡ πρὸς Γοδολιάν εἰς Μασσηφά, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιάν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναικας αὐτῶν, οὓς ὁ κατήκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολιάν εἰς Μασσηφά Ἰσραὴλ υἱὸς Ναθανιὰ, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμέθ, καὶ νιοὶ δ' Ἰωφὲ τοῦ Νετωφathi, καὶ Ἐξονίας, υἱὸς τῷ Μωχαθί, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολιάν, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, λέγων, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παιδῶν τῶν Χαλδαίων, κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργασασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βελτίων ἔσται ὑμῖν.

10 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφά, στήναι κατὰ προσώπων τῶν Χαλδαίων, οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἐμὲ ἐν ἀντιπαρῶν οἶκον καὶ ὀφώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωάβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὁ κατάλειμμα τῷ Ἰδδα, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτὸς τὸν Γοδολιάν υἱὸν Ἀχεικάμ.

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιάν εἰς γῆν Ἰδδα εἰς Μασσηφά, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀφώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολιάν εἰς Μασσηφά,

14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνώσει γινώσκεις, ὅτι Βελεισαῖ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σέ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξει σου ψυχὴν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιάν.

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γοδολιᾷ κρυφαῖως ἐν Μασσηφά, Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδὲς γινώτω, μή πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰδδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ, καὶ ἀπολούνται οἱ καταλοίποι Ἰουδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολιᾷ πρὸς Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδὴς σὺ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαὴλ.

Κεφ. μη'. XLVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανιὸν υἱοῦ Ἐλεασά, ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιάν εἰς Μασσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

3 Καὶ πάντας τὸς Ἰουδαίους τὸς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά καὶ πάντας τὸς Χαλδαίους τὸς εἰρεθέντας ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιάν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω.

5 Καὶ ἦλθον ἄνδρες ἀπὸ Συγχέμ, καὶ ἀπὸ Σαλῆμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀδοδύκοντα ἄνδρες, ἐξυρήμενοι πώγωνας, καὶ διερόρημένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανος ἐν χερσίν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰσελθετε πρὸς Γοδολιάν.

7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτὸς αὐτοὺς τὸ φρέαρ.

8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὐρίθηναι ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ, Μὴ ἀνέλθῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσιν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρήλθε, καὶ οὐκ ἀνείλεν αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτο ἔστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσῶ ἀπὸ προσώπου Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφά, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμαγείρος τῷ Γοδολιᾷ υἱῷ Ἀχεικάμ, καὶ ὥχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμὼν.

11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ,

12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ ὥχετο πολεμεῖν αὐτόν, καὶ εὗρον, αὐτόν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαὼν.

13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,

14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν.

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτῶ ἀνθρώποις· καὶ ὥχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν^α, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τὰς καταλοιπὸν τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ^α, δυνατὸς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς εὐνέχας, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαῶν,

17 Καὶ ὥχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβρηωχαμίᾳ, τῇ πρὸς Βηθλέεμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον

18 Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων^α ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολιαν^α, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

Κεφ. μθ'. XLIX.

ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν^α, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

2 Πρὸς Ἰερემίαν τὸν προφῆτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοιπῶν τούτων^α ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγγειλίτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερემίας^α, Ἦκουσα, ἰδὲ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν^α, κατὰ τὰς λόγους ὑμῶν^α καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῇσεται Κύριος ὁ Θεός, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἰερεμίᾳ, Ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ὁ Θεὸς ἀποστείλῃ Κύριος^α πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.

6 Καὶ ἔαν ἀγαθὸν καὶ ἔαν κακόν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστελλόμεν σε πρὸς αὐτόν, οὗ ἡμεῖς ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν^α, καὶ τὰς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως^α, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος^α,

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ πορεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀνιπέψαμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.

11 Μὴ φοβηθῇτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβείσθε^α ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ^α, ἔξαιρέσθαι ὑμᾶς, καὶ σώξαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῖσαι φωνῆς Κυρίου^α,

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ ἐμὴ ἰδωμέν πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἅρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν^α

15 Διατοῦτο ἀκέσατε λόγον Κυρίου^α· ἔτιω^α εἶπε Κύριος, Ἐἴν ὑμεῖς^α ὥστε τὸ πρόσωπον ὑμῶν^α εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθῃτε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 Καὶ ἔσται ἡ ρομφαία ἣν ὑμεῖς φοβείσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανείσθε.

17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ ἄλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν^α εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ρομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτοὺς.

18 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος^α, Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου^α ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον^α καὶ ἔσσεσθε εἰς ἄβαντον, καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἄρην, καὶ εἰς οὐνειδισμόν, καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τούτον.

19 Ἄ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιπὸν Ἰσάα^α μὴ εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον^α καὶ νῦν γνόντες γινώσεσθε^α,

20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν^α ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποτείλαντές με^α, λέγοντες, Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον^α, καὶ κατὰ πάντα ἃ ἔαν λαλήσῃ σοι Κύριος^α, ποιήσομεν^α

21 Καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου^α, ἧς ἀπέστείλε με πρὸς ὑμᾶς.

22 Καὶ νῦν^α ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ^α ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. ν'. I.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἰερემίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντα τοὺς λόγους Κυρίου^α, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος^α πρὸς αὐτοὺς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρης, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες^α, οἱ εἰπόντες τῷ Ἰερεμίᾳ, λέγοντες, Ψεύδῃ, οὐκ ἀπέστείλε σε Κύριος^α πρὸς ἡμᾶς, ὁ λέγων, Μὴ εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 Ἀλλ' ἡ Βαρὺχ υἱὸς Νηριὸν συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ὥς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 Καὶ οὐκ ἠκούσεν Ἰωάναν^α, καὶ πάντες^α

ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικήσαι ἐν γῇ Ἰούδα.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν^α, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τὰς καταλοιποῦντες Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας^α κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ^α.

6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ὥς κατέλιπε Ναβουζαρδάν^α μετὰ Γοδολιὺν υἱοῦ Ἀχεικάμ^α, καὶ Ἰερεμίαν τὸν προφῆτην, καὶ Βαρουχ υἱὸν Νηρίου.

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν Τάφνας, λέγων,

9 Λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατέκρυψον αὐτούς^α ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα,

10 Καὶ ἔρεῖς^α, Οὕτως εἶπε Κύριος^α, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος^α, καὶ θύσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα^α ἐπ' αὐτούς,

11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει τὴν Αἴγυπτον, οὗς εἰς θανάτιον εἰς θάνατον, καὶ οὗς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὗς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.

12 Καὶ καυσεῖ πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν (εὼν αὐτῶν) καὶ ἐμπυρίει αὐτάς, καὶ ἀποικίει αὐτάς, καὶ φθειρίει τὴν Ἀιγύπτου, ὥστε φθειρίξει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ^α καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,

13 Καὶ συντρίψει τὰς στύλους Ἡλιωπόλεως, τὰς ἐν Ὑν, καὶ τὰς οἰκίας^α αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Κεφ. να'. ΛΙ.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἴγυπτος, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαδωλφ, καὶ ἐν Τάφνας, καὶ ἐν γῇ Παθούρης, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπῆγαγον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα^α καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι^α ἀπὸ ἐνοικίων^α.

3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παρρηκράναι με, πορευθέντες θυμῶν^α θεοῖς ἑτέροις, οἵς οὐκ ἔγνωτε^α.

4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ἡμᾶς τὰς δ' παῖδας^α μου τοὺς προφῆτας ὄρθρον, καὶ ἀπέστειλα^α λέγων, Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.

5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ ὄν^α αὐτῶν ἀποστρέφαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ θυμῶν θεοῖς ἑτέροις.

6 Καὶ ἔσταξεν^α ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου,^α

καὶ ἐξεκαύθη ἐν πύλαις Ἰούδα, καὶ ἐξώθεν Ἰερουσαλὴμ^α καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἔρημωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

7 Καὶ νῦν ὥτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ^α, Ἰνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν; ἐκκόψαι^α ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νηπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,

8 Παρατίθενται με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμῶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ὤκλητε κατοικεῖν^α ἐκεῖ, ἵνα κοπήτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς.

9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἐξώθεν Ἰερουσαλὴμ;

10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης^α, καὶ οὐκ ἀνείχοντο^α τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα^α κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου^α τοῦ ἀπολέσαι

12 Πάντας τὰς καταλοιποῦντας τὰς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσόντας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ^α ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται^α εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς ἀπόλειαν, καὶ εἰς κατάραν.

13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὰς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ^α.

14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσσωσμένος^α οὐδεὶς τῶν ἐπιλοιπῶν Ἰούδα τῶν ὁπαροικούντων^α ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοὺ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέφαι ἐκεῖ^α οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασεσωσμένοι.

15 Καὶ ἀνεκρίθησαν τῷ Ἰερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες, ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν^α, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες^α, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθημένοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῇ, λέγοντες,

16 Ὁ Λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου,

17 Ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμῶν τῇ βασιλείᾳ τῶ οὐρανοῦ, καὶ σπένδον ἐν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποίησαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐξώθεν Ἰερουσαλὴμ^α καὶ ἐπλησθημεν ἔρτων, καὶ ἐγενόμεθα χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν.

18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμῶντες τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ^α, ἡλατῶθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμῶμεν^α τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς, μὴ ἄνεν τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποίησαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς;

20 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίᾳ παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων,

21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξώθεν Ἱερουσαλήμ, ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;

22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος εἶτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποίησατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβαντον, καὶ εἰς ἄραν, ὥς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα·

24 Καὶ εἶπεν Ἱερემίας τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξίν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἡμεῖς ἡγναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, Ποιοῦμαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ὑμῶν ὥς ὁμολογήκαμεν, θυμῶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδον ἐν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμεῖναι ἐνεμεῖναι ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποίησατε·

26 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθημνοὶ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδοὺ ὧμοσα τῷ ὀνόματι μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἂν γέννηται ἐτι ὄνομα μου ἂν ἐν τῷ στόματι παντός Ἰούδα εἰπείν, Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτὰς, τοῦ κακῶσαι αὐτὰς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ὥς ἂν ἐκλείψωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται· οἱ καταλόγοι Ἰούδα ὅοι καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ·

29 Καὶ τοῦτο ὁ τὸ σημεῖον ὑμῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά.

30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν ὠσαφρὴ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηριῖον, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπὸ στόματος Ἱερემίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ Βαρούχ,

3 Ὅτι εἶπας, Οἶμοι οἶμοι, ὅτι προσέθηκε ὁ Κύριος κόπον ἐπιπόνον μοι, ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπανσιν οὐχ εὐρον

4 Εἰπὼν αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ καθαίρω· καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω·

5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα· μὴ ζητήσης, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὐρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. νβ'. ΙΙΙ.

ΟΝΤΟΣ ὁ εἰκοστὸς καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Δαβενά·

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, δεκάτῃ τῷ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ περιεκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθους κύκλῳ.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ὥς ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,

6 Ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσων τοῦ τείχους, καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κήπον τῷ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ἐπεπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τὸν βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτόν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχώ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτόν πρὸς τὸν βασιλεῖς Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, καὶ ἐλαλήσεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱὸς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

11 Καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν πέδαις· καὶ ἤγαγον αὐτόν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτόν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ὥς ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος, ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, εἰς Ἱερουσαλήμ,

13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλῃ ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ·

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλήμ κυκλῷ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

16 Καὶ τὸν καταλοιπὸν τῆ λαῆ κατέλειπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργίαν καὶ εἰς γεωργίαν.

17 Καὶ τὰς στύλους τῶν χαλκῶν τὰς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπένεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

18 Καὶ τὴν στεφάνῳ, καὶ τὰν φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς.

19 Καὶ τὰς ἀπφῶθ, καὶ τὰς μασμαρῶθ, καὶ τοὺς ὑποχυτήρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ τοὺς κνάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

20 Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοὶ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν εἰς οἶκον Κυρίου, οὗ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ στύλοι τριακονταπέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πηχεων περιέκλκον αὐτὸν, καὶ τὸ πᾶχος αὐτοῦ ὁ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ.

22 Καὶ γείσους ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πῆχεων τὸ μήκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὁκτώ ῥοαὶ τῷ πῆχει τοῖς δώδεκα πῆχεσι.

23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνεννηκονταεξ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τῷ δίκτυον κύκλῳ.

24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα, καὶ τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδόν,

25 Καὶ εὐνοῦχον ἓνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἐπτά ἀνδρας ὀνομαστὰς, τὰς ἐν προσώπῳ τῷ βασιλέως, τὰς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματεῖα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματεῦντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως.

26 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὴν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλέως, καὶ ἔγαγεν αὐτὰς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθί.

27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθί, ἐν γῇ Λιμιάθ.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν Οὐλαιοῦ δάιχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἔβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἔκειρεν αὐτόν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτόν ἐξ οἰκίας τῆς ἐφυλάσσετο,

32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

33 Καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἥσθιν ἄρτον διαπαντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησε.

34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδόδοτο διαπαντός παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὥς ἡμέρας τῆς ἀπέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἰερემίας κλαίων, καὶ ἔθρηνησεν τὸν θρήνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπε,

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνῃ ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χίρα, πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἀρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

2 ΒΗΘ. Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτί, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτὴν πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

3 ΓΙΜΕΛ. Μετῳκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὖρεν ἀνάπαυσιν πάντες οἱ καταδικῶντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.

4 ΔΑΛΕΘ. Ὅδοι Σιών πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἔορτῃ πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴν περικραυνομένη ἐν ἑαυτῇ.

5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλιβόντες αὐτὴν εἰς κεφα-

λὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνούσαν, ὅτι Κύριος ἑταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἁσεβειῶν αὐτῆς τὰ νῆπια αὐτῆς ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλιβόντων.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐξήτρηθ' ἐκ θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ἐγένοντο οἱ ἀρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ' εὐρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐκυρεύοντο ἐν ἑκ ἰσχυρῇ κατὰ πρόσωπον δίκωντος.

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἡπώσμων αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαόν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλιβόντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ κατωκεσίᾳ αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἄμαρτιαν ἤμαρten Ἱερουσαλὴμ, διατῆτο εἰς σάλον ἐγένετο πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἑταπείνωσαν αὐτὴν εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ γε αὐτὴ στεναζούσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 ΘΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρτοκα οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἴδε Κύριε τὴν ταπεινώσιν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

10 ΙΩΔ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτῆς, ἀνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ¹ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον² ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοὺ ἐπιστρέψαι ψυχὴν³ ἴδε Κύριε κ' ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἡττωμένη⁴.

12 ΛΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς, πάντες παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐπιστρέψατε κ' ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη⁵ φθεγγόμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπεινώσέ με Κύριος ἐν ἡμέρα ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς στόματι μὲ κατήγαγεν αὐτὸ⁶ διεπέτασε δικτιὸν τοῖς ποσὶ μου, ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω⁷ ἔδωκε με ἡφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ δύνων⁸ μένην⁹.

14 ΝΟΥΝ. Ἐργηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσὶ μου συνεπάληκхан¹⁰ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου¹¹ ἠσθένουν ἡ ἰσχὺς μου¹² ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσὶ μου ὀδύνas, οὐ δύνησμαι στήναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μὲ ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμέ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτοὺς μου¹³ ληνὸν ἐπάτησε Κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰουδα¹⁴ ἐπὶ τὰ τοῖς ἐνὼ κλαίω.

16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὃ ἐπιστρέφον ψυχὴν μου¹⁵ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἡφανισμένοι, ὅτι ἐκραταίωθ¹⁶ ὁ ἐχθρὸς.

17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιών χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν¹⁷ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακώβ, κύκλω αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτὸν¹⁸ ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέσου αὐτῶν.

18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπύκρυνε¹⁹ ἀκήσασε δὴ πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου²⁰ παρθένου μου κ' νεανίσκου μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

19 ΚΩΦ. Ἐκάλεισε τοὺς ἑραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελόγησαντό μ²¹ οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζητήσαν βρώσιν αὐτοῖς ἐνὶ ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐχ εἶρον.

20 ΡΗΧΣ. Ἰδε Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπύκρυνθη, ἔξωθεν ἠτέκνωσέ με μάχαιρα, ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

21 ΧΣΕΝ. Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στεναῖω ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με²² πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχίρυσαν, ὅτι σου ἐποίησας²³ ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν. ὃ ἐγένοντο ὁμοιοὶ ἐμοί.

22 ΘΑΥ. Εἰσέλαθι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφύλλιδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μ²⁴, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΛΑΕΦ. Πᾶς ἐγνώφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Κύριος τὴν θυγατέρα Σιών²⁵ κατέρριψεν ἐξ ὠραν²⁶ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.

2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεῖσάμενος²⁷ πάντα τὰ ὀρατὰ Ἰακώβ²⁸ καθέλει ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰουδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν.

ἐβεβήλωσε βασιλεία αὐτῆς, κ' ἄρχοντας αὐτῆς.

3 ΓΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν²⁹ ὅπισθον δεξιὰν αὐτῆ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνήψεν ἐν Ἰακώβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλω.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἑσπερώσας δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν. μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιών, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε³⁰ τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε³¹ τὴν θυγατρὶ Ἰουδα ταπεινωμένην καὶ τεταπεινωμένην.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτῆς³² ἐπέλαβ³³ετο Κύριος³⁴ ἡ ἐποίησεν ἐν Σιών ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμῆματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεία κ' ἱερέα κ' ἄρχοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπόσπαστο³⁵ Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ³⁶, ἀπεινίωσεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τείχος ἡρίων αὐτῆς³⁷ φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΘΘ. Καὶ ἐπέστρεψε³⁸ διαφθεῖραι τείχος θυγατρὸς Σιών³⁹ ἐξέτεινε⁴⁰ μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, κ' ἐπέθυσε⁴¹ τὸ προτεχίσιμα, καὶ τείχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπέλασε καὶ συνέτριψε⁴² μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλεία αὐτῆς κ' ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστι νόμος, καὶ γὰρ προφηταὶ αὐτῆς οὐκ εἶδον ὄρασιν παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσίωπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιών, ἀνέβιβσαν χεῖν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκους, κατήγαγον εἰς γῆν ὕρχηγους παρθένους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

11. ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νηπιὸν καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

12 ΛΑΜΕΔ. Ταῖς μητράσι αὐτῶν εἶπαν, Πῶ σίτος, καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσῃ σοι, ἡ τί ὁμοιώσω σοι⁴³ θυγατερ Ἱερουσαλὴμ; τίς σώσει⁴⁴ καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θυγατερ Σιών; τίς ἐμεγαλύνῃ ποτήριον συντριβῆς σου, ὅτι ἰάσεται σε;

14 ΝΟΥΝ. Προφῆταί σου εἶδοσάν σοι μάταια καὶ ἡρσάνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἶδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐσώσματα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σέ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐσίρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλὴμ. Αὕτη ἡ πόλις, ἐρούσι, στεφανὸς⁴⁵ εὐφροσύνης πίσις τῆς γῆς;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σέ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσίρισαν καὶ ἐβρῶσαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπόντισεν αὐτήν⁴⁶ πλην αὐτῆς ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδεκώμεν, εὖρομεν αὐτήν, εἶδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥήμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθέισε, καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ἠφάρων ἐπὶ σέ ἐχθρόν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τεῖχ' Σιών καταγίγεται ὡς χειμάρρους δίκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δὼς ἐκινήσιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσῃσιν θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σε.

19 ΚΩΦ. Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἄρχας φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἄρον^α πρὸς αὐτὸν χειράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυμένων λιμῷ ἐπ' ἄρχης πασῶν ἐξέδωκ.

20 ΡΗΞΣ. Ἴδου Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν· ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μαγειρός, φονευθήσονται νήπια θηλιζόντα μαστοῖς· ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιάσματι Κυρίου ἱερεῖα καὶ προφήτην·

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδῖον καὶ πρεσβύτες^α παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτειναν, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγειρεύσας, οὐκ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ὀργῆς παροικίας μου κυκλόθεν, ἃ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασχωόμενος καὶ καταλειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, ἃ ἐπλήθυνα ἐχθροὺς με πάντας.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΑΔΕΦ. ΕΩ ἄνθρωπος ὁ βλέπων πτωχεῖαν, ἐν ῥείβῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτῷ ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὅσῃτα μου συνέτριψεν.

5 ΒΗΘ. Ἀνψοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐκύλωσε κεφαλὴν μου, καὶ ἐμόχθησεν

6 Ἐν σκοτεινοῖς· ἐκάθισέ με ὡς νεκρὸς αἰῶνος.

7 Ἀνψοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε χαλκὸν μου.

8 ΓΙΜΕΛ. Καὶ γε κεκράζομαι καὶ ἂ βοήσω, ἀπέφραξε προσευχὴν μου.

9 ΔΑΔΕΘ. Ἀνψοδόμησεν ὁδοὺς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐτίραξεν

10 Ἄρκος ἐνεδρεύουσα, αὐτὸς μοι λέων ἐν κρυφαῖσις.

11 Κατεδίωξεν ἀφεστηκῶτα, καὶ κατέπανσέ με, ἔθετό με ἠφανισμένην.

12 Η. Ἐνέτειλε τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.

13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ.

14 Ἐγενήθη γέλωσ παντὶ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.

15 ΟΥΑΥ. Ἐχόρτασέ με πικρία, ἐμέθυσέ με χολῆς.

16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ ὀδόντας μου· ἐψώμισέ με σποδόν,

17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου· ἐπελαθόμην ἀγαθῶ.

18 Καὶ ἀπώλετο νίκος μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ Κυρίου.

19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ἐκ διωγμῶν^α πικρία καὶ χολῆ μου

20 Μνησθήσεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχὴ μου.

21 Ταῦτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διατοῦτο ὑπομένω.

22 ΗΘ. Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ· μῆνας εἰς τὰς πρῶτας ἐλέησον Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.

23 Καὶνὰ εἰς τὰς πρῶτας, πολλὴ ἡ πίστις σε.

24 Μερὶς μου Κύριος, εἶπεν ἡ ψυχὴ μου· διατοῦτο ὑπομένω αὐτῷ.

25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν, ψυχὴ ἡ ζητήσει αὐτόν.

26 Ἀγαθὸν καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου.

27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ.

28 Καθήσεται κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ' ἐαυτῷ.

30 ἸΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτόν σιαγὸνα, χορτασθήσεται ὀνειδιζομένων.

31 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτειρήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώσεν υἱὸς ἀνδρός.

34 ΔΑΜΕΔ. Τῷ ταπεινώσει ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς.

35 Τῷ ἐκκλίνει κρίσιν ἀνδρός κατέναντι προσώπων ὑψίστου.

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, Κύριος οὐκ εἶπε.

37 Τίς ἔτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη· Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακά καὶ τὸ ἀγαθόν.

39 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνθρώπου περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρηνύθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψομεν ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἡσεβήσαμεν, ἃ ἐχ' ἰλάσθης.

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, ἃ οὐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλῃν σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμύσαι με

45 Καὶ ἀπώσθηναί. ΑΙΝ. Ἐθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Δίηνοιξάν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Ὁβρός καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή.

48 Ἀφείσεις ὑδατῶν κατάξει ὁ ὀφθαλμὸς με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη, καὶ οὐ δισιγῶμαι· τοῦ μὴ εἶναι ἐκνήψιν.

50 Ἔως οὐ διακύνη καὶ ἰδὼ Κύριος ἐξ ἔρανος.

51 Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθῖν^α πάντες· οἱ ἐχθροὶ μου δωρεάν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωῆν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερέχθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου· εἶπα, Ἀποσώμαί.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου.

56 Φωνὴν μου ἤκουσας· μὴ κρύψης τὰ ὧτά σου εἰς τὴν δέσπιν μου.

57 Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας· ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐπεκαλεσάμην σε εἶπας μοι, Μὴ φοβοῦ.

58 ΡΗΞΣ. Εἰδικάσας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου.

59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου.

60 Εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πᾶντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

61 ΧΣΕΝ. Ἦκουσας τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, πᾶντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ,

62 Χείλη ἐπανισταμένων μοι, καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,

63 Καθιδραν αὐτῶν, καὶ ἀνίστασιν αὐτῶν ἐπιβλεψὼν ἐπὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

65 ΘΑΥ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμόν, καρδίας μου¹ μόχθον.

66 Σὺ αὐτοὺς¹ καταβύβξεις ἐν ὄργῃ, καὶ ἐξανάλωσεις αὐτὲς ὑποκίτθων τῷ ἔρασι Κύριε.

Κεφ. δ'. IV.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἁμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τιμιοί, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεία ὁστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμῆως;

3 ΓΙΜΕΑ. Καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαῶν εἰς ἀνίατον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλιζόντος πρὸς τὸν φέρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει, νήπια ᾗτησαν ἄρτον, ὃ διακλῖν οὐκ ἔστι αὐτοῖς.

5 Η. Οἱ ἐσθοντες τὰς τρυφάς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθνημένοι ἐπὶ κόκκων, περιεβάλλοντο κοτρίας.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἡ ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς καταστραμμένης ὥσπερ σπονδὴ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρίωθησαν, ὑπὲρ λίθος σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασαν ὑπὲρ ἁβύσσον τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις¹ ἐπάγῃ δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὅσπερ αὐτῶν, ἐξηγνίσθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ἔζηλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματαῖα ῥομφαίας, ἡ οἱ τραυματαῖα λιμοῦ¹ ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν οἰκισμῶν ᾗψαν τὰ παῖδια αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρώσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε ὁ θυμὸν ὀργῆς¹ αὐτοῦ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

12 ΛΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἡδίκων ἱερῶν αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν ἐγγήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὰς, ᾗψαντο ἐνδύματά των αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἀπόστη¹ ἀκαθάρτων, καλέστω αὐτοὺς, ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἄπτεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν, καὶ γε ἐσαλεύθησαν¹ εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς¹ πρόσωπον ἱερῶν οὐκ ἔλαβον¹ προφῆτας¹ οὐκ ἤλθσαν.

17 ΦΗ. Ἐτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ. Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον.

18 Ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν, τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ.

Ἠγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πύρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κούφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αἵματος οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνῆδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπων ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὐ¹ εἶπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ χρυσόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΞΣΕΝ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰουδαίᾳ ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυρίου, ὁ μεθυσθήσεται καὶ ἀποχέει.

22 ΘΑΥ. Ἐξέλιπε ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιών, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε ἐπεσκέψατο ὁ ἀνομίας¹ σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗΝΣΘΗΤΙ Κύριε, ὃ, τι ἐγενήθη ἡμῖν¹ ἐπιβλεψον, καὶ ἴδε τον ὀνειδισμόν ἡμῶν.

2 Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις.

3 Ὁρφανοὶ ἐγενήθημεν, ἐχ¹ ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ¹ χήραι.

4 Ὑδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐτίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἤλαθεν.

5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν¹ ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν.

6 Λίγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον, ἐχ¹ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν υπέσχομεν.

8 Δουλοὶ ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος ἕκ ἕστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.

10 Τὸ δέρμα ἡμῶν¹ ὡς κλίβανος ἐπελώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπων καταγίδων λιμοῦ.

11 Γυναῖκες ἐν Σιών ἐταπείνωσαν, παρθένες ἐν πόλεσιν Ἰουδα.

12 Ἀρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.

13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ἔθλῳ ἠθέλησαν.

14 Καὶ πρεσβυταὶ ἀπὸ πύλης κατέπανσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπασαν.

15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν¹.

16 Ἐπῆσεν ὁ στέφανος ὁ ἡμῶν τῆς κεφαλῆς¹ οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.

17 Περὶ τούτου ἐγενήθη ὁ ὀδυνῆ¹ ὀδυνῆρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

18 Ἐπ' ὅρος Σιών, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ.

19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

20 Ἰναὶ εἰς νίκος ἐπιλήτη ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

21 Ἐπιστρέψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφῆσόμεθα¹ καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἐμπροσθεν.

22 Ὅτι ἀπαθύνουμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφύδρα.

I E Z E K I H Λ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἦμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ^α καὶ ἠνοιχθήσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἶδον ὁράσεις Θεοῦ.

2 Πέμπτῃ τῇ μηνός^α τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πεμπτὸν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ νιὸν Βουζει, τὸν ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ^α καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου.

4 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρων ἦρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ νεφέλῃ μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτων. καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἡλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ.

5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τέσσαρων ζώων^α καὶ αὕτῃ ἡ ὅρασις αὐτῶν^α ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς.

6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνί.

7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξαστρίπτων χαλκός^α καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάθωθεν τῶν πτερῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.

9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν^α τῶν τεσσάρων ὡς ἐπαστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτὰ^α ἐκαστὸν ἀπέναντι τῇ προσώπῳ αὐτῶν ἐπορεύοντο.

10 Καὶ ὁμοιώσεις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου^α, καὶ πρόσωπον^α τοῦ λέοντος ἐξ δεξιῶν τοῖς τέσσασι, καὶ πρόσωπον υἱόσχου ἐξ ἄριστερῶν τοῖς τέσσασι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσασι.

11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσασιν, ἐκατέρω δύο συνευχρμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν.

12 Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο^α οὐ^α ἂν ᾔην^α τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρασις ὡς ἀνθρώπων πυρός^α καιομένων, ὡς ὕψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρός, καὶ ἐκ τοῦ πυρός ἐξεπορεύετο^α ἄστροπῃ.

15 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τῶν τέσσασι.

16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσείας^α καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσασι^α καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.

17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο^α οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ,

18 Οὐδ' οἱ νῦτοι αὐτῶν^α καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς^α

καὶ ἶδον αὐτὰ, καὶ οἱ νῦτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσασι.

19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν^α καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρνοντο οἱ τροχοί.

20 Οὐ^α ἂν ἦν ἡ νεφέλῃ, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο^α οἱ τροχοί^α καὶ^α ἐξήρνοντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς^α ἐν τοῖς τροχοῖς.

21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρνοντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς^α ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς^α.

22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερῶν αὐτῶν ἐπάνωθεν.

23 Καὶ ὑποκάθωθεν τοῦ στερέωματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἐτέρᾳ τῇ ἐτέρᾳ, ἐκάστῳ δύο^α ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα^α αὐτῶν.

24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερῶν αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ^α καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, κατέπανον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴν ὑπεράνωθεν τοῦ στερέωματος

26 Τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν^α, ὡς ὅρασις λίθου σαπφίρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν.

27 Καὶ ἶδον ὡς ὄψιν ἡλέκτρον^α ἀπὸ ὁράσεως ὁσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὁσφύος καὶ ἕως κάτω^α ἶδον^α ὅρασιν πυρός, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω.

28 Ὡς ὅρασις θείου^α ὅταν ᾔῃ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις νεοῦ^α οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

Κεφ. β'. II.

Αὐτῇ ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου^α καὶ ἶδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος^α καὶ εἶπε πρὸς μέ, **Υἱὲ ἀνθρώπου, στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ.**

2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξήρᾷ με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς μέ.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, **Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεκρίνανί με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν^α ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.**

4 ^α Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος ^α.

5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ ποτηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γινώσκονται ὅτι προφῆτης εἰ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτοῖς, μηδὲ ἐκστής ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστής, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ ποτηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπικραίνων ^α, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων χάνει τὸ στόμα σου, καὶ φάγεῖ ὁ ἐγὼ δίδωμι σοι.

9 Καὶ ἰδού, καὶ ἰδού χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς με, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴ βιβλίου.

10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἐμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω· καὶ ἐγγράπτο ἡ ῥῆσις καὶ μέλος καὶ οὐαί.

1 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λήλῃσον τοὺς νιούς Ἰσραὴλ.

2 Καὶ διηνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ^α.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε ^α καὶ εἰσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λήλῃσον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς.

5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν ^δ βαθύγλωσσον· σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ^α ἄλλοφύλους ἢ ἄλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκῶσιν τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιοῦτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσηκούσαν σου.

7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσά σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακτεῖν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκαρδιοί.

8 Καὶ ἰδού δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατόν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νίκος σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν·

9 Καὶ ἔσται διαπαντός κρατιότερον πέτρας ^α· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ ποτηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

10 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους οὗς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὡσί σου ἄκουε.

11 Καὶ βάδιζε, εἰσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς νιούς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβε με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου ^α, ἐβλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἰδὼν φωνὴν ^α τῶν πετρῶν τῶν ζώων πετρνοσσομένων ἐτέρα πρὸς τὴν ἐτέρα, καὶ

φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ^α ἐξῆρπ᾽ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ^α ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταίᾳ.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῷ ποταμῷ τοῦ Χοβρί· τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρέφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃς ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτῳ, θανατωθήσῃ· καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ ^α τοῦ διαστείλῃσθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν· ὁ ἀνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ ^α τῆς ἱερῆς σου ἐκζητήσω.

19 Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃς τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἀνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ^δ ῥύσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ παρίπτωμα, καὶ δώσω τὴν βίαν αὐτοῦ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθάνειται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ^α.

21 Σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃς τὸν δικαίον τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζῶν ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν ^δ σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου· καὶ εἶπε πρὸς με, Ἀνάστηθι, καὶ ἐξέλθε εἰς τὸ πεδῖον. καὶ ἐκεῖ λαλήθησεται πρὸς σέ.

23 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδῖον· καὶ ἰδού ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἰστήκει, καθὼς ἡ ὄρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου, ἦν ἰδὼν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῷ Χοβρί· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ ^α τοῦ πόδός μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς με, καὶ εἶπέ μοι, Εἰσελθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδού δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοί, καὶ δῆσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ ^α οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.

26 Καὶ τὴν γλῶσσαν σου συνδήσω ^α, καὶ ἀποκωφώσω, καὶ οὐκ ἔσθι αὐτοὺς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ, ἀνοιξὺ τὸ στόμα σου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος ^α, Ὁ ἀκούων ἀκούετω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

Κεφ. δ. IV.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθιν, καὶ θῆσαις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψῃς ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οὐκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας, καὶ περιβάσεις ἐπ' αὐτὴν χιράκα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, καὶ τάξεις τῆς βελοστάσεως κύκλῳ.

3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν,

καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σε καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐτοιμάσεις τὸ προσωπὸν σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πενήτην καὶ ἑκατὸν ἄς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκα σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα ἃ καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδᾶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς ἃ τὸν συγκλεισμοῦν Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμάσεις τὸ προσωπὸν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθάς, καὶ κνᾶμον, καὶ φακόν, καὶ κέχρχρον, καὶ ὀλίραν, καὶ ἐμβλῖσεις αὐτὰ εἰς ἄγχον ἐν οὐστράκῳ, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἄς σὺ καθιεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεις αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρώμά σου φάγεις ἐν σταθμῷ, εἰκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεις αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίσεις, καὶ τὸ ἔκτον τοῦ εἶν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίσεις.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κριθινὸν φάγεις αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρυφίεις αὐτά κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν.

13 Καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ ἃ τῷ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραὴλ· εἰ ἡ ψυχὴ μου οὐ μεμνᾶται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαίον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἑώλων.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἰδοὺ δέδωκα σοι βόλβιτα βοῶν ἅντι τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἔνδεια, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνονται.

17 Ὅπως ἔνδεες γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακθῶσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

2 Τὸ τέταρτον ἔν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πληρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ρομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίεις τῷ πνεύματι· καὶ μάχαραν ἐκκένωσά ὅπως αὐτῶν.

3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου.

4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι, καὶ ρίψεις αὐτοὺς ἐν μέσον τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ· ἔξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἔρεις παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτήν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας.

6 Καὶ ἔρεις τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνομίᾳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμίματά μου τῶν χαρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατοῦτο τίδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλὰ οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιθήκατε.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.

9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ὃ οὐ πεποίηκα, καὶ ὃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου.

10 Διατοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπίω πάντας τοὺς καταλόπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.

11 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, δ' ἡ μὴν! Ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου ἐμίαναν ἐν πάσι τοῖς βδελύγμασι σε, καὶ γὰρ ἀπίστωμαί σε, οὐ φείσεταί με ὁ ὀφθαλμός, καὶ ὅχι οὐκ ἐλέησε.

12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπίω αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαρον ἐκκένωσά ὅπως αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου, καὶ ἡ ὀργὴ μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτοὺς.

14 Καὶ θήσομαι σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγατέρας σε κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διουδεῖοντος.

15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαῖστή! ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα· ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με βολίδας τοῦ λιμῶν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται εἰς ἐκλείψιν, καὶ συντρίβω στήριγμα ἄρτου σου.

17 Καὶ ἐξαπوستεῶ ἐπὶ σέ λιμὸν καὶ θηρίᾳ πονηρὰ, καὶ τιμωρήσομαι σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ, καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σέ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ρομφαίαν ὀφείαν ὑπὲρ ξυρὸν κούρω, καὶ κτήσῃ αὐτήν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτήν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτοῖς.

Κεφ. 5'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Ὡς ἂν ἄνθρωπον, στήρισον τὸ πρῶτον σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτά,

3 Καὶ ἔρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τὰδε λέγει ὁ Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραξι καὶ ταῖς νάπαις, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐγὼ ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψὴλὰ ὑμῶν.

4 Καὶ ἐσυντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν,

5 Καὶ διασκορπίω τὰ ὀστά ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν,

6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξηρημωθήσονται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν.

7 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασχωμένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,

9 Καὶ μνησθήσονται μου οἱ ἀνασχωόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἤχημα τεύθησαν ἐκεῖ· ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορευόμενοις ὀπίσω τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος λέλάχηκα.

11 Τὰδε λέγει ὁ Κύριος, Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὸν, Εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.

12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοὺς.

13 Καὶ γινώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ αἱ ὑποκάτω δένδρου συσκότι, ὃ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὀλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐκ πάσης τῆς κατοικίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. 5'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν, Τὰδε λέγει ὁ Κύριος, Τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρασ ἤκει, τὸ πέρασ ἤκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς.

3 Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ σέ.

7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἤκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θυρύβων, οὐδὲ μετὰ ὠδῶν.

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκεῖ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σέ, καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοί, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σέ.

9 Πάντα τὰ βδελύγματά σου, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.

7 Νῦν τὸ πέρασ πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

5 Διότι τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ τὸ πέρασ ἤκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· ὃ εἰ καὶ ἡ ράβδος ἦν ἡκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξανέστηκε, καὶ συντρίψει στήριγμα ἀβρίου, καὶ οὐ μετὰ θυρύβων, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

12 Ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαίρετω, καὶ ὁ πωλὼν μὴ θρηνεῖτω.

13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὑψοῦσιν ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει.

14 Σαλπείσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἐξῆλθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἐσῶθεν· ὃ ὅτι ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασχωθήσονται οἱ ἀνασχωόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὕρων· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 Πᾶσι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μνηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.

18 Καὶ περιζῶσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνῃ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.

19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ριφθήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχὰς αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπληθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἐγένετο.

20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτά, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτά αυτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτά εἰς χεῖρας ἄλλοτριων, τοῦ διαρπάσαι αὐτά, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανούσι τὴν ἐπισκοπὴν μου, καὶ

εἰσέλθονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά,

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 ^α Καὶ ἀποσρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μαινθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.

25 ^α Καὶ ἰ ἐξίλασμός ἦξει, καὶ ζητήσῃ ^α εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται.

26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται· καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται· καὶ ζητηθήσεται ὅροις ἐκ προφῆτου, καὶ νόμος ἀπολείται ἐξ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων.

27 ^α Ἀρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κριμασίν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, πέμπτη τοῦ μηνός, ἔτι ἑκαθήμεν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰουδα ἐκάθητο ἐνὶ οἴκῳ μου· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ ^α Κυρίου.

2 Καὶ ἴδον, καὶ ἴδον ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κατὰ πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ^α ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὅρασις ^α ἡλέκτρον.

3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τῶ ἡρανή, καὶ ἦγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως ^α τῆς βλεπέσης ^α οἰκίας Βορρᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη ^α τοῦ κτωμένου,

4 Καὶ ἴδον ^α ἡν ἐκεῖ δόξα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἴδον ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην ^α τὴν πρὸς ἀνατολάς.

6 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, εὔρακας τί οὗτοι ποίῳσιν; ἀνομίας μεγάλας ^α ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου· καὶ ἐτι ^α ὅψει ἀνομίας! μείζονα.

7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς ^α.

8 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὄρυξον ^α· καὶ ὥρυξα ^α, καὶ ἴδον θύρα ^α.

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Εἰσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας ^α, ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε ^α.

10 Καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἴδον, καὶ ἴδον ^α μάταια βδελύγματα, καὶ ^α πάντα τὰ εἰδῶλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοὺς ^α κύκλῳ.

11 Καὶ ἐβδολήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἱερόνας ὅτι Σαφάν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰσῆλκε προ προσώπῳ αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν ^α τῇ χεὶρ ^α, καὶ ἡ ἡμίς τοῦ θυμιαματος ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, ^α Εὔρακας υἱὲ ἀνθρώπου ^α, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦ-

σιν ^α, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, ^α Οὐχ ὅρᾳ ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν ^α.

13 Καὶ εἶπε πρὸς με, ^α Ἐτι ὅψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἴδον ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς με, Υἱὲ ἀνθρώπου εὔρακας ^α, καὶ ἔτι ὅψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τῶν ἐσωτέρων, ^α καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων ^α τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλῶν, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἶκοσι ^α ἄνδρες τὰ ὑπίσθια αὐτῶν ^α πρὸς τὸν ναόν ^α τῷ Κυρίου, καὶ τὰ πρόσσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι ^α τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρὸς με, ^α Εὔρακας υἱὲ ἀνθρώπου ^α μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ^α ὡς πετυχήκασιν ὧδε; διότι ἐπλησῶν τὴν γῆν ἀνομίας ^α καὶ ἴδον αὐτοὶ ^α ὡς μκκητρίζοντες.

18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ ^α οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω ^α.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὠτά μου φωνὴ μεγάλη, λέγων, Ἠγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεῦη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἴδον ἐξ ἄνδρες ἦρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἕκαστον ἐβλύεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαμφεῖרון ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.

3 Καὶ δόξα Θεοῦ τῷ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χειρῶν μου, ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἶθρον τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη, ὅς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,

4 Καὶ εἶπε ^α πρὸς αὐτὸν, Διέλθε μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς ^α σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν κατασταναζόντων καὶ τῶν κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ ^α αὐτῶν ^α.

5 Καὶ τοῦτοίς εἶπεν ἀκούοντός μου, Πορεύεσθε ὅπως αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε.

6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νῆπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶ τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσσητε ^α ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε ^α καὶ ἦρξαν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἱ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μιάνετε τὸν οἶκον, καὶ ^α πληρώσατε ^α τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς, ^α καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνέβησα, καὶ εἶπα, Οἶμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς κατὰ

λοιπὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχεῖ σε τὸν θυμὸν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἰδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδὰ μεμεγαλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπληρώθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπληρώθη ἠδικίας καὶ ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγκατέλιπε Κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφόρᾳ ὁ Κύριος.

10 Καὶ ὃ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς, οὐδὲ μὴ ἐλεήσει, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δόσωκα.

11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐνδεδικως τὸν ποδῆρην, καὶ ἐξωσμένος ἢ τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφυῖν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων, Πεποιήκα καθὼς ἐνέειλῶ μοι.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τῆ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χειρῶν, ὡς λίθος σαρφαίρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.

2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδικότα τὴν στολὴν, Εἰσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν χειρῶν, καὶ πλησον τὰς δ' ὁράκας σου ἀνθρώκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χειρῶν, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.

3 Καὶ τὰ χειρῶν εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

4 Καὶ ἤπρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν χειρῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἐπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐπληρώθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυρίου.

5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερυγῶν τῶν χειρῶν ἤκούετο ὡς τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδδαὶ λαλούντος.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδικότῃ τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χειρῶν, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν χειρῶν, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδικότου τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἰδὼν τὰ χειρῶν ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χειρῶν τροχὸς εἰς ἐχόμενους ἡ χεῖρ ἑνὸς καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνθρώπου.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὅτι ἐν ὅν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πληρῆς ὀφθαλμῶν κυκλοῦν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τοῖς ἐπεκλήθη Γεγγέλ ἀκούοντες μου.

15 Καὶ τὰ χειρῶν ἦσαν τοῦτο τῶ ζῶν ὁ ἰδὼν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χειρῶν, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαιρεῖν τὰ χειρῶν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χειρῶν.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χειρῶν τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶν ἐστίν ὁ ἰδὼν ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἐζήναν ὅτι χειρῶν ἐστι.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ ὅκτιο πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν.

22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπα ἐστὶν ὁ ἰδὼν ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πόλιν τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπονσαν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πόλεως ὡς ἑκοσι καὶ πέντε ἄνδρες καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἐζέρ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαβαίου, τοὺς ἀφηγομένους τοῦ λαοῦ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Γιὲ ἀνθρώπων, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βεβλημένοι βουλὴν ποιῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ προσφάτως φκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ ἴα κρέα.

4 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς, προφήτευσον νῖε ἀνθρώπου.

5 Καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς με, Λέγε, Τάδε λέγει Κύριος, Οὗτος εἶπατε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τῶ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.

6 Ὁ ἐπληθύνεται νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τραυματιῶν.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν ὡς ἐπαλάξαι ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἵτοι εἰσι τὰ κρέα, αὕτη δὲ ὁ λέβης ἐστίν, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτριῶν, καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα.

10 Ἐν ρομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς, καὶ ἐτιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

13 ^αΚαὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεῖν μου, καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαυαῖος ἀπέθανε^α καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπα, Οἶμοι οἶμοι Κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλόγους τοῦ Ἰσραὴλ;

14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

15 ^βΓιὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῷ Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.

16 Διατοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει^α Κύριος, Ὅτι ἁπώσωμαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπίσω αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ εἰν εἰσελθούσιν ἐκεῖ.

17 Διατοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει^α Κύριος, Καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνων, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς^β καὶ δώσω αὐτοὺς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἔξαρουσί πᾶντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν^α τὴν λιθινὴν ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην^β.

20 Ὅπως ἐν τοῖς προσταγμάσι μου πορεύονται, καὶ τὰ δικαίωμάτά μου φυλάσσονται, καὶ ποιῶσιν αὐτὰ, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν^α.

21 Καὶ ^βεἰς τὴν καρδίαν^α τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν^β, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἔπορεύετο, τὰς δόδους αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει^α Κύριος.

22 Καὶ ἐξήραν τὰ χερσὺν βίμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχώμενοι αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ^βἐπ' αὐτὰ^α ὑπερίνω αὐτῶν.

23 Καὶ ἀνέβη^α ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἄπεναντι τῆς πόλεως.

24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ^α καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἶδον.

25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους^α τοῦ^β Κυρίου ὅς ἐδειξέ μοι^α.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, ^βΓιὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικούντων αὐτῶν συκατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν οφθαλμοὺς τῷ^α βλέπειν^β, καὶ οὐ βλέπουνσι, καὶ ὦτα ἔχουσιν τοῦ ἀκοῦειν, καὶ οὐκ ἀκούουσιν^α, διότι οἶκος παραπικραίων ἐστί.

3 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποιήσον σεαυτῷ σκεὴν αἰχμαλωσίας^α ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτεύθησιν ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος παραπικραίων ἐστί.

4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεὴν σου σκεὴν αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας^α, ὡς ἐκπορεύεται αἰχμαλωτὸν ἐνώπιον αὐτῶν^β.

5 ^αΔιόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ.

6 Ἐνώπιον αὐτῶν^α ἐπ' ὧμων ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος ἔξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σοι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι^α καὶ σκεὴν^α ἐξηνεγκα^α αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον^α, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου^β τοπρῶι πρὸς με^α, λέγων,

9 ^βΓιὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σέ^α ὁ οἶκος τοῦ^β Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίων, τί σὺ ποιεῖς;

10 Εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος^α ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,

11 Εἶπον, Ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ^α, ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται ἡ αὐτῶν^β ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμηλωσίᾳ πορεύσονται.

12 Καὶ ὁ ἄρχων^α ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρθήσεται, καὶ κεκρυμμένος ἔξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διόρυξαι τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται.

13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.

14 Καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτῷ τοὺς βοηθούς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκένωσω ὅπως αὐτῶν.

15 Καὶ γινώσκονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσει με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμῶν, καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως^α ἐκδιηγῶμαι^α πᾶσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσῆλθσαν ἐκεῖ, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 ^βΓιὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ δόνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ^α μετὰ βυσάνου καὶ θλίψεως πίσεις.

19 Καὶ ἔρεις πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς, Τάδε λέγει^α Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, Τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδοίας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνουνται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ συν^α πληρώσει αὐτῇ, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικοῦμεναι ἐξηρημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ^α εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἐπιγυνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

22 ^βΓιὲ ἀνθρώπου, ὁ τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν^α ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ Μακρὰ^α αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;

23 Διατοῦτο εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει^α Κύριος, Ὁ Μακρὰ^α ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως.

24 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐτι^α πᾶσα ὁρασις ψευδής, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

23 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μὲ, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μὴκύνω ἐτί· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει ὁ Κύριος.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

27 Ὡς ἀνθρώπου, ἰδὼν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, Ἡ ὄρασις ἦν οὗτος ὄρῃ, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεῖει.

28 Διατοῦτο εἶπὼν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, οὐ μὴ μὴκύνωσιν οὐκ ἐτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὐς ἂν λαλήσω· ὁ λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει ὁ Κύριος.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 2 Ὡς ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύουσιν, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

3 Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.

4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις οἱ προφήται σου Ἰσραὴλ!

5 Οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι· καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου,

6 Βλέποντες ψευδῇ, μαντευόμενοι μάτια, οἱ λέγοντες, ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος οὐκ ἠπέσταλκεν αὐτοὺς, καὶ ἤρξαντο τῇ ἀναστῆσαι λόγον.

7 Οὐχὶ ὄρασιν ψευδῇ ἐωράκατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε;

8 Καὶ διατοῦτο εἶπὼν, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντείας ὑμῶν ματαίαι, ξιατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει ὁ Κύριος.

9 Καὶ ἐκέντω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὄρνυτας ψευδῇ, καὶ τοὺς ἀποφθεγγόμενους μάτια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ γινώσκονται διότι ἐγὼ ὁ Κύριος.

10 Ἀνθ' ὧν ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη· καὶ οὐκ οἰκοδομῶσι τοίχους, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν, πεσεῖται.

11 Εἶπὼν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας, Πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετός κατακλύζων, καὶ δώσω λίθος πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαίρων, καὶ ραγίσει.

12 Καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοίχος, καὶ οὐκ ἔρουσι πρὸς ὑμᾶς, Ποῦ ἔστιν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν ἣν ἠλείψατε;

13 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ Κύριος, Καὶ ῥῆξω πνοὴν ἐξαίρωνταν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετός κατακλύζων ἐν ὄργῃ μου ἔσται· καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω· εἰς συνέλειαν.

14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοίχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεται μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγινώσκειτε διότι ἐγὼ Κύριος.

15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν τοίχον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, καὶ πεσεῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔστιν ὁ τοίχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν,

16 Προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες

ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὄρυντες αὐτῇ εἰρήνην καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει ὁ Κύριος.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, γήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφητεύσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτάς,

18 Καὶ ἔρεις, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἢ ὑπὸ πάντα ἀγκύνας χειρὸς, καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τοὺς διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχὰς διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου· καὶ ψυχὰς περιποιούντο.

19 Καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἔνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ ἀποκτείνειν ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθάνειν, καὶ τὸν περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαὸν εἰσακοινοῦντά μοι ἀποφθέγματα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς ἐκέκεν συστρέφετε ψυχάς· καὶ διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελέω τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν.

21 Καὶ διαῤῥήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσονται ἐν χερσίν ὑμῶν εἰς συστροφήν· καὶ ἐπιγινώσκειτε διότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίων, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐδιέστρεφον αὐτοὺς, καὶ τοὺς κατισχύσαις χειρὰς ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν.

23 Διατοῦτο ψευδῇ οὐ μὴ ἴδωτε, καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσθητε ἐτι· καὶ ῥύσσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γινώσκειτε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἦλθον πρὸς με ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς με λόγος Κυρίου, λέγων,

3 Ὡς ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 Διατοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ.

5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἶπὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Κύριος, Ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.

7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῶν προσλητευούτων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῇται τὰ ἐνθυμήματα αὐτῆς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτῆς τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπερωτήσῃ αὐτὸν ἐν ἐμοί, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ.

8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ὁ θῆσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἐξαῶν αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν ὁ πλανήσῃ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀφανίσω αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτώμενου, καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφῆτῃ ἔσται.

11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἐπὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μαινῶνται ἐπὶ ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν καὶ ᾤσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, λέγει ὁ Κύριος.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

13 Γιὲ ἄνθρωπον, γῆ ἡ ἐὰν ἀμαρτή μοι τοὺς παραπτώσεις παράπτωται, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν, καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτήν λιμόν, καὶ ἐξαῶν ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

14 Καὶ ἐὰν ὥσιν οἱ πρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει ὁ Κύριος.

15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν, οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων.

16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὧσι, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, εἰ υἱοὶ ἡ θυγατέρες σωθήσονται, ἄλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον.

17 Ἡ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἶπω, Ῥομφαία διελθούσα διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαῶν ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ κτήνη,

18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, οὐ μὴ ῥύσσονται υἱοὶς οὐδέ ἡ θυγατέρας, ἄλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.

19 Ἡ καὶ θάνατον ἐπαποστελῶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῖσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη,

20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰώβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, εἰν υἱοὶ ἡ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς, ρομφαίαν, καὶ λιμόν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστελῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἐξολοθρεῖσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη,

22 Καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασσεωσμένοι αὐτῆς, οἱ ἐξαγόνουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ ἔκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπάγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπάγαγον ἐπ' αὐτήν.

23 Καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποιήκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει ὁ Κύριος.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Καὶ σὺ ἰὲ ἄνθρωπον, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρουμου;

3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήφονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκευός;

4 Πίρεξ ὁ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐναντίον καθαράσιν ὅτι αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος μὴ χρησιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;

5 Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν; μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλῶσιν εἰς τέλος, εἰ ἔτι ἔσται εἰς ἐργασίαν;

6 Διὰ τοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ὁν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρουμου ὃ δέδωκα αὐτὸ πῦρ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ.

7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεῦσέναι, καὶ πῦρ αὐτὸς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.

8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν, ἀνθ' ἧς παρέπεσον παραπτώματι, λέγει ὁ Κύριος.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Γιὲ ἄνθρωπον, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἔρεῖς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν ὁ πατὴρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.

4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδωκας τοὺς μαστοὺς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλουσθης, οὐδὲ ἀλὶ ἠλίσθης, καὶ ἐν ἵσπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης.

5 Οὐδὲ ἐφέριστο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοί, τοῦ ποιῆσαι σε ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί καὶ ἀπερρίψης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῆς σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐτέχθης.

6 Καὶ διήλθον ἐπὶ σέ, καὶ ἶδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ αἵματος σου ὡζήσῃ.

7 Πληθύνον, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἄγρου δέδωκά σε καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεως πόλεων οἱ μαστοὶ σε ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θριξὶς σου ἀνέτειλε δὲ σὺ δὲ ἥσθα γυνὴ καὶ ἀσχημονοῖσα.

8 Καὶ διήλθον διὰ σοῦ, καὶ ἶδον σε καὶ ἰδοὺ καιροὶ σου, καὶ καιρὸς καταλόντων καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγας μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὥμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει ὁ Κύριος καὶ γέγονον μοι,

9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλᾳ, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον καὶ ἔξωσά σε βύσσῳ, καὶ περιέβαλον σε τριχαπτήν.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα χρύλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου.

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώπιόν σου περὶ τὸν μυκτῆρα σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου.

13 Καὶ ἐκόσμηθης χρυσῷ καὶ ἀργυρῷ, καὶ

τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά, καὶ τριχαπτά, καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐφάγες, καὶ ἐγένον καλὴ σφόδρα^α.

14 Καὶ ἐξηλλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν^δ ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν ευπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ἣ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει^α Κύριος.

15 Κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον^α.

16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτὴ εἰδωλά ροπάττα, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθης^δ οὐδὲ^δ μὴ γένῃται.

17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτὴ εἰκόνας ἄρσενικας, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς.

18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτάς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκες πρό προσώπου αὐτῶν.

19 Καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐς ἔδωκά σοι, σε-ἰδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι^α ἐφώμισά σε, καὶ ἔθηκες αὐτὰ πρό προσώπου αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας^α, καὶ ἐγένετο^δ, λέγει^α Κύριος.

20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας^α αὐτοὺς εἰς ἀνάλωσιν^α ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,

21 Καὶ ἐσφαγας τὰ τέκνα σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαι σε αὐτὰ^α αὐτοῖς.

22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν^α σου οὐκ ἐμνήσθης^α τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυνὴ καὶ ἀσχημονούσα, πεφυρμένη ἐν τῷ αἱματί σου ἐζησας.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, λέγει^α Κύριος,

24 Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτὴ οἶκημα πορνικόν, καὶ ἐποίησας σεαυτὴ ἐκθεμα ἐν πάσῃ πλατεΐᾳ,

25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνείᾳ σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου, καὶ διηγάγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπληθύνας τὴν πορνείαν σου,

26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱούς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλὰ ὥς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι με,

27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρῶ^δ τὰ νόμιμά σου, καὶ παραδώσω εἰς ψυχῆς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἡσέβησας.

28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσυρίων, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνέπλω.

29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν^α Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.

30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει^α Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης^α; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν γαῖς θυγατράσι σου^α.

31 Ὁ πορνεῖον ᾠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ

πλατεΐᾳ^α, καὶ ἐγένον ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.

32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὶς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα,

33 Πᾶσι τοῖς ἔκπορνεύουσιν^α αὐτὴν προσέδιδον μισθώματα^α καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτὰς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σέ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σὺ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδίδοναί σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.

35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίου.

36 Τάδε λέγει^α Κύριος, Ἄνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται, ἡ αἰσχύνῃ σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς.

37 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμήγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνῃν σου,

38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος^δ, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι^α θυμοῦ καὶ ζηλοῦ.

39 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελῶσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱματίά σου, καὶ λήφονται τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου^α καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονούσαν.

40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σέ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσιν σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.

41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους σου^α πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν^α καὶ ἀποστρέψω σε^δ ἐκ πορνείας^α καὶ μισθώματα οὐ μὴ^δ δώσω^α οὐκέτι.

42 Καὶ ἐπαφῇσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζηλὸς μου ἐκ σοῦ^α καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι.

43 Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης^α τῆς νηπιότητός σου, καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τοῖτοις^α καὶ ἰδοὺ ἐγὼ^α τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου δέδωκα, λέγει^α Κύριος^α καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου.

44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σου ἐν παραβολῇ, λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ^α,

45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρὸς σου^α σὺ εἶ ἡ ἀψωσαμένη τὸν ἀνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς ἀνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν^α ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορρᾶϊος.

46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐνομῶν σου^α καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου, Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

47 Καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρόν, καὶ ὑπέρεκείσας αὐτάς^α ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

43 Ζῷ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα ἡ αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.

44 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερφανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἑσπασίλῳ αὐτῇ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατρίσιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο.

50 Καὶ ἐμεγαλαίνουσιν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐξήρα αὐτὰς καθὼς ἴδον.

51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἀμαρτιῶν σου οὐχ ἤμαρτε· καὶ ἐπλήθυνεν τὰς ἀνομίας σὺ ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσι ταῖς ἀνομίαις σὺ αἷς ἐποίησας.

52 Καὶ σὺ κόμισαι βίβανόν σου, ἐν ᾗ ἐφθεῖρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου αἷς ἡνόμισας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἐδικαίωσας αὐτάς ὑπὲρ σεαυτὴν· καὶ σὺ αἰσχυνήνῃ, καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σὺ ἐν τῷ δικαίῳ σὲ τὰς ἀδελφάς σου.

53 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποσττροφάς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν Σοδόμων καὶ τὴν θυγατέριον αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν.

54 Ὅπως κομίσῃ τὴν βίβανόν σου, καὶ ἀτιμώσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργισμῷ με.

55 Καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.

56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἄκοήν ἐν τῷ στοματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερφηφάνιας σου,

57 Πρό τοῦ ἀποκαυθῆναι τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν θνέσδεις ἐ θυγατέρων Συρίας, καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφίλων τῶν περιεχοσῶν σε κύκλῳ.

58 Τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτάς, λέγει Κύριος.

59 Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας, ὥς ἐῆτίμωσας· ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου.

60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰώνιον.

61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου, καὶ ἐξετιμώσῃ· ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν τὰς νεωτέραις σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδόμην, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου.

62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγινώσκῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

63 Ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ ᾗ σοι ἐτι ἀνοίξαι τὸ στόμα σου· ἀπὸ πρωσώπου ὅτι ἀτιμία σου, ἣν τὸ ἐξελίσκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας, λέγει ὁ Κύριος.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 2 Γιὲ ἀνθρώπου, διήγησαι διήγημα, καὶ εἰπόν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ ῥεῖσι, Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Ἄετός ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτερόντος, ὁ μακρὸς τῆς ἐκτάσεως, πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἦχημα εἰσελθεῖν εἰς τὴν δίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου,

4 Τὰ ἄκρι τῆς ἀπαλότητος ἀπέκρινσε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν τετελειωμένην ἔθετο αὐτά.

5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ' ὕδατος· πολλῶν, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό.

6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ὁ ἀσθενοῦσαν· καὶ μικρὰν τοῦ ἐπιφανέσθαι ὁ αὐτὴν· τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτό· καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ὑψώρυγας, καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδρόδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο αὐτός ἕτερος μέγας, μεγαλοπτερόντος, πολλὸν ὄνυξι· καὶ ἴδον ἡ ἄμπελος αὐτῇ περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξῆλπεστέλειν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδῖον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὐτὴ πιαίνεται, τοῦ ποιεῖν βλαστῆς, καὶ φέρειν καρπὸν, τὸ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἶπον, Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Εἰ κατευθυνεῖ· οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπῆσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ· οὐχὶ ἅμα τῷ ἄψεσθαι αὐτῆς ἔνομον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται· σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

12 Γιὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παρικριβαίνοντα, Οὐκ ἐπίστασθε τὸ ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ εἰσάρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἰστέανειν αὐτὴν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστελλεῖν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολὺν· ἐκ κατευθυνεῖ, ἐκ διασωθήσεται ὁ ποῖων ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην ἐκ διασωθήσεται;

16 Ὡς ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, ἔάν μὴ ᾗ τὸ πῶς ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἡτίμωσε τὴν ἀρὰν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσῃ.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαροκοβίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστίσεων· τοῦ ἐξάραι ψυχάς.

18 Καὶ ἡτίμωσεν ὁρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδοὺ ὁ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ σωθήσεται.

19 Διὰ τοῦτο εἶπον, Τίδε λέγει ὁ Κύριος, Ζῷ ἐγὼ, ἔάν μὴ τὴν ὁρκωμοσίαν μου ἦν ἡτίμωσας, καὶ τὴν διαθήκην μου ἦν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτόν τὸ δίκτυόν μου, καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περοχῇ αὐτοῦ.

21 Ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται· καὶ τοὺς καταλοιπούς εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπignώσασθε διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

22 Διότι ἃ τὰδε λέγει Κύριος, Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἑκλεκτῶν· τῆς κέδρῃ ἐκ κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνῶ, καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὕψος ὑψηλόν.

23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν ὅρει μετεώρῳ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλασόν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρεον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα αὐτοῦ ὑποκατασθήσεται.

24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδῆς, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν, καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινόν, καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ ἀναβαλλὼν ξύλον ξηρὸν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 γιὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφικα, καὶ οἱ δόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν·

3 Ὡς ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, ἐὰν γένηται ἐτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ·

4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαὶ εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τῆς υἱᾶς, ἐμαὶ εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθνήσκειται·

5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

6 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιανῇ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφῆρῳ οὐσαν οὐ προεγγίγῃ,

7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμένον ὀφείλοντος ἀπώδωκε, καὶ ἄρπαγμα οὐκ ἄρπάξει, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,

8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

9 Καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται, καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται, τῷ ποιῆσαι αὐτὰ· δίκαιος ὁ υἱός· ἔστι, ζωῇ ζήσεται, λέγει ὁ Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἀνομήματα.

11 Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε,

12 Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, καὶ ἄρπαγμα ἤρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἰδῶλα ἔθετο τὸς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ἀνομίαν πεποίηκε,

13 Μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· οὗτος ζωὴν οὐ ζήσεται, πᾶσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θάνατόν θανατωθήσεται· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἰδῇ πᾶσας τὰς ἀμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιῇ κατ' αὐτάς,

15 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκε· καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε,

16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχίρασε, καὶ ἄρπαγμα οὐκ ἤρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,

17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτῆς, τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη· οὐ τελευτήσῃ ἐν ἀδικίᾳ πατρὸς αὐτοῦ, ζωῇ ζήσεται.

18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ καὶ ἀπάσῃ ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μὲν, καὶ ἀποθάνει ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι ἐκ ἔλαβε τὴν ἀδικίαν οὗ υἱοῦ· τὸ πατὴρ ὅτι· ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμμά μὴ συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσεται.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα, ἀποθάνει· ὁ δὲ υἱὸς ὁ λήψεται τὴν ἀδικίαν τῆς πατρὸς· ὁ δὲ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τῆς υἱᾶς· δικαιοσύνην δὲ δικαίῳ· ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ὁ ἀνόμιμος ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὼν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὃν ἐποίησε, καὶ φυλάξῃται πᾶσας τὰς ἐντολάς μὲν, καὶ ποιῇ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

22 Πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἡ ἐποίησε, ζήσεται.

23 Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει ὁ Κύριος, ὥς τὸ ἀποστρέφαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρίας, καὶ ζῆν αὐτόν,

24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέφαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πᾶσας τὰς ἀνομίας ὃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ὃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἤμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθάνειται.

25 Καὶ εἶπατε, Οὐ κατευνθίνει ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκώσате δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ· μὴ ἡ ὁδὸς μὲν οὐ κατευνθίνει, ἐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατευνθίνει,

26 Ἐν τῷ ἀποστρέφαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῇ παραπτῶμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθάνειται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιῇ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἵστος τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐφύλαξε,

28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὃν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγεσιν οἱ οἶκος τῆς Ἰσραὴλ, Οὐ καλὸν τοῦ ὁδοῦ Κυρίου, μὴ ἡ ὁδὸς μὲν οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ· ἐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ,

30 Ἐκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει ὁ Κύριος· ἐπιστρέψατε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀπορρίψατε ὑφ' ἑαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ὅς ἡσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ ποιῆσατε ἐαυτοὺς καρδίαν καὶ νῆψα καὶ νόν· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκει οἶκος Ἰσραὴλ·

32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει ὁ Κύριος.

Κεφ. ιθ'. ΧΙΧ.

ΚΑΙ σὺ ἂ λάρβε θρήνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπες, Τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη; ἢ ἐν μέσῳ λεόντων ἐπληθύνε σκύμνος αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπετήρῃσεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθε τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.

4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώσται ἀπ' αὐτῆς, ἂ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμων αὐτῆς· λέοντα ἔβαλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἀνεστρέφето ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ᔔφαγε.

7 Καὶ ἐνέμετο ἂ τῷ θρήσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυμματος αὐτοῦ.

8 Καὶ ᔔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν ἂ συνελήφθη.

9 Καὶ ᔔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἂ ἐν γαλεάγρα, ἢ ἤλθε! πρὸς βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὥπως μὴ ἄκκοθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστός αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλῶν.

11 Καὶ ἐγένετο ὁ αὐτῇ ῥάβδος ἂ ἐπὶ φυλὴν ἠγορμέναν, καὶ ὑψώθη ἂ τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ ὁ στελεχῶν! καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλῆθει κλημάτων αὐτῆς.

12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτά αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν, καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.

13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτήν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνιδρω.

14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ ἐκάρφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἂ φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ᔔστί, καὶ ᔔσαι εἰς θρήνον.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ᔔτει τῷ ἐβδόμῳ ἂ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ! τοῦ μηνός, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἂ οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτήσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ εἶπες πρὸς αὐτῆς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, ᔔ ἐπερωτήσαι με ὑμεῖς ᔔρχεσθε; Ζῶ ἐγώ, εἰ ἀποκριθίσομαι ὑμῖν, λέγει ὁ Κύριος.

4 Εἰ ἐδικήσω αὐτοὺς ἐδικήσεις, υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς,

5 Καὶ εἶπες πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος ἂ Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠρέετο τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθη τὸ σπέρμα ἂ οἴκου Ἰακώβ, καὶ ἐγνωρίσθη αὐτοὺς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, λέγων, ᔔγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

6 ᔔν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμενη τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, τοὺ ᔔξαγαγείν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἵτομασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ᔔστί παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, ᔔκαστος ἂ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορρίψατο, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαινεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ᔔκ ἠθέλησαν εἰσακουσαί μου ἂ, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ᔔγκατέλιπον· καὶ εἶπα τῷ ᔔκχείῳ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συντελέσαι ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ ἂ τῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἐποίησα ὥπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνωσθῇ πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ ᔔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

10 ἂ Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ᔔρημον,

11 Καὶ ᔔδωκα αὐτοὺς τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιῆσαι αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ᔔρησεται ἐν αὐτοῖς.

12 Καὶ τὰ σάββατά μου ᔔδωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶσαι εἰς σημεῖον ἀναμίσσον ἐμοῦ καὶ ἀναμίσσον αὐτῶν, τὸν γινῶναι αὐτοὺς, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς.

13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ᔔν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε ἂ καὶ οὐκ ᔔπορεύθησαν! καὶ τὰ δικαιώματά μου ᔔπώσαντο, ἂ ποιῆσαι αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ᔔρησεται ἐν αὐτοῖς ἂ καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ᔔκχείῳ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ ᔔξανάλωσάν αὐτούς.

14 Καὶ ἐποίησα ὥπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ᔔξηγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐγὼ ᔔξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν. τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ᔔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· κηρίον ᔔστί παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ᔔπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ᔔπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὅπισω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ᔔπορεύοντο.

17 Καὶ ᔔφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ' αὐτῆς, τοὺ ᔔζηλεύσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ᔔποίησα αὐτῆς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ᔔν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ ᔔυναμιγνέσθε, καὶ μὴ μιαινεσθε.

19 ᔔνὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτὰ.

20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ ᔔστω εἰς σημεῖον ἀναμίσσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γινώσκειν ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

21 Καὶ παρᔔέκράναι με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ᔔπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ᔔφυλάξαντο τὸ ποιεῖν αὐτὰ, ἂ ποιῆσαι ἄνθρωπος καὶ ᔔρησεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν· καὶ εἶπα τοῦ ᔔκχείῳ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοῖς.

22 ἂ Καὶ ᔔποίησα ὥπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ᔔξῆγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

23^a Ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἔρημῳ, τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι,^a διασπείρει αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀψώσαντο, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὅπισθόν τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ μανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαι με πᾶν διανοίγον μητραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς^a.

27 Διατοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ νῦν ἀνθρώπου, καὶ εἶπες πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, "Ὅς τούτου πυρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσάγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν^a ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου^a δοῖναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἰδὼν πάντα βουὸν ἐν ὑψηλῶν, καὶ πᾶν ξύλον κατασκήν, καὶ ἐθύσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ^a ὁσίην εὐωδίας,^a καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδάς αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Τί ἐστιν ἄβαμά, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμά, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

30 Διατοῦτο εἰπὼν πρὸς τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ, "Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε, καὶ ὅπισθόν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε.

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς^a οἷς^a ὑμεῖς μιαινέσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, εἰ ἀποκριθῶμαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

32 Καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεῖν ἑλλοίς καὶ λίθοις.

33 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, "ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθήσονται πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.

36 Ὅν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἔρημῳ^a γῆς Αἰγύπτου, οὕτως^a κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος^a.

37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ.

38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφστηκῶτας, διότι ἐκ τῆς παροικείας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσέλθουσιν^a· καὶ ἐπιγινώσθε διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Κύριος^a.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρτατε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν^a ὑμεῖς εἰσακούετε μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐδέτι ἐν τοῖς ὅροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν.

40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ

δουλεύσασί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος^a· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιασμασιν ὑμῶν.

41 Ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ^a ἐξαγαγεῖν^a με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέχεσθαι^a ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν^a ἐν αἷς^a διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.

42 Καὶ ἐπιγινώσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τῷ δῶναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμίαινέσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν^a.

44 Καὶ ἐπιγινώσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακίας, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει ὁ Κύριος.

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, 46 γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ θαιμᾶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ δαρμόν, καὶ προφήτευσον ἐπὶ ὄρυμον ἠγοούμενον ναγέβ,

47 Καὶ εἶπες τῷ ὄρυμνι ναγέβ, Ἄκουε λόγον Κυρίου^a· τάδε λέγει Κύριος ὁ Κύριος^a, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλλιώτων ἕως Βορρᾶ.

48 Καὶ ἐπιγινώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτό, οὐ σβεσθήσεται.

49 Καὶ εἶπα, Μηδαμὸς Κύριε Κύριε^a αὐτοὶ λέγουν πρὸς μέ, Οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶ λεγομένη αὕτη;

Κεφ. κα. XXI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Διατοῦτο προφήτευσον νῦν ἀνθρώπου^a, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφήτευσαι ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ εἶπες πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος^a, Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ, καὶ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον^a.

4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως ἐξελεῖσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλλιώτων ἕως Βορρᾶ.

5 Καὶ ἐπιγινώσεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι.

6 Καὶ σὺ νῦν ἀνθρώπου καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφίος σου, καὶ ἐν ὀδύναις στενάξεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

7 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐπωσι πρὸς σέ, Ἐνεκεν τίνος σὺ στενάξεις; καὶ εἶπες, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι ἔρχεται, καὶ θρασυθήσεται πᾶσα καρδιά, καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ^a ἰδοὺ ἔρχεται^a.

λέγει Κύριος^α.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,
9 γιὲ ἀνθρώπου προφήτησεν. καὶ ἔρει, Τάδε
λέγει^α Κύριος, Εἰπόν, Ῥομφαία, ρομφαία,
δύνουν καὶ θυμώθητι.

10 Ὅπως σφάξης σφάγις, δύνῃς ὅπως γένῃ εἰς
στίλβωσιν, ἐτοίμη εἰς παράλυσιν^α σφάζε,
ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν ἔθνος.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμην τοῦ κρατεῖν^α
χεῖρα αὐτοῦ^α ἐξηκονθῆ^α ἡ^α ρομφαία, ἐστὶν
ἐτοίμη, τοῦ δύναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεν-
τόντος.

12 Ἀνάκραγε, καὶ ὑλόλυξον νιὲ ἀνθρώπου,
ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν
πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ^α παροι-
κῆσουσιν, ἐπὶ ρομφαία ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ
μου^α διατοῦτο κροτήσου ἐπὶ τὴν χεῖρά σου,

13 Ὅτι δεδικαίωται^α καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ
ἀπωσθῇ^α; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος.

14 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου προφήτησεν, καὶ
κροτήσου χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασίασου
ρομφαίαν^α ἢ τρίτη ρομφαία τραυματιῶν ἐστί,
ρομφαία τραυματιῶν ἢ μεγάλη^α καὶ^δ ἐκστή-
σεις^α αὐτούς.

15 Ὅπως^α μὴ^α ἰθραυσθῇ^α δ^α ἡ^α καρδία, καὶ
πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενούντες ἐπὶ πᾶσιν πύ-
λῃν^α, παραδόνται εἰς σφάγια ρομφαίας^α εὐ
γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὐ γέγονεν εἰς στίλβωσιν.

16^α Καὶ^α διαπορεύου, δύνου εἰς δεξιῶν καὶ
ἐξ εὐωνύμων, οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρη-
ται.

17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου^α πρὸς χεῖρά
μου, καὶ ἐναφήσω^α θυμόν μου^α, ἐγὼ Κύριος
λελάληκα.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

19 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου, διατάξον σεαυτῷ
δύο ὁδοὺς, τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν βασιλέως
Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μὴδ^α ἐξελεύσονται αἱ
δύο, καὶ^δ χεῖρ ἐν ἀρχῇ^α ὁδὸς πόλεως, ἐπ^α ἀρχῆς
ὁδοῦ διατάξεις.

20 Τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ^α
νιῶν Ἀμμίων, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

21 Διὸτι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ
τὴν ἀρχαίαν ὁδόν, ἐπ^α ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν,
τοῦ μακνεύσασθαι μακτεῖναν, τοῦ ἀναβράσαι^α
ῥάβδον^α, καὶ ἐπερωτήσῃαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς,
καὶ^δ κατασκοπήσασθαι.

22 Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγένετο τὸ μακτεῖον
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χάρακα, ^α τοῦ
διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψώσαι φωνὴν μετὰ
κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας
αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι
βελοστάσεις.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μακτενόμενος μακ-
τεῖναν ἐνόησαν αὐτῶν, καὶ αὐτοὺς ἀναμνησκῶν
ἀδικίας^α αὐτοῦ^α μνησθῆναι.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος^α, Ἀνθ^α ὧν
ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκα-
λιφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι
ἀμαρτίας ὑμῶν, ἐν πᾶσι ταῖς ἀσεβείαις
ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ^α ὧν
ἀνεμνήσατε, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄλυσθεθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγοῦμενε τοῦ
Ἰσραὴλ, οὗ ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας,
πέρως.

26 Τάδε λέγει Κύριος^α, Ἀφείλου τὴν κίδα-
ριν, καὶ ἐπέθου^α τὸν στέφανον, αὐτῇ οὐ
τοιαυτὴ ἔσται^α ἐταπεινῶσαι τὸ ὑψηλόν, καὶ^α
ὑψώσας τὸ ταπεινόν^α.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν θησομαί αὐτὴν,

δ οὐαὶ αὐτῇ^α, τοιαυτὴ ἔσται ἔως οὗ ἔλθῃ^α
καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου προφήτησεν, καὶ
ἔρει, Τάδε λέγει Κύριος^α πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἀμμίων καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν^α καὶ
ἔρει, Ῥομφαία, ρομφαία^α ἐσπασμένη εἰς
σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγείρω
ὅπως στίλβης.

29 Ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ
μακτενεῖσθαι σε ψευδῇ, τοῦ παραδοῦναι σε
ἐπὶ τραχιλοῦς τραυματιῶν ἀνόμων, ^α ἦκει ἡ
ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρως.

30 Ἀπόστρεψε, μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ ὃ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου
κρινῶ σε.

31 Καὶ ἐκχεῷ ἐπὶ σὲ ὀργὴν μου, ἐν πορὶ ὀργῆς
μου ἐμφυσῶ ἐπὶ σε, καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων δια-
φθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔση κατάρβωμα, τὸ αἷμά σου
ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου^α οὐ μὴ γένηται σε
μνεῖα, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου, ^α εἰ^α κρινεῖς^α τὴν
πόλιν τῶν αἰμάτων^α; καὶ παραδείξον αὐτῇ
πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς.

3 Καὶ ἔρει, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος^α, Ὡς
πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τῷ ἔλ-
θεῖν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιούσα ἐνθυμήματα
καθ^α ἐαυτῆς, τοῦ μαῖναιεν αὐτῇ.

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας, παρα-
πέτωκας, καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς
ἐποίησας, ἐμίαινας^α καὶ ἡγγισας τὰς ἡμέρας σε,
καὶ ἡγάγες καιρὸν ἐτῶν σου^α διατοῦτο δέδωκά
σε εἰς ὀνειδισμόν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγ-
μὸν πᾶσι ταῖς χώραις.

5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σε, καὶ ταῖς μακρὰν
ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίζονται ἐν σοί,
ἀκάθαρτος ἡ ὀνομασίη, καὶ πολλὴ ἐν ταῖς
ἀνομίαις.

6 Ἰδοὺ οἱ ἀφηγοῦμενοι οἶκου Ἰσραὴλ, ἕκαστος
πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνεψύχοντο ἐν
σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.

7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοί, καὶ
πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις
ἐν σοί, ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον^α.

8 Καὶ τὰ ἁγία μου ἐξουθενῶν, καὶ τὰ σάβ-
βατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοί.

9 Ἀγῶρες ληστὰι ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν
σοί αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἥσθιον ἐπὶ σοί,
ἀνόσια ἐποίησαν ἐν μέσῳ σου.

10 Αἰσχύνῃ πατρός ἀπεκάλυψαν ἐν σοί,
καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπεινῶν
ἐν σοί.

11 Ἐκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἠνομούσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ
ἐμίαινας^α ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτα-
πεινῶν ἐν σοί.

12 Δῶρα ἐλαμβάνουσιν ἐν σοί, ὅπως ἐκχέω-
σιν αἷμα, τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνουσιν
ἐν σοί, καὶ συνετέλεσσαν συντέλειαν κακίας σου
τὴν ἐν καταδυναστείᾳ, ^α ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου,
λέγει Κύριος^α.

13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου^α ἐφ^α οἷς συν-
τετέλεσαι οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασι

σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου,

14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδιά σου· εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί· ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

15 Καὶ διασκορπισθῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπέρσῃ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ακυθαρία σου ἐκ σοῦ.

16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοί ὁ κατ' ὀφθαλμούς^α τῶν ἐθνῶν, καὶ ὁ γνώσεσθε ὅτι^α ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 γιὲ ἄνθρωπον, ἰδοὺ γεγόνασι μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμιγνύμενοι πάντες χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κασίτερόν, καὶ μόλιβδον, ἐν μέσῳ ὁ ἀργυρίου ἀναμιγνύμενος^α ἐστί.

19 Διατοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος^α, ἂν^α ὧν ἐγένεσθε^α εἰς συγκρασίαν μίαν, διατοῦτο^α ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἰερουσαλήμ.

20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος, καὶ χαλκός, καὶ σιδήρος, καὶ κασίτερος, καὶ ὁ μόλιβδος εἰς μέσον καμίνου^α, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ ὁ χωνευθῆναι^α, οὕτως εἰσδέχομαι^α ἐν ὀργῇ μου, καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,

21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς^α ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Ὅν τρόπον χωνεῖται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι^α ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τον θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς.

23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

24 γιὲ ἄνθρωπον, εἰπὸν αὐτῇ, Σὺ εἶ γῆ^α ἡ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ὅ^ατι σέ^α ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς.

25 Ὅ^ας οἱ ἀφηγοῦμενοι^α ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρνούμενοι^α ἄρπάγματα ἀρπάγματα, ψυχὰς καταθιόντες ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες^α καὶ χιτῶναι σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου.

26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν^α νόμον με, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου^α ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλουν οὐ δέστελλον, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ δέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λῆκοι ἄρπάζοντες ἀρπάγματα, τοῦ ἐκχεαί αιμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσι.

28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς^α αἰλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῇ, λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος^α καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

29 Ὅ^αν τῆς γῆς ἐκίεξιόντες^α ἀδικία, καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τον προσηλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετα κρίματος.

30 Καὶ ἐξήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ ἐστῶτα πρό προσώπου μου ὁ δολοχερῶς^α ἐν ᾧ τῷ^α καιρῷ τῆς ὀργῆς^α, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλείψαι αὐτην, καὶ οὐχ εἶδον.

31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν^α θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι^α τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

2 γιὲ ἄνθρωπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρος μιᾶς,

3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν^α, ἐκεῖ ἔπασσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρβενεύθησαν.

4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς^α καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἐτέκον υἱούς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἡ^α Ὀολὰ, καὶ Ἰερουσαλὴμ, ἡ^α Ὀολιβὰ.

5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγιζόντας αὐτῇ,

6 ὁ ἑνδευκότας^α ὑακίνθινά, ἡγουμένους καὶ ὁ στρατηγὸς^α νεανίσκοι καὶ ἐπὶ λεικοί^α, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἱππῶν.

7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοὺς^α ἐπὶ λεικοὶ υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες^α καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμαίνετο.

8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλειπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἔκοιμῶντο ἐν^α νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρβενευσαν αὐτήν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο.

10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, νιούς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν ρομφαίᾳ ἀπεκτείναν^α καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς^α γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας^α.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 Ἐπὶ τοὺς υἱούς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ στρατηγοὺς, τοὺς ἐγγυς αὐτῆς, ὁ ἐνδευκότας^α εὐπάρμῃ, ἱππεῖς ὁ ἱππαζόμενος^α ἐφ' ἱππῶν^α νεανίσκοι ἐπὶ λεικοί^α πάντες.

13 Καὶ ἰδὼν ὅτι μεμνάνται ὁδὸς μὴ τῶν δόξ.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ὁ ἐξωγραφημένους^α ἐν γραφίδι.

15 Ἐξωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὁσφίας αὐτῶν, ὁ παραβητὰ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὅψις τρισὴν πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτοῦ^α.

16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς ὁ τῇ^α ὁράσει ὁφθαλμῶν αὐτῆς^α καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.

17 Καὶ ἦλθον^α πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλύντων, καὶ ἐμαίον αὐτήν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμαίνον ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν^α αἰσχύνην αὐτῆς^α καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ^α μὴ ἀπ' αὐτῆς, ὁν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνησῆαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν^α ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἱππῶν τὰ αἰδοῖα αὐτῶν,

21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ανομίαν νεότητός σου, ὃ ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλυματί σου, οὐ οἱ μαστοὶ^α νεότητός σου.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

22 Διατοῦτο Ὁολιβά, τάδε λέγει Κύριος ^α, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστίς σου ἐπὶ σέ, ἅψ ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάθης αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν,

23 Υἱὸς Βαβυλῶνος, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακούκ, καὶ Σουέ, καὶ Ὑχυνέ, καὶ πάντας ^α υἱὲς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιπέλους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας τρισσοὺς καὶ ονομαστοὺς, ἰππεύοντας ἐφ' ἰππων ^α.

24 ^α Καὶ πάντες ἡξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ Βορρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ ^α μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται ^α καὶ βιβεὶ δ' φυλακὴν ἐπὶ σέ κυκλῇ! ^α καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.

25 Καὶ δώσω τὸν ζήλόν μου ἐν σοί, καὶ ποιήσουσι μετὰ σου ἐν ὀργῇ θυμοῦ ^α· μυκτῆρά σε καὶ ὠτά σου ἀφελούσι, καὶ τοὺς καταλοιπούς σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν· αὐτοὶ ^α υἱοὺς σου καὶ ^α θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς καταλοιπούς σου ^α πῦρ καταφάγεται ^α.

26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου.

27 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου· καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνηστῆς οὐκέτι.

28 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος ^α, Ἰδὲ ἐγὼ παραδίδωμι σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἅψ ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ὑπ' αὐτῶν.

29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοί ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τοὺς πονηρὰς σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ δ' αἰσχύνουσα ^α, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ^α αἰσχυνὴ ^α πορνείας σε καὶ ἀσεβείας σου, καὶ ἡ πορνεία σου.

30 Ἐποίησε ταῦτα σοι, ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμιαίνουν ἐν τοῖς ^α ἐνθυμήμασιν ^α αὐτῶν.

31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης· καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς ^α χεῖράς σου.

32 Τάδε λέγει ^α Κύριος ^α, Τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πιεσαι, τὸ βαθὺν καὶ τὸ πλατὺν, καὶ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην.

33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ, καὶ τὸ ποτήριον ^α ἀφανισμοῦ, ποτήριον ^α ἀδελφῆς σου Σαμαρείας ^α,

34 Πίεσαι αὐτό· ^α καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος ^α.

35 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Λιθ' ὧν ἐπελάθου μου, καὶ ἀπερρίψας με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ σὺ λαβὲ τὴν ἀσεβείαν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν Ὀολάν καὶ τὴν Ὁολιβάν, καὶ ἀναγγελεῖς αὐτάς τὰς ἀνομίας αὐτῶν;

37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν, ^α τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἠ ἐγέννησάν μοι, διηγάγον αὐτοὺς δι' ἐμπύρων.

38 Ἔως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι ^α, τὰ ἁγιά μου ἐμιαίνουν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν,

39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν.

τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσπορεύοντο εἰς τὰ ἁγία μου, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά· καὶ ὅτι ἔτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλουσ ^α ἐξαπέστειλαν ^α πρὸς αὐτοὺς, καὶ αἶμι τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς, εὐθὺς ἔλθῃ, καὶ ἐστιβρίζου τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἐκόσμη κόσμῳ,

41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνῃ ἐστρωμένης, καὶ τριπέτεξ κεκοσμημένην πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἑλαῖόν με εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκροῦντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πληθύνος ἀνθρώπων ἤκοντας ^α ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐδίδσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τούτοις ^α μοιχεύουσι; καὶ ^α ἔργα ^α πόρνης· καὶ αὐτὴ ἐξεπορεύεσε;

44 Καὶ εἰσπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύοντο πρὸς γυναικα πόρνην, οὕτως εἰσπορεύοντο πρὸς Ὀολάν, καὶ πρὸς Ὁολιβάν, τὸν ποιῆσαι ἀνομίαν.

45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσί, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν.

46 Τάδε λέγει ^α Κύριος ^α Κύριος ^α, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν,

47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ ^α κατακέντει ^α αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἰπποκτενοῦσι, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ^α ἐμπρήσουσι ^α.

48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσεβείαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδεύθησονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσεβεία ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε, καὶ γνῶσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἅψ ἡς ἀπηρεύσαστο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον·

3 Καὶ εἰπὼν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικροῦντα παραβολὴν, καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπίστησον τὸν λέβητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ,

4 Καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὸν τὸν διχοτομήματα, πᾶν διχοτομήματα καλόν, σκέλος καὶ ὤμον ἐκσεσκαρσμένα ἀπὸ τῶν ^α ὀστέων ^α,

5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν ^α εἰλημμένων ^α· καὶ ὑπόκαθε τὰ ὀστά ὑποκάτω αὐτῶν· ἔξεσε δ' αὐτῇ ^α ἡ ψῆλαι ^α τὰ ὀστά αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Ὡ πόλις ἀμάταν, λέβητι, ἐν ᾗ ἔστιν ἰός ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰός ^α οὐκ ἐξηλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέρος αὐτῆς ἐξηνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος.

7 Ὅτι αἶμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἔστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό· οὐκ ἐκέχυκα αὐτό ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτό γῆν,

8 Τοῦ ἀναβραῖν θυμὸν εἰς ἐκδικήσιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπερίαν,

τοῦ μὴ καλῆναι αὐτό.

9 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, ^α Κἀγὼ με-
γαλυνῶ τὸν δαλὸν

10 Καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα, καὶ ^β ἀνακαύσω τὸ
πῦρ, ὅπως τακῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζώ-
μος ^γ.

11 Καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ^α, ὅπως ὁ προσ-
καυθῇ καὶ θερμανθῇ ^β ὁ χαλκος αὐτῆς, καὶ
τακῇ ἐν μέσῳ ^γ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπῃ
ὁ ἴος αὐτῆς,

12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἴος
αὐτῆς ^α.

13 ^β Κατασχινηθήσεται ὁ ἴος αὐτῆς, ἀνθ' ὧν
ἐμιαίνου σὺ καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇ ἔτι ἕως
οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου ^γ;

14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἤξει, καὶ ποιήσω,
οὐ διαστελῶ, οὐδὲ μὴ ἐλέσω ^α κατὰ τὰς ὁδοὺς
σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε,
λέγει ^β ὁ Κύριος, διατοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ
τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου
κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστή, καὶ πολλὴ
τοῦ παρακραινεῖν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ,
λέγων,

16 Γιὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ
τὰ ἐνθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρα-
τάξει, οὐ μὴ κοπῆς, οὐδ' οὐ μὴ κλαυθῆς ^α,

17 Στεναγμός αἵματος, ὁσφύς ^β πένθος ἔσθ'·
οὐκ ἔσται τὸ τριχωμά σου συμπλεγμένον
ἐπὶ σέ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσὶ
σου· οὐ μὴ παρακληθῇς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν, καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωτῇ, ὃν
τρόπον ἐνετείλατό μοι ^α ἔσπερας, καὶ ἐποίησα
τοπρωτῇ, ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι.

19 Καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ λαὸς, Οὐκ ἀναγγέ-
λεις ἡμῖν τί ἐστί ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;

20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Λόγος Κυρίου
ἐγένετο πρὸς μέ, λέγων,

21 Εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκόν τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε
λέγει Κύριος ^α, Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἁγία
μου, φάσμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα
ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ
ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ρομφαίᾳ πεσόνται.

22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα ἅπλο
στόματος αὐτῶν οὐ ^α παρακληθήσεσθε, καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ ^β φάγεσθε,

23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν,
καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν·
οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐν-
τακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακα-
λέσετε ἑκάστος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσται Ἰζεκιήλ ὑμῖν εἰς τέρας κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ
ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ^α Κύριος.

25 Καὶ σὺ γιὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχύν ^α παρ' αὐτῶν, τὴν
ἐπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμή-
ματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρσιν
ψυχῆς αὐτῶν, υἱὸς αὐτῶν καὶ θυγατέρα αὐ-
τῶν.

26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ^α ἤξει ὁ ἀνασωζόμενος
πρὸς σέ, τὸ ἀναγγεῖλαι σοι εἰς τὰ ὦτα ^β,

27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ
στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον ^α λαλή-
σεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκοφῶθης οὐκείᾳ, καὶ ἔσθ' ὅτι
αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ
Κύριος

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ τοὺς υἱούς Ἀμμὼν, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτοὺς,

3 Καὶ ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν, Ἀκούσατε
λόγον ^α Κυρίου τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν
ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἁγία μου, ὅτι ἐβεβηλώθη,
καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον ^α τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς
υἱοῖς κεδέμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώ-
σουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσωσιν
ἐν σοὶ τὰ σκηνώματά αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τὰς
καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πιότητά σου.

5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομίαν
καμήλων, καὶ τοὺς υἱούς Ἀμμὼν εἰς νομίαν
προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος ^α, Ἀνθ' ὧν ἐκρότη-
σας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδὶ σου,
καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ,

7 Διατοῦτο ἔκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ,
καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε
ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι
ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπε Μωάβ ^α,
Ἰδοὺ, οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;

9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παρालύω τὸν ὄμον
Μωάβ ^α ἀπὸ πόλεως ἀκρωτηρίων αὐτῆς, ἐκλεκ-
τὴν γῆν, οἶκον ^β Βεθασμὲθ ^β ἐπάνω πηγῆς
πολέως παραθαλασσίας,

10 Τὰς νῆς κεδέμ ἐπὶ τὰς νῆς Ἀμμὼν δέδωκα
αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ ^α μνεῖα γένη-
ται ^β τῶν υἱῶν Ἀμμὼν.

11 Καὶ εἰς Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπι-
γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ
Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδίκῃσιν αὐτὴς ἐκδίκησιν εἰς
τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικακήσαν, καὶ ἐξε-
δίκησαν δίκην.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Καὶ ἐκένω
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολο-
θρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος, καὶ θή-
σομαι αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαμνὰν ἀποκόμε-
νοι ἐν ρομφαίᾳ πεσόνται.

14 Καὶ δώσω ἐκδίκησιν μου ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν, ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιή-
σουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ
κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν
ἐκδίκησίν μου, λέγει ^α Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἀνθ' ὧν
ἐποίησαν οἱ ἀλλοφύλοι ἐν ἐκδίκησει, καὶ ἐξα-
νέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαιρόντες ἐκ ψυχῆς,
τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ^β ἐνός ^β,

16 Διατοῦτο τάδε λέγει ^α Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰς ἀλλοφύλους,
καὶ ἐξολοθρεύσω Κρήτας, καὶ ἀπολῶ τὰς κα-
ταλοιπούς τὰς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν.

17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδίκησεις μεγάλαις ^α,
καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ ^α Κύριος, ἐν τῷ
δοῦναι ^β τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

ΚΑΙ ἐγένηθ' ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς^α, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἂνθ' οὗ εἶπε Σὺρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, Εἴγε συνετρίβη, ἀπόλοιτε τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς μέ, ἡ πλήρης ἡρῆματα.

3 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὺρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θύλαξ σου κύμασιν αὐτῆς.

4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεῖχη Σὺρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπεριαν.

5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ^α θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος^α, καὶ ἔσται εἰς πορνομὴν τοῖς ἔθνεσι.

6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν^α πηδῶμα μαχαίρα ἀναίρεθῇσονται, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος.

7 Ὅτι τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὺρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα^α Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἔστι, μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων κ' ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν^α σφόδρα.

8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πηδῶμα μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ προφυλάκην, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χιράκα, καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει.

9 Τὰ τεῖχη σου, καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ.

10 Ἀπὸ τοῦ πληθύνος τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν^α καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵππων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τεῖχη σου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πόλεις σου, ὡς^α εἰσπορευομένους εἰς πόλιν ἐξ πηδίου.

11 Ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπιτησούσι σου πᾶσας τὰς πλατείας^α τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν κατάρξει.

12 Καὶ προνομήσει τὴν δυνάμιν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ τὰ τεῖχη σου,^α καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητούς καθελεῖ^α· καὶ τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ.

13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ὅτετι^α.

14 Καὶ δώσω σε λεωπεριαν,^α ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσθ', οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, λέγει ὁ Κύριος.

15 Διότι τάδε λέγει ὁ Κύριος Κύριος τῇ Σὺρ, Οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου, ἐν τῷ στενάζειν τραυματίης^α, ἐν τῷ σπᾶσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου, σεισθήσονται αἱ νῆσοι;

16 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἔθνων τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφελόνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται·^α ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐπὶ^α γῆν καθεδυνταί, καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπόλειαν αὐτῶν, καὶ στεναξοῦσιν ἐπὶ σέ,

17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σέ θῆρον, καὶ ἐροῦσί σοι, Πῶς^α κατελύθης ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαινετὴ,^α ἡ δούσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν;

18 Καὶ^α φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας

πτώσεώς σου^α.

19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὅταν δῶ^α πόλιν ἡρῆμαμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθισομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πολὺ,

20 Καὶ^δ καταβιβάσω^α σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικῶς σε εἰς^α βάθμῃ τῆς γῆς ὡς ἔρῃων αἰώνιον μετὰ καταβαίνοντων εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς, μὴδὲ^δ ἀναστῇς^α ἐπὶ γῆς ζωῆς. 21 Ἀπόλειαν σε ὥσπερ, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἐτι^α εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος^α.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε^α ἐπὶ Σὺρ θρῆνον^α,

3 Καὶ ἑρεῖς τῇ Σὺρ τῇ κατοικοίῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ νήσων πολλῶν, τάδε λέγει ὁ Κύριος τῇ Σὺρ, Σὺ εἶπας, Ἐγὼ περιέθηκα ἑμαυτῇ κάλλος μου,

4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ βεελεῖμ^α υἱοὶ σου περιέθηκαν σοι κάλλος.

5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ὑποδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κινηρίσονται ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐληφθῆσαν, τοῦ ποιησαί σοι ἱστὺς ἐλατίνους,

6 Ἐκ τῆς Βασανιτίδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱέρα σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἰκούς ἀλώμενους ἀπὸ νήσων τῶν Χετιέι,

7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ, τὸν περιθεῖναι σοι δόξαν, καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεσιαί,^δ καὶ ἐγένετο περιβόλαιόν σου^α.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντες σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα, καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου^α οἱ σοφοὶ σου Σὺρ οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι κυβερνῶνται σου.

9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων, καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν,^α οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βελήν σου^α καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμαῖς δυσμῶν.

10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβνες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.

11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δυνάμις σου ἐπὶ τῶν τευχῶν σου^α, φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὄρμων σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλῆθους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον^α καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

13 Ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα,^δ οὗτοι ἐνεπορευόντο^α σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεὺν χαλκᾷ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ^δ ἵπποι^α καὶ ἵππεις^α ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

15 Υἱοὶ Ῥοδιῶν ἔμποροί σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὑδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μαθητοὺς σου.

16 Ἀνθρώποις ἐμπορίαν σε ἀπὸ πλῆθους τοῦ

συμμίκτου σου, στακτήν καὶ ποικίλματα ἐκ
θαύρας, καὶ ῥαμόθ, καὶ χορχὸρ ἔδωκαν τὴν
ἀγοράν σου.

17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροι σου, ἐν ᾧ πρῶσις σίτου¹ καὶ μέρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαον² ρητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.

18 Δαμασκὸς ἔμπορός σου^α, ἐκ πλήθους πά-
σης δυνάμεώς σου· ^δοῖνος¹ ἐκ Χελβών, καὶ
ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου
ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, ^a καὶ τρο-
χιάς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί.

20 Δαιδὼν ἔμποροί σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκ-
τῶν εἰς ἄρματα.

21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδῶν,
οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρὸς σου, καμήλους
καὶ ἄμνους καὶ κριοὺς ^α ἐν οἷς ἔμπορεύονται
σε.

22 Ἐμποροὶ Σαββὰ, καὶ Ῥαμμά, οὗτοι ἔμποροι σου, μετὰ πρώτων^a ἰηδουμαίων, καὶ λίθων χρηστών, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

23 Χαῖρ' αὖ, καὶ Χαναὶ, ὅ οὔτοι ἔμποροί σ' αἶ
Ἀσσυρ καὶ Χαρμὴν ἔμποροί σου,

24 Φέροντες ἐμπορίαν ^α ὑάκινθον, ^α καὶ θη-
σαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινίοις, ^β καὶ
κυπαρίσσινα ¹.

25 ὁ Πλοῖα! ἔμποροί σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν
τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβα-
ρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῶ ἡγόν σε οἱ κωπηλάται
σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνέτριψε σε ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης.

27 Ἦσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ μισθός σου, καὶ τῶν συμμικτῶν σου, καὶ οἱ κωπηλάται σου, καὶ οἱ κυβερνηταὶ σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ συμμικτοὶ σου ἐκ τῶν συμμικτῶν σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγὴ σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται· ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.

28 Πρὸς τὴν ἑκραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνηταὶ σου φόβω φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων^a
πάντες οἱ κωπηλαῖται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ
πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσανται.

30 Καὶ ἀλαλίζουσιν ἐπὶ σέ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκραύγασται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι ἅγῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν¹, καὶ σποδὸν ὁ στρω-
νεται¹.

32 ^a Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρη-
 ον, ^a θρήνημα ^a ὡς Σόρ¹. Πόσον ^a τινὰ

33 Εὐρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλη-
 τας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ
 συμμάκτου σου ἐπλούτησας πάντας ἡ βασιλεῖς
 τῆς γῆς.

34 Νῦν συνετριβης ἐν θαλάσῃ, ἐν βάθει δ
δατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
ἐν μέσῳ σου ἔπεσον πάντες· οἱ κωπηλῆ-
αι σου.

35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους· ἐστύ-
νασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκθάσει
ἡ ψυχή σου, καὶ ἡ ἐξουσία σου ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὅτι
ἐξέστησαν, καὶ ἔδοακ' ἑαυτοὺς τὸ πρόσωπον αὐτῶν·

36 Ἐμποροὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἐσῴρισάν σε, ἀπώ-
λεια ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα^a.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λεγών,
 «Και σὺ ἰὺ ἐ ἀνθρώπου εἰπὼν τῷ ἄρχοντι
 Τύρον, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Ἄνθ' οὗ ὑνίωθ
 σου ἡ καρδιά, καὶ εἶπας, Θεὸς ἐμὶ ἐλά, κα-
 τοικίᾳ Θεοῦ κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ βλαύσης,
 σὺ δὲ εἰ ἄνθρώπου καὶ οὐ Θεοῦ, καὶ ἔδωκας τὴν
 καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ.

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιὴλ; ἢ σοφοὶ
οὐκ ἐπαίδευσάν σε ^α τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σε
ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;

5^a Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμιν σου, ὑψώθη ἡ καρδιά σου ἐν τῇ δυνάμει σου.

6 Διατοῦτο ταῦδε λέγει Κύριος ὁ, ὁ Ἐπειδὴ ἡ
δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,

7 Ἀντὶ τοιούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ἄλλο-
 τριούς λοιμούς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι
 τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸ κίλλον
 τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος
 σου ἐν ἀπώλειαν,

Β Καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θαλάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων ἑρεῖς, Θεός εἰμι ἐγώ, ἐνώπιον
τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ
οὐ Θεός.

10 Ἐν πλήθει ^α ἀπεριτμήτων ἀπολῇ ἐν χερ-
σιν ἀλλοτριῶν, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύ-
ριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,
12 Γιὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τοὺς
ἰσχυροὺς Τύρου, καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει
ὁ Κύριος ὁ Θεός· Σὺ ἂν ὑποσφράγισμα ὁμοιω-
τως^α, καὶ στέφανος κἀλλους

13 Ἐν τῇ τριπλῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ
γενήσῃς πάντα λίθιν, χρυστῖν, ἐνδόξασαι,
ἀνθράκας καὶ τοπάσιον, καὶ σμαράγδιν καὶ
ἀνθράκας, καὶ σάπφειρον καὶ Ἰασπιν, καὶ ὀ-
νύχιν καὶ χρυστῖν, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην,
καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιον, καὶ βινυλλίον
καὶ ὀνύχιν, καὶ χρυστῖν ἐνεπλάσας τοὺς θη-
ταύρους σου καὶ τὰς ἀπόβηκας σου ἐν σοί.

14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ ^α μετὰ τοῦ
ἐρουβ ^α, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἀγίῳ Θεοῦ, ἐγενή-
ης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθη^c σὺ ἄνομος¹ ἐν ταῖς ἡμέραις
σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως^a εὐρέθη
ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πληθους τῆς ἐμπορίας σου ἐπλησας
καὶ ταμεῖν σου ἀνομίας, καὶ ἡμαρτες, καὶ
τραυματισθῇς ἀπὸ ὀρους τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡγαγέ
τε τὸ χερούριον ^α ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῇ κάλλει σου,
 ἐεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους
 σου διὰ ἃ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν
 ὀρίψατε, ἐνάντιον βασιλέων ἔδωκά σε πα-
 αιδεύματι ἑθνῶν.

18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν δικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἔβειβήλωσα ἃ τὰ ῥά σου, καὶ ἐξάϊξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο

ταταφύγεται σε' καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι δ' ἀπειρίζουσιν ἑπὶ σέ· ἀπώλειαν ἐγένευσ, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἐτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

21 Γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτήν,

22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδῶν, καὶ ἐνδοξαστήσῃσαι ἐν σοί, καὶ ἡ γνῶσις ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἀγιαστήσῃσαι ἐν σοί.

23 Ἄλμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετρανυματισμένοι ἡμιχίμαιρας ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἡ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἀκανθα δόνησις ἀπὸ τῶν περικύκλων αὐτῶν, τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συνείξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἀγιαστήσῃσαι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ κατοικήσκειν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἥν' ἔδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ,

26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπέλωνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν πείσῃ σου κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμασάντων αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. XXIX.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μᾶ τὸν μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλεῖ Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ, τὸν δράκονα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοί, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου.

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τῇ σάκῃ καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέση, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περιστάλῃς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς τέττερι τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα.

6 Καὶ γινώσκονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἡ ἀντὶ ὧν ἐγένεθ' ἡ ῥάβδος καλαμίνης τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβετο σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ὅλσας θῆς· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, νευτερίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν σφύν.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πάλιν ἐπὶ σέ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη.

9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἡ ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσιν, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς,

10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου, καὶ δώσω τὴν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδῶλου καὶ Συήνης καὶ ἕως ὀρίων ὁ Αἰθιοπῶν.

11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικήσῃται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῇ ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἡρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται· τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἰγύπτου ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνίξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ κατοικήσω αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῇ.

15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀγαμμινησκουσάν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκούσθῃ αὐτοὺς ὑπίσω αὐτῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔβδωμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει, μᾶ τὸν μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Γιὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτῇ δουλεία μεγάλη ἐπὶ τῷ Τύρῳ, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ πᾶς ὅμοος μαδῶν· καὶ μισθὸς ἐκ ἐγένεθ' αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου, καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδοῦλευσαν ἐπ' αὐτήν.

19 Τάδε λέγει ὁ Κύριος ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος τὴν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνομίαν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

20 Ἀντὶ τῆς λειτουργείας αὐτοῦ ἧς ἐδοῦλεν σεν ἐπὶ Τύρῳ, δέδωκα αὐτῷ τὴν Αἰγύπτου· τάδε λέγει ὁ Κύριος ὁ Κύριος.

21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεγμμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λ'. XXX.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος, Ὡς ἡμέρα,

3 Ὅτι ἐν γῇ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἔθνων ἔσται.

4 Καὶ ἦξει μίχαιρα ἐπὶ Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπίας, καὶ συμπεσούνται τετρανυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

5 Πέρσαι, καὶ Κρήτες, καὶ Λυδοί, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι^α· καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μὲν^α, μαχαίρα πεσύνονται ἐν αὐτῇ¹.

6^α Καὶ πεσύνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης, μαχαίρα πεσύνονται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν^β ἡ ἡρημωμένων¹, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται.

8 Καὶ γνώσονται^α ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοθηαὶ αὐτῇ.

9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι^α σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν¹, καὶ ἔσται ταρχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἦκει.

10 Τάδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος, Καὶ ἀπολῶ πληθὺς Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι^α γῆν¹ καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν¹.

12 Καὶ δώσω τὰς ποταμὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολῶ¹ τὴν γῆν¹, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἐν χειρὶν ἁλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος, Καὶ ἀπολῶ^α μεγιστάνας ἀπὸ Μέμφως, καὶ ἄρχοντας^β Μέμφως¹ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται^β ἐτι^α.

14 Καὶ ὁ ἀπολῶ¹ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μὲ ἐπὶ Σαῖν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸν πληθὺς Μέμφως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταρχὴ παραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἐκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἠλιονπόλεως καὶ Βουβίστου ἐν μαχαίρᾳ πεσύνονται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται,

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκήπτρα Αἰγύπτου¹, καὶ ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλῃ καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμαλωτοὶ δ' ἁρθήσονται¹.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἐβδόμῃ τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδὲ ὁ^β κατεδέθη¹ τοῦ δοθῆναι ἱασίν^α, τοῦ δοθῆναι^δ ἐπ' αὐτὸν¹ μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τὰς ἰσχυράς, καὶ τὰς τεταμένους, καὶ καταβαλὼ τὴν μάχαιραν αὐτῇ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τὰς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον,

καὶ προνομήσει τὴν προνομήν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύω τὰς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσύνται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δῶναι^α τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες^α ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λα'. XXXI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, μὲν τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ τῷ πληθὲι αὐτῆς, Τίνι ὁμοιωσαί σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;

3 Ἰδοὺ ἄσσορ κυνάρισσος ἐν τῷ Διβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς παραφυσίαι^α, καὶ ὑψηλὸς τῷ μέγεθει^α, εἰς μέσον^β νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,

4 Ὡδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν, τὰς ποταμὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτῆς, καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδίου.

5 Ἐνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδίου, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἦσαν οἱ κλάδοι αὐτῆς^α ἀφ' ὕδατος πολλῆς^α.

6 Ἐν ταῖς παραφυσίαις αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρανῶν, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτῆς ἐγεννώσαν πάντα τὰ θηρία τῆς πεδίου, ἐν τῇ σκιά αὐτῆς κατήκτισε πᾶν πλῆθος ἔθνων.

7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτῆς διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτῆς, ὅτι ἐγενήθησαν αἰρίζαι αὐτῆς εἰς ὕδωρ πολὺ.

8 Καὶ^δ κυνάρισσοι τοιαῦτα^α ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς Θεῆς, καὶ αἱ^δ πίττες οὐχ ὅμοιοι ταῖς παραφυσίαις αὐτῆς, καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιοι τοῖς κλάδοις αὐτῆς^α πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς Θεῆς οὐχ ὁμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ.

9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτῆς^α καὶ ἐξηλῶσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τῆς παραδείσου τῆς τρυφῆς τῆς Θεῆς.

10 Διατῷτο τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἄνθ' ὧν ἐγένοντο μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον^β νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψώθῃν αὐτόν.

11 Καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἔθνων, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπόλειαν αὐτῆς.

12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτόν ἁλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνων, καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν ὀρέων^α ἐπὶ πάσαις ταῖς φάραξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτῆς, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτῆς ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἔθνων, καὶ ἠδάφισαι αὐτόν.

13 Ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτῆς ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρανῶν, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτῆς ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τῶν ἀγρῶν.

14 Ὅπως μὴ ὑψώθωσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι^α καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ^α πᾶν

τες οἱ πίνοντες ὕδωρ, ^α πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς ^β γῆς βίβθος, ^γ ἐν μέσῳ νῶν ἀνθρώπων ^δ πρὸς καταβαίνοντας ^ε εἰς βόθρον.

15 Τίδε λέγει ^δ Κύριος ^ε Κύριος, Ἐν ^ς τῇ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου, ἐπένησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος^α καὶ ^β ἐπέστησα ^γ τοὺς ποταμούς αὐτῆς, καὶ ^δ ἐκώλυσα ^ε πληθὺς ὕδατος, καὶ ἐσκότισεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, ^ς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν ^α.

16 ^α Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσεισθήσαν τὰ ἔθνη, ^β ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ ^α πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτά τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ^α τοῖς ^β τραυματίαις ^γ ἀπὸ ^δ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ^α οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 Τίνι ὁμοιώθη; κατέβηθι, καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς ^β γῆς βάθος ^α ἐν μέσῳ ἀπερίμητων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματίῶν μαχαίρας^α οὕτως Φαραὼ καὶ ^α τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτῆς, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ'. XXXII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μιᾷ τῷ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Υἱέ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἔθνων ὁμοιώθησιν σὺ, καὶ ὡς ὄρεόν ^α ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρυσσες ^α ὕδωρ τοῖς ποσὶ σου, καὶ κατεπάτης τοὺς ποταμούς σου.

3 Τίδε λέγει ^δ Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ ^δ δίκτυα ^α λατῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου,

4 Καὶ ἐκτενώ σε ἐπὶ τὴν γῆν^α πεδία πλησθήσεται ^α, καὶ ἐπικαθῶ ἐπὶ σέ πάντα τὰ πτελεῖνὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω ^α πάντα τὰ θηρία πῖσιν τῆς γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἱματός σου ^α.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν ^β προχωρημάτων σου ^α, ἀπὸ τοῦ πλῆθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων^α φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ,

7 Καὶ καλακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναι σε οὐρανόν, καὶ συσκοτάσω ^δ τὰ ἄστρα ^α αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ ^α σελήνῃ οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ^α καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν^α, λέγει Κύριος Κύριος^α.

9 Καὶ παροργιζῶ κυριδὶν λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ^δ ἄγω ^α αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς ^α γῆν ἣν οὐκ ἔγνωσ.

10 Καὶ στυγνιάσουσιν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται^α, ἐν τῷ ^δ πετάσθαι τὴν^α ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτώσιν αὐτῶν ἄφ' ἡμέρας πτώσεως σου.

11 Ὅτι τίδε λέγει ^δ Κύριος ^ε Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως Βαβυλωνῶν ἤξει σοι

12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχὴν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνων πάντες, καὶ

ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν λιγύπτου, καὶ συντριβησεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῆς.

13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἄφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ^ς πούρ ἀνθρώπου ἐτι^α, καὶ ἔχους κτηνῶν οὐ μὴ καταπίσῃ αὐτὸ.

14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἑλαῖον πορεύσονται, λέγει ^δ Κύριος,

15 Ὅταν δῶ Αἰγύπτου εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν ^δ διασπρῶ ^α πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

16 Θρῆνός ἐστι, καὶ ^δ θρηνήσεις ^α αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἔθνων θρηνήσουσιν αὐτόν, ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὴν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτήν, λέγει Κύριος Κύριος.

17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνός, πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Υἱέ ἀνθρώπου, θρῆνησον, ἐπὶ τὴν ἰσχὴν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσῃσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον^α.

19 ^α Ἐν μέσῳ ^β μαχαίρας τραυματιῶν ^γ πεσούντων μετ' αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ^α καὶ ἐρουσί σοι οἱ γίγαντες, Ἐν βάθει βόθρου γίνου,

20 Τίνος κρείττων εἶ; ^α καὶ ^α κατέβηθι, καὶ κοιμηθήθῃ μετὰ ἀπεριτμητῶν,

21 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22 Ἐκεῖ ^α λσσοῖρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτῆς, πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν,

23 ^α Καὶ ^α ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, ^α οἱ δύντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

24 Ἐκεῖ Αἰλάμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆς περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπεριτμητοὶ εἰς ^β γῆς βίβθος, ^α οἱ δεδωκότες ^α αὐτῶν φόβον ^α ἐπὶ γῆς ζωῆς^α καὶ ἐλάβοσαν τὴν βίαν αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον,

25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν^α.

26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μωσοῦ καὶ Θοβέλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ, πάντες ἀπεριτμητοὶ τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

27 Καὶ ^α ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκῶτων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς, καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὅπου τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν ^α πάντας ^α ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν^α κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα.

29 Ἐκεῖ δ' ἐδόθησαν¹ οἱ ἄρχοντες Ἀσσοῦρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχύ² αὐτοῦ³ εἰς τραῦμα μαχαίρας⁴· οὗτοι μετὰ τραυματίων ἐκοιμήθησαν⁵,⁶ μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεῖ⁷ οἱ ἄρχοντες τοῦ Βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοῦρ, οἱ καταβαινόντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύ⁸ αὐτῶν⁹ ἐκοιμήθησαν ὑπερίτμητοι μετὰ τραυματίων μαχαίρας, καὶ¹⁰ ἀπηνέγκαν¹¹ τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 Ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραῶ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πάντων τὴν ἰσχύ¹² αὐτῶν¹³, λέγει Κύριος· Κύριος¹⁴.

32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ὑπερίτμητων μετὰ τραυματίων μαχαίρας Φαραῶ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ¹⁵ μετ' αὐτοῦ¹⁶, λέγει Κύριος Κύριος¹⁷.

Κεφ. λγ'. XXXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γιὲ ἀνθρώπου, λήλυσον τοὺς υἱοὺς τῆ λαοῦ σου, καὶ ῥέει πρὸς αὐτούς, Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω¹ ῥομφαίαν. καὶ λῦθῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώπων ἓνα ἐξ αὐτῶν, καὶ ὧσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 Καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σάλπισι τῇ σάλπιγγι, καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ,

4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας² τῆς φωνῆς³ τῆς σάλπιγγος, καὶ μὴ φυλάσσεται, καὶ ἐπέλθῃ⁴ ἡ ῥομφαία, καὶ⁵ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ⁶ τῆς κεφαλῆς⁷ αὐτοῦ ἔσται⁸.

5 Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο⁹, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῆς¹⁰ ἔσται¹¹· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἔαν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνῃ¹² τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάσσεται, καὶ ἐλθούσα ἡ ρομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὐτὴ διὰ τὴν αὐτῆς ἁνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ¹³ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσῃ.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ φόβου σου λόγον¹⁴.

8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ¹⁵, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ μὴ ληλῆσῃ¹⁶ τοῦ φυλάσσεσθαι τὸν ἄσεβη¹⁷ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς δ' ἁνομία τοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσῃ.

9 Σὺ δὲ εἰν προπαγγεῖλῃς τῷ ἄσεβει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ¹⁸ ἀποστρέψαι¹⁹ ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἄσεβείᾳ²⁰ αὐτοῦ ἀποθάνεται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν²¹ σου τοῦ ἐξήρησαι.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, Αἱ πλάνας ἡμῶν, καὶ αἱ ἁνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς χρῆσόμεθα;

11 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγώ, καὶ τάδε λέγει Κύριος, Ὁ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἄσεβοῦς²², ὡς ἀποστρέψαι τὸν ἄσεβη²³ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ²⁴, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀποτροφῇ ἀποστρέψατέ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν²⁵, καὶ ἵνα²⁶ ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ;

12 Εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου,

Δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται¹ αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλησθῇ² καὶ ἁνομία³ ἄσεβοῦς⁴ οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁνομίας αὐτοῦ⁵ καὶ δικαίος οὐ μὴ θνήσκει⁶ σωθῆναι⁷.

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, οὗτος πεποιθὲν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἁνομίαν⁸, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ⁹ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθάνεται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἄσεβει, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

15 Καὶ ἐνεχρύσασμα¹ ἀποδοί, καὶ ἄρπάγματα² ἀποτίσει, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύεται, τὸ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωὴ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἅς ἤμαρτεν, καὶ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς³ ζήσεται.

17 Καὶ ἔρῳσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, Οὐκ εὐθεία ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου⁴ καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεία.

18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δικαίον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἁνομίας, καὶ ἀποθάνεται ἐν αὐταῖς⁵.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἁνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται.

20 Καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶπατε, Οὐκ εὐθεία ἡ ὁδὸς Κυρίου¹ ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς² αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ³.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς με ὁ ἀνασωθεὶς⁴ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Ἐάλω ἡ πόλις.

22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμέ¹ ἐσπέρας πρὶν ἔλθειν αὐτόν², καὶ ἠνοιξέ μου τὸ στόμα, ὥς³ ἦλθε πρὸς με τὸ πρῶτ⁴ καὶ ἀνοίχθην τὸ στόμα μου, οὐ συνεσχέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

24 Γιὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημώμενας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Εἰς ἡν Ἀβραάμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἔσμεν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατασχέσιν.

27 Διατοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ζῶ ἐγώ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημώμεναις μαχαίραις πεσόνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπων τοῦ πεδίου τοῦ θηρίου τοῦ ἀγροῦ δοθῇσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοῖς ἐν ταῖς τετελιχσμέναις, καὶ τοῖς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ.

28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη¹ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 Καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος² καὶ ποιῶν τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.

30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, αἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σου παρὰ τὰ τεῖχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦντες ἀνθρώπος τῷ ἀδελφῷ αὐτῇ, λέγοντες, Συνέλθωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου.

31 Ἐρχονται πρὸς σέ, ὡς συμπορεύεται λαός, καὶ κίθηνται ἐναντίον σου, καὶ ἀκήσῃ τὰ ῥήματα σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν, ὅτι ψεύδος ἐστὶ τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μισομίτων ἡ καρδία αὐτῶν.

32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυνήτων ἐνυμνούντων, καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά.

33 Καὶ ἡνίκα ἔαν ἔλθῃ, ἐροῦσιν, Ἰδοὺ ἡκεῖ καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κεφ. λδ'. XXXIV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ὁ ποιμὴν Ἰσραὴλ, μὴ βόσκεισι ποιμένες ἑαυτοὺς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκεισιν οἱ ποιμένες;

3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὰ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατα μου οὐκ ἐβόσκετε.

4 Τὸ ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακὸς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατέδησατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατεριγάζασθε μόχθῳ.

5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ.

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντί ὄρει, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ ὁροσίων τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

7 Διατοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

8 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομίην, καὶ γένεσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν.

9 Ἀντὶ τούτου ποιμένες,

10 Τάδε λέγει ὁ Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὴν ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβιτά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βόσκησουσιν ἐπὶ οἱ ποιμένες αὐτά, καὶ ἐξελεύμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἐπὶ εἰς κατάβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὡς περ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἀνῇ γνῶφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων, διὰ καχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελίσσω αὐτὰ ἀπὸ παντός τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνῶφου.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βόσκησω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς,

14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βόσκησω αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται αἱ

μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίνου βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ.

15 Ἐγὼ βόσκησω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, τάδε λέγει Κύριος Κύριος.

16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βόσκησω αὐτά μετὰ κρίματος.

17 Καὶ ἡμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβίτου, κριῶν καὶ τριγῶν.

18 Καὶ οὐκ ἰκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομίην ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατέετε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ κατεσθῆναι ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταρίσσετε;

19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμυτο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

21 Ἐπὶ ταῖς πλεურαῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τὰ κεράσια ὑμῶν ἐκεκατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε.

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν! ἔτι εἰς προνομίην, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἓνα, καὶ ποιμαίνει αὐτοὺς, τὸν δοιλόν μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν.

24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα.

25 Καὶ διαθήσονται τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.

26 Καὶ δώσω αὐτοὺς περικύκλῳ τοῦ ὕδρου μου, καὶ δώσω τὸν ἕτον ὑμῖν, ἕτον εὐλογίας.

27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν, καὶ ἐξελεύμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτοὺς,

28 Καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομίῃ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτοὺς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβὸν αὐτοὺς.

29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐθνήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐ μὴ ἐνέγκουσιν ἔτι.

30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου. Οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

31 Ἀ πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνία μὲ ἐστὲ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λε'. XXXV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Ὡς ἄνθρωπον, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σειρ, καὶ προφήτευσον εἰς αὐτό, 3 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος Σειρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ.

4 Καὶ ταῖς πόλεσίν σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

5 Ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σέ ἐχθροῖν αἰώνιαν, καὶ ἐνεκίθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ὃ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἔν κairῷ ἀδικίας, ἐπ' ἐσχάτων,

6 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴ ἐν αἵμα ἡμῶν, καὶ αἵμα ὁ δῶξείαι σε.

7 Καὶ δώσω ὄρος Σειρ εἰς ἔρημον, καὶ ἡρημωμένον, καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη,

8 Καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν βουνοὺς σου καὶ τὰς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετρανυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσόνται ἐν σοί.

9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαι σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε, Ἐγὼ ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαί ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ Κύριος ἐκεῖ ἐστὶ.

11 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω ὅσοι κατὰ τὴν ἐχθραν σου, καὶ γνωσθήσομαι σοὶ ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,

12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἡκουσάτης φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, Τὰ ὅρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς καταβρωμα,

13 Καὶ ἐμεγαλορρήμονήσας ἐπ' ἐμέ τῷ σώματί σου, ἐγὼ ἡκούσα.

14 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε.

15 Ἐρημον ἔσῃ ὄρος Σειρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία, καὶ ἐφαναλώθησεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Κεφ. λς'. XXXVI.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὅρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὼν τοῖς ὄρεσι τῷ Ἰσραὴλ, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

2 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς ἔγωγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατασχεσὶν ἡμῖν ἐγενήθη.

3 Διατοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὼν, Τίδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ μισθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν, τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατασχεσὶν τοῖς καταλοιποῖς ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσης, καὶ εἰς ὀνειδισμα ἔθνεσι,

4 Διατοῦτο ὅρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ τοῖς χειμάρροις, καὶ ταῖς φάραγξιν, καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἡφανισμένοις, καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλειμμέναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομίαν, καὶ εἰς καταπατήματα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι ἀπερικύκλω.

5 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Εἰ μὴ ἐν

πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατασχεσὶν μετ' εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες ψυχάς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομίᾳ.

6 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὼν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φάραγξιν, καὶ ταῖς νάπαις, Τίδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ κύκλῳ μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοῦ ἐθνῶν ἐνέγκαί ὑμᾶς.

7 Διατοῦτο ἐγὼ δαρώ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ὑμῶν· οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται.

8 Ὑμῶν δὲ ὅρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ἡμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου, ὅτι ἔλπιζον εἰς τὸ ἐλθεῖν.

9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε,

10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἡρημωμένη οἰκοδομηθήσεται.

11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κατοικήσῃ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὐ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνωσέσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

12 Καὶ γενώσῃ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσσεσθε αὐτοῖς εἰς κατασχεσὶν καὶ οὐ μὴ δ' προστεθῇ ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' οὗ εἶπὼν σοι, Κατέσθουσα ἀνθρώπους εἰ, καὶ ἡτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου.

14 Διατοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

15 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἔθνων, καὶ ὀνειδισμοῦ λαῶν οὐ μὴ ἀνεγένηται ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

17 Ὡς ἄνθρωπον, οἶκος Ἰσραὴλ δ' ἀκαθάρτησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἔμειναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν ἀποκαθήμενὴν ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου.

18 Καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς,

19 Καὶ διέσπειρα αὐτούς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτούς εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.

20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοὺς, λαὸς Κυρίου οὗτοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλυθασί.

21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσῆλθουσαν ἐκεῖ.

22 Διατοῦτο εἰπὼν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐχ ἡμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσῆλθετε ἐκεῖ.

23 Καὶ ἁγιασάτω τὸ ἔθνος μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τί ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἢ ἐν τῇ ἁγιασθῆναι με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν.

24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ὀφρῶσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

25 Καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρόν ὕδωρ,¹ καὶ καθαρῶσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐκδιώλων ὑμῶν, καὶ καθαρῶ ὑμᾶς.

26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λειψίν ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην².

27 Καὶ τὸ πνευμῆ μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιομασί μου πορεύσθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξτε, καὶ ποιήσετε.

28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσμαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ αὐτόν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν.

30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβετε ὀνειδήσιμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι.

31 Καὶ μνησθήσεθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

32 Οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος^δ Κύριος, ἡ γνῶσις ὅστις ἔστιν ὑμῖν¹ αἰσχύνθητε καὶ ἐντραπήτε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἴκος Ἰσραὴλ².

33 Τάδε λέγει ὁ ὀνομαζόμενος Κύριος^α, Ἐν^α ἡμέρᾳ ἧ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικίω τις πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι,

34 Καὶ ἡ γῆ ἡ φανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἡφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμούς παντός παροδεύοντος.

35 Καὶ ἔρουσιν, ἡ γῆ ἐκείνη ἡφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἡφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ἔχουσι ἐκτίσταν.

36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ^α Κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθρημένους, καὶ κατεφύεσσα τὰς ἡφανισμένας^α ἐγὼ Κύριος^α ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τάδε λέγει ὁ ὀνομαζόμενος Κύριος^α, Ἐτι τοῦτο ζητηθήσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαι ὁ αὐτοῖς¹· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπων,

38 Ὡς πρόβατα ἄγρια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων¹ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ^α Κύριος.

Κεφ. λζ'. XXXVII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξηγάγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκε με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὁστέων ἀνθρώπων.

2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλῶθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ὡς ξηρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, γιὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὑστέρτα ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίστη ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ

ὅστ' αὐτὰ, καὶ ἔρεις αὐτοῖς, Τὰ ὅστ' αὐτὰ ἐξηρᾷ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὁστέοις τούτοις, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προσφύευσσα, καθὼς ἐνετελείτο μοι^α καὶ ἐγένετο^α ἐν τῷ ἔμῃ προφητεῖναι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὅστ' ἕκατερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες^δ ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιγεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον νιὲ ἀνθρώπου¹, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Τάδε λέγει Κύριος^α, ὁ^δ ἔκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθεῖ, καὶ ἐμφύσῃ σον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζήσάτωσαν.

10 Καὶ προσφύευσσα κυθότι ἐνετελείτο μοι, καὶ εἰσλήθην εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα^α, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγαγὼν^δ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μέ, λέγων, γιὲ ἀνθρώπου, τὰ ὅστ' αὐτὰ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔστι, καὶ αὐτοὶ λέγονται, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὅστ' ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δι' ἀπεφωνήκαμεν^α.

12 Διατίοντο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν^α, Τάδε λέγει^α Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω^α τὰ μνηματα ὑμῶν¹, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν^α, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ².

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξει με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με^α ἐκ τῶν τάφων^α τὸν λαόν μου.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος^α λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος^α.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

16 γιὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν¹ καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψη σεαυτῷ, καὶ γράψῃς ἐπὶ αὐτῇ τῷ Ἰσραὴλ ῥάβδον Ἐφραὴμ, καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς^δ προστεθέντας¹ πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ συνάψῃς αὐτάς προσαλλήλας σαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ ὄψαι ἐαυτάς, καὶ ἔσονται^α ἐν τῇ χειρὶ σου.

18 Καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου^α, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἔστι ταῦτά σοι;

19 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει^α Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσάφ, τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραὴμ, καὶ τὰς φυλάς^α Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν, καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν^α τῇ χειρὶ Ἰούδα.

20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν.

21 Καὶ ἔρεις αὐτοῖς, Τάδε λέγει^α ὁ Κύριος^α, Κύριος^α, Ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὐ εἰσλήθουσιν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

22 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραὴλ^α καὶ ἀρχονεῖς ἔσονται^α αὐτῶν^α, καὶ οὐκ ἔσονται^δ ἔτι¹ εἰς δού-

ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 Ἵνα μὴ μαιίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν^α, καὶ ῥύσονται αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρταναν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαρῶς αὐτὰς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

24 Καὶ ὁ δούλος μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἰς πάντων¹, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασι μου πορεύονται, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάττονται, καὶ ποιήσκειν αὐτὰ.

25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, οὐ κατήκτισαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσασιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ^α καὶ² Δαυὶδ ὁ δούλος μου ἄρχων^α εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσονται αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, ἡ διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν¹ καὶ θήσω τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς¹ Θεός², καὶ αὐτοὶ³ μου ἔσονται⁴ λαός.

28 Καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα^α.

Κεφ. λη'. XXXVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Ἰεὺ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γῶγ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγῶγ, ἄρχοντα ῥῶς Μεσόχ, καὶ Θοβέλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτόν.

3 Καὶ εἶπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος, Ἰδὺν ἐγὼ ἐπὶ σέ^α ἄρχοντα ῥῶς Μεσόχ, καὶ Θοβέλ,

4^α Καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἵππευς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγὴ πολλή, ὃ πέλται¹ καὶ περικεφαλαῖαι² καὶ μαχαιραὶ³.

5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Λίβυες^α, πάντες^α περικεφαλαῖαι καὶ πέλταις,

6 Γομέρ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θοργαμά, ἀπ' ἐσχάτου Βορρᾶ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.

7 Ἐτοιμασθήτω, ἔτοιμασον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηγμένη μετὰ σῆ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακὴν.

8 Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων^α ἐτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ^α γῆν^α Ἰσραὴλ. ἡ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου, καὶ οὗτος δ' ἔθνην ἐξελήλυθε,¹ καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες.

9 Καὶ ἀναβῆσθ ὡς ὑετός, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος^α, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογὴ λογισμὸς πονηρὸς,

11 Καὶ ἐρεῖς, Ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην, ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν^α τῇ¹ ἡσυχίᾳ, καὶ δοικούντας² ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικῶντας³ γῆν, ἐν ᾗ⁴ οὐχ ὑπάρχει τεῖχος, οὐδὲ μοχλοὶ, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς⁵,

12 Προνομεύσαι προνομήν, καὶ σκύλα σκυλεῖσαι¹ αὐτῶν², τοῦ ἐπιτρέψαι³ χεῖρας⁴ μου εἰς τὴν ἡρημωμένην ἢ κατφύσῃ, καὶ ἐπ'

ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποιηκὸς κτήσεις, κατοικῶντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς.

13 Σαββά, καὶ Δαϊδάν, καὶ^α ἔμποροι Καρχηδόνοι, καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν¹ ἐρῶσί σοι, ἔως προνομήν τοῦ προνομεύσαι² σὺ ἔρχῃ, καὶ σκυλεύσαι σκύλα, συνηγαγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσοῖν, ἀπεινέκασθαι κτήνην, τοῦ σκυλεύσαι σκύλα.

14 Διατίτοι προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γῶγ, Τάδε λέγει Κύριος^α, Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῇ κατοικισθῆναι τον λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἐγερθήσῃ.

15 Καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου Βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβῆται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή.

16 Καὶ ἀναβῆσθ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν¹ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γινῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμέ, ἐν τῷ ἁγιάσθῃναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

17 Τάδε λέγει ὁ Κύριος¹ Κύριος^α τῷ Γῶγ, Σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν, διὰ χερὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτοῖς.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν^α Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος^α, ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου^α,

19 Καὶ ὁ ζῆλος μου¹ ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησά, Εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμός μέγας ἐπὶ τῆς Ἰσραὴλ².

20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου, καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς¹ καὶ ραγίσεται τὸ ὄρη, καὶ πσεύονται αἱ ψάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πσεύεται.

21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ¹ καὶ² πᾶν φόβον^α, λέγει Κύριος^α, μίχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἰδεῶν αὐτοῦ ἔσται.

22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλᾶζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ πάντας τὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λθ'. XXXIX.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γῶγ, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος^α, Ἰδὺν ἐγὼ ἐπὶ σέ Γῶγ ἄρχοντα ῥῶς, Μεσόχ, καὶ Θοβέλ.

2 Καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἔσχατον τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη¹ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς ἁριστερᾶς, καὶ τὰ τοξεύματά σε ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε.

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη¹ Ἰσραὴλ, καὶ πεσὴ² σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοὶ δοθήσονται εἰς πλῆθῃ ὀρεῶν, παντὶ πετεινῷ,

καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.

5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

6 Καὶ ἀποστρέψω πῦρ ἐπὶ ἡμᾶς, καὶ κατοικήσουσιν αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι, καὶ ἠγνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ.

8 Ἰδοὺ ἡμέρα, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος ὁ Θεός· αὕτη ἔστιν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλείψω.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ τοξενίαισι, καὶ ῥάβδοις χειρῶν, καὶ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἐπὶ τῇ ἔτῃ.

10 Καὶ οὐ μὴ λείψωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ κῶψωσιν ἐκ τῶν ὀρυμνῶν, ἀλλ' ἡ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι πυρὶ καὶ προνομεύσουσι τοὺς προνομεύσαντας αὐτούς, καὶ σκελεύσουσι τοὺς σκελεύσαντας αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γῶγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυνάνδιον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τὴν θαλάσσην, καὶ περικκοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος, καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γῶγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται ὁ τόπος τὸ πολυνάνδιον τοῦ Γῶγ.

12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρῶσιν ἡ γῆ ἐν ἐπαταμίῳ.

13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστόν, ἡ ἡμέρα ἡ ἐοξάσθη, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἄνδρας διαπαντός διατελοῦσιν ἐπιπρονομεύοντες τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαρῶσι αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπαταμίαν, καὶ ἐκζητήσουσι.

15 Καὶ πᾶς ὁ διαπρονομεύων τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὅστις ἀνθρώπου, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ σημεῖον, ὥς ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θιόντες εἰς τὸ πολυνάνδιον τοῦ Γῶγ.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Πελυνάνδιον, καὶ καθαρῶσθαι ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὼν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Εἰπὼν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε· κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους· καὶ οἱ μόνχοι ἑστατωμένοι πάντες.

19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησισμόν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἣς ἔθυσα ὑμῖν.

20 Καὶ ἐμπληροθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἵππων καὶ ἀναβάθων ἄ καὶ γίγαντας καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστήν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὀφονται πάντα τὰ ἔθνη τῶν κρῖων μου ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χειρὰ μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς.

22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ

τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἤχημαλωτήθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀντ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, καὶ ἀπεστρέψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔψαν πάντες μαχαίρα.

24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἁνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοὺς, καὶ ἀπέστρέψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν.

25 Διατοῦτο τῷδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακώβ, καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου.

26 Καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησιν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβὼν.

27 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνων, καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἔθνων· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἔθνων.

28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναι με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

29 Καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀντ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Κεφ. μ'. XL.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, δεκάτῃ τῷ μηνός, ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ὅ ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἤγαγε με.

2 Ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκε με ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὥσει οἰκοδομῇ πόλεως ἀπέναντι,

3 Καὶ εἰσηγαγέ με ἐκεῖ καὶ ἰδὼν ἄνθρωπον, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὥσει ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτὶον οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτοὺς εἰσήκει ἐπὶ τῆς πόλεως.

4 Καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄνθρωπος, Ὅν ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὠσὶ σου ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεκνύω σοι, διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσεληλυθας ὧδε, καὶ δεῖξεις πάντα ὅσα σὺ ὄρῃς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἰδὼν περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἑξ ἐπὶ πῆχει καὶ παλαιστής· καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχισμα, πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ.

6 Καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν πόλιν τὴν βλέπονσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν πύλαις ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὰ αἰάμ της πόλεως ἴσον τῷ καλάμῳ.

7 Καὶ τὸ θεῖ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μήκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὰ αἰάμ ἀναμέσον τῷ θερλάθ πηχῶν ἑξ· καὶ τὸ θεῖ τὸ δεύτερον, ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ μήκος, καὶ τὸ αἰάμ πηχῶν πεντε.

8 Καὶ τὸ θεῖ τὸ τρίτον, ἴσον τῷ καλάμῳ μήκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος.

9 Καὶ τὸ αἰάμ τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ

αἰλάμ της πύλης ^α πηχῶν ὀκτώ, ^α καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν δύο· καὶ ^δ τὰ ^ι αἰλάμ της πύλης ἔσθωθεν,

10 Καὶ ^δ τὰ ^ι θεὲ της πύλης ^α τοῦ ^ι θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔθεν, καὶ μέτρον ἔν τοις τρισί· μέτρον ἔν ^δ τοῖς ^ι αἰλάμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος της θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τῶ πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν.

12 Καὶ πῆχυς-ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεεῖμ ^α ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεὲ πηχῶν ἔξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἔξ ἔνθεν.

13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλιν ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τῶ θεὲ, πλάτος πήχεις εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλιν.

14 Καὶ τὸ αἶθριον τοῦ αἰλάμ της πύλης δέξωθεν, πήχεις εἴκοσι θεεῖμ ^ι της πύλης κύκλω.

15 Καὶ τὸ αἶθριον της πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἶθριον ^α αἰλάμ της πύλης ἔσθωθεν πηχῶν πενήτηκοντα.

16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ ^δ τὸ ^ι θεεῖμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλάμ ἔσθωθεν της πύλης της αὐλῆς κύκλῳθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλάμ θυρίδας κύκλω ἔσθωθεν, ^κ ἐπὶ τὸ αἰλάμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ ἰδὸν παστοφόρια, καὶ περίστυλα κύκλω της αὐλῆς, τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις,

18 Καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νῶτον τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μήκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκατώ.

19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος της αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἶθριον της πύλης της ἑσωτέρας ἔσθωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον της πύλης της βλεπούσης ἔξω, πήχεις ἑκατόν της βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἦγαγέ με ἐπὶ Βορρᾶν.

20 Καὶ ἰδὸν πύλην βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσώτερᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, τὸ τε μήκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος,

21 Καὶ τὸ θεὲ τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν, ^κ τοὺς φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα της πύλης της βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, πηχῶν πενήτηκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς·

22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα· κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλημακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' ^δ αὐτόν, ^ι καὶ τὰ αἰλαμῶν ἔσθωθεν·

23 Καὶ ^α πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἑσώτερᾳ βλέψουσα ἐπὶ πύλιν τὸν βορρᾶ, ὃν τρόπον της πύλης της βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· ^κ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλιν, πήχεις ἑκατόν.

24 Καὶ ἦγαγέ με κατὰ Νότον, καὶ ἰδὸν πύλην βλέπουσα πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, κατὰ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν, κατὰ τὰ μέτρα ^ι ταῦτα·

25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν κύκλῳθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλάμ, πηχῶν πενήτηκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἴκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς,

26 Καὶ ἑπτὰ κλημακτῆρες αὐτῇ, καὶ αἰλαμῶν ἔσθωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ πύλη κατέναντι της πύλης της αὐλῆς της ἑσωτέρας πρὸς Νότον· καὶ διεμέτρησε τὴν

αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλιν, πήχεις ἑκατόν τὸ εὖρος πρὸς Νότον·

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν της πύλης της πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλιν κατὰ τὰ μέτρα ^δ ταῦτα, ^ι

29, 30 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ, καὶ ^δ τῶ ^ι αἰλαμῶν κύκλω, πήχεις πενήτηκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε·

31 ^δ Τοῦ αἰλάμ ^ι εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ φοίνικες τῶ αἰλεῦ, καὶ ὀκτώ κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλιν τὴν βλεπούσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

33 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ ^α θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμῶν κύκλω, πήχεις πενήτηκοντα μήκος αὐτῆς, καὶ ^α εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε·

34 Καὶ αἰλαμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἰλεῦ ἔνθεν ^κ ἔνθεν, καὶ ὀκτώ κλημακτῆρες αὐτῇ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλιν τὴν πρὸς βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

36 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμῶν, καὶ ^α θυρίδες αὐτῇ κύκλω, καὶ ^δ τὸ ^ι αἰλαμῶν αὐτῆς, ^α πήχεις πενήτηκοντα ^α μήκος αὐτῆς, καὶ εὖρος ^α πήχεις εἰκοσιπέντε·

37 Καὶ τὰ αἰλαμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ φοίνικες τῶ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτώ κλημακτῆρες αὐτῇ.

38 Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν αὐτῆς ἐπὶ της πύλης της δευτέρας ἔκρουσις,

39 Ὅπως σφάζουσιν ἐν ^δ αὐτῇ ^ι τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τί ὑπὲρ ἀγνοίας.

40 Καὶ κατὰ νῶτον τοῦ ρυακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων της ^α βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολάς κατὰ νῶτον της δευτέρας, καὶ τὸν αἰλάμ της πύλης δύο τράπεζαι ^α κατὰ ἀνατολάς.

41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νῶτον της πύλης, ἐπ' αὐτὰς ^δ σφάζουσι ^ι τὰ θύματα· κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραpezῶν τῶν θυμάτων.

42 Καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι, πήχεις ^κ ἡμίους τὸ πλάτος, καὶ πήχεων δύο ^α ἡμίους τὸ μήκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰ ^ι ἐπιθίσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα.

43 Καὶ παλαιστὴν ἔξουσι γείσος λελαξευμένον ἔσθωθεν κύκλω, καὶ ἐπὶ τὰς τραpezῆς ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλυπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡέτου, καὶ ἀπὸ της ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν· καὶ ἰδὸν δύο ἐξέδρα ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσώτερᾳ, μία κατὰ νῶτον της πύλης της βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, φέρουσα πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νῶτον της πύλης της πρὸς Νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν.

45 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεύσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,

46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν, τοῖς ἱερεῖσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ, οἱ ἐγγιζόντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτούργειν αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πῆχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, ὥς τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου.

48 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἰλάμ τοῦ οἴκου· καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τῷ αἰλάμ πηχῶν πέντε· τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τῷ θυρώματι πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τῷ αἰλάμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλάμ πηχῶν εἴκοσι, ὥς τὸ εὖρος πηχῶν ὡδέκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τοῦ αἰλάμ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

Κεφ. μα' ΧΛΙ.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναὸν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἰλάμ δ' πηχῶν¹ ἔξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ δ' πηχῶν² ἔξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλάμ ἔνθεν,

2 Καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, ὥς ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος δ' πηχῶν³ εἴκοσι.

3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, ὥς διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος δ' πηχῶν⁴ δύο, καὶ τὸ θύρωμα δ' πηχῶν⁵ ἔξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος δ' πηχῶν⁶ ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ δ' πηχῶν⁷ ἑπτὰ ἔνθεν.

4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν⁸ τεσσαράκοντα, καὶ δ' τὸ εὖρος δ' πηχῶν⁹ εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ· καὶ εἶπε¹⁰, Τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου δ' πηχῶν¹¹ ἔξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς δ' πηχῶν¹² τεσσάρων· κυκλόθεν,

6 Καὶ¹³ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα τρις δις· καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευρῶν· κύκλῳ, τοῦ εἶναι τοὺς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἂν πτωταὶ τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως διαπλάτνηται ἀνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀνιβαίνουσιν ἐπὶ τὴν ὑπέρβαν, καὶ ἐκ τῶν δ' γεισῶν¹⁴ ἐπὶ τὰ τριώροφα,

8 Καὶ τὸ θραεὶ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλᾷμῳ πηχῶν ἔξ, διαστήματα,

9 Καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν¹⁵ πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα δ' τὰ ἀναμέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου,

10 Καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν¹⁶ εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφέρε¹⁷ τῷ οἴκῳ κύκλῳ.

11 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον· καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτός τοῦ ἀπολοιπῶν πηχῶν πέντε· πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοιπῶν, ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἑβδόμη· κοντα πλάτος, τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πη-

χῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν ἑννηνηκόντα.

13 Καὶ διεμέτρησε κατέναντι τῇ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν.

14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν,

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τῇ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοιπῶν τῶν κατοπίσθεν τοῦ οἴκου ἑκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατόν τὸ μῆκος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἰλάμ τὸ ἐξώτερον, πεφαινυμένα.

16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυοῦνται, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισίν, ὥστε διακῦπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ, καὶ ὁ ἑδάφος, καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρῶν· καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακῦπτειν.

17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ ἔφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν¹⁸,

18 Γεγλυμμένα χερουβὶμ, καὶ φοίνικες ἀναμέσον χερουβ¹⁹ καὶ ἀναμέσον²⁰ χερουβ²¹ δύο πρόσωπα τῷ χερουβ²².

19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένοι²³ ὁ οἶκος κυκλόθεν.

20 Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φατνώματος²⁴, τὰ χερουβὶμ καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι.

21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς δ' ἀναπτυσσόμενος²⁵ τετράγωνα, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὅρασις ὡς ὄψις.

22 Θυσιαστήριον ξυλίνον, πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βῆσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξυλῖνοι· καὶ εἶπε πρὸς με, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου Κυρίου.

23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, καὶ δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ,

24 Τοῖς ὁσὶ θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς²⁶ δύο θυρώματα τῷ ἐνι, καὶ δύο θυρώματα τῇ ἐ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ²⁷.

25 Καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβὶμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαία ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλάμ ἔξωθεν,

26 Καὶ θυρίδες κρυπταί· καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλάμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐξυλωμένα.

Κεφ. μβ' ΧΛΙΙ.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν¹ κατὰ ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς πόλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με² καὶ ἶδον ἐξέδραι δ' πέντε³ ἔχόμεναι τοῦ ἀπολοιπῶν, καὶ ἔχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς Βορρᾶν.

2 Ἐπὶ πῆχεις ἑκατόν μῆκος⁴ πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα⁵,

3 Διαγεγραμμένα ὁν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας⁶ καὶ ὁν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστοιχισμένα, ἀντιπρόσωποι στοιαι τρισσάι.

4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πῆχεις ἑκατόν τὸ

μήκος, ^α και τα θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν, ⁵ Καὶ οἱ περιπατοὶ οἱ ὑπερφῶι ὡσαύτως ὅτι ἐξείχοντο τὸ περιστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκίτῳθεν περιστύλου, καὶ τὸ διάστημα· οὕτως περιστυλον ^κ διάστημα, ^κ οὕτως στοαὶ ^δ δύνῃ.

⁶ Διότι τριπλαῖ ἦσαν, ^κ στόλους ἐκ εἰχόν καθύς οἱ στόλοι τῶν ἐξωτέρων· διατοῦτο ἐξείχοντο τὸν ὑποκάτωθεν καὶ τὸν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.

⁷ Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον ^α αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, μήκος πηχῶν πεντήκοντα.

⁸ Ὅτι τὸ μήκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλέπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηχῶν πεντήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

⁹ Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολίας, τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας.

¹⁰ Κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ ^α περιπάτου, ^κ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπε, καὶ αἱ ἐξέδραι πρὸς τὸν διορίζοντος, καὶ αἱ ἐξέδραι.

¹¹ Καὶ ὁ περιπατοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, καὶ κατὰ τὸ μήκος αὐτῶν, ^κ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, ^κ κατὰ πᾶσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, ^κ κατὰ πᾶσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, ^κ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν.

¹² Τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον, ^κ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τῆς περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλῆμις, καὶ κατὰ ἀνατολίας τῆς εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

¹³ Καὶ εἶπε πρὸς με, Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, ^κ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, ὅσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐξέδραι τῆς ἀγίας, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς· ^α υἱοὶ Σαδδὸκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θῆσσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ^κ τὴν θυσίαν, ^κ τὰ περιῖμαρτίους, ^κ τὰ περί ἁγιοῦ, διότι ὁ τόπος ἅγιος ^α.

¹⁴ Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ παρὲς τῶν ἱερῶν, ἐκ ἐξελείπονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντός ἅγιοι ᾧσιν οἱ προσάγοντες, ^κ μὴ ἄπντωνται τῇ στολισμῷ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουρῶσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἁγία ἐστὶ· ^κ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἄπντωνται τῇ λαῷ.

¹⁵ Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν· καὶ ἐξηγάγε με καθ' ὅσον τῆς πύλης τῆς βλέπουσης πρὸς ἀνατολίας, ^κ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλοθεὶς ἐν διατάξει.

¹⁶ Καὶ ἔστη κατὰ νῶτον τῆς πύλης τῆς βλέπουσης κατὰ ἀνατολίας, ^κ διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμψ τοῦ μέτρου.

¹⁷ Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ Βορρᾶ, πῆχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμψ τοῦ μέτρου.

¹⁸ Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θύλασσαν, ^κ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον ^α θαλάσσης, πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμψ τοῦ μέτρου.

¹⁹ Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε ^δ κατέναντι τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμψ τοῦ μέτρου.

²⁰ Τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλᾶμψ· καὶ ἀνέταξεν αὐτὸν, καὶ περιέβουλον ^δ αὐτῶν· κύκλῳ, πεντακοσίῳ πρὸς ἀνατολίας, καὶ πεντακοσίῳ πηχῶν εὔρους, τοῦ διατελλέειν ἀναμέτρων τῶν ἁγίων, καὶ ἀναμέτρων τῶν προτεχίσματος, τῶν ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

Κεφ. μγ'. XLIII.

ΚΑὶ ἦγάγε με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολίας, καὶ ἐξηγάγε με,

² Καὶ ἰδὼν δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν ^δ τὴν πρὸς ἀνατολίας, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλοθεῖν.

³ Καὶ ἡ ὄρασις ἦν ἰδόν, κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν ἰδόν, ὅτε εἰσπορευομένη τῇ χρύσει τὴν πόλιν· καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος οὐ ἰδόν, κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν ἰδόν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ προσώπῳ μου.

⁴ Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης βλέπουσῆς ^α κατὰ ἀνατολίας.

⁵ Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδὼν πλήρη δόξης· ^δ Κυρίου οἶκος.

⁶ Καὶ ἔστην, ^κ ἰδὼν φωνὴ ἐκ τῆς οἴκῃ λαλῶντος πρὸς με, ^κ οἱ ἄνθρωποι εἰσθήκει ἐχόμενος με,

⁷ Καὶ εἶπε πρὸς με, ^α γιὲ ἀνθρώπου, εἰρακάς· τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἔχους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκευῶσθαι τὸ ὄνομα ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ· τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγοούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,

⁸ Ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλίας μου ἐχομένους τὴν φλίων αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν τὸν τοιχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἰς ἔσποιον· καὶ ἐξετίψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ.

⁹ Καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τὰς φωνὰς τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμῆ, καὶ κατασκευῶσθαι ἐν μέσῳ αὐτῶν· τὸν αἰῶνα.

¹⁰ Καὶ σὺ γιὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον· ^κ κοπάσῃεν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ^κ τὴν ὄρασιν αὐτῆς, ^κ τὴν οὐρασίαν αὐτοῦ.

¹¹ Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλπον αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἐποίησαν· καὶ ^δ διαγράψουσιν τὸν οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, ^κ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ^κ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωρίσεις αὐτοῖς, καὶ διαγράψουσιν ἐναντίον αὐτῶν· καὶ φυλάσσονται πάντα τὰ δικαιώματά μου, ^κ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

¹² Καὶ τὴν διαγράψην τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀρους, πάντα τὰ ὅρια ^α αὐτοῦ· κυκλοθεὶς ἁγία ἁγίων ^α.

¹³ Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πῆχει τοῦ πηχεῖς, ^κ παλαιστῆς, ^δ κόλπωμα βάθους ἐπὶ πηχυν, ¹ καὶ πῆχυς τὸ εὖρος, ^κ γείσος ἐπὶ ^δ τὸ χεῖλος· αὐτὸ κυκλοθεὶς, σπιθαμῆς· ¹ καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου.

¹⁴ Ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τῆς κοιλώματος αὐτῆς, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα ^δ τῆς, ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηχεῖς ¹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πῆχεις τέσσαρες, ^κ εὔρος ^δ πῆχυς ¹.

¹⁵ Καὶ τὸ ἀριτὴν πηχῶν τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριτῆ, ^κ ὑπεράνω τῶν κεράτων πηχῶν

¹⁶ Καὶ τὸ ἀριτὴν πηχῶν ὀδῶκα μήκους, ἐπὶ πῆχεις ὀδῶκα ^α, τετραγώνων ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ.

¹⁷ Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μήκος, ἐπὶ πῆχεις δεκατεσσάρων τὸ εὖρος· ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ τὸ γείσος αὐτῶν κυκλοθεὶς κυκλοθήμενον αὐτῶ ἡμισυν πῆχεος· ^κ τὸ κύκλωμα αὐτῆς πῆχυς κυκλοθεὶς, ^κ οἱ κλημῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολίας.

¹⁸ Καὶ εἶπε πρὸς με, γιὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προσ-

ταγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τὸν Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδούκ ^α τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς μέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός ^β, τῷ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας.

20 Καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσονται ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τῆς θυσιαστηρίας, ^κ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλατηρίου, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, ^α καὶ ἐξιλάσονται αὐτό.

21 Καὶ λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγίων.

22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο ^α αἰγὸν ἁμώμιον ὑπὲρ ἁμαρτίας, ^κ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσονται ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελεῖσαι ^α τὸν ἐξιλασμόν, προσποιήσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἁμώμιον, ^κ κριὸν ἐκ ^α προβίτιον ἁμώμιον,

24 καὶ προσποιήσονται ἐναντίον Κυρίου ^α καὶ ἐπιρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, ^κ ἀντίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐπὶ τὰς ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ ^α προβίτιον, ἁμώμιον ποιήσουσιν

26 Ἐπὶ τὰς ἡμέρας ^α καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθυριούσιν αὐτό ^α καὶ πληρῶσι ^α χεῖρας αὐτῶν.

27 ^α Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑγδῆς καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, ^κ τὰ τοῦ σωτήριον ὑμῶν ^α καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος ^α.

Κεφ. μδ'. XLIV.

ΚΑΙ ἐπέτρυνέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς ^α καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, ^κ ἔδοξε μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ^α ὅτι Κύριος ὁ Θεός ^α Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, ^κ ἔσται κεκλεισμένη.

3 Διότι ὁ ἡγουμένος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου ^α κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλᾶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσηγάγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου ^α ^κ Ἰζον, καὶ ἰδοὺ πληρὴς δοξῆς ^α τοῦ ^α Κυρίου ^α καὶ πίπτω ἐπὶ προσώπῳ μου.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου, ^κ ἴδε τοὺς ὀφθαλμοί ^α, καὶ ἰδοὺ ὡς σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα ^α τοῦ ^α οἴκου Κυρίου, καὶ ^α πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ ^α καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ οἴκου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῆς, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 Καὶ ἔρεις πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰδὲ λέγει Κύριος ὁ Θεός, Ἰκανοῖσθω ὑμῖν ἀπὸ πᾶσων τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος ^α Ἰσραὴλ,

7 τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρδία, ^κ ἀπεριτμήτους σαρκί, τοῦ μένειν ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβήλῃν αὐτὰ ^α, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτας ^α, σάρκας, καὶ αἷμα ^α καὶ παρεδίδυνέτε τὴν διαθήκην μου

ἐν πάσαις τὰς ἀνομίαις ὑμῶν,

8 ^α Καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.

9 Διατοῦτο τῷδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Πᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδία καὶ ἀπεριτμήτους σαρκί, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ ^α

10 Ἄλλ' ^α ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφῆλταν ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ^α ὑπ' ἐμῆς κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν ^α καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν.

11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, ^κ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ ^α οὗτοι σφίξουσιν ^α τὰς θύρας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ^α τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ, τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς.

12 Ἀν' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν ἐιδώλων αὐτῶν ^α καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἐκ κολασιν ἀδικίας ^α ἐνεκα τοῦτον ἥρα τὴν χειρὰ μὲ ἐπ' αὐτὰς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ^α

13 Καὶ οὐκ ἐγγίψουσιν πρὸς μέ τοῦ ἱερατεῖον μου, οὐδὲ τὸν προσίγειν πρὸς τὰ ἅγια ὑμῶν ^α τοῦ ^α Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου ^α καὶ λήψονται ^α ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ^α ἢ ἐπλανήθησαν.

14 ^α Κατὰξουσιν ^α αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου ἐῖς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδούκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι ^α οἶκον Ἰσραὴλ ὑπ' ἐμοῦ, οὗτοι προσάξουσιν πρὸς μέ, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἁγία μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζήν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου.

17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πόλεις τῆς αὐλῆς ^α τῆς ^α ἐσωτέρας, στολῆς λιναῖς ἐνδυσσονται, καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐπὶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς ^α.

18 Καὶ κιδάρες λιναῖς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ περισκελὴ λιναῖ ἔξουσιν ἐπὶ β' τὰς ὀσφύας ^α αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται β' ^α.

19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐξωτέρας πρὸς τὸν λαόν, ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργήσιν ἐν αὐταῖς ^α καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων, ^κ ἐνδύσονται στολῆς ἐσθλας, καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσι τὸν λαόν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, ^κ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ^α ψιλώσουσι, καλύπτουσιν ^α καλύψουσιν ^α τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πῖσιμι πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ ^α λήψονται ἑαυτοὺς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ^α ἡ παρθ' ^α ἢ ἐκ τοῦ σπέρματος ^α Ἰσραὴλ ^α καὶ χήρα ἐν γένει αὐτῆς ἔξ' ἐρέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀναμέσον ^α ἀκαθάρτου καὶ καθάρου ^α γνωριῶσιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιτήσουσιν

τοῦ διακρίνει· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσω-
σι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινούσι, καὶ τὰ νόμι-
μα μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις
ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται, καὶ τὰ σάββα-
τά μου ἁγιάσουσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται
τοῦ μianθῆναι, ἀλλ' ἡ ἐπὶ πατρί, καὶ ἐπὶ
μητρὶ, καὶ ἐπὶ νύφ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ
ἀδελφῷ^α, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἡ ἔγγονον
ἀνδρὶ, μianθήσεται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν, ἐπτά
ἡμέρας ἐξαρτιθήσεται αὐτῷ.

27 Καὶ ἡ ἂν ἡμέρα εἰσπορεύονται εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ,
προσπίσουσιν ἱλασμόν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν^α ἐνῷ
κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ
δοθησεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατὰ-
σχεσις αὐτῶν.

29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ
τὰ ὑπὲρ ἁγνοίας, οὗτοι φέρονται· καὶ πᾶν
ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται,

30 Ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ πρωτότοκα
πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα^α ἐκ πᾶν-
των τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται
καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ,
τοῦ θείαις εὐλογίαις ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν.

31 Καὶ πᾶν θνησίμαϊον καὶ θηρίαιον ἐκ
τῶν πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, ἃ φέρονται
οἱ ἱερεῖς.

Κεφ. με'. XLV.

ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν
κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ,
ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἰκοσι χιλιάδας
ἤκον, καὶ εὖρος εἰκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται
ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν.

2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου δ' ἁγιάσματα^α πεντα-
κόσιοι ἐπὶ πεντακόσιος, τετράγωνον κυκλόθεν,
καὶ^α πεντήκοντα πῆχεις^α διάστημα αὐτῶν κυ-
κλόθεν.

3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρή-
σεις μῆκος πέντε καὶ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ
εὖρος^α εἰκοσι χιλιάδας· καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται
δ' ἅγια^α τῶν ἁγίων.

4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λει-
τουροῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίχου-
σι^α λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται αὐτοῖς
τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ
αὐτῶν,

5 Εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ^α εὖρος
εἰκοσι χιλιάδες^α· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λει-
τουργοῦσι τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πό-
λεως τοῦ κατοικεῖν.

6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις
πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἰ-
κοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον^α ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων
παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται,

7 Καὶ τῶν ἡγουμένων ἐκ τούτου, καὶ ἀπὸ τῆς
εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν
τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν
ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχεσεως
τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν
πρὸς θάλασσαν^α πρὸς ἀνατολὰς· καὶ τὸ μῆ-
κος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ
πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς.

8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ

Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύουσιν οὐκέτι οἱ
ἀφηγοῦμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν
γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκον Ἰσραὴλ κατὰ
φυλὰς αὐτῶν.

9 Τάδε λέγει Κύριος^α Θεός, Ἰκανούσθω ὑμῖν
οἱ ἀφηγοῦμενοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ τυλαι-
πωρίαν ἀφέλεσθε, καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην
ποιήσατε· ἔξείρατε καταδυναστεῖαν ἀπὸ τοῦ
λαοῦ μου, λέγει Κύριος^α Θεός.

10 Σωτὴς δίκαιος, καὶ μέτρον δίκαιον, καὶ
χοῖνιξ δίκαια ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου,

11 Καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τῇ λαμβά-
νῃ^α τὸ δέκατον τοῦ γομῶρ, καὶ^α χοῖνιξ καὶ τὸ
δέκατον τοῦ γομῶρ, πρὸς τὸ γομῶρ ἔσται
ἄ το^α ἴσον.

12 Καὶ τὰ στάθμια, εἰκοσι ὀβολοί, καὶ^α πέντε
σίκλοι, πέντε καὶ^α σίκλοι δέκα^α, καὶ^α πεντή-
κοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.

13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἡ ἀφοριεῖτε, ἔκτον^α
μέτρον ἀπὸ τοῦ γομῶρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἔκτον^α
αὐτοῦ^α τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ^α κόρον τῶν κριθῶν.

14 Καὶ τὸ πρῶταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην
ἐλαίου ἀπὸ^α δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτυ-
λαι εἰσὶ γομῶρ.

15 Καὶ πρόβατον^α ἀπὸ τῶν^α προβάτων
ἀπὸ δέκα ἀφαιρέμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν
τῷ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα,
καὶ εἰς^α σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι^α περὶ
ὑμῶν, λέγει Κύριος Θεός.

16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύ-
την τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραὴλ.

17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλο-
καυτώματα, καὶ αἱ θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νομνηνίαις, καὶ ἐν
ταῖς σαββάταις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς
οἴκον Ἰσραὴλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα,
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ
τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ.

18 Τάδε λέγει Κύριος^α Θεός, Ἐν τῷ πρώτῳ
μηνί, μῆ τῆ μηνὸς, λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν
ἀμώμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος^α
τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλῆας τοῦ
οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ,
καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλῆας
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.

20 Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ^α
μῆ τῷ μηνὸς λήψῃ παρ' ἐκάστου^α ἀπόμοι-
ραν^α καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.

21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ^α, τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
τοῦ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτὴ^α ἐπτά
ἡμέρας ἄζυμα ἑδεσθε.

22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγοῦμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ^α τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ
παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας.

23 Καὶ τὰς ἐπτά ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει
ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπτά μόσχους καὶ
ἐπτά κριοὺς ἀμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἐπτά
ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἐρίφον αἰγῶν καθ'
ἡμέραν, καὶ θυσίαν.

24 Καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ^α πέμματα^α
τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμ-
ματι.

25 Καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνί, πεντεκαίδεκάτῃ
τοῦ μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ
αὐτὰ, ἐπτά ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρ-
τίας, καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ καθὼς
τὸ μαναῖ, καὶ καθὼς τὸ ἐλαίου.

Κεφ. μς'. XLVI.

ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ὁ Θεός, ὁ ἦ' πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῆναι, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ νομηνίας ἀνοιχθήσεται.

2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλᾶμ τῆς πύλης τῆς ἑσωτέρας, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας.

3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, ἐναντίον ὁ Κυρίου.

4 Καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἕξ ἡμέρας ἁμῶνους, καὶ κριὸν ἁμῶνους.

5 Καὶ μαναὶ, πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἁμνοῖς θυσίας, ὄμα χείρως αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῶ πέμματι.

6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ νομηνίας μόσχον ἁμῶνους, καὶ ἕξ ἁμνοῖς, καὶ κριὸς ἁμῶνους ἔσται.

7 Καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναὶ, καὶ τοῖς ἁμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῶ πέμματι.

8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλᾶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται.

9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύονται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς ὀβελποῦσης, πρὸς Βορρᾶν προσκυνεῖ, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην εἰς τὴν εἰσελθούσαν, ἀλλ' ἡ κατ' εὐθὺς αὐτῆς ἐξελεύσεται.

10 Καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται.

11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἁμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῶ πέμματι.

12 Ἐὰν δὲ ποιῇ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαυτώμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοιχθῇ εἰς αὐτὴν τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ποιῇ τὸ ὀλοκαυτώμα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελεῖν αὐτόν.

13 Καὶ ἁμὸν ἐνιασίον ἁμῶνους ποιήσει εἰς ὀλοκαυτώμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρῶτ' αὖ ποιήσει αὐτόν.

14 Καὶ μαναὶ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τοπρωὶ, ἔκτον τοῦ μέτρου, καὶ ἐλαίου τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀναμίξει τὴν σμιδαλιν μαναὶ τῷ Κυρίῳ, πρῶσταγμα διαπαντός.

15 Ποιήσετε τὸν ἁμὸν, καὶ τὸ μαναὶ, καὶ τὸ ἐλαίου ποιήσετε τοπρωὶ, ὀλοκαυτώμα διαπαντός.

16 Τάδε λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, Ἐάν ὧν ὁ ἀφηγούμενος ὄμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις κληρονομία.

17 Ἐάν δὲ ὧν ὄμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδοίσει τῷ ἀφηγουμένῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται.

18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ, τοῦ καταδυναστεύσαι αὐτοὺς, ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαὸς μου, ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

19 Καὶ εἰσῆγάγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νότον τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος.

20 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, ἡ ἐψησονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἁγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέψουσιν τὸ μαναὶ τὸ παρίπαν, τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς, καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς.

22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλῆς, αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μήκους πηχῶν τεσσαρῆκοντα, καὶ ἑὸς πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσι.

23 Καὶ ἐξέδρα κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσι, καὶ μαγειρεία γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ.

24 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οὗτοι οἱ οἶκοι τῶν μαγειρῶν, οὗ ἐψησονται ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ ὄκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

Κεφ. μς'. XLVII.

ΚΑΙ Εἰσῆγάγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου, καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατὰ ἀνατολὰς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε κατὰ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, ἀπὸ Νότου ἐπὶ τὸ θυτλαστήριον.

2 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἑξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλέπουσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατέφεροτο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ,

3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας, καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ,

4 Καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηνῶν καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διήλθεν ὕδωρ ἕως ὁσφίως.

5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὥς χειμάρρου ὃν ἀδιαβρῶνται.

6 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἔγγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,

7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου^α καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρκετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα^α.

9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων, ἔστι πάντα ἐφ' ᾧ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζῆσται^α καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθύς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἦκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει, καὶ ζῆσται, πᾶν ἐφ' ᾧ ἂν ἐλθῇ^α ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζῆσται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἀλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν ἕως Ἐναγαλλεῖμ^α ψυγμοὶ σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται, καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσων εἰς ἄλλας δέδονται.

12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ χεῖλος αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείψῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τῆς κοινότητος αὐτοῦ πρωτοβολύσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίαν.

13 Ταῦδε λέγει Κύριος^α Θεὸς, Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσεις τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.

14 Καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χειρὰ μου, τοῦ δοῦναι^α τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὐτῇ ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, ἀπὸ^α θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαίνουσης, καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἥλασελδαίμ.

16 Μααβθηρὰς Ἐβραμηλεῖμ ἀναμέσον^α ὀρίων^α Δαμασκὺ καὶ ἀναμέσον ὀρίων^α Ἡμαθεῖ, αὐλὴ τοῦ Σαννάν, αἱ εἰσὶν ἐπ' αὐτῶν τῶν ὀρίων Ἀβρανιτίδος.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκὺ, καὶ τὰ πρὸς Βορρᾶν^α.

18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Ἀβρανιτίδος, καὶ ἀναμέσον Δαμασκὺ, καὶ ἀναμέσον τῆς Γαλααδιτίδος, καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶνος^α ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς.

19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ Λίβα ἀπὸ Θαμνὶν καὶ φοινικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμῶθ Καδὴμ, παρεκτείνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην^α τοῦτο τὸ μέρος Νότος καὶ Λίψ.

20 Τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ορίζει, ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμαθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ^α ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμαθ.

21 Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, αἱ φυλαὶς τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ^α ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὡς ὑμῖν^α ὡς ἀτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραὴλ^α μετ' ὑμῶν φαίνονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν ταῖς προσηλύτοις^α τοῖς^α μετ' αὐτῶν^α ἐκεῖ ὠνεύετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

Κεφ. μη'. XLVIII.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχιζόντος ἐπὶ τὴν εἰσόδον τῆς Ἡμαθ αὐλῆς τοῦ^α Αἰλιὰμ^α, ὅριον Δαμασκὺ πρὸς Βορρᾶν κατὰ μέρος Ἡμαθ αὐλῆς^α καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν, Δάν, μία.

2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δάν τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἀσσηρ, μία.

3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἀσσηρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Νεφθαλεῖμ, μία.

4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλεῖμ, ἀπὸ^α ἀνατολῶν^α, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ, μία.

5 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασσῆ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἐφραῖμ, μία.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἐφραῖμ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ρουβὴν, μία.

7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰουδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰουδα, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς^α, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ὑφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἔυρος, καὶ μῆκος, καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν^α καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

9 Ἀπαρχὴν^α, ἣν ἀφοριούσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ ἔυρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.

10 Τοῦτῃν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς Βορρᾶν, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες^α καὶ πρὸς θάλασσαν^α, δέκα χιλιάδες^α καὶ πρὸς Νότον, εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες^α καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ, τοῖς φυλασσουσιν τὰς φυλακίας τοῦ οἴκου, οἵτινες ἐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει^α υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.

12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν^α τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευῖταις τὰ ἐχόμενα ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ ἔυρος δέκα χιλιάδες^α πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ ἔυρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ, οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὸ πρωτογεννηματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιον ἐστὶ τῷ Κυρίῳ.

15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα^α ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν, καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ^α καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς^α ἀπὸ τῶν πρὸς Βορρᾶν, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς Νότον, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν, τετρακισχιλίου^α πεντακοσίου.

17 Καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς Βορρᾶν διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχή, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον· ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατασχέσιν τῆς πόλεως, ^δ ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μήκος, ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ^α ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, ^ε ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἅγιασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Καὶ ^β παρὰ τῶν Δευιτῶν, ¹ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀναμέσον τῶν ὀρίων Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον τῶν ὀρίων Βενιαμὴν, ^α καὶ ² τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς· ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Βενιαμὴν, μία.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Συμεὼν, μία.

25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεὼν, ἀπὸ τῶν

πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰσάχαρ, μία.

26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἰσάχαρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ζαβουλὼν, μία.

27 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Γὰδ, μία.

28 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων ^α τῶν Γὰδ, ^δ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ^α ἕως τῶν πρὸς Λίβαν· καὶ ἔσται ^δ τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ὕδατος βιτριμῶθ Κάδης, ^δ κληρονομίας, ¹ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε, ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος ^α Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς Βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον.

31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐπ' ὀνόμασι ^α φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ· πύλαι τρεῖς ^α πρὸς Βορρᾶν, πύλη Ῥουβὴν, μία, καὶ πύλη Ἰούδα, μία, καὶ πύλη Λευὶ, μία.

32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσήφ, μία, καὶ πύλη Βενιαμὴν, μία, καὶ πύλη Δάν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν, μία, καὶ πύλη Ἰσάχαρ, μία, καὶ πύλη Ζαβουλῶν, μία.

34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον· ^α πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ, μία, καὶ πύλη Ἀσσήρ, μία, καὶ πύλη Νεφθαλεὶμ, μία.

35 Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἂφ ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ^α ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Κεφ. α'. Ι. (Ζ)

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ^α καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ οἴκου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσηνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανεὶ τῷ ὑρχεινουῖχ^α αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φορτομμῖν,

4 Νεανίσκους, οἳς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν, καὶ διανοομένους φρόνησιν, καὶ οἳς ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἑστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάσαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων.

5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίαις, καὶ Μισαὴλ^α.

7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἄρχιενουῖχος ὀνόματα τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδρίχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάχ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδενάγω.

8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ^α καὶ ἡξίωσε τὸν ἄρχιενουῖχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἄρχιενουῖχου.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἄρχιενουῖχος τῷ Δανιὴλ Φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρώσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃτε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσαδ^α, ὃν κατέστησεν ὁ ἄρχιενουῖχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάν σου ἡμέρας δέκα, καὶ δώσωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων^α καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πῶμεθα,

13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδarium τῶν ἑσθόντων^α τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἂν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου.

14 Καὶ εἰσηκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπέραςεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξίν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἑσθόντα^α τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσαδ^α ἀναιροῦμενος τὸ δέσπινον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδον αὐτοῖς σπέρματα.

17 Ἐκαὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐ-

τοί^α ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πίσσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ^α καὶ Δανιὴλ συνήκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσηγάγεν αὐτοὺς ὁ ἄρχιενουῖχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

19 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς^α καὶ ἔχ ευρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ^α καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐξήγησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἑπαριδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἑνὸς Κύρου τοῦ Βασιλέως.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας^α, ἠνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἑπαριδοὺς, καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ τοὺς Χαλδαίους, τοὺς ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ^α καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἦνυπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τῷ γινῶναι τὸ ἐνυπνιον.

4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστί, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζήθι^α σὺ εἰπὸν τὸ ἐνυπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς^α τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη^α ἐάν^α μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπωλείαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγίσονται.

6 Ἐάν δὲ τὸ ἐνυπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεάς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψετε παρ' ἐμοῦ^α πλην τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλατέ μοι.

7 Ἀπεκρίθησαν^α δευτέρον^α, καὶ εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

8 ἌΚαί^α ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε^α καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.

9 Ἐάν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ^α τὸ ἐνύπνιον μου εἰπάτέ μοι, καὶ γνώσωμαι ὅτι^α καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.

10 Ἀπεκρίθησαν^α οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ἡρᾶς, ὅστις^α τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι^α, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἑπαριδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον.

11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρύν, ὅ ἑτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτοῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ὅ οἱ^α θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός.

12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπε

ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξήλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.

14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριῷ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξήλθεν ὁ ἀναίρειν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος,

15 ὡς ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξήλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναίτης ἐκ προσώπου τῷ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριῷς τὸ ῥῆμα τῷ Δανιὴλ.

16 Καὶ ὁ Δανιὴλ ὁ ἡρώισε τὸν βασιλέα ὥπως χρόνον δὴ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ τῷ βασιλεῖ.

17 Καὶ εἰσήλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε.

18 Καὶ οἰκτιροὺς ἐξήκουν παρὰ τῷ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὥπως ἀντὶ ἀπόλονται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπτῶν σοφῶν Βαβυλῶνος.

19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ,

20 Καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ συνέσις αὐτοῦ ἐστὶ.

21 Καὶ αὐτὸς ἄλλοις τε καιροῖς καὶ χρόνοις, καθιστὰ βασιλεῖς, καὶ μεθιστὰ, διδούς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι συνέσιν.

22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστὶ.

23 Σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολογούμεαι καὶ αἶνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύνάμιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἡρώισαμεν παρὶ σοῦ, καὶ τὸ ὄραμα τῷ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἤλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριῷν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσης, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τῷ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῶ.

25 Τότε ὁ Ἀριῷς ἐν σπᾶδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὐρῆκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, Οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἐστὶ σοφῶν, μάγων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.

28 Ἀλλ' ἡ ἐστὶ ὁ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ὃ δὲ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτο ἐστὶ

29 ὁ βασιλεὺς· οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῇ κοίτῃ σου ἀνέβησαν τῇ δέι γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δέι γενέσθαι.

30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὕσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκλύφθη, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλο-

γισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς.

31 Σὺ βασιλεὺς ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσωπός αὐτῆς ὑπερφερής, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά.

32 Εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦν χρυστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυροί, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,

33 Αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδηρῶν, καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινων.

34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπασχρήτου λίθος ἐξ ὅρου ἀνεν χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηρῶν, καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος.

35 Τότε ἐλεπτήθησαν εἰσάπαξ ὁ ὀστράκινος, ὁ σιδηρῶν, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένετο ὥστε κοινορτὸς ἀπὸ ἄλλωνος θερνίης· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τὸς οὐκ εὐρέθη αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατίεζας τὴν εἰκόνα, ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.

36 Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐρόυμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

37 Σὺ βασιλεὺς βασιλεὺς βασιλέων, ὃ ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κριταίαν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν

38 Ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· θηρία τε ἄγρῳ, καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ κατέστησεν σε κύριον πάντων· σὺ εἰ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσή.

39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥτταν σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς,

40 Καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἐσται ἰσχυρὰ ἐως σιδηρῶν· ὃν τρόπον ὁ σιδηρῶς λεπτύνει καὶ δαμίζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτύνει καὶ δαμώσει.

41 Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μὲν τι ὀστράκινων, μέρος δέ τι σιδηρῶν βασιλεία διηρημένη ἐσται, καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς σιδηρᾶς ἐσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σιδηρὸν ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ.

42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηρῶν, μέρος δέ τι ὀστράκινων, μέρος τι τῆς βασιλείας ἐσται ἰσχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐσται συντριβόμενον.

43 Ὅτι εἶδες τὸν σιδηρὸν ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγρῆς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλόμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σιδηρῶς οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου.

44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὴ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαὸν ἑτερον οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτύνει καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

45 Ὅν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὅρου ἐτήμη λίθος ἀνεν χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σιδηρὸν, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δέι γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκίνησε, καὶ μνηστὰ καὶ ἐνώδιος· εἶπε πείσεις αὐτῷ.

47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὡμῶν, αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος ὁ τῶν βασιλέων ὁ ἀπα

καλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφούς Βαβυλῶνος.

49 Καὶ Δανιήλ ἤητάτο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ· καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΕΤΟΥΣ ὀκτωκαίδεκάτου Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσήν, ὕψος αὐτῆς πῆχυν ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πῆχυν ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεσειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἑγκαίνια τῆς εἰκόνος·

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάτοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τυράννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἑγκαϊσμόν τῆς εἰκόνος, ἥς ἔστησε Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος·

4 Καὶ ὁ κήρυξ ἔβδω ἐν ἰσχυρί, Ὑμῖν λέγεται· λαοίς, φυλαί, γλῶσσαι,

5 Ἡ ἂν ὥρα ἀκούσῃς φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντός γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἥ ἔστησε Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς.

6 Καὶ ὅς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνῇσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντός γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς.

8 Τότε προσήλθον ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους·

9 Ὁ τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι.

10 Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, πάντα ἀνθρώπων ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντός γένους μουσικῶν,

11 Καὶ μὴ πεσὼν προσκυνῇσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, οἱ οὐκ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σε οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἥ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.

13 Τότε Ναβουχοδοноόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδοноόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἥ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε;

15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτόιμωσ, ἵνα ὡς ἀνακού-

σχετε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντός γένους μουσικῶν, πέσοντες προσκυνήσῃτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἥ ἐποίησα· εἰ δὲ μὴ προσκυνήσῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστὶ ὁ Θεὸς ὃς ἐξέλεται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου;

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноόσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι.

17 Ἔστι γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ρύσεται ἡμᾶς.

18 Καὶ ἂν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ἥ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν.

19 Τότε Ναβουχοδοноόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ, καὶ εἶπεν ἑκαῦταις τὴν κάμινον ἐπαπλυσίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκίῃ.

20 Καὶ ἄνδρα ἰσχυροῦς ἰσχυρί εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβόαις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσι, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης.

22 Ἐτεῖ τὸ ῥῆμα τῷ βασιλεὺς ὑπερίσχυε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαίθη ἐκ περισσοῦ.

23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῷ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνούντες τὸν Θεόν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβουχοδοноόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξενέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁ δὲ ἐγὼ ὥρᾳ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατῆντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ ἔκ ἐστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τὰ τετάρτον ὁμοία νύφ Θεοῦ.

26 Τότε προσήλθε Ναβουχοδοноόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἶπε, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε· καὶ ἐξῆλθον Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.

27 Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοί, καὶ οἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ θεώρουν τοὺς ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρίξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σάραβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὁσμη πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδοноόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῷ, ὃς ἀπέειλε τὸν ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποιθεῖσαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἢ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, εἰς ἀπόλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἰκοὶ αὐτῶν εἰς διάρπαγιν, καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατέβη τὸν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς, καὶ ἤξισεν αὐτοὺς ἡγείσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνῃ ὑμῖν πληθυνθεῖν.

32 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ἤρσαν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Κεφ. δ'. IV.

ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐχαριστῶ.

2 Ἐνύπνιον ἶδον, καὶ ἐφοβήρισε με, καὶ ἐταράχην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.

3 Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσι μοι.

4 Καὶ εἰσπορεύοντο οἱ ἐπαριδοί, μάγοι, γαζαρνοί, ὁ Χαλδαῖος καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἑνώπιον αὐτῶν καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,

5 Ἔως ἥλθε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν αὐτῷ ἔχει· ὃ εἶπα,

6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπασιδῶν, ὃν ἐγὼ ἐγνων ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον σοὶ ἀδύνατον σε, ἄκουσον τὴν ὁράσιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὗ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἶπόν μοι.

7 Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολὺ.

8 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἰσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρασ ἀπάσης τῆς γῆς,

9 Τὰ φύλλα αὐτοῦ ὥραϊα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατήκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πάσα σὰρξ.

10 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἰρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη,

11 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὕτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτίναξτε τὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ.

12 Πλὴν τὴν φωνὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἔσαστε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερίς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς.

13 Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπ' αὐτόν.

14 Διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γινῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι Κύριος ἐστὶν ὁ ὑψίστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτὴν, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν.

15 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸν Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἶπόν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλώσαι μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνέωθ' ὥστε ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω· τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθῆν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, οὗ τὸ ὕψος ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτοῦ κατήκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,

19 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθη καὶ ἴσχυσε, καὶ ἡ μεγαλυσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ κύρειά σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

20 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθεῖρατε αὐτό, πλὴν τὴν φωνὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ εἴσαστε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερίς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν.

21 Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστος ἐστίν, ὃ ἐφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα,

22 Καὶ σὺ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἄγριων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βόυν ψωμιούσῃ σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ, καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γινῇ ὅτι κυριεύῃ ὁ ὑψίστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

23 Καὶ ὅτι εἶπαν, Εἴσατε τὴν φωνὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου ἡ βασιλεία σου σοι μένει, ἀφ' ἧς ἐὰν γινῇ τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐρανίου.

24 Διατοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πηνήτων· ἵσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός.

25 Ταῦτα πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα,

26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναφ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

27 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾤκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου·

28 Ἐπ' τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο, Σοὶ

λέγουσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία^α παρήλθεν ἀπὸ σοῦ.

29 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἢ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιούσῃ σε, καὶ ἐπὶ τὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως ἡ γνῆς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἔσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτὸ ἐβάφη, ἕως αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.

31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμέ ἐπεστράφησαν, καὶ τῇ ὕψιστῃ ἡλόγησα, καὶ τῇ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἤνεσα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν,

32 Καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτῆς ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

33 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστρίψθησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἤλθον· καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύρανοί μου, καὶ οἱ μεγιστάνες μὴ ἐζήτησαν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθη, καὶ μεγαλωσὴν περισσοτέρα προσετέθη μοι.

34 Νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψύω καὶ δοξάζω τὸν βασιλεῖα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά, καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερφανίᾳ δύνатаι ταπεινώσαι.

Κεφ. ε'. V.

ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστάνιν αὐτοῦ^α χίλιοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος,

2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γέυσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεργεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσά καὶ τὰ ἀργυρά, ἃ ἐξηνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πῖέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παρικοίτοι αὐτοῦ.

3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσά καὶ τὰ ἀργυρά, ἃ ἐξηνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παρικοίτοι αὐτοῦ.

4 Ἔπινον οἶνον· καὶ ἤνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους.

5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπων, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθέωρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

6 Τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσαν αὐτόν, καὶ οἱ σὺνδισμοὶ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτούντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχυρῷ, τοῦ ἐγκαταγαγεῖν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνοὺς· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος, Ὅς ἂν ἀναγνῶ

τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρισιν^α γνωρίσει μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανικὴς ὁ χρυσοῦς^α ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

8 Καὶ εἰσπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἤδυναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ^α ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασιλισσα^α εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ εἶπε, Βασιλεῖ, εἰς ὃ τὸν αἰῶνα^α ἔζη· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοὶ σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἠλλοιώσθω.

11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου, χρηγόρησις καὶ σύνεσις εὐρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν, κατέστησεν αὐτόν.

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα, καὶ λίων σὺνδέσμους Δανιὴλ^α, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ, Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθῆτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι.

13 Τότε Δανιὴλ εἰσήλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Σὺ εἶ Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὃς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ μου;

14 Ἦκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοί, καὶ χρηγόρησις, καὶ σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὐρέθη ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσωσίν μοι, καὶ οὐκ ἤδυνήθησαν ἀναγγελεῖν μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι^α δύνασαι κρίματα συγκρίναι· νῦν οὖν ἂν δυνήθῃς τὴν γραφὴν^α ἀναγνῶναι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσει, καὶ ὁ μανικὴς ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

17 Καὶ εἶπε Δανιὴλ^α ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τὰ δόματά σου^α σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεάν τῆς οἰκίας σου ἐτέρῳ δός, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσσομαι^α, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι.

18 Βασιλεῦ^α ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρὶ σου.

19 Καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῆρκει, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἔνιπτει, καὶ οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπεινῶν.

20 Καὶ ὅτε ἰνώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας^α, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρθη ἀπ' αὐτοῦ.

21 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ἀνέγων ἢ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψωμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεός^α ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτῇ.

22 Καὶ σὺ δ' οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ ἐκταπεινώσας τὴν κυρδίαν σου ὁ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ οὐ πάντα ταῦτα ἔγνω;

23 Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιον σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστάνες σου, καὶ αἱ πύλλαι σου, καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ἐνάλιους, καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουνσι, καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσιν, καὶ οἳ νύκτωρ ἤνεσαν, καὶ τὸν Θεὸν οὗ ἡ πνοή σου ἐν ἡ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ δόδοί σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

24 Διατοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἐνστράγγαλος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη, Μανὴ, Θεκέλ, Φάρες.

26 Τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανὴ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπληρώσεν αὐτήν.

27 Θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ ἐνέρεθι ὑπερῆσα.

28 Φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν μανιάνην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τριέχλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ· ἃ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος.

31 Καὶ Δαρείος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὡν ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.

Κεφ. σ'. VI.

ΚΑΙ ἤρπεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείαν σατράπας ἐκατὸν ἑξήκονσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,

2 Καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὃς ἦν Δανιὴλ εἰς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τὸν σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλήται.

3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα περισσόν· ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐξήτουν πρόφασιν εὐρεῖν κατὰ Δανιὴλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα ἔχοντες κατ' αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.

5 Καὶ εἶπον οἱ τακτικοί, Οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ.

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβλήθησαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατιῶται καὶ σατράπαι, ὑπατοὶ καὶ τοπάρχαι, τοῦ στήσαι ὁστίαι βασιλική, καὶ ἐνισχύσαι ὀρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν δ' αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντός θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἡ παρὰ σου βασιλεῦ, ἐμβληθῇσθαι εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

8 Νῦν οὖν βασιλεῦ στήσων τὸν ὀρισμὸν, καὶ ἔκθες γραφὴν, ὅπως μὴ ἁλλοιωθῇ τὸ δόγμα· Περσῶν καὶ Μῶδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρείος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δανιὴλ ἠνίκα ἔγνω ὅτι ἐνέταγῃ τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνωγμένας αὐτὸν ἐν τοῖς ὑπερφύοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιροῦς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ

προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἐμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, καὶ εὔρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, οὐχ ὀρισμὸν ἐτάξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν δ' αἰτήσῃ παρὰ παντός θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἡ παρὰ σου βασιλεῦ, ἐμβληθῇσθαι εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μῆδων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλεῦς, Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν νῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματί σου· καὶ καιροῦς τρεῖς τῆς ἡμέρας βαιεῖ παρὰ τῇ Θεῷ αὐτῷ τὰ αἰτήματα αὐτοῦ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτόν, καὶ ἕως ἐσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τῷ ἐξελεῖσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνωθὶ βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μῆδος καὶ Περσῶν, τοῦ πᾶν ὀρισμὸν καὶ στάσιν ἦν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε καὶ ἤγαγον τὸν Δανιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Ὁ Θεὸς σου, ὃς σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖται σε.

17 Καὶ δ' ἤνεγκαν λίθον, καὶ δ' ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσαντο ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἁλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιὴλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδεινος, καὶ ἐδόματα οὐκ εἰσῆνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνος ἄπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιὴλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωῒ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἠέβόησε φωνὴ ἰσχυρά, Δανιὴλ, ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζήντος, ὁ Θεὸς σου ὃς σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελεῖσθαι σε ἐκ στόματος τῶν λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

22 Ὁ Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ ἐκ ἐλυμνηγαντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθὺς ἐνέρεθι· ἐμοί, καὶ ἐνώπιον δέ σου βασιλεῦ παράπτωμα οὐκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιὴλ εἶπεν ἀνεγκαι εἰς τοὺς λάκκους καὶ ἀνῆνεχθῇ Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα διαφθορά οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ δ' ἠγάγαν τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν Δανιὴλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐμβληθῇσαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ ἐκ' ἐφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐλέπυναν.

25 Τότε Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰρήνῃ ὑμῖν πληθυνθεῖν.

26 Ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα ^δ τοῦτο· ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβούμενους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐτοῦ ἕως τέλους.

27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.

28 Καὶ Δανιὴλ καθύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρεια, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρση.

Κεφ. ζ'. VII.

ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῇ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν.

2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν·^α καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἀνέμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην·

3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων.

4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα^α, καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀετοῦ·^β ἐθεώρουν ἕως οὐ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς· καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ.

5 Καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκτι, καὶ εἰς μέρος ἐν ἐστίῃ, καὶ δρεῖς πλευραὶ^γ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς· καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλὰς.

6 Ὅπισω τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις· καὶ αὐτῇ περὶ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.

7 Ὅπισω τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἐκθαμβόν, καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ^δ, ἐσθίων, καὶ λεπτιῖνον, καὶ τὰ ἐπιλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ κέρατα δέκα^ε αὐτῷ.

8 Προσέβουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεῤῥιζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοί, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τῷ πρώτῳ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλη.

9 Ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαῖος ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιὼν^α, καὶ ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἕριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

10 Ποταμὸς πυρὸς^β εἵλκεν ἔμπροσθεν αὐτῷ· χιλιὰς χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύρια μυριάδες παρείστηκεισαν αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεφύθησαν.

11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκείνου ἐλάλει, ἕως ἂν ἠνῆρέθῃ τὸ θηρίον^γ, καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή^δ, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ.

13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, καὶ ἰδὼν μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀν-

θρώπου ἐρχόμενος^α, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασε, καὶ προσηνέχθη αὐτῷ^β.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτῇ, ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.

15 Ἐφῆξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με.

16 Καὶ προσήλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων· καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία^α τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Αἱ ἀρῇσονται^β καὶ παραληφθῶσι τὴν βασιλείαν ἀγίοις ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.

19 Καὶ ἐζήτουν ἀκριβὸς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου· ὅτι ἦν ^δ διαφέρων· παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοί, ἐσθίων, καὶ λεπτιῖνον, καὶ τὰ ἐπιλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει.

20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος, καὶ ἐκτινάξαντος τῶν ^δ πρώτων^γ, ὧς οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὁρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν.

21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίησε πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ^δ ὁ ἰσχυρὸς^δ πρὸς αὐτούς,

22 Ἐως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιός^α ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἐφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεῖα τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατακόψῃ.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὅπισθ' αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπερῷοις κακοῖς πάντα τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσῃ.

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸν ὑψίστον λαλήσῃ, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσῃ τοῦ ἀλλοιωῦσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ^α καὶ καιρῶν καὶ ^δ γε^β ἡμισυ καιροῦ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ^δ ἐκάθισε^γ, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουςι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλυσὴ τῶν βασιλείων τῶν ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ, ^α ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν.

28 Ἐως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγου· ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφὴ μου ἠλλοιώθη^α, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ^δ διετήρησα^β.

Κεφ. η'. VIII.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὧρας ὥφθη πρὸς μέ^α ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθειάν^β μοι τὴν ἀρχήν.

2 Καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ^γ καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐββαίλ.

3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον

καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἐστὶν κριὸς πρὸ τοῦ Οὐβάλ· καὶ αὐτῷ κέρατα ὡς ὕληλά· καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τῷ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων.

4 Καὶ ἰδὼν τὸν κριὸν κερατιζόμενον κατὰ θέλεισσαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ Νότον· καὶ πάντα ταῦθ' αὐτῷ ὁσπύσσεται· ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ Λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἀπτόμενος τῆς γῆς· καὶ τῷ τράγῳ κέρας ἑμέσον· τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἐχούτος, οὐ ἰδὼν ὅστις· ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἰδὼν αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη· πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔπαισε τὸν κριόν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ, τὸν στήναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρρίψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριόν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχυῶν αὐτόν, συνετρίβη τὸ κέρασ αὐτοῦ τὸ μέγα· καὶ ἀνέβη ἕτερα ἅ τεσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἡμέρους τοῦ οὐρανοῦ.

9 Καὶ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἐν ἰσχυρὸν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, καὶ πρὸς τὴν δύναμιν.

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀστρῶν, καὶ συνεπάτησεν αὐτά.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτης ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, καὶ κατευωδῶθη αὐτῷ· καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐποίησε, καὶ ἐνώδωθή·

13 Καὶ ἦκουσα ἐνὸς ἁγίου λαλοῦντος· καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἐως πότε ἡ ὄρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεται ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται·

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλαι καὶ τετρακόσται, καὶ καθωρισθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὄρασιν, καὶ ἐξήκουν συνέσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἔμου ὡς ὄρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἦκουσα φωνῆν ἀνδρὸς ἀναμέσον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριήλ συνέτινον ἐκείνον τὴν ὄρασιν.

17 Καὶ ἦλθε, καὶ ἔστη ὁ ἐχόμενος· τῆς στίσεώς μου· καὶ ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπε πρὸς με, Σίνες υἱὲ ἀνθρώπου· ἐγὼ γὰρ εἰς καιροὺ πέρας ἡ ὄρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἀπίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤφατό μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας.

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσομένα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἐπεὶ γὰρ εἰς καιροὺ πέρας ἡ ὄρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρασ τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω· τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων· τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρομένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναίδης προσώπων, καὶ συνιῶν προβλήματα.

24 Καὶ κραταὶ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ κατεθνυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν ἁγίον.

25 Καὶ ὁ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατεθνυνεῖ, δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλφ διαφθερεῖ πολλῆς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται· καὶ ὡς ὡὰ χειροῖ συντρίψει.

26 Καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς πρωίας τῆς ῥηθείσης· ἁλῆθως ἐστὶ· καὶ σύ σφραγίσον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιήλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποίησιν τὰ ἔργα τοῦ βασιλεῶς, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱὸς Ἀσσηρήκ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτῶν· Μήδων, ὃς ἔβα σίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιήλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔτων, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, εἰς συμπληρωσὶν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἐβδόμηκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν· τοῦ ἐκζητήσαι προσερχὴν καὶ δέησεις ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ.

4 Καὶ προσευξάμενος πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐξωμολογησάμενος, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεός ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσωσιν τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεος σου τοῖς ἁγαπῶσι σε, καὶ τοὺς φυλάσσωσι τὰς ἐντολάς σου,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,

6 Καὶ οὐκ εἰσῆκουσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, ὡς ἡμέρα αὐτῶν, ἀνδρὶ Ἰδοῦ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν· ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ δισέπρας αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ ἡμῶν ἡ ἡθέτησεν.

8 Ἐν· σοὶ Κύριε ἔστιν ἡμῶν· ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἠμάρτομεν.

9 Ὁ Κύριος τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἰλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν.

10 Καὶ οὐκ εἰσῆκουσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, παρεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον

σου, καὶ ἐξέκλιναν τοῦ μὴ ἰδοῦσαί¹ τῆς φωνῆς σου² καὶ ἐπὶ ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὕρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δόλω τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 Καὶ ἔσθησε τοὺς λόγους αὐτοῦ οὐδ' ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγείν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ ἐρανή, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλὴμ.

13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ πᾶντα τὰ κακὰ ταῦτα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς³, καὶ ἐκ ἐδειχθῆμεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ συνίεναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.

14 Καὶ ἐχορήγησε Κύριος⁴, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἦν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραυγαῖ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμάρτομεν, ἠγομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποστραφῆτω δὴ ὁ θυμὸς σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεως σου Ἱερουσαλὴμ ὅρου ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαὸς σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν⁵ εἰσάκουσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν⁶ τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἅγισμά σου τὸ ἔρημον, ἐνεκὲν σε Κύριε.

18 Κλίνον ὁ Θεὸς μου τὸ οὖς σου, καὶ ἀκούσον⁷ ἀνοιξὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεως σου⁸ ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς⁹ ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν¹⁰ ῥιπτούμεν τὸν οἰκτιρισμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε¹¹, ἰλάσθητι Κύριε¹² ὁ προσches Κύριε¹³ μὴ χρονίσῃς ἐνεκὲν σου¹⁴ ὁ Θεὸς μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου.

20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτούμεν τὸν ἔλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὅρου τοῦ ἁγίου.

21 Καὶ ἐπὶ ἐμοῦ λαλῶντος¹⁵ ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριήλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἡψατό μου, ὥστε ὥραν θυσιὰς ἑσπερινῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε, Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σίνεσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου, ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμῶν εἶ σύ¹⁶, καὶ ἐνοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σῦν ἐν τῇ ὁπτασίᾳ.

24 Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετιμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου¹⁷, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν¹⁸, καὶ συνετελεσθῆναι¹⁹ ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι²⁰ ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι²¹ τὰς ἀδικίας²², καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον αἶνον.

25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγῳ τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομησαί Ἱερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ τοῦ ἠγουμένου ἑβδομάδες

ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ἑξηκονταδύο²³ καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεία, καὶ τεῖχος²⁴, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ²⁵ καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθέρει συν τῷ ἠγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ²⁶, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συνετημημένοι τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκη πολλοῖς ἑβδομαίς μία²⁷ καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος²⁸ ἀρθήσεται μου θυσιά καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων²⁹, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Κεφ. ι. Χ.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλείας Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ¹ καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὁπτασίᾳ.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν,

3 Ἄρτον ἐπιθυμῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλείψαμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ² τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τῇ πρώτῳ, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τὸ ποταμῷ τοῦ μεγάλου, αὐτὸς ἐστὶ Ἰάγρις Ἑδδεκέλ.

5 Καὶ ἦρα τὸν ὄφθαλμὸν μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰς ἐνδεδυμένους βαδδὶν, καὶ ἡ ὕψους αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφάξ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς³ ὁράσις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ⁴ λαμπράδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ⁵ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὁράσις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.

7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὁπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὁπτασίαν⁶ ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐφύγον ἐν φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ υπελείφθην μόνος, καὶ ἴδον τὴν ὁπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ υπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν⁷ καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ⁸ καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι με⁹ αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρε με ἐπὶ τὰ γόνατά μου¹⁰.

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, σῦν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ¹¹ καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τούτου, ἀνέστην ἐντρομος.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, Μὴ φοβῶ τοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἡς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνέναι, καὶ κακοθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου¹² εἰκοσι καὶ μίαν ἡμέραν¹³ καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἰς τὴν ἀρχόντων¹⁴ ἦλθε βοηθῆσαί μου, καὶ αὐτὸν κατακτείνων ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἀρχόντου βασιλείας Περσῶν,

14 Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται

τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἐστὶ ἀγ' ὅρασις εἰς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην.

16 Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἦνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου, Κύριε, ἐν τῇ ὑπασσίᾳ σὲ ἐσφίφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύιν.

17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου, καὶ ἐγώ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνεῦμα¹ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἦπατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με,

19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε²· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἰσχυσα, καὶ εἶπα, Δαλεῖται ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

20 Καὶ εἶπεν³, Εἰ οἶδας, ἵνατί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέφω τοῦ πολεμήσαι μετὰ⁴ τοῦ¹ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγώ² εἰσπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο.

21 Ἄλλ' ἡ ἀνγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἡ³ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ἡμῶν.

Κεφ. ια. XI.

ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύριε ἔσην εἰς κράτος καὶ ἰσχύιν.

2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι¹· ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίᾳ, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλουτοῦν μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πᾶσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.

3 Καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατὸς, καὶ κυριεύσει κυρεῖαις πολλῇς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ

4 Καὶ ὡς ἂν σθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τὲς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρεῖαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν, ὅτι ἐκτίλησεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἐτέρους ἐκτός τούτων².

5 Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου³ καὶ εἰς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτόν, καὶ κυριεύσει⁴ κυρεῖαν πολλήν¹.

6 Καὶ μετὰ τὰ ἐν αὐτῷ² δ' συμμιγήσονται³, καὶ⁴ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ Νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσῃ ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτῆς, καὶ παραδοθήσεται αὐτῇ, καὶ οἱ φέροντες αὐτήν, καὶ ἡ νεάνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν τοῖς καιροῖς.

7¹ Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἀνθους τῆς ρίζης αὐτῆς, τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ ἤξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.

8 Καὶ γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν² μετὰ τῶν χωρευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμιῶν αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἷσει εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ Βορρᾶ.

9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

βασιλέως τοῦ Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον³ ἀναμέσον¹ πολλῶν² καὶ ἐλεύσεται⁴ ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ⁵ καθίεται¹, καὶ συμπροσπλακῆσεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τῆς Νότης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσῃ μετὰ² τῆς¹ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ στήσῃ ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,

12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ³ ἐνψώσεται¹ ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει.

13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον², καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσὸδα ἐν δυνάμει μεγάλη, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.

14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται, τοῦ στήσαι ὅρασιν, καὶ ἀσθενήσουσι.

15 Καὶ εἰσελεύσεται² βασιλεὺς τῆς Βορρᾶ, καὶ ἔκχεει πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὕψους, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου¹ στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχύς τῆς ῥῆναι.

16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἔσθως κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ²· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ σαβεῖ, καὶ³ τελεσθήσεται¹ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεία πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει², καὶ θαυμάτερα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ¹ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ μὴ παρμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται.

18 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους, καὶ συλλήψεται πολλὰς, καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλην² ὀνειδισμός αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχύν τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσει, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐχ εὐρεθήσεται.

20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτῆς φυτὸν² τῆς¹ βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ παραβιάζων, πρῶστων δόξαν βασιλείας³· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συλλήψεται, καὶ οὐκ ἐν προσωπίσι, οὐδὲ ἐν πνεύμῳ.

21 Στήσεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξεδενώθῃ, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας², καὶ ἤξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθημασί, καὶ

22 Καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος² κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἠγούμενος διαθήσεται.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.

24 Καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν πίστι χάραξ ἤξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ²· προνομήν¹ ἐκ σκύλα καὶ ὑπαρξὴν αὐτοῖς διασκορπίει, καὶ ἐπὶ Αἴγυπτον λογίζεται³ ὁ λογισμὸς¹ καὶ ἕως καιροῦ.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου ἐν δυνάμει

μει μεγάλη· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου συνάψει πόλεμον· ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα, καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιούνται ἐπ' αὐτὸν λογισμούς.

26 Καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, καὶ συντριφουσιν αὐτόν, καὶ δυνάμει κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματῖαι πολλοί.

27 Καὶ αἰφρότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδία αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπεζῇ μὲν ψευδὴ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθενεῖ, ὅτι ἐτι πέρας εἰς καιρόν.

28 Καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

29 Εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει, καὶ ἔξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἑσχάτη.

30 Καὶ εἰσελεύσονται ἂ ἐν αὐτῷ ὁ ἔκπορευόμενος Κίτιος, καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συνήσκει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.

31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἅγιασμα τῆς δυναστείας, καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμόν, καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἡφανισμένον.

32 Καὶ οἱ ἀνομιοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι, καὶ πῆυσουσιν.

33 Καὶ οἱ συνετοὶ δὲ τοῦ λαοῦ¹ συνήσουσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογὶ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

34 Καὶ ἐν τῷ ἀσθενεῖν αὐτοὺς, βοηθήσονται βοηθείαν μικράν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς, καὶ τοῦ ἐκλέεσθαι, καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἐτι εἰς καιρόν.

36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται· ἐπὶ πάντα θεόν, καὶ λαλήσει ὑπέρογκα, καὶ κατευθενεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.

37 Καὶ ἐπὶ πάντα θεοὺς τῶν πατέρων αὐτῶν οὐ συνήσκει, καὶ ἐπιθυμία¹ γυναικῶν, καὶ ἐπὶ ὅπαν¹ θεόν οὐ συνήσκει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται.

38 Καὶ θεὸν μαωξείμ ἐπὶ τόπον αὐτοῦ¹ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ.

39 Καὶ ποιήσει τοῖς ὑχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἄλλοτριον, καὶ πληθυνεῖ ὄψαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν ὁμοίᾳ.

40 Καὶ ἐν¹ καιρῷ¹ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἱππέσιν· καὶ ἐν νανσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται¹ εἰς τὴν γῆν, καὶ συντρίψει, καὶ παρελεύσεται.

41 Καὶ ἐισελύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβαείμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ, καὶ Μωάβ,

καὶ ἀρχὴ νῶν Ἀμμών.

42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα¹ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.

43 Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρίφοις τοῦ χροσσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Διβύων, καὶ Λιθιόπων, ἐν τοῖς ὑχυρώμασιν αὐτῶν.

44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταραξουσιν αὐτόν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ Βορρᾶ· καὶ ἔξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολλοὺς¹.

45 Καὶ πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφ' ὁδῶν, ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν εἰς ὅρος σαβαειν¹ ἕως¹ ἕως¹ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ¹ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψεως οἷα οὐ γέγονεν ἂν¹ οὐ γεγέννηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου πᾶς¹ ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Καὶ πολλοὶ τῶν κατευδύντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.

3 Καὶ οἱ συνιέντες¹ λάμβουσιν¹ ὡς ἡ λάμπρσις τοῦ σερεώματος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀσέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι.

4 Καὶ σὺ Δανιὴλ ἔμψαφον τοὺς λόγους, καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συνέλειας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνώσις.

5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰσηκείσαν, εἰς ἐνέλευθεν τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἰς ἐνέλευθεν τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ.

6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν, ὅς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, ἕως ποτε τὸ πέραν ὠν ἑρῆκας τῶν θαυμασιῶν.

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, ὅς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὕψισεν τὴν δεξιάν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄριστερην αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν¹ δ' καιρῶν¹ καὶ ἡμισιον καιρῶν, ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμόν¹ γινώσκονται πάντα ταῦτα.

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα· καὶ εἶπα, Κύριε, τί ἄτ'¹ ἔσχατα τούτων;

9 Καὶ εἶπε, Δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἔμψαφραγμένοι καὶ ἔσφραγισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας.

10 Ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευκανθῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ ἀγιασθῶσι, πολλοί· καὶ ἀνομώσουσιν ἀνομοί, καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἀνομοί, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι.

11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλίξεως τοῦ ἐνδελεχισμού, καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα, ἔρημώσεως, ἡμέραι χιλιάς διακόσιαι ἐννενηκοντα.

12 Μακάριος ὁ ὑπομένων¹ καὶ φθίσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακονταπέντε.

13 Καὶ σὺ δέυρο, καὶ ἀναπαύου¹ ἔτι γὰρ ἡμέραι¹ καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείαν, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὸν κλῆρὸν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.¹

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲ τὸν τοῦ Βεθρεϊ, ἐν ἡμέραις Ὁζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκιου βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ^α υἱὸς Ἰωαὴ βασιλέως Ἰσραὴλ.

2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου ἐν Ὡσηὲ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ὡσηὲ, Βάδιζε, λάβε σεαυτὸν γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει, ἡ γῆ ἀπὸ ὅπισθεν τῆς Κυρίου.

3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα Δεβηλαίμ^α καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῶν υἱόν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεραὴλ, διότι ἐστὶ μικρόν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεραὴλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰεραὴλ.

6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα^α καὶ εἶπεν αὐτῶ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.

7 Τους δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλέησω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόφῳ, οὐδὲ ἐν ρομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πολέμῳ, οὐδὲ ἐν ἵπποις, οὐδὲ ἐν ἵππευσιν.

8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν οὐκ ἠλεημένην^α καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

9 Καὶ εἶπε, Κρίσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Οὐ λαός μου, διότι ἡμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἡμῶν.

10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἡ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται^α καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόφῳ, οὐ ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ἡμεῖς, καὶ κληθήσονται^α καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

11 Καὶ συναχθήσονται^α υἱοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιταυτῷ, καὶ θησονται ἐαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεραὴλ.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΠΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν, λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἠλεημένη.

2 Κρίθητε πρὸς τὴν ἡμέτερα ἡμῶν, κρίθητε, ὅτι αὐτὴ οὐ γυνὴ μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς^α καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου^α καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς.

3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς^α καὶ θήσω αὐτὴν^α ἐρημον, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει.

4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν.

5 Ὅτι ἐφεπόμενους ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυνεν ἡ τεκούσα αὐτά^α ὅτι εἶπε, Πορεύσομαι ὅπισω τῶν ἐραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τὸ ἐλαῖον μου, καὶ πάντα ὅσα μοι κατῆκε.

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδούς^α,

καὶ τὴν τρίτον αὐτῆς οὐ μὴ εὔρη.

7 Καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστάς αὐτῆς, καὶ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς^α καὶ ζητήσῃ αὐτοὺς, καὶ μὴ εὔρῃ αὐτούς^α καὶ ἐρεῖ, Πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλὸς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν.

8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἐλαῖον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ^α αὕτη δὲ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ ἐποίησε τῇ Βαάλ.

9 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κοινοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνον μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ^α καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς^α ἐνώπιον^α τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐθεὶς οὐ μὴ ἐξέλθῃται αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου.

11 Καὶ ἀποστρέψω πᾶσας τὰς ἐυφροσύνας αὐτῆς, καὶ ἐρυτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πᾶσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.

12 Καὶ ἀφανῶ ἅμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκαῖς αὐτῆς, ὅσα εἶπε, Μισθωμάτων μου ταῦτα ἐστίν^α ὅσων μοι οἱ ἐρασταί μου^α καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τῆς ἁετῆς, καὶ τὰ ἐρπετα τῆς γῆς.

13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ, ἐν αἷς ἐπέθνηεν αὐτοῖς^α καὶ περιετίθητο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθύρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμὴ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος.

14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς ἐρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς,

15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκείθεν, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχωρ διανοίξαι σύνεσιν αὐτῆς^α καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβίσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

16 Καὶ ἔσται ἐν^α τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με Ὁ ἀνὴρ μου,^α καὶ οὐ καλέσει με^α ἔτι^α Βααλεῖμ.

17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεῖμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ μὴ μνησθῶσιν ἑαυτῶν^α τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς^α διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ^α μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἐρπετῶν τῆς γῆς, καὶ τῶν καὶ ρομφαίων, καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικίω^α ἐν^α ἐλπίδι.

19 Καὶ μνηστεύσομαι σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνηστεύσομαι σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι, καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς,

20 Καὶ μνηστεύσομαι σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπὶ γνώσει τὸν Κύριον.

21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἐπακούσονται τῷ οὐρανῷ, καὶ ὁ αὐτός^α ἐπακούσεται τῇ γῇ.

22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἐλαῖον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεραὴλ.

23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἡγαπημένην^α, καὶ ἐρῶ τῷ

οὐ λαῶ μου. Λαός μου εἶ σύ· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου εἶ σύ.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μέ. Ἐπιπορεύθητι, καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρίαν, καὶ μοιχαλίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεός τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ Θεοῦ ἀλλοτρίως, καὶ φιλεῖσι πέμματα μετὰ ὁσπιδός·.

2 Καὶ ἐμισθωσάμην ἑμάντῳ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ γομορ κριθῶν καὶ ἑνὲ βέλ· οἶνος.

3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν, Ἡμέρας πολλὰς καθίσθῃ ἐπ' ἐμοί, καὶ οὐ μὴ πορνέυσῃς, οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.

4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθίσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλέως, οὐδὲ ὄντος ἀρχοντος, οὐδὲ οὐσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου, οὐδὲ ἱερατείας, οὐδὲ ὁπλῶν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητήσουσι τὸν Κύριον τὸν Θεόν· αὐτῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ὁσπιδῶν τῶν ἡμερῶν.

Κεφ. δ'. IV.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπιγνώσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀρὰ, καὶ ψεύδος, καὶ φόνος, καὶ κλοπὴ, καὶ μοιχεύα κέχυνται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵματα μίσγονται.

3 Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν,

4 Ὅπως μὴδεὶς μὴτε δικάζηται, μὴτε ἐλέγχῃ μὴδεὶς· ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενοι ἱερεῖς.

5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὁμοίωσα τὴν μητέρα σου.

6 Ὡμοιώθη ὁ λαός μου, ὡς οὐκ ἔχων γυνῆς· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, καὶ γὰρ ἀπώσομαι σε, τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου δόμον· Θεοῦ σου, καὶ γὰρ ἐπιλήσονται τέκνον σου.

7 Κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, οὕτως ἡμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ὑψιμάν· ὑψήσομαι·.

8 Ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται· καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαός, οὕτως καὶ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀναποδώσω αὐτῷ.

10 Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατεθύνωσι· διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλειπον τοῦ φυλάξαι.

11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδίᾳ.

12 Λαοῦ μου· ἐν ὁσπιδόμοις ἠπρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτῶν ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι πορνείας ἐπληρώθησαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων ἐβυσσάζον, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνούς ἐθύον ὑποκάτω δρυός, καὶ λεύκης, καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ τοῦτο ἐκπορνεύουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύουσιν.

14 Καὶ ἐμὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνέυσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφόροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἐθύον, καὶ ὁ λαός δὲ οὐ μὴ συνίων συνεπλέκετο μετὰ πόρνῃς.

15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνοεῖς, καὶ Ἰουδα μὴ εἰσπορεύσῃς εἰς Γαλάθα, καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὡν, καὶ μὴ ἐμύνητε ζῶντα Κύριον.

16 Διότι ὡς δάμαλις παροιστρώσα παροιστρήσῃ Ἰσραὴλ· νῦν νεμήσει αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμύμον ἐν εὐρυχώρῳ.

17 Μέτοχος εἰδώλων Ἐφραὴμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκιδάδα,

18 Ἡρετίαι Χαναανίους· πορνέοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ὑψιμάν ἐκ φρυγμάτων αὐτῆς.

19 Συστροφή πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίξεσθαι, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ κρίμα, ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ Σκοπιᾷ, καὶ ὡς δικτυοὶ ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,

2 Ὅ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν· ἐγὰρ δὲ παιδεύτης ὑμῶν,

3 Ἐγὼ ἐγνων τὸν Ἐφραὴμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ· διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὴμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ.

4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν Θεόν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ· τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπίγνωσαν.

5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὴμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ ἀσθενήσει δὲ καὶ Ἰουδας μετ' αὐτῶν.

6 Μετὰ προβίτην καὶ μόνων πορεύονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν· ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐτῶν,

7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφύγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν.

8 Σαλπαστε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἤχησατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὡν, ἐξέστη Βενιαμίν,

9 Ἐφραὴμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα πιστά.

10 Ἐγένετο ὁ ἄρχωντες Ἰουδα ὡς μεταθεθέντες ὄρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκχέω ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημά μου.

11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραὴμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὅπως τῶν ματαίων.

12 Καὶ ἐγὼ ὡς δ' ἀραχὴ τῷ Ἐφραὴμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰουδα.

13 Καὶ εἶδεν Ἐφραὴμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ Ἰουδας τὴν ὁδὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὴμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέστητε πρέσβεις πρὸς βασιλεῖα Ἰαρεὶμ· καὶ οὕτως οὐκ ἠδυνάσθη ἰασασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὁδὸν.

14 Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραὴμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰουδα· καὶ ἐγὼ ἀπώσομαι, καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω ἐν τὸν τόπον μου, ὥς οὐ ἀφανισθῶσι, καὶ δ' ἐζητήσουσι· τὸ πρόσωπόν μου.

Κεφ. ς'. VI.

ΕΝ θλίψει αὐτῶν ὀρθήσουσι πρὸς μέ, λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς

2 Ἦρπακε, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, παταξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς,

3 Ὑγίαισε ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστήσόμεθα, καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ,

4 Καὶ γνωσόμεθα· διώξωμεν τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον· ὡς ὄρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν, καὶ ἡγεῖ ὡς ὑετός ἡμῖν πρῶιμος καὶ ὕψιμος αἰ γῆ.

5 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωΐνῃ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρῇ πορευομένη.

6 Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφῆτας ὑμῶν ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν δόρμῳ· ἰ στόματός μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελένεται.

7 Διότι ἔλεος θέλω ἡ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα.

8 Αὐτοὶ δὲ εἰσὶν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφώνησέ μου

9 Γαλαὰ πόλις, ἐργαζομένη μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ,

10 Καὶ ἡ ἰσχὺς σε ἀνδρὸς πειρατοῦ· ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδόν· ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν

11 Ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ Ἰσραὴλ· εἶδον φρικτὴν ἐκεῖ, πορνεῖαν τοῦ Ἐφραΐμ· ἐμυίνθη Ἰσραὴλ

12 Καὶ ὁ Ἰούδα· ἄρχονι τρυγᾶν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

Κεφ. ζ'. VII.

ΕΝ τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀποκαλυφθῆσθαι ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ, καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευδῆ· καὶ κλέπτης πρὸς αὐτὸν εἰσελευσεται, ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,

2 Ὅπως συνάδωσιν ὡς ἄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη· νῦν ἐκύκλωσαν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο.

3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφρανεν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψευδέσιν αὐτῶν ἄρχοντας.

4 Πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καϊόμενος εἰς πέφιν κατακαύματος· ἀπὸ τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό.

5 Ἡμέραι τῶν βασιλείων ὑμῶν, ἦρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν.

6 Διότι ἀνεκάυθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Ἐφραὶμ ἐνεπλήσθη, πρωὶ δὲ ἐνεγενήθη, ἀνεκάυθη ὡς πυρὸς φέγγος.

7 Πάντες θερμάνθησαν ὡς κλίβανος, καὶ κατέφαγον· τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπесαν, οὐκ ἦν ἕν ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος ἰ πρὸς μέ.

8 Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστροφόμενος.

9 Κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχύν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω· καὶ πολιοὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.

10 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσκαιρον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τοῖσι.

11 Καὶ ἡ Ἐφραὶμ ὡς περιστερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν· Αἴγυπτος ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

12 Καθὼς ἂν πορευόνται, ἐπιβαλὼν ἐπ' αὐτὰς τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ

κατάξω αὐτοὺς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δέλαιοι εἰσιν, οὗτοι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμὸν ψευδῆ.

14 Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ὠλόλυξεν ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἶνῳ κατεμίγνυντο.

15 Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοὶ, καὶ γὰρ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο πονηρί.

16 Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδὲν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐνταπειμένον· πεσοῦνται ἐν ρομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαίδευσίαν γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φανλισμός αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κεφ. η'. VIII.

Εἰς κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς ἄετις ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην με, καὶ κατὰ τὸν νόμον μου ἠσέβησαν.

2 Ἐμέ κεκραίονται, Ὁ Θεὸς ἐγνώκαμέν σε,

3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.

4 Ἐαυτοὺς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἦρξαν, καὶ ἐκ ἐγνωρίσαν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδωλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν.

5 Ἀποτρίβει τὸν μόσχον σου Σαμαρεία, παρωξύνῃ ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι

6 Ἐν τῷ Ἰσραὴλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεὸς ἐστὶ· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμαρεία.

7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέχεται αὐτὰ· ὄργισμα οὐκ ἔχον ἰσχύν τοῦ ποιῆσαι ἄλειρον· ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό.

8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον.

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνεθαλε καθ' ἑαυτὸν Ἐφραὶμ· δῶρα ἠγάθησαν, 10 Διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι· νῦν εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ κοπήσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.

11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἡγαπημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἡγαπημένα.

13 Διότι ἐὰν θύσῃσι θυσίαν, καὶ φάγῃσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτὰ· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίῳ ἀκάθαρτα φάγονται.

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτόν, καὶ φκοδόμησαν τεμένη· καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετεχισμένας· καὶ ἐξαποστελὼ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κεφ. θ'. IX.

ΜΗ χαίρει Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου.

2 Ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτοῖς.

3 Οὐ κατόκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου· κατόκησεν Ἐφραὶμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίῳ ἀκάθαρτα φάγονται.

4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ οἶνον, καὶ οὐχ ἔδωκαν αὐτῷ αἷ θυσίας αὐτῶν, ὥς ἄρτος πένθους αὐτοῖς· πάντες οἱ ἔσθιοντες^δ αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελευσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

5 Τί ποιήσετε ἐν^δ ἡμέραις¹ πανηγύρεως, καὶ ἐν^δ ἡμέρᾳ¹ ἑορτῆς τοῦ Κυρίου;

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέχεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμίας· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτὸ, ἄκανθα ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 Ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως^α. ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδοσεως σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφῆτης ὁ παρεξέστηκως, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος^α ὑπὸ τοῦ πληθους τῶν ἀδικῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου.

8 Σκοπὸς Ἐφραΐμ μετὰ Θεοῦ^α προφῆτης παγίς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, μανίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατέπνευεν.

9 Ἐφθάρσαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν, ἔκδικήσει ἀμαρτίας αὐτῶν.

10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρώμῳ^α πατέρας αὐτῶν εἶδον¹. αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελ-φεγοῦ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ ἡγαπημένοι.

11 Ἐφραΐμ ὡς ὄρνεν ἐξεπετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὀδῶν καὶ συλλήψεων.

12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἔξ ἀνθρώπων^α· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστὶ· σὰρξ μου ἔξ αὐτῶν.

13 Ἐφραΐμ, ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρεστάσαν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραΐμ, τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε, τί δώσεις αὐτοῖς; μήτηρ ἀνεκνούσας, καὶ μαστοὺς ξηρούς.

15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν^δ ἐν¹ Γαλγὰλ, ὅτι ἐκεῖ^α ἐμίσησα αὐτούς¹· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ τοῦ οἴκου μου ἀκβάλω αὐτούς, οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτούς^α· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπειθοῦντες.

16 Ἐπόνεον Ἐφραΐμ¹ τὰς ρίζας αὐτῆς ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἐτι μὴ ἐνέγκη¹· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπόσεται αὐτοὺς ὁ Θεός, ὅτι οὐκ εἰσῆκουσται αὐτοῦ, καὶ ἔσονται^α πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς^α εὐθνήσεν αὐτῆς¹ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν^α αὐτῆς¹, ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια^α κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ φκοδόμησε στήλας.

2 Ἐεῖρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται^α αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αὐ^α στήλαι αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἔρουσιν, Οὐκ ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον^α· ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,

4 Καλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς· διαθήσεται διαθήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις, κρίμα ἐπὶ χέρσιν ἄγροῦ.

5 Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου ὅτι παροικῶσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅν ἐπένθησε^α λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν^α καὶ καθὼς παρεπύκρναν αὐ-

τόν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετῴκησεν ἀπ' αὐτοῦ.

6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δῆσαντες, ἀπηνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ^α ἐν δόματι Ἐφραΐμ δέζεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

7 Ἀπέρριψε Σαμάρεια^α βασιλέα αὐτῆς ὡς φρίγγανον ἐπὶ^α προσώπου^α ὕδατος.

8 Καὶ ἐξάρθησαν βωμοὶ ὧν ἀμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἄκανθα καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν^α καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουναῖς, Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἤμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν^α οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βανῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας.

10^α Παιδεύσαι αὐτοὺς^α καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς λαοί, ἐν τῷ παιδεύεσθαι. αὐτοὺς ἐν ταῖς δυσιν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραΐμ δαμάλει δευδαγμένη ἀγαπᾶν νίκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς^α ἐπιβιβῶ Ἐφραΐμ, παρασιωπήσομαι^α Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐτῇ Ἰακώβ.

12 Σπείρατε^α ἔντοίς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε^α εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἔντοίς^α φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἔλθειν γεννηματα δικαιοσύνης ἐν ὑμῖν.

13 Ἰνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυνήσατε^α; ἐφίγετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἡλίπιας ἐν^α τοῖς¹ δαμαρτήμασί¹ σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σου.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπάλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ περιτεταγμένα σου οὐ χήσεται^α ὡς ἄρχων Σαλαμάν ἐκ τοῦ οἴκου τῷ Ἰεροβοάμ, ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἡδάφισαν.

15 Οὕτως ποιῶσα ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀδικίας κακῶν ὑμῶν.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΟΡΘΡΟΥ ἀπερρίψαν, ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραὴλ^α ὅτι νῆπισ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἡγάπησα αὐτόν, καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ.

2 Καθὼς^α μετεκάλεσα¹ αὐτὲς, οὕτως ἀπέψυχοντο ἐκ προσώπου μου^α αὐτοὶ τοῖς Βααλεῖν ἐθνοῦν, καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθνημίων.

3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραΐμ, ἀνέλαβον αὐτόν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἐγινωσαν ὅτι ἴαμα αὐτούς.

4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτὲς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου, καὶ^α ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ραπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ^α καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν, δυνήσομαι αὐτῷ.

5 Κατῴκησεν Ἐφραΐμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοῦρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ^α ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.

6 Καὶ ἠσθένησεν^δ ἐν ρομφαίᾳ¹ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ^α καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτῆς^α καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν.

8 Τί σε^δ διαβῶμαι¹ Ἐφραΐμ; ὑπερασπιῶ σε Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ^α; ὡς Ἀδάμ ἠσσομαι σε, καὶ ὡς Σεβοείμ^α μετεστράφη ἡ καρδιά μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

9 Οὐ μὴ ποιῶσα κατὰ τὴν ὀργὴν τῆ θυμῆ^α οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραΐμ^α διότι Θεὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἄκ ἄνθρωπος, ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν.

10 Ὅπισθ^α Κυρίου πορεύσομαι^α εἰς λαόν

ἐρεύεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται, καὶ ἐκστή-
σουται τέκνα υἱάτων.

11 Ἀ^α Ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκατα-
στήσω αὐτὰς εἰς τὰς οἰκὰς αὐτῶν, λέγει Κύριος.

12 Ἐκύκλωσε με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν
ἀσβείαις οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ἴδ' αὖ νῦν ἔγνω αὐ-
τὸς ὁ Θεός, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος ἐκεκλήσεται ὁ Θεός.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ο ΔΕ Ἐφραΐμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδίδωκε καὶ
σῶμα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὴ καὶ μάταια
ἐπλήθυσε, καὶ διαθήκει μετὰ Ἀσσυρίων διέ-
θετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.
2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἀ^α Ἰσδαν, καὶ ἐκδι-
κῆται τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὴν οἶδον αὐτῆς καὶ κατὰ
τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτὰ ἀποδώσει αὐτῷ.

3 Ἐν τῇ κυρίᾳ ἐπέτρυνε τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτῇ ἐνίσχυσε πρὸς ὁ Θεόν.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλων, καὶ ἠδυνάσθη
ἐκλαύσαι, καὶ ἰδεήθησάν μου ἔν τῳ οἴκῳ
Ἦν εὑροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτὸς.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ ἔσται
μνηστὴρ σου αὐτοῦ.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψει, ἔλεον καὶ
κρίμα φυλάσσον, καὶ ἐγγίξε πρὸς τὸν Θεόν
σου διαπαντός.

7 Χαναάν, ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας,
καταδυναστεύει ἡγάπησε.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραΐμ. Πλὴν πεπλούτηκα,
εὗρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι
αὐτοῦ οὐχ εὐρέθησονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας αὐ-
τῆς ἡμαρτεν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικίῳ σε ἐν σκηναῖς,
καθὼς ἡμέραι ἐορτῆς.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφῆτας, καὶ ἐγὼ
ὁρίσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν
ὡμοιώθην.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἔστιν, ἅρα ψευδεῖς ἦσαν
ἐν Ἐβλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ
θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶνες ἐπὶ χέρσιν
ἀγροῦ.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακώβ εἰς πεδίον Συρίας,
καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικί, καὶ γυναικὶ
ἐφύλαξάτο.

13 Καὶ ἐν προφῆτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφῆτῃ
διεφυλάχθη.

14 Ἐθῶμωσεν Ἀ^α Ἐφραΐμ, καὶ παρώργισε, καὶ
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτῷ ἀναποδώσει ὁ Κύριος αὐτῷ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραΐμ δικαίωμα ἔλαβεν
αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ
Βίᾳ καὶ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἡμαρτανίου, καὶ
ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνεῖμα ἐκ τῶ ἀργυρίου αὐ-
τῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συν-
τετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγοντες, Θύσατε
ἀνθρώποις, μόσχοι γὰρ ἐκκληίωσι.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωΐνῃ, καὶ
ὡς δρόσος ὀρθρινὴ προνομένη, ὡς ἡ χυρὸς
ἀποφυσώμενος ἀφ' ἁλόνος, καὶ ὡς ἄτμις ἀπὸ
δακρυῶν.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ στερεῶν τὸν
οὐρανόν, καὶ κτίων τὴν γῆν, οὐ αἱ χεῖρες ἔκτισαν
πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ πα-
ρέδειξάν σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐ-

τῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ
ἔστι παρὲς ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ
ἀοικήτῳ.

6 Κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήρθησαν
εἰς πλῆσμον, καὶ ἐψώθησαν αἱ καρδίαι αὐ-
τῶν· ἐνεκα τούτου ἐπελείθοντό μου.

7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ, καὶ ὡς παρ-
δαλὶς· κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων.

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος· καὶ ἡ ἀπο-
ρουμένη, καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας
αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτὸς ἐκεῖ σκύμοι
ὄρνυ, θύρια ἄγρου διασπάσει αὐτοῖς.

9 Τῇ διαθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;

10 Πῶς ὁ βασιλεὺς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω
σε ἐν πάσις ταῖς πόλεσιν σου· κρίναιτό σε ὃν
εἶπας, Δός μοι βασιλείαν καὶ ἄρχοντα.

11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλείαν ἐν ὄρει μου, καὶ
ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου.

12 Συστρήθην ἀδικίας Ἐφραΐμ, ἐγκεκρυμμένη
καὶ ἡ ἡμαρτία αὐτοῦ.

13 Ὡδίνες ὡς τικτοῦσης ἤξουσιν αὐτῷ·
οὗτος ὁ υἱὸς σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ
ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τεκνῶν.

14 Ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσσομαι αὐτόν, καὶ ἐκ θανάτου
λυτρώσομαι αὐτόν· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε;
πῶς τὸ κέντρον σου αἰδῶ; παράκλησις κέκρυπται
ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

15 Διότι οὗτος ἀναμείσεν ἀδελφῶν διαστελεῖ,
ἐπάξει· καύσους ἀνεμὸν Κύριος ἐκ τῆς ἐρή-
μου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας
αὐτοῦ, ἐξηρμήμωσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς
καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη
πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ρωμαίᾳ πεπούνται
αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται,
καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἐχθροὶ αὐτῶν διαφάγησονται.

2 Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν
σου, διότι ἡσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

3 Λάβετε μετ' ἑαυτῶν λόγους, καὶ ἐπιστρέψατε
πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἶπατε αὐτῷ, ὡς
μὴ λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβετε ἀγαθὰ, καὶ
ἀναπαυώσασθε καρπὸν χειλέων ὑμῶν.

4 Ἀσπῶρ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππων ἐκ ἀνα-
βησόμεθα· ἐκείτι μὴ ἐπιπῶμεν, Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὃ ἐν σοὶ ἐλέησεις
ὀρφανόν.

5 Ἰσόμεν τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω
αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν ὀργὴν
μου ἀπ' αὐτοῦ.

6 Ἐσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς
κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτῆς ὡς ὁ Λίβανος.

7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται
ὡς ἔλαια κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ
ὡς Λιβάνου.

8 Ἐπιστρέψουσιν καὶ καθίσουνται ὑπὸ τὴν
σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται
σίτῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος· μνημόσυνον
αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου.

9 Τῷ Ἐφραΐμ· τί· αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλους;
ἐγὼ ἐταπεινώσω αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν·
ἐγὼ ὡς ἄρκευον πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρ-
πὸς σου εὕρηται.

10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἡ συνέτης
καὶ ἐπιγνώσεται αὐτὰ· ὅτι εὐθὲς αἱ ὁδοὶ τοῦ
Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς· οἱ
δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ.

2 Ἀκούσατε^α ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἣ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν;

3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.

4 Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βροῦχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.

5 Ἐκνήσατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαῖσατε^β θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἔβηρον^β ἑκ^α στόματος ὑμῶν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν.

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναριθμητὸν, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου.

7 Ἔθετο τὴν ἀμπελὸν μου εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν^γ ἐρευνῶν ἐξηρνήσαν αὐτήν, καὶ ἐρρίψεν^γ ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.

8 Θρήνησον πρὸς μὲ ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.

9 Ἐξήρτα θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου, πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,

10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία^δ πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σίτος^δ ἐξηράνηθ' οἶνος, ὠλιγόθη ἔλαιον,

11 Ἐξηράνησαν^δ γεωργοί^δ θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ.

12 Ἡ ἀμπελος ἐξηράνηθ', καὶ αἱ συκάς ὠλετήθησαν^δ ροά, καὶ φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ ἔζυλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνησαν, ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ νιοὶ τῶν ἀνθρώπων.

13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς^ε θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ^ε εἰσέλθετε, ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ.

14 Ἀγιάσατε νηστεῖαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβύτερος, πάντας κατοικῶντας γῆν εἰς οἶκον^ε Θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξετε πρὸς Κύριον ἐκτενώς,

15 Οἶμοι, οἶμοι, οἶμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἤξει.

16^α Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματ' ἐξωλοθρεῖθ', ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ.

17 Ἐοκρίτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνηθ' ὁ σίτος.

18 Τί ἀποθήσκειν ἑαυτοῖς; ἐκλυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς^ε καὶ τὰ ποιμίνα τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὠραία τῆς ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνήψε πάντα τὰ ἔζυλα τοῦ ἀγροῦ,

20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὠραία τῆς ἐρήμου.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι παρέστιν ἡμέρα^α Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς^α.

2 Ἡμέρα σκότους καὶ γόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης^α ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός, ὅμοιος^α β' αὐτῷ^α οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὑπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ^α ὡς παριδεῖος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.

4 Ὡς ὅρασις ἱππῶν ἡ ὅρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται.

5 Ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλόνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλὰ μιν, καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.

6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαμμα χύτρας.

7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμιστὰι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται^α καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσούνται, καὶ οὐ μὴ^α συντελεσθῶσι^α.

9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ^α ταῖς οἰκίαις^α ἀναβήσονται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.

10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσεται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός^α ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ ἄστρα δύσονται τὸ φέγγος αὐτῶν.

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτῇ πρὸ προσώπου^α δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλὴ ἔστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρά ἔργα λόγων αὐτοῦ^α διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα^α Κυρίου, ἡ ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανός^α αὐτῇ;

12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιστρίψατε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ.

13 Καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν^α καὶ ἐπιστρίψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείπεται ὅπως αὐτῇ εὐλογία, ἡ καὶ^α θυσία, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;

15 Σαλπείσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστεῖαν, κηρύξατε θεραπείαν,

16 Συναγάγετε λαὸν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νῆπια

θηλάζοντα μαστοῖς, ἐξεληθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐκ τῆ παστῆ αὐτῆς.

17 Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες ἄνω Κυρίῳ, καὶ ἔρυσσι, Φέισαι Κύριε τοῦ λαοῦ σα, καὶ μὴ ὄψῃ τὴν κληρονομίαν σου εἰς οὐνείδος, τοῦ καταρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἰπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Πού ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

18 Καὶ ἐξήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφέσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς οὐνείδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βορρᾶ ἐκδώξω ἀπ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτοὺς εἰς γῆν ἀνυδρον, καὶ ἀφανῶ τὸ πρὸς-ωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὅπισω αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτῆς, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτοῦ. 21 Θάρσει γῆ, χαίρει καὶ εὐφραναι, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸν ποιῆσαι.

22 Θαρσεῖτε κτήνη τὰ πεδία, ὅτι βεβλάσθηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμης, ὅτι ἔβλυν ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, συκὴ καὶ ὄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα Σιών χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξεῖ ὑμῖν ὑετὸν προίμιον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν.

24 Καὶ ἡ πλησθήσονται· αἱ ἀλῶνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἔλαιου.

25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὃν κατέφαγεν ἡ ἄκρις, καὶ ὁ βροχὸς, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.

26 Καὶ φάγεσθε ἐσθιοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου ἄνω Θεῷ ὑμῶν, ὃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θανάσιον· καὶ οὐ μὴ κατασχυνῇ ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Καὶ ἐπιμύσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἶμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πληρὸν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ κατασχυνῶσιν ὅ ἐτι ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα.

28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ αἱ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνευμάτος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται.

29 Ὅ καὶ ἔπι τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνευμάτος μου.

30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν ὁυρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

31 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῇ.

32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελίζομενοι ἔς Κύριος προσκλήνται.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ συναῶμαι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, καὶ διακριθῇσονται

πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου καταδείλαντο.

3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδιῖα πόρναις, καὶ τὰ κυρία ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, καὶ ἔπινον.

4 Καὶ τὶ ἄμεις ἐμοὶ Τύροις, καὶ Σιδῶν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; καὶ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδοῖστέ μοι; ἡ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί; ὁξέως, καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν.

5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάιβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσνήγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν.

6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσθη αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξοκίρω αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς, οὐ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀποδώσωμαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας ἁπάντων τῶν Ἰουδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὶν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσι, ἀγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγαγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμισταί,

10 ὁ Συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ρομφαίας, καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω ἐγώ.

11 Συναθροίσθε, καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συναχθῆτε ἐκεῖ ὁ πρᾶς ἔστω μαχητής.

12 Ἐξεγείρεσθωσαν, ἡ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθὼς τὸν διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν.

13 Ἐξάποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητὸς· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ἡ ληνὸς· ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια, ὅτι τεπληθύνονται τὰ κακὰ αὐτῶν.

14 Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγύς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης.

15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δίσουν· φέγγος αὐτῶν.

16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἐπιμύσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκευῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἄλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσαλεύει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ρηῖσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφ᾽ οὐσιν Ἰουδα ρηῖσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρον τῶν σοκίων.

19 Ἀγνυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰουμαία εἰς πεδῖον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικῶν υἱῶν Ἰουδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἶμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατακηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.

21 Καὶ ἐκλήθησά τὸ αἶμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθώσω, καὶ Κύριος κατασκευάσει ἐν Σιών,

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΙ Ἀμώς οὗ ἐγένοντο ἐν ἡκαρεὶμ ἐκ Θεοκνέ, ὅς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις Ὁζίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ του Ἰואς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιών ἐφθέγγετο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπέστησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καριμήλου.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἐπρίζον πρὶοςι σιδηροὺς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλααδ.

4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια νιού Ἀδερ.

5 Καὶ συντρίψω μοχλοῦς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν, καὶ κατακίψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρρὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπὶ κλητος, λέγει Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκα τοῦ αἰχμαλωτεύσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών. τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν Ἰδομαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζότου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάψω τὴν χειρὶ μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολυνταὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος.

9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρον, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών εἰς τὴν Ἰδομαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν.

10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Τύρης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκα τῆς διώξαι αὐτοὺς ἐν ρομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμῆναι ὁ μητέρα^α ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῆκος.

12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τευχῶν αὐτῆς.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις νιῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὥπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὄρια ἐαυτῶν.

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχῃ Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθήσεται ἐν ὁμέραις^α συντελείας αὐτῆς.

15 Καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπιταυτὸ, λέγει Κύριος.

Κεφ. β'. II.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωάβ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκασαν

τὰ ὄστα βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κνίαν.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθάνειται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωάβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κτηνὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας^α [ἀρχοντας] αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος.

4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις νιῶν Ἰούδα, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τῆς ἀπίσταςθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφύλαξαντο, καὶ ἐπλάνησαν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολόθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.

5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλὴμ.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀγριεὶς δίκαιον, καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων,

7 Ὅτι πατήντα^α ἐπὶ τὸν χνὴ τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατήρ αὐτῆς εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδικήν, ὥπως^β βεβηλῶσι^γ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύουσιν σχοινίοις, παραπετάσματα ἐποῖεν ἐχόμενα τῇ θυσιαστηρίῳ, καὶ οἶνον ἐκ σκυφαντιῶν ἐπίνον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐξήρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπῃ αὐτῶν, οὐ ἡ, καθὼς ὕψος κέδρου, τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς ὄρυς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν, καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς τσαρικόνας^α ἔτη, τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων.

11 Καὶ ἔλαθον ἐκ τῶν νιῶν ὑμῶν εἰς ἀγραφίαν, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν^α· μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος.

12 Καὶ ἐποτίσετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφῆταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, Οὐ μὴ προφητεύσητε.

13 Διαταυτὸ ἰδὼν ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης.

14 Καὶ ἀπολείται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

15 Καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἰππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ εὐρήσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

Κεφ. γ'. III.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διαταυτὸ ἐκείκησω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπιτοαυτὸ καθόλου, εἴην μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτοὺς;

4 Εἰ ἐρεῖζεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων; εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάδρας αὐτοῦ καθόλου, εἴην μὴ ἀπάσῃ τί;

5 Εἰ πεσέται ὄρνεις ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ ἐμεῦ; εἰ σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τί;

6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει, καὶ λαὸς οὐ ποτηθήσεται; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἢν Κύριος οὐκ ἐποίησε;

7 Διότι ὁ μὴ ποιῇσῃ Κύριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, εἴην μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφῆτας.

8 Λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς ἂν φοβηθήσεται; Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς ἂν προφητεύσει;

9 Ἀναγγέλατε, χώραις ἐν Ἀσσυρίῳ, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε, Συνέχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, καὶ ἴδετε θαυμαστά πολλά ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ καταδυναστεία τὴν ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἐκ ἐγὼ ἂν ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.

11 Διαῖτο τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται, καὶ καταΐξει ἐκ σοῦ ἰσχύον σου, καὶ διαρπαγῇσονται αἱ χώραί σου.

12 Τὰδε λέγει Κύριος, Ὁν τρόπον ὅταν ἐκπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὧτιον, οὕτως ἐκπαστήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι τῆς φυλῆς, καὶ ἐν Δαμασκῷ.

13 Ῥεῖρὲς ἀκάσατε, καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἂν ἐδικῶν ἄσεβείας τῷ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθὴλ, καὶ κατασκαφῇσεται τὰ κέρατα τῆς θυσιαστηρίου, καὶ πεσούνταί ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Συγχέω καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περὶ πτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν, καὶ ἀπολῶνται οἱ οἰκοὶ ἐλεφαντίνου, καὶ προστεθήσονται ἕτεροι οἰκοὶ πολλοί, λέγει Κύριος.

Κεφ. δ'. IV.

ΒΑΣΑΝΙΤΙΔΟΣ, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς, καὶ καταπατήσιν πέντητα, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν, Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πῶμεν.

2 Ὁμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήθονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ τὰς μεθ' ὑμῶν ἐλθήσονται ὑποκακιούμενος ἐμβαλοῦσιν ἑμπυροὶ λοιμοί.

3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε ὀγμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀπορρίψετε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομάν, λέγει Κύριος.

4 Εἰσέλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἡσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἐπληθύνετε τοὺς ἀσεβῆσαι, καὶ ἠνέκατε εἰς τοπρῶ θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν.

5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἕξω νόμον, καὶ ἐπεκατέσαντο ὁμολογίας ἀναγγέλατε, ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφισμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἐνδεῖαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ ἐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐγὼ ἀνέσχω ἐξ ὑμῶν τὸν νετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τὸν τρυγητὸν, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω, μερὶς μία βροχίσηται, καὶ μερὶς. ἐφ' ἣν ἂν βρέξω, ξηρανθήσεται.

8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πείν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ ἂν ἐκέσπετραφετὶ πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

9 Ἐπάταξ ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρω ἐπληθύνετε κήπους ὑμῶν, ἀμπελώνας ὑμῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν, καὶ ἐλαιώνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ ἐκάμπη, καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

10 Ἐξάπεστεῖλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτανεν ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἔπαυον σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὁρῇ ὑμῶν, καὶ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεπασμμένος ἐκ πυρός, καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

12 Διατοῦτο οὕτως ποιῶ σοι Ἰσραὴλ, πλὴν ὅτι οὕτως ποιῶ σοι, ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραὴλ.

13 Διότι ἰδὼ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ομίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὀψιπλά της γῆς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. ε'. V.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς, θῆρον. Οἴκος Ἰσραὴλ ἔπescen, ἕκτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.

2 Παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἐσφαλεν ἐπὶ της γῆς αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσαν αὐτήν.

3 Διατοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατὸν, καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

4 Διότι τὰδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκλήψατέ με, καὶ ζήσασθε.

5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ, καὶ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτηθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς ἕχ ὑπάρχουσα.

6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλήμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταφάγῃ αὐτόν, καὶ ἐκ ἑσας ὁ σῶσας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν.

8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπρῶ σκίαν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτίζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ τὸ πρόσωπον της γῆς Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχύρ, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.

10 Ἐμίσσησαν ἐν πόλεσι ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὁσίων ἐβδελύξαντο.

11 Διατοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονούλιζον πτωχοὺς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ἔσχατος ᾤκοδομήσατε, καὶ μὴ κατοικήσατε ἐν αὐτοῖς ἀμπελώνας ἐπιθυμητοὺς ἐφύτευσατε, καὶ οὐ μὴ πῆτε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὅτι ἐγὼ πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦνται

δικαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα, καὶ πένθητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

13 Διατοῦτο ὁ συνων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς δ' ἀπονήρῳ¹ ἐστιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ² ἀπονήρῳ, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μετ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἶπατε,

15 Μεισθήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἠγαπήσαμεν τὰ καλὰ³ καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοιπούς τοῦ Ἰωσῆφ.

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, Ἐν πάσαις⁴ ταῖς⁵ πλατείαις κοπετός, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται, Οὐαί, θαί⁶ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετόν, καὶ εἰς εἰδοτάς θήνον.

17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπε Κύριος, 18 Οὐαί οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυρίου⁷· ἰναὶ αὐτὴ ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου· καὶ αὕτη ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς.

19 Ὁν τρόπον⁸ ἔβαν φύγη⁹ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ Λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ εἰσπνῆθῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀπερείσηται¹⁰ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄψις.

20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ φῶς, καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ;

21 Μεισθήκα, ὑπώσμαι ἑορτάς ὑμῶν, καὶ μὴ ὑσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν.

22 Διότι¹¹ ἔβαν ἐνέγκηται¹² οἱ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι¹³, καὶ ὁ σωτηρίου¹⁴ ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλένομαι.

23 Μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον φῶδόν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι.

24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβυτος.

25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηγάκατέ μοι οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ¹⁵·

26 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν¹⁶ Ραφαῖν, τοὺς τύπους¹⁷ αὐτῶν¹⁸ οὐδ' ἐποιήσατε ἐαυτοῖς.

27 Καὶ μετοικίω ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. σ'. VI.

ΟΥΑΙ τοῖς ἐξουθενούσι Σιών, καὶ τοὺς πεποιθόσι ἐπὶ τὸ ὅρος Σαμαρείας, ἀπετρίψαντες ἀρχὴς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον¹⁹ αὐτοί²⁰ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Διᾶβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκείθεν εἰς Ἐματραββά, καὶ κατάρβητε ἐκείθεν εἰς Γιβ²¹ ἀλλοφύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τούτων, εἰ πλείονα τὰ ὅρια αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὑμετέρων ὀρίων.

3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακῇν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν.

4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ καταπαταλόντες ἐπὶ ταῖς στρωμαῖς αὐτῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βοσκολιῶν γαλαθῆνα,

5 Οἱ ὁπικρατοῦντες²² πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ὁ ἐστηκότα²³ ἐλογίσαντο, καὶ ἐχ²⁴ ὧς φεύγοντα,

6 Οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα χριόμενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον ὁδὸν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ.

7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἱππῶν ἐξ Ἐφραΐμ²⁵.

8 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατ' ἑαυτοῦ, Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσσηκα, καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν.

9 Καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολειφθῶσι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθάνουσινται,

10 Καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι, καὶ λήθονται οἱ οἰκέοι²⁶ αὐτῶν, καὶ παραβίωνται²⁷ τοῦ ἐξενέγκα²⁸ τὰ ὕστα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου²⁹ καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας, Εἰ ἔτι ὑπάρχει παρά σοι;

11 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι³⁰ καὶ ἐρεῖ, Σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου.

12 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.

13 Εἰ διαφθάνει ἐν πέτραις ἵπποι· εἰ παρασιωπῶνται ἐν θηλείαις· ὅτι³¹ ἐξεσρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν,

14 Οἱ εὐφραυνόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες, Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα·

15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγερῶ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ἡμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἰμάθ, καὶ ὡς τοὺν χειμάρρου τῶν δυνατῶν.

Κεφ. ζ'. VII.

ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς³² καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἐωθινή, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἰς Γαῖα³³ ὁ βασιλεὺς.

2 Καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χορτόν τῆς γῆς, καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, ἴλεως γενοῦ³⁴ τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.

3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος.

4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος³⁵ καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλήν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα³⁶ Κυρίου³⁷.

5 Καὶ εἶπα, Κύριε³⁸ κόπασον δὴ, τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ, ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.

6 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει Κύριος.

7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος³⁹ καὶ ἰδοὺ⁴⁰ ἔστηκεν ἐπὶ τείχεος ἀδομαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τί σὺ ὥρᾳς Ἀμώς· καὶ εἶπα, Ἀδάμαντα⁴¹ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα⁴² ἐν μέσῳ⁴³ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ ὁ προσθῶ⁴⁴ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.

9 Καὶ ἀρανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ⁴⁵ ἐρημωθήσονται, καὶ ἀναστήσονται ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ ἐν ρομφαίᾳ.

10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοάμ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Συστροφίης ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμώς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δινῆται ἡ γῆ ὑπενεργεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Ἀμώς, Ἐν ρομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμώς, Ὁ ὀρθὸν βάδιζε, ἐκχώρησον⁴⁶ σοὶ⁴⁷ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίον, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις,

13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ⁴⁸ οὐκ ἔτι προσθήσεις⁴⁹ τοῖς προφητεύσαι, ὅτι ἀνίασμα βασιλέως ἐστὶ, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστὶ.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμώς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγώ, ὡδὲ υἱὸς προφῆτου, ἀλλ' ἡ αἰπὸλος ἤμην, καὶ κνίζων σικάμινα.

15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβίτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Βάδιζε, ὅτι ἡ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου ὁ Ἰσραὴλ.

16 Καὶ νῦν ἀκουε λόγον Κυρίου σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσης ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ.

17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορεύσει, καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσούνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ· οὕτως ἑδεξέ μοι Κύριος Κύριος.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἰδοὺ ἄγγελος ἰξευτοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ ὀβλέπεις; Ἀμώς· καὶ εἶπα, Ἄγγελος ἰξευτοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἦκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, ὃ οὐ προσήσῃ ἐπὶ τοῦ παρελθῆναι αὐτόν.

3 Καὶ ὁλολύξει τὰ φαντάσματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολὺς ὁ πεπτωκὺς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιρρίψω σιωπῇ.

4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρῶι πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,

5 Ἀέγοντες, Πότε διελεύσεται ὁ μῆν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοίξομεν θήσανδρον τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν, καὶ τοῦ μεγαλύνει στάθμουν, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἀδικον,

6 Τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ ὁ καὶ πτωχοὺς, καὶ ἀπένητα ἂντι ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεννημάτων ἐμπορευσόμεθα.

7 Οἰκνύει Κύριος ὁ κατὰ τῆς ὑπερφανίας Ἰακώβ, εἰ δὲ πηλίσθησεται εἰς νίκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται ἐν ᾗ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τοῦ φῶς,

10 Καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσαι τὰς φῃδὰς ὑμῶν εἰς θρήνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυν σάκκου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα· καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνῃς.

11 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἔξαπαστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων, οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκούσαι τὸν λόγον Κυρίου.

12 Καὶ ὁ σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ὡς ἀνατολὸν περιδραμονύται ἡζυτοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ μὴ εὐρύσιν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθέναι αἱ καλαί, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει,

14 Οἱ ὀνιμόντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες, Ζῇ ὁ Θεὸς σου Δαν, καὶ ζῇ ὁ Θεὸς σου Βηρσαβέε· καὶ πεσούνται, καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

Κεφ. θ'. IX.

Εἶδον τὸν Κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διακοπὸν εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ τοὺς καταλοιποὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγῃ· ἐξ αὐτῶν φεύγων, ὁ καὶ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος.

2 Ἐὰν κατακρυβῶσιν εἰς ἄδου, ἐκείθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκείθεν κατὰξω αὐτούς.

3 Ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Καρμὴλου, ἐκείθεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καταδύσων ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντελούμαι τῷ δράκοντι, καὶ δῆξεται αὐτούς.

4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελέξωμαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακίαν, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ.

5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς, καὶ σαλεύων αὐτήν, καὶ πενήθουσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν θρανὸν ἀνάβαντι αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλόμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθίοπων υἱεῖς ἔστε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου;

8 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἔξαρῶ αὐτήν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλην ὅτι ἐκ εἰς τέλος ἔξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος.

9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ ὁ λικμῶς· ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον λικμάται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἀμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, Οὐ μὴ ἐγγίση, οὐδὲ ἂν μὴ γέννηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκῶτα αὐτῆς, καὶ τὰ κατεσκευασμένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.

12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει Κύριος· ὁ ποιῶν ὅ πάντα ταῦτα.

13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ δ' ἀμνηστὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ συμφύονται ἔσονται.

14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἡφανισμένας, καὶ κατοικήσουσι, καὶ ὁ φυτεύουσιν ἄμπελῶνας, καὶ πίνονται τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους, καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν.

15 Καὶ καταφύξω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς, ἡς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ.

Β Ο Β Δ Ι Ο Υ' Ε'.

Κεφ. α'. Ι.

ΟΡΑΣΙΣ ^δΒ' ^δΟββίου'. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰδουμαίᾳ, Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ περιόχην εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστητ' καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον.

2 Ἰδοὺ ὀλιγοσπὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένον ^{εἰ} σὺν σφόδρα.

3 Ὑπερῆφάνια τῆς καρδίας σου ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Τίς ^ο κατάξει με! ἐπὶ τὴν γῆν;

4 Ἐὰν μετεωρισθῇς, ὡς ἀστὴρ, καὶ ἔαν ἀναμέσων τῶν ἄστρων θῇς νοστίαν σου, ἐκείθεν κατὰξω σε, λέγει Κύριος.

5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σέ, ^δ ἢ ληστὰι νυκτός, ποῦ ἂν υπερρήψης, οὐκ ἂν ἐκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα;

6 Πῶς ἐξηρευνήθη Ἡσαῦ, καὶ κατελήφθη ^ε τὰ κεκρυμμένα αὐτοῦ!

7 Ἔως τῶν ὁρίων ἐξαπέστείλαν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι, ἠδυνάσθησαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοί σου, ἔθηκαν ἐνέδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔσι ^α σύνεσις αὐτοῖς.

8 Ἐν ^ε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ! λέγει Κύριος; ἡπολῶ σοφούς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.

9 Καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαίμων, ὅπως ἐξάρθῃ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.

10 Διὰ τὴν σφάγην, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου Ἰακώβ, ^α καλύψει σε αἰσχίνη, καὶ ἐξάρσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέστης ἐξεναντίας, ἐν ἡμέραις αἰχμαλωτευόντων ἄλλογενῶν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ ἄλλότριοι εἰσῆλθον εἰς ^α πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐβαλον κλῆρους, καὶ σὺ ἦς ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν.

12 Καὶ μὴ ἐπιδῷς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου ἐν

ἡμέρᾳ ἄλλοτρίων, καὶ μὴ ἐπιχορῇς ἐπὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσὰ ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ μεγαλορρόμονῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,

13 Μὴδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ ^δ πόνων αὐτῶν, μὴδὲ ἐπιδῷς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ολέθρου αὐτῶν, ^ε καὶ μὴ συνεπιθῇ ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν,

14 Μὴδὲ ^δ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν, ^α ἐξολοθρεῦσαι τοὺς ἀνασχωζομένους αὐτῶν, μὴδὲ συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

15 Διότι ἐγγὺς ^α ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι τὸ ἀνταποδομὰ σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου.

16 Διότι ὃν τρόπον ἔπεις ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίνονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίνονται καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες.

17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ^α σωτηρία, καὶ ἔσαι ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακώβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτοῖς,

18 Καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακώβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσήφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ καλὰ μνη, καὶ ἐκκαταβήσονται εἰς αὐτοὺς, καὶ κατασφάγεται αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος ^α τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, διότι Κύριος ἐλάλησε.

19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν ναγέβ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ σεφηλίᾳ τοὺς ἄλλοφύλους; ^ε κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὸ πεδῖον Σαμαρείας, καὶ Βενιαμιν, καὶ τὴν Γαλααδίτιν.

20 Καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ^δ ἡ τῶν Χαναανίων ἕως Σαρεπτῶν καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως Ἐφραθὰ ^α κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τοῦ ναγέβ.

21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασχωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαῦ, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

Ι Ω Ν Α Σ. ε'.

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθι, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ ^δ πορεύθητι εἰς ^α Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς μέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τῇ φυγῇ εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου ^ε κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, ^ε ἀνέβη εἰς αὐτό, τῇ πλεῦσαι ^ε μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς! ^ε ἐκ προσώπου Κυρίου.

4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, ^ε τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τὰ συντριβῆναι.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, ^ε ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβόλην

ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκίθενε, καὶ ἔρεχε.

6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σὺ ῥέγγεις; ἀνάστα, καὶ ἐπὶ καλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε βάλωμεν κλῆρος, καὶ ἐπιγνώμεν, τίνας ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν ^ε ἐβαλον κλῆρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπάγγειλον ^α ἡμῖν, τίς σου ἡ ἔργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σὺ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δουλὸς Κυρίου ^α εἰμι ἐγώ, καὶ τὸν Κύριον Θεόν τοῦ οὐρανοῦ ἐγώ

σέβομαι, ὅς ἐποίησεν την θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν.

10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί ὁ ποιησόμεν σοί, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτάς, Ἀρατέ με, καὶ ἐμβαλέτε με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμέ ο κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί.

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τὸ ἐπιτρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἡκούσαντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτάς.

14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν Μηδαμῶς Κύριε μη ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μη ὥς ἐφ' ἡμᾶς αἶμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου πεποιήκας.

15 Καὶ ἔλιπον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐστὶ ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ᾄδοντες αὐτῷ εὐχάς.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπεινὸν τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλιᾷ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους,

3 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσηκούσέ μου, ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου,

4 Ἀπερρίψας με εἰς βάθος καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκυκλώσαν με, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

5 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀποῶμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἀρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

6 Περιχύθη μοι ὕδωρ ὥς ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτῃ, ἐδὼν ἡ κεφαλὴ μου

7 Εἰς σχισμὰς ὁρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω φθορά ζωῆς μου Κύριε ὁ Θεός μου.

8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμήνησθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

9 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠξάμην ἀποδώσω ὁ σὺ σωτήριον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηρὰν.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἐμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησεν Κύριος ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὥσει πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν.

4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν

πόλιν, ὥσει πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Ἐτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευον οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ὥς μικροῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλεῆα τῆς Νινευὴ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτῆς ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδῷ.

7 Καὶ ἐκπύρχθη, καὶ ἔρρηθε ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλεῶς καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λέγων, Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ θγευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.

8 Καὶ περιεβέβλυντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες,

9 Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεός, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὕλης θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεός ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐποίησε.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ συνεχίθη,

2 Καὶ προσεύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διατοῦτο προέφθασα τῷ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνωσα ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ;

5 Καὶ ἐξήλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο ὑπόκιτος αὐτῆς, ὥς οὐ ἀπιδῇ τί ἔσται τῇ πόλει.

6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτὸν ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.

7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεός σκώληκι ἐωθινήν τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ ἀπεξηράνθη.

8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσετάξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσανι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ καὶ ὠλιγοφύνησεν, καὶ ἀπελέγητο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε, Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ὥς θανάτου.

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἑκακοπάθησας ἐπ' αὐτῇ, καὶ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο.

11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οὐτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερίαν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ;

Κεφ. α'. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαῖαν τὸν τοῦ Μωρασθεῖ, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, κ' "Αχαζ, καὶ Ἐζεκίαν βασιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσται Κύριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ.

3 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τῆ τοπὸν αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,

4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοιλάδες τακίσονται· ὥσει ἡ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβίσει.

5 Δὲ ἄσβειαν Ἰακώβ πάντα ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἶκον Ἰσραὴλ· τίς ἡ ἄσβεια τοῦ Ἰακώβ; ὁ οὐχ ἡ Σαμαρεία; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα; οὐχ ἡ Ἱερουσαλὴμ;

6 Καὶ θήσομαι Σαμαρείαν εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυτεῖαν ἀμπελώνος, καὶ κατασπῶσω εἰς χάρος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω.

7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψωμι, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἶδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψε.

8 Ἐνεκεν τούτου κόψεται, καὶ θρηνησεῖ, πορεύονται ἀνυπόδοτος, καὶ γυμνὴ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων.

9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἔως Ἰούδα, καὶ ἦψατο ἔως πύλης λαοῦ μου, ἔως Ἱερουσαλὴμ.

10 Οἱ ἐν Γέθ μὴ μεγαλύνεσθε, ὁ καὶ οἱ Ἐνακεῖμ'· μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκα κατὰ γέλωδα, γῆν καταπάσασθε καταγέλωτα ὑμῶν,

11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, ἐκ ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐρχόμενον αὐτῆς, λήνεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὁδῶν.

12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικήσῃ ὁδῶνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλὴμ,

13 Ψόφος ἄρμάτων καὶ ἱππενόντων· κατοικοῦσα Λαχεῖς, ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὐτῆ ἐστὶ τῇ θυγατρὶ Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἄσβεσται τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Διατοῦτο ὁ ὥσει· ἐξαποσελλομένους ἔως κληρονομίας Γέθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Ἔως τοὺς κληρονομίους ὁ ἀγίγῃσι, κατοικοῦσα Λαχεῖς· κληρονομία ἔως Ὀδολλάμ ἦξει, ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραὴλ.

16 Ζήρησαι, καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου, ἐμπλάτνουν τὴν χρεῖαν σου ὡς αἰτὸς, ὅτι ἡ χμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

Κεφ. β'. II.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργάζεσθαι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ, διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπεθύμουν ἀγρόνους, καὶ διήρπαζον ὄρφανους, καὶ οἴκους κατεδυνάστευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρῃτε τὰς τραχήλους ὑμῶν, καὶ ἡ μὴ πορευθῇτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἐστίν.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβόλη, καὶ θρηνηθήσεται θρήνος ἐν μέλει, λέγων, Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν· μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὁ κωλύων· αὐτοὶ τὸ ἀποστρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν.

5 Διατοῦτο οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων σχοινίου ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου

6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐδὲ γὰρ ἀπόσταται ὀνειδίη,

7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακώβ παριόργισεν πνεῦμα Κυρίου· οὐ! ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἔστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὀρθοὶ πεπόρηνται;

8 Καὶ ἐμπροσθεν ὁ λαὸς μου εἰς ἔχθραν δυνάστην, κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ· τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδας, συντριμμὸν πολέμου.

9 Ἡγοιμένοι λαοὺ μου ἀπορριφθήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσαιτε ὁρεσιν αἰωνίοις.

10 Ἀνίστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοὶ αὕτη ἀναρπασίς· ἐνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ,

11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔστησε ψεύδος, ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα· καὶ ἔσται, ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ τούτου

12 Συναγόμενος συναθήσεται Ἰακώβ σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδεξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστρεφὴν αὐτοῦ· ἡ πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποιμνίον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν· διέκοψαν, καὶ διηλθον πύλιν, καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπῳ αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἐρεῖ, Ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ· οὐχ ὑμῖν ἐστὶ τοῦ γινῶναι τὸ κοίμα;

2 Μισθῶντες τὰ καλά, καὶ ζητῶντες τὰ πονηρὰ, ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

3 Ὅν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τῆ λαῶ μ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέλητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν,

4 Οὕτως κεκρίβονται πρὸς ἑαυτοὺς Κύριον, καὶ ἐκ εἰσακίσεται αὐτῶν· καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς.

5 Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοὺς πλανώντας τὸν λαόν μου, τοὺς δακνόντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, καὶ κηρύσσοντας· εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ ζῶμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον.

6 Διατοῦτο νῦν ὑμῖν ἐστὶ ἐξ ὁράσεως, καὶ σκοτίᾳ ἐστὶ ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοῖς προφῆταις, καὶ συσκοτίζονται ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ καταισχνυθήσονται οἱ ὀρώντες τὰ

ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντιες, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτὼν πάντες αὐτοί, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἑπακούων αὐτῶν.

8 Ἐὰν μὴ ἔγω ἐμπλήσω^α ἰσχὺν ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας, τοῦ ἀπαγγέλλαι τῇ Ἰακώβ ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῇ Ἰσραὴλ ἀμαρτίας αὐτοῦ.

9 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυνσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθῇ διαστρέφοντες,

10 Οἱ οἰκοδομοῦντες Σιών ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις.

11 Οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, Οὐχὶ^α ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἔστιν; οὐ μὴ ἐπέλεθ^ε ἡμᾶς κακά.

12 Διατοῦτο δι' υἱὰς Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτρίαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὅπουροφυλάκιον ἔσται, ὥς τὸ ὅρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλλος δρυμῶν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί.

2 Καὶ πορεύσονται^α ἔθνη πολλὰ καὶ ἔρῃσι, δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ^β καὶ δεῖξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ ὅτι ἐκ Σιών ἐξελεύσεται ἰσμός, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ κρνεῖ ἀναμέσων λαῶν πολλῶν, καὶ ὁ ἐξελέγξει^α ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς^β μακράν^γ καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἀροτρά, καὶ δ' τὰ δόρατα^δ αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι^ε μὴ ἀντάρῃ^ς ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσι^ζ πολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ ἕκ^α ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αὐτοῖς.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, συναξήθ^η τὴν συντετριμμένην^α, καὶ τὴν ἐξωσμένην^β εἰσεδεξομαι, καὶ ὡς ἀπώσάμην.

7 Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπώσμένην εἰς ἔθνος^γ δυνατὸν^δ καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σὲ ἔξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχή, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλὴμ.

9 Καὶ νῦν ἵνατι ἔθνος κακὰ; μὴ βασιλεὺς σου ἦν σοι; ἢ ἡ βουλή σου ἀμύλετο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὡδίνες ὡς τικτούσης;

10 Πῶν^α εἰς ἀνδρίζον, καὶ ἡ γῆ γίγξει^β θυγάτηρ Σιών ὡς τίκτουσα^γ διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκευάσῃ ἐν πεδίῳ, καὶ ἔξει^δ ἕως Βαβυλῶνος ἐκείθεν ῥύσεται σε, καὶ ἐκείθεν λυτρώσεται σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου.

11 Καὶ νῦν^α ἐπισυνήχθησαν^β ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες, Ἐπιχαροῦμεθα, καὶ ἐπύψονται ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ^α οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμόν Κυρίου, καὶ οὐ συνήκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἄλwanos.

13 Ἀνάστηθι^α, καὶ ἄλwan αὐτοὺς θυγάτηρ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὀπλὰς σου θήσομαι χαλκᾶς^β καὶ κατατίξεις^γ λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. V.

ΝΥΝ ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ^α ἐμφραγμῶ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος^α Ἐφραθᾶ, ὀλιγοστος εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾷσιν Ἰουδα^β ἐκ σῆ μοι ἐξελεύσεται^γ, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα^δ τοῦ Ἰσραὴλ^ε, καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

3 Διατοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέκεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ^α τὸ ποιμνίον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ^β ὀνόματος Κυρίου^γ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

5 Καὶ ἔσται αὐτῇ^α εἰρήνη, καὶ Ἰσραὴλ ὅταν ἔλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ ἐπεγεγερῇσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων.

6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοὺρ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ^α ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς^β καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια ἡμῶν.

7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τῷ Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ Κυρίου πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἀγρωστί, ὅπως μὴ συναχθῇ μῆδεις, μῆδὲ ὑποστή^α ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα^α Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ, καὶ διαστείλῃς ἀπάσῃ, καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαιρούμενος.

9 Ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολοθρευθήσονται.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολοθρεύσω τὰς ὑπὲρ^α ἐκ μέσῃ σου, καὶ ἀπολώ^β τὰ ἄρματα σου,

11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ ἐξαρώ^α πάντα τὰ ὀχυρώματά σου^β.

12 Καὶ ὁ ἐξολοθρεύσας^α τὰ φάρμακα σου ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοὶ^β.

13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰς στηλὰς σου ἐκ μέσου σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλwan ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανίσω τὰς πόλεις σου.

15 Καὶ ποιήσω^α ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ^β ἐκδικήσῃ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσηκούσαν^γ.

Κεφ. ς. VI.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ δι' ὃ λόγον· Κύριος ἰΚύριος εἶπεν, Ἀνάστηθι, κριθὴτι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν ὁ βουνὸς φωνῇ σου.

2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φέροντες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται.

3 Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἣ τί ἐλύπησά σε, ἣ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.

4 Διότι ἀνήγαγον σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξέπεστείλα προὖ πρόσωπόν σου τὸν Μωυσήν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαριάμ.

5 Λαὸς μου μνησθῆτι δι, τί ἐβουλεύατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς Μωάβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαάμ υἱὸς τοῦ Βεὼρ, ἀπὸ τῶν σχολίων ἕως τοῦ Γαλαὰ, ὅπως γνωστῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου.

6 Ἐν τίνι καταλάβω τὸν Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἐν μόχοις ἐνιαντίοις;

7 Εἰ προσδέξεται ὁ Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν; ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων πόνων; εἰ δὴ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἀμαρτίας ψυχῆς μου;

8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ', ἢ τί τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾷν ὃ ἔλεον, καὶ ἔτι μόνον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου;

9 Φωνῇ Κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει ὁ φοβούμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄκουε φυλῇ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;

10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ὁ ἀνόμους, καὶ μετὰ ὑβρεως ὁ ἀδικίας;

11 Ἐὰν δικαιοσύνηται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμη δόλου,

12 Ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλέλουν ψεῖδη, καὶ ἡ γλώσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ὁ ἀφανὶς σε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς, καὶ δυσκοτάσει ἡ ἐν σοί, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσης, σὺ πέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃς ἐλαίον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίνῃς, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαίωματα Ζαμβρί, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς σιρισμόν, καὶ ὀνειδὴ λαῶν λήψεσθε.

Κεφ. ζ'. VII.

ΟΙΜΟΙ, ὅτι ἐγενήθησαν ὡς συνάγων καλὰ μνην ἐν αἰνῇ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα οἴμοι ψυχῇ.

2 Ὅτι ἀπόλυνεν ὁ εὐσεβής ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει πάντες

εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλίβῃ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπιμιμῶσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταθύμουν ψυχῆς αὐτοῦ ἔστιν καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν.

4 Ὡς σῆς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπίας· οὐαὶ οὐαὶ, αἱ ἐδικήσεις σου ἡκασί, νῦν ἔσονται κλυθμοὶ αὐτῶν.

5 Μὴ καταπίνετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις ὑπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι, τοῦ ἀναθέσθαι ὅτι αὐτῇ.

6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, ὁ θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ὁ νόμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρός· οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομείνω ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, εἰσακούσεται μου ὁ Θεός μου.

8 Μὴ ἐπικαίρει μοι ἡ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, ὁ Κύριος φωτίζει μοι.

9 Ὁργὴν Κυρίου ὑπόσω, ὅτι ἡμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,

10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνῃ, ἡ λέγουσα, Πού Κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπέψονται αὐτῇ, νῦν ἔσται εἰς καταπίπτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σοι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ὁ ἀποτρίψεται ὁ νόμιμα σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἤξωνον εἰς ὁμαλισμόν, καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυραι εἰς διαμερισμόν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους.

13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ὁ σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

14 Ποίμαινε λαὸν σου ἐν ῥάβδῳ σου, ὁ πρίβητα κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς ὄρνυον ἐν μέσῳ τοῦ Καρμὴλον, νεμῇσονται τὴν Βασιανίτιν, καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.

15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄψεσθε θυμαστιά.

16 Ὄψονται ἔθνη καὶ κατασχυνηθήσονται, ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσονται χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκοφωθήσεται,

17 Λεῖψονται χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ.

18 Τίς Θεὸς ὥσπερ σὺ, ἐξαίρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλόποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ; καὶ οὐ συνέσχευ εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελήτης ἐλέους ἐστίν.

19 Ἐπιστρέψῃ καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, καὶ ἀποθροφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακώβ, ὃ ἔλεον τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΗΜΜΑ Νινευή, βιβλίον ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ Ἑλκεσαίου.

2 Θεὸς ἡλωτής, καὶ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμοῦ, ἐκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναυτίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαιρῶν αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἄθων οὐκ ἠθώσκει Κύριος· ἐν συντέλειᾳ, καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κοινοῖοι ποδῶν αὐτοῦ.

4 Ἀπειλῶν θαλάσσης, καὶ ἐξηραίνων αὐτήν, καὶ πάντα τοὺς ποταμούς ἐξηραίνων· ὠλιγόθη ἡ Βασιανίτις, καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθούντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλειπε.

5 Τὰ ὄρη ἐσεισθήσονται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τις ὑποστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇκει ἀρχάς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ.

7 Χρηστὸς Κύριος τοὺς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβούμενους αὐτόν.

8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιῆσεται, τοὺς ἐπεχειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος.

9 Τί λογιζέσθῃ ἐπὶ τὸν Κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιῆσεται, οὐκ ἐκδικήσει δις ἐπιτοαυτὸ ἐν θλίψει.

10 Ὅτι ἕως θεμελίου αὐτοῦ χερσωθήσεται· καὶ ὡς σμίδα περιπλεκομένη βρωθήσεται, καὶ ὡς καλὰμ ἡρασίας μεστή.

11 Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρὰ, βουλευόμενος ἑναντία.

12 Τάδε λέγει Κύριος κατὰρχων ὑδάτων πολλῶν, Καὶ οὕτως διασταλήσονται καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἑνακουσθήσεται ἔτι.

13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς δεσμούς^α διαρρήξω.

14 Καὶ ἐντελείται^δ περὶ^ε σοῦ Κύριος, οὐ σπαρῆσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι^α· ἐξ οἰκου Θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ^α, καὶ χωνεῖται, θήσομαι ταφὴν σου, ὅτι ταχεῖς.

15 Ἴδου ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένων, ἰοῦδα τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχὰς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσων ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαισμον.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ, ἐξήρται^α ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ἐξαιρούμενος^α ἐκ θλίψεως^α σκόπευον ὁδόν, κράτησον ὀσφύος, ἄνδρσαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα.

2 Διότι ἀπέστρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καθὼς ὕβριον τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτίνασσonte; ἐξετίναξαν αὐτοὺς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διεφθέραν.

3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρὶ^α αἱ ἡνία τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵπποι ἐθορυβήθησονται.

4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα, καὶ συμπλακθήσονται ἐν ταῖς πλατείαις^α

ἡ ὁρασις αὐτῶν ὡς λαμπίδες πυρὸς, καὶ ὡς ἄστραπαὶ διατρέχουσαι.

5 Καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν^δ τῇ πορείᾳ^α αὐτῶν, καὶ σπείουσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἐτοιμίσῃσι τὰς προφυλακὰς αὐτῶν.

6 Πύλαι τῶν πόλεων διηνοιχθήσαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε,

7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη^α καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς περιστερὰι φθηγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν.

8 Καὶ Νινευή^α ὡς κολυμβήθρα ὕδατος^α ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.

9 Διήραζον τὸ ἀγρόν, διήραζον τὸ χρυσίον, καὶ ἔκ ἥν πέρας τῇ κόσμῳ αὐτῆς^α βεβάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς.

10 Ἐκτιναγμός, καὶ ἀνατιναγμός, καὶ ἐκβρασμός, καὶ καρδίας θρασυμὸς, καὶ ὑπόλυσις γονυτίων, καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν^α τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαμμα χύτρας.

11 Ποῦ ἐστι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὔσα^α τοῖς σκύμοις;^α ποῦ^α ἐπορεύθη λέων, τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμον λεόντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφροβῶν;

12 Λέων ἤρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ, καὶ ἐπέπνεξε τοὺς λέουσιν αὐτοῦ, καὶ ἐπλησε θήρας νοσσίαν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρπαγῆς.

13 Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος^α παντοκράτωρ, καὶ ἐκκρίσω ἐν καπνῷ πλήθος σου, καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ρομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου,^α καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκέτι^α τὰ ἔργα σου.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

Ω ΠΟΔΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδής, ἄδικίας πλήρης^α, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.

2 Φωνὴ μαστιγῶν, καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου διώκοντος, καὶ ἁρματός ἀναβρίσοντας,

3 Καὶ ἵππῆες ἀναβαίνοντες, καὶ στιλβοῖσις ρομφαίας, καὶ ἑξαστραπτόντων ὅπλων, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρεῖας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς^α καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν.

4 Ἀπὸ πλήθους πορείης^α πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις ἡγουμένη φαρμάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς, καὶ^α λαοὺς^α ἐν τοῖς φαρμακοῖς αὐτῆς.

5 Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος^α ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλῶ τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δεῖξω ἔθνεσιν τὴν^α αἰσχύνην σε^α, καὶ βασιλείας τὴν αἰτιμωσίαν σε.

6 Καὶ ἐπὶ^α ῥόμφευσον ἐπὶ σέ βδελυγμον κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου, καὶ θήσομαι σε εἰς παράδειγμα.

7 Καὶ ἔσται, πᾶς ὁ ὢρων σε καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ^α εἰρή, Ἐλεῖα Νινευή^α τίς στενίξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ;

8 Ἐτοιμάσαι μερίδα, ἀρμόσαι χορδὴν, ἐτοιμάσαι^α μερίδα^α Ἀμιμὸν^α ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμῷ, ὕδωρ κύκλω αὐτῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς,

9 Καὶ Αἰθιοπία^α ἰσχύς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος^α καὶ οὐκ ἔστι πέρας τῆς φυγῆς^α, καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.

10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύεται αἰχμάλωτος, καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἄρχας πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι κληροῦς· καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδας.

11 Καὶ ἂν μεθυσθῇσιν, καὶ ἔσθῃ ὑπερρωμένη, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν.

12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαὶ σκοποὺς ἔχουσαι, ἐάν σαλευθῶσι, ἂν πεσοῦνται εἰς στόμα ἐσθοντός.

13 Ἴδου ὁ λαὸς σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ, τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοηγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σου, ἂν καταφάγεται πῦρ τῶς μοχλός σου.

14 Ὑδὼρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ, ἂν καὶ κατακρήσθων τῶν ὀχυρωμάτων σου ἔμβρηθι εἰς πηλόν, καὶ ἂν συμπατήθῃσι ἐν ἀχyroῖς, κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθων.

15 Ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεται σε ὡς ἄκρις, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.

16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπετάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ συμμικτός σου, ὡς ἄκρις ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ ἂν πάγους, ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφῆλτο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς· οὐαὶ ἂν αὐτοῖς.

18 Ἐνίσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεῖς Ἀσσύριος ἐκοίμισε τοὺς δυνάστας σου, ἀπῆρεν ὁ λαὸς σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.

19 Οὐκ ἔστιν ἄσιν τῇ συντριβῇ σου, ἐφλέγμανεν ἡ πληρὴ σου, πάντες οἱ ἀκόντες τῇ ἀγγελίᾳ σου, κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διαπαντός;

Α Μ Β Α Κ Ο Υ Μ. Η.

Κεφ. α'. Ι.

ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης.

2 Ἐως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃς; βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικοῦμενος, καὶ οὐ σώσεις;

3 Ἰνατί ἔδειξάς μοι κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπει, ἂν ταιλαπωρίαν καὶ ἀσεβείαν; ἐξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβίνει.

4 Διατοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξίγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἂν ἀσεβῆς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεσπαραγμένον.

5 Ἴδετε οἱ καταφρονῆται, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ ἐμὴ πιστεύσατε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται.

6 Διότι ἰδὼν ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ πικρόν, καὶ τὸ ταχυνόν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονοῦῃσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ.

7 Φοβερός καὶ ἐπιφανὴς ἐστίν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάζονται οἱ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ὀρμήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἀέρος πρόθυμοι εἰς τὸ φάγειν.

9 Συντέλεια εἰς ἀσεβείας ἦξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν.

10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντροφήσει, καὶ τυράννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίζεται, καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατῆσει αὐτοῦ.

11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλιάσεται αὐτὴ ἡ ἰσχυς τῷ Θεῷ μου.

12 Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν· Κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτό, καὶ ἐπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμός τοῦ μὴ ὄραν πονηρά, καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ πόνους ὁ ὀδύνη· ἵνατί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονούντας; παρασιώπησεν ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσει τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἔρπετά τὰ οὐκ ἔχοντα γινώσκοντες;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἴλκυεν αὐτὸν ἐν ἀμφίβληστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτῇ· ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ.

16 Ἐνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγῇ αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφίβληστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.

17 Διατοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτέννει ἐθνη οὐ φείσεται.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΕΠὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτρᾳ, καὶ ἀποσκοπεύω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοί, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἐλεγχόν μου.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς μέ Κύριος, καὶ εἶπε, Γράψον ὅρασις, καὶ σαφὺς εἰς πυθῖον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.

2 Διότι ἐτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐάν ὑστερήσῃ, ὑπόκεινται αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος ἦξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.

4 Ἐάν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πιστεῶς μὴ ζήσεται.

5 Ὁ δὲ κατοιόμενος, καὶ καταφρονήτης, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐδὲν μὴ περὰν ὅς ἐπλάτνει καθὼς ἂν ὁδὸν τῇν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαοὺς.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐτὴν παραβολὴν λήθονται, καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ὡς τίνος, καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στίβας.

7 Ὅτι ἐξαιφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν, καὶ ἐκίνηψουσιν οἱ ἐπίβουλοι σου, καὶ ἔσθῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἐσκόλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύουσιν πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοί, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἂν ἀσεβείας ἡ γῆ καὶ πόλεις,

5 Καὶ τοὺς προσκυνῶντας ἐπὶ τὰ δώματα τῆ στρατιά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνῶντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν,

6 Καὶ τοὺς ἐκκλινόντας ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ δ'ζητοῦντας¹ τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ Κυρίου.

7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ²· διότι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμακε Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἡγάκε τοὺς κλητὸν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια.

9 Καὶ ἐκδικήσῃ ἔμφανως ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον Κυρίου³ Θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας⁴ καὶ δόλου.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ⁵, λέγει Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πλῆθους ἀποκεκοιμένων, καὶ ὀλοθυμῶς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμοὺς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν.

11 Θρηνησατέ οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὁμοιωθῇ παρ' ὁ λαὸς Χαναάν, καὶ ἐξωλοθρεῖθῃσαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ.

12 Καὶ ἔσται ὅ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ⁶, ἐξερευνήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσῃ ἐπὶ τοὺς ἀνδρας τοὺς καταφρονούντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν⁷· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ⁸.

13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν⁹· καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς¹⁰· καὶ καταφυεύσουσιν ἀμπελώνας, καὶ οὐ μὴ πίωσι τὸν οἶνον αὐτῶν.

14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα¹¹· φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται.

15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἁωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνόφου καὶ σκότews¹², ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης.

16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.

17 Καὶ ἐκθλίψῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύονται ὡς τυφλοί, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἔξημαρτον¹³· καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χουὶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα.

18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου¹⁴· καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταλωθήσεται πάντα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ, καὶ συνδύητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαιδευτον,

2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθρωποι παρεοδυμένοι, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ Κυρίου.

3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάσεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε¹ αὐτά, ὅπως σκεπασθῇτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου.

4 Διότι Γαζὰ διηρησμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων² εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἀζωτος μεσημβρίας ἐκκριθήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκρίζωθησεται.

5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πύροκοι Κρητῶν³· λόγος Κυρίου ὁ ἐφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπολω ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

6 Καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων.

7 Καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοὺς καταλοίπους οἴκου Ἰσδα, ἐπ' αὐτοὺς νεμῶνται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκαλῶν, δέλης καταλίσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει⁴ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.

8 Ἦκουσα ὀνειδισμῶν Μωᾶβ, καὶ κονδυλισμῶν υἱῶν Ἀμμὼν, ἐν οἷς ἀνείδιζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄρια μου.

9 Διατοῦτο, ὧ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωᾶβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς Γομορρᾶ. καὶ Διαμασκὸς ἐκλειμμένη ὡς θωμιαία ἄλυσος. καὶ ἡφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα⁵· καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπώνται αὐτοὺς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνηνους μὴ κληρονομήσουσιν αὐτοὺς.

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ἀνείδισαν, καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον⁶ τὸν παντοκράτορα.

11 Ἐπιφανήσεται⁷ Κύριος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξολοθρεῖται πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματαῖα ῥομφαίας μου ἐστέ.

13 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν ἄνδρων, καὶ ἔρημον.

14 Καὶ νεμῶνται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες, καὶ ἔχινοι ἐν τοῖς φωτῶσι αὐτῆς κοιτασθήσονται⁸· καὶ θηρία φωνήσῃ ἐν τοῖς διασπέρμασι αὐτῆς⁹· καὶ κῶρακες ἐν τοῖς πυλῶσι αὐτῆς¹⁰, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημι αὐτῆς.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

Αὕτη ἡ πόλις ἡ φανιλίτριά, ἡ κατοικῶσα ἐπὶ ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμεῖ ἔτι¹· πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν, νομὴ θηρία²· πᾶς ὁ διαπορευόμενος³ δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ⁴. Ὡς ἐπιφανῆς καὶ ἀπολελιτρωμένη πόλις, ἡ περιστερά⁵.

2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς⁶· οὐκ ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπέποιθει, καὶ πρὸς τὸν Θεόν αὐτῆς οὐκ ἠγγισεν.

3 Οἱ ἀρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρνομένοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ἐν λῆκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπρῶν.

4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονῆται⁷· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον.

5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιῇσιν ἄδικον⁸· πρῶι πρῶι δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ἀπεκρίβη, καὶ ἐκ ἔγκου ἄδικαν ἐν ἀπαιτησί⁹· καὶ ἐκ εἰς νεκος ἄδικαν.

6 Ἐν διαστροφῇ κατέσπασι ὑπερηφάνους, ἡφανίσθησαν γωνία αὐτῶν¹⁰· ἐξερωμώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοπαράπαν, τοῦ μὴ διδοεῖν¹¹ ἐξέλπινον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὶ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν.

7 Εἶπα, Πλὴν φοβεῖσθέ με, καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα βίβηκε¹² ἐπ' αὐτὴν¹³· ἑτοιμάζον, ὀρθρῶσον, ἐφάρται¹⁴ πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὰς αὐτῶν.

8 Διατοῦτο ὑπόμειν' με, λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστήσεως μου εἰς μαρτύριον· διό τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἔθνων. τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχεαί' ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργήν· ὁ θυμὸς διότι ἐν πυρὶ ἔζηλον μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.

9 Ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τὸν ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεῦναι αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἑνα.

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέσονται ἐν δεισπαρμένοις μου, οἰσους θυσίας μοι.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ κατασχυνθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἡσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελθὼ ἀπὸ σοῦ τὰ φανλισματὰ τῆς ὑβρέως σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς, τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου.

12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πρᾶν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου.

13 Οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ ἁληθούσι μάτια, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται, καὶ κοιτάσθουσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβὼν αὐτούς.

14 Χαίρε θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἰερουσαλὴμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἰερουσαλὴμ.

15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρες σου.

17 Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν σοὶ, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

18 Καὶ συναῶν τοὺς συντετριμμένους σου· οὐαί, τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ἰνεδισμόν·

19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἑνεκὲν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπαισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ κατασχυνθήσονται.

20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ἡμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστους, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς. ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ, Ι.

Κεφ. α'. Ι.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτι ἐπὶ Δαρείῳ τῷ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Εἰπόν πρὸς Ζοροβιάβελ τὸν τῷ Σαλαθιήλ^α ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τῷ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Οὐχ ἦκεν ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου, ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ οἰκεῖν ἐν οἰκοῖς ὑμῶν κοιλοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος ὁ ἡμῶν¹ ἐξηρημώται·

5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Τάδε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

6 Ἐσπεύρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τὸν μεσθῶς συνάγων, συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Θεσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.

8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ εὐδοκήσω ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσονται, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσσω αὐτὰ· διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ὧν ὁ οἶκος μου ἐστὶν ἔρημος, ὅπως δὲ δώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Διατοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ ὀρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ρουφαῖαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σίτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸν ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἦκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ^α ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου τῷ λαῷ, Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσηλθόν, καὶ ἐποίησαν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός τοῦ ἔκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτι, ἐπὶ Δαρείῳ τοῦ βασιλέως.

2 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ,¹ μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

3 Εἰπόν δὲ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν^α τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων,

4 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ ὁρῇ αὐτοῦ τῇ ἐμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

5 Καὶ νῦν κατασχεν Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατασχεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε, διότι ἐμεθ' ὑμῶν ἐγώ¹ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ.

6 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μεσῷ ὑμῶν¹ θαρσεῖτε.

7 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν¹ καὶ τὴν ξηρὰν.

8 Καὶ συσσειώ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἤξει τὰ
ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν² καὶ πλησώ³ τὸν
οἶκον τούτου δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου
τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ⁴ καὶ ἐν τῷ τοπῷ τού-
τῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ⁵
καὶ εἰρήνην ψυχῇς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ
κτίζοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τούτου.

11 Τετράδι καὶ εἰκάδι⁶ τοῦ ἐννάτου μηνός,⁷
ἔτος δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς Ἀγγαίον τὸν προφήτην, λέγων,
12 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπερώ-
τησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων,

13 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ
ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἄψῃται τὸ ἄκρον
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἡ ἐψηματός, ἡ οἴ-
νου, ἡ ἐλαίου, ἡ πάντος βρώματος, εἰ ἁγιασ-
θήσεται· καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Οὐ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἄψῃται μεμιασ-
μένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ πάντος τού-
των, εἰ μιανθήσεται· καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱε-
ρεῖς, καὶ εἶπαν, Μιανθήσεται.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν, Οὕτως
ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώ-
ψιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν⁸ καὶ ὅς ἐάν ἐγξίσῃ
ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν
τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου
πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγ-
χοντα.

16 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν

ὑπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ τῆς
θείας λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου τινες
ἦτε,

17 Ὅτε ἐνεβαλλετε εἰς κυνέλην κριθῆς εἰ-
κοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα⁹ καὶ
εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι
πεντήκοντα μετρήσαι, καὶ ἐγένοντο εἰκοσι.

18 Ἐτάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμο-
φθορίᾳ, καὶ ἐν χαλᾷ¹⁰ πάντα τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέ-
γει Κύριος.

19 Ὑποτάξατε¹¹ δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ὑπὸ
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τε-
τραδὸς καὶ εἰκάδος τοῦ ἐννάτου μηνός, καὶ
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς¹² θεθεμελιώται¹³ ὁ ναὸς
Κυρίου¹⁴ θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,

20 Εἰ¹⁵ ἔπιγινωσκῃται ἐπὶ τῆς αἰῶς, καὶ εἰ
ἐπὶ ἡ ἀμπελος, καὶ ἡ συκὴ, καὶ ἡ ροα, καὶ τὰ
ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν, ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ταύτης¹⁶ εὐλογησώ¹⁷.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου
πρὸς Ἀγγαίον τὸν προφήτην, τετράδι καὶ εἰ-
κάδι τοῦ μηνός, λέγων,

22 Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ
ἐκ φυλῆς Ἰούδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν.

23 Καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων, καὶ
ὀλοθρεύσω δυνάμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν, καὶ
καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας¹⁸, καὶ κα-
ταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἕκα-
στος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

24 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, λήψομαι σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σα-
λαθιήλ, τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ
θήσομαι σε ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ἠρέτισα,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Ζ Α Χ Α Ρ Ι Α Σ. ΙΑ΄.

Κεφ. α΄. Ι.

ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνί, ἔτος δευτέρου ἐπὶ Δαρεί-
ου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν
τῷ Βαραχίᾳ υἱὸν Ἀδδώ τὸν προφήτην, λέγων,
2 Ὁργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν
ὀργὴν μεγάλην¹

3 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τίδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος ὁ τῶν δυνάμεων².

4 Καὶ μὴ γένησε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἱ
ἐνεκέλευσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται³ ἔμπροσθεν
λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
Ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονη-
ρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν
πονηρῶν⁴ καὶ οὐκ εἰσῃκούσαν, καὶ οὐκ προσέ-
χον τὸν εἰσακουσά μου, λέγει Κύριος.

5 Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται;
μὴ⁵ τὸν αἰῶνα ζῆσονται;

6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου
δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί
μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἱ κα-
τελάβοντες τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθη-
σαν, καὶ εἶπαν, Καθὼς παρατέτακται Κύριος
παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδὰς
ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς ἐπιτηδεύματα ἡμῶν ὅπως
ἐποίησεν ἡμῖν⁶.

7 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἐνδεκάτῳ μηνί,
οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει
ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζα-
χαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδώ τὸν προ-
φήτην, λέγων,

8 Ἐώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβε-

βηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρὸν, καὶ οὗτος εἰστήκει
ἀναμέσον τῶν⁷ ὀρέων τῶν κατασκιῶν, καὶ
ὅπως αὐτοῦ ἵπποι πυρροί, καὶ ψαροί, καὶ
ποικίλοι, καὶ λευκοί.

9 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς
μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, Ἐγὼ δεῖξω
σοι τί ἐστὶ ταῦτα.

10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφেষτηκός ἀνα-
μέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρὸς μέ, Οὗτοί εἰ-
σιν ὅς ἐξαπέστειλε Κύριος, περιοδεύσαι τὴν γῆν⁸.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ
ἐφেষτῳ ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον,
Περιωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα
ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχάζει.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε,
Κύριε παντοκράτωρ ὅς τις οὐ μὴ ἐλέησῃ
τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς
ὑπερείδες, τοῦτο ἐβδόμηκοστὸν ἔτος;

13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος παντοκράτωρ τῷ
ἀγγέλῳ⁹ λαλοῦντι ἐν ἐμοί, ῥήματα καλὰ καὶ
λόγους παρακλητικούς.

14 Καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν
ἐμοί, Ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ
τὴν Σιών ὅλην μεγάλην,

15 Καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τα-
ῖς ἐθνεῖς τὰ συνεπιτίθειμένα, ἀνθ' ὧν¹⁰ μέν ἐγώ¹¹
ὀργίσθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέθευτο εἰς κακία.

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος¹², Ἐπιστρέ-
ψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμῇ, καὶ ὁ οἶκός
μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ

17 "Ετι" καὶ εἶπε πρὸς με^ο ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, ὁ "Ετι" ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, "Ετι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει Κύριος ἐπὶ τὴν Σιών, καὶ αἰρετεῖται τὴν Ἱερουσαλήμ".

18 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν τεσαρί κέρατα.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς με, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ιούδα, καὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος τέσσαρας τέκοντας.

21 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰάδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἤρε κεφαλὴν καὶ ἐξήλθοσαν αὐτοὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαίρομενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίου, τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν ἀνὴρ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν.

2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Πού σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρὸς με, Διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶ, καὶ πηλίκον τὸ μήκος.

3 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί εἰσ-
τήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λέγων, Δράμε, καὶ ἰάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων, Κατὰ κάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πληθὺς ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς.

5 Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλοθεν, καὶ εἰς ὅσων ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Ὡ μὲ φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, λέγει Κύριος, διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

7 Εἰς Σιών, ἀναστῆσατε οἱ κατοικοῦντες θυγάτηρ Βαβυλῶνος.

8 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὅπως δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυνέοντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῆς.

9 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γινώσθεσθε ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με.

10 Τέρπου καὶ εὐφραίνου θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκευησώ ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος.

11 Καὶ καταφείνεται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ κατασκευησουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.

12 Καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τὸν Ἰάδα τὴν μερίδα αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἁγίαν καὶ αἰρετεῖ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

13 Εὐλαβεῖσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξεγήγηραι ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, καὶ οἱ διάβολοι εἰσθήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀντικεισθῆαι αὐτῷ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον,

3 Ἐπιτιμῆσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπιτιμῆσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκ ἰδὼν τὸ ὅς ἐξέσπασμένος ἐκ πυρὸς;

4 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρά, καὶ εἰσθήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.

5 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλეთε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρά ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἀφῆρκα τὰς ἀνομίας σου καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδῶν.

6 Καὶ ἐτίθετε κίδਾਰιν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν κίδارين καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου εἰσθήκει.

7 Καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος Κυρίου ὁ πρὸς Ἰησοῦν, λέγων,

8 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προσταγμάσιν μου φυλιέξῃ, καὶ σὺ διακρίνεις τὸν οἶκόν μου καὶ ἐὰν διαφυλίτῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναστροφόμενος ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων.

9 Ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου, διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δούλόν μου Ἀνατολήν.

10 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔθωκα πρὸ προσώπου αὐτοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἐνα ἐπὶ τὰ ὀφθαλμοὺς εἰσαν ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ψηλαφήσω πάσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἁμύθελου, καὶ ὑποκάτω συκῆς.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐξηγήρει με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγε-
ρῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐώρακα, καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῇ ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς.

3 Καὶ δύο ἐλαίαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπადίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ ἐνωτέρων.

4 Καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγε-
λον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, λέγων, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς με, Λέγων, Ὁ γινώσκεις τί ἐστὶ ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐκί, Κύριε.

6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς με, Λέγων, Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνεύματι μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὅρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώ-
που Ζοροβάβελ τοῦ κατορθώσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας, ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, 9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐμεμελίωσαν τὸν οἶκόν σου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσου-
σιν αὐτόν καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.

10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ ὁ χαροῦνται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κατιστρίβον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί αἱ δύο ἐλαίαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ ἐνωτέρων;

12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαίων οἱ

ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυφωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχειόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστήρας τὰς χρυσαῖς;

13 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίστεως παρεστήκασιν· Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον.

2 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐγὼ ὁρῶ δρέπανον πετόμενον μήκους πηχέων εἰκοσι, καὶ πλάτους πηχέων δέκα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς με, Αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτῃς ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου· ἐκδικηθήσεται.

4 Καὶ ἐξοίσω αὐτό, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὁμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτόν, καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐξηλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς με, Ἀνάβλεψον τοὺς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον τούτου.

6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστι; καὶ εἶπε, Τούτο τὸ μέτρον τοῦ ἐκπορευόμενου· καὶ εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

7 Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μοιζίδου ἐξαιρούμενον· καὶ ἰδὼ γῆν μία ἐκλήθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου.

8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἐρρίψεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἐρρίψεν τὸν λίθον τοῦ μοιζίδου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς.

9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας· ἕπορος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ.

10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλῶντα ἐν ἐμοί, Πᾶ αὗται ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον;

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οικοδομήσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος, καὶ ἐτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ἡρέων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.

2 Ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρρόοι, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες,

3 Καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τέταρτῳ ἵπποι ποικίλοι φαροί.

4 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλῶντα ἐν ἐμοί, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστήναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατὸ πύθινον αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου,

7 Καὶ οἱ φαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τοὺς πορεύεσθαι τοῦ περιδεῦσαι τὴν γῆν· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ περιδεῦσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.

8 Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς με, λέγων, Ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ ἀνέπασαν τὸν θυμὸν μου ἐν γῇ Βορρᾶ.

9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων.

10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἄρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνακόντων αὐτήν, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου·

12 Καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἄνθρωπε, Ἀνατολὴ ὀνομα αὐτῷ· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον Κυρίου,

13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατήρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βυνὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἡμφοτέρων.

14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσιν, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνακόνσιν αὐτήν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἦξουσιν, καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἔσται, εἰν εἰσακούοντες εἰσακούσθη τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Λαρείῳ τοῦ βασιλέως, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν Τετράδι· τοῦ μηνὸς τοῦ ἐννιάτου, ὅς ἐστι Χασελεύ.

2 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς βασιλῆα, Σαρσάρ καὶ Ἀρβεσεέρ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἔξιλασασθαι τὸν Κύριον.

3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τὸν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας, λέγων, Εἰσελήλυθεν ὥδε· ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἅγιόςμα, καθὼς ἐποίησεν ἡ ὁρὰ ἱκανά ἐτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμέ, λέγων.

5 Εἰπόντες πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Ἐὰν νηστεύσητε ἢ κοψήσθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἐβδόμηκοντα ἐτη, μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι;

6 Καὶ ἐὰν φάγητε ἢ ἢ πίητε, οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε!

7 Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι, οὗς ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἐμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦμένη, καὶ εἰθνηοῦσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλόθεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκείτο;

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,

9 Τίδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κρίμα δίκαιον κρινετέ, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιείτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ,

10 Καὶ χήραν, καὶ ὀρφανόν, καὶ προσήλυτον, καὶ πένιτα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφῶν αὐτοῦ μὴ μνησικακεῖτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

11 Καὶ ἡπειθήσαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν ὡτὸν παραφρονοῦντα, καὶ τὰ ὅλα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν.

12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου, καὶ τοὺς λόγους, οὗς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἐμπροσθεν· καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη παρὰ Κυρίου παντοκράτορος.

13 Καὶ ἔσται, ὃν τρόπον εἶπε, καὶ οὐκ εἰσέκουσαν^α, οὕτως κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ^β, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἐγνώσαν· καὶ ἡ γῆ ἀφανισθῆσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διδομένουτος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔλθων γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιών ὥσπερ μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωκα αὐτήν.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλὴμ πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος, ὄρος ἁγίον.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐτι καθίσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ πληθους ἡμερῶν.

5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδιῶν καὶ κορασίων λαθύνων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς.

6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐὰν ἀδυνατήσῃ ἐνὸπριον τῶν καταλοίων τοῦ λαοῦ τίτῃ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνὸπριον μου ἀδυνατήσῃ; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,

8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσονται ἔμοι εἰς λαόν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κατισχύεσθαι αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ὥς ἥς ἡμέρας τεθμελιώται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἁγῆς οὐ φκοδόμενται.

10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ἑπάρκει¹, καὶ τῶν ἐκπορευομένων καὶ τῶν εἰσπορευομένων οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἐκαστὸν ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ.

11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοιποῖς τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

12 Ἀλλὰ ἡ δεξιὴ εἰρήνῃ¹ ἡ ἀμπελὸς δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ ὀώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν ὄρσιν αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοὺς καταλοιποὺς τοῦ λαοῦ μου τούτου· ταῦτα πάντα¹.

13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογία¹ θαροῦντες, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν.

14 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὅν τρόπον διενεώθη τὸν κακῶσι ὑμᾶς ἐν τῇ παροργισαίᾳ με τὸν πατέρα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα¹.

15 Οὕτως παρατέταγμαί, καὶ διανενοῦμαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τὸν καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα¹ θαροῦντες.

16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε¹ λαλεῖτε ἀληθείαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀληθείαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πόλεις ὑμῶν,

17 Καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐ-

τοῦ μὴ λογιέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε¹ διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς με, λέγων,

19 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Νηστεία ἡ τετράς, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἐορτὰς ἀγαθὰς καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀληθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.

20 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐτι ἦξουσιν λαοὶ πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς,

21 Καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶμεν δεσθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητήσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος¹ πορεύσομαι κατὰ¹.

22 Καὶ ἦξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητήσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου.

23 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἔθνων, καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κραπέδου ἀνδρός Ἰουδαίου, λέγοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σου, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἔστι.

Κεφ. θ'. IX.

ΔΗΜΜΑ λόγον Κυρίου ἐν γῇ Σεδράχ, καὶ δαμασκὸν¹ θυσία¹ αὐτοῦ, διότι Κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐν¹ Ἡμαθ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν, διότι ἐφρονήσαν σφόδρα.

3 Καὶ φκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἔθησαν οὐρίαις ἀργύριον ὡς χυόν, καὶ συνήγαγε χρυσὸν ὡς πηλὸν ὀδών.

4 Καὶ διατέτο Κύριος κληρονομήσει¹ αὐτὰς¹, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν¹ δύναμις αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται.

5 Ὁψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ἤσχησθ¹ ἐπὶ τῇ παραπτώματι¹ αὐτῆς· καὶ ἀπολείται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικήθῃ.

6 Καὶ κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ ὕβριν ἀλλοφύλων,

7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν· καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰούδα, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰεβονσαῖος.

8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνίστημα, τὸ μὴ διαπορεύεσθαι, μὴδὲ ἀνακαίμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

9 Χαίρε σφόδρα θυγάτηρ Σιών, κήρυξεν θύγατερ Ἱερουσαλὴμ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς¹ ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πρᾶς, καὶ ἐπιβεβηκὸς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον.

10 Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππων ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξολοθρεύσεται τοῖς πολεμικῶν, καὶ πληθὸς καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνων, καὶ κατάρξει υἱάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν¹ διεκβολὰς¹ γῆς.

11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ.

12 Καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμοις τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεῖσαι σὺν διπλᾷ ἀνταποδώσω σοι

13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἔμμανῶ^α τόξον, ἔπλησα τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ.

14 Καὶ ὁ Κύριος ἔσται ἑπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς, καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπικί, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ.

15 Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς· καὶ καταναλοῦσιν αὐτοὺς, καὶ καταχάσσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκκίονται^α αὐτούς ὡς οἶνον, καὶ πληθύνουσιν^α ὡς φιάλας ὡς^α θυσιαστήριον.

16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίνονται ἐπὶ^α γῆς αὐτοῦ.

17 Ὅτι εἰ τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἰ τι καλὸν^α αὐτοῦ, σίτος νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδίαζων εἰς παρθένους.

Κεφ. ι'. Χ.

Αἰτεῖσθε^α παρὰ Κυρίου νύκτον! καθ' ὥραν, πρῶτον καὶ ὕψιμον· Κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ νύκτον χειμερινὴν δώσει αὐτοῖς, ἐκαστῷ βοτάνῃ ἐν ἄγρῳ.

2 Διότι οἱ ἀποθνεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπης, καὶ οἱ μίντεῖς ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλουν, μάταια παρεκάλουν^α διατοῦτο ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν, διότι οὐκ ἦν ἴασις.

3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωκίνηθ^α ὁ θυμὸς μῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄμυνος ἐπισκέψομαι^α καὶ ἐπισκέψεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον ἐμπρητὴ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ.

4 Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔταξε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τῶον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐτῆς ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαυνὼν ἐν τῷ αὐτῷ^α.

5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν τὰς ὁδοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάσσονται, διότι Κύριος^α μετ' αὐτῶν^α καὶ κατασχυρnhσονται ἀναβίται ἵππων.

6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσήφ σώσω, καὶ κατοικίω αὐτοὺς, ὅτι ἡγάπησα αὐτοὺς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς· διότι ἐγὼ Κύριος, ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς.

7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ χαριεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ^α καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χιρεῖται ἡ^α καρδία αὐτῶν^α ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

8 Σημανῶ αὐτοὺς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς, διότι λυτρώσομαι αὐτοὺς, καὶ ἐπισθνήσονται καθότι ἦσαν πολλοί.

9 Καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μου, ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσιν.

10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν, καὶ εἰς τὸν Δίβανον εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ ἡ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ὁδὸς εἰς.

11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ,^α πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθος ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται.

12 Καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχῆσονται, λέγει Κύριος.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΔΙΑΝΟΙΞΟΝ ὁ Δίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου.

2 Ὁλοθυρῶντα πίτες, διότι πέπτωκε κέδρος,

ὅτι μεγάλως μεγιστάνες ἐταλαιπώρησαν, ὀλοθύσατε δρύες τῆς Βασιανίδος, ὅτι κατεσπίσθη^α ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.

3 Φωνὴ θρηνῶντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν^α φωνὴ ὠρνομένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύγμα τῆς Ἰορδάνου.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς.

5 Ὁ αἰ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ οἱ πωλούντες αὐτὰ ἔλεγον, Ἐβλογητὸς Κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν^α καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς.

6 Διατοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, λέγει Κύριος^α· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδώμι τοὺς ἀνθρώπων, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν^α.

7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανίτιν^α καὶ λήψομαι ἔμμανῶ δύο ράβδους, τὴν^α μὲν^α μίαν ἐκάλεσα Κάλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα.

8 Καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μνῇ ἐνί, καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπαυρόντο ἐπ' ἐμέ.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς^α τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνήσκέτω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐκλείπῃ καὶ τὰ κατὰλοιπα κατεσθιέντων^α ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

10 Καὶ λήψομαι τὴν ράβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθικὴν μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς.

11 Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γινώσκονται οἱ Χαναανοὶ τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἔστί.

12 Καὶ ἔρῳ πρὸς αὐτοὺς, Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὁμοῦν ἐστί, δότε τὸν μισθὸν μῆ, ἡ ἀπεισασθε^α καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μῆ τριάκοντα ἀργυρῆς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Κάθεσθε αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον καὶ σκέψομαι^α εἰ δόκιμον ἐστίν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν^α καὶ ἔλαβον τὰς τριάκοντα ἀργυρῆς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

14 Καὶ ἀπερρίψα τὴν ράβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν^α κατάσχεσιν^α ἀναμέσον Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον Ἰσραὴλ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐτί λίβε σε αὐτῷ σκεῦῃ^α ποιμενικᾷ ποιμένος ἀπείρου^α.

16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψῃται, καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συντετριμένον οὐ μὴ ἰάσῃται, καὶ τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθῇ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφαίγεται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει.

17 Ὅτι οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, ὁ καταλειποῖντες τὰ πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ βραχίον αὐτοῦ ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς^α ὁ δεξιὸς αὐτοῦ^α ἐκτυφλήμενος ἐκτυφλωθήσεται.

Κεφ. ιβ'. ΧΙΙ.

ΛΗΜΜΑ λόγον Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ^α λέγει Κύριος, ἐκτείνων οὐρανόν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ, 2 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς πύργον θουρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ^α ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θῆσομαι τὴν

Ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατούμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπατὼν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται, καὶ ἐπισυναχθῆσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει, καὶ τὸν ἀνελάνθον αὐτὸν ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰσὺδα διανοιῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ πᾶντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει.

5 Καὶ ἔρουσιν οἱ χιλιάρχοι Ἰοῦδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Εὐρήσονται ἐαυτοὺς τὰς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσονται τὰς χιλιάρχους Ἰοῦδα ὡς δαῖον πυρὸς ἐν ἔξυλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλῶνι, καὶ καταφύγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ ἐναντιῶν πάντας τὰς λαὸς κυκλοῦσιν, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ, ἔτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκηνώματα Ἰοῦδα, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνῃται καὶ χυμὸς οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔπαρος τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰοῦδα.

8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσται ὁ ἄσθενὴς ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ζητήσω ἑξ ἑαυρὸν πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἔκχεω ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικίας τῆς Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ· καὶ ἐπιβλέψονται πρὸς με, ἂνθ' ὧν κατωρχήσαντο· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετοί, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνῃ, ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετός ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετός ῥώωνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου.

12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλάς φυλάς· ὡς φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς· φυλὴ οἴκου Ναθάν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς.

13 Φυλὴ οἴκου Λεὶ καὶ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς· φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς.

14 Πᾶσαι αἱ ὑπολειμμέναι, φυλαὶ φυλῆ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμὸν.

2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος σαβαὼθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα, τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔκ ἐτι αὐτῶν ἔσται μνεῖα· καὶ τοὺς ψευδοπροφῆτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἔξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννησαντες αὐτὸν· Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδὴ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμποδίσουσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννησαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατασχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδύσονται δέρριν τριχίνην, ἂνθ' ὧν ἐνέφρασαντο.

5 Καὶ ἐρεῖ· Οὐκ εἰμι προφήτης ἐγώ, διότι

ἄνθρωπος ἐραζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ἔτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου.

6 Καὶ ἔρω πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ πληγαὶ αὐταὶ ἀναμέσων τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἀς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου.

7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένους μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένους, καὶ ἐκοπάσατε τὰ πρόβατα· καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς μικροὺς.

8 Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσονται, καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ.

9 Καὶ διδάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρὶσω αὐτούς, ὡς πυρὸνται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα μου, καὶ γὰρ ἐπακούσονται αὐτῷ, καὶ ἔρω, Λαὸς μου οὗτός ἐστι· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος, ὁ Θεός μου.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἐρχονται Κυρίου, καὶ διαμερισθήσονται τὰ σκύλα σου ἐν σοί·

2 Καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγῆσονται αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἦμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατάλοιποι τῷ λαῷ μου ἂ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως.

3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, καὶ παρατάσσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

4 Καὶ στήσονται οἱ ποδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν, καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ ἦμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ θύλασσαν, χάος μέγα σφόδρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἦμισυ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν Βορρᾶν, καὶ τὸ ἦμισυ αὐτοῦ πρὸς Νότον.

5 Καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ τῶν ὀρέων, καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως ἱσσοῦ, καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς συσσεισμοῦ, ἐν ἡμέραις Ὄζιον βασιλέως Ἰοῦδα· καὶ ἦξει Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ὡς ψυχή· καὶ πάγος.

7 Ἔσται μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡμέρα, ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται φῶς.

8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἦμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν πρῶτην, καὶ τὸ ἦμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἐν θέρεϊ καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως.

9 Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν,

10 Κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ρεμμὼν κατὰ Νότον Ἱερουσαλὴμ. Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπον μενεὶ ἀπὸ τῆς πόλεως Βενιαμὴν ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμὲλ, ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως.

11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνάθεμα ἔκ ἔσται ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

12 Καὶ αὐτὴ ἔσται ἡ πᾶσις ἡν κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαούς, ὅσοι ἐπιστρατεύσαν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ· τακθήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν, ἐσθηκόσων ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυθίνονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ

ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακίσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕκαστος Κυρίῳ ^αμεγάλῃ ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐπιλήψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τῆς πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακίσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

14 Καὶ Ἰουδας παρατίθεται ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συναξει τὴν ἰσχύν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πληθὺς σφύδρα.

15 Καὶ αὐτὴ ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ τὴν πτώσιν ταύτην.

16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐναντιὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ τῇ ἑορταίᾳ τῆς σκηνοπηγίας.

17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ^αἐκ

πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνους προτεθήσονται.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ ^α, καὶ ἐπὶ τοὺτους ἔσται ἡ πτώσις, ἣν πατιάξει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ, τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅς ἂν ^αμὴ ἀναβῇ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τῆς ἵππου ἁγίου τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ^αἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τῆς θυσιαστηρίου.

21 Καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ Ἰουδᾷ ὁ ἅγιος· τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἤξουσιν πάντες οἱ θυσιαῖζοντες, καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐψήφουσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἕκ ἑσται Χαναανὸς δέσπ· ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ. ΙΒ΄.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΗΜΜΑ Λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ, Θέσθε διη ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἡγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἦν Ἡσαὺ τοῦ Ἰακώβ, λέγει Κύριος, καὶ ἡγάπησα τὸν Ἰακώβ.

3 Τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ὀνόματα ἐρήμου;

4 Διότι ἔρει, Ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς· τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος.

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἔρειτε, Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπερίνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ· καὶ εἰ πατὴρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἔστιν ὁ φόβος μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγὼ, πῶ ἔστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὁ υἱός μου· οἱ ἱερεῖς οἱ φανιλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἐφανίσαμεν τὸ ὄνομά σου;

7 Προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους, καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἡλίσγησαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμῶν, Τράπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα δεξοδενώσατε.

8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδέξεται σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ νῦν ἐξέλασθε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήσате αὐτῶν. Ἐν ἡσρίν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀναψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδοξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμιάματα προσάγεται· τῷ

ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρὰ· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα δεξοδενώσατε· βρώματα αὐτοῦ.

13 Καὶ εἶπατε, Ταῦτα ἐκ κακοταθείας ἐστὶ· καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐνοσφύρετε ἀπατάματα, καὶ τὰ χυλὰ, καὶ τὰ εἰσφερόμενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐπικράτος, ὃς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει διεσθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι· βασιλεὺς μέγας! ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.

2 Ἐὰν μὴ ἰσκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδίσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμιον, καὶ σκορπῶ ἐνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἐνυστρον ἐορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό.

4 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδοκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν.

6 Ὁ Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὐρέθη ἐν χερίῳ αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατενύθων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεφεν ἀπὸ ἀδικίας.

7 Ὅτι χεὶλ ἱερέως φυλάζεται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορος ἐστίν.

8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ὡς ἔ-

νησατε πολλοὺς¹ ἐν νόμῳ, ^α διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Κἀὶ ἡ δέδοκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπεριμειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ἐπαγγελίας μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.

10 Οὐχὶ πατήρ ἐῖς πάντων ὑμῶν; οὐχὶ Θεὸς εἷς ἐκτὸς ὑμᾶς; ¹ τί τίς ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;

11 Ἐγκατελείψθη¹ Ἰουδᾶς, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῇ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβήλωσεν Ἰσδὰς τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησε, καὶ ἐπετίθουεν εἰς Θεὸς ἄλλοτριος.

12 Ἐξολοθρεῖσιν Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ, καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.

13 Καὶ ταῦτα, ὃ ἔμεινον, ἐποιεῖτε¹ ἐκαλύπτετε δάκρυς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων¹ ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;

14 Καὶ εἶπατε, Ἐνεκεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρητο ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὐτὴ κοινωνᾷς καὶ γυνὴ διαθήκης σου.

15 Καὶ ^δ καλὸν¹ ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ¹ καὶ εἶπατε, Τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ¹ ὁ Θεός; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίψης¹.

16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξασπαστεῖλης, λέγει Κύριος ὁ Θεός¹ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμηματά¹ σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ¹ καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε.

17 Οἱ παροψύναντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν¹ καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ πᾶς ἐστὶν ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης; Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΙΔΟΥ^α ἐξασπαστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίρῃς ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς θέτετε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε¹ ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποῖα πλυνόντων.

3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευί, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὡς περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον¹ καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακίας, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνούντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀπαστεριόοντας μισθὸν μισθοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσήκοντος, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλ-
λοῖωμαι¹ καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ οὐκ ἀπέχεσθε

7 Ἀπὸ τῶν ἰδικίων τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξελκνίνατε νόμιά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. ^δ Ἐπιστρέψατε¹ πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ¹ καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 ^β Μήτι¹ περὶνεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς παρνέζετε με¹ καὶ ^δ εἶρετε¹, Ἐν τίνι ἐπερτίναμεν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς περιεζέτε.

10 Τὸ ^δ ἔτος¹ συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, ^{καὶ} ἔσται ἡ διαρραγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ¹ ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ¹ ἐὰν ἡ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταρρίκτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχεῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν¹, ἕως τοῦ ἰκανοῦσθαι.

11 Καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθεῖρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ¹ ὑμῶν ἡ ἀμπελος¹ ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσσεθε ὑμεῖς γῇ θελητῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος¹ καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι κατελάλησαμεν κατὰ σοῦ;

14 Εἶπατε, Μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ, καὶ τι πλέον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρό προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλοτρίους, καὶ ἀνικοδομοῦνται¹ πάντες¹ ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐσώθησαν.

16 ^α Ταῦτα κατελάλησαν¹ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ¹ καὶ προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσέκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημόσυνον ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔσονται μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ αἰρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἰρετιζεῖ ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίων, καὶ ἀναμέσον¹ ὁ νόμος¹, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος Θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

Κεφ. δ'. ΙV.

ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες ὡς ἄλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλὰ μὴ, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἔρχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ρίζα οὐδὲ κλῆμα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴσας ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ¹ καὶ ἐξελείσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνεμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνύμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἥλιον τὸν Θεοστίτην, πρὶν ἔλθειν ^α τὴν¹ ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,

6 ^β Ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρος πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

4 Μνηστῆτε νόμον Μωσθεῖ τοῦ δοῦλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πᾶν τι τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα.

Bible
Gk(O.T.)
B

Bible. Greek (O.T.)

Ἡ ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ; Vetus Testamentum
secundum Septuaginta seniorum interpretationem
pub. Bagster

522941

University of Toronto Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

